

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Arch. Clarend.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΑΝΑΒΑΣΣ ΚΥΡΟΥ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΚΥΡΟΥ.

XENOPHONTIS

DE

CYRI EXPEDITIONE
COMMENTARII.

RECENSUIT

JO. GOTTLOB SCHNEIDER, SAXO.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.
MDCCCXIII.

Clar. Press

57 N. 1012

EPISTOLA EDITORIS

AD

PHILIPPUM BUTTMANNUM,

GYMNASII REGII JOACHIMICI PROFESSOREM, ET BIBLIOTHECÆ
REGIÆ BEROLINENSI PRÆFECTUM.

QUEM Tu communi cura, Vir amicissime, non solum emendatiorem sed politiore etiam reddere mecum conatus es, redit is nunc ad Te liber Xenophontis egregius; in quo perlegendo si passim τὰ κατὰ ἀνὰ facta animadverteris, utinam simul orationem Xenophonti suam redditam ingeniumque scriptoris facetum et elegans a librariorum erroribus vindicatum et purgatum agnoscere possis. Sunt tamen loca adhuc bene multa, in quibus facile quidem fuit vitia latentia odorari, sed consilium emendandi et conatum omnem destituit scriptura Codicum optimorum Parisiensium, quæ etiam si fuerit a Larchero aliisque cum omni orationis texto olim comparata, tamen nisi in locis singulis excerpta nondum fuit ad communem Editorum usum prodita. Merito igitur a Tua ceterorumque lectorum æquitate petere mihi posse videor, ut iudicium omne de hac nova recensione libri dirigatur ad ea loca, in quibus tractandis Editori materia et copia eligendi fuit parata.

Copiis alienis, id est priorum Editorum, ea cum fide usus sum, ut suum cuique redderetur, et rata meritorum laus et gratia apud lectores Xenophontis constare posset. Editiones quidem antiquas, Aldinam, Juntinam et Basileenses ipse hoc quidem in libro non comparavi, non ma-

gis quam Brodæi annotationes. Larcheri et antiquiorem Galli, Equitis de la Luzerne, interpretationem ipse olim inspexeram et excerpseram, antequam editionem Anabaeos aggressus eram. Utriusque magna sed diversa est ad interpretandum et intelligendum Xenophontem utilitas; hic enim dictionem græcam historiamque omnem complexus est annotatione, ille vero præcipue disciplinam et nomenclaturam militarem persecutus est. Larcherus consuluit tres libros scriptos Bibliothecæ olim Regiæ nunc Imperatoriæ Parisiensis, quorum primus anno 1447 scriptus, in Catalogo numero 1635 a Larchero litera A designatus, præter Herodotum Cyri disciplinam et Anabasin sed lacunis hinc inde interruptam continet. Altera litera B. in Catalogo numero 1641 designatus, et ab Apostolio in insula Creta nitide et diligenter scriptus integram Cyri disciplinam et Anabasin continet. Tertius litera C. in Catalogo numero 1540 designatus, seculo quarto et decimo minus eleganter scriptus, perbonus habetur. Sed optandum est, ut integra horum librorum varietas diligenter excerpta cum lectoribus Xenophontis communicetur. Jam antea Hutchinsonus, Britannus, præter Codicis Etonensis lectionem a viro quodam docto excerptam, adhibuerat varietatem Codicis tum Regii Parisiensis, numero 2535 in Catalogo designati, excerptam et communicatam a Fr. Bern. Montfaucon. Sed quid dico Hutchinsonum adhibuisse lectiones libri Parisiensis? retulit potius eas sero allatas in Editionem suam, nec iis uti potuit ad verba scriptoris vitiosa emendanda. Cum eæ magnopere et sæpissime conveniant cum varietate in margine Editionis Stephanianæ annotata, suspicatus est Zenne Stephanum Codicem illum in Bibliotheca Parisiensi olim usurpasse; eundemque esse conjicit, quem Larcherus litera B. designavit. Hunc quidem Larcherianum librum B. plane eundem esse cum eo, quem in usum Hutchinsoni comparaverat Gallus Montfaucon, affirmat doctissimus Porson in Præfatione p. xlii. ad Editionem Cantabrigiensem anni 1785, quæ repetiit Hutchinsonianam minorem, auctam tamen varietate lectionis ex libro Etonensi excerpta et ad-

notationibus brevibus quidem et paucis sed egregiis Porsoni^a. Hic idem vir doctus queritur Hutchinsonum tam raro copiis paratis ad emendandum librum Xenophontis usum esse; quod fecit etiam Zeune, dum eodem tempore Editionem Lipsiensem publicabat; hic quidem minore cum jure. Nam et ipse non solum optimas Codicis Etonensis et Parisiensium scripturas sæpenumero contempsit, sed multas etiam plane omisit. Quam hominis negligentiam in Codice Guelferbyitano etiam denuo comparando convincere potuissim, nisi tempus animusque defuisset.

Præter Mureti et Hutchinsoni annotationes consului etiam utramque nuperam versionem vernaculam a Beckero, alteram ab Halbkarto, proditam; et si quid ibi, quod ad Xenophontis narrationem illustrandam vel ad verba emendanda facere videretur, repereram, fideliter apposui. Doleo in manus meas tum, cum commentarios meos conscriberem, nondum pervenisse librum bonæ frugis plenum, uti affirmant Ephemeridum litterarium scriptores, quem sub initium anni 1805. ex bibliopolio Megapolitano prodidit I. C. L. Haken hoc titulo: *Xenophon und die 10,000 Griechen. Ein historischer Versuch.*

Suidæ loca e Xenophontis Anabasi excerpta, cum insigni interdum scripturæ varietate, plurima investigaverat Hutchinsoni diligentia; alia Zeunii, Toupii et Porsoni sagacitas indagavit; itaque pauca mihi exquirenda relicta fuerunt, quæ deinceps apponam, ubi singula Anabaseos loca curis secundis repetam. Ad illustrandam vero Xenophontis narrationem et rationem dicendi inprimis utilis fuit lectio et comparatio Anabaseos Arrianæ, Polyæni Strategematum et historiæ Diodori Siculi. Arrianum, sedulum Xenophontæ dictionis imitatore, jam olim multis in locis Hutchinson comparaverat, rebus tamen ipsis quam verbis intentior. Polyænum in Zeunii annotatione raro nominatum reperi; quanquam ille loca plurima ex hoc libro non satis ubique fideliter excerpta posuit; quæ-

^a Porsoni Annotationes integræ ad calcem adjectæ sunt.

dam etiam aliunde duxisse videtur. Diodorus autem Siculus præter Xenophontem habuit et nominavit etiam alios auctores, quos in narranda Cyri et Græcorum expeditione sequeretur. Ephorum quidem semel antestatus est. Sophænetum Stymphalium sequi, ubi diversus a Xenophonte abit, suspicatus est Wesseling in annotatione ad librum xiv. p. 664. Sophæneti Ἀνάβασις Κύρου nominavit Stephanus Byzantinus sub v. Καρδούχοι et Τάοχοι. Suspiciantur viri docti eundem esse Sophænetum, quem expeditionis participem Xenophonteā Anabasis Arcadem, sæpius Stymphalium, semel etiam sine nota patriæ nominat. Ctesię auctoritatem plerumque sequitur Plutarchus in Artaxerxe; aliquot etiam loca Ctesię ad expeditionem hanc pertinentia excerptit Photius.

Themistogenem, Syracusum, Anabaseos Cyri auctorem nominavit ipse Xenophon Hellenicorum iii. 1, 2. ubi lectorem ad eum librum ablegat, si de rebus Cyri et Græcorum reditu cognoscere velit. Unde colligitur post historiam græcam demum, certe post istam ejus partem, Anabasin fuisse scriptam. Sed ex eodem illo Xenophontis testimonio orta est virorum doctorum dubitatio de auctore operis, quod nunc Xenophontis nomen præscriptum habet; nec defuerunt, qui alienum a Xenophonteō ingenio scriptorem in eo agnoscere sibi viderentur; quorum argumenta subtiliter collecta examinavit doctissimus historię græcæ interpres Morus; quædam ipse monui de ea re in annotatione ad iii. 1, 2. Disputationem eandem repetiit nuper Weiske, et addidit quædam a p. xvi. inde, quibus Xenophonti Anabasin hanc asserere conatur; ubi miror omissam a viro docto dubitationem illam, quam ex ejus annotatione repetitam posui ad ii. 1, 12. Sed eadem vana et nulla plane est, si mecum in eo Anabaseos loco nomen Theopompi pro Xenophonteō auctoribus Codicibus optimis reposueris. Themistogenem Syracusum scriptorem Anabaseos a nullo veterum scriptorum vel Grammaticorum commemoratum ita reperimus, ut certa inde rerum ab eo traditarum notitia duci possit; a Xenophonte vero ipso in Anabasi nè nominatum quidem legimus.

Equidem fidem iudicio peritorum lectorum et ingenium notandis variorum scriptorum dicendi et narrandi generibus moribusque tritum habentium, quam veterum scriptorum auctoritati maiorem habendam censeo, nec vereor, ut quisquam in tam multis Anabaseos locis, inprimis in illo longe pulcherrimo de Scilluntio agro, Xenophonti a Lacedæmoniis condonato, alium auctorem quam ipsum Xenophontem, ibi tum commoratum, agnoscere possit.

De Weiskio hoc addo, eum hoc etiam in libro scriptorum Codicum auxilia nimis vel neglexisse vel contempsisse; multa tamen orationis vel narrationis vitia felici ingenii sagacitate indagavit. Profuit illi interdum varietas librorum scriptorum, quam ex margine Editionis vetustæ excerptam submiserat Villoisonus, addito subinde Codicum numero, unde vir doctus nescio quis eam duxerat. Argumenta capitum a Weiskio elaborata pleraque omnia servata exemplo editionis Weiskianæ operis traditæ repetiit; quod moneo, ne, si quid forte vitii inde in nostram immigraverit me nolente, lectores fontem erroris ignorent. Descriptionem postremorum librorum aliter institui, quam vulgo fit. Sexti enim capita duo priora, admonente ipso auctoris proœmio libri sexti, libro quinto attribui; quod fieri voluit jam olim Muretus. Indices Zeunianos addidi; sed emendatiores et auctiores: nolim tamen omnia vitia ex iis sublata præstare, nec dubito fore, qui novos errores a me invecos querantur, quibus ut, quantum in me est, satisfieret, omnem operam dedi, nec omisi quædam antea in annotationibus male tradita, in Indice Græcitatibus corrigere. Superfunt tamen loca bene multa, in quorum tractatione sero errorem agnovi. Omnia hæc ad incudem aut tornum revocare nec vacat nec lubet; longiore enim opus esset disputatione. Sed humanitatem tuam et amicitiam obtestor, Buttmanne, ut de quibusdam saltem locis *δευτέρας προστίδας* meas, etiam si non *σεκατέρας*, certe *ἀκριβεστερας* accipere et ratiunculas meas explicantem audire digneris. Alia desiderabunt et in mea non minus quam ceterorum Philologorum opera Xe-

nophontis Anabasi impensa culpabunt peritiores rei et disciplinae militaris. Multa enim Xenophon artificia ordinum militarium disponendorum et explicandorum verbis propriis artis usus narravit, quæ lectoribus ab usu disciplinae militaris alienis negotii multum facere possunt et jam olim fecisse videntur. Quare fuerunt, qui vocabula artis interpretari conarentur. Unum nunc Ælium Harpocratonem recorder, quem *περὶ τῶν παρὰ Ξενοφῶντι τάξεων* scripsisse Suidas annotavit^b.

Hucusque de Anabasi. Sed nondum te, Buttmanne, dimitto, sed patientiæ Tuae usuram peto adhuc ad recognoscenda loca aliquot in Opusculis Xenophonteis, quæ superiore anno cum annotatione mea prodierunt. In his non pauca desideravit, pluraque conjectura tentavit nescio quis, qui censuram Editionis suscepit in Ephemeridibus literariis Lipsiensibus anni 1805. mensis Novembris p. 2381. seqq. Unde repetam Tibique et lectoribus Xenophontis apponam, quæ neglecta aut omissa quis forte conqueri possit, qui pretium isti censuræ auctorisque ingenio aliud statuerit, quam equidem possum.

In Œconomico iii. 4. legitur scriptum: *Τί οὖν, ἦν σοι καὶ οἰκέτας αὐτῷ ἐπιδικνύω ἔνθα μὲν πάντα, ὡς εἰπεῖν, δεδεμένους καὶ τούτους θαμινὰ ἀποδιδράσκοντας, ἔνθα δὲ κελυμένους καὶ ἐθιλοντάς τε ἐργάζεσθαι καὶ παραμένειν.* Sed censor Lipsiensis scribendum censuit *πάντα—δεδεμένους*. Scilicet compedibus tantum vinctos, neque omnibus membris constrictos atque impeditos servos ad opus rusticum minus idoneos esse homo facetus putavit.

Ibidem cap. iv. sect. 8. est de rege Persarum provinciarum præfectos inspiciente: *καὶ οὓς μὲν ἂν αἰσθάνηται τῶν ἀρχόντων συντοικουμένην γὰρ τὴν χώραν παρεχομένους, καὶ ἐνεργὸν οὖσαν τὴν γῆν καὶ πλῆρη δένδρων τε ἂν ἐκάστη φέροι καὶ καρπῶν, τούτοις μὲν χώραν τὴν ἄλλην προστίθῃσι καὶ δώροις κοσμεῖ καὶ—γυραίρει· οἱ δ' ἂν ὅτ' ἀργὸν τε τὴν χώραν οὖσαν καὶ ἐλγυάνθρων, —τούτους δὲ καλᾶζων καὶ παύων τῆς ἀρχῆς ἄρχοντας ἄλλους*

^b N. B. Animadversiones, quæ ad Cyri Expeditionem pertinent, nunc commodius priore annotationum serie intertextæ leguntur.

καθίσταται. Hic idem Cenfor omisso articulo χάραν ἄλλαν scribendum censuit. Equidem τὴν ἄλλαν intelligebam terram vel agrum negligentibus præfectis ademptum, quem statim commemoraturus erat Xenophon.

Cap. iv. 24. verba αὐτὸν γὰρ τι φιλοτιμούμενος, quæ in Codicibus varie scripta extant, Cenfor omnino delenda censuit, tanquam addita ab aliquo in margine, qui Cyri ingenium declarare vellet, his verbis αὐτὸν γὰρ τι φιλοτιμούμενος.

Cap. v. 4. in laudibus curæ rerum rusticarum ponit Ischomachus hæc : τοὺς δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ γιουργοῦντας (i. e. qui rem rusticam per villicum administrant et inspiciunt ipsi) ἀσφίξει πρῶτ' αὖτε ἐγείρουσα καὶ πορεύεσθαι σφοδρῶς ἀπεγυγάζουσα. Καὶ γὰρ ἐν τῷ χώρῳ καὶ ἐν τῷ ἄστει αὐτὸν ἄρα αἱ ἐπιμεριάζονται πρῶξις εἰσὶν. Hic equidem verba καὶ ἐν τῷ ἄστει aut abundare aut in ὥστε καὶ ἐν τῷ ἄστει mutanda censueram. Verum Cenfor Lipf. monet accuratius locum inspicienti conjecturam hanc vanam et inutilem esse apparere. Sententiam enim istam καὶ γὰρ—εἰσὶν continere causam, cur mature surgendum et properandum sit; negotia enim tam rustica quam urbana iusto suoque omnia tempore esse curanda. Ischomachum etiam cap. xi. 14. commemorare negotia urbana, quæ curare solet, antequam rus abeat.

Cap. ix. sect. 2. ὥστε αὐτὰ ἐκάλει τὰ πρέποντα εἶναι ἐκάστω. Ne conjecturæ vel emendationis necessitatem admittat, Cenfor verbum εἶναι cum altero ἐκάλει copulat, et locum ita interpretatur : *ipsa collarum ratio postulabat, ut quæ cuique apta essent, ei assignarentur vel in ea temperarentur.* Equidem nunc comparare malim locum cap. viii. 10. χάραν τε δοκιμασώμεθα τὴν προσήκουσαν ἐκάστοις ἔχειν ut enim hic verbum ἔχειν abundare videtur, ita εἶναι altero loco. Loca vero congesta a Vigero et ejus Commentatoribus p. 238. et 737. similia huic non sunt. Formulis collectis addo κατὰ δύναμιν εἶναι ex Isæo de Meneclis hereditate sect. 10.

Cap. x. 8. de conjugibus fūco formæ remedium querentibus est : ἢ γὰρ ἐξ εὐνῆς ἀλίσκονται ἐξανιστάμενοι πρὶν παρὰ σκευάσασθαι, ἢ ὑπὸ ἰδριῶτος ἐλέγχονται ἢ ὑπὸ θαλασπίας βασανί-

ζονται, ἡ ὑπὸ λουτροῦ ἀληθινῶς κατωπτεύθησαν. Ut defendat vocabulum ἀληθινῶς, totum locum ita interpretandum censet cum Sturzio, auctore Lexici Xenophontei : *adspice cognosci solent, ut sunt natura.*

In capitis xi. sect. i. subito adhæsit Cenfor ad verba illa : τὰ μὲν δὴ περὶ τῶν τῆς γυναικὸς ἔργων ἱκανῶς μοι δοκῶ ἀκηκοέναι τὴν πρώτην καὶ ἀξιά γε πάνυ ἐκείνου ἀμφοτέρων ὑμῶν. Narraverat Ischomachus Socrati, quomodo uxorem a falsa faciei cura et nimio corporis ornatu revocaverit ; huic Socrates his verbis respondet ita, ut utrique, marito et uxori, mariti monitis parenti, meritam laudem tribuat. Verum facetus Cenfor ὑμῶν in ἡμῶν mutandum, et præpositionem παρὰ vel πρὸς subaudiendam censet. Quæ quidem emendandi ratio orationem Socratis non solum du-riorem facit, sed plane etiam absurdam.

Cap. xii. 17. καὶ τότε μοι παρατρεπόμενος τοῦ λόγου περὶ τῶν παιδευομένων εἰς τὴν ἐπιμέλειαν δήλωσόν [περὶ τοῦ παιδεύεσθαι] εἰ οὐκ ἔστιν, ἀμελῆ αὐτὸν ὄντα ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελεῖς. Hic Cenfor confurgit et omnibus ingenii viribus connititur, ut locum mutilatum, ut ait, sarciat. Scribendum igitur censet : καὶ τότε μοι παρατρεπόμενος τοῦ λόγου περὶ τοῦ τὸν πεπαιδευμένον εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἄλλους εἰς αὐτὴν παιδεύσαι, δήλωσόν, εἰ οὐκ ἔστιν &c. Ita scilicet orationem putat non solum antithesi ἀμελῆ αὐτὸν ὄντα ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελεῖς, sed etiam sectioni 4. εἴπερ γὰρ ἱκανὸς—ἐκίσταμαι responsuram esse. Video, quid sibi voluerit homo facetus ; sed ita male respondebit ὁ πεπαιδευμένος illi, qui ipse ἀμελὲς alios reddere vult ἐπιμελεῖς. Neque enim cognitio rei rusticæ sufficit ad ἐπιμελῆ aliquem efficiendum. Deinde post πεπαιδευμένον inferendum fuisset pronomen αὐτόν. Sed facile Cenfori suæ Græcitatæ usuram sine omni invidiæ suspicionem mecum relinques, si singula in ista oratione verba comparaveris.

Cap. xv. sect. 11. ὃ τι δὲ ἔροιο τῶν καλῶς πεποιημένων, οὐδὲν ὃ τι ἂν σε ἀποκρούψαιτο, ὥπως ἐποίησεν. Conjecturam proposuit Cenfor hanc : οὐδὲν οἷός ἐστι ὃ τι ἂν σε χρ. ὅ. ἐκ. addit ad οὐδὲν intelligendum κατὰ esse. Credo eum repetito ὃ τι offensum, causam offensionis inserto οἷός tollere voluisse.

Cap. xix. sect. 16. in verbis καὶ περὶ αὐλητῶν μὴ δυναίμεν ἀκαπεῖσαι, ὥς ἐπίστασαι αὐλεῖν; vitium hæfisse recte admonuit, et laudo monentem. Scribendum erat δυναίμεν ἀκαπεῖσαι, quod voluisse videtur etiam Cenfor restitui.

Cap. xx. 16. 'Ραδίως γὰρ ἀνὴρ εἰς παρὰ τοὺς δέκα διαφέρει τῷ ἐν ᾧ ἐργάζεσθαι, καὶ ἄλλος γε ἀνὴρ διαφέρει τῷ πρὸ τῆς ὥρας ἀπιέναι. Verba posteriora, καὶ ἄλλος γε—ἀπιέναι, nisi sint a glossatore addita, vitiosa esse etiam censet vir doctus. De vitio orationis nunc plane sentio cum Camerario, Leonclavio et Weiskio; minime vero totum membrum tanquam alienum refecandum censeo. Ita enim sententia mutilabitur, quæ segnium operarum inutilitatem definit tardo adventu ad opus rusticum et maturo abitu. Igitur cum de operarum earundem socordia sit sermo, censeo verba ἄλλος γε ἀνὴρ διαφέρει orta esse ex varietate scripturæ apposita in margine ad verba ἀνὴρ εἰς—διαφέρει, quæ deinde recepta fuit a posteriore scriba aliquo. His igitur omiſſis sententia recte ita procedit: 'Ραδίως γὰρ ἀνὴρ εἰς παρὰ τοὺς δέκα διαφέρει τῷ ἐν ᾧ ἐργάζεσθαι καὶ τῷ πρὸ τῆς ὥρας ἀπιέναι. Negligentiam in ipso opere rustico faciendo postea Ischomachus tangit. ἐν ᾧ δικάσοντα cum vocabulo πρὸ jungit Aristoph. Vesp. 689. solum posuit 242. ἐν ᾧ ἤκειν Eccles. 395.

Cap. xx. sect. 29. ἐγὼ δὲ γε σοὶ ἐπομόσας λέγω, ἢ μὴν πιστεύειν σοι, φύσει νομίζειν φιλεῖν ταῦτα πάντας, ἀφ' ὧν ἂν ὠφελεῖσθαι νομίζουσιν. Difficultatem omnem tolli cenſet, verba si ita struas cum eo: πάντας νομίζειν, φύσει φιλεῖν ταῦτα, ἀφ' ὧν &c. quasi in structura verborum, non in significatione verbi νομίζειν difficultas sit sita!

Cap. xxi. sect. 10. ὃν ἂν ἰδόντες κινήσωσι, καὶ μένος ἐκάστω ἐμπέσῃ τῶν ἐργατῶν καὶ φιλονεικία πρὸς ἀλλήλους καὶ φιλοτιμία κρατίστη οὕσα ἐκάστω, τοῦτον ἐγὼ φαίην ἂν ἔχειν τι ἥδους βασιλικῆς. Verborum inutilium κρατίστη οὕσα ἐκάστω tutelam suscepit Cenfor, quæ tamen ita corrigenda putat: κρατιστεῦσαι παρ' αὐτῷ. Intelligit δεισπότη, et ita verba interpretatur: *primas apud eum tenendi*. Equidem puto ita debuisse esse φιλοτιμία τοῦ κρατιστεῦσαι addito articulo; deinde aliena notio et structura assignatur verbo κρατιστεύειν.

Postremum acuminis specimen dedit Censor in cap. vii. sect. 6. verbis : οὐ γὰρ ἀγαπητὸν σοι δοκεῖ εἶναι, εἰ μόνον ἔλδαν ἐπισταμένη—καὶ κορακῦνα, ὡς ἔργα ταλάσια θεραπεύονται; ubi signum interrogandi tollendum et cum puncto permutandum censuit.

Nisi te jam, quod admodum vereor, Buttmanne, satietas hujus novæ sapientiæ cepit, patere adhuc, ut quædam ipse addam a me sero animadversa in Xenophonteo Convivio. Primum igitur in Notitia personarum p. 143. additum velim de Lycone Autolyçi patre, quod didici ex Scholiis ad Aristophanis *Lyfistratam* versu 270, ubi nominatam cum impudicis aliis feminis πρώτην τὴν Λύκωνος, uxorem Lyconis, auctor scholii interpretatur *uxorem Lyconis, matrem Autolyçi, nomine Rhodiam, quam ob impudicitiam ab Eupolide etiam in fabula Πόλεις inscripta publice irrisam fuisse memorat hoc versu : ἄσπερ ἐπὶ τὴν Λύκωνος συνέρρει πῶς ἀνὴρ*. Bifeti stuporem mecum ridebis, si annotationem ejus ad hunc locum inspicere velis.—Ceterum non solum Autolycum, sed ipsum etiam Calliam amantem publice irrisum fuisse ab Eupolide in fabula Autolyçi nomine inscripta, colligere licet ex annotatione Grammatici veteris ad Aristophanis *Vespas* vers. 1020.

Statim ab initio verba : Ἄλλ' ἔμοργε δοκεῖ τῶν καλῶν κηγάδων ἀνδρῶν ἔργα οὐ μόνον τὰ μετὰ σκουδῆς πραττόμενα, ἀξιωμακόμενα εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς σαιδιαῖς. H. Stephanus jam olim viderat minime ita concinnata videri ab ipso Xenophonte, sed deesse in extremo membro λεγόμενα vel simile aliquod verbum. Suspicionem firmat locus *Philoftrati Vit. Sophist. i. p. 540. ἀνδρῶν ἐλλογίμων ἀξιωμακόμενα οὐ μόνον τὰ μετὰ σκουδῆς λεχθέντα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν σαιδιαῖς*. Hunc eundem locum respexit Eunapius p. 9. εἰ μὴ ἔπειθ' ὦν καὶ τὰ πάρεργά φησι δεῖν τῶν σκουδαίων ἀνδρῶν ἀναγράφειν. Utrumque locum annotaverat Wytttenbach *Epist. crit. p. 258. ed. Lips.*

Cap. i. sect. 15. Πρόσθεν μὲν γὰρ τούτου ἔνεκα ἐκαλούμενην ἐπὶ τὰ δειπνα, ἵνα εὐφραίνοντο οἱ συνόντες δι' ἐμὰ γελῶντες· νῦν δὲ τῆνος ἔνεκα καὶ καλεῖ μέ τις; In his nihil variant libri scripti. Sed ecce Fischer ad *Platonis Apolog. sect. 28. p. 148.*

postrema verba ita scribenda et interpungenda censuit: τῷ δὲ τίνος ἔνεκα γὰρ καὶ καλεῖ μέ τις; comparavit etiam similia duo Platonis loca. Fateor equidem, si vel leve istius scripturae vestigium in Codicibus adesset, me facile emendationem istam approbaturum fuisse, ita tamen, ut τίνος γὰρ ἔνεκα καὶ καλεῖ μέ τις; scriberem.

Cap. ii. sect. 8. Locum Artemidori i. cap. 68. adscripti, quem huc referunt viri docti: τροχοπαικτεῖν ἢ μαχαίρας περιδινεῖσθαι ἢ ἐκκυβιστᾶν. Varie tentarunt hæc verba viri docti, cum vitium eorum sit manifestum; sed nullus eorum bene conjiciendo evenit. Reiske μαχαίρας scribi voluit; nuperus Editor Lipsiensis περιδινεῖσθαι et ἐκκυβιστᾶν simul ad μαχαίρας retulit, intellego κατὰ; quod qui fieri possit, equidem perspicere non possum. Mihi grammaticus aliquis verbum τροχοπαικτεῖν videtur interpretari voluisse adscripto: ὡς τροχὸν περιδινεῖσθαι; igitur ejecto verbo περιδινεῖσθαι scribendum censeo τροχοπαικτεῖν ἢ εἰς μαχαίρας ἐκκυβιστᾶν.

In ejusdem cap. ii. sect. 9. verbis de muliebri sexu: ῥώμης ἢ καὶ ἰσχύος δέεται· facile nunc concedo in sententiam virorum doctorum, qui ῥώμης vulgato γνώμης præferunt. Præter Langium enim nuper etiam Heufde in Specim. Platonico p. 18. ita censuit et locum Platonis de Legibus ix. p. 863. C. apposuit, ubi similiter ῥώμη καὶ ἰσχύς junguntur. Idem exempla plura utriusque vocabuli a librariis temere permutati enumeravit.

Cap. ii. sect. 24. ὥσπερ ὁ μανδαγόρας τοῖς ἀνδράπους. In Artemidori loco a me apposito nuperus Editor ἀνδράπους ex Xenophonte reposuit. Heufde in Specim. Platon. p. 90. memorat Wyttenbachii conjecturam ἀδρανᾶς, quam equidem non intelligo.

Cap. iii. sect. 2. οὐκ εἰσχεῖν &c. In loco Platonico gemino, quem apposui in annotatione, manifesta simultatis, quæ inter Platonem et Xenophontem intercesserit, vestigia reperisse sibi visus est Heufde in Specim. Platon. p. 73.

Cap. iv. sect. 7. προμῖαν ὄζαν ἐπιδυμᾶν—φιλεῖσαι αὐτόν. Huc pertinet locus Grammatici in Etymol. M. τροπήλις ἢ

τῶν σκαρόδων δέσμη—ἐν δὲ τοῖς καιροῖς τῆς ἰορτῆς ἡσθιον σκαρόδα, ἔνθα τοῦ ἀπέχουσθαι ἀφροδισίων, ὥς μὴ μύρων ὠνόειεν. Sed magis etiam Aristophanis Lysistr. versus 798. ubi seni dicenti : βούλομαι σε, γραῦ, κύσαι, vetula respondet : κρόμμυόν τ' ἀρ' οὐκ ἔδει ;

Cap. iv. sect. 12. ἄχθομαι δὲ καὶ νυκτὶ καὶ ὕπνῳ—ἀναφαίνουσιν. Locum affectum amoris egregie pingentem imitatur Julianus Orat. viii. p. 246. δι' ὃν ἡχθόμεν μὲν τῇ νυκτὶ, ὅτι μοι τὸν φίλον οὐκ ἐδείκνυε, ἡμέρᾳ δὲ καὶ ἡλίῳ χάριν ἡπιστάμεν, ὅτι μοι παρεῖχεν ὄραν οὐ μάλιστα ἦραν. Monuit de imitatione Wyttenbach in Epist. Critica p. 243. ed. Lips.

Idem Cap. iv. sect. 28. verba : πρὶν ἂν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομῆσης imitatus est in Misopog. p. 351. A. πρὶν μᾶλλον κομῆσαι τῆς κεφαλῆς τὸ γένειον, ut monuit idem Wyttenbach ibidem p. 252.

Cap. iv. sect. 62. τὸ μνημονικὸν de arte memoriae posuit etiam Aristoteles in Topicorum libri viii. c. 12. καθάπερ ἐν τῷ μνημονικῷ μόνον οἱ τόποι τεθέντες εὐδὺς ποιοῦσιν αὐτὰ μνηματεύειν.

Cap. viii. sect. 1. ἐξελθὼν συνεκροτῆτο. De apparatu salutationis mimicae a Syracusio mox introducendae interpretatus sum. Nunc addo locum Demosthenis in Midiana cap. 8. εἰ μὴ Τηλεφάνης ὁ αὐληγὴς—συνεκροτῆν καὶ διδάσκειν φετο δεῖν χορόν. Est componere et instruere chororum. H. Stephanus ex Plutarcho posuit ὥσπερ χορὸς εἰς ἀμοιβαία συνεκροτημένος.

Ad Præfationem de Simonide poeta p. 223. addo: Mortuum in Sicilia et sepulcrum ejus a Phœnice Agrigentiorum duce effractum et destructum testatur Callimachus Æliani apud Suidam sub v. Σιμωνίδης.

In Agefilai encomio cap. ii. sect. 14. pugnae descriptio laudatur excerpta non solum ab Eustathio l. c. sed etiam in Scholiis Venetis et Victorianis, quorum posteriorum usuram nobis concessit egregius Heyne. Hæc igitur locum ita posuerunt : ἐπεὶ δ' ἔληξεν ἡ μάχη, παρῇν ἡδὺ δεῶσθαι—τὴν μὲν γῆν αἵματι πεφυραμένην—ἀσπίδας δὲ πεπλισμένας, δόρατα παρατετραυσμένα, ἐγχειρίδια γυμνά κολυῶν, τὰ μὲν χαμαί, τὰ δὲ ἐν τοῖς σώμασιν ἐμπεπηγότα. In postremis ἐμπε-

πρότα habet etiam Eustathius additum; quod verbum si recipias, tum vero ad verba τὰ μὲν χαμᾶι addendum erit κείμενα, deinde ad illa τὰ δ' ἐν μετὰ χεῖρας, desideratur concinnitatis gratia simile participium verbi.

Tandem defino, Teque, Buttmanne, rogo obtestorque, ut munusculum cum sincera animi grati testatione missum æqui bonique consulas, meque amare pergas. Scribebam Francofurti ad Viadrum die xvii. Februarii 1806.

CAPITUM ARGUMENTA.

LIBER I.

CAPUT I.

CYRUS minor, ab Artaxerxe fratre per calumniam pæne supplicio affectus, in satrapiam redux bellum clam adversus eum parat, et per amicos multas, Græcorum maxime, copias, tanquam ad aliam expeditionem, cogit. P. 1—7.

CAPUT II.

Cyri profecti enarratur iter per varias regiones, per Lydiam, Phrygiam majorem &c. Tissaphernes interim ad regem contendit, ut eum de Cyri rebus certiore faciat. Epyaxa, regis Cilicum uxor, ad Cyrum venit. Illius rogatu exercitus lustratur: in quo Græcorum ludicra incurfione et regina et omnes barbari præsentibus vehementer terrentur. Cyrus cum Tarsum venisset, ipsum regem Cilicum Syennefin ad se vocavit, qui Epyaxæ precibus tandem se Cyro committit, et eum pecunia juvat. P. 7—19.

CAPUT III.

Tarsi dies viginti morari Cyrum coëgit Græcorum seditio, qui, suspicati expeditionem esse adversus regem, Clearchum progredi cogentem lapidibus fere obruerunt. Sed hic maxima calliditate illos motus sedat. Mittunt igitur, qui de consilio hujus expeditionis interrogant Cyrum. Hic cum respondisset, se contra Abrocomam quendam ducere, et ampliora stipendia promississet, ulterius cum eo progredi decreverunt. P. 19—27.

CAPUT IV.

Ubi venerunt Issos, extremam Ciliciæ urbem, eodem classis Cyri appellit. Superatis inde portis, qua transitus e Cilicia in Sy-

riam datur, per Syriam procedit, ubi cum duo focii, Xenias et Pasio, clam ab eo discessissent, et ipse prorsus humaniter de illis loqueretur, reliqui Græci ejus æquitate commoti eo lubentius cum eo progrediuntur. Ubi ventum est Thapsacum ad Euphratem sitam, ibi Græcis tandem aperuit, iter susceptum esse adversus regem. Quod etsi indignabantur, tamen novis promissis excitati vado Euphratem transferunt; in quo Menonis callidum factum, qui exemplo præierat, notatur. P. 27—34.

CAPUT V.

Tum juxta Euphratem Cyrus iter fecit, et passim quidem non sine magna viæ difficultate et jumentorum strage ob pabuli inopiam, donec venerunt in regionem exadversum Charmandam sitam, unde flumine utribus trajecto commeatus comportarunt. Periculosa seditio inter Græcos oritur, qui in eo sunt, ut se ipsos mutuis vulneribus conficiant: sed gravissima Cyri oratio motus animorum sedat. P. 34—42.

CAPUT VI.

Orontes, Persarum nobilissimus, qui jam bis cum Cyro in gratiam redierat, tertium deficere ad regem conatur: sed insidiis proditis comprehenditur, et sceleris convictus de sententia Clearchi et aliorum capitis damnatus e medio tollitur. P. 42—46.

CAPUT VII.

Cyrus per Babyloniam aliquantum progressus cum regem postridie affore suspicaretur, media nocte copias lustrat et instruit, et Græcis præmia promittit magnifica. Inde acie instructa progressus superat fossam a rege ductam, et opinans, regem pugnandi consilium abjecisse, iter facit negligentius. P. 46—53.

CAPUT VIII.

Tandem præter opinionem Artaxerxes cum exercitu egregie instructo appropinquat. Cyrus igitur et Græci trepidant, et, ne imparati opprimantur, celeriter arma expediunt aciemque instruunt. Græci, qui dexterum obtinent cornu juxta Euphratem, statim primo impetu facile barbaros sibi oppositos in fu-

gam compellunt. Cyrus paucis stipatus amicis præter ceteros fidelibus dum cupidius pugnat, regemque ipsum petit, interficitur.

P. 53—61.

CAPUT IX.

Cyri laudes.

P. 61—68.

CAPUT X.

Ariæum fugientem dum persequitur Artaxerxes, potitur Cyri castris et ea diripit: unde, collectis copiis dispersis, redit contra Græcos in suo cornu victores. Sed Græci eum rursus in fugam vertunt, ac deinde in castra sua, recuperatis rebus amissis, redeunt.

P. 68—75.

LIBER II.

CAPUT I.

Græci certiores fiunt de morte Cyri et de Ariæi consilio revertendi in Ioniam. Eum Clearchus revocare studet, eique promittit imperium Persarum. Artaxerxes jubet Græcos primo arma tradere, deinde, si loco maneant, iis offert inducias; sin abierint, bellum minatur. Græci legatos cum responso forti dimitunt.

P. 77—85.

CAPUT II.

Ad Ariæum arcescentem, qui oblatum Persarum imperium renue- rat, Græci abeunt, et fœdere rite inito consultant de reditu. Luce orta profecti sub vesperam vicis Babylonix appropinquant, et certis indiciis intelligunt, castra regia in propinquo esse. Clearchus prudenter ita ducit exercitum, ut certamen neque cupere videatur neque timere. Sole occidente in vicos a rege direptos perveniunt: ubi cum pernoctarent non bene compositi, Panicus terror invasit milites, qui callido Clearchi consilio sedatur.

P. 85—90.

CAPUT III.

Rex Græcorum inopino adventu perterritus mittit legatos de fœdere. Græci et ingenue et fortiter respondent, prælio potius

opus esse, quia non habeant, unde prandeant. Regis ergo jussu, dum foedus faciant, ducuntur in vicos ad commeatum copiosos. Triduo post mittitur a rege Tissaphernes, qui ex illis quærat, cur arma tulerint adversus regem. Clearchus candide et ex vero respondet. Tissaphernes cum responsum ad regem detulisset, triduo post his conditionibus foedus fecit, ut Persæ sine dolo malo Græcos in patriam deducant commeatumque suppeditent; Græci sine vi commeatum vel emant, vel sine agrorum vastatione ipsi sumant.

P. 91—98.

CAPUT IV.

Dum Græci Tissaphernem, qui de rebus suis ad regem profectus erat, expectant, Ariæus illis fit suspectus. Quamobrem cum ipse Tissaphernes, dux itineris, cum copiis suis venisset, quem non magis fidum esse suspicarentur, Græci seorsim et iter facere et castra metari cœperunt. Describitur iter inde a Mediæ muro non procul a Babylone: in quo Persarum ignavia et fictæ insidiæ notantur, et fratri regis ipsa specie multitudinis Græcorum injicitur terror.

P. 98—106.

CAPUT V.

Cum exercitus triduum ad Zabatum amnem constitisset, atque etiamnum Persarum fides Græcis esset suspecta, Clearchus in colloquio cum Tissapherne egregia oratione operam dedit, ut eum rebus Græcorum conciliaret. Huic Tissaphernes humaniter respondit, ita ut Clearchus ejus oratione permotus cum quatuor aliis prætoribus et viginti lochagis ad eum se conferret eo consilio, ut in eos animadverterent, qui falsis criminibus inter eos odium excitare studerent. Græcorum prætoribus comprehensis et lochagis reliquisque, qui cum iis venerant, trucidatis, Ariæus cum aliis ad castra Græcorum venit, et verbis regis poscit, ut arma tradant: cui Cleanor justa indignatione commotus ferociter respondet.

P. 107—116.

CAPUT VI.

Prætorum quinque interemtorum describitur ingenium; et pluribus quidem Clearchus ut belli tam peritus quam studiosus; Proxenus, ut imperator nimis lenis et facilis; Meno autem, ut homo scelerate perfidus et pessimæ mentis, qui lucri captandi

studio turpissima quæque et committeret et pateretur. Reliqui
duo Agias et Socrates minus insignes.

P. 116—126.

LIBER III.

CAPUT I.

Cum Græci rebus suis diffidentes in summo mœrore torperent, Xenophon Proxeni lochagos ad virtutem excitare cœpit. Apollonides turpi stupore Xenophontis orationi repugnat, ob eamque rem loco motus abigitur. Ceteri duces superstites omnes conveniunt: quos Xenophon mascula oratione hortatur, ut ipsi sint bono animo, et militum animos confirment, atque novis ducibus constitutis nihil prætermittant, quod ad hostium vim et injuriam propulsandam pertineat. Ejus sententia ab omnibus probata novi statim duces creantur.

P. 127—139.

CAPUT II.

Concione militum advocata Chirifophus et Cleanor breviter, multis autem verbis Xenophon ad fortiter pugnandum eos hortatur, ostenditque primo, qua spe freti victoriam expectare possint: deinde refutat, quæ cujuscpiam animum sollicitum habere possint: tum, quid primum faciendum sit, ostendit, maximeque duces ad diligentiam, milites ad modestiam excitat. Ejus oratione comprobata monstrat rationem agminis ducendi et duces singulis agminis partibus assignat.

P. 139—150.

CAPUT III.

Ad Græcos jam jam profecturos advenit Mithridates quasi amicus; qui tamen Græcis sit suspectus: ex quo cum sæpe essent decepti, decernunt, nunquam, quamdiu sint in hostico, pacem aut inducias cum rege inire. Cum Zabatum amnem trajecissent, idem Mithridates eos ita vexat, ut inde Xenophon intelligeret, funditoribus et equitibus opus esse: qui ejus consilio statim instituuntur.

P. 150—155.

CAPUT IV.

Pedridie Mithridates Græcos rursus insecutus facile repellitur. Inde ad Tigrim amnem perveniunt. Tum a Larissa profecti

Mespila tuto castra ponunt. Hinc Tissaphernes ipse cum in gentibus copiis eos adoritur, sed frustra. Græci quo tutius procederent, hostibus insequentibus rationem agminis mutant. Hac ratione per quatuor dies itinere facto, quinto, cum per colles via duceret, graviter urgentur ab hostibus, donec vicos quosdam occuparent. Inde quarto die profecti mox ob hostium impetum in alium se conjiciunt vicum: ex quo post hostium discessum sub vesperam profecti tantum itineris conficiunt, ut hostes quarto demum die ipsos assequantur: qui cum collem per angustias transeundum cepissent, a Xenophonte inde dejiciuntur.

P. 155—168.

CAPUT V.

Græci ut in campum descenderunt, rursus apparent barbari, et quosdam Græcorum prædas agentes occidunt et vicos incipiunt incendere. Tigride et montibus Carduchorum clausi consultant de itinere. Consilio Rhodii cujusdam de ponte ex utribus faciendo repudiato, postridie itinere paullulum retro facto, et ex captivis diligenter regionum circumjectarum natura explorata, decernunt per Carduchorum montes facere iter.

P. 168—173.

LIBER IV.

CAPUT I.

Paullo ante lucem fines Carduchorum ingressi Græci primo et altero die ab hostibus, tertio a tempestate simul gravi vexantur: quo die cum sub vesperam ad locum arduum venissent a barbaris penitus obfessum, e duobus captivis, qui regiones nosse deberent, quærunt de alia via, eorumque unum inspectante altero trucidant, quo territus is, qui relictus erat, per anfractum eos commodo itinere se ducturum promittit.

P. 175—182.

CAPUT II.

Illo itineris duce sub noctem duo millia selectorum ad jugum occupandum mittuntur. Hi barbaros mane oppressos fugant et adscendendi copiam faciunt ceteris cum Chirifopho Græcis. Xenophon cum impedimentis per illum anfractum sequitur:

non tamen sine clade se inde emergit. Postridie etiam cum iter per montes magno labore fecissent, hostibus graviter urgentibus tandem (capite iii. sect. 1, 2.) in vicos campestres ad Centritem amnem perveniunt, et post septem dierum molestias dulci fruuntur quiete.

P. 182—191.

CAPUT III. SECT. 3. et seqq.

Novæ difficultates et sollicitudines. Nam transitum fluminis tria impedire videbantur; ipsa vis et altitudo alvei, barbarorum multitudo in ripa ulteriori, et tela Carduchorum a tergo. Sed e Xenophontis somnio quasi vinculis solutus exercitus vado transit: in quo callida Xenophontis ratio in primis valuit.

P. 191—199.

CAPUT IV.

Inde Armeniam ingressi, superatis Tigris fontibus perveniunt ad Teleboam amnem, in Armeniam occidentalem. Ibi cum Teribazo regionis satrapa, uti petierat ipse, inducias faciunt. Sed nihilo minus homo statim sequitur cum multis copiis et insidias struit.

P. 199—205.

CAPUT V.

Quare vicis relictis coguntur sub dio pernoctare et nivis ingentis incommoda tolerare. Tum per aliquot dies summum salutis discrimen adeunt ob vim frigoris, nivis altitudinem, ac necessitatem inediae, hostibus insequentibus. Tandem in vicos omnibus copiis refertos perveniunt, ubi per dies septem laute vivunt et corpora egregie curant.

P. 205—215.

CAPUT VI.

Inde profectos dux vis triduo post deferit, idque culpa Chirisphi. Ergo sine duce oberrantes septimo tandem die perveniunt ad Phasin amnem. Unde bidui itinere confecto appropinquant montibus, quos Chalybes, Taochi et Phasiani obsident.

P. 215—221.

CAPUT VII.

Per Tauchos profecti castellum expugnant et magna pecorum multitudine potiuntur, quibus solis aluntur, dum per agrum Chalybum, populi fortissimi ac ferocissimi, procedunt. Har-

paso amne superato per Scythinos iter faciunt, et inde a quinto die com meatum comportant. Lætior Græcis fors arridet. Nam cum e Scythinis profecti Gymniam, urbem magnam et copiosam, venissent, præfectus illius agri, hostis finitimi populi, per quem via ducebat, sponte illis ducem itineris mittit, qui, ut promiserat, quinto die illos in Techem montem perducit, e quo summa omnium lætitia et magnis clamoribus mare prospectant. Ibi magnum lapidum tumulum, quasi tropæum, congerunt et ducem luculentis muneribus ornatum remittunt.

P. 222—229.

CAPUT VIII.

Agro Maeronum, quibuscum fœdus faciunt, intra sex dies peragrato, ad Colchorum montes adveniunt, ubi barbaros instructos offendunt. His acie victis et fugatis in vicos copiosos descendunt. Inde biduo post tandem ad mare et Trapezuntem urbem Græcorum descendunt. Hic intra triginta dierum spatium ex Colchorum agro prædas agunt, sacris faciundis vota olim nuncupata diis solvunt, et ludos gymnicos celebrant.

P. 229—238.

LIBER V.

CAPUT I.

Cum constituissent maritimo itinere uti, Chirifophus ad naves conquirendas mittitur. Reliquis rebus prudenter prospicit Xenophon, curatque, ut et sat navium habeant et vias munitas, si terrestre iter esset continuandum. Hinc ad navigia deducenda mittitur Dexippus Lacedæmonius, sed cum nave aufugit: contra Polycrates Athenienfis fidem præstat.

P. 239—244.

CAPUT. II.

Interea ad com meatum comparandum Trapezuntiis ducentibus pars dimidia copiarum exit adversus Drilas, gentem bellicosissimam. Hi se receperant ad urbem valde munitam: ad quam progressi Græci, etsi maximis cum difficultatibus, tamen rem feliciter gerunt, et postero die salvi in castra redeunt.

P. 244—251.

CAPUT III.

Cum autem Chirisophi reditum ob frumenti penuriam diutius expectare non possent, imbellem turbam cursu maritimo devehunt, ipsi pedestri itinere perveniunt Cerasuntem. Ibi recensent exercitum. Græci pecuniam e captivis venditis redactam inter se partiuntur: decimam autem partem, quam Apollini et Dianæ voverant, inter se distribuunt prætores: quorum Xenophon postero tempore Dianam egregiis muneribus affecit, ut ipse pluribus ostendit.

P. 252—257.

CAPUT IV.

Cum ventum esset ad fines Mosynæcorum, qui locis munitis freti Græcos a transitu prohibere audent, cum alia Mosynæcorum gente adversus communes hostes initur societas. Hi socii, quibuscum Græci nonnulli imprudenter, prædandi causa, se conjunxerant, primum clade affecti repelluntur. Postridie autem Xenophon ipse, cum animos militum confirmasset, suos et barbaros scite instructos ducit contra hostes, eosque vincit et fugat. Quo facto castella duo una cum hominibus comburuntur, urbs, caput regni, diripitur, et alia nonnulla loca aut vi expugnantur, aut in fidem recipiuntur. Sub finem sectionis mores plane barbari Mosynæcorum describuntur.

P. 257—266.

CAPUT V.

Hinc agrum Chalybum transgressi veniunt in fines Tibarenorum, quibuscum foedus faciunt, et biduo post ad Cotyora urbem adveniunt: ubi per dies quinque et quadraginta commorati commeatum partim ex finitima Paphlagonia, partim ex ipsorum Cotyorensium agris prædando sibi acquirunt. Sinopensium legato de injuria Cotyorensibus illata temere querenti et Græcis stulte minitanti Xenophon graviter et audacter respondet, et adeo legatos ad meliorem mentem revocat.

P. 266—271.

CAPUT VI.

De sententia Hecatonymi, Sinopensium legati, decernitur iter maritimum, sed hac conditione, ut Sinopenses sat navium mittant, quibus universus Græcorum exercitus simul iter ingredi possit. Consilium Xenophontis de urbe in Ponto condenda im-

peditur Silani vatis calumnia. Iterum alii per centuriones exercitui persuadere volunt de sedibus in Ponto figendis.

P. 271—282.

CAPUT VII.

Cujus consilii auctor cum Xenophon diceretur, hic egregia oratione se defendit. In eadem concione de crudeli et nefario Græcorum quorundam facto luculenta narratione exponit: de quo quaerendum et in auctores animadvertendum esse, de communi consilio statuunt.

P. 282—292.

CAPUT VIII.

Cum ex decreto etiam prætores imperii gesti rationem redderent, Xenophontem quoque accusarunt nonnulli de vi et injuria verberibus sibi illata. Concedit ille, se interdum verberibus usum, sed sine vi et injuria; cujus criminationis nomen egregie a se amolitur.

P. 292—299.

CAP. IX. (VULGO LIB. VI. CAP. I.)

Paphlagonum legatos de pace missos Græci convivio excipiunt, eosque saltationibus armatis in summam sui admirationem adducunt. Postero die pace cum iis facta Cotyoris tandem universi solvunt, et prospero vento usi ad Harmenem Sinopes portum appellunt; ubi dies quinque morati in unum Xenophontem totius exercitus imperium deferunt: sed, illo prudenter recusante, summæ rerum præficitur Chirifophus modo redux.

P. 300—309.

CAP. X. (VULGO LIB. VI. CAP. II.)

Univerſus exercitus Heracleam navigat. Ibi seditione orta exercitus trifariam dividitur. Pars una, eaque maxima fuit Arcadum et Achæorum, qui sibi decem prætores creant; altera Chirifophi; Xenophontis tertia.

P. 309—313.

LIBER VI.

CAPUT I. (VULGO III.)

Arcades prædæ cupiditate primi proficiſcuntur, et in portum Calpes cum veniſſent, inde egreſſi Bithynos opprimunt et præ-

das agunt. Sed mox ab iisdem in colle quodam obfessi de salute periclitantur. Quod cum audisset Xenophon, callide barbaros terruit nocturnis ignibus ita, ut obsidione sublata discederent. Postridie salvus cum Arcadibus venit ad Calpes portum, quo jam Chirifophus cum suis salvus advenerat. P. 315—321.

CAP. II. (VULGO IV.)

Descriptio portus Calpes. In hoc loco natura tam munito milites nolebant castra ponere, ne forte urbe condita ibi retinerentur, et ad littus tranfegerunt noctem. Post tertium diem decernunt, ut capitale foret, si quis posthac de copiis distrahendis referre auderet. Ad commeatum, quo jam laborabant, comparandum egredi cupientibus exta non addicunt. Veruntamen Neo duo millia hominum prædatum educit. Sed Pharnabazi equitatus quingentos cædit: ceteros, qui in montem confugerant, tandem in castra reducit Xenophon. P. 321—330.

CAP. III. (VULGO V.)

Periculo moniti tandem milites castra in loco munito poni muni-rique patiuntur. Cum litasset Xenophon, præsidio castris relicto, copias instructas educit: quæ, mortuis in via sepultis et præda in vicis capta, barbaros instructos in colle quodam conspiciunt. Hinc acie instructa pergunt adversus hostes, et, cum vallis impeditior obfaret, Xenophontis eloquentia et fortitudo inprimis effecit, ut ea superata barbaros vincerent et in fugam verterent. P. 330—337.

CAP. IV. (VULGO VI.)

Jam Græci undique ex Bithynorum agris prædas agunt. Interim advenit Cleander Spartanus harmosta, simulque apparet undecunque Dexippus, cujus improbitate Cleander a rebus Græcorum alienior factus Xenophontis maxime opera reconciliatur. Idem Cleander delatum ad se summum exercitus imperium religione sacrorum impeditus non suscipit. Ergo exercitus sub prioribus ducibus, per Bithynos itinere facto, cum præda multa Chryfopolin Chalcedoniæ pervenit. P. 337—346.

LIBER VII.

CAPUT I.

Anaxibius, classis Spartanæ præfectus, Pharnabazi promissis adductus Græcos falsa spe stipendiorum movet, ut Byzantium trajiciant. Mox eadem spe deceptos ex urbe elicit. Sed cum portis clausis nihil præstaret, milites vi irrumpunt: quos tamen placatos Xenophon movet, ut iterum Byzantio excant. Coerdates quidam Græcis se ducem offert: sed paucis post diebus homo vanus se ipse imperio abdicat. P. 347—357.

CAPUT II.

Inde cum duces de itinere dissident, multi de exercitu dilabuntur milites: ad trecentos eorum vendit Aristarchus, Byzantii harmonista. Qui cum Xenophonti quoque insidiaretur, hic cum selectis proficiscitur ad Seuthen, ut conditionem, qua is Græcos apud sese stipendia merere vellet, cognosceret. P. 357—367.

CAPUT III.

Græci, præter Neonem Laconem cum suis, conditionibus Seuthæ comprobatis ad illum tendunt; atque fœdere contracto, duces convivio more Thracum excipiuntur. Seuthes cum Græcis de expeditione suscipienda consilia init: inde sub noctem mediam contra hostes proficiscuntur, quos postridie imparatos et imprudentes opprimunt, et magnam mancipiorum pecorumque prædam faciunt. P. 367—382.

CAPUT IV.

Vicos hostium Seuthes comburit. Græci summo frigore in campo vexati in domos vicorum concedunt. Qui in montes confugerant barbari se fœdus inituros esse simulant: sed nocte ad domos notas descendunt, et repente invadunt Græcos, a quibus in fugam compulsi tandem fidei Seuthæ se suaque committunt. P. 382—388.

CAPITA V. VI.

Græcis non plenum stipendium solvitur: sed tamen exorati a Seutha alios barbaros in ejus potestatem redigunt. Inde cum nihilo magis stipendium persolveretur, Xenophonti ea de re

faccensent milites. Cum interim Lacedæmonii Græcos ad bellum contra Tissaphernem gerendum invitassent, Arcas quidam Xenophontem de stipendio accusat, eumque supplicio afficiendum esse censet. Xenophon commoda et disertâ oratione se defendit. Defenditur idem Xenophon a legatis Spartanorum, nec non a Polycrate Atheniensi. Mox rogatur a Seutha, ut cum mille militibus apud se remaneat. Xenophon vero sacris factis discedere cum exercitu statuit. P. 388—404.

CAPUT VII.

Hinc profecti cum e vicis copiosioribus res necessarias petere cepissent, Medosades, cui attributa erant illa loca, omni modo egit, ut inde discederent, persequiturque, ut X. rursus de stipendio Seuthen adiret. Xenophon copiosa oratione Seuthen docet, et honestum et utile esse, ut Græcis, quod reliquum est stipendii, persolvat. Xenophon acceptum stipendium Spartanis tradit in milites distribuendum. P. 404—418.

CAPUT VIII.

Exercitu trajecto Lampſacum Xenophonti auctor est Euclides haruspex, ut Jovi Milichio sacra faciat. Facit hoc Xenophon insequenti die, a quo per varia loca tandem Pergamum veniunt. Hellas Gongyli et Gorgionis mater suadet Xenophonti, ut Afidatem opprimat. Obsequitur Xenophon, et primo quidem ab infelici oppugnatione cum magno incommodo se recipit, sed insequenti tamen die rem feliciter gerit. Inde Pergamum rediit cum de præda volentibus omnibus bonam cepisset partem, exercitum tradit Thimbroni. P. 418—427.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΤΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Α'.

CAPUT I.

ΔΑΡΕΙΟΥ καὶ Παρυσάτιδος γίνονται παῖδες δύο·
πρεσβύτερος μὲν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κύρος. Ἐπεὶ
δὲ ἦσθ' ἐνὶ Δαρείῳ, καὶ ὑπώπτεται τελευτὴν τοῦ βίου,
ἐβούλετό οἱ τὸν παῖδα ἀμφοτέρω παρῖναι. Ὁ μὲν οὖν²
πρεσβύτερος παρὼν ἐτύγχανε· Κύρον δὲ μεταπέμπεται
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἧς αὐτὸν σατράπην ἐποίησε, καὶ στρατη-

Κριφῶντος] De auctoritate libro-
rum separatim fuit disputatum a me.
βιβλίον πρῶτον] Codex Paris. λίγος
πρῶτος habet.

Cap. I. Diogenes in Vita Xeno-
phontis scđ. 13. συνέγραψε—εἴη τι
ἀνάβασις, ἥς κατὰ βιβλίον μὲν ἐκείνου
προΐμια, ἱλως δὲ οὐ. Inepte is vocat
prooemia formulas, quibus Xenophon
superiorum librorum summas brevi-
ter complectitur, quod recte monuit
Weiske. Idem e latinis scriptoribus
Columella multique alii fecerunt.
Ceterum exordium ipsum comment-
ant Lucianus de Conscribenda hi-
storia et Aristides tom. ii. p. 517. ed.
Jebbiana.

1. Ἀρταξέρξης] Stephanus in Cod-
icibus nonnullis Ἀρταξέρξης scriptum
reperit nomen, uti editum legitur in
Ctesiae fragmentis et Plutarcho.

Ἐπεὶ δὲ] Aristides ἰσχυρὰ δὲ hinc
excepit. Ex eodem sequens pro-
ponem οἱ κενόεσθαι Zeune vulgo

omissum.

2. μεταπέμπεται.] Hoc tempus ex
margine Steph. Villoisf. Paris. Eton.
et Aristide p. 519. vulgato μεταπέμ-
πει preetulit Zeune.

σατράπην] Plenius infra cap. 9.
scđ. 7. ἰσχυρὰ δὲ κατεπέμπετο ὑπὸ τοῦ
πατρὸς σατράπης Λυδίας, τι καὶ Θερ-
μυλίας τῆς μεγάλης καὶ Καταπαδονίας
στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἐκείνης
οἰς καθήκει εἰς Καστωλὺ πῶλον ἀφρο-
ζισθαι. Historia græca i. 4, 1. habet
primum Cyrum ἀφροντα πάντων τῶν
ἐν τῇ Σαλατῇ, et epistolam regis alla-
tam τοῖς πάντων πᾶσι (i. e. τοῖς ἐν
Σαλατῇ πᾶσι), in qua præter alia
inerant verba: Καταπέμψω Κύρον κά-
ρανον τῶν ἐς Καστωλὸν ἀφροζισθῆναι.
Quod vocabulum κάρανος ipse in
Anabasi bis στρατηγὸν interpretatus
est. Plutarchus c. 2. Κύρος δὲ Λυδίας
σατράπης καὶ τῶν ἐν τῇ Σαλατῇ στρα-
τηγός. Diodoro 14, 19. ὁ τῶν ἐν
Σαλατῇ στρατηγῶν ἀγόμενος διστάει

γὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε πάντων, ὅσοι εἰς Καστωλῷ πεδῖον

Cyrus. Male! quod tamen ille dixisse videtur ex loco Hellenicorum, ubi Cyrus πάντων τῶν ἐπὶ θαλάττῃ ἄρξαι dicitur advenisse. Sed diversos esse τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ ab iis, qui Phrygiam et Cappadociam incolunt, statim apparet. Non omnes tamen eos, qui ἐπὶ θαλάττῃ habitabant, imperio Cyri subiectos fuisse, patet ex eo, quod Anabasis i. 1, 6. monet: καὶ γὰρ ἦσαν αἱ Ἰωνικαὶ πόλεις Τισσαφέρνης τοῖς ἄρχουσιν, ἐν βασιλείᾳ διδομένοι. Harum demum imperium impetrat Cyrus a rege fratre sect. 8. Igitur accuratius definiri videntur αἱ ἐπὶ θαλάττῃ verbis illis: οἱ καθ' ἑκάστην εἰς Καστωλῷ πεδῖον ἀθροίζονται. Accedit, quod Stephanus Byzantinus Dorienfes a Lydis Castolos vocatos tradit, et Castolum Lydiæ urbem fuisse affirmat idem, auctore nescio quo. Itaque suspicari licet, Cyro imperium urbium Doricarum, et copiarum, quas illæ exercitui Persarum regis suppeditabant congregandas et recensendas in campo prope Castolum, Lydiæ urbem, datum fuisse a fratre tum, cum primum ei Lydiæ satrapia traderetur. Nam proprie pertinebat Ionia ad Lydiam satrapiam. Itaque in Cyropædia viii. 6, 7. Chrysantas satrapa mittitur εἰς Ἀνδριαν καὶ Ἰωνίαν. Arriano i. 12. Spithridates dicitur εἰς Ἀνδρίας καὶ Ἰωνίας στρατῶν. Atque ita statim apparet causa discordiæ inter Cyrum et Tisaphernem, cui Artaxerxes imperium Ioniæ tribuerat, quæ ad satrapiam Lydiæ pertinebat. Suspensus eram antea, τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ posse intelligi incolas maritimos Phrygiæ ad Hellepontum, Mysiæ deinde vocatæ; sed comparatis locis Hellenic. iii. 1, 3. ubi Tisaphernes dicitur accepisse Cyri satrapias, et iii. 1, 10. et iii. 2, 1. ubi Æolis cum Phrygia (minore ad Hellepontum sita) ad satrapiam Pharnabazum refertur, intellexi errorem meum. Superest, ut quaeramus, cur satrapæ nomini alterum στρατηγῷ adjungatur, et quid satrapæ nomen significet Xenophonti. Locus est clarissimus in Œconomico iv. 9. ubi ἄρχοντες διατιθαμνέταις ἰσ' ἑκάστην τῶν κατεπαύοντων ἵτα: οἱ μὲν ἄρχοντες τῶν κατεπαύοντων εἰ καὶ τῶν ἰσ' ἑκάστην, καὶ ἄλλοις ἐν τούτοις ἐκλήγοντο.

σε οἱ δὲ ἄρχοντες τῶν ἀπαισίων φρουρῶν. Accedit tertius archon στρατῶν, de quo sequitur sect. 11. ὅταν δ' αἱ στρατῶν καθίσταται, οὗτοι ἀμφοτέρων τούτων ἱσχυρίζονται. De iisdem Cyrop. viii. 6, 3. οἵτινες ἄρξουσιν τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν λαμβάνοντες τοὺς τε φρουροὺς δάσους μισθὸν καὶ ἕλλο τιλίσουσιν δ', εἰ δὲ δὴν. Antecedit ibidem sect. 2. τοὺς ἐν ταῖς ἄκραις φρουρῶν καὶ τοὺς χιλιάρχους τῶν κατὰ τὴν χώραν φυλάκων folius regis imperio fuisse subiectos, et cupiditati satraparum oppositos. Verba igitur in Œconomico iv. 11. ubi satrapa dicitur ἀμφοτέρων τούτων ἱσχυρίζεσθαι, ita sunt interpretanda, satrapæ curam fuisse eam demandatam, ut φρουράρχοι et οἱ ἄρχοντες τῶν κατεπαύοντων τε καὶ τῶν ἰσχυρῶν officiis suis recteungerentur; quod nisi fecissent, satrapæ negligentem apud regem accusabat. Sed interdum rex satrapæ simul imperium copiarum in provincia excubantium committebat; quod extra ordinem cum fiebat, addunt scriptores, ut facit Xenophon, satrapam simul imperatorem (στρατηγὸν) fuisse designatum. Cf. Heeren, Ideen tom. ii. p. 360. 382. 469. Exemplum regum Persarum Alexander imitatus esse videtur. Arrianus enim Anab. iii. 16. narrat Babylonis satrapam Mazæum, στρατηγὸν τῶν μετὰ Μαζαίου ὑπελιστωρίων στρατιωτῶν Apollodorum factum, Asclepiodorum vero iussu τοὺς φρούς ἐκλήγειν; item Sufianæ satrapam Abuliten, φρουράρχον Mazaron, στρατηγὸν Archelaum narrat.

καὶ στρατηγὸν δὲ] Sæpiissime hac formula utitur Xenophon continuandæ narrationis. Weiske h. l. intelligit, quasi dictum esset καὶ ἡ ἀρχὴ στρατηγὸν &c. Rectius monet Zeune, ἰσχυροὺς—ἀπιδέχεται vendenda esse fecerat—constituerat. Cf. infra cap. ix. 7. ubi est στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπιδέχων.

Καστωλῷ] Margo Steph. Καστάλου, Villosi. Κασταλῷ. Stephanus Byz. Καστωλῷ πεδῖον Ἀνδριαν, ὡς Σινοπῶν ἐκλήθη δὲ, ὅτι Καστωλοὺς τοὺς Ἀνδριῆς οἱ Ἀνδῶ φασιν ἢ ἐν τῷ πάλαι Ἀνδρίᾳ Καστωλός. Vide annotata ad Hellenica i. 4. p. 26. Quod posuit ad h. l. Weiske, collectum ex com-

ἀδραΐζονται. Ἀναβαίνει οὖν ὁ Κύρος, λαβὼν Τισσαφέρνην ὡς φίλον· καὶ τῶν Ἑλλήνων δὲ ἔχων ὅπλιντας ἀνέβη τριακοσίους, ἄρχοντα δὲ αὐτῶν Ξενίαν Παρράσιον.

Ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε Δαρεῖος, καὶ κατέστη εἰς τὴν βασιλείαν Ἀρταξέρξης, Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κύρον πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὡς ἐπιβουλεύει αὐτῷ. Ὁ δὲ πείθεται τε καὶ συλλαμβάνει Κύρον, ὡς ἀποκτενῶν· ἡ δὲ μήτηρ, ἐξαιτησαμένη αὐτὸν, ἀποπέμπει πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Ὁ δὲ, ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ αἵμα-
σθεῖς, βουλευέται, ὅπως μήποτε ἐτι ἔσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀλλ', ἣν δύνηται, βασιλεύσει αὐτ' ἐκείνου. Παρύστατις μὲν δὴ ἡ μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, Φιλοῦσα αὐτὸν μᾶλλον, ἢ τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξη. Ὅστις δὲ ἀφικνεῖτο τῶν παρὰ βασιλείῳ πρὸς αὐτὸν, πάντας οὕτω διατιθεῖς ἀπεπέμπετο, ὥσθ' ἐαυτῷ μᾶλλον φίλους εἶναι ἢ βασιλεῖ. Καὶ τῶν παρ' ἐαυτῷ δὲ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο, ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἴησαν, καὶ εὐνοϊκῶς

paratione locorum infra cap. li. 11, ix. 7. Hiflor. Gr. i. 4, 3. Cyrop. ii. 1, 5. vi. 2, 11. constituta fuisse singulis Persarum provinciis certa loca campestria, ubi bello instante copiae militares convenirent, ut commodius explicatae recenserentur, reperio jam antea positum a Celeb. Heeren, *Ideen* tom. ii. p. 486.

Τισσαφέρνην ὡς φίλον] Brevitatem in dictione, quæ falsitatem hominis arguit, miratur Aristides. Apud Plutarchum Τισσαφέρνης homo vocatur.

3. κατέστη] Reluctante tamen Darii uxore Parysatide, uti docet Plutarchus c. 2. et Anonymus Suidæ in verbo *παραινεῖσθαι*. Tissaphernis columnias copiosius enarrat Plutarchus.

ἀποπέμπει] Anonymus Suidæ l. c. ὁ δὲ ἀναίρειν μίλλων αὐτὸν ἀφ' ἑκῆς Παρυσάτιδος παρακρησαμένης αὐτὸν καὶ τῇ ἐστρατιᾷ αὐτῇ φυλασσάσης.

4. ἐπὶ τῇ] Liber Eton. ἐπὶ τῇ habet. Deinceps *δυνήσεται* Edd. vett.

habent, *δυνήσεται* rectius Guelf. *δύνει* cum Steph. margo Villois. habet. ἡ μήτηρ] Articulum ex Codd. Brodæi, Paris. Eton. Guelf. margino Villois. restituit Zeune.

ὑπῆρχε] Zeunianus Index interpretatur *praesto esse, non desse, favere*, h. l. et ii. 2, 11. v. 6, 23. vii. 1, 27. Sed hujus loci est plane diversa ratio a reliquis. Significat enim verbum h. l. *partibus et consiliis ejus favebat*. Cf. Wytenb. ad Eclogas historicas p. 382.

5. τῶν παρὰ βασιλείῳ] Inprimis ἰφθόους intelligi qui dicuntur Cyrop. viii. 6, 16. comparato Æcon. iv. 6, monet Zeune.

ἀπεικνίσαιτο] Ita margo Steph. et Villois. cum Codice Paris. Vulgo omnes ἀνικνίσαιτο habent ineptum.

ἵκαν] Aristides tom. ii. p. 521. ex h. l. posuit ἵην, quam formam, quamvis magis Atticam, tamen Xenophonteam non esse, cum Ruhnkensio ad Memorab. l. 4, 19. *πισοει*

οἰχοῖεν αὐτῷ. Τὴν δὲ Ἑλληνικὴν δυνάμιν ἤθροίζεν, ὡς
 μάλιστα ἐδύνατο ἐπικρυπτόμενος, ὅπως ὅτι ἀπαρασχευ-
 αστότατον λάβοι βασιλεία. Ὡς οὖν ἐποιεῖτο τὴν συλ-
 λογὴν ὅσας εἶχε φυλακὰς ἐν ταῖς πόλεσι, παρήγ-
 γειλε τοῖς φρουράρχοις ἐκάστοις, λαμβάνειν ἄνδρας
 Πελοποννησίους ὅτι πλείστους καὶ βελτίστους, ὡς ἐπι-
 βουλευόντος Τισσαφέρους ταῖς πόλεσι. Καὶ γὰρ ἦσαν
 αἱ Ἰωνικαὶ πόλεις Τισσαφέρους τὸ ἀρχαῖον, ἐκ βασι-
 λείως δεδομέναι· τότε δὲ ἀπέστησαν πρὸς Κύρην πᾶσαι,
 7 πλὴν Μιλήτου. Ἐν Μιλήτῳ δὲ ὁ Τισσαφέρης, πρῶται-
 σθόμενος τὰ αὐτὰ ταῦτα βουλευομένους, [ἀποστήνας
 πρὸς Κύρον,] τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἐξέβαλεν. Ὁ
 δὲ Κύρος, ὑπολαβὼν τοὺς Φεύγοντας, συλλέξας στρατεύ-
 μα, ἐπολιόρκει Μίλητον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-
 λατταν, καὶ ἐπειρᾶτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας.
 Αὕτη οὖν ἄλλη πρόφασις ἦν αὐτῷ τοῦ ἀθροίζειν στρα-
 8 τευμα. Πρὸς δὲ βασιλεία πέμπων, ἤξιον, ἀδελφὸς αὖν

Porfion. Scilicet Grammaticus San-
 germanensis a Ruhnkenio inspectus
 habet *ἦσαν ἀντὶ τοῦ εἶναι* *ἡσιφῶν*
Ἀσπυρμονιμάων α'. Vulgaris for-
 ma est etiam in Symposio v. 5. et
 ἡμῶν pro Attico ἢ Cyrop. vi. p. 149.
 E. Hæc Ruhnkenius l. c. Attici
 εἶναι frequentant in transitione ad aliam
 orationis partem.

6. *ἀπαρσενιούσιν* Margo
 Steph. Villoif. et liber Paris. *ἀπαρ-
 σενιούσιν* dant, quæ forma est in
 Memorab. iii. 4, 17. Cyrop. vii. 5,
 25. Tamen *ἀπαρσενιούσιν* est in
 Cyrop. ii. 4, 15. In loco Memorab.
 eandem formam dat Paris. 3. .

Ὡς οὖν] Cum Larchero ex libro
 Paris. vulgato *ἔτι* prætulit Zeune, ut
 sequens *ἐπὶ* *φυλακὰς* ex Eton. pro
 vulgato *ἐπὶ* *ἀπὸ*—*φυλακὰς* dedit.

Πελοποννησίους] Lacedæmonii tum
 principatum Græciæ tenebant, iisque
 civitates Ionicæ plurimæ tum fave-
 bant.

ὡς [ἡμιβουλεύοντες] Simulationem et

priertextum significat *ὡς*.

αἱ Ἰωνικαὶ] Articulus ex libro Pa-
 ris. et Eton. restitutus a Zeuno est.
 Deinceps *ἀπὸ* *ἐπὶ* *ἀπὸ* dat margo
 Steph. Villoif. cum Paris.

7. [ἀποστήνας πρὸς Κύρον] Apertam
 grammatici interpretationem seclusi
 monente Wolfio ad Leptineam p.
 323. et Wyttenbachio ad Eclogas hi-
 stor. Post τοὺς μὲν margo Villoif. αὖ-
 τῶν inserit cum Paris. et Eton. li-
 bro.

[Verba quædam exscripsit Suidas
 in voc. ὑπολαβὼν, ubi verba Xeno-
 phonis hæc refert *ἡμιβουλεύοντες τὴν Μί-
 λητον* auctioris articulo *τὴν*, quem ad-
 ditum velim. Ex *Epistola*.]

κατάγειν] Suidas sub hoc verbo lo-
 cum laudavit.

Ἀδελφὸς οὖν ἄλλος] Paris. Eton. αὖν
 αἶ. Ita et margo Villoif. sed ibidem
 ex alio libro annotatur καὶ αὖν οὖν.
 Deinde συλλέγειν dat Eton. pro ἀθροί-
 ζειν.

αὐτῶ, δεῖσθαι αἱ ταύτας τὰς πόλεις μᾶλλον, ἢ Τισσαφέρνην ἄρχειν αὐτῶν· καὶ ἡ μήτηρ συνέπραττεν αὐτῶ ταῦτα, ὥστε βασιλεὺς τῆς μὲν πρὸς αὐτὸν ἐπιβουλῆς αἰε ἠσθάνετο, Τισσαφέρνηι δὲ ἐνόμιζε πολεμοῦντα αὐτὸν ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανᾶν· ὥστε οὐδὲν ἤχθετο αὐτῶν πολεμούντων· καὶ γὰρ ὁ Κῦρος ἀπέπεμπε τοὺς γηγνημένους δασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων, ὧν ὁ Τισσαφέρνης ἐτύγχανεν ἔχων.

Ἄλλο δὲ στράτευμα συνέλεγτο αὐτῶ ἐν Χερρόνησῳ τῇ⁹ κατακτιπέρας Ἀβύδου, τόνδε τὸν τρέπον. Κλέαρχος ἦν Λακεδαιμόνιος, Φυγᾶς· τούτῳ συγγενόμενος ὁ Κῦρος, ἠγάσθη τε αὐτὸν, καὶ δίδωσιν αὐτῶ μυρίουσ δαριεαῖς. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ χρυσίον, στράτευμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων, καὶ ἐπολέμει, ἐκ Χερρόνησου ὁρμώμενος, ταῖς Θραξὶ ταῖς ὑπὲρ Ἑλλήσποντον οἰκαῖσι, καὶ ἀφέλει τοὺς Ἕλληνας· ὥστε καὶ χρήματα συνεβάλλοντο αὐτῶ εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν αἱ Ἑλλησποντικάι πόλεις ἐκαῶσαι. Ταῦτο δὲ αὐ οὕτω τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῶ τὸ στράτευμα. Ἀρίστιππος δὲ ὁ Θετταλὸς¹⁰ ἐτύγχανε ξένος ὧν αὐτῶ, καὶ πιεζόμενος ὑπὸ τῶν αἰκα ἀντιστασιωτῶν, ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον, καὶ αἰτεῖ αὐτὸν

8. τῆς μιν] Ex libro Paris. Eton. margine Villois. μιν addidit Zeune.

Τισσαφέρνη] Margo Villois. ex libro 2. Τισσαφέρνη] annotavit. πολεμοῦντι deinceps Edd. vett. cum Guelf. excerpia Castalionis.

ἐτύγχανεν] Zeune pro plusquamperfecto positum censebat, sed Xenophon significare voluit, Cyrum jam tum tributum ex civitatibus collectum misisse ad regem, quæ propriæ erant datæ Tissapherni.

9. τῇ κατακτιπέρας] Ita vulgatum τῆς correxit Wyttenbach. τῆς ἀντιστρίαν] Ἡπύριον est in Hellenicis vi. 2,

9. Excidit verbum in Junt. et

Guelf. De causa exilii compara ii. 6, 4.

Ἑλλησποντικά] Margo Villois. Ἑλλησποντικά] dat.

10. Ἀρίστιππος] Plato initio Menonis: οὗ δὲ οἱ Θετταλὸι καὶ ἐπὶ σοφίᾳ θαυμάζονται, καὶ οὐχ ἥμισυ αἱ τοῦ σὺ ἰσχυροῦ Ἀρίστιππου πολιτῆς τοῦ Ἀριστοκλείου· τούτου δὲ ἡμῖν αἰεὶς ἔστι Γεργίας· ἀφαιόμενος γὰρ εἰς τὴν πόλιν ἱεστάς ἐπὶ σοφίᾳ ἐλθεῖν Ἀλιωνίδην τε τοῖς πρώτοις, αὐτὸς δὲ οἱς ἱεστάς ἔστιν Ἀρίστιππον, καὶ τῶν ἄλλων Θετταλῶν. Ceterum post Θετταλὸς vir doctus ipse Aëtis Erudit. Lipsiens. anni 1749. p. 416. inferi voluit δὲ. male!

αὐτῶ] Margo Steph. Paris. Eton.

εἰς δισχιλίους ξένους, καὶ τριῶν μηνῶν μισθόν, ὥς οὕτως περιγενόμενος ἂν τῶν ἀντιστασιωτῶν. Ὁ δὲ Κύρος δίδωσιν αὐτῷ εἰς τετρακισχιλίους, καὶ ἐξ μηνῶν μισθόν· καὶ δεῖται αὐτοῦ, μὴ πρόσθεν καταλῦσαι πρὸς ἀντιστασιώτας, πρὶν ἂν αὐτῷ συμβουλευσῇται. Οὕτως δὲ αὐτὸ ἐν Θετταλίᾳ ἐλάνθανεν αὐτῷ τρεφόμενον στρατεύ-
 11 μα. Πρόξενον δὲ τὸν Βοιωτίον, ξένον ὄντα αὐτῷ, ἐκέλευσε λαβόντα ἄνδρας ὅτι πλείστους παραγενέσθαι, ὥς ἐπὶ Πεισίδας βουλόμενος στρατεύεσθαι, ὥς πράγματα παρεχόντων Πεισιδῶν τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ. Σαφαίνετον δὲ τὸν Στυμφάλιον, καὶ Σωκράτην τὸν Ἀχαιοῦν, ξένους ὄντας καὶ τούτους, ἐκέλευσεν ἄνδρας λαβόντας ἐλθεῖν ὅτι πλεί-

αὐτῷ dant, quod improbens Zetne oblitus erat loci i. 3, 14. Κύρος αὐτῷ πλείους. cf. ibid. sect. 16. ἰμὲ πολλοὶ αἰτοῦσι est in Cyrop. viii. 3, 41. αἰτῶσθαι παρὰ τίνος est infra i. 3, 16. et ii. 3, 18. Cyrop. i. 6, 5. δίδωσθαι εἰς sequente infinitivo infra vi. 6, 31. At in Cyrop. v. 2, 13. est ἵνα σὺ εὐστῇς τινὰ αἰσθῆσαι· παῖδά μοι γινέσθαι. ubi tamen durum et insolens mihi videtur pronomen σὺ additum, quod abesse malim. Etiam Thucydides αἰτῶσθαι τινὰ sequente infinitivo frequentat. Tamen Aristophanes Pluti versu 240. αἰτῶν λαβεῖν τι κρινέον ἀργυρίδιον dixit. Equidem hic propter similitudinem locorum in hoc libro scripturam Codd. recepi.

περιγινόμενος ἂν] Leonclavii conjecturam περιγινόμενος ἂν sprexit etiam Hutchinsonon.

πρόσθεν] Edd. vett. cum Guelf. πρόσθεν; margo Villois. πρόσθεν et πρόσθεν annotavit.

καταλύσαι] Intellige τὸν πόλεμον. Idem cap. 2, 1. est συναλλάττεισθαι. In Hellenicis vi. 3, 15. est πόλεμον καταλύονται, in Herodoto viii. 140. ἀλλὰ καταλύσασθαι. Polybius iii. 8. καταλύσθαι τὸν πόλεμον. Ceterum spectant hæc ad Theffalorum diffidia, quæ obiter tangit Noster in Hellenicis ii. 3, 36. ubi Theramenem facit hæc ad Critiam loquentem :

ὅτι γὰρ ταῦτα ἦν (Olympiadis 93⁷) οὐ παρὸν Ἰόνγγαν, ἀλλ' ἐν Θετταλίᾳ μετὰ Προμηθείᾳς δημοκρασίαν κατὰ σκυλατίαν, καὶ τοὺς πλείους ἄπλουν ἐπὶ τοὺς δισπότας. Jamdudum antea Athenienses immiscuerant se his diffidiis Theffalorum, uti cognoscimus ex Aristophanis Vespis versu 1263. ad quem locum conferenda sunt scholia græca et ad Nubes versu 691.

11. φίλον ὄντα] Margo Steph. Villois. liber Brodæi, Paris. Eton. ξένον dederunt, quod glossēma videbatur esse Zeunio; sed infra iii. 1, 4. est : ἀλλὰ Πρόξενος αὐτὸν μετιστάμενος ἀπαθὲν ξένος ἂν ἀρχαῖος. Iterum v. 3, 5. Πεισίδας donatium Apollini dedicat Delphis καὶ ἐπὶ τῇ γραφῇ σέ, σὶ λαοῦ τοῦ ὄνομα καὶ τὸ Πρόξενον.—ξένος γὰρ ἦν αὐτῷ. Diodoro Πρόξενος Θεβαῖος dicitur.

ἐπὶ Πεισίδας] Is habet margo Villois. Πεισίδας ubique scriptum habet Paris. cum Eton. βουλόμενος deinde Eton.

Σαφαίνετον] Is esse videtur, cujus Ἀνάβασις Κύρου laudavit Stephanus Byzantinus sub vocabulis Καρδούχου et Τάαχου. Idem sentit Weffeling. ad Diodorum xiv. p. 664. Sophænetus si diversus in multis abijt Xenophonte, causam forte reperies in iis, quæ de eo tradidit noster v. 8, 1.

στοις, ὡς πολέμησων Τισσαφέρνει. σὺν τοῖς Φυγάσι τῶν Μιλησίων. Καὶ ἐπαύουν οὕτως οὗται.

CAP. II.

ΕΠΕΙ δὲ ἰδόνκει αὐτῷ ἤδη πορεύεσθαι ἄνω, τὴν μὲν πρόφασιν ἐποιεῖτο, ὡς Πεισίδαε βουλόμενος ἐκβαλεῖν παντάπασιν ἐκ τῆς χώρας· καὶ ἀθροίζει ὡς ἐπὶ τούτους τό τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἐνταῦθα στράτευμα· καὶ παραγγέλλει τῷ τε Κλεάρχῳ, λαβόντι ἥκειν ὅσον ἦν αὐτῷ στράτευμα· καὶ τῷ Ἀριστίπῳ, συναλλαγέντι πρὸς τοὺς οἴκοι, ἀποπέμψαι πρὸς ἑαυτὸν, ὃ εἶχε στράτευμα· καὶ Ξενία τῷ Ἀρκάδι, ὃς αὐτῷ προειστήκει τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι ξενικοῦ, ἥκειν παρήγγειλε, λαβόντα τὰς ἀνδρας, πλὴν ὅποσοι ἱκανοὶ ἦσαν τὰς ἀκροπόλεις φυλάττειν. χ' Ἐκάλεσε δὲ καὶ τοὺς Μίλῃων πολιορκοῦντας, καὶ τοὺς Φυγάδας ἐκέλευσε σὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι, ὑποσχόμενος αὐτοῖς, εἰ καλῶς καταπράττειεν, ἐφ' ἃ ἐστρατεύετο, μὴ πρόσθεν παύσασθαι, πρὶν αὐτοὺς καταγάγει οἰκαδε. Οἱ δὲ ἡδέως ἐπέθοντο· (ἐπίστευον γὰρ αὐτῷ) καὶ λαβόντες τὰ ὅπλα,

Τισσαφέρνει] Hanc formam pro Τισσαφίρη ex Castal. editione et Guelf. libro revocavit Zeune.

1. ἦδη] De tempore susceptæ expeditionis vide annotata ad finem extremi libri septimi.

ἐνταῦθα] *Illic, in illum locum, ubi sunt Pisidae*, interpretatur Zeune, quod erat *ἐκῆσι*. *Illic, in sua ditione* Weiske, qui addi hoc ait subtilitatis causa: neque enim omnes omnino barbaros et Græcos, qui ubique sunt, Cyrum collegisse. Sed ita scriptum esse ἐνταῦθα oportebat. Nisi vocabulum est alienum, significare videtur *ibi*.

παραγγίλλει] Ita liber Paris. et Eton. quod probavi cum Porfona... dum censeas, comparat Zeune locum propter bonitatem eorum librorum. . . simillimum ii. 3, 20.

Difficile enim erat definire ex ipsa oratione, quousque Xenophonti placuerit tempus præfens, quod statim variatur.

ἀποπέμψαι] Aristippus ipse non venit, sed Menonem misit.

ἐν ταῖς πόλεσι] Redi ad cap. i. sect. 6.

ἦσαν] Ex iisdem libris vulgatum *ἦσαν* correxi.

2. ἐκῆσι] Edd. vett. Guelf. *ἐκῆσι*.

ὑποσχόμενος] Cf. infra cap. 9, 7. seqq. Deinde *πράττειν* dat Eton. postea *παραλαβόντες τὰ ὅπλα* margo Steph.

παύεσθαι] Ne *παύεσθαι* scribendum censeas, comparat Zeune locum

3 παρῆσαν εἰς Σάρδεις. Ξενίας μὲν δὴ τοὺς ἐκ τῶν πό-
λεων λαβὼν παρεγένετο εἰς Σάρδεις, ὀπλίτας εἰς τετρα-
κισχιλίους. Προΐξενος δὲ παρῆν, ἔχων ὀπλίτας μὲν εἰς
πεντακοσίους καὶ χιλίους, γυμνήτας δὲ πεντακοσίους.
Σοφαίνετος δὲ ὁ Στυμφάλιος, ὀπλίτας ἔχων χιλίους. x
Σωκράτης δὲ ὁ Ἀχαιοὺς, ὀπλίτας ἔχων ὡς πεντακοσίους.
Πασίων δὲ ὁ Μεγαρεὺς εἰς τριακοσίους μὲν ὀπλίτας, τρια-
κοσίους δὲ πελταστὰς ἔχων παρεγένετο. ἦν δὲ καὶ οὗτος
4 καὶ ὁ Σωκράτης τῶν ἀμφὶ Μίλητον στρατευομένων. Οὗ-
τοι μὲν εἰς Σάρδεις αὐτῶ ἀφίκοντο. Τισσαφέρνης δὲ,
κατανοήσας ταῦτα, καὶ μίξιζονα ἡγησάμενος εἶναι ἢ ὡς
ἐπὶ Πεισίδας τὴν παρασκευὴν, πορεύεται ὡς βασιλέα, ἣ
5 εἰδύνατο τάχιστα, ἱππείας ἔχων ὡς πεντακοσίους. Καὶ
βασιλεὺς μὲν δὴ, ἐπεὶ ἤκουσε παρὰ Τισσαφέρνηος τὸν
Κύρου στόλον, ἀντιπαρεσκευάζετο.

Κῦρος δὲ, ἔχων, οὓς εἶπον, ὠρμάτο ἀπὸ Σάρδεων καὶ
ἐξελαύνει διὰ τῆς Λυδίας σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας
εἴκοσι καὶ δύο, ἐπὶ τὸν Μαίανδρον ποταμὸν. Ταύτου τὸ
εὖρος δύο πλέθρα· γέφυρα δὲ ἐπὶν ἐξευγμένη πλοίοις
6 εἰπτά. Ταῦτον διαβάς ἐξελαύνει διὰ Φρυγίας σταθμὸν
ἓνα, παρασάγγας ὀκτὼ, εἰς Κολοσσάς, πόλιν οἰκουμένην,

παρῆσαν εἰς Σάρδεις] Ita Cod. Pa-
rif. et Eton. Vulgatum *προσήμεν* hu-
jus ex interpretatione ortum videtur
etiam Valckenario ad Herodot. p.
10.

3. εἰς τριακοσίους—πιλταστὰς] Ita
cum margine Steph. Villoif. libro
Parif. et Eton. scripsi, ubi vulgaba-
tur *εἰς πεντακοσίους ἔχων ἑκπύας*. Sed
Xenophon in reliquis ducibus genus
et numerum militum distinguit.

4. εἰς Σάρδεις] Margo Villoif. l. x.
dat.

Τισσαφέρνης] Diodorus xiv. 11. ex
Ephori libro xvii. narrat, Alcibiadem
primum Cyri consilium intellectum
prodidisse Pharnabazo, ideo ab hoc

interfectum. Quod ex fide Ephori
repetierunt Plutarchus et Cornelius
Nepos in Alcibiadis Vita.

5. ὁδὸς ἵππων] Ita cum margine
Steph. et Amasæi versione Welfius
Hutchinson et Zeune. Vulgo erat
ὁδὸς ἵππων. Margo Villoif. cum libro
Eton. *ὁδὸς ἵππων* dat.

ἑξευγμένη—ἑπτά] Margo Villoif.
ἑξευγμένη ex libro 2, *ἑπτά* ex li-
bro 1. et 3. annotavit.

6. Κολοσσάς] Vulgo erat ante Zen-
nium *Κολοσσάς*, Gueif. *Κολοσσάς*.
Brodæus malebat *Κολοσσάς*, quod ex
libro 2. annotavit margo Villoif.
Veram scripturam habet liber Parif.
et Eton. probatam jam olim a Welf-

εὐδαίμονα καὶ μεγάλην. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας
ἑπτὰ καὶ ἤκει Μένων ὁ Θετταλὸς, ἔχων ὀπλίτας χι-
λίους, καὶ πελταστὰς πεντακοσίους, Δόλοπας καὶ Δι-
νῆας καὶ Ὀλυνθίους. καὶ Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς 7
τρῆς παρασάγγας εἰκοσιν εἰς Κελαινὰς, τῆς Φρυγίας
πάλιν οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα
Κύρω βασιλεία ἦν καὶ παράδεισος μέγας, ἀγρίων θη-
ρίων πλήρης, ἃ ἐκεῖνος ἐθήρευσεν ἀπὸ ἵππου, ὅποτε γυμ-
νάσαι βούλετο αὐτόν τε καὶ τοὺς ἵππους. Διὰ μέσου
δὲ τοῦ παραδείσου ρεῖ ὁ Μαίανδρος ποταμός· αἱ δὲ πη-
γαὶ αὐτοῦ εἰσιν ἐκ τῶν βασιλείων· ρεῖ δὲ καὶ διὰ τῆς
Κελαινῶν πόλεως. Ἔστι δὲ καὶ μεγάλου βασιλέως
βασιλεία ἐν Κελαιναῖς ἐρυμνὰ, ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ
Μαρσίου ποταμοῦ, ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει· ρεῖ δὲ καὶ οὗτος
διὰ τῆς πόλεως, καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Μαίανδρον· τοῦ
δὲ Μαρσίου τὸ εὖρος εἰκοσι καὶ πέντε ποδῶν. Ἐνταῦθα
λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν, νικῆσας ἐρίζοντά
αὐτὸν περὶ σοφίας, καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄντρῳ,
ὅθεν αἱ πηγαί· διὰ δὲ τοῦτο ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρ-

selingio et Valckenario ad Herodoti
viii. 30. Ceterum Paris. καὶ εὐδαί-
μονα habet. Sic statim Guelf. scilicet.

7. habet εὐδαίμονα καὶ μεγάλην.
καὶ ἤκει] Eton. καὶ ἤκει dat. Diodo-
ro Μένων ὁ Λακεδαιμόνιος est.

7. μεγάλην] Guelf. εὐδαίμονα καὶ
μεγάλην dat, quem ordinem habes
scilicet. 6.

Ἰσχυρῶν] Cf. Oeconomici iv. 24.
πηγαί] Livinus xxviii. 13. Μασπ-
δοι ἐκ ἀρετῆς ζελεσπασμῶν οἷον,
media urbe decurrit. Dio Orat. 35.
p. 68. ed. Reisk. ὅτι Μαρσύας αὐτὸς διὰ
ρίστης τῆς πόλεως ὅμως ἦεν, ὅτι Ὀργας
(Ὀργας editur), ὅτι Μαίανδρος &c.

8. ἐμβάλλει] Aristides ii. p. 526. ex
h. l. ἐμβάλλει habet.

ὅθεν] Stephanus addidit ὅθεν, ad-
dito tamen asterisco. Idem verbum
ex libro 2. annotavit margo Villois.

πηγῆς ἐρίζοντα] Aristides ἐρίζοντα

habet: πηγῆς omittit Anonymus
Galei rhetor editus post Demetrium
p. 196. edit. Fischerianæ.

σοφίας] De arte musica, καὶ εἰς τῆς
Diodorus iii. 59. καὶ ἐν μουσικῇ Apol-
lodoros i. 4, 2. Σοφία Pindaro et an-
tiquissimis poetis ars omnis dicitur,
et σοφιστῶν artifices, poetæ, musici
&c.

ἡ δὲ δὲ] Anonymus l. c. δὲ omisit.
Nomen fluvii Herodotus vii. 26. Κα-
ταφύκην habet. De fontibus Mar-
sij et Mæandri locum Maximi Ty-
rii Dissert. viii. addidit Weiske. Post
Alexandri M. ætatem Celænarum
celebritas et magnitudo imminuit
est, incolæ in novam urbem haud
procul conditam traductis. Cf. Cur-
tius iii. 1. Plinius v. 29. Arriani A-
nab. i. 29, 2.

καλεῖται] Liber Paris. Eton. cum
margine Villois. λέγεται habent.

ρσίας. 4. Ἐνταῦθα Πέρξης, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἦτηθεὶς τῇ μάχῃ ἀπεχώρει, λέγεται οἰκοδομῆσαι ταῦτά τε τὰ βασίλεια, καὶ τὴν Κελαινῶν ἀκρόπολιν. Ἐνταῦθα ἔμεινε Κύρος ἡμέρας τριάκοντα· καὶ ἦκε Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος, Φυγὰς, ἔχων ὀπλίτας χιλίους, καὶ πελταστὰς Θρᾷκας ὀκτακοσίους, καὶ τοξότας Κρήτας διακοσίους. Ἄμα δὲ καὶ Σωσίας παρῆν ὁ Συρακούσιος, ἔχων ὀπλίτας χιλίους, καὶ Σοφαίνετος ὁ Ἀρκάς, ἔχων ὀπλίτας χιλίους. 4. Ἐνταῦθα Κύρος ἐξέτασεν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες, ὀπλῖται μὲν μύριοι καὶ χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους.

9. ἔμεινε Κύρος] Guelf. ἔμεινε ὁ Κύρος dat.

Σωσίας—χιλίους] Margo Steph. et Villoif. Σωκράτης habent. Sed re-
gius P. Burmann ad Syllogem In-
script. post Dorvillii Sicula p. 504. et
553. nomen Siculis frequentatum,
ut apparet ex numis, inscriptionibus
et Livio xxiv. 21. 25. xxv. 25. xxvi.
21. Σώσις Xenophonti restitutum vo-
luit. Ceterum numerum τριακοσίους
ex margine Steph. et Villoif. recepit
Zeune in locum vulgati χιλίους,
quem ipsa Xenophontis supputatio
damnat, ut ait Zeune. In quo ta-
men eum falli, postea docebo. In
libro Eton. verba hæc καὶ τοξότας K.
d. æc. usque ad locum καὶ Σοφαίνετος
defunt.

Ἐνταῦθα Κύρος] Margo Villoif. καὶ
ἰνταῦθα et ex libro 2. ἰνταῦθαι anno-
tavit. Etiam Eton. καὶ ἰνταῦθα ha-
bet.

οἱ σύμπαντες] Margo Villoif. pro
his Ἕλλησι annotavit, οἱ Ἕλλησι est
in Eton. et potest referri ad ἀρίστους
Xenophontis repetitum vocabulum.

μύριοι καὶ χίλιοι] Rationes sic sup-
puto ex lect. 3. et h. l. Advenerunt
cum Kenia ὀπλῖται - 4000
Proxeno - 1500
Sophæneto Stymphalio 1000
Socrate - 500
Pafione ἄνδρες (non ὀπλῖται) 700
Clearcho - 1000

Sofia - 300
Sophæneto Arcade - 1000

Qui efficiunt summam 10,000
ὀπλῖται. Igitur defunt mille ὀπλῖται
summæ Xenophontæ.

Contra si rationem inæας πελ-
ταστῶν Clearchi - 800

γυμ-
νήτων Proxeni - 500

τῶν Cretum - 200

Efficitur summa horum om-
nium - 1500

A qua summa abest quarta pars,
quominus efficiatur summa duorum
millium, quam posuit Xenophon
πιλταστῶν, nempe ἀμφὶ τοὺς δισχιλί-
ους, in qua viri docti putant peltastis
annumerari sagittatores et γυμνήτας.

Contra si cum libris optimis Pa-
fionis copiis omnibus, quas ὀπλῖται
in numero habuerunt viri docti,
eum ἄνδρες insolito vocabulo in hac
re dicantur vulgo, detraxeris qua-
dringentos, et trecentos ὀπλῖταις po-
sueris, contra ex Sofiæ trecentis ὀπλῖ-
ταις cum iisdem libris mille feceris,
efficitur summa ὀπλῖταιν 10,300.

Similiter si summæ πιλταστῶν
cum optimis libris trecentos Pafionis
peltastas addideris, efficitur summa
πιλταστῶν 1800. quæ multo propius
abest a summa Xenophontæ ἀμφὶ
τοὺς δισχιλίους.

Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς δύο, παρασάγγας 10 δέκα, εἰς Πέλτας, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς ἐν αἷς Ξενίας ὁ Ἀρκὰς τὰ Λύκαια ἔθυσεν, καὶ ἀγῶνα ἔθηκε· τὰ δὲ ἄθλα ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ· ἐθεώρει δὲ τὸν ἀγῶνα καὶ Κῦρος. + Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς δύο παρασάγγας δώδεκα εἰς Κεραμῶν

Libri scripti iique optimi in frequentibus mire variant scripturam et numeros. Stephanus post μύριοι καὶ χίλιοι in Codice vetere reperit scriptum, quod Larcherus in Regiis duobus, et est in Paris. Eton. et in libris 1, 2, 3. marginis Villois. *πιλτασται* δὲ *πιντακσίους*, *γυμνῆτις* δὲ (Villois. margo δὲ omittit) *πιντακσίους*, *Κρήτις* δὲ *διακασίους*, *Θρᾷκας* *ἐκτακασίους*, (*Θρᾷκας* δὲ margo Villois.) *σύμπαντες* *ἀριθμῶς* (margo Villois. *ἀριθμῶν*) *μύριοι* *τρισεχίλιοι*· εἰ *σύμπαντες* *ἐπλῖται* μὲν, *μύριοι* *χίλιοι*, *πιλτασται* δὲ *ἀμφὶ* τοὺς *δισχιλίους*. In qua scriptura manifestum est postrema verba εἰ *σύμπαντες*—*δισχιλίους* a librario fuisse ex aliis libris in margine annotata, deinde vero ipsi orationis texto male fuisse illata. Deinde numerus Græcorum universus ponitur 13,000, qui in vulgari lectione est tantum 11,500, in nostra 12,100. Desunt igitur noningenti ad summam hujus lectionis 13,000. Sed animadvertet attentus lector in hac librorum optimorum scriptura primum *πιλταστὰς* numerari *πιντακσίους*, deinde *Θρᾷκας* *ἐκτακασίους* separatim, cum in vulgari scriptura Clearchus dicatur adduxisse καὶ *πιλταστὰς* *Θρᾷκας* *ἐκτακασίους*. Nemo autem præter eum peltastas adduxisse dicitur, nisi quod optimi libri Pasionis milites 700. ita dividunt et minuunt, ut inde 300. *ἐπλῖτας*, et totidem *πιλταστὰς* efficiant. Itaque eo ducimur conjectura facile, ut putemus, librarium optimorum Codicum, aut ejus, unde ceteri sunt ducti, in loco de Clearchi copiis legisse scriptum καὶ *πιλταστὰς* *διακασίους* καὶ *Θρᾷκας* *ἐκτακασίους*. Ita efficiuntur peltastæ 500. et Thraces separatim 800. Ita summa omnium *πιλτα-*

στών, si *γυμνῆτας* et *τοξότας* eodem vocabulo comprehenderis, efficitur omnis 2000; totius vero exercitus græci 12,300. Miror equidem Interpreteres, qui sedere ad rationes noluerint. Nam Zeune, ubi secl. 9. lectionem Codd. *χιλίων* pro *τριτακσίους* rejicit, causam hanc posuit, quod ea recepta numerus exercitus græci fuerit septingentis major eo, quem ipse Xenophon posuerit. Deinde ait, peltastas proprie sic dictos fuisse tantum mille et trecentos, cum Xenophon ipse secl. 9. ostingentes tantum *πιλταστὰς* Thraces nominet. Nam trecentos illos, quos Codices optimi Pasioni attribunt, eos non numeravit nec agnovit omnino Zeune. Infra cap. vii, 10. *ἐπλῖτας* Xenophon numerat 10,400, peltastas 2400. Plutarchus c. 6. *μισθοφόρους* Ἑλλήνας ὀλίγη *τρισεχίλιον* καὶ *μυρίων* ἀποδιδόντας.

10. Πίλτας] Strabo libro xii. Plinius v. 27. Ptolemæus v. 2. et Stephanus Byz. Phrygiæ assignant. Cf. Mannert Geogr. Gr. et Lat. vol. vi. p. iii. p. 103.

Λύκαια] Lycæi Jovis sacra memorat Pausanias viii. cap. 38. Certamina gymnica in iis habita memorat Pindarus Olymp. ix. 145. xiii. 153. Nem. x. 89. Quorum præmium *χαλκὸν* nominat Nem. x. 84. quem Scholia λίσσεται et *ἀσπίδα* *χαλκῇ* interpretantur.

* *στλεγγίδες*] Liber Paris. cum margine Villois. *στλεγγίδης* habet. Eandem scripturam in aliis scriptorum locis etiam licet reperire. *Strigiles* vulgo h. l. interpretantur. Minor sumtus fiet, si genus tæniæ intellexeris, quo inaurato mulieres et *Διωροὶ* caput cingebant. Dixi de ea notatione in Lexico Gr. sub v. *στλεγγίς*.

- ἀγορὰν, πόλιν οἰκουμένην, ἐσχάτην πρὸς τῇ Μυσίᾳ χεῖρα.
- 11 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς τρεῖς παρασάγγας τριάκοντα εἰς Καῦστρου πεδίον, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας πέντε· καὶ τοῖς στρατιώταις ὠφείλετο μισθὸς πλεόν ἢ τριῶν μηνῶν· καὶ πολλάκις ἰόντες ἐπὶ τὰς θύρας ἀπήτουν. Ὁ δὲ ἐλπίδας λέγων διῆγε, καὶ δηλὸς ἦν ἀνιώμενος· οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι.
- 12 Ἐνταῦθα ἀφικνεῖται Ἐπύαξα, ἡ Συενέσιος γυνή, τοῦ Κιλίκων βασιλέως, παρὰ Κῦρον· καὶ ἐλόγετο Κύρῳ δοῦναι χρήματα πολλά. Τῇ οὖν στρατιᾷ τότε ἀπέδωκε Κῦρος μισθὸν τεττάρων μηνῶν. Εἶχε δὲ ἡ Κίλισσα καὶ Φύλακας περὶ αὐτὴν Κίλικας καὶ Ἀσπενδίους· ἐλόγετο
- 13 δὲ καὶ συγγενέσθαι Κῦρον τῇ Κιλίσσῃ. Ἐντεῦθεν ἐξε-

περὶ τῇ Μυσίᾳ] Ita libri Paris. Eton. et 1. 2. in margine Villoif. Vulgo erat in τῇ M. Cum Mysiæ fines Zeunio non videantur pertinuisse duodecim parasangas orientem versus ultra Celenas et Peltas, is coniecit Xenophontem dedisse Λυδίᾳ. Hutchinson Κεραιῶν ἀγορὰν eandem censet esse urbem, quam Plinius in Phrygia post Celenas, Colossas, Carinam et Cotyaion nominat *Ceranas* v. sect. 41. ubi Codd. Regii *Ceradanis*, Harduinus *Ceretapa* intelligi putabat.

11. Καῦστρου πεδίον] Suspectum jam olim Palmerio Exercit. p. 59. quoniam urbs dicatur campus, non alitra Mæandri fontes, sed ante situs. Igitur *Καυστρου πεδίον* corrigebat, et nomen aliquod urbis latere suspicabatur. Καῦστρου πεδίον Cyri Discipula ii. 1, 5. in Phrygia minore iuxta Hellepontum collocat, Diodorus xiv. 80. in Ionia, Stephanus Byz. Καῦστρου πεδίον τῆς Ἐφισίας ait. Manert in Geogr. Gr. et Lat. vol. vi. p. ii. p. 175. *Κίστρου πεδίον* coniecit, de Sagalassō, urbe Pisidiæ ad Cestrum sita, interpretatus.

διῆγε] Weiske cum Zeunio τὸν χεῖρον intelligit. Contra Arnaud in Animadvers. p. 171. *fallēbat* interpretatur, quod est ab ingenio Cyri alienum. Larcher vertit: *il tâchoit de tirer le tems en longueur*. Amasæus *spe alebat*, Leonclavius *spe proposita consolabatur*. Equidem vernaculum *hinhalten* optime convenire puto. ἀποδιδόναι.] Liber Eton. ἀποδοῦναι habet.

12. Ἐπύαξα] Amasæi versio *Εργαπαρα* habet. Syennesis (Σινιέσιος est in Eton.) nomen pluribus regulis Cilicum commune fuit, monente Wesselingio ad Diodori xiv. 20.

Τῇ οὖν] Guelf. τῇ γ' οὖν. Sic etiam liber i. 3. in margine Villoif. Sed malim scriptum τῇ γ' οὖν. Deinceps Juntina cum Guelf. ἡ Κίλισσα habet bis, sed sect. 16. habent omnes libri formam legitimam. Κίλισσα est in margine Villoif.

καὶ φύλακας] In margine Villoif. post Κιλίσση annotatur καὶ φύλακην, quam varietatem hujus loci scripturæ puto esse. Pro αὐτῇ Stephani secunda αὐτὴν dedit.

Κῦρον] Castalio Κῦρος edidit. Se-

λάμβει σταθμούς δύο παρασάγγας δέκα εἰς Θύμβριον,
πάλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἦν παρὰ τὴν ὁδὸν κρήνη ἣ
Μίδου καλουμένη, τοῦ Φρυγῶν βασιλέως· ἐφ' ἣ λέγεται
Μίδας τὸ Σάτυρον θηρεῦσαι, ὡς κεράσας αὐτήν. † Ἐν- 14
ταῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς δύο παρασάγγας δέκα εἰς
Τυριαῖον, πάλιν οἰκουμένην· ἐνταῦθα ἔμειπεν ἡμέρας τρίτης.

quens συγγινῆσαι vulgato συγγί-
νθαι ex Junt. et margine Steph. sub-
ditur Zeune. Paris, liber et Eton.
habent καὶ συγγινῆσαι ἔστιν τῇ K.
Vulgabatur antea ἢ Κῆρον καὶ συγγι-
νῆσαι τῇ K.

13. Θύμβριον] Hutchinsonson suspica-
tur eandem urbem, quæ in Cyrop.
vi. 2, 11. vii. 1, 44. Θύμβρα voca-
tur. In priore loco est Θυμβρά in
Goelf. margo Leoncl. ibidem Θύμ-
βρον refert.

Μίδα] Midæ fontem diversum,
fons dictum, medium inter Mædones
et Pæonas memorat Bion Athenæi
p. 45. Hortos Midæ in Macedonia
Herodotus viii. 138. in quibus Mæ-
cedones narrabant Silenum captum
fuisse. Apud Ælianum V. H. iii. 18.
narratur colloquium Μίδα τοῦ Φρυγῆς
καὶ Σιληνοῦ ex Theopompo Chio.
Locum ex libro Θουκυπιδίου excer-
ptum esse apparet ex annotatione
Servii ad Virgilii Eclogam vi. vers.
13. qui hoc Sileni colloquium cum
Μίδα æmulatus est. Ita vero Ser-
vius de Theopompo: *Is enim apprehen-
sum Silenum a Μίδα regis pastoribus
dicit crapula madentem et ex ea so-
poratum; illos dolo aggressos dormien-
tem vinxisse, postea vinculis sponte la-
tentibus, liberatum de rebus naturalibus
et antiquis Μίδα interroganti respon-
disse.* Dionysius Halicarnassensis in
Epistola ad Pompeium p. 787. ed.
Reiskii ad vitia scriptorum Theo-
pompi refert fabulas, veluti καὶ περὶ
Σιληνοῦ τοῦ φανέντος ἐν Μακεδονίᾳ.
Eadem habet in Censura Scriptorum
p. 173. Præclarus est locus Aristoteli
in Eudemo apud Plutarchum
Consol. ad Apollonium p. 353. ubi
refert, Silenum captum Μίδα (ἡνίκα
τῷ Μίδα) ἀπελευθερῆσαι καὶ ποιητικῶς
ἐν ποσὶ ἵσσι τὸ βίβλαιον τοῖς ἀνδράσι,
καὶ εἰ τὸ πάντων αἰσιμάτων, τὸ μὴ
εἶναι οὐδὲν ἰδίαιον αἰσίου, ἀλλὰ σιν-

σφι ἀφῆκας· ταυτὶ δὲ ποτὶ μάλιστα πᾶ-
σαι μηχανῆς μηχανήματα προσηγάγετο
φθίγγεσθαι· τι πρὸς αὐτὸν, οὗτος ἀπαγ-
καζόμενος εἰσὶν· δαίμονες ἰστανόου καὶ
τύχης χαλίστης ἰσθήμενος παῖμα, τί μὴ
βιάζεσθαι λίγην, ἃ ὅμην ἔρουν μὴ γινώ-
ναι; μοι ἀγνοίας γὰρ τῶν σιπίων κα-
πῶν ἀνυπόστατος ὁ βίος. et quæ se-
quuntur. In quo loco vestigia ap-
parent fabulæ a Pindaro translatæ
ad Silenum cum Olympo, Marlyæ
Phrygis alumno, colloquentem, ex
qua Scholla ad Aristophanem Nub.
vers. 223. locum hunc excerpserunt:
ὁ τάλας ἰσθήμενος ἡσπαι, βάζεις μοι χρέ-
ματα διακομίσαν. Fabula igitur de
Sileno capto ad antiquissima pertinet
tempora, ut ex Pindari loco arguit
etiam Heyne ad Eclogam Virgilii vi.

Midas rex Brigum fuit in Thracia
juxta Macedonia, unde cum gente
migravit in Asiam et regionem Phry-
giam occupavit, narrante Herodoto
l. c. et Conone Photii in Narratione
l. Silenus παρὰ τὸ βίβλαιον ἔρος ἐν
Thracia regnante Μίδα visus et cap-
tus ad regem deductus esse dicitur.
A senioribus scriptoribus fabula ad
Phrygiam fuit translata, cujus muta-
tionis primum hoc forte vestigium
apparet in Xenophonte. Midas Or-
phei discipulus mysteriisque ejusdem
initiatu Phrygiam religionibus im-
plevisse dicitur a Justino xi. 7. Cf.
etiam Polyænus vii. 5. Ovidius Me-
tam. xi. 90. et Perizonius ad Ælianum
l. c. Fontem Midæ prope Ancyram
vidit Pausanias i. 4, 5.

Θηρεῦσαι—αὐτήν] Aristides p. 525.
et Anonymus Galei p. 196. Θηρεῦσαι
habent. Sequens αὐτήν pro vulgato
αὐτὸν, quod est etiam in Anonymo l.
c. ex Aristide, versione Amasæi et
margine Steph. restituit Zeune.

14. Τυριαῖον] Castalio Πυριαῖον edi-
dit, margo Villosi. Τύρανιον habet,
Eton. Τυραῖον, ut Histocles p. 672.

- Καὶ λέγεται δεηθῆναι ἡ Κίλισσα Κύρου, ἐπιδείξαι τὸ
στράτευμα αὐτῇ· βουλόμενος οὖν ἐπιδείξαι, ἐξέτασιν
ποιεῖται ἐν τῷ πεδίῳ, τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων.
15 Ἐκέλευσε δὲ τοὺς Ἑλληνας, ὡς νόμος αὐτοῖς εἰς μάχην,
οὕτω ταχθῆναι καὶ στῆναι, συντάξαι δὲ ἕκαστον τοὺς
ἑαυτῷ. Ἐτάχθησαν οὖν ἐπὶ τεττάρων· εἶχε δὲ τὸ μὲν
δεξιὸν Μένων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· τὸ δὲ εὐώνυμον, Κλέαρ-
χος καὶ οἱ ἐκείνου· τὸ δὲ μέσον, οἱ ἄλλοι στρατηγοί.
16 Ἐθεώρει οὖν ὁ Κύρος πρῶτον μὲν τοὺς βαρβάρους, (οἱ δὲ
παρήλανον τεταγμένοι κατ' ἵλας καὶ κατὰ τάξεις)
εἶτα δὲ τοὺς Ἑλληνας, παρελαύνων ἐφ' ἄρματος, καὶ ἡ
Κίλισσα ἐφ' ἄρμαμάξης. Εἶχον δὲ πάντες κράνη χαλ-
κᾶ, καὶ χιτῶνας φοινικοὺς, καὶ κνημίδας, καὶ τὰς ἀσπί-
17 δας ἐκκεκαθαρμένας. Ἐπεὶ δὲ πάντας παρήλασε,

Strabo xiv. p. 456. *Τυριέριον*, sed alii libri ibi habent *Τυρίκιον*, *Τυρικίον* et *Τυριάιον*. Idem vocat urbem confinem Phrygiæ et Lycaoniæ. Esse quæ hodie dicitur *Akshehr* id est oppidum album, docere conatur *Manpert* Geogr. Gr. et Rom. vi. p. ii. p. 199.

αὐτῇ] Hoc vulgato *ἑαυτῇ* ex Paris. Eton. et Villoisf. 2. prætulit.

15. ὡς νόμος αὐτοῖς εἰς μάχην, οὕτω] Post μάχην intellige ταχθῆναι. Igitur comma, vulgo post αὐτοῖς positum, retrahi et post μάχην collocavi, quod fieri voluit et monuit in Adendis Weiske.

ἐπὶ τεττάρων] Alibi est *εἰς τέτταρας*, ut altitudo esset, quaternorum.

καὶ οἱ ἐκείνου] Liber Paris. cum 1, 2, 3. in margine Villoisf. οἱ ἱξ ἐκείνου.

16. κατ' ἵλας] Turmatim, de equitibus, κατὰ τάξεις, centuriatim, de pedditibus. Juntina κατ' ἵλας, Aldina κατ' ἵλας, verum ἵλας habet margo Villoisf.

φοινικοὺς] Eton. liber *φοινικίους* dat. Cypor. i. 1, 2. *χιτῶσι φοινικίς*. Herodotus ix. 22. *κατὰστροφὶ τοῦ θώρηκος πιδῶνα φοινικίον*. De Laced. republ. xi. 3. *στολὴν φοινικίδα* vocat. Stephanus

nus et Welfiana *φοινικίους* habent.

ἐκκεκαθαρμένας] Margo Steph. Villoisf. cum libro Eton. dat *ἐκκεκαλυμμένας*, quod de tegumentis clypeorum intelligere oportet, quæ Græci *σάγματα*, ἵλτρα dicunt. Cf. Scholia ad Aristoph. Acharn. versu 574. In loco Plutarchi, Luculli cap. 27. οὕτε θυροῖς ἐκκεκαθαμένους χερῶνται, καὶ κράνσι γυμνοῖς—τὰ σπύτινα τῶν δολῶν σκαπάσματα περιπαύσαντες, est quidem verbum, ut videtur, eadem notione positum, quæ ἐκκεκαλυμμένοις, sed in Xenophonte est inepetum cogitare de illa significatione in recensione copiarum facta ad ostentationem. Merito igitur præfertur notio, qua verbum dicitur pro λαμπρόν, quod cum eo copulavit Polux i. 149. Sed ecce Weiske suspicatur, Xenophontem scripsisse τὰς κνημίδας ἐκκεκαλυμμένας. Potuisset enim κνημίδας ex itinere fieri fordidas, clypeos vero testos splendorem servasse. Præterea singula nomina aliquid habere adjunctum, κράνη vocabulum χαλκᾶ, ἀσπίδας aut ἐκκεκαλυμμένας, aut ἐκκεκαθαρμένας, folas κνημίδας nude nominari, cum tamen earum

στῆσας τὸ ἄρμα πρὸ τῆς Φάλαγγος, πέμψας Πύρρητα·
τὸν ἐρμηνέα παρὰ τοὺς στρατηγούς τῶν Ἑλλήνων, ἐκέ-
λευσε προβαλέσθαι τὰ ὅπλα, καὶ ἐπιχωρῆσαι ὅλην τὴν
Φάλαγγα. Οἱ δὲ ταῦτα προεῖπον τοῖς στρατιώταις·
καὶ ἐπεὶ ἐσάλπιγγε, προβαλλόμενοι τὰ ὅπλα ἐπήρσαν.
Ἐκ δὲ τούτου θᾶπτον προϊόντων σὺν κραυγῇ, ἀπὸ τοῦ αὐ-
τομάτου δρόμος ἐγένετο τοῖς στρατιώταις ἐπὶ τὰς σκηνάς.
Τῶν δὲ βαρβάρων φόβος πολὺς καὶ ἄλλοις, καὶ ἡ τε 18
Κίλισσα ἔφυγεν ἐκ τῆς ἀρμαμάξης, καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀγο-
ρᾶς, καταλυπότες τὰ ὦνια, ἔφυγον· οἱ δὲ Ἕλληνες σὺν
γέλῳ ἐπὶ τὰς σκηνάς ἦλθον. Ἡ δὲ Κίλισσα, ἰδοῦσα
τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν τάξιν τοῦ στρατεύματος, ἐθαύ-
μαζε. Κύρος δὲ ᾔσθη, τὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς
βαρβάρους φόβον ἰδών.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς τρεῖς παρὰσάγγας εἰ- 19
κοσιν εἰς Ἰκόνιον, τῆς Φρυγίας πόλιν ἐσχάτην. Ἐνταῦ-

usus Græcis a temporibus inde Ho-
mericis solennis fuerit. Acumen viri
docti admirror, et fere assentior.

17. *φάλαγγος*] Stephanus et cum
eo Weiske *μίσσης* addidit, quod ex li-
bro 1. 2. annotavit margo Villois.
sed *μίσσης* in *πᾶσσης* mutatum voluit
Hutchinson.

Πύρρητα] Guelf. a prima manu *Τί-
ρητα* scriptum habet.

ἐπιχωρῆσαι] Est pro *ἰσθίαι*, ad ru-
pnam procedere, alibi non frequenta-
tum a Xenophonte verbum.

ἐσάλπιγγε] Intellige *τις* vel *ὁ σάλ-
πιγγής*. Scenæ sunt Persarum, ad
quas Græci pergunt.

18. *πολλοὶς τις καὶ ἄλλοις*] Deest
verbum *ἰγύνει* vel simile. In mar-
gine Steph. et libro Paris. est *πολλοὶς
καὶ ἄλλοις*, quam scripturam ex libro
1, 2, 3. annotavit etiam margo Vil-
lois. Zeune vulgatam exquisitiorem
pronunciat; sed ita interpositum *τις*
abundat insolenter. Quare cum
Weiskio scripturam librorum proba-
vi.

In τῇ ἀρμαμάξει] Zeune interpre-
tatur dictum pro *ἰσθίαι* τῆς ἀρμ. *fugit in
harmataxa*. Addit Weiske, ita sig-
nificari magnum incitantis equos ni-
sum. Comparat etiam Zeune se-
quens *οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς*, quod interpre-
tatur dictum pro *οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὄντες*.
Sed hæc formula non est similis. Ita
enim dicendum erat καὶ ἡ *Κίλισσα*
ἢ ἐκ τῆς ἀρμαμάξης ἔφυγεν.

ὦνια, ἔφυγον] Ita Paris. pro *ἔφυγον*.
Weiske vulgatum imperfectum ita
defendit: *Quæ cito facta sunt, per
aoristos hic indicantur, ἔφυγον et κα-
ταλυπότες; quod autem fugere cœpe-
runt homines e foro, id commode per
imperfectum ita significatur, ut intelli-
gas, alium post alium fugam cepisse, et
diutius durasse illos discurrentium mo-
tus*.

ἰθαύμαζε] Paris. *ἰθαύμασι* dat.
Verba τὴν λαμπρότητα καὶ omittit
margo Villois.

φάσαν] Edd. vett. cum Guelf. post
Ἕλληνας collocant, minus numero-
se.

Θα ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας. Ἐντεῦθεν διαλαύνει διὰ τῆς Λυκαονίας σταθμούς πέντε παρασάγγας τριάκοντα. Ταύτην τὴν χώραν ἐπέτρεψε διαρπάσαι τοῖς Ἕλλησιν, ὡς πολεμίαν οὖσαν. Ἐντεῦθεν ὁ Κῦρος τὴν Κίλισσαν εἰς Κιλικίαν ἀποπέμπτει τὴν ταχίστην ὁδὸν καὶ συνέπεμψεν αὐτῇ στρατιώτας, οὓς Μένων εἶχε, καὶ αὐτόν. [Μένωνα τὸν Θεσσαλόν.] Κῦρος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἐξελαύνει διὰ Καππαδοκίας σταθμούς τέτταρας παρασάγγας εἴκοσι καὶ πέντε πρὸς Δάαναν, πόλιν οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς· ἐν ᾧ Κῦρος ἀπέκτεινεν ἄνδρα Πέρσην, Μεγαφέρνην, Φοινικιστὴν βασίλειον, καὶ ἕτερόν τινα τῶν ὑπάρχων

19. διαλύνει] Aldinæ et Stephani ἱελαύνει revocavit Weiske, nostrum est etiam in Guelf. et Eton.

τριάκοντα] Juntina cum Guelf. et libro Eton. τρεῖς habet, Brodæus ἑκασι malebat, Aldinum τριάκοντα, quod prætulit Stephanus, habet etiam margo Villoif.

20. εἰς Κιλικίαν] Margo Villoif. τὴν ante Κιλικίαν inserit. Ceterum verba τὴν ταχίστην ὁδὸν significant, Cyrum via longiore per Cappadociam duxisse copias.

[Μένωνα τὸν Θεσσαλόν.] Hæc omissa sunt in libro Paris. Eton. et in libris 1, 2, 3. deesse annotavit margo Villoif. Atque mihi etiam aliena videntur ab hoc loco, olim in margine apposita a librario. Si nunc primum nominaretur Menon, poterat addi patria; sed supra sect. 6. primum nominatur Μένων ὁ Θεσσαλός. Deinde, si patriam iterum addere voluisset Xenophon, videtur ea statim adjungi debuisse priori membro ita: οὓς Μένων ὁ Θεσσαλός εἶχε. Ita non licebit additamentum inutile excusatione vel prætextu simplicitatis venustæ, quæ verba multa repetere solet, defendere. Denique in exercitu Græco præter Thessalum nemo alius Meno fuisse memoratur. Quare verba seclusi.

τέτταρας] Hoc ex libro Paris. præ

τίσσεως dedit Zeune.

Δάαναν] Hutchinson "Adana scilicet bendum vel intelligendum censebat. Danville suspicabatur Τύανα scribendum, ducta conjectura ex loco Strabonis xii. p. 371. ubi est καὶ τῷ Κορίνθου (corrigit Zeune Κύρου) τὸ στρατόπεδον διὰ Τυάνων κατὰ μέσση διὰ τὴν ἰδὴν αὐτὰν τὰ Τύανα. Sed locum hunc nihil huc facere et Δάανα Xenophontis esse idem oppidum, quod Ptolemæus Ταύδαρα, seniores vero scriptores *Cocysum* appellarint, operose docere conatus est Mannert Geogr. Gr. et Rom. vi. p. ii. p. 240, seqq. et p. 263. Ceterum h. l. speciat narratio Arriani Anab. ii. 4, 3. προῖεν ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Κιλικίας καὶ ἀφικόμενοι ἐπὶ τὸ Κίρον τοῦ ἔν τῳ ποταμῷ στρατοπέδου ὡς κατεχόμενης τὰς πόλεις φύλαξιν ἰσχυραῖς ἰδοὺ ἐτ seqq. Cf. Curtii iii. cap. 4. Alexandri ingressum per Cilicias portas definit Mannert vi. p. ii. p. 236. Quod vero idem *Cataoniam* ex Xenophontis h. l. memorat p. 222. nescio quod errore factum sit. Xenophon enim Cataoniam ignorat, describit Plutarchus Demetrii c. 48.

ἐν ᾧ] Intellige χροίον. Ita cum margine Steph. Villoif. libro Paris. et Eton. Weiske scripsit pro vulgato ἐν αὐτῷ.

Φοινικιστῇ] Interpretantur *φαιναρῶν*

δυναστέην, αἰτιασάμενος ἐπιβουλεύειν αὐτῷ. Ἐνταῦθα 21
ἐπιφῶντο εἰσβάλλειν εἰς τὴν Κιλικίαν· ἡ δὲ εἰσβολὴ ἦν
ὁδὸς ἀμαξίτος, ὁρθία ἰσχυρῶς, καὶ ἀμήχανος εἰσελθεῖν
στρατεύματι, εἴ τις ἐκώλυεν. * Ἐλέγετο δὲ καὶ Σύνενεσιν
εἶναι ἐπὶ τῶν ἄκρων, φυλάττοντά τὴν εἰσβολὴν· δι' ὃ
ἔμεινεν ἡμέραν ἐν τῷ πεδίῳ. Τῇ δ' ὑστεραία ἦκεν ἄγ-
γελος λέγων, ὅτι λελοιπῶς εἴη Σύνενεσις τὰ ἄκρα, ἐπεὶ
ἤσθετο τό τε Μένανος στρατεύμα, ὅτι ἤδη ἐν Κιλικίᾳ εἴη
εἰς τῶν ὁρέων, καὶ ὅτι τριήρεις ἤκουε περιπλεούσας ἀπὸ
Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν, Ταμῶν ἔχοντα τὰς Λακεδαιμονίων
καὶ αὐτοῦ Κύρου. * Κῦρος δ' οὖν ἀνέβη ἐπὶ τὰ ὄρη, οὐδε- 22
νὸς κωλύοντος, καὶ εἴλε τὰς σκηνάς, οὗ ἐφύλαττον οἱ

iam, alii cum Voffio purpuræ tincto-
rem, Larcherus vexillarium, Porte-E-
tendart, quia vexillum, quo sublato
duces Græcorum sunt comprehensi a
Tissapherne, dicatur φανερῶς Diodoro
xiv. 26. Hefychius vocabulum sine
interpretatione posuit. In margine
Villois. annotatur τινὲς δὲ ἀνέγνωσαν
χρηματιστὴν cuius scripturæ aucto-
ritatem ignoramus.

21. ἀμήχανος] Margo Villois. ex
libro 2. ἀμήχανος, deinde ex libro 1.
φωλάττων annotat. Ita Σύνενεσις; feri-
rum fuisse in eodem libro videtur.
In libro Paris. est ἀμαξίτος. Pro ἰσχυ-
ρῇ Suidas in ἀμαξίτῳ habet ἰσχυρή.
Margo Steph. cum Eton. et Paris.
Σύνενεσις—φωλάττων habent. Diodo-
rus locum accuratius definit xiv. 20.
παρεβλήθη πρὸς τοὺς ἔτους τῆς Κιλι-
κίας, καὶ τὴν πρὸς ταύτῃ Κιλικίᾳ πύ-
λαις εἰσβολήν. Αὕτη δ' ἐστὶ ἐστὴ καὶ
παράκλησις, ἵνα σταδίους μὴ ὀκταίους
(alii τετραστάτους) παραστάντων πλε-
οῖς δ' αὐτῆς ἵσταν ἱεῖς ἀμφοτέρων καδ'
ὕπερβολὴν ὅρη μεγάλα καὶ δυσπρόσιτα·
ἀπὸ δὲ τῶν ὁρέων ἱεῖς ἑκατέρου μέρους τείχη
κατατετιμὴ μίχρη τῆς ὁδοῦ, καδ' ἢ ἰσχυ-
ρῶς κατατετιμὴ πύλαι.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ] Leonclavium cum
aliis de omittisse monet Hutchinson.

ὅτι ἦδη] Margo Villois. ex libro 1.
3. memorat ἦδη—ἦ. Margo Steph.
cum Paris. et Eton. ὅτι τὸ Μένανος
στρατεύμα ἐν Κ.δ.δ. dant. Equidem ἦδη

addidi.

Ταμῶν] Ita vulgatum Τάμων ex
scd. 2. cap. 4. scripsit cum Steph.
sec. et Hutchinsono Zeune, et sic
margo Villois. ex libro 1. 2. Cete-
rum verba Ταμῶν—Κύρου ex inter-
pretatione orta suspicatur Weiske,
quamvis ea jam olim Demetrius
Phalereus scd. 198. (104. mea editionis)
scripta in suo libro legerit. Causam
suspicionis videtur habuisse, quod
infra demum cap. 4. Xenophon mem-
orat classem a Tamo adductam. Præ-
terea duritiam orationis nescio quam
Xenophonti obtrudere ait eos, qui post
ἔχοντα demum ponunt incisum, ut
accusativus τριήρεις segatur ab ἔχοντα.
Ipse igitur post Κιλικίαν posuit; quo facto
mollius multo περιπλεούσας jungi cum ἦκου,
et participio ἔχοντα attribui accusati-
vum τὰς Λ. κ. α. Κ. Hæc ratio satis
bene procedit, si cum Weiskio verba
Ταμῶν—Κύρου abjeceris; multo vero
durior est vulgata, si retinenda cen-
sueris. In utraque vero durities ora-
tionis facile apparet, quam assert
omissum verbum participio ἔχοντα
jungendum. Hanc igitur præcipue
ob causam verba Ταμῶν—Κύρου ab-
esse malim.

22. Κῦρος δ' οὖν] Ita cum Brodæo
et libro Paris. Eton. scripsit Zeune.
Vulgo enim erat Κῦρος δέ.

εἴλε τὰς σκηνάς] Mureti V. Leæ. xv.

Κίλικες. Ἐνταῦθα δὲ κατέβαινον εἰς πεδίον μέγα, καλὸν καὶ ἐπίρρυτον, καὶ δένδρων παντοδαπῶν ἔμπλεον καὶ ἀμπέλων· πολὺ δὲ καὶ σήσαμον καὶ μελίην καὶ κέγχρον καὶ πυρρὺς καὶ κριθὰς Φέρι. Ὅρος δ' αὐτὸ περιεχει ὄχυρὸν καὶ ὑψηλὸν πάντη ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν.

- 23 Καταβὰς δὲ διὰ τούτου τοῦ πεδίου, ἤλασε σταθμοὺς τέσσαρας παρασάγγας πέντε καὶ εἴκοσιν εἰς Ταρσοὺς, πόλιν τῆς Κιλικίας μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. + Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Σουεννέσιος βασιλεία, τοῦ Κιλικίων βασιλέως· διὰ μέσης δὲ τῆς πόλεως ρεῖ ποταμὸς, Κύδνος ὄνομα, 24 ἔσρος δύο πλεθέρων. Ταύτην τὴν πόλιν ἐξέλιπον οἱ ἐνοικῶντες, μετὰ Σουεννέσιος, εἰς χωρίον ὄχυρὸν ἐπὶ τὰ ὄρη· πλὴν οἱ τὰ καπηλεῖα ἔχοντες· ἔμειναν δὲ καὶ οἱ παρὰ 25 τὴν θάλατταν οἰκῶντες ἐν Σόλοις καὶ ἐν Ἰσοῖς. Ἐπύαζα δὲ, ἡ Σουεννέσιος γυνή, προτέρα Κύρου πέντε ἡμέρας εἰς Ταρσοὺς ἀφίκετο· ἐν δὲ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὁρέων, τῶν εἰς τὸ πεδίον, δύο λόχοι τοῦ Μένανος στρατεύματος ἀπώ-

10. emendationem vulgato *idē* recte substituit Weiske, qui tamen sequens *ἐρύλασαν* pro plusquamperfecto cum quibusdam aliis Interpretibus dictum censet, cum *ἐρύλασαν* sit de actione continua; non tum, sed semper eo in loco pro terra sua Cilices excubabant.

καλὸν] Guelf. et liber 3. in margine Villoisf. καὶ καλὸν habet. Eton. contra *καλὸν* omittit.

ἐπίρρυτον] Curtius iii. 4. *Campēstris eadem* (Cilicia), *qua vergit ad mare, planitiem ejus crebris distinguentibus rivis. Pyramus et Cydnus inelyti amnes fluunt.* Idem locus descriptionem reliquam illustrat Xenophontis.

ἔμπλεον] Castalio *ἔμπλεον* edidit. Margo Steph. Villoisf. ex libro 1. Parisf. et Eton. habent *ἐμπλεον*.

πολὺν—μελίην] Harpocration ex h. 1. *πολὺν—μελίην* posuit. Edd. vett. eam Guelf. *εἰσαμειν* habent.

23. Ταρσοὺς] Margo Steph. Villoisf. ex libro 1. et Eton. habent *Ταρσὸν*, quo numero urbem memorant Strabo, Arrianus aliique, plurali contra cum Hesychio Philostratus in vita Apollonii i. 7. vi. 34. ponente Hutchinsono.

διὰ μέσης] Male liber Parisf. *διὰ μέσου* habet. Paulo antea margo Villoisf. ex libro 1. *διὰ τῆς*, ex libro 3. *ἐν* annotat pro *ἐνταῦθα ἦσαν*.

24. *ἔλιπον—εἰς χωρίον*] Intellige *ἐλθόντες*. Herodotus vi. 100. *ἐλθόντες ἐν τῇ πόλει εἰς τὰ ἄκρα*. Plura dabit Abresch Dilucidat. Thucyd. p. 492. seqq.

ἐν Ἰσοῖς] Guelf. *ἐν* omittit.

25. *ἐρῶν, τῶν εἰς τὸ πεδίον*] Intellige *καθηκόντων*. Vulgatum *ἐρῶν* coarctavit Zeune ex regula apud Suidam in *ἐρῶν*, qui *βελών*, *ἐρῶν*, *ἐρῶν* et plura ejusmodi vocabula *ἐκκερῶν* ait Xenophontem.

λογο· οἱ μὲν ἔφασαν, ἀρπάζοντάς τι κατακοπῆναι ὑπὸ
 τῶν Κιλικίων, αἱ δὲ, ὑπολειφθέντας καὶ οὐ δυναμένους
 εὐρεῖν τὸ ἄλλο στράτευμα οὐδὲ τὰς ὁδοὺς εἶτα πλανω-
 μένους ἀπολέσθαι· ἦσαν δὲ οὗτοι ἑκατὸν ὀπλίται. + Οἱ 26
 δ' ἄλλοι ἐπεὶ δὴ ἦκον, τὴν τε πόλιν τοὺς Ταρσοὺς διήρ-
 πασαν, διὰ τὸν ὁλεθρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι,
 καὶ τὰ βασίλεια τὰ ἐν αὐτῇ. Κῦρος δὲ, ἐπεὶ εἰσῆλασεν
 εἰς τὴν πόλιν, μετεπέμπετο Σύννεσιν πρὸς ἑαυτόν· ὁ δὲ
 αὐτὲ πρότερον οὐδενὶ πω κρείττονι ἑαυτοῦ εἰς χεῖρας ἔλθειν
 ἔφη, οὔτε τότε Κύρῳ ἰέναι ἤθελε, πρὶν ἢ γυνὴ αὐτὸν ἔπει-
 σε, καὶ πίστις ἐλαβε. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπεὶ συνεγέ- 27
 νητο ἀλλήλοις, Σύννεσις μὲν Κύρῳ ἔδωκε χρήματα
 πολλὰ εἰς τὴν στρατιάν, Κῦρος δ' ἐκείνῳ δῶρα, ἃ νομί-
 ζεται παρὰ βασιλεῖ τίμια, ἵππον χρυσοχάλινον καὶ
 στρεπτόν χρυσῶν καὶ ψέλλια καὶ ἀκινάκην χρυσῶν καὶ
 στολὴν Περσικὴν, καὶ τὴν χώραν μηκέτι ἀρπάζεσθαι·
 τὰ δὲ ἥρπασμένα ἀνδράποδα, ἣν περ ἐντυγχάνωσιν, ἀπο-
 λαμβάνειν.

CAP. III.

ΕΝΤΑΤΘ' ἔμεινε Κῦρος καὶ ἡ στρατιὰ ἡμέρας εἴκο-

ἴσαν δὲ οὗτω] Margo Villoif. ex li-
 bro 2. item Parif. Eton. habent ἴσαν
 δ' οὗ.

26. Σύννεσιν] Margo Villoif. ex li-
 bro 2. articulum τὸν addit. Idem
 deinceps γυνὴ αὐτοῦ ex libro iii. 1.
 annotat. De Syennefi aliter Diodo-
 rus xiv. 20. μεταπηγασμένου δὲ αὐτὸν
 Κύρου καὶ τὰ πιστὰ δόντας, ἱππεύθη
 πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν ἐλπίδιαν τοῦ πολέ-
 μου πυθόμενος, ἀμολόγησι συμμαχεῖν
 ἐπὶ τοῖς Ἀρταξέρξει, καὶ τὸν ἴνα τῶν
 οὐκ τῷ Κύρῳ συνεπαπίστιλι, δούς αὐτῷ
 τοὺς Κιλικίαν τοὺς ἱκανοὺς στρατιωσιμέ-
 νους. παρὸν γὰρ ἐν τῶν φύσει καὶ
 πρὸς τὸ τῆς τύχης ἀδελφὸν ἀρπαζόμενος,

τὸν ἴτερον τῶν οὐκ ἐξιστάμεν πρὸς τὸν
 βασιλεῖα λάθρα, δηλώσαντα καὶ τὰς δι-
 τάμεις ἐπ' ἱππὶνον ἀδελφὸν αὐτοῦ &c.

27. παρὰ βασιλεῖ] Ita cum Parif.
 et Eton. scripsi pro βασιλεῖν. Cf. Cy-
 rop. viii. 2, 8. Verba καὶ ψέλλια
 καὶ ἀκινάκην χρυσῶν ex aliquot libro-
 rum veterum consensu recepit Ste-
 phanus, et sunt in libro Parif. ubi ta-
 men ψέλλια est scriptum. Margo
 Villoif. eadem ex libro 1. 2. 3. ap-
 posuit, in tertio tamen ψέλλα esse
 monens. Omittunt Edd. vet. Guelf.
 Eton. et Demetrius f. 139.

ἀρπάζεσθαι] Liber Parif. et Eton.
 ἀφαιρῶντες habent.

- σιν· οἱ γὰρ στρατιῶται οὐκ ἔφασαν ἰέναι τοῦ πρόσω·
 ὑπώπτευν γὰρ ἤδη ἐπὶ βασιλέα ἰέναι· μισθωθῆναι δὲ
 οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἔφασαν. Πρῶτος δὲ Κλέαρχος τοὺς αὐ-
 τοῦ στρατιώτας ἐβιάζετο ἰέναι· οἱ δὲ αὐτὸν τε ἔβαλλον,
 καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου, ἐπεὶ ἤρξατο προΐεναι.
- 2 Κλέαρχος δὲ τότε μὲν μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ καταπε-
 τραθῆναι. ὕστερον δὲ, ἐπεὶ ἔγνω, ὅτι οὐ δυνήσεται βιά-
 σασθαι, συνήγαγεν ἐκκλησίαν τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν·
 καὶ πρῶτον μὲν ἐδάκρυε πολὺν χρόνον ἐστώς· (οἱ δὲ ὄρων-
 τες ἐθαύμαζον καὶ ἐσιώπων) εἶτα ἔλεξε τοιάδε· χ
- 3 “ Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε, ὅτι χαλεπῶς
 φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασιν. Ἐμοὶ γὰρ Κύρος ξένος
 ἐγένετο, καὶ με, φεύγοντα ἐκ τῆς πατρίδος, τά τε ἄλλα
 ἐτίμησε, καὶ μυρίους ἔδωκε δαρεικούς· οὐς ἐγὼ λαβὼν,
 οὐκ εἰς τὸ ἴδιον κατεθέμην ἐμοὶ, ἀλλ’ οὐδὲ καθηδυπά-
 4 θησα, ἀλλ’ εἰς ὑμᾶς ἐδαπάνων. Καὶ πρῶτον μὲν πρὸς
 τοὺς Θράκας ἐπολέμησα, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐτιμω-
 ρούμενη μεθ’ ὑμῶν, ἐκ τῆς Χερρόνησου αὐτοὺς ἐξελαύνων,

1. ἰέναι τοῦ πρόσω] Locum vitiosum esse puto. Unde enim genitivus τοῦ pendet? Forte fuit πει aut πη πρόσω. Sed ecce Anabasis Arriani ii. 6, 7. ἔγνω μηκίσι Ἀλιζάνδρον ἰδίαν προΐεναι τοῦ πρόσω. Idem tamen vii. 20, 12. μίχρη μὲν τῆς νήσου ἰλίου, τὸ πρόσω δὲ οὐκ οἶτο περαιοθῆναι ἰστέμῃσι, et [scilicet] 14. οὐ μὴν ἰστέμῃσι γὰρ τὸ πρόσω ἰλίου. Quare in utroque loco, et Xenophontis et Arriani, potius τὸ πρόσω scribendum, nunc cenfeo. Si quis forte locum Arriani v. 24, 12. obtemperit, ubi est: οἱ δ’ ἀπίγνῳ διώκειν τοῦ πρόσω τοὺς φεύγοντας, is sciat, ibi scribendum esse ἀπίγνῳ τοῦ διώκειν πρόσω. iii. 24, 4. est προμειχαρηκίῳτα ἰς τὸ πρόσω.—Sed et libri vi. 7, 1. ἦν τοῦ πρόσω. v. 28, 3. αὐτοὶ μὲν ἰέναι τῇ τοῦ πρόσω. v. 25, 6. ἔγνω τοῦ πρόσω. Et ecce in ipso nostro libro infra v. 4, 30. Edd. vett. cum Guelf.

habebant ἰσπεύοντο τοῦ πρόσω, ubi Stephanus ἰς τὸ πρόσω edidit primus. Aliud exemplum in Arriani de Venatione libro repertum nunc non succurrit memorie.—Turbas militum grecorum narrat etiam Diodorus l. c.

[ἔβαλλον] λίθους, ut sequens καταπετραθῆναι docet.

2. τότε μὲν] Junt. Guelf. et margo Villoif. omittunt μὲν. In Eton. deinde est τοῦ καταπετραθῆναι, omiffa negatione μή.

3. στρατιῶται] Ad genus orationum λοχηματιζόμενοι refert hanc Clearchi orationem auctor Artis sub nomine Dionysii Halic. editæ p. 302. ed. Reiskii.

4. πρὸς τοὺς] Margo Villoif. ex libro i. 2. 3. ἰπὶ annotavit. Eton. ἰς τὴν Θράκην habet.

βουλομένους ἀφαιρεῖσθαι τοὺς ἐνοικαῦντας Ἑλληνας τὴν γῆν. Ἐπειδὴ δὲ Κῦρος ἐκάλει, λαβὼν ὑμᾶς ἐπορευόμεν, ἵνα, εἴ τι δεόιτο, ὠφελοῖν αὐτὸν, ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνου. καὶ Ἐπὶ δὲ ὑμεῖς οὐ βούλεσθε συμπορεύεσθαι, ἀνάγκη δὴ μοι, ἡ ὑμᾶς προδόντα τῇ Κύρου Φιλίᾳ χρῆσθαι, ἡ πρὸς ἐκεῖνον ψευδάμενον μεθ' ὑμῶν ἵέναι. Εἰ μὲν δὴ δίκαια ποιήσω, οὐκ οἶδα· αἰρήσομαι δὲ σὺν ὑμᾶς, καὶ σὺν ὑμῖν, ὅ τι ἂν δῆ, πείσομαι. Καὶ οὐποτ' ἐρεῖ οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ Ἑλληνας ἀγαγὼν εἰς τοὺς βαρβάρους, προδοὺς τοὺς Ἑλληνας, τὴν τῶν βαρβάρων Φιλίαν εἰλόμην. Ἀλλὰ ἐπεὶ ὑμεῖς ἐμοὶ οὐκ ἐθέτετε πείθεσθαι, οὐδὲ ἔπεισθαι, ἐγὼ σὺν ὑμῖν ἔψομαι, καὶ ὅ τι ἂν δῆ, πείσομαι. καὶ Νομίζω γάρ, ὑμᾶς ἐμοὶ εἶναι καὶ πατρίδα καὶ φίλους καὶ συμμάχους, καὶ σὺν ὑμῖν μὲν ἂν εἶναι τίμιος, ὅπου ἂν ᾧ ὑμῶν δὲ ἐρημαθεῖς, οὐκ ἂν ἱκανὸς εἶναι οἶμαι, οὗτ' ἂν φίλον ὠφελῆσαι, οὗτ' ἂν ἐχθρὸν ἀλέξασθαι. Ὡς ἐμοῦ σὺν ἰόντος, ὅπη ἂν καὶ ὑμεῖς, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε." Ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ στρα-

5. ἀνάγκη δὴ] Ita ex Guelf. et Villoif. 1. 3. correxit vulgatum δὴ Zeune.

μεθ' ὑμῶν ἵεναι] Vulgatum εἶναι cum Porfiono correxi.

6. οὐκ ἴσθισι] Brodæus in libro aliquo οὐκ ἴσθισι scriptum reperit; verba οὐκ ἴσθισι omittit Parif. et Eton.

καὶ πατρίδα] Copulam ex Parif. adjeci. Sequens ἵεναι ἂν ex Parif. et Eton. recepit Zeune, probante Porfiono, pro vulgato ἵεναι ἵαν.

ἐρημαθεῖς] Margo Steph. Villoif. Parif. Eton. ἱερμης ἔν. Idem Eton. habet: ὅμιν οἶμαι εἶναι τίμιος—ἱερμης ἔν οὐκ ἱκανὸς οἶμαι εἶναι.

ἀλέξασθαι] Castalio ἀλέξασθαι edidit, quæ forma est in Cyrop. i. 5, 13. Memorab. iv. 3, 11. Sic infra vii. 7, 3. ἀλεξομένην liber Brodæi, Parif. et Eton. mutant in ἀλεξομένην. vii. 3, 44. ἵππος—ἀλέξασθαι.

Iterum v. 5, 21. est ἀλέξασθαι. Infra i. 9, 11. ἵσθι νικῶν καὶ τοὺς—παῖδας ποιοῦντας ἀλεξόμενος. Denique iii. 4, 33. ἀλέξασθαι est. Thucydides v. 77. ἀλεξόμενος Laconicum dat pro ἀλέξασθαι. Pindarus Olymp. xiii. 12. ἀλεξῶν ὕβριν dixit pro reprimere superbiam, ubi tamen Paulus Stephanus rectius ἀλέξιν dedit. A forma ἀλεξίω derivata ἀλεξητήρ et ἀλεξητήριον habet ipse Xenophon; ἀλεξήσουσαν, ἀλεξόμενος βοηθούμενος et ἀλέξῃς dat Hefychius. Homerus ἀλεξόμενος, ἀλέξασθαι, ἀλεξόμενα frequentat, semel ἀλεξήσας et alibi ἀλεξήσας habet. Quare non dubitavi formam Homericam, quam etiam reliquis in locis frequentavit Xenophon, restituere.

καὶ ὁμῖς] Copulam omissem in Edd. vet. et Guelf. addit etiam margo Villoif. ex libro ii. 1. Genitivi usum post particulam ὅν illustrarunt

τιῶται, οἱ τε αὐτοῦ ἐκείνου, καὶ οἱ ἄλλοι, ταῦτα ἀκούσαντες, ὅτι οὐ φαίη παρὰ βασιλέα πορεύεσθαι, ἐπήνεσαν· παρὰ δὲ Ξενίου καὶ Πασίωνος παλείους, ἡ δισχίλιοι, λαβόντες τὰ ὄπλα καὶ τὰ σκευοφόρα, ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ Κλεάρχῳ. Ὑῆρος δὲ, τούτοις ἀπορῶν τε καὶ λυπούμενος, μετεπέμπετο τὸν Κλεάρχον· ὁ δ' ἰέναι μὲν οὐκ ἤθελε, λάθρα δὲ τῶν στρατιωτῶν πέμπων αὐτῷ ἄγγελον, ἔλεγε θάρρειν, ὡς καταστησομένων τούτων εἰς τὸ δέον μεταπέμπεσθαι δ' ἐκέλευεν αὐτόν· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη ἰέναι. Μετὰ δὲ ταῦτα συναγαγὼν τοὺς μεθ' αὐτοῦ στρατιώτας καὶ τοὺς προσελθόντας αὐτῷ καὶ τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον, ἔλεξε τοιάδε·

“ Ἄνδρες στρατιῶται, τὰ μὲν δὴ Κύρου δῆλον ὅτι οὕτως ἔχει πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκείνῳ· οὔτε γὰρ ἡμεῖς ἔτι ἐκείνου στρατιῶται, (ἐπεὶ γε οὐ συνεπό-
10 μεθα αὐτῷ) οὔτε ἐκείνος ἡμῖν ἔτι μισθοδότης. † Ὅτι μέντοι ἀδικεῖσθαι νομίζει ὑφ' ἡμῶν, οἶδα· ὥστε καὶ, μεταπεμπομένου αὐτοῦ, οὐκ ἐθέλω ἐλθεῖν, τὸ μὲν μέγιστον, αἰσχυρόμενος, ὅτι· σύννοδα ἐμαυτῷ πάντα ἐφεισμένος αὐτόν· ἔπειτα δὲ καὶ δεδιώς, μὴ, λαβὼν με, δίκην
11 ἐπιθῇ, ὣν νομίζει ὑπ' ἐμοῦ ἡδίκησθαι. Ἐμοὶ οὖν δοκεῖ οὐχ ὥρα εἶναι ἡμῖν καθεύδειν, οὐδ' ἀμελεῖν ἡμῶν αὐτῶν,

viri docti ex nostri Cyrop. i. 6, 11. viii. 4, 27. viii. 7, 10. Addo locum Platonis Reip. x. c. 12. p. 369. ed. Ast. λίγοις δὲ, ἴσθι, ὡς οὐ πολλὰ, ἀλλὰ ὅτιον ἀκούοντι. ubi Codex Regius ἀκούοντες exhibet, quod in ἀκούοντες mutandum censo.

7. Ξενίου] Margo Villois. ex libro 3. i. laudat Ξενίωνα. Pro παρὰ Κλ. Guelf. dat. ἰπὶ Κλ.

8. τούτοις ἀπορῶν] Miror Weiskium Zeunio obsecutum vulgatam scripturam mutasse in τούτοις ex Edd. vett. et Guelf. Cum Stephano facit etiam margo Villois. Quod ἀπορῶν cum dativo jungi negat Zeune, re-

darguit ipse statim Xenophon i. 5, 14. ἀπορῶντες τῇ πράγματι, ubi tamen verba τῇ περ. omittunt Edd. vett. Guelf. Eton. At habet liber Brodæi, margo Villois. et liber Paris. Thucydides v. 40. ἀπορῶντες οὖν ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι, qui locus vereor ne vitiosus sit, quamquam Herodotus iv. 179. ἀπορῶντες τὴν ἱσχυρὰν dixerit.

9. τοὺς μεθ' αὐτοῦ] Ita Paris. Eton. Vulgo est τοὺς αὐτοῦ vel αὐτοῦ. Pro τῶν ἄλλων male Guelf. τὸν ἄλλον.

10. μέγιστον—ἐτι] Juntina cum Guelf. et Eton. ἐτι τὸ μὲν μέγιστον dant. deinde ἰψιστόμενος αὐτῷ Eton.

11. Ἐμοὶ—ἡμῖν] Geminatus dati-

ἀλλὰ βουλευέσθαι, ὃ τι χρὴ ποιεῖν ἐκ τούτων. Καὶ
εἴτε μένομεν αὐτοῦ, σκεπτόμεν μοι δοκεῖ εἶναι, ὅπως
ἀσφαλέστατα μενοῦμεν· εἴτε δὴ δοκεῖ ἀπιέναι, ὅπως ὡς
ἀσφαλέστατα ἀπιμεν, καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἔχομεν·
ἄνευ γὰρ τούτων οὔτε στρατηγαῦ οὔτε ἰδιώτου ὄφελος οὐ-
δέν. Ὁ δὲ ἀνὴρ πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος, ὃ ἂν φίλος¹²
ἢ χαλεπώτατος δὲ ἐχθρὸς, ὃ ἂν πολέμιος ἦ. Ἐτι δὲ
δύναμιν ἔχει καὶ πειρὴν καὶ ἱππικὴν καὶ ναυτικὴν, ἣν
πάντες ὁμοίως ὀρεῶμεν τε καὶ ἐπιστάμεθα· καὶ γὰρ
οὐδὲ πόρρω δοκαῦμέν μοι αὐτοῦ καθέζεσθαι· ὥστε ὡρᾶ
λόγειν, ὃ τι τις γιγνώσκει ἄριστον εἶναι. Ταῦτ' εἰπὼν,
ἐπαύσατο. *

Ἐκ δὲ τούτου ἀνίσταντο, οἱ μὲν ἐκ τοῦ αὐτομάτου,¹³
λέγοντες, ἃ ἐγίγνωσκον· οἱ δὲ καὶ ὑπ' ἐκείνου ἐγκέλευ-
στοι, ἐπιδεικνύντες, οἷα εἴη ἡ ἀπορία, ἄνευ τῆς Κύρου
γνώμης καὶ μένειν καὶ ἀπιέναι. Εἰς δὲ δὴ εἶπε, προσ-¹⁴
ποιούμενος σπεύδειν ὡς τάχιστα πορεύεσθαι εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα, στρατηγοὺς μὲν ἐλθεῖν αἰετοὺς ὡς τάχιστα, εἰ
μὴ βούλεται Κλέαρχος ἀπάγειν· τὰ δὲ ἐπιτήδεια ἀγο-
ράζεσθαι, (ἡ δὲ ἀγορὰ ἦν ἐν τῷ βαρβαρικῷ στρατεύ-

vus dari aliquid habere mihi vide-
batur, nec vim ullam addere ora-
tioni.

ἢ τι μένομεν] Margo Steph. Villoif.
Cod. Paris. et Eton. *ἴσως γὰρ* dant. Se-
quens ὡς post ὅπως ex Guelf. inferuit
Zeune, omisit iterum Weiske. Sta-
tim μενοῦμεν admonente Buttman-
no posui pro μένομεν.

ἢ τι δὴ] Codex Brodæi, Paris. Eton.
margo Steph. et Villoif. *ἢ τι δὴ*,
Guelf. *ἢ τι δὴ* dant.

ἔπιμεν] Hoc vulgato ἀπόμεν ex
Eton. libro substitui. Futurum ita
formant Attici scriptores.

12. πολλῶν] Eton. πολλῶν. Dein-
de μετὰ τὸν Paris. Eton. cum libro
1. 3. marginis Villoif. contra 2. ha-
bet μετὰ τὸν Paris.

13. ἐκ τούτου] Clam comparati et

instructi interpretatur Weiske, com-
parans ex Cyrop. v. 5, 39. ubi est ὁ
μοῖ αὐτοῦ καὶ τῶν ἰσχυρῶν, οἱ δὲ πολλοὶ
ὡς Κύρου ἐκτρέφονται. Præterea ἐκ-
τρέφονται τὰς νύκτας, incitare capiti,
comparans, ait id non fieri magno
clamore, sed submissa voce et quasi
clam, ne aper exaudiat. Vereor, ne
nimis subtiliter hæc disputentur.

ἡ ἀπορία] Ex libro 2. marginis Vil-
loif. adjeci articulum ἡ. Infinitivum
χρησθῆναι cum verbo ἀπαρῶν junxit
Xenophon Œconom. viii. 10. *labo-
rare in usu vel de usu.*

14. ἐλθεῖν] Intellige ἢ τι δὴ hic
et in sequentibus. Oratio ipsa est
ironica, et orator agit Clearchi ipsius
partes.

ἡ δὲ ἀγορὰ] Compara cap. v. sec-
6.

ματι) καὶ συσκευάζεσθαι· ἐλθόντας δὲ Κῦρον αἰτεῖν
 πλοῖα, ὡς ἀποπλέοιεν· εἰ δὲ μὴ δίδῳ ταῦτα, ἡγεμόνα
 αἰτεῖν Κῦρον, ὅστις [ὡς] διὰ φιλίας τῆς χάριτος ἀπάξει.
 εἰ δὲ μὴδὲ ἡγεμόνα δίδῳ, συντάττεσθαι τὴν ταχίστην
 πῆλιν· αἰ δὲ καὶ προκαταληφμένους τὰ ἄκρα, ὅπως μὴ
 φθάσωσι μήτε ὁ Κῦρος, μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες,
 εἰ πολλοὺς καὶ πολλὰ χρήματα ἔχομεν ἡρπακότες.
 Οὗτος μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπε· μετὰ δὲ τούτων Κλέαρχος
 15 εἶπε τοσούτον. “Ὡς μὲν στρατηγήσοντα ἐμὲ ταύτην τὴν
 στρατηγίαν, μὴδεὶς ὑμῶν λεγέτω· (πολλὰ γὰρ ἐνορῶ,
 εἰ δὲ ἐμοὶ ταῦτο οὐ ποιητέον) ὡς δὲ τῷ ἀνδρὶ, ὃν ἂν ἔλη-
 σθε, πείσομαι ἢ δυνατὸν μάλιστα· ἵνα εἰδῆτε, ὅτι καὶ
 ἄρχεσθαι ἐπίσταμαι, ὡς τις καὶ ἄλλος μάλιστα ἀν-
 16 θρώπων.” Μετὰ δὲ τούτων ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μὲν
 τὴν εἰρήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος, ὥσπερ πά-
 λιν τὸν στόλον Κύρου μὴ ποιουμένου· ἐπιδεικνὺς δὲ, ὡς

ἐλθόντας] Liber Paris. ἐλθόντας ha-
 bet.

ὅστις [ὡς] διὰ φιλίας] Cum Paris.
 Codex ὡς omiserit, secludendam cen-
 suri particulam inutilem. Deinceps
 ἀποτίμει dant margo Steph. Villoif.
 Paris. Eton. Postea προκαταλ. male
 est in Guelf.

φθάσωσι] Ita Steph. cum libro
 Brodæi, Paris. et libris 2. 1. in mar-
 gine Villoif. βλάψωσι dant Edd. vett.
 Guelf. Eton.

ἡρπακότες] Liber Paris. Eton. et 1.
 2. 3. in margine Villoif. dant com-
 positum ἡρπακότες.

15. ὡς δὲ τῷ ἀνδρὶ] Margo Villoif.
 ex libro 2. habet ὡς δὲ γὰρ τῷ ἀνδρὶ.

πιστεύωμαι] Mureti conjectura πισ-
 τῶμαι omnium maxime mihi placet
 propter concinnitatem orationis. Vul-
 gata enim scriptura duram habet
 juncturam verborum. Quanquam
 similis locus erat olim in Cyrop. vi.
 1, 40. ὡς περιμένωμαι οὖν, ἴφθ, ἢ δὴ νυνί
 καὶ γὰρ ἰσθί (tres Codd. ἴσως habent)
 ταῦτα ἢ τῶν πιστῶν ἴσθαι. ubi Zeune
 scripsit: ὡς περιμένωμαι οὖν—ταῦτα

ἰσθί, ipse dedi: ὡς περιμένωμαι οὖν,
 ἴφθ, ἢ δὴ νυνί, ἰσθί· καὶ γὰρ ταῦτα ἴφθ
 &c. Sed etiam absque sequenti ἰσθί
 et retento Codicum ἴσως defendi lo-
 cus ille poterat exemplo Platonis in
 Phædro p. 156. ed. Heindorfianæ.
 Hoc vero in loco intellige et repete
 ex antecedentibus λέγεται.—Pro ἴφθ
 ἰσθί male Paris. liber ἰσθίαι habet.

16. πάλιν τὸν στόλον] Articulum
 ex libro 1. 2. 3. marginis Villoif. ad-
 jeci. Deinde πιστεύωμαι edidit Ca-
 stilio, quod ipsum conjecerat Mure-
 tus. Zeune statuit περιμένωμαι futu-
 rum Atticum esse, et locum ita in-
 terpretatur: quasi Cyrus posthac non
 esset expeditionem suscipiens. Saltem
 navalem addidisset! Weiske ita: quasi
 Cyrus non retro iter per mare facturus
 esset. Scilicet putabat vir doctus,
 eos, qui navibus vēsti advenerant, in
 iisdem redituros fuisse in patriam.
 Equidem priorem rationem præfero,
 quoniam infra cap. 4. sect. 5. est:
 ταύτης οὖν ἵνα καὶ τῆς παρὰ Κῦρον τῆς
 καὶς μεταπίμψατο, ἵνα καὶ ἰσθίαις ἀπο-
 βιβάζοιεν ἴσθαι καὶ ἴφθ τῶν πλοίων.

“ εἴθε εἴη, ἡγεμόνα αἰτεῖν παρὰ τούτου, ὃ λυμαινόμεθα
τὴν πρᾶξιν. † Εἰ δέ τι καὶ τῷ ἡγεμόνι πιστεύσομεν, ὃ ἂν
Κῦρος δῶ, τί κωλύει, καὶ τὰ ἄκρα ὑμῖν κελεύειν Κῦρον
προκαταλαμβάνειν; Ἐγὼ γὰρ ὀκνοίην μὲν ἂν εἰς τὰ 17
πλοῖα ἐμβαίνειν, ἃ ἡμῖν δοίη, μὴ ἡμᾶς αὐταῖς ταῖς
τρίηρεσι καταδύσθαι. Φοβοίμην δὲ ἂν τῷ ἡγεμόνι, ὃ ἂν
δοίη, ἔπεσθαι, μὴ ἡμᾶς ἀγάγοι, ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται
ἐξελθεῖν· βουλοίμην δὲ ἂν, ἄκοντος ἀπὼν Κύρου, λα-
θεῖν αὐτὸν ἀπελθόν· ὃ οὐ δυνατόν ἐστιν. † Ἄλλ’ ἐγὼ γε 18
φημὶ, ταῦτα μὲν Φλυαρίας εἶναι· δοκεῖ δέ μοι, ἄνδρας
ἐλθόντας πρὸς Κῦρον, οἵτινες ἐπιτήδαιοι, σὺν Κλεάρχῳ,
ἐρωτᾶν ἐκείνον, τί βούλεται ἡμῖν χρῆσθαι· καὶ εἰ μὲν ἡ
πρᾶξις ἢ παραπλησία, οἷα περ καὶ πρότερον ἐχρήτο τοῖς
ξένοις, ἔπεσθαι καὶ ἡμᾶς, καὶ μὴ κακίους εἶναι τῶν
πρόσθεν τούτῳ συναναβάντων· εἰ δὲ μείζων ἢ πρᾶξις 19
τῆς πρόσθεν φαίνεται, καὶ ἐπιπονατέρα, καὶ ἐπικινδύνο-

Paulo aliter Diodorus xiv. 21. ὁ δὲ
Κῦρος, ἰσχυρὸς ἀπὸ τῆς Κιλικίας καὶ
παρεγενήθη πρὸς πόλιν Ἰσσοῦ, ἐπὶ θα-
λάττης μὲν κυμαίνου, ἰσχυρὸς δ’ οὖσαν
τῆς Κιλικίας, καταπλεύσας εἰς αὐτήν,
ἐπὶ τὴν αὐτὴν κειρὴν καὶ ὁ στόλος ὁ τῶν
Λακεδαιμονίων ἐξίσβησαν, quasi navibus
vectus Cyrus ad urbem Issum perve-
nerit, quem ipsum sensum versio la-
tina expressit. Sed locus vitiosa di-
stinctione laborat. Scribendum enim
est: Κιλικίας, καταπλεύσας εἰς αὐτήν
ἐπὶ τὴν αὐτὴν &c. ut classis Lacedæ-
moniorum pervenisse Issum dicatur,
eo ipso tempore, quo Cyrus ibi mo-
rabitur. Eisdem naves Cyrum ad
Syriam usque sequi iussisse idem Dio-
dorus his tradit: καὶ τοὺς ναυάρχους
ἐκείνους συναπαρτῶν ἀπάσους ταῖς
ναυσὶ. Superatis denique portis Sy-
riæ ὁ Κῦρος τὴν μὲν λατὴν στόλον ἀπὸ
ἐκείνου ἀναπλέων εἰς Ἐφέσον.

ἰσχυρὸς δὲ] Stephanus ἰσχυρὸς
edidit, opinatus, credo, antecedens
ἰσχυρὸς μὲν et concinnitatem hoc
probulare.

Εἰ δὲ τ.] Eton. τ. omittit, et dein-

ceps cum Paris. et 1. 2. 3. in mar-
gine Villoif. dat ἀπὸ.

17. Ἐγὼ γὰρ] Edd. vett. cum
Guelf. ἰγὼ μὲν γὰρ ἀνείημι δὲ.

οἷόν τε ἔσται] Liber 1. 2. 3. in mar-
gine Villoif. ἰσσοῦ dat.

λαθεῖν—ἀπειθεῖν] Ita cum libro
Brodæi, Paris. Eton. Guelf. Zeune,
repudiata scriptura Edd. vett. λαθεῖν
ἀπὸ τοῦ ἀπειθεῖν, ut Stephaniana λα-
θεῖν—ἀπειθεῖν. Margo Villoif. ex
libro 1. 2. annotavit ἰσχυρὸς.

18. χρῆσθαι] Ita margo Steph. cum
Paris. Eton. et libro 1. 2. in margine
Villoif. Vulgo erat χρῆσασθαι. De-
inceps vulgo κακίους legabatur:
καὶ μὲν ἢ ἢ πρᾶξις. Ego scripturam
Eton. a Zeunio omiffam adfeci.

πρότερον] lidem libri cum 1. in
margine Villoif. dant πρότερον. Cum
Cyro Græci trecenti profecti erant
duce Xenia. Cf. i. 1, 2.

19. ἰσχυρὸς δὲ] Ita cum Edd.
vett. libro Paris. et Guelf. Zeune et
Weiske. ἰσχυρὸς δὲ primus induxit
Stephanus, improbante etiam Por-
sono. Cf. ad i. 9, 6. dicenda.

τέρα, ἀξιάων, ἢ πείσαντα ἡμᾶς ἄγειν, ἢ πεισθέντα πρὸς Φιλίαν ἀφιεναί· οὕτω γὰρ καὶ ἐπόμενοι ἂν φίλοι αὐτῶ καὶ πρόθυμοι ἐποίμεθα, καὶ ἀπίοντες, ἀσφαλῶς ἂν ἀπίοιμεν· ὅ τι δι' ἂν πρὸς ταῦτα λέγῃ, ἀπαγγεῖλαι δεῦρο· ἡμᾶς δ' ἀκούσαντας πρὸς ταῦτα βουλευέσθαι."

- 20 Ἐδόξε ταῦτα, καὶ ἄνδρας ἐλόμενοι σὺν Κλεάρχῳ πέμπουσιν, οἱ ἡρώτων Κῦρον τὰ δόξαντα τῇ στρατιᾷ. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο, ὅτι ἀκούσι Ἀβροκόμαν, ἐχθρὸν ἄνδρα, ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ εἶναι, ἀπέχοντα δώδεκα σταθμούς· πρὸς ταῦτον εὖν ἔφη βούλεσθαι ἐλθεῖν· καὶ μὲν ἢ ἐκεῖ, τὴν δίκην ἔφη χρῆζειν ἐπιθεῖναι αὐτῷ· ἦν δὲ Φαύγῃ,
- 21 ἡμεῖς ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα. Ἐκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ αἰρετοὶ, ἀναγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία μὲν ἦν, ὅτι ἄγει πρὸς βασιλέα, ὅμως δὲ ἐδόκει ἔπεσθαι. Προσαιτῷσι δὲ μισθὸν ὁ Κῦρος ὑπισχεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δῶσειν, οὐ πρότερον ἔφερον, ἀντὶ δαρεῖ· κοῦ τρία ἡμιδαρεϊκὰ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ· ὅτι δ' ἐπὶ βασιλέα ἄγοι, οὐδ' ἐνταῦθα ἤκουεν οὐδεὶς ἐν γε τῷ Φανερώ.

πεισαντα—πεισθέντα] Edd. vett. Guelf. Eton. dant *πεισαντας*—*πεισθέντας*, sed Stephanus ex libris veteribus dedit, quod manus secunda inter versus Guelf. addidit et habet liber 1. marginis Villoisf. Ipse tamen Stephanus malebat *μὴ πεισθίσαι*, quod ipsum vertisse videtur Amalæus: *aut si nobis id persuadere non potuerit.*

πρὸς φιλίαν] Inepte cum Brodæo Zeune et Weiske pro *φιλικῶς* dictum interpretantur, quod ipsum inest in verbo *πεισθέντα*, quod opponitur *inquit*. Recte igitur alii vertunt in *terram pacatam*, pejus alii in *patriam*. Supra scilicet. 14. est *ἵστις διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξαι*.—Deinde *ἀπείναι* dat Eton. et liber 1. in margine Villoisf. καὶ *ἰσόμενοι*] Eton. liber καὶ et sequens *ἀ* omisit.

Ἐδόξε ταῦτα, καὶ] Vulgatum *ἔδοξε*

δι ταῦτα καὶ ex Eton. correxi, qui *δι* omisit. Sic est sine copula ejusmodi iv. 4. 6. et 19. et sæpius alibi.

20. Ἀβροκόμαν] Margo Steph. et liber 1. in margine Villoisf. dat cum Ifocrate in Panegyri. 39. Ἀβροκόμαν. Vulgatum habet Harpocration.

21. ἀναγγέλλουσι] Simplex verbum habet Eton. et deinceps *ἄγου*.

μισθὸν ὁ Κῦρος] Aldina cum libro Parisf. habet *ὁ δὲ Κῦρος*. Ita oratio per duo cola divisa incedet. Προσαιτῷσι δὲ μισθὸν ὁ δὲ Κῦρος ὑπισχέται et reliqua. Deinde *ἡμιόλιον* dat liber Parisf.

Ἐν γε τῷ Φανερώ] Margo Steph. et liber 1. 2. in margine Villoisf. cum Parisf. et Eton. dant *ἐν τῷ τότε Φανερώ*, quas esse interpretationes vulgari inveniunda et *ἐν τῷ Φανερώ* censuit Zeune. Deinde *ἤκουσι* habet liber Parisf.

CAP. IV.

ΕΝΤΕΥΘΕΝ ἐξελαύνει σταθμούς δύο παρασάγγας
 ἑκα ἐπὶ τὸν Σάρον ποταμὸν, οὗ ἦν τὸ εὖρος τρία πλῆθρα.
 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμὸν ἓνα παρασάγγας πέντε
 ἐπὶ τὸν Πύραμον ποταμὸν, οὗ τὸ εὖρος στάδιον. Ἐντεῦ-
 θεν ἐξελαύνει σταθμούς δύο παρασάγγας πεντεκαίδεκα
 εἰς Ἴσσοις, τῆς Κιλικίας ἐσχάτην πόλιν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ
 οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. + Ἐνταῦθα ἔμεινεν 2
 ἡμέρας τρεῖς· καὶ Κύρῳ παρήσαν αἱ ἐκ Πελοποννήσου
 νῆες, τριάκοντα καὶ πέντε, καὶ ἐπ' αὐταῖς ναύαρχος Πυ-
 σαγόρας Λακεδαιμόνιος. Ἠγεῖτο δ' αὐτῶν Ταμῶς Δι-
 γύπτιος ἐξ Ἐφέσου, ἔχων ναῦς [ἑτέρας] Κύρου πέντε καὶ
 εἴκοσιν· αἷς ἐπολιόρκει Μίλητον, ὅτε Τισσαφέρην Φίλη
 ἦν, καὶ συνεπολέμει Κύρῳ πρὸς αὐτόν. Παρῇν δὲ καὶ 3
 Χειρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐπὶ τῶν νεῶν, μετ' ἀπεμπτος
 ὑπὸ Κύρου, ἐπτακοσίους ἔχων ὀπλίτας, ὧν ἐστρατήγει
 παρὰ Κύρῳ. Αἱ δὲ νῆες ὥρμαν κατὰ τὴν Κύρου σκηνήν.

1. Σάρον] Ex consensu Strabonis, Plinii, Ptolemæi, Stephani et Procopii primus Hutchinson scripturam vulgarem Φάρον correxit. Φάρον dant liber 1. 2. in margine Villoisii. Σάρον margo Steph. Paris. Eton. Ecce Suidas: Φάρος ποταμὸς Κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος πλῆθρον τριῶν. καὶ Πύραμος, ποταμὸς, οὗ τὸ εὖρος στάδιον, καὶ Κάλας, ποταμὸς, οὗ τὸ εὖρος πλῆθρον, σπέρμης ἰχθύων μεγάλων καὶ πρῶτων. Ultima pertinent ad scd. 9. Pronuntiatio diversa Sarum in Pfarum mutavit, ut fittacum in psittacum, oppidum Σαρτάκη in Ψαρτάκη. Nomen hodiernum fluvii *Sehan* ex Abulfeda annotavit Mannert vol. vi. p. ii. p. 64. numerorum veterum scripturam Σάρως annotavit p. 100.

Ἴσσοις] Diodoro Ἰσσίον. item Arriano, Xenophontis æmulo.

2. ἔμεινεν] Paris. et Eton. ἔμειναν. Deinde παρήσαν αἱ addito articulo ex

Paris. scripti, postea ἰπ' αὐταῖς pro ἰπ' ταύταις ex eodem et Etonensi.

Πυσαγόρας] Hellenic iii. 1, 1. αἱ Ἰφροὶ Σαρμὴ τῇ τότε ναυάρχῃ Ἰσσιον-λαὶ ὀνησιῶν Κύρῳ, εἰ τι δίδου· ἀφαι-νοῖς—ἔχων τὸ ναυτοῦ ναυτικὸν σὺν τῇ Κύρῳ περιήλυσιν ἐς Κιλικίαν, καὶ ἰσσίους σὺν τῇ Κιλικίας ἔχοντα Σίνι-νοιον μὴ δύνασθαι κατὰ τὴν ἰσσιον-σδα Κύρῳ. ad quem locum vide annotata.

ναῦς [ἑτέρας] Eton. ἰσσίους omit- tit; igitur seclusi.

ἑτε Τισσαφέρην] Ita pro ἑτε Codex Paris. Ita mihi oratio minus difficilis procedere videbatur. ἑτε pertinet etiam ad sequens καὶ συνεπολέμει re- pendendus erat Ταμῶς.

3. ἑπτακοσίους] Diodorus xiv. 19. et 21. ἑπτακοσίους nominat. Deinde male Edd. vett. ὥρμαν dabant, ut in- fra scd. 6.

κατὰ τὴν Κύρου] Ita Edd. vett. Pa-

Ἐνταῦθα καὶ οἱ παρ' Ἀβρακόμα μισθοφόροι Ἕλληνες ἀποστάντες ἦλθον παρὰ Κυρον, τετρακόσιοι ὀπλῖται, καὶ συνεστρατεύοντο ἐπὶ βασιλέα.

- 4 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμὸν ἓνα παρασάγγας πέντε ἐπὶ πύλας τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. Ἦσαν δὲ ταῦτα δύο τείχη· καὶ τὸ μὲν ἔσθωθεν πρὸ τῆς Κιλικίας Συέννησις εἶχε καὶ Κιλικίων Φυλακή· τὸ δὲ ἔξω τὸ πρὸ τῆς Συρίας βασιλέως ἐλέγετο Φυλακὴ Φυλάττειν. Διὰ μέσου δὲ τούτων ρεῖ ποταμὸς, Κέρσος ὄνομα, εὖρος πλέθρου. Ἄπαν δὲ τὸ μέσον τῶν τειχῶν ἦσαν στάδιοι τρεῖς· καὶ παρελθεῖν οὐκ ἦν βία· ἦν γὰρ ἡ πάροδος στενὴ, καὶ τὰ τείχη εἰς τὴν θάλατταν καθήκοντα, ὑπερ-

nif. Guelf. παρὰ cum Stephano dedit Zeune. κατὰ est aduersus, e regione. Margo Villoif. ex libro 1. παρὰ annotavit.

παρὰ Κυρον] Eton. παρὰ Κέρη et ποκ συνεστρατεύσαντο dat.

4. πύλας—Συρίας] *Inferiores maritimaeque, a superioribus sive Amaniciis diuersas* recte interpretatur Hutchinso: contra Zeune πύλας τὰς Ἀμανικὰς ex Arriano ii. 8. comparat, eisdemque a Diodoro xiv. 20. describi ait. Pessime! Cicero ad Div. xv. 4. *duo sunt aditus in Ciliciam ex Syria, quorum uterque parois praefidiis propter angustias intercludi potest.* Plura volenti dabit Mannert vol. vi. parte i.

Ἦσαν δὲ ταῦτα] Weiskio scribendum videbatur ἦσαν δ' ἰνταῦθα. Nam non ipsa castrum πύλας fuisse dicta, sed aditus angustos inter binos montes, ut in aliis regionibus. Deinde auctiorem addere ἰσὶ δὲ τοῖς τείχεσιν ἰσοστάσεις πύλας. Cui germanicus Interpres Halbkart ita respondit, ut appareat, eum τείχη intellexisse castra. In quo falsum eum esse docent verba καὶ τὰ τείχη εἰς τὴν θάλατταν καθήκοντα. Sunt igitur muri ad mare deducti et pertingentes. Atque ita apparet, conjecturam Weiskii esse vero admodum fimilem.

Κέρη] Cum margine Steph. libro

1. 2. in margine Villoif. Paris. et Eton. et Danvillio cive suo scripturam Κέρησι praeferebat Larcherus.

εὖρος πλέθρου] Edd. vet. Guelf. Steph. πλίδρου. Cum Welfio et Hutchinso πλίδρου scripsit Zeune. εὖρος ἦν πλίδρου Eton. habet cum margine Villoif. in quo veræ lectionis vestigia latere videntur. Sic enim supra sect. 1. bis est οὗ τὸ εὖρος τρία πλίδρα—οὗ τὸ εὖρος στάδιον.—Postea ἰσοστάσεις dat Guelf. στίραι est in libro 1. marginis Villoif. Diodorus xiv. 20. locum ita describit: ἵσται δὲ ἡ φύσις τοῦ τόπου στενὴ καὶ παραρημνοί, ὅσται δὲ ἰλίγων βελώνης παραφυλάττεισθαι. ὅρη γὰρ πολλοὶν ἀλλήλων κίῃται, τὸ μὲν τραχὺ καὶ κρημνοὺς ἔχει ἀξιολόγων· ἰσὶ αὐτῆς δ' ἀρχεται τῆς ὁδοῦ, (μία δ' ἵσται τῶν περὶ τοὺς τόπους ἰσίων,) καὶ καλῶνται μὲν Λίβανοι, παρατείνου δὲ παρὰ τὴν Φονίαν, ἡ δὲ ἀπὸ μίτου τόπος τῶν ἰσίων, ὑπάρχων ὡς τριῶν σταδίων, παντελῶς τετυχημένος καὶ πύλας ἔχων εἰς στενὴν συγκλινομένην. In quibus errorem in nomine Libani commissum indicavit Wesseling. Vestigia portarum reliqua descripsit Pococke Itiner. tom. ii. p. 253. Cf. Mannert Geogr. vol. vi. p. i. p. 486. p. ii. p. 49. ubi fluvium Cerfium hodie a castello vicino *Merkis* vocari refert.

Θεν δὲ ἦσαν πύτραι ἡλίβατοι· ἐπὶ δὲ τοῖς τέχεσιν ἀμφοτέροις ἐφεισθήκεσαν πύλαι. Ταύτης οὖν ἕνεκα τῆς 5 παρόδου Κύρος τὰς ναῦς μετεπέμψατο, ὅπως ὀπλίτας ἀποβιβάσειεν εἰςω καὶ ἔξω τῶν πυλῶν, καὶ βιασάμενοι τοὺς πολεμίους παρέλθοιεν, εἰ φυλάττοιεν ἐπὶ ταῖς Συρίαις πύλαις· ὅπερ ὤτετο ποιήσκειν τὸν Ἀβροκόμαν ὁ Κύρος, ἔχοντα πολὺ στρατεύμα. Ἀβροκόμας δὲ οὐ ταῦτα ἐποίησεν, ἀλλ' ἐπεὶ ἤκουε Κύρον ἐν Κιλικίᾳ ὄντα, ἀναστρέψας ἐκ Φοινίκης παρὰ βασιλείᾳ ἀπῆλauen, ἔχων, ὡς ἐλέγγοτο, τριάκοντα μυριάδας στρατιάς.

Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει διὰ Συρίας σταθμὸν ἕνα παρα-6 σάγγας πέντε εἰς Μυριάνδρον, πόλιν οἰκουμένην ὑπὸ Φοινίκων ἐπὶ τῇ θαλάττῃ· ἐμπόριον δ' ἦν τὸ χωρίον, καὶ ὤρμουν αὐτόθι ὀλκάδες πολλαί. + Ἐνταῦθ' ἔμειναν ἡμέ-7 ρας ἑπτὰ· καὶ Ξενίας ὁ Ἀρκὰς στρατηγὸς καὶ Πασίων ὁ Μεγαρεὺς, ἐμβάντες εἰς πλοῖον, καὶ τὰ πλείστου ἄξια ἐνθήμενοι, ἀπέπλευσαν, ὡς μέντοι πλείστοις ἐδόκει, φιλοτιμηθέντες, ὅτι τοὺς στρατιώτας αὐτῶν, παρὰ Κλέ-

5. Ταύτης δὲ ἕνεκα τῆς] Juntina et Guelf. οὖν ἑκῆς τῆς παρ. Aldina οὖν τῆς παρ. Stephanus ταύτης ἵνα τῆς edidit, ut est in margine Villoif. quem sequitur Weiske.

εἰσω καὶ ἔξω τῶν πυλῶν] Recte Weiske εἰσω intra Ciliciam, ἔξω in Syriam interpretatur, et taxat eos, qui in palleis, intra castella (debebant muros) interpretati sunt. Ita enim ipse Xenophon interpretari jubet, qui paulo antea dixerat: τὸ μὲν ἱσω-θαι πρὸ τῆς Κιλικίας—τὸ δ' ἔξω τὸ πρὸ τῆς Συρίας. Vulgarem tamen rationem prætulit Halbkart. Sed idem recte vidit et monuit, Weiskium in eo loco plane aberrasse a vero, ubi verbum βιασάμενοι interpretatur invito altero aliquid facere, et παρελθὼν πρᾶτερον ἐπὶ πλοῖον, cum vulgo recte βιασάμενοι παρελθὼν interpretentur vi perfringere aditus et intrare. Navium et militum navibus impositorum prætervectio ad rem minime

pertinebat.

βιασάμενοι] Liber 2. in margine Villoif. βιασάμενοι habet. et deinceps παρελθὼν, εἰ φυλάττοιεν Eton.

ἵσταισι] Ita Eton. Paris. et margo Villoif. Ante Zeunium erat ἱσταισι. Deinde ἡκουσι dat Guelf. Paris. Eton. ἡκουι et ἡκουσι ex libro 1. 3. annotat margo Villoif.

6. ἐπὶ τῇ θαλάττῃ] Ita Paris. Eton. et liber 1. 2. 3. in margine Villoif. idque præferbat Brodæus vulgato in. Arrianus ii. 6, 3. de Alexandro ex iisdem portis Syriis egresso: διουσι-καίς δὲ παρελθὼν τὰς πύλας ἱσταισι παρελθὼν πρὸς Μυριάνδρον πόλιν. Scylax p. 40. Μυριάνδρος Φοινίκων.

7. ἰδὲν] Ita Aldina cum Steph. ἰδόντων Junt. Guelf. Paris. Eton. Deinceps Muretus φίλους θυμηθῆναι scriptum malebat, inani conjectura.

παρὰ Κλίερχον] Eton. Κλίερχον Paris. τοὺς παρὰ Κλίερχον.

αρχὴν ἀπελθόντας, ὡς ἀπίοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα πάλιν, καὶ οὐ πρὸς βασιλέα, εἰα Κῦρος τὸν Κλέαρχον ἔχειν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἦσαν ἀφανεῖς, διήλθε λόγος, ὅτι διώκοι αὐτοὺς Κῦρος τριήρεσι· καὶ οἱ μὲν εὐχοντο, ὡς δολίους ὄντας αὐτοὺς ληφθῆναι· οἱ δ' ἄκτειρον, εἰ ἀλώσοιντο.

- 8 Κῦρος δὲ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς, εἶπεν· “Ἀπολεοίπασιν ἡμᾶς Ξενίας καὶ Πασίων· ἀλλ’ εὖ γε μέντοι ἐπιστάσθωσαν, ὅτι οὔτε ἀποδεδράκασιν· οἶδα γὰρ, ὅπη αἰχνοῦται· οὔτε ἀποπεφεύγασιν· ἔχω γὰρ τριήρεις, ὥστε εἰλεῖν τὸ ἐκείνων πλοῖον. Ἀλλὰ, μὰ τοὺς θεοὺς, οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω· οὐδὲ ἐρεῖ οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ, ἕως μὲν ἂν παρῇ τις, χρᾶμαι· ἐπειδὴν δὲ ἀπιέναι βούληται, συλλαβὸν καὶ αὐτοὺς κακῶς ποιῶ, καὶ τὰ χρήματα ἀποσυλῶ. ἤ Ἀλλὰ ἰόντων [ἂν], εἰδότες, ὅτι κακίους εἰσὶ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἡμεῖς περὶ ἐκείνους. Καίτοι ἔχω γε αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐν Τράλλεσι Φρουρούμενα· ἀλλ’ οὐδὲ τούτων στερήσονται· ἀλλ’ ἀπολήφονται, τῆς 9 πρὸς θεὸν ἕνεκα περὶ ἐμὲ ἀρετῆς.” Καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν· οἱ δ’ Ἑλληνες, εἴ τις καὶ ἀθυμότερος ἦν πρὸς τὴν ἀνά-

Ἐπει ὅτι] Eton. cum libro 1. 3. marginis Villoif. omittit οὖν. Deinceps διήλθε λόγος scripti ex Eton. pro ὁ λόγος.

διώκοι] Eton. διώκοι dat. Sequens δολίους Parif. et liber 1. in margine Villoif. cum margine Steph. et Guelf. a prima manu mutant in δολίους.

8. εὖ γα] Edd. vett. cum Guelf. omittunt γα. Sequens prius οὐτι ex Edd. vett. Guelf. Eton. et Ammonio p. 20. (in quo Larcherus pro εὐθελος corrigit εὐθελος) revocavit Zeune. οὐδὲ dedit Stephanus.

αὐτοὺς] Refertur ad τις, quod de pluribus intelligendum est.

ἰόντων ἂν] Stephanus reperit etiam scriptum ἰόντων; ipse ἂν abesse malebat. Parif. liber ἰόντων solum dat, liber 1. 2. 3. in margine Villoif. ἰόντων ἂν. Particulam ἂν, nuspam im-

perativo junctam, damnat etiam cum Porfōno Zeune; hic igitur in οὖν mutandam censuit, aut prorsus delendam. Weiskium ἂν non offendit, sed is potius alicubi scriptum legisse sibi videbatur hæc verba: ἀλλὰ περὶ τούτου μὲν λεγίτω ἂν, ὅτι τις ἰσχυρὸς. Duo loca allata vidi, ubi ἂν videtur jungi cum imperativo. Aristophanis locum Acharn. 1200. φιλέσας μὲν μετὰ θεοῦ τὸ πειρασμένον καὶ σιμαίναντων ἂν posuit Zeune ad Vigerum p. 486. alterum Sophoclis in Œd. Tyr. 1438. Ἰσχυρὸς ἂν, εἰ τοῦτο ἰσχυρὸς ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ πρῶτος ἔχρηζον ἰσχυρὸς, τί σκευάσας, posuit G. Hermannus ibidem p. 782. Neuter tamen nostro plane similibus esse videtur; et potius ex varietate scripturæ supra ἰόντων apposita, ita ut οὖν vel solum αὖ appingeretur, ortum suspicor ἰόντων ἂν. Quare ἂν seclusi.

βασι, ἀκούσαντες τὴν Κύρου ἀρετὴν, ἦδιον καὶ προθυμότερον συνεπορεύοντο.

Μετὰ δὲ ταῦτα Κῦρος ἐξελαύνει σταθμούςς τέτταρας παρασάγγας ἕκκοσιν ἐπὶ τὸν Χάλδον ποταμὸν, ὅντα τὸ εὖρος πλεῖθρον, πλῆρη δ' ἰχθύων μεγάλων καὶ πρᾶέων, οὓς αἱ Χυροὶ θεοὺς ἐνόμιζον, καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἶον, οὐδὲ τὰς περισσότεράς. Ἡ Αἰ δὲ κῶμαι, ἐν αἷς ἐσκήνουν, Παρυσάτιδος ἦσαν, εἰς ζώνην δεδομένοι. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει 10 σταθμούςς πάντε παρασάγγας τριάκοντα ἐπὶ τὰς πηγὰς τοῦ Δαρὰδάκος ποταμοῦ, οὗ τὸ εὖρος πλεῖθρον. Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Βελείσιος βασιλεία, τοῦ Συρίας ἀρχαντος, καὶ παράδεισος πάνυ μέγας καὶ καλὸς, ἔχων πάντα, ὅσα ὥραι φύουσι. Κῦρος δ' αὐτὸν ἐξέκοψε, καὶ τὰ βασίλεια κατέκαυσεν.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμούςς τρεῖς παρασάγγας 11 πεπτεκαίδεκά ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ὅντα τὸ εὖρος

9. ἀκούσαντες] Edd. vett. Guelf. Eton. ἀκούοντες dant. Ceterum ἔδουμος est h. l. pro ἀπέρδουμος positum. Inepte Index Zeucianus interpretatur: *gravius tulerat expeditionem.*

Μετὰ δὲ ταῦτα] Eton. καὶ μετὰ ταῦτα dat. Sequens τέτταρας ex Paris. dedit Zeune. τίςσας revocavit Weiske.

ὅντα τὸ εὖρος] Suidas in v. Φάρος et Χάλος dat ὅ τὸ εὖρος πλεῖθρον. De piscibus sanctis apud Syros et columbis compara Diodorum ii. 4. et 20. Lucianum de Dea Syria. Fluvium Chalum esse eundem, qui Berceam urbem, *Chalep* Syris, Aleppo Francis dictam, permeat, apud Abulfedam *Kowak* vocatum, affirmat Mannert Geogr. vol. vi. p. i. p. 516.

πρᾶέων] Male hic et infra i. 5. 14. πρᾶέων et πρᾶέων scriptum exstabat, quamvis jam Fischerus ad Wellerum ii. p. 84. solum comparativum πρᾶέων, quippe ex πρᾶέων contractum, recte scribi cum iota monuit.

εἰς ζώνην] Vulgatum ζώνη correxerat Jungermann ad Pollucem vii.

67. Brodaeus et Muretus ad h. l. comparatis locis Herodoti ii. 98. Platonis Alcibiade i. p. 44. Ciceronis Verrin. iii. 33. Nepotis Themistocle extremo, Athenæo i. c. 23.

10. Δαρὰδάκος] Margo Steph. Villoif. Eton. Δάρδατος, Brodæi liber et Paris. Δάρδατος. Locum fluvio in provincia Chalybonitide Ptolemæi assignat Mannert Geogr. vol. vi. p. i. p. 522.

οὗ τὸ εὖρος] Ita cum Stephano margo Villoif. οὗτος ἔδρος Edd. vett. Guelf. ὅντος libri Brodæi dant.

Βελείσιος] Guelf. Paris. Βελίσιος dant. Infra vii. 8, 25. fine varietate est Συρίας καὶ Ἀρμενίας Βίλιος. Sed in Diodoro ii. 24. et 25. ex optimis libris Wesfelingius Βίλιον scripsit. Nominatur is Βαβυλωνίων στρατηγός, et ἱερὸν Καλλδαίων ἱστισμύτατος.

11. Εὐφράτην] Diodorus xiv. 21. διωπαρήτας δ' ἡμέρας εἰσοσι, παρηνιθήντες πρὸς Θάψακον πύλιν, ἧ καίτιαι παρὰ τῇ ποταμὸν Εὐφράτην ἱσταῖσθαι δὲ αἰὶν' ἡμέρας διατρέψας καὶ τὴν δύναμιν ἐξωπνησάμενος ταῖς τε τῶν ἱστισμύτων ἀφ-

- τεττάρων σταδίων· καὶ πόλις αὐτόθι ὠκεῖτο μεγάλη καὶ εὐδαίμων, Θάψακος ὀνόματι. † Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας πέντε· καὶ Κύρος, μεταπεμφάμενος τοὺς στρατηγούς τῶν Ἑλλήνων, ἔλεγεν, ὅτι ἡ ὁδὸς ἔσοιτο πρὸς βασιλέα μέγαν, εἰς Βαβυλῶνα· καὶ κελεύει αὐτοὺς λέγειν
- 12 ταῦτα τοῖς στρατιώταις, καὶ ἀναπεῖθειν ἔπεισθαι. Οἱ δὲ ποιήσαντες ἐκκλησίαν, ἀπήγγελλον ταῦτα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐχαλέπαινον τοῖς στρατηγοῖς, καὶ ἔφασαν, αὐτοὺς πάλαι ταῦτα εἰδότες κρύπτειν· καὶ οὐκ ἔφασαν ἶέναι, ἂν μὴ τις αὐτοῖς χρήματα δίδῃ, ὥσπερ καὶ τοῖς πρότερον μετὰ Κύρου ἀναβάσι παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Κύρου· καὶ ταῦτα, οὐκ ἐπὶ μάχην ἰῶσιν, ἀλλὰ καλῶντος
- 13 τοῦ πατρὸς Κύρου. Ψ Ταῦτα οἱ στρατηγοὶ Κύρῳ ἀπήγγελλον· ὁ δὲ ὑπέσχετο, ἀνδρὶ ἐκάστῳ δώσειν πέντε ἀργυρίου μνᾶς, ἐπὰν εἰς Βαβυλῶνα ἤκωσι, καὶ τὸν μισθὸν ἐντελῇ, μέχρις ἂν καταστήσῃ τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἰωνίαν πάλιν. Τὸ μὲν δὴ πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ οὕτως ἐπέσθη. Μένων δὲ, πρὶν δῆλον εἶναι, τί ποιήσουσιν οἱ ἄλλοι στρατιῶται, πότερον ἔψονται Κύρῳ, ἢ οὐ, συνέλεξε τὸ αὐτοῦ στρατεύμα χωρὶς τῶν ἄλλων, καὶ ἔλεξε τάδε·
- 14 “ Ἄνδρες, ἐὰν ἐμοὶ πεισθῆτε, οὔτε κινδυνεύσαντες, οὔτε

ῥησίαις καὶ ταῖς ἐν τῶν προνομῶν ἀφελείαις, συνήγαγον ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἀνάστασιν τῆς στρατίας ἰδῶσι.

[ἔμειναν] Guelf. ἔμεινεν vulgata superscripta, quam sequens καὶ Κύρος postulat, quamquam hucusque Xenophon in simili transitu ἔμεινεν frequentavit.

[ἰστέθει] Eton. omisit verbum.

12. ταῖς πρότερον] Vulgatur πρότερον, margo Villoif. πρότερον habet. Sed supra iii. 18. est de eadem re πρότερον et πρόσθεν. Copulam post ἔσονται Eton. omisit.

[ἰστέον] Vulgatum ἰστέον ex Eton. contexti. Contra vulgati schollon lusculentum esse scripturam Etonensem

conferbat Zeune. Deinde τὸν Κύρον dat margo Villoif. Credo in libro fuisse τὸν Κύρον.

13. Ταῦτα—ἀπήγγελλον] Defunt hæc in Edd. vett. et Guelf. adfunt in Steph. Eton. et Paris. sed hi libri cum margine Villoif. additum habent Κύρῳ, quod adfici.

ἀνδρὶ ἐκάστῳ] Diodorus: ἰδίῳ πάντων μὴ καταλείπειν ἑαυτὸν, ἰσχυροὶ μὲν ἄλλοις ἐν μεγάλῃς δουρίαις, καὶ ὅτι παραγινόμενοι αὐτὸς ἐς Βαβυλῶνα κατ' ἐνδρα ἵκαστο δώσω τίςτις μνᾶς ἀργυρίου.

τὸ αὐτοῦ—καὶ ἔλεξε] Hæc omissa sunt in Juntina, in margine Guelf. manus secunda adjecit.

πώσαντες, τῶν ἄλλων πλεον προσιμήσεσθε στρατιω-
 τῶν ὑπὸ Κῦρου. ἌΤί οὖν καλεύω ποιῆσαι; Νῦν δέπται
 Κῦρος ἔπεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ βασιλέα· ἐγὼ οὖν
 φημί, ὑμᾶς χεῖραι διαβῆναι τὸν Εὐφράτην ποταμὸν,
 πρὶν δῆλον εἶναι, ὅτι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἀποκρινούνται
 Κῦρι. Ἦν μὲν γὰρ ψηφίσωνται ἔπεσθαι, ὑμεῖς δόξετε 15
 αἴτιοι εἶναι, ἀρξάντες τοῦ διαβαίνειν καὶ ὡς παραθυμο-
 τάτοις ὑμῶν οὔσι χάριν εἴσεται Κῦρος καὶ ἀποδώσει·
 (ἐπίσταται δὲ εἴ τις καὶ ἄλλος) ἦν δ' ἀποψηφίσωνται
 οἱ ἄλλοι, ἄπιμεν μὲν πάντες εἰς ταῦμπαλιν· ὑμῶν δ', ὡς
 μόνους πειθομένους, πιστοτάτοις χρήσεται καὶ εἰς Φρύ-
 ρια καὶ εἰς λοχαγίας καὶ ἄλλου οὔτινος ἂν δέησθε
 αἶδα, ὅτι ὡς φίλοι τεύξεσθε Κῦρου. Ἄκούσαντες ταῦτα 16
 ἐπείθοντο καὶ διέβησαν, πρὶν τοὺς ἄλλους ἀποκρίνασθαι.
 Κῦρος δ' ἐπεὶ ἦσθετο διαβεβηκότας, ἦσθη τε, καὶ τῷ
 στρατεύματι πέμψας Γλοῦν, εἶπεν· “ Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄν-
 δρες, ὑμᾶς ἐπαινῶ· ὅπως δὲ καὶ ὑμῶς ἐμὲ ἐπαινέσητε,
 ἐμοὶ μελήσει· ἢ μηκέτι με Κῦρον νομίζετε.” Οἱ μὲν δὲ 17
 στρατιῶται, ἐν ἐλπίσι μεγάλαις ὄντες, εὖχοντο αὐτὸν εὐ-
 τυχεῖν· Μένωνι δὲ καὶ δῶρα ἐλέγετο πέμψαι μεγαλο-

14. ὑμᾶς χεῖραι] Ita Junt. Guelf. Paris. ἡμᾶς Aldina et Steph.

15. εἴ τις καὶ] Guelf. copulam omitit. Ceterum ea quæ sequuntur a verbis inde ὑμῶν δ', ὡς μόνους, τινὲς Κῦρον vix suum locum obtinere puto. Potius antecessisse crediderim, et his demum subiecta fuisse illa: ἦν δ' ἀποψηφίσωνται—ταῦμπαλιν quibus rectius oratio conclusa fuisse videtur.

λοχαγίας] Ita cum Steph. margo Villois. λοχαγωγίας Edd. vett. et Guelf.

ὡς φίλοι] Ita liber Paris. φίλοι Eton. Vulgatum φίλου defendit Zeune exemplo Euripidis, ubi est τινὲς μου ταῦτα εἶδον, altero Xenophontis infra vi. 6, 32. ταῦτα ἢ τοῦ τυχόντος. Sed

desidero exemplum geminati genitivi casus.

16. ἀποκρίνασθαι] Male Guelf. ἀποκρίνομαι dat. Deinceps διαβάντας Eton.

Γλοῦν] Eton. nomen omisit. Tami filius fuit, apud Polyanum vii. 20. Diodorum xiv. 35. xv. 3. Γλῶς vel Γάως vocatus.

ἄνδρες, ὑμᾶς] Vulgo interfectum ἦν αὐτῷ libro Eton. ut inutile omisi.

ἐπαινέσητε] Zeune malebat ἐπαινεῖν scriptum, quod et ipse probo. Deinceps μελήσει est in Paris.

17. μεγαλοπρεπῶς] Ita cum Aldina Steph. μεγαλοπρεπῶς Junt. Guelf. margo Steph. Paris. Eton.

πρεπή. Ταῦτα δὲ ποιήσας διέβαινε· συνείπετο δὲ καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα αὐτῷ ἅπαν· καὶ τῶν διαβαινόντων τὸν ποταμὸν οὐδείς ἐβρέχθη ἀνωτέρω τῶν μασθῶν ὑπὸ 18 τοῦ ποταμοῦ. Οἱ δὲ Θαψακηνοὶ ἔλεγον, ὅτι οὐ πῶποθ' οὗτος ὁ ποταμὸς διαβατὸς γένοιτο περὶ, εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ πλοίοις· ἃ τότε Ἀβροκόμας προΐων κατέκαυσεν, ἵνα μὴ Κύρος διαβῇ. Ἐδόκει δὲ θεῖον εἶναι, καὶ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τὸν ποταμὸν Κύρῳ, ὥς βασιλεύσονται.

19 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Συρίας σταθμοὺς ἐννέα παρασύγγας πενήκοντα καὶ ἀφικνοῦνται πρὸς τὸν Ἀράξην ποταμόν. Ἐνταῦθα ἦσαν κῶμαι πολλαί, μεσταὶ σίτου καὶ οἴνου. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐπεσιτίσαντο.

+ CAP. V.

ENTEΘΕΟΝ ἐξελαύνει διὰ τῆς Ἀραβίας, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, σταθμοὺς ἐρήμους πέντε παρασύγγας τριάκοντα καὶ πέντε. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ τόπῳ ἦν μὲν ἡ γῆ πεδίον ἅπαν ὁμαλὸν ὥσπερ θάλαττα, ἀψινθίου δὲ πληρὲς· εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἐνῆν ὕλης ἢ καλάμου, ἅπαντα ἦσαν εὐώδη, ὥσπερ ἀρώματα· δένδρον

ἅπαν] Margo Villoif. ἅπαντι annotavit. Deinceps μαθῶν Juntina, μαζῶν Brodæus, Edd. Halenses et Castal. nostrum est in Aldina, Steph. Guelf.

18. οὗτος ὁ ποταμὸς] Offendit Weiskium additum οὗτος, qui οὗτω scriptum malebat, quod ipsum Amasæum reddidisse censebat scribentem: neminem ante tam facile potuisse eum amnem pedibus transmittere.

γῆρας] Eton. γίγας habet. Deinceps Paris. πλοίοις. Ceterum idem in transiendo fluvio hoc contigisse Lucullo ex Plutarchi Vita cap. 24. annotat Zeune.

Ἐδόκει δὲ] Malim ἰδοὺ δή.

1. Ἀραβίας] Mesopotamiæ partem

ad meridiem versam, quam Arabes Scenitæ incolebant, teste Strabone i. p. 28. et xvi. p. 514. Ibidem postea Saraceni vocati, auctore Ammiano Marcell. xxiii. 6. Cf. Mannert Geogr. v. p. 313.

ἀψινθίου] Ammianus xxv. 8. de hac ipsa regione: *cognito per porro. Etiam plantitiem in regionibus aridis nos aquam inveniri posse præter fassam et fatidam, nec ad usum aliquid, nisi abrotanum et absinthium et draconitium (sunt tres ejusdem generis plantæ) aliaque herbarum genera tristissima.— Et via sex dierum emensa, cum ne gramina quidem invenirentur &c.*

καλάμου] Herba geniculos gerens, geniculatim nascens, ut frumento-

δ' οὐδὲν εἶην. Θηρία δὲ παντοῖα, πλείστοι μὲν ὄνοι²
 ἄγριοι, οὐκ ἐλάγαι δὲ στρουθοὶ αἱ μεγάλαι· ἐνῆσαν δὲ
 καὶ ὠτίδες καὶ δορκάδες· ταῦτα δὲ τὰ θηρία οἱ ἱππεῖς
 ἐδίωκον ἐνίοτε. Καὶ οἱ μὲν ὄνοι, ἐπεὶ τις διώκοι, προ-
 δραμόντες ἀν εἰστήκεσαν (πολὺ γὰρ τοῦ ἵππου θάπτον

num genera. Arrianus Anab. vii. 20, 4. de Arabia: τῆς τε χώρας ἡ ὑδαμνία ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ &c. Sed ille de Arabia felice potius intelligendus est.

διόξου] Castalio διόξου edidit.

2. Θηρία δὲ παντοῖα—μὲν ὄνοι ἄγριοι] Ita locum correxī ex libris scriptis. Liber enim Brodæi, margo Steph. Villoif. Paris. Eton. παντοῖα addunt; deinde margo Steph. Paris. Eton. πλείστοι μὲν ὄνοι ἄγριοι dant. Margo Villoif. παντοῖα, ὄνοι ἄγριοι πολλοὶ δὲ. Ibidem annotatur a libris abesse πλείστοι et deinceps ἐλάγαι. Vulgo erat θηρία δὲ, πλείστοι μὲν οἱ ἄγριοι ὄνοι. De onagris istius regionis confer Ammianum xxiv. 8. δορκάδας vocat cervos xxiv. 1. Has easdem δορκάδας intelligere videtur auctor Anonymus Augustanus MS. ab amicissimo Matthei exscriptus et mecum communicatus cap. 17. "Οτι ἐὰν διακρίνομεν ἄρκους μικροὺς σῆν καὶ οὐκ ἔσθω, πολλοὺς τῆς καὶ διαφύγου. "Οτι οἱ ἄρκοι καὶ οἱ πτερόπικες ἀλλήλων φίλοι εἰσὶν· ὅταν ἴσ' ἀλλήλους διὰ τῶν θηριωτῶν ἀγρίουσαν. "Οτι ἴσθου ἂν ἐκ τῆς ἀγίλης εἰς ἀποσπασίαν, ἰσὺ καὶ οἱ ἄλλοι ἀγρί-
 λῆζονται δὲ μετὰ τῶν ὀνείων. Sed diversa genera hic permutata esse suspicor.

αἱ μεγάλαι] Articulum omittit margo Villoif. Paulo antea Edd. vet. ἐλάγαι habent, quod vitium repetitum a Stephano et Leonclavio primus correxit Welfius. Aristoteli de Part. Anim. iv. 14. στρουθὸς ὁ λιβυῖος audit; Æliano de N. A. ii. 27. στρουθὸς ἡ μεγάλη, ubi locum Aristotelis παραφράζει. Item iv. 37. viii. 10. ix. 58. xiv. 7 sed xiv. 13. ex alio scriptore vocat χειρσαῖος στρουθός. Vulgarem vero passerem idem μικρὸν vocat, cum Libyco nempe comparatum.

αἱ ὀνείκεσαν] Aldinam scripturam unice probandam esse recte monuit Porfion. In margine Steph. Codice

Paris. et Eton. est ἴσθασαν, quod item cum ἂν ἰσθήκεσαν habet margo Villoif. Stephanus aut ἴσθασαν aut ἴσθασαν scribendum et cum Amaseo resistabant interpretandum censebat. Hutchinsoni ἰριστήκεσαν poterat probari propter locum de Venat. v. 7. et 19. Sed Aldina scriptura significat resistare solebant.

τῶν ἴσθων] Ita margo Steph. Villoif. Paris. Eton. Deinde vulgatam πλεσιάζουσι ἰσθῶς, ταῦτα ἰσθῶς ὄντας οὐκ ἔν λαβύν. iidem libri mutant in πλεσιάζουσι οἱ ἴσθῶι, ταῦτόν· καὶ οὐκ ἔν λ. nisi quod in margine Villoif. est ὡς καὶ οὐκ ἔν λ. Ibidem ταῦτόν et ταῦτα annotatur. Quominus optimorum librorum auctoritatem ubique sequeretur, impedit locus Arriani de Venatione cap. 24. ubi de equis Libycis est: ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄνους τοὺς ἄγριους, οἱ δὲ ἀκύντες διαφύονται εἰσας, καὶ σῆν ἐπὶ μήκιστον ἀντίχων θίσσας. "Οσίντι γούν ἐπὶ μήκην βασιλία ἤλασσον οἱ ἄμα Κύρη σῆν Δαρίου "Ελληνες, οἱ καὶ Πισοφῶν συνιστρέτουν, λίγην Πισοφῶν, οὗ τὰ πιδία τὰ Ἀραβίων ἐξήκον, ἀγίλας παραφαίνεσθαι τῶν ὄντων τῶν ἄγριων καὶ ὑπὸ ἰνὸς μὲν ἰσθῶς μήκιστε ἀλῶναι ὄνοι ἄγριοι, διισταμένους δὲ ἄλλους ἰσθ' ἄλλοις ἰλαύνει· τοὺς δὲ πολλοὺς (vulgatur πολλοὺς) ἀντίσχεοντας τελευτῶντας ἤδη ἀπαγορεύειν ὑπὸ καμάτου. Quæ sequuntur ex communi aliquo scriptore tradit etiam Ælianus de N. A. xiv. 10. de Maurusiis afinis; quos eisdem forte intelligi voluit xii. 16. ubi est τοὺς τῶν Λιβύων ὄνους μεγίστους ὄντας, ex quibus cum equabus coeuntibus progigni mulos. Contra in extremo capite 10. libri 14. hæc subjunxit Ælianus: ὅτι δὲ μικροὶ μὲν ἰδὶν εἰσὶν οἱ Λιβυκοὶ ἴσθῶι καὶ ὄνοι, δραμὴν δ' ἀκύνουσι, ἀνωτέρω ἴσθων. At de afinis Libycis locus a me positus contrarium habet; nec alius in eo volumine extat. Contra de equis Libycis testatur libri iii. cap. 2. sed ibi ἰσθῶν, non

ἔτρεχον) καὶ πάλιν ἐπεὶ πλησιάζει ὁ ἵππος, ταὐτὸν ἐποίουν καὶ οὐκ ἦν λαβεῖν, εἰ μὴ διαστάντες οἱ ἵππεῖς θηρῶεν διαδεχόμενοι τοῖς ἵπποις. Τὰ δὲ κρέα τῶν ἀλι- σκομένων ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφρείοις, ἀπαλώτερα 3 δέ. Στρουθὸν δὲ οὐδεὶς ἔλαβεν· οἱ δὲ διώξαντες τῶν ἵππέων ταχὺ ἐπαύοντο· πολὺ γὰρ ἀπεσπᾶτο φεύγουσα,

μικρὰ dicuntur. Breviter ut dicam, verba καὶ οὗτοι in Æliano ab aliena manu inserta et delenda censeo. Redeo ad Arrianum, quem vides verba Xenophontis ἰσὶ τις δῶκεῖ ita interpretari, quasi scriptum esset ἰσὶ οὐ τις, unus aliquis. Itaque etiam deinceps scriptura librorum πλησιάζει ὁ ἵππος tuenda erat. Partem loci laudavit Demetrius cap. 93.

Supereſt, ut de ipso onagro videamus. Ita enim vocabulo composito vocant ceteri scriptores. Plinius viii. cap. 44. *Onagri in Phrygia et Lycæonia præcipui. Pullis eorum ceu præstantibus sapore Africa gloriatur, quos Lalasiones appellant.* Is igitur onagrum Phrygiæ et Lycæoniæ eundem esse censebat cum Africano, quod vides etiam visum fuisse Arriano. Oppianus Cyneg. iii. 183. seqq. onagrum satis accurate describens, patriam non nominat. Ad eum locum quod scripseram olim, onagrum Oppiani esse animal Africanum, quod hodie Zebra vocamus, in eo erravi, erroremque coarguit Gallicus Oppiani Interpres. Quem enim Oppianus, Xenophon, Ælianus et Arrianus nominant asinum silvestrem, is est, quem in campis desertis Asiæ gregatim et libere incedentem, multoque hoc nostro domestico asino majorem pulcrioremque descripsit et pinxit egregius Pallas. Contra pulcher onager Martialis xiii. epigr. 101. esse videtur is, quem ex Africa ultima allatum Constantinopolin vidit et accurate descripsit Philostorgius h. eccles. iii. 11. ita ut appareat, fuisse eum onagrum animal asino cognatum, quod Zebra vocabulo peregrino vocamus.

Suidas: Καυδὰ, νῆος πλοῖον Κρήτης, ἐνθα μίγνεται ὄναγροι γίνονται. Hæc est insula Caudos Melæ ii. 7.

quam Plinius iv. 12. cum Chrysa contra Hierapyrinam sitam ait. Utamque recte agnovit Gallus Tournefort in Itinerar. tom ii. p. 53. qui hodie Γαδαρόησι, insulas ἀσποντάς, vocari tradit. Hæc est Γαυδὸς Callimachi apud Strabonem i. p. 119. et vii. p. 358. sive in Fragmentis p. 429. ubi tacent Interpretes, nec in Strabone constant sibi Interpretes.

[λαφρίοις] Ad locum Plinii viii. sect. 68. et 69. laudat Harduinus Theophrastum, qui narrat, Choroen Hormisdæ patri inter delicias ciborum misisse οὐν ἀγρίον τῶν μελῶν τὰ ἰσίσματα.

3. ἀπισπᾶτο φεύγουσα] Vulgatum ἀπίστα, tanquam solæcum, damnat cum Junta Guelf. ἀπίστα exhibentes; præterea liber Paris. et Etong. φεύγουσα dant. Scripturam ἀπίστα repudiavit Zeune et Weiske, contra probavit Wytttenbach in Bibl. Critic. Amstelod. vol. iii. p. 104. Sed verbo activo recentiores tantum scriptores ita usos esse monuit Hemsterhuis ad Lucianum i. p. 256. vetus exemplum præter hoc nostrum non attulit Wytttenbach. Cum vero infra ii. 2, 12. sit: ἵνα ὡς πλείστοι ἀπισπᾶσθωμεν τοῦ βασιλέως στρατιώματος, recte conjecit amicissimus Buttmann, etiam hoc in loco Xenophonti ἀπισπᾶτο restituendum esse, quo ducit scriptura Paris. et Etong. φεύγουσα, non ἀποφύγουσα exhibentium. Scilicet ἀπὸ ὀρθου duxit ex syllaba extrema verbi ἀπισπᾶτο. Quod vero infra vii. 2, 11. est Νῆον μὲν ἀπισπᾶσας, ἰστροποιδίδουσατε χωρὶς ἵχυν ὡς ἐκατακοίλους ἀνδράποους, ibi intelligendum et repetendum censeo ἀπισπᾶσας τοὺς ἐκτ. ἀνδράποους. Ceterum mira est ad h. l. annotatio Weiskii, qui præter alia ἄμα pro ἀρασα scriptum malebat.

τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς δὲ πτέρυξιν, ἄρῃσα, ὥσπερ
ιστίῳ χρωμένη. Τὰς δὲ ὠτίδας, ἃν τις ταχὺ ἀνιστῇ,
ἔστι λαμβάνειν· πέτονται γὰρ βραχὺ, ὥσπερ πέρδικες,
καὶ ταχὺ ἀπαγορεύουσι. Τὰ δὲ κρέα αὐτῶν ἥδιστα
ἦν.

Πορευόμενοι δὲ διὰ ταύτης τῆς χώρας ἀφικνοῦνται ἐπὶ
τὸν Μασκαῖν ποταμὸν, τὸ εὖρος πλατειαῖον. Ἐνταῦθα
ἦν πόλις ἐρήμη, μεγάλη, ὄνομα δὲ αὐτῇ Κορσωτή· περιε-
ῤῥετο δὲ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ Μασκαῖ κύκλῳ. Ἐνταῦθα ἔμει-
ναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐπεσιτίσαντο. Ἐντεῦθεν ἐξελαύ-
νει σταθμοὺς ἐρήμους τρισκαίδεκα παρασάγγας ἐννεή-
κοντα τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, καὶ ἀφικνεῖ-
ται ἐπὶ Πύλας. Ἐν τούτοις τοῖς σταθμοῖς πολλὰ τῶν
ὑποζυγίων ἀπώλετο ὑπὸ τοῦ λιμοῦ· οὐ γὰρ ἦν χόρτος,
οὐδὲ ἄλλο δένδρον οὐδὲν, ἀλλὰ ψιλὴ ἦν ἅπασα ἡ χώρα·
οἱ δὲ ἐνοικαῦντες ὄρους ἀλῆτας περὶ τὸν ποταμὸν ὀρύττον-

[ἀρῃσα] Ælianus cum Aristotele in
locis antea laudatis ἀρῃσασα dixit,
et eadem comparatione usus est. Li-
ber Parif. αἰρούσα habet. Rationem
struthiocameli capiendæ docet Æ-
lianus xiv. 7. ubi scribendum censeo:
καὶ ἐλάττονι (κύκλῳ, vulgo est ἐλα-
ττον) περιέοντι ἀπικνεύσαν τῇ δρόμῳ
ἀγχινοῦσι αὐτὴν χρεῖον.

[ἀνιστῇ] Ita vulgatum antea ἀνίστη
correxerit Stephanus. *fi quid eas celeri-
ter inoadat*, vertit Amasæus.

[πίττονται] Parif. Eton. *πίττονται*,
margo Villoif. *πίττονται*. Athenæus
ix. p. 390. laudat ex h. l. *πίττονται* *σε*
γὰρ βραχὺ ὥσπερ οἱ π.—*ἴδία ἱστῶν.*

4. Μασκαῖ] Codex Parif. *Μάσκα*
et deinde *Μάσκα* dat. Nomen oppidi
deserti in libro 1. *Κορσωτή*, in libro 2.
marginis Villoif. *Κορσωτή*. Mascan
esse Ptolemæi Saocorum cum aliis
statuit Mannert Geogr. v. p. 323.

[ἐπεσιτίσαντο] Ita Parif. cum Eton.
Vulgo est *ἐπεσιτίσαντο* *τὸ σταθμίσμα.*

5. Πύλας] Babylonias intelligi se-
quens narratio docet, et locus So-
phæneti excerptus a Stephano Byz.

sub v. *Χαρμαῖνη*, ubi est: 'Ἐπὶ δὲ ταῖς
Βαβυλωνίαις πύλαις, πέραν τοῦ Εὐφρά-
του, πόλις ὤκιστο ὄνομα *Χαρμαῖνη*. Mo-
nuit Hutchinson.

[ὑπὸ τοῦ λιμοῦ] Eton. articulum
omisit; recte, puto.

[ἄλλο δένδρον οὐδὲν] Insolentiam ad-
diti ἄλλο comparavit Hutchinson
cum loco Cyrop. iii. 3, 43. ubi *ταῖς*
ἄλλοις ἰσχυρίσιν ait esse *præterea pro-*
ceribus. Zeune, qui addit locum vii.
3, 7. *ἄλλα πρέβαντα* ex *cæteris reco-*
ribus spes interpretatur. Rectius
Weiske confert Hesiodum ex *Ope-*
ribus versu 342. *οἱ γὰρ τοὶ καὶ χερῶν*
ἰγχώριον ἄλλο γίνονται. Minus
convenit in Cyrop. iii. 2, 18. *οἱ ἄλλοι*
Ἀρμένιοι, quod apposuit vir doctus,
qui comparat Franco-Gallorum for-
mulas: *non autres, nous autres, sans*
autre forme de procès.

[ὄρους ἀλῆτας] In Codice Eton. et iis
libris, quos inspexerat Stephanus,
scholion legebatur inter verba ipsa
scriptoris hoc post *ὄρους*: *οὗς ἡμεῖς μό-*
λους, οἱ δὲ Ἀττικοὶ μόλας. Idem in
duobus libris annotat margo Villoif.

τες καὶ ποιοῦντες, εἰς Βαβυλῶνα ἦγον καὶ ἐπῶλουν, καὶ
 βάνταγοράζοντες σῖτον ἔζων. Τὸ δὲ στράτευμα ὁ σῖτος
 ἐπέλιπε, καὶ πρίασθαι οὐκ ἦν, εἰ μὴ ἐν τῇ Λυδία ἀγο-
 ρᾷ, ἐν τῷ Κύρου βαρβαρικῷ, τὴν καπίθην ἀλεύρων ἢ
 ἀλφίτων τεττάρων σίγλων. Ὁ δὲ σίγλος δύναται ἑπτὰ
 ὀβολοὺς καὶ ἡμοβολίον Ἀττικῶς· ἢ δὲ καπίθῃ δύο
 χοίνικας Ἀττικῶς ἐχώρει. Κρέα οὖν ἐσθίουσιν οἱ στρα-
 τῶνται διεγίγνοντο. Ἦν δὲ τούτων τῶν σταθμῶν, οὓς
 πάνυ μακροὺς ἤλαυνεν, ὅποτε ἢ πρὸς ὕδωρ βούλοιο δια-
 τελέσαι ἢ πρὸς χιλόν. Καὶ δὴ ποτε στενοχωρίας καὶ
 πηλοῦ φανέντος ταῖς ἀμάξαις δυσπορεύτου, ἐπέστη ὁ
 Κύρος σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἀρίστοις καὶ εὐδαιμονεστάτοις,
 καὶ ἔταξε Γλοῦν καὶ Πίγρητα, λαβόντας τοῦ βαρβαρι-
 σκῶ στρατοῦ συνεκβιβάζειν τὰς ἀμάξας. Ἐπεὶ δὲ ἐδό-
 κουν αὐτῷ σχολαίως ποιεῖν, ὥσπερ ὀργῇ ἐκέλευσε τοὺς

soni. Hesychio ὅς ἐστι δ' ἀνώτερος λί-
 θος τοῦ μύλου. Sic etiam Suidas sub
 v. Μύλη et Photius in Lexico MSto.
 Contra Helladius in Chrestomathia
 apud Photium inferiorem lapidem,
 quem Romani *metam* dixere, inter-
 pretatur, recte; ut jam olim ad Sui-
 dam admonuit Küster. ὅπου λέγον
 ἐλαύνοντες meminit Aristoteles Pro-
 blem. xxxv. 3.

ποιοῦντες.] *Apparantes, formantes.*
 Ceterum παρὰ τὸν ποταμὸν est in E-
 ton. libris Stephani, duobus, quos
 margo Villois. annotavit, et in
 Guelf.

6. Λυδίᾳ ἀγορᾷ.] Larcherus admo-
 net ex Herodoto i. 155. 157. Lydos
 inde a Cyri majoris temporibus, qui
 eos usu armorum privatos reddiderat
 imbelles, mercaturam exercuisse et
 cauponarium.

ἀλείρων ἢ ἀλφίτων.] Muretus Var.
 Lect. xv. 16. deleri voluit verba ἀλεί-
 ρων ἢ, quæ nata esse putat e dubita-
 tione librarii, utro modo in veteri li-
 bro scriptum esset. Cum Mureto
 sentit Weiske, qui generis utriusque
 pretium idem fuisse credibile esse ne-

gat, quod æstumat ita, ut modius
 mensuræ Berolinensis thaleris 30
 moduli conventionis confiterit.

σίγλος.] Paris. Codex σίγλος dat.
 Vulgarem scripturam ex h. l. retulit
 Hesychius, sed varie interpolatus.

καπίθῃ.] Hesychius capitham facit
 duarum cotylarum: ad quem multa
 disputant Interpretes. Contra Poly-
 ænus iv. 3. 32. ἢ δὲ καπίτις ἰστί χροῖσις
 Ἀττικῇ.

7. Ἦν δὲ—οὗς.] In hoc verbo solo
 poetæ et prosaici scriptores, sed hi
 quidem multo rarius, singularem nu-
 merum plurali substantivi numero
 jungabant. Nota sunt ἴσθιν οἱ, aliqui,
 sunt qui. Ita h. l. ἦν—οὗς. Hut-
 chinson posuit loca Sophoclis Tra-
 chin. 529. Aristoph. Lygistr. 1262.
 Porson. addidit Eurip. Ionem 1165.
 Confer Valcken. ad Herodoti v. 12.

τὰς ἀμάξας.] Edd. vet. Guelf. et
 margo Steph. ταῖς ἀμάξαις. Ceterum
 in Guelf. vocabulum ubique spiritum
 lenem adscriptum habet.

8. σχολαίως.] Ita cum Steph. mar-
 go Villois. ante erat σχολαίως, quod
 habet etiam Guelf.

περὶ αὐτὰν Πέρσας τοὺς κρατίστους, συνεπισπεῦσαι τὰς ἀμάξας. Ἐνθα δὴ μέρος τι τῆς εὐταξίας ἦν θεάσασθαι. Ῥίψαντες γὰρ τοὺς πορφυροῦς κάλυδus, ὅπου ἕκαστος ἔτυχεν ἐσθηκῶς, ἴεντο, ὥσπερ ἂν δράμοι τις περὶ ἱκῆς, καὶ μάλα κατὰ πρᾶνοῦς γηλόφου, ἔχοντες ταύτους τε τοὺς πολυτελεῖς χιτῶνας, καὶ τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας· ἔνιοι δὲ καὶ στρεπτοὺς περὶ τοῖς τραχήλοις, καὶ ψέλλια περὶ ταῖς χερσίν· εὐθὺς δὲ σὺν ταῦτοις εἰσπηδήσαντες εἰς τὸν πηλὸν, θᾶπτον ἢ ὥς τις ἂν ὤτετο, μετεώρους ἐξεκόμισαν τὰς ἀμάξας. Τὸ δὲ σύμπαν, ὅλος ἦν ὁ Κύρος σπεύδων· πᾶσαν τὴν ὁδὸν, καὶ οὐ διατρέβων, ὅπου μὴ ἐπιστιγμῶ ἔνεκα ἢ τινὸς ἄλλου ἀναγκαίου ἐκαθέζετο· νομίζων, ὅσω μὲν ἂν θᾶπτον ἔλθοι, τοσούτῳ ἀπαρσκευαστοτέρῳ βασιλεῖ μάχεσθαι, ὅσω δὲ σχολαιότερον, τοσούτῳ πλέον βασιλεῖ συναγείρεσθαι στράτευμα. Καὶ συνιδεῖν δὲ ἦν τῷ προσέχοντι τὸν νοῦν ἢ βασιλέως ἀρχῇ, πλῆθει μὲν χώρας καὶ ἀνθρώπων ἰσχυρὰ οὖσα, τοῖς δὲ μήκεσι τῶν ὁδῶν καὶ τῷ δισπάσθαι τὰς δυνάμεις ἀσθενῆς, εἴ τις διὰ ταχέων τὸν πόλεμον ποιοίτο.

Πέραν δὲ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ κατὰ τοὺς ἐρήμους 10

συνεπισπεῦσαι] Parif. Eton. συνε-
σπένει—πορφυροῦς.

ταύτους] Notas illas purpureas tu-
nicas. Comparo Cyrop. i. 3, 2. vi.
4, 2.

ταῖς τραχήλοις—περὶ ταῖς χερσίν]
Ita margo Steph. Villoif. Parif. Eton.
habent; vulgo est τῶ τραχήλῳ—περὶ
τῶν χερσίν. In Cyrop. l. c. est περὶ
ταῖς χερσίν et περὶ τοῖς καπνοῖς τοῖς
χερσίν. Ceterum in Edd. vet. præ-
ter Castal. Guelf. Parif. est ψέλλια.

9. σπεύδων] Cod. Parif. Eton. et
margo Villoif. addunt ὡς ante σπεύ-
δων, deinceps ἰσχυρὰ αἶ, ὅση μὲν θᾶπ-
τον ἔλθοι,—μάχεσθαι cum Dawesio
in Miscell. Critic. p. 79. seqq. scri-
bendam censuit Porson. Vulgarum
quidem μαχῶσθαι debetur Stephe-

no; Edd. enim veteres cum Guelf.
μάχεσθαι dant, liber Eton. cum
margine Villoif. συμμαχῶσθαι. Sed
particulam εἰ Xenophon numeri
causa transposuisset, ut sæpius alibi,
videtur. Subjecit amicissimus But-
mann exemplum Demosthenis in
Midiana cap. 15. ὦν δὲ μοι δεῦρ' αὖθις
ἀσίσθαιεν εἰ καταγινώσκου τι, τὰ πρᾶ-
γματα ποιεῖν. ubi recta oratio posui-
labat hunc ordinem καὶ εἰ τι ἀσίσθαιεν
καταγινώσκου, τὰ πρ. εἰ ποιεῖν.

ταῖς δὲ μέλαις] Ita margo Steph.
Villoif. Parif. Eton. pro τῶ δὲ μέλαι.
Deinceps ἰσχυρὰ αἶ est in Parif. libro.

10. ποταμοῦ] Addidit ex libro Brodm.
margine Steph. Villoif. Parif. Eton.
Nomen urbis Καρμένου scriptum edi-
dit Stephanus. Vulgarem nomen

σταθμούς ἢ πόλιν· εὐδαίμων καὶ μεγάλη, ὄνομα δὲ Χαρμάνδη· ἐκ ταύτης οἱ στρατιῶται ἠγόραζον τὰ ἐπιτήδεια, σχεδίαις διαβαίνοντες ὧδε· Διφθέρας, αἱ εἶχον σκεπάσματα, ἐπίμπλασαν χόρτου καύφου, εἴτα συνήγον καὶ συνέσπων, ὥς μὴ ἄπτεσθαι τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ ἐπὶ τούτων διεβαίνον. καὶ ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια, οἶνον τε ἐκ τῆς βαλάνου πεποιημένον τῆς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος, καὶ σῖτον μελίνης· τούτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλείστον.

11. Ἀμφιλεζάντων δὲ τι ἐνταῦθα τῶν τε τοῦ Μένωνος στρατιωτῶν καὶ τῶν τοῦ Κλεάρχου, ὁ Κλέαρχος, κρίνας ἀδικοῦν τὸν τοῦ Μένωνος, πληγὰς ἐνέβαλεν· ὁ δὲ ἐλθὼν πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, ἔλεγεν· ἀκούσαντες δὲ οἱ

scripturam præter Edd. vett. habent Guelf. et duo Regii Paris. in quorum tamen altero est Χαρμάνδη. Locum Sophæneti apposui supra ad sec. 5. Urbi successisse seculis posterioribus *Diakira* suspicatur Mannert Geogr. v. p. 329.

στιγάσματα] Suidas sub voc. κάρφῃ ita laudat h. l. διφθέρας εἶχον σκεπάσματα ἐπίμπλασαν &c. Quæ varietas non est spernenda. Plato enim in Politico cap. 22. σκεπάσματα et στιγάσματα ita distinguit, ut dicat: καὶ τοῖνυν τὴν τῶν ἐλαχίστων ἐπισπομάτων θρακτικὴν διηματευρικὴν, καὶ τὰς τῶν στιγαμάτων, ὅσαι τι ἐν εἰκοδομικῇ καὶ ἑλκτικτικῇ καὶ ἐν ἄλλαις τέχναις βυμάτων σκεπτικὰ γίνονται, συμπάσαις ἀφίλομαι. Videtur Xenophon *segestra* dicere voluisse, de quibus Casaubonus ad Suetonii Octav. cap. 83. Hanc meam opinionem confirmare videtur locus Arriani iii. 29, 8. ubi est ὑφ' αἷς ἰσκήνουν οἱ στρατιῶται, atque iterum i. 3, 7. καὶ τὰς διφθέρας, ὑφ' αἷς ἰσκήνουν, τῆς κάρφης πληρώσας. Igitur non dubitavi σκεπάσματα recipere.

συνέσπων] Suidas l. c. addit τὰς διφθέρας. Arrianus Anab. v. 9, 5. καὶ αἱ διφθέραι τῆς κάρφης ἐπισπλάμναι. item cap. 12, 4. ἐνταῦθα ἰσκηρῶντο· τῆς νυκτὸς αἱ διφθέραι τῆς κάρφης—καὶ καταπλάμνουν εἰς ἀκρίβειαν. Sed lo-

cus Arriani iii. 29, 8. manifestam habet imitationem Xenophontis; *Ἐνταγὰν τὰς διφθέρας, ὑφ' αἷς ἰσκήνουν οἱ στρατιῶται, φορτοῦ ἐμπλάσσαι ἐκίλινον ὡς ξηράτου, καὶ καταδῆσαι τι καὶ ξυρῆσαι ἀκρίβως, τοῦ μὴ ἰσκηρῶναι ἐς αὐτὰς τοῦ ὕδατος ἐμπλησθῆσαι δὲ καὶ ξυρῆσθαι ἰκανὰ γίνοντο διαβίβαται τὸν στρατόν.* Quod est καταπλάμναι Arriano, *εὐσπῆν* dixit Xenophon. Ceterum in margine Steph. Villois. et libro Paris. est *καρυφῆς* pro κάρφης. De ipsa re compara Casaub. ad Suetonii Cæs. c. 57.

ἰπὶ τούτων] Edd. vett. Guelf. ἰπὶ τούτῃ habent. Cum Stephani Editione facit margo Villois.

τοῦ φοίνικος] Male Paris. τῆς φοίνικης. De vino palmeo Dioscorides v. 40. qui modum conficiendi docet, et Plinius xiii. c. 4.

σῖτον μελίνης] Harpocratius καὶ σῖτον καὶ μελίνης laudat ex h. l. Melinophagi igitur erant populi hujus regionis.

11. τῶν τοῦ Κλεάρχου] Ita Brodæus cum libro Paris. scribi voluit. Ante Zeonium aberat τῶν, quod est in Guelf. sed ibi τῶν omittitur.

τὸν τοῦ Μένωνος] Cum Aldina et margine Steph. τὸν dat Codex Paris. Utramque scripturam annotavit margo Villois. Deinceps Guelf. ἰθὺς λαμβάνει.

στρατιῶται, ἐχαλέπαινον, καὶ ὠργίζοντο ἰσχυροῖς τῷ Κλεάρχῳ. Τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κλεάρχος, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκεῖ κατασκεψάμενος τὴν ἀγορὰν, ἀφίππευε ἐπὶ τὴν αὐτοῦ σκηνὴν διὰ τοῦ Μένωνος στρατεύματος σὺν ὀλίγοις τοῖς περὶ αὐτόν· (Κῦρος δ' αὖτω ἦκεν, ἀλλ' ἔτι προσήλαινε) τῶν δὲ Μένωνος στρατιωτῶν ζύλα σχίζων τις, ὥς εἶδε τὸν Κλεάρχον διαλαύνοντα, ἴησι τῇ ἀξίῃ. καὶ οὗτος μὲν αὐτοῦ ἤμαρτεν· ἄλλος δὲ λίθῳ καὶ ἄλλος, εἴπα πολλοὶ, κραυγῆς γενομένης. Ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἐαυτοῦ στρατεύμα, καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα· καὶ τοὺς μὲν ὅπλιτας ἐκέλευσεν αὐτοῦ μῆναι, τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ γόνατα θέντας· αὐτὸς δὲ, λαβὼν τοὺς Θρᾷκας καὶ τοὺς ἱππέας, οἱ ἦσαν αὐτῷ ἐν τῷ στρατεύματι πλείους ἢ τετραράκοντα, (τούτων δ' οἱ πλείστοι Θρᾷκες) ἤλαινε ἐπὶ τοὺς Μένωνος, ὥστε ἐκείνους ἐκπεπλήχθαι καὶ αὐτὸν Μένωνα, καὶ τρέχειν ἐπὶ τὰ ὅπλα. Οἱ δὲ καὶ ἕστασαν ἀπορῶντες τῷ πράγματι. Ὁ δὲ Προξένος (ἔτυχε γὰρ ὕστερος προσιὼν, καὶ τάξας αὐτῷ ἐπομένῃ τῶν ὀπλιτῶν) εὐθὺς σὺν εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέρων ἄγων, ἔθρετο τὰ ὅπλα, καὶ ἐδεῖτο τοῦ Κλεάρχου, μὴ ποιεῖν ταῦτα. Ὁ δὲ ἐχαλέπαινε, ὅτι, αὐτοῦ ὀλίγου δεήσαντος καταλευσθῆναι,

12. τὴν αὐτοῦ—αὐτόν] Ita Edd. vett. cum Guelf. αὐτοῦ—αὐτόν dedit cum Stephano Zeune et Weiske. αὐτοῦ priore loco dat Paris.

ἡλαύνοντα] Suidas in verbo ἴησι habet ex h. l. σφαιρίοντα.

13. εἰς τὰ ὅπλα] Suidas in παραγγιλλοντας ex h. l. αὐτοῦ laudavit. Infra cap. 8. sect. 3. est de eodem: τοῖς τι ἄλλοις πᾶσι παραγγιλλειν ἔξω πλῆξθαι καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν αὐτοῦ τάξιν ἵκασθαι.

ἱππίας] Margo Villoif. ἱππῆας annotat. Deinde τισιν ἀμφοτέρων Guelf. Postea Juntina habet δὲ Θρᾷκας. In

Guelf. οἱ πλείστοι additum est a manu secunda. Vulgatum habet etiam margo Villoif.

ἔστασαν] Guelf. ἔστασαν, quod in formam legitimam ἔστησαν, quae alibi, v. c. v. 4. 12. est, mutari voluit Zeune.

14. ὕστερος] Ita cum Eton. Guelf. sed hic a secunda manu. Vulgo est ὕστερον. Deinceps in Eton. est πᾶν τῶν ὀπλιτῶν.

ἔθρετο τὰ ὅπλα] i. e. cum armis in acie confistebat. Sic iterum est vi.

4. ὅτι, αὐτοῦ ὀλίγου] In Edd. vett. αὐ-

πρώως λέγει τὸ αὐτοῦ πάθος· ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἐκ τοῦ
 15 μέσου ἐξίστασθαι. Ἐν τούτῳ δὲ, ἐπεὶ ἦκε Κῦρος καὶ
 ἐπύθετο τὸ πρᾶγμα, εὐθὺς ἔλαβε τὰ παλτὰ εἰς τὰς
 χεῖρας, καὶ σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πιστῶν ἦκεν ἐλαύνων
 16 εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει ὥς· “ Κλέαρχε καὶ Προξενε, καὶ
 οἱ ἄλλοι οἱ παρόντες Ἕλληνες, οὐκ ἴστε, ὅ τι ποιεῖτε.
 Εἰ γὰρ τινα ἀλλήλοις μάχην συνάψετε, νομίζετε, ἐν τῇδε
 τῇ ἡμέρᾳ ἐμέ τε κατακεκόψεσθαι, καὶ ὑμᾶς οὐ πολὺ
 ἐμοῦ ὕστερον· κακῶς γὰρ τῶν ἡμετέρων ἐχόντων, πάντες
 οὔτοι, οὓς ὁρᾶτε, βάρβαροι πολεμιώτεροι ἡμῖν ἔσονται τῶν
 17 παρὰ βασιλεῖ ὄντων.” Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέαρχος, ἐν
 ἑαυτῷ ἐγένετο· καὶ παυσάμενοι ἀμφοτέρω, κατὰ χώραν
 ἔθεντο τὰ ὅπλα.

† CAP. VI.

ENTETΘEN προϊόντων, ἐφαίνετο ἵχνια ἵππων καὶ

αὐὸ δεστ, in Guelf. a manu secunda additum. Margo Villois. annotat αὐτοῦ ὅτι ἔλιγν.

καὶ αὐτοῦ] Male Steph. secunda αὐτοῦ dedit. Deinde ἐκλείπει Paris.

15. ἐπὶ ἡκ] Paris. et Eton. ἐπὶ καὶ Κῦρος habent.

καὶ παλτὰ] Ita margo Steph. cum Paris. et Eton. Vulgo est ὅπλα, cuius vocabuli interpretamentum τὰ παλτὰ esse censebat Zeune. Sed oblitus erat vir doctus, græce ὄπλον quid sit, unde ὁπλίται dicuntur, *scutarii* videlicet. Contra Persæ equites duo jacula gestabant, narrante nostro in Cyrop. i. 2, 6. iv. 3, 9. In hoc ipso libro infra cap. 8, 3. est de Cyro: ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον τὰ παλτὰ εἰς χεῖρας ἔλαβεν. ubi recte Codd. εἰς τὰς χεῖρας habent.

σὺν πιστῶν] Ita liber Paris. et duo Regii a Larchero inspecti. Idem ex scriptura Eton. *πιστῶν* effecit Abreth in Aucario Dilucid. p. 363. Vulgatum *πλείστον* ita corrigebat Muretus, ut scribendum censeret *σὺν τοῖς*

πλείστοις τῶν παρόντων. Verum dedit Hutchinson. Cf. infra cap. 8, 1. Deinde pro *σὺν* in Paris. est *ταῦτα*.

16. ἡμετέρων] Castalio *ἡμετέρων* dedit. Sequens *πολεμιώτεροι* in Juntina omissum, in Guelf. addidit manus secunda. Weiske *hostes magis periculosi* interpretatur.

ἡμῖν ἔσονται] Aldina *ἡμῖν*, margo Villois. *ἡμῖν*.

κατὰ χώραν ἔθεντο] Cum Hutchinsono male interpretatur Zeune *κατὰ τὴν οἰκίαν ταῖς*. Sic item Weiske. Contra Valckenaer ad Herodoti iv. 135. ubi est *πάγχυ κατὰ χώραν ἔλαβον τοὺς Πέρσας ὕπαι*, i. e. *esse vel manere adhuc eodem in loco*, et Kuster ad Aristoph. Plut. 367. formulam bene sunt interpretati. *Θίεσθαι κατὰ ὄπλα* est h. l. *deponere arma*.

1. ἵχνια] Ita Codex Paris. cum Eton. pro *ἵχνη*. Eton. præterea *πλοῦτον ἵππων*. Margo Villois. *ἵχνη* annotat. Vulgatum *ἵχνη* numerum orationis vitiat, quod pronuntiando *semitics*.

κόπος· εικάζετο δὲ εἶναι ὁ στίβος ὡς δισχιλίων ἵππων. Οὗτοι προϊόντες ἔκαιον καὶ χιλὸν καὶ εἴ τι ἄλλο χρήσιμον ἦν. Ὀρόντης δὲ, Πέρσης ἀνὴρ, γένει τε προσήκων βασιλεῖ, καὶ τὰ πολεμικὰ λεγόμενος ἐν τοῖς ἀρίστοις Περσῶν, ἐπιβουλεύει Κύρῳ, καὶ πρόσθεν πολεμήσας. Καταλλαγεῖς δὲ οὗτος Κύρῳ, εἶπεν, εἰ αὐτῷ δόιη ἵππείας 2 χιλίους, ὅτι τοὺς προκατακαίοντας ἵππείας ἢ κατακαίνοι ἂν ἐνεδρεύσας, ἢ ζῶντας πολλοὺς αὐτῶν ἔλοι, καὶ κωλύσει τοῦ καίειν ἐπίοντας, καὶ ποιήσκειν, ὥστε μήποτε δύνασθαι αὐτοὺς, ἰδόντας τὸ Κύρου στράτευμα, βασιλεῖ διαγγεῖλαι. Τῷ δὲ Κύρῳ ἀκούσαντι ταῦτα ἐδόκει ὠφέλιμα εἶναι· καὶ ἐκέλευεν αὐτὸν λαμβάνειν μέρος παρ' ἐκάστου τῶν ἡγεμόνων.

Ὁ δὲ Ὀρόντης, νομίσας, εἰοίμους αὐτῷ εἶναι τοὺς ἵπ-3 πείας, γράφει ἐπιστολὴν παρὰ βασιλέα, ὅτι ἤξοι ἔχων ἵππείας ὡς ἂν δύνηται πλείστους· ἀλλὰ φράσαι τοῖς ἑαυτοῦ ἵππεῦσιν ἐκέλευεν, ὡς φίλιον αὐτὸν ὑποδέχεσθαι. Ἐπὶ δ' ἐν τῇ ἐπιστολῇ καὶ τῆς πρόσθεν Φιλίας ὑπομνήματα καὶ πίστεως. Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν δίδωσι πιστῷ 4 ἀνδρὶ, ὡς ᾤετο· ὁ δὲ λαβὼν, Κύρῳ δείκνυσιν. Ἀναγνούς 4 δὲ αὐτὴν ὁ Κύρος, συλλαμβάνει Ὀρόντην, καὶ συγκαλεῖ

ὁ στίβος] Brodæus in libro vetere στίφος reperit scriptum, quod Amazæus gladius verit. At ita Xenophonem potius στίφος τις scripturum fuisse, censebat Zeune. Præterea στίφης genere neutro tantum frequentatum reperi. ὁ στίβος aperte sunt vestigia illa equorum. στίβου πᾶδων sunt in Æschyli Choeph. 203. ut adeo scriptura Eton. non fit spernenda.

Ὀρόντης] Aldina cum Steph. h. l. et scēt. 3. dat Ὀρόντας. Nostrium est in Junt. Guelf. Paris. Eton.

πολεμικὰ] Est Stephani et Mureti consuetio vulgaris συλλίμα, quod item infra iii. 1, 43. est in Edd. vet. et Guelf.

2. κατακαίνοι δ.] Junt. et Guelf. κατακαίον, Ald. margo Villoif. κατακάτιν, Castal. κατακαί.

3. αὐτῷ—ἤξοι] Stephanus αὐτῷ—ἤξει edidit.

ἀλλὰ φράσαι.] Igitur vel tamen interpretatur Hutchinson comparans Aristophanis Nub. 367. ἵππιστα δ' ἐκείνους αὐτὸν ἀλλὰ μυθήσθην λαβόντα τοῦ &c.

δείκνυσιν] Margo Steph. Villoif. Paris. Eton. δίδωσιν.

4. ὁ Κύρος] Articulum ex Guelf. adjecit Zeune. Deinceps αὐτοῦ—αὐτὸν cum Steph. dedit Zeune. Nostrium est in Edd. vet. Guelf. Paris.

εἰς τὴν αὐτοῦ σκηνὴν Περσῶν τοὺς ἀρίστους τῶν περὶ αὐτὸν, ἑπτὰ· καὶ τοὺς τῶν Ἑλλήνων στρατηγούς ἐκέλευεν ὀπλί-
τας ἀγαγεῖν, τοὺς δὲ θέσθαι τὰ ὅπλα περὶ τὴν αὐτοῦ
σκηνήν. Οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν, ἀγαγόντες ὡς τρισχι-
λίους ὀπλίτας. Κλέαρχον δὲ καὶ εἰσω παρεκάλεσε
σύμβουλον, ὅς γε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐδοκεῖ προ-
τιμηθῆναι μάλιστα τῶν Ἑλλήνων. Ἐπεὶ δ' ἐξήλθεν,
ἐξηγγεῖλε τοῖς Φίλοις τὴν κρίσιν τοῦ Ὀρόντου, ὡς ἐγένετο·
οὐ γὰρ ἀπόρητον ἦν. Ἐφη δὲ, Κύρον ἀρχεῖν τοῦ λόγου
ᾧδε·

6 “Παρεκάλεσα ὑμᾶς, ἄνδρες φίλοι, ὅπως σὺν ὑμῖν βου-
λευόμενος, ὅ τι δίκαιόν ἐστι καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀν-
θρώπων, ταῦτο πράξω περὶ Ὀρόντου τουτοῦ. Ταῦτον
γὰρ πρῶτον μὲν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἔδωκεν ὑπήκοον ἐμοὶ εἶναι.
Ἐπεὶ δὲ ταχθεὶς, ὡς ἔφη αὐτὸς, ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ
εὗτος ἐπολέμησεν ἐμοὶ, ἔχων τὴν ἐν Σάρδεσιν ἀκρόπολιν,
καὶ ἐγὼ αὐτὸν προσπολεμῶν ἐποίησα, ὥστε δόξαι τούτῳ,
τοῦ πρὸς ἐμὲ πολέμου παύσασθαι, καὶ δεξιὰν ἔλαβον
7 καὶ ἔδωκα. Μετὰ ταῦτα,” ἔφη, “ὦ Ὀρόντα, ἔστιν, ὅ τι
σε ἡδίκησα;” Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι οὐ. Πάλιν ὁ Κύρος
ἠρώτα· “Οὐκοῦν ὕστερον, ὡς αὐτὸς σὺ ὁμολογεῖς, οὐδὲν
ὑπ' ἐμοῦ ἀδικούμενος, ἀποστάς εἰς Μυσοὺς, κακῶς
ἐποίησιν τὴν ἐμὴν χώραν, ὅ τι ἐδύνω;” Ἐφη ὁ Ὀρόντης.
“Οὐκ ἔν,” ἔφη ὁ Κύρος, “ὅπότ' αὖ ἐγὼνως τὴν σεαυτῆς δύνα-

ἐκίλειον] Edd. vett. ἐκίλειον, recte
Castal.

5. ἔς γε] Ita cum Aldina Stepha-
nus; ὡς Juntinae, Guelf. Amasæi
revocavit Zeune. Deinceps ἐπὶ γ-
γυλι dat Eton. Postea Ὀρόντα Guelf.
a manu secunda scriptum habet.

6. Παρεκάλεσα] Junt. Guelf. παρα-
καλίσω. Sequens δίκαιόν ἐστι ex mar-
gine Steph. Villois. Parif. Eton. dedi
pro δίκαιότατον. Etiam βουλέμενος dat
margo Villois.

ταχθεὶς] Larcheri μελωδούς meri-
to repudiat Zeune comparato iv. 6,
22. v. 4, 16.

εὗτος] Juntina et Guelf. a sec.
manu ὄντος habet.

7. οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ] Larcheri conje-
cturam in locum vulgati οὐδὲν recepi
cum Weiskio.

αὖ ἐγὼνως] Brodæus vitium loci
agnoscens ἀνίγνωσ scribi voluit; equi-
dem ἀπὶ γνώσεως verum puto.

μιν, ἐλθάν ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος βωμὸν, μεταμίλειν τέ
 σοι ἔφησθα, καὶ πείσας ἐμὲ, πιστὰ πάλιν ἔδωκάς μοι,
 καὶ ἔλαβες παρ' ἐμοῦ; Καὶ ταῦθ' ὁμολογεῖ ὁ Ὀρόντης.
 "Τί οὖν," ἔφη ὁ Κύρος, "ἀδικηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, νῦν τὸ τρίτον β
 ἐπιβουλεύων μοι φανερὸς γέγονας;" Εἰπόντος δὲ τοῦ
 Ὀρόντου, ὅτι οὐδὲν ἀδικηθεὶς, ἠρώτησεν ὁ Κύρος αὐτόν·
 "Ὁμολογεῖς ὦν, περὶ ἐμὲ ἄδικος εἶναι;" Ἡ γὰρ ἀνάγκη,
 ἔφη ὁ Ὀρόντης. Ἐκ τούτου πάλιν ἠρώτησεν ὁ Κύρος, "ἔτι
 οὖν ἂν γένοιο τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ πολέμιος, ἐμοὶ δὲ καὶ φί-
 λος καὶ πιστός;" Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι, οὐδ', εἰ γενοί-
 μην, ὦ Κύρε, σοὶ γ' ἂν ἔτι ποτὲ δοξάμην.

Πρὸς ταῦτα ὁ Κύρος εἶπε τοῖς παροῦσιν· "Ὁ μὲν ἀνὴρ θ
 τοιαῦτα μὲν πεποίηκε, τοιαῦτα δὲ λέγει· ὑμῶν δὲ σὺ
 πρῶτος, ὦ Κλέαρχε, ἀπόφηναι γνώμην, ὃ τί σοι δοκεῖ."
 Κλέαρχος δὲ εἶπε τάδε· "Συμβουλεύω ἐγὼ, τὸν ἄνδρα
 τοῦτον ἐκποδὼν ποιεῖσθαι ὡς τάχιστα· ὡς μηκέτι δέαι
 τοῦτον φυλάττεσθαι, ἀλλὰ σχολὴ εἴη ἡμῖν, τὸ κατὰ
 τοῦτον εἶναι, τοὺς ἐθελοντὰς φίλους τούτους εὖ ποιεῖν."
 Ταύτη δὲ τῇ γνώμῃ ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους προσθέσθαι. 10
 Μετὰ ταῦτα, κελεύοντος Κύρου, ἐλάβοντο τῆς ζώνης τὸν

Ἀρτέμιδος] *Ephesianam* interpretan-
 tur praeeunte Hutchinsono.

μεταμίλειν τί σοι] Ita Paris. Eton.
 Regius B. Ante Zeunium erat: με-
 ταμίλησθαί σοι; Castalio μεταμιμί-
 λησθαί σοι dedit, μεταμιμλήσθαι σοι
 rectius scribi voluerunt Stephanus,
 Muretus, Leoncl. quam scripturam
 postulem recepit Hutchinson.

παρ' ἐμοῦ] Guelf. ὑπ' ἐμοῦ habet.

8. δέικας εἶναι] Margo Steph. Vil-
 loif. Paris. Etoncl. γιγνησθαι.

9. ἀπόφηναι] Male Edd. vett. ἀπό-
 φησιν habent.

ἡμῶν] Guelf. τοῦτον δέαι, Steph.
 conjiciebat δέισιν aut δέαι. Sequens
 ὡς conjecturae Stephani debetur,
 quam confirmari scriptura Eton. ubi
 scriptum ἡμῶν est, cum Hutchinsono
 censibat Zeune. Vulgo enim dec-

rat verbum. Buttmanus lectionem
 Eton. ex ἡ ortam putabat, atque
 hinc etiam διῆ scribendum censibat;
 sed ita oratio fieret magis etiam κακὸς
 φωνος, quod pronunciando σχολὴ ἡμῖν
 facile senties. Cum Buttmanno
 tamen sentientem reperi God. Her-
 mannus in Obscrv. Critic. ad Aes-
 chyl. et Eurip. p. 21.

τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι] Sic infra iii.
 2, 32. τὸ νῦν εἶναι. Thucyd. iv. 48.
 τὸ ἐπ' ἐμοῦ εἶναι.

ἐθελοντὰς] Vulgatum ἐθελοντας,
 ad quod εἶναι intelligebat Leonclau-
 dius, ita mutavit Stephanus Mure-
 tusque praeeunte Amaseo. Sequens
 τοῦτους margo Villoif. in τοῦτον mutat
 10. Μετὰ ταῦτα] Margo Villoif. ἔφη
 adjungit.

ἐλάβοντο] Paris. et Regius ἐλαβον,

Ὁρόντην ἐπὶ Θανάτῳ, ὅπαντες ἀναστάντες καὶ αἱ συγγε-
νεῖς· εἴτα [δὲ] ἐξήγον αὐτὸν, οἷς προσετάρχη. Ἐπεὶ δὲ
εἶδον αὐτὸν, ὅπερ πρόσθεν προσεκύνουν, καὶ τότε προσε-
11 κύνησαν, καί περ εἰδότες, ὅτι ἐπὶ Θανάτῳ ἄγοιτο. Ἐπεὶ
δὲ εἰς τὴν Ἀρταπάτα σκηπὴν εἰσῆλθῃ, τῷ πιστοτάτῳ
τῶν Κύρου σκηπτούχῳ, μετὰ ταῦτα οὔτε ζῶντα Ὁρόντην,
οὔτε τεθνεῶτα. οὐδεὶς πώποτε εἶδεν, οὐδ' ὅπως ἀπέθανεν
οὐδεὶς εἰδὼς ἔλεγεν· εἰκαζον δὲ ἄλλοι ἄλλως· τάφος δὲ
οὐδεὶς πώποτε αὐτοῦ ἐφάνη.

†. CAP. VII.

ENTEΘΕΝ ἐξελαύνει διὰ τῆς Βαβυλωνίας σταθ-
μοὺς τρεῖς παρασάγγας δώδεκα. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
σταθμῷ Κύρος ἐξέτασιν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν
βαρβάρων ἐν τῷ πεδίῳ περὶ μέσας νύκτας· (ἐδόκει γὰρ,
εἰς τὴν ἐπιούσαν ἔω ἤξει βασιλέα σὺν τῷ στρατεύματι
μαχούμενον) καὶ ἐκέλευε Κλέαρχον μὲν τοῦ δεξιῷ κέρως
ἡγεῖσθαι, Μένωνα δὲ τὸν Θετταλὸν τοῦ εὐωνύμου· αὐτὸς
2 δὲ τοὺς ἑαυτοῦ διέταπτε. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ἅμα τῇ
ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ αὐτόμολοι παρὰ μεγάλου βασιλέως ἦκον-
τες ἀπήγγελλον Κύρῳ περὶ τῆς βασιλείως στρατιᾶς.

margo Villoif. Ἰλισιον. Vulgatum so-
lœcum censebat Porson, sed recte
Zeune comparat Diodori xvii. 30. ὁ
μὲν Δαρείος ἰσχυρότατος τῆς τοῦ Κα-
ρίδμου ζήτησιν κατὰ τὸν τὸν Περσῶν νό-
μον, παρέδωκε τῷ ἐκπαιδῆται καὶ προέ-
ταξεν ἀποκτείναι. ad quem locum
Wesseling laudat verba Nicolai Da-
masœni ex Excerptis Valesianis hæc:
εἰ μὴ παραδῶ Νάναρος τὸν Παρσάνην,
λαβόμενος τῆς ζήτησιν, ἄγειν αὐτὸν ἐπὶ
Θανάτῳ.

εἴτα δὲ]] Seclufi δὲ, quod margo
Villoif. omittit. Deinde εἴ pro εἰ
est in Edd. vett. Guelf. Verum est in
Castal. Steph. margine Guelf. et Vil-
loif.

ἐπὶ Θανάτῳ]] Margo Steph. Villoif.

Parif. Eton. ἐπὶ Θανάτῳ : ibidem de-
inceps est Ἀρταπάτου—εἰσῆλθῃ. In
Eton. est Ἀρταπάτου. Ἀρταπάτου
Perfam nominat Cyrop. viii. 3, 18.
viii. 6, 7. Postea τιθησέτα margo
Villoif.

11. ὅπως ἀπέθανεν]] Brodæus ex
Herodoti loco vii. 114. Περιεὶν δὲ τὸ
ζῶντας καταρέουσιν suspicatur vivum
terra obrutum fuisse in ipso tento-
rio.

1. ἐν τῷ πεδίῳ]] Diodorus xiv. 22.
de Artaxerxe : ὅς δ' εἰς τὸ Βαβυλωνίον
ἦκε πεδίον, παρὰ τὸν Εὐφράτην στρατο-
πεδίον ἱσχυρότατον, διαπορεύμενος ἐν ταύτῃ
κατακλιπὼν τὴν ἀσσοκίην.

διέταπτε]] Parif. et margo Villoif.
διέταξε.

Κῦρος δὲ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ λαχαγούς·
 τῶν Ἑλλήνων, συνεβουλευτό τε, πῶς ἂν τὴν μάχην ποι-
 οῦτο, καὶ αὐτὸς παρήναι θάρρυνων τοιαύδε· “Ὁ ἄνδρες 3
 Ἕλληνες, οὐκ ἀνθρώπων ἀπορῶν βαρβάρων συμμάχους
 ὑμᾶς ἄγω, ἀλλὰ νομίζων, ἀμείνονας καὶ κρείττους πολ-
 λῶν βαρβάρων ὑμᾶς εἶναι, διὰ τοῦτο προσέλαβον.
 Ὅπως οὖν ἔσεσθε ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας, ἧς κέκτη-
 σθε, καὶ ὑπὲρ ἧς ὑμᾶς ἐγὼ εὐδαιμονίζω. Εὖ γὰρ ἴστε,
 ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ἐλοίμην ἂν, ἀντὶ ὧν ἔχω πάντων καὶ
 ἄλλων πολλαπλασίον. Ὅπως δὲ καὶ εἰδῆτε, εἰς οἷον 4
 ἔρχεσθε ἀγῶνα, ἐγὼ ὑμᾶς εἰδῶς διδάζω. Τὸ μὲν γὰρ
 πλεῖστος πολὺ, καὶ πολλῇ κραυγῇ ἐπιάσιν· ἂν δὲ ταῦτα
 ἀνάσκησθε, τᾶλλα καὶ αἰσχύνεσθαι μοι δοκῶ οἷους
 ἡμῶν γνῶσεσθε τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας ἀνθρώπους.
 Ὑμῶν δὲ ἀνδρῶν ὄντων, καὶ εὐτόλμων γενομένων, [ἐγὼ
 ὑμῶν] τὸν μὲν οἶκαδὲ βουλόμενον ἀπιέναι τοῖς οἶκοι ζη-
 λωτὸν παῖσιν ἀπελθεῖν· πολλοὺς δὲ οἶμαι ποιήσειν τὰ
 παρ’ ἐμοὶ ἐλέσθαι ἀντὶ τῶν οἶκοι.”

2. συνεβουλευτό τε] Ita vulgatum
 συνεβούλις τότε ex Guelf. Paris. Eton.
 et Regio A. et libro 3. 1. in margine
 Villosif. correxit Zeune.

αὐτὸς παρήναι] Ita Junt. margo
 Steph. Guelf. Eton. Paris. αὐτοῦς Al-
 dina, Stephani prior et Leoncl. quod
 iterum probavit Weiske. αὐτὸς παρήναι
 Stephani sec. Paulo antea ποιεῖτο ha-
 bet Guelf.

3. εὐδαιμονίζω] Infra ix. 29. Cyrus
 dicitur servus regis. Antecedens ὑπὲρ
 omittit margo Villosif. ut sequens ἐγὼ
 Guelf.

πολλαπλασίον] Ita Steph. et Guelf.
 cum margine Villosif. παραπλησίον
 Edd. vett. et Eton.

4. Ὅπως δὲ καὶ—ὑμᾶς εἰδῶς] Ex
 libro Paris. et Eton. adjunxi καὶ et
 εἰδῶς. Posterius habet etiam margo
 Steph. et Villosif.

Τὸ μὲν γὰρ] Aldina et Steph. γὰρ
 omittunt, quod ex Junt. Guelf. Paris.

revocavit Zeune. Deinceps ἰστιάσε-
 Edd. vett. Guelf. Postea οἷους ἡμῖν dat
 Paris. liber.

ἀνθρώπους] Sequens ἀνδρῶν opponi
 cum significatione virtutis virilis re-
 cte admonet Hutchinson comparans
 Philostrati V. A. i. 16. οὐκ ἀνθρώπων
 ἑαυτῷ διῦν, ἀλλ’ ἀνδρῶν. Ceterum ὄν-
 των cum sequenti γινομένων non bene
 coire censens Weiske mutari voluit
 in ὄντας. Acute!

ἐγὼ ὑμῶν] Orationem scabram et
 hiulcam lævigandam censeo ἤτα, ut
 præeunte libro Eton. verba hæc de-
 leamus, quæ interim seclusi. Variet-
 tatem hanc cum multis aliis omise-
 rat annotare Zeune.

ἰλιόσθαι] Ita cum margine Steph.
 Villosif. Paris. Eton. solœcum ἀιρή-
 σισθαι correxi, quod miror tam diu
 tolerasse Interpretes. Infra v. 7, 27.
 est παῖσιν ὑμᾶς σὺν λόγων μὴ ἀκού-
 σαι.

5 Ἐνταῦθα Γαυλίτης παρὼν, Φυγὰς Σάμιος, πιστὸς δὲ
 Κύρῳ, εἶπε· “Καὶ μὴν, ὦ Κύρε, λέγουσί τινες, ὅτι πολλὰ
 ὑπίσχη· νῦν, διὰ τὸ ἐν τοιούτῳ εἶναι τοῦ κινδύνου προσίον-
 τος· ἂν δ’ εὖ γένηται τι, οὐ μεμνησθαι σε” ἔνιοι δὲ, “οὐδ’
 εἰ μεμνῶ τε καὶ βούλοιο, δύνασθαι ἂν ἀποδοῦναι, ὅσα
 οὐπίσχη.” Ἀκούσας ταῦτα ἔλεξεν ὁ Κύρος· “Ἄλλ’ ἔστι
 μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ἡ ἀρχὴ ἢ πατρίδα, πρὸς μὲν μεσημ-
 βρίαν, μέχρις οὗ διὰ καῦμα οὐ δύναται οἰκεῖν οἱ ἄν-
 θρωποι· πρὸς δὲ ἄρκτον, μέχρις ὅτου διὰ χειμῶνα· τὰ
 δ’ ἐν μέσῳ τούτων ἅπαντα σατραπεύουσιν οἱ τοῦ ἐμοῦ
 τὰδε φῶ φίλοι. Ἦν δ’ ἡμεῖς νικήσωμεν, ἡμᾶς δεῖ τοὺς
 ἡμετέρους φίλους τούτων ἐγκρατεῖς ποιῆσαι. Ὡστε οὐ
 ταῦτο δεδοικα, μὴ οὐκ ἔχω, ὅ τι δῶ ἐκάστῳ τῶν φίλων,
 ἂν εὖ γένηται, ἀλλὰ μὴ οὐκ ἔχω ἱκανούς, οἷς δῶ. Ὑμῶν
 δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ στέφανον ἐκάστῳ χρυσὸν δώσω.”
 8 Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες αὐτοὶ τε ἦσαν πολὺ προθυμότε-
 ροι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξήγγελλον. Εἰσήεσαν δὲ παρ’
 αὐτὸν [οἱ τε στρατηγοὶ] καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινες,

5. Γαυλίτης] Thucydides viii. 85.
 Mindaro Spartano Tissaphernes ξυνί-
 πιμψε περιβιυστήν τῶν παρ’ ἑαυτοῦ
 Γαυλίστην ὄνομα, Κάρα δίγλωσσον. Is
 postea in Cyri partes transiisse vide-
 tur.

τοῦ κινδύνου προσίοντος] Vulgatum
 τοῦ κ. τοῦ προσιόντος ex Cod. Parif.
 correxi. Articulus enim ferri hic
 non poterat. Hæc scilicet verba
 non copulanda sunt cum illis in ται-
 οῦτα, sed ibi καὶ εὖ intelligendum.

οὐ μεμνησθαι σε] Repete λίγανσι.
 Non est igitur opus post σε cum MS.
 Parif. Eton. et margine Villoif. φασιν
 addere. Ex Eton. μεμνησθαι οἱ φασιν
 annotavit Hutchinson.

μεινῶ] Vulgatum μινῶ corrigen-
 dum putavi ex usu Xenophonteo,
 de quo dictum ad Cyrop. i. 6, 3. p.
 58. In Platonis Rep. i. p. 134. est
 adhuc μινῶ· ἂν. Deinceps ἰνδοῦναι
 πρόδοῦναι habet margo Villoif.

6. ἡ πατρίδα] Juntina articulum ἡ

omisit: deinceps Stephanus πρὸς μὲν
 τὴν μεσημβρίαν edidit, quem sequitur
 Weiske; sed articulum τὴν omittunt
 Edd. vett. cum Guelf. et sequitur
 πρὸς δὲ ἄρκτον.

μέχρις ὅτου] Sentio cum Buttmann-
 no ὅτου scribendum esse.

7. ἡμᾶς δὲ] Ita cum Steph. sec.
 Edd. vett. Amasæo et Guelf. Zeune;
 reliquæ ante Zeunianam ὑμᾶς δὲ ha-
 bebant, quod in Guelf. manus se-
 cunda adscripsit.

ἐκάστῳ] Edd. vett. cum Guelf.
 omittunt, hinc ὑμῖν edidit Castalio.
 Ἑλλήνων ἐκάστῳ καὶ στίφ. dat margo
 Villoif.

8. [οἱ τε στρατηγοὶ] Vitium loci
 intellexit Weiske, medelam non ré-
 perit. Gallicus interpres Ablancourt
 s’allèrent trouver en particulier vertit,
 sed additum in oratione græca tale
 nihil reperitur. Igitur hæc verba
 delenda censeo; interim seclusi.

ἀξιώντες εἰδέναι, τί σφισιν ἔσται, εἰαν κρατήσωσιν. Ὁ δὲ ἐμπληλὲς ἀπάντων τὴν γνώμην ἀπέπεμπε. Παρε-9
κελεύοντο δ' αὐτῷ πάντες, ὅσοι περ διελέγοντο, μὴ μάχε-
σθαι, ἀλλ' ὅπισθεν ἑαυτῶν τάττεσθαι. Ἐν δὲ τῷ
καιρῷ ταύτῃ Κλέαρχος ᾧδ' ὡς ἦρετο Κῦρον· Οἶοι γάρ
εἰμι, ὦ Κῦρε, μαχεῖσθαι τὸν ἀδελφόν; Νῆ Δί', ἔφη ὁ
Κῦρος, εἴπερ γε Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος ἐστὶ παῖς, καὶ
ἐμὸς δὲ ἀδελφός, οὐκ ἀμαχεῖ ταῦτα ἐγὼ λήψομαι.

Ἐταῦθα δὲ ἐν τῇ ἐξοπλισίᾳ ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν 10
'Ελλήνων ἄσπις μυρία καὶ τετρακοσία· πελτασταὶ δὲ
διοχίλιοι καὶ τετρακόσιοι· τῶν δὲ μετὰ Κῦρου βαρβάρων
δέκα μυριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἀμφὶ τὰ εἰ-
κοσι. Τῶν δὲ πελεμίων ἐλέγοντο εἶναι ἑκατὸν καὶ εἴ- 11
κοσι μυριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια.
'Ἄλλοι δὲ ἦσαν ἑξακισχίλιοι ἱππεῖς, ὧν Ἀρταγέρσης ἦρ-
χε· οὗτοι δὲ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως τεταγμένοι ἦσαν.
Τῷ δὲ βασιλέως στρατεύματος ἦσαν ἄρχοντες καὶ στρα- 12
τηγοὶ καὶ ἡγεμόνες τέτταρες, τριάκοντα μυριάδων ἑκα-
στος, Ἀβροκόμας, Τισσαφέρνης, Γαβρύας, Ἀρβάκης.
Τούτων δὲ παρεγένοντο ἐν τῇ μάχῃ ἑννεήκοντα μυριάδες,

[ἐμπληλὲς] Guelf. ἱερμηνεύς, Sui-
das ἱερμηνεύς in h. v. dat. Noster
Hellenic. vi. 1, 4. p. 339. ἱερμηνεύς
τῆς γνώμης αὐτῶν. ubi Brodæus ἱερ-
μηνεύς malebat ex hoc loco scrip-
tum. Ibidem Demosthenis locum
adscripti.

9. μὴ μάχεσθαι] Cyri responsum
habet Plutarchus Artax. 8. Τί λόγος,
ὦ Κλέαρχε; ἐν κελύεσσι μοι, τὸν βασι-
λέως ἀντιγόνον, ἀνδρῶν εἶναι βασιλείας;
Clearchi rationes exposuit Polyænus
ii. 2, 3.

καὶ ἐμὸς δὲ] Ex margine Steph.
Villoif. et Parif. ἰ. adscivi. Sequens
ἰ. omittit Eton.

10. μυρία καὶ τετρακοσία] Cum
major numerus positus sit supra i. 2,
9. cum Zeunio statuit Weiske, eos,
qui ad impedimenta fuerint relicti

cap. 10, 3. hic non numerari. Sed
numerus ille superior vale dubius est
propter librorum scriptorum diver-
sitatem; atque hoc in ipso loco mar-
go Steph. Villoif. et Parif. πεντακίσι-
ον dant pro τετρακίσιον.

11. ἑκατὸν καὶ εἴκοσι] Cum Ctesia
τετρακίσιον μυριάδας numerat Plu-
tarchus, et. cum Ephoro Diodorus
xiv. 22.

Ἀρταγέρσης] Ita etiam margo Vil-
loif. cum Plutarcho nominat. Ἀρτα-
γέρσης Juntina, Guelf. Ἀρταγέρσης
margo Steph. et Parif.

αὐτοῦ βασιλέως] Weiske αὐτοῦ τῷ
β. malebat.

12. καὶ στρατηγοὶ καὶ ἡγεμόνες] Hæc a glossatore accessisse non dissi-
milis veri est conjectura Weiskii.

Ἀβροκόμας] Margo Steph. Ἀβροκό-
μας

καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἑκατὸν καὶ πενήκοντα· Ἀβρο-
 κόμας γὰρ ὑπέρησε τῆς μάχης ἡμέρας πέντε, ἐκ Φοινί-
 13 κης ἐλαύνων. Ταῦτα δὲ ἡγγελλον πρὸς Κύρον αἱ αὐτο-
 μολήσαντες ἐκ τῶν πολεμίων παρὰ μεγάλου βασιλέως
 πρὸ τῆς μάχης· καὶ μετὰ τὴν μάχην, οἱ ὑπερὸν ἐλή-
 14 φθησαν τῶν παλεμίων, ταῦτα ἡγγελλον. Ἐντεῦθεν δὲ
 Κύρος ἐξελαύνει σταθμὸν ἓνα παρασάγγας τρεῖς συντε-
 ταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντὶ καὶ τῷ Ἑλληνικῷ καὶ
 τῷ βαρβαρικῷ· ὥτετο γὰρ, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μαχεῖσθαι
 βασιλέα· κατὰ γὰρ μέσον τὸν σταθμὸν ταῦτον τάφρος
 ἦν ὀρυκτὴ, βαθεῖα, τὸ μὲν εὖρος ὀργυαὶ πέντε, τὸ δὲ
 15 βάθος ὀργυαὶ τρεῖς. Παρετέτατο δὲ ἡ τάφρος ἄνω διὰ
 τοῦ πεδίου ἐπὶ δώδεκα παρασάγγας μέχρι τοῦ Μηδίας
 τείχους. Ἐνθα δὴ εἰσὶν αἱ διώρυχες, ἀπὸ τοῦ Τίγρητος
 ποταμοῦ ρέουσαι· εἰσὶ δὲ τέτταρες, τὸ μὲν εὖρος πλε-
 θραῖαι, βαθεῖαι δὲ ἰσχυρῶς, καὶ πλοῖα πλεῖ ἐν αὐταῖς
 σιταγωγὰ· εἰσβάλλουσι δὲ εἰς τὸν Εὐφράτην, διαλεί-
 πουσι δὲ ἐκάστη παρασάγγην, γέφυραι δὲ ἔπεισιν. Ἦν

μας, Γεβύας, deinde cum margine
 Villoif. Ἀρβάκης. Infra vii. 8, 25.
 Μηδίας Ἀρβάκης ἄρχων dicitur. Ano-
 nymus Suidæ in voc. Κοροκογυ-
 λος Sardanapali ducem Ἀρβάκη
 nominat: ἰ δὲ Ἀρβάκης οὗτος καὶ τὴν
 βασιλείαν μετέθηκεν εἰς Μήδους. Plura
 de eo Arbace narrat Diodorus ii. 24.
 seqq.

ὕπερτος] At supra iv. 5. dicitur e
 Phoenicia abiisse ad regem, et sect.
 18. Cyri exercitum antecessisse. Cui
 discrepantie qui medeamur, nulla est
 excogitata adhuc ratio.

14. συντεταγμένῳ] Ita cum Ste-
 phano liber 2. in margine Villoif.
 συντεταγμένῳ Iuntini, συντεταγμένῳ
 Aldina, Castal. liber 1. 3. in margine
 Villoif.

βαθεῖα] De altitudine et latitudine
 diffensum Plutarchi, Diodori et Xe-
 nophonitis quis hodie componat? et
 quid operæ pretium?

15. Παρετέτατο] Castal. παρετίτατο.

το dedit, deinde Μηδίας; sed Edd.
 vett. reliquæ Μηδίας cum Guelf. De
 eodem muro est infra ii. 4, 12.

Τίγρητος] Ita cum Guelf. Leoncl.
 Welfiana, Hutchinsoniana. Ceteræ
 Edd. cum Eton. et margine. Villoif.
 Τίγρητος dant. Hæc eadem libro-
 rum scripturæ varietas est in hoc no-
 mine apud Herodotum et Arrianum,
 eamque jam olim in Codicibus re-
 pertam annotavit Eustathius ad Dio-
 nyssium, monente Weiskio. Cete-
 rum canales non ex Tigride in Eu-
 phratem, sed contra, derivatos esse,
 præter multos alios testes, significat
 Arriani Anabasis vii. 7. ubi compara
 Interpretes.

ἰσχυρῶς—πλεῖ] Cum Edd. vett.
 πλεῖν haberent, Castalio ἰσχυρῶς in
 ὄντι et πλεῖ in πλεῖν mutavit. Mu-
 retus ἰσχυρῶς ὡς—πλεῖν conjecit.
 Stephani scripturam firmat margo
 Villoif. Guelf. Eton. Deinceps παρα-
 λίσσουσι pejus Eton. habet.

δὲ παρ' αὐτὸν τὸν Εὐφράτην πέραδος στενὴ μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς τάφρου, ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ εὖρος. Ταύτην δὴ τὴν τάφρον βασιλεὺς μέγας ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος, ἐπειδὴ πυνθάνεται Κῦρον προσελαύνοντα. Ταύτην 16 δὲ τὴν πέραδον Κῦρός τε καὶ ἡ στρατιὰ παρήλθε, καὶ ἐγένοντο εἰς αὐτὴν τῆς τάφρου. Ταύτη μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ 17 ἐμαχέσατο βασιλεὺς, ἀλλ' ὑποχωρούντων Φανερα ἦσαν καὶ ἵππων καὶ ἀνδράπων ἵχνη πολλά. Ἐνταῦθα Κῦ- 18

16. Ταύτην δὲ] Hutchinfontiana et Zeuniana Editio dī habent; prior etiam cum Weiskiana paulo post habet ταύτην δὲ τὴν πέραδον. ubi Zeune monet id esse operarum vitium in Hutchinfontiana. Altero tamen loco Weiskium sequi placuit. Ceterum de usu bellico Persarum ita Cyropæd. iii. 3, 26. εἰ μὴ οὐδ' Ἀσσύριοι καὶ οἱ οὐκ αὐτοῖς, ἰσχυρὰ ἔχοντες ἀλλήλων τὰ στρατεύματα ἰσχυρίζονται, τάφροι περιβάλλοντες ὅπως καὶ νῦν οἱ ποιεῖν οἱ βαρβαροὶ βασιλεῖς ὁπόταν στρατοπεδεύονται, τάφροι περιβάλλονται ἰσχυρῶς διὰ τὴν πολυμίαν. Tum rationes ejus rei exponit, addens: τοῦτον δὲ ἵνα πᾶν τὸν καὶ οἱ ἄλλοι καὶ ἐκείνοι τὰ ἱέρματα περιβάλλονται. καὶ ἅμα αὐτοῖς δοκῇ τὸ ἐκχυρῆσθαι καὶ ἰσχυρῶς περιέχειν, ὅταν βούλονται, μὴ μάχεσθαι. De fossa ab Artaxerxe castris circumdata Ptolemaeus c. 7. καὶ γὰρ τάφρον ἴσους ἐργῶν διὰ καὶ βάθος ἴσους ἐπὶ σταδίου διὰ τοῦ πεδίου τετρακοσίου ἐκβαλεῖ. καὶ ταύτης τὴν περιμετρίαν τὸν Κῦρον ἰσχυρῶς περιβάλλοντα καὶ βαρβάρους αὐτοῦ οὐ μακρὸν γινώσκοντες. Aliter Diodorus xiv. 22. ὡς δ' εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἦκε πεδίον, παρὰ τὸν Εὐφράτην στρατοπεδεύοντες ἰσχυρίζονται, διακοσμίους ἰν ταύτῃ καταλιπὼν τὸν ἀποσκευάζοντες. ὁμοίως οὖν τάφροι οὐκ ἐκχυρῶν ποδῶν ἐξήκοντα, τὸ δὲ μέγας ποδῶν διὰ, περιέχοντες κύβητα τὰς στρατοπεδεύοντας ἀποσκευάζοντας καὶ διαφυλάττοντες. καὶ τὸν Κῦρον ἰσχυρῶς περιβάλλοντα καὶ τὸν ἀχρεῖον ὄχλον, οἱ μὲν ταύτης ἰσχυρῶς φυλάκοντες περιέχοντες αὐτοῦ δὲ τὴν διὰ τὴν πολυμίαν πρὸς ἀλλήλους ἀσπίδα τοῖς πολέμοις. Quæ partim laconofa, alia vitiosa esse viderunt Interpretes. Conciliare numerorum diversitatem hodie etiam libris melioribus adhibitis vix licebit.

Ex his patet, τάφρον hanc ἰσχυρῶς pro tempore fuisse effossam ab Artaxerxe ad castra munienda: patet etiam enormis error Mannerti in Geographia v. p. 330. ubi locum Ammiani comparat xxiv. 2. Is enim τάφρον hanc pro canali habuit ducto ex Euphrate, quos διὰ τῆς vocare solet. Verba ejus sunt hæc: Xenophon sahe diesen Kanal noch im vollkommenen Zustande; die Tiefe des Grabens hatte 5 orgyia, die Breite 3; nach seiner Erzählung hatte er 12 Parasangen in die Länge, stieß erst östlich an die Medische Mauer, und war von dem Euphrat durch einen 20 Fufs breiten befestigten Strich Landes getrennt. Diese Enge nennt er Pylæ, den Pafs, und versteht gewifs nicht, wie es Danville annimmt, eine viel weiter nordwestlich am Euphrat gelegene Stadt. Postrema orationis pars de Pylis supra v. 5. nominatis plane est ab hoc situ aliena. De muro Medico dicitur ad ii. 4, 12. Errorum repetit Mannert p. 380. unde apparet, cum verba Xenophontis ταύτην τὴν τάφρον βασιλεὺς ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος pessime interpretatum dixisset: Zwischen ihm (dem Kanal, τάφρος) und dem Euphrat befand sich ein Zwischenraum von 20 Fufs, der den Eingang erlaubte, aber zur Befestigung des Landes diente, weil hier ein Feind leicht abzuhalten war. Eben deswegen heifst Xenophon diesen Pafs weiter oben Pylæ. Errorum repetitum cumulavit suspitionibus variis, quas refellere operæ non est, cum error primarius pateat.

17. Ταύτη μὲν οὖν] Eton. ταύτη μὲν δὲ dat.

ρος, Σιλανὸν καλέσας, τὸν Ἀμβρακιώτην μάντιν, ἔδω-
 κεν αὐτῷ δαρεικούς τρισχιλίους, ὅτι τῇ ἐνδεκάτῃ ἀπ' ἐκεί-
 νης τῆς ἡμέρας πρότερον θυόμενος, εἶπεν αὐτῷ, ὅτι βασι-
 λεὺς οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν· Κύρος δ' εἶπεν, Οὐκ
 ἄρα ἔτι μαχεῖται, εἰ μὴ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μαχεῖ-
 ται· εἰ δ' ἀληθείης, ὑπισχνῶμαί σοι δέκα τάλαντα.
 Τοῦτο τὸ χρυσίον τότε ἀπέδωκεν, ἐπεὶ παρήλθοι αἱ δέκα
 19 ἡμέραι. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῇ τάφρῳ οὐκ ἐκώλυε βασιλεὺς
 τὸ Κύρου στράτευμα διαβαίνειν, ἔδοξε καὶ Κύρῳ καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἀπεγνωκέναι τῷ μάχεσθαι· ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ
 20 Κύρος ἐπορεύετο ἡμελημένος μάλλον. Τῇ δὲ τρίτῃ ἐπὶ
 τε τοῦ ἄρματος καθήμενος τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, καὶ ὀλί-
 γους ἐν τάξει ἔχων πρὸ αὐτοῦ· τὸ δὲ πολὺ αὐτῷ ἀνατε-
 ταραγμένον ἐπορεύετο, καὶ τῶν ὅπλων τοῖς στρατιώταις
 πολλὰ ἐπὶ ἀμαξῶν καὶ ὑποζυγίων ἦγετο.

18. Ἀμβρακιώτη] Ita cum Steph.
 margo Villoif. Ἀβρακιώτη Edd. vett.
 τρισχιλίους] MS. Paris. διςχιλίους.
 Sequens θυόμενος ex conjectura Le-
 onclavii, quam firmat alter locus in-
 fra v. 6, 18. ubi est de eadem re:
 ὅτι τὰς δέκα ἡμέρας θυόμενος Κύρος.
 recepit cum Hutchinsono Zeune.
 πυθόμενος enim est in Edd. Guelf.
 Eton. πυθόμενος conjecerat Muretus.
 εἰ μὴ] Liber Paris. Eton. εἰ ἐν ταύ-
 ταις οὐ μαχεῖται ταῖς ἡμέραις. Margo
 Villoif. εἰ οὐ ἐν ταύταις μαχεῖται ἡμέ-
 ραις.

δέκα τάλαντα] Hanc igitur sum-
 mam efficiunt tria millia daricorum.

19. τοῦ μάχεσθαι] Vulgatum μα-
 χεῖσθαι correxi. Xenophon Helle-
 nicorum vii. 5, 7. τὸ κατὰ γῆς πο-
 ρεύεσθαι ἀπαιγνέειναι habet, sed τοῦ
 ἱκρίβendum videtur. Thucydides iii.
 85. ὅπως ἀπύγναι ἢ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρη-
 τῶν πῆρε γῆς dixit pro eo, quod vulga-
 tius diceretur ὅπως ἀπογινώσκουσι τοῦ.
 Dionysius ἀπογνοὺς ἀπάσης ἰκρίβους
 habet. Arrianus Anab. v. 24, 12.
 ὡς δ' ἀπύγναι δώκειν τοῦ πρῶτον τοῦς

φύγοντας. ubi facillimum erat corri-
 gere τοῦ δώκειν, nisi nuperus Editor
 Codicis optimi opem expectasset.
 Idem tamen Arrianus iii. 20, 4.
 Ἀλκιβάνδης δ' ὡς ἀπύγναι κατὰ πῶδες
 αἰσθῆναι Δαρῖον habet, quod ad de-
 fendendam vulgatam scripturam h. l.
 non valet; est enim desperare, con-
 tra in Xenophonte est consilium adhi-
 cere alicujus rei. Est etiam locus i.
 5, 14. Ἀλκιβάνδης τὴν μὲν πόλιν ἀπύ-
 γναι ἱλίου ἄν, qui futuri significatio-
 nem habet eandem cum notione de-
 sperandi.

ἡμελημένος] Stephanus ἡμελημένος
 edidit, quem sequitur Weiske. Plu-
 tarchus Artax. 7. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 ἔκαστος καταφανέει—τοὺς πολέμους
 ἀντιτάκτους καὶ ἀνέπλους διὰ τὸ θάψ-
 βῆν καὶ καταφρονεῖν διανοοῦντας ἔξ-
 πλῆξει καὶ συντάραξει, ὥστε σὺν θορύβῳ
 καὶ βοῇ πολλῇ μάλιστα εἰς τάξιν καθίστα-
 σθαι τὸν Κύρον.

20. ἐν τάξιν] Ita Castalio et margo
 Villoif. τάξιν Juntina, deinceps ἀνο-
 ριστραμμένον habet margo Steph. Vil-
 loif. Paris.

+ CAP. VIII.

ΚΑΙ ἦδη τε ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πωλῆθουσας, καὶ πλησίον ἦν ὁ σταθμὸς, ἐνθα ἔμελλε καταλύσειν, ἥνικα Παταγίας, ἀγὴρ Πέρσης, τῶν ἀμφὶ Κῦρον πιστῶν, προφαίνεται ἐλαύνων ἀνὰ κράτος ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ· καὶ εὐθὺς πᾶσιν, οἷς ἐνετύγχανεν, ἐβία καὶ βαρβαρικῶς καὶ Ἑλληνικῶς, ὅτι βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται, ὥς εἰς μιάχην παρεσκευασμένος. Ἐνθα δὴ πολὺς τάραχος ἐγένετο· αὐτίκα γὰρ ἔδοκουν οἱ Ἕλληνες καὶ πάντες δὲ, ἀτάκτοις σφίσιν ἐπιπεσεῖσθαι. Καὶ 3 Κῦρός τε καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἄρματος τὸν θώρακα ἐνέδν, καὶ ἀναβάς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ πάλτὰ εἰς τὰς χεῖρας ἔλαβε, τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλεν ἐξοπλίζεσθαι, καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν αὐτοῦ τάξιν ἕκαστον. Ἐνθα δὴ σὺν πολλῇ σπουδῇ καθίσταντο, Κλέ- 4 αρχος μὲν τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος ἔχων, πρὸς τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ, Πρόξενος δὲ ἐχόμενος· οἱ δ' ἄλλοι μετὰ τούτων. Μένων δὲ [καὶ τὸ στράτευμα] τὸ εὐώνυμον κέρας εἶχε τοῦ

1. καταλύων] Margo Villoif. cum Paris. καταλύει habet.

Παταγίας] Paris. Πατηγίας, Eton. Πατηγίας, Junt. Guelf. Παγίας, margo Villoif. Παταγίας et Πατάγας habet.

πιστῶν] Margo Steph. et Villoif. cum Paris. dat πιστός. Deinceps ἀνὰ κράτος cum margine Steph. Villoif. Paris. Eton. et Suida in ἀνακράτος et ἀγακράτος edidit Zeune pro vulgato antea κατὰ κράτος, quod tamen est infra sect. 19.

σὺν στρατεύματι] Præpositionem omittunt Edd. vett. Guelf. addit cum Stephano margo Villoif. ubi est etiam παρασκευασμένος, quod in locum vulgati παρασκευασμένος, recepit Stephanus.

2. καὶ πάντες δὲ] Atque omnes omnino, etiam Persæ. Comparavit

Hutchinson similem locum Cyrop. i. 1, 2.

3. Καὶ Κῦρός τε—ἐκ] Paris. καὶ Κῦρος καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἄρματος. Eton. Κῦρός τι habet. deinceps ἰδίδωτο Eton. Equidem ἀπὸ recepi in locum vulgati ἐκ.

τὸν ἵππον] Edd. vett. Guelf. a prima manu et Suidas in v. πάλτὰ dant τὸν ἵππον, margo Villoif. τοῦ ἵππου.

εἰς τὰς χεῖρας] Articulum ex Paris. et Eton. addidi. Suidas in v. πάλτὰ habet ἐπὶ τὰς χεῖρας. Cf. cap. v. sect. 15.

παρήγγελλει] Aldina, Guelf. παρήγγιλλει.

4. Μένων δὲ [καὶ τὸ στράτευμα]] Edd. vett. et Guelf. omittunt καὶ, quod addidit Stephanus et habet margo Villoif. Arnaldus Animadv.

- δ' Ἑλληνικοῦ. Τοῦ δὲ βαρβαρικοῦ ἱππεῖς μὲν Παφλα-
γόνες εἰς χιλίους παρὰ Κλέαρχον ἔστασαν ἐν τῷ δεξιῷ,
καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πελταστικόν· ἐν δὲ τῷ εὐωύμῳ Ἀρι-
δαῖός τε ὁ Κύρου ὑπαρχος καὶ τὸ ἄλλο βαρβαρικόν. Κυ-
ρος δὲ καὶ ἱππεῖς μετ' αὐτοῦ ἑξακόσιοι (κατὰ τὸ μέσον,)
ὥπλισμένοι θώραξι μὲν αὐτοὶ καὶ παραμηριδίοις καὶ
κράνεσι πάντες, πλὴν Κύρου. Κύρος δὲ, ψιλὴν ἔχων
τὴν κεφαλὴν, εἰς τὴν μάχην καθίστατο. [Λέγεται δὲ
καὶ τοὺς ἄλλους Πέρσας ψιλαῖς ταῖς κεφαλαῖς ἐν τῷ
7 πολέμῳ διακινδυνεύειν.] Οἱ δ' ἵπποι ἅπαντες, οἱ μετὰ
Κύρου, εἶχον καὶ προμετωπίδια καὶ προστερνίδια· εἶχον
δὲ καὶ μαχαίρας οἱ ἱππεῖς Ἑλληνικάς.
- 8 Καὶ ἦδη τε ἦν μέσον ἡμέρας, καὶ οὕτω καταφανεῖς

Critic. p. 173. corrigebat Μίτων δι τὸ στρατεύματος εὐώνυμον κίρας ἔχει τοῦ Ἑλλ. In libro Paris. est ἔρχ. Weiske conjecit scribendum Μίτωνος δι τὸ στρατεύμα τὸ εὐών. Equidem cum Wytttenbachio verba seclufi, quæ ex interpretatione orta esse censebat vir doctus.

5. Ἰστασαν] Guelf. Ἰστασαν, ut supra cap. v. 13. Ἰστῆσαν Paris. Deinceps Eton. Ἀριστάης dat. Diodorus Ἀριδαῖος habet. Diodorus: *εὐωνοῦν-ζοντο δ' αὐτῷ τῶν ἰστίων οἱ συναχθέντες ἀπὸ Παφλαγονίας, ὅστις ὑπὲρ τοὺς χιλίους*. Postea *πιλταστικὸν* ex libro 2. annotat margo Villoif.

6. καὶ ἰστίαις μετ' αὐτοῦ] Guelf. καὶ omisit, deinde *ἰστίαις τούτου ἔστιν* Paris. Eton. *αὐτοῦ ἔστιν* Codex 2. marginis Villoif. Diodorus: *προηγώντο δ' αὐτῷ τῶν ἰστίων οἱ πάλλιοντα διανομασμένοι χίλιοι, θώρακες ἔχοντες καὶ μαχαίρας Ἑλληνικάς*.

κατὰ τὸ μέσον] Intellige ἦσαν. Sed hæc ipsa verba ex conjectura Leonclavii suppleta defunt in libris scriptis et editis omnibus; expressit tamen versio Galli Pyrami de Candole ab Hutchinsono comparata. Amasæus in principiis posuit. Sensum supplementi confirmat Diodori narratio et mos regum Persarum, de quo infra scil. 22.

· μὲν αὐτοῖ] Ita cum Paris. et libro

2. in margine Villoif. scripsi pro *μαχαίραις*. Sed in libro 1. verba hæc deesse monet margo Villoif.

ψιλῇ] *Caput tiara vel pileo tenum*, non *galea*, interpretatur Hutchinson. Persis enim in pugna *κροβασιὰς* ἐπὶ τοῦ κεφαλῆς tribuit Herodotus v. 49. et Plutarchus Artaxerxis c. 11. narrat Cyro de capite tiaram defluxisse.

λίγισται—διακινδυνεύειν] Ne hæc pugnent cum superioribus, ubi equites Cyri (Persæ scilicet) galeis armati dicuntur, per ἄλλους Zeune intelligendos censet vel pedites, vel potius equites eos, qui non pertinerent ad cohortem prætorianam Cyri. Similiter enim in Cyrop. vii. 1, 2. equites stipatores Cyri majoris dici gestasse galeas aureas. Contra Wytttenbach aut totum hoc membrum institutum esse censet, aut vitium residere in ἄλλοις. Weiske totum locum tanquam e scholio ortum seclufit. Alieno enim loco referri, et esse per se ineptum; repugnare enim ei, quod modo dictum est; deinde cur dubitanter Xenophon per *λίγισται* id referat, quod ipse oculis suis viderat? Non constanter autem Persas pileos in pugna gestasse pro galea, verosimile esse ex Cyrop. vi. 4, 1. Conferri etiam jubet Herodotum vii. 84.

ἦσαν αἱ πολέμιοι· ἥνικα δὲ δέιλη ἐγένετο, ἐφάνη κοινοῖς, ὥσπερ νεφέλη λευκή, χρόνῳ δὲ οὐ συχνῶ ὕστερον, ὥσπερ μελανία τις ἐν τῷ πεδίῳ ἐπιπαλύ. Ὅτε δὲ ἐγγύτερον ἐγγίνοντο, τάχα δὴ καὶ χαλκός τις ἥστραπτε, καὶ αἱ λόγχαι καὶ αἱ τάξεις καταφανεῖς ἐγγίνοντο. Καὶ ἦσαν 9 ἱππεῖς μὲν λευκοθώρακες ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου τῶν πολεμίων (Τισσαφέρνης ἐλέγετο τούτων ἄρχειν) ἐχόμενοι δὲ τούτων, γερροφόροι· ἐχόμενοι δὲ ὀπλῖται σὺν ποδῆρεσι ξυλίναις ἀσπίσιν· (Αἰγύπτιοι δὲ οὗτοι ἐλέγοντο εἶναι) ἄλλοι δ' ἱππεῖς, ἄλλοι τοξόται. Πάντες δὲ οὗτοι κατὰ ἔθνη, ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων ἕκαστον τὸ ἔθνος ἐπορεύετο. Πρὸ δ' αὐτῶν ἄρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων, 10 τὰ δρεπανηφόρα καλούμενα· εἶχον δὲ τὰ δρέπανα ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα, καὶ ὑπὸ τοῖς δίφροις εἰς γῆν βλέποντα, ὥς διακόπτειν, ὅτῳ ἐντύχοιεν. Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὥς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλώντων καὶ

8. ἱγίνοντο] Paris. ἱγίνοντο. Negationem ante συχνῶ ex conjectura Lonclavii addidit primus Hutchinson firmante Amasæi et veteri Gallica versione.

9. ἱχόμενοι] Suidas in voc. γίρρον habet ex h. l. καὶ γίρροφροι ὀπλῖται· ἱχόμενοι τούτων σὺν ποδῆρεσι καὶ ξυλίναις ἀσπίσιν· Αἰγ. &c. Ægyptiis eadem arma tribuuntur Cyrop. vi. 2, 10. Hos vero Ægyptios Zeune opinatur esse posteros eorum, qui a Cyro in fidem recepti dicuntur in Cyrop. vii. 1, 45. Ceterum particulam ἢ post Λιγόντων omittunt Edd. vett. cum Guelf. ut paulo post πάντες; utroque loco habet margo Villoif.

ἱσόντων τῶ] Articulum ex Paris. cum Zeunio inferui. Herodotus vii. 60. de Xerxe copias recensente: ἀριθμήσαντες ἢ κατὰ Ἱθνα διέτασσεν et cap. 100. Χερξες διεξέλαυνον ἰσ' ἀρματος παρ' Ἱθνας ἢ ἱσόντων ἱσυνδάνων.

10. συχνόν] Suidas ex h. l. πολλόν interpretatur. De curribus falcatis eadem tradunt Diodorus et Plutar-

chus.

καλούμενα] Ita cum Suida in v. δρεπανηφόροις Paris. et margo Villoif. Vulgo est λιγόμενα.

ἀξόνων] Junt. Eton. et a prima manu Guelf. ἀξόνων habent; deinde Aldina ἀποστειγαγμένα.

ὕπὸ τοῖς δίφροις] In Cyrop. vi. 1, 30. est προσέθηναι δὲ καὶ δρέπανα σιδηρῶς εἰς δισάχεια πρὸς τοὺς ἄξοντας ἰσθίον καὶ ἰσθίον τῶν τροχῶν, καὶ ἄλλα πάντα ὑπὸ τῶν ἀξόνων εἰς γῆν βλέποντα, ὥς ἱμβαλύνωνται εἰς τοὺς ἱσόντους τοὺς ἄρματος· ubi minus distinde dixit ὑπὸ τῶν ἀξόνων, quod hic est ὑπὸ τοῖς δίφροις. Cogitandum enim est, currus esse birotos, quorum axi incumbit δίφρος, cui ipsi infistit παραβάτης, et ante cum ἀνίσχοι.

ἰσόντων] Suidas ἰσόντων, margo Villoif. cum Paris. ἰσυνόωντων, Eton. διαπίντων ἢ τῶν ἰσυνόωντων. Ad vocabulum γνώμη intellige τῶν ἀρμάτων. Thucydides viii. 90. ἦν δὲ τοῦ τοίχους ἡ γνώμη αὐτῶν.

ἱσόντων] Edd. vett. Guelf. ἱσόντων, Castal. ἱσόντων, Paris. cum libro 14

- 11 διακοφόντων. Ὁ μέντοι Κύρος εἶπεν, ὅτε καλέσας παρ' ἐκελεύετο τοῖς Ἕλλησι, τὴν κραυγὴν τῶν βαρβάρων ἀνέχεσθαι, ἐφ' αὐτῇ τοῦτο· οὐ γὰρ κραυγῇ, ἀλλὰ συγῇ ὡς
- 12 ἀνυστὸν, καὶ ἡσυχῇ ἐν ἴσῳ καὶ βραδέως προσήσαν. Καὶ ἐν τούτῳ Κύρος, παρελαύνων αὐτὸς σὺν Πίγρητι τῷ ἑρμηνεῖ καὶ ἄλλοις τρισὶν ἢ τέτταρσι, τῷ Κλέαρχῳ ἐβόα, ἄγειν τὸ στράτευμα κατὰ μέσον τὸ τῶν πολεμίων, ὅτι ἐκεῖ βασιλεὺς εἴη· καὶν τοῦτο, ἔφη, νικῶμεν, πάνθ' ἡμῖν
- 13 πεποιήται. Ὅρῳν δὲ ὁ Κλέαρχος τὸ μέσον στίφος, καὶ ἀκούων Κύρου, ἔξω ὄντα τοῦ Ἑλληνικοῦ εὐωνύμου βασιλέα, (ποσούτῳ γὰρ πλῆθει περιῆν βασιλεὺς, ὥστε μέσον τὸ ἑαυτοῦ ἔχων τοῦ Κύρου εὐωνύμου ἔξω ἦν) ἀλλ' ὅμως ὁ Κλέαρχος οὐκ ἤθελεν ἀποσπᾶσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρας, φοβούμενος, μὴ κυκλωθεὶς ἐκατέρωθεν τῷ δὲ Κύρῳ ἀπεκρίνατο, ὅτι αὐτῷ μέλοι, ὅπως καλῶς ἔχοι.
- 14 Καὶ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ τὸ μὲν βαρβαρικὸν στράτευμα

2. 3. in margine Villoif. ἰδόντα καὶ διακόφοντα. Sequens διακοφόντων habet etiam Castalionis editio, ceteræ antiquæ διακοφάντων. Demetrius fecit. 104. h. l. interpretatur: δινοῦντο ἰάσασθαι καὶ διακόφαι. Plutarchus: εὐθὺ καὶ κατὰ τοὺς Ἕλληνας ἵστασι τῶν δριπανθέρων τὰ ῥωμαϊώτατα πρὸς τῆς ἑαυτοῦ φάλαγγος, ὡς, πρὶν ἐν χερσὶ γινέσθαι, διακόφοντα τὰς τάξεις βίᾳ τῆς ἐπιτάξεως. De usu curriculum falcatorum dixi ad Cyrop. vi. 1, 30. Similiter in exercitu Græcorum antiquo more ante aciem pugnabant παραιβάσαι curribus infidentes. Cf. Eurip. Suppl. 675. Diodorus xii. 79. xx. 4f.

11. ἀνίχυσθαι.] Ita pro ἀνασχίσθαι dedi ex MS. Parif. et Eton. Rem narrat supra vii. 4.

ὡς ἀνυστὸν.] Edd. vett. Guelf. ὡς ἐν ἰσότητι. Castalio, ὡς ἐν ἰσότητι, Eton. ὡς ἐν ἰσότητι, margo Villoif. ὡς ἐν ἰσότητι, verum conjectura affecutus est cum Mureto Stephanus, firmanter Parif. et Regio B. Noster in Republ. Laced. i.

3. ὡς ἀνυστὸν μετριωτάτη κρίβιν. Plutarchus Lycurgi c. 29. ἰνιδύμηναι, ὡς ἀνυστὸν ἐξ ἀνδραγαθίας προσηλίας, ἀθάνατον τὴν νομοθεσίαν ἀπολιπύει. Arrianus i. 16, 10. ἴνα αὐτὸς ὡς ἀνυστὸν τῇ φάλαγγι προσηλῇ αὐτοῖς.

ἐν ἴσῳ καὶ βραδέως.] Plutarchus cap. vii. συγῇ καὶ σχῇ(θαι) ἰσάγαν. Ad vocabulum ἴσῳ intellige βήματι. Cyrop. vii. 1, 4. παρηγγήσεις δὲ—ἐν ἴσῳ ἵστασθαι.

12. τίτταρσι.] Parif. τίττασι. Deinceps κῆν τούτ', ἔφη margo Villoif. dat, male κῆν τούτῳ Edd. vett. cum *Guelf.

13. εὐωνύμου.] Male edd. vett. ἐβώνυμος ἔξω ἦν. Parif. σσεῦται, deinde Parif. Eton. μίσειν τῶν ἑαυτοῦ.

ὁμοῖ.] Plutarchus c. viii. οὐχ ἴσταν ἡμαρτεν, εἰ καὶ μᾶλλον, Κλέαρχος ἀντιτάξαι κατὰ τὴν βασιλίαν μὴ θιλάσας τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ προσηλῆς τῷ ποταμῷ τὸ δεξιόν, ὡς μὴ κυκλωθεῖς. et quæ sequuntur graviter dicta contra Clearchi confilium.

μέλοι.] Parif. μέλου habet.

ὁμαλῶς πρῶσι· τὸ δ' Ἑλληνικόν, ἥτις ἐν τῷ αὐτῷ μένον, συνετάττετο ἐκ τῶν ἑτι προσιόντων. Καὶ ὁ Κύρος παραλαύων οὐ πάνυ πρὸς αὐτῷ τῷ στρατεύματι, κατεδιᾶτο ἐκατέρους [ἀποθῆν], τοὺς τε πολεμίους ἀποβλέπων τοὺς τε φίλους. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἑλλήνων 15 Ἀθηναῖος, ὑπελάσας ὡς συναντῆσαι, ἤρετο, εἴ τι παρ' ἀγγέλλοι· ὁ δ' ἐπιστήσας εἶπε, καὶ λόγῳ ἐκέλευε πάντας, ὅτι τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια καλὰ εἴη. Ταῦτα δὲ 16 λέγων, Θορύβου ἤκουσε διὰ τῶν τάξεων ἰόντος, καὶ ἤρετο, τίς ὁ Θόρυβος εἴη. Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπεν, ὅτι τὸ σύνθημα παρέρχεται δεύτερον ἤδη. Καὶ ὅς ἐθαύμασε, τίς παρ' ἀγγέλλει, καὶ ἤρετο, ὅ τι καὶ εἴη τὸ σύνθημα. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι ΖΕΥΣ ΣΩΤΗΡ ΚΑΙ ΝΙΚΗ. Ὁ δὲ 17 Κύρος ἀκούσας, ἀλλὰ δέχομαι τε, ἔφη, καὶ ταῦτο ἔστω. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, εἰς τὴν αὐτοῦ χώραν ἀπήλαυνε· καὶ

14. ἴτι ἐν τῷ αὐτῷ] Vulgo ante positum ἴτι cum libris Brodæi, Paris. Eton. Regio B. recte omisit Weiske. Muretus in vulgata scriptura μῖνον mutabat in ἴμινον; Stephani conjecturam ἴτ' recepit Hutchinson. Deinceps male margo Steph. Villoif. Paris. Eton. πρῶτον habent scriptum. denique margo Steph. cum Paris. ἀπὸ αὐτῶν dant.

ἱερίους] Margo Steph. cum Paris. Eton. ἱερίους ἀποβλέπων εἰς τοὺς πολεμίους καὶ τοὺς φίλους. Etiam Juntina cum Guelph. φίλους habet. Margo Villoif. ἀπὸ αὐτῶν ἱερίους ἀποβλέπων εἰς τοὺς πολεμίους καὶ φίλους τοὺς φίλους habet. Quæ diversitas vitium vulgatæ latens alticubi satis arguit. Mihi quidem παραδοξοῦμαι ἀποθῆν cum sequenti ἀποβλέπων junctum pleonasmum ineptum continere videntur; quare ἀποθῆν seclusi. Weiske ἀποθῆν edidit scriptum; at idem in Cyrop. v. 1, 16. τοὺς ἀποθῆν διωμήνους posuit.

15. ἱερίους] Margo Villoif. ἱερίους. Eton. πᾶσι omittit.

τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια] Paris. liber 11 καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ σφάγια

καλὰ. ταῦτα &c. Leonclavius discrimen inter ἱερὰ et σφάγια hoc esse putavit, ut ἱερὰ ἐκτα, σφάγια hostias significarent. Locus Virgilii Æneid. xi. 739. diversus est, quem Hutchinson comparavit. Admonet Weiske, iterum infra vi. 3, 21. distingui ἱερὰ a Xenophonte facta (scilicet 2.) a σφάγιας, quæ Arexion haruspex fecerat. Discriminis rationem ignorare ipse non diffidit.

16. Θόρυβος εἴη] Ex libris Stephani, Paris. et margine Villoif. adjuncti εἴη. in Eton. est ἦ.

ὁ δὲ Ξενοφῶν] Κλίμαχος in libris aliis scriptum reperit Stephanus, idque nomen est in margine Villoif. et Paris. Credo rectius, nam Xenophon longiuscule aberat ab ordinibus.

ὁ τι καὶ εἴη] Junt. Guelph. Paris. Eton. καὶ omittunt, sed habet cum Steph. margo Villoif. Idem de sequenti τι post λέγωμαι dictum volo, quod item Aldina cum iisdem libris omisit, sed habet margo Villoif.

17. δίχμαι] Intellige τὸν εἰωνόν, accipio οππῇ, non τὸ σύνθημα, ut cum Brodæo quidam accipiunt, recte monente Weiskio.

οὐκ ἔτι τρία ἢ τέτταρα στάδια ἀπειχέτην τὰ φάλαγγες
 ἀπ' ἀλλήλων, ἥνικα ἐπαιάνιζόν τε οἱ Ἕλληνες, καὶ ἤρ-
 18 χοντο ἀντίοι ἵεσθαι τοῖς πολεμίοις. Ὡς δὲ πορευομένων
 ἐξεκύναιεν τι τῆς φάλαγγος, τὸ ἐπιλειπόμενον ἤρξατο
 δρόμῳ θεῖν· καὶ ἅμα ἐφθέγγαντο πάντες, οἷον περ τῷ
 Ἐνυαλίῳ ἐλελίζουσι, καὶ πάντες δὲ ἔθεον. Λέγουσι δὲ
 τινες, ὡς καὶ ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ δόρατα ἐδούπησαν,
 19 φόβον ποιούντες τοῖς ἵπποις. Πρὶν δὲ τόξευμα ἐξικνεῖ-
 σθαι, ἐκκλίνουσιν οἱ βάρβαροι τοῖς ἵπποις καὶ φεύγουσι.
 Καὶ ἐνταῦθα δὴ ἐδῶκον μὲν κατὰ κράτος οἱ Ἕλληνες,
 ἐβόων δὲ ἀλλήλοις, μὴ θεῖν δρόμῳ, ἀλλ' ἐν τάξει ἔπε-
 20 σθαι. Τὰ δὲ ἄρματα ἐφέρετο τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν

ἀτυχίστην] Margo Steph. Villoif. Paris. Eton. διυχίστην. deinceps προ-
 ἤχοντο male Paris. Eton.

18. ἐκύναιεν] Demetrius sect. 84. laudat ἰσὺ δι—ἐκύναιεν. In Codd. Brodæi fuit ἐκύναιεντο τῆς φ. Verbum et sententiam loci interpretatur Arrianus Anab. ii. 10. 4. ὁ δὲ ἦγειν ἐν τάξει ἵτι τὰ μὲν πρῶτα βάδην, τοῦ μὲν διασπασθῆναι τι ἐν τῇ ἔντονωτις περὶ αὐτῶν τῆς φάλαγγος.—Deinceps Ἐνυαλίῳ Guelf. a prima manu habet.

δρόμῳ θεῖν] Diodorus xiv. 23. ὡς δ' ἱστὸς βέλους ἦσαν, ἔθισον κατὰ πολλὴν σπουδὴν παρεγγυλῶς δ' αὐτοῖς κλί-
 αρχος ἦν τοῦτο πρῶτον. Causam de-
 inde addit, et plura in sequentibus variat. Idem tradit Polyænus ii. 2, 3. τὴν δὲ φάλαγγα τῶν Ἑλλήνων κατ' ἀρχὰς μὲν βάδην ἦγει τῇ ὑπατάξει τοὺς βαρβάρους ἱσπλήντων ὡς δὲ βέλους ἱσ-
 τὸς ἡμιλλαν ἵπται, δρόμῳ χρῆσθαι παρ-
 ἡγγυλιν, ὅπως μηδὲν ὑπὸ τῶν βέλων βλάπτονται.

ἐλελίζουσι] Plutarchus Thesei c. 22. ἱπποκνῖν δὲ ἐν ταῖς σπουδαῖς ἱλιεῦ, ἱοῦ, ἱοῦ, τοὺς παρόντας, ὧν τὸ μὲν σπιν-
 θόντες ἀναφωνοῦν καὶ πανορίζοντες ἰσθ-
 ζασαι, τὸ δὲ ἱσπλήντες καὶ ταρσῆς ἱσ-
 τόντι. Suidas: ἱλιεῦ, ἱσθθῆγμα πο-
 λιμικόν—καὶ γὰρ οἱ προσιόντες εἰς πό-
 λιμον τὸ ἱλιεῦ ἰφάνουν μετὰ τινος ἱμ-
 μίλους κνήμης. Affert Achæi locum

in Philoactete, ubi Agamemnon ex-
 erciturum alloquitur: ὦρα ταχύτισ-
 ἱλιεῦ. Demetrius de Elocutione
 cap. 98. Πιστοφὸν δὲ ἡλίλιξί φησιν ὁ
 στρατηγός, τὴν τοῦ ἱλιεῦ ἀναβήσιν, ἢ
 ἀνβία στρατηγὸς συνοχῆς, παραποιήσας
 ὀνόματι. ubi tamen Codex Dresdenfis
 et alter Guelfebytanus habet ἡλλε-
 ξιν. Infra v. 2, 14. ἅμα τι τῇ Ἐνυα-
 λίῳ ἡλάλαξαν καὶ ἔθισον δρόμῳ est, sed
 liber Eton. dat ἡλίλιξιν, quod for-
 tasse scriptum ibi legerat Demetrius.

ταῖς ἀσπίσι] Arrianus Anab. i. 6, 7. ὁ δὲ καὶ ἱσπληλάξαι ἱκίλινος τοὺς
 Μακεδόνας καὶ τοὺς δόρασι δονῶσαι πρὸς
 τὰς ἀσπίδας. ubi nuperus Editor
 male cum Codice Florentino πρὸς
 omisit.

19. ἐξικνεῖσθαι] Codd. Brodæi, Pa-
 ris. Eton. ἀφικνεῖσθαι habent. Verba
 sequentia τοῖς ἵπποις abfunt a Paris.
 Eton. et libro 1. 3. 4. 6. marginis
 Villoif.

20. ἰφάνουν] Eton. ἰφάνουντο. Dein-
 ceptis διὰ τῶν Ἑλλήνων libri Paris.
 quam ipsam scripturam conjectura
 Muretus affecutus erat, recepit Hut-
 chinson. Vulgatam tamen retulit
 Demetrius sect. 103. τὰ μὲν δὲ αὐτῶν
 τῶν φίλων, τὰ δὲ καὶ δι' αὐτῶν τῶν
 σπληνίων, et in repetito αὐτῶν vim ali-
 quam et speciem magnitudinis quæ-
 sit. Cum Mureto sentit Weiske.

πυλεμίων, τὰ δὲ καὶ δι' αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων, κενὰ ἡνιόχων. Οἱ δὲ, ἐπεὶ προΐδοιεν, δίσταντο· ἔστι δ' ὅστις καὶ κατελήφθη, ὥσπερ ἐν ἵπποδρόμῳ, ἐκπλαγεῖς· καὶ οὐδὲν μέτοι οὐδὲ ταῦτον παθεῖν ἔφασαν· οὐδὲ ἄλλος δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἔπαθεν οὐδεὶς οὐδὲν, πλὴν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ τοῦ εὐθιῆναί τις ἐλέγετο.

Κῦρος δὲ, ὁρῶν τοὺς Ἕλληνας νικῶντας τὸ καθ' αὐ-21
τοὺς καὶ διώκοντας, ἡδόμενος καὶ προσκυνούμενος ἤδη ὡς βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτὸν, οὐδ' ὡς ἐξήχηθ' αὐτῷ διώκειν· ἀλλὰ συνεσπειραμένην ἔχων τὴν τῶν σὺν αὐτῷ ἑξακοσίαν ἱππέων τάξιν, ἐπεμελεῖτο, ὅ τι ποιήσει βασιλεὺς. Καὶ γὰρ ἤδει αὐτὸν, ὅτι μέσον ἔχοι τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος. Καὶ πάντες δὲ οἱ τῶν βαρβάρων ἄρχοντες, μέσον 22 ἔχοντες τὸ αὐτῶν ἡγαῶντο, νομίζοντες, οὕτως καὶ ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι, ἣν ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἐκατέρωθεν ἦ, καὶ, εἴ τι παραγγεῖλαι χρήζοιεν, ἡμίσει ἐν χρόνῳ αἰσθάνεσθαι τὸ στρατεύμα. Καὶ βασιλεὺς δὴ τότε, μέσον ἔχων τῆς 23 αὐτοῦ στρατιᾶς, ὅμως ἔξω ἐγένετο τοῦ Κύρου εὐωνύμου κέρατος. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς αὐτῷ ἐμάχετο ἐκ τοῦ ἐναντίου, οὐδὲ τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἔμπροσθεν, ἐπέκαμπεν, ὡς εἰς κύκλωσιν. Ἐνθα δὴ Κῦρος δείσας, μὴ ὀπισθεν γε-24

λίοντες] Hoc vulgato ἴσταντες merito prætulit cum Larchero Zeune ex margine Steph. Villosif. Paris. Eton. Regio B. laxatis ordinibus impetum occurrentium currum falcatorum excerpuit, Curtius iv. 13, 33.

κατελήφθη] Weiskio κατελήφθη scribendum videbatur. Sed is sequens ἐκπλαγεῖς excussus e. currum interpretatur, nempe inopinato appulso et successu alius currus subsecuti et celeriter prætervecturi. Sed a sensu loci plane aberravit vir doctus. Persæ enim curribus falcatis insistentes pugnabant, Græci eos vitabant laxatis ordinibus; pauci imprudentes correpti a curribus et de-

jecti fuerunt.

καὶ οὐδὲ] Edd. vett. Guelf. καὶ οὐδὲ habent.

21. ὡς βασιλεὺς] Hæc omisit Eton. qui deinde habet μέσον ἔχον.

22. τὸ αὐτῶν] Edd. vett. Guelf. αὐτῶν. Morem Persarum firmat ad h. l. respiciens Arrianus Anab. ii. 8.

οὕτως καὶ] Ex Eton. καὶ addidi; idem liber ἡμίσει ἐν χρόνῳ habet. Paris. 7. ἢ ἡ ἰσχὺς δ. laxatis ordinibus. Videtur etiam hic liber ἡμίσει ἐν dare voluisse.

23. οὐδὲ τοῖς] Ita cum Ald. Steph. margo Villosif. 1. 2. τοῖς Junt. Guelf. deinceps ἰστίαντες edidit Castalio.

όμενος κατακόψῃ τὸ Ἑλληνικόν, ἐλαύνει ἀντίος· καὶ ἐμβαλὼν σὺν τοῖς ἑξακοσίοις, νικᾷ τοὺς πρὸ βασιλέως τεταγμένους, καὶ εἰς φυγὴν ἔτρεψε τοὺς ἑξακισχιλίους· καὶ ἀποκτεῖναι λέγεται αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ Ἀρταγέρσην, τὸν ἄρχοντα αὐτῶν.

- 25 Ὡς δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο, διασπείρονται καὶ οἱ Κύρου ἑξακοσίοι, εἰς τὸ διώκειν ὀρμήσαντες· πλὴν πάνυ ὀλίγοι ἄμφ' αὐτὸν κατελείφθησαν, σχεδὸν οἱ ὁμοτράπεζοι κα-
26 λούμενοι. Σὺν τούτοις δὲ ὦν, καθορᾷ βασιλέα καὶ τὸ ἄμφ' ἐκείνον στίφος· καὶ εὐθὺς οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' εἰ-
πὼν, Ὁρῶ τὸν ἄνδρα, ἵετο ἐπ' αὐτόν· καὶ παίει κατὰ τὸ στέρνον, καὶ τιτρώσκει διὰ τῷ θώρακος, ὥς φησὶ Κτη-
27 σίας ὁ ἰατρός, καὶ ἰᾶσθαι αὐτὸς τὸ τραῦμά φησι. Παί-
οντα δ' αὐτὸν ἀκοντίζει τις παλτῶ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν βιαίως· καὶ ἐνταῦθα μαχόμενοι καὶ βασιλεὺς καὶ Κῦ-
ρος, καὶ οἱ ἄμφ' αὐτοὺς ὑπὲρ ἑκατέρου, ὅποσοι μὲν τῶν ἄμφι βασιλέα ἀπέθανον, Κτησίας λέγει· (παρ' ἐκείνῳ γὰρ ἦν) Κῦρος δὲ αὐτὸς τε ἀπέθανε, καὶ ὀκτὼ οἱ ἄριστοι
28 τῶν περὶ αὐτὸν ἔκειντο ἐπ' αὐτῷ. Ἀρταπάτης δὲ ὁ πι-
στότατος αὐτῷ τῶν σκηπτούχων θεράπων λέγεται, ἐπειδὴ

24. κατακόψῃ] Edd. vett. κατακόψι. quod ipsum, aut κατακόψιμ probandum puto.

πρὸ βασιλέως] Ita cum Stephano margo Villois. πρὸς βασιλέα Edd. vett. Guelf. Nomen ducis Junt. margo Steph. Guelf. Ἀρταγέρσην, Parif. Ἀρταγέρσην scribit. Cf. ad vii. 11. Cyropædia vi. 3, 31. Ἀρταγέρσην, Codex Altorf. Ἀρταγέρσην, sine varietate vii. 1, 22. et 27. nominat. Casum ejus narrat etiam Plutarchus cap. 9.

26. Ὁρῶ τὸν ἄνδρα] Margo Villois. τὸν ἄνδρα ἰεῖν habet, idem ἵετο deinceps, ubi ante Stephanum erat in Edd. vett. et Guelf. ἵετο.

Κτησίας] Ctesiae narrationem habet Plutarchus, eamque sequitur Diodorus xiv. 23. divoclam Dinonis rela-

tionem posuit idem Plutarchus.

ἰατρός, καὶ] Facilior procedet oratio, si cum Buttmanno ἰατροί, ὅς καὶ scripseris.

27. καὶ ἐνταῦθα μαχομένοι] Pro genitivis μαχομένοι καὶ βασιλέως καὶ Κύρου καὶ τῶν positos esse nominativos, recte censuit cum Hutchinsono Weiske. Deinceps ἰατρίων habet Eton. et margo Villois.

ἀπέθανον] Eton. et margo Villois. ἀπέθνησκον dant.

οἱ ἄριστοι τῶν περὶ αὐτόν] Ælianus de nat. anim. vi. 25. λίγων (de Xenophonte ait) μόνους οἱ τοὺς ὁμοτραπίλους ἐκτὼ συμπαραμῖναι καὶ συναπολίσθαι, καὶ τὸν ἐνὸνχον, ὅς ἦν οἱ σκηπτούχος τῇ τιμῇ, ὅτιμα δὲ Ἀρταπάτης, ἱκανὸν ἰσχυροτάτῃ τῇ κατὰ.

εἶδε πεπτωκότα Κύρον, κατασηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου
 περιπεσεῖν αὐτῷ. Καὶ οἱ μὲν Φασι, βασιλέα κελῦσαι²⁹
 τινα ἐπισφάζαι αὐτὸν Κύρου· οἱ δὲ, ἑαυτὸν ἐπισφάζαι,
 σπασάμενον τὸν ἀκινάκην· εἶχε γὰρ χρυσοῦν· καὶ στρο-
 πτὸν δὲ ἐφόρει καὶ ψέλλια καὶ τὰ ἄλλα, ὥσπερ οἱ ἄρι-
 στοὶ τῶν Περσῶν· ἐτετίμητο γὰρ ὑπὸ Κύρου δι' εὐνοίαν τε
 καὶ πιστότητα.

+ CAP. IX.

ΚΥΡΟΣ μὲν οὖν οὕτως ἐτελεύτησεν, ἀνὴρ ὢν Περσῶν
 τῶν μετὰ Κύρον τὸν ἀρχαῖον γενομένων βασιλικώτατός τε
 καὶ ἀρχεῖν ἀξιώτατος, ὡς παρὰ πάντων ὁμολογεῖται τῶν
 Κύρου δοκούντων ἐν πείρᾳ γενέσθαι. Πρῶτον μὲν γὰρ³
 παῖς ἔτι ὢν, ὅτε ἐπαιδεύετο καὶ σὺν τῷ ἀδελφῷ καὶ σὺν
 τοῖς ἄλλοις παισὶ, πάντων πάντα κράτιστος ἐνομίζετο.
 Πάντες γὰρ οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες ἐπὶ ταῖς βα-
 σιλέως θύραις παιδεύονται· ἔνθα πολλὴν μὲν σωφροσύνην
 καταμάθοι ἂν τις, αἰσχρὸν δ' οὐδὲν αὐτὲ ἀκοῦσαι, αὐτ'
 ἰδεῖν ἔστι. Θεῶνται δ' οἱ παῖδες καὶ τοὺς τιμωμένους⁴
 ὑπὸ βασιλέως καὶ ἀκούουσι, καὶ ἄλλους ἀτιμαζομένους·
 ὥστ' εὐθὺς παῖδες ὄντες μανθάνουσιν ἀρχεῖν τε καὶ ἄρ-
 χεσθαι. Ἐνθα Κύρος αἰδημονέστατος μὲν πρῶτον τῶν⁵

28. *στροφιστῶν*] Eton. *καταπιστῶν*.

29. *ψέλλια*] Guelf. Paris. *ψέλλια*.
 De ornatu principum Persarum com-
 para supra cap. 2. extremum.

1. *ἐν ἀρχαῖον*] Eton. *τῶν ἀρχαίων*.

2. *παῖς ἔτι ὢν*] Ita cum Steph.
 margo Villoisf. *ὅν ἔτι παῖς* Edd. vett.
 Guelf. Deinceps Paris. *ὅν τῶς ἄλ-
 λους* σ. Eton. *ὅν τῶς λαοῖς* σ. unde
 ὅν alterum inferui.

3. *ἐν ταῖς*] Ita margo Steph. Vil-
 loisf. Paris. Eton. Vulgatum *ἐν ταῖς*
 θ. tanquam exquisitius prætulit
 Zeune, etiam in Cyrop. i. 3, 2. ubi
 ἐν ταῖς θύραις solus Guelf. liber dat.
 In reliquis locis Xenophontis con-

stanter *ἐν ταῖς θύραις* scriptum legi-
 tur, quæ dabit Index. Ipsam dictio-
 nem ex Persico idiomate conversam
 significare aulam regiam et con-
 venire cum ea, quam hodieque Turcæ
 frequentant, *portam* appellantes au-
 lam regis sui, monuit jam olim Rei-
 ske et repetiit Heeren, *Ideen* tom. ii.
 p. 447.

5. *αἰδημονέστατος*] Vulgato *ἐνθα*
στατος, quod ex vitiosa scriptura *δαπ-
 μονέστατος* ortum habere monuit
 Ruhnken. ad Memor. iii. 9, 6. recte
 hanc lectionem marginis Steph. Vil-
 loisf. Paris. Eton. prætulit Zeune.
 Cf. Cyrop. i. 5, 1.

ἡλικίων ἐδόκει εἶναι, τοῖς τε πρεσβυτέροις καὶ τῶν αὐτῶν
 ὑποδεεστέρων μᾶλλον πείθεσθαι· ἔπειτα δὲ φιλικπό-
 τatos, καὶ τοῖς ἵπποις ἄριστα χρῆσθαι. Ἐκρινον δ' αὖ-
 τὸν καὶ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔργων, τοξικῆς τε καὶ ἀκοντί-
 σσεως, φιλομαθέστατον εἶναι, καὶ μελετηρότατον. Ἐπεὶ
 δὲ τῇ ἡλικίᾳ ἔπρεπε, καὶ φιλοθηρότατος ἦν, καὶ πρὸς τὰ
 θηρία μέντοι φιλοκινδυνότατος. Καὶ ἄρκτον ποτὲ ἐπι-
 φερομένην οὐκ ἔτρεσεν, ἀλλὰ συμπεσὼν κατεσπᾶσθαι
 ἀπὸ τοῦ ἵππου· καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς
 φανερὰς εἶχε, τέλος δὲ κατέκτανε· καὶ τὸν πρῶτον μὲν-
 τοι βοηθήσαντα πολλοῖς μακαριστότατον ἐποίησεν.

7 Ἐπεὶ δὲ κατεπέμφθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς σατράπης Λυ-
 δίας τε καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης καὶ Καππαδοκίας,
 στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη, οἷς καθήκει εἰς

[ἡλικίων] Margo. Steph. Villoif. Pa-
 rif. Eton. Brodæi liber ἡλικιωτῶν ha-
 bent. Sequens καὶ τῶν αὐτῶν ex
 scriptura Steph. firmat margo Villoif.
 cum versione Amasæi. Is τῶν αὐτῶν
 Edd. vett. Guelf. Brodæi rationem
 ; καὶ Is τῶν I. probabat Weiske, ut tol-
 leretur ambiguitas in verbis, quam
 equidem non intelligo.

[χρῆσθαι] Repete ἰδύκει; ad φιλι-
 πότατος Zeune ὧν intelligendum cen-
 set.

6. τῇ ἡλικίᾳ] Ephæbi scilicet, Cy-
 rop. i. 2, 9.

[φιλοκινδυνότατος] Hanc Edd. vett.
 et Guelf. scripturam vulgato φιλοκιν-
 δυνότατος prætulit Porson. Licen-
 tiam poeticam syllabæ quantitatem
 imminuendi in profæico scriptore
 non esse tolerandam. Ita supra ἰσι-
 κινδυνότατος ex Juntina et libro Paris.
 restituit, quod fecit etiam Zeune, qui
 enira tamen oscitantia hunc locum
 intactum reliquit. Eadem est culpa
 Weiskii. Nulla cum varietate ἀνι-
 δυνότατος legitur infra vi. 5, 29. In
 Thucyd. iv. 62. ἀνιδυνότατος ex scri-
 ptis libris, ut in Platonis Gorgia p.
 477. In Stobæo Serm. 41. ἀνιδυνότα-
 τος restituit, in Strabone ii. p. 152.
 xv. p. 713. ἐκρινότατος et ἰντιμωτά-
 τος, in Mæride ἀκρινότατος ex Pol-
 luce vi. 24. in Athenæo iii. p. 80.
 ἐκρινότατος, vii. p. 313. ἐκρινότατος,
 p. 314. ἀκρινότατος, p. 320. ἐκρινότα-
 τος, p. 321. ἐκρινότατος. In Plutar-
 cho tom. ii. p. 114. βαρυνότατος, p.
 119. et 121. ἀκρινότατος, in Photio
 Cod. 172. p. 393. ἀκρινότατος corrigi-
 τος τοῦ ἵππου] Suidas in κατάναν
 habet ὑπὲρ τ. ἵππου. Idem pro φαν-
 ρὰς habet ἵππου. Equidem utrumque
 h. l. scriptum malim.

καὶ τὰ μὲν] Inepte Zeune pro ταῦ-
 τα vel ταῦτα dictum interpretatur.
 Scilicet ille expectabat in ἀκρινότατος ut
 sequeretur τὰ δὲ, ut nunc est τίλος δὲ.
 Idem vero recte κατάναν vulgato
 κατάναν prætulit ex Suida et mar-
 gine Villoif.

[πολλοῖς μακαριστότατον ἐποίησεν] Ita
 Eton. nisi quod is μακαριστότατον ha-
 bet. Vulgo erat πολλοῖς μακαριστόν
 εἶναι ἐποίησεν. Castalio πολλὸν dedit. In
 Memorab. ii. 1, 33. est μακαριστότα-
 τος ἰσχυροτάτην, in Cyrop. vii. 2, 27.
 μακαριστότατην βιοτήν Codex Altorf. in
 μακαριστότατην mutat. Supra i. 7,
 4. est τὸν ὁπασὶ βουλόμενον ἀπὶ τοῖς
 οἰκοῖς ζῆλων τὸν παῖδα ἀπὸ τῆς οἰκίας.

7. καὶ πάντων] Guelf. καὶ omisit.
 Deinde ἀπιδύκει habet Eton.

Καστωλαῦ πεδῖον ἀθροΐσθαι, πρῶτον μὲν ἐπέδειξεν αὐτὸν, ὅτι περὶ πλείστου ποιῶτο, εἴ τῳ σπείσαιοτο, καὶ εἴ τῳ συνθῶτο, καὶ εἴ τῳ ὑπόσχοιτό τι, μηδὲν ψεύδενθαι. Καὶ γὰρ οὖν ἐπίστευον μὲν αὐτῷ αἱ πόλεις ἐπιτροπόμεναι, ὁ ἐπίστευον δ' οἱ ἄνδρες· καὶ εἴ τις πολέμιος ἐγένετο, σπει-
 σαμένου Κύρου, ἐπίστευε, μηδὲν ἂν παρὰ τὰς σπονδὰς παθεῖν. Τοιγαρῶν ἐπεὶ Τισσαφέρνει ἐπολέμησε, πᾶσαι θ
 αἱ πόλεις ἐκᾶσαι Κύρον εἵλοντο ἀντὶ Τισσαφέρνους, πληὴ Μιλησίων· οὗτοι δὲ, ὅτι οὐκ ἤθελε τοὺς Φεύγοντας προ-
 ἰσθαι, ἐφοβῶντο αὐτόν. Καὶ γὰρ ἔργῳ ἐπεδείκνυτο, 10
 καὶ ἔλεγεν, ὅτι οὐκ ἂν ποτε προῖτο, ἐπεὶ ἅπαξ αὐτοῖς Φίλος ἐγένετο, οὐδ' εἴ τι μὲν μείους γένοιτο, ἔτι δὲ καὶ
 κάκιον πράξειαν. Φανερὸς δ' ἦν, καὶ εἴ τις τι ἀγαθὸν 11
 ἢ κακὸν ποιήσεις αὐτὸν, νικᾶν πειρώμενος· καὶ εὐχὴν δὲ
 τινες αὐτοῦ ἐξέφερον, ὡς εὐχοίτο, τοσαῦτον χρόνον ζῆν, ὅσῳ
 νικᾷ καὶ τοὺς εὖ καὶ τοὺς κακῶς ποιῶντας ἀλεξόμενος. Καὶ γὰρ οὖν πλείστοι δὴ αὐτῷ, ἐνὶ γε ἀνδρὶ τῶν ἐφ' 12
 ἡμῶν, ἐπεθύμησαν καὶ χρήματα καὶ πόλεις καὶ τὰ
 ἐαυτῶν σώματα προσέσθαι.

Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ ταῦτ' ἂν τις εἴποι, ὡς τοὺς κακούργους 13

ἐνθάδε] Ita cum Edd. vett. Guelf. Eton. ἐνθάδε Stephanus edidit.

9. περὶσθαι] Compara i. 1, 7. i. 2, 2.

10. ἐπεδείκνυτο] Pro vulgato ἐπιδείκνυτο recepit Zeune ex margine Steph. Villoisf. Paris. Eton. comparato loco Memorab. iv. 4, 1. ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ἐπιδείκνυτο. sed id ex margine Steph. est a Zeunio receptum in locum vulgati ἐπιδείκνυτο. Ibi-
 dem fecit. 18. erat ἰσθ' εἰ αὐτὸ ἐπιδείκνυμι ἡμῶν εἰ καὶ δίκαιον εἴται. scripsi ἀπεδείκνυμαι, et de usu utriusque verbi quaedam annotavi.

ἐπεί] Stephanus προῖτο dedit, ut ἐνθάδε fecit. 7. Sequens εἰ Jun-
 tina cum Guelf. καὶ ante κάκιον Guelf. καὶ margo Villoisf. omittit.

ὅς τις ἴσιν] Intellige τις, quod

quum plures significet, hinc sequitur numerus pluralis ἴσιν—περὶσθαι.

11. εἴ τις τι ἀγαθὸν] Ex Guelf. Paris. Eton. et duobus Regiis τι adsevit Zeune; margo Villoisf. habet εἴ τις ἢ ἀγαθόν.

αὐτόν] Edd. vett. Guelf. αὐτῷ, margo Villoisf. αὐτό.

χρόνον ζῆν] Suidas in verbo ἀλεξί-
 μινον habet τοσαῦτον ὅπερ ζῆν, ἵσθι καὶ
 καὶ τοῖς εὖ καὶ &c. quam scripturam
 probat Porson. Ceterum pro ἵσθι,
 quod induxit Stephanus et habet
 margo Villoisf. cum Suida, ἵσθι est in
 Edd. vett. unde Castalio ἵσθι, Bro-
 dæus ἵσθι se effecit.

12. πλείστοι—αὐτῷ] Lectionem
 hanc Stephani firmat versio Amasæi.
 Edd. vett. cum Guelf. αὐτῷ.

- καὶ ἀδίκους εἶα καταγελαῖν, ἀλλ' ἀφειδέστατα πάντων
 ἐτιμωρεῖτο. Παλλάκις δ' ἦν ἰδεῖν παρὰ τὰς στιβομένας
 ὁδοὺς καὶ ποδῶν καὶ χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν στερουμένους
 ἀνθρώπους· ὥστε ἐν τῇ τοῦ Κύρου ἀρχῇ ἐγένετο καὶ Ἑλ-
 ληνι καὶ βαρβάρῳ, μηδὲν ἀδικούντι ἀδεῶς πορεύεσθαι,
 14 ὅπαι τις ἤθελεν, ἔχοντι ὅ τι προχωροῖη. Τὰς μέντοι γε
 ἀγαθούς εἰς πόλεμον ἀμαλόγητο διαφερόντως τιμᾶν.
 Καὶ πρῶτον μὲν ἦν αὐτῷ πόλεμος πρὸς Πεισίδας καὶ
 Μυσούς· στρατευόμενος οὖν καὶ αὐτὸς εἰς ταύτας τὰς
 χώρας, οὓς εἴρα ἐφέλοντας κινδυνεύειν, τούτους καὶ ἄρ-
 χοντας ἐποίει, ἧς κατεστρέφετο χώρας, ἔπειτα δὲ καὶ
 15 ἄλλοις δάροις ἐτίμα· ὥστε φαίνεσθαι τοὺς μὲν ἀγα-
 θούς, εὐδαιμονεστάτους, τοὺς δὲ κακοὺς, δούλους τούτων
 ἐξιῦσθαι εἶναι. Τοιγαροῦν πολλὴ ἦν ἀφθονία τῶν
 ἐφελόντων κινδυνεύειν, ὅπου τις οἶοιτο Κύρον αἰσθῆσε-
 σθαι.
- 16 Εἰς γεμὴν δικαιοσύνην εἴ τις αὐτῷ Φανερός γένοιτο

13. καταγελαῖν] Intellige τῶν νόμων.
 Deinceps in τῇ Κύρου est in Junt.
 Eton. et Guelf.

καὶ ποδῶν—στερουμένους] De sup-
 pliciiis maleficorum intelligunt Inter-
 pretes plerique omnes, comparato
 Curtio v. 5. et Diodoro Sic. xvii. 69.
 Mira est Wytttenbachii interpretatio,
 qui hæc ad innocentes cæcos muti-
 losve refert, qui in bene gubernata
 Cyri provincia ita tuto in publicis
 viis degerent. Hanc rationem ait
 cum verbis, constructione et totius
 loci nexu congruere sibi videri.

ὅ τι προχωροῖη] Eton. προχωρεῖη.
 Si secum portabat, quod commodum
 esset, interpretatur Zeune. Weiske:
 cum secum haberet, quidquid commodum
 esset. Addit: nam a latronibus tu-
 tus erat. Hæc equidem non intel-
 ligo magis quam græca. Mihi Xe-
 nophon de iusta itineris causa et ho-
 nesto protectionis prætextu loqui vi-
 detur. Similis fere locus est Arriani
 de Venatione xxi. 1. ὥστε ἰσθῆναι τῶν
 ποσσῶν, ὅπως ἂν τι προχωρεῖ. In Cy-

rop. i. 2, 4. est ἡνίκ' ἂν ἰκάνῃ προ-
 χωρεῖ. viii. 2, 6. ὥς ἂν ἱκανοὶ προχω-
 ρῇ, οὕτως ἔχουν. iii. 2, 29. ἢ αὐτῷ
 σίμψης, ἰσθῆσαι τοὺς προχωρεῖ.

14. ἰδόντας] Ita cum Castlione
 Zeune; reliquæ cum Steph. et Guelf.
 habent ἰδόντας.

ἰστῖνα δὲ καὶ] Verba duo priora ex
 Paris. et Eton. adjuncti; margo Vil-
 loisf. dat ἰστῖνα καὶ ἄλλη.

15. ἐξιῦσθαι] Brodæus ἐξιῦσθαι con-
 jiciebat scribendum, quod est in mar-
 gine Steph. αὐτῷ ἐξιῦσθαι est in mar-
 gine Villoisf.

ἀφθονία τῶν] Ex libro Brodæi,
 Guelf. Eton. αὐτῷ interfuerit Zeune,
 quod præeunte Aldina cum Stephano
 omisit Weiske. In Juntina est αὐ-
 τῷ, unde Castlione οὕτω effecit. Re-
 cte monet Weiske αὐτῷ locum non
 habere. Dicendum enim fuisse ἀφ-
 θονία Κύρου τῶν—οἷον αὐτῶν αἰσθῆ-
 σθαι recte præeunte Amasæo et fir-
 mante margine Villoisf, correxit Ste-
 phanus.

ἐπιδείκνυσθαι βουλάμενος, περὶ πάντες ἐποιεῖτο ταύτους
 πλουσιωτέρους ποιεῖν τῶν ἐκ τοῦ ἀδίκου Φιλαπερθούντων.
 Καὶ γὰρ οὐν ἄλλα τε πολλὰ δικαίως αὐτῷ διεχειρίζετο, 17
 καὶ στρατεύματι ἀληθινῷ ἐχρήσατο. Καὶ γὰρ στρατη-
 γοὶ καὶ λοχαγοὶ οὐ χρημάτων ἕνεκα πρὸς ἐκείνον ἐπλευ-
 σαν, ἀλλ' ἐπεὶ ἔγνωσαν κερδαλεώτερον εἶναι, Κύρῳ καλῶς
 πεῖθαρχεῖν, ἢ τὸ κατὰ μῆνα κέρδος. Ἀλλὰ μὲν εἰ τίς 18
 γέ τι αὐτῷ προστάξαντι καλῶς ὑπηρετήσκειν, οὐδενὶ πώ-
 πτε ἀχάριστον εἶασε τὴν προθυμίαν. Τοιγαρὺν κρέ-
 ατιστοὶ δὴ ὑπηρεταὶ πάντες ἔργου Κύρῳ ἐλέχθησαν γενέ-
 σθαι. Εἰ δέ τινα ὀρώη δεινὸν ὄντα οἰκονόμον ἐκ τοῦ δι- 19
 καίου, καὶ κατασκευάζοντά τε, ἧς ἄρχει χώρας, καὶ
 προσόδους ποιῶντα, οὐδένα ἂν πώποτε ἀφείλετο, ἀλλὰ
 καὶ πλείω προσεδίδου ὥστε καὶ ἡδέως ἐπόνουν, καὶ θάρ-
 ραλέως ἐκτῶντο, καὶ ἂ πέπατο αὖ τις, ἥκιστα Κύρον
 ἐκρυπτεν· οὐ γὰρ φθονῶν τοῖς φανεροῦς πλατυῶσιν ἐφαί-
 νετο, ἀλλὰ πειρώμενος χρῆσθαι τοῖς τῶν ὑποκρυπτομένων
 χρήμασι. Φίλους γεμῆν ὅσους ποιήσαστο, καὶ εὐνοὺς 20
 γυνῆ ὄντας, καὶ ἱκανοὺς κρίνεις συνεργοὺς εἶναι, ὅ τι
 τυγχάνει βουλόμενος κατεργάζεσθαι, ὁμολογεῖται πρὸς
 πάντων κρείτιστος δὴ γενέσθαι θεραπεύειν. Καὶ γὰρ 21

16. ἐπιδείκνυσθαι] Intellige δικαιο-
 σύνην. Locum hunc negligentem ex-
 scriptit Suidas in v. σιρί παρτίς.

17. Κύρῳ καλῶς] Nomen Κύρῳ
 Junt. et Guelf. omittit, post κερδα-
 λεώτερον collocat margo Villoisf.

18. εἰ τίς γέ τι] Vulgatum εἰ τίς γέ
 τι ex Guelf. et Eton. correxit Hut-
 chinson.

κρείτιστος δὴ] Mihi oratio hiulca
 videtur esse et vitii aliquid latere,
 quanquam κρείτιστος δὴ statim fact.
 20. reperitur.

19. κατασκευάζοντά τι] Suspicius
 sum id vel καλῶς addendum esse ad
 (Econom. iv. 14. p. 25. quanquam
 in loco ejusdem capitis fact. 16. sit :
 κατασκευάζον γὰρ ἀριστος εἶναι ἐφην

χώραν καὶ ἀρτύνει τὰς κατασκευασθείσας.

ἀφείλετο] Hanc formam vulgato
 ἀφείλετο prætulit Hutchinson ex
 conjectura Mureti firmata a libro
 Guelf. (a manu secunda) Regio apud
 Dorvillium ad Charitonem p. 334.
 et Paris. Alteram familiarem LXX.
 Interpretibus damnat Phrynichus p.
 30.

ἀλλὰ καὶ] Eton. ἀλλὰ καὶ εἰ ἡβ-
 bet, margo Villoisf. ἀλλ' εἰ.

εἰ πείπατο] Junt. Guelf. πείπατο,
 Paris. εἰ πείπατο, margo Villoisf. καὶ
 εἰ εἰ πείπατο dant.

ὑποκρυπτομένων] Margo Steph. Villoisf. Paris. Eton. ἀποκρ. quod dam-
 nat Dorville ad Charit. p. 183.

20. κρίνεις] Eton. κρίνεις habet.

αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ αὐτὸς ἕνεκα φίλων ᾔετο διῆσθαι, ὡς συνεργοὺς ἔχοι, καὶ αὐτὸς ἐπειράτο συνεργὸς τοῖς φίλοις κρᾶτιστος εἶναι τούτου, ὅτου ἕκαστον αἰσθάνοιτο ἐπιθυμῶντα.

- 22 Δῶρα δὲ πλεῖστα μὲν, οἶμαι, εἰς γε ἀνὴρ ὢν, ἐλάβανε διὰ πολλά· ταῦτα δὲ πάντων δὴ μάλιστα τοῖς φίλοις διεδίδου, πρὸς τὸν τρόπον ἑκάστου σκοπῶν, καὶ
23 ὅτου μάλιστα ὀράῃ ἕκαστον δεόμενον. Καὶ ὅσα τῷ σώματι αὐτοῦ κόσμον πᾶνποι τις ἢ ὡς εἰς πόλεμον ἢ ὡς εἰς καλλωπισμὸν, καὶ περὶ τούτων λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὅτι τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα οὐκ ἂν δύναιτο τούτοις πᾶσι κοσμήσαι, φίλους δὲ καλῶς κεκοσμημένους μέγιστον
24 κόσμον ἀνδρὶ νομίζει. Καὶ τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾷν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα, οὐδὲν θαυμαστόν, ἐπειδὴ γε καὶ δυνατώτερος ἦν· τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων, καὶ τῷ προθυμῆσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα μᾶλλον ἔμοιγε
25 γε δοκεῖ ἀγαστὰ εἶναι. Κύρος γὰρ ἔπεμπε βίκους οἶνον ἡμιδεεῖς πολλάκις, ὁπότε πάνυ ἡδὺν λάβοι, λέγων, ὅτι οὐπω δὴ πολλοῦ χρόνου τούτου ἡδίωνι οἶνῳ ἐπιτύχοι· τούτον οὖν σοι ἔπεμψε, καὶ δεῖταί σου, ταῦτον ἐκπιεῖν τήμε-

21. Ἰτου] Margo Villoif. Ἰτι anno-tavit.

22. ταῦτα δὲ πάντων δὴ] Ita margo Steph. Villoif. Parif. Eton. Vulgo ταῦτα δὲ δὴ πάντα erat.

διεδίδου] Ita ex conjectura Mureti firmata a libro Parif. vulgatum ἰδίδου correxit Zeune. Deinde τοὺς τρέφους habent margo Steph. Villoif. Parif. Eton.

23. περὶ τούτων] Edd. vett. et Guelf. a prima manu εἰς τὸν, rectum habet Castalio.

κοσμήσαι] Ita cum Eton. scripsit Zeune. Vulgatum κοσμηθῆναι damnavit jam olim Stephanus, revocavit tamen Weiske. Deinde νομίζειν habet Eton. liber.

24. οὐδὲν θαυμαστόν] Sententiam

eandem iisdem fere verbis posuit in Cyrop. viii. 2, 13.—Eton. liber θαυμαστόν habet.

περιεῖναι] Junt. Guelf. περιεῖναι. male. Deinde τὸ προθυμ. Edd. vett. Guelf.

25. βίκους οἶνον] Eton. οἶνον. Sed vulgatam habet etiam Suidas in v. βίκους.

ἡδίων οἶνον] Edd. vett. Guelf. ἡδίων ἔγω εἰ, Halensis et Castal. ἡδίων ἔγω εἰ. Verum est in margine Guelf. Villoif.

τούτον οὖν] Ita pro τούτω ex Guelf. Parif. Eton, duobusque Regis scripsit Zeune, contra τούτου conjectit Wytttenbach in Bibl. Critic. Amstelod.

ρον, σὺν οἷς μάλιστα Φιλεῖς. Πολλάκις δὲ χῆνας ἡμι-26
 βράτους ἔπεμπε, καὶ ἄρτων ἡμίσεα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα,
 ἐπιλέγειν κελεύων τὸν φέροντα· Τούτοις ἦσθι Κύρος·
 βούλεται οὖν, καὶ σὲ τούτων γεύσασθαι. Ὅπου δὲ27
 χιλὸς σπάνιος πάνυ εἴη, αὐτὸς δὲ ἐδύνατο παρασκευά-
 σασθαι διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ὑπηρέτας, καὶ διὰ τὴν ἐπι-
 μέλειαν, διαπέμπων ἐκέλευε τοὺς φίλους, τοῖς τὰ ἐαυτῶν
 σώματα ἄγουσιν ἵπποις ἐμβάλλειν τούτον τὸν χιλὸν, ὥς
 μὴ πεινῶντες τοὺς ἐαυτοῦ φίλους ἄγωσιν. Εἰ δὲ δὴ ποτε28
 πορεύετο, καὶ πλεῖστοι μέλλοιεν ὄψεσθαι, προσκαλῶν
 τοὺς φίλους ἐσπουδαιολογεῖτο, ὥς δηλοῖη, οὐς τιμᾶ· ὥστε
 ἔγωγε, ἐξ ὧν ἀκούω, οὐδένα κρίνω ὑπὸ πλειόνων πεφιλῆ-
 σθαι οὔτε Ἑλλήνων, οὔτε βαρβάρων. Τεκμήριον δὲ29
 τούτου καὶ τόδε· παρὰ μὲν Κύρου, δούλου ὄντος, οὐδεὶς
 ἀπῆι πρὸς βασιλέα· πλὴν Ὀρόντας ἐπεχείρησε· καὶ
 οὗτος δὲ, ὃν ᾤετο πιστόν οἱ εἶναι, ταχὺ αὐτὸν εὔρε Κύρῳ
 φιλαίτερον, ἢ ἐαυτῷ, παρὰ δὲ βασιλέως πολλοὶ πρὸς
 Κύρον ἀπῆλθον, ἐπεὶ πολέμιοι ἀλλήλοις ἐγένοντο, καὶ
 οὔτοι μέντοι οἱ μάλιστα ὑπ' αὐτοῦ ἀγαπώμενοι, νομί-
 ζοντες, παρὰ Κύρῳ ὄντες ἀγαθοὶ ἀξιοτέρας ἂν τιμῆς

27. σπάνιος πάνυ] Junt. Guelf. Eton. σπάνιος δυνατός, nostrum habet Aldina, liber Brodæi, Steph. inargo Villoif. et a manu secunda Guelf.

δύνατο] Zeune δύνατο malebat, contra Weiske δυνατός scribebatur censetur, quocum ego sentio. Ira enim simul apparet, unde ortum sit δυνατός, quod alieno loco Codices optimi possumus habent, quodque in δυνατός mutatum voluit Arnaldus Animadvers. p. 173.

τὰ ἐαυτῶν] Margo Villoif. τὰ ἐαυτῶν. deinde Junt. Paris. et a prima manu Guelf. ἐαυτῶν φίλους.

28. ἐσπουδαιολογεῖτο] Hunc locum laudat Suidas sub hoc verbo. Ceterum compara Cyrop. viii. 3, 20.

ἔγωγε, ἐξ ὧν] Margo Villoif. habet ἐγὼ αὖτις ἐξ ὧν.

29. δούλου ὄντος] Ipse Cyrus supra in oratione ad Græcos cap. vii. sect. 3. δούλον se regis profitetur. Quare scripturam φίλου ὄντος nescio unde aliam recte damnavit Larcherus. Cf. Cyrop. iv. 6, 2. Euripides Helenæ 283. Ceterum rem eandem narrat Œconomicus iv. 18.

Ὀρόντας] Guelf. Ορωντας, Castal. Ὀρωντας habet.

καὶ οὗτος] De Oronta recte interpretatur Larcherus, alii de rege Persarum.

ἐν ᾧτε] Juntina ἐν ᾧτε. Guelf. cum Aldina facit, ut Stephanus et margo Villoif. Deinde φιλότατον habent Edd. vet. Historiam Oronte perfidie habes supra cap. vi. sect. 3.

ἐν πολέμῳ] Paris. liber ἐν πολέμῳ habet.

30 τυγχάνειν ἢ παρὰ βασιλεῖ. Μίγα δὲ τεκμήριον καὶ τὸ
 ἐν τῇ τελευτῇ τοῦ βίου αὐτῷ γενόμενον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν
 ἀγαθὸς, καὶ κρίνειν ὁρθῶς ἐδύνατο τοὺς πιστοὺς καὶ
 31 εὖους καὶ βεβαίους. Ἀπαθήσκοντος γὰρ αὐτοῦ, πάντες
 οἱ παρ' αὐτὸν φίλοι καὶ συντράπεζοι μαχόμενοι ἀπέθα-
 νον ὑπὲρ Κύρου, πλὴν Ἀριαίου· οὗτος δὲ τεταγμένος
 ἐτύγχανεν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ, τοῦ ἱππικῆς ἀρχῶν· ὥς δὲ
 ἦσθετο Κύρον πεπτωκότα, ἔφυγεν, ἔχων καὶ τὸ στρατεύμα
 πᾶν, οὗ ἡγήτο.

† CAP. X.

ΕΝΤΑΤΘΑ δὴ Κύρου ἀποτέμενται ἡ κεφαλὴ καὶ
 χεὶρ ἡ δεξιὰ. Βασιλεὺς δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διώκων εἰσ-
 πίπτει εἰς τὸ Κυρῆϊον στρατόπεδον· καὶ οἱ μὲν μετὰ Ἀρι-
 αίου οὐκέτι ἴστανται, ἀλλὰ φεύγουσι διὰ τοῦ αὐτῶν στρα-
 τοπέδου εἰς τὸν σταθμὸν, ἔθην ἄρμηγγο· τέτταρες δὲ

30. Μίγα δὲ] Margo Steph. et Vil-
 loif. μίγα γάρ. Sed copulatur oratio
 cum secl. 29. initio.

31. οἱ παρ' αὐτὸν φίλοι] Suspicio
 scriptum olim fuisse οἱ παρ' αὐτὸν φ.
 In OEcon. est: ἡμεῖς οἱ φίλοι ἀποθα-
 νόντες συναρπάσαντες πάντες περὶ τὸν νεκρὸν
 μαχόμενοι. πλὴν γὰρ Ἀριαίου. Ἀριαίος
 δ' ἴσχυεν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ κίρατι τι-
 ταγμένος. quæ postrema viris doctis
 merito suspecta sunt, tanquam a
 grammatico ex h. l. in alienum tra-
 ducta.

πιστωκέντα] Margo Villoif. τιθη-
 κέντα habet.

1. ἀποτέμενται] Plutarchus 13. κα-
 τὰ δὴ τινὰ νόμον Περσῶν ἡ δεξιὰ χεὶρ
 καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος ἀποκόπη-
 καὶ τῆς κόμης δραχμίαις (Artaxerxes)
 οὕτως βασιλεὺς καὶ λαοὶ ἐπιδίδιναι τοῖς
 ἀμφιδρόμοις ἔτι καὶ φεύγουσι. Idem
 17. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀποτιμῶν καὶ τὴν
 χεῖρα τοῦ Κύρου Μισαβάτης. ubi Flo-
 rentina cum Codice Sanctægerm. Μα-
 σαβάτη nominat. in Ctesieæ fragmen-
 tis p. 64. est Βαγαπάτης, ubi additur:
 καὶ αἰνισμὸς τοῦ σώματος Κύρου ὑπὸ τοῦ

ἀδελφοῦ Ἀρταξέρξεω· τὴν τι γὰρ κεφα-
 λὴν καὶ τὴν χεῖρα, μεθ' ἧς τὸν Ἀρτα-
 ξέρξην ἵβαλει, αὐτὸς ἀπώταμι καὶ ἰσχυ-
 ἄμβισιν.

οὐκίτι ἴστανται] Diodorus xiv. 24.
 Ἀριαίος ὁ Κύρου συναρπάτης, τιταγμένος
 ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας, τὸ μὲν πρῶτον ἐκρά-
 στας ἰδίῳ τοῖς ἰσχύοντες βαρβάρους·
 μετὰ δὲ ταῦτα τῆς φάλαγγος ἐπὶ πολλὰ
 παρεκτινύοντες κυκλούμενος καὶ τὸν Κύ-
 ρου τελευτὴν πυθόμενος, ἔφυγεν μετὰ τῶν
 ἰδίων στρατιωτῶν πρὸς τινὰ τῶν ἰδίων
 σταθμῶν ἔχοντα καταφυγὴν οὐκ ἀπισ-
 τήντι.

διὰ τοῦ αὐτῶν] Ita Edd. vett. et
 Guelf. αὐτῶν cum Stephano recentio-
 res.

Ἰθιν] Hanc Stephani conjecturam
 vulgato ἰ, ᾧ prætulit cum Hutchin-
 sono Zeune. Ἰθιν est in margine
 Steph. Villoif. Paris. Eton. Infra ii.
 1, 3. est Ἰθιν ὁρμηγγο, Histor. Gr. vi.
 4, 14. Ἰθιν ὁρμηγγο. Arrianus Anab.
 iii. 20, 5. παρὲν εἰς τὸ στρατοπέδον,
 Ἰθιν ὁρμηγγο, ὡς ἔστι Βαγισάτης. ubi
 Editor Halensis ex Florentino libro
 Ἰθιν ὁρμηγγο dedit. Sed iii. 24, 7.

ἐλθῶτο παρασάγγαι τῆς οδοῦ εἶναι. Βασιλεὺς δὲ καὶ 2
οἱ σὺν αὐτῷ τά τε ἄλλα πολλὰ διαρπάζουσι, καὶ τὴν
Φωκαίδα τὴν Κύρου παλλακίδα, τὴν σοφὴν καὶ καλὴν
λεγομένην εἶναι, λαμβάνει. Ἡ δὲ Μιλησία, ἡ νεωτέρα, 3
ληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀμφὶ βασιλέα, ἐκφεύγει γυμνὴ
πρὸς τῶν Ἑλλήνων, οἱ ἔτυχον ἐν τοῖς σκευοφόροις ἔπλα

ισταλδὼν ἐς τὸ στρατόπεδον, ἴδων ἀρ-
μήν ἐς τὸν Μαρδὼν τὴν γὰρ dedit ex
eodem Florentino, ubi vulgabatur
ἴδα πρὸς ἀρμήθῃ. Sed utrobique ἴδων
ἀρμηνὴ ex Xenophonte rescribendum
erat. Aliud enim ἰρμῆ, aliud ἰρμῆ-
θω est Xenophonti et Arriano. In
eius libro vi. 12, 1. sine varietate le-
gitur: ἐς τὸ στρατόπεδον, ἴδων πρὸς ἀρ-
μήθῃ. vi. 4, 6. ἴδων δὲ ἀρμήθῃ τὸ δι-
ον. v. 19, 6. καὶ ἴδων ἀρμήθῃ. i. 2,
4. ἴδων πρὸς τῇ προτομαίᾳ ἀρμήθῃ. i.
7, 7. ἴδων δὲ ἀρμήθῃ. Denique in
Hiflor. Gr. vi. 1, 4. p. 339. est vitiose:
ἴδων ἀφίσταται, ἴδων δὲ ἀρμηνίαις ἴ. Scri-
bendum erat ἀρμηνίαις ἴν, quod ha-
bet margo Leoncl.

2. τὴν Φωκαίδα] Plutarchus Artax.
26. Ἀσπασίαν τὴν μάλιστα σπουδασθῆ-
σαι ὑπὸ Κύρου, τότε δὲ βασιλεὺς παλλα-
κιμένην ἣν δὲ Φωκαίς τὸ γένος ἀπ’
Ἰωνίας, ἰλιεθίρην γυναικῶν, καὶ τιθεμ-
μένη κοσμίως. — Κύρος δὲ προσέειχεν αὐτῇ
καὶ μάλιστα πρῶτον Ἰστιάς καὶ σοφὴν
προσφύγουσιν. ἰάλω δὲ Κύρου πρῶτος
ἐν τῇ μάχῃ καὶ διασπαζομένου τοῦ στρα-
τοπέδου. Ex eodem fonte multo plura
derivavit Aelianus V. H. xii. 1. ex
quibus huc pertinent hæc tantum:
οἱ δὲ ἀνηρέθῃ Κύρος — καὶ ἰάλω τὸ
στρατόπεδον τοῦ Κύρου, μετὰ καὶ τῶν
ἄλλων λαβύρων καὶ αὐτὴ ἰάλω, οὐκ εἰσῆ
καὶ ὅς ἔτυχον ἰμνωσόμενα εἰς τοὺς πολε-
μίους, ἀλλ’ ἀνιέστησαν αὐτὴν σὺν πολλῇ
τῇ φροντίδι ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης. ἦν
γὰρ αὐτὴς τὸ καλὴν καὶ τὴν ἀρετὴν. Ἐπεὶ
δὲ αὐτὴν ἤγαγον διδμήν, ἠγαγόντες,
καὶ τοὺς μὲν ταῦτο θράσυντας εἰς διαμω-
τῆρον ἵεβαί, προσέταξε δὲ αὐτῇ δεσφῆ-
ναι κόσμον πολυτελεῖ.

3. ἡ νεωτέρα] Paris. ἡ νεωτέρα, ἡ
λεφθεῖσα habet. Zeunio Milefia dici
videtur hæc minor pars, quoniam
Aspasia illa Periclis pellex quoque
Milefia fuerit. Quasi de Aspasiæ no-
mine conficit! Videtur igitur potius

cum Phocaide (Aspasia) comparari
et dici νεωτέρα. Sed præcipue dignus
est, qui comparetur, locus Athenæi
libri 13. p. 576. Κύρος δὲ ὁ ἐπὶ τὸν
ἑδικλῶν ἰπποστράτους, οὐκ ἰταίραν εἶ-
σαν τὴν Φωκαίδα τὴν σοφτάτην καὶ
καλλίστην γυναικῶν εἶχε συνεστρατιω-
μένη, ἣν Ξενοφάνης φησὶ πρότερον Μιλτὸν
καλουμένην Ἀσπασίαν μετονομασθῆναι.
Συμπροσέειπε δὲ αὐτῇ καὶ ἡ Μιλησία
πολλὰς. Quæ verba ex hoc Xe-
nophontis loco translata et nomen
Xenophanis errore librarii substitu-
tum fuisse suspicatur nuperus Athe-
næi Editor. Sed nimis multa discre-
pant in narratione, quam ut e Xen-
ophonte locum ductum suspicari li-
ceat. Xenophanes igitur ille, ali-
unde ignotus, diligentius inquirendus
erit. De Milefia num idem ille tra-
diderit, an aliunde Athenæus noti-
tiam duxerit, verborum brevis dubium
relinquit. Clearchus Athenæi
13. p. 589. narrat, Periclem Græciam
perturbasse Aspasiæ causa, οὐκ ἴσμεν
Ἀσπασίαν τῆς νεωτέρας, ἀλλὰ τῆς Σο-
κράτους τῇ σοφῇ συγγενείας. ubi quæ
νεωτέρα dicitur Aspasia, distinguitur
ab ea, quæ cum Socrate fuit versata.
Tres igitur eodem nomine feminae
illustres, quarum duas posteriores,
ætate æquales, τὰς νεωτέρας dici vi-
des, sed alteram cognomen Milefiæ,
alteram Phocaidis separat.

πρὸς τῶν Ἑλλήνων] Brodæus corri-
git: πρὸς τὸ τῶν Ἑλ. intelligens στρα-
τόπεδον, Muretum τὸ τῶν Ἑλ. intel-
lecto σταθμῶν, πρὸς τὸν Ἑλ. Step-
hanus, item intelligens σταθμῶν. Cum
Larchero Zeune nihil mutans πρὸς
τῶν Ἑλλ. interpretatur par le moyen
des Grecs. Sed locus Odyssææ Z. 207.
πρὸς Διὸς σιὸν ἔπαντες ἔειποι τε πτωχοί
τε hoc non pertinet. Poterat com-
modus comparare ἐκδοσθήμεν, κακῶς
ἀποδῶν ὑπὸ τινος, πρὸς τινος. Sed ma-

ἔχοντες, καὶ ἀντιταχθέντες, πολλοὺς μὲν τῶν ἀρπα-
ζόντων ἀπέκτειναν, οἱ δὲ καὶ αὐτῶν ἀπέθανον· οὐ μὴν
ἔφυγον γε, ἀλλὰ καὶ ταύτην ἔσωσαν καὶ τάλλα, ὅσα
ἐντὸς αὐτῶν καὶ χρήματα καὶ ἄνθρωποι ἐγένοντο, πάντα
4 ἔσωσαν. Ἐνταῦθα διέσχον ἀλλήλων βασιλεὺς τε καὶ
οἱ Ἕλληνες ὡς τριάκοντα στάδια, οἱ μὲν διώκοντες τοὺς
καθ' ἑαυτοὺς, ὡς πάντας νικῶντες· οἱ δὲ ἀρπάζοντες,
5 ὡς ἤδη πάντας νικῶντες. Ὡς δὲ ἦσθοντο οἱ μὲν Ἕλ-
ληνες, ὅτι βασιλεὺς σὺν τῷ στρατεύματι ἐν ταῖς σκευοφό-
ροις εἶη, βασιλεὺς δ' αὖ ἤκουσε Τισσαφέρνης, ὅτι οἱ
Ἕλληνες νικῶν τὸ καθ' ἑαυτοὺς, καὶ εἰς τὸ πρόσθεν
οἰχοῖντο διώκοντες, ἐνταῦθα δὴ βασιλεὺς μὲν ἀθροίζει
τοὺς ἑαυτοῦ, καὶ συνάττεται· ὁ δὲ Κλέαρχος ἐβου-
λεύετο, Πρόξενον καλέσας, (πλησιαίτατος γὰρ ἦν) εἰ

lim cum Weiskio πρὸς τὸ τῶν Ἑλλή-
νων στρατοῦσιν scribere. Nam ut illa
interpretatio posset adhiberi, scriptum
oportebat non ἐκφυγόντες, sed ἀποφυγόντες;
illud enim *aufugere*, hoc est *effu-
gere*.

τῶν ἀρπαζόντων] Ita cum Paris.
Eton. vulgatum διαστ. correxi.

ἀπέθανον—ἀλλὰ] Eton. Codex
ἀποφυγόντες ἀλλὰ habet reliquis o-
missis. Idem deinceps καὶ ἄλλως ἐ-
πίστα ἰσχύς habet, ἐπίστα etiam Edd.
vett. cum Guelf.

ἐντὸς αὐτῶν] In ipsum castris cum
Zeunio Weiske interpretatur, contra
αὐτῶν Hutchinsonson referebat ad ἴσα,
ad ἰσχύς intelligebat τῷ στρατεύματι.

4. οἱ Ἕλληνες] Guelf. articulum
omisit. Sequens οἱ μὲν pertinet ad
Græcos, οἱ δὲ ad regem cum suis, βα-
σιλέα καὶ τοὺς ἄμφι αὐτῶν, quanquam
solus rex fuerit nominatus.

ἤδη πάντας νικῶντες] Vulgatum
πάντας, ita Brodæus emendavit; Ste-
phani conjecturam πάντα recepit
Zeune; idem Amasæus reddidisse ei
videbatur: quasi ex omni parte vicif-
sent. Præterea orationis seriem et
locum ji. 1, 1. comprobare ait Ste-
phani rationem. Sed locus iste: ὡς

ἐπὶ τὸ στρατεύματι ἰσχύοντες οἱ Ἕλληνες
ἐκωλύθησαν εἰσμέναι πάντα νικῶν, vel,
ut est in Paris. τὰ πάντα νικῶν, non
potest commodum cum hoc compa-
rari; Persæ enim ibi non opponuntur
Græcia. Omnis autem difficultas et
vitii suspicio residet in verbis alterius
membri ὡς ἤδη πάντας νικῶντες. Con-
tra Stephanus in priore membro
πάντα νικῶντες scribi voluit. Quare
assentior Weiskio emendanti ὡς ἤδη
πάντας νικηκότας. Res ipsa, nume-
rorum ratio et τὸ ἤδη hoc videtur po-
stulare, ut ait vir doctus.

ὡς δὲ] Margo Steph. Villoif. Paris.
ἰσὺ δὲ, Eton. ἰσὺ δὲ ὡς. Sequens σὺν
τῷ ex Paris. Eton. margine Villoif.
dedit Zeune; articulum cum reliquis
libris neglexit Weiske.

τὸ καθ' ἑαυτοὺς] Intellige μέρος vel
στράτευμα. Stephanus tamen τοὺς
καθ' ἑαυτοὺς etiam hic scriptum ma-
lebat.

ἔχοντες] Ita cum Stephano margo
Villoif. εἰχόντες Edd. vett. Guelf. Eton.
deinceps iidem libri σίματα habent,
verum margo etiam Villoif.

ἀθροίζει] Eton. addit εἰχονταί τι,
quod ad præcedentia pertinere vi-
detur.

πίμποιν τινὰς, ἡ πάντες ἴοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀρήζοντες.

Ἐν τούτῳ βασιλεὺς πάλιν δῆλος ἦν προσίων, ὡς ἐδό-6
κει, ὅπισθεν. Καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες συστραφέντες πα-
ρασκευάζονται, ὡς ταύτῃ προσιόντες καὶ δεξόμενοι· ὁ δὲ
βασιλεὺς ταύτῃ μὲν οὐκ ἦγεν, ἥ δὲ παρῆλθεν ἔξω τοῦ
εὐκνήμου κέρατος, ταύτῃ καὶ ἀπήγαγεν, ἀναλαβὼν καὶ
τοὺς ἐν τῇ μάχῃ πρὸς τοὺς Ἕλληνας αὐτομαλῆσάντας,
καὶ Τισσαφέρνην, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Τισσα-7
φέρνης ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ οὐκ ἔφυγεν, ἀλλὰ διήλασε
παρὰ τὸν ποταμὸν κατὰ τοὺς Ἕλληνας πελταστὰς·
διελαύνων δὲ κατέκτανε μὲν οὐδένα, διαστάντες δὲ οἱ Ἕλ-
ληνες ἔπαιον καὶ ἠκόντιζον αὐτούς· Ἐπισθένης δὲ Ἀμ-
φιπολύτης ἤρχε τῶν πελταστῶν, καὶ ἐλέγετο Φρόνιμος

6. Ἐν τούτῳ] Eton. cum margine Villoif. Ἐν τούτῃ καὶ habet.

ευστραφέντες] *Conversis*, vel *conversa* acie cum Leonclavio, Larchero et Zeunio Weiske interpretatur. Et in libro de Laced. republ. xiii. 6. est ἔγυ ευστρίφας ἐπὶ δέρον, ubi Morus tamen *εστρίφας* malebat; *ἐκαστρίφαι* est in eadem *conversione* Hellenic. vi. 5, 18. Anab. iv. 3, 29. Sed dubitare nos non patitur liber Paris. et Eton. qui *εστραφέντες* scriptum habent, quod recepi.

ταύτῃ προσιόντες] Ex Regio A. *προσιόντες* cum Larchero probavit Wyttenbach et Zeune, qui vulgatum *προσιόντες*, quod etiam Weiske retinuit, sine sensu esse ait. Sed futurum *προσιόντες* si interpreteris de occurso, bene convenit cum sequenti *δεξόμενοι*. Scriptura contra *προσιόντες* difficilem facit sensum omisso *αὐτῷ*, et duram orationem; quæ multo facilius erat, si Xenophon dixisset *ὡς ταύτῃ προσιόντα δεξόμενοι*.

παρῆλθεν] Redi ad Cap. 8, 23. Deinde κατὰ τοὺς Ἕλληνας male est in Paris. Eton. et margine Villoif. Ego vero ex Eton. μετὰ τοὺς Ἕλλ. annotatum reperi in Edit. Cantabr.

1785.

7. διήλασε παρὰ] Interfertur vulgo καὶ omisi cum Edd. vett. Guelf. Eton. ubi tamen est ἡλασε, et cum Paris. Contra Weiske malebat ἀλλὰ διήλασε καὶ παρὰ τὸν ποτ.—πιλταστὰς διελάνων κατέκταν. quæ mutatio longe abit ab indole orationis Xenophontæ.

κατέκταν] Hoc dedit margo Villoif. pro κατέκταν, ut supra Cap. 9, 6. Infra iii. 1, 2. est κατακταίνω. In Arriani Anab. v. 18, 11. vulgatum κατακταίνω Editor Halensis ex libro Florent. et Basil. in κατέκταν mutavit.

αὐτούς] Intellige Τισσαφέρνην καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ.

Ἀμφιπολύτης] Margo Leoncl. ex versione Amalæi Μεγαλειπολῆτης annotavit. Infra iv. 6, 1. et 3. liber Paris. cum Eton. Episthenem mutat in Clisthenem vel Plisthenem.

Φρόνιμος γινώσκει] i. e. φρονίμως ποιῆσαι, prudenter fecisse. Weiskio verba frigere videbantur, quoniam non dicatur, quare Episthenes prudentiam suam demonstraverit. Igitur φρονίμως vel simile vocabulum scriptum malebat.

- 8 γενέσθαι. Ὁ δὲ οὖν Τισσαφέρης ὡς μῖον ἔχων ἀπ-
 ηλλάγη, πάλιν μὲν οὐκ ἀναστρέφει, εἰς δὲ τὸ στρα-
 τόπεδον ἀφικόμενος τῶν Ἑλλήνων, ἐκεῖ συντυγχάνει
 βασιλεῖ, καὶ ὁμοῦ δὴ πάλιν συνταξάμενοι ἐπορεύοντο.
 9 Ἐπεὶ δὲ ἦσαν κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἑλλήνων κέρας,
 ἔδεισαν οἱ Ἕλληνες, μὴ προσάγοιεν πρὸς τὸ κέρας, καὶ
 περιπτύξαντες ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς κατακόψειαν· καὶ
 ἐδόκει αὐτοῖς ἀναπτύσσειν τὸ κέρας, καὶ ποιήσασθαι
 10 ὅπισθεν τὸν ποταμόν. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐβουλεύοντο, καὶ
 δὴ βασιλεὺς παραμειψάμενος εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα κατέ-
 στησεν ἐναντίαν τὴν Φάλαγγα, ὥσπερ τὸ πρῶτον μα-
 χούμενος συνήει. Ὡς δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες ἐγγὺς τε
 ὄντας καὶ παρατεταγμένους, αὖθις καιαίναντες ἐπή-
 11 σαν πολὺ ἔτι προθυμότερον, ἢ τὸ πρόσθεν. Οἱ δὲ αὖ
 βάρβαροι οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἐκ πλείονος ἢ τὸ πρόσθεν

8. Ὁ δ' οὖν] Ex margine Villoif. et
 Paris. ἢ recepti Zeune.

πάλιν μὲν οὐκ ἀναστρέφει] Hæc ver-
 ba ex margine Steph. Villoif. Paris.
 Eton. et Regiis A. B. adscivi, ut sen-
 tentiam explerem, cujus defectum
 non senserunt Interpretes, cum verba
 ὡς μῖον ἔχων ut inferior discessit verte-
 rent, cum deberent: cum inferior dis-
 cesserit. Noster infra iii. 4, 18. ἀπῆλ-
 θον οἱ βάρβαροι μῖον ἔχοντες ἐν τῇ τότε
 ἀπρροβόλῳ. Imitatus etiam hoc est
 Arrianus Anab. iii. 23, 10. καὶ μῖον
 ἔχοντες τῷ ἀπρροβόλῳ ἀπῆλθον.
 Ceterum margo Villoif. inter τῶν Ἑλ-
 λήνων inserit articulum ὃ, quem in τῷ
 mutatum probaverim. De re ipsa
 compara lii. 3, 19.

9. διακρίψαν] Paris. et Eton. κατα-
 κόψειαν dederunt, quod Hutchinson
 loco huic convenire recte statuit,
 quod contra ac debuit accepit Zeune.
 Similis est locus supra cap. 8, 24.
 Verbum περιπτύσσουσιν sic est, ut h. l.,
 in Cyrop. vii. 1, 26. οἱ δὲ περὶ αὐτῶν
 συντυγχάνουσιν καὶ ἐπὶ αὐτοῖς καὶ περι-
 πτύσσουσιν ἴσθιν καὶ ἴσθιν, ὥστε πολὺ

ἰσχυρίσασθαι. ubi Codex Altorf. περι-
 πτύσσουσιν habet.

ἀναπτύσσουσιν τὸ κέρας] Dicitur ut
 ἀναπτύσσουσιν τὴν φάλαγγα Cyrop. vii.
 5, 3. explicare phalangem.

10. καὶ δὴ] Mureti conjecturam
 ἥδη corrigentis recte improbavit Hut-
 chinson; vulgatum enim sensum
 habet eundem apud Atticos scrip-
 tores.

παραμειψάμενος] Male cum Hut-
 chinsono conjungit Zeune verbum
 hoc cum vocabulo φάλαγγα. Nam
 παραμειψάμενος est h. l. idem quod
 cap. viii. sect. 13. τῷ ἰσχυρόντι τοῦ
 Ἑλληνικοῦ ἔξω ὄν. Contra vocabulum
 τὸν φάλαγγα pertinet ad solam ver-
 bum κατέστησεν εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα.
 Itaque comma post σχῆμα tollendum
 erat, quod feci. Falsa distinctio fe-
 cit, ut etiam Leonclavius a sensu loci
 aberraret; nam is καὶ μαχόμενος
 συνῆμιν scribi voluit. Ceterum Arrianus
 habet Guelf. Paris. Eton.

11. ἐκ πλείονος] Ex longiore inter-
 vallo vel spatio, quam cap. 8, 9. Sic
 est ἐκ πολλοῦ Cyrop. vii. 1, 27. quod

ἔφυγον· οἱ δὲ ἐπεδίωκον μέχρι κόμης τινός· ἐνταῦθα δὲ ἔστησαν οἱ Ἕλληνες· ὑπὲρ γὰρ τῆς κόμης γήλοφος 12 ἦν, ἐφ' οὗ ἀνестράφησαν οἱ ἀμφὶ βασιλέα, πεζοὶ μὲν οὐκ ἔτι, τῶν δὲ ἰππέων ὁ λόφος ἐνεπλήσθη, ὥστε τὸ ποιούμενον μὴ γιγνώσκειν. Καὶ τὸ βασίλειον σημῖον ὁρᾶν ἔφασαν, αὐτὸν τινα χρυσαῦν ἐπὶ πέλτης ἀνατεταμένον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐχώρουν οἱ Ἕλληνες, λείπουσι 13 δὴ καὶ τὸν λόφον οἱ ἰππεῖς· οὐ μέντοι ἔτι ἀδρόοι, ἀλλ' ἄλλοι ἄλλαθεν· ἐφίλαυτο δὲ ὁ λόφος τῶν ἰππέων· τέλος δὲ καὶ πάντες ἀπεχώρησαν. Ὁ οὖν Κλέαρχος οὐκ 14 ἀνεβίβαζεν ἐπὶ τὸν λόφον, ἀλλ' ὑπὸ αὐτὸν στήσας τὸ στράτευμα, πέμπει Λύκιον τὸν Συρακούσιον καὶ ἄλλον ἐπὶ τὸν λόφον, καὶ κελεύει, κατιδόντας τὰ ὑπὲρ τοῦ λό-

Zonaras πώρῃθιν interpretatus est. Addit Weiske locum Arriani Anab. i. 10, 11. Pro ἱππων Eton. habet ἔχοντο.

12. ἐπὶ] Margo Villois. ὅπερ habet.

ἐφ' οὗ ἀνестράφησαν— πεζοὶ μὲν οὐκ ἔτι] Vulgo hæc inepte distinguunt ita, ut post βασιλία colon ponant, ad verba πεζοὶ μὲν οὐκ ἔτι repetant verbum ἀνестράφησαν. Sed repetito verbo non est opus, si colon in comma mecum transmutaveris et comma post ἔτι posueris. Multo pejus verba ἐφ' οὗ ἀνестράφησαν interpretantur in quo se converterebant, vel, ut Weiske, in quo conversi steterunt. Est potius ad quem collecti conversi in fugam profecti sunt, qui regem comitabantur.

γιγνώσκειν] Intellige τοὺς Ἕλληνας. [ἐπὶ πέλτης] Edd. vett. addunt ἐπὶ ξύλου, Gueff. cum Stephano ἐπὶ ξύλου, quod Hutchinison mutavit in ἐπὶ ξυστῶ. Contra Leonclavius verbum πέλτης mutari voluit in παλτοῦ, cuius vocabuli interpretationem censēbat esse verba ἐπὶ ξύλου. In Paris. et Regis B. C. quos Larcherus comparavit, est ὁρᾶν δῆλον, ὅτι οἱ μὲν αὐτοὶ ἐπὶ πέλτης ἰσχυρίζονται, ἡ πέλτη δὲ ξυ-

λωντῇ ἰσχύειτο. ἴσασιν etc. Eadem est glossa in Eton. nisi quod ibi est ἐπὶ πέλτη et ξύλον τι. Margo Villois. ex libro 2. 1. 3. πέλτη, ex 2. ξυλότῃ pro ξύλον τι, ut in 6, in quo ista in textum irreperint, annotavit. In Cyrop. vii. 1, 4. est: ἢ δὲ τῇ Κύρῳ τὸ σημῖον αὐτοῦ χρυσοῦς ἐπὶ δόρατος μακροῦ ἀνατεταμένος. Est igitur πέλτη h. l. quod δόρυ in Cyropædia; et Suidas cum Hefychio πέλτην interpretatur etiam λόγχην et ἀκόντιον. Quare verba ἐπὶ ξύλου tanquam scholion delenda esse recte censuerunt Dorville ad Charitonem p. 690. Tourp. ad Suidam iii. p. 335. et Larcher ad h. l. Locus Arriani positus a Suida in v. ξυστὴν ita habet: τὰ σημῖα τῆς ἰσχυρίτου στρατιῆς αὐτοῦ, εἰκόνες βασιλικοῦ, στίγματα, πάντα χρυσοῦ, ἀνατεταμένα ἐπὶ ξυστῶν ἡργυρομένων.

13. ἐφίλαυτο—ἰσχύειν] Quanquam Xenophontis ἀφίλουαν et nativam orationis simplicitatem bene novisse mihi video, tamen hoc membrum ex eo genere mihi esse non videtur, sed orationis seriem turbare et ταυτολογίαν ineptam efficere.

14. κατιδόντας] Eton. liber κατιδόντα habet.

- 15 Φου, τί ἐστίν, ἀπαγγεῖλαι. Καὶ ὁ Λύκιος ἤλασε καὶ
 ἰδὼν ἀπαγγέλλει, ὅτι Φεύγουσιν ἀνὰ κράτος. Σχεδὸν
 16 δι' ὅτε ταῦτα ἦν, καὶ ἥλιος ἐδύετο. Ἐνταῦθα δι' ἑστη-
 σαν οἱ Ἕλληνες, καὶ θέμενοι τὰ ὅπλα ἀνεπαύοντο· καὶ
 ἅμα μὲν ἐθαύμαζον, ὅτι οὐδαμῶς Κύρος φαίνοιτο, οὐδ'
 ἄλλος ἀπ' αὐτοῦ οὐδεὶς παρῆν· οὐ γὰρ ἤδεσαν αὐτὸν
 τεθνηκότα, ἀλλ' εἰκάζον, ἢ διώκοντα οἴχεσθαι, ἢ κατα-
 17 ληψόμενόν τι προεληλακέναι· καὶ αὐτοὶ ἐβουλεύοντο, εἰ
 αὐτοῦ μέιναντες τὰ σκευοφόρα ἐνταῦθα ἄγοιντο, ἢ ἀπίοιεν
 ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Ἐδόξεν οὖν αὐτοῖς ἀπιέναι· καὶ
 18 ἀφικνοῦνται ἀμφὶ δόρυπιστον ἐπὶ τὰς σκηνάς. Ταύτης
 μὲν οὖν τῆς ἡμέρας ταῦτο τὸ τέλος ἐγένετο. Καταλαμ-
 βάνουσι δὲ τῶν τε ἄλλων χρημάτων τὰ πλεῖστα διηρ-
 πασμένα, καὶ εἴ τι σιτίον ἢ ποτὸν ἦν· καὶ τὰς ἀμάξας

15. ἤλασε καὶ] Parif. ἤλασέ τι καί.
 Ex verbo ἤλασι apparet, Lycium fu-
 isse equitem.

16. ὁ ἑστησαν] Margo Villoif. ὁ ἄν
 ἑστησαν habet.

Θάμνου—ἀνεπαύοντο] *sub armis con-*
quiescebant vertit Hutchinson; con-
 tra Weiske arma non deposita qui-
 dem, sed recondita tamen fuisse cen-
 sebat.

ἄλλος ἀπ' αὐτοῦ παρῆν] Vitium
 arguit non solum tempus incommo-
 dum junctum praesenti φαίνοιτο, sed
 etiam locus geminus infra ii. 1, 2.
 ἐθαύμαζον, ὅτι Κύρος οὐτε ἄλλον πῦρρον
 σηματοῦντα ὁ, τι χρὴ ποιῶν, οὐτ' αὐτὸς
 φαίνοιτο. Quare παρῆν scribendum
 censui.

καταληψόμενοι] Male Edd. vett.
 καταληψόμενοι habent; deinceps
 προεληλακέναι vulgatum ex con-
 jectura Stephani, Mureti, Leoncla-
 vii, firmata a Parif. libro, correxit
 Zeune.

17. ἄγοιντο] Ita margo Steph. Vil-
 loif. Parif. pro vulgato ἀγάζονται.

αὐτοῖς ἀπίοναι] Vulgatam cum Al-
 dina, margine Villoif. et Weiskio
 praetuli scripturae Junt. et Guelf. αὐ-

τοῖς receptae a Zeunio, quae facit
 orationem duriolem. Contra Zeune
 αὐτοῖς eleganter putabat opponi τοῖς
 σκευοφόροις.

δόρυπιστον] Laudat ex h. l. Pollux
 vi. 102. δόρυπον interpretatus, Hefy-
 chius cum Suida et Etymol. M. δό-
 ρου vel δόρυπον ὄρεον. Sed margo
 Steph. δόρυπιστον, Parif. δόρυπτον, Eton.
 δόρυπτον habet. Diodorus xiv. 24.
 οἱ δὲ περὶ Κλίμαχον πολλοὺς τῶν βαρβάρων
 ἀνιόντας, ὡς ἦδη νῦν ἦν, ἀναχωρή-
 σαντες τρώπαιον ἑστησαν καὶ περὶ διωσί-
 ραν σχιδὴν φυλακὴν ἰφθασειν εἰς τὸν
 παριμβολήν.

18. Ταύτης μὲν οὖν] Ex Guelf. οὐδὲν
 adjunxi cum Zeunio.

καὶ τὰς ἀμάξας μιστάς] Equidem
 ex more Xenophonteo scriptum mal-
 lim: καὶ τὰς ἀμάξας δὲ μιστάς. De-
 inceps ἀλείρου habet margo Villoif.
 In Cyrop. v. 2, 5. est ἰσον, ἄλφρου,
 ἄλφρου. Sed in Arriani Anabaf. vi.
 29, 11. ἀλείρου τε καὶ ἰσον ταναγρίων
 ex Florentino libro pro ἀλείρου posuit
 nuperus Editor Halensis. Postea
 σφάρα est in Edd. vett. σφάρα τὸ
 στρατιῶμα λάβοιτε ἰδὼν Eton. De-
 nique διαδοῖν Guelf. habet.

μεστὰς ἀλεύρων καὶ αἶνου, ἃς παρεσκευάσατο Κῦρος, ἵνα, εἴ ποτε σφοδρὰ λάβοι τὸ στρατόπεδον ἔνδεια, διαδοῇ τοῖς Ἑλλησιν, (ἦσαν δ' αὗται, ὡς ἐλέγοντο, τετρακόσiai ἁμαῖαι) καὶ ταύτας τότε οἱ σὺν βασιλεῖ διήρπασαν. Ὡστε ἄδειπνοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων· 19 ἦσαν δὲ καὶ ἀνάριστοι· πρὶν γὰρ δὴ καταλῦσαι τὸ στρατευμα πρὸς ἄριστον, βασιλεὺς ἐφάνη. Ταύτην μὲν οὖν τὴν νύκτα οὕτω διεγένοντο.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Β'.

+ CAPUT I.

Ως μὲν οὖν ἤθροίσθη Κύρῳ τὸ Ἑλληνικόν, ὅπότε ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην ἐστρατεύετο, καὶ ὅσα ἐν τῇ ἀπόδῃ ἐπράχθη, καὶ ὡς ἡ μάχη ἐγένετο, καὶ ὡς Κύρος ἐτελεύτησε, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἐλθόντες αἱ Ἑλλήνες ἐκοιμήθησαν, οἰόμενοι τὰ πάντα νικᾶν, καὶ Κύρον ζῆν, ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ δεδήλωται. Ἀμα δὲ τῇ αἰνέσει συνελθόντες οἱ στρατηγοὶ ἐθαύμαζον, ὅτι Κύρος αὐτὸς ἄλλον πέμποι σημαίνοντα, ὃ τι χρὴ ποιεῖν, οὐτ' αὐτὸς φαίνοιτο. Ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς, συσκευασαμένοις, ἃ εἶχον, καὶ ἐξοπλισαμένοις, προῖεναι εἰς τὸ πρόσθεν, ὥς Κύρῳ συμμίζεσαν. Ἦδη δὲ ἐν ὁρμῇ ὄντων, ἅμ' ἡλίῳ ἀνίσχοντι ἦλθε Προκλῆς, ὁ Τευθρανίας ἄρχων, γεγονὼς

1. Ὡς μὲν οὖν] Omisſum in Edd. vet. et Gælf. ὅν infernit Stephanus adſtipulante margine Villoif. In Eton. eſt ὡς μὲν ὅστις ἠθροίσθη.

τὰ πάντα] Ex Pariſ. articulum τὰ adſciivi. Cf. ad i. cap. 10, 4.

2. πῶς — φαίνεται] Gregorius Lecapenus in Grammatica ex h. l. retulit πῶς — φαίνεται, monente Zeunio. Eſiam Pariſ. πῶς habet. Sed compara i. 10, 16.

ἰς Κύρῳ] Ita Pariſ. et Eton. Vul-

gabatur ὡς, quod conjunctivum habere ſolet adiunctum.

3. Τευθρανίας ἄρχων] Pariſ. Eton. Τευθρανίας. Hellenic. iii. 1, 6. καὶ σβ- λυς Πίργαμος, — καὶ Τευθρανίας καὶ Ἀλιſάριον ὡς Εὐρυσθένης τι καὶ Προκλῆς ἄρχον αἱ ἀπὸ Δημαράτου τοῦ Λακιδαιμονίου, ubi compara reliqua et Herodotum vi. 63; et 70. Ceterum h. l. Juntina Δημαράτου, Gælf. Δημαράτου, margo Villoif. Δημαράτου habet.

ἀπὸ Δαμαράτου τοῦ Λάκωνος, καὶ Γλαῦς ὁ Ταμῷ. Οὗτοι ἔλεγον, ὅτι Κύρος μὲν τέθνηκεν, Ἀριαῖος δὲ πεφυγὼς ἐν τῷ σταθμῷ εἶη μετὰ τῶν ἄλλων βαρβάρων, ὅθεν τῇ προτεραίᾳ ὠρμῶντο· καὶ λόγοι, ὅτι ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιμένειεν ἂν αὐτοὺς, εἰ μέλλοιεν ἥκειν· τῇ δὲ ἄλλῃ ἀπιέναι φαίη ἐπὶ Ἰωνίας, ὅθεν περ ἦλθε.

- 4 Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ καὶ αἱ ἄλλοι Ἕλληνες βαρέως ἔφερον. Κλέαρχος δὲ τάδε εἶπεν· ἀλλ' ὥφελε μὲν Κύρος ζῆν· ἐπεὶ δὲ τετελεύτηκεν, ἀπαγγέλλετε Ἀριαίῳ, ὅτι ἡμεῖς γε νικῶμεν βασιλέα, καὶ, ὡς ὁρᾶτε, οὐδεὶς ἡμῖν ἐτι μάχεται· καὶ εἰ μὴ ὑμεῖς ἦλθετε, ἐπορεσόμεθα ἂν ἐπὶ βασιλέα. Ἐπαγγελόμεθα δὲ Ἀριαίῳ, ἔαν ἐνθάδε ἔλθῃ, εἰς τὸν θρόνον τὸν βασιλείου αὐτὸν καθιεῖν· τῶν γὰρ τὴν μάχην νικῶντων καὶ τὸ ἄρ-
5 χεῖν ἔστί. Ταῦτ' εἰπὼν ἀποστέλλει τοὺς ἀγγέλους, καὶ σὺν αὐτοῖς Χειρίσοφον τὸν Λάκωνα, καὶ Μένωνα τὸν Θετταλόν· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ Μένων ἐβούλετο· ἦν γὰρ
6 φίλος καὶ ξένος Ἀριαίου. Οἱ μὲν ἄχοντο, Κλέαρχος δὲ

ἰ Ταμῷ] Vulgatum Ταμῶν ita praecunte Stephano correxit Hutchinson.

τῇ προτεραίᾳ] Ita cum Brodae et Paris. libro scripsit Weiske. Vulgatum προτέρᾳ reprobant Ammonius et Thomas M.

ὠρμῶντο] Equidem propter sequens ὅθεν περ ἦλθε et locum similem i. 10, 1. ὠρμῶντο scribendum cenfeo.

λίγῳ] Male Paris. liber λίγῳ; nam sequitur φαίη. Deinde περιμένειαν Edd. vett. περιμένειαν Paris. cum Steph. facit Guelf.

4. ἀκούσαντες] Ita margo Steph. Villoif. Paris. Eton. Vulgatum ἀκούοντες in πυνδαρίμοις aequo solecismum mutavit Leonclaviana; quod tamen ipsum post Ἕλληνες insertum habet margo Steph. Villoif. Paris. Eton. Sed margo Steph. et Villoif. annotat,

in aliis libris solum verbum πυνδαρίμοις post Ἕλληνες scriptum legi. Verum dedit Hutchinson, ἀκούοντες Zeune et Weiske.

ἔφιλε] Edd. vett. Guelf. ἔφιλε. Deinceps ἡμεῖς νικῶμεν τι βασιλίᾳ dant Eton. et margo Villoif. Postea εἰς βασιλίᾳ Eton. denique ἀπαγγελλόμεθα male Paris.

ἔλθῃ—αὐτὸν καθιεῖν] Guelf. ἔλθῃ. deinde καθιεῖται αὐτὸν Paris. Eton. margo Villoif.

τῶν γὰρ τὴν μάχην] Ita margo Villoif. τῶν γὰρ μάχῃ Eton. Vulgo articulus τὴν deest.

5. αὐτὸς ὁ Μένων] Articulum ὁ omisit Eton.

6. Οἱ μὲν ἄχοντο] Muretus καὶ αἱ μὲν ἄχοντο scriptum malebat; recte, puto, ut firmiter jungatur oratio antecedentibus.

περιμένειν. Τὸ δὲ στράτευμα ἐπορίζετο σῖτον, ὅπως ἐδύνατο, ἐκ τῶν ὑποζυγίων, κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὄνους· ξύλοις δὲ ἐχρῶντο, μικρὸν προϊόντες ἀπὸ τῆς Φάλαγγος, οὗ ἡ μάχη ἐγένετο, τοῖς τε οἰστοῖς, πολλοῖς οὖσιν, (οὗς ἠγάγκαζον οἱ Ἕλληνες ἐκβάλλειν τοὺς αὐτομαλῶντας παρὰ βασιλείως) καὶ τοῖς γέροισι, καὶ ταῖς ξυλίναις ἀσπίσι ταῖς Αἰγυπτίαις· πολλὰ δὲ καὶ πέλται, καὶ ἄμαξαι ἦσαν [Φέρεσθαι] ἔρημοι· οἷς πᾶσι χρώμενοι, κρέα ἔψοντες ἥσθιον ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Καὶ ἤδη τε ἦν περὶ πλήθουσιν ἀγορὰν, καὶ ἔρχονται 7 παρὰ βασιλείως καὶ Τισσαφέρνηους κήρυκες, οἱ μὲν ἄλλοι, βάρβαροι· ἦν δὲ αὐτῶν Φαλύνος εἰς Ἕλληνα, ὃς ἐτύγγανε παρὰ Τισσαφέρνηι ὦν, καὶ ἐντίμως ἔχων· καὶ γὰρ προσεποιεῖτο ἐπιστήμων εἶναι τῶν περὶ τὰς τάξεις τε

περιμένειν] Ita Eton. liber. Vulgatum περιμένει non bene coit cum sequenti ἐπορίζετο.

σῖτον] Quod in libris quibusdam Brodæus additum reperit καὶ σῖτον, est etiam in Etonensi, sed rectius καὶ σῖτον habet, adjunctum margo Villois. Deinde τὰς βοῦς est a prima manu scriptum in Guelf. idem est in margine Steph. et Villois.

ἐκβάλλειν] Intellige ἐκ τῶν χειρῶν, abijcere. Male cum Leonclavio Stephanus *evellere* interpretatur. Transfugas enim receperat jam antea rex, ut est supra i. 10, 6. Ceterum ἠγάγκαζον—αὐτομαλῶντας dictum est pro ἠγάγκασαν—αὐτομαλῆσαντας.

Αἰγυπτίαις] Cf. i. 8, 9. Sequens καὶ ante πέλται omisit Guelf.

[Φέρεσθαι] ἔρημοι] Muretus verbum delendum censuit, quod defendens Hatchinson nihil expediit. Zeune item defendit, *ἔσθαι* intelligens et ita vertens: *et erant plausura, quæ cum jumentis carerent, vehi non poterant.* Ineptissime! quasi plausura a jumentis φέρεσθαι græce dicantur. Weiske ad φέρεσθαι refert non solum ἄμαξαι, sed etiam πέλται, atque ita interpretatur: *ut afferri seu comportari ad ignem alienum possent.* Equidem neutram ra-

tionem probans verbum seclufi.

7. Φαλύνος] Ita hic et in seqq. Edd. vett. Guelf. Φαλύνος dedit Stephanus. In Plutarcho Artax. 13. est Φαῦλλος, in Cod. Vulcobii Φάλληνος, in Diodoro xiv. 25. Φάλληνος, in Codice Coisl. reg. Φάλληνος, in alio Φαλύνος.

περὶ τὰς τάξεις] Margo Steph. Villois. 1. 3. 2. Paris. Eton. ἐμφί dant, Junt. Eton. margo Villois. 1. 3. 2. πράξεις. Intelliguntur ἐπλομάχαι, de quibus in Republ. Laced. xi. 8. ἐπλομάχαι δὲ καὶ λιμένα Λακεδαιμόνιοι ποιοῦσι τὰ τοῖς ἐπλομάχοις σπῆν δοκῶντα χαλκῶν ἐῖναι. Xenophon Memorab. iii. 1. memorat Dionysodorum ἐπ' ἀγγιλλόμενοι στρατηγὸν διδάξαι, qui tamen, ut est ibid. sect. 5. ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἤρξατο, εἰς ὅτι καὶ ἐπιλύτα· τὰ γὰρ ταυτίκα ἐμὶ γι καὶ ἄλλο οὐδὲν ἰδίδαξιν. De eodem est in Platoni Euthydemo p. 8. τὰ γὰρ πειρίσι πόλεμον πάντα ἐπίστασθαι (Dionysodorus cum fratre Euthydemo), ὅσα δὲ τὸν μάχοντα ἀγαθὸν στρατηγὸν γινώσκειν, τὰς τε τάξεις καὶ τὰς ἡγεμονίας τῶν στρατοπέδων, καὶ ὅσα ἐν ὅλοις μάχεσθαι διδάσκειν. Plato in Lachete p. 170, ubi Stesilaus ἐπλομάχοι memoratur: τοὺς ἐν ὅλοις μαχημένους τοὺτους ἰθὺ

- 8 καὶ ὀπλομαχίαν. Οὗτοι δὲ προσελθόντες τε, καὶ καλέσαντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἄρχοντας, λέγουσιν, ὅτι βασιλεὺς κελεύει τοὺς Ἕλληνας, ἐπεὶ νικῶν τυγχάνει, καὶ Κύρον ἀπέκτονε, παραδόντας τὰ ὅπλα, ἰόντας ἐπὶ τὰς βασιλείας θύρας, εὐρίσκεισθαι ἢν τι δύνωνται ἀγαθόν.
- 9 Ταῦτα μὲν εἶπον οἱ βασιλείως κήρυκες· οἱ δὲ Ἕλληνες βαρέως μὲν ἤκουσαν, ὅμως δὲ Κλέαρχος τοσαῦτον εἶπεν, ὅτι οὐ τῶν νικῶντων εἴη τὰ ὅπλα παραδίδουσι· ἀλλ', ἔφη, ὑμεῖς μὲν, ὦ ἄνδρες στρατηγοὶ, τούτοις ἀπεκρίνασθε, ὅ τι κάλλιστόν τε καὶ ἀριστόν ἔχετε· ἐγὼ δὲ αὐτίκα ἤζω. Ἐκάλεσε γάρ τις αὐτὸν τῶν ὑπηρετῶν, ὅπως
- 10 ἴδοι τὰ ἱερὰ ἐξηρημένα· ἔτυχε γὰρ θνύμενος. Ἐνθα δὲ ἀπεκρίνατο Κλεάνωρ μὲν ὁ Ἀρκάς, πρεσβύτατος ὢν, ὅτι πρῶτον ἂν ἀποθάνοιεν, ἢ τὰ ὅπλα παραδοῖεν· Πρῶξενος δὲ ὁ Θηβαῖος, ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, ὦ Φαλύνε, θαυμάζω, πότερα ὡς κρατῶν βασιλεὺς αἰτεῖ τὰ ὅπλα, ἢ ὡς διὰ Φιλίαν δῶρα. Εἰ μὲν γὰρ ὡς κρατῶν, τί δεῖ αὐτὸν αἰτεῖν, καὶ οὐ λαβεῖν ἐλθόντα; εἰ δὲ πείσας βούλεται λα-

ἱερῶ—κόλαρ περιέντας τὴν Λακκαίμια καὶ πᾶσι μᾶλλον ἰσχυρομένους etc.

8. τι, καὶ καλίσαντες] Ex Eton. τι cum Zeunio adscivi. Deinde πηλιῶ ex Guelf. dedit Zeune.

τυγχάνει] Edd. vett. et a sec. manu Guelf. τυγχάνει. deinceps ἀπίκτων Guelf. Diodorus Phalynum dicentem inducit: Ἀγχι ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης, ἰσχυρὴν νίκημα Κύρον ἀποκτείνας, παραδόντες τὰ ὅπλα, καὶ πρὸς τὰς θύρας αὐτοῦ βαδίσαντες ζητούσι, πῶς αὐτὸν ἐκθραπέσαντες ἀγαθὸν τινος μεταλάβησι.

εὐρίσκεισθαι] Ita iterum infra vii. 1, 31. Arrianus Anab. iii. 17, 11. χαλεπῶς ὑβρίζοντες διόμενοι παρ' αὐτοῦ τὴν χώραν τὴν ἐφ' ἣν ἔχοντες φόρους ἀποφίεον, ubi pessimam Florentini libri lectionem ὑβρὸν dedit Editor Halensis. Idem Arrianus iii. 21, 8. παραδόντες Ἀρρεῖν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ εἶπεν τι ἀγα-

θὸν εὐρίσκεισθαι. iii. 30, 8. ὡς σωτηρίαν σφίσι εὐρίσκει παρ' Ἀλεξάνδρου. ii. 25, 5. ἰσχυροῦν αὐτὸν ἦσαν, εἴ τι εὐρίσκει ἱδίῳι φιλόδοξον παρ' αὐτοῦ. Denique i. 7, 16. καὶ εὐρίσκει συγγνώμην τῷ πλάθῳ—τῆς ἀποστάσεως.

9. ἱερὰ ἐξηρημένα] Exta exemta. Conjecturam ἐξηρημένα a Larchero commemoratam recte reprobat Zeune.

10. Ἐνθα δὲ] Ex Guelf. pro vulgato δὲ dedit Zeune. Deinceps margo Steph. et Villoif. πρεσβύτερος habet. Postea Parif. Eton. ἀποθάνου—παραδοῖεναι. Etiam margo Villoif. παραδοῖεναι habet.

Φαλύνει] Margo Villoif. Φαλύνει dat.

Φιλίαν δῶρα] Vulgo intersertum καὶ cum Junt. Amaseo, Guelf. Parif. omisit Zeune.

καὶ οὐ λαβεῖν] Ita Parif. Eton. Vulgo erat ἀλλ' οὐ λαβὼν. Ceterum Dio-

βέη, λεγέτω, τί ἔσται τοῖς στρατιώταις, ἐὰν αὐτῶ ταῦτα
χαρίσωνται. Πρὸς ταῦτα Φαλύνος εἶπε, βασιλεὺς νι- 11
κᾶν ἡγείται, ἐπεὶ Κύρον ἀπέκτονε. Τίς γὰρ αὐτῶ ἐστὶν
ὥστις ἀρχῆς ἀντιποιεῖται; Νομίζει δὲ καὶ ὑμᾶς ἑαυτοῦ
εἶναι, ἔχων ἐν μέσῃ τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ, καὶ ποταμῶν ἐντὸς
ἀδιαβάτων· καὶ πλῆθος ἀνθρώπων ἐφ' ὑμᾶς δυνάμενος
ἀγαγεῖν, ὅσων, οὐδ' εἰ παρέχου ὑμῖν, δύναισθ' ἂν ἀπο-
κτεῖναι.

Μετὰ τούτων Θεόπομπος Ἀθηναῖος εἶπε· ὦ Φαλύνε, 12
ἦν, ὡς σὺ ᾄδεις, ἡμῖν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἀγαθὸν εἰ μὴ
ἔπλα καὶ ἀρετὴ. Καὶ ἔπλα μὲν οὖν ἔχοντες, οἴομεθα
ἂν καὶ τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι· παραδόντες δὲ ἂν ταῦτα, καὶ
τῶν σωμάτων στερηθῆναι. Μὴ οὖν οἶον, τὰ μόνα ἡμῖν
ἀγαθὰ ὅττα ὑμῖν παραδώσιν· ἀλλὰ σὺν ταύτοις καὶ
περὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν μαχούμεθα. Ἀκούσας δὲ 13

dorus eandem orationem Sophilo
caidam tribuit his verbis : *Ἐπομέζω*
τοὺς παρὰ τοῦ βασιλέως λόγους. εἰ μὴ
γὰρ αὐτὸν δοκεῖ κρίνεσθαι τῶν Ἑλλήνων
ἡμᾶς, μὴδ' αὖτε δικάμενος ἐλθὼν λαβεῖν
τὰ παρ' ἡμῶν ὄπλα· εἰ δὲ κρίνας βούλι-
ται, λεγέτω τίνα χάριν ἡμῶν ἀντὶ τοῦ-
των ἴσται.

11. *ἀντίστοιχος*] Paris. Eton. *ἀντίστοι-*
χον. Deinceps geminum *ἑαυτοῦ* ex
Paris. Eton. dedi pro *αὐτοῦ*. Edd.
vett. Guelf. *αὐτοῦ* habent.

παρέχου] Eton. *παρέχων* dat., non
inceptum.

12. *Θεόπομπος*] *Θεόπομπος* est in Pa-
ris. Eton. et margine Villois. Diodo-
rus Proxeno orationem eandem tri-
buit. Weiske ponne certum habet,
Xenophontis nomen alienum esse ab
h. l. Duces enim Graecorum (*ἄρ-*
χοντες vel *στρατηγῶν* scilicet 8.) ad
colloquium vocatos esse, et eisdem
scilicet 9. hortari Clearchum, ut re-
sponderent. At Xenophontem tum
ne militem quidem fuisse, iii. 1, 4.
neque apparere, quomodo de armis
suis et de virtute sua hic posset di-
cere. Publice quidem etiam infra
cap. 5. extremo loqui; sed inde lo-

cum hanc non posse defendi. De-
nique cum scilicet 14. legamus : *ἄλ-*
λουι δ' ἴθυσαν, merito dubitari, si Xe-
nophon ipse interfuit consilio, quid
ita alienam fidem antefectur. No-
vum itaque vir doctus argumentum
hinc peti posse putabat pro Themi-
stogene auctore Anabasis. Ipse,
difficultas quomodo explicari possit,
non reperit, nec sibi exquirere ra-
tionem vacare ait. Difficultatem fa-
cile expediunt scripti libri optimi,
quos secutus, admonitu Weiskii,
Theopompum Xenophonti subditui.

καὶ ὄπλα] Eton. καὶ omisit. Dio-
dorus : *οὐκ ἐπὶ μὲν ἄλλα σχιζὼν ἐπο-*
βιβάλαμεν, λίαντοι δὲ ἡμῶν ἦ ἐν
ἀρετῇ καὶ ἐν ὄπλῃ. ἡμῶντοι δὲ, ἐν
μὲν ταῦτα φιλάνθρωποι, χρησίμων ἡμῶν
ἵστανται καὶ ἐν ἀρετῇ δὲ ἡ σπουδή-
μεν, ἀλλὰ ταῦτα ἡμῶν ἵστανται βελόν.
δύστην ἱστέον ἐν βασιλῇ λίγην, ὅς,
δο σὺν ἡμῶν κακίον εἰ βουλήσεται, καὶ
ταῦτα πρὶς αὐτῶν λαγοποιήμεθα περὶ
οὐκ ἄρα δὲν εἶναι κοινόν.

ὅττα ἡμᾶς] Margo Steph. Villois.
Paris. Eton. ἡμῶν dederunt.

ἡμετέρων] Leonclavii emendatio-
nem hanc firmant Paris. Eton. de re-
c.

ταῦτα ὁ Φαλύνος ἐγέλασε, καὶ εἶπεν· Ἀλλὰ φιλοσόφῳ
 μὲν εἰκάς, ὧ νεανίσκῃ, καὶ λέγεις οὐκ ἀχάριστα· ἴσθι
 μέντοι ἀνάντης ὢν, εἰ οἶε ἂν τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν περιγε-
 14 νέσθαι τῆς βασιλείας δυνάμεως. Ἄλλους δὲ τινὰς ἔφα-
 σαν λέγειν ὑπομαλαχιζομένους, ὥς καὶ Κύρῳ πιστοὶ
 ἐγένοντο, καὶ βασιλεῖ γ' ἂν πολλοῦ ἄξιοι γένοιτο, εἰ
 βούλοιο φίλος γενέσθαι· καὶ εἴτε ἄλλό τι θέλοι χρή-
 σθαι, εἴτ' ἐπ' Αἴγυπτον στρατεύειν, συγκαταστρέψαντ'
 15 ἂν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ καὶ Κλέαρχος ἦκε, καὶ ἠρώτησεν,
 εἰ ἤδη ἀποκεκριμένοι εἴεν. Φαλύνος δ' ὑπολαβὼν εἶπεν·
 Οὗτοι μὲν, ὧ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει· σὺ δ' ἡμῖν
 16 εἰπέ, τί λέγεις. Ὁ δ' εἶπεν· Ἐγὼ σε, ὧ Φαλύνε,
 ἄσμενος εἶρακα, οἶμαι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οὗτοι· σύ
 τε γὰρ Ἕλληνας εἶ, καὶ ἡμεῖς, τοσούτοι ὄντες, ὅσους σὺ
 17 οἶσθα ἐν τοιούτοις δὲ ὄντες πράγμασι συμβουλευόμεθα
 σοι, τί χρὴ ποιεῖν, περὶ ὧν λέγεις. Σὺ οὖν, πρὸς Θεῶν,
 συμβούλευσον ἡμῖν, ὅ τι σοι δοκεῖ κάλλιστον καὶ ἄριστον
 εἶναι, καὶ ὅ σοι τιμὴν οἴσῃ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἂν λεγό-

*liquis bonis versio Amasæi habet. ἡμι-
 τρον erat in Ekd. vett. unde ἡμισί-
 ρον σαμάτων efficiebat Muretus. ἀγα-
 θῶν καίων ex h. l. retulisse videtur
 Diodorus.*

13. ὧ νεανίσκῃ] Ex hoc ætatis indi-
 cio comparato cum loco altero infra
 iii. 1, 25. annos ætatis Xenophontis
 colligere conatus est Zeune, cujus
 tamen rationes non bene procedunt,
 uti docui in Præfatione ad Helleni-
 ca. Nunc vero Xenophonti Theo-
 pompus succcessit, et tota illa argu-
 mentatio concidit.

ἀχάριστα] Paris. Eton. ἀχρηστα.
 inepte.

14. γίνοντο—γίνονται] Ita vulga-
 tum γίνοντο—γίνονται ex Paris. et
 Eton. correxit Weiske, probante
 Porfano. Aliorum orationes retulit
 Diodorus ex alieno fonte.

ἄλλό τι θέλοι] Ita cum libro Paris.
 et Eton. margo Villois. pro ἄλλο τι

ἄλλο βούλομαι scriptum habent. De
 Ægyptiorum defectu compara Dio-
 dori xi. 71. et infra ii. 5, 13.

16. πάντες οὗτοι] Paris. liber ὁσων
 omisit.

τοσούτοι ὄντες] Liber Eton. τοσούτοι
 τε ὄντες dat, unde τοσούτοι γὰρ conjicit
 scribendum Porfano. Deinceps in το-
 ται Guelf.

17. ἀναγιγόμενον] Budæus ait di-
 ctum pro ἀναγινωσκόμενον et venit
 olim quum legeretur. Leunclavius: re-
 petitum commemorationis. Cum Moro
 πάντα λεγόμενον probat Zeune. In
 nostram lectionem incidit etiam
 Weiske, qui tamen malebat ἀπὸ οὗ
 Ἑλλάδα λεγόμενον. Futurum tem-
 pus ἰσχυριστικῶς additum ἂν significat.
 ἀναλίσκειναι pro legere Callimachus
 usurpavit, monente Hemsterhusio ad
 Luciani tom. ii. p. 362. ed. Bipont.

[καὶ ὅ σοι τιμὴν οἴσῃ εἰς τὸν ἔπειτα
 χρόνον ἂν λεγόμενον.] Quo sæpius lo-

μειν, ὅτι Φαλύτας ποτὲ πεμφθεὶς παρὰ βασιλέως, κελύ-
σων τοὺς Ἕλληνας τὰ ὅπλα παραδόναι, συμβουλευόμε-
ναις συνεβούλευεν αὐτοῖς τάδε. Οἶσθα δέ, ὅτι ἀνάγκη
λέγεσθαι ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὃ ἂν συμβουλευέσθης. Ὁ δὲ 18
Κλέαρχος ταῦτα ὑπήγετο, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν
παρὰ βασιλέως πρὸςβούοντα συμβουλευέσθαι, μὴ παρα-
δόναι τὰ ὅπλα, ὅπως εὐέλπιδες μᾶλλον οἱ Ἕλληνες
εἴεν. Φαλύτας δὲ ὑποστρέψας, παρὰ τὴν δόξαν αὐτοῦ
εἶπεν ὡδε·

Ἐγὼ, εἰ μὲν τῶν μυρίων ἐλπίδων μία τις ὑμῖν ἐστί, 19

cum hunc consideravi, eo magis
sensu animum inclinatum meum ad
approbandam conjecturam Mori: *εἰς*
ἐν ἰσχυρᾷ χρεῖν ἅπαντα ληγέμεναι.
Futuri enim ὑποθετικῶ ἄλλος, quod
addita particula *ἐν* existere videtur,
nulla hic ratio haberi posse videtur.
Idem est iudicium meum de loco si-
millimo infra vi. 2, 7. *εἰς δὲ τὸ πύ-
λον ἐν γαστήρῳ οὐκ ἔβουλοντο στρα-
τοδικεύεσθαι.* Diversa plane ratio est
loci Demosthenici contra Midiam
cap. xi. p. 20. ed. Spald. *εἰς γὰρ οὐκ*
αἶν ὁμοῦ, τοῦ μὲν πολλὰ τὰ τοιαῦτα
γίγνεσθαι, τὸ μὴ πολέζεσθαι τοὺς ἑξ-
μεσσομένους αἰτίαι ἐν, τοῦ δὲ μηδὲνα
ἐβρίζει τὸ λοιπὸν, ὃ δὲ δίκην τὸν αἰ
ληφθῆναι ἢ προσέχει δίδουαι, μόνον αἰ-
τίαι ἐν γαστήρῳ; Hæc enim verba
facile ita compones et strues, ut pro-
pria futuri indefiniti virtus appareat.
Scribe enim: *τοῦ δὲ μηδὲνα—λοιπὸν,*
ὃ δὲ δίκην ἢ αἰ ληφθῆναι, *—προσέχει, δι-*
δόναι, μόνον αἰτίαι ἐν γίγνεσθαι. Quod
idem in duobus Xenophontis locis
expertus fieri posse necum negabis.
In priore enim orationem si diffol-
tas, minime *οὐκ εἰς τὸν ἰσχυρᾷ χρεῖν*
ἐν λέγεσθαι dici poterit, sed potius di-
cendum *ἐὰν λέγηται.* Sed hæc ratio
in altero loco plane non succedet,
nec omnino ibi potest adhiberi. Par
est ratio loci Platonici in Cratylō
sect. 56. p. 86. editionis Heindorfia-
næ: *ἵνα τοῖνυν παρὰ πολλοὺς γαστήρῳ*
ἐν μᾶλλον, εἰ τῷ Δωρικῷ τις ὑπόκειται
χρεῖν. quod facile potest aliter scri-
bi, ita quidem: *κατὰ πολλοὺς ταῖς μάλ-*

λον ἐν γίγνεσθαι, ὅς ἴσκειν, εἰ &c. Ex E-
pistola.]

παραδόναι. Edd. vet. et Steph.
παραδόναι. Veram scripturam ex Pa-
rif. Eton. et Guelf. dedit Hutchin-
son.

συμβουλευόμεναις] Ita cum Guelf.
scripsit Zeune. Junt. Eton. *συμβασι-*
λευόμεναις, liber i. 3, 4. in margine
Villoif. *συμβασιλευόμεναις, εἰς in officio*
regis erat verſio Amalthei, συμβουλευό-
μεναι Ald. Steph.

18. ταῦτα ὑπήγετο] Suidas in ver-
bo ὑπήγει habet ταῦτ' ὑπήγει, inter-
pretatus ὑπὲρτίθεται. Herodotus ix.
94. ταῦτη δὲ ὑπὲρτίθεται εἰρώσειν habet
eadem notione fallaciæ.

αὐτὸν τὸν παρὰ βασιλέως] Suidas
αὐτὸν τὸν βασιλέα πρὸςβούοντα—*παρα-*
δόναι. Etiam Paris. et Eton. *παρα-*
δόναι habent; unde vulgatum *παρα-*
δόναι mutavi. Præterea Eton. *συμ-*
βουλεύεσθαι habet.

ὑποστρέψας] Leonclavius malebat
μειωσθῆς καὶ ὑποστρέψας. Contra
Hutchinson comparat Latinum *stro-*
pha, et ex Polluce annotat verbum
στρέφεισθαι, ὑποστρέφεισθαι synony-
mum τῷ *ἐπαστῆν*, et *στρεφθῆναι*
στρέφην is comparat cum *ἐπάστῃ*.
Zeune notionem eludendi derivat ex
propria, quam esse putabat a *fuga*
adversus hostem converti. Anonymus
interpres Gallicus vertit: *Phalinius*
Geluda par ses détours. Larcherus:
mais Phalinius ditourna adroitement le
cour.—Liber Eton. sequens ὡς omi-
sit.

σωθῆναι πολεμαῖντας βασιλεῖ, συμβουλευῶν, μὴ παρα-
 δίδόναι τὰ ὅπλα· εἰ δὲ τοι μηδεμία σπηδείας ἐστὶν ἐλ-
 πὶς ἄκοντος βασιλέως, συμβουλευῶν σώζεσθαι ὑμῖν ὅπη
 20 δυνατόν. Κλέαρχος δὲ πρὸς ταῦτα εἶπεν· Ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν δὴ σὺ λέγεις· παρ' ἡμῶν δὲ ἀπάγγελλε ταῦτα, ὅτι
 ἡμεῖς οἴομεθα, εἰ μὲν θεοὶ βασιλεῖ φίλους εἶναι, πλεί-
 ονος ἂν ἄξιοι εἶναι φίλοι, ἔχοντες τὰ ὅπλα, ἢ παραδόντες
 ἄλλω· εἰ δὲ θεοὶ πολεμεῖν, ἄμεινον ἂν πολεμεῖν, ἔχοντες
 21 τὰ ὅπλα, ἢ ἄλλω παραδόντες. Ὁ δὲ Φαλύνος εἶπε·
 Ταῦτα μὲν δὴ ἀπαγγελαῦμεν· ἀλλὰ καὶ τάδε ὑμῖν ἐκέ-
 λευσεν εἰπεῖν βασιλεὺς, ὅτι μένουσι μὲν ὑμῖν αὐτοῦ σπον-
 δαὶ εἴσταν, προῖοσι δὲ καὶ ἀπιοῦσι πόλεμος. Εἵπατε
 οὖν καὶ περὶ τούτου, πότερα μενεῖτε καὶ σπονδαὶ εἰσιν, ἢ
 22 ὡς πολέμου ὄντος παρ' ὑμῶν ἀπαγγελαῶ. Κλέαρχος δὲ
 ἐλέξεν· Ἀπάγγελλε ταῖνυν καὶ περὶ τούτων, ὅτι καὶ
 ἡμῖν ταῦτα δοκεῖ, ἅπερ καὶ βασιλεῖ. Τί οὖν ταῦτ'
 ἐστίν; ἔφη ὁ Φαλύνος. Ἀπεκρίνατο Κλέαρχος· Ἦν
 μὲν μένωμεν, σπονδαὶ ἀπιοῦσι δὲ καὶ προῖοσι, πόλε-
 23 μος. Ὁ δὲ πάλιν ἡρώτησε· Σπονδὰς ἢ πόλεμον ἀπαγ-
 γελαῶ; Κλέαρχος δὲ ταῦτα πάλιν ἀπεκρίνατο· Σπονδαὶ
 μὲν μένουσιν, ἀπιοῦσι δὲ ἢ προῖοσι πόλεμος. Ὅ τι δὲ
 ποιήσοι, οὐ διεσήμενε.

19. εἰ δὲ ἐν] Ita cum Parif. scripti.
 εἰ δὲ ἐν Eton. εἰ μὲντι vulgatur.
 Sequens μωδὸς in locum vulgati
 μωδὸς praeuenit Mureto rexitit
 Hutchinifon, consentiente versione
 Amatei.

ἐπιοῦσι] Codices quidam a Brodæo
 comparati ἐπιοῦσι habebant, quod
 cum sequentibus verbis copulari vo-
 luit libarius.

ἐπιοῦσι ἐπιοῦσι] Ex margine Steph.
 Villeif. Parif. Eton. ἐπιοῦσι accessit.

20. ἀπάγγελλε] Parif. Eton. ἀπάγ-
 γελλε omis habent. Diodorus ait,

idem olim responsum regi Persarum
 a Leonida duce apud Thermopylas:
 διότι κηρύττει, ἢ φίλοι γινώσκουσι ὅτι
 κίρην, μετὰ τῶν ἑλλήνων ὄντες, ἀμύνουσι
 ἡμεῖς αὐτοὺς σύμμαχοι· ἢ πολεμοῦν περὶ
 αὐτῶν ἀναγκαζόμεθα, βέλτερον μετὰ τού-
 τος ἀγωνίζεσθαι.

22. περὶ τούτου] Eton. περὶ τούτου.
 Sequens τούτου pro τούτου ex Steph.
 et Hutchinif. deinde et ex Eton. li-
 bro recepit Zeune.

Ἀπεκρίνατο] Parif. Eton. ἀπεκρίνε-
 ῖ Κλέαρχος habent.

23. διεσήμενε] Parif. διεσήμενε.

CAP. II.

ΦΑΛΤΝΟΣ μὲν δὴ ὄχετο, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Οἱ δὲ παρὰ Ἀριαίου ἦγον, Προκλῆς καὶ Χειρίσφος· (Μένων δὲ αὐτοῦ ἔμενε παρὰ Ἀριαίῳ) οὗτοι δ' ἔλογον, ὅτι παλλοὺς Φαίη Ἀριαῖος εἶναι Πέρσας, ἑαυτοῦ βελτίους, οὓς οὐκ ἂν ἀνασχεῖσθαι αὐτοῦ βασιλεύοντος· ἀλλ' εἰ βούλοισθε συναπιέναι, ἤκειν ἤδη κελεύει τῆς νυκτός· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς πρῶτ' ἀπιέναι Φησίν. Ὁ δὲ Κλέαρχος εἶπεν· 2 Ἄλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν, εἰ μὲν ἤκωμεν, ὥσπερ λέγετε· εἰ δὲ μὴ, πρᾶττετε, ὅποιον ἂν τι ὑμῖν αἴσθε μάλιστα συμφέρειν. Ὁ τι δὲ ποιήσοι, οὐδὲ τούτοις εἶπε. Μετὰ 3 δὲ ταῦτα, ἥδη ἡλίου δύοντος, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς, ἔλεξε τοιάδε· Ἐμοί, ὦ ἄνδρες, θυομένῳ ἵεναι ἐπὶ βασιλέα, οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Καὶ εἰκότως ἄρα οὐκ ἐγίγνετο. Ὡς γὰρ ἐγὼ νῦν πυνθάνομαι, ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ βασιλέως ὁ Τίγρης ποταμός· ἐστὶ ναυσίπορος, ὃν οὐκ ἂν δυνάμεθα ἄνευ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δ' ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν. Οὐ μὲν δὴ αὐτοῦ γε μένειν οἷόν τε· τὰ γὰρ ἐπιτήδεια οὐκ ἔστιν ἔχειν ἵεναι δὲ παρὰ τοὺς Κύρου φίλους, πάνυ καλὰ ἡμῖν τὰ ἱερά 4 ἦν. Ὡς οὖν χρὴ ποιεῖν ἀπιόντας δειπνεῖν, ὃ τι τις 4 ἔχει· ἐπειδὴν δὲ σημήνῃ τῷ κέρατι, ὥς ἀναπαύεσθαι, συσκευάζεσθε· ἐπειδὴν δὲ τὸ δεύτερον, ἀνατίθεσθε ἐπὶ

1. αὐτοῦ ἱμεν] Ita pro ἱμεν Parif. habet.

2. εἰ μὲν μὴ] Ita cum libro· Eton. scripti. Vulgo erat εἰ μὴ.

3. αἰεθ] Solæcum αἰεθ] ex Guelf. correxi. Iam habet Eton. æque bonum.

3. θυομένην ἵεναι] Insolentiam diæionis explicat Hutchinson intellexo lat. Zenonii ratio absurda est. Statim redit ἵεναι δὲ παρὰ τοὺς Κύρου φίλους. Herodotus vi. 76. ὃ γὰρ

ἡναλλήλου διαβαίνειν μοι. Cf. infra vi. 4. 36.

μίσθ' ἡμῶν] Parif. ἡμῶν. Deinceps οὐκ ἔστιν ἔχειν ex margine Steph. Villois. Parif. Eton. dedi. Vulgo ἔχειν abest. Postea καλὰ ἡμῖν Parif. et Eton. habent.

4. ὥς ἀναπαύεσθαι] Cum Amasæo quum eodem modo, quo quiescendi tempore significatur, cornu signum datum fuerit, interpretantur Zeune et Weiske.

τὰ ὑποζύγια· ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ, ἔπειθε τῷ ἡγουμένῳ, τὰ μὲν ὑποζύγια ἔχοντες πρὸς τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ ὅπλα 5 ἔξω. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ ἀπῆλθον, καὶ ἐποίουν οὕτω· καὶ τὸ λοιπὸν ὁ μὲν ἤρχεν, οἱ δὲ ἔπειθοντο, οὐχ ἐλόμενοι, ἀλλ' ὁρῶντες, ὅτι μόνος ἐφρόνει, οἷα δὲ τὸν ἄρχοντα, οἱ δὲ ἄλλοι ἄπειροι ἦσαν. 6 Ἀριθμὸς δὲ τῆς ὁδοῦ, ἣν ἦλθον ἐξ Ἐφέσου τῆς Ἰωνίας μέχρι τῆς μάχης, σταθμοὶ τρεῖς καὶ ἐννεήκοντα, παρα- σάγγαι πέντε καὶ τριάκοντα καὶ πεντακόσιοι, στάδιοι πενήκοντα καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ μύριοι· ἀπὸ δὲ τῆς μάχης ἐλόγοντο εἶναι εἰς Βαβυλῶνα, στάδιοι ἐξήκοντα καὶ τριακόσιοι.

7 Ἐνταῦθεν δὴ, ἐπεὶ σκότος ἐγένετο, Μιλτοκύθης μὲν ὁ

τῷ τρίτῳ] Intellige ἀμφί. Ceterum verba ἀνατίθενται ἐπὶ τὰ ὑποζύγια similia sunt his Polybii vi. 38. de eadem re tradentis. ὅταν δὲ τὸ δεύτερον, ἀνατιθέναι τὰ παρασάγγα τοῦ ποταμοῦ.

πρὸς τοῦ ποταμοῦ] Ita cum Eton. et margine Villois. vulgatum πρὸς cor- rexī. Sic utitur iterum noster infra iv. 3, 26.

τὰ δὲ ὅπλα] i. e. ὁπλίταις, armatos pedites. In Guelf. δὲ excidit. Ceterum ad hanc partem narrationis Xenophontis referendum censeo locum Polyani ii. 2, 2. ex alio tamen auctoritate ductum. Κλίερχος, Κύρου φίλος, ἀναχωρῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἰσχυροτάτῃσιν ἐν κρήνῃ τρεφὴν ἄφρονος ἔχουσιν. Τισσαφέρνης πρίστους σίμψας ἔχων μίμναι ἀντάδει τοὺς Ἕλληνας παραδόντας αὐτὰ τὰ ὅπλα. Κλίερχος ὁπλισάμενος προσέειπεν τοὺς λόγους, ὅπως Τισσαφέρνης ἐλπίδι σπονδῶν εἰς τὴν πόλιν διατίμψαι τοὺς πολλοὺς τῶν Περσῶν. Ὁ μὲν δὲ παρίσταντο ἔχοντες Κλίερχον, δίδουσι τὴν δόξαν· ὁ δὲ ὅπως τοὺς Ἕλληνας ἔξαγαγόν τῇ παρὰ σφίλαβιν ἡμίλειαν ὅλην καὶ πάντα τοῦ Τισσαφέρνηος βασιλεὺς τοὺς διαλυθῆναι συνεπαγαγόντες.

5. ἰλόμενοι] Suidas sub h. v. male interpretatur βουλέμενοι.

ἀνὰ δὲ] Intellige φρονί. Libri ta-

men Eton. Ita probat Porson.

6. μέχρι τῆς μάχης] Usque ad locum pugnae, Cunaxa vocatur, testis Plutarcho. Sic iterum est ἀπὸ τῆς μάχης, a loco pugnae.

παρασάγγαι π. v. τριάκοντα] Edd. vet. cum Guelf. omittunt haec verba; in margine Villois. παρασάγγαι vocabulum tantum desisse, annotatur. Ceterum annotat Zeune, in libro superiore Xenophontem enumerassio tantum σταδμῶν 84 et parasangas 517, qui efficiant summam stadiorum 15,510. Putat igitur, σταδμῶν 9 cum parasangis 18, qui numero defuncti posito hic, tribuendos esse itineri ab Epheso ad Sardes factis, aut latere in descriptione itineris a Sardibus.

τριακόσιοι] Ita cum Paris. Eton. Regio B. et margine Villois. vulgatum numerum τετρακίσιοι correxit Zeune, qui minime conciliatur cum Plutarcho, qui Cunaxorum a Babylonem distantiam facit 200 stadiorum. Igitur non opus est emendatione Capelli εἰς Σούδα scribentis, nec excusatione vani barbarorum sermonis, qui Græcos detertere voluerint.

7. Μιλτοκύθης] Liber Eton. Μιλτοκύθης habet, et sequens μεδ' omittit. Demosthenes in Orationibus p. 655. 658. 676. et 1207. memora-

Θραῖξ, ἔχων τοὺς τε ἰππέας τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τεσσάρ-
 μακοντα, καὶ τῶν πεζῶν Θρακῶν ὡς τριακοσίους, ἤτο-
 μάλῃτε πρὸς βασιλεία. Κλεάρχος δὲ ταῖς ἄλλαις ἡγεΐτο
 κατὰ τὰ παρηγγελμένα, οἱ δ' εἶποντο· καὶ ἀφικνεῖσθαι
 εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν παρὰ Ἀριαῖον καὶ τὴν ἐκείνου
 στρατίαν, ἀμφὶ μέσας νύκτας· καὶ ἐν τάξει θέμενοι τὰ
 ὅπλα, συνηλθον οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλή-
 νων παρὰ Ἀριαῖον καὶ ὤμωσαν οἱ τε Ἕλληνες καὶ ὁ
 Ἀριαῖος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ οἱ κράτιστοι, μήτε προδώ-
 σιν ἀλλήλους, σύμμαχοί τε εἶσεσθαι· οἱ δὲ βάρβαροι
 προσώμωσαν, καὶ ἡγήσεσθαι ἀδύλως. Ταῦτα δ' ὤμο-
 σαν, σφάξαντες κάπρον, καὶ ταῦρον, καὶ λύκον, καὶ
 κριόν, εἰς ἀσπίδα βάπτοντες οἱ μὲν Ἕλληνες ξίφος, οἱ
 δὲ βάρβαροι λόγχην. Ἐπεὶ δὲ τὰ πιστὰ ἐγένετο, εἶπεν
 ὁ Κλεάρχος· Ἄγε δὴ, ὦ Ἀριαῖε, ἐπείπερ ὁ αὐτὸς ἡμῖν

Thraciae regulum Μιλεσμάδην, qui a
 Cotye defecit et ab Atheniensibus
 desertus fuit.

8. πρῶτον σταθμὸν] De quo est i.
 10, 1. Diodorus: πρὸς τὸν σταθμὸν,
 ὅπου τὸ δικτατορικὸν στρατιώτην ἐν
 ἀπαικῇ χρησάμενος.

ἰ' Ἀριαῖος] Articulum ex Eton. ad-
 fecit Zeune. Deinceps τῶν σὺν αὐ-
 τῷ habet Paris. et margo Villois.

μήτι] Suidas sub v. συνθήκη ex h.
 I. simplex μὴ posuit; idem sequens
 προσώμωσαν fervavit, quod in προσώ-
 μωσαν mutant Junt. et Guelf. Ve-
 rum habet Ald. Steph. et margo Vil-
 lois.

9. κάπρον—κριόν] Suidas cum Guelf.
 ταῦρον καὶ λύκον καὶ κάπρον καὶ κριόν.
 Gallicus Interpres Ablancourt verris
 et lupi mentione offensus negat in-
 telligi posse, unde feræ istæ. Sed
 κάπρον quidem simpliciter verres est,
 non ferus; sed lupi mentio me pari-
 ter offendit. Locus Demosthenis p.
 642. a Zenio comparatus in foedere
 solenni memorat tantum κάπρον,
 κριόν, ταῦρον. Hæc sunt *suovitaaurilia*
 Romana, de quibus disputavi ad Ca-
 tonem de R. R. 141. Varronem ii.

1, 10. et in Indice Script. R. R. p.
 353.

εἰς ἀσπίδα βάπτοντες] Æschylus
 Sept. c. Thebas versu 43. ταυροφα-
 γοῦντες ἐς μελάνθινον σάκος· καὶ διγγά-
 νοντες χερσὶ ταυρίου φόνου Ἀργεῖον·
 καὶ φιλαίματον Φόβον ἀρκαμένονσαν.
 Quo respiciens Aristophanes *Lyfistr.*
 187. τίς ἔχουσ ἡρώδεις παρ' ἡμῶν ;—
 εἰς ἀσπίδ', ὄστρε, φασί, λίσχυλος
 ποτὶ, μηλοσφαγῶντας; Scythorum
 morem narrat Herodotus iv. 70. ἔρ-
 νια ποιῶνται ἀπὸ Σκύθων—ἐς κύλινθα
 μεγάλην αἶον ἰσχυράντες αἶμα συμμεί-
 γουσι· τῶν γὰ ἔρνια ταυροκρίων, —καὶ
 ἔκυστα ἀποβάψαντες ἐς τὴν κύλινθα ἀν-
 κάμα καὶ ἰσχυροὺς καὶ σάχηρον καὶ κάβ-
 ριον· ἰσχυρὸν δὲ ταῦτα ποιήσουσι, κατιύ-
 χονται πολλὰ, καὶ ἰσχυρὰ ἀποκίονουσι
 αὐτοὶ τε οἱ τὸ ἔρνιον αὐκίονουσι καὶ τῶν
 ἰσχυρίων οἱ πλείστων ἄνθρωποι. Quem lo-
 cum expreffit Mela ii. 1. et Luciani
Toxaris. Diversum jurisjurandi so-
 lemne morem describit auctor Argo-
 nauticorum sub Orpheï nomine edi-
 torum versu 319. 320. Ceterum
 Zeune scribi malebat καὶ βάπτοντες.

10. ἡμῖν—ὑμῖν]. Contra Paris. ἡμῶν
 —ἡμῖν habet.

- στάλος ἐστὶ καὶ ὑμῖν, εἰπὲ, τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τῆς πορείας· ὥστερον ἄπιμεν, ἢ περ ἤλθομεν, ἢ ἄλλην τινα;
11. ἐννενοηκέναι δοκεῖς ὁδὸν κρείττω; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἦν μὲν ἤλθομεν, ἀπίοντες πάντες ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα· ὑπάρχει γὰρ νῦν ἡμῖν οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων. Ἑπτακαίδεκα γὰρ σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω οὐδὲ δεῦρο ἰόντες ἐκ τῆς χώρας οὐδὲν εἶχομεν λαμβάνειν· ἐνθα δὲ εἴ τι ἦν, ἡμεῖς διαπορευόμενοι κατεδαπανήσαμεν. Νῦν δὲ ἐπινοοῦμεν πορεύεσθαι μακροτέραν μὲν, τῶν δὲ ἐπιτηδείων οὐκ ἀπορήσομεν. Πορευτέον δ' ἡμῖν τοὺς πρῶτους σταθμοὺς ὡς ἂν δυνάμεθα μακροτάτους, ἵνα ὡς πλεῖστον ἀποσπασθῶμεν τοῦ βασιλικῷ στρατεύματι· ἦν γὰρ ἅπαξ δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπόσχωμεν, οὐκ ἔτι μὴ δύνηται βασιλεὺς ἡμᾶς καταλαβεῖν. Ὀλίγω μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι· πολὺν δ' ἔχων στόλον, οὐ δυνήσεται ταχὺ πορεύεσθαι· ἴσως δὲ καὶ τῶν ἐπιτηδείων σπανιεῖ. Ταύτην, ἔφη, γνώμην ἔχω ἔγωγε.
13. Ἦν δ' αὕτη ἡ στρατηγία οὐδὲν ἄλλο δυναμένη, ἢ ἀποδράναι ἢ ἀποφυγεῖν· ἡ δὲ τύχη ἐστρατήγησε κάλλιον. Ἐπεὶ γὰρ ἡμέρα ἐγένετο, ἐπορεύοντο, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν ἥλιον, λογιζόμενοι ἥξειν ἅμα ἡλίῳ δύοντι εἰς

11. πάντες ἂν ὄντ] Paris. Eton. et margo Steph. παντὶ ὄντ dant. Deinde πῶς ἡμῖν Etd. vett. Guelf. verum habet Castalio.

Ἰθα δ' εἰ τι ἦν] Venit aliquando mihi in mentem Ἰθα δ' εἰ τι ἦν, ubique vero supererat aliquid.

ἐπινοοῦμεν] Zeunii correctionem ἰσχυρῶς μὲν catenus probo, ut ἰσχυρῶς servem, μὲν abijciam. Diodorus: γνόντες δ' ἐπὶ Παφλαγονίας ἀναξίωγόντι, ὅστω μὲν δεμησαν ἐπὶ Παφλαγονίαν μετὰ τῆς δυνάμεως, παντὶ σχολῇ διασπαρῶντες, ὡς ἂν ἅμα τὰς τροφὰς παραλάβοιεν.

ἀπορήσομεν] Weiske ἀπορησόμενοι scribendum censebat, ut antecedenti μακροτέραν responderet. Sed varia-

vit orationem Xenophon, et ἀπερὶ τὸν de personis tantum dici videtur.

12. δυοῖν] Paris. Eton. δύο habent, deinceps ἀπὸ τῶν δυοῖν Guelf.

οὐκ ἔτι μὴ δύνηται] Amasæus recte vertit: non erit quod sustineatur, ne nos assequi possit. Zeune φοβῶμαι ante μὴ intelligit. Pessime Weiske mutari voluit in δύνηται. Cf. infra ad iv. 8, 13.

ταχὺ] Paris. Eton. margo Villois. ταχέως.

ἴσως] Addidit Zeune ex libro Brodæi, margine Steph. Villois. Paris. Eton.

13. ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν ἥλιον] Versus septentrionem igitur.

κώμας τῆς Βαβυλωνίας χώρας· καὶ ταῦτο μὲν οὐκ ἐφύσθησαν. Ἐτι δὲ ἀμφὶ δέλην ἔδοξαν πολεμίους¹⁴ ὄραν ἱππέας· καὶ τῶν τε Ἑλλήνων οἱ μὴ ἔτυχον ἐν ταῖς τάξεσιν ὅπως, εἰς τὰς τάξεις ἔειπον, καὶ Ἀριαῖος (ἐτύγχανε γὰρ ἐφ' ἀμάξης παρευόμενος, διότι ἐπέτρωτο) καταβὰς ἐθωρακίζετο, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Ἐν ᾧ δὲ ἀπλί-¹⁵ ζοντο, ἦγον λέγοντες οἱ προπεμφθέντες σκοπαὶ, ὅτι οὐχ ἱππεῖς εἰσιν, ἀλλὰ ὑποζύγια νέμονται. Καὶ εὐθὺς ἔγνωσαν πάντες, ὅτι ἐγγὺς που ἰστροποπεδίετο βασιλεὺς· καὶ γὰρ καὶ καπνὸς ἐφαίνετο ἐν κώμας οὐ πρόσω. Κλέαρχος δὲ ἐπὶ μὲν τοὺς πολεμίους οὐκ ἦγεν (ἦδει¹⁶ γὰρ καὶ ἀπειρηκότας τοὺς στρατιώτας, καὶ ἀσίτους ὄντας· ἦδη δὲ καὶ ἐφ' ἣν) αὐ μέντοι αὐδ' ἀπέκλινε, φυλαττόμενος, μὴ δοκῶν Φεύγειν· ἀλλ' εὐθύωρον ἄγων, ἅμα τῷ ἡλίῳ θυομένῳ εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας ταῖς πρώτους ἔχων κατεσκήνωσεν, ἐξ ὧν διήρπαστο ὑπὸ τοῦ βασιλικῷ στρατεύματος καὶ αὐτὰ τὰ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ξύλα. Οἱ μὲν οὖν πρῶτοι ὁμοίῳ τρόπῳ τινὶ ἰστροποπε-¹⁷ δύνοντο, οἱ δ' ὕστεροι σκοταῖοι προσιόντες, ὡς ἐτύγχανον ἱκαστοί, ἠυλίζοντο, καὶ κραυγὴν πολλὴν ἐποίουν καλαῦντες ἀλλήλους, ὥστε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν· ὥστε αἱ μὲν ἐγγύτατα τῶν πολεμίων καὶ ἔφυγον ἐκ τῶν

15. εἰσιν—τίμω] Zennius suspicatur εἰσιν scribendum esse. τίμω habet Parif. et Eton.

καὶ γὰρ καὶ] Porfyrus καὶ omittit Eton. et Guelf.

16. ἦδει] Ita Steph. liber Brodsei, Guelf. et margo Villoif. ἦδει est in Junt. Ald. Eton. ἔλασιν dedit Castalio, quem sequitur D'Arnaud Anmadv. p. 173.

εὐθύωρον] Margo Steph. cum Parif. εὐθύωρον, margo Villoif. εὐθύωρον est. Vulgatum ex h. l. Harpocratio et Suidas interpretantur καὶ εὐθύων.

τοὺς πρώτους ἔχων] Margo Steph. Villoif. cum Parif. dat τοὺς ἀρχηγούς

ἄγων. Comparat Zeune locum Hel- lenic. iv. 2, 14. πάλιν σκηπὸν εἰς τὸ στρατόπεδον.

ἀνὰ τὰ] Edd. vett. cum Guelf. ἀνὰ omittunt.

17. ὁμοίῳ τρόπῳ τινὶ] Margo Steph. et Villoif. ἦδει habet, deinde cum Parif. et Eton. ἰστροποπεδύνοντο.

σκοταῖοι] Suidas editus ex h. l. habet σκοταῖοι, sed Codex Oxoniensis a Porfono inspectus σκοταῖοι praefert. Sequens προσιόντες cum Suida habet Steph. et margo Villoif. προσιόντες Edd. vett. et Guelf.

ἐγγύτατα] Supra sect. 16. est εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας. Infra v. 4, 13.

- 18 σκηνομάτιαν. Δῆλον δὲ τὸ τοῦ τῇ ὑστεραίᾳ ἐγένετο· οὔτε γὰρ ὑποζύγιον ἔτι οὐδὲν ἐφάνη, οὔτε στρατόπεδον, οὔτε καπνὸς οὐδαμῶς πλησίον. Ἐξεπλάγη δὲ, ὡς εἰκε, καὶ βασιλεὺς τῇ ἐφόδῳ τοῦ στρατεύματος· ἐδήλωσε δὲ ταῦτα 19 οἷς τῇ ὑστεραίᾳ ἔπραττε. Προϊούσης μέντοι τῆς νυκτὸς ταύτης, καὶ τοῖς Ἕλλησι φόβος ἐρπίπτει, καὶ θάραβος καὶ δαῦπος ἦν, οἷον εἰκὸς φόβου ἀμπεσόντος γέγενεσθαι.
- 20 Κλέαρχος δὲ Τολμίδην Ἡλείην, ὃν ἐτύγχανεν ἔχων παρ' ἑαυτῷ κήρυκα ἀριστον τῶν τότε, ταῦτον ἀνελκύν ἐκέλευσε, σιγῇ κατακρηρίζαντα, ὅτι προαγορεύουσιν οἱ ἄρχοντες, ὅς ἂν τὸν ἀφόντα τὸν ὄντα εἰς τὰ ὅπλα μνηύσῃ, ὅτι λήψεται 21 μισθὸν τάλαντον ἀργυρίου. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐκηρύχθη, ἔγνωσαν οἱ στρατιῶται, ὅτι κενὸς ὁ φόβος εἴη, καὶ οἱ ἄρχοντες σῶσι. Ἀμα δὲ ὄρθρῳ παρήγγειλε Κλέαρχος εἰς τάξιν τὰ ὅπλα τίθεσθαι τοὺς Ἕλληνας, ἥπερ εἶχον, ὅτε ἦν ἡ μάχη.

πρόβουλον ἰγγυτάτω τιαρευῇ. ubi Parif. et Eton. ἰγγυτάτω dant; minus recte, ut affirmat Zeune, ablegans lectorem ad annotationes in Cyrop. iv. 1, 3. Ibi igitur ait, ἰγγυτάτω apud Xenophontem genitivum habere adiunctum, ἰγγυτάτω contra absolute poni. Verum id est in loco Cyrop. iv. 1, 3. τὸν ἰμὸν ἰγγυτάτω ἐκείνου· sed ibi Edd. vett. habent ἰγγυτάτω. item vi. 1, 43. et vi. 3, 28. Contra in ταῖς ἰγγυτάτω νότοις est Hellenic. v. 4, 66. αἱ ἰγγυτάτω ἡδομαι Memor. iv. 5, 10. Sed in hoc nostro loco genitivus τῶν πολέμων non pendet ab ἰγγυτάτω, sed pertinet ad αἰμί. Vana igitur est hominis observatio. Thucydidis auctoritatem non addo, in cuius libris similiter Codices inter ἰγγυτάτω et ἰγγυπάτω variant scripturam.

σηκηνομάτιαν] Margo Villois. σημηνομάτιαν habet.

19. μέντοι τῇ] Ita cum Steph. margo Villois. γὰρ τῆς Edd. vett.

Guelf. Deinceps γίνεσθαι pro γίγνεσθαι dat Parif.

20. ὅτι προαγορεύουσιν] Steph. addidit ἐν, quod est etiam in margine Villois.

τὸν ὄντα] Leonclavius φίλον, Larcherus ἄλιον substituit voluit, asino contra locum asseruit in strategemate Clearchi Toup. in Suidam ii. p. 289. ed. Lips. qui comparat similem narrationem Polyeni iii. 9, 4. de Iphicrate, qui per praekonem edixit: ἐς αὐτὸν μνηύσῃ τὸν ἀφόντα τὸν ὄντα εἰς τὰ ὅπλα. Idem comparavit Aeneam Tacticum c. 27. et Artemidorum Onirocr. v. 12. qui locum Xenophontis respexerint. Ceterum ex Polyeni loco apparet, recte me vulgatum ἀφόντα correxisse. μνηύσῃ pro καταμνηύσῃ dedit Parif. cum margine Villois.

21. Κλέαρχος] Margo Villois. ὁ Κλ. ibidem est ἦπερ, quod Stephanus edidit pro vulgato antea ἦνπερ, quod est etiam in Eton. et Guelf.

+ CAP. III.

Ὁ ΔΕ δὲ ἔγραψα, ὅτι βασιλεὺς ἐξεπλάγη τῇ ἐφόδῳ
τῇδε, δῆλον ἦν τῇ μὲν γὰρ πρόσθεν ἡμέρᾳ πέμπων τὰ
ἄλλα παραδιδόναι ἐκέλευε, τότε δὲ ἅμα ἡλίῳ ἀπατέλ-
λοπι κήρυκας ἔπεμψε περὶ σπονδῶν. Οἱ δ' ἐπεὶ ἦλθον²
πρὸς τοὺς προφύλακας, εἰήτουν τὰς ἀρχοντας. Ἐπεὶ
δ' ἀπήγγειλαν οἱ προφύλακες, Κλέαρχος, τυχὼν τότε
τὰς τάξεις ἐπισκοπῶν, εἶπε τῷ προφύλαξι, κελύσειν
τοὺς κήρυκας περιμένειν, ἄχρις ἂν σχολάσῃ. Ἐπεὶ δὲ³
κατέστησε τὸ στράτευμα, ὥστε καλῶς ἔχειν ὁρᾶσθαι
πάντη Φάλαγγα πυκνὴν, τῶν δὲ ἀάκλων μηδὲνα κατα-
φαῖν εἶναι, ἐκάλεσε τοὺς ἀγγέλους, καὶ αὐτὸς τε προῆλ-
θε, τοὺς τε εὐσπλατάτους ἔχων καὶ εὐειδεστάτους τῶν
αὐτοῦ στρατιωτῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς ταῦτα
ἔφρασεν. Ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς τοῖς ἀγγέλοις, ἀπηρώτα, τί⁴
βούλουτο. Οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι περὶ σπονδῶν ἤκουον ἄν-
δρες, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται, τὰ τε παρὰ βασιλέως τοῖς
Ἕλλησιν ἀπαγγεῖλαι, καὶ τὰ παρὰ τῶν Ἑλλήνων βα-
σιλεῖ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο Ἀπαγγέλλετε τοῖνυν αὐτῷ,⁵
ἔτι μάχης δεῖ πρῶτον ἄριστον γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ὁ
ταλμῆσων περὶ σπονδῶν λέγειν τοῖς Ἕλλησι, μὴ πορίσας
ἄριστον. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἄγγελοι ἀπήλαινον, καὶ⁶

1. ἰσὶ δ' ἀπήγγειλαν] Margo Vil-
loif. ἰσὺ δ'. deinde ἀπήγγειλλον Pa-
rif.

ἔχει δ.] Ita cum Stephano mar-
go Villoif. ἔχει Edd. vett. Guelf.

3. τῶν δὲ ἀάκλων] Margo Villoif.
cum Parif. Is τῶν ἰσὺ δ.

ἰσὺ δ.] Eton. ἰσὺ δ. dat. quod
proband. Weiske intelligit προελθὼν ο
ἰσχυρὸν membrum.

τῶν αὐτῶν] Ita Edd. vett. Guelf.
αὐτῶν reliquae habent. Sequens ταύ-
τῃ pro ταύτῃ conjecit Zeune, proba-
vit Weiske : idem facere jussit.

4. ἰσὺ δὲ δὴ πρὸς—ἀπηρώτα] Ita
margo Steph. Villoif. Parif. Eton.
Antea erat ἰσὺ δὲ πρὸς τ. ἀγγέλους
ἦσαν, ἡρώτα. Ex Eton. praeterea an-
notatum reperi in editione Hut-
chinf. τὶ βούλουτε ἀπῶτα.

5. ἀπαγγέλλετε τοῖνυν αὐτῷ] Hæc
Eton. omittit.

λίγην τοῖς Ἕλλησι] Hunc ordinem
verborum habet margo Villoif. Vul-
go erat τ. Ἕλ. λίγην. Solertissi-
mum Clearchi inventum dignum
ingenio Spartano admirabitur le-
ctor.

ἦκον ταχύ· (ὥ καὶ δῆλον ἦν, ὅτι ἐγγύς που ἦν βασιλεὺς ἢ ἄλλος τις, ὃ ἐπετέτακτο ταῦτα πράττειν) ἔλεγον δὲ, ὅτι εἰκότα δοκοῖεν λέγειν βασιλεῖ, καὶ ἦκοιεν ἡγεμόνας ἔχοντες, οἱ αὐτοὺς, εἰάν αἱ σπονδαὶ γένωνται, ἄξουσιν, ἐν-
 7 θεν ἔξουσιν τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δ' ἡρώτα, εἰ αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσι σπένδοιτο ἰούσι καὶ ἀπιαῦσιν, ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔσονται σπονδαί. Οἱ δὲ, πᾶσιν, ἔφασαν, μέχρις ἂν
 8 βασιλεῖ τὰ παρ' ὑμῶν διαγγελθῇ. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπον, μεταστησάμενος αὐτοὺς ὁ Κλέαρχος, ἐβουλεύετο καὶ ἰδοῦκε τὰς σπονδὰς ποιῆσθαι, καὶ ταχὺ καὶ καθ'
 9 ἡσυχίαν ἐλθεῖν τε ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια καὶ λαβεῖν. Ὁ δὲ Κλέαρχος εἶπε· Δοκεῖ μὲν καὶ ἐμοὶ ταῦτα· οὐ μέντοι ταχὺ γε ἀπαγγελῶ, ἀλλὰ διατρίψω, ἔστ' ἂν ὀκνήσωσιν οἱ ἄγγελοι, μὴ ἀποδόξῃ ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι· οἶμαί γε μέντοι, ἔφη, καὶ τοῖς ἡμετέροις στρατιώταις τὸν αὐτὸν φόβον παρίσσεσθαι. Ἐπεὶ δὲ ἰδοῦκε καιρὸς εἶναι, ἀπήγγελλεν, ὅτι σπένδοιτο, καὶ εὐθὺς ἡγεῖσθαι ἐκέλευε πρὸς τὰ ἐπιτήδεια.

- 10 Καὶ οἱ μὲν ἡγοῦντο, Κλέαρχος μέντοι ἐπορεύετο, τὰς μὲν σπονδὰς ποιησόμενος, τὸ δὲ στράτευμα ἔχων ἐν τάξει· καὶ αὐτὸς δὲ ὠπισθοφυλάκει. Καὶ ἐντετύγχανον τάφροις καὶ αὐλῶσι πλήρεις ὕδατος, ὥς μὴ δύνασθαι

6. ὥ καὶ] Edd. vett. Guelf. ὁ καὶ. deinde ὁ βασιλεὺς ἢ Eton. habet. ἰάν αἱ σπονδαί] Articulum αἱ ex Eton. inferui. Sunt σπονδαί jam antea illæ oblatæ.

7. εἰ αὐτοῖς] Solis intellige. Sequens ἴσονται ex Parif. et Eton. recepit Zeune pro vulgato ἴσονται. Postea αἱ σπονδαί malim.

8. καὶ ταχὺ καὶ καθ' ἡσυχίαν] Hunc ordinem verborum dedi ex Parif. Vulgo erat ἰδοῦκε ταχὺ τὰς σπονδὰς ποιῆσθαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν.

9. καὶ ἐμοὶ ταῦτα] Pessime ταῦτα scripsit Zeune; ita enim debet

esse δοκεῖ ἐμοὶ ταῦτα, omiffa copula καί.

ἀπαγγελλεν, ἔτι] Guelf. ἀπαγγελλεν habet.

10. μὲν ἡγοῦντο, Κλέαρχος μόνον] Vulgo post ἡγοῦντο semicolon ponunt, Weiske punctum adhibuit, neutrum bene; antecedenti enim μὲν respondet nunc μόνον, ut sæpius alibi, pro ἴ. Igitur pot verba ἐν τάξει semicolon ponendum erat, et deinceps scribendum καὶ αὐτοῖς ἢ ὠπισθοφυλάκει, recepto ἢ ex libro Eton.

καὶ αὐλῶσι] Vallis vertit Hutchin-

διαβαίνειν ἄνθρωποι γυφῶν· ἀλλ' ἐποιῶντο διαβάσεις ἐκ τῶν Φαίλων, αἱ ἦσαν ἐκπεπτωκότες, τοὺς δὲ καὶ ἐξέκοπτον. Καὶ ἐπταῦθα ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν ὡς ἱερωτάται, ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὸ δορυ ἔχων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν· καὶ εἴ τις αὐτῷ δοκαίῃ τῶν πρὸς ταῦτο παραγμένων βλαβέυσιν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήθειον ἔπαιεν αὐτὸν, καὶ ἅμα αὐτὸς προσελάμβανεν, εἰς τὸν πηλὸν ἐμβαίνων ὥστε πᾶσιν αἰσχύνῃν εἶναι, μὴ αὐτὸν συσπυδάζειν.

Ion, alveos, canales Zeune. Cum montium colliumve mentio non antecessit, vallium notio ab hoc loco aliena est. Contra canales a Tigride ad Euphraten ductos δῶρυχοι vocare solet Xenophon, ex iisque derivatas τήφους μεγάλας καὶ ἱλάσσων, denique ἔχοντες memorat infra ii. 4, 13. Quare πάλῳν h. l. ἔχοντες videntur dici. Plinius vi. c. 26. de Euphrate: *cujus nimiam aquam in alveos fossasque ianiffa circumjunctis rigare campos terrefactus solis aestivo calore solebant.* Arriani Anabasis vii. 7, 6. seqq. simpliciter canales, alveos et fossas communi vocabulo δῶρυχοι significat.

τῶν δὲ καὶ] i. e. ἄλλων δὲ. Comparat Zeune Cyrop. iv. 5, 46.

11. ἱερωτάται] Suidas interpretatur h. l. ἱερῶν, ἑγερμένων. Ante ἱερὸν omittit idem articulum.

εἰσπαύμενος] Juntina addidit αὐτῷ, quod manus recentior in Guelf. etiam inseruit.

ἐλασσίν] Arrianus Anab. iii. 6, 12. ἐπὶ δὲ Ἀρίστων σαυρόσπον Σορίας Ἀναβασίαν ἐν Εἰπίον ἀνιδεῖν, ἐν Ἀρίστων βασιλέων Ἰάκω αὐτῷ ἐν τῇ παρασκευῇ. ubi levi mutatione scribit ἐλασσίν, cujus interpretationem verbum ἐλασσίν temere nuper reposuit Editor Halensis.

ἱερῶν δὲ] Juntina cum Codice Bodl. ἱερῶν, Aldina, Castal. Steph. Guelf. libri Regii a Larchero inspecti et mango Villosi. dant ἱερῶν. Cum Mureto Stephanos corrigebat ἐν ἱερῶν ἱερῶν, refertus ἐν ἱερῶν. ad aliteriam rem, quam manu gestabat Clearchus. Leuncl. conjiciebat: ἱερῶν αὐτῶν. Hinc Welfus et Hutchinson ἱερῶν δὲ ediderunt temere.

Abresch. Anab. Dilucid. Thucyd. p. 241. ἱερῶν interpretatur hominum Clearcho praecipue eorum, et consilium Clearchi fuisse censet ostendere, quid expectandum sit aliis, nisi strenue labori incumberent. Larcherus reperit in Regio A. ἐν ἱερῶν ἐν, hinc conjecit ὅσον ἱερῶν, ἱερῶν αὐτῶν, atque ἐκλεγόμενος refert ad ipsum hominem ignavum, non ad Clearchum, vertens: *se conduire avec nonchalance et choisir un lieu commode, pour mettre le pied, il le frapport de son bâton, et le prenant par la main, il le forçoit d'entrer avec lui dans la boue.* Zeune ex Suida in ἱερῶν recepit ἱερῶν δὲ, sed δὲ seclustit, quod nullo modo ferri posse censebat. Contra particulam δὲ recte defendit Weiske referens lectionem ad Cyrop. viii. 1, 17. igitur vertit, *er schlug ihn wohl, schlug ihn nach Befinden.* Defendit vulgatum ἱερῶν δὲ etiam Porson, *verberare solebat* vertens. Sed inprimis pertinet ad interpretationem loci ab Interpretibus vexati, quod monuit Buttmannus, familiarem selegisse Clearchum, quem verberaret, quoniam hominem liberum verberare non licebat, nisi per familiaritatem quandam hoc fieri videretur. Verumtamen in hac ipsa Anabasi exempla plura occurrunt hominum, quos Clearchus, severus disciplinae militaris exactor, verberibus coarctet aut castigat. ἱερῶν igitur aliam significationem ingenii segnoris continere videtur. Ceterum male Juntina ἐν πηλῷ dedit. Compositum εἰσπαύμενος pro simplice recepit Zeune ex libro Guelf. et Parisiensi.

- 12 Καὶ ἐτάχθησαν μὲν πρὸς αὐτοῦ οἱ τριάκοντα ὅτι γεγόν-
τες· ἐπεὶ δὲ καὶ Κλέαρχον εὗρον σπουδάζοντα, προσελάμ-
13 βατον καὶ αὐτὸν πρεσβύτερον. Πολὺν δὲ μᾶλλον ὁ Κλέαρχος
ἔσπευδεν, ὑποπτεύων μὴ αἰεὶ οὕτω πλῆρεις εἶναι τὰς τὰ-
φρους ὕδατος· (οὐ γὰρ ἦν ὥρα οἷα τὸ πεδίον ἀρδεῖν) ἀλλ',
ἵνα ἤδη πολλὰ προφαινέτο τοῖς Ἕλλησιν δυνάμεις εἰς τὴν
παροίαν, τούτου ἕνεκα βασιλέα ὑπᾶπτευσεν ἐπὶ τὸ πεδίον
τὸ ὕδαρ ἀφεικέναι.
- 14 Πορευόμενοι δὲ ἀφίκοντο εἰς κάμας, ὅθεν ἀπέδειξαν
αὐτοῖς ἡγεμόνες λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Ἐνῆν δὲ σίτες
πολὺς, καὶ οἶνος φοινίκων, καὶ ὄξος ἐφῆπτον ἀπὸ τῶν
15 αὐτῶν. Αὐταὶ δὲ αἱ βάλαναι τῶν φοινίκων, οἷας μὲν εἰ
τοῖς Ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέταις ἀπέκλειντο· αἱ δὲ
τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι, ἦσαν ἀπόλεκτοι, θαυμάσιοι
τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος· ἡ δὲ ὄψις ἡλέκτρον οὐδὲν

12. πρὸς αὐτὸν] Quid sit, nescire se
fatetur Buttman, qui conjiciebat
πρότερον scribendum. Forte πρὸς αὐ-
τοῦ vel ἐπ' αὐτῷ fuit olim scriptum.
Correxī πρὸς αὐτῷ. Vulgatum πρὸς
αὐτὸν ἀπὸ ἰψῆος vertunt, sed ea sig-
nificatio et sententia ab hoc loco
plane aliena est. Ceterum Eton. an-
tecedens μὲν et sequens καὶ omittit.

13. ἄρα] Ἄστας igitur transiisse vi-
detur, qua rigari campi solebant ex
fossis et alveis.

ἵνα ἤδη—δυνάμεις εἰς] Ita cum Paris.
Eton. et margine Villoisf. scripsi.
Vulgabatur autem ἵνα πολλὰ τὰ ἄνω-
ρα φαίνεται τοῖς Ἕλ. δυνάμεις. In mar-
gine tamen Villoisf. annotatur ἤδη et
πρὸς a priorē manu deleta esse. Se-
quens ἀφεικέναι Edf. vett. mutarunt
in ἀφαικέναι, Parisf. in ἀφικέναι, margo
Villoisf. in ἀφίκαται.

14. ὄξος ἰψητὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν] Margo Villoisf. in τῶν αὐτῶν habet.
Athenæi, qui h. l. excerptis libro xiv.
p. 651. Editio Aldina ὄψιν καὶ ἰψη-
τὸν habet, quam scripturam præferebat
Muretus. Vulgatam comprobat
locus Suidæ ex h. l. de promptus, ubi
est ὄξος ἰψητὸν τὸ ἀπὸ φοινίκων, recte
monente Brodæo Miscellan. xxvi.

24. ὄξος Morus interpretatur acidu-
lum potum et daitylis coctis paratum,
οἶνον contra dulciorem potum, et daitylis
expresse paratum.

15. Αὐταὶ δὲ] Vulgatum αὐτὰ cor-
rexī cum Larhero Zeune præeunte
Amasæi versione; idem in Athenæo
fecit Schweighäuser.

οἷας μὲν] Hutchinson primus in
locum vulgati antea μὴ hortante Ste-
phano μὲν restituit ex libro Brodæi,
Parisf. Eton. et Suida, qui h. l. bis
laudavit, sub voc. βάλας et ἀπί-
κιντος. Contra Athenæus οἷας μὲν in
τοῖς Ἕλλησιν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν habet; ut
adeo negationem is item in Codici-
bus Xenophontis scriptam reperisse
videatur. Frustra expectavi Codicem
Athenæi auctoritatem, qui ta-
cent; et vulgatam an bene explica-
rit Schweighäuser, dubito.

ἀπὸ ἰψητῶν] Suidas sub h. v. is τοῖς
δυνάμεις posuit. Deinceps θαυμάσιον
ex Athenæo vulgato θαυμάσιον sub-
stituit Hutchinson. Postea Parisf. et
Eton. dant τοῦ κάλλους καὶ μεγέθους.
Margo Villoisf. τοῦ κάλλους καὶ τοῦ
μεγέθους.

ἡλέκτρον] Quidam electrum vulgare
vel succinum, alii metalli genus eo-

δοῦρε· τὰς δὲ τινες ξηραίνοντες τραγήματα ἀπειτίθου-
σαν. Καὶ ἦν καὶ παρὰ πότον ἡδὺ μὲν, καφαλαλγὲς δὲ.
Ἐταῦθα καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ Φοίνικος πρῶτον ἔφα- 16
γον οἱ στρατιῶται, καὶ οἱ πολλοὶ ἐθαύμαζον τό τε εἶδος,
καὶ τὴν ιδιότητα τῆς ἡδονῆς. Ἦν δὲ σφόδρα καὶ τοῦτο
κεφαλαλγὲς. Ὁ δὲ Φοίνιξ, ὅθεν ἐξαίρεται ὁ ἐγκέ-
φαλος, ὅλος ἐξημαίνεται.

Ἐταῦθα [δὲ] ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· καὶ παρὰ με- 17
γάλου βασιλείως ἦκε Τισσαφέρης, καὶ ὁ τῆς βασιλείας
γυναικὲς ἀδελφὸς, καὶ ἄλλοι Πέρσαι τρεῖς· δαῖλοι δὲ
πολλοὶ εἶποντο. Ἐπεὶ δὲ ἀπήντησαν αὐτοῖς οἱ τῶν Ἑλ-
λῶνων στρατηγοὶ, ἔλεγε πρῶτον Τισσαφέρης δι' ἐρμηνέως
ταῦτά·

Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, γείτων οἰκῶ τῇ Ἑλλάδι· 18

dem nomine vocatum intelligunt. Illud præfert, ut in vulgus notius, Weiske. Ceterum *καρωτοῖς βαλά-
νοι* intelligi monuerunt viri docti, inprimis Salmasius Exercit. Plin. p. 928. b. ejusque simia Bodæus a Stapel ad Theophrasti H. Pl. p. 107. Diodorus ii. 53. τῆς Συρίας κατὰ μὲν
ἐπὶ αἰῶνα οἱ *καρωτοὶ* καλούμενοι γιν-
ώσκονται διὰφορεῖ κατὰ τι τῆς γλωσσότητος
καὶ τὸ μίγδος, ἵτι δὲ τοῖς *χαμοῖς*.
Τούτων δὲ πολλὰ μίγδους κατὰ τὴν Ἀρα-
βίαν καὶ τὴν Βαβυλωνίαν ἔχει ἔστι γιν-
ώσκονται, κατὰ μὲν τὸ μίγδος ἐξ *δαυτά-
λου* ὅπως, τῷ δὲ *χρῆς* τοῖς μὲν *μαλί-
νοις*, τοῖς δὲ *φανοῖς*, ἐκείνοι δὲ *πορφύ-
ρατος* ὡς· ὅς αὐτὸν ἄμα καὶ τὴν
ἐπὶ ὀρεσσίνεσσι καὶ τὴν γίνεσσι *ψυχα-
γωγῶσθαι*. Ex Apollonii vita i. 21.
Φοίνικος βαλλάνους ἡλεκτραῖος τι καὶ
μυῖαλος comparavit Schweighäu-
ser.

τὰς δὲ τινες] Hanc scripturam ex
marginibus Steph. Paris. Eton. mutavit
in *τῶας* Hutchinson, quem sequitur
Weiske. τῶας verit Amasæus, habet
Athenæus Casauboni et defendit
Zonae: ita τὰς τι διστάμ sit pro
ταῖτας δὲ. Altera forma τὰς τινες a
Xenophonte non frequentatur. Athe-
næi Editio Veneta cum Codice A.
posteriores scripturam habent, quam

defendit Schweighäuser.

τραγήματα ἀπειτίθουσαν] Intellige
ὡς τρ. Muretus 1s τρ. scribi voluit.
Athenæus *παρετίθουσαν* habet; idem
sequens καὶ post ἦν omittit. Deinde
ante Stephanum erat *πενὸν*, quam
formam ille recte mutavit ex Athe-
næo.

ἡδὺ μὲν] Intellige *χεῖμα* vel *τράχη-
μα* ex antecedentibus. Rem eandem
tradit Dioscorides i. 148. et Plutar-
chus ad h. l. respiciens tom. ii. p.
133. ed. Francofurt. Plinius xxiii.
4. l. 51. et 26.

16. ἐγκέφαλον] *Medullam in casu-
mine palmarum* interpretatur Plinius
xiii. sect. 9. De ea vide Theophras-
ti H. P. ii. 8. cum annotatione Bo-
dæi.

ἐθαύμαζον] Paris. *ἐθαύμασαν*. So-
quens *ιδιότητα* in *ἡδονῇ* mutabat
Brodæus.

ὅλος ἐξημαίνεται] Athenæus ὅλος
ἐξημαίνεται habet. Vulgo h. l. legi-
tur *ἐξημαίνετο*. Scripturam marginis
Steph. Villois. Paris. Eton. *αἰκνίσου*
recepit primus Hutchinson, nostrum
probavit etiam Porson, quippe facili-
lime a librario mutandum in *ἐξημα-
νιστο*.

17. Ἐταῦθα [δὲ] ἔμειναν] Seclofi
δὲ in libro Eton. omisum.

καὶ ἐπεὶ ὑμᾶς εἶδον εἰς πολλὰ [κακὰ] κἀμήχανα ἐμπεπτωκότας, εὖρημα ἐποιησάμην, εἴ πως δυναίμην παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι, δοῦναι μοι, ἀποσῶσαι ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἶμαι γάρ, οὐκ ἂν ἀχαρίστως μοι ἔχειν, αὐτὲ πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης.

- 19 Ταῦτα δὲ γνοὺς, ἡτούμην βασιλέα, λέγων αὐτῷ, ὅτι δικαίως ἂν μοι χαρίζοιτο, ὅτι αὐτῷ Κῦρον τε ἐπιστρατεύοντα πρῶτος ἤγγειλα, καὶ βοήθειαν ἔχων ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ ἀφικόμενῃ καὶ μόνος τῶν κατὰ τοὺς Ἕλληνας τεταγμένων οὐκ ἔφυγον, ἀλλὰ διήλασα, καὶ συνίμῃ βασιλεῖ ἐν τῷ ὑμετέρῳ στρατοπέδῳ, ἔνθα βασιλεὺς ἀφίκετο, ἐπεὶ Κῦρον ἀπέκτεινε. Καὶ ταὺς σὺν Κύρῳ βαρβάρους εἰδὼς σὺν τοῖσδε τοῖς παρῶσι νῦν μετ' ἐμοῦ, 20 αἵπερ αὐτῷ εἰσι πιστότατοι. Καὶ περὶ μὲν τούτων ὑπέσχετό μοι βουλευσασθαι ἔρωςθαι δέ με ὑμᾶς ἐκέλευσεν ἐλθόντα, τίνος ἕνεκα ἐστρατεύσατε ἐπ' αὐτόν. Καὶ συμβουλεύω ὑμῖν, μετρίως ἀποκρίνασθαι, ἵνα μοι εὖ

18. οὐ πολλὰ [κακὰ] κἀμήχανα] Ex Suida sub voc. εὖρημα vulgatum καὶ ἀμήχανα mutavit Zeune, unde etiam sequens ἡμισυαντίνας restituit in locum vulgati συστυπίνης, suadente etiam Oudendorpio ad Thomam Mag. p. 394. Equidem eodem auctore seclusi κακὰ, ab aliena manu additum vocabulum; mecum sentit Porson.

εὖρημα ἡμισυαντίνας] In Lucro posui vel ἀρπάζειν, ut recte interpretatur Zeune. Infra vii. 3, 13. est εὖρημα δίπλου ὅμιου. Dictionem hanc Xenophonitis imitatur Philostratus Apollonii v. 1, 13. Heroic. p. 751. Cf. ad Thomam M. p. 394.

εἴ πως] Eton. ὅπως habet. Sequens ἐμᾶς, vulgo in extremo colo positum, cum Suida post ἀποσῶσαι repositum, quo melius numeri procederent orationis. In margine Villosi. est ἀποσῶσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Οἶμαι] Guelf. ὁμοίαι. Deinceps ante Zeunianum erat οὐκ ἀχαρίστως μοι ἔχειν. Sed ἂν addunt Guelf. Eton. et

Suidas in v. ἀχαρίστως, ubi totus locus ita scriptus legitur in Editione Kusteri: οἶμαι γάρ, ὅτι οὐκ ἂν ἀχαρίστως μὲν ἔχον ὅτι πρὸς ἡμῶν ὅτι πρὸς τῆς ἄλλης πάσης Ἑλλάδος. Kusterus, cum fontem ignoraret, quædam temere in eo loco tentavit. Vicia ex Codice Leidensi sustulit Suidæ Jac. Gronovius post Decreta Judæorum p. 87. Ex Suida ἂν et ἔχω recte recepit Zeune. Male Junt. cum Guelf. πρὸ ἡμῶν—πρὸ τῆς habent. Margo Villosi. ἀπάσης Ἑλ. annoavit.

19. ὅτι δικαίως ἂν μοι] Junt. Guelf. ὅτι ἐν μοι δικαίως. Deinceps πρῶτον Eton.

διήλασα] Redi ad i. 10, 7.

20. βουλευσασθαι] Cum Stephano βουλευσένθαι præferbat Hutchinsion; sed locum similem (supra i. 2, 2. ὁπποσάμην ἀδυνάτως—μὲν πρὸς τοῖς συνάσθαι) opposuit Zeune.

δὲ μοι] Edd. vett. cum Guelf. mi omittunt. Deinceps τίνος ἵνα μοι Pa- rif.

πρακτότερον ἢ, εἰάν τι δύναμαι ἀγαθὸν ὑμῖν παρ' αὐτοῦ διαπράξασθαι.

Πρὸς ταῦτα μεταστάντες οἱ Ἕλληνες ἐβουλευόντο, 21 καὶ ἀπεκρίναντο· (Κλέαρχος δὲ ἔλεγεν) Ἴμμεῖς οὔτε σιγήσομεν, ὥς βασιλεῖ πολεμήσοντας, οὔτ' ἐπρεσβύμεθα ἐπὶ βασιλέα· ἀλλὰ πολλὰς προφάσεις Κῦρος εὗρισκεν, (ὥς καὶ σὺ εὖ οἶσθα) ἵνα ὑμᾶς τε ἀπαρασκευάστους λάβει, καὶ ἡμᾶς ἐνθάδε ἀναγάγοι. Ἐπεὶ μέντοι ἤδη 22 ἰωρῶμεν αὐτὸν ἐν δεινῷ ὄντα, ἡσχύνημεν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους παροῦναι αὐτὸν, ἐν τῷ πρῶστει χρόνῳ παρέχοντες ἡμᾶς αὐτοὺς εὖ ποιεῖν. Ἐπεὶ δὲ Κῦρος τέθεικεν, 23 αὔτε ἀντεπιούμεθα βασιλεῖ τῆς ἀρχῆς, οὔτ' ἔστιν, ὅτου ἔκ' ἂν βουλούμεθα τὴν βασιλείως χώραν κακῶς ποιεῖν· οὐδ' αὐτὸν ἀπακτεῖναι ἂν ἐθέλοιμεν, πρεσβύμεθα δὲ ἂν ἅκαδε, εἴ τις ἡμᾶς μὴ λυπαίῃ· ἀδικούντα μέντοι πειρασόμεθα σὺν τοῖς θεοῖς ἀμύνασθαι· εἰάν μέντοι τις ἡμᾶς καὶ εὖ ποιῶν ὑπάρχη, καὶ τούτου εἰς γε δύναμιν. οὐχ ἡττησόμεθα εὖ ποιοῦντες. Ὁ μὲν οὕτως εἶπεν.

Ἀκούσας δὲ ὁ Τισσαφέρνης, ἔφη· Ταῦτα ἐγὼ ἀπαγ- 24 γελῶ βασιλεῖ, καὶ ὑμῖν πάλιν τὰ παρ' ἐκείνου· μέχρι δὲ ἂν ἐγὼ ἤκω, αἱ σπονδαὶ μενόντων· ἀγορὰν δὲ ἡμεῖς παρέχομεν. Καὶ εἰς μὲν τὴν ὑστεραίαν οὐχ ἤκεν· ὥσθ' 25 οἱ Ἕλληνες ἐφρόντιζον· τῇ δὲ τρίτῃ ἤκων ἔλεγεν, ὅτι διαπεπραγμένος ἦκοι παρὰ βασιλέως, δοθῆναι αὐτῷ σώζειν τοὺς Ἕλληνας· καίπερ πᾶν πολλῶν ἀντιλεγόντων, ὥς οὐκ ἄξιον εἶναι βασιλεῖ, ἀφῆναι τοὺς ἐφ' ἑαυτὸν στρατευσαμένους. Τέλος δὲ εἶπε· Καὶ νῦν ἔξεστιν ὑμῖν 26

22. ἰωρῶμεν αὐτὸν] Guelf. αὐτὸν ἰωρῶμεν, minus numeroſe.

ἡμᾶς αὐτοῦ] Zenonio αὐτῷ cor-
genti assentitior Weiske.

23. ἀντεπιούμεθα] Suidas in h. v.
ex h. l. laudat ἀντιστοιχίαν τῆς ἀφ-

χῆς τῇ βασιλεῖ. Sequens ὅπου pro εὖ
ex Eton. adſciuit.

πρεσβύμεθα] Paris. Eton. πρεσβύ-
μεθα habent, deinde λυπαίῃ ἀδικούντας.

25. στρατευσαμένους] Ita cum Sie-
phano margo Villoii. et manus so-

πιστὰ λαβεῖν παρ' ἡμῶν, ἢ μὴν Φιλίαν ὑμῖν παρῆξιν
 τὴν χώραν, καὶ ἀδόλως ἀπάξειν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀγο-
 ρὰν παρέχοντας. Ὅπου δ' ἂν μὴ παρέχωμεν ἀγορὰν,
 λαμβάνειν ὑμᾶς ἐκ τῆς χώρας εἰσόμεν τὰ ἐπιτήδεια.
 27 Ὑμᾶς δ' αὖ ἡμῖν δεήσει ὁμόσαι, ἢ μὴν πορεύεσθαι ὡς
 διὰ Φιλίας ἀσινῶς, σῖτα καὶ ποτὰ λαμβάνοντας, ὅπο-
 ταν μὴ παρέχωμεν ἀγορὰν· εἰν δὲ παρέχωμεν ἀγορὰν,
 28 ὠνούμενους ἔξειν τὰ ἐπιτήδεια. Ταῦτα ἔδοξε· καὶ ὤμο-
 σαν, καὶ δεξιάς ἔδωκαν Τισσαφέρτης, καὶ ὁ τῆς βασι-
 λέως γυναικὸς ἀδελφὸς, τοῖς τῶν Ἑλλήνων στρατηγοῖς
 29 καὶ λοχαγοῖς, καὶ ἔλαβον παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Μετὰ
 δὲ ταῦτα Τισσαφέρτης εἶπε· Νῦν μὲν δὴ ἄπαιμα ὡς βα-
 σιλέα· ἐπειδὴν δὲ διαπράττωμαι, ἂ δέομαι, ἤξω συσκευ-
 ασάμενος, ὡς ἀπάξων ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτὸς
 ἀπὼν ἐπὶ τὴν ἐμαυτοῦ ἀρχήν.

CAP. IV.

ΜΕΤΑ ταῦτα περιέμενον Τισσαφέρτην οἱ τε Ἕλληνες
 καὶ Ἀριαῖος, ἐγγὺς ἀλλήλων ἐστρατοπεδευμένοι, ἡμέρας
 πλείους, ἢ εἴκοσιν. Ἐν δὲ ταύταις ἀφικνοῦνται πρὸς
 Ἀριαῖον καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγκαῖοι, καὶ
 πρὸς τοὺς σὺν ἐκείνῳ Περσῶν τινες, παραθαρρύνοντές τε
 καὶ δεξιάς ἐνιοὶ παρὰ βασιλέως φέροντες, μὴ μνησικα-
 χήσειν βασιλέα αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατείας, μηδὲ
 2 ἄλλου μηδενὸς τῶν παροισχυμένων. Τούτων δὲ γιγνομέ-

cunda in Guelf. στρατιωτικούς Edd. vett. habent.

26. παρίξιν ἡμῶν τὴν χώραν ὑμῖν ἢ πείσασθαι καὶ λαμβάνειν, ubi scribendum erat παρίξιν ἡμῶν—ὑμῖν, ἢ πείσασθαι καὶ λαμβάνειν, ut verba antecedentia, ὅπου δ' ἂν μὴ, abrupta sint, ita fere supplenda, ut est in vulgata scriptura, παρίχωμεν ἀγορὰν.

27. πορεύεσθαι] Futurum vulgato πορεύεσθαι substituendum, esse dudum monuerat Stephanus, cui nemo paruit.

29. ἀπάξων] Parif. ἐπάξων habet. 1. πρὸς τοὺς σὺν] Parif. πρὸς τῶν σὺν. Idem deinceps cum margine Steph. et Eton. παρὶθάρρυνόν τι καὶ—εἶφρον. παροισχυμένων] Eton. παροισχυμένων habet. Ceterum ad h. l. respexisse

των, ἐνθ' ἂν ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἀριαῖον ἦττον τοῖς Ἑλλησι
 προσέχοντες τὸν νοῦν· ὥστε καὶ τοῦτο τοῖς μὲν πολλοῖς
 τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ προσιόντες τῷ Κλεάρ-
 χῳ ἔλεγον καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς· Τί μένομεν; ἢ 3
 οὐκ ἐπιστάμεθα, ὅτι βασιλεὺς ἡμᾶς ἀπολέσαι περὶ
 παντὸς ἂν ποιήσαιο, ἵνα καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι Φό-
 βος ἢ ἐπὶ βασιλέα στρατεύειν; Καὶ νῦν μὲν ἡμᾶς ὑπά-
 γεται μένειν, διὰ τὸ διεσπάρθαι αὐτῷ τὸ στράτευμα·
 ἐπειδὴν δὲ πάλιν ἀλίσθῃ αὐτῷ ἡ στρατιὰ, οὐκ ἔστιν
 ὅπως οὐκ ἐπιθήσεται ἡμῖν. Ἴσως δὲ παύει ἀποσκάπτει 4
 τι ἢ ἀπστεριάζει, ὡς ἄπορος ἢ ἡ ὁδός. Οὐ γάρ ποτε
 ἐκὼν γε βουλήσεται, ἡμᾶς, ἐλθόντας εἰς τὴν Ἑλλάδα
 ἀπαγγεῖλαι, ὡς ἡμεῖς, τοσοῦδε ὄντες, ἐνικῶμεν τὴν βα-
 σιλέως δύναμιν ἐπὶ ταῖς θύραις αὐτοῦ, καὶ καταγελά-
 σαντες ἀπῆλθομεν.

Κλεάρχος δὲ ἀπεκρίνατο τοῖς ταῦτα λέγουσιν· Ἐγὼ 5
 ἐνδυμοῦμαι μὲν καὶ ταῦτα πάντα· ἐννοῶ δὲ, ὅτι, εἰ νῦν
 ἄπιμεν, δοξομεν ἐπὶ πολέμῳ ἀπιέναι, καὶ παρὰ τὰς
 σπονδὰς ποιεῖν. Ἐπειτα, πρῶτον μὲν ἀγορὰν οὐδεὶς
 ἡμῖν παρεῖχει, οὐδ' ὁπόθεν ἐπισιτιούμεθα· αὐτοὶ δὲ ὁ
 ἡγησόμενος οὐδεὶς ἔσται· καὶ ἅμα ταῦτα ποιοῦντων ἡμῶν
 εὐθὺς Ἀριαῖος ἀφιστήξει· ὥστε φίλος ἡμῖν οὐδεὶς λελεί-

puto Dionem Orationis 74. p. 399. ed. Reiskii : Τισσαφρήνης δὲ οὐα ὁμοσε μιν τῶς περὶ Κλεάρχου; τί δαὶ ὁ βασιλεὺς; οὐχὶ καὶ τοὺς βασιλείους θεοὺς καὶ τὸν θεῖον ἀσίστα; sed miror ibi βασιλείους θεοὺς, nec alibi deos miffoz a rege fidem dante alicui commemorari memin.

2. καὶ τοῦτο—ἤρεσκιν] Liber Brodæi, margo Steph. Parif. Eton. καὶ διὰ τοῦτο—ἤρεσκον habent, sed frequentia huic scripturæ non favent.

3. ἐπὶ βασιλέα] Parif. Eton. ἐπὶ βασιλῆα μέγα. deinceps στρατιώισθαι habet Eton. quod postorius præfero.

ἐπάγεται] Junt. Guelf. ἐπάγεται.

Sed a secunda manu Guelf. habet verum, quod est in Aldina, Steph. margine Villoif. Statim simplex ἰσπαζεθαι est in Junt. Guelf.

4. ἀποσκάπτει] Aldina et margo Steph. κατασκάπτει. Deinceps ἀπο- ρος εἰν Parif. Eton.

τὴν βασιλῆος δύναμιν] Margo Steph. Parif. Eton. τὸν βασιλῆα.

5. ἐπὶ πολέμῳ] Liber Brodæi et Parif. ἐν πολέμῳ. Antea καὶ δοξομεν Eton.

ὁπότε] Parif. Eton. ὅθεν. Castalio οἷον ὁπότεν edidit. Ceterum ex fequenti membro intellige ἔσται.

ἀφιστήξει] Guelf. ἰφιστήξει, sed

ψεται, ἀλλὰ καὶ οἱ πρόσθεν ὄντες, πολέμιοι ἡμῖν ἔσονται. Ποταμὸς δὲ εἰ μὲν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἐστὶ διαβατέος, οὐκ οἶδα· τὸν δὲ οὖν Εὐφράτην ἴσμεν ὅτι ἀδύνατον διαβῆναι, κωλύοντων πολεμίων. Οὐ μὲν δὴ, ἂν μάχεσθαι δέη, ἱππεῖς εἰσὶν ἡμῖν σύμμαχοι· τῶν δὲ πολεμίων ἱππεῖς εἰσιν οἱ πλείστοι καὶ πλείστου ἄξιοι ὥστε νικῶντες μὲν, τίνα ἂν ἀποκτείναιμεν; ἡττωμένων δὲ 7 μὴν οὐδένα οἶόν τε σωθῆναι. Ἐγὼ μὲν οὖν βασιλέα, ὃ πολλὰ οὕτως ἐστὶ τὰ σύμμαχα, εἶπερ προθυμεῖται ἡμᾶς ἀπολέσαι, οὐκ οἶδα, ὅ τι θεῖ αὐτὸν ἐμύσαι, καὶ δεξιὰν δῶναι, καὶ θεοὺς ἐπιorkῆσαι, καὶ τὰ ἑαυτοῦ πιστὰ ἄπιστα ποιῆσαι. Ἑλλῃσι καὶ βαρβάροις. Τοιαῦτα ἔλεγε πολλά.

8. Ἐν δὲ τούτῳ Τισσαφέρνης ἦκεν, ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ὡς εἰς οἶκον ἀπῖων, καὶ Ὀρόντας τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἦγε δὲ καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως ἐπὶ γάμῳ.
9 Ἐπεῦθεν δὲ ἤδη Τισσάφερνους ἡγουμένου καὶ ἀγορὰν παρέχοντος, ἐπορεύοντο· ἐπορεύετο δὲ καὶ Ἀριαῖος, ἔχων τὸ Κύρου βαρβαρικὸν στράτευμα, ἅμα Τισσαφέρνηι καὶ 10 Ὀρόντα, καὶ συνεστρατοπεδεύετο σὺν ἐκείνοις. Οἱ δὲ Ἕλληνες, ὑφορῶντες ταύτους, αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἐχώρουν, ἡγεμόνας ἔχοντες. Ἐστρατοπεδεύοντο δὲ ἐκάστοτε ἀπείχοντες ἀλλήλων παρασάγγην, καὶ μείον· ἐφυλάττοντο δὲ οἱ ἀμφοτέροι ὥσπερ πολεμίους ἀλλήλους, καὶ εὐθύς

correctum habet, Castalio ἀπιστήου, Brodæi liber, Paris. Eton. ἀπιστοῦν.

ἀλλὰ καὶ αἰ] Hoc ordine Paris. Vulgo ἀλλ' οἱ καί.

6. τὸν δ' οὖν] Margo Steph. Paris. τὸν δ' αὖ, deinde οἷδαμιν Paris. Eton. οὐ μὴν δὴ] Edd. vett. οὐ μὴν δὴ.

7. τοιαῦτα ἔλεγε] Guelf. τοιαῦτα πολλά ἔλεγε habet.

8. ἀπῖων] Vulgatum ἀπῖων correxi. Sequens ἦγε δὲ pertinet ad Oron-tam.

τοῦ βασιλέως] Junt. Guelf. Paris. τὴν βασιλῆος, ut infra iii. 4, 13. De Oron-ta hoc plura Diodorus xv. 8—

11. Regis filiam Plutarchus Artax. 27. Ῥοδογούνην nominat.

9. δὲ ἤδη] Ex Paris. et Eton. ἤδη inferui. Sequens συνεστρατοπεδεύετο est a secunda manu in Guelf. Steph. margine Villois. συνεστρατεύετο in Edd. vett.

10. ἀπείχοντες ἀλλήλων] Edd. vett. Guelf. interferunt ἀπ'.

ταῦτο ὑποψίαν παρείχεν. Ἐνίστε δὲ καὶ ξυλιζόμενοι ἐκ 11
 τοῦ αὐτοῦ, καὶ χόρτον καὶ ἄλλα τοιαῦτα συλλέγοντες,
 πληγὰς ἐνέτεινον ἀλλήλοις· ὥστε καὶ τοῦτο ἔχθραν παρ-
 εἶχε.

Διελθόντες δὲ τρεῖς σταθμούς, ἀφίκοντο πρὸς τὸ Μη-12
 δίας καλούμενον τείχος, καὶ παρῆλθον αὐτοῦ εἰσω. ἦν δὲ
 ἀποδομημένον πλίνθοις ὀπταῖς, ἐν ἀσφάλτῳ κειμέναις,
 εὖρος εἴκοσι ποδῶν, ὕψος δὲ ἑκατὸν· μῆκος δὲ ἐλέγετο
 εἶναι εἴκοσι παρασαγγῶν· ἀπείχε δὲ Βαβυλῶνος οὐ πολὺ.
 Ἐνταῦθεν δὲ ἐπορεύθησαν σταθμούς δύο, παρασάγγας 13
 ὀκτώ· καὶ διέβησαν διώρυχας δύο, τὴν μὲν, ἐπὶ γεφύρας,
 τὴν δὲ, ἐξευγμένην πλοίοις ἑπτά· (αὗται δὲ ἦσαν ἀπὸ
 τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ· κατετέμνητο δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ

12. Μηδίας καλούμενον τείχος] Voc-
 abulum medium ex Paris. et Eton.
 adscivi. Ceterum Edd. vett. Guelf.
 Eton. Μηδείας dant. Supra i. 7, 10.
 erat: μέγιστον τοῦ Μηδίας τείχους, ἔνθα
 δὲ εἶον αἱ διώρυχαι ἀπὸ τοῦ Τίγρητος
 ποταμοῦ ρεῖναι· οἱ δὲ εἰσάγει, τὸ
 μὴ ἔσθαι πλεονάζον, βαδίζον δὲ ἰσχυ-
 ρῶς.—εἰσβάλλουσι δὲ οἱ εἰς τὴν Εὐφράτην
 καταλίσσονται δὲ ἰσχυρὰ παρασάγγην γί-
 νεσθαι ὅτι ἴσχυον. Quod vero additur,
 h. l. καλούμενον, arguit, non esse ve-
 ram interpretationem vulgarem muri
 Medici; contra scriptura librorum
 Μηδίας et comparatio loci iii. 4, 11.
 eo nos ducunt, ut suspicemur, mu-
 rum a Medea vocatum fuisse, quæ
 fuisse dicitur uxor postremi Medo-
 rum regis, cui regnum victo Persæ
 ademerant. Ceterum quatuor istos
 canales i. 7, 10. extra murum Me-
 diæ versus septentrionem positos in
 ipsa Mesopotamia, hos vero duos,
 quos hic memorat Xenophon in Ba-
 bylonia sitos, ab iis diversos censuit
 Heeren *Ideen* tom. ii. p. 652. qui de
 muro Mediæ exposuit p. 171. ubi
 tamen male murus hic dicitur agger
 terrenus, ein *Erdschwall*. Mannert.
 Geogr. i. p. 330. comparavit locum
 Ammiani xxiv. 2. quem ad hunc
 murum refert: ad vicum Maceprata

peruenit, in quo semirata murorum ve-
 stigia videbantur, qui priscais tempori-
 bus in spatia longa protenti tueri ab en-
 ternis incurvis Affyriam dicebantur.
 Hinc pars fluminis (Euphratis) scindit-
 tur largis aquarum agminibus ducens
 ad tractus Babylonios interiores, usque
 agris futura et civitatibus circumiectis;
 alia Nahamalcha nomine, quod fluvius
 regum interpretatur, Ctesiphonta præ-
 termeat. Semiramidis διατείχισμα ab
 Eratosthene commemoratum con-
 gruere cum Mediæ muro dicitur in-
 fra ad sect. 25.

παρῆλθον αὐτοῦ εἰσω] Cum murus
 Mediæ Babyloniam intra Euphratem
 et Tigrin conclusam a latere occi-
 dentali transversus clauderet, appa-
 ret, male interpretem Halbkart h. l.
 vertisse: kamen sie zur Medischen Mau-
 er, und setzten nun jenseit derselben
 ihren Marsch fort. Debebat enim in-
 nerhalb derselben ponere. Male idem
 μάλιστα in seqq. vertit die Buchmair-
 zensfelder.

ἐλίσσεται εἰσω] Omittunt εἰσω Edd.
 vett. Guelf. deinde ἀπὸ τοῦ habent,
 ἀπὸ τοῦ Paris. Eton.

13. Τίγρητος] Ita Aldina, Steph.
 margo Villois. Πίγρητος Junt. Guelf.
 hic et in seqq. Sed ipsa etiam Aldi-
 na interdum variat scripturam.

- τάφροι ἐπὶ τὴν χώραν, αἱ μὲν πρῶται, μεγάλαι, ἔπειτα
 δι' ἐλάσσους· τέλος δὲ καὶ μικροὶ ὀχετοὶ, ὥσπερ ἐν τῇ
 Ἑλλάδι ἐπὶ τὰς μελίνας) καὶ ἀφικνῶνται ἐπὶ τὸν Τί-
 γρητα ποταμόν· πρὸς ᾧ πόλις ἦν μεγάλη καὶ πολυάν-
 θρωπος, ἣ ὄνομα Σιτάκη, ἀπέχουσα τοῦ ποταμοῦ στα-
 14 δίους πεντεκαίδεκα. Οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες παρ' αὐτὴν
 ἐσκήνωσαν, ἐγγὺς παραδείσου καλοῦ καὶ μεγάλου καὶ
 δασέος παντοίων δένδρων· οἱ δὲ βάρβαροι, διαβεβηκότες
 15 τὸν Τίγρητα, οὐ μέντοιγε καταφανεῖς ἦσαν. Μετὰ δὲ
 τὸ δεῖπνον ἔτυχον ἐν περιπάτῳ ὄντες πρὸ τῶν ὅπλων Πρό-
 ξενος καὶ Ξενοφῶν καὶ προσελθὼν ἠρώτησεν ἀνδρῶπιός
 τις τοὺς προφύλακας, ποῦ ἂν ἴδοι Πρόξενον ἢ Κλέαρχον.
 Μένωνα δὲ οὐκ ἐζήτει, καὶ ταῦτα παρὰ Ἀριαίου ὦν, τοῦ
 16 Μένωνος ξένου. Ἐπεὶ δὲ Πρόξενος εἶπεν, ὅτι αὐτός εἰμι,
 ὃν ζητεῖς, εἶπεν ὁ ἀνδρῶπις τάδε· Ἐπεμφέ με Ἀριαῖος
 καὶ Ἀρτάεζος, πιστοὶ ὄντες Κύρῳ, καὶ ὑμῖν εὖνοι, καὶ
 κελεύουσι φυλάττεσθαι, μὴ ὑμῖν ἐπιθῶνται τῆς νυκτὸς
 οἱ βάρβαροι· ἔστι δὲ στράτευμα πολὺ ἐν τῷ πλησίον
 17 παραδείσῳ. Καὶ ἐπὶ τὴν γέφυραν τοῦ Τίγρητος ποτα-
 μῷ πέμψαι κελεύουσι φυλακὴν, ὥς διανοεῖται λῦσαι

μελίνας] Infra vi. 4, 6. similiter est
 καὶ μελίνας καὶ σήσαμιν. vi. 6, 1, ἑσ-
 τρια, μελίνας, σῦκα. Cf. supra i. 2,
 22.

πρὸς ᾧ] Eton. in ᾧ habet et verba
 καὶ πολυάνθρωπος omittit.

Σιτάκη] Situm urbi assignat eum,
 ubi hodie vetus Bagdad nominatur,
 Mannert Geogr. v. p. 384. Ctesias
 ἑλλην. h. a. xvi. 42. Σιτάκην Περσικὴν
 ad Argadem amnem habet. Ste-
 phanus Byz. Σιτάκην Περσικὴν, alio
 loco nominat Ψιτάκην πόλιν παρὰ
 τῇ Τίγρητι.

σταδίου] Paris. liber σταδίου habet.

14. ἐσκήνωσαν] Paris. Eton. ἐσκήνω-
 σαν. Quæ varietas sæpenumero oc-
 currit in hoc ipso libro.

δασέος—δένδρων] Genitivus infolen-

ter jungitur vocabulo δασέος.

16. ὅτι αὐτός εἰμι] Margo Steph.
 εἰμι habet, Paris. Eton. αὐτός εἰμι, ὃν
 ζητεῖς—ἀνδρῶπις τάδε. Ἐπεμφέ με
 &c. Vulgo erat ὃν ζητεῖς omisso τάδε
 et Ἐπεμφέ.

Ἀρτάεζος] Infra cap. 5, 35. Ἀρ-
 τάεζος est, ut in Paris. et Eton. utro-
 bique Ἀρτάεζος scripsit Castalio. In
 Cyropædia vi. 3, 31. pro Ἀρτάεζος
 Codex Altorf. dat Ἀρτάεζος.

17. ἐπὶ τὴν γέφυραν] Margo Steph.
 Paris. Eton. παρὰ τὴν γέφυραν. De-
 inceps αὐτοῦ Τίγρητος Guelf. postea
 φύλακας Juntina et Guelf. habet.

ὥς διανοεῖται] Ita margo Steph. Pa-
 ris. Eton. Vulgo legitur ὅτι διαν.
 deinceps male Edd. vet. Guelf. Paris.
 ἀπολειφθῆται.

αὐτὴν Τισσαφέρης τῆς νυκτὸς, ἥπερ δύνῃται, ὥς μὴ διαβῆτε, ἀλλ' ἐν μέσῳ ἀποληφθῆτε τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς διώρυχος. Ἀκούσαντες ταῦτα ἄγουσιν αὐτὸν παρὰ τὸν Κλέαρχον, καὶ φεάζουσιν, ἃ λέγει. Ὁ δὲ Κλέαρχος ἀκούσας ἐταράχθη, καὶ ἐφοβεῖτο σφόδρα. Νεανί- σκος δὲ τις τῶν παρόντων ἐννοήσας εἶπεν, ὥς οὐκ ἀκόλουθα εἴη, τὸ ἐπιθροῦν καὶ λῦσαι τὴν γέφυραν. Δῆλον γὰρ, ὅτι ἐπιθρομένους ἢ νικᾶν δεήσει αὐτοὺς, ἢ ἡττάσθαι. Ἐὰν μὲν οὖν νικῶσι, τί δεῖ αὐτοὺς λύνειν τὴν γέφυραν; οὐδὲ γὰρ, ἂν πολλαὶ γέφυραι ὦσιν, ἔχοιμεν ἂν, ὅποι φυγόντες ἡμεῖς σωθῶμεν. Ἄν δὲ αὖ ἡμεῖς νικῶμεν, λελυμένης τῆς γεφύρας οὐχ ἔξουσιν ἐκείνοι, ὅποι ἂν φύγωσιν· οὐδὲ μὴν βοηθῆσαι, πολλῶν ὄντων πέραν, οὐδεὶς αὐτοῖς δυνήσεται, λελυμένης τῆς γεφύρας.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κλέαρχος, ἤρετο τὸν ἄγγελον, πόση τις εἴη χώρα ἢ ἐν μέσῳ τοῦ Τίγρητος καὶ τῆς διώρυχος. Ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι πολλή, καὶ κῶμαι ἐνεῖσι καὶ πόλεις πολλαὶ καὶ μεγάλαι. Τότε δὴ καὶ ἐγνώσθη, ὅτι αἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον ὑποπέμψαιεν, ὀκνοῦντες, μὴ οἱ Ἕλληνες, αὐ διελθόντες τὴν γέφυραν, μένοιεν ἐν τῇ

19. Νεανίσκος] Ipsum Xenophonem fuisse, suspicio est Zeunii.

τὸ ἐπιθροῦν καὶ λῦσαι] Ita margo Steph. cum libro Brodæi habet pro vulgato τὸ τε ἐπιθροῦν καὶ τὸ λύνειν.

καὶ δὴ δέησι αὐτοὺς] Edd. vett. Guelf. καὶ δὴ δέησι habent, αὐτοὺς Paris. omittit.

σωθῶμεν] Stephanus σωθῶμεν edidit, vulgatum in margine annotans.

20. ὅποι δὲ] Cum Stephano Weiske vulgatum ὅπου δὲ correxit, quod tamen est etiam in libro Paris. Deinceps πολλῶν πλεονάζει Edd. vett. Guelf.

21. πολλὰ Guelf. καλὰ habet.

22. Τότε δὲ] Stephanus Τότε δὲ edidit, minus bene.

οὐ διελθόντες] Negationem hortatu Larcheri addidit Zeune, eandemque vertit Gallicus Interpres Ablancourt et de la Luzerne. Suidas in v. ἐπὶ et ὑποπέμψαιεν ex h. l. laudat διαβάντες—μείναιεν. Etiam Eton. habet μέναιεν.

ἐν τῇ γῇ] Pertinet huc locus Polyæni ii. 2, 4. Κλέαρχος μετὰ τὸν Κύρου θάνατον τὸν Ἕλληνας κατασχόντων χώραν πολλὰν καὶ ἀγαθὴν (ποταμὸς Ἰουαλοῦς τὴν χώραν ἐλαχίστην διειργόμενος ἰσθμῷ, μὴ ᾗσιν εἶναι) πολλοὺς ἴνδον στρατοπεδεύειν, ὥς οὐκ ἰσχυρὸν, πεπλασμένον αὐτόμαλον καθῆναι ἀπαγγέλλοντα, βασιλεῖς τὸν ἰσθμὸν ἀκυλῇ ἀποτυχεῖναι. τοῦτο ἀκούσαντες οἱ Ἕλληνες καὶ πιστεύοντες Κλέαρχον στρατοπεδεύοντα ἰσθμὸν ἰσθμῷ. Quæ vides

- νήσῳ, ἐρύματα ἔχοντες, ἔνθεν μὲν τὸν Τίγρητα ποταμὸν, ἔνθεν δὲ τὴν διώρυχα· τὰ δὲ ἐπιτήδεια ἔχοισιν ἐκ τῆς ἐν μέσῳ χώρας, πολλῆς καὶ ἀγαθῆς οὔσης, καὶ τῶν ἐργασομένων ἐνότων· εἴτα δὲ καὶ ἀποστροφὴ γένοιτο, εἴ τις
- 23 βούλοιτο βασιλέα κακῶς ποιεῖν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέπαύοντο· ἐπὶ μέντοι τὴν γέφυραν ὁμῶς Φυλακὴν ἐπέμψαν· καὶ οὔτε ἐπέθετο οὐδεὶς οὐδαμῶθεν, οὔτε πρὸς τὴν γέφυραν οὐδεὶς ἦλθε τῶν πολεμίων, ὥς οἱ φυλάττοντες
- 24 ἀπήγγελλον. Ἐπειδὴ δὲ ἕως ἐγένετο, διεβαίνον τὴν γέφυραν, ἐζευγμένην πλοίοις τριάκοντα καὶ ἑπτὰ, ὥς οἷόν τε μάλιστα πεφυλαγμένως· ἐξήγγελλον γάρ τινες τῶν παρὰ Τισσαφέρνης Ἑλλήνων, ὥς διαβαινόντων μέλλοιεν ἐπιτίθεσθαι· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ψευδῆ ἦν· διαβαινόντων μέντοι ὁ Γλοῦς αὐτοῖς ἐπεφάνη μετ' ἄλλων, σκοπῶν, εἰ διαβαίνοιεν τὸν ποταμὸν· ἐπεὶ δὲ εἶδεν, ὥχετο ἀπελάυνων.
- 25 Ἀπὸ δὲ τοῦ Τίγρητος ἐπορεύθησαν σταθμοὺς τέτταρας παρασάγγας εἴκοσιν ἐπὶ τὸν Φύσκον ποταμὸν, τὸ εὖρος πλέθρου· ἐπὴν δὲ γέφυρα. Καὶ ἐνταῦθα ὠκέϊτο πόλις μεγάλη, ἣ ὄνομα Ὠπίς· πρὸς ἣν ἀπήντησε τοῖς

ex alieno fonte ducta esse. Infunt tamen religia narrationis in oratione Xenophontea. Ceterum locum Polyæni si compares cum Thucydideo vi. 1. de Sicilia: *ἰν εἰκασι σταδίον μέγαν οὔτε θαλάσσης διέρχεται τὸ μὴ ἔτινος οὕτω*, facile apparebit, in Polyæno *διεργασμένοι* scribi debere. Præterea apparet, scriptorem eum, quem Polyænus excerptis, diligentem Thucydidis lectorem et imitatoriem fuisse.

Τίγρητα ποταμὸν] Posterius vocabulum omittit Paris. Eton. *ἐργασομένων*. Eton. *ἐργασομένων*. Sequens δὲ post *ἵσα* desit in Edd. vet. et Guelf.

23. Μετὰ δὲ] Ex Eton. δὲ adscivi. Deinceps *ἐπίθιστο* Edd. vet. Guelf.

excepta Castalionis editione.

24. *διβαίνον*] Ita Paris. Eton. vulgo *διίσταν*. Deinceps *ἰσπὸ* pro *ἰσπὸ* dat Eton. postea *ἐξήγγισον* Guelf.

ὁ Γλοῦς] Articulum ex Paris. et Eton. addidi cum Zeunio. deinceps μετ' ἄλλωνος Edd. vet. Guelf. Eton. et versio Amasæi. Stephani lectionem firmat margo Villoisii.

25. Φύσκον] Esse qui hodie *Odosen* vel *Odorneh* vocatur, affirmat Mannert Geogr. v. p. 433. Stephanus Byz. in hoc nomine: *ἵσσι καὶ ποταμῶς. Φύσκος, κατὰ φησι Σοφρίωνος ἐν Κίβρου Ἀναβάσει*.

Ὠπίς] An eadem sit, quam memoravit Herodotus i. 189. et Arriani Anabasis, disputat Mannert Geogr. v. p. 460. Herodotus quidem *ἵσσι*

Ἑλλήσιν ὁ Κύρου καὶ Ἀρταξέρξου νόθος ἀδελφός, ἀπὸ
Σάισων καὶ Ἐκβατάνων στρατιὰν πολλὴν ἄγων, ὡς βοη-
θήσων βασιλεῖ· καὶ ἐπιστήσας τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα,
παρερχομένους ἐθεώρει τοὺς Ἕλληνας. Ὁ δὲ Κλέαρχος 26
ἤγειτο μὲν εἰς δύο, ἐπορεύετο δὲ ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφι-
στάμενος. Ὅσον δὲ ἂν χρόνον τὸ ἡγούμενον τοῦ στρα-
τεύματος ἐπιστῇ, τοσούτον ἦν ἀνάγκη χρόνον δι' ὅλου τοῦ
στρατεύματος γίγνεσθαι τὴν ἐπίστασιν· ὥστε τὸ στρά-
τευμα καὶ αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησι δόξαι πᾶμπολυ εἶναι,

pliciter ad Tigrin positam urbem esse
ait: ita tamen, ut infra Gyndis ostia
positam intelligere necesse sit. Ar-
rianus vii. 7, 11. similiter πῶλον ἐπὶ
τοῦ Τίγριτος φησὶ μῖνι dicit. Erato-
sthenes Strabonis ii. p. 215. ed. Sieb.
de Euphrate: γινώσκουσιν δὲ τοῦτον ἡγ-
γῆσιν ἐπὶ τοῦ Τίγριδος κατὰ τὸ Σεμιράμι-
δος διατείχισμα καὶ πόμην καλουμένην
ἵνα διασχόντα ταύτης ὅσον διακοσίους
σταδίους καὶ ῥοῖντα διὰ Βαβυλῶνος ἐπ-
ίστανται εἰς τὴν Περσικὴν πόλιν. Quae
fere repetit libro xi. p. 802. Quod
Eratosthenes Opin vocat πόμην, non
πῶλον, id impedire neminem debet
in geographia regni Persici versatum,
cujus urbes bene multas alii πόμης
dicunt. Sed Mannertus noster Geo-
graph. v. p. 379. aliam rationem opo-
posuit, qua simul errorem Strabonis
convincere conatus est. Verba ipsa
eius apponam: *Im geringsten Ab-
stande, sagt Strabo, befinden sich der
Tigris und Euphrat bey dem Fleckchen
Opis und der Mauer der Semiramis
es beträgt nur 200 Stadien.* Sed gra-
tius errat vir doctus in eo, quod
verba διασχόντα ταύτης ὅσον διακοσίους
σταδίους ita interpretatur, quasi scri-
ptum esset διασχόντα ταύτη: quo
significaretur distantia Tigridis ab
Euphrate. Sed Strabo ταύτης po-
suit, et Eratosthenes distantiam Opi-
dis oppidi, quod ad Tigrin situm
vulgo dicebatur, significavit. Præ-
terea ex verbis Eratosthenis satis ap-
paret, murum Semiramidis ante ur-
bem Opin ductum fuisse; igitur fa-
cis longo spatio abesse potuit ab urbe
Opi. Igitur nihil impedit, quomi-
nus Eratosthenis Opin eandem cum

Xenophontea putemus esse. Mu-
rum Semiramidis ipse Mannertus
cum Mediæ muro comparat, et situs
congruit.

πολλὴν ἄγων] Eton. ἔχει πολλὴν,
minus bene.

ἐπιστήσας] Margo Steph. cum Pa-
rif. et Eton. hoc verbum recte substi-
tuit vulgato στήσας, cujus tamen
scholion illud esse opinabatur Zeune.
Sed στήσας hic plane alienum sensum
habet.

26. εἰς δύο] Multa de h. l. disputat
germanicus interpres Halbkart, et
tandem eo delabatur, ut post εἰς δύο
intelligat τοὺς λόχους; itaque locum
ita vertit: *Klarch ließ die Arme in
einer Kolonne die Kompanie zwey
Mann hoch marschiren.* Sed tanto
conatu opus non erat ad intelligen-
dam aciem a Xenophonte significa-
tam, nec supplemento aliquo indiget
oratio græca. Nam exercitum to-
tum per λόχους distributum cedere,
norant lectiores. Breviter ut dicam,
ordinem eundem Polyænus ii. 1, 24.
disertius ita narrat: Ἀρχαίου—ἰσ-
μνητίας τὴν φάλαγγα ἤγει ἐπὶ δύο τά-
ξας.

ἐπιστῇ] Scriptura Brodæi libri,
marg. Steph. Parif. Eton. ἐπιστήσας
potest ita probari, ut intelligatur δ
Κλέαρχος.

ἢ ἀνάγκη] Verbum δ ex libro
Brodæi inferui, quod Parif. liber post
ἀνάγκη positum habet, margo Steph.
ἀν ἀνάγκη.

ἐπίστασιν] Male Junt. Guelf. Eton.
ἐπίστασιν scriptum habent, quod A-
malæus interpretatus est.

αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησι] Lestio a Leon-

27 καὶ τὸν Πέρσιν ἐκπεπλήχθαι θεωροῦντα. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπορεύθησαν διὰ τῆς Μηδίας σταθμοὺς ἐρήμους ἕξ παρασάγγας τριάκοντα εἰς τὰς Παρυσάτιδος κόμας, τῆς Κύρου καὶ βασιλέως μητρός. Ταύτας Τισσαφέρνης Κύρῳ ἐπεγγελαὶν διαρπάσαι τοῖς Ἑλλήσιν ἐπέτρεψε, πλὴν ἀνδραπόδων. Ἐνὴν δὲ σῖτος πολὺς, καὶ πρόβατα, καὶ
28 ἄλλα χρήματα. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπορεύθησαν σταθμοὺς ἐρήμους πέντε παρασάγγας εἴκοσι, τὸν Τίγρητα ποταμὸν ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ σταθμῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ πόλις ὠκεῖτο μεγάλη καὶ εὐδαίμων, ὄνομα Καιναί, ἐξ ἧς οἱ βάρβαροι διηγόν ἐπὶ σχεδίαις διφθερί-
ναις ἄρτους, τυροὺς, οἶνον.

clavio memorata autōis τοῖς ἰχθυῶσι aliena ab hoc loco esse videtur: ian-
tois est in Eton.

27. Μηδίας] Alii libri cum Paris. Μηδίας habent.

κόμας] Huc pertinet locus in Ctesiae fragmentis c. 58. ἀναχάρησις Κλισάρχου τοῦ Λακιδαιμονίου ἔμα τοῖς εἶν αὐτῷ "Ἑλλῆσι τῆς νυκτὸς, καὶ τῶν τῆς Παρυσάτιδος πόλεως μὴς κατέληψις, ὥτα σπονδαὶ βασιλέως πρὸς τοὺς Ἑλλήνας. Etiam hinc apparet, nomen πόλεως saepenumero cum altero καμῶν in rebus Perficis permutari.

ἰπταγγιλῶν] Ita cum Stephano Guelf. ἰπαγγιλῶν Edd. vett.

28. πίντι] Paris. et Eton. τίτταται habent.

ἰς ἀριστερᾷ] Male liber Eton. ἰς δεξιᾷ habet; Tigrin enim jam transierant supra fest. 25. In sequentibus articulus τοῦ ante ποταμοῦ excidit in Zeuniana.

Καιναί] Stephanus Byz. ἴσσι καὶ πόλις Κάναι τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ. Καινός esse locum, qui hodie Senn vocatur, ad ostium Zabati minoris situm, suspicatur Mannert. Geogr. v. p. 333. Dubitationem viro docto injicit mentio fluvii Zabati omif-

sa. Inter argumenta opinionis suae posuit, distare ex narratione Xenophontis Opim a Cænis 34 parasangis, Cænas a Zabato fluvio, quem Lycum et Zabum majorem esse statuit, 16 parasangis. Sed si Opis inter Zabum minorem et majorem sita fuit, quem situm ei assignat tabula Heereniana, Zabum minorem non transierunt Græci, nec Cænis urbi verum situm ad ostium Zabi minoris assignavit Mannert.

σχιδιαὶ διφθέραις] Ita margo Steph. cum libro Brodæi, Paris. Eton. Vulgo erat σχιδίαι διφθεράων. Prius vitium correxit Hutchinson. Comparat Zeune Arriani Periplum maris Erythræi p. 157, ubi navigia ejusmodi (rates sunt) dicantur σχιδία διεμάστιναι ἐξ ἀσπῶν. Locus est in Editione Hudsoni p. 15. Genus ratiū hodieque in fluvii Euphrate et Tigri usitatum incolæ Kellek vocant, de quo collectas notitias habes in *Edmanni Vermischten Sammlungen zur Erklärung der heiligen Schrift*, Partic. iii. No. 12.

τυροὺς] Ita vulgatum τυρὸν ex Eton. correxi.

CAP. V.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Ζάβατον ποταμὸν, τὸ εὖρος τεττάρων πλεῖθρων. Καὶ ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· ἐν δὲ ταύταις ὑποψίας μὲν ἦσαν, Φανερά δὲ οὐδεμία ἐφαίνετο ἐπιβουλή. Ἔδοξεν οὖν τῷ Κλεάρχῳ² συγγενέσθαι Τισσαφέρνει, καὶ εἴ πως δύναίτο, παῦσαι τὰς ὑποψίας, πρὶν ἐξ αὐτῶν πόλεμον γενέσθαι· καὶ ἐπεμψέ τινα ἐροῦντα, ὅτι συγγενέσθαι αὐτῷ χρήζοι. Ὁ δὲ εὐτοίμως ἐκέλευσεν ἥκειν. Ἐπειδὴ δὲ συνήλθον,³ λέγει ὁ Κλέαρχος τάδε· Ἐγὼ, ὦ Τισσαφέρνη, οἶδα μὲν ἡμῶν ὄρκους γεγενημένους, καὶ δεξιάς δεδομένας, μὴ ἀδικῆσιν ἀλλήλους· φυλαττόμενον δὲ σε ὁρῶ ὡς πολεμίους ἡμᾶς· καὶ ἡμεῖς, ὁρῶντες ταῦτα, ἀντιφυλαττόμεθα. Ἐπεὶ δὲ σκοπῶν οὐδὲν δύναμαι οὔτε σὲ αἰσθῆσθαι πει-⁴ ρώμενον ἡμᾶς κακῶς ποιεῖν, ἐγὼ τε σαφῶς οἶδα, ὅτι ἡμεῖς γε οὐδ' ἐπινοοῦμεν οὐδὲν τοιοῦτον, ἔδοξέ μοι εἰς λόγους σοι ἐλθεῖν, ὅπως, εἰ δυναίμεθα, ἐξέλοιμεν ἀλλήλων τὴν ἀπιστίαν. Καὶ γὰρ οἶδα ἤδη ἀνθρώπους τοὺς⁵

1. ἀφικνοῦνται] Ita Paris. et Eton. probante etiam Porfono. Vulgo erat ἀφίστατο.

Ζάβατον] Paris. Ζάπατον. Infra iii. 3, 6. erat Ζάπην, in Leoncl. et Welfius Ζάθην, sed Hutchinssonum secutus Zeune Ζάβατον dedit, quem eundem esse utrobique putabat. Bochartus in Geogr. Sacra iv. 19. et cum eo Michaelis in Spicileg. Geogr. p. 243. statuit, eundem esse fluvium, qui Græcis Λύκος audiat, nomine Syriaco et Hebraico conveniente. Eundem etiam cum Ammiani Diaba vel Diasa xxiii. 6. facit Bochartus, hodie Zab vocatum. Sed Mannert. Geogr. v. p. 434. seqq. docet, Lycum et Caprum, qui dicuntur a scriptoribus rerum Alexandri, esse fluvium geminum, qui hodieque po-

men vetustum Zab servat, majoris et minoris nomine distinctus. Majorem tantum nominat h. l. Xenophon.

2. χρήζω] Eton. liber διωτο habet. Orationem Clearchi sequentem Aristides tom. ii. p. 517. judicat et laudat.

3. διδομένης] Aldina, Guelf. διδομένης. Sequens κακῶς ποιῖν pro vulgato κακοποιῖν restitui ex margine Steph. Paris. Eton. quanquam κακοποιῖν τὴν βασιλείας χάραν est Memorab. iii. 5, 26. Sed et ibi κακῶς ποιῖν verum puto. Contra in Eton. iii. 11. εἰ διδασκαμένη ὑπὸ τοῦ ἀνδρός τὰ γὰρ κακοποιῖν ἢ γυνὴ veram significationem verbum habere videtur.

4. οὔτε σὲ] Juntina cum Guelf. σὲ omisit, et deinceps λόγους σου dedit.

μὲν ἐκ διαβολῆς τοὺς δὲ καὶ ἐξ ὑποψίας, οἱ φοβηθέν-
τες ἀλλήλους, φθάσαι βουλόμενοι πρὶν παθεῖν, ἐποίη-
σαν ἀνήκεστα κακὰ τοὺς οὔτε μέλλοντας οὔτε βουλομέ-
θους τοιοῦτον οὐδέν. Τὰς οὖν τοιαύτας ἀγνωμοσύνας νο-
μίζων συνουσίαις μάλιστα ἂν παύεσθαι, ἤκω, καὶ
διδάσκειν σε βούλομαι, ὥς σὺ ἡμῖν οὐκ ὀρθῶς ἀπιστεῖς.
7 Πρῶτον μὲν γὰρ καὶ μέγιστον, οἱ Θεῶν ὅρκοι ἡμᾶς κω-
λύουσι πολέμιους εἶναι ἀλλήλοις· ὅστις δὲ τούτων σύνοι-
δεν αὐτῷ παρημεληκῶς, ταῦτον ἐγὼ οὐποτ' ἂν εὐδαιμο-
νίσαιμι. Τὸν γὰρ Θεῶν πόλεμον οὐκ οἶδα οὐτ' ἀπὸ
ποίου ἂν τάχους οὔτε ὅποι ἂν τις φεύγων ἀποφύγοι, οὐτ'
εἰς ποῖον ἂν σκότος ἀποδράῃ, οὐδ' ὅπως ἂν εἰς ἐχυρὸν
χωρίον ἀποσταίῃ. Πάντη γὰρ πάντα τοῖς Θεοῖς ὑποχα,
8 καὶ πανταχῇ πάντων ἴσον οἱ Θεοὶ κρατοῦσι. Περὶ μὲν
δὴ τῶν Θεῶν τε καὶ τῶν ὀρκῶν οὕτω γιγνώσκω, παρ' οἷς
ἡμεῖς τὴν φιλίαν συνθέμενοι κατεθέμεθα· τῶν δὲ ἀν-
θρῶπίνων σὲ ἐγωγε ἐν τῷ παρόντι νομίζω μέγιστον ἡμῖν
9 εἶναι ἀγαθόν. Σὺν μὲν γάρ σοι πᾶσα μὲν ἡμῖν ὁδὸς
εὐπορος, πᾶς δὲ ποταμὸς διαβατὸς, τῶν δὲ ἐπιτηδείων
οὐκ ἀπορία· ἄνευ δέ σου πᾶσα μὲν ἡ ὁδὸς διὰ σκότους,
(οὐδὲν γὰρ αὐτῆς ἐπιστάμεθα) πᾶς δὲ ποταμὸς δύσπο-
ρος, πᾶς δὲ ὄχλος φοβερός· φοβερώτατον δὲ ἐρημία·

5. τοὺς δὲ καὶ] Ex Guelf. καὶ adsci-
vit Zeune.

6. ἂν παύεσθαι] Arnaldi in Anim-
adv. p. 176. vanam opinionem ἂν
locum hic esse negantis et ἀναπαύ-
σθαι corrigen- tis recte improbavit
Zeune.

7. ἡμᾶς κωλύουσι] Stobæus, qui h.
l. excerptis in Serm. p. 197. habet
καὶ. ἡμᾶς—οὐποτ' ἂν ἰγώ.

οἶδα οὐτ' ἀπὸ ποίου] Margo Steph.
cum Eton. οἶδα ὑφ' ὑποψίας. Paris.
Eton. ἂν τάχους, οὔτε ἔπει ἂν τις φεύ-
γων ἀποφύγοι, οὐτ' εἰς ποῖον σκότος.

Mihi etiam loci mentio necessaria
videbatur hic, ut in duobus sequen-
tibus membris, quare verba οὔτε ἔπει
ἂν vulgo omiſſa adjunxi. τις vulgo
erat post φεύγων collocatum.

εἰς ποῖον ἂν] Stobæus οὔτε εἰς ποῖον
ἂν σκότος ἀποδύη, οὔτε ὅπως—ἐχυρὸν.
Idem deinceps πάντη πάντων ἴσον ha-
bet.

8. παρ' οἷς] In locum vulgati παρ'
οὐς Mureti conjecturam recepit pri-
mus Zeune.

9. πᾶσα μὲν ἡμῖν] Ex margine
Steph. Paris. Eton. μὲν interferui.

μέσθῃ γὰρ πολλῆς ἀπορίας ἐστίν. Εἰ δὲ ἤ καὶ μα- 10
 νέντες σὲ κατακτείναιμεν, ἄλλο τι ἂν, ἢ, τὸν εὐεργέτην
 κατακτείναντες, πρὸς βασιλέα τὸν μέγιστον ἔφεδρον
 ἀγωνιζόμεθα; Ὅσων δὲ ἤ καὶ οἶαν ἐλπίδων ἐμαυτὸν
 ἂν στερήσαιμι, εἴ σέ τι κακὸν ἐπιχειρήσαιμι ποιῶν,
 ταῦτα λέξω. Ἐγὼ γὰρ Κῦρον ἐπεθύμησά μοι Φίλον. 11
 γενέσθαι, νομίζων τῶν τότε ἰκανώτατον εἶναι εὖ ποιῶν,
 ὃν ἂν βούλοιο. Σὲ δὲ νῦν ὁρῶ τήν τε Κύρου δύναμιν καὶ
 χώραν ἔχοντα, καὶ τὴν σεαυτοῦ ἀρχὴν σῶζοντα, τὴν δὲ
 βασιλέως δύναμιν, ἣ Κῦρος πολεμία ἔχρητο, σοὶ ταύτην
 σύμμαχον οὔσαν. Τούτων δὲ τοιούτων ὄντων, τίς οὕτω 12
 μαινεται, ὅστις οὐ σοὶ βούλεται φίλος εἶναι; Ἀλλὰ
 μὴν, (ἐγὼ γὰρ καὶ ταῦτα, ἐξ ὧν ἔχω ἐλπίδας, καὶ σε
 βουλήσεσθαι Φίλον ἡμῖν εἶναι) οἶδα μὲν γὰρ ὑμῖν Μυ- 13
 σούς λυπηροὺς ὄντας, οὓς ἐλπίζω ἂν σὺν τῇ παρούσῃ δυ-
 νάμει ταπεινοὺς ὑμῖν παρασχεῖν· οἶδα δὲ καὶ Πεισίδας·
 ἀκούω δὲ καὶ ἄλλα ἔθνη πολλὰ τοιαῦτα εἶναι, ἀ οἶμαι
 ἂν παῦσαι ἐνοχλοῦντα αἰετὶ τῇ ὑμετέρᾳ εὐδαιμονίᾳ. Αἰ-
 γυπτίους δὲ, οἷς μάλιστα ὑμᾶς νῦν γιγνώσκω τεθυμω-
 μένους, οὐχ ὁρῶ, ποία δύναμει συμμάχῳ χρησάμενοι
 μᾶλλον ἂν κολάσεσθαι τῆς νῦν σὺν ἐμοὶ οὔσης. Ἀλλὰ 14
 μὴν ἐν γε τοῖς πλείοσι οἰκοῦσι σὺ, εἰ μὲν βούλοιο τῷ Φίλος
 εἶναι, ὥς μέγιστος ἂν εἴης· εἰ δὲ τις σὲ λυποίῃ, ὥς

ἀπορίας] Eton. ἀπορίας habet.

10. Εἰ δὲ ἢ] Edd. vett. Guelf. Eton. ἢ omittunt.

Ἰφίλον] Margo Steph. Parif. Eton. ἰφίλον habent, pejus.

12. Ἀλλὰ μὴν, (ἐγὼ γὰρ] Nisi cum Leonclavio ἀλλὰ μὴν ἐγὼ γὰρ καὶ scripseris, parenthesicos signa addenda erant, quod fecimus præeunte Weiskio, qui comparat locum iii. 2, 11.

13. ἐλπίζω] Margo Steph. Parif. Eton. ἐλπίζω.

κολάσεισθαι] Castalio κολάσσεισθαι edidit, quod mutatum in κολάσσει equidem probō. Propter additum ἂν vulgata scriptura ferri non potest. De Ægyptiorum defectione vide Diodori xi. 71. seqq.

τῆς—οὔσης] Insolens Weiskio videtur dictum pro ἢ τῆς—οὔσης; comparat tamen locum Cyrop. viii. 7, 12. ταῦτα τῷ βασιλεύοντι ἀνάγκη σου μᾶλλον συμπαρομαρτεῖν. ubi est pro μᾶλλον ἢ σοί.

- θεοπότης ἀναστρέφοιο, ἔχων ἡμᾶς ὑπηρετάς, οἳ σοι οὐκ ἂν τοῦ μισθοῦ ἕνεκα μόνον ὑπηρετοῖμεν, ἀλλὰ καὶ τῆς χάριτος, ἣν σωθέντες ὑπὸ σοῦ σοὶ ἂν ἔχοιμεν δικαίως.
- 15 Ἐμοὶ μὲν ταῦτα πάντα ἐνθυμουμένῳ οὕτω δοκεῖ θαυμαστόν εἶναι, τὸ σὲ ἡμῖν ἀπιστεῖν, ὥστε καὶ ἡδιστ' ἂν ἀκούσαιμι τοῦνομα, τίς ἐστὶν οὕτω δεινὸς λέγειν, ὥστε σὲ πεῖσαι λέγων, ὡς ἡμεῖς σοι ἐπιβουλευόμεν. Κλέαρχος μὲν οὖν τοσαῦτα εἶπε· Τισσαφέρνης δὲ ᾧδε ἀπημείφθη·
- 16 Ἄλλ' ἡδομαι μὲν, ὦ Κλέαρχε, ἀκούων σου Φρονίμους λόγους· ταῦτα γὰρ γινώσκων, εἴ τι ἐμοὶ κακὸν βουλεύois, ἅμα ἂν μοι δοκεῖς καὶ σεαυτῷ κακόνους εἶναι. Ὡς δ' ἂν μάθης, ὅτι οὐδ' ἂν ὑμεῖς δικαίως οὔτε βασι-
- 17 λεῖ οὗτ' ἐμοὶ ἀπιστοίητε, ἀντάκουσον. Εἰ γὰρ ὑμᾶς ἐβουλόμεθα ἀπολέσαι, πότερά σοι δοκῶμεν ἱππέων πλῆθους ἀπορεῖν, ἢ πεζῶν, ἢ ὀπλίσεως, ἐν ἧ ὑμᾶς μὲν βλάπτειν ἱκανοὶ εἴημεν ἂν, ἀντιπάσχειν δὲ οὐδεὶς κίνδυνος;
- 18 Ἀλλὰ χωρίων ἐπιτηδείων ὑμῖν ἐπιτιθέσθαι ἀπορεῖν ἂν σοι δοκῶμεν; Οὐ τοσαῦτα μὲν πεδία ἡμῖν φίλια ὄντα σὺν πολλῷ πόνῳ διαπορεύεσθε, τοσαῦτα δὲ ὄρη ὑμῖν ὁράτε ὄντα πορευτέα, ἃ ἡμῖν ἔξῃσι προκαταλαβοῦσιν ἄπορα ὑμῖν παρέχειν; τοσαῦτοι δὲ εἰσι ποταμοὶ, ἐφ'

14. ἢ σοι] Eton. cum Juntina ἔου habet.

15. ὥστε σὲ πῶσαι] Pronomen σὲ ex libro Brodæi et Paris. adjunxi.

ἐπιβουλεύομαι] Hoc ex Edd. vett. et Guelf. pro vulgato ἐπιβουλεύομαι restitui.

16. ἂν μοι δοκεῖς] Recte vulgatum δοκεῖς corrigi iussit Porson; idem vitium in Platonis Republ. iv. p. 422. B. 430. A. et in Gorgia p. 514. sustulit. Minus aptum Weiskii δονοῖς.

μάθης] Ita cum Amasæo Stephanus, μάθῃσι Edd. vett. Guelf.

ἀπιστοίητε] Hutchinsoni conjecturam, quam scriptura Paris. ἔπειται ἔπει firmare videtur, recepit Zeune in locum vulgati ἀπιστοίητε. Muretus ἀπιστίαντι scribi voluit.

17. ἰστίων] Eton. ἴστων. Idem cum Paris. sequens εἴημεν ἂν dedit, ubi vulgabatur ἂν ἡμῖν.

18. ἡμῖν φίλια ὄντα] Paris. ἃ ὑμῖν φίλια habet; Weiskiana ὑμῖν, ἐρᾷσι] Ita Paris. Eton. Guelf. Vulgatum ἐρᾷται correxit Muretus.

ἐφ' ὧν] Ita Paris. Eton. Vulgo est ἐξ ὧν, ubi intelligendus erat egressus e fluminibus.

ὧν ἔξεστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὅποσους ἀν' ὑμῶν βουλοί-
 μεθα μάχεσθαι; Εἰσὶ δὲ αὐτῶν, οὓς οὐδ' ἀν' παντά-
 πασι διαβαίητε, εἰ μὴ ἡμεῖς ὑμᾶς διαπορεύομεν. Εἰ 19
 δὲ ἐν πᾶσι ταύτοις ἡττώμεθα, ἀλλὰ τό γε πῶρ τοῦ καρ-
 ποῦ κρεῖττον ἐστίν· ὃν ἡμεῖς θυναίμεθ' ἀν' κατακαύσαν-
 τες λιμὸν ὑμῖν ἀντιτάξαι, ὃ ὑμεῖς, οὐδ' εἰ πᾶν ἀγαθὸν
 εἴητε, μάχεσθαι ἀν' δύνασθε. Πῶς οὖν ἀν', ἔχοντες 20
 τοσούτους πόρους πρὸς τὸ ὑμῖν πολεμεῖν, καὶ τούτων μη-
 δέα ἡμῖν ἐπικίνδυνον, ἔπειτα ἐκ τούτων πάντων ταῦτον ἀν'
 τὸν τρόπον ἐξελοίμεθα, ὃς μόνος μὲν πρὸς θεῶν ἀσεβῆς,
 μόνος δὲ πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρὸς; Παντάπασι δὲ ἀπό- 21
 ρων ἐστὶ καὶ ἀμηχανῶν καὶ ἀνάγκῃ ἐχομένων, καὶ τού-
 των πονηρῶν, ὅτινες ἐθέλουσι δι' ἐπιτορκίας τε πρὸς θε-
 οὺς, καὶ ἀπιστίας πρὸς ἀνθρώπους, πράττειν τι. Οὐχ
 οὕτως ἡμεῖς, ὦ Κλέαρχε, οὔτε ἡλίθιοι, οὔτε ἀλόγιστοι
 ἐσμέν. Ἀλλὰ τί δὴ, ὑμᾶς ἔχον ἀπολέσαι, οὐκ ἐπὶ 22
 ταῦτο ἤλθομεν; Εὖ ἴσθι, ὅτι ὁ ἐμὸς ἔρως τούτου αἴτιος,

ἰστίους—μάχεσθαι.] Zeune post βου-
 λείμεθα ponendum comma, et ad
 μάχεσθαι ὥστε intelligendum cenfet,
 deceptus scilicet loco Cyrop. iii. 3,
 47. quem apposuit Hutchinson: πα-
 ραδόντες ἑαυτοὺς ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὥσθ',
 ἰστίους ἀν' βουλοίμεθα αὐτῶν, μάχι-
 εσθαι. Iterum iv. i, 18. παρίσχει
 ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὥστε, ἰστίους ἰβουλί-
 μεθα αὐτῶν, μάχεσθαι. In Hippar-
 chio vii. 11. est similiter: καὶ ἐν δια-
 βάσει γὰρ ἐστὶ—ταμιεύεσθαι, ὥστε,
 ἰστίους ἀν' βουλίμεθα τῶν πολιτῶν, ἰσι-
 τεύεσθαι. Contra Thucydides vi. 18.
 ab eodem Hutchinsono comparatus:
 οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ἢ ὅσον βου-
 λείμεθα ἔχειν.

19. τό γε πῶρ.] Eton. τό γε τὸ πῶρ
 habet.

ἀν' δύνασθε.] Vulgatum δύνασθαι vi-
 tiolum esse monuit Porfion; idem
 mendum infra v. 6, 9. sustulit.

20. πρὸς θεῶν—πρὸς ἀνθρώπων.] Cf.
 dicenda ad v. 7, 12.

21. Παντάπασι.] Vulgatam hanc
 distinctionem mutavit, et hanc se-

dionem cum antecedente continua-
 vit Weiske, commate posito post αἰ-
 σχρὸς. Ait: "si nova inde sequeretur
 periodus, pro di longe graviores ad
 asseverandum particulæ positæ es-
 sent, v. c. ἀλλὰ γάρ. Deinde con-
 venienter in fine diceretur πονηροὶ et
 ἀσεβεῖς, non ἡλίθιοι et ἀλόγιστοι; quæ
 nomina ostendunt, omnia cum pri-
 maria sententia πῶς οὖν ἀν'—ἐξελοί-
 μεθα in unam periodum juncta esse.
 Longiore opus esset oratione ad sin-
 gula opinionis specie veri aliqua non
 destitutæ refellenda." Mihi vulgatæ
 distinctio unice placet.

22. τί δὴ.] Ita cum Guelf. Parif.
 Eton. τί δὲ erat ante Welfium, qui
 Stephani conjecturam recepit. De-
 inceps ἡμᾶς pro ὑμᾶς habent Edd.
 vett. cum Guelf.

ἰσὶ τοῦτοι.] Ita cum Hutchinsono
 Zeune. Vulgatam τοῦτοι correxit
 Stephanus, conjecturam firmante Pa-
 rif. libro.

Εὖ ἴσθι.] Weiskio hæc orationis
 pars minus placet: honestiorem

ταῦ τοῖς Ἕλλησιν ἐμὲ πιστὸν γενέσθαι, καὶ ὃ Κῦρος
ἀνέβη ξενικῶ διὰ μισθοδοσίαν πιστεύων, τούτῳ ἐμὲ
23 καταβῆναι δι' εὐεργεσίας ἰσχυρόν. Ὅσα δέ μοι ὑμεῖς
χρήσιμοι ἔσσεσθε, τὰ μὲν καὶ σὺ εἶπες, τὸ δὲ μέγιστον
ἐγὼ οἶδα· τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν βασιλεῖ
μόνῳ ἔξεστιν ὀρθὴν ἔχειν, τὴν δὲ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ ἴσως ἂν
ὑμῶν παρόντων καὶ ἕτερος εὐπετῶς ἔχοι.

24 Ταῦτα εἰπὼν ἔδοξε τῷ Κλεάρχῳ ἀληθῆ λέγειν· καὶ
εἶπεν· Οὐκοῦν, ἔφη, οἵτινες, τοιούτων ἡμῖν εἰς Φιλίαν
ὑπαρχόντων, πειρῶνται διαβάλλοντες πολεμίους ποιῆσαι
25 ἡμᾶς, ἄξιοί εἰσι τὰ ἔσχατα παθεῖν; Καὶ ἐγὼ μὲν, ἔφη
ὁ Τισσαφέρης, εἰ βούλεσθε μοι οἱ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ
λοχαγοὶ ἐν τῷ ἐμφανεῖ εἰλθεῖν, λέξω τοὺς πρὸς ἐμὲ λέ-
γοντας, ὥς σὺ ἐπιβουλεύεις ἐμοὶ τε καὶ τῇ σὺν ἐμοὶ
26 στρατιᾷ. Ἐγὼ δὲ, ἔφη ὁ Κλέαρχος, ἄξω πάντας·
καὶ σοὶ αὖ ἐγὼ δηλώσω, ὅθεν ἐγὼ περὶ σου ἀκούω.

enim causam jam significasse, quod nollet esse πρὸς Διὶ ἀσέβης, et sibi haestenus repugnare. Scilicet haec referenda puto ad universum Tissaphernis confilium Græcos redeuntibus ferendi, quod statim post pugnam cepisse videri vult, antequam σπονδαὶ jurejurando fuissent firmatae.

τοῦ τοῖς] Parif. Eton. τὸ τοῖς habent. Deinceps τὴν ἐργασίαν est in Eton. quod cum Leonclaviana dedit Welfiana. Idem Eton. μισθοδοσίας habet.

23. ἴσσεσθαι] Vulgatum ἴσσε nullo modo ferendum correxi, quod tamē Interpretēs omnes præterierunt.

ἐπὶ δ' ἐπὶ τῇ καρδίᾳ] Durius merito dictum videtur Weifiko, et significare spiritum regum e potentia regia natum. De tiara recta compara Cyrop. viii. 3, 13. Simile quid dicere liceret ufo veteri dicto poetæ apud Stobæum Serm. 106. ubi gubernator ait: εἰ ἴσθι, Ποσειδῶν, ὅτι ἐστὶν τὰν καὶν καταδόσω, quod Seneca Epist. 85. vertit: Neptune, nunquam hanc navem nisi rectam perducam in portum.

Igitur licebit alicui dicere: Neptune, si mihi navem hanc rectam perducere minus licbit, mentem certe rectam servabo. Ad hunc modum Tissaphernes dicere videtur: Quodsi regi solē tiaram rectam gerere licet, ego vobis adversantibus animum erectum gerere non minus potero.

25. ἐν τῷ ἐμφανεῖ] Huc pertinet locus Diodori ex lacuna reliquos: ἄλλοις γὰρ ἡγούμενοι ἐλθόντες καὶ κατὰ πρόσωπον ἀκούσαι τῶν λόγων, διότι οἱ τε στρατηγοὶ σχεδὸν ἅπαντες μετὰ Κλεάρχου καὶ τῶν λοχαγῶν ὡς ἴσκει πρὸς Τισσαφέρνην ἦλθον· καὶ στρατιωτῶν δὲ πρὸς ἄλλους ἐλθόντες βουλεύονται ἀπελευθεῖν ὡς διακρίσει. Aliunde Polyænus vii. 18. Τισσαφέρνης πρὸς Κλεάρχον ἰστίσαστο παρακαταδόμενος τὰς παλαιότητας· τὰς δὲ αὐτὰς σπονδὰς ἴσθι ἱσθίον ποιῆσαι καὶ πρὸς τοὺς λαοὺς ἡγούμενους. ἦσαν οἱ λαοὶ, Περσῆες Βακτρίαι, Μῆων Θιγαλλοί, Ἄγιοι (recte vulgata Ἀγίαι), Σαρδάται Ἀχαιοί· ἵσταντο τούτοις λοχαγοὶ καὶ στρατιῶται διακρίσει. Τισσαφέρνης τοὺς μὲν στρατηγοὺς ἴσκειν ὡς βασιλῆα, τοὺς δὲ ἄλλους ἀπικτινύν ἀπὸ πάντας.

Ἐκ τούτων δὴ τῶν λόγων ὁ Τισσαφέρνης φιλοφρονούμε- 27
 νος τότε μὲν μένειν τε αὐτὸν ἐκέλευσε καὶ σύνδειπνον
 ἐπαίσατο· τῇ δὲ ὑστεραία Κλέαρχος, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ
 στρατόπεδον, δηλὸς τε ἦν πᾶν φιλικῶς οἴομενος διακεί-
 σθαι τῷ Τισσαφέρνει, καὶ ἔλεγεν, ἃ ἐκείνος ἀπήγγελ-
 λε· ἔφη τε χρῆναι ἰέναι παρὰ Τισσαφέρνει, οὓς ἐκέ-
 λευσε, καὶ οἱ ἂν ἐξελεγχθῶσι διαβάλλοντες τῶν Ἑλλή-
 νων, ὡς προδότας αὐτοὺς καὶ κακόνους τοῖς Ἑλλησιν
 ὄντας τιμωρηθῆναι. Ὑπώπτει δὴ, εἶναι τὸν διαβάλ- 28
 λοντα Μένωνα· εἰδὼς αὐτὸν καὶ συγγεγεννημένον Τισσα-
 φέρνει μετὰ Ἀριαίου, καὶ στασιάζοντα αὐτῷ καὶ ἐπι-
 βουλευόντα [αὐτῷ], ὅπως, τὸ στράτευμα ἅπαν πρὸς ἐαυ-
 τὸν λαβῶν, φίλος ἢ Τισσαφέρνει. Ἐβούλετο δὲ καὶ ὁ 29
 Κλέαρχος ἅπαν τὸ στράτευμα πρὸς αὐτὸν ἔχειν τὴν
 γιῶμην, καὶ τοὺς παραλυπαῦντας ἐκποδῶν εἶναι. Τῶν
 δὲ στρατιωτῶν ἀντέλογόν τινες αὐτῷ, μὴ ἰέναι πάντας

27. φιλικῶς οἴομενος διακεῖσθαι] Wei-
 lke monet non recte verti: amico esse
 animo aduersus Tissaphernem, sive ami-
 cum ejus esse. Ita enim participium
 οἴομενος negligi. Esse igitur ait amari
 a Tissapherne. Addit: varius est δια-
 κεῖσθαι de externa conditione, sed tamēn
 hic obtinet. Miror ad externam condi-
 tionem referri, si quis ametur ab
 aliquo. Verum tamen esse, quod ait
 διακεῖσθαι etiam de externa dici condi-
 tionem, firmat locus infra vii. 3, 17.
 ἢ οἱ συμφρονεῖ, τοῦτο δύναιτο δ τι
 ὄντι, καὶ ἀμεινον ὁμοῦ διακίεσθαι, ἢ
 ἴναι κλέαρχο τῷ πρὸς αὐτὸν οἰκονομῶντι δυνάτι.
 Malim tamen h. l. τὸν Τισσαφέρνην
 scriptum. De suo enim in Tissapher-
 nem animo non dubitabat Clearchus,
 sed de Tissaphernis benevolen-
 tia opinabatur, falso ille quidem.
 Præterea locus alter Xenophontis vii.
 3, 17. non satis vel aptus vel adeo
 sanus esse videtur. Videtur enim
 Xenophon ibi potius κρίσιν quam
 διακίεσθαι scriptis. Reperi tamen
 in Platonis Lachete p. 182. locum,
 qui conditionem hominis externam

etiam significare videtur, sed diversa
 structura. Ita enim Laches de So-
 crate, a quo discere paratum se esse
 affirmat, judicat: οὗτω εὖ παρ' ἐμοῦ
 διακίεσαι ὥς ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἢ μισ'
 ἐμοῦ συνδικινδυνεύεις καὶ ἴσους σουτοῦ
 πῶραν τῆς ἀρετῆς. quod vertunt: sic
 certe erga te affectus sum. Malim:
 tale meum de te indicium est, ita de te
 et tua virtute existimo, talem opinionem
 de te concepi &c.

παρὰ Τισσαφέρνει.] Equidem παρὰ
 Τισσαφέρνην præfeto.

28. Μίνωνα] Ctesias Photii p. 64.
 Κλέαρχος—καὶ Μίνων αὐτὸν διάφοροι ἀλ-
 λήλοις ἐνύγχανον, διότι τῇ μὲν Κλείαρχον
 ἀπαντα ὁ Κύρος συμβούλων, τοῦ δὲ Μί-
 νωνος λόγος οὐδὲν ἦν.

[αὐτῷ], δυνάτι] Pronomen a Paris.
 et Eton. omissum præeunte Zeunio
 seclusi.

29. ἀντέλογόν τινις] Excerpta Cte-
 sias cap. 60. ὡς Τισσαφέρνης ἐπιβουλεύει
 τοῖς Ἑλλήσι, καὶ προσεταιρισάμενος Μί-
 νωνα τὸν Θιτυαλὸν δι' αὐτοῦ Κλέαρχον
 καὶ τοὺς ἄλλους στρατηγούς ἀπάσῃ καὶ
 ὅρκῳ ἰχυρώσαντε, τοῦ Κλέαρχου κα'

- τοὺς λοχαγούς καὶ στρατηγοὺς, μηδὲ πιστεύειν Τισσα-
 30 φέρνει. Ὁ δὲ Κλέαρχος ἰσχυρῶς κατέτεινεν, ὅστε δι-
 πράξατο, πέντε μὲν στρατηγοὺς ἰέναι, ἑκοσι δὲ λοχα-
 γοὺς· συνηκολούθησαν δὲ, ὡς εἰς ἀγορὰν, καὶ τῶν ἄλλων
 στρατιωτῶν ὡς διακόσιοι.
- 31 Ἐπεὶ δ' ἦσαν ἐπὶ ταῖς θύραις Τισσαφέρους, οἱ μὲν
 στρατηγοὶ παρεκλήθησαν εἰσω, Πρόξενος Βοιωτίας, Μέ-
 νων Θετταλὸς, Ἀγίας Ἀρκὰς, Κλέαρχος Λάκων, Σω-
 32 κράτης Ἀχαιοί· οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐπὶ θύραις ἔμενον. Οὐ
 πολλῶ δ' ὕστερον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου οἱ τε ἔνδον
 συνελαμβάνοντο, καὶ οἱ ἔξω κατεκόπησαν. Μετὰ δὲ
 ταῦτα τῶν βαρβάρων τινὲς ἰππέων, διὰ τοῦ πεδίου ἐλαύ-
 νοντες, ἄτινι ἐντυγχάνοιεν Ἑλληνι ἢ δούλῳ ἢ ἐλευθέρῳ,
 33 πάντας ἔκτεινον. Οἱ δὲ Ἕλληνες τὴν τε ἰππασίαν αὐ-
 τῶν ἐθαύμαζον, ἐκ τοῦ στρατοπέδου ὁρῶντες, καὶ, ὅ τι
 ἐποίουν, ἡμφιγνόουν, πρὶν Νίκαρχος Ἀρκὰς ἦκε Φεύγων,
 τετραμένος εἰς τὴν γαστέρα, καὶ τὰ ἔντερα ἐν ταῖς χερσὶν
 34 ἔχων, καὶ εἶπε πάντα τὰ γεγενημένα. Ἐκ τούτου δὴ
 οἱ Ἕλληνες ἔθεον ἐπὶ τὰ ὅπλα πάντες ἐκπεπληγμένοι,
 καὶ νομίζοντες, αὐτίκα ἥξειν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.
- 35 Οἱ δὲ πάντες μὲν οὐκ ἤλθον, Ἀριαῖος δὲ καὶ Ἀρτάβοζος

προειδομένου καὶ ἀποκρυφένου τὴν ἰπ-
 βουλήν· ἀλλὰ τό τε πλῆθος διὰ Μίνωτος
 ἀπατηθὲν κατηγόρηται καὶ ἔπειτα
 Κλέαρχον πρὸς Τισσαφέρνην παραγνί-
 σθαι, καὶ Πρόξενος ὁ Βοιωτίας αὐτὸς ἤδη
 προαλὸς ἀπατὴ συμπαρεῖν. In qui-
 bus prodicionis crimen vides pariter
 in Menonem conferri; cetera diver-
 sa sunt.

30. ἴστω] Edd. vett. Guelf. ἴστω' ἂν
 habent. Deinceps πῶντι μὴν γὰρ
 Guelf.

31. θύραις] Eton. liber θύρας ταῖς
 habet, non inepte.

ἴστω] Diodorus xiv. 26. εἰς τὴν σπη-
 νῆ—πρὸς ταῖς θύρας διήρξαν.

32. σημείου] Diodorus: καὶ μισ'

ὀλίγον ἐκ τῆς Τισσαφέρνης σπητὸς ἀρθρί-
 σης φαινίδος.

ἐντυγχάνουσιν] Margo Steph. ἐντά-
 χουσιν. Deinceps Ἑλλήνων στρατηγὸς
 ἢ dat Etonensis liber.

33. ἡμφιγνόουν] Liber Parif. ἡμφι-
 γνόουν habet. Videtur igitur librarius
 cum Ammonio derivasse ab ἡμφι-
 γνόω.

Νίκαρχος] Diodorus: ἄλλοι δὲ τοὺς
 ἰσὶ τὴν ἀγορὰν ἵκοντας τῶν στρατιωτῶν
 ἀτήρουν, ἔξ ἂν εἰς φυγὴν εἰς τὴν παρεμ-
 βολὴν ἰσάλλων τὴν συμφορὰν.

34. καὶ νομίζοντες] Male Guelf. καὶ
 omittit.

35. Ἀρτάβοζος] Castalio Ἀρτάβαζος
 edidit. Cf. ad ii. 4, 16. Deinceps

καὶ Μιθριδάτης, οἳ ἦσαν Κύρῳ πιστότατοι· ὁ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἑρμηνεύς ἔφη καὶ τὸν Τισσαφέρην ἀδελφὸν σὺν αὐτοῖς ὄρᾶν καὶ γυγνώσκειν· συνηκαλούθουν δὲ καὶ ἄλλοι Περσῶν τεθωρακισμένοι εἰς τριακοσίους. Οὗτοι, 36 ἐπεὶ ἐγγὺς ἦσαν, προσελθεῖν ἐκέλευον εἴ τις εἷη τῶν Ἑλλήνων ἢ στρατηγός, ἢ λοχαγός, ἵνα ἀπαγγείλωσι τὰ παρὰ βασιλείας. Μετὰ ταῦτα ἐξήλθον τῶν Ἑλλή- 37 των φυλαττόμενοι στρατηγοὶ μὲν, Κλεάνωρ Ὀρχομένιος καὶ Σοφαίνετος Στυμφάλιος, σὺν αὐτοῖς δὲ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὅπως μάθῃ τὰ περὶ Προξένου. (Χειρίστροφος δὲ ἐτύγχανεν ἀπὸν ἐν κώμῃ τινὶ σὺν ἄλλοις, ἐπιστιζόμενος.) Ἐπεὶ δὲ ἕστησαν εἰς ἐπήκοον, λέγει Ἀριαῖος· 38 Κλέαρχος μὲν, ὧ ἄνδρες Ἕλληνες, ἐπεὶ ἐπιτορκῶν τε ἐφάνη καὶ τὰς σπονδὰς λύων, ἔχει τὴν δίκην καὶ τέθνηκε· Πρόξενος δὲ καὶ Μένων, ὅτι κατήγγειλαν αὐτοῦ τὴν ἐπιβουλήν, ἐν μεγάλῃ τιμῇ εἰσιν· ὑμᾶς δὲ ὁ βασιλεὺς τὰ ὅπλα ἀπαιτεῖ· ἐαυτοῦ γὰρ εἶναι φησὶν, ἐπεὶ περ Κύρου ἦσαν τοῦ ἐκείνου δούλου.

Πρὸς ταῦτα ἀπεκρίναντο οἱ Ἕλληνες, (ἔλπευε δὲ 39 Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος,) ὦ κάκιστε ἀνθρώπων, Ἀριαῖε, καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι ἦτε Κύρου φίλοι, οὐκ αἰσχύνοσθε οὔτε θεοὺς οὔτε ἀνθρώπους, οἵτινες, ὁμόσαντες ἡμῖν τοὺς αὐτοὺς φίλους καὶ ἐχθροὺς νομιεῖν, προσδόντες ἡμᾶς σὺν Τισσαφέρνει, τῷ ἀδελφῷ τε καὶ πανουργοτάτῳ, τοὺς

Μιθριδάτης cum Leonclaviana, Welshana, Hutchinsoniana habet Codex Paris.

ἄλλοι Περσῶν] Edd. vett. Guelf. ἄλλοι πολλοὶ Περσῶν.

36. προσελθεῖν] Ibidem est λαθεῖν.

37. ὅπως μάθῃ] Guelf. ὅπως μάθει habet.

38. λίγῳ Ἀριαῖος] Paris. dat ὅστις Ἀριαῖος τὰς.

εἰναι τῷ] Ita margo Steph. cum

Paris. Vulgatum αὐτῷ correxit Zeune. Deinceps ἐς λίγῳ τιμῇ habet margo Steph.

ὁ βασιλεὺς] Articulum. ex Paris. Eton. addidit Zeune. Ibidem libri mox αὐτοῦ dant pro ἑαυτοῦ.

39. ὁ Ὀρχομένιος] Articulum omitit Juntina cum Guelf. Sequens καὶ οἱ ἄλλοι ex Eton. dedi pro καὶ ἄλλοι. Postea τῷ ἀδελφῷ τῷ habet Eton.

τε ἄνδρας αὐτοὺς, οἷς ᾤμνητε, [ὡς] ἀπολωλέκατε, καὶ
 τοὺς ἄλλους ἡμᾶς προδεδωκότες, σὺν τοῖς πολεμίοις ἔρ-
 40 χεσθε ἐφ' ἡμᾶς; Ὁ δὲ Ἀριαῖος εἶπε· Κλέαρχος γὰρ
 πρὸςθ' ἐπιβουλεύων φανερὸς ἐγένετο Τισσαφέρην τε
 41 καὶ Ὀρόντα, καὶ πᾶσιν ἡμῖν τοῖς σὺν τούτοις. Ἐπὶ
 τούτοις δὲ Ξενοφῶν τάδε εἶπε· Κλέαρχος μὲν ταῦτην, εἰ
 παρὰ τοὺς ὅρκους ἔλυσεν τὰς σπονδὰς, τὴν δίκην ἔχει· (δί-
 καιον γὰρ, ἀπόλλυσθαι τοὺς ἐπιорκοῦντας). Πρὸξενος
 δὲ καὶ Μένων ἐπέειπερ εἰσὶν ὑμέτεροι μὲν εὐεργέται, ἡμέ-
 τεροι δὲ στρατηγοί, πέμψατε αὐτοὺς δεῦρο· δῆλον γάρ,
 ὅτι, φίλοι γε ὄντες ἀμφοτέροις, πειράσσονται καὶ ὑμῖν καὶ
 42 ἡμῖν τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν. Πρὸς ταῦτα οἱ βάρι-
 βαροι, πολὺν χρόνον διαλεχθέντες ἀλλήλοις, ἀπῆλθον
 οὐδὲν ἀποκρινάμενοι.

CAP. VI.

Οἱ μὲν δὴ στρατηγοὶ οὕτω ληφθέντες, ἀνέχθησαν ὡς
 βασιλέα, καὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς ἐτελεύτησαν·
 εἰς μὲν αὐτῶν Κλέαρχος, ὁμολογουμένως ἐκ πάντων, τῶν
 ἐμπείρους αὐτοῦ ἐχόντων, δόξας γενέσθαι ἀνὴρ καὶ παλε-
 2 μικός καὶ φιλοπόλεμος ἐσχάτως. Καὶ γὰρ δὴ, ὥς

[ὡς] ἀπολωλέκατε] Vulgatum ὡς Leonclavius pro ὅτι dictum interpreta-
 tus est, Stephanus in ὅμοις muta-
 tum maluit. Abresch Auctar. Dilu-
 cid. Thucyd. p. 416. ante καὶ προδι-
 δακνίτας intelligendum οὕτω censuit.
 Larcherus ὡς in Codice Regio A.
 omnifium delendum censuit, probante
 Porfono. Zeune in ὡς, pro οὕτως,
 mutavit, quem secutus Weiske ma-
 lebat tamen ὡς πολέμιους scriptum.
 Equidem cum Larchero et Porfono
 sentiens ὡς seclusi.

καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμᾶς προδιδυκότες]
 Neque hæc sana videntur Weiskio,
 causa suspitionis non edita. Certe
 supervacanea hæc verba videntur esse

post illa superiora προδόντες ἡμᾶς.
 Sequi igitur debuisset videtur: καὶ τὸν
 ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἄλλους σὺν τοῖς πολεμίοις
 ἐρχεσθαι.

40. γὰρ πρὸςθ' ἐπιβουλεύων] Ex more Xeno-
 phonteo γὰρ καὶ πρὸςθ' ἐπιβουλεύων
 censuo.

41. ἐμῖν τε καὶ ὑμῖν τε] Ita
 margo Steph. Paris. Eton. Vulgaba-
 tur antea ἐμῖν τε καὶ ὑμῖν τε.

φίλοι γε] Guelf. γε φίλοι. Post
 ἀμφοτέροις comma recte reposuit
 Weiske male antea positum post ὅ-
 τι.

42. ἀποκρινάμενοι] Recepi Castalia-
 nis scripturam in locum vulgati ἀπο-
 κρινάμενοι.

μὲν πόλεμος ἦν τοῖς Λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς Ἀθηναί-
ους, παρέμεινεν ἐπὶ δ' εἰρήνη ἐγένετο, πείσας τὴν αὐτοῦ
πόλιν, ὡς οἱ Θρᾶκες ἀδικοῦσι τοὺς Ἕλληνας, καὶ δια-
πραξάμενος ὡς ἐδύνατο παρὰ τῶν Ἐφόρων, ἐξέπλει, ὡς
κυλεμήσων τοῖς ὑπὲρ Χερρόνησου καὶ Πειρίου Θραξίν.
Ἐπεὶ δὲ μεταγνόντες πῶς οἱ Ἐφοροί, ἤδη ἔξω ὄντος αὐ- 3
τοῦ, ἀποστρέφειν αὐτὸν ἐπειρῶντο ἐξ Ἰσθμοῦ, ἐνταῦθα

2. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους] Articulum
omittunt Edd. verr. Guelf. De Cle-
archo compara Hellenica i. 1, 25. et
i. 3, 10. seqq.

παρμένοι] apud suos constanter man-
et, interpretantur, quod vereor ut
cum Hellenicis conciliari possit, i. 1,
36. ubi Clearchus Ramphii filius, si
idem est, Byzantium et Chalcedo-
nem mittitur ab Agide rege, unde al-
timum Atheniensibus commeatum in-
terciperet. Iterum ibidem i. 3, 15.
Byzantii harmofites traditur Clearchus
abuisse ad Pharnabazum, dum By-
zantium Alcibiadi proderetur. Igitur
verbum παρμένειν h. l. adjun-
ctam notionem in fide et obsequio man-
endi habere videtur. Quanquam sta-
tim sequitur ἐξῆλθε, quod ei opposi-
tum esse videtur; sed sequitur etiam
αὐτοῖς πειρῶνται, quod licebit forte ad
παρμένειν referre. Difficultatem ver-
bi nemo Interpretum attigit.

τοῖς Ἕλλησι] Chersonesum inco-
lentes. Cf. i. 3, 4.

ὡς ἰδόντες] Weiske interpretatur
maxima dedita opera. Sed græce id
ὡς μάλλον ἰδόντες dicendum fuisset.
Xenophon igitur leviter tangere vo-
luisse videtur injustum Clearchi fa-
ctum.

3. ἐξ Ἰσθμοῦ] Isthmum, quo Cher-
sonesus Thracica cum continente co-
nnectitur, interpretatur Brodæus. Sed
recte Corinthium intelligendum cen-
suit Zeune et Weiske. Enimvero ait
Weiske rem repugnare vel ita non
modo Diodori xiv. 12. et Polyæni ii.
2. narrationibus, sed etiam ipsius Xe-
nophontis in H. Gr. i. 1, 35. et i. 3,
15. e quibus Clearchum ab Agide re-
ge ἀποστέλλειν Byzantium missum, nec
statim revocatum esse pateat, sed
damnatum demum propter tyranni-

dem ibi occupatam. Quam difficul-
tatem vir doctus in Traßatu de æsti-
manda Cyri Expeditione p. xvi. ita
expediebat, uti diceret, credere licere,
dissentisse inter se regem Lacedæmo-
niorum et Ephoros, et a rege missum
Clearchum iussu Ephororum revoca-
tum esse: nihilo autem minus iter
institutum perfecisse, regis et amico-
rum suorum gratia fretum.

Miror viro docto pugnare visam
esse narrationem Xenophontis cum
Hellenicis. Nam quæ Historia græca
refert, pertinent ad Olympiadis
92. annum extremum, quo bellum
Peloponnesiacum adhuc fervebat.
Contra quæ Anabasis narrat, ad tem-
pora inter pacem Olympiadis 94. an-
no primo compositam et bellum Co-
rinthiacum media referenda sunt.
Quod ait Diodorus xiv. 13. Clearchum
Byzantii auxilia contra Thra-
ces petentibus missum a Lacedæmo-
niis tyrannidem tandem Byzantii ex-
ercuisse; hinc submisso Panthoide e-
jectum et tandem ad Selymbriam vi-
ctum aufugisse in Ioniam ad Cyrum;
id ille refert ad Olympiadis 94. an-
num 4. In qua narratione insunt
quædam, quæ cum Xenophontea
conciliari aliter non possunt, nisi ut
statuamus, post pacem Olympiadis
194. 1. missum Clearchum perrexisse
iter Byzantium institutum, quan-
quam mox revocatum, dum adhuc
in Isthmo Corinthiaco morabatur.
Cum imperio non parvisset, Pan-
thoidem submissum ejecisse et tan-
dem vicisse Clearchum, qui postea
bellum cum Thracibus gerens ober-
rasset videtur. Quod ait Xenophon,
Clearchum ut contumacem capitis
damnatum fuisse a magistratibus
Spartanis, id quidem ex ipsa antece-

οὐκέτι πείθεται, ἀλλ' ὥχεται πλέων εἰς Ἑλλάσποντον.
 4 Ἐκ τούτου καὶ ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελεῶν,
 ὡς ἀπειθῶν. Ἦδη δὲ Φυγὰς ὢν, ἔρχεται πρὸς Κύρον,
 καὶ ὅποίους μὲν λόγοις ἔπεισε Κύρον, ἀλλαχῇ γέγρα-
 5 πται· δίδωσι δ' αὐτῷ Κύρος μυρίους δαρεικούς· ὁ δὲ λα-
 βὼν, οὐκ ἐπὶ ῥαθυμίαν ἐτράπετο, ἀλλ' ἀπὸ τούτων τῶν
 χρημάτων συλλέξας στράτευμα, ἐπολέμει τοῖς Θραξί·
 καὶ μάχῃ τε ἐνίκησε, καὶ ἀπὸ τούτου ἔφερε καὶ ἦγεν αὐ-
 τοῦς καὶ πολεμῶν διεγένετο, μέχρις οὗ Κύρος ἐδεήθη
 τοῦ στρατεύματος· τότε δ' ἀπῆλθεν, ὡς σὺν ἐκείνῳ αὐ
 πολεμήσων.

6 Ταῦτα οὖν φιλοπολέμου δοκεῖ ἀνδρὸς ἔργα εἶναι, ὅστις,

dente narratione consequitur; sed difficulter cum alijs aliorum narrationibus conciliatur. Ita Polyænus ii. 2, 7. narrat, Clearchum, cum defecissent Byzantii, ab Ephoris multatum (ζημιωθέντα) cum quatuor navibus Lampſacum abiisse; ibi cum moraretur, Byzantios Clearchi auxilium contra Thraces petiisse; Clearchum tandem subvenisse, sed occisis Byzantium ducibus urbem occupasse. Hinc apparet, nullum alium ἀρμωστήν Byzantiis Lacedæmonium adhuc fuisse ab Ephoris submissum, cum Clearchus urbem occuparet; et Byzantium defectum videtur cum intelligere Polyænus, quo Alcibiadi fuit oppidum deditum Olympiadis 92. anno 4. Clearchus ob neglectam urbis custodiam ζημιωθείς, pecunia multatus fuisse tum videtur. Postquam in urbem rediit, bellum cum Thracibus gessit, et traxit, quamquam Thraces missis legatis pacem petissent. Polyænus enim addit: ὁ δὲ τὴν εἰρήνην ἐπιζήμιον ἡγοῦμενος: quod plane cum Xenophontis narratione de Clearcho convenit. Sed quod Plutarchus Artax. c. 6. narrat: Λασιδαίμονι μὲν οὐκ ἐκπαλιν πρὸς Κλέαρχον ἀπέστειλαν, ὑπερίτιν Κύρου παντα μελιόντες: id a Ctesia traductum, ut videtur, difficillime cum Xenophontis relatione conciliatur. Clearchum exulem jam et damnatum ca-

pitis innotuiffe Cyro, et partim ejus pecunia partim ab urbibus Helleſpontiacis sublevatum bellum cum Thracibus gessisse refert Xenophon supra i. 1, 9.

De Isthmo aliter sensi olim ad Hellenica iii. 2, 10. ubi Xenophon Chersonesum vocat Isthmum; sed h. l. statim sequitur ὡς ἐξ Κιθισίου. Itaque Corinthiacum Isthmum intelligere est neceſſe.

4. ὅποίους μὲν λόγους ἔπεισε] Clearchum Cyro auctorem fuisse belli suscipiendi, supra i. 1, 9. et i. 3, 3. seqq. (ad quos locos Zeune leſorem ablegat) non legi, monet Weiske. Sed egregie fallitur. Xenophon enim minime voluit significare, Clearchum Cyro auctorem fuisse belli contra fratrem suscipiendi, sed verbum ἔπεισε refertur ad sequentia: δίδωσι δ' αὐτῷ Κύρος μυρίους δαρεικούς. Pecuniam quibus usibus petierit Clearchus et subministraverit Cyrus, satis manifesta oratione exposuit Xenophon i. 1, 9.

ἀλλαχῇ] Vulgatum ἀλλαχῶ correxi. Forma altera est Attica, eademque est infra vii. 3, 47. ubi pariter margo Steph. Paris. Eton. habent ἀλλῃ, ut h. l.

6. δοκεῖ] Eton. μὲν δοκεῖ habet. Sequens εἰρήνην ἀγιν ex libro Brodæi, Paris. et margine Steph. adſcivi in locum vulgati ἔχων. Similiter iii. 1,

ἔχον μὲν εἰρήνην ἄγειν ἄνευ αἰσχύνης καὶ βλάβης, αἰρεῖται παλεμεῖν· ἔχον δὲ ῥαθυμεῖν, βούλεται πονεῖν, ὥστε πολεμεῖν· ἔχον δὲ χρήματα ἔχειν ἀκινδύνως, αἰρεῖται, πολεμῶν μείονα ταῦτα ποιεῖν. Ἐκεῖνος δὲ, ὥσπερ εἰς παιδικὰ ἢ εἰς ἄλλην τινὰ ἡδονήν, ἤθελε δαπανᾶν εἰς πόλεμον· οὕτω μὲν οὖν φιλοπόλεμος ἦν. Πολεμικὸς δὲ αὖτ' ταύτῃ εἶναι ἐδόκει, ὅτι φιλοκινδυνός τε ἦν, καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἄγων ἐπὶ τοὺς πολεμίους, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς φρόνιμος, ὥς οἱ παρόντες πανταχῶ πάντες ὁμολογοῦν. Καὶ ἀρχικὸς δὲ ἐλέγετο εἶναι, ὥς δυνατόν ἐκ τοῦ τοιούτου β τρόπου, οἷον καὶ ἐκεῖνος εἶχεν. Ἰκανὸς μὲν γὰρ, ὥς τις καὶ ἄλλος, φροντίζειν ἦν, ὅπως ἔξει ἡ στρατιὰ αὐτοῦ τὰ ἐπιτήδεια, καὶ παρασκευάζειν ταῦτα· ἰκανὸς δὲ καὶ ἐμποῆσθαι τοῖς παρῶσιν, ὥς πιστέον εἴη Κλεάρχῳ. Τούτῳ δὲ ἐποίει ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι. Καὶ γὰρ ὁρᾶν στυγνὸς ἦν, καὶ τῇ φωνῇ τραχύς· ἐκόλαζε τε αἰεὶ ἰσχυρῶς, καὶ

14. ἡσυχίαν ἔχων pro ἰχυν dedi ex margine Steph. et Paris.

ὅστις παλαιός] Hæc liber Eton. omisit: et potest de veritate hujus membri dubitari.

οὕτω μὲν οὖν] Ex Guelf. οὖν additum a Zeunio et Weiskio, mihi dubitationem adhuc aliquam habere videbatur.

7. Πολεμικὸς δὲ αὖ] In Edd. vett. et Guelf. αὖ deest.

καὶ ἡμέρας καὶ] Ex Castal. ἡμέρας τι καὶ adscivit Zeune, male. Prius enim καὶ pertinet ad antecedens τι; et statim repetita eadem formula τι—καὶ displicet. Pro ἄγων male Aldina ἄγῳ habet.

8. ὥς δυνατόν ἐκ τοῦ τοιούτου τρόπου] Vulgata interpunctio, quæ comma post δυνατόν ponit, fessellit interpretes, ut monui in Epistola ad Schäferum ad Symposii iv. 57. Verte: Dicebatur etiam ad interpretandum idoneus esse, quantum scilicet licet per ingenium ejusmodi et mores, quibus ille erat præditus. Sic statim sequitur τοῦτο δὲ ἰσχυρῶς

ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι, ubi expectabas τῷ χ. εἶναι. Thucydides vi. 17. ὅτι δὲ ἴκαστος ἢ ἐκ τοῦ λίγων πείθειν δέεται ἢ στασιάζων—λαβὼν—ἐλλαν γῆν οἰκήσων, ubi similiter expectabas ἢ τῷ λίγων πείθειν.

ὅς τις καὶ ἄλλος] Ita est etiam supra i. 3, 15. Sed vulgo et in margine Steph. Guelf. Eton. est ὡς εἰ τις, quod Stephanus mutavit in εἰ τις. Utrumque inepte posuit Zeune, mecum facit Weiske; quæquam, si Stephanus auctoritatem libri Paris. ut videtur, secutus est, ipse εἰ τις scriptum malim.

ἔξ] Steph. Paris. Eton. ἰχυν habent. Sequens ὡς πιστέον cum Zeunio dedi præeunte Brodæo et firmante margine Villois. Edd. principes, Guelf. Eton. habent ὡς ἀπιστέον, Stephani prior et Leoncl. ὡς οὐκ ἀπιστέον, Steph. sec. ὡς πιστέον, Hutchinson et Weiske ὡς οὐκ ἀπιστέον ediderunt. Weiske tamen malebat ὡς ἔρα πιστέον. Sed ἔρα hic locum non habet.

ὀργῇ ἐνίστε, ὥστε καὶ αὐτῷ μεταμέλειν ἔσθ' ὅτε. Καὶ
 γνώμη δὲ ἐκόλαζεν ἀκολάστου γὰρ στρατεύματος οὐδὲν
 10 ἡγήετο ὄφελος εἶναι. Ἀλλὰ καὶ λέγειν αὐτὸν ἔφασαν,
 ὡς δέοι τὸν στρατιώτην φοβεῖσθαι μᾶλλον τὸν ἄρχοντα,
 ἢ τοὺς πολεμίους, εἰ μέλλοι ἢ Φυλακὰς φυλάζειν, ἢ
 φίλων ἀφεῖσθαι, ἢ ἀπροφασίστως ἰέναι πρὸς τοὺς πο-
 11 λεμίους. Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεινοῖς ἤθελον αὐτοῦ ἀκούειν
 σφόδρα, καὶ οὐκ ἄλλον ἠρῶντο οἱ στρατιῶται. Καὶ γὰρ
 τὸ στυγνὸν τότε φαιδρὸν αὐτοῦ ἐν τοῖς πρῶτοις ἔφασαν

9. μεταμίλει] Muretus conjiciebat scribendum: μεταμίλειν ἰσθ' ἵστι δὲ καὶ γνώμη; sententia ab h. l. plane aliena. γνώμη enim h. l. est *cum ratione*, ut interpretatur Weiske.

[De Clearcho est: ἐκόλαζεν ἵστι καὶ αὐτῷ μεταμίλειν ἰσθ' ἵστι καὶ γνώμη δὲ ἐκόλαζε. ἀκολάστου γὰρ στρατεύματος οὐδὲν ἡγήετο ὄφελος εἶναι. In hoc loco adhaesit Muretus, vir egregius, ejusque emendationem proposuit nulla addita ratione, unde cognosci possit, quid ejus animum vel in ipsis verbis vel in eorum positione et structura offenderit. Offensum positione suspicor, et repetita formula ἵστι et ἰσθ' ἵστι in eodem orationis membro. Sed id membrum duabus sententiis constat, quarum unaquaeque commode adjunctum habet ἵστι vel simile vocabulum. Qui enim vultu tristis et voce asper, tanquam Clearchus, imperio suo subiectos semper graviter castigat, non semper irascitur, indignatione rei adeo incandescit ubique, ut ad poenitentiae necessitatem provehatur. Verum vir gravis et prudens nisi cum ratione neminem castigat, quae nisi in severitate tamen in causa poenae apparere. Hunc e-quidem verborum sensum in vulgari interpunctione video et unice probo. Muretus contra Clearchum facit non ubique ratione et prudentia in castigando usum, sed interdum modo; quod addita sententia ἀκολάστου—ἵστι εἶναι ferre non videtur, uti ipsa haec emendatio multum de laudibus Clearchi detrahit, adeoque id ipsum,

quod vel solum vel maxime in imperatoria virtute solet spectari. Has ego ratiunculas collectas posui, quoniam video nuper juvenem doctum in eandem conjecturam incidisse. Causam offensionis nec ipse edidit, nec eundem reperire potui. Is est *Heusde* in Specimine Platonico p. 54. cuius tamen ratio emendandi minus commode procedit. Nam is servata particula δὲ verba ita disposita voluit: μεταμίλειν ἰσθ' ἵστι καὶ γνώμη δὲ ἐκόλαζε. Quotiescunque Xenophon formula καὶ-δὲ i. e. *et vero* utitur, quod facit saepissime, copula καὶ semper membrum orationis exorditur. Quod cum bene animadversum teneret Muretus, recte is alteram particulam δὲ omisit. Denique si qui forte positione formula ἰσθ' ἵστι extrema offendantur, eorum fastidio occurrit Hutchinson et Zeune annotato loco Aeliani V. H. iv. 11. αἰστανε οὖν ἔχοντες Σωκράτους ἵστιν ἵστι. Ex Epistola.]

10. φοβεῖσθαι] Frontini locum posuit Hutchinson iv. 1, 17. *Clearchus dux Lacedaemoniorum exercitui dicebat, imperatorem potius quam hostem metui debere.*

Φυλακὰς] Edd. vett. Guelf. Stobaeus p. 360. φύλακας habent.

ἢ ἀπροφασίστως] Ita cum Stobaeo Paris. Eton. μὴ Ald. Junt. Guelf. Steph. ἢ μὴ Castalio, καὶ μὴ margo Villoif.

11. καὶ γὰρ τὸ] Ab Edd. vett. Guelf. γὰρ abest: deinceps σφόδρην habet margo Villoif. ex Codice 1. pro φαιδρὸν.

ἰς τοῖς πρῶτοις] Liber Brodæi, Paris. Eton. Codex 2. 6. in margine

φαίνεσθαι, καὶ τὸ χαλεπὸν, ἐρρωμένον πρὸς τοὺς πολε-
 μίους ἐδοκεῖ εἶναι ὥστε σωτήριον καὶ οὐκέτι χαλεπὸν
 εἶφαίνετο. Ὅτε δ' ἐξω τοῦ δεινοῦ γένοιτο, καὶ ἐξείη πρὸς 12
 ἄλλους ἀρχομένους ἀπιέναι, πολλοὶ αὐτὸν ἀπέλειπον· τὸ
 γὰρ ἐπίχαρι οὐκ εἶχεν, ἀλλὰ αἰεὶ χαλεπὸς καὶ ὠμὸς ἦν·
 ὥστε διέκεντο πρὸς αὐτὸν οἱ στρατιῶται, ὥσπερ παῖδες
 πρὸς διδάσκαλον. Καὶ γὰρ οὖν Φιλία μὲν καὶ εὐνοία 13
 ἐπομένους οὐδέποτε εἶχεν· οἵτινες δὲ ἢ ὑπὸ πόλεως τετα-
 γμένοι, ἢ ὑπὸ τοῦ δεῖσθαι, ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀνάγκῃ κατεχό-
 μενοι παρῆσαν αὐτῷ, σφόδρα πειθομένοις ἐχρήτο. Ἐ- 14
 πειδῇ δὲ καὶ ἤρξαντο νικᾶν σὺν αὐτῷ τοὺς πολεμίους,
 μεγάλα ἤδη ἦν τὰ χρησίμους ποιοῦντα εἶναι τοὺς σὺν αὐ-
 τῷ στρατιώτας· τό τε γὰρ πρὸς τοὺς πολεμίους θάρρα-
 λείως ἔχειν παρῆν, καὶ τὸ τὴν παρ' ἐκείνου τιμωρίαν φο-
 βῆσθαι, αὐτοὺς εὐτάκτους ἐποιεῖ. Τοιοῦτος μὲν δὴ ἄρ- 15

Villois. habent in τοῖς ἄλλοις προσώ-
 τως. Videtur librarius offensus plu-
 rali numero προσώπων addidisse ἄλ-
 λους. Plutarchus locum hunc bis
 laudavit, de Discrimine Amici p. 253.
 ed. Reiskii et Sympof. i. 4. sed ver-
 bis Xenophonteis abstinuit, nisi quod
 priore in loco τοῦ Κλειάρχου τὸ πρῶτον
 ἔστιν habet.

καὶ οὐκ εἶναι] Male Eton. καὶ omit-
 tit.

12. τοῦ δεινοῦ] Guelf. τῶν δεινῶν.
 Sequens ἀρχομένους cum Hutchinso-
 no Larcherus in ἀρχομένους mutari vo-
 luit, repugnante Zeunio. Sed cla-
 rior ita fieret oratio, quæ nunc est
 ambigua.

ἀπὶ αὐτοῦ] Edd. vett. Guelf. Parif.
 ἀπὶ αὐτοῦ.

13. ἐπὶ τῷ δεῖσθαι] egestate adducti
 vertunt. Mihi oratio nimis brevis
 esse videtur.

14. Ἐπειδὴ δὲ καὶ] Eton. liber δὲ
 καὶ omittit.

τὰ χρησίμους ποιοῦντα εἶναι] Ver-
 tunt: jam inde haud levia quædam
 erant, quæ milites ejus ad rem bellicam
 utiles redderent. In quibus consecu-

tionem sententiarum justam equidem
 desidero. Nam antea erat: Clearcho
 semper promtos paruisse omnes, qui
 vel imperio ejus attributi essent, vel
 quos egestas vel alia necessitas ad-
 junxisset; voluntarium vero amici-
 tia benevolentiave adductum nemi-
 nem secutum esse. Subjungit nunc,
 quid acciderit, posteaquam milites
 cum Clearcho vincere hostem cœpe-
 rant. Confidebant scilicet Clearchi
 ingenio et virtute et hostem contem-
 nebant. Sed additur, eos simul ordi-
 nis et disciplinæ observantiores esse
 factos, eo quod imperatoris iram et
 pœnam timerent. Jam antea dictum
 fuit, Clearchum in exigenda militari
 disciplina fuisse severum, ideoque
 gravem militibus. Quid igitur nunc
 disciplinæ observantia cum victoriæ
 consuetudine conjunctione habet no-
 vi argumenti? Videant acutiores!
 Mihi præterea verbum ἐπὶ additum
 displicet.

Θαρράλιν] Parif. Θαρραλίν. De-
 inceps ἐπὶ pro ἐπὶ εἶναι habent Edd.
 vett. cum Guelf. ἐπὶ εἶναι est in libro
 Brodæi et Steph.

- χων ἦν ἄρχεσθαι δ' ὑπὸ ἄλλων οὐ μάλα ἐθέλειν ἐλέγετο. Ἦν δὲ, ὅτε ἐτελεύτα, ἀμφὶ τὰ πενήκοντα ἔτη.
- 16 Πρόξενος δὲ ὁ Βοιωτίος εὐθὺς μὲν μειράκιον ὦν ἐπέθύμει γενέσθαι ἀνὴρ τὰ μεγάλα πρᾶττειν ἱκανός· καὶ διὰ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἔδωκε Γοργία ἀργύριον τῷ Λεοντί-
17 νῳ. Ἐπεὶ δὲ συνεγένετο ἐκείνῳ, ἱκανὸς ἦδη νομίσας εἶναι καὶ ἄρχειν, καὶ, φίλος ὦν τοῖς πρῶτοις, μὴ ἠτᾶσθαι ἐνεργῶν, ἦλθεν εἰς ταύτας τὰς σὺν Κύρῳ πράξεις· καὶ ὤτεο κτήσεσθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα, καὶ δύναμιν με-
18 γάλην, καὶ χρήματα πολλὰ· τούτων δ' ἐπιθυμῶν, σφόδρα ἐνδὸν αὐτῷ καὶ τούτῳ εἶχεν, ὅτι τούτων οὐδὲν ἂν θέλοι κτᾶσθαι μετὰ ἀδικίας, ἀλλὰ σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ ὤτεο δύναιτο τούτων τυγχάνειν, ἄνευ δὲ τούτων μὴ.
- 19 Ἀρχεῖν δὲ καλῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν δυνατὸς ἦν· οὐ μέντοι οὐτ' αἰδῶ τοῖς στρατιώταις ἑαυτοῦ οὔτε φόβον ἱκανὸς ἐμποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἡσχύνετο μᾶλλον τοὺς στρατιώτας, ἢ αἱ ἀρχόμενοι ἐκείνων· καὶ φοβούμενος μᾶλλον ἢ πατε-
20 ρὸς τὸ ἀπερχθάνεσθαι τοῖς στρατιώταις, ἢ αἱ στρατιῶται ἀπιστεῖν ἐκείνῳ. ὤτεο δὲ ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶ-

16. Γοργίᾳ] Gorgias et Prodicus Theſſaliam, Bœotiam et omnem fere Græciam peragrabant καὶ ἐφοιτοῖσιν. In Bœotia (ἢ Βοιωτίῃ) Prodicum Cœum audiisse ipsum Xenophontem refert Philostratus i. c. 12. addens de Xenophonte : διδόντα—καθιστάμενα ἡγυγνῆν τῷ σώματι. Captivum igitur in Bœotia fuisse Xenophontem ponit ; cujus rei memoria etſi nullibi extat, vero tamen simile inde fit, Proxeni Thebani amicitiam et Xenophontis ab hoc initio ortam processisse. Quæritur de prælio, cui interfuit Xenophon, et in quo captus ad Bœotos fuit traductus. Deliaco prælio interfuisse, sed in fuga Athenienſium servatum a Socrate narrat Diogenes cum Strabone. Vide dicta in Disput. de Symposio p. 138. Pugnâ hæc accipit Olympiadis 89. an-

no 1. Aliud igitur prælium quærendum est, quod Xenophontem in Bœotorum potestatem redegerit, quod equidem reperire nondum potui.

17. κτήσεσθαι] Edd. vett. Guelf. κτήσεσθαι.

18. τούτων δ'] Paris. et Eton. τοσούτων δ' habent.

19. ἱκανός] Liber Brodæi, margo Steph. Paris. Eton. δυνατός dederunt, quod recepi, ne vocabulum idem bis ponatur. Altero tamen loco mox omittit Eton.

οὐτ' αἰδῶ] Stephanianum οὐδ' αἰδῶ revocavit Weiske, nostrum ex Edd. vett. et Guelf. dedit Zeune, approbat sequens οὐτι φόβον.

ἢ πατερός] Edd. vett. Guelf. ἢ πατερός, quod temere non erat spernendum.

και καὶ δοκεῖν, τὸν μὲν καλῶς ποιοῦντα ἐπαινεῖν, τὸν δὲ ἀδικοῦντα μὴ ἐπαινεῖν. Τελευταῖον αὐτῷ οἱ μὲν καλοὶ καὶ γὰρ τοὶ τῶν συνόντων εἶναι ἦσαν, οἱ δ' ἀδικοὶ ἐπεβούλευον, ὡς εὐμεταχειρίστῳ ἄντι. Ὅτε δὲ ἀπέθνησκειν, ἦν εἰς ὡς τριάκοντα.

Μένων δὲ ὁ Θετταλὸς δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν μὲν πλου- 21
τῶν ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν, ὅπως τελείῳ λαμβά-
νοι· ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα τελείῳ καρδαίνου· φίλος
τ' ἐβούλετο εἶναι ταῖς μέγιστον δυναμένοις, ἵνα ἀδικῶν μὴ
διδόη δίκην. Ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι, ὧν ἐπιθυμαίη, 22
συντομωτάτην εἶδεν ὥστε εἶναι διὰ τοῦ ἐπισημαίνειν τε καὶ
ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν· τὸ δὲ ἀπλῶν τε καὶ ἀληθὲς
ἐνόμιζε τὸ αὐτὸ τῇ ἡλιθίᾳ εἶναι. Στέργων δὲ Φατερός μὲν 23
ἦν οὐδένα, ὅτω δὲ Φαίη φίλος εἶναι, ταύτῃ ἐνδελος ἐχέ-

20. *ὡς τριάκοντα*] Castilio edidit *ὡς*
ἰσὺν τριάκοντα. Ex Proxeni ætate li-
cet forte indicium ætatis Xenophontis,
cum hæc scriberet, petere. In-
fra enim iii. 1, 4. Πρέξινος vocatur
ἀρχαῖος ἕως Xenophontis, a quo do-
μο (οἶκος) Athenis evocatus ad Cy-
rum fuerit. Hospitii jus ab utroque
contractum fuisse in ipsa Boeotia, in-
spicatus sum in annotatione supra ad
sect. 16. Nescio vero quid spectave-
rit Ælianus V. H. xiii. 25. καὶ Ξενο-
φῶντος ἐπὶ ἡλυσιν Πρέξινος καὶ Ἀντίχο-
νος Ζήνωνος. Forte extiterunt olim
places de Proxeni et Xenophontis
amicitia narrationes, quas si habere-
mus, facilius effet iudicium de ætate
Xenophontis.

21. *Θετταλὸς*] Thucydides, Demo-
sthenes, Diogenes alique Pharfalium
appellant; Suidas, qui hunc totum
locum transcripsit, Ἀθηναῖον, quod ci-
vitate donatus fuerat ab Athenien-
sibus, quibus Theffalorum auxiliaries
copias adduxerat, teste Demosthene
adv. Aristocr. p. 686. ed. Reiske.
Ceterum iudicium de homine supra fuit
appositum.

μὴν πλούτου] Suidas μὴ omisit, sed
pessit Stobæus p. 32. ubi h. l. trans-

scripsit. Deinceps πλουτῶν dedi ex
Parif. et Eton. pro πλούτου, propter
sequentes modos infinitos similes.
Mecum sentit Zeune.

λαμβάνει] Suidas cum Stobæo λα-
βάνη—καρδαίνη. Equidem vulgatum
καρδαίνου cum Porfeno in καρδαίου mu-
tavi.

μέγιστον] Margo Steph. Parif. E-
ton. μέγιστον. Deinceps Suidas ἵ-
να ἀδικῶν μὴ δίκην habet.

22. *Ἐπὶ δὲ τῷ*] Suidas καὶ τὸ δὲ.
Sequens ἐνόμιζε dedi suadente Porfeno.
Edd. vett. Guelph. Eton. Stobæus
habent ἐν δὲ ἀπλῶν τε καὶ ἡλιθίᾳ νο-
μίζετο αὐτῇ ἡλιθίᾳ. Suidas l. c. et in
ἡλιθίᾳ habet: καὶ ἀληθὲς νομίζετο
αὐτῇ ἡλιθίᾳ. Stephanum et margi-
nem Villoif. secutus Zeune dedit ἀλη-
θὲς τὸ αὐτὸ ἐν ἡλιθίᾳ omisso νομίζετο.
Mecum sentit Weiske. In Joannis
Stobæi Codice Parif. A. Grotius scri-
ptum reperit: ἀπλῶν καὶ αἰτηθὲς νο-
μίζετο τὸ ἡλιθίᾳ.

23. *Φατερός*] Suidas Φατερός. Se-
quens ἰδιὸς ἐχέτω pro ἦν ex Suida
et Parif. recepit Zeune. Codex Pa-
rif. A. Stobæi in πλουτὶς habet pro
ἰδιῶς.

γνετο ἐπιβουλεύων. Καὶ πολέμιόν μὲν οὐδένος καταγέλα,
 24 τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγελαῶν αἰεὶ διελέγετο. Καὶ
 τοῖς μὲν τῶν πολέμιων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· (χα-
 λπὸν γὰρ ᾔετο εἶναι, τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν)
 τὰ δὲ τῶν φίλων μόνος ᾔετο εἰδέναι· ὅτι ῥᾶστον ἀφύ-
 25 λακτα λαμβάνειν. Καὶ ὅσους μὲν ἂν αἰσθάνοιτο ἐπι-
 ὅρκους καὶ ἀδίκους, ὡς εὖ ὠπλισμένους ἐφοβεῖτο· τοῖς δ'
 ὁσίοις καὶ ἀληθείαν ἀσκαῶσιν ὡς ἀνάνδροις ἐπειράτο χεῖ-
 26 ρασθαι. "Ωσπερ δὲ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ, καὶ
 ἀληθείᾳ, καὶ δικαιοσύνῃ, οὕτω Μένων ἠγάλλετο τῷ ἐξα-
 πατᾶν δύνασθαι, τῷ πλάσασθαι ψευδῇ, τῷ φίλους
 διαγελαῖν· τὸν δὲ μὴ πανοῦργον τῶν ἀπαιδύτων ἐνόμιζεν
 εἶναι. Καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρῶτεύειν Φιλίᾳ,
 διαβάλλων τοὺς πρῶτους, τούτους ᾔετο δεῖν κτήσασθαι.
 27 Τὸ δὲ πενθομένους τοὺς στρατιώτας παρέχεσθαι, ἐκ τῷ
 συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμνηχανᾶτο. Τιμᾶσθαι δὲ καὶ θερα-
 πεύεσθαι ἤξιον, ἐπιδεικνύμενος, ὅτι πλεῖστα δύνατο καὶ

τῶν δὲ συνόντων—διελέγετο] Wytt-
 bach monet, non accipiendum cum
 plerisque Interpretibus: ita agebat ac
 differabat cum familiaribus, ac si eos de-
 sideret, quod esset διελύγναι ἐν τῷ
 τοῖς συνόντων ὡς καταγελαῶν. Rectius
 aliquanto Leunclavius: de iis, qui-
 buscum esset, ita semper loquebatur, ut
 quos haberet derisui. Ipse vero inter-
 pretatur: ita sermone et dictis utebatur,
 ut qui familiares desideret: ita de fa-
 miliaribus ipse suis loqui solebat, ut qui
 eos contempneret. Addit tamen, quod
 ad hanc rationem pertinere non vi-
 detur: διελύγναι continet περι-
 φρασιν simplicioris dictio-
 nis καταγέλα καὶ πάντων τῶν συνόν-
 των.

24. τὰ δὲ τῶν φίλων] Suidas cum
 Paris. ἀλλὰ τὰ τῶν φ. deinceps ῥᾶστον
 ἔ. habent margo Steph. Paris. Eton.
 Ita vero ἔ. abesse debebat.

25. ἂν αἰσθάνοιτο] Vulgatum αἰσθάνοιτο
 ex Paris. Eton. correxit Zeune.
 Suidas αἰσθάνοιτο habet, quod dedit

Weiske, probante Porfiono.

26. καὶ ἀληθείᾳ] Hæc omisit Sul-
 das, idem cum Paris. sequens καὶ
 post ὅσους.

πλάσασθαι] Suidas πλάσαι probat
 Porfion, comparato Sophocle Ajacis
 versu 148. Demosth. Philipp. i. p. 38.
 ed. Paris.

τῶν ἀπαιδύτων] Ita cum Paris. et
 Eton. vulgatum ἀπαιδύτων correxit
 Zeune. Eton. tamen καὶ adjunctum
 habet.

πρῶτόν τε φίλῃ, διαβάλλων] Suidas
 πρῶτόν τε, διαβάλλων φίλῃ—πρῶτος,
 τούτῃ habet. τούτους πρῶτους γρᾶτις ἔστι-
 μοι quæque interpretatur Amas-
 sus.

κτείνεσθαι] Edd. vett. Guelf. κτε-
 σθαι. sed ita διῷ abesse debebat.

27. τοὺς στρατιώταις] Articulum
 Suidas omisit. deinceps παραχρῆσθαι
 margo Villosi. ex libro 1. 4. anno-
 tavit.

ἐπιδεικνύμενος] Suidas ἐπιδεικνύων ha-
 bet.

ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν. Εὐεργεσίαν δὲ κατέλεγεν, ὅποτε τις αὐτοῦ ἀφίσταται, ὅτι χρώμενος αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτὸν. Καὶ τὰ μὲν δὴ ἀφανῆ ἔχεισι περὶ αὐτοῦ ψεύδε-28 σθαι· ἀ δὲ πάντες ἴσασι, τὰδ' ἐστὶ. Παρὰ Ἀριστίππῳ μὲν, ἔτι ὥραιος ὢν, στρατηγεῖν διεπράξατο τῶν ξένων· Ἀριαίῳ δὲ, βαρβάρῳ ὄντι, ὅτι μεираκίοις καλοῖς ἦδετο, οἰκειότατος ἔτι ὥραιος ὢν ἐγένετο· αὐτὸς δὲ παιδικὰ εἶχε θαρύπαν, ἀγένηιος ὢν γενειῶντα. Ἀποθνη-29 σκόντων δὲ τῶν συστρατηγῶν, ὅτι ἐστράτευσαν ἐπὶ βασιλέα σὺν Κύρῳ, τὰ αὐτὰ πεποιηκὼς οὐκ ἀπέθανε· μετὰ δὲ τὸν τῶν ἄλλων θάνατον στρατηγῶν, τιμωρηθεὶς ὑπὸ βασιλέως ἀπέθανεν, οὐχ ὥσπερ Κλέαρχος καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς· (ὥσπερ τάχιστος θάνατος δοκεῖ εἶναι) ἀλλὰ ζῶν αἰκισθεὶς ἐνταυ- τόν, ὡς πονηρὸς, λέγεται τῆς τελευτῆς τυχεῖν.

εὐεργεσίαν] Suidas *εὐεργεσίας*—ἔτι habet. Idem sequens *ἀφίσταται* dedit pro vulgato *ἀφίστατο*; illam vero scripturam habent Edd. antiquæ, quam Kusteriana, ut sæpius alibi, in vulgatam convertit, testante Porfyno.

28. *Ἀριστίππῳ*] De quo supra i. 1, 10. De Thyrypa mihi non constat. Θαρύπαν filium Alcetam facit Pausanias i. 11. Cf. V. D. ad Thucyd. ii. 80.

29. *συστρατηγῶν*] Ita margo Steph. cum Parif. et Eton. vulgo erat simplex *στρατηγῶν* in hoc loco.

ἔτι πρὸς τάχιστον] Ita margo Steph. liber Parif. et Eton. cum vulgo effert *ἔτι πρὸς κάλλιστον*. Edd. vet. *ἔτι πρὸς κάλλιστον* habent.

θάνατος δεκτῷ] Ita margo Steph. Eton. Parif. Vulgo erat *θανάτου ἰδέου*.

αἰκισθεὶς] Abscissa fortasse manu aut pede, aut alio modo excarnificatus. Contra Weiskio Xenophon nihil aliud significare voluisse videbatur, nisi Menonem adhuc unum annum apud Artaxerxen vixisse, sed contemptum, nulli muneri præfectum

nulloque in numero habitum. Tantum ut *πονηρὸν*, non *ὡς κακοῦργον* eum dicere *αἰκισθῆναι*. Morbo deinde mortuum significari videri ideo, quod opposita sententia, *ἔτι πρὸς κάλλιστον θανάτου ἰδέου ἔτι*, morbum potius quam supplicium indicet. Denique, si supplicio fuisset affectus, illud ipsum sententias fuisse suppeditaturum ad graviter loquendum, neque auctiorem de eo videri fuisse taciturnum. Ad quæ una est responsio, verbum *αἰκισθεὶς* supplicii genus aliquod non dubie significare. Diodorus xiv. 27. causam servati Menonis tradit: *ἔτι ἰδέου μόνος ὄντος στασιάζει πρὸς τοὺς συμμάχους ἀρδύνειν Ἕλληνας*. Quod testimonium aliunde ductum auctoritatem Xenophonteo iudicio addit, quod veterum quidam suspectum habuerunt. Marcellinus enim in Vita Thucydidis p. xiv. ed. Bipont. *Μενὼν δὲ Μένωνι λαδοῦναι τῇ Πλάτωνος ἑταιρίᾳ διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα ζῆλον*. Quæ verba repetiit Scholion, quod adscriptum ad sect. 21. extabat in Codice 1. et 3. uti annotavit margo Villoif.

λίγιστον πρὸς ταλυντῆς] Articulum

- 30 Ἀγίας δὲ ὁ Ἀρκάς, καὶ Σωκράτης ὁ Ἀχαιὸς, καὶ
 τούτῳ ἀπεθανέτην· τούτων δὲ οὐδεὶς οὐδ' ὡς ἐν πολέμῳ
 κακῶν κατεγέλα, ἀπ' ἐς φιλίαν αὐτοὺς ἐμέμφετο
 ἥστην τε ἄμφω ἄμφι τετταράκοντα ἔτη ἀπὸ γενεᾶς.

ἦν ex libro Paris. addidit Zeune. Sic
 est infra iii. 2, 7. ἐν τούτῳ τῆς εἰλι-
 πῆς συγχέειν.

30. Ἀγίας] Margo Villoif. Ἀν-
 σίης habet. Sequens ἥστην est pro

ἥτην, ut συνέστην Memorab. i. 2, 24.
 τετταράκοντα] Margo Steph. Pa-
 rif. Eton. γὰ πέντε καὶ τετταράκοντα ha-
 bent.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Γ'.

CAPUT I.

ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου οἱ Ἕλληνες ἐπραξαν μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα, ἐπεὶ Κῦρος ἐτελεύτησεν, ἐγένετο, ἀπιόντων τῶν Ἑλλήνων σὺν Τισσαφέρει, ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἐν τῷ πρῶτῳ λόγῳ δεδῆλται. Ἐπεὶ δὲ οἱ τε στρατηγοὶ συνειλημμένοι ἦσαν, καὶ τῶν 2 λοχαγῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν οἱ συνεπόμενοι ἀπολώλεσαν, ἐν πολλῇ δὴ ἀπορίᾳ ἦσαν οἱ Ἕλληνες, ἐνθυμούμενοι, ὅτι ἐπὶ ταῖς βασιλέως θύραις ἦσαν, κύκλῳ δ' αὐτοῖς [πάντῃ] πολλὰ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις πολέμια ἦσαν, ἀγορὰν δὲ οὐδεὶς ἔτι παρέξειν ἔμελλεν, ἀπεῖχον δὲ τῆς Ἑλλάδος πλεόν ἢ μύρια στάδια, ἡγεμῶν δ' οὐδεὶς τῆς ὁδοῦ ἦν, πωταμοὶ δὲ διείργον ἀδιάβατοι ἐν μέσῳ τῆς

1. τῇ μετὰ Κύρου οἱ] Liber Parif. et Eton. Κύρου ἀναβάσει Ἕλληνες habent.

2. καὶ τῶν στρατιωτῶν] Articulum ex Guelf. Parif. adscivi.

ἐνθυμούμενοι] Ex Guelf. μὲν addidit Zeune, quod est etiam in margine Villoif. Innotuimus margo Steph. liber Brodæi, Parif. Eton.

[πάντῃ] πολλὰ] Eton. liber omisit πάντα, quod seclufi. Præcedens κύ-

κλῳ facit, ut aut tollendum aut in πάντων mutandum censeam vocabulum. Quanquam Hutchinson in Addendis comparavit locum Arriani Anab. I. 27. καὶ τὸ στρατόσταιον ἐν κύκλῳ πάντων.

πλεόν] Margo Steph. Parif. Eton. οὐ μίσην habent. Sequens εἰς ἀπὸ ὁδοῦ deest in Juntina. Ποῖα πρὸς δάνασι Edd. vet. Guelf.

οἰκαδὲ οὐδοῦ, προδεδώκασιν δὲ αὐτοὺς καὶ οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες βάρβαροι, μόνον δὲ καταλελειμμένοι ἦσαν, οὐδὲ ἰππέα οὐδένα σύμμαχον ἔχοντες· ὥστ' εὐδελον ἦν, ὅτι νικῶντες μὲν οὐδ' ἂν ἓνα Φεύγοντα κατακαίνουσιν, ἥ-
 3 τηθέντων δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἂν λειφθεῖη· ταῦτα ἐννοοῦμενοι, καὶ ἀθύμως ἔχοντες, ὀλίγοι μὲν αὐτῶν εἰς τὴν ἐσπέραν σίτου ἐγεύσαντο, ὀλίγοι δὲ πῦρ ἀνέκαυσαν, ἐπὶ δὲ τὰ ὅπλα πολλοὶ οὐκ ἤλθον ταύτην τὴν νύκτα, ἀνεπαύοντο δὲ, ὅπου ἐτύγγανεν ἕκαστος, οὐ δυνάμενοι καθεύδειν ὑπὸ λύπης, καὶ πόθου πατρίδων, γονέων, γυναικῶν, παίδων, οὓς οὐποτε ἐνόμιζον ἔτι ὄψεσθαι. Οὕτω μὲν διακείμενοι πάντες ἀνεπαύοντο.

4 Ἦν δὲ τις ἐν τῇ στρατιᾷ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὃς αὐτὴν στρατηγός, οὔτε λοχαγός, οὔτε στρατιώτης ὦν συνηκολούθει, ἀλλὰ Προξένος αὐτὸν μετεπέμψατο οἰκοθεν, ξένος ὦν ἀρχαῖος· ὑπισχενέτο δὲ αὐτῷ, εἰ ἔλθοι, φίλον Κύρῳ ποιήσειν· ὃν αὐτὸς ἔφη κρείττω ἑαυτῷ νομίζειν τῆς
 5 πατρίδος. Ὁ μὲντοι Ξενοφῶν, ἀναγνούς τὴν ἐπιστολὴν, ἀνακοινᾷται Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ περὶ τῆς πορείας. Καὶ ὁ Σωκράτης, ὑποπτεύσας, μή τι πρὸς τῆς πόλεως οἱ ὑπαίτιον εἴη, Κύρῳ φίλον γενέσθαι, (ὅτι ἐδόκει ὁ Κύρος

εὐδελον ἦν] Aldina ἄν omitted, et pro ἴμα habet ἵμα. Post ἴμα Stephanus cum Leonclavio φεύγοντα excidisse putabat, quod Hutchinson cum Wel-
 fio recepit. Deinde οὐδὲνα ἂν dant Parif. Eton. Postea κατακαίνουσιν E-
 ton.

3. πῦρ ἀνέκαυσαν] Vulgatum πύ-
 ραν ἔκαυσαν Brodæus, Stephanus, Hut-
 chinson et Weiske mutarunt in πύρ-
 ῃ καυσαν. Equidem scripturam libri
 Parif. et Regii annotatam a Dorvillio
 ad Charitonem p. 633. cum Zeunio
 sequor. Etiam infra iv. 5, 5. πῦρ
 καίεν bis est, non πύρ, quæ quidem
 per totam noctem in exercitu alun-
 tur, πῦρ vero h. l. ad cibum præpa-

randum excitatur.

ταύτην τὴν νύκτα] Ita margo Steph.
 Parif. Eton. Vulgatum ταύτην τὴν
 νύκτα revocavit Weiske. ἴμα sunt ca-
 βλα. Deinceps ἀνηπαύοντο antiquum
 pariter revocavit Weiske, commate
 post ἢ et ἐτύγγανισι posito. Eton. ἐτύ-
 γανον habet.

4. ἢ τῇ στρατιᾷ] Plutarchus in
 Præceptis reipubl. gerendæ p. 255.
 qui h. l. laudat, ἢ τῇ στρατιᾷ
 posuit.

ἢ αὐτῷ] Edd. vett. cum Guelf.
 αὐτῷ ante Κύρῳ reponunt.

5. πόλεως οἱ] In Guelf. οἱ deest.
 Idem deinde cum Edd. vett. ταῖς Ἀ-
 θήναις habet.

προθύμως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τὰς Ἀθήνας συμπο-
 λεῖσθαι) συμβουλευεὶ τῷ Ξενοφῶντι, ἐλθόντι εἰς Δελ-
 φούς ἀνακοινῶσαι τῷ Θεῷ περὶ τῆς πορείας. Ἐλθὼν δὲ
 ὁ Ξενοφῶν ἐπῆρετο τὸν Ἀπόλλω, τίνι ἂν Θεῶν θύων
 καὶ εὐχόμενος κάλλιστ' ἂν καὶ ἄριστα ἔλθοι τὴν ὁδόν,
 ἢ ἐπινοεῖ, καὶ καλῶς πράξας σωθεῖη. Καὶ ἀνείλεν
 αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων Θεὸς, οἷς ἔδει θύειν. Ἐπεὶ δὲ πάλιν
 ἦλθε, λέγει τὴν μαντείαν τῷ Σωκράτει. Ὁ δ' ἀκού-
 σας ἤτιστα αὐτὸν, ὅτι οὐ ταῦτο πρότερον ἠρώτα, πότερον
 λῶϊον αὐτῷ εἴη πορεύεσθαι, ἢ μένειν, ἀλλ' αὐτὸς κρίνας,
 ἵεναι εἶναι, ταῦτο ἐπυνθάνετο, ὅπως ἂν κάλλιστα πορευ-
 θεῖη. Ἐπεὶ μέντοι οὕτως ἤρου, ταῦτ', ἔφη, χρὴ ποιεῖν,
 ὅσα ὁ Θεὸς ἐκέλευσεν. Ὁ μὲν δὲ Ξενοφῶν, οὕτω θυσά-
 μενος, οἷς ἀνείλεν ὁ Θεός, ἐξέπλει, καὶ καταλαμβάνει ἐν
 Σάρδεσι Προξένον καὶ Κύρον, μέλλοντας ἤδη ὁρμᾶν τὴν
 αἰὼν ὁδόν· καὶ συνεστάθη Κύρω. Προθυμουμένου δὲ τῷ
 Προξένου καὶ ὁ Κύρος συμπροθυμεῖτο μείναι αὐτόν· εἶπε
 δὲ, ὅτι, ἐπειδὴν τάχιστα ἡ στρατεία λήξῃ, εὐθὺς ἀπο-
 πέμψει αὐτόν. Ἐλέγετο δὲ ὁ στόλος εἶναι εἰς Πεισί-
 δας.

Ἐστρατεύετο μὲν δὴ, οὕτως ἐξαπατηθεῖς, οὐχ ὑπὸ τοῦ
 Προξένου (οὐ γὰρ ἤδει τὴν ἐπὶ βασιλείᾳ ὁρμὴν, οὐδ' ἄλ-

ἀνακοινῶσαι] Margo Villois. verum
 ἀνακοινῶσθαι praeberet videtur. Nar-
 rationem excerptit Cicero de Divina-
 tione i. 52.

Θεοῖς, αἷ. Διί, θύειν] i. e. diis iis,
 quibus par esset, sacrificium offerre.
 Mox scd. 8. est αἷ ἀνίλων, et infra
 vi. 1, 22. ἰθύνει τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ,
 ἵεναι αὐτῷ μαντινότης ἢ ἐν Δελφῶν.
 Deos igitur oraculum nominaverat,
 quibus Xenophon sacrificare deberet.
 Hinc Baumannus Θεοῖς, αἷς Διί θύειν
 scribendum esse recte censet; quod
 feci, et distinctionem verborum tau-
 mavi. Accedit locus de Vellig. vi.

3. αἷς δ' ἀνίλων Θεοῖς, ταῦτοις εἰπὸς
 καλλιπρότερον, ἔχεισθαι τοῦ ἔργου.

7. πρότερον] Margo Steph. πρώτον.
 Paris. αὐτὸν τὸ πρότερον. Deinceps lau-
 τῷ dat Eton.

8. θυσάμενος] Guelf. διατάμενος ha-
 bet.

ἰεμῶν] Comparat Hutchinsonson ex
 Cyrop. viii. 6, 20. ἰεμῶν τὴν στρα-
 τείαν.

9. συμπροθυμεῖτο] Paris. Eton.
 συνισπρεθυμεῖτο.

στρατεία] Edd. vett. Guelf. στρατὶα
 habent.

- λος οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων, πλὴν Κλεάρχου) ἐπεὶ μέντοι εἰς Κιλικίαν ἦλθον, σαφές πᾶσιν ἤδη ἐδόκει εἶναι, ὅτι ὁ στόλος εἴη ἐπὶ βασιλείᾳ. Φαβούμενοι δὲ τὴν ὁδὸν καὶ ἄκοντες ὅμως οἱ πολλοὶ δι' αἰσχύνῃν καὶ ἀλλήλων καὶ
- 11 Κύρου συνηκολούθησαν ὧν εἷς καὶ Ξενοφῶν ἦν. Ἐπεὶ δὲ ἀπορία ἦν, ἐλυπεῖτο μὲν σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ οὐκ ἐδύνατο καθεύδειν· μικρὸν δὲ ὕπνου λαχὼν, εἶδεν ὄναρ. Ἐδοξεν αὐτῷ, βροντῆς γενομένης, σκηπτὸς πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν πατρίαν οἰκίαν, καὶ ἐκ τούτου λάμπεσθαι πᾶσαν.
- 12 Περιφοβὸς δὲ εὐθύς ἀνηγέρθη, καὶ τὸ ὄναρ πῇ μὲν ἔκρινεν ἀγαθόν (ὅτι, ἐν πόντοις ὧν καὶ κινδύνοις, Φῶς μὲν ἐκ Διὸς ἰδεῖν ἐδοξε) πῇ δὲ καὶ ἐφοβείτο, (ὅτι ἀπὸ Διὸς μὲν βασιλείως τὸ ὄναρ ἐδόκει αὐτῷ εἶναι, κύκλῳ δὲ ἐδόκει λάμπεσθαι τὸ πῦρ) μὴ οὐ δύναίτο ἐκ τῆς χώρας ἐξελθεῖν τῆς βασιλείας, ἀλλ' εἴργοιτο πάντοθεν ὑπὸ τινῶν ἀποριῶν.
- 13 Ὅποιόν τι μὲν δὴ ἔστι τὸ τοιοῦτον ὄναρ ἰδεῖν, ἔξεστι σκοπεῖν ἐκ τῶν συμβάντων μετὰ τὸ ὄναρ. Γίνεται γὰρ τάδε εὐθύς. Ἐπειδὴ ἀνηγέρθη, πρῶτον μὲν ἔννοια αὐτῷ ἐμπίπτει· Τί κατὰκειμαι; ἡ δὲ νῦξ προβαίνει· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἕκτος τοὺς πολεμίους ἤζειν. Εἰ δὲ γενησόμεθα ἐπὶ βασιλεῖ, τί ἐμποδὼν, μὴ οὐχὶ πάντα μὲν τὰ χαλεπώτατα ἐπιδόντας, πάντα δὲ τὰ δεινότερα παθόντας,
- 14 ὑβριζομένους ἀποθανεῖν; Ὅπως δὲ ἀμυνόμεθα, οὐδεὶς

10. πᾶσιν ἤδη] Ex libro Parif. ἡδη adiciui.

οἱ πολλοὶ] Præter Xeniam et Pasionem i. 4. 7. pauci abierant. Sequens αἰσχύνῃ et pudorem ex cognito errore et reverentiam erga Cyrum significat.

11. ὕπνου] Ita Steph. et liber Parif. ἔπειτα Edd. vett. Guelf. Etton.

12. πῇ μὲν] Cf. Cyrop. iv. 2,

15.

13. Ὅποιόν τι μὲν δὴ ἔστι] In Guelf.

τι abest; sed præterea μίνω scriptum malim. Incepte vertunt: *Ceterum quale fuit hujusmodi somnii visum.* Idem Guelferb. sequens γὰρ omittit. γίγνεται est in Aldina.

τάδε εὐθύς] Hæc est Stephaniana loci distinctio. Leonclavius ita: *τάδε εὐθύς, ἰαυδὴ ἀνηγέρθη πρῶτον μὲν.* Tertia mihi placet: *τάδε. Εὐθύς ἰαυδὴ ἀνηγέρθη, πρῶτον μὲν.*

πάντα μὲν] Juntina μὲν omisit.

ὑβριζομένους] Mihi hoc verbum ab

παρασκευάζεται, οὐδ' ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ κατακείμεθα,
 ὥσπερ ἔχον ἡσυχίαν ἄγειν. Ἐγὼ οὖν τὸν ἐκ ποίας πό-
 λεως στρατηγὸν προσδοκῶ ταῦτα πράξειν; ποίαν δὲ
 ἡλικίαν ἐμαυτῷ ἐλθεῖν ἀναμένω; οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι
 πρεσβύτερος ἔσομαι, εἰάν τήμερον προδῶ ἐμαυτὸν τοῖς πο-
 λεμίοις. Ἐκ τούτου ἀνίσταται, καὶ συγκαλεῖ τοὺς 15
 Προξένου πρῶτον λοχαγούς. Ἐπεὶ δὲ συτήλθον, ἔλεξεν·
 Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες λοχαγοὶ, οὔτε καθύδειν δύναμαι,
 (ὥσπερ, οἶμαι, οὐδ' ὑμεῖς) οὔτε κατακείσθαι ἔτι, ὄρῶν,
 ἐν οἷοις ἐσμέν. Οἱ μὲν γὰρ δὴ πολέμιοι δῆλον ὅτι οὐ 16
 πρότερον πρὸς ἡμᾶς τὸν πόλεμον ἐξέφηναν, πρὶν ἐνόμισαν,
 τὰ ἑαυτῶν καλῶς παρεσκευάσθαι· ἡμῶν δὲ οὐδεὶς οὐδὲν
 ἀτεπιμελεῖται, ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιούμεθα. Καὶ 17
 μὴ εἰ ὑψησόμεθα καὶ ἐπὶ βασιλεῖ γενησόμεθα, τί οἰό-
 μεθα πείσεσθαι; ὅς καὶ τοῦ ὁμομητρίου καὶ ὁμοπα-
 τρίου ἀδελφοῦ καὶ τεθνηκότος ἤδη ἀποτεμῶν τὴν κεφα-
 λὴν καὶ τὴν χεῖρα ἀνεσταύρωσεν· ἡμᾶς δὲ, οἷς κηδεμῶν
 μὲν οὐδεὶς πάρεστιν, ἐστρατεύσαμεν δὲ ἐπ' αὐτὸν, ὡς
 δούλον ἀντὶ βασιλείας ποιήσαντες, καὶ ἀπακτενῶντες, εἰ
 δυνάμεθα, τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν; Ἄρ' οὐκ ἂν ἐπὶ 18
 πᾶν ἔλθοι, ὡς, ἡμᾶς τὰ ἔσχατα αἰκισάμενος, πᾶσιν

interprete accessisse videtur. Copu-
 lam addidisset Xenophon. Sed in
 πάντα τὰ διονόματα multo plus ineft
 quam in ὑβριζόμενοι; igitur verbum
 lenius Xenophon multo graviore non
 subjunxit. Præterea numeros ora-
 tionis turbat additum participium.

14. ἡσυχίαν ἄγειν] Ita margo Steph.
 cum libro Parif. Vulgo est ἡσυχάζειν.
 ii. 6, 6. In Eton. est ἡσυχάζειν.

στρατηγὸν] Vulgatum στρατὸν hor-
 tante Stephano corripuit Hutchinson;
 et verum expreffit verflo Anafæi et
 Leonclavii.

16. εἰ μὲν γὰρ δὴ] Eton. omittit δὴ.
 ἡμῶν δ' οὐδεὶς οὐδὲν ἀντ.] Scito sæpe
 negationem geminari; sed h. l. ver-

bum mihi aliquod ante οὐδὲ excidisse
 videbatur. Sed ecce liber Eton.
 παρασκευάσθαι et οὐδὲν habet, quo-
 rum alterum lubens accepi. Etiam
 Parif. παρασκευάσθαι habet.

17. ἡμᾶς δὲ—τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν]
 Solæcam orationem aliqui fortasse
 excusabunt vel adeo defendent ex
 parenthesi plurium membrorum;
 mihi ἡμῖς scribendum videtur.

18. ἐπὶ πᾶν ἔλθω] Vulgatum antea
 οὐκ ἐπίπαν corripuit Stephanus; ex
 Eton. δὲ addidit Hutchinson. οὐκ ἔν
 ἔλθω tantum est in Parif. et Eton.
 Annon omnes vias tentabit, interpre-
 tatur Stephanus; annon omni adgre-
 dietur via Hutchinson. Larcherus?

- ἀνθρώποις Φόβον παράσχει τοῦ στρατεύσαι ποτε ἐφ' αὐτόν; Ἀλλ' ὅπως τοι μὴ ἐπ' ἐκείνῳ γενησόμεθα,
- 19 πάντα ποιήτεον. Ἐγὼ μὲν οὖν, ἔστε μὲν αἱ σπονδαὶ ἦσαν, οὐποτε ἐπαυόμεν ἡμᾶς μὲν οἰκτεῖρων, βασιλέα δὲ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ μακαρίζων, διαδευόμενος αὐτῶν ὅση μὲν χώραν καὶ οἶαν ἔχοιεν, ὡς δὲ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσους δὲ θεράποντας, ὅσα δὲ κτήνη, χρυσὸν δὲ,
- 20 ἔσθῃτα δέ· τὰ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν ὅποτε ἐνθυμώμεν, ὅτι τῶν μὲν ἀγαθῶν πάντων οὐδενὸς ἡμῖν μετεῖη, εἰ μὴ πριαίμεθα, ὅτου δὲ ὠνησόμεθα, ἥδειν ἐτι ἐλίγους ἔχοντας, ἄλλως δὲ πῶς πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια, ἢ ἄνουμένους, ὅρκους ἤδη κατέχοντας ἡμᾶς· ταῦτ' οὖν λογίζομενος ἐνίστε, τὰς σπονδὰς μᾶλλον ἐφοβούμεν, ἢ νῦν τὸν
- 21 πόλεμον. Ἐπεὶ μέντοι ἐκεῖνοι ἔλυσαν τὰς σπονδὰς, λελύσθαι μοι δοκεῖ καὶ ἡ ἐκείνων ὕβρις, καὶ ἡ ἡμετέρα ὑποψία. Ἐν μέσῳ γὰρ ἤδη κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ, ἄθλα, ὁπότεροι ἀν' ἡμῶν ἄνδρες ἀμείνονες ὦσιν· ἀγωνίζεται δ' οἱ θεοὶ εἰσιν, οἱ σὺν ἡμῖν, ὡς τὸ εἰκὸς, ἔσονται.
- 22 Οὗτοι μὲν γὰρ αὐτοὺς ἐπιωρκήκασιν· ἡμεῖς δὲ, πολλὰ ὀρῶντες ἀγαθὰ, στεργῶς αὐτῶν ἀπειχόμεθα, διὰ τοὺς τῶν θεῶν ὅρκους· ὥστε ἐξεῖναι μοι δοκεῖ, ἵεναι ἐπὶ τὸν

N aura-t-il pas recours aux tortures les plus cruelles? Stephani rationem probat Weiske et comparat ἔρχεσθαι *lwi* *vi* ii. 5, 22. quod sit *conari aliquid*. Fecerat idem antea Hutchinson. Quidni comparavit *eis* *πάν* ἀξικνέσθαι Hellenicorum *vi*. 1, 4? Sed illic intelligendum *κακόν*, ut in formula *ls* *πανει* *ει* *v*. 4, 29. Sed *lwi* *πάν* *ls* *ει* est *omnia tentare*, recte monente Valckenario ad Herodotum p. 557.

τὰ ἰσχυτά] Ita margo Steph. Villois. Parif. Eton. pro *αἰσχυτά* habent; deinceps *παράσχει* Parif. Eton.

γενησόμεθα] Edd. vett. Guelf. *γενη-*

σόμεθα, Eton. *γενησόμεθα*.

19. *ἔστε μὲν—ἦσαν*] Vulgatum *ἔστε* *ἐν μὲν—ἦσαν* corrigi jussit Porson hic et infra sect. 28. Stephanus *ἔστε* *ἐν* edidit. Sequens *μὲν* omittit Eton.

ἡμᾶς] Sic Ald. Castal. Steph. *ἡμᾶς* Junt. Guelf.

20. *τὰ δ' αὖ τῶν*] Aldina cum Castal. *αὐτῶν* dedit.

ὠνησόμεθα] Eton. *ὠνησόμεθα*, non inepte.

ἔτι ἐλίγους] Quod conjecerat Stephanus, ex libro Eton. recepit Hutchinson in locum vulgati *ἐτι ἐλίγους*.

ἔρκους ἤδη κατέχοντας] Repete ex superioribus *ἔρκους*. Quid si vero *ἦδη* scriptum attice pro *ἦδη* (sive a *Χε-*

ἀγῶνα πολὺ σὺν Φρονήματι μείζονι, ἢ τούτοις. Ἐπεὶ δὲ 23
 ἔχομεν σώματα ἰκανώτερα τούτων καὶ ψύχη καὶ θάληη
 καὶ πόνους φέρειν ἔχομεν δὲ καὶ ψυχὰς σὺν τοῖς θεοῖς
 ἀμείνονας· οἱ δὲ ἄνδρες καὶ τρατοὶ καὶ θνητοὶ μᾶλλον ἡμῶν,
 ἢ οἱ θεοὶ, ὥσπερ τοπρόσθεν, νίκην ἡμῖν διδῶσιν. Ἀλλ' 24
 ἴσως γὰρ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἐνθυμῶνται. Πρὸς τῶν θεῶν,
 μὴ ἀναμένωμεν, ἄλλους ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν, παρακαλοῦν-
 τας ἐπὶ τὰ κάλλιστα ἔργα, ἀλλ' ἡμεῖς ἀρξώμεν τῷ
 ἔξορμῆσαι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὴν ἀρετὴν. Φάνητε τῶν
 λοχαγῶν ἀριστοὶ, καὶ τῶν στρατηγῶν ἀξιοστρατηγότεροι.
 Καὶ γὰρ δὲ, εἰ μὲν ὑμεῖς ἐθέλετε ἔξορμαῖν ἐπὶ ταῦτα, 25
 ἔπεισθαι ὑμῖν βούλομαι, εἰ δὲ ὑμεῖς τάττετέ με ἡγεί-
 σθαι, οὐδὲν προφασίζομαι τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ ἀκμά-
 ζειν ἡγῶμαι, ἐρύκειν ἀπ' ἐμαντοῦ τὰ κακὰ.

Ὁ μὲν ταῦτα ἔλεξεν, οἱ δὲ λοχαγοὶ, ἀκούσαντες 26
 [ταῦτα], ἡγείσθαι ἐκέλευον ἅπαντες. Πλὴν Ἀπολλω-
 νίδης τις ἦν, βοιωτιάζων τῇ Φωνῇ· οὗτος δ' εἶπεν, ὅτι
 Φλυαροίη, ὅστις λέγοι, ἄλλως πως σωτηρίας ἂν τυχεῖν,
 ἢ βασιλέα πείσας, εἰ δύναιτο· καὶ ἅμα ἤρχετο λέγειν
 τὰς ἀπορίας. Ὁ μὲντοι Ξενοφῶν, μεταξὺ ὑπολαβὼν, 27

nophonte dicam, et præcedens ἦεν
 ad eandem normam corrigendum?
 De forma hac optime docuit Fischer
 animadv. ad Wellerum ii. p. 372.

23. Ἰχμεν δὲ καὶ] Vulgatum ἴχο-
 μιν τι suadente Stephano correxi.

εἰ δὲ ἄνδρες] Vitiosa hæc vel proxi-
 ma esse suspicatus Wytttenbach con-
 jecit: οἱ δ' ἄρ' εἰσὶ.

24. ταῦτα] Vulgatum ταῦτα cum
 Zeunio correxi. Nostrium vertit et-
 iam Amasæus. Orationem Xeno-
 phontis en tendere, ut Proxeni mili-
 tes palmam præcipiant, recte mo-
 nuit Weiske.

πρὸς τῶν θεῶν] Recte πρὸς οὓς θεῶν
 conjecit Wytttenbach scribendum
 esse.

ἄρξωμαι] Ita cum Castalione Steph.

ἄρξωμαι Edd. vett. Guelf.

ἀξιοστρατηγότεροι] Arrianus Anab.
 iv. 11, 9. Ἀλῖκαδρον ἀνδρῶν ἀγαθῶν
 τὸν ἀριστον εἰναί τι καὶ δοκεῖν καὶ βασι-
 λῶν τὸν βασιλικώτατον καὶ στρατηγῶν
 τὸν ἀξιοστρατηγικώτατον. ubi vereor,
 ut bene habeat scriptura, quanquam
 etiam in Dione Caffio xli. 55. obvia,
 in cujus xlv. 42. altera ἀξιοστρατή-
 γητος manifesto est falsa. Veram
 ἀξιοστράτηγος habet xxxvi. 7.

26. λοχαγοὶ] Margo Steph. Paris.
 Eton. ἀρχηγοὶ habent. Sequens ταῦ-
 τα omisit Eton. equidem seclusi;
 quanquam erunt fortasse, qui repeti-
 tum vocabulum ad simplicitatem
 Xenophonteam referant.

λίγοι] Paris. Eton. λίγα.

ἔλεξεν ὧδε· Ὡς θαυμασιώτατε ἄνθρωπε, σύ γε οὐδ' ὀρῶν γιγνώσκεις, οὐδ' ἀκούων μέμνησαι. Ἐν ταύτῳ γε μέντοι ἦσθα τούτοις, ὅτε βασιλεὺς, ἐπεὶ Κῦρος ἀπέθανε, μέγα φρονήσας ἐπὶ τούτῳ, πέμπων ἐκέλευε παραδίδ-
 28 ναι τὰ ὅπλα. Ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς οὐ παραδόντες, ἀλλ' ἐξωπλισμένοι ἐλθόντες παρεσκηνήσαμεν αὐτῷ, τί οὐκ ἐποίητε πρέσβεις πέμπων, καὶ σπονδὰς αἰτῶν, καὶ
 29 παρέχων τὰ ἐπιτήδεια, ἔστε σπονδῶν ἔτυχεν; Ἐπεὶ δὲ αὐὶ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ, ὥσπερ δὴ καὶ σὺ κελεύεις, εἰς λόγους αὐτοῖς ἄνευ ὅπλων ἦλθον, πιστεύσαντες ταῖς σπονδαῖς, οὐ νῦν ἐκείνοι παϊόμενοι, κεντούμενοι, ὑβριζόμε-
 νοι, οὐδ' ἀποθανεῖν αἱ τλήμονες θύνανται; καὶ μάλ', οἶμαι, ἐρῶντες τούτου. Ἄ σὺ πάντα εἰδὼς, τοὺς μὲν ἀμύνεσθαι κελεύοντας φλυαρεῖν φῆς, πείθειν δὲ πάλιν
 30 κελεύεις ἰόντας; Ἐμοὶ δὲ, ὦ ἄνδρες, δοκεῖ, τὸν ἄνθρωπον τοῦτον μῆτε προσέσθαι εἰς ταῦτό ἡμῖν αὐτοῖς, ἀφελόμε-
 νους τε τὴν λοχαγίαν, σκεύη ἀναθέντας, ὡς τοιοῦτῳ χρῆ-
 σθαι. Οὗτος γὰρ καὶ τὴν πατρίδα καταισχύει, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, ὅτι, Ἕλλην ὢν, τοιοῦτός ἐστιν.
 31 Ἐντεῦθεν ὑπολαβὼν Ἀγασίας Στυμφάλιος, εἶπεν· Ἀλλὰ τούτῳ γε οὔτε τῆς Βοιωτίας προσήκει οὐδὲν, οὔτε

27. ἐν ταύτῳ] Eras una cum his reliquis lothagis.

28. ἐξωπλισμένοι ἐλθόντες] Margo Steph. Parif. Eton. ἐξωπλισμένοι habent; quod ferri h. l. non potest, nisi καὶ ἐλθόντες deinceps scribas. Sed locum adjectivi armati vel verborum σὺν ὅπλοις obtinet participium perfecti passivi.

παρεσκηνήσαμεν] Solus Zeune ex Guelf. παρεσκηνώσαμεν dedit, et comparat Cyrop. iv. 2, 11. iv. 5, 8. quasi forma hæc sola Xenophonti frequentata fuerit.

ἔστι σπονδῶν] Ita cum libris veteribus Steph. cum quibus faciunt 1. et 4. In margine Villouf. laudati, correxit

vulgatum ἔστ' ἐν Porfion. Cf. ad scd. 19.

29. δὴ καὶ σὺ] Edd. vett. Guelf. Parif. Eton. καὶ omittunt, ut Eton. sequens οἶμαι.

ἀμύνεσθαι] Parif. ἀμύνεσθαι habet.

30. εἰς ταῦτό ἡμῖν] Edd. vett. Guelf. ἡμῖν dant. Cf. scd. 27.

ἀναδίντας, ὡς τοιοῦτῳ] Margo Steph. ἀναδίδου καὶ ὡς. Brodæus verba ὡς τοιοῦτῳ recte interpretatur ὡς σκευοθή-
 ζον.

31. τῆς Βοιωτίας] Parif. Eton. τῆς βασιλείας οὔτε τῆς βοιωτίας. Deinceps Demetrius de Elocutione cap. 157. pro προσήκει habet μίτιςτι et ὡς πρὸς τι.

τῆς Ἑλλάδος παντάπασιν ἐπεὶ ἐγὼ αὐτὸν εἶδον, ὥσπερ
 Λυδὸν, ἀμφοτέρω τὰ ὅτα τετραπλημένον. Καὶ εἶχεν οὐ-
 τως. Τοῦτον μὲν οὖν ἀπήλασαν οἱ δὲ ἄλλοι, παρὰ 32
 τὰς τάξεις ἰόντες, ὅπου μὲν στρατηγὸς σῶος εἶη, τὸν στρα-
 τηγὸν παρακάλουν· ὅπόθεν δὲ οἴχοιτο, τὸν ὑποστρα-
 τηγὸν ὅπου δὲ λοχαγὸς σῶος εἶη, τὸν λοχαγόν. Ἐπεὶ 33
 δὲ πάντες συνηλθον, εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὅπλων ἐκα-
 θεζοντο· καὶ ἐγένοντο οἱ συνελθόντες στρατηγοὶ καὶ λο-
 χαγοὶ ἀμφὶ τοὺς ἑκατόν. Ὅτε δὲ ταῦτα ἦν, σχεδὸν
 ἦσαν μέσαι νύκτες. Ἐνταῦθα Ἰεράνυμος Ἡλείος, πρεσ- 34
 βύτατος ὢν τῶν Προξένου λοχαγῶν, ἤρχετο λέγειν ὧδε.
 Ἡμῶν, ὦ ἄνδρες στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ, ὁρᾶσι τὰ παρ-
 ὄντα ἔδοξε καὶ αὐτοῖς συνελθεῖν, καὶ ὑμᾶς παρακαλέ-
 σαι, ὅπως βουλευσάμεθα, εἴ τι δυνάμεθα, ἀγαθόν.
 Λέξον δ', εἶφη, καὶ σὺ, ὦ Ξενοφῶν, ἅπερ καὶ πρὸς ἡμᾶς.

Ἐκ τούτου λέγει τάδε Ξενοφῶν· Ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ 35
 πάντες ἐπιστάμεθα, ὅτι βασιλεὺς καὶ Τισσαφέρης, οὓς
 μὲν ἐδυνήθησαν, συνειλήφασιν ἡμῶν τοῖς δὲ ἄλλοις δη-
 λον ὅτι ἐπιβουλεύουσιν, ὥς, ἢν δύνωνται, ἀπολέσωσιν.
 Ἡμῶν δ' ἐγῶμαι πάντα ποιητέα, ὥς μήποτε ἐπὶ τοῖς

Λυδὸν] Servos in orientis regionibus aures perforatas habuisse ex Bartholino de Inauribus p. 114. et Interpr. Petronii ad cap. 102. admonet Zeune. Sed recte Weiske annotat etiam liberos homines apud barbaras gentes aures habuisse perforatas. Exemplum Syri, Æthiopis, Arabis, Afri habent loca ab Hutchinsono laudata Juvenalis i. 102. Petronii c. 102. Macrobij vii. 3. Saturnaliū: Weiske posuit locum Plauti Pœnuli v. 2, 21. ubi Milphio ex *annulatis auribus* agnoscit servos. Apollonides igitur natione Lydus, (quod tamen antea Græci indicio aliquo agnovisse videntur, dum in Lydia cum Cyro versabantur) pervenerat in servitutem et in Bœotia sermonem græcū di-

dicerat. Eum Proxenus secum adduxisse videtur, cum fuisset forte libertate a domino donatus et pro cive se gereret. Dio Chrys. Orat. xxvii. p. 654. οἱ δὲ τρέσαντες τὸ ἴταρον οὐδ', *χρυσίῳ ἐνέβαλον*—τούτο μιν γὰρ πάρος μᾶλλον Ἰσραῖτι καὶ πασι Λυδοῖν ἢ Φρυγῶν.

32. *ὑποστρατηγός*] Cum Zeunio *ταξίαρχον*, certe primi ordinis, interpretatur Weiske ex sectione 37.

33. *πρόσθεν τῶν ὅπλων*] Locum Homericum Iliad. x. 198. comparavit Zeune. Deinceps *ἐκαθεζοντο* habet Paris. liber.

35. *μὲν δὲ πάντες*] Ita Paris. Antea erat *μὲν ἅπαντες*.

Ἐ γῶμαι] Vulgatum δὲ γ' αἶμαι monente Porfiono correxi.

βαρβάρους γενώμεθα, ἀλλὰ μᾶλλον, ἢν δυνάμεθα,
 36 ἐκεῖνοι ἐφ' ἡμῖν. Εὖ τοίνυν ἐπίστασθε, ὅτι ὑμεῖς, τσ-
 αῦτοι ὄντες, ὅσοι νῦν συνεληλύθατε, μέγιστον ἔχετε και-
 ρόν. Οἱ γὰρ στρατιῶται οὗτοι πάντες πρὸς ὑμᾶς ἀπο-
 βλέπουσι· καὶ μὲν ὑμᾶς ὀρῶσιν ἀδυμῶντας, πάντες
 κακοὶ ἔσονται· ἢν δὲ ὑμεῖς αὐτοὶ τε παρασκευαζόμενοι
 Φατεροὶ ἦτε ἐπὶ τοὺς πολεμίους, καὶ τοὺς ἄλλους παρα-
 καλῆτε, εὖ ἴστε, ὅτι ἔψονται ὑμῖν, καὶ πειράσονται μι-
 37 μῆσθαι. Ἴσως δέ τοι καὶ δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς διαφέ-
 ρειν τι τούτων. Ἵμεῖς γὰρ ἐστὲ στρατηγοὶ, ὑμεῖς τα-
 ξίαρχοι καὶ λοχαγοί· καὶ ὅτε εἰρήνῃ ἦν, ὑμεῖς καὶ χη-
 μασι καὶ τιμαῖς τούτων ἐπλεονεκτεῖτε· καὶ νῦν τοίνυν,
 ἐπεὶ πόλεμός ἐστιν, ἀξιοῦν δεῖ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀμείνους τε
 τοῦ πλήθους εἶναι, καὶ προβουλεύειν τούτων καὶ προπο-
 38 νεῖν, ἢν που δέῃ. Καὶ νῦν πρῶτον μὲν οἶμαι ἂν ὑμᾶς
 μέγα ὀνῆσαι τὸ στράτευμα, εἰ ἐπιμεληθείητε, ὅπως ἀντὶ
 τῶν ἀπολωλότων ὡς τάχιστα στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ
 κατασταθῶσιν. Ἄνευ γὰρ ἀρχόντων οὐδὲν ἂν οὔτε κα-
 λὸν, οὔτε ἀγαθὸν γένοιτο, ὡς μὲν συνελόντι εἰπεῖν, οὐδα-
 μοῦ· ἐν δὲ δὴ τοῖς πολεμικοῖς, παντάπασιν. Ἡ μὲν
 γὰρ εὐταξία σώζειν δοκεῖ, ἡ δὲ ἀταξία πολλοὺς ἤδη
 39 ἀποκλώλεκεν. Ἐπειδὴν δὲ καταστήσῃσθε τοὺς ἀρχον-
 τας, ὅσους δεῖ, ἢν καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας συλλέ-

36. ἴσθι νῦν] Castalio νῦν omisit. Sequens μίγιστον ἔχειται καὶ μὴ non est commodissimam habetis occasionem, uti vertunt, sed voluit Xenophon significare eos, quos saepenumero in Historia graeca et in Cyri disciplina, inprimis iii. 3, 11. 12. ἰσχυρίους dicit, de quibus satis bene docet Index Zeu-
 mianus.

ἀποβλήσονται—ἀδυμῶντας] Parif. et Eton. βλέπουσι—ἀδύμους habent.

ἢν δὲ ὑμεῖς] Eton. liber ei δὲ ὑμεῖς αὐτοὶ παρακαλεῖτε καὶ φασίησι ὅτι παρασκευαζόμενοι ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

37. ἴσως δὲ τοι] Eton. ἴσως δ' ἐστὶ.

προβουλεύειν] Compara similem locum Cyrop. i. 6, 8.

38. πρῶτον μὲν] Primus Stephanus μὲν adjunxit.

ὀνῆσαι] Steph. Parif. Eton. ἀφελῆσαι habent, deinceps ἀντικατασταθῶσιν.

ἢν δὲ δὴ] Edd. vett. Guelf. ἢ γὰρ δὴ habent.

39. ἢν καὶ τοὺς] Vulgatum καὶ ἢν τοὺς ex Parif. correxit Zeune. Pro πρῶτον Stephanus πρῶτον conjecerat. Ad πρῶτον intellige τοῦτα. Deinceps παραδραστήηται habet Parif. liber.

γητε καὶ παραθάρρυνητε, οἶμαι, ὑμᾶς πάντῃ ἂν ἐν καιρῷ
 ποιῆσαι. Νῦν μὲν γὰρ ἴσως καὶ ὑμεῖς αἰσθάνεσθε, ὥς 40
 ἀδύμῳ μὲν ἦλθον ἐπὶ τὰ ὅπλα, ἀδύμῳ δὲ πρὸς τὰς
 φυλακάς· ὥστε, οὕτω γε ἐχόντων, οὐκ οἶδα, ὅ τι ἂν τις
 χηῖσταιτο αὐτοῖς, εἴτε νυκτὸς δύο τι, εἴτε καὶ ἡμέρας.
 Ἦν δὲ τις αὐτῶν τρέψῃ τὰς γνώμας, ὥς μὴ τοῦτο μόνον 41
 ἐπὶ αὐτῶν, τί πείσονται, ἀλλὰ καὶ τί ποιήσουσι, πολὺ
 εὐθυμότεροι ἔσονται. Ἐπίστασθε γὰρ δήπου, ὅτι αὐτε 42
 πλεονέκτης ἐστὶν οὗτε ἰσχυρὸς ἢ ἐν τῷ πολέμῳ τὰς νίκας
 ποιῶν· ἀλλ' ὅπότεροι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ταῖς ψυχαῖς
 ἐρρωμενέστεροι ἴωσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, τούτους ὡς ἐπι-
 τοπαλὸν οἱ ἐναντίοι οὐ δέχονται. Ἐνταῦθ' ἔγωγε 43
 γε, ὦ ἄνδρες, καὶ τοῦτο, ὅτι, ὅποσοι μὲν μαστεύουσι ζῆν
 ἐκ παντὸς τρόπου ἐν τοῖς πολεμικοῖς, οὗτοι κακῶς τε καὶ
 αἰσχυρῶς ὡς ἐπιτοπαλὸν ἀποθνήσκουσιν· ὅποσοι δὲ τὸν μὲν
 θάνατον ἐγνώκασιν πᾶσι κοινὸν εἶναι καὶ ἀναγκαῖον ἀν-
 θρώποις, περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν ἀγωνίζονται,
 τούτους ὀρῶ μᾶλλον πῶς εἰς τὸ γῆρας ἀφικνουμένους,
 καὶ, ἕως ἂν ζῶσιν, εὐδαιμονέστερον διάγοντας. Ἄ καὶ 44
 ἡμᾶς θεῖ νῦν καταμαθόντας (ἐν τοιούτῳ γὰρ καιρῷ
 ἐσμὲν) αὐτούς τε ἀγαθοὺς ἄνδρας εἶναι, καὶ τοὺς ἄλ-
 λους παρακαλεῖν. Ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν, ἐπαύσατο.

40. αἰσθάνεσθε] Eton. αἰσθάνουσι.
 Idem liber geminum μὲν omittit.

ἔτι καὶ] Eton. καὶ omittit.

41. τρέψῃ] Male Parif. στρέψῃ ha-
 bet.

42. δήπου] Cum Eton. Stobæus p.
 353. simplex δὲ habet.

ἢ ἐν τῷ πολέμῳ] Male post πολέμῳ
 comma positum est in Weiskiana.

ἐπιτοπαλὸν] Stobæus cum Eton.
 ἐπιτοπαλὸν, deinceps ἀντίον Parif. et E-
 ton.

43. ἀφικνουμένους] Ita cum Stephano
 margo Villois. ex libro 2. et 6. πο-
 λιμῶν Edd. vet. Guelf. Deinceps
 αὐτῶν μὲν est in Eton. Sequens ἐπιτο-

παλὸν ex Eton. in locum vulgati ἐπι-
 τοπαλὸν restituit Hutchinson.

ἐγνώκασιν] Qui statuerunt, vertunt
 vulgatum ἔγνωσαν, quod potius est
 cognoverant, vel statuerant. Noster
 de Rep. Laced. i. 10. habet de Ly-
 curgo: περὶ ταπεινοῦς οὕτω ταπεινὰ
 γινώσκουσιν ἄλλοις. Sic iterum est scd.
 2. et 5. De Equit. Præf. ταῦτά
 γινώσκουσιν ἑαυτοῖς. At Thucydides iii. 16.
 ἀλλήλους βουλεύμενοι, ὅτι οὐκ ἐρῶς ἐγνώ-
 κασιν, id est, eos non recte sentire, sed
 falli. Igitur scripturam Parif. rece-
 pi. Idem liber paulo post μᾶλλον ὡς
 scriptum habet.

45 Μετὰ τούτων δὲ εἶπε Χειρίσφορος· Ἀλλὰ πρόσθεν μὲν,
 ὦ Ξενοφῶν, τοσούτων μόνον σε ἐγίγνωσκον, ὅσον ἤκουον
 Ἀθηναῖον εἶναι· νῦν δὲ καὶ ἐπαινῶ σε, ἐφ' οἷς λέγεις τε
 καὶ πράττεις, καὶ βουλοίμην ἂν, ὅτι πλείστους εἶναι τοι-
 46 ούτους· κοινὸν γὰρ ἂν εἴη τὸ ἀγαθόν. Καὶ νῦν, ἔφη, μὴ
 μέλλωμεν, ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ἀπελθόντες ἤδη αἰρεῖσθε οἱ
 δεόμενοι ἄρχοντας, καὶ ἐλόμενοι ἤκετε εἰς τὸ μέσον τῷ
 στρατοπέδῳ, καὶ τοὺς αἰρεθéntας ἄγετε· ἔπειτα ἐκεῖ
 συγκαλοῦμεν τοὺς ἄλλους στρατιώτας· παρέστω δὲ
 47 ἡμῖν, ἔφη, καὶ Τολμίδης ὁ κήρυξ. Καὶ ἅμα ταῦτα εἰ-
 πὼν ἀνέστη, ὡς μὴ μέλλοιτο, ἀλλὰ περαίνοιτο τὰ δεόν-
 τα. Ἐκ τούτου ἡρέθησαν ἄρχοντες, ἀντὶ μὲν Κλεάρχου
 Τιμασίῳν Δαρδανεύς, ἀντὶ δὲ Σωκράτους Ξανθικλῆς
 Ἀχαιοὺς, ἀντὶ δὲ Ἀγίου Ἀρκάδος Κλεάνωρ Ὀρχομένιος,

45. ἐφ' οἷς] Præpositionem primus addidit Stephanus, firmante libro 2. et 6. in margine Villoisf.

46. μὴ μέλλωμεν] Ita Castal. Steph. liber Brondæi, Guelf. iv. 6, 2. in margine Villoisf. καὶ μέλλωμεν Edd. vett. Etón. μὴ μέλλωμεν Parif. καὶ δὴ καὶ μέλλωμεν conjiciebat Porfō. adhuc censetur? vertit Amasæus.

συγκαλοῦμεν] Stephani συγκαλοῦμεν vel συγκαλλίσσομεν non opus est, si statuamus cum Porfōno futurum Atticum esse συγκαλοῦμεν.

Τολμίδης] Edd. vett. Guelf. Τολμίδης. Cf. ii. 2, 20.

47. Ἀγίου Ἀρκάδος] Edd. vett. Guelf. Etón. omittunt Ἀρκάδος et pro sequenti Ὀρχομένιος habent Ἀρκάς. Liber 6. et 2. in margine Villoisf. articulum δ ante Ὀρχομένιος additum habent.

[Quod Edd. vett. Guelf. Etón. dant ἀντὶ δὲ Ἀγίου Κλεάνωρ Ἀρκάς pro vulgato Ἀγίου Ἀρκάδος Κλ. Ὀρχομένιος, rejeci propterea, quod Zeune affirmat, Cleanorem hunc semper aliis in locis Orchomenium cognominari. Quod quam fit verum, docet locus ii. 1, 10. Ἰνθα δὲ ἀπεκρίνατο Κλεάνωρ μὲν δ' Ἀρκάς πρεσβύτατος δὲ στρατηγός. Itaque primo loco post

Clearchum legato Tissaphernis respondet. Verum libri ii. 5, 37. Κλεάνωρ Ὀρχομένιος καὶ Σοφαινίτος Στυμφάλιος στρατηγὸι evocantur ad colloquium cum Artæo, ejusque orationi respondisse dicitur Κλεάνωρ δ' Ὀρχομένιος. Cleanorem igitur videmus στρατηγὸν semel Arcadem, altero vero loco Orchomenium bis nominatum. At Ἀγίας Ἀρκάς item discretim στρατηγός vocatur ii. 5, 31. iterum ii. 6, 1. et ii. 6, 30. ubi est Ἀγίας δ' Ἀρκάς, ubi liber aliquis Ἀντιόας scriptum habet. In hujus Agiæ Arcadis, a Tissapherne dolose occisi locum sufficitur Κλεάνωρ. Quæritur jam de patria, vel potius de ipsa persona hominis. Conqueri aliquis merito possit de Xenophontis negligentia, si eundem στρατηγὸν Arcadem, paulo post tamen iterum iterumque Orchomenium nominavit, ita tamen ut Orchomenium Arcadiæ intelligi voverit. Sed dubium me habet id, quod video ab Interpretibus præteritum. Cleanor Arcas vel Orchomenius si in locum Agiæ Arcadis suffectus fuit, quid factum ea exercitus parte, cui præfectus antea ut στρατηγός fuerat? Quid opus erat στρατηγὸν, et quidem maximum om-

ἀπὶ δὲ Μένωνος Φιλήσιος Ἀχαιῶς, ἀντὶ δὲ Προξένου
Ξενοφῶν Ἀθηναῖος.

CAP. II.

ΕΠΕΙ δὲ ἤρητο, ἡμέρα τε σχεδὸν ὑπέβαινε, καὶ εἰς
τὸ μέσον ἦκον οἱ ἄρχοντες, ἔδοξεν αὐτοῖς, προφύλακας
καταστήσαντας, συγκαλεῖν τοὺς στρατιώτας. Ἐπεὶ δὲ
καὶ οἱ ἄλλοι στρατιῶται συνήλθον, ἀνέστη πρῶτον μὲν
Χειρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ ἔλεξεν ὥδε· Ὡ ἄνδρες²
στρατιῶται, χαλεπὰ μὲν τὰ παρόντα, ὅποτε ἀνδρῶν
στρατηγῶν τοιούτων στερόμεθα καὶ λοχαγῶν καὶ στρα-
τιωτῶν· πρὸς δ' ἔτι καὶ οἱ ἀμφὶ Ἀρδιαῖον, οἱ πρόσθεν
σύμμαχοι ὄντες, προδεδώκασιν ἡμᾶς. Ὅμως δὲ δεῖ ἐκ³
τῶν παρόντων ἄνδρας ἀγαθοὺς τε εἰλθεῖν, καὶ μὴ ὑφέ-
σθαι, ἀλλὰ πειρᾶσθαι, ὅπως, ἦν μὲν δυνάμεθα, κα-
λῶς νικῶντες σωζώμεθα· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ καλῶς γε
ἀποθνήσκωμεν, ὑποχείριοι δὲ μήποτε γενώμεθα ζῶντες
τοῖς πολεμίοις. Οἶμαι γὰρ ἂν ἡμᾶς τοιαῦτα παθεῖν,
οἷα τοὺς ἐχθροὺς οἱ θεοὶ ποιήσειαν.

Ἐπὶ τούτῳ Κλεάνωρ Ὀρχομένιος ἀνέστη, καὶ ἔλεξεν⁴

nium natu, mortuo quidem Clear-
cho, Cleanorem in locum mortui
στρατηγῶν, et junioris quidem, suffi-
cere? In posterioribus libris, veluti
iv. 8, 18. Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος præ-
fectus dicitur militum Arcadum gra-
vis armaturæ: τὸ Ἀρκάδιον ὀπλιτικὸν
δὲ ἔρχ. Κλ. ὁ Ὀρ. Sed ecce iterum
libri vi. 4, 22. Κλεάνωρ ὁ Ἀρκᾶς no-
minatur sine nota imperii. Postea
vii. 2, 2. Κλεάνωρ στρατηγὸς sine nota
patriæ nominatur; idemque est sim-
pliciter ὁ Κλεάνωρ vii. 5, 10. Quid
igitur statuendum cenſes, mi Butt-
manne? Duoſne Cleanoras fuiſſe in
exercitu Græcorum, Arcadem et
Orchomenium, an unum tantum,
quem Xenophon non ſine crimine
negligentiæ modo Arcadem, inter-

dum Orchomenium nominaverit, bis
etiam ſine nota patriæ memoraverit?
Ex Epiſtola.]

2. Ὡ ἄνδρες] Eton. δ omittit, et
deinceps στρογγύλῃα habet.

3. ἄνδρας ἀγαθοὺς τε εἰλθεῖν] Wyt-
tenbach ad Plutarchum de Særa N.
Vind. p. 88. corrigebat ἰσιλδιῶν, ſed
in annotatione ad h. l. in Eclogis
probat ἰθαί, vel ἰσιλδιῶν, quod Leon-
clavius emergere e præſentibus hiſce
malis verterit. Weiske pro præſenti
rerum ſtatu viros fortes venire, id eſt
eſſe, interpretatur, et putat hanc verbi
vim et gratiam Latinos imitatos eſſe.
Mihī vero cum Wyttenbachio ver-
bum vitioſum eſſe videtur.

σωζώμεθα—ἀποθνήσκωμεν] Pariſ. li-
ber σωζώμεθα—ἀποθνήσκωμεν habet.

ὥδε· Ἄλλ' ὁρᾶτε μὲν, ὦ ἄνδρες, τὴν βασιλείας ἐπιτοκίαν
καὶ ἀσέβειαν· ὁρᾶτε δὲ τὴν Τισσαφέρους ἀπιστίαν,
ὅστις, λέγων, ὡς γείτων τε εἴη τῆς Ἑλλάδος, καὶ περὶ
πλείστου ἂν ποιήσαιτο σῶσαι ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τούτοις αὐ-
τὸς ὁμάσας ἡμῖν, αὐτὸς δεξιάς δοὺς, αὐτὸς ἐξαπατήσας,
συνέλαβε τοὺς στρατηγούς, καὶ οὐδὲ Δία Ξένιον ἠδέσθη,
ἀλλὰ, Κλεάρχῳ καὶ ὁμοτράπεζος γενόμενος, αὐτοῖς τού-
5 τοις ἐξαπατήσας τοὺς ἄνδρας ἀπολώλεκεν. Ἀριαῖος
δὲ, ὃν ἡμεῖς ἠθέλομεν βασιλέα καθιστάναι, καὶ ἐδώκα-
μεν καὶ ἐλάβομεν πιστὰ, μὴ προδώσιν ἀλλήλους, καὶ
οὗτος, οὔτε τοὺς θεοὺς δείσας, οὔτε Κύρον τὸν τεθνηκότα
αἰδεσθεῖς, τιμώμενος μάλιστα ὑπὸ Κύρου ζῶντος, νῦν πρὸς
ταὺς ἐκείνου ἐχθίστους ἀποστάς, ἡμᾶς τοὺς Κύρου Φί-
6 λους κακῶς ποιεῖν πειρᾶται. Ἀλλὰ τούτους μὲν αἱ
θεοὶ ἀποτίσαιντο· ἡμᾶς δὲ δεῖ, ταῦτα ὁρῶντας, μήποτε
ἐξαπατηθῆναι ἔτι ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ μαχομένους, ὡς ἂν
δυνάμεθα κράτιστα, ταῦτο, ὅ τι ἂν δοκῇ τοῖς θεοῖς, πά-
σχειν.

7 Ἐκ τούτου Ξενοφῶν ἀνίσταται, ἐσταλμένος εἰς πόλε-
μον ὡς ἐδύνατο κάλλιστα· νομίζων, εἴτε νίκην διδοῖεν αἱ
θεοὶ, τὸν κάλλιστον κόσμον τῷ νικᾷν πρέπειν· εἴτε τελευ-
τᾷν δέοι, ὀρθῶς ἔχειν, τῶν καλλίστων εαυτὸν ἀξιώσαντα,
ἐν τούτοις τῆς τελευτῆς τυγχάνειν· τοῦ δὲ λόγου ἤρχετο
8 ὥδε· Τὴν μὲν τῶν βαρβάρων ἐπιτοκίαν τε καὶ ἀπιστίαν

4. αὐτὸς ὁμάσας] Guelf. αὐτὸς omit-
tit, quo facto epanaphoræ figuræ vis
omnis tollitur. Æschyli locum si-
milem ex Athenagoræ Apologia po-
suit Stephanus: Ὁ δ' αὐτὸς ὁμῶν,
αὐτὸς ἐν θοῇ παρῶν, αὐτὸς γὰρ εἰπὼν,
αὐτὸς ἵσται ἡ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν
ἡμῖν.

Κλεάρχῳ καὶ] Juntina, Guelf. E-
ton. Κλεάρχῳ τι, Aldina Κλ. τι καὶ
habent.

5. τὸν τεθνηκότα] Articulum omisit
Eton.

τοὺς ἐκείνου ἐχθίστους] Suspicor
olim ἐκείνῳ fuisse.

7. ἐσταλμένος εἰς πόλεμον] Margo
Steph. Paris. Eton. ἐπὶ πόλεμον. Æ-
lianus V. H. iii. 24. sententiam hu-
jus loci excerptit.

αἱ θεοὶ] Edd. vett. excerpta Casta-
lionis, et Guelf. αἱ θεοὶ τι habent.

λέγει Κλεάνωρ, ἐπίστασθε δὲ, οἶμαι, καὶ ὑμεῖς. Εἰ μὲν οὖν βουλευόμεθα πάλιν αὐτοῖς διὰ Φιλίας ἵεναι, ἀνάγκη ἡμᾶς πολλὴν αἰδυμίαν ἔχειν, ὀρῶντας τὰς στρατηγούς, οἱ διὰ πίστεως αὐτοῖς ἑαυτοὺς ἐνεχείρισαν, οἷα πεπόνθασιν· εἰ μέντοι διανοούμεθα σὺν τοῖς ὅπλοις, ὧν τε πεποιήκασι, δίκην ἐπιθεῖναι αὐτοῖς, καὶ τὸ λοιπὸν διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἵεναι, σὺν τοῖς θεοῖς πολλὰ ἡμῖν καὶ καλὰ ἐλπίδες εἰσὶ σωτηρίας. Τοῦτο δὲ λέγοντος αὐτοῦ, πτάρνυται τις· ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται, πάντες μιᾷ ὀρμῇ προσεκύνησαν τὸν θεόν· καὶ Ξενοφῶν εἶπε· Δοκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες, ἐπεὶ περὶ σωτηρίας ἡμῶν λεγόντων οἰανὸς τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἐφάνη, εὐχασθαι τῷ θεῷ τούτῳ θύσειν σωτήρια, ὅπου ἂν πρῶτον εἰς Φιλίαν χώραν ἀφικώμεθα· συνεπεύχασθαι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς θύσειν κατὰ δύναμιν. Καὶ ὅτῳ δοκεῖ ταῦτ', ἔφη, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα. Καὶ ἀνέτειναν ἅπαντες. Ἐκ τούτου εὐχάντο καὶ ἐπαίανισαν. Ἐπεὶ δὲ τὰ τῶν θεῶν καλῶς εἶχεν, ἤρχετο πάλιν ὧδε·

Ἐτύγχανον λέγων, ὅτι πολλὰ καὶ καλὰ ἐλπίδες ἡμῖν εἶεν σωτηρίας. Πρῶτον μὲν γὰρ ἡμεῖς μὲν ἐμπεδῶμεν τοὺς τῶν θεῶν ὅρκους, οἱ δὲ πολέμιοι ἐπιωρκήκασι τε, καὶ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ὅρκους λελύκασιν. Οὕτω

8. λίγυ] Parif. Eton. λίγυ μὲν habent.

βουλευόμεθα] Arnaldus Animad. Critic. p. 176. monet conjectura βουλίμεθα non esse opus; illud esse exquisitius verbum, magis convenire tali orationi, et respondere sequenti διανοούμεθα censet Weiske.

αὐτοῖς διὰ φιλίας ἵεναι] Sequitur διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἵεναι. Euripidis Andromachæ locum 416. διὰ φιλημάτων ἰὼν πατρὶ τῇ σῇ comparavit Wyttenbach.

9. καὶ Ξενοφῶν] Ex Eton. ἰ addidit Zeune.

Διὸς τοῦ Σωτῆρος] Cum ad verba πολλὰ ἡμῖν—σωτηρίας sternutasset aliquis, idem oianός vel omen a Jove Σωτῆρι missum dicitur. Præterea sternutanti solebant bene precari formula Ζεῦ σῶσον.

θύσειν] Aldina verbum omisit.

ἐπαίανισαι] Parif. Eton. ἐπαίανισαν. deinceps ἤρχετο πάλιν Eton.

10. καὶ καλὰ] Parif. καὶ ἄλλαι. inepte.

καὶ τοὺς ὅρκους] Quod Guelf. inter versus habet superscriptum παρὰ pro copula καὶ, idem margo Villois. annotavit; idque equidem præfero.

- δ' ἐχόντων, εἰκὸς, τοῖς μὲν πολεμίοις ἐναντίους εἶναι τοὺς θεοὺς, ἡμῖν δὲ συμμάχους, οἵπερ ἱκανοὶ εἰσι, καὶ τοὺς μεγάλους ταχὺ μικροὺς ποιεῖν, καὶ τοὺς μικροὺς, καὶ ἐν
 11 δεινοῖς ὥσι, σῶζειν εὐπετῶς, ὅταν βούλονται. Ἐπειτα δὲ, (ἀναμνήσω γὰρ ὑμᾶς καὶ τοὺς τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων κινδύνους· ἵν' εἰδῆτε, ὡς ἀγαθοῖς τε ὑμῖν προσήκει εἶναι, σῶζονται τε σὺν τοῖς θεοῖς καὶ ἐκ πάνυ δεινῶν οἱ ἀγαθοί,) ἐλθόντων μὲν γὰρ Περσῶν καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς παμπληθεῖ στόλῳ, ὡς ἀφανιούντων τὰς Ἀθήνας, ὑποστῆναι αὐτοῖς
 12 Ἀθηναῖοι τολμήσαντες, ἐνίκησαν αὐτούς. Καὶ εὐχόμενοι τῇ Ἀρτέμιδι, ὅπόσους ἂν κατακάνοιεν τῶν πολεμίων, τοσούτας χιμαῖρας καταθύσειν τῇ θεῷ, ἐπεὶ οὐκ εἶχον ἱκανὰς εὐρεῖν, ἔδοξεν αὐτοῖς, κατ' ἐνιαυτὸν πεντακοσίας
 13 θύειν· καὶ ἔτι καὶ νῦν ἀποθύουσιν. Ἐπειτα ὅτε Ξέρξης ὕστερον ἀγείρας τὴν ἀναρίθμητον στρατιὰν ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τότε ἐνίκων οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τοὺς τούτων προγόνους, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Ὡν ἐστὶ μὲν τεκμήρια ὄραν τὰ τρόπαια, μέγιστον δὲ μαρτύριον ἡ ἐλευθερία τῶν πόλεων, ἐν αἷς ὑμεῖς ἐγένεσθε καὶ ἐτράφητε οὐδένα γὰρ ἀνδρωπον δεσπότην, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς προσκυνεῖτε. Τοιούτων μὲν ἐστε προγόνων.
 14 Οὐ μὲν δὴ τοῦτο γε ἐρῶ, ὡς ὑμεῖς κατασχύνετε αὐτούς·

ἔταν βούλονται] Inepte Eton. ἔταν δύνανται.

11. τῶν ἡμετέρων] Ex Guelf et Castal. ἡμετέρων praetulit Zeune propter ἡμῖν et ὑμᾶς. Sed utrumque aequae commodum est in oratione civis Atheniensis. Sed fecit. 13. iterum est οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι.

ἀφανιούντων] Margu Steph. Parif. Eton. αὐθις addunt, quod in altera Xerxis expeditione locum haberet.

12. Ἀρτέμιδι] Ἀγροσίαν vocatam intelligi monet Zeune.

πεντακοσίας] Eundem numerum ponit Plutarchus de Herodoti Malignit. p. 421. ed. Reiske, p. 308.

ed. Hutten: εὐχόμενοι γὰρ φασὶ τοὺς Ἀθηναίους τῇ Ἀγροσίᾳ θύειν χιμαῖρας ἔσους ἂν τῶν βαρβάρων καταβάλλουσιν, εἴτα μετὰ τὴν μάχην ἀναρίθμῳ πλήθους τῶν νικῶν ἀναξάντος, παραιτεσθαι ψήφισματι τὴν θεῶν, ὅπως καθ' ἑκάστην ἑκατὸν ἀποθύσει πεντακοσίας τῶν χιμαῶν. De eadem Diana Cf. ibidem p. 307. οὐδὲ τὴν πρὸς Ἀγροσίαν πομπήν, ἢ πῶς πομπὴν εἶναι τὴν ἐκ τῆς χειροσκήριας τῆς νίκης ἐκτάξουσιν. Cf. Schol. ad Aristoph. Equit. 657. Aeliani V. H. ii. 25.

ἀποθύουσιν] Cf. dicenda infra ad iv. 8, 25.

ἀλλ' οὕτω πολλαὶ ἡμέραι, ἀφ' οὗ ἀντιπαζάμενοι τούτοις
 ταῖς ἐκείνων ἐκγόνοις, πολλαπλασίους ὑμῶν αὐτῶν ἐνι-
 καῖτε σὺν τοῖς θεοῖς. Καὶ τότε μὲν δὴ περὶ τῆς Κύρου 15
 βασιλείας ἄνδρες ἦτε ἀγαθοί· νῦν δ', ἐπότε περὶ τῆς
 ὑμετέρας σωτηρίας ὁ ἀγὼν ἐστί, πολὺ δῆπου ὑμᾶς προσ-
 ἵκει καὶ ἀμείνονας καὶ πρωθυμότερους εἶναι. Ἀλλὰ 16
 μὴν καὶ θαρραλεωτέρους νῦν πρέπει εἶναι πρὸς τοὺς
 πολεμίους. Τότε μὲν γὰρ ἄπειροι ὄντες αὐτῶν, τό τε
 πλῆθος ἄμετρον ὁρῶντες, ὅμως ἐταλμήσατε σὺν τῷ πα-
 τρίῳ φρονήματι ἰέναι εἰς αὐτούς· νῦν δ', ὅπότε καὶ πει-
 ραν ἤδη ἔχετε αὐτῶν, ὅτι θέλουσι καὶ πολλαπλάσιοι
 ὄντες μὴ δέχεσθαι ὑμᾶς, τί ὑμῖν ἐτι προσήκει τούτους
 φοβεῖσθαι; Μηδὲ μέντοι ταῦτο μείον δοξῆτε ἔχειν, εἰ οἱ 17
 Κυρεῖοι, πρῶσθεν σὺν ὑμῖν ταττόμενοι, νῦν ἀφροσθήκασιν·
 ἐτι γὰρ οὗτοι κακίονές εἰσι τῶν ὑφ' ἡμῶν ἠττημένων· ἔφευ-
 γον οὖν πρὸς ἐκείνους, καταλιπόντες ὑμᾶς. Τοὺς δὲ
 ἐθέλοντας φυγῆς ἄρχειν, πολὺ κρεῖττον σὺν τοῖς πολε-
 μίοις ταττομένους, ἢ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ τάξει, ὁρᾶν. Εἰ δέ 18
 τις αὖ ὑμῶν ἀθυμεῖ, ὅτι ὑμῖν μὲν οὐκ εἰσὶν ἱππεῖς, τοῖς
 δὲ πολεμίοις πολλοὶ πᾶρσις, ἐνθυμήθητε, ὅτι οἱ μύριοι
 ἱππεῖς οὐδὲν ἄλλο, ἢ μύριοι ἄνθρωποι εἰσὶν· ὑπὸ μὲν
 γὰρ ἵππου ἐν μάχῃ οὐδὲς πώποτε οὔτε δηχθεὶς οὔτε
 λακτισθεὶς ἀπέθανεν· οἱ δ' ἄνδρες εἰσὶν οἱ ποιοῦντες, ὅ τι
 ἂν ἐν ταῖς μάχαῖς γίγνηται. Οὐκ αὖν τῶν γε ἱππέων 19
 πολὺ ἡμεῖς ἐπ' ἀσφαλεστέρου ὀχήματος ἐσμέν· οἱ μὲν
 γὰρ ἐφ' ἵππων κρέμονται, φοβούμενοι οὐχ ἡμᾶς μόνον,

14. ὑμῶν αὐτῶν] Parif. ἡμῶν habet.

16. πατρίῳ] Margo Steph. Parif. Eton. πατρίῳ habent, solenni fere varietate.

17. μὴ δὲ μέντοι] Guelf. μὴ μέντοι ha- bet. Sequens Κυρεῖοι dedit Brodæus, Amasæi versio, Leonclavius; Κύριοι.

erat in libris plerisque editis, ut in Guelf. Eton.

σὺν ὑμῖν] Parif. σὺν ἡμῖν; deinceps Edd. vett. Guelf. ἑταρμίνων.

ὑμᾶς — ὑμετέρᾳ] Castalio et liber Parif. ἡμᾶς — ἡμετέρᾳ. et statim seq. seq. ὅτι ἡμῖν habent.

ἀλλὰ καὶ τὸ καταπεσεῖν ἡμῶς δι' ἐπὶ τῆς γῆς βεβη-
 κότες, πολὺ μὲν ἰσχυρότερον παύσομεν, ἢν τις προσή,
 πολὺ δ' ἔτι μᾶλλον, ὅτου ἂν ἐφέλωμεν, τευξόμεθα.
 Ἐν μόνῳ προέχουσιν ἡμᾶς αἱ ἱππεῖς. Φύγειν αὐτοῖς
 20 ἀσφαλότερόν ἐστιν, ἢ ἡμῖν. Εἰ δὲ θῇ τὰς μὲν μάχας
 θαρρεῖτε, ὅτι δ' οὐκέτι ἡμῖν Τισσαφέρτης ἡγήσεται, οὐδὲ
 βασιλεὺς ἀγορὰν παρέξει, τοῦτο ἄχθεσθε, σκέψασθε,
 πότερον κρεῖττον, Τισσαφέρτην ἡγεμόνα ἔχειν, ὃς ἐπιβου-
 λεύων ἡμῖν Φανερός ἐστιν, ἢ οὓς ἂν ἡμεῖς ἄνδρας λαβόν-
 τες ἡγεῖσθαι κελεύωμεν· οἱ εἰσονται, ὅτι, ἢν τι περὶ
 ἡμᾶς ἀμαρτάνωσι, περὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς καὶ τὰ σώ-
 21 ματα ἀμαρτάνουσι. Τὰ δ' ἐπιτήδεια πότερον ἀνεῖσθαι
 κρεῖττον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἥς οὗτοι παρῆχον, μικρὰ μέτρα
 πολλοῦ ἀργυρίου, μηδὲ τοῦτο ἔτι ἔχοντας, ἢ αὐτοὺς λαμ-
 βάνειν, ἢ περ κρατῶμεν, μέτρῳ χρωμένους, ὅπως ἂν
 22 ἕκαστος βούληται. Εἰ δὲ ταῦτα μὲν γινώσκετε, ὅτι
 οὕτω κρεῖττον, τοὺς δὲ ποταμοὺς ἄπορον νομίζετε εἶναι,
 καὶ μεγάλως ἡγεῖσθε ἐξαπατηθῆναι διαβάντες, σκέ-

19. προσή] Edd. vett. Guelf. προσή, Eton. προσή. Pro ἰδίῳ μὲν margo Steph. cum Paris. βουλώμεθα habet. Pothea ἰσθι ἀσφαλότερον habet Guelf.

Ἐν μόνῳ] Priscianus p. 1201. ed. Putschii laudat ἰν μόνῳ προέχοντις ἱππεῖς ἡμᾶς. Ita Cyrop. ii. 1, 16. οὐδὲν ἡμῶς ἡμῶν προέχοντι. Porfion, qui eundem Prisciani locum posuit, comparat ex Scholiis ad Sophoclis Philoct. initio: καὶ οὐ μίντοι διαφίρει, quod Brunckius ex conjectura Valckenarii in Diatribe p. 116. mutaverit.

20. οὐκίτι ἡμῖν] Paris. οὐκίτι ἡμῖν habet. Deinceps κλιόμεν Edd. vett. et Guelf.

21. ἢ αὐτοὺς λαμβάνειν, ἢ περ κρατῶμεν] Egregiam loco vulgo vitioso, (legebatur enim αὐτοὺς λαμβάνειν, ἢ, ἢ περ κρατῶμεν,) medelam attulit liber Etonensis. Weiske μηδὲ, τοῦτο ἔχονται, αὐτοὺς λαμβάνειν distinxerat

vertens: neque nos ipso sumere (com-
 meatum ex agris), ubi pecunia adhuc
 suppetit. Malebat tamen τοῦτου scrip-
 tum pro τοῦτο. De vitio et vera le-
 ctione monuit etiam Buttmannus.

22. ὅτι οὗτοι κρεῖττον] Margo Steph. Paris. Eton. ἴτι κρεῖττον.

διαβάντες] *Duxu barbarorum trans-*
fissis amnes, Zeune. Contra Weiske:
in itinere cum Cyro, in ἀνδρ. Male.
 Quid Græci interclusi inter Tigrin et
 Euphraten metuerent, dixit supra
 Xenophon ii. 4, 4. et 6. Cur bar-
 bari Græcos ibi morantes timerent,
 est ii. 4, 22. Ex illis locis petenda est
 interpretatio hujus, in quo misere se
 lestorisque patientiam vanis conati-
 bus torfit Weiske. Verba *ἢ τοῦτο—*
πιστεύουσιν αἱ βάρβαροι significant,
 stulte fecisse barbaros in eo, quod dol-
 lis subegerint Græcos Mesopotamiam
 relinquere, et Euphraten cum Tigri-
 de transire.

ψασθε, εἰ ἄρα ταῦτο καὶ μωρότατον πεποιήκασιν οἱ βάρ-
 βαροι. Πάντες μὲν γὰρ οἱ ποταμοὶ, εἰ καὶ πρόσω τῶν
 πηγῶν ἄποροι ὦσι, προῖοσι πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ
 γίνονται, οὐδὲ τὸ γόνυ βρέχοντες. Εἰ δὲ μήθ' οἱ ποτα- 23
 μοὶ διήσουσιν, ἡγεμών τε μηδεὶς Φανεῖται, οὐδ' ὥς ἡμῖν
 γε ἀθυμητέον. Ἐπιστάμεθα γὰρ Μυσοὺς, οὓς οὐκ ἂν
 ἡμῶν Φαίημεν βελτίους εἶναι, οἱ, βασιλέως ἄκοπτος, ἐν
 τῇ βασιλείᾳ χώρα πολλὰς τε καὶ μεγάλας καὶ εὐδαί-
 μονας πόλεις οἰκῶσιν· ἐπιστάμεθα δὲ Πεισίδας ὡσαύ-
 τως· Λυκάονας δὲ καὶ αὐτοὶ εἶδομεν, ὅτι, ἐν τοῖς πεδίοις
 τὰ ἐρυμνὰ καταλαβόντες, τὴν τούτου χώραν καρπῶνται·
 Καὶ ἡμᾶς θ' ἂν Φαίην ἔγωγε χρῆναι μήπω Φανεροῦς 24
 εἶναι οἵκαδε ὠρημένους, ἀλλὰ κατασκευάζεσθαι, ὥς
 αὐτῷ που οἰκήσοντας. Οἶδα γὰρ, ὅτι καὶ Μυσοῖς βα-
 σιλεὺς πολλοὺς μὲν ἡγεμόνας ἂν δαίη, πολλοὺς δ' ἂν
 ὁμήρους τῷ ἀδολῶς ἐκπέμψειν καὶ ὁδοποιήσῃ γ' ἂν
 αὐτοῖς, καὶ εἰ σὺν τεθρίπποις βούλοιντο ἀπίεσαι. Καὶ
 ἡμῶν γ' ἂν οἶδ' ὅτι τρισάσμενος ταῦτα ἐποίει, εἰ εἴωρα
 ἡμᾶς μένειν παρὰσκευαζομένους. Ἀλλὰ γὰρ δέδοικα, 25

εἰ καὶ πρόσω] Ita margo Steph. Pa-
 ris. Eton. Vulgo erat ἢ πρόσω. Sen-
 tentia eadem est Hellenic. iv. 2, 11.

23. διήσουσιν] Paris. διήσουσιν habet.
 Muretus Var. Lect. xviii. 15. cum
 scribendum conjiceret διήζουσιν, ἡγε-
 μών δὲ, voluit sententiam et orationis
 formam parē reddere fecit. 20. et
 22. sed ita aberravit ab universa loci
 sententia.

Μυσοῖς] Eadem refert Memorab.
 iii. 5, 26. Deinceps Eton. habet οἱ
 βασιλεῖς χώραν ἄκοπτος. in qua scri-
 ptura veræ vestigia inesse puto. Ge-
 minatum enim βασιλεῖς in vulgata
 vim nullam habet. Igitur scriben-
 dum puto: οἱ ἢ τῇ βασιλείᾳ χώραν
 ἄκοπτος πᾶσι τι &c. Vulgatum de-
 scendit Hutchinson ita, ut alterum
 nomen loco pronominis positum di-
 cat; sed loca Xenophontis, quæ

comparavit, non sunt similia huic
 nostro.

Πεισίδας] Edd. vet. excepta Castal.
 cum Guelf. dant Πεισίδας, Paris. Πει-
 σίδας.

τὴν τούτου—καρπῶνται] Eton. τὴν
 τούτων χώραν οἰκῶν habet.

24. ἂν Φαίην] Castalionis emenda-
 tionem vulgato ἴφην primus substituit
 Hutchinson.

γ' ἂν αὐτοῖς] Ita cum Moro et
 Zeune scripsit Wytttenbach et Weiske
 pro αὐτοῖς vulgato. Pro τρισάσμενος
 Brodæus τρισάμενος, επιπυγίς, conji-
 ciebat. Credo cum voluisse περιάμε-
 νος dare.

μένειν παρὰσκευαζομένους] Codex Pa-
 ris. et Eton. κατασκευαζομένους dat,
 quod quominus recipiatur, intercedit
 observatio singularis Wytttenbachii
 hæc: Hoc quidem loco κατασκευάζει-

μὴ, ἂν ἅπαζ μάθωμεν ἀργοὶ ζῆν, καὶ ἐν ἀφθόνοις
βιοτεύειν, καὶ Μήδων δὲ καὶ Περσῶν καλαῖς καὶ μεγά-
λαις γυναιξὶ καὶ παρθένοις ὁμιλεῖν, μὴ, ὥσπερ οἱ Λατο-
20 φάγοι, ἐπιλαθώμεθα τῆς οἰκαδὲ ὁδοῦ. Δοκεῖ οὖν μοι
εἰκὸς καὶ δίκαιον εἶναι, πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ
πρὸς τοὺς οἰκείους πειραῶσθαι ἀφικνεῖσθαι, καὶ ἐπιδὲ-
ξαι τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι ἐκόντες πένονται, ἔχον αὐτοῖς, τοὺς

οἷμαι ἐστὶν simulationem se ad aliquod
opus instruere, cuius potestatis usum in
animadversionibus ad Plutarchum ex-
plicabimus : κατασκευάζειν ἐστὶν serio
se ad aliquod opus instruere. Quod si
vir doctus exsecutus fuerit, gratum
nobis et Weiskio fecerit. Equidem
κατασκευάζειν infinitivo junctum
monduum reperi, eamque ob causam
lectionem libri Paris. et Eton. sper-
nendam censeo. Proprie autem κα-
τασκευῇ et κατασκευάζειν dicitur de
instrumento, et instruenda domu,
arte, officina, instrumentis, vasis,
utensilibusque necessariis. Thucy-
dides ii. 17. κατασκευάσαντο δὲ καὶ ἐν
ταῖς πόλεσι τῶν τευχῶν πολλοὶ καὶ ὡς
ἱκανοὶ πρὸς ἰδύμεναι. Pro quo antea
dixerat φησὶν τὰ ἱερὰ καὶ τῆς πόλεως
καὶ τὰ ἱερὰ &c. Iterum sic est v. 75.
et viii. 24. ubi est αἰ δὲ ἐν τῇ χώρῃ κα-
λὸς κατασκευασμένη καὶ ἀπαθὴ οὖσαν
—διπύρρην. iv. 75. Antandrus di-
citur μίλλουσα κατασκευάζειν, quod
vertitur munificenda. ναυμαχίῳ βελτίῳ
κατασκευάζειν legitur nunc in ii.
85. sed in libris scriptis rectius πα-
ραστ. est. Vocabulo κατασκευῇ sic
utitur ii. 16. οὐ βελτίως τὰς μεταστά-
σεις ἰσχυόντες, ἄλλως τι καὶ ἔργῳ ἀνιλη-
φότες τὰς κατασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικά.
Isocrates Panegyrici cap. 35. τῇ τῶν
Ἑλλήνων ῥώμῃ τὴν ἀρχὴν τὴν αὐτοῦ
κατασκευάζειν Perfarum regem ait
Imperium suum viribus Græcorum
firmare et veluti munire. Apud
nostrum ἡ τῶν ἰδίων κατασκευῇ Me-
morab. ii. 4, 6. et in Econ. li. 8. τῇ
ἑαυτῶν κατασκευῇ dicitur de rei do-
mesticæ apparatu, instrumentis, co-
piis. De Vestig. iv. 8. οἱ μὲν ἄνδρες
ἀμφὶ—αἰκίας καὶ κατασκευὰς μεγαλο-
πρεπῆς βούλονται διαπλεῖν. scē. 11.
ἵππας ὅτι πλείοντες ἀνδράποδες ἵπῳ τὰ

ἀργύρια ἀγορεύει, διαρροῦντες δὲ κατα-
σκευάζονται ἐν αὐτοῖς. scē. 17. paulo
insolentius est ἄνωγε αἰ ἰδιώταις κτηνά-
μιν ἀνδράποδα πρὸς τοὺς αἰνῶναις κατε-
σκευασμένοι εἶναι. forte ut de Equita-
tione vii. 4. καὶ κατασκευασμένους πάν-
τας, αἰ ἐν δὴν ἑκείνῃς πρὸς πολέμους
ἀγωνίζονται. scē. 28. πάλιν κατα-
σκευάζονται idem est quod καταπο-
μῆν de argentifodinis. In Econo-
mico est κατασκευάζειν τὴν χώραν
ἔριστα iv. 15. γινώσκους ἐν παιδίῳ
ἀπομένον κατασκευάζειν iii. 10. ut Plu-
tarchus in Pericle 16. ἵδωμεν καὶ ἡ
κατασκευασμένης ὁπὸ τοῦ Περικλέους,
ubi est instruere et docere. In Cy-
ropædia κατασκευάζονται αὐτοὶς βουλή-
μας, ὡς βασιλεῖς ἡγούμενοι πρὸς τοὺς vii. 5,
37. dicitur de instruenda Cyri domo,
vita et disciplina domestica et pub-
lica. vi. 1, 51. τοὺς ἱκανοὺς χαλεπῶς
πᾶσι προβλέψαι κατασκευάσαντες. con-
tra vii. 1, 46. ἵππας τὰς ἱππικὰς κα-
τασκευάζειν est v. 5, 10. αἰ οἱ ἐν τῇ ἡμῶν
παρουσίᾳ Μήδους κατασκευάσαντες οἱ ἱπ-
ποὺς εἶναι κακῶς ποιῶν. ubi scriptura
antiqua κατεκ. ὅστις ἱκανοὺς εἶναι οἱ
κ. κ. non fuit a me tentanda. Præ-
cessit enim : καὶ οἱ ἡμῶν δούλων—κατε-
σκευασμένοι εἰσιν, ὅστις δύνασθαι παύ-
σαι μᾶλλον ἡμῶν κακῶς ἢ παθεῖν ὁ
ἡμῶν. viii. 1, 4. τὴν δὲ κατασκευάσαντι οὐ-
τω πάντες, ὅστις ἔρχεται οἱ μὲν πλείονες
οἱ δὲ μῖνον. Lysias non solum no-
tionem habitandi frequentat, veluti
p. 754. et in Fragmento 4. sed idem
τίχην μυρψικὴν κατασκευάζειν dixit
apud Athenæum p. 611. Itaque
in hoc loco κατασκευάζειν ὡς πρὸς
αἰκίσματα idem est cum frequenti μί-
νειν παρασκευάζειν.

25. μεγάλαις] Paris. μεγίσταις. De
Lotophagis compara Odysseæ ix. 83.
scē. 99.

ἦν ἄλλοι ἀκλήρους πολιτεύοντας, ἐνθάδε κομισαμένους, πλουσίους ὄραν. Ἄλλα γὰρ, ὦ ἄνδρες, πάντα ταῦτ' ἀγαθὰ δηλονότι τῶν κρατούντων ἐστί. Ταῦτο δὲ δεῖ λέ- 27 γειν, πῶς ἂν πορευοίμεθα τε ὡς ἀσφαλέστατα, καὶ, εἰ μάχεσθαι δεοί, ὡς κράτιστα μαχοίμεθα. Πρῶτα μὲν τῶν, ἔφη, δοκεῖ μοι κατακαῦσαι τὰς ἀμάξας, αἷς ἔχομεν ἵνα μὴ τὰ ζεύγη ἡμῶν στρατηγῇ, ἀλλὰ πορευώμεθα, ὅποι ἂν τῇ στρατιᾷ συμφέρῃ ἔπειτα καὶ τὰς πηλὰς συγκατακαῦσαι. Αὗται γὰρ αὖ ὄχλον μὲν παρέχουσιν ἄγειν, συνωφελοῦσι δὲ οὐδὲν οὔτε εἰς τὸ μάχεσθαι, οὔτ' εἰς τὸ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν. Ἐτι δὲ τῶν 28 ἄλλων σκευῶν τὰ περιττὰ ἀπαλλάξωμεν, πλὴν ὅσα πολέμου ἕνεκεν ἢ σίτων ἢ ποτῶν ἔχομεν ἵν' ὡς πλεῖστοι μὲν ἡμῶν ἐν τοῖς ὅπλοις ὦσιν, ὡς ἐλάχιστοι δὲ σκευοφορῶσι. Κρατουμένων μὲν γὰρ ἐπίστασθε ὅτι πάντα ἀλ- λότρια· ἦν δὲ κρατῶμεν, καὶ τοὺς πολεμίους δεῖ σκευοφόρους ἡμετέρους νομίζειν. Λοιπὸν μοι εἰπεῖν, ὅπερ καὶ 29 μέγιστον νομίζω εἶναι. Ὅρατε γὰρ καὶ τοὺς πολεμίους, ὅτι ὡ πρόσθεν ἐξευγκεῖν ἐτόλμησαν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον, πρὶν τοὺς στρατηγοὺς ἡμῶν συνέλαβον, νομίζοντες, ὄντων μὲν τῶν ἀρχόντων, καὶ ἡμῶν πειθομένων, ἰκανοὺς εἶναι

26. ἀκλήρους] Parif. σκληροὺς ἐκλῆ, Eton. σκληρῶς ἐκλῆ. Ceterum Xenophontem coloniam a Græcis deducendam cum armis in Asiam dicere recte monuit Halbkart.

27. Ταῦτο δὲ δεῖ] Quod probavit etiam Stephanus pro vulgato δὲ, ex Editione Castal. recepit Zeune.

ἡμῶν στρατηγῇ] Larcherus ἡμῶν malebat scriptum. Deinceps περιούμια Junt. περιούμια Guelf. περιούμια Eton. Postea ἐτη Guelf. Denique συμφέρον Castalio.

γὰρ αὖ] Junt. γὰρ ἄν. Sed αὖ est pariter, ut τὰ ζεύγη.

28. τῶν ἄλλων σκευῶν] Polyænus i. 49, 1. Πλεονὺν ἰκανῶς τοὺς μισθοὺς

τῶν δὲ περὶ τισσαφέρνην ἰππίων τοιχαλόντων τὰ σκισφόρα, γνῶμη ἀγορεύσας, τὰς μὲν ἀμάξας καὶ τὰ περιττὰ τῆς σκευῆς (καταλείπειν supplet Casaubonus), ὅπως μὴ συμβαίῃ τοῖς Ἕλλησι περὶ ταῦτα μαχομένοις τιλιοντῶν καὶ κωλίσσασθαι προσωτέρω βαδίζειν.

ἀπαλλάξωμεν] Suidas sub h. v. interpretatur ἀφανίσωμεν.

πάντα ἀλλότρια] Ita cum Stephano et Eton. Hutchinson primus edidit; in aliis libris erat τὰ ἀλλότρια.

29. ἀρχόντων] Edd. vett. Guelf. ἀρχόντων. Ex veteri libro dedit nostrum Stephanus; poterat etiam ἀρχόντων. Deinceps i. τῶν πωλίων Eton. habet.

ἡμᾶς περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ λαβόντες δὲ τοὺς ἀρχοντας, ἀναρχία ἂν καὶ ἀταξία ἐνόμιζον ἡμᾶς ἀπολέσθαι. Δεῖ οὖν πολὺ μὲν τοὺς ἀρχοντας ἐπιμελεστέρους γενέσθαι τοὺς νῦν τῶν πρόσθεν, πολὺ δὲ τοὺς ἀρχομένους εὐτακτοτέρους καὶ πειδομένους μᾶλλον τοῖς ἀρχουσι νῦν, ἢ καὶ πρόσθεν. Ἦν δὲ τις ἀπειθῆ, ἣν ψήφισθε τὸν αἰεὶ ὑμῶν ἐντυγχάνοντα σὺν τῷ ἀρχοντι κολάζειν, οὕτως οἱ πολέμοι πλείστον ἐφεισμένοι ἔσονται τῇδε γὰρ τῇ ἡμέρᾳ μυρίους ὄφονται ἀνθ' ἐνὸς Κλεάρχους, τοὺς αὐδ' ἐνὶ ἐπιτρέφοντας κακῶ εἶναι. Ἀλλὰ γὰρ καὶ περαίνειν ἤδη ὥρα· ἴσως γὰρ οἱ πολέμοι αὐτίκα παρέσονται. Ὅ τι μὲν οὖν τούτων δοκεῖ καλῶς ἔχειν, ἐπικυρώσατε ὡς τάχιστα, ἵν' ἔργῳ περαίνητε. Εἰ δὲ τίς τι εἶδε τῶν ἄλλων βέλτιον, ἢ ταύτη, τολμάτω καὶ ἐἰδιώτης διδάσκειν πάντες γὰρ κοινῆς σωτηρίας δέομαθα.

33 Μετὰ ταῦτα Χειρίσοφος εἶπεν· Ἀλλ' εἰ μὲν τίνος ἄλλου δεῖ πρὸς τούτοις, οἷς εἶπε Ξενοφῶν, καὶ αὐτίκα ἐξέ-

λαβόντες] Vulgatum λαβόντες correxerat jam olim Muretus, adstipulante Codice Paris. et Regio B.

ἂν καὶ] Ex Eton. recte δὲ Hutchinsonson adscivit; ita non opus cum Stephano deinceps ἀπαλῶσαι scribere.

30. τῶν πρόσθεν] Ita Leonclaviana cum margine Steph. Paris. Eton. Antea erat τῶν προτέρων.

ἢ καὶ τῶν πρόσθεν] Guelf. Paris. Eton. καὶ omittunt.

31. ἣν ψήφισθε] Edd. vett. cum Guelf. ἢ omittunt; Guelf. etiam ψήφισσας habet. Paris. ἣν ψήφισσας, Eton. εἰ ψήφισσας. unde equidem scriberem εἰ ψήφισσας.

τῇ ἡμέρᾳ] Articulum addidit Stephanus firmante margine Villois.

32. ὅ τι μὲν οὖν ταῦτα] Margo Steph. Paris. Eton. ἔργῳ οὖν ταῦτα habent; sequens περιαίηται in περιαιήται mutat liber Paris. et conjectura Le-

onclaviana.

εἰ δὲ τίς τι εἶδε] Edd. vett. cum Guelf. εἰ δὲ dant; Paris. Eton. εἰ δὲ το ἄλλο βέλτιον, ἢ. Pro ταύτῃ Brodæus in aliis libris ταύτη reperit.

τῶν ἄλλων] Genus neutrum esse, opponique antecedenti ταῦτων, censet Weiske; male. Sequens καὶ ἐἰδιώτης refertur ad hoc ἄλλων. Alioquin liceret cum Paris. Eton. scribere εἰ δὲ τίς ἄλλο βέλτιον, ut fecit 37. et 38.

κοινῆς] Leonclavius κοινῇ malebat scriptum. Contra Hutchinsonson comparat locum Thucydidis ii. 43. quem emendatiorem adscribam: ἀλλοιωσίαν γὰρ ἀνδρῶν γὰρ φρόνημα ἔχοντι ἢ ἐν τῷ μαλακισθῆναι πάσας, ἢ ἐν μετὰ βίης καὶ κοινῆς ἰλαρίδος ἄμα γυγνόμενοι καὶ ἀναίεσθαι θάνατος.

33. Μετὰ ταῦτα] Interfertur vulgo δὲ cum Paris. et Eton. omisi.

εἶπε] Vulgatum λίγω mutavi ex libro Eton. uti sequens ἰξίναται ex Pa-

σται ποιεῖν· ἀ δὲ νῦν εἴρηκε, δοκεῖ μοι ὡς τάχιστα ψ-
φίσασθαι ἄριστον εἶναι· καὶ ὅτῳ δοκεῖ ταῦτα, ἀνατει-
νᾶτω τὴν χεῖρα. Ἀνέτειναν ἅπαντες. Ἀναστὰς δὲ 34
πάλιν εἶπε Ξενοφῶν· Ὡ ἄνδρες, ἀκούσατε ὧν προσδεῖν
δοκεῖ μοι. Δῆλον, ὅτι πορεύεσθαι ἡμᾶς δεῖ, ὅπου ἔξο-
μεν τὰ ἐπιτήδεια. Ἀκούω δὲ, κώμας εἶναι καλὰς, οὐ
πλεῖον εἴκοσι σταδίων ἀπεχούσας. Οὐκ ἂν οὖν θαυ- 35
μάζομαι, εἰ οἱ πολέμοι, ὥσπερ οἱ θεῖοι κύνες τοὺς μὲν
παριόπτας διώκουσιν τε καὶ δάκνουσιν, ἣν δύνωνται, τοὺς
δὲ διώκοντας φεύγουσιν, εἰ καὶ οὗτοι ἡμῖν ἀπιῶσιν ἐπα-
καυθεῖεν. Ἰσως οὖν ἀσφαλέστερον ἡμῖν πορεύεσθαι 36
πλαίσιον πεινησμένους τῶν ὅπλων, ἵνα τὰ σκευοφόρα
καὶ ὁ παλὺς ὄχλος ἐν ἀσφαλεστέρῳ ᾖ. Εἰ οὖν νῦν ἀπο-
δειχθεῖη, τίνα χρὴ ἡγεῖσθαι τοῦ πλαισίου, καὶ τὰ πρό-
σθεν κοσμεῖν, καὶ τίνας ἐπὶ τῶν πλευρῶν ἐκατέρων εἶναι,
καὶ τίνας ὀπισθοφυλακεῖν, οὐκ ἂν, ὅποτε οἱ πολέμοι
ἔλθουσιν, βουλευέσθαι ἡμᾶς δεῖ, ἀλλὰ χρώμεσθ' ἂν εὐ-
δὺς τὰς τεταγμένοις. Εἰ μὲν οὖν ἄλλο τις βέλτιον 37
ἴρῃ, ἄλλως ἔχεται· εἰ δὲ μὴ, Χειρίσοφος μὲν ἡγεῖσθαι,
ἐπειδὴ καὶ Λακεδαιμόνιος ἐστὶ· τῶν δὲ πλευρῶν ἐκατέ-

nī. recepi in locum vulgati ἔχειν,
quod jam Muretus corrigi iussit.

34. ὧν προσδεῖν δοκεῖ μοι] Hanc
vulgatam scripturam Muretus mu-
tari voluit in δοκῶ μοι, contra Hut-
chinson ante προσδεῖν intelligi cen-
set διῶν, adstipulante Zeunio. Wy-
tenbachii emendationem προσδεῖν re-
cepi, quæ tamen Weiskio non satis
explorata visa est. Is monet hæc:
ὡς Xenophonti ἐκφραζάμενα videan-
tur, legitur scilicet. frequenti. Sed opus
erat consiliis adversus ea, quæ ex-
spectabantur a Xenophonte. Deinde
in nullo modo jungi potest cum ver-
bo προσδεῖν, optime vero cum προ-
δεῖν coit, quod ipsa sententia flagitat.
προδεῖν] Edd. vett. Guelf. προ-
δεῖν habent.

35. θαυμάζομαι] Eton. θαυμάζομαι
dat.

εἰ καὶ οὗτοι] Ita Edd. vett. cum
Guelf. εἰ καὶ οὗτοι dedit Stephanus.

36. ἀσφαλεστέρον ᾖ] Paris. Eton. ᾗ
habent, quod ob numeros præfer-
rem.

οὖν νῦν ἀποδειχθεῖη, τίνα] Edd. vett.
Guelf. οὖν ἀποδειχθεῖς, τίνας.

οἷται] Omittit verbum Eton. dein-
ceps τίνας ἔστω. Paris. Eton.

37. ἄλλο τις βέλτιον] Suadente Mu-
reto et Stephano vulgatum ἄλλος τις
correxī. cf. scilicet. 38.

ἡγεῖσθαι] Aldinum ἡγίσθω prætuli.
Sic est statim ὀπισθοφυλακίμην. Ce-
terum Lacedæmonii tum principa-
tum Græciæ obtinebant.

ἐκατέρων] Edd. vett. Guelf. ἐκατέ-

ρων δύο τῶν πρεσβυτάτων στρατηγῶ ἐπιμελοίσθην· ὀπισθοφυλακῶμεν δὲ ἡμεῖς οἱ νεώτατοι, ἐγὼ τε καὶ Τιμα-
 38 σίων, τὸ νῦν εἶναι. Τὸ δὲ λοιπὸν, πειρώμενοι ταύτης τῆς
 τάξεως, βουλευσόμεθα, ὅ τι ἂν αἰεὶ κράτιστον δοκοῖ εἶ-
 ναι. Εἰ δέ τις ἄλλο βέλτιον ὁρᾷ, λεξάτω. Ἐπεὶ δὲ
 οὐδεὶς ἀντέλεγεν, εἶπεν· Ὅτῳ δοκεῖ ταῦτα, ἀνατεινάτω
 39 τὴν χεῖρα. Ἐδοξε ταῦτα. Νῦν, ἔφη, ἀπιώντας ποιεῖν
 δεῖ τὰ δεδογμένα· καὶ ὅστις τε ὑμῶν τοὺς οἰκείους ἐπι-
 θυμεῖ ἰδεῖν, μεμνήσθω ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι· (οὐ γάρ
 ἐστὶν ἄλλως τούτου τυχεῖν) ὅστις τε ζῇ ἐπιθυμεῖ, πει-
 ράσθω νικᾶν· τῶν μὲν γὰρ νικῶντων, τὸ κατακαίνειν,
 τῶν δὲ ἡττωμένων, τὸ ἀποθνήσκειν ἐστὶ. Καὶ εἴ τις γε
 χρημάτων ἐπιθυμεῖ, κρατεῖν πειράσθω· τῶν γὰρ νικῶν-
 των ἐστὶ, καὶ τὰ ἐαυτῶν σώζειν, καὶ τὰ τῶν ἡττωμένων
 λαμβάνειν.

CAP. III.

ΤΟΥΤΩΝ λεχθέντων ἀνέστησαν, καὶ ἀπελθόντες
 κατέκαιον τὰς ἀμάξας καὶ τὰς σκηνάς· τῶν δὲ περι-
 τῶν, ὅτου μὲν δέοιτό τις, μετεδίδοσαν ἀλλήλοις, τὰ δὲ
 ἄλλα εἰς τὸ πῦρ ἐρρίπτουν. Ταῦτα ποιήσαντες ἡριστο-
 ποιῶντο. Ἀριστοποιουμένων δὲ αὐτῶν ἔρχεται Μιθριδά-

ρευ. Idem libri cum Eton. deinceps
 στρατηγοὶ dant. Equidem δύο τῶ
 πρεσβυτάτω στρατηγῶ malim scri-
 ptum.

ἐπισθοφυλακῶμεν] Eton. liber ἐπι-
 σθοφυλακῶμεν habet, quod erat reci-
 piendum ab illis, qui paulo antea
 Χωρηνεφὸς μὲν ἡγόρευσε dederunt. Sed
 modum optativum ideo h. l. spernit
 Weiske, quod Xenophon arrogato
 sibi extremi agminis ducendi loco
 audacia sua ceteros milites excitare
 voluerit; reliqua omnia ceterorum
 arbitrio permisisse, optativo modo
 usum, ne quis ambitionem ejus ac-
 cūsare posset. Satis acute!

νιώτατοι] Margo Steph. cum Parif.
 Eton. νιώτατοι habet. Deinceps Edd.
 vett. Guelf. Parif. τῶ νῦν εἶναι.

38. βουλευσόμεθα] Weiskio secun-
 dum antecedentia et sequens δοκοῖ
 scribendum videbatur βουλευσόμεθα,
 non mihi.

39. Νῦν, ἔφη] Eton. liber τίνυν,
 ἔφη, habet.

1. μετεδίδοσαν] Guelf. μετεδίδοσαν
 habet.

παιήσαντες] Male Edd. vett. Guelf.
 ποιούντες. Verum dedit ex libro Bro-
 dæi Stephanus, adstipulante libro 2.
 6. in margine Villosif.

της σὺν ἰππεῦσιν ὡς τριάκοντα, καὶ καλεσάμενος τοὺς
στρατηγοὺς εἰς ἐπήκοον, λέγει ὧδε. Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες 2.
Ἕλληνες, καὶ Κύρῳ πιστὸς ἦν, ὡς ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ
ἦν ὑμῖν εὖνους· καὶ ἐνθάδε εἰμὶ σὺν πολλῷ φόβῳ διά-
γων. Εἰ οὖν ὁράμην ὑμᾶς σωτήριόν τι βουλευομένους, ἔλ-
θοιμι ἂν πρὸς ὑμᾶς, καὶ τοὺς θεράποντας πάντας
ἔχων. Λέξατε οὖν, ἔφη, πρὸς με, τί ἐν νῶ ἔχετε, ὡς
πρὸς Φίλον τε καὶ εὖνουν, καὶ βυλόμενον κεινῇ σὺν ὑμῖν
τὸν στόλον ποιῆσθαι. Βουλευομένοις τοῖς στρατηγοῖς 3
ἔδοξεν ἀποκρίνασθαι τάδε· (καὶ ἔλεγε Χειρίστροφος)
Ἡμῖν δοκεῖ, ἦν μὲν τις εἴα ἡμᾶς ἀπίεσαι οἰκάδε, διαπο-
ρεύεσθαι τὴν χώραν ὡς ἂν δυνάμεθα ἀσινέστατα· ἦν δὲ
τις ἡμᾶς τῆς ὁδοῦ ἀποκαλύψῃ, διαπολεμεῖν τούτῳ, ὡς
ἂν δυνάμεθα κράτιστα. Ἐκ τούτου ἐπειράτο Μιθριδά- 4
της διδάσκειν, ὡς ἄπορον εἶη, βασιλέως ἄκοντος, σω-
θῆναι. Ἐνθα δὴ ἐγινώσκετο, ὅτι ὑπόπεμπτος εἶη·
καὶ γὰρ τῶν Τισσαφέρνηους τις οἰκείων παρηκαλούθει
πίστεως ἕνεκα. Καὶ ἐκ τούτου ἔρχει τοῖς στρατηγοῖς 5
βέλτιον εἶναι δόγμα ποιήσασθαι, τὸν πόλεμον ἀκήρυκτον
εἶναι, ἔστω ἐν τῇ πολεμίᾳ εἶεν· διέφθειρον γὰρ προσιόν-
τες τοὺς στρατιώτας, καὶ ἓνα γε λοχαγὸν διέφθειραν,
Νίκαρχον Ἀρκάδα· καὶ ὤχετο ἀπὸ τῶν νυκτὸς σὺν ἀνδρά-
ποις ὡς εἰκοσι.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀριστήσαντες, καὶ διαβάντες τὸν 6

2. [ἔχων] Ita cum margine Steph. Parif. Eton. Zeone. Vulgatum antea ἔχων revocavit Weiske.

[ἔφη—ὡς πρὸς] Parif. Eton. omittunt [ἔφη et πρὸς].

3. [δυνάμεθα ἀσινέστατα] Aldina, Parif. Eton. δυναίμεθα.

4. [ὡς ἄπορον] Eton. [ὡς ἀπορον]. [ἀποστρέφοντες] Refle hoc in locum vulgati [ἀποστρέφοντες] refertur ex libro Etonensi Weiske, qui praeterea conj-

cit scribendum καὶ γὰρ καὶ τῶν, ut sit novum argumentum (suspicionis et fraudis. Verbo [ἀποστρέφοντες] utitur nofter ii. 4, 22.

5. [ἀκήρυκτον] Cum Hutchinsfano Weiske interpretatur bellum, in quo praconibus ultro citroque committere non licet. Hefychius ἀνοικισμένον. Ita esse apud Herodotum v. 81.

[ἔστι] Aldina et Guelf. [ἔστι] habent.

Ζάβατον ποταμὸν, ἐπορεύοντο τεταγμένοι, τὰ ὑποζύγια
 καὶ τὸν ὄχλον ἐν μέσῳ ἔχοντες. Οὐ πολὺ δὲ προεληλυ-
 θότων αὐτῶν, ἐπιφαίνεται πάλιν ὁ Μιθριδάτης, ἱππείας
 ἔχων ὡς διακοσίους, καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας ὡς
 τετρακοσίους, μάλα ἐλαφροὺς καὶ εὐζώνους· καὶ προ-
 7 στήει μὲν, ὡς φίλος ὦν, πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἐπεὶ δὲ
 ἐγγὺς ἐγένετο, ἔξαπίνης οἱ μὲν αὐτῶν ἐτόξουν καὶ ἱππεῖς
 καὶ πεζοὶ, οἱ δὲ ἐσφενδόνων καὶ ἐτίτρωσκον. Οἱ δὲ
 ὀπισθοφυλάκες τῶν Ἑλλήνων ἔπασχον μὲν κακῶς, ἀντι-
 8 ποιοῦν δὲ οὐδέν· οἱ τε γὰρ Κρήτες βραχύτερα τῶν Περ-
 σῶν ἐτόξουν, καὶ ἅμα ψιλοὶ ὄντες εἰσὼ τῶν ὀπλῶν κατε-
 κέκλειντο· οἱ τε ἀκοντιστὰὶ βραχύτερα ἠκόντιζον, ἢ ὡς
 9 ἐξικνεῖσθαι τῶν σφενδονητῶν. Ἐκ τούτου ἔνοφῶντι
 ἐδόκει διωκτέον εἶναι· καὶ ἐδίωκον τῶν τε ὀπλιτῶν καὶ
 τῶν πελταστῶν οἱ ἔτυχον σὺν αὐτῷ ὀπισθοφυλακῶντες·
 9 διώκοντες δὲ οὐδένα κατελάμβανον τῶν πολεμίων. Οὔτε
 γὰρ ἱππεῖς ἦσαν τοῖς Ἕλλησιν, αὐτε οἱ πεζοὶ τοὺς πεζοὺς
 ἐκ πολλοῦ φεύγοντας ἐδύναντο καταλαμβάνειν ἐν ἀλίγῳ
 χωρίῳ· πολὺ γὰρ οὐχ οἷόν τε ἦν ἀπὸ τοῦ ἄλλου στρατεύ-
 10 ματος διώκειν. Οἱ δὲ βάρβαροι ἱππεῖς καὶ φεύγοντες
 ἅμα ἐτίτρωσκον, εἰς ταῦπισθεν τοξεύοντες ἀπὸ τῶν ἡπ-
 11 πων· ἐπὶ ὅσον δὲ προδιώξαιαν οἱ Ἕλληνες, τοσαῦτο πάλιν
 ἐπαναχωρεῖν μαχομένους ἔδει. Ὡστε τῆς ἡμέρας ὅλης
 διῆλθον οὐ πλεον πεντε καὶ εἴκοσι σταδίων, ἀλλὰ δέιλῃς

6. Ζάβατον] Ita ex libro ii. 5, 1.
 cum Hutchinsono Zeune. Libri scri-
 pti et editi Ζάτη, Leonclaviana et
 Welfiana Ζάθῃ, habent.

πολλὸν δὲ] Edd. vett. et Guelf. δι
 omittunt. Deinceps Paris. σφενδο-
 νῆτας εἰς habet.

7. ἱππείας] Margo Steph. cum Pa-
 ris. ἱππῶν habent.

βραχύτερα] Edd. vett. Guelf. βρα-
 χύτερα habent.

κατεκίλινον] Abreschii in Au-
 rio Thucyd. Dilucid. p. 393. et Lar-
 cheri correptionem receperunt Zeune
 et Weiske. Antea enim erat κατε-
 κίλιντο, in Regio A. κατεκίλιντο.

9. ἐκ πολλοῦ φεύγοντας] Guelf. φεύ-
 γοντας ἐκ πολλοῦ.

10. προδιώξαιαν—τοσαῦτο] Liber E-
 ton. διώξαιαν—τοσαῦτον habet.

11. Ὡστε] Eton. δις γα.

ἀφίκοντο εἰς τὰς κώμας. Ἐνθα δὴ πάλιν ἀθυμία ην. Καὶ Χειρίσοφος καὶ οἱ πρεσβύτατοι τῶν στρατηγῶν Ξενοφῶντα ἡτιῶντο, ὅτι ἐδίωκεν ἀπὸ τῆς Φάλαγγος, καὶ αὐτός τε ἐκινδύνευε, καὶ τοὺς πολεμίους οὐδὲν μᾶλλον ἐδύνατο βλάπτειν.

Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν ἔλεγεν, ὅτι ὀρθῶς ἡτιῶντο, καὶ 12 αὐτὸ τὸ ἔργον αὐτοῖς μαρτυροίη. Ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, ἡναγκάσθην διώκειν, ἐπεὶ ἐώρων ἡμᾶς ἐν τῷ μένειν κακῶς μὲν πάσχοντας, ἀντιποιεῖν δ' οὐδὲν δυναμένους. Ἐπειδὴ 13 δὴ ἐδίωκομεν, ἀληθῆ, ἔφη, ὑμεῖς λέγετε κακῶς μὲν γὰρ οὐδὲν ποιεῖν μᾶλλον ἐδυνάμεθα τοὺς πολεμίους, ἀνεχωροῦμεν δὲ πάνυ χαλεπῶς. Τοῖς οὖν θεοῖς χάρις, 14 ὅτι οὐ σὺν πολλῇ ῥώμῃ, ἀλλὰ σὺν ὀλίγοις ἤλθοι' ὥστε βλάψαι μὲν μὴ μεγάλα, δηλῶσαι δὲ, ὧν δεόμεθα. Νῦν γὰρ οἱ μὲν πολέμιοι τοξέουσι καὶ σφενδονῶσιν, ὅσον 15 οὔτε οἱ Κρήτες ἀντιτοξεύειν δύνανται, οὔτε οἱ ἐκ χειρὸς βάλλοντες ἐξικνεῖσθαι· ὅταν δὲ αὐτοὺς διώκωμεν, πολὺ μὲν οὐχ οἷόν τε χωρίον ἀπὸ τοῦ στρατεύματος διώκειν, ὀλίγον δέ· ἔνθα, οὐδ' εἰ ταχὺς εἴη πεζός, πεζὸν ἂν διώκων καταλάβοι ἐκ τόξου ῥύματος. Ἡμεῖς μὲν οὖν εἰ 16 μέλλομεν ταύτους εἰργεῖν, ὥστε μὴ δύνασθαι βλάπτειν ἡμᾶς πορευομένους, σφενδονητῶν τε τὴν ταχίστην δεῖ καὶ ἱππέων. Ἀκούω δ' εἶναι ἐν τῷ στρατεύματι ἡμῶν Ῥοδῖαις, ὧν τοὺς πολλοὺς Φασὶν ἐπίστασθαι σφενδονᾶν, καὶ τὸ βέλος αὐτῶν καὶ διπλάσιον φέρεσθαι τῶν Περ-

12. ἰγὼ, ἴφη] Cum Zeunio ex libro Brodæi, Paris. Eton. ἴφη addidi. Deinceps ἰσπὼδὴ ἰώων ὑμᾶς Eton. Ποῖτα οὐ δυναμένοις Paris. Eton.

13. Ἐσπὼδῃ] Guelf. ἰσπὼδὴ habet.

15. Νῦν γὰρ] Juntina νῦν μὲν γὰρ. Deinceps ἐν τῷ στρατεύματι habet margo Villouf.

ἐλίσσον δ'] Margo Steph. Paris. Eton. ἐλίσσον δ'. sed alia ratio est

fict. 9.

πεζὸν δ'] Edd. vett. Guelf. δ' omittunt; deinceps Eton. habet καταλαμβάνει ἐκ τόξου ῥύματος. Æschylus Persarum 147. versu εἴκου ῥύμα habet, et Anonymus Suidæ sub h. v.

16. Ἡμεῖς μὲν] Guelf. Paris. Eton. μὲν omittunt. Muretus ἡμῖν corrigit ad sequens δὲ referens.

- 17 σικῶν σφενδονῶν. Ἐκεῖναι γὰρ, διὰ τὸ χειροπληθέσι τοῖς λίθοις σφενδονῶν, ἐπὶ βραχὺ ἐξικινῶνται· οἱ δὲ γε
 18 Ῥόδιοι καὶ ταῖς μολυβδίσις ἐπίστανται χρῆσθαι. Ἦν οὖν αὐτῶν ἐπισκεψάμεθα τίνες πέπαιται σφενδῶνας, καὶ τούτων τῷ μὲν αὐτῶν ἀργύριον δῶμεν, τῷ δὲ ἄλλας πλέκειν ἐθέλοντι ἄλλο ἀργύριον τελῶμεν, καὶ τῷ σφενδονῶν ἐντεταγμένῳ ἐθέλοντι ἄλλην τινὰ ἀτέλειαν εὐρίσκωμεν, ἴσως τινὲς φανοῦνται ἱκανοὶ ἡμᾶς ὠφελεῖν.
 19 Ὅρῳ δὲ καὶ ἵππους ἐν τῷ στρατεύματι ὄντας, τοὺς μὲν τινὰς παρ' ἐμοί, τοὺς δὲ τῷ Κλεάρχῳ καταλελειμμένους πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους αἰχμαλώτους σκευοφοροῦντας. Ἄν οὖν τούτους πάντας ἐκλέξαντες, σκευοφόρα μὲν ἀντιδῶμεν, τοὺς δὲ ἵππους εἰς ἱππέας κατασκευάσωμεν, 20 ἴσως καὶ οὗτοί τι τοὺς φεύγοντας ἀνιάσουσιν. Ἐδοξε ταῦτα· καὶ ταύτης τῆς νυκτὸς σφενδονῆται μὲν εἰς διακοσίους ἐγένοντο, ἵπποι δὲ καὶ ἱππεῖς ἐδοκιμάσθησαν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς πεντήκοντα, καὶ στολάδες καὶ θώρακες αὐ-

17. Ἐκεῖναι.] Edd. vett. τι. addunt. Sequens μολυβδίσις est ex Junt. Guelf. Eton. μολυβδίσις Aldina, Steph.

18. καὶ τούτων.] Est pro ἀντι τούτων, scilicet σφενδονῶν.

τῷ μὲν αὐτῶν.] Margo Steph. τούτῳ μὲν δῶμεν αὐτῶν. Ante Hutchinsonum erat δῶμεν αὐτῶν ἀργ. qui secutus est ordinem libri Eton.

ἐντεταγμένῳ.] Margo Steph. ἐντεταγμένῳ. Paris. ἐν τῷ ἐντεταγμένῳ. Mihi simplex ἐντεταγμένῳ praeplacet.

ἰσχύοντι.] Stephanus ad ἄλλαν τινὰ ἀτέλειαν referebat; igitur comma post ἐντεταγμένῳ ei ἀτέλειαν posuit. Deinceps εὐρίσκωμεν est in Edd. vett. et Guelf.

19. καὶ ἵππους.] Guelf. καὶ τοὺς ἵππους. At ita debebat sequi τοὺς ἐν τῷ στρατῷ. Sequens ὄντας ex Paris. addidit Zeune.

σκευοφόρα μὲν ἀντιδῶμεν.] Boves, asinos et mulos intellige. Eton. λαδῶμεν τοὺς ἵππους. Etiam Juntina δι' omittit. Vulgatam habet etiam

margo Villoisf.

εἰς ἱππέας.] Locutione hac offensus Muretus totum locum violenter ita immutatum voluit: ἂν οὖν τούτοις μὲν τοὺς αἰχμαλώτους ἐκλέξαντες σκευοφορίῳ ἀναγκάζωμεν, εἰς δὲ πάντας τοὺς ἵππους ἰσχύας κατασκευάσωμεν, ἴσως καὶ οὗτοι τοὺς φ. ἀνιάσουσιν. A quo acceptum ἀνιάσουσι posuit Hutchinson; τι post οὗτοι omisit Stephanus. Mihi quidem vulgatum ἀνιάσουσι nulla ratione defendi posse videbatur. Zeunii enim ratio plane inepta est, qui ἂν intelligi posse censebat.

20. Ἐδοξε ταῦτα.] Ex Paris. et Eton. καὶ interfertur Zeune.

ἐδοκιμάσθησαν.] *Lesli et facti sunt.* Utitur verbo Atheniensibus solemni, qui equites quotannis recensabant, *ἐδοκιμάζον.*

στολάδες.] Brodæus in margine veteris libri πολάδες scriptum reperit; in Polluce i. 135. *ἴσων δὲ τις καὶ στολὰς ἀντι θώρακες* libri quidam στολὰς habent; iterum vii. 70. *στολὰς δι*

τοῖς ἐπορίσθησαν καὶ ἵππαρχος δὲ ἐπεστάθη Λύκιος ὁ Πολυστράτου, Ἀθηναῖος.

CAP. IV.

MEINANTEΣ δὲ ταύτην τὴν ἡμέραν, τῇ ἄλλῃ ἐπορεύοντο πρῶταίτερον ἀναστάντες· χαράδραν γὰρ αὐτοὺς ἔδει διαβῆναι, ἐφ' ἣ ἐφοβοῦντο μὴ ἐπιθόιντο αὐτοῖς διαβαίνουσιν οἱ πολέμιοι. Διαβεβηκόσι δὲ αὐτοῖς ἐπιφαίνεται ὁ Μιθριδάτης πάλιν, ἔχων ἱππέας χιλίους, τοξότας δὲ καὶ σφενδονήτας εἰς τετρακισχιλίους· τοσούτους γὰρ ἤγησε Τισσαφέρην, καὶ ἔλαβεν, ὑποσχόμενος, ἦν τούτους λάβη, παραδώσειν αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας, καταφρονήσας, ὅτι, ἐν τῇ πρόσθεν προσβολῇ ὀλίγους ἔχων, ἔπαθε μὲν οὐδέν, πολλὰ δὲ κακὰ ἐνόμισε ποιῆσαι. Ἐπεὶ δὲ οἱ Ἕλληνες διαβεβηκότες ἀπέιχον τῆς χαράδρας ὅσον ὀκτὼ σταδίους, διέβαινε καὶ ὁ Μιθριδάτης, ἔχων τὴν δύναμιν. Παρήγγελτο δὲ, τῶν τε πελταστῶν οὓς ἔδει διώκειν, καὶ τῶν ὀπλιτῶν, καὶ τοῖς ἱππεῦσιν εἰρητο Φαρρῶσι διώκειν, ὥς ἐφευρόμενης ἰκαῆς δυνάμεως. Ἐπεὶ δὲ ὁ Μιθριδάτης κατειλήφει, καὶ ἤδη σφενδοναίει

Διόραξ ἐν Νέμεσσι, κατὰ τοὺς ἄμους ἱσπατέρμους, ὡς Μισοφῶν ἴση, καὶ σκελὴς ἀπὸ Διόρακος. Denique x. 143. inter στρατιῶντων οὐκ ἐκ numeratur σκελὴς. Infra iv. 1, 18. in uno libro Paris. est παλάδος scriptum pro σκελῆδος. Hesychius σκελὴς, χιτωνίσκος βαδὴς, σκῆπτρον, ὁ βύρηνος Διόραξ. In Aristophanis Avibus versu 933. est τὸ μίτην σκελῆδα καὶ χιτῶν ἔχει. Quare Hutchinson in Xenophonte voluit σκελὴς scribi. In Æneæ Tactici c. 29. junguntur Διόρακος λισαῖοι καὶ σκελίδες.

καὶ ἱππαρχος δὲ] Ex Eton. libro δι cum Zeunio inferui.

1. ἐπιθόιντο] Edd. vett. Guelf. ἐπιθύνου.

2. ἐπιφαίνεται] Paris. Eton. πάλιν φαίνεται ὁ Μιθρ. ἔχων.

ἐν τῇ πρόσθεν] Ita Paris. Eton. Antea erat ἔμπροσθεν; quanquam id de tempore positum Cyrop. iii. 3, 50. annotaverit Zeune.

3. Παρήγγελτο] Stephani correctionem pro vulgato παραγγέλλω recte posuit primus Hutchinson. Ceterum ad h. l. et præcedentem narrationem respiciens Polyænus i. 49, 2. narrat hæc: Μισοφῶν τῶν βαρβάρων κατὰ τὴν πορείαν ἱππικῶν, εἰς ἃς ἀμφίστομον τὴν φάλαγγα, ὅσα ἦ ἀναγκαιὰ ἐκισφύρα λαβὼν ἰντὸς, ἱσπαίοντο, καταστῆσας ἐπὶ τῆς οὐραγίας ἱππείας, ἀποστιστάς, πηλταστάς, ὁ τοὺς προσπίπτοντας τῶν βαρβάρων ἀπικρούοντο.

καὶ τοξοῦματα ἐξικναῦντο, ἐσήμνηε τῆς Ἑλλησι τῇ σάλ-
πιγγι, καὶ εὐθὺς ἔθεον ὁμόσε, οἷς εἶρητο, καὶ αἱ ἰππεῖς
ἤλαυνον· οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἔφευγον ἐπὶ τὴν χαρά-
5 δραν. Ἐν ταύτῃ τῇ δυνάμει τοῖς βαρβάροις τῶν τε πεζῶν
ἀπέθανον πολλοὶ, καὶ τῶν ἰππέων ἐν τῇ χαράδρᾳ ζωοὶ
ἐλήφθησαν ὡς ἑκτὼ καὶ ἑκα· τοὺς δ' ἀποθανόντας αὐ-
τοκέλευστοι οἱ Ἕλληνες ἠκίσαντο, ὡς ὅτι φοβεράτατον
τοῖς πολέμοις εἶη ὁρᾶν.

6 Καὶ οἱ μὲν πολέμοιοι οὕτω πρᾶξαντες ἀπῆλθον· οἱ δ'
Ἕλληνες ἀσφαλῶς πορευόμενοι τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας,
7 ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Τίγρητα ποταμόν. Ἐνταῦθα πόλις ἦν
ἐρήμη, μεγάλη, ὄνομα δ' αὐτῇ ἦν Λάρισσα· ᾠκουν δ'
αὐτὴν τὸ παλαιὸν Μῆδοι· τοῦ δὲ τείχους ἦν αὐτῆς τὸ εὖ-
ρος πέντε καὶ εἴκοσι πόδες, ὕψος δ' ἑκατόν· τοῦ δὲ
κύκλου ἡ περίοδος δύο παραστάγγαι· ᾠκοδόμητο δὲ πλίν-
θοις κεραμίαις· κρηπὶς δὲ ὑπὸν λιθίνη, τὸ ὕψος εἴκοσι
8 ποδῶν. Ταύτην βασιλεὺς ὁ Περσῶν, ὅτε παρὰ Μῆδων
ἐλάμβανον τὴν ἀρχὴν Πέρσαι, πολιορκῶν, οὐδενὶ τρόπῳ

4. ἐσήμνη] ὁ σαλπικιγνῆς scilicet.
Deinceps ἰρηαι est in Eton.

5. τῶν τε πεζῶν] Guelf. et omisit.
Deinceps αἱ ἑκτὼ καὶ ἑκα Parif. et
margo Villoif.

ὡς ἦν φοβεράτατον] Quod Muretus
conjecerat pro vulgato φοβεράτατον,
ex libro Parif. dedit Zeune. Cete-
rum lector animadvertat velim, Xe-
nophontem dicere Græcos αἰκίσανθαι
captos Persas, sed mortuos duntaxat,
τοὺς ἀποθάνοντας.

ἐπὶ ὁρᾶν] Inepte Parif. liber ἦν ὁρᾶν
habet.

6. Τίγρητα] Castalio Πίγρητα edi-
dit.

7. Λάρισσα] Bocharto videtur (in
Phaleg. iv. 23.) esse eadem urbs cum
ea quam memorat Genesis x. 12.
Quæ contra posuit Michaelis in Spi-
eilegio Geogr. Hebr. i. p. 247. non
movent Weiskium. Aliter sentit
Mannert Geogr. Gr. v. p. 443.

ὕψος δ'] Comparata scilicet. 10. scri-
bendum videtur τὸ μὲν εὖρος—τὸ δ'
ὕψος.

κεραμίαις] Cum Hutchinsono
Zeune et Weiske κεραμίαις dederunt,
ob analogiam linguæ, ut Zeune ait,
ᾠκοδόμηται est in Eton.

ὡς ἦν] Parif. et Eton. liber ὡς ἦν ha-
bent.

8. ἐλάμβανον τὴν ἀρχὴν] Verbum
hoc Medos sponte Periarum imperio
subjectos significat, quanquam reli-
qua narratio seditionem aliquam La-
riffensium arguere videatur. Igitur
hic nihil est diffensionis inter Cyri
disciplinam et Anabasin, quod mihi
olim visum erat ad Histor. gr. iii. 1,
2. secuto Weffelingium ad Herodo-
tum p. 64. Quod ait Weiske ad
Cyrop. i. 1, 4. Xenophontem h. l.
fabulam referre ab incolis illarum
regionum narratam, ejus rei nullum
plane indicium est in verbis græcis.

ἰδόντες εἰλεῖν ἥλιον δὲ νεφέλη προκαλύψασα, ἠφάνισε, μέχρις οἱ ἄνθρωποι ἐξέλιπον, καὶ οὕτως ἔαλω. Παρ' 9 αὐτὴν τὴν πόλιν ἦν πυραμῖς λιθίνη, τὸ μὲν εὖρος ἐνὸς πλεθρου, τὸ δὲ ὕψος δύο πλεθρων. Ἐπὶ ταύτης πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἦσαν, ἐκ τῶν πλεονέσιον κωμῶν ἀποπεφευγότες.

Ἐνταῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμὸν ἓνα παρασάγγας ἔξ 10 πρὸς τείχος θρημον, μέγα, πρὸς τῇ πόλει κείμενον· ὄνομα δ' ἦν τῇ πόλει Μέσπιλα. Μῆδοι δ' αὐτὴν ποτε ᾤκουν. Ἦν δὲ ἡ μὲν κρηπίς λίθου ξεστοῦ κογχυλιάτου, τὸ εὖρος πεντήκοντα ποδῶν, καὶ τὸ ὕψος πενήκοντα. Ἐπὶ δὲ ταύτῃ ἐπικυδομένητο πλίνθινον τείχος, τὸ μὲν εὖ- 11

Gravius est, quod Xenophon statim in simili narratione fecit. 11. posuit: ὅτι ἀπώλειαν τὴν ἀρχὴν ὑπὸ Περσῶν Μῆδων. Sed ibidem scriptor incolatum fidem antestatur.

ἥλιος δὲ νεφέλη προκαλύψασα] Vulgatum ἥλιος δὲ νεφέλην προκαλύψας ita cum Brodæo, Mureto et Stephano correxit Hutchinson et Weiske. In Regiis Codd. repertum νεφέλη probavit Larcherus, ita ut scriberet: ἥλιος δὲ ὡς νεφέλην προκαλύψας sc. λαυόν· mais le soleil ayant disparu comme s'il fût enveloppé d'un nuage. Vulgatum defendit Abresch Dilucid. Thucyd. p. 274. Longe ineptissime Zeune, qui ad ἠφάνισαι intelligendum censet ἐπὶ πόλιν, secutus tamen ea in re Hutchinsonum, qui veram scripturam loci viderat. Ceterum si Xenophon hæc tanquam vera, nec tanquam fabulam sibi ab incolis narratam, retulit, vereor, ut apud peritos culpam inficitæ in causa defectus solis possit effugere. Quod enim de philosophis quibusdam antiquis narrat Mutarchus de Placitis Philos. ii. 24. eos causam deficientis solis statuiffe νεφὴν πνέουσαν τῶν ἀεράτων ἐπερχομένων τῷ ὁρίζοντι, idem valet de Herodoto, qui libro vii. 37. ita narrat: ὁ ἥλιος ἐκλείπειν τὸν ἐκ τοῦ αἰθέρος ἀερα φερόμεν ἦν, οὗτος ἐπιπνέων ὄντα, αἰθέρις τε τὰ μέγιστα, ἀντὶ ἡμῖνος τε καὶ ἰσχύος.

μέχρις—ἐξέλιπον] Hutchinson μέ-
χρις αὖ scribendum censuit. Verbum Zeune interpretatur vel animis defecerunt, vel, quod ipse præfert, ut be-
liæa demigravit. Weiske cum vulgo Interpretum animis defecerunt interpretatur. Neque enim apparere ait, cur statuamus, eos sole deficiente hoc necessarium putasse; aliquid certe auctorem ad explicandam superstitiosam demigrationem additurum fuisse. At verbum ἐκλείπειν nuspiam simpliciter positum deficere animo significat; deinde superstitiosa hominum opinio de deorum ira significata defectu solis erat pervulgata. Cf. Herodot. vii. 37.

9. παρ' αὐτὴν] Eton. παρὰ ταύτην habet. Deinceps χωρῶν pro κωμῶν habent Edd. vett. cum Guelf. κακῶν inepte Eton.

10. Μίσπιλα] Stephanus Byz. ex h. l. posuit πόλιν Μῆδων vocans.

Μῆδοι δ' αὐτὴν] Ex Eton. cum Zenio δὲ interfertur.

κογχυλιάτου] Helychion est λίθος σκληρὸς ἔχων ἐν λαύρῃ κογχυλίου σέ-
πους. Ex h. l. annotavit etiam Pollux vii. sect. 100. Inter maris reliquias et vestigia in continenti numerat Xanthus Lydius Strabonis i. p. 132. λίθους κογχυλίου, quos ille repererat in Armenia, Matienis et Phrygia inferiore.

- ρος πεπτήκοντα πεδῶν, τὸ δὲ ὕψος ἑκατόν· ταῦ δὲ κύ-
κλου ἡ περίοδος ἐξ παρασάγγαι. Ἐνταῦθα ἐλέγετο
Μηδία γυνὴ βασιλέως καταφυγεῖν, ὅτε ἀπώλεσαν τὴν
12 ἀρχὴν ὑπὸ Περσῶν Μῆδοι. Ταύτην δὲ τὴν πόλιν πολιορ-
κῶν ὁ Περσῶν βασιλεὺς, οὐκ ἐδύνατο οὔτε χρόνῳ ἐλεῖν
οὔτε βίᾳ· Ζεὺς δὲ ἐμβροντήτους ποιεῖ τοὺς ἐνοικῶντας,
καὶ οὕτως εἰλώω.
- 13 Ἐνταῦθεν δὲ ἐπορεύοντο σταθμὸν ἓνα παρασάγγας
τέτταρας. Εἰς ταῦτον δὲ τὸν σταθμὸν Τισσαφέρνης ἐπε-
φάνη, οὗς τε αὐτὸς ἦλθεν ἱππείας ἔχων, καὶ τὴν Ὁρόν-
του δύναμιν, τοῦ τὴν βασιλέως θυγατέρα ἔχοντος, καὶ
οὗς Κύρος ἔχων ἀνέβη βαρβάρους, καὶ οὗς ὁ βασιλεὺς
ἀδελφὸς ἔχων βασιλεῖ ἐβοήθει, καὶ πρὸς τούτοις, ὅσους
βασιλεὺς ἐδῶκεν αὐτῷ ὥστε τὸ στράτευμα πάμπλου
14 ἐφάνη. Ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἐγένετο, τὰς μὲν τῶν τάξεων
εἶχεν ὅπισθεν καταστήσας, τὰς δὲ εἰς τὰ πλάγια πα-
ραγαγὼν, ἐμβάλλειν μὲν οὐκ ἐτόλμησεν, οὐδ' ἐβούλετο
διακινδυνεύειν· σφενδονᾶν δὲ παρήγγειλε καὶ τοξεύειν.
- 15 Ἐπεὶ δὲ διαταχθέντες οἱ Ῥόδιοι ἐσφενδόνησαν, καὶ αἱ

11. κύκλου] Margo Steph. cum Eton. κύκλῳ. Parif. τείχεος ἢ inde articulum ἢ addidi. Cf. sect. 7.

ἐλέγετο] Narrabatur Xenophonti ab incolis. Minus igitur placet λέγεσθαι libri Parif.

Μηδία] Parif. liber Μῆδος habet. Randem puto esse, a qua supra ii. 4, 12. τὸ Μηδίας vel Μηδίας καλούμενον εὖχος nomen habuit. Medeam, Μήδισαν, Media nomen suum dedisse tradit etiam Herodotus vii. 62.

καταφυγεῖν] Recepi scripturam Parif. in locum vulgati φυγεῖν. Sequens ἀπώλεσαν ex emendatione Steph. dedi cum Hutchinsono. Vulgatum ἀπώλλουσαν, inepte defendit Zeune.

12. ἐμβροντήτους] Supra sect 8. solis defectus homines coegit urbem deferere, nunc fulmina superstitiones

incolas expellunt.

13. ἱππεύοντες] Parif. Eton. margo Villoif. ἱππεύθησαν.

οὗς τε αὐτὸς] Mureti conjecturam οὗς τε recepit Hutchinson; sed participium ἔχων repetendum esse ad οὗς τε monuit jam olim Stephanus.

Ὁρόντου] Ex Guelf. Ὁρίντου recepit Zeune.

14. ἐμβάλλειν—παρήγγειλε] Ex Parif. vulgatum παρήγγειλε correxi; idem ἐμβάλλειν præbet. Mihi præterea post παραγαγὼν colon ponendum esse videtur, et sequentia separanda, sic scripta: ἐμβάλλειν μίτῃ οὐκ ἐτόλμην. In Eton. nihil est præsidii, nisi quod τὰ ante πλάγια omittit.

15. διαταχθέντες] Eton. simplex ταχθέντες habet, deinde Σαυδοταξέσθαι vulgatum ex Parif. correxi.

Σκύθαι τοξόται ἐτόξευσαν, καὶ οὐδεὶς ἡμάρτανεν ἀνδρὸς, (οὐδὲ γὰρ, εἰ πάνυ προύθυμειτο, ῥάδιον ἦν) καὶ ὁ Τισσαφέρνης μάλα ταχέως ἔξω βελῶν ἀπεχώρει, καὶ αἱ ἄλλαι τάξεις ἀπεχώρησαν. Καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας 16 αἱ μὲν ἐπορεύοντο, οἱ δὲ εἶποντο· καὶ οὐκέτι ἐσίνοντο οἱ βάρβαροι τῇ τότε ἀκροβολίσει· μακρότερον γὰρ οἱ τε Ῥόδιοι τῶν Περσῶν ἐσφενδόνων καὶ τῶν πλείστων τοξοτῶν. Μεγάλα δὲ καὶ τὰ τόξα τὰ Περσικά ἐστίν· ὥστε 17 χρήσιμα ἦν, ὅποσα ἀλίσκοιτο τῶν τοξευμάτων, τοῖς Κρησὶ καὶ διετέλουν χρώμενοι τοῖς τῶν πολεμίων τοξεύμασι, καὶ ἐμελέτων τοξεύειν ἄνω ἰέντες μακράν. Εὐρίσκετο δὲ καὶ νῦνρα πολλὰ ἐν ταῖς κώμαις καὶ μάλυβδος· ὥστε χρῆσθαι εἰς τὰς σφενδόνας.

Καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ἐπεὶ κατεστρατοπεδεύοντο οἱ 18 Ἕλληνες κώμαις ἐπιτυχόντες, ἀπῆλθον οἱ βάρβαροι, μείον ἔχοντες ἐν τῇ τότε ἀκροβολίσει· τὴν δὲ ἐπιαῦσαν ἡμέραν ἔμειναν οἱ Ἕλληνες, καὶ ἐπεσιτίσαντο· ἦν γὰρ πολὺς σῆτος ἐν ταῖς κώμαις. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἐπορεύοντο διὰ τοῦ πεδίου, καὶ Τισσαφέρνης εἶπετο ἀκροβολιζόμενος. Ἐνθα δὴ οἱ Ἕλληνες ἔγνωσαν, ὅτι πλείσιον 19

προύθυμειτο] Guelf. προύθυμειτο habet; mihi ei καὶ πάνυ προύθυμειτο scribendum videbatur. Stephanus οὐδὲ εἰ πάνυ προύθυμειτο malebat scriptum.

καὶ αἱ ἄλλαι] Articulum monente Larchero addidi.

16. οὐκέτι ἐσίνοντο] Marginis Steph. Parif. et Eton. scripturam recepi. Vulgata ineptissima est et ab hoc loco aliena ἰσίκιντο. Quare Muretus verba τῇ τότε ἀκροβολίσει ex fecit. 18. temere huc translata fuisse suspicabatur.

ἢ τι Ῥόδιοι] Pertinet τι ad verba τῶν Περσῶν. Deinceps ἰσφενδόνων Edd. vet. Stephani scripturam firmat Guelf.

17. καὶ τὰ τόξα] Parif. τὰ omittit;

equidem καὶ omiffum malim. Herodotus etiam de Persis vii. 61. ἔχον τόξα μεγάλα, δίστοους δὲ καλαμίνας.

τοῖς Κρησὶ καὶ δ. χρ. τ. τ. πολ. τοξ.] Hæc defunt in Juntina; ex libro 1. 2. annotavit margo Villoif.

ἴντισ] Ita Guelf. et Steph. Juntina ἴντισ, Aldina ἴντισ. Ceterum artificium peculiare obiter traditur sagittæ longioris ejaculandæ, quo gravior deciderat.

μάλυβδος] Ita Junt. et Guelf. μάλυβδος] Aldina, Steph. Eton.

18. μείον ἔχοντες] Cf. ad i. 10, 8. dicta.

19. πλείσιον ἰσίκιντο] Arriani Tactica p. 69. Πλείσιον ἐνομάζονται, ὅποταν πρὸς πᾶσας τὰς πλευρὰς παρατάχῃται τις ἐν ἰσφενδόνα στήματι, πλεί-

ἔχουσι τῶν κεράτων. Ὅποτε δὲ διάσχοιεν αἱ πλευραὶ 22
 τοῦ πλαισίου, τὸ μέσον ἀνέξεπέμπλασαν, εἰ μὲν στενώ-
 τερον εἴη τὸ διέχον, κατὰ λόχους· εἰ δὲ πλατύτερον,
 κατὰ πεντηκοστῶν· εἰ δὲ πᾶν πλατὺ, κατ' ἐνωμοτίας·
 ὥστε αἱ ἐκπλεων εἶναι τὸ μέσον. Εἰ δὲ καὶ διαβαίνειν 23
 τινὰ δεοὶ διάβασιν ἢ γέφυραν, οὐκ ἐταράττοντο, ἀλλ' ἐν
 τῷ μέρει οἱ λοχαγοὶ διέβαινον· κατ' εἴ που δεοὶ τι τῆς
 Φάλαγγος, ἐπιπαρῆσαν οὗτοι. Τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐπο-
 ρεύθησαν σταθμούς τέτταρας.

+

lata fronte in altitudinem se collocabant post cornua, seu post extremum agmen. Atque ita vertit Halbkart: und marschirten dann hinterher. Mihi contra verba τὴν δὲ παρεῶν ἔξ. τῶν κεράτων potius motum sex lochorum indicare videntur, quo, postquam exercitus viam angustam vel montes transierat, se agmini iungebant.

22. *Διάσχοι*] Weiske locum ita interpretatur: *Quando cornua (hæc qui ad latera incedunt) rursus diducta eo inter se intervallo, quod antea fuerat interjectum, incedere incipiunt, primo spatium necessarium vacuum datur, simulque et qui e primo agmine antecedere et qui in extremo subsequi coacti fuerant, distrahuntur, dum illam mediam aciem, tantisper vacuum, occupare possint. Hunc secutus Halbkart vertit: Breiteten sich aber die Flanken des Vierecks wieder, so füllten jene die Lücken aus. Mihi sensus loci diversus esse videtur, et id, quod ad tacticam scientiam pertinet in eo, non plane habeam perspectum. Λίχων dici videntur αἱ πλευραὶ vel τὰ κέρατα τοῦ πλαισίου, cum spatium vacuum medium relinquunt, quod τὸ λίχων dicitur.*

κατὰ λόχους] Articulum τοὺς alienum ab hoc loco, ut docent sequentia, duce codicis Paris. recte delevit Zeune, male restituit Weiske secutus Stephanum. *κατὰ λοχαγοὺς* dant Edd. vet. Eton. et Guelf. *κατὰ τοὺς λόχους* Codices Brodæi et Stephaniani. Ceterum rationem tacticam ita interpretatur Weiske: *Ut una serie sine uno ordine totus locus incederet; et se deinceps ut in latitudinem bipi-*

milites, exercitu secundum semicenturias diviso, incederent inter cornua; quaterni autem singulis locis in ἑνωμοτίας διαβασίς. Sed hæc interpretatio nititur falsa illa ὁραδίου de toto exercitu in centum locos distributo. Halbkart ita explicat rationem: Wenn die entstandenen Lücken des Vierecks nur enge waren, so füllten jene 6 Kompanien dieselben so aus, daß sie sich in der den Kompanien gewöhnlichen Frontenbreite hineinzogen: waren die Lücken grösser, so theilte sich die Kompanie in zwey Theile und verdoppelte ihre Fronte; waren die Lücken aber sehr weit, so zog sich die Kompanie in 4 Theilen und vierfacher Fronte hinein. Hæc est ratio eadem cum Weiskiana, quæ mihi cum verbis græcis conciliari posse non videtur. Saltem addi debuisset videtur articulus τὰς, ut intelligantur, quotquot πεντηκοστῶν et ἑνωμοτίας centurias singulas efficiunt. Contra mire blanditur conjectura viri docti, qui censuram versionis Halbkartianæ dedit in Ephemeridibus litterariis Lipsiensibus anni 1804. p. 1774. qui ordinem verborum duce sect. 21. ita mutandum censuit: ἢ μὴ—λίχων, κατ' ἑνωμοτίας, εἰ δὲ πλατύτερον, κατὰ πεντηκοστῶν, εἰ δὲ πᾶν πλατὺ, κατὰ λίχων.

23. *εἰ που δεοὶ τι τῆς Φάλαγγος*] Recte Weiske: *quod si quo loco phalange opus erat, deinceps collocatæ ἑνωμοτίας frontem valde latam efficiebant, ut iv. 3, 26. Male contra Halbkart: wenn irgendwo zu dem vollen Phalanx etwas fehlte.*

- 24 Ἡνίκα δὲ τὸν πύμπτον ἐπορεύοντο σταθμὸν, εἶδον βα-
σίλειόν τι, καὶ περὶ αὐτὸ κάμας πολλὰς· τὴν τε ὁδὸν
πρὸς τὸ χωρίον τοῦτο διὰ γηλόφων ὑψηλῶν γιγνομένην, οἱ
καθῆκον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὑφ' ᾧ ἦν κάμη. Καὶ εἶδον μὲν
τοὺς γηλόφους ἄσμενοι οἱ Ἕλληνες, ὡς εἰκὸς, τῶν πολε-
25 μίων ὄντων ἱππέων. Ἐπεὶ δὲ πορευόμενοι ἐκ τοῦ πεδίου
ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν πρώτον γηλόφον, καὶ κατέβαινον, ὡς
ἐπὶ τὸν ἕτερον ἀναβαῖεν, ἐνταῦθα ἐπιγίγνονται οἱ βάρβα-
ροι, καὶ ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἐς τὸ πρηνὲς ἔβαλλον, ἐσφενδόνων,
26 ἐτόξευον ὑπὸ μαστίγων· καὶ πολλοὺς κατετίτρωσκον,
καὶ ἐκράτησαν τῶν Ἑλλήνων γυμνῶν, καὶ κατέκλεισαν
αὐτοὺς εἰς τὰ ὅπλα· ὥστε παντάπασι ταύτην τὴν
ἡμέραν ἀχρηστοὶ ἦσαν, ἐν τῷ ὄχλῳ ὄντες, καὶ οἱ σφενδον-
27 ῆται καὶ οἱ τοξόται. Ἐπεὶ δὲ πιεζόμενοι οἱ Ἕλληνες
ἐπεχείρησαι διώκειν, σχολῇ μὲν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀφικνού-
ται, ὁπλῆται ὄντες· οἱ δὲ πολέμιοι ταχὺ ἀνεπήδων.
28 Πάλιν δὲ, ὅποτε ἀπίοιεν πρὸς τὸ ἄλλο στράτευμα, ταῦτα

24. γηλόφους] Parif. Eton. λόφους
habent. Paulo antea in τοῦ ὄρους mar-
go. Villoif.

25. καὶ κατέβαινον] Copulam ex
conjectura Stephani et versione A-
mafæi restituit Zeune.

ἀναβαῖν] Parif. et Eton. καταβαῖν
habent.

ἐπιγίγνονται] Ita margo Steph. Pa-
rif. Eton. pro παραγίγνονται. Indidem
sequens in τοῦ ὑψηλοῦ ἐς τὸ πρηνὲς re-
cepi pro ἀπὸ τοῦ—ἐπὶ τὸ πρ.

ὑπὸ μαστίγων] Verberibus adacti,
more Persarum, quem docent loca
Herodoti vii. 21. vii. 56. vii. 223. et
103. ὑπὸ μάστιγι διορύσσοντας τὸν Ἄδην
Plutarchus de Tranquillitate p. 840.
ed. Reiskii. Muretus cum moris ejus
non meminisset, ἀπὸ μαστίγων scribi
voluit. Tamen Valckenær ad He-
rodoti vii. 21. se non intelligere satis
fatetur, quid apud Xenophontem sit
ὑπὸ μαστίγων. Quæ dubitatio viri in
his literis principis quam causam ha-
buerit, velim equidem scire.

26. καὶ οἱ σφενδονῆται] Copulam li-
ber Eton. omittit.

[De Græcis est ad collem eniten-
tibus: ἐπὶ δὲ πιεζόμενοι οἱ Ἕλληνες
ἐπιχείρησαι διώκειν (hostes barbaros in
colle collocatos, qui in τοῦ ὑψηλοῦ ἐς
τὸ πρηνὲς ἔβαλλον (est. 25.) σχολῇ μὲν
ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀφικνούται, ἐπλῆται ὄντες,
οἱ δὲ πολέμιοι ταχὺ ἀνεπήδων. Hic
pessimam scripturam cum Weiskio
dedi pro ea quam obtulit Steph. Pa-
rif. Eton. libri ἀπικνούται. Ut sensui
laboranti succurreret Zeune, in In-
dice ἀπικνούται ex h. l. interpretatus
est recurrere. Quam notionem nus-
piam reperies, non magis quam al-
teram a Stephano in Thesauro posi-
tam, *reflire*. Exemplum Aristopha-
nis Ranar. versu 566. ὡς δὲ διίσταται
ἐπὶ τὴν κατάληψιν ἐκδὸς ἀπικνούται. In
Cyri disciplina sæpissime pro *sub-
flire*, *proflire* usurpatur verbum. *See
Epistola.*]

27. ἀνεπήδων] Steph. Parif. Eton.
ἀνεπήδων dant.

ἵπασχον· καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου γηλόφου ταῦτα ἐγίγνετο· ὥστε ἀπὸ τοῦ τρίτου γηλόφου ἔδοξεν αὐτοῖς μὴ κινεῖν τοὺς στρατιώτας· πλὴν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ πλαισίου ἀήγαγον πελταστὰς πρὸς τὸ ὄρος. Ἐπεὶ δὲ οὗτοι 29 ἐγένετο ὑπὲρ τῶν ἐπομένων πολέμιων, οὐκέτι ἐπετίθεντο οἱ πολέμοι τοῖς καταβαίνουσι, δεδοικότες, μὴ ἀποτμηθῆσαν, καὶ ἀμφοτέρωθεν αὐτῶν γένοιτο οἱ πολέμοι. Οὕτω τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας περνούμενοι, οἱ μὲν τῇ ὁδῷ 30 κατὰ τοὺς γηλόφους, οἱ δὲ κατὰ τὸ ὄρος ἐπιπαριόντες, ἀφίκοντο εἰς τὰς κόμας, καὶ ἰατροὺς κατέστησαν ὀκτώ. πολλοὶ γὰρ ἦσαν οἱ τετραμένοι.

Ἐσταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ τῶν τετραμένων 31 ἔπικα, καὶ ἅμα ἐπιτήδεια πολλὰ εἶχαν, ἄλευρα, οἶνον, κριθὰς ἵπποις συμβεβλημένας πολλὰς. Ταῦτα δὲ συνηγμένα ἦν τῷ σατραπεύοντι τῆς χώρας. Τετάρτῃ δὲ ἡμέρᾳ καταβαίνουσιν εἰς τὸ πεδίον. Ἐπεὶ δὲ κατέλα- 32 βεν αὐτοὺς Τισσαφέρνης σὺν τῇ δυνάμει, εἰδίδας αὐτοὺς ἡ ἀνάγκη κατασκηῆσαι, οὗ πρῶτον εἶδον κόμην, καὶ μὴ περυσθῆσαι ἔτι μαχομένους· πολλοὶ γὰρ ἦσαν ἀπόμα-

28. ταῦτα ἐγίγνετο· δὲτοι ἀπὸ τ. τρ. γηλόφου] Hæc omisit lib. Eton.

29. ἀμφοτέρωθεν] Edd. vet. et Guelf. a prima manu habent ἀμφοτέρωθεν. Verum dedit Steph. et margo Villois.

30. οἱ δὲ—ἐπιπαριόντες] Sunt pelta-
stæ Græci.

31. ἡμέρας τρεῖς] Paris. et Eton. *ἡμέρας*. Sequens *συμβεβλημένας* con-
gruam *hordeum* equis vertunt. U-
sam equidem video in equorum ci-
bium, sed in verbo aliud mihi videtur
aliquid latere, quam congerendi no-
tio, quæ sequitur in verbis *ταῦτα*
συνηγμένα 31.

συνηγμένα] Paris. *συνηνηγμένα* ha-
bet cum Eton. Deinceps τῶ στρα-
τιώτῃ est in Edd. vet. Guelf. quod

Stephanus mutavit ex Paris. et libro
Brodæi. Satrapæ munus erat alere
milites prædiciarios. Cf. Cyrop. viii.
6, 3. Œconom. iv. 5, 6.

32. εἰδίδας αὐτοὺς ἡ ἀνάγκη] Ita
cum margine Steph. Paris. Eton.
correxī vulgatam εἰδίδας τοὺς Ἕλλη-
νας τῇ ἀνάγκῃ, quæ quanquam inep-
tissima Zeunio tamen et Weiskio
vera fuit visa; contra librorum scri-
pturam e margine irrepsisse censebat
Zeune.

[εἰδίδας αὐτοὺς ἡ ἀνάγκη κατασκη-
ῆσαι—κόμην. Confirmat emenda-
tionem locus Suidæ in v. εἰδίδας,
ubi præterea est αὐτοὺς ἀνάγκη κατα-
σκηῆσαι—κόμας. En Eriphola.]

μαχομένους] Castaliois *μαχομένων*
locum non habet.

- χαι οἱ τετραμένον, καὶ οἱ ἐκείνους φέροντες, καὶ αἱ τῶν
 33 φερόντων τὰ ὄπλα δεξαμένοι. Ἐπεὶ δὲ κατεσκήνησαν,
 καὶ ἐπεχείρησαν αὐτοῖς ἀκροβολίζεσθαι οἱ βάρβαροι,
 πρὸς τὴν κώμην προσιόντες, πολὺ περιῆσαν οἱ Ἕλληνες·
 πολὺ γὰρ διέφερεν, ἐκ τῆς χώρας ὀρμωμένους ἀλεῖ-
 σθαι, ἢ πορευομένους ἐπὶ αὐτοῖς τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι.
 34 Ἡνίκα δὲ ἦν ἡδὴ δέιλη, ὥρα ἦν ἀπιέναι τοῖς πολεμίοις·
 οὐ ποτε γὰρ μῖον ἀπεστρατοπεδεύοντο οἱ βάρβαροι τοῦ
 Ἑλληνικοῦ ἐξήκοντα σταδίων, φοβούμενοι, μὴ τῆς νυκτὸς
 35 οἱ Ἕλληνες ἐπιθοῖντο αὐτοῖς. Πονηρὸν γὰρ νυκτός ἐστι
 στρατεύμα Περσικόν. Οἱ τε γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδνται,
 καὶ ὥς ἐπιτοπολὺ πέποδισμένοι εἰσὶ, τοῦ μὴ φεύγειν
 ἔνεκα, εἰ λυθείησαν· εἰάν τέ τις θόρυβος γίγνηται, δεῖ
 ἐπιστάζειν τὸν ἵππον Πέρσῃ ἀνδρὶ, καὶ χαλινᾶσαι δεῖ, καὶ
 θωρακισθέντα ἀναβῆναι ἐπὶ τὸν ἵππον. Ταῦτα δὲ πάν-

οἱ τετραμένοι] Articulum ex Eton.
 ubi tamen ante ἀπέρμαχον erat pos-
 tus, recepit Zeune, qui οἱ τε τετραμέ-
 νου malebat. Infra iv. 1, 13. est πολ-
 λὰ δὲ αὐτῶν οἱ ἐπὶ τοῖς ἐντοῖς ἀπέρμα-
 χον ἦσαν.

33. πολὺ περιῆσαν] Edd. vett. Guelf.
 Eton. ἰ. ἢ περιῆσαν. Stephani lectio-
 nem habet Paris. et liber 2. t. i. in
 margine Villosif.

ὀρμωμένους] Ita pro ὀρμωμένους habet
 Suidas in verbo ἀλίζεσθαι et Zonaras
 in Lexico MS. apud Alberti ad He-
 sychii ἀλίζεσθαι. Uterque articulum
 τῆς omisit; præterea Suidas τροπο-
 ρωμένους dat. Aliud est ὀρμῶν, aliud
 ὀρμᾶσθαι. In Eton. est ὀρμῶντες —
 παριούμενοι· οὗτοι γὰρ μῖον, reliquis
 omisiss. At ita simul διήφορον scrip-
 tum oportebat.

34. οἱ Ἕλληνες] Hæc Stephani fec.
 ex Paris. libro addidit, quæ tanquam
 ex interpretatione orta seclussit Zeune,
 omisit Weiske.

ἐπιθῶντες] Edd. vett. Guelf. ἐπὶ-
 θῶντες, Eton. ἐπὶθῶντες.

35. πονηρὸν] In Cyrop. iii. 3, 26.

est de eadem re: παραχῆς καὶ δύσ-
 χροστον. Deinceps ἐπὶ πολὺ Eton.

πεποδισμένοι] Suidas interpretatur
 τοὺς πόδας διδμήναι et τοὺς πόδας κα-
 τισχημένοι. Cyrop. habet: πεποδι-
 μένους γὰρ ἔχουσι τοὺς ἵππους ἐπὶ ταῖς
 φάτταις. ubi vide annotationem. Mos
 pedicis equos continendi ad præsepia
 valuit apud Persas etiam in castris;
 nam extra bellum idem fuit Græco-
 rum mos antiquissimus in equis et
 armentis. Testis Hómérica Ilias xiii.
 36. de Neptuni equis: ἄμφι δὲ ποσσὶ
 πόδας βάλλει. De vaccis in stabulo ad
 mulctram stantibus auctor Idyllii in-
 ter Theocritea xxv. 103. ἀλλ' ὁ μὲν
 ἄμφι πόδας ἐν ἱστῶταισι ἱμάσι καλο-
 πιδίλ' ἀράσσει, παρασταλὸν ἰσχυρὸς ἀρ-
 ἱλγων. Præpeditos Numidarum e-
 quos comparavit ex Taciti Annal. iv.
 25. Hutchinson.

ἐάν τι τις] Ita cum Steph. et Aldi-
 na margo Villosif. et omittunt Jun-
 t. Guelf. Suidas δὲ δὲ. hinc edidit Ca-
 stilio.

θωρακισθέντα] Post Πέρσῃ ἀνδρὶ in-
 solens quidem est sequi accusativum,

τα χαλσιπὰ νύκτωρ καὶ θορύβου ὄντος ποιεῖν. Τούτου ἕνεκα πόρῳ ἀπεσκήνουν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπεὶ δὲ ἐγίγνωσκον αὐτοὺς οἱ Ἕλληνες βουλομένους 36 ἀπιέναι καὶ διαγγελλομένους, ἐκήρυξε τοῖς Ἕλλησι συσκευάσασθαι, ἀκουόντων τῶν πολεμίων. Καὶ χρόνον μὲν τινα ἐπέσχον τῆς πορείας οἱ βάρβαροι· ἐπειδὴ δὲ ὧς ἐγίγνετο, ἀπήσαν· οὐ γὰρ εἶδοκει λυσιτελῶν αὐτοῖς νυκτὸς πορεύεσθαι καὶ κατάγεσθαι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Ἐπειδὴ δὲ σαφῶς ἀπionτας ἦδη εἰρων οἱ Ἕλληνες, ἐπο- 37 ρεύοντο καὶ αὐτοὶ ἀναζεύξαντες, καὶ διήλθον ὅσον ἐξήκοντα σταδίου· καὶ γίγνεται τοσαῦτον μεταξὺ τῶν στρατευμάτων, ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ οὐκ ἐφάνησαν οἱ πολέμιοι, οὐδὲ τῇ τρίτῃ· τῇ δὲ τετάρτῃ, νυκτὸς. προελθόντες, καταλαμβάνουσι χωρίον ὑπερδέξιον οἱ βάρβαροι, ἢ ἔμελλον οἱ Ἕλληνες παριέναι, ἀκρωνυχίαν ὄρους, ὧς ἢ ἡ κατάβασις ἦν εἰς τὸ πεδion. Ἐπειδὴ δὲ εἴρα ὁ Χειρίσοφος προ- 38 κατειλημμένην τὴν ἀκρωνυχίαν, καλεῖ Ξενοφῶντα ἀπὸ

sed non sine exemplo. At magis insolens δὲ junctum dativo: quare verba Πύρρον ἀνδρὶ mihi suspecta sunt; quanquam Weiske insolentiam excusat ambiguitate, quam casus accusativus fecisset.

νύκτωρ καὶ θορύβου ὄντος] Ita cum Porfiono vulgatam scripturam ineptissimam χαλσιπὸν νυκτὸς ἄτι καὶ θορύβου ὄντος correxi, non sine librorum auctoritate. Paris. Eton. χαλσιπὰ νύκτωρ, omisissis verbis ἄτι καὶ θ. ὄντος ποιῶν. Eadem omittit Suidas, nisi quod χαλσιπὰ ποιῶν νύκτωρ is habet. Edd. vert. Guelf. χαλσιπὸν ν. ποιῶν ἄτι καὶ θ. Stephanus ἄτι edidit, Muretus ἄλλως τι καὶ maluit.

36. διαγγελλομένους] Suidas παρακλιτομένους et φανερούμενους, δήλους γινόμενους interpretatur, rectius Weiske: cum inter se hoc denunciarent (quasi per παράγγελλμα), alter alteri proficiscendum esse acclamaret.

ἐκέρυξεν] Intellige ἐκήρυξεν. Sequens προεπισκεπόμενοι ex margine Steph. Pa-

rif. Eton. adscivi. Vulgatum, προεπισκεπόμενοι, si ὅς ἀπionτας additum esset, ut Cyrop. i. 3, 13.

λυσιτελῶν αὐτοῖς] Paris. Eton. λῦσι αὐτοῖς habent. Nolo abuti loco Sophoclis Electrae versu 1000. λῦσι γὰρ ἡμῶς εἶδεν οὐδ' ἰσχυφιλῶν ubi Suidas cum Scholiaste interpretatur λυσιτελῶν ἡμῶν. sed alter habet ἀπαλλάττειν, ἐκλύεται. Euripides enim ubique λῦσι cum dativo posuit pro λυσιτελῶν; atque omnino poetis videtur peculiaris ejus verbi et notionis usus, Præterea οὕτως γὰρ Eton,

37. στρατευμάτων] Ita Steph. Paris. Eton. Antea erat στρατιωτῶν. Sequens προελθόντες pro vulgato προεπισκεπόμενοι ex Paris. probante Stephano et Mureto dedit Hutchinson.

ἔρους, ὧς ἦ] Suidas sub γ. ἀκρωνυχὸς habet τοῦ ἔρους, ὧς ἦ. Paris. ἰφ ἦ.

38. Ἐπειδὴ] Paris. ἰατι habet, et ex eodem articulum δ ante nomen Chersifophi adsumsit Zeune. Idem vitiosum προκαταλειμμένην dat.

τῆς οὐρᾶς· καὶ κελεύει λαβόντα τοὺς πελταστὰς παρὰ
 39 γενέσθαι εἰς τὸ πρόσθεν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν τοὺς μὲν
 πελταστὰς οὐκ ἦγεν (ἐπιφαινόμενον γὰρ εἶρα Τισσα-
 φέρνην, καὶ τὸ στράτευμα πᾶν) αὐτὸς δὲ προσιλάσας
 ἡρώτα· Τί καλεῖς; Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· Ἐξεστὶν ὄρεᾶν
 προκατείληπται γὰρ ἡμῖν ὁ ὑπὲρ τῆς καταβάσεως λό-
 40 φος, καὶ οὐκ ἔστι παραλθεῖν, εἰ μὴ τούτους ἀπακόψο-
 μεν. Ἀλλὰ τί οὐκ ἦγες τοὺς πελταστὰς; Ὁ δὲ λέγει,
 ὅτι οὐκ ἔδοκει αὐτῷ, ἔρημα καταλιπεῖν τὰ ὀπισθεν, ἐπι-
 φαινομένων τῶν πολεμίων. Ἀλλὰ μὴν ἄρα γ', ἔφη,
 βουλεύεσθαι, πῶς τις τοὺς ἄνδρας ἀπειλᾷ ἐκ τοῦ λόφου.
 41 Ἐνταῦθα Ξενοφῶν ὄρεᾷ τοῦ ὄρους τὴν κορυφὴν ὑπὲρ τοῦ
 ἑαυτῶν στρατεύματος οὔσαν, καὶ ἀπὸ ταύτης ἔφθορον ἐπὶ
 τὸν λόφον, ἔνθα ἦσαν οἱ πολέμιοι· καὶ λέγει· Κράτι-
 στον, ὦ Χειρίσοφε, ἡμῖν ἴσθαι ὡς τάχιστα ἐπὶ τὸ ἄκρον
 εἶν γὰρ τοῦτο λάβωμεν, οὐ δύνησονται μένειν οἱ ὑπὲρ τῆς
 ὁδοῦ. Ἀλλ', εἰ βούλει, μόνε ἐπὶ τῷ στρατεύματι· ἐγὼ
 δὲ ἐθέλω πορεύεσθαι· εἰ δὲ χρήσεις, πορεύου ἐπὶ τὸ ὄρος,

39. *προσιλάσας*] Cum Welfio, Hutchinsono et Weiskio scripturam *προσιλάσας* librorum omnium posthabui.

προκατείληπται] Simplex *κατείληπται* habet Paris. et Eton. Deinceps *ἀπακόψομεν* Guelf. *παρκατέψομεν* Paris. *κατακτείνωμεν* Eton.

ἄλλα—*πιλταστὰς*] Hæc defunt in Eton. qui deinceps dat ὁ δὲ αὐτῷ λέγει, et sequens τῶν ante *πολεμίων* omittit.

40. *ἀπειλᾷ* in τῷ λόφῳ] Ex margine Steph. et Villois. in addidi; ἀπὸ τοῦ λόφου est in Eton. *ἰαυλῇ* est in Castal.

41. *ὅτι* in τῷ ἰαυτῶν] Recte cum Hutchinsono Weiskio scripturam Paris. et Eton. in locum vulgati *ἰαυτῶ* recepit, quod plane deleri voluit Muretus, cum a loco alienum esset. Xenophon enim agmen extremum

ducens nondum conspexerat collem, ad quem primum agmen pervenerit. Ineptissime vulgatam defendit Zeune.

ἔφθορον in τῷ λόφῳ] Polyænus i. 39, 3. Ξενοφῶν, τῶν βαρβάρων στραταγέβων στανὸν εἶποι, ἧ τὴν πύργον ἀναγκασίον ποιῆσαι τοῖς Ἕλλησιν ἦν, στανὸν ἀπὸ τινος ἔρου ἔφθορον ἔπα τὸν λόφον, ἐφ' οὗ τὴν φυλακὴν ἔχον οἱ βάρεβαροι, παραλαβὸν Ἕλληνας, ἰσους ὀπιλάμβανον ἱκανοὺς εἶναι, τὴν πορείαν in τούτῳ ἰαυτῶν, κατὰ κεφαλῇς αὐτῶν βουλήματος γινέσθαι. Οἱ μὲν βάρεβαροι τοὺς πολέμιους ὑπερέω γινόμενους διότις ἔφθορον, Ξενοφῶν δὲ ἀσφαλῶς διῆγε τοὺς Ἕλληνας. ubi apparet ex h. l. scribendum esse *ἔφθορον* εἶναι in τῷ λόφῳ.

οἱ ὅτι in τῷ δῶν] Articulum οἱ ex Paris. Eton. et margine Villois. adjuavit Zeune.

ὄγῳ δὲ μενῶ αὐτοῦ. Ἀλλὰ δίδωμί σοι, ἔφη ὁ Χειρίσο- 42
 Φος, ὁπότερον βούλει, εἰέσθαι. Εἰπὼν ὁ Ξενοφῶν, ὅτι
 νωτέρως ἐστίν, αἰρεῖται πορεύεσθαι· κελεύει δὲ οἱ συμ-
 πέμψαι ἀπὸ τοῦ στόματος ἀνδρας· μακρὰν γὰρ ἦν, ἀπὸ
 τῆς αὐρᾶς λαβεῖν. Καὶ ὁ Χειρίσοφος συμπέμπει τοὺς 43
 ἀπὸ τοῦ στόματος πελταστὰς· ἔλαβε δὲ τοὺς κατὰ μέ-
 σον τοῦ πλαισίου. Συνέπεσθαι δὲ ἐκέλευσεν αὐτῷ καὶ
 τοὺς τριακοσίους [ὁ Χειρίσοφος,] οὓς αὐτὸς εἶχε τῶν ἐπι-
 λέκτων ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ πλαισίου.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο ὡς ἐδύναντο τάχιστα. Οἱ δὲ 44
 ἐπὶ τοῦ λόφου πολέμιοι, ὡς ἐνόησαν αὐτῶν τὴν πορείαν
 ἐπὶ τὸ ἄκρον, εὐθύς καὶ αὐτοὶ ὥρμησαν ἀμιλλᾶσθαι ἐπὶ
 τὸ ἄκρον. Καὶ ἐνταῦθα πολλὴ μὲν κραυγὴ ἦν τοῦ 45
 Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν
 πολλὴ δὲ κραυγὴ τῶν ἀμφὶ Τισσαφέρην, τοῖς ἑαυτῶν
 διακελευομένων. Ξενοφῶν δὲ παρελαύνων ἐπὶ τοῦ ἵππου, 46
 παρεκελεύετο· Ἄνδρες, νῦν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα νομίζετε
 ἀμιλλᾶσθαι, νῦν πρὸς τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας,
 νῦν ὀλίγον πονήσαντες χρόνον, ἀμαχεῖ τὴν λοιπὴν πορευ-
 σόμεθα. Σωτηρίδας δὲ ὁ Σικυώνιος εἶπεν· Οὐκ ἐξ ἴσου, 47

μίνῳ] Edd. vett. Guelf. μίνω dant.
 42. ὁπότερος] Parif. πότερον—αἰρεῖ-
 σθαι.

μακρὰν γὰρ ἦν] Parif. Eton. μα-
 κρον. unde Hutchinson malebat :
 μακρὸν ἂν γὰρ εἴη. Vulgatum habet
 Suidas in στόμα.

αὐρᾶς] Margo Steph. Parif. Eton.
 et Suidas ita habent. Vulgatum αὐ-
 ρῶν inapte defendit Zeune, quem
 sequitur Weiske.

43. ὁ Χειρίσοφος] Hæc defunt in li-
 bro Etonensi, Parif. et margine Steph.
 hinc seclusi. Præterea αὐτοὺς habet
 Parif.

τριακοσίους] More regum Spartano-
 rum, de quo Thucyd. v. 12. mo-
 mente Larchero.

ἐπὶ τῷ] Eton. liber h. τῷ habet.

45. Καὶ ἐνταῦθα—τοῖς ἑαυτῶν] Hæc
 usque ad πολλὰ ἃ in Eton. libro ex-
 ciderunt.

τοῖς ἑαυτῶν—διακελευομένων] Margo
 Edd. vett. Guelf. κελευομένων.

46. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα] Ita margo
 Steph. Parif. Eton. Vulgo erat εἰς.
 Ex iisdem libris articulum τοῖς—τοῖς
 deinceps addidit Zeune.

νῦν ὀλίγον—χρόνον] Parif. νῦν, Eton.
 χρόνον omittit. Guelf. a prima manu
 παύσαντες habet.

Σικυώνιος] Ita Aldina, Steph. Guelf.
 a secunda manu, Eton. margo Vil-
 loif. Σικύων Junt. Guelf. Σικαιώνιος
 Parif. Locum hanc latine transulit
 Frontinus Strateg. iv. 6, 2. Σωτηρί-
 δης est in Eton. libro.

ὃ Ξενοφῶν, ἐσμέν· σὺ μὲν γὰρ ἐφ' ἵππου ὀχῇ, ἐγὼ δὲ
 48 χαλεπῶς κάμνω τὴν ἀσπίδα φέρων. Καὶ ὃς, ἀκούσας
 ταῦτα, καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου, ὠθέεται αὐτὸν ἐκ
 τῆς τάξεως, καὶ τὴν ἀσπίδα ἀφελόμενος, ὡς ἐδύνατο τά-
 χιστα ἐπορεύετο. Ἐτύγχανε δὲ καὶ θώρακα ἔχων τὸν
 ἱππικόν· ὥστε ἐπιεζέτο. Καὶ τοῖς μὲν ἔμπροσθεν ὑπά-
 γειν παρεκελεύετο, τοῖς δὲ ὀπισθεν, παρίεναι, μόγις ἐπο-
 49 μένοις. Οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται παύουσιν καὶ βάλ-
 λουσι καὶ λοιδοροῦσι τὸν Σωτηρίδαν, ἔστε ἠνάγκασαν λα-
 βόντα τὴν ἀσπίδα πορεύεσθαι. Ὁ δὲ ἀναβὰς, ἕως μὲν
 βάσιμα ἦν, ἐπὶ τοῦ ἵππου ἦγεν· ἐπεὶ δὲ ἄβατα ἦν, κατα-
 λεγὼν τὸν ἵππον, ἔσπευδε πεζῇ. Καὶ φθάνουσιν ἐπὶ
 τῷ ἄκρῳ γενόμενοι τοὺς πολεμίους.

CAP. V.

ΕΝΘΑ δὴ οἱ μὲν βάρβαροι στραφέντες ἔφευγον, ἡ
 ἕκαστος ἐδύνατο· οἱ δ' Ἕλληνες εἶχον τὸ ἄκρον. Οἱ δὲ
 ἀμφὶ Τισσαφέρην καὶ Ἀριαῖον ἀποτραπόμενοι ἄλλην
 ὁδὸν ὥχοντο· οἱ δὲ ἀμφὶ Χειρίσοφον, καταβάντες εἰς τὸ
 πεδίον, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν κώμῃ μεστῇ πολλῶν ἀγα-
 θῶν. Ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι κῶμαι πολλαί, πλήρεις
 πολλῶν ἀγαθῶν, ἐν τούτῳ τῷ πεδίῳ, παρὰ τὸν Τίγρητα

48. ὠθέεται αὐτὸν] Vulgatum ὠθεί-
 το in ejusmodi narratione languet.
 Igitur scripturam Paris. recepi pro-
 bante Porfano.

τάχιστα] Margo Steph. Paris. E-
 ton. ἔχων addunt, quo caremus facile
 post ἀφελόμενος.

τὸν ἱππικόν] Locum Plutarchi in
 Philopœmene c. 6. posuit Hutchin-
 son: σιζὲς ἐν ἱππικῇ θώρακι καὶ σκιῇ
 βαρυτέρῃ χαλιπῶς καὶ ταλαιπώρους
 ἀμιλλόμενος.

ἐπιεζέτο] Paris. Eton. σιζέτο, de-
 inceps ὑπάγει—μόλις habent.

49. καὶ βάλλουσι] Edd. vett. Guelf.
 et Amasæi versio hæc omittunt. So-
 quens igitur pro ἕως dedit Paris.

ἰπὶ τοῦ ἵππου ἦγεν] Hoc ordine col-
 locavi verba cum Eton. et Paris.
 Vulgo enim erat: ἰπὶ τοῦ ἵππου, ἕως
 μὲν β. ἦν, ἦγεν.

1. ἀποτραπόμενοι] Ita cum Guelf.
 margo Villois, pro ἀποστρέφονται.

εἰς τὸ πεδίον] Eton. hæc omisit, ut
 Paris. sequens μεστῇ, et πολλῶν Edd.
 vett. cum Guelf. Πίγρητα habet Ca-
 stal.

ποταμόν. Ἡνίκα δ' ἦν δέιλη, ἔξαπίνης ἐπιφαίνονται οἱ 2
 πελέμοι ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ τῶν Ἑλλήνων κατέκοψάν
 τινες τῶν ἐσκεδασμένων ἐν τῷ πεδίῳ κατ' ἀρπαγὴν
 καὶ γὰρ νομαὶ πολλαὶ βοσκημάτων, διαβιβαζόμεναι εἰς
 τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ, κατελήφθησαν. Ἐνταῦθα Τις-3
 σαφείρης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ καίειν ἐπεχείρησαν τὰς κώ-
 μας. Καὶ τῶν Ἑλλήνων μάλα ἠθύμουν τινες, ἐννοού-
 μενοι, μὴ τὰ ἐπιτήδεια, εἰ καύσειεν, οὐκ ἔχρειεν ὀπόθεν
 λαμβάνοιεν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἐπεὶ κατέβη παρελαύνων 4
 τὰς τάξεις, ἠνίκα οἱ ἀμφὶ Χειρίσσοφον ἀπήντησαν ἐκ τῆς
 βοηθείας, ἔλεγεν· Ὁράτε, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ὑφίεν-5
 τας, τὴν χώραν ἥδη ἡμετέραν εἶναι· ἃ γὰρ, ὅτε ἐσπέν-
 δοντο, διεπράττοντο, μὴ καίειν τὴν βασιλείας χώραν, νῦν
 αὐτοὶ κάουσι ὡς ἄλλοτρίαν. Ἀλλὰ εἰάν που καταλί-

2. κατελήφθησαν] Buttmannus κα-
 τειλήφθησαν malebat scriptum.

3. καύσειεν] Edd. vett. cum Guelf.
 καύουσι, Paris. Eton. καίειν, Weiske
 καύουσι corrigit.

4. [Καὶ οἱ μὲν—ἐκ τῆς βοηθείας] δ
 ἢ Verba seclusa Zeune spuria ha-
 buit et uncis usus damnavit. Ama-
 zeus verba ἠνίκα ἀπὸ τῆς β. ἀν. δ
 Ἑλλήνων in versione omisit. Mure-
 tus locum ita corrigi voluit: λαμβά-
 νουσιν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἐπεὶ κατέβη,
 παρελαύνων ἐπὶ τὰς τάξεις, ἠνίκα οἱ
 ἀμφὶ Χειρίσσοφον ἐπὶ βοηθείᾳ ἀπήντησαν,
 ἔλεγεν. Verbum ἀπήντησαν pro ἀπύ-
 σον est in margine Steph. Paris. E-
 ton. Recte vero monet in βοηθείας
 mentionem non antecessisse, sed de-
 buisse ante fecit. 3. poni. Solet ta-
 men Xenophon interdum brevitatis
 studiosus obiter significare, quæ di-
 fertius explicata expectabas. Igitur
 Mureti mihi ratio maxime omnium
 probabilis videtur. Primus enim
 Cherisophus cum suis in campum
 descenderat et κόμης occupaverat;
 reliqui cum Xenophonte nondum
 descenderant. Igitur ἐπεὶ κατέβη est
 de Xenophonte ex collibus descen-
 dente. Interim vero dispersos ali-

quot milites Cherisophi in campo
 Persæ subito apparentes obtruncave-
 rant, quibus auxilio occurrit Cheris-
 ophus. Hic ibi Xenophonti descen-
 dentij occurrit. Recte igitur Cheriso-
 phus dicitur ἀπαυτῶν ἐκ τῆς βο-
 θέας. Non est igitur opus cum Mu-
 zero ἐπὶ βοηθείᾳ scribere. Sed Ἑλλη-
 νες locum hic non habent; de parte
 enim exercitus sermo est, quam du-
 cebat Cherisophus. Igitur non du-
 bitavi vulgatam loci scripturam
 Καὶ οἱ μὲν ἀμφὶ Χειρίσσοφον ἀπύσαν ἐκ
 τῆς βοηθείας· ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἐπεὶ κατέ-
 βη παρελαύνων ἐπὶ τὰς τάξεις, ἠνίκα
 ἀπὸ τῆς βοηθείας ἀπύσαν οἱ Ἕλλη-
 νες, ἔλεγεν mutare. In postremis ἠνίκα
 ἀπὸ τῆς βοηθείας erat ante Zeunium,
 qui ex margine Steph. et Villoif. ἐκ
 τῆς dedit. βοηθείας est in Paris. ἐπὶ
 ante τὰς τάξεις omisi cum Paris. et
 Eton.

5. ὑφίεντας] Ald. ὑφάντας, Paris.
 ὑφάντας.

ἀπύσαν] Paris. βαίνον. Deinceps idem
 et Eton. καίουσιν, et sic in seqq.

ἀλλὰ εἰάν] Edd. vett. Guelf. omit-
 tunt ἀλλά. Deinceps Paris. κατα-
 λίσσουσιν habet; postea ἐπεὶ pro ἐνταῦ-
 θα Eton.

πασί γε αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια, ὄνται καὶ ἡμᾶς ἐνταῦθα
6 πορευομένους. Ἄλλ', ὦ Χειρίσοφε, ἔφη, δοκεῖ μοι βε-
βαιεῖν ἐπὶ τοὺς κάροντας, ὡς ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας. Ὁ δὲ
Χειρίσοφος εἶπεν· Οὐκ οὐν ἔμοιγε δοκεῖ· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς,
ἔφη, κάωμεν, καὶ οὕτω θάπτον παύσονται.

7 Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὰς σκηναὺς ἀπῆλθον, οἱ μὲν ἄλλοι περὶ
τὰ ἐπιτήδεια ἦσαν, στρατηγοὶ δὲ καὶ λοχαγοὶ συνῆλθον.
Καὶ ἐνταῦθα πολλὴ ἀπορία ἦν. Ἐνθεν μὲν γὰρ ὄρη ἦν
ὑπερύψηλα, ἐνθεν δὲ ὁ ποταμὸς τοσαύτος τὸ βάθος, ὡς
μηδὲ τὰ δόρατα ὑπερέχειν πειρωμένοις τοῦ βάθους.

8 Ἀπορουμένοις δὲ αὐτοῖς προσελθὼν τις ἀνὴρ Ῥόδιος, εἶ-
πεν· Ἐγὼ θέλω ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, διαβιβάζσαι κατὰ
τετρακισχιλίους ὀπλίτας, ἦν μοι, ὦν δέομαι, ὑπηρετή-
9 σθε, καὶ τάλαντον μισθὸν πορίσθε. Ἐρωτώμενος δὲ,
ἔτου δέησοιτο· Ἀσκῶν, ἔφη, δισχιλίῳν δέησομαι· πολλὰ
δὲ ὄρω ταῦτα πρόβατα, καὶ αἴγας, καὶ βοῦς, καὶ ὄνους,
ἃ ἀποδαρέντα καὶ φυσηθέντα ῥαδίως ἂν παρέχοι τὴν

10 διάβασιν. Δέησομαι δὲ καὶ τῶν δεσμῶν, οἷς χρῆσθε
περὶ τὰ ὑποζύγια. Τούτοις δ', ἔφη, ζεύξας τοὺς ἀσκούς
πρὸς ἀλλήλους, ὁρμίσας ἕκαστον ἀσκὸν λίθους ἀρτήσας,

7. σκηναῖς] Atqui tentoria combu-
sta narravit iii. 3, 1. Igitur cum Zeu-
nio Weiske interpretatur sub tellu
vici se receperunt. Idem alibi, 4,
32. κατακατηήσθαι dixit, ubi additur οὐ
πρώτοι εἶπεν κάωμεν.

στρατηγῶν δ'] Weiske recte δ' ἢ
στρατηγῶν, uti fecit. 14. scribendum
scenfit.

συνῆλθον] Parif. Eton. ἰσῆσαν, mira
varietate!

ἰσῆσαν μὲν] Edd. vett. Guelf. ἰσῆ-
σαν habent. Articulum εἰ ante ποτα-
μὸς ex Eton. addidit Zeune. Tigris
intelligitur.

8. Ἐγὼ θέλω ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες] Juntia-
na δ' ἄνδρες omisit; Eton. habet θέλω,
δ' ἄνδρες, ἡμᾶς. Margo Villois. δὲ ὦ
ἄνδρες βιβάζσαι.

ἡ μοι] Parif. ἡν μοι ὦν δέομαι. de-
inde Eton. μισθὸν μοι δέονται.

9. δέησοιτο] Liber Brodmi et Eton.
δένον dant.

ταῦτα] Parif. omittit, in ἰσῆσαν
mutabat Moretus. Sequens καὶ ante
αἴγας omittit Junt. et Guelf.

βοῦς] Parif. βοῦς. et sic est infra vi.
4, 12. Memor. i. 2, 32. Hellen. vi.
4, 29. et alibi. Igitur recepi.

10. εἰς] Ex Juntinae εἰς Castalio ὦν
efficit. Deinceps χρῆσθαι ἀνάγκη
Eton. habet.

δ' ἔφη] Desunt in Parif. deinde ζεύ-
ξαι habent Edd. vett. Guelf.

ὁρμίσας] Vulgatum ὁρμίσας ex Pa-
rif. libro correxi. Sed præterea vul-
garis distinctio verborum: ζεύξας τοὺς
ἀσκούς, πρὸς ἀλλήλους ὁρμίσας ἕκαστον

καὶ ἀφ' αὐτῶν ὥσπερ ἀγκύρας, εἰς τὸ ὕδωρ δὲ ἀναγαγὰν, καὶ ἀμφοτέρωθεν δῆσας, ἐπιβαλὼν ὕλην, καὶ γῆν ἐπιφορήσας.

Ὅτι μὲν οὖν οὐ καταδύσεσθε, αὐτίκα μάλα εἴσεσθε· ὅ 11
γὰρ ἀσκήδς δύο ἄνδρας ἔχει τοῦ μὴ καταδύναι· ὥστε δὲ
μὴ ἰλισθάνειν, ἡ ὕλη καὶ ἡ γῆ σχήσει.

Ἀκούσασι ταῦτα τοῖς στρατηγοῖς τὸ μὲν ἐνθύμημα 12
χαρίεν ἐδόκει εἶναι, τὸ δὲ ἔργον ἀδύνατον· ἦσαν γὰρ οἱ
καλύπτοντες πύρας πολλοὶ ἱππεῖς, οἱ εὐθύς τοῖς πρῶτοις
οὐδὲν ἂν ἐπέτρεπον τούτων ποιῆν. Ἐνταῦθα τὴν μὲν 12
ὑστεραίαν ἐπανεχώρουν, εἰς τοῦμπάλιν ἢ πρὸς Βαβυ-
λῶνα, εἰς τὰς ἀκαύστους κώμας, κατακαύσαντες ἐνθεν
ἔξισαν· ὥστε οἱ πολέμιοι οὐ προσήλαινον, ἀλλὰ ἐθεῶν-
το, καὶ ὅμοιοι ἦσαν θαυμάζοντες, ὅποι πωτὲ τρέφονται οἱ
Ἕλληνες, καὶ τί ἐν νῶ ἔχοιεν. Ἐνταῦθα οἱ μὲν ἄλλοι 14
στρατιῶται ἀμφὶ τὰ ἐπιτήδεια ἦσαν· οἱ δὲ στρατηγοὶ
καὶ οἱ λοχαγοὶ πάλιν συνήλθον, καὶ συναγαγόντες τοὺς

ἀσκήδς, mutanda fuit. Ita enim in-
epte repetitor, quod dictum fuerat.
ἀσκήδς enim h. l. idem significaret
quod ζευγύται. Præterea solecam
orationem πρὸς ἀλλήλους ἰσχυροὶ
ἀσκήδς miror tolerasse viros doctos.
Scilicet jungenda sunt ἰσχυροὶ ἰσχυ-
ροι ἀσκήδς λίθους ἀσκήδς, lapidibus
appressis singulis utres firmabo.

ἢ ἀναγὰν] Parif. ἀναγὰν habet.
11. αὐτίκα μάλα] Eton. ἐνταῦθα
habet. Deinceps πᾶς γὰρ ἀσκήδς mar-
go Steph. Parif. Eton. habent.
ἰλισθάνειν] Vulgatum ἰλισθάνειν
cum Porfono correxi. ἰλισθάνει habet
Parif. cum Eton.

[ἰλισθάνειν] Formam verbi hujus
strenue nuper vindicavit litteratissi-
mus Bæf in Epistola Critica p. 206.
Eκ Epistola.]

12. χαρίεν] In Cyrop. i. 4. 13.
omnes libri scripti et ante Hutchin-
sonum editi dabant χάρην, quod prob-
ant ut Atticum Grammatici, Hero-
dianus Etymologici M. Suidas ad lo-
cum Aristoph. Pluti versu 145. et
Bæfathius. In Aristoph. etiam Ra-

nis versu 1491. χαρίεν edidit Brunck.
Bene de hac re monuit ad h. l. Hut-
chinson.

ἰσχυροὶ τούτων] Eton. τούτων ἰσχυ-
ροὶ habet.

13. ἰσχυροὶ] Parif. ἰσχυροὶ
dat.

τοῦμπάλιν ἢ πρὸς Βαβυλῶνα] Via
contraria et diversa ab ea, quæ duce-
bat versus Babylonem.

ἔξισαν] Eton. ἀσκήδς habet. De-
inceps Edd. vett. Guelf. προσήλαινον.

ἴμοι. ἦσαν θαυμάζοντες] Margo
Steph. Parif. Eton. θαυμάζον. Ste-
phanus θαυμάζοντες, Muretus ἴμοι
ἦσαν θαυμάζοντες corrigebat; Porfōn
οἱ ἦσαν θαυμάζοντες. Noster tamen in
Hist. Gr. vi. 3, 5. ἰσχυροὶ τούτων
μᾶλλον ἢ πολυταῖαις ἀδύνατοι. Longus
Pastor. p. 49. ed. Villois. ἰσχυροὶ
ἰλισθάνειν τὸν Δάφν. Hæc olim ad
Hellenica comparaveram, nunc cum
Porfōno sentio.

14. καὶ οἱ λοχαγοὶ] Omisit hæc
Eton. Deinceps cum Parif. et mar-
gine Steph. dat ἰσχυροὶ pro αἰχμα-
λώτοις.

- αἰχμαλώτους, ἤλεγχον τὴν κύκλῳ πᾶσαν χώραν, τίς
 15 ἐκάστη εἶη. Οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίαν
 τῆς ἐπὶ Βαβυλῶνα εἶη καὶ Μηδίαν, δι' ἧς περ ἦκοιεν ἡ
 δὲ πρὸς ἑώ, ἐπὶ Σαῦσά τε καὶ Ἐκβάτανα φέροι, ἐνθα
 θερίζειν καὶ ἐαρίζειν λέγεται βασιλεύς· ἡ δὲ διαβάντι
 τὸν ποταμὸν πρὸς ἐσπέραν, ἐπὶ Λυδίαν καὶ Ἰωνίαν φέροι·
 ἡ δὲ διὰ τῶν ὁρέων καὶ πρὸς ἄρκτον τετραμμένη ὅτι εἰς
 16 Καρδούχους ἄγοι. Τούτους δ' ἔφασαν οἰκεῖν ἀνὰ τὰ
 ὄρη, καὶ πολεμικοὺς εἶναι, καὶ βασιλείᾳ οὐκ ἀκούειν·
 ἀλλὰ καὶ ἐμβαλεῖν ὥστε εἰς αὐτοὺς βασιλικὴν στρατιάν,
 δώδεκα μυριάδας· τούτων δὲ οὐδένα ἀπονοστήσαι διὰ τὴν
 δυσχωρίαν· ὅποτε μέντοι πρὸς τὸν σατράπην τὸν ἐν τῷ
 πεδίῳ σπείσαιντο, καὶ ἐπιμίγνυσθαι σφῶν τε πρὸς ἐκεί-
 νους, καὶ ἐκείνων πρὸς αὐτούς.
- 17 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ στρατηγοὶ, ἐκάθισαν χωρὶς
 τοὺς ἐκασταχοῦσε φάσκοντας εἰδέναι, οὐδὲν ἄλλον ποιή-
 σαντες, ὅποι πορεύεσθαι ἐμελλον. Ἐδόκει δὲ τοῖς στρα-
 τηγοῖς ἀναγκαῖον εἶναι, διὰ τῶν ὁρέων εἰς Καρδούχους
 ἐμβαλλεῖν· τούτους γὰρ διελθόντας ἔφασαν εἰς Ἀρμε-
 νίαν ἔξειν, ἧς Ὀρόντας ἦρχε, πολλῆς καὶ εὐδαίμονος.
 Ἐντεῦθεν δὲ εὐπορον ἔφασαν εἶναι, ὅποι τις ἐθέλει πο-

ἄλγχιον] Soidas sub h. v. ἀπάρχων
 interpretatur.

15. τῆς ἐπὶ] Intellige διῶ, ut in se-
 quenti ἡ δὲ πρὸς ἑώ.

φίρει] Edd. vett. φέρειν, Guelf. φέ-
 ρον, Paris. φέρει. Verba ἰδοις—φίρει
 in Eton. exciderant.

Θερίζειν] Cf. Cyrop. viii. 6, 22.

16. ἐμβαλεῖν] Edd. vett. Guelf. ἐμ-
 βάλλειν. Ceterum verba ἄγω—ἀκούειν
 de Carduchis hinc excerptit Stepha-
 nus Byz. in v. Καρδούχοι.

ἐπὶ τῷ πεδίῳ] Aldina μίτην. Se-
 quens τὸν ἐν τῷ πεδίῳ Brodæus in τῷ
 mutabat, quod sequentia σφῶν et
 ἐκείνων suadere videbantur. Sed Persa

loquitur, qui suos in campo sub sa-
 trapa degentes σφᾶς, montanos Car-
 duchos ἐκείνους dicit.

ἐπιμίγνυσθαι] Margo Steph. Paris.
 Eton. ἰσιμύγνυσθαι habent; male. Cf.
 Thucyd. iv. 118. Deinceps Paris. ἰθ'
 ὅ τι πρὸς ἐκείνους καὶ ἐκείνοι πρὸς ἐκεί-
 νους. Copulam καὶ ante verbum ἰσι-
 μύγνυσθαι deleri voluit Muretus.

17. Ἀκούσαντες δι'] Omissum hic δι
 post οὐδὲ reponit Eton. liber. Dein-
 ceptus ἰση habet Guelf. Postea ἐμβα-
 λειν Paris.

διελθόντας] Vulgatum διελθόντας ex
 Paris. correxit Zeune; idem tamen
 liber statim vitiosum ἀπέρων habet.

ρῦεσθαι. Ἐπὶ ταύτοις ἐθύσαντο, ὅπως, ὁπηνίκα καὶ 18
 δεκάτῃ τῆς ὥρας, τὴν πορείαν ποιοῦντο· (τὴν γὰρ ὑπερβο-
 λὴν τῶν ὁρέων ἐδεδοίκεσαν, μὴ προκαταληφθεῖν) καὶ
 παρήγγειλαν, ἐπειδὴ δειπνήσειαν, συνεσκευασμένους πάν-
 τας ἀναπαύεσθαι, καὶ ἔπεσθαι, ἥνικ' ἂν τις παραγ-
 γείλῃ.

18. Ἐπὶ ταύτοις] Suidas in ὁπηνίκα
 posuit ex h. l. αὐτῶν. deinceps Parif.
 θύσαντες habet.

ὁπηνίκα] Parif. ὁπηνίκα καὶ, quod
 probō. ἥνικα καὶ Eton. unde καὶ ad-
 didi.

ἀείων] Vulgatum ἀείων ex Parif. cor-
 rexīt Zeune; sed statim vulgatum
 ἀειδαίμωνας intactum reliquit, quod

cum Porfeno ex libro Parif. correxi.
 Alteram enim formam antiquis prorsus
 ignotam fuisse censet, et docet
 Fischer ad Wellerum ii. p. 373.

προκαταληφθεῖν] Vulgatum κατα-
 λεφθεῖν ex margine Steph. Parif. E-
 ton. correxit Weiske.

συνεσκευασμένους] Edd. vett. Guelf.
 συνεσκευασμένους habent.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΤΡΟΤ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Δ'.

CAPUT I.

ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει ἐγένετο μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα μετὰ τὴν μάχην ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἃς βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες ἐσπέισαντο, καὶ ὅσα, παραβάντος τὰς σπονδὰς βασιλέως καὶ Τισσαφέρους, ἐπολεμήθη πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἐπακολουθῶντες τοῦ Περσῶν στρατεύματος, ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδλωται. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, ἦνθα ὁ μὲν Τίγρης ποταμὸς 2 παντάπασιν ἄπορος ἦν διὰ τὸ βάθος καὶ μέγεθος, πάρος δ' οὐκ ἦν, ἀλλὰ τὰ Καρδούχια ὄρη ἀπότομα ὑπὲρ

1. *ἰσπίσαντο*] Brodæi liber, margo Steph. Cod. Paris. et Eton. *ἰσπίσαντο* dant.

ἰσπιδμήθη] Margo Steph. cum libro Paris. et Eton. *ἰσπιδμήθη* habet, et deinceps *πρὸ Περσικῶ*.

2. *Ἐπεὶ δὲ*] Hæc usque ad verba *καταλαβὼν τὰ ἑξῆς* scilicet. 4. omissa sunt in libro Paris. Eton. et Regio B. et C. eaque commodè abesse possent censebat Zeune, quoniam non nisi frigidam contineant repetitionem eorum, quæ superiore capite fuerint exposita. Igitur tanquam suspecta feculit. Miror Weiskium, qui plane eliminavit hæc ex texto et in annotationes relegavit. Quid enim? Ver-

ba πάρος οὐκ ἦν, ἀλλὰ τὰ Κ. ἔρη ἀπότομα ὑπὲρ αὐτοῦ σ. π. ἰσπίσαντο nonne novam notitiam locorum habent, unde ratio itineris instituit a Græcis cognoscitur? Deinde narratio de fontibus Tigridis et Euphratis nonne eodem tendit antea non posita? Postea verba ipsa omnia loqui mihi videntur auctorem Xenophontem, non grammaticum aliquem ex superioribus jam narrata repetentem. Quare Xenophonti suum restitui, in quo assentientem habeo germanicum interpretem *Halbkari*.

Τίγρης] Juntina cum Guelf. hic et deinceps *Πίγρης* dat.

τὰ Καρδούχια] Strabonis locum

αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ ἐκρέματο, ἐδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς,
 3 διὰ τῶν ὁρέων πορευτέον εἶναι. Ἦκουον γὰρ τῶν ἀλ-
 σκομένων, ὅτι, εἰ διέλθοιεν τὰ Καρδούχια ὄρη, ἐν τῇ
 Ἀρμενίᾳ τὰς πηγὰς τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ, ἣν μὲν βού-
 λωνται, διαβήσονται· ἣν δὲ μὴ βούλωνται, περιήσιν.
 Καὶ τοῦ Εὐφράτου δὲ τὰς πηγὰς ἐλέγετο οὐ πρόσω τοῦ
 4 Τίγρητος εἶναι· καὶ ἔστιν οὗ τὸ στενόν. Τὴν δ' εἰς τοὺς
 Καρδούχους ἐμβολὴν ὥδε ποιοῦνται, ἅμα μὲν λαθεῖν
 πειρώμενοι, ἅμα δὲ φθάσαι, πρὶν τοὺς πολεμίους κατα-
 5 λαβεῖν τὰ ἄκρα. Ἠνίκα δ' ἦν ἀμφὶ τὴν τελευταίαν
 Φυλακὴν, καὶ ἐλείπετο τῆς νυκτὸς ὅσον σκοταίους διελ-
 θεῖν τὸ πεδίον, τηνικαῦτα ἀναστάντες ἀπὸ παραγγελ-
 σεως πορευόμενοι ἀφικνοῦνται ἅμα τῇ ἡμέρᾳ πρὸς τὸ
 6 ὄρος. Ἐνθα δὲ Χειρίσοφος μὲν ἠγεῖτο τοῦ στρατεύμα-
 τος, λαβὼν τὸ ἀμφ' αὐτὸν καὶ τοὺς γυμνήτας πάντας·
 Ξενοφῶν δὲ σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξιν ὀπίσταις εἶπετο, οὐ-

xvi. p. 1083. πρὸς δὲ τῇ Τίγρι τὰ τῶν
 Παρδυαίων χωρία, οὗς οἱ πάλαι Καρ-
 δούχους ἱλεγον, correxit Westfeling ad
 Diodori xiv. 27. ex ipso Strabone,
 ubi ait Tigrin Gordyazam radere, et
 Plinio vi. 15. qui *lustrare montes Gor-
 dyasorum* ait. Idem Plinius l. c. *A-
 diabenis conneantur Carduchi quon-
 dam diāi, nunc Cordueni, praefluente
 Tigri*. Plura dabit desideranti Man-
 nert Geogr. v. p. 224.

Ἰναι δὴ] Ita cum Castal. vulga-
 tum ἢ correxit Zeune. Stephanus,
 quem sequitur Weiske, utrumque
 omisit.

τοῖς στρατηγοῖς] Recte vulgatum
 στρατιώταις cum vetere versione gal-
 lica correxit Hutchinson, praecunte
 Leonclavio.

3. περιήσιν] Est pro futura περιελύ-
 σονται. Brodus negationem infe-
 rendam censuit, nescio qua de causa.

Εὐφράτου δὴ] Vulgatum τε cum
 Castal. correxit Zeune. De fontibus
 Tigridis est infra cap. 4, 3. Euphra-
 tis cap. 5, 2.

οὐ τὸ στενόν] Vulgatum οὐτω στενόν
 ita correxit Stephanus probante Hut-
 chinsono. Leoncl. ἴστω τι στενόν μα-
 lebat. Abreschii in Dilucidat. Thu-
 cyd. p. 640. conjecturam καὶ ἴστω
 οὕτως ἔχον recepit cum Zeunio Wei-
 ske, praecunte Larchero. Mihi vul-
 gata nihil vitii habere videbatur,
 nisi quod τὸ στενόν dicitur singulari
 numero, cum infra cap. 4. fecit. 18.
 sit de eo loco τῇ τῇ διὰ τὸν ποταμὸν
 ἐν τοῖς στενοῖς, et cap. 5. τὰ στενά
 iterum dicantur, sed paulo post τὰ
 ἄκρα, quo superato juxta Euphraten
 proficiscebantur Graeci, eumque de-
 mum transgrediebantur, ubi non
 procul esse ejus fontes dicebantur.
 στενὸν χωρίον est cap. 2, 24. Ad ἴστω
 intellige ἢ πηγὰς, nisi pro ἰσὶν dictum
 maluerit.

5. ἀπὸ παραγγέλλων] Imperio per
 manus tradito, ergo tacite. Ita ad
 h. l. Weiske et ante eum Budzus.
 Idem est παραγγυῶν. Cf. nostri Hip-
 parchicum iv. 3. et 9. et ii. 6. et 7.
 iv. 9.

διὰ ἔχων γυμῆτα· οὐδεὶς γὰρ εἶδοκε κίνδυνος εἶναι, μή τις ἄνω πορευομένων ἐκ τῷ ὀπισθεν ἐπίσποιτο. Καὶ ἔπὶ μὲν τὸ ἄκρον ἀναβαίνει Χειρίσοφος, πρὶν τινα αἰσθῆσθαι τῶν πολεμίων· ἔπειτα δὲ ὑφ' ἡγήτο· ἐφείπετο δὲ αἰετὸ τὸ ὑπερβάλλον τῷ στρατεύματι εἰς τὰς κόμας τὰς ἐν ταῖς ἀγχεσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὄρεων.

Ἐνθα δὴ οἱ μὲν Καρδῶχοι, ἐκλιπόντες τὰς οἰκίας, ἔχοντες καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας, ἔφυγον ἐπὶ τὰ ὄρη· τὰ δ' ἐπιτήδεια πολλὰ ἦν λαμβάνειν· ἦσαν δὲ καὶ χαλκάμασι παμπόλλοις κατεσκευασμένοι αἱ οἰκίαι, ὧν οὐδὲν ἔφερον οἱ Ἕλληνες· οὐδὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐδίωκον, ὑποφειδόμενοι, εἴ πως ἐθελήσειαν οἱ Καρδῶχοι διίεναι αὐτοὺς ὡς διὰ φιλίας τῆς χώρας, ἐπεὶ περ βασιλεῖ πολέμιοι ἦσαν. Τὰ μέντοι ἐπιτήδεια, ὅτῳ τις ἐπιτυγχάνῃ, ἐλάμβανον· ἀνάγκη γὰρ ἦν. Οἱ δὲ Καρδῶχοι αὐτε

6. γυμῆτα] Margo Steph. cum libro Paris. et Eton. γυμῆται dant, quod recte cum Zeunio spreuit Weiske; iidem tamen paulo antea γυμῆτας dederunt, ut supra i. 2, 3. et γυμῆται iii. 4, 26. At γυμῆτας sine varietate est v. 2, 12. contra γυμῆται editur vi. 3, 15. Cf. infra iv. 6, 17. et 20. In Hellenicis ii. 4, 25. est γυμῆται. In Cyrop. vii. 5, 5. αἱ γυμῆται sunt in libro Bodleiano et Guelph. rectius γυμῆται. Diodorus γυμῆται βίον habet iii. 8. sed βίον γυμῆται habet Epigramma Analethorum ii. p. 28. Suidas formam γυμῆται ex hoc ipso Xenophontis loco affert, in quo copulam καὶ omisit et κίνδυνος ἵλασι ὅπου scripsit.

7. πρὶν εἶναι] MS. Paris. εἰνῆς habet, et deinde ἰαὶ pro αὶ dat cum margine Steph.

ὕφ' ἡγήτο] Leoncl. vertit modice praesidat. Sed in Agefilao i. 31. δέμα ὕφ' ἡγήτο est praecurrere, et in Cyrop. ii. 4, 27. ὅπου αὖ τὰ θηρία ὕφ' ἡγήτο, est simpliciter anteire et viam quasi praeparare.

αὶ τὸ ὑπερβάλλον] Intellige μέρος. Inepte enim haec interpretatur Hut-

chinson τὸ ἄκρον intelligens. Leoncl. male adverbium αὶ semper interpretatur. Recte Zeune: ut quaque subinde agminis pars iugum superabat.

8. ἰθιγγον] Male omisit verbum liber Eton.

εἰ πως ἂν ἰθαλίῃται] Ita vulgabat, nec varietatem Codicis Eton. annotavit Zeune, ubi recte αὖ omittitur. Thucyd. iv. 11. εἰ πως ὡσάμηναι ἴλασι τὸ ταίχιμα. Plura exempla vide apud Hoogeveen de Partic. p. 256. ed. Schütz. Statim sequitur sect. 21. εἰ πως δυναίμην. In Platonis Alcibiade sect. 17. αὐτοὺς εἰ μὴ βουλοίμην εἰ ποῖται εἰνα πρὶν αὐτῶν εἰδῆται editur, sed recte Codex Venetus βουλοίμην scriptum habet. In libro de Vespig. vi. 2. editur: εἰ λῶσι καὶ ἄμηναι εἴη αὖ τῇ πόλει. sed etiam ibi αὖ delendum censeo. In Andocide Oratore p. 20. l. 26. est: εἰ ἀνδραγαθῶς πρὶν ἡμῶν γενναῖοι αὖ, εἴητε ἀνδρὲς ὑδαμονίστριοι. ubi αὖ pariter suspectum mihi est.

9. ὅτῳ εἴη] Editi libri cum Eton. ὅτῳ εἴη, quod monente Stephano correxerunt Welßius et Hutchinson.

- καλούντων ὑπήκουον, οὔτε ἄλλο τι φιλικὸν οὐδὲν ἐποίουν.
- 10 Ὅτε δὲ οἱ τελευταῖοι τῶν Ἑλλήνων κατέβαινον εἰς τὰς κώμας ἀπὸ τοῦ ἄκρου ἤδη σκοταῖοι, (διὰ γὰρ τὸ στενὴν εἶναι τὴν ὁδόν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἢ ἀνάβασις αὐτοῖς ἐγένετο καὶ κατάβασις εἰς τὰς κώμας,) τότε δὴ συλλογνύοντες τινὲς τῶν Καρδούχων τοῖς τελευταίοις ἐπέθεντο, καὶ ἀπέκτεινάν τινας, καὶ λίθοις καὶ τοξοῦμασι κατέτρωσαν, ὀλίγοι τινὲς ὄντες· ἐξ ἀπροσδοκήτου γὰρ αὐτοῖς ἐπέ-
- 11 πεισε τὸ Ἑλληνικόν. Εἰ μέντοι τότε πλείους συνελέγησαν, ἐκινδύνευσεν ἂν διαφθαῖναι πολὺ τοῦ στρατεύματος. Καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα οὕτως ἐν ταῖς κώμας ὑλίσθησαν· οἱ δὲ Καρδούχοι κύκλῳ πυρὰ πολλὰ ἔκαιον ἐπὶ τῶν ὁρέων, καὶ συνεάρων ἀλλήλους.
- 12 Ἄμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ συνελθούσι τοῖς στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς τῶν Ἑλλήνων ἔδοξε, τῶν τε ὑποζυγίων τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ δυνατώτατα πορεύεσθαι ἔχοντας, καταλιπόντας τὰ ἄλλα, καὶ ὅποσα ἦν νεωστὶ αἰχμάλωτα
- 13 ἀνδράποδα ἐν τῇ στρατιᾷ, πάντα ἀφίεναι. Σχολαίαν γὰρ ἐποίουν τὴν πορείαν πολλὰ ὄντα τὰ ὑποζύγια καὶ τὰ αἰχμάλωτα· καὶ πολλοὶ δὲ αὐτῶν, οἱ ἐπὶ τούτοις ὄντες,

ἄλλο τι] Ex Eton. libro τι inferui.

10. Ὅτι δὲ] MS. Paris. ἰσὺ δὲ habet.

διὰ γὰρ] Liber Eton. γὰρ omisit, et deinceps verba usque τὰς κώμας.

ἰσπεύδοντες] Margo Steph. cum libro Paris. et Eton. ἰσπεύδοντες καὶ ἀπικτινίσαν dant.

ὀλίγοι τινὲς] Eton. liber τινὲς omisit.

ἰσπεύδοντες] Weiske ἰσπεύδοντες malebat, cum vulgatum ἰσπεύδοντες interpretatur.

11. πολὺ τοῦ] Ex margine Steph. libris Brodæi, Paris. et Eton. vulgato πολλὰ prætulit hoc Zeune; idem sequens πολλὰ ex iisdem libris restituit.

12. ὑποζύγιον] In libro Eton. excidit vocabulum, idem deinde habet ἰσ. Postea ἀφίεναι Juntina cum Guelf. pro vulgato ἀφίεναι dedit.

13. ἰσπεύδοντες] Ita recte MS. Paris. et Eton. Vulgatum ἰσπεύδοντες inepte defendit Zeune, hoc enim est proficiscibantur, ingrediebantur, ἰσπεύδοντες contra est iter exercitus impediabant et retardabant.

πολλὰ δὲ αὐτῶν] Mihi postremum vocabulum suspectum est; non enim habet quo referatur, et ordinem verborum turbat. Igitur scribendum censeo πολλὰ δὲ οἱ ἐπὶ τούτοις ὄντες ἀνίμ. ἰσ. Ceterum articulum τὰ ante ἰσπεύδοντες omittit Eton.

ἀπόμενοι ἦσαν διπλάσιά τε τὰ ἐπιτήδεια ἔδει πορίζεσθαι καὶ φέρεσθαι, πολλῶν τῶν ἀνθρώπων ὄντων. Δόξαν δὲ ταῦτα, ἐκήρυξαν οὕτω ποιεῖν.

Ἐπειδὴ δὲ ἀριστήσαντες ἐπορεύοντο, ὑποστάντες ἐν 14 στενῷ οἱ στρατηγοί, εἴ τι εὐρίσκοιεν τῶν εἰρημένων μὴ ἀφιέμενον, ἀφῆρουντο· οἱ δὲ ἐπείθοντο, πλὴν εἴ τις τι ἔκλεψεν, οἷον ἢ παιδὸς ἐπίθυμῆσας ἢ γυναικὸς τῶν εὐπρεπῶν. Καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν οὕτως ἐπορεύθησαν, τὰ μὲν τι μαχόμενοι, τὰ δὲ καὶ ἀναπαυόμενοι. Εἰς δὲ τὴν ὑστεραίαν χειμὼν γίνεται πολὺς, ἀναγκαῖον 15 δὲ ἦν πορεύεσθαι· οὐ γὰρ ἦν ἱκανὰ τὰ ἐπιτήδεια. Καὶ ἠγεῖτο μὲν Χειρίσοφος, ὠπισθοφυλάκει δὲ Ξενοφῶν. Καὶ οἱ πολέμιοι ἰσχυρῶς ἐπετίθεντο, καὶ, στενῶν ὄντων 16 τῶν χωρίων, ἐγγὺς προσιόντες ἐτόξευον καὶ ἐσφενδόνων ὥστε ἠναγκάζοντο οἱ Ἕλληνες ἐπιδιώκοντες καὶ πάλιν ἀναγκάζοντες σχολῇ πορεύεσθαι· καὶ θάμινά παρηγγεῖλεν ὁ Ξενοφῶν ὑπομένειν, ὅτε οἱ πολέμιοι ἰσχυρῶς ἐπικέοιντο. Ἐνθα ὁ Χειρίσοφος ἄλλοτε μὲν, ὅτε παρεγ- 17 γυῖτο, ὑπέμενε, τότε δὲ οὐχ ὑπέμενε, ἀλλ' ἦγε ταχέως, καὶ παρηγγύα ἔπεσθαι· ὥστε δῆλον ἦν, ὅτι πρῶτά τι εἴη σχολῇ δὲ οὐκ ἦν ἰδεῖν παρελθόντι τὸ αἴτιον τῆς σπουδῆς· ὥστε ἡ πορεία ὁμοία φυγῆς ἐγένετο τοῖς ὀπισθοφύλαξι. Καὶ ἐνταῦθα ἀποθνήσκει ἀνὴρ ἀγαθὸς 18 Λακωνικὸς Κλεώνυμος, τόξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ

λέξαν δὲ ταῦτα] Platonis locum in Protagora p. 95. ed. Bip. λέξαν ἡμῶν ταῦτα, ἰσορρομῆσα comparavit Hutchinson. Male igitur margo Steph. λέγοντα habet.

14. Ἐπειδὴ δὲ] Eton. liber ἰαυ δὲ habet, deinde ἰσορρομῆσαντες, Parif. ὑποστάντες.

ἢ τι ἐρίσκουσιν] Hoc vulgato ἰαυ ἢ, ex margine Steph. libro Brodæi, Parif. et Eton. substituit Welfius et Hutchinson.

ἰαυδοντο] Aldina ἰαυδοντο. Sequens αἶον ante δ ex libro Parif. et Eton. inserui.

τά μιν τι] Castalio τὰ μίντι edidit. Deinde τὰ δὲ ἀναπ. Guelf.

16. καὶ πάλιν] Eton. πάλιν omittit. Deinde Parif. θάμινά et ἰσχυρῶς dat.

17. Ἐνθα] Eton. ἰαυδῶν dat.

18. Κλεώνυμος] Parif. Cod. Λιώνυμος, margo Villoif. κλεώνυμος dat.

τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς, καὶ Βασίᾱς Ἀρκᾱς,
 19 διαμπερές εἰς τὴν κεφαλὴν. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο ἐπὶ
 σταθμὸν, εὐθὺς ὥσπερ εἶχεν ὁ Ξενοφῶν ἐλθὼν πρὸς τὸν
 Χειρίσοφον, ἠγιάτο αὐτὸν, ὅτι οὐχ ὑπέμεινεν, ἀλλ' ἠναγ-
 κάζοντο φεύγοντες ἅμα μάχεσθαι. Καὶ νῦν δύο καλῶ
 τε καίγαθ' ἄνδρε τεθνάτην, καὶ οὔτε ἀνελέσθαι, οὔτε
 20 θάψαι αὐτῶ ἐδυνάμεθα. Ἀποκρίνεται πρὸς ταῦτα ὁ
 Χειρίσοφος· Βλέψον, ἔφη, εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἴδε, ὡς ἄβατα
 πάντα ἐστί. Μία δὲ αὕτη ὁδός, ἣν ὄρας, ὀρθία· καὶ
 ἐπὶ ταύτῃ ὁρᾶν ἀνθρώπων ἔχρεστί σοι ὄχλον τοσούτον, οἱ
 21 κατειληφότες φυλάττουσι τὴν ἐκβασιν. Ταῦτα ἐγὼ
 ἔσπευδον, καὶ διὰ ταῦτό σε οὐχ ὑπέμεινον, εἰ πως δυνά-
 μην φθάσαι, πρὶν κατειληφθῆαι τὴν ὑπερβολήν· οἱ δὲ
 22 ἡγεμόνες, οὓς ἔχομεν, οὗ φασιν εἶναι ἄλλην ὁδόν. Ὁ δὲ
 Ξενοφῶν λέγει· Ἀλλ' ἐγὼ ἔχω δύο ἄνδρας. Ἐπεὶ γάρ
 ἡμῖν πράγματα παρῆχον, ἐνηδρεύσαμεν, (ὅπερ ἡμᾶς καὶ
 ἀναπνεῦσαι ἐποίησε,) καὶ ἀπεκτείνουμεν τινὰς αὐτῶν, καὶ
 ζῶντας προὔθυμήθημεν λαβεῖν, αὐτοῖς τούτου ἔνεκεν,
 ὅπως ἡγεμόσιν εἰδόσι τὴν χώραν χρησαίμεθα.

στολάδος] Codex Paris. πολάδος.
 Voluit στολάδος dare. Cf. ad iii. 3,
 20.

κεφαλὴν] Repete ταξιδίς. Eton.
 εἰς omisit, quem haud scio an sequar.
 Infra vii. 8, 14. καὶ ἰσάταξιν ἰσθμὸν
 βουπόρου τις ἐβίλισκεν διαμπερές τὸν μη-
 ρὸν τοῦ ἰγγυτάου. Arrianus Anab.
 iv. 4, 7. εἰς δὲ διὰ τοῦ γίγβου τι καὶ
 τοῦ Δωρακος διαμπαξ πλῆγεις πίστιν
 ἀπὸ τοῦ ἰσθμοῦ. Idem ii. 27, 3. βάλλ-
 λισται κατωσπίστη διὰ τῆς ἀσπίδος διαμ-
 παξ καὶ τοῦ Δωρακος ἐς τὸν ὄμον. et iv.
 23, 5. ὁ γὰρ Δωραξ ἴσχει τὸ μὴ οὐ διαμ-
 παξ διὰ τοῦ ὄμου ἰσθμὸν τὸ βίλλος. Un-
 de suspicor, vocabulum διαμπερές re-
 trahendum esse et post στολάδος inse-
 rendum.

19. ἰσθμὸν—σταθμὸν] Hanc scriptu-
 ram dant Steph. libri Brodæi, Paris.
 et Eton. vulgatæ et Guelf. ἰσθμὸν δὲ

ποτι ἀφικνούτο σταίσεσθαι. Mihi ἰσθ-
 μὸν ante omisso articulo τὸν insolens
 videtur. Post id vocabulum inci-
 sum posui, quod vulgo est post ἰσ-
 θμὸν.

αὐτῶ] Omisit liber Eton.

20. πρὶς ταῦτα] Iterum omisit hæc
 liber Eton.

αὐτῇ] Guelf. ταύτῃ habet, et dein-
 ceptis cum Edd. vett. ὁμαία.

ἰσθμὸν] Ita cum libro Brodæi
 et Paris. Zeune; vulgatum ταύτην
 revocavit Weiske.

22. τινὰς αὐτῶν] Vulgo infertum
 μὴν ante τινὰς auctore Eton. libro se-
 clusit Zeune; in ἀποκτείνουμεν τινὰς
 αὐτῶν καὶ ζῶντας δι' τινὰς mutari lo-
 cum totum maluit Weiske.

χρησαίμεθα] Vulgatum χρῆσθαι
 mutavi ex libro Eton. qui additum
 αὐτοῖς habet. Attici utebantur fu-

Καὶ εὐθὺς ἀγαγόντες τοὺς ἀνδράπους, ἤλεγχον δια-23
λαβόντες, εἴ τινα εἰδέειν ἄλλην ὁδόν, ἢ τὴν Φανεράν. Ὁ
μὲν οὖν ἕτερος οὐκ ἔφη, καὶ μάλα πολλῶν φόβων προσ-
αγομένων· ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγεν, ὀρῶντος τοῦ
ἐτέρου κατεσφάγη. Ὁ δὲ λοιπὸς ἔλεξεν, ὅτι οὗτος μὲν 24
διὰ ταῦτα οὐ Φαίη εἰδέναι, ὅτι αὐτῷ τυγχάνει θυγάτηρ
ἐκεῖ παρ' ἀνδρὶ ἐκδεδομένη· αὐτὸς δὲ ἔφη ἠγήσασθαι
δυνατὴν καὶ ὑποζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν. Ἐρωτώμενος 25
δὲ, εἰ εἴη τι ἐν αὐτῇ δυσπάρειτον χωρίον, ἔφη, εἶναι ἄκρον,
ὃ εἰ μὴ τις προκαταλήψοιτο, ἀδύνατον ἔσσεσθαι παρελ-
θεῖν. Ἐνταῦθα ἰδοὺ, συγκαλέσαντας λοχαγούς καὶ 26
πелταστὰς καὶ τῶν ὀπλιτῶν, λέγειν τε τὰ παρόντα, καὶ
ἐρωτᾶν, εἴ τις αὐτῶν ἐστίν, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐθέλοι γε-
νέσθαι, καὶ ὑποστὰς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. Ὑφίσταν- 27
ται τῶν μὲν ὀπλιτῶν Ἀριστῶνυμος Μεθυσθριεὺς Ἀρκάς,
καὶ Ἀγασίας Στυμφάλιος Ἀρκάς. Ἀντιστασίαζεν δὲ

tari indicativo, ubi futurum tempus
copulabant cum ἴσως.

23. ἀγαγόντες] Liber Eton. εἰ ἀγα-
γόντες, unde ἀναγαγόντες efficiebat
Zeune.

ἰσὺδὲ δὲ] Eton. ἰσὺ δὲ habet.

24. ὅτι οὗτος] Eton. ὅτι omisit. De-
inde ἰσὺ γχασι dat Paris. liber.

ἠγήσασθαι] Castalio cum Suida in
voc. δυνατὴν habet ἠγήσασθαι. Cete-
rum idem Suidas sequens καὶ omisit;
δυνατὴν dant Edd. vett.

25. δυσπάρειτον] Hoc Suidas cum
Etymol. M. dat pro vulgato δύσβατον.
In libro Eton. est δυσπάρειτον, quod
ex glossa ortum videtur. Suidas enim
nostrum interpretatur δυσπάρειτον.
Mecum sentit Porfion.

ἴση, ἴσως—δ εἰ] Edd. vett. cum
Guelf. ἴσησι καὶ ἄκρον, καὶ εἰ μὴ τις
αὐτὸ προκαλήσεται. Juntina tamen
αὐτῇ habet. Postea δυνατὸν dat Co-
dex Paris. Deinde ἴσως pro ἴσως dant
Edd. vett. cum Guelf.

26. συγκαλίσματα] Paris. Codex
συγκαλίσματα dat. Sequentia male
vulgo interpretantur ita, ut ad τῶν

ὀπλιτῶν intelligant τῶν. Contra
Weiske monuit, λοχαγούς πιλταστὰς
dici pro λ. τῶν πιλταστῶν, quod vi-
dit etiam Gallicus interpres Ablan-
court.

ἰσὺδὲ δὲ] Suidas in ἰθελοντὴς ex h. l.
habet ἰθελοντῶν, cum Edd. vett. Guelf.
et Eton. αὐτῶν omittit, et dat ἰθελὺ
εἰ γινέσθαι ὑποστὰς. Sed αὐτῶν est
in Steph. libro Brodsei et Paris.

27. Ὑφίστανται] Ex Suida in voc.
ὑποστὰς Zeune δὲ inferuit. Eton. li-
ber ὑφίστανται habet, et nomen Ari-
stonymi omittit. Μεθυσθριεὺς male scri-
ptum est in Cod. Paris.

ἀντιστασίαζεν δὲ αὐτῶν] Vulgo le-
gebatur: ἀντιστασίαζεν δὲ αὐτοῖς K.
Π. Ἀρ. καὶ Ἀγασίας Στυμφάλιος Ἀρ-
κὰς καὶ οὗτος. Sed margo Steph.
cum Codice Paris. et Eton. dant ἀν-
τιστασίαζεν δὲ αὐτοῖς (αὐτοῖς Eton.)
Καλλ. Π. Ἀρ. καὶ οὗτος ἴση omittit
reliquis, quam ipsam scripturam
prætulit Muretus. Equidem vulga-
tum pluralem numerum in singula-
rem mutavi, in ceteris auctoritatem
Codicum secutus. Non est de τῶν

αὐτοῖς Καλλίμαχος Παρράσιος Ἀρκάς, καὶ οὗτος ἔφη
ἐθέλειν πορεύεσθαι, προσλαβὼν ἐθέλοντάς ἐκ παντὸς
τοῦ στρατεύματος· εὖ γὰρ οἶδα, ἔφη, ὅτι ἔφονται πολλοὶ
28 τῶν νέων ἐμοῦ ἡγουμένου. Ἐκ τούτου ἐρωτῶσιν, εἴ τις
καὶ τῶν γυμνήτων ἢ ταξιαρχῶν ἐθέλοι συμπορεύεσθαι.
Ἐφίσταται Ἀριστέας Χίος, ὃς πολλαχῶς πολλοῦ ἀξίος
τῇ στρατιᾷ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐγένετο.

CAP. II.

ΚΑΙ ἦν μὲν δέλιη ἦδη, οἱ δὲ ἐκέλευον αὐτοὺς ἐμπα-
γόντας πορεύεσθαι· καὶ τὸν ἡγεμόνα δῆσαντες παραδι-
δῶσιν αὐτοῖς· καὶ συντίθενται, τὴν μὲν νύκτα, ἣν λά-
βωσι τὸ ἄκρον, τὸ χωρίον φυλάττειν· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ σάλπιγγι σημαίνειν· καὶ τοὺς μὲν ἄνω ὄντας ἵεναι
ἐπὶ τοὺς κατέχοντας τὴν φανεράν· ἐκβασιν· αὐτοὶ δὲ
συμβοηθήσιν ἐκβαίνοντες ὡς ἂν δύνωνται τάχιστα.

et contentione de illa re oborta fer-
mo, ut putabat Zeune, vulgatam
scripturam inepte defendens, sed de
studio et emulatione virtutis, quod
inter Callimachum, Arifonymum et
Agasiam, patria etiam diversos, obti-
nebat, quodque non solum hic ostend-
dunt, sed etiam infra iv. 7, 9. et 10.
Rem declarat locus vi. 2, 11. ἦσαν
γὰρ οἱ λοχαγοὶ πλεῖστοι ἀλλήλων, οἱ
πάντα τὸν χρόνον ἀλλήλους περὶ ἀνδρα-
γαθίας ἀντιποιούμενοι. Deinde scēt. 15.
Agasius Symphalius cum Philoxeno
Pellenensi nominatur. Verba προσ-
λαβὼν—στρατεύματος Suidas in voc.
Ἰδιλοντὲς excerptis.

οἶδα, ἔφη] Cod. Paris. ἔφη, οἶδα.
Eton. ἰγὼ γὰρ, ἔφη, οἶδα.

28. γυμνήτων ἢ ταξιαρχῶν] Vulga-
tam hanc scripturam ex libro Paris.
correxī deleta particula ἢ. sed in Co-
dice est γυμνῶν scriptum, vulgo au-
tem γυμνήτων. Pro Ariftea Edd. vett.
cum libro Eton. et Guelf. nominant
Ἀρίστουχον. Scripturam Stephani
firmat Codex Paris. et narratio infra
cap. 6, 20. ubi est: ἵεν μὴ τινες Ἰδι-

λοντὲς φαίνονται. Ἐκ τούτου Ἀριστά-
νομος Μιδυεῖνός τεχεται (Ἰδιλοντὲς
nempe) δολίκεν ἔχων, καὶ Ἀριστέας
Χίος γυμνήτας, καὶ Νικίμαχος Οἰταῖος
γυμνήτας. Non opus est igitur Wei-
skii ἢ ταξιαρχῶν. Mecum sentire video
Halbkartum.

εἰς τὰ ταῦτα] Hoc pro vulgato
εἰς ταῦτα ex Cod. Paris. adscivi.

1. δέλιη ἦδη, οἱ δὲ ἰαίλιον] Vulga-
tam scripturam δέλιη, ἦδη δὲ ἰαίλιον
ex Etonensi et Paris. ubi est οἱ δὲ ἰαί-
λιον, ita corrigendum esse conjecerat
Hutchinson.

συντίθενται] Edd. vett. cum Guelf.
συντίθενται.

συμβοηθήσιν] Mureti hanc conjec-
turam post Hutchinsonum recepe-
runt Zeune et Weiske in locum vul-
gati αὐτοὶ συμβουληθήσιν ἰαβαίνοντες,
quod est etiam in Codd. Guelf. et
Eton. nisi quod βαίνοντες habet Eton.
αὐτοὶ δὲ συμβουλῆς τινες βαίνοντες est
in margine Steph. et Cod. Paris.
quod ipsum, mutato βαίνοντες in ἰα-
βαίνοντες, edidit Wellius. Leonclau-
vius geminam conjecturam propo-

Ταῦτα συνθέμενοι, οἱ μὲν ἐπορεύοντο, πλῆθος ὡς δισχι-
 λιοι· (καὶ ὕδωρ πολὺ ἦν ἐξ οὐρανοῦ) Ξενοφῶν δὲ, ἔχων
 ταῖς ὀπισθοφύλακας, ἡγεῖτο πρὸς τὴν Φανεράν ἐκβασιν,
 ὅπως ταύτῃ τῇ ὁδῷ οἱ πολέμιοι προσέχοιεν τὸν νοῦν, καὶ
 ὡς μάλιστα λάθοιεν οἱ περιϊόντες. Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐπὶ 3
 χαράδραν οἱ ὀπισθοφύλακες, ἣν ἔδει διαβάοντας πρὸς τὸ
 ὄρθιον ἐκβαίνειν, τηνικαῦτα ἐκυλίνδουν οἱ βάρβαροι ὁλο-
 τρώχους ἀμαξιαίους, καὶ μείζους καὶ ἐλάττους λίθους,
 οἱ φερόμενοι πταίνοντες πρὸς τὰς πέτρας δισφενδονῶντο·
 καὶ παντάπασιν εὐδὲ πελάσαι οἷόν τ' ἦν τῇ ὁδῷ. Ἐνιοὶ 4
 δὲ τῶν λοχαγῶν, εἰ μὴ ταύτῃ δύναιτο, ἄλλῃ ἐπειρῶντο·
 καὶ ταῦτα ἐποίουν, μέχρι σκότος ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ ᾤοντο
 ἀφανεῖς εἶναι ἀπίνοντες, τότε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ δῆπνον·
 ἐτύγχανον δὲ καὶ ἀνάριστοι ὄντες αὐτῶν οἱ ὀπισθοφυλα-
 κήσαντες. Οἱ μὲντοι πολέμιοι, φοβούμενοι δηλονότι,

fuit: αὐτοὶ δὲ συμβλαθῶν ἐκβαίνοντες;
 alteram: αὐτοὶ δὲ συμβολῆς ἵκωνται ἰσὺν
 ἐκβαίνοντες. interpretatus hanc: ἰσὺν
 ad conjungendum se pergerant adscen-
 dendo. Vetustam versionem Galli-
 cam laudat Stephanus, ubi est: et
 les autres, qui alloient en bas, cepen-
 dant monteroient par les valtes. Mu-
 reti correctionem adjuvat similis lo-
 cus infra sect. 26. Μισοφῶν ἐπισθὲν ἐκ-
 βαίνειν πρὸς τὰ ἱερὰ ἱλνι τὴν ἀπόφραξιν
 —Χυμίσσας ἐκβαίνειν— καὶ αὐτοὶ οὕτως
 ἰσχυρῶς ἀλλήλους. Sed in eo pecca-
 vit Muretus eumque secuti Hutchin-
 son, Zeune et Weiske, quod solœ-
 cum αὐτοῖς—ἐκβαίνοντας induxerunt
 contra librorum scriptorum auctorita-
 tem.

2. συνθέμενοι] Edd. vett. cum Eton.
 συμβαίνοντες· οἱ μὲν οὖν. Leonclavi
 scripturam habet Cod. Paris. et mar-
 go Steph. item vetus versio Gallica
 et in margine Villosi. liber 2. proba-
 vit eandem Muretus.

οἱ περιϊόντες] Ita cum libro Bro-
 dæi scripsi pro vulgato παρίοντες. Pa-
 ris. περιδόντες dat. Ita sect. 5. est:
 οἱ δ' ἵχοντες τὸν ἀγχιμαῖον κύβλην περιϊόν-
 τες καταλαμβάνουσιν τοὺς φύλακας.

3. χαράδραν αἱ] Cod. Paris. ἱσχυ-
 ραδαίαι αἱ. dat. Sequens ἐλοτρέχους
 ex Suida addicvi in locum vulgati
 ἐλοτρέχους. In libro Paris. est ἐλο-
 τρέχους testante etiam Valckenario
 ad Herodotum p. 420. Præterea
 Suidas λίθους ἐλον. dat. et sequens
 λίθους liber Eton. cum Paris. omittit.
 De vocabulo ἐλοτρέχους dictum in
 Lexico Gr. et ad Orphica Argon. v.
 957.

παρίοντες] Miror vulgatum παρί-
 οντες tam diu tolerasse Interpretes et
 Editores, quod ab hoc loco abhor-
 ret.

τῇ ὁδῷ] Scripturam Eton. libri re-
 pertam in Paris. αἰσῶν probavit Ste-
 phanus.

4. ἀπίνοντες] Edd. vett. cum Guelf.
 ἀπίνοντας habent.

φοβούμενοι δηλονότι] Hæc verba ex
 libro Paris. et Eton. inserui, quæ ex
 interpolatione orta censebat Zeune:
 deinceps vulgatum οὐδ' ἀνιστάμενοι
 correxi ex Paris. οὐδὲν ἰσχυρῶς est in
 Eton. Cum participio copulatum
 ἀνιστάμενοι nūspiam reperiens, ubi-
 que vero simplex verbum. Sequens
 δ' ex Paris. inserui.

οὐδ' ἐπαύσαντο δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κυλινδῶντες τοὺς λί-
 5 θους· τεκμήρασθαι δὲ ἦν τῷ ψόφῳ. Οἱ δὲ ἔχοντες τὸν
 ἡγεμόνα, κύκλῳ περιιόντες, καταλαμβάνουσι τοὺς φύ-
 λακας ἀμφὶ πύρ καθεμένους· καὶ τοὺς μὲν ἀποκτείναν-
 τες τοὺς δὲ καταδιώξαντες αὐτοὶ ἐνταῦθα ἔμενον, ὡς
 6 κατέχοντες τὸ ἄκρον. Οἱ δὲ οὐ κατεῖχον, ἀλλὰ μαστὸς
 ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ' ὃν ἦν ἡ στενὴ αὕτη ὁδός, ἐφ' ἣ ἐκά-
 θηντο οἱ φύλακες. Ἐφοδὸς μέντοι αὐτόθεν ἐπὶ τοὺς
 πολεμίους ἦν, οἱ ἐπὶ τῇ Φανεραῇ ὁδῷ ἐκάθηντο.

7 Καὶ τὴν μὲν νύκτα ἐνταῦθα διήγαγον. Ἐπεὶ δὲ
 ἡμέρα ὑπέφαινε, ἐπορεύοντο σιγῇ συντεταγμένοι ἐπὶ τοὺς
 πολεμίους· καὶ γὰρ ὁμίχλη ἐγένετο· ὥστε ἔλαθον ἐγ-
 γὺς προσελθόντες. Ἐπεὶ δὲ εἶδον ἀλλήλους, ἡ τε σάλ-
 πιγξ ἐφθέγγετο, καὶ ἀλαλάζαντες οἱ Ἕλληνες ἔεντο εἰς
 τοὺς ἀνθρώπους· οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλὰ καταλιπόν-
 τες τὴν ὁδόν, φεύγοντες ὀλίγοι ἀπέθνησκον· εὗζωνοι γὰρ
 8 ἦσαν. Οἱ δὲ ἀμφὶ Χειρίσοφον, ἀκούσαντες τῆς σάλ-
 πιγγος, εὐθὺς ἔεντο ἄνω κατὰ τὴν Φανεράν ὁδόν· ἄλλοι
 δὲ τῶν στρατηγῶν κατὰ ἀτρίβεις ὁδοὺς ἐπορεύοντο, ἡ ἐτυ-
 χον ἕκαστοι ὄντες, καὶ ἀναβάντες ὡς ἐδύναντο, ἀνίμων
 9 ἀλλήλους τοῖς δόρασι. Καὶ οὗτοι πρῶτοι συνέμιζαν τοῖς
 προκαταλαβαῦσι τὸ χωρίον. Ξενοφῶν δὲ, ἔχων τῶν ὀπι-
 σθοφυλάκων τοὺς ἡμίσεις, ἐπορεύετο, ἥπερ οἱ τὸν ἡγεμόνα
 ἔχοντες· (εὐδοπάτη γὰρ ἦν τοῖς ὑποζυγίοις) τοὺς δὲ

5. κύκλῳ περιιόντες] Vulgo antepo-
 sita verba καὶ τὰ cum Codice Paris.
 et Eton. omisi. Cf. fecit. 2.

ἀποκτείναντες] Cod. Paris. Eton. et
 Suidas in κατακτείναντες habent κατα-
 κτείναντες, sed tempus aliud sequens
 καταδιώξαντες postulare videtur.

6. αὐτῇ] Suidas in v. μαστὸς omi-
 sit.

7. ὑπέφαινε] Eton. liber ἐπύγχανε
 dat, deinde ἐπύφθιγγετο; postea ver-
 ba αἱ Ἕλληνες omittit. Rectius vero

ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους habere videtur
 idem liber.

καταλιπόντες] Guelf. λιπόντες ha-
 bet.

8. ἀνίμων] Edd. vett. cum Guelf.
 λαβάντες habent. Deinde ἀνίμων Sui-
 das cum libro Paris.

9. καὶ οὗτοι πρῶτοι] Vulgatum οὗ-
 τοι μόντοι πρῶτοι ex libro Eton. et ver-
 sione Amasei correxit Hutchinson.
 οὗτοι μὲν οἱ πρῶτοι malebat Porson.

ἡμίσεις ὅπισθεν τῶν ὑποζυγίων ἔταξε. Πορευόμενοι δὲ 10
ἐπυγχάουσι λόφῳ ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ, κατειλημμένῳ ὑπὸ
τῶν πολεμίων, οὓς ἡ ἀποκόψαι ἦν ἀνάγκη, ἡ διεζυχθαι
ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Καὶ αὐτοὶ μὲν ἂν ἐπορεύθη-
σαν, ἥπερ οἱ ἄλλοι· τὰ δὲ ὑποζύγια οὐκ ἦν ἄλλη ἢ
ταύτη ἐκβῆναι. Ἔνθα δὲ παρακελευσάμενοι ἀλλήλοις, 11
προσβάλλουσι πρὸς τὸν λόφον ὀρθίως τοῖς λόχοις, οὐ
κύκλῳ, ἀλλὰ καταλιπόντες ἄφροδον τοῖς πολεμίοις, εἰ
βούλονται φεύγειν. Καὶ τῶς μὲν αὐτοὺς ἀναβαίνοντας, 12
ὅπῃ εὐδυνάντο ἕκαστος, οἱ βάρβαροι ἐτόξευον καὶ ἔβαλλον,
ἐγγὺς δὲ οὐ προσίστητο, ἀλλὰ φυγῇ λείπουσι τὸ χαϊρίον.
Καὶ ταῦτόν τε παρεληλύθεισαν οἱ Ἕλληνες, καὶ ἕτερον
ὁρῶντι ἐμπροσθεν λόφον κατεχόμενον· ἐπὶ τούτων αὖθις
ἰδόκει πορεύεσθαι. Ἐννόσας δὲ ὁ Ξενοφῶν, μὴ, εἰ 13
ἔρημον καταλείποι τὸν ἡλωκότα λόφον, καὶ πάλιν λα-

10. λόφῳ] Is erat *μυστὴς* sect. 6. nominatus; sed si compares sect. 14. diversus. Sequens ἦν omisit Eton. liber.

11. ὀρθίως τοῖς λόχοις] Ita ut loci singuli procederent, non latam frontem facerent, *kolonnenweise*. Ita Weiske. Cf. iv. 8, 10. seqq.

ἄφροδον] Leonclavii conjecturam vulgato ἄμφοδον prætulit Welfius et Hutchinso.

12. καὶ τῶς μὲν] Vulgatam scripturam, quæ etiam est in Guelf. καὶ ἰδόντες αὐτοὺς ἀναβαίνοντας, ὅπῃ—οἱ βάρβαροι αὐτοὶ ἐτόξευον αὐτοὶ ἔβαλλον, ἐγγὺς αὐτῷ προσίστηντας, sensum plane frigidum et a natura barbarorum abhorrentem fundere censuit Zeune et ex Codice Brodæi, Paris. et Eton. mutavit. Contra cum vim verborum non affectum affirmat Weiske, qui verba αὐτοὶ ἐτόξευον ad Græcos ad hoc longius remotos refert, illa vero ἐγγὺς αὐτῷ προσίστηντας interpretatur *prope accedentes*. Esse enim pleonasmum, ut *παρὰ τῶν γῆς*, huc *viciniam* et similia. Quam sententiam ut cuiquam docto probet, vereor. Nuspiani

similis pleonasmus vocabuli αὐτοὶ repertus est, nec, si unquam fuisset frequentatus, commode eo poterat uti Xenophon in loco, qui ambiguus ita futurus erat. Sed male Zeune ait opponi sibi τῶς et ἐγγὺς hic et infra v. 4, 16. Utrobique enim τῶς cum participio copulandum est. Index Zeunianus male ibi *ab initio* interpretatur. Cum participio est in Agefilao il. 10.

καὶ ἴτερον ἰδόντες] Edd. vett. cum Guelf. et Eton. καὶ ἴτερον ἰδόντες, sed copulam καὶ omittit Guelf. Ceterum ἰδόντες cum Hutchinsone Zeune interpretatus dativum participii punctum post κατεχόμενον positum sustulit, ut ἰδόντες referretur ad ἰδόντες. Cum Stephano punctum posuit Weiske. Equidem verterim: *vindictam hunc solent præterierant Græci, cum alterum conficerent*.

αὖθις] Amasæus sine ulla coniectatione interpretatus αὖθις legisse videtur Hutchinso. Pro τούτων margo Villois. dat τούτους.

13. καταλείπει] Eton. λίσπει. Sequens καὶ omisissimum malim.

- βόντες οἱ πολέμιοι ἐπιθοῖντο τοῖς ὑποζυγίοις παριαῶσιν, (ἐπὶ πολὺ δὲ ἦν τὰ ὑποζύγια, ἅτε διὰ στενῆς τῆς ὁδοῦ πορευόμενα) καταλείπει ἐπὶ τοῦ λόφου λοχαγούς Κηφισόδωρον Κηφισοφῶντος, Ἀθηναῖον, καὶ Ἀμφικράτην Ἀμφιδήμου, Ἀθηναῖον, καὶ Ἀρχαγόραν Ἀργεῖον Φυγάδα· αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς λοιποῖς ἐπορεύετο ἐπὶ τὸν δεύτερον λόφον, καὶ τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ τούτον αἰράσιν.
- 14 Ἐτι δ' αὐτοῖς τρίτος μαστὸς λοιπὸς ἦν πολὺ ὀρθιότατος, ὃ ὑπὲρ τῆς ἐπὶ τῷ πυρὶ καταληφθείσης Φυλακῆς τῆς
- 15 νυκτὸς ὑπὸ τῶν προελθόντων. Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦγον οἱ Ἕλληνες, λείπουσιν οἱ βάρβαροι ἀμαχητὶ τὸν μαστόν ὥστε θαυμαστὸν γενέσθαι πᾶσι, καὶ ὑπώπτευν, δέισαντας αὐτοὺς, μὴ κυκλωθέντες πολιορκοῖντο, ἀπολιπεῖν. Οἱ δὲ ἄρα ἀπὸ τοῦ ἄκρου καθορῶντες τὰ ὀπισθεν γιγνόμενα, πάντες ἐπὶ τοὺς ὀπισθοφύλακας ἐχώρουν.
- 16 Καὶ Ξενοφῶν μὲν σὺν τοῖς νεωτάτοις ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ ἄκρον, τοὺς δ' ἄλλους ἐκέλευσεν ὑπάγειν, ὅπως αἱ

[ἐπὶ πολὺ] Per longum spatium procedebant. Sequens Κηφισοφῶντος pro vulgato Κηφισοφῶντος ex Guelf. et Paris. recepi. Posterior tamen liber Κηφισοφ. habet.

καὶ Ἀμφικράτην—Ἀθηναῖον] Hæc verba ex libro Paris. et Eton. restituit Zeune. Compara sect. 17.

14. λοιπὸς ἦν πολὺ] Ex Guelf. ἡ λοιπὸς καὶ πολὺ edidit Zeune, ὀρθιότατος. ἡ δὲ ὀρθὴ malebat Stephanus. Male deinceps καταληφθείσης Paris. Pro προελθόντων in Juntina, Guelf. Paris. Eton. est ἰσχυρόντων, quod Brodæus in ἰσχυρόντων mutabat. In Guelf. a secunda manu ἰσχυρόντων scriptum est.

15. ἐγγὺς ἦγον] Margo Steph. cum libro Brodæi, Paris. Eton. ἰσχυρόντων dat.

ἀπολιπεῖν] Ita liber Paris. Vulgo est ἀπολείπειν.

οἱ δὲ ἄρα ἀπὸ τοῦ ἄκρου] Weiske hæc ita copulanda censet verba, ut αἱ ἀπὸ τοῦ ἄκρου sint ii qui jugum reli-

querant, barbari. Rationem hanc edit: Nam non dicitur καθωρακίτες, sed καθορῶντες. Sed acumine majore non erat opus ad perspicendum, ἰσχυροὶ non esse ἴσταν, sed ἰβαν; cui tempori si perfectum καθωρακίτες junxisset Xenophon, inapte fecisset.

τὰ ὀπισθεν γιγνόμενα] Weiske affirmat non esse quæ a tergo gererentur, sed quæ a tergo essent, jumenta scilicet cum extremo agmine. De jumentis barbari non cogitabant, sed ex colle dejicere volebant Græcos, uti docet sect. 17. et 18.

16. ὑπάγειν, ἴσως] Amasæus vertit alias pedetentim usque eo consequi jussit: quasi ἴσως scriptum legisset. Index Zeunianus item pedetentim sequi vertit, sed iii. 4. 48. procedere vel προεῖναι interpretatur. Debebat προεῖναι. Hoc ipsum h. l. significat sequens προελθόντας. Ceterum ἴσως etiam ipse scriptum mallet.

τελευταῖοι λόχοι προσμίξαιαν καὶ προσελθόντας κατὰ
τὴν ὁδὸν ἐν τῷ ὀμαλῷ θέσθαι τὰ ὅπλα εἶπεν. Καὶ ἐν 17
ταύτῳ τῷ χρόνῳ ἦλθεν Ἀρχαγόρας ὁ Ἀργεῖος πεφευγώς,
καὶ λέγει, ὡς ἀπεκόπησαν ἀπὸ τοῦ πρώτου λόφου, καὶ
οἱ τεθναῖσι Κηφισόδωρος καὶ Ἀμφικράτης, καὶ ἄλλοι,
οἵ οὐ μὴ ἀλλόμενοι κατὰ τῆς πέτρας πρὸς τοὺς ὀπισθο-
φύλακας ἀφίκοντο. Ταῦτα δὲ διαπραχάμενοι οἱ βάρ- 18
βαροι, ἦγον ἐπ' ἀντίπορον λόφον τῷ μαστῷ· καὶ ὁ Ξενο-
φῶν διελέγετο αὐτοῖς δι' ἑρμηνείας περὶ σπονδῶν, καὶ
τοὺς νεκροὺς ἀπῆτει. Οἱ δ' ἔφασαν ἀποδώσειν, ἐφ' ᾧ 19
μὴ καίειν τὰς κόμας. Συνωμολόγει ταῦτα ὁ Ξενοφῶν.
Ἐν ᾧ δὲ τὸ μὲν ἄλλο στρατεύμα παρῆει, οἱ δὲ ταῦτα
διελέγοντο, πάντες, οἱ ἐκ τούτου τοῦ τόπου συνεῖρῃσαν,
ἐπαυῖθα ἴσταντο οἱ πολέμοιοι. Καὶ ἐπεὶ ἤρξαντο κατα- 20
βαίνειν ἀπὸ τοῦ μαστοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐνθα τὰ
ὅπλα ἔκειντο, ἴεντο δὴ οἱ πολέμοιοι πολλῷ πλήθει καὶ
θορύβῳ· καὶ ἐπεὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ μαστοῦ,
ἀφ' οὗ Ξενοφῶν κατέβαιναν, ἐκυλίνδουν πέτρας· καὶ ἐνός

τελευταῖοι λόχοι] Ita margo Steph.
cum Codice Parisi. et Eton. pro λο-
χοῖσι habent scriptum: deinceps
προμίσχαιαν Parisi.

προσελθόντας] Ita recte Eton. liber
pro προσελθόντας, quod damnavit et-
iam Halbkart.

θίεσθαι τὰ ὅπλα] Est h. l. *consistere*
in armis et instruere. Hinc sect. 20.
ἴεντο τὰ ὅπλα ἴσταντο dicitur locus, ubi
constiterant.

17. πρώτου] Omittit Cod. Parisi. et
Eton. hinc seclufit Zeune. Suidas
ἐπὶ τῆς πρώτης interpretatur ἀνθελήθη-
σαν.

Κηφισόδωρος] Recte vulgatum Κη-
φισόδωρος correxit Welfus et Hutchin-
son ex sect. 13. Veram scripturam
habet Gaeff. Κηφισίδωρος Parisi. De-
inceps Ἰφικράτης dat Eton.

18. ἀντίπορος] Brodsei conjecturam
ἀντίπορος probant Zeune et Weiske,
non ego. Secundum et medium

collem intelligit Weiske. Equidem
ἰσὶ τὸν ἀντίπορον λόφον τοῦ μαστοῦ
malebam; sed retinuit manum Ar-
riani Anab. i. 27, 9. ubi est ἀντίπορον
ἕως. Contra libro iv. 27, 4. γήλοφος,
δὲ ἢ ἀντίπορος τῷ τῶν Μανδίων
στρατοπέδῳ videtur in ἀντίπορος τῶ-
ν στρατοπέδῳ mutandus esse. Ceterum
est collis, de quo sect. 12.

καὶ ὁ Ξενοφῶν] Articulum ex Eton.
adfcivit Zeune.

19. πάντες, οἱ] Vulgatum πάντες
οἱ ἐκ τούτου τοῦ τόπου συνεῖρῃσαν. Ἐ-
παυῖθα ἴσταντο οἱ πολέμοιοι, καὶ ἰσὶ
Muretus ita corripbat: πάντες, οἱ ἐκ
τ. ε. ε. συνεῖρῃσαν, ἐπαυῖθα ἴσταντο,
καὶ ἰσὶ ad Græcos referens. Zeu-
nium sequimur cum Weiskio. Liber
Eton. τούτου omittit, non inepte!

20. ἰσὶ ἤρξαντο] Græci cum Xeno-
phonte. De loco, ubi ὅπλα ἴσταντο,
vide sectionem 16. οἱ συνεπαιγμένοι
sunt sect. 21.

μὲν κατέαζαν τὸ σκέλος, Ξενοφῶντα δὲ ὁ ὑπασπιστὴς,
21 ἔχων τὴν ἀσπίδα, ἀπέλιπεν· Εὐρύλοχος δὲ Λουσιεύς
Ἄρκας προσέδραμεν αὐτῷ ὀπλίτης, καὶ πρὸ ἀμφοῖν προ-
βεβλημένος ἀπεχώρει, καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοὺς συντεταγ-
μένους ἀπῆλθον.

22 Ἐκ δὲ τούτου πᾶν ὁμοῦ ἐγένετο τὸ Ἑλληνικόν, καὶ
ἐσκήνησαν αὐτοῦ ἐν πολλαῖς καὶ καλαῖς οἰκίαις, καὶ
ἐπιτηδείοις θαυσιέσι· καὶ γὰρ οἶνος πολὺς ἦν, ὃν ἐν
23 λάκκοις κονιατοῖς εἶχον. Ξενοφῶν δὲ καὶ Χειρίσοφος
διεπράζαντο, ὥστε λαβόντες τοὺς νεκροὺς ἀποδοῦναι τὸν
ἡγεμόνα· καὶ πάντα ἐποίησαν τοῖς ἀποθανούσιν ἐκ τῶν
24 θυνάτων, ὥσπερ νομίζεται ἀνδράσιν ἀγαθοῖς. Τῇ δὲ
ὑστεραία ἀνευ ἡγεμόνος ἐπορεύοντο· μαχόμενοι δ' οἱ πο-
λέμιοι, καὶ ὅπη εἴη στενὸν χωρίον προκαταλαμβάνοντες,
25 ἐκώλυνον τὰς παρόδους. Ὅποτε μὲν οὖν τοὺς πρώτους
κωλύοιεν, Ξενοφῶν ὅπισθεν ἐκβαίνων πρὸς τὰ ὄρη, ἔλυε
τὴν ἀπόφραξιν τῆς παρόδου τοῖς πρώτοις, ἀνωτέρω πειρώ-
26 μενος γίγνεσθαι τῶν κωλύνων· ὅποτε δὲ τοῖς ὀπισθεν
ἐπιθοῖντο, Χειρίσοφος ἐκβαίνων, καὶ πειρώμενος ἀνωτέρω
γίγνεσθαι τῶν κωλύνων, ἔλυε τὴν ἀπόφραξιν τῆς παρ-

κατέαζαν] Cod. Paris. κατὰζε. Se-
quens ἀπίλιντι videtur esse, non con-
fusus erat propter celeritatem itine-
ris.

21. προσέδραμεν] Edd. vett. cum
Guelf. προσέδραμειν dant. Deinceps
βεβλημένος simplex est in libro Paris.
et Eton.

22. οἰκίαις] Vocabulum deest in
Edd. vett. Guelf. ex libro Brodæi,
Paris. et Eton. inseruit Stephanus.
Deinde ἐπιτηδεῖαις Edd. vett. cum
Guelf.

23. ἐν λάκκοις] Vulgatum ὅστις ἐν ex
Suida in κικονημένος et Castal. correxi.
Brodæus ἐν τ' malebat. De λάκκοις
(lacubus vinariis) ita Scholia ad A-
ristophanis Ecclef. vers. 154. exscri-
pta a Suida: Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι
ἐν Ἑλλήνων ἐρύγματα ὑπὲρ τῆς γῆς

πικρῶντες ἐρύγματα καὶ στερογγύλα καὶ
εὐσάματα καὶ ταῦτα κικονητές οἱ
ἐπιδίχοντο καὶ ἴλαστοι εἰς αὐτά· καὶ
ταῦτα λάκκοις ἐκάλουν.

23. ὅστις λαβόντες] Insolentius di-
ctum pro ἀποδόντες τὸν ἡγεμόνα (du-
cem itineris Carduchum) λαβόντες τοὺς
νεκροὺς censet Weiske. Codex Paris.
et Eton. dant ἀπιδόντων. unde locum
lacunosum esse suspicor. Nimis enim
brevis defungitur narratione rei
Xenophon, quam Græcis cordi fuisse
valde apparet.

νομίζονται] Male Edd. vett. excepta
Castal. cum Guelf. νομίζονται.

25. παρόδου] Margo Steph. cum
Eton. παρόδοι dat.

26. ὅστις δὲ—κωλύνων] Locus hic
excidit in libro Eton. propter gemi-
natum κωλύνων.

ἔδω τῆς ὀπισθεν. Καὶ αἱ οὕτως ἀβλήθουν ἀλλήλαις, καὶ ἰσχυρῶς ἀλλήλων ἐπεμελῶντο. Ἦν δὲ ὅποτε καὶ 27 αὐτοῖς τοῖς ἀναβάσι πολλὰ πρῶγμματα παρῆχον οἱ βάρβαροι πάλιν καταβαίνουσιν· ἐλαφροὶ γὰρ ἦσαν, ὥστε καὶ ἐγγύθεν φεύγοντες ἀποφύγειν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο εἶχον ἢ τόξα καὶ σφενδόνας. Ἄριστοι δὲ τοξόται 28 ἦσαν· εἶχον δὲ τόξα ἐγγὺς τριπλήχῃ, τὰ δὲ τοξεύματα πλεον ἢ διπλήχῃ· εἰλον δὲ τὰς νευρὰς, ὅποτε τοξεύοιεν, πρὸς τὸ κάτω τοῦ τόξου τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προσβαίνοντες.

ὅταν] Ita versio Amasæi, margo Steph. Cod. Paris. Eton. pro ὅταν, quod spreuit Zeune. Deinceps interpretante liber Paris.

28. πῶλον δ] Eton. πῶλον ἦν habet. Diodorus xiv. 27. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐφ' ἰπτά μιν ἡμίρας διαπαύοντο πρὸ τῶν καρπύχων ἔρη, πολλὰ κατὰ πάσχοι-
τι πρὸ τῶν ἰσχυρῶν ἀλείμων τι ἴσταν καὶ τῆς χώρας ἰμαίριον. ἦσαν δὲ οὗτοι πολέμιοι μὲν τοῦ βασιλέως, ἐλευθέροι δὲ καὶ τὰ κατὰ πόλιν ἀσπῶντες, μάλο-
ντα δ' ἐκποσύντες σφιδόνας ὡς μεγίσ-
τους λίθους ἐμβάλλων, καὶ τοξεύμασιν ὑπερνεύοντες χρῆσθαι, δι' αὐτοὺς Ἕλ-
ληνας καταστρέφοντες ἐξ ὑπερδύζων
τόπων πολλοὺς μὲν ἀνέλκον, οὐκ ἐλίγους
δὲ κακῶς διέθισαν. πρὸ γὰρ βίβη μάλ-
λον καθίσταντα δυνάμει πᾶσι διὰ τὴν
ἀσπίδα καὶ θυράκιον, ὅσκι μὲν τῶν
πᾶσι ἰσχυρῶν τῶν βίαν αὐτῶν ὑπερμένον·
οὗτο γὰρ φασὶ μεγάλοις περὶ χρῆσθαι
ἰστοῖς, ὅσκι τοῖς Ἕλλησι ὑπερνεύ-
οντες τὰ μιστήματα βίβη, τοῖς τῶν
ἰσχυρῶν ἐκαστοῖς.

πρὸς τὸ κάτω—προσβαίνοντες] Ita recte vulgatum προβαίνοντες correxit Weiske. Leonclavius προσβάλλοντες malebat, interpretatus: pedem finis-
trum applicantes. Amasæus applicato
ad ipsum arcum lævō pede. Brodæus
pejus: lævō pede ad ipsum arcum præ-
terea, quasi προτίοντες scriptum le-
gisset, quod præferebat Hutchin-
son. Brodæus tamen recte de ratione ar-
cum tendendi locum interpretatur. Contra Larcherus cum Toupio E-
mendat. p. 205. ed. Lipf. de statu sa-
gittarii interpretatur; sed male Tou-
pius comparat Homericum ὑπερνεύ-
οντες προτιόντες Iliadis xiii. versu 807.

quod non est de funditore. Statum funditoris pingere poetæ erat, non historici, ut recte admonuit Weiske, laudans Wesfelingium ad Diodorum iii. 8. ubi est de Æthiopiis: ἰόντες δὲ (κατασφιδόντες) ἐλπίνας τοῖς τετρα-
πλήχων, οἱ τοξεύοντες μὲν τῷ ποδὶ προ-
βαίνοντες. ubi Wesfeling annotavit hæc: Pede in arcum, ut majore cum robore tendant, impositio. Agatharchides de Rubro mari p. 40. οἱ μὲν οὖν κατὰ τὸν τόξον τῷ ποδὶ προσβιβαίνοντες. Atque ita Strabo xvi. p. 1117. τῶν μὲν κατὰ χεῖρας τὸ τόξον καὶ προσβιβαίνοντες τοῖς ποσὶ. quæquam nunc præter ibi pro-
βιβ. editum legitur. Nec aliter, puto, accipi debent Xenophontis verba, (hæc ipsa) ubi potius προσβαίνοντες scriben-
dum, ut hic. Utebantur barbari isti arcibus ternum fere cubitorum, quos ut intenderent, humi collocabant, pedesque admo-
do sinistro, nervum summis viribus adducebant. Toupius locum Arriani Indic. 16. posuit hunc: οἱ περὶ τοῦτον τὸν τόξον τῷ ποσὶ φέρουσι τὸ τόξον, καὶ οὕτω κάτω ἐπὶ τῇ γῇ δύναντες καὶ τῷ ποδὶ τῷ ἀριστερῷ ἀντιβάλλοντες, οὕτως ἐκτοξεύουσι τὴν νευρὴν ἐπὶ μίγα ὅπως ἀναγαγόντες· οἱ γὰρ οὕτως ἀντιβαίνοντες ἐλί-
γοι ἀπὸ τῶν τριπλήχων. Weiske addidit locum Anonymi apud Suidam in Ἀραβίς hunc: οἱ δὲ Ἀραβιοὶ—οἱ βίβη-
οντες ἀνδρομήναις χρῶνται, ἀντὶ τῶν χει-
ρῶν τῷ ποδὶ ἐμβάλλοντες ἐς τὴν νευρὴν, συλλογῇ τὸ τόξον. Sed hic modus tendendi arcum plane est diversus a priore. Pede enim impositio sinistro in nervum arcus curvatur, et nervus ipse deductus tenditur. Contra ibi pes impositus lævus arcum imum retinet, dum manus dextra adjuvante

Τὰ δὲ τοῦζεύματα ἐχώρει διὰ τῶν ἀσπίδων καὶ διὰ τῶν θωράκων· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οἱ Ἕλληνες, ἐπεὶ λάβοιεν, ἀκοντίοις, ἐναγκυλῶντες. Ἐν τούτοις τοῖς χωρίοις οἱ Κρήτες χρησιμώτατοι ἐγένοντο· ἦρχε δὲ αὐτῶν Στρατοκλῆς Κρής.

CAP. III.

ΤΑΤΤΗΝ δ' αὖ τὴν ἡμέραν ἠϋλίσθησαν ἐν ταῖς κώμαις ταῖς ὑπὲρ τοῦ πεδίου τοῦ παρὰ τὸν Κεντρίτην ποταμόν, εὖρος ὡς δίπλεθρον, ὃς ὀρίζει τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν τῶν Καρδούχων χώραν· καὶ οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα ἀνεπαύσαντο ἄσμενοι ἰδόντες πεδίον· ἀπεῖχε δὲ τῶν ὀρέων ὁ ποταμὸς ὡς ἕξ ἢ ἐπὶ στάδια τῶν Καρδούχων. Τότε μὲν οὖν ἠϋλίσθησαν μάλα ἡδέως, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔχοντες, καὶ πολλὰ τῶν παρεληλυθόντων πόνων μνημο-

sinistra nervum tendit. Utramque rationem confundere visus Weiske hæc annotavit: *Non dextra manu sed sinistra pede Carduchi arcus suos tendebant. Sed etiamnum aliquid difficultatis videtur in Xenophontis loco remanere. Opinor, πρὸς τὸ πᾶσι esse ad terram; ut deinde incisum ponatur, τοῦ τῆς αὐτῆς autem excludatur, ut ineptum glossema. Ita in προβαίνοντι intelligamus ταῖς ποταμῖς. Sed hæc extrema ut incertiora doctis lektoribus dijudicanda transmittimus. Non absurdum est inferiorem arcus partem, id est, cornua cum nervo poni, cum nervus solus intelligendus sit. Difficultatem omnem facile explicabis, si mecum et cum interprete germanico, Halbkart, status arcum affixum fuisse fusti canaliculato, qualem medium ævum arcubalistam vocabat, unde Gallicum *arbalste* originem duxit, quod telum *Armbrust* appellare solemus. Retinaculum retinet nervum summa cum vi tensum; impulsu vero manu ejaculatur telum canali impositum. Ita apparet, quomodo nervus summa cum vi, pede sinistro ar-*

cui imo imposito, adductus, retineri potuerit in arcu sublato: nec opus est conjecturis Weiskii. Ceterum qui locum de statu sagittarii interpretantur, male post τῆς comma posuerant. Male Guelf. liber πρὸς τῷ πᾶσι habet scriptum.

[τοῦ λάβου] Liber Brodæi et Paris. hoc dedit pro vulgato *ἐπιλαμβάνειν*, quod Zeunianus Index *κατὰ* interpretatur.

1. τοῦ παρὰ] Liber Brodæi τοῦ παρὰ habet. Centriten fluvium alibi nominatum nondum reperi; sed hodie *Kabouhr* vocari tradit Heeren, *Idem über die Politik* ii. p. 172. secutus Danvillium cum Mannerto Geogr. v. p. 236.

[ἄσμενοι ἰδόντες τιδίον] Hæc ex Codice Brodæi, Paris. et Eton. adscivi, quæ Zeune ex simili loco iii. 4. 24. sic et inserta esse conjiciebat.

ὡς ἕξ] Paris. et Eton. liber omittit ὡς. Ceterum τῶν ἰσίων τῶν Καρδούχων conjungenda sunt, quæ disjunct scriptor numeri causa et ut ἡμῶν εἰληντα vitaret, ut monet Zeune et Weiske.

νέοντες. Ἐπὶ γὰρ ἡμέρας, ὅσας περ ἐπορεύθησαν διὰ τῶν Καρδούχων, πάσας μαχόμενοι διετέλεσαν, καὶ ἔπαθον κακὰ, ὅσα οὐδὲ τὰ σύμπαντα ὑπὸ βασιλείας καὶ Τισσαφέρους. Ὡς οὖν ἀπηλλαγμένοι τούτων, ἡδέως ἐκοιμήθησαν.

Ἄμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁρῶσιν ἱππέας που πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐξωπλισμένους, ὡς κωλύσοντας διαβαίνειν πεζοὺς δ' ἐπὶ ταῖς ὄχθαις παρατεταγμένους ἄνω τῶν ἱππέων, ὡς κωλύσοντας εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἐκβαίνειν. Ἡσαν δὲ οὗτοι Ὀρόντου καὶ Ἀρτούχου, Ἀρμένιοι καὶ Μαρδόνιοι καὶ Χαλδαῖοι μισθοφόροι. Ἐλεγοντο δὲ οἱ Χαλδαῖοι ἐλεύθεροι καὶ ἄλκιμοι εἶναι· ὅπλα δ' εἶχον γέγρα-

1. ἐπὶ γὰρ ἡμέρας] Diodorus xiv. 27. eundem numerum posuit, et subiungit: διελθόντες οὖν τὴν προσημασμένην χώραν ἰσχυρῶς παρεγινώθησαν πρὸς τὸν Κιστιρίην ποταμὸν, δι' διαβαίνοντες εἰσβάλλοντες εἰς τὴν Ἀρμενίαν. ταύτης δ' ἡ εὐαρέστης Τυρὶβαζος. πρὸς δὲ συνάμεινον διαπερῶντο τὴν χώραν ὡς φίλοι.

ἴσα οὐδὲ] Ita margo Steph. cum Paris. et Eton. libro dant pro ἴσα.

3. ἰσχυρῶς ποτ] Ex libro Eton. non inferui.

4. Ὀρόντου] Supra iii. 5, 17. de Armenia: δι' Ὀρόντας ἔχον πολλὰς καὶ ἰσχυροτάτας. Cyri disciplina v. 3, 38. Ἀρτούχου Hyrcaniorum ducem nominat, ubi tamen Brodæi libri Ἀρτόμαν dant.

Μυγδόνιος] Codex Brodæi, Guelf. Paris. Eton. cum margine Villoif. dant Μαρδόνιος. et Stephanus Byzantinus: Μυγδονία—καὶ ἰσχυρὰ Φρυγίας τῆς μεγάλης—Τίσις δὲ Μάρδους αὐτοῦ βασι. Idem Μάρδου, ἴσως Ἐρκαίου.—ἀρετὰ δ' οὗτος καὶ τρέφεται. Eisdem nominat Herodotus ix. 125. Dionysius Perieg. versu 732. Ptolemæus vi. c. 2. Arrianus Anab. iii. 11, 6. αἱ Μάρδου τρέφεται. item cap. 13, 1. Regionem montuosam et Mardos pauperes nominat cap. 24, 1—7. sed finem non definit. Libro tamen iv. 6, 12. fluvium Epardum nominat,

de fluviis διὰ Μάρδου τῆς χώρας. Tapuris vicinos fuisse arguit locus iv. 18, 2. Strabo libro xi. κύμαλ δὲ περὶ τὴν θάλασσαν μιστὰ τοῖς Ἐρκαίου Ἀμαρδούς τι. quem locum respexit Stephanus Byz. in Ἀμαρδοῖ, ἴσως Ἐρκαίου ἰγγίσι—εἰσι δὲ καὶ Περσὶν Μάρδοι δίχην τοῦ α. Ex Nearcho Strabo tradit Mardos Persis finitimos esse et prædando vivere. Plura de Mardis Gallus doctissimus de Ste. Croix, Examen Critique des Historiens p. 212. qui tamen locum Xenophontis non tetigit, in quo librorum optimorum scripturam (in Guelf. tamen vulgata Μυγδόνιος superscripta est) restitui, cum ex Artuchæ mentione comparata cum loco Cyropædiæ apparere videatur, Artucham Hyrcaniorum ducem intelligi, quibus Mardis vel Mardonii vicini erant. Mardonios tamen qui præter Xenophontem nominavit, nondum reperi. Mygdonios Mefopotamiæ septentrionalis incolæ primum a Macedonibus victoribus nomen accepisse, translatum a Mygdonibus Thraciæ, statuit Strabo xvi. p. 1083, cui frustra hunc Xenophontis locum opposuit Mannert Geogr. v. p. 260. varietatis scripturæ oblitus.

Χαλδαῖοι] Eadem de Chaldæis traduntur in Cyrop. iii. 2, 7.

5 μακρὰ καὶ λόγχα. Αἱ δὲ ὄχθαι αὐται, ἐφ' ὧν παρατεταγμένοι οὔτοι ἦσαν, τρία ἢ τέτταρα πλέθρα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀπέιχον· ὁδὸς δὲ μία ἢ ὀρωμένη ἦν ἀγούσα ἄνω, ὥσπερ χειροποίητος· ταύτῃ ἐπειρῶντο διαβαίνειν οἱ Ἕλληες. Ἐπεὶ δὲ πειρωμένοις τό τε ὕδωρ ὑπὲρ τῶν μαστῶν ἐφαίνετο, καὶ τραχὺς ἦν ὁ ποταμὸς μεγάλοις λίθοις καὶ ὀλισθηροῖς, καὶ οὔτε ἐν τῷ ὕδατι τὰ ὄπλα ἦν ἔχειν· εἰ δὲ μὴ, ἤρπαζεν ὁ ποταμός· ἐπὶ τε τῆς κεφαλῆς τὰ ὄπλα εἰ τις φέροι, γυμνοὶ ἐγίγνοντο πρὸς τὰ τοξήματα καὶ τὰ ἄλλα βέλη· ἀνεχώρησαν οὖν, καὶ αὐτοὶ ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ τὸν ποταμόν.

7 Ἐνθα δὲ αὐτοὶ τὴν πρόσθεν νύκτα ἦσαν, ἐπὶ τοῦ ὄρους εἴρων τοὺς Καρδούχους πολλοὺς συνειλεγμένους σὺν τοῖς ὅπλοις. Ἐνταῦθα δὴ πολλὴ ἀθυμία ἦν τοῖς Ἕλλησιν, ὀρῶσι μὲν τοῦ ποταμοῦ τὴν δυσπορίαν, ὀρῶσι δὲ τοὺς διαβαίνειν κωλύσοντας, ὀρῶσι δὲ τοῖς διαβαίνουσιν ἐπικεισμένους τοὺς Καρδούχους ὀπισθεν. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ἔμενον ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ὄντες. Ξενοφῶν δὲ ὄναρ εἶδεν· ἔδοξεν ἐν πύδασι δεδέσθαι, αὐταὶ

5. αἱ δὲ ὄχθαι] Iterum scft. 23. προσηκούσας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ὄχθας vocat, quæ scft. 11. dicuntur πύτραι καθάπουσαι ἐπ' αὐτὸν τὸν ποταμόν. et scft. 23. eædem vocantur τὰ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ ἄκρα. Igitur colles. In libro de re equestri 3, 7. est ἐπ' ὄχθους ἀνορεύειν, ἀπ' ὄχθων καθάλλισθαι. ἢ ὀρωμένη] Eton. liber articulum omittit. Idem deinceps cum Parif. et margine Steph. ταύτην dat. Cf. scft. 20.

6. τραχὺς] Male Edd. vett. cum Guelf. habent τυχύν.

εἰ δὲ μὴ] Similis Arriani locus Anab. iv. 4, 17. ἐπὶ τῇδε ἡ δίαξις οὐκ ἐπὶ πάντων Σκυθῶν ἰγνίστο· εἰ δὲ μὴ, δακνῶσιν ἂν μοι καὶ πάντες διαφθαρήναι ἐν τῇ φυγῇ. ubi ineptissime nuperus Editor ἰγνίστο. Οἱ δὲ μὴν scripsit, hic

tamen optimum librum non secutus, ex quo Arrianum innumeris in locis corripit.

γυμνοὶ ἐγίγνοντο] Vulgatum ἰβρίζοντο ex libro Brodæi, margine Steph. libro Parif. et Eton. mutavi.

ἀνεχώρησαν οὖν] Particulam οὖν, quæ post interposita verba quædam repetere solet sententiam, omisit Stephanus, casu, ut puto. Habent eam Edd. vett. cum Guelf. et Eton.

7. πύτραι] Eton. πύτραι omittis verbis ἐπὶ τοῦ ὄρους, post quæ male vulgo positum comma fustulit Weiske. Sequens οὖν deest in Edd. vett. recentiore manu additum in Guelf. In τοῖς ὅπλοις dant Cod. Parif. et margo Steph.

8. ἔμενον] Cod. Parif. ἔμειναν. αὐταὶ δὲ] Intellige πύδας repeten-

δὲ αὐτῷ αὐτόματοι περιόρῳῃναι, ὥστε λυθῆναι καὶ δια-
βαίνειν, ὅποσον ἐβούλετο. Ἐπεὶ δὲ ὄρθρος ἦν, ἔρχεται
πρὸς τὸν Χειρίσφον, καὶ λέγει, ὅτι ἐλπίδας ἔχει καλῶς
ἐπισθαι καὶ διηγείται αὐτῷ τὸ ὄναρ. Ὁ δὲ ἡδετό⁹
τε, καὶ ὡς τάχιστα ἕως ὑπέβαινεν, ἐθύοντο πάντες παρ-
όντες οἱ στρατηγοὶ καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ ἦν εὐθύς ἐπὶ τῷ
πρώτου. Καὶ ἀπιοῦντες ἀπὸ τῶν ἱερῶν οἱ στρατηγοὶ καὶ
λοχαγοὶ παρήγγελλον τῇ στρατιᾷ ἀριστοποιεῖσθαι.
Ἀριστῶντι δὲ τῷ Ξενοφῶντι προσέτρεχον δύο νεανίσκῳ¹⁰
ἡδσαν γὰρ πάντες, ὅτι ἐξείη αὐτῷ καὶ ἀριστῶντι καὶ
δυναῶντι προσελθεῖν, καὶ, εἰ καθεύδοι, ἐπεγειραντὰ εἰ-
πεῖν, εἴ τί τις ἔχοι τῶν πρὸς τὸν πόλεμον. Καὶ τότε¹¹
ἔλεγον, ὅτι τυγχάνοιεν Φρύγανα συλλεγοντες ὡς ἐπὶ πῦρ,
κᾶπειτα κατῴδοιεν ἐν τῷ πέραν ἐν πέτραις καθηκούσαις
ἐπ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν γέροντά τε καὶ γυναῖκα, καὶ παι-
δίσκας, ὥσπερ μαρσίπους ἱματίων κατατιθεμένους ἐν

dum ex Ξοξ. Sequens περιόρῳῃναι ex Parif. et Eton. libro adscivi in locum vulgati περιόρῳῃναι, quod nimis violentum est pro significatione form. aut. αὐτόματος etiam dat Parif.

καὶ διαβαίνει] Copulam omittit Junbina cum Guelf. Sequentia inepte tentavit Hutchinson ὅτι ἐν βούλετο conjiciens, ineptius etiam Zeune defendens interpretatur ita: Intelligi κατὰ, quocumque vellet. Recte de pedibus diductis, divaricatis dici verbum monet Weiske. Est igitur gradi, ingredi.

9. ὡς τάχιστα ἕως ὑπέβαινεν] Ita hæc distinguenda esse, recte monuit Porson. Vulgo ineptissime post τάχιστα comma positum reperitur.

ἀπὸ τοῦ πρώτου] Inepte Hutchinson χρέοντι intelligebat. Infra vi. 5, 2. καὶ γίγνεται τὰ ἱερὰ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἱερίου. et sect. 8. καὶ ἰγνύσιν ἐπὶ τοῦ πρώτου καλὰ τὰ σφάγια. Quare h. l. ita scripsi.

10. Ἀριστῶντι] Liber Eton. Καὶ ἀριστῶντι τῷ Ξενοφῶντι προσέτρεχον.

Etiam Parif. cum margine Steph. προσέτρεχον dat. Edd. vett. cum Guelf. προσέτρεχον. Equidem vulgatum προσέτρεχον repudiavi tanquam ab hoc loco alienum, cum sequatur καὶ τότε ἔλεγον. Interjecta etiam sunt verba multa, quæ narrationem morantur. Figura contra illa, quæ præsens adhibet, celeritatem solet significare. Deinceps δύο dedit Castal.

κατεύδοι] Suidas in ἐξείη dedit κατεύδοι, deinde εἴ τίς τις ἔχοι πρὸς πολ. Guelf. εἴ τίς τις ἔχοι τῶν πρὸς πολ.

11. Καὶ τότε ἔλεγον] Vitiosum locum esse recte suspicatus Weiske καὶ οἷδε οὖν τότε ἔλ. malebat scriptum.

ἐν πέτραις] Cum libro Eton. omisi τὰς ante πύργους; quod si probaveris, tum addendum iterum τὰς ante καθηκούσαις.

τὸν ποταμὸν] Suidas in καθηκούσαις habet τόπον.

γυναῖκα] Liber Eton. γυναῖκας. Pro μαρσίπους ex Edd. vett. Polluce 7, 79. 10, 138. et Suida restitui μαρσίπους.

- 12 πῶτρα ἀνθρώποι. Ἰδοῦσι δὲ σφισι δόξαι, ἀσφαλὲς εἶναι διαβαίνειν· αἰδῶ γὰρ τοῖς πολεμίοις ἰππῶσι πρόσβατον εἶναι κατὰ ταῦτο. Ἐκδύντες δὲ, ἔφρασαν ἔχαντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὥς νευσαύμενοι διαβαίνειν· πορευόμενοι δὲ, πρόσθεν διαβαίνειν, πρὶν βρεῖσθαι τὰ αἰδοῖα· καὶ διαβάντες, καὶ λαβόντες τὰ ἱμάτια, πάλιν ἤκειν.
- 13 Εὐθύς οὖν ὁ Ξενοφῶν αὐτὸς τε ἔσπευδε, καὶ τοῖς νεανίσκοις ἐγγεῖν ἐκέλευσε, καὶ εὐχεσθαι τοῖς Φήρασι θεῶς τά τε ἐνείρατα καὶ τὸν πόρον καὶ τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ ἐπιτελέσαι. Σπείσας δὲ εὐθύς ἦγε τοὺς νεανίσκους παρὰ
- 14 τὸν Χειρίσοφον καὶ διηγαῖνται ταῦτά. Ἀκαίσας δὲ καὶ ὁ Χειρίσοφος σπονδὰς ἐπέει. Σπείσαντες δὲ, τοῖς μὲν ἄλλοις παρήγγελλον συσκευάζεσθαι, αὐτοὶ δὲ, συγκαλέσαντες τοὺς στρατηγούς, ἐβουλεύοντο, ὅπως ἂν κάλλιστα διαβαῖεν, καὶ ταῦς τε ἔμπροσθεν νικῶεν καὶ ὑπὸ τῷ
- 15 ἔπισθεν μηδὲν κακὸν πάσχοιεν. Καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς, Χειρίσοφον μὲν ἡγεῖσθαι, καὶ διαβαίνειν, ἔχοντα τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος, τὸ δὲ ἥμισυ ὑπομένειν σὺν Ξενοφῶντι· τὰ δὲ ὑποζύγια καὶ τὸν ὄχλον ἐν μέσῳ τούτων διαβαίνειν.
- 16 Ἐπεὶ δὲ καλῶς ταῦτα εἶχεν, ἐπορεύοντο· ἡγαῖντο δὲ οἱ

12. διαβαίνειν] Hoc ex Eton. dedi pro διαβῆναι. Compara fecit. 15. Sequens ἴφρασαν Suidas in νευσαύμενοι omittens ἰππῶσι ποῦναι ante διαβαίνειν.

νευσαύμενοι] Ita cum Suida Edd. vet. νευσαύμενοι margo Steph. cum libro Eton. et Parif. Pro γυμνοί, quod ex Suida, margine Steph. Parif. et Eton. recepit Zeune, vulgabat γυμνά.

πρόσθεν διαβαίνειν] Iterum ex Eton. hoc pro διαβῆναι recepit. Idem tamen liber male ἔρι omisit.

13. ἰσχυρῶ] Vitiose Guelf. cum libro Parif. et margine Villoif. ἰσχυρῶ.

[ἰσχυρῶ—ἰσχυρῶ ἰσχυρῶ] Hunc locum excerptit Suidas sub verbo

ἰσχυρῶ. unde vulgata lectio confirmatur. Ex Epistola.]

καὶ τὰ λοιπὰ] Hæc copulanda sunt cum ἰσχυρῶ καὶ τοῖς φ. θείας.

εὐθύς ἦγε] Interpositum vulgo μὲν cum Junt. Guelf. et Eton. omiffi. Deinceps parva mutatione ταῦτά dedi pro ταῦτα.

14. καὶ ὁ Χειρίσοφος] Copulam, ad σπονδὰς ἰσ. pertinentem, ex Guelf. et Eton. adjecit Zeune.

ἰβουλεύοντο] Ita cum Parif. libro vulgatum ἰβουλεύοντο correxi. Sequens ἔμπροσθεν in locum vulgati πρόσθεν ex Parif. et Eton. adscivi.

15. ἥμισυ] Margo Steph. cum Parif. et Eton. ἴσιν addunt.

16. καλῶς ταῦτα] Guelf. ταῦτα

ναϊσχοι, ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὸν ποταμὸν ὁδὸς δὲ ἦν ἐπὶ τὴν διάβασιν ὡς τέτταρα στάδια.

Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἀντιπαρήσαν αἱ τάξεις τῶν 17 ἰππέων. Ἐπεὶ δὲ ἦσαν κατὰ τὴν διάβασιν καὶ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, ἔθεντο τὰ ὅπλα, καὶ αὐτὸς πρῶτος Χειρίσοφος στοφανασάμενος καὶ ἀποδύς ἐλάμβανε τὰ ὅπλα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλε καὶ τοὺς λοχαγοὺς ἐκέλευεν ἄγειν τοὺς λόχους ὀρθίους, τοὺς μὲν ἐν ἀριστερᾷ τοὺς δὲ ἐν δεξιᾷ ἑαυτοῦ. Καὶ οἱ μὲν μάν- 18 τεις ἐσφαγιάζοντο εἰς τὸν ποταμὸν οἱ δὲ πολέμιοι ἐτόξουν τε καὶ ἐσφενδύον· ἀλλ' οὐπω ἐξικινῶντο. Ἐπεὶ 19 δὲ καλὰ ἦν τὰ σφαίγια, ἐπαιάνιζον πάντες οἱ στρατιῶται καὶ ἀνγλάλαζον, συνωλόλυζον δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἅπασαι. Πολλαὶ γὰρ ἦσαν ἐταῖραι ἐν τῷ στρατεύματι.

Καὶ Χειρίσοφος μὲν ἐνέβαινε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· ὁ δὲ 20 Ἔσφοβῶν, λαβὼν τῶν ἐπισθοφυλάκων τοὺς εὐζανοτάτους,

καλῶς habet. Deinceps εἰς τὰς σφά-
δαι dant margo Steph. Parif. et Eton.
Codex.

17. ἀντιπαρήσαν] In opposita ripa
sequebantur equites, de quibus scd.

3. 4. ἰσὺ δ] Eton. ἰσὺ δὲ habet.
στοφανασάμενος] Hoc tempus nar-
ratio et sequens ἀποδύς postulat;

igitur ex margine Steph. libro Parif.
et Eton. recepi pro στοφανασάμενος.
Ceterum Chersiphorus facit ex more
Lacedæmoniorum, quem narrat nos-
ter de Republ. Lacedæmoniorum
xiii. 8. Hellenic. iv. 2, 12. et Plutar-
chus Lycurgi c. 22.

σφαίγια] Intellige στοφανασάμενος
καὶ ἀποδύς.

18. εἰς τὸν ποταμὸν] Sacrificio diis
fluvium habitantibus oblato, ut in
medio Hellesponto tantum Neptuno
et Nereidibus machabatur Alexander
Attiani i. 11. Cf. vi. 3. ubi est: αὐ-
τὸς δὲ ἴδων τῷ θεῷ, ὡς ἴσμεν, καὶ τῷ

ποταμῷ τῷ 'Τέτασθι, — καὶ ἰσὺ δὲ σφῆ-
νός ἀπὸ τῆς πύρας ἐκ χειρὸς φιάλης
ἰσχυρῶς ἐν τῷ ποταμῷ, τὸν δ' Ἀλεξάνδρου
ἐντοπιζομένου τῷ 'Τέτασθι — καὶ τὸν
'Ἰδόν. Idem narrat Indicorum cap.
18, 11. Hæc recte annotavit Hut-
chinson.

20. σὺν αὐτῷ] Liber Parif. et Eton.
σὺν ἑαυτῷ dant: deinceps ἐπισθοφυ-
λασθέντων Eton.

τοὺς εὐζανοτάτους] Polyænus i.
49, 4. Πικρῶν ποταμὸν περὶ τῆς δια-
βάσεως, ὑπὸ τῶν βασιλέων ἀντικαθηρέ-
ων καλυμένους, τὸν ἑλλάνων χιλιῶν
ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς διάβασεν,
αὐτὸς δὲ κατὰ στήμα πρῶτον διαβείναι
ἰβιάζετο. τὸν τιμωρῶντων διαβάντων
ἰσὺ τοὺς ἀντικαθημένους, καὶ γαστρί-
ων ὑπὲρ κεφαλῆς, πολλὰς τε πληγὰς
ἐμβαλόντων αὐτοῖς, οἱ μὲν Πικρῶντες
ἀποδύοντες ἔδωκαν. Qui videtur h. l.
additum numerum χιλιῶν legisse in
libro suo; ceterum sensu Xenopho-
tez narrationis plane aberravit.

ἔθει ἀνὰ κράτος πάλιν ἐπὶ τὸν πόρον τὸν κατὰ τὴν ἔκβα-
σιν τὴν εἰς τὰ τῶν Ἀρμενίων ὄρη· προσποιούμενος ταύτῃ
διαβάς ἀποκλείσειν τοὺς παρὰ τὸν ποταμὸν ἱππέας.

21 Οἱ δὲ πολέμιοι, ὁρῶντες μὲν τοὺς ἀμφὶ Χειρίσοφον εὐπε-
τῶς τὸ ὕδωρ περῶντας, ὁρῶντες δὲ τοὺς ἀμφὶ Ξενοφῶντα
θεύοντας εἰς τοῦμπαλιν, δέισαντες, μὴ ἀποκλεισθεῖν, ἀνὰ
φεύγουσιν ἀνὰ κράτος ὡς πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἔκ-
βασιν ἄνω. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐγένοντο, ἔτεινον

22 ἄνω πρὸς τὸ ὄρος. Λύκιος δὲ, ὁ τὴν τάξιν ἔχων τῶν ἱπ-
πέων, καὶ Αἰσχίνης, ὁ τὴν τάξιν ἔχων τῶν πελταστῶν
τῶν ἀμφὶ Χειρίσοφον, ἐπεὶ εἰδὼν ἀνὰ κράτος φεύγοντας,
εἶποντο· οἱ δὲ στρατιῶται ἐβῶν μὴ ἀπολείπεσθαι, ἀλλὰ

23 συνεκβαίνειν ἐπὶ τὸ ὄρος. Χειρίσοφος δ' αὖ, ἐπεὶ διέβη,
τοὺς μὲν ἱππέας οὐκ ἐδίδωκεν, εὐθὺς δὲ κατὰ τὰς προση-
κούσας ὄχθας ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐξέβαινεν ἐπὶ τοὺς ἄνω
πολεμίους. Οἱ δὲ ἄνω, ὁρῶντες μὲν τοὺς ἐαυτῶν ἱππέας
φεύγοντας, ὁρῶντες δὲ ὀπλίτας ἐπιόντας σφίσιν, ἐκλεί-
πουσι τὰ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ ἄκρα.

24 Ξενοφῶν δὲ, ἐπεὶ τὰ πέραν εἴρα καλῶς γιγνόμενα,
ἀπεχώρει τὴν ταχίστην πρὸς τὸ διαβαῖνον στρατεύμα.
(Καὶ γὰρ οἱ Καρδοῦχοι φανεροὶ ἤδη ἦσαν εἰς τὸ πεδίον

πέλιν] Retro. πῶρος est via illa, ἡδὲ
μία ἡ ἄγουσα ἄνω sect. 5. Sequens
ταύτην in ταύτην mutant margo Steph.
Parif. Eton. ut sect. 5. denique ἀπο-
κλείπεσθαι dant Parif. et Eton.

ισπίας] Vulgatum ἱσπίας ex more
Xenophonteo correxit Zeune.

21. περῶντας] Hoc ex Eton. pro
διαπερῶντας recepi. Ingressi enim
erant Cherisophus cum suis fluvium,
necdum evaserant ad ripam opposi-
tam, cum fugerent equites hostium.
Cf. sect. 23.

εἰς τοῦμπαλιν] Edd. vett. cum
Guelf. εἰς omittunt. Cf. sect. 32. Se-
quens ὡς πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ π. ἀπὸ ex
Eton. addito ὡς, quod vulgo deest;

sed idem liber cum Parif. ἀπὸ male
omittit.

22. ἔχων] Liber Parif. omittit. Ce-
terum hic Lycius Atheniensis intelli-
gendus, de quo iii. 3, 20. alter erat
Syracusanus i. 10, 14. Aischines erat
Acarman, infra cap 8, 18.

ἐβῶν μὴ ἀπολείπεσθαι] De non re-
mansuros esse interpretatur Weiske.
Equidem deesse verba aliquot suspi-
cor.

23. προσηκούσας ὄχθας] Sunt, quae
supra sect. 11. πύργαι καθίστασθαι ἐπ' αὐτὴν τὸν ποταμὸν dicuntur et paulo
post τὰ ἔσρα τὰ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ.

τοὺς ἄνω] Equites hostium in colli-
bus collocatos, ut supra sect. 3.

καταβαίνοντες, ὡς ἐπιθησόμενοι τοῖς τελευταίοις.) Καὶ 25
Χειρίσοφος μὲν τὰ ἄνω κατεῖχε, Λύκιος δὲ σὺν ὀλί-
γοις ἐπιχειρήσας ἐπιδιώξει, ἔλαβε τῶν σκευοφόρων τὰ
ὑπολειπόμενα, καὶ μετὰ τούτων ἐσθῆτά τε καλὴν καὶ
ἐκπώματα. Καὶ τὰ μὲν σκευοφόρα τῶν Ἑλλήνων καὶ 26
ὁ ὄχλος ἀκμὴν διέβαινε· Ξενοφῶν δὲ στρέψας πρὸς τοὺς
Καρδούχους ἀντία τὰ ὅπλα ἔθετο· καὶ παρήγγειλε τοῖς
λοχαγοῖς, κατ' ἐνωμοτίας ποιήσασθαι ἕκαστον τὸν ἑαυ-
τοῦ λόχον, παρ' ἀσπίδας παραγαγόντας τὴν ἐνωμοτίαν
ἐπὶ φάλαγγος· καὶ τοὺς μὲν λοχαγοὺς καὶ τοὺς ἐνωμο-
τάρχας πρὸς τῶν Καρδούχων ἵναι, αὐραγοὺς δὲ καταστή-
σασθαι πρὸς τοῦ ποταμοῦ.

Οἱ δὲ Καρδῶχοι, ὡς εἴρων τοὺς ἐπισθοφύλακας ταῦ 27
ὄχλου ψιλουμένους, καὶ ὀλίγους ἤδη φαινομένους, θάτ-
τον δὴ ἐπῆρσαν, ὥδ' αἰσιν ἄδοντες. Ὁ δὲ Χειρίσοφος,
ἐπεὶ τὰ παρ' αὐτῷ ἀσφαλῶς εἶχε, πέμπει παρὰ Ξενο-
φῶντα τοὺς πελταστὰς καὶ σφενδοήτας καὶ τοξότας,
καὶ κελεύει ποιεῖν, ὅ τι ἂν παραγγέλλῃ. Ἰδὼν δὲ αὐ- 28
τοὺς καταβαίνοντας ὁ Ξενοφῶν, πέμψας ἄγγελον κε-
λεύει, αὐτοῦ μέναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ μὴ διαβαίντας· ὅταν
δὲ ἄρξωνται αὐτοὶ διαβαίνειν, ἐναντίους ἔνθεν καὶ ἔνθεν
σφῶν ἐμβαίνειν ὡς διαβησομένους, διηγκυλισμένους τοὺς

26. ἀκμὴν] Pro ἴτι dictum a solo Xenophonte tradit Moeris.

πρὸς τοῖς] Stephanus casu edidit καὶ pro πρὸς.

ἑνωμοτίας ποιήσασθαι] Quid sit, intelligitur ex libri iii. 4, 21. seqq. ubi est παράγιν' ἔκωδιν τῶν πελάτων. Locum Arriani in Tacitico p. 21. posuit Hutchinson, ubi est: Ξενοφῶν δὲ, σφενδοὺς μὲν μέρος τοῦ λόχου ἢ ἐνωμοτίαν ἵσται, οὐ διασφῆν' ὅτι δὲ μῆκος καὶ πᾶν-
τοις ἐπὶ τῇ ἡμίσει, δηλοῖ ἐν ᾧ λόγῳ, ὅτι οἱ λοχαγοὶ κατ' ἐνωμοτίας ἵσταντες ἵστανται τὸν αὐτοῦ λόχον.

27. παραγγέλλει] Parif. liber παραγγέλλει, Eton. παραγγέλλει.

28. καταβαίνοντας] Ita cum vet. Edd. Guelf. Eton. διαβαίνοντας Stephanus edidit.

μὴ διαβάντας] Negationem addendam viderat Brodæus, eamque ex Parif. libro et Regiis A et B inferuit Zeune. Margo Steph. διαβαίνοντας habet.

ἐμβαίνειν] Hoc pro ἐμβαίνειν ex Parif. libro recepit Zeune. Illud tamen revocavit Weiske.

διηγκυλισμένους] Margo Steph. Eton. et Parif. Codex dant διηγκυλισμένους. Vulgatam tuetur Hefychianum διηγκυλισθαι, ἐπὶ ἵστειν τοὺς δια-
τύλους ἐπὶ ἀγκυλῇ τοῦ ἀποστῆναι, et Sui-
O 3

ἀκοντιστάς, καὶ ἐπιβεβλημένους τοὺς τόξους· μὴ πρόσω
29 δὲ τοῦ ποταμοῦ πρσβαίνειν. Τοῖς δὲ παρ' αὐτῶ παρήγ-
γειλεν, ἐπειδὴν σφενδόνη ἐξιμνήται, καὶ ἀσπίς ψοφῇ,
παιανίσαντας· θεῖν αἰεὶ ἐς τοὺς πολεμίους· ἐπειδὴν δὲ
ἀναστρέψαντι οἱ πολέμιοι, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὁ σαλ-
πιγκτῆς σημήνη τὸ πολερικόν, ἀναστρέψαντας ἐπὶ δόρυ
ἡγείσθαι μὲν τοὺς οὐραγούς, θεῖν δὲ πάντας ἐπιτάχιστα,
καὶ διαβαίνειν, ἥ ἕκαστος τὴν τάξιν εἶχεν, ὥς μὴ ἐμπα-
δίξιν ἀλλήλους· ὅτι οὗτος ἄριστος ἔσοιτο, ἐς ἃν πρῶτος
ἐν τῷ πέραν γένηται.

- 30 Οἱ δὲ Καρδοῦχοι, ὁρῶντες ὀλίγους ἤδη τοὺς λοιπούς,
(πολλοὶ γὰρ καὶ τῶν μένειν τεταγμένων ἄρχοντο ἐπιμελη-
σόμενοι οἱ μὲν ὑποζυγίων, αἱ δὲ σκευῶν, αἱ δὲ ἐταίρων)
ἐνταῦθα· δὴ ἐπέκειντο θρασέως, καὶ ἤρχοντο σφενδοῦν
31 καὶ τοξοῦν. Οἱ δὲ Ἕλληνες παιανίσαντες ἄρμησαν
δρόμῳ ἐπ' αὐτούς· οἱ δ' οὐκ ἐδόξαντο· καὶ γὰρ ἦσαν
ὠπλισμένοι, ὥς μὲν ἐν ταῖς ὅρεσιν, ἱκανῶς πρὸς τὸ ἐπι-
δραμεῖν καὶ φεύγειν, πρὸς δὲ τὸ εἰς χεῖρας δέχεσθαι
32 οὐκ ἱκανῶς. Ἐν ταύτῃ σημαίνει ὁ σαλπιγκτῆς· καὶ αἱ
μὲν παλέμιοι ἔφευγον πολὺ ἔτι θάττον· αἱ δ' Ἕλληνες

das, qui habet: διηκυλιμένον· τὸ
ἀκόντισσι μεταχειριζόμενον· ἀπὸ τοῦ ἰσ-
μασχάλη κρατῶν τὸ δόρυ, ubi deinde
laudat locum nostri v. 2, 12. ubi E-
ton. pariter dat διηκυλιμένους.

προβαίνειν] Ita Eton. liber pro προ-
λαβαίνειν. Sect. 34. de iisdem est:
προσεντίω τοῦ καιροῦ προϊόντες. In
Arriani Anab. vi. 26, 2. τὸ δ' ἂν πρό-
σθαι τῆς βίβλ' dederant librarii, ubi
Arrianus πρὶν scripsisse mihi vide-
tur.

29. ἀσπίς ψοφῇ] Ab ictu telorum.
Male Weiske cum Zeunio ad pulsa-
tos a militibus clypeos refert, ut mo-
nuit etiam Halbkart.

ἰς τοὺς πολέμους] Liber Eton. ἰσ-
τ. πολ. dat.

ἀναστρέψαντας] Male Edd. vet.

cum Guelf. ἀναστρέψαντες habent.
Hellenic. vi. 5, 18. τὰ ἑπὶ πρὸς τοὺς
πολεμίους φαίσι, ἀναστρέψαντας ἰσ-
λασι τοὺς ἀπ' οὐρῆς εἰς δόρυ ἐπισθαι τῆς
φάλαγγος ἡγείσθαι πρὸς αὐτόν.

30. τοὺς λοιπούς] Intelligit τοὺς ἐπι-
στροφύλακας sect. 27. Male οὐραγούς
eosdem cum ἐπιστροφύλαξ, esse cen-
sebat Halbkart. Deinde ἰσηκυλίαν
dat Eton. liber cum Paris. Postea
σκιῶν Paris. recepi in locum vulgati
σκινοφύων.

ἰταίρων] Vulgatum ἰταίων ita mu-
tavit Zeune. Scripturam marginis
Steph. Paris. Eton. Regii B. ἰταίων
vertit Leonclavius *res alias*.

ἤρχοντο] Vulgatum ἤρχοντο ex Pa-
ris. et Eton. contexti.

τὰ ἰσταντία στρέψαντες, ἔφαιγον διὰ τοῦ ποταμοῦ ὅτιτά-
χιστα. Τῶν δὲ πολεμίων οἱ μὲν τινες αἰσθόμενοι, πᾶ- 33
σι ἔδραμον ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ τοξεύοντες ὀλίγους
ἔτρεσαν· οἱ δὲ πολλοὶ, καὶ πέραν ὄντων τῶν Ἑλλήνων,
ἐνι Φανερῷ ἦσαν Φεύγοντες. Οἱ δὲ ὑπαντήσαντες ἀν- 34
δριζόμενοι, καὶ πρῶτον τῷ καιρῷ προϊόντες, ὕστερον
τῶν μετὰ Εὐνοφάντος διεβησαν πάλιν· καὶ ἐτρώθησαν
τινες καὶ τούτων.

CAP. IV.

ΕΠΕΙ δὲ δίσβησαν ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, συνταξάμενοι
ἐπορεύθησαν διὰ τῆς Ἀρμενίας πεδίον ἅπαν καὶ λείους
γῆλόφους, οὐ μείον ἢ πέτε παρασάγγας· οὐ γὰρ ἦσαν
ἐγγὺς τοῦ ποταμοῦ κῶμαι, διὰ τοὺς πολέμους τοὺς πρὸς
Καρδούχους. Εἰς δὲ ἦν ἀφίκοντο κώμην, μεγάλη τε ἦν, 2
καὶ βασιλείου τε εἶχε τῷ σατραπῇ, καὶ ἐπὶ ταῖς πλεί-
σταις οἰκίαις τύρσεις ἐπῆσαν· ἐπιτήδεια δ' ἦν δαφιλῆ.
Ἐνταῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμοὺς δύο παρασάγγας 3
δέκα, μέχρις ὑπερῆλθον τὰς πηγὰς τοῦ Τίγρητος ποτα-

32. τὰ ἰσταντία] Hutchinso[n] i[n] τῇ
ισταντία s[cribendum] censebat, ut supra
sect. 21. *eis τοῦ ποταμοῦ*, ubi tamen
Edd. vett. cum Guelf. *eis* omittunt.

33. αἰσθόμενοι] Ita liber Paris. Vul-
go αἰσθανόμενοι. Pro ὀλίγους Edd.
vett. cum Guelf. ἀλλήλους habent.

34. ὑπαντήσαντες] Sunt milites a
Cherisophro submissi sect. 27. et 28.

1. λείους] Vel arboribus non obfi-
tōs, vel minime asperos. *Λίος* op-
ponitur *λαεὺς* de Republ. Athen. ii.
12. sed alteram notionem recte præ-
fert h. l. Weiske.

1. γγῆς] Eton. liber *πλησίον* dat. de-
inde *πρὸς τοὺς Καρδούχους* Guelf.

2. τῇ σατραπῇ] Τριβαζον nominat
σατραπὴν Ἀρμενίας Diodorus xiv. 27
at noster sect. 4. *σατραχὸν Ἀρμενίας*
τῆς πρὸς Ἰσταντίας. Iterum libri viii.
cap. 8. extremo *Φασισίων καὶ Ἐσπι-*

οῦν Τριβαζον ἀρχὸν dicitur. Arme-
nia vero non commemoratur. *Σα-
τραπὴς* idem videtur esse cum *σατρα-
χῇ*. Sed noster supra iii. 5, 17. *eis*
Ἀρμενίαν ἤξειν, ἢς Ὀρόντης ἀρχε, *πάλ-
λης καὶ εὐδαίμονος*. Igitur statuere
oportet geminos præfatos Armeniam
habuisse, Orontam satrapam et Teri-
bazum *σατραχόν*. Apud Arrianum
Anab. iii. 8, 9. *Ἀρμενίαν* in exercitu
Alexandri Ὀρόντης καὶ Μεδράοντος ἀ-
ρχον.

τύρσεις ἰσταντίας] Edd. vett. *ιστίαν*,
Guelf. *ιστίανος*.

3. παρασάγγας δέκα] Male Edd.
vett. cum Guelf. et Eton. *τρῆς* ha-
bent.

πηγὰς τοῦ Τίγρητος] Minius: Ori-
tur Tigris in regione Armenia majoris
fonte conspicuo. Amasæi verbo Πί-
γρητος reddidit.

- μῶ. Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμούς τρεῖς παρά-
 σάγγας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Τηλεβόαν ποταμόν. Οὗ-
 τος δὲ ἦν μέγας μὲν αὐτῷ, καλὸς δὲ κῶμαι δὲ πολλαὶ
 4 περὶ τὸν ποταμόν ἦσαν. Ὁ δὲ τόπος οὗτος Ἀρμενία
 ἐκαλεῖτο ἢ πρὸς ἐσπέραν. Ὑπαρχος δὲ αὐτῆς ἦν Τηρί-
 βαζος, ὁ καὶ βασιλεῖ φίλος γενόμενος· καὶ ὁπότε πα-
 ρεῖη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν.
 5 Οὗτος προσήλασεν ἱππέας ἔχων, καὶ προπέμψας ἐρμη-
 νέα, εἶπεν, ὅτι βούλοιο διαλεχθῆναι ταῖς ἀρχαῖσι. Τοῖς
 δὲ στρατηγοῖς ἔδοξεν ἀκοῦσαι· καὶ προσελθόντες εἰς
 6 ἐπήκοον, ἡρώτων, τί θέλοι. Ὁ δὲ ἔλεγεν, ὅτι σπείσα-
 σθαι βούλοιο, ἐφ' ᾧ μήτ' αὐτὸς τοὺς Ἕλληνας ἀδικεῖν,
 μήτ' ἐκείνους καίειν τὰς οἰκίας, λαμβάνειν τε τὰ ἐπιτη-
 δεῖα, ὅσων δέοιτο. Ἐδοξε ταῦτα τοῖς στρατηγοῖς, καὶ
 ἐσπείσαντο ἐπὶ τούτοις.
 7 Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμούς τρεῖς, διὰ τοῦ πε-
 δίου, παρασάγγας πεντεκαίδεκα· καὶ Τηρίβαζος παρη-
 κολούθει, ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἀπέχων ὥς δέκα
 σταδίου· καὶ ἀφίκοντο εἰς βασιλείαν καὶ κώμας πλείους
 8 πολλὰς, πολλῶν τῶν ἐπιτηδείων μεσάς. Στρατοπε-
 δευομένων δ' αὐτῶν γίνεται τῆς νυκτὸς χιὼν πολλή· καὶ

μέγας μὲν οὐ, καλὸς δὲ] Vulgatum ordinem καλὸς μὲν, μέγας δ' οὐ ex Demetrio Phalereo fest. 6. et 121. primus mutari iussit Muretus, cui cum Hutchinsfoni paruerant ceteri Editores. Compara cap. 8, 2. Symposii 2, 19. Valckenaer ad Herodotum viii p. 646.

4. φίλος γενόμενος] De eo compara Plutarchi Artaxerxen cap. 24. 27. 28. 29. ubi ab Artaxerxe occisus narratur homo levis et inconstans.

ἀνίβαλλεν] Suidas in h. v. laudat h. l. sed in παραίη explicatio ejus ἀνίβαλλεν occupat locum verbi ἀνίβαλλεν. Verbo utitur noster in Cyrop. vii. 1, 38. Utrouque utitur de

Re equestri vi. 12. ubi additur τὸν Περσικὸν τρόπον, de quo Hipparchici i. 17. repetit. Hinc ἀναβολὴς Plutarcho et Appiano Punicorum 106.

6. ὁ δὲ ἔλεγεν] Eton. ὁ δὲ ἔλεγε dat.

7. διὰ τοῦ πεδίου] Eton. articulum omittit, recte, puto, ut cap. 5. fest. 3. et alibi. Sequentia βασιλείαν videntur Teribazi ὑπαρχου fuisse, ut supra fest. 2. erat βασιλεὺς τῆς σατράπης, Ορονίæ, credo.

8. χιὼν πολλή] Diodorus xiv. 28. Ὁλοκαυρῶντες δὲ διὰ τὴν Ἀρμενίαν ἐρεῖν ἐλήφθησαν ὑπὸ χιόνος πολλῆς καὶ παρ- κινδύνισαν ἀπολίσθαι πάντες. Τοῦ γὰρ ἔλτος τιταραγμίου τὸ μὲν πρῶτον καὶ ἄλλος ἤρξατο χιὼν πύπτειν ἐκ τοῦ πε- ς

ἔωθιν ἔδοξε διασκηῆσαι τὰς τάξεις καὶ τοὺς στρατηγούς
κατὰ τὰς κώμας· οὐ γὰρ ἐώρων πολέμιον οὐδένα, καὶ
ἀσφαλὲς ἔδοκει εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῆς χιόνος. Ἐν-
9 τῷθ' αὖτε εἶχον πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ,
ιερεῖα, σῖτον, οἶνους παλαιούς εὐώδεις, ἀσταφίδας, ὅσπρια
παντοδαπά. Τῶν δὲ ἀποσκεδαννυμένων τινὲς ἀπὸ τοῦ
στρατοπέδου ἔλεγον, ὅτι κατίδοιεν στρατεύμα, καὶ νύκτωρ
πολλὰ πυρὰ φαίνοιτο. Ἐδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς οὐκ 10

χρησθῆναι, ὥστε τοὺς διασκοῦντας μὴδὲν
ὑποκρίσθαι τῆς εἰς ταῦτα προεῖναι πο-
ρείας· μετὰ δὲ ταῦτα πνύματος ἐπι-
γινώσκοντες μᾶλλον αἰετὶ κατεβήσαντο καὶ
ἐν χώρῃ ἐπικάλυπτον, ὥστε μὴ αἰετὶ
δυναθῆναι μήτε τὰς ἰδούς μήτε ὁλοσχερῶς
τὰς ἰδέσθαι τῶν τῶν θύρων διακρίσθαι.
Διότι ἐνθυμία τὸ στρατιώτην ὑπὸ τῷ
αἰετῷ, ἀνακρίπτειν μὲν εἰς ἀπώλειαν
οἱ βουλαρίων, προέχοντι δὲ διὰ τὰ πλῆ-
θος τῶν χιόνων οὐ δυναμένων.

κατὰ τὰς κώμας.] Liber Parif. et E-
ton. π. τ. χώρας habet.

9. πάντα.] lidem libri omittunt;
deinceps ἱερῶν dant Edd. veit. cum
Guelf. postea σταφίδας Eton. σταφίδας
Parif.

10. ἰδόντι δὲ] Castalio δὲ dedit et
ἐν post πάλιν inferuit, quod recepit
Zeune.

διακρίσθαι.] Liber Parif. cum Eton.
συνακρίσθαι, dedit, quod recipiendum
judicavi, quoniam vulgatum ex ana-
logia verbi διασκηῆσαι significabit sub
dio separatim agere, cum h. l. duces
copias dispersas cogere et confertas
sub dio habere paratas ad hostem ex-
cipiendum vellent.

[Ἐδόκει δὲ τοῖς στρατηγοῖς οὐκ ἀσφα-
λὲς εἶναι διασκηῆσαι, ἀλλὰ συναγαγῆναι
τὸ στρατεύμα. Πάλιν ἐν τῷθ' αὖτε ἐν τῷ
θ' αὖτε, καὶ γὰρ ἰδόντι συνακρίσθαι.] Pu-
det me, Buttmann, erroris sane non
levis, quem mihi obtulit Index Zeu-
nianus, dum vulgatum διακρίσθαι
interpretatur cum aliis sub dio agere;
quo nihil poterat magis alienum a
sententia loci excogitari. Rectum
interpretationem ipse antea fueram
secutus in Lexico græco; sed dum
Codicum duorum Parif. et Eton.
cetera præstantissimorum lectionem
diversam nimis cupide persequor,

ipse in gravem incidi errorem. Re-
stituendum igitur est vetus verbum
διακρίσθαι, quod differere interpretat-
ur in Thesaurο H. Stephanus; addit tamen ibidem alios exponere
sub dio agere. Quæ quidem notio
huic composito tribui non potest, et-
iam si simplex ἀκρίσθαι significare
videatur in sereno caelo versari in loco
Gregorii Nazianzeni posito a Stephano:
νῦν μάρτυρες ἀκρίσθαι καὶ πορ-
πύουσι. Xenophon uti dispersarum
per vicos copiarum rationem dupli-
cem ediderat antea: οὐ γὰρ ἴσμεν
πολλοὺς οἰδῆναι, καὶ ἀσφαλὲς ἰδόντι εἶ-
ναι διὰ τὸ πλῆθος τῆς χιόνος· ita nunc
pariter contraharum et in unum lo-
cum congregatarum copiarum sub
dio rationem pariter geminam red-
dit. Hostium enim in vicinia de-
gentium ignes nocturni conspecti
fuerant, et cœlum differre vîsum
promittebat Græcis iter per montes
non adeo incommodum nec errori-
bus obnoxium. Sed spes eorum
fecellit cœlum, unde proxima nocte
copiosa iterum nix decidit. Verbum
διακρίσθαι igitur h. l. usurpatur simili
ratione, ut in ἀκρίσθαι, ἀνακρίσθαι,
ἐκκρίσθαι. Aliud compositi exemplum
adhuc desidero. Vocabuli διακρίσθαι pro
διαφανῆς positi exemplum ex Hippo-
crate posui in Lexico, unde deriva-
tum διακρίσθαι restitui Heraclito de Al-
legoriis in eodem Lexico sub voc.
ἐπαχλύω; nunc video Synesium de
Insomniis p. 139. verbo ἀνακρίσθαι
uti, quod in vulgatis editionibus
ἀνακρίσθαι scriptum legitur. Ceterum
in hoc ipso loco, quem Castalio in-
serta particula ἐν post πάλιν interpo-
laverat, superest tamen adhuc men-
dum, quod ipsum Castalioni occa-

- ἀσφαλές εἶναι διασκηνοῦν, ἀλλὰ συναγαγεῖν τὸ στρά-
τευμα. Πάλιν ἐντεῦθεν συνῆλθον· καὶ γὰρ ἐδόκει συν-
11 αἰθριάζειν. Νυκτερεύοντων δὲ αὐτῶν ἐπαυῖθα, ἐπι-
πίπτει χιὼν ἄπλετος, ὥστε ἀπέκρυψε καὶ τὰ ὅπλα καὶ
τοὺς ἀνθρώπους κατακειμένους, καὶ τὰ ὑποζύγια συνε-
πύδησεν ἡ χιὼν· καὶ πολλὸς ὄκτος ἦν ἀνίστασθαι· κατα-
κειμένων γὰρ ἀλεινὸν ἦν ἡ χιὼν ἐπιπεπτακυῖα, ὅτι μὴ
12 παραρρῦσει. Ἐπεὶ δὲ Ήνωφῶν ἐτόλμησε γομῶς ἀν-
ἀναστὰς σχίζειν ξύλα, τάχα ἀναστὰς τις καὶ ἄλλος
ἐκείνου ἀφελόμενος ἔσχισεν. Ἐκ δὲ τούτου καὶ οἱ ἄλ-
13 λοι ἀναστάντες τῷρ ἔκαιον καὶ ἐχρίοντο· πολὺ γὰρ ἐν-
ταῦθα εὐρίσκετο χρίσμα, ὃ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, σύειον
καὶ σησάμινον καὶ ἀμυγδάλινον, ἐκ τῶν πικρῶν, καὶ

sonem emendationis non necessariam praeuisse videtur. Verborum scilicet series aliter distinguenda est et scribendum: Ἐπέειπε δὲ—ἀλλὰ συναγαγεῖν τὸ στράτευμα πάλιν. Ἐντεῦθεν συνῆλθον καὶ γὰρ ἔκ. Ex Epistola.]

11. ἀλεινὸν] Laudo Weiskium, qui inperitum ἱλιανὸν correxerit. Liber Eton. γὰρ ἱλιανὸν ἦν ἡ χιὼν dedit pro vulgatis δι ἱλιανὸν ἢ χιὼν. Denique Suidas sub voc. ἀλεινός ex h. l. laudat: χιὼν γὰρ πικρῶν καὶ ἱλιανὸν ἦν ἡ χιὼν. Suidae locum annotavit etiam vir doctus in Editione Cantabr. 1785. sed de diversitate lectionis non iudicavit.

12. γομῶς ἀν] Ex Eton. ἀν accessit: sequens τάχα idem liber retrahit et cum ἐνταῦθα copulat post ἀν positum. Sed nosse Cyrop. i. 6, 15. ἐνταῦθα τὸ τίλει ἱερῶν, ἐνταῦθα τὸ τίλει ἱερῶν, et alibi ἐνταῦθα τὰ χιὼν sequente ἐνταῦθα poni, veluti de Laod. rep. ii. 1. deinceps Edd. vett. cum Guelf. σχίζω et πῶς, σχίζω dant.

13. εὐρίσκειτο χρίσμα] Vulgatam scripturam ἔδεικτο τὸ χρίσμα ex libro Parif. et Eton. correxi. Margo Vilbois. εὐρίσκειτο dat. Zeuno ex Guelf.

υἱοῖς τοῖς ἐδίδι. Articulus ἐν tolerari non poterat. Comparata Theophrastum de Odoribus p. 444. ed. Heinssii: τῷ δὲ χρίσματι τῷ ἐν τοῖς πικρῶν ἀμυγδαλέων. πάλιν δὲ γίνεσθαι πικρῶν ἱλιανῶν, καὶ πικρῶν ἐξ αὐτῶν χρίσμα, ubi non magis licebat scribere ἐν χρίσμα, nisi peculium aliquod unguentum ita appellatum intelligi voluisset scriptor. Sequens μέρον pro μέρων dedit admonente Persone.

σύειον] Liber Parif. et Eton. σύειον dant. Brodus aīon, Moretus Var. Lect. 19, 5. σύειον conjiciebat scribendum. Sed iudicavit μέρον, non χρίσμα, memores scriptores veteres, quod ex oleo vulgari mistis floribus liliorum conficiebatur. Praeterea idem Moretus ἐνταῦθα conjecit. Weiske abiotum et ponne ridiculum iudicavit inter odorum genera et plantis confecta primo loco adipem failiam commemorari, cum omnino ad unguenta nihil fere ex animalium corporibus admiscuerint. Sed unguenta sunt μέρα, Xenophona autem hic memorat χρίσματα. Deinceps Edd. vett. cum Guelf. dant σύειον. Cf. Curtii vit. 4, 23. Pro πικρῶν est in iisdem libris πικρῶν, jans olim correctum a Turnebo ad locum Theophrasti supra laudatum p. 20.

τερεῖν θύον. Ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ μύρον εὐρί-
σκειτο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἰδοὺς διασκηπτόν εἶναι κατὰ 14
τὰς κώμας εἰς στέγας. Ἐνθα δὴ οἱ στρατιῶται σὺν
πολλῇ κραυγῇ καὶ ἡδοῇ ἔθρον ἐπὶ τὰς στέγας καὶ τὰ
ἐπιτήδεια· ὅσοι δὲ, ὅτε τοπρότερον ἀπήσαν, τὰς οἰκίας
ὑπέρῃσαν, ὑπὸ τῆς αἰθρίας δίκην ἰδίδοσαν κακῶς σκη-
νῶντες. Ἐνταῦθεν ἔπεμψαν τῆς νυκτὸς Δημοκράτην 15
Τεμενίτην, ἄνδρας δόντες, ἐπὶ τὰ ὄρη, ἔνθα ἔφασαν αἱ
ἀποσκευαζόμενοι καθορᾶν τὰ πυρά· οὗτοι γὰρ ἰδοὺς
καὶ πρότερον πολλὰ ἤδη ἀληθεύσαι ταῦτα, τὰ ὅντα τε
ὡς ὄντα, καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς οὐκ ὄντα. Παραυθὺς δὲ, 16
τὰ μὲν πυρά οὐκ ἔφη ἰδεῖν, ἄνδρα δὲ συλλαβὸν ἤκου
ἄγων, ἔχοντα τόξον Περσικόν, καὶ Φαρέτραν, καὶ σάγα-
ριν, οἶανπε καὶ αἱ Ἀμαζῶνες ἔχουσιν. Ἐρωτάμενος δὲ 17
[τὸ] ποδαπὸς εἴη, Πέρσης μὲν ἔφη εἶναι, πορευέσθαι δὲ
ἀπὸ τοῦ Τηριβάζου στρατεύματος, ὅπως ἐπιτήδεια λά-
βοι. Οἱ δὲ ἡρώτων αὐτὸν, τὸ στρατεύμα ὅπωςον τε εἴη,

14. κατὰ τὰς κώμας] Praepositionem vulgo omnifariam ex comparatis locis fecit. 8. et cap. 5. fecit. 23. addidit cum Hutchinsono Weiske, quam commodè intelligi posse censebat Zeune. Suidas in *διασκηπτόν* ex h. l. laudat *εἰς τὰς κώμας*, et in Gueif. manus recentior *eis* addidit.

κραυγῇ] Liber Eton. omisit, et pro *ῥῆμα* vulgato dedit *ἔθρον*, tempus commodius.

ὑπὸ τῆς αἰθρίας] Cod. Paris. *ὑπὸ ἀνασθλίας*. Suidas h. l. ita laudat: *οἱ δὲ τὰς οἰκίας ὑπερῃσαντες διὰ τὴν ἰδοὺν ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνοῦντες*, quem verborum ordinem Xenophonti restitui voluit Porson. Paulo antea Paris. habet *ἔπει πρῶτον ἀπήσαν καὶ τὰς οἰκίας*.

15. Τεμενίτην] Hutchinson compavit Stephani Byzantini locum: *Τεμενίς πόλις Φρυγίας πρὸς τῇ Λοκαίᾳ· τὸ ἔθνος Τεμενίς*: alterum-

que: *Τίμνος τόπος Σικελίας—ὁ οἰκὶς τὰς Τεμενίης*. Zeune ex Tementis urbe maritima Argolidis arcessit hominem; sed ita *Τημενίτην* scriptum oportuerat ex Strabonis libro viii. et Stephano. Quid si *Τημενίτην*, ex Tementis, Æolidis urbe, oriundum, comjecero?

16. *ἄνωγις καὶ αἱ*] Copulam *καὶ* ex Eton. libro inferni. Suidas *ἀνωγις, ἄνωγις αἱ* ex h. l. laudavit in h. v. de scriptura siue s. diserte monens.

17. [τὸ] ποδαπὸς] Articulum *τὸ* omittit liber Eton. cum Suida in v. *ποδαπὸς*. Paris. Codex dat *ποδαπὸς*. Exemplum simile articuli post *ῥῆμα* additi desidero, et loca in Editione Cantabrig. 1785. p. 22. allata, minime similia sunt. Quare *σελεύσθαι ποδαπὸς* Edd. vet. cum Gueif. *στρατεύεσθαι* dant.

- 18 καὶ ἐπὶ τίνι συνειλεγμένοι. Ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι Τηριβάζος
εἷη ἔχων τὴν τε αὐτοῦ δύναμιν, καὶ μισθοφόρους Χάλυ-
βας καὶ Ταόχους· παρεσκευάσθαι δὲ αὐτὸν ἔφη, ὡς ἐπὶ
τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὅρους ἐν τοῖς στενοῖς, ἥπερ μοναχῇ εἷη
πορεία, ἐνταῦθα ἐπιθρόμενον τοῖς Ἕλλησιν.
- 19 Ἀκούσας τοῖς στρατηγοῖς ταῦτα ἔδοξε τὸ στράτευμα
συναγαγεῖν καὶ εὐθὺς, καταλιπόντες Φύλακας καὶ
στρατηγὸν ἐπὶ τοῖς μένουσι Σοφαίνετον Στυμφάλιον, ἐπο-
20 ρεύοντο, ἔχοντες ἡγεμόνα τὸν ἀλόντα ἄνθρωπον. Ἐπειδὴ
δὲ ὑπερέβαλον τὰ ὄρη, οἱ πελτασταὶ προΐοντες καὶ κατι-
δόντες τὸ στρατόπεδον, οὐκ ἔμειναν τοὺς ὀπλίτας, ἀλλ'
21 ἀνακραγόντες ἔθρον ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Οἱ δὲ βάρβα-
ροι, ἀκούσαντες τὸν θόρυβον, οὐκ ὑπέμειναν, ἀλλ' ἔφου-
γον· ὅμως δὲ ἀπέθανόν τινες τῶν βαρβάρων καὶ ἵπποι
ἠλώσαν ὡς εἴκοσι, καὶ ἡ σκηνὴ ἡ Τηριβάζου ἐάλω, καὶ ἐν
αὐτῇ κλίνει ἀργυρόποδες, καὶ ἐκπώματα, καὶ οἱ ἀρτο-
22 κόποι καὶ οἱ οἰνοχόοι φάσκοντες εἶναι. Ἐπεὶ δὲ ἐπύ-
θοντο ταῦτα αἱ τῶν ὀπλιτῶν στρατηγοὶ, δοκεῖ αὐτοῖς ἀπιέ-
ναι τὴν ταχίστην ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, μὴ τις ἐπίθεσις
γένοιτο τοῖς καταλελειμμένοις. Καὶ εὐθὺς ἀνακαλε-

18. καὶ αὐτὸν—ἥπερ μοναχῇ] Edd. vett. δ' αὐτὸν, deinceps cum Guelf. εἷη habent. Sequens μοναχῇ pro vulgato μοναχῇ, frustra defenso a Salmasio Exercit. p. 824. adscivi ex Suida h. v. qui μοναχῇ interpretatur. Idem male ἐπιθρόμενοι ex h. l. retulit. Recte Weiske comparat Atticorum ἀλλαχῇ, πολλαχῇ, πανταχῇ, ἑκαχῇ et similes formas; et δ' μοναχῇ interpretatur quo uno loco. In Platonis Symposio est μοναχοῦ ἐνταῦθα.

21. ὡς εἴκοσι] Liber Eton. eis εἴκοσι habet; idem articulum ἡ post σκητῇ dedit, quem cum vulgatis libris neglexit Weiske.

ἀρτοκόποι] Ita margo Steph. cum libro Parif. et Eton. Ante Zeunium legebatur ἀρτοκόποι. Pollux ἀρτοκό-

πος vocabulum e Xenophonte memoravit vii. 21. Vulgatum legitur ἀρτοκόποις vocabulum Hellenicorum vii. 1, 26. Ante οἰνοχῶν articulus αἱ deest in Edd. vett. et Guelf.

22. Ἐπεὶ] Eton. ἰσχυρῇ. Sequens ταῦτα pro vulgato πάντα ex eodem et Parif. libro adscivi. Ex reducibus peltastis audiverant facta.

δοκεῖ] Parif. liber ἰσχυρῇ scriptum habet. Sequens γίνονται ex eodem et Eton. dedi pro γίνονται.

καταλελειμμένους] Aldina καταλειμμένους, Eton. ἰσχυρῇ καταλειμμένους dat. Sunt, de quibus fecit. 19. καταλειμμένους φύλακας καὶ στρατηγούς ἰσχυρῇ τοῖς μένουσι. et græcum στρατηγούς non Perfarum bis intelligendum est.

σάμενοι τῇ σάλπγγι ἀπήσαν, καὶ ἀφίκαντο αὐθημερὸν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

CAP. V.

Τῇ δὲ ὑστεραία ἐδόκει πορευτέον εἶναι, ἣ δύναιτο τάχιστα, πρὶν συλλεγῆναι τὸ στρατεύμα πάλιν, καὶ καταλαβεῖν τὰ στενά. Συσκευασάμενοι δὲ εὐθύς, ἐπορεύοντο διὰ χιόνος πολλῆς, ἡγεμόνας ἔχοντες πολλούς· καὶ αὐθημερὸν ὑπερβαλόντες τὸ ἄκρον, ἐφ' ᾧ ἔμελλεν ἐπιτίθεσθαι Τηρίβαζος, καταστρατοπεδεύσαντο. Ἐν-
2 τῷθεν ἐπορεύθησαν σταθμούς ἐρήμους τρεῖς παρασάγγας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ διέβαινον αὐτὸν βρεχόμενοι πρὸς τὸν ὀμφαλόν. Ἐλέγοντο δὲ αὐτῷ αἱ πηγαὶ οὐ πρὸσω εἶναι. Ἐντῷθεν ἐπορεύοντο 3 διὰ χιόνος πολλῆς καὶ πεδίου σταθμούς τρεῖς παρασάγγας πεντεκαίδεκα. Ὁ δὲ τρίτος ἐγένετο χαλεπός,

ἀρίστων.] Ita cum Parif. liber E-ton. Vulgo erat ἀριπύωνται. Ceterum Weiske ita ad h. l. *Regressi non ad castra iter confecerunt, sed e montibus fortasse tuba excitaverunt reliquos, et cum his conjuncti ad castra peltastarum eodem die pervenerunt.* Quae mihi plane falsa et a narratione Xenophontis abhorrens esse videtur annotatio. Recte etiam de errore viri docti monuit Halbkart, sed is ἀνακαλιόμην item male ad peltastas retulit. Dispersos per montes milites et e castris egressos tuba convocat, quo celerius convenirent.

2. τρεῖς, παρὰ.] Margo Steph. cum libro Brodæi, Parif. Eton. dant τρεῖς παρασάγγας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Εὐφράτην. Vulgo omissa erant verba παρὰ. et παρὰ τὸν Εὐφ. legebatur. Equidem librorum præstantissimorum auctoritatem sequi non dubitavi, quanquam testimonium aliud adhibere non licet, quo Græcorum iter illustretur, quod secundum fluvium Euphratem hucusque factum fuerit per montes; non magis vero appa-

ret aliunde, num recte Græci hucusque per montes remoti ab Euphrate profecti esse dicantur. Ceterum Euphratis orientis brachium meridionale intelligendum esse monet Manner Geogr. v. p. 203.

3. ὁ δὲ τρίτος.] Intellige σταθμός. Diodorus xiv. 28. post verba posita supra ad sect. 8. ita pergit: τοῦ δὲ χιμῶνος ἰστίαν λαμβάνοντος, ἰσχυροῦθαι πεινῶνται μίγνυς μετὰ πολλῆς χαλάρης, ὥστε, τοῦ ευρηθῆναι πρὸς ὄντος, ἀναγκασθῆναι καθίσθαι ἐν δυνάμει ἅπαντας ἑαστος γὰρ τὴν ἐκ τῆς ἰσοπορίας κατασθῆναι ὑπομῖναι ἀδύναται, οὔτε ποτὶ εὐχῇ, μῖναι ἡσυχάζουσιν. Ἀπορῶντες δὲ πάντες τὸν ἀναγκαῖον, ἑκείνῳ μὲν τὴν ἡμίραν καὶ τὴν νύκτα διακατερίζου ὑπαίρειν πολλοὺς συνιχόμενοι κακοῖς· διὰ γὰρ τὸ πολλῶς τῆς κατὰ τὸ συνιχῆς ἰσχυρομένης χιόνος τὰ τι ἅλλα πάντα συνικαλύφθη καὶ τὰ σώματα διὰ τὴν ἀπὸ τῆς αἰθρίας πάγον περιψύχοντο· διὰ τι τὴν ὑπερβολὴν τῶν καπνῶν ἔλην τὴν νύκτα διηγρύσσουσι. Καί τις μὲν πρὸ ἑκατόντα τοῖς ἀπὸ τούτου βασιλείας ἰσχύ-

καὶ ἄνεμος βορρᾶς ἐναντίος ἔπνει, παντάπασιν ἀποκαίειν
 4 πάντα, καὶ πηγὺς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐνθα δὲ τῶν
 μάντεων τις εἶπε σφαγιαῖσθαι τῷ ἀνέμῳ· καὶ σφα-
 γιάζεται· καὶ πᾶσι δὲ περιφανῶς ἔδοξε λῆξαι τὸ χαλε-
 πὸν τοῦ πνύματος. Ἦν δὲ τῆς χιόνος τὸ βάθος ὀργυία·
 ὥστε καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἀνδραπόδων πολλὰ
 5 ἀπώλετο, καὶ τῶν στρατιωτῶν ὡς τριάκοντα. Διεγέοντο
 δὲ τὴν νύκτα πῦρ καίοντες· ξύλα δὲ ἦν ἐν τῷ σταθμῷ
 πολλά· οἱ δὲ ἐφ' ἐπὶ προσιόντες ξύλα οὐκ εἶχον. Οἱ οὖν
 πάλαι ἤκοντες καὶ πῦρ καίοντες αὐτοὺς προσέειπον πρὸς τὸ
 πῦρ τοὺς ἐφίζοντας, εἰ μὴ μεταδοῖεν αὐτοῖς πυροὺς, ἢ
 6 ἄλλο τι ὧν ἔχοιεν βρωτῶν. Ἐνθα δὲ μετεδίδουσιν ἀλ-
 λήλους, ὧν εἶχον ἕκαστοι. Ἐνθα δὲ τὸ πῦρ ἐκαίετο,
 διατηκομένης τῆς χιόνος βόθροι ἐγίγοντο μεγάλοι ὥστε

χαιον, τίς δὲ περιπαταλήφθεις ὑπὸ
 τοῦ πάθους τὰ σώματα, πᾶσαι ἀνιγί-
 νουσαι ἱστιοῦσαι, τῶν ἀκρωτηρίων αὐ-
 τῶν σχιδόν ἀπάντων ἀποκαρτερμένων.
 Διότι οὗτος ἡ νύξ διήλθε, τῶν δ' ὑποζυ-
 γίων τὰ πλεῖστα ἐφίζη διαφθορῆσαι,
 καὶ τῶν ἀνθρώπων πολλὰ μὲν τελευτη-
 κήσαντες, οὐκ ἔλιγον δὲ τὴν μὲν ψυχὴν ἔχον-
 τες ἰμφορεῖν, τὸ δὲ σῶμα διὰ τὸ πάθος
 ἀκρίπτειν· ἵσται δὲ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ἐκφυλάττειν διὰ τὸ τὸ ψῆχος καὶ τὴν
 ἀκαταμάχητον τῆς χιόνος· καὶ τελευτῶν
 ἀπάντων διαφθορῆσαι, εἰ μὴ βραχὺ διελ-
 θόντες ἴδοντο αἰώνας γιγνούμενος τῶν ἱστυ-
 δίων. Ad quem locum scriptorum
 aliorum testimonia de Armenia situ
 et aere frigidissimo comparavit egre-
 gius Wesselingius. Diodorus sua
 partim ex Xenophonte, alia ex The-
 mistogene duxisse videtur.

ἀποκαίειν πάντα] Ex margine Steph.
 libro Paris. et Eton. πάντα adscivit
 Zeune. Latine *adurere* similiter de
 frigoris effectu dicunt, ut allatis locis
 Virgilii Georg. i. 92. Plinii xvii. 24.
 comparati cum Theophrasti h. pl. iv.
 14. docet Hutchinson. *πάντας* male-
 bat Halbkart.

4. σφαγιαῖσθαι] Ita Guelf. Vulgo

erat σφαγιαῖσθαι. Ad sequens σφα-
 γιάζεται intellige δ *μάντις*. De cultu
 ventorum ex Boreae apud Græcos
 et barbaros compara Perizonium ad
 Eliani v. h. xii. 61. Spanheim ad
 Callim. in Delum versu 26. Meursii
 Græc. Feriat. in *Βασιλικοῖς*, laudatos
 ab Hutchinsono.

καὶ πᾶσι δὲ] Ex Eton. δὲ adscivi
 cum Zeunio.

5. Διεγέοντο] Eton. liber simplex
 ἰγέοντο habet, deinde Guelf. *λέοντες*.

προσιόντες] Hoc cum margine Vil-
 lois. Paris. Eton. Regis A. B. pro
 vulgato *προσόντες* Zeune edidit.

καὶ πῦρ] Guelf. cum Eton. libro
 habet καὶ τὸ πῦρ. Deinceps *προσέρι-
 σαν* male habent Edd. vet. cum
 Guelf.

ταὺς ἐφίζοντας] Margo Villois. αὐ-
 τοῖς ἐφ. habet. Sequens *μεταδοῖεν* ex
 Paris. et Eton. recepi pro *μεταδίδουν*.
 Castalio αὐτοῖς omisit. *βρωτῶν* est in
 Eton.

6. τὸ πῦρ ἱστούσας] Ex Guelf. arti-
 culum adscivit Zeune: ibi enim scrip-
 tum legitur: *ἔθνη δὲ τὸ πῦρ ἱστούσας*.
 Articulum addit etiam margo Vil-
 lois.

ἐπὶ τὸ θάπεδον· οὐ δὲ παρὴν μετρεῖν τὸ βάθος τῆς
χώρας.

Ἐπαύθη δὲ τὴν ἐπιῶσαν ἡμέραν ὅλην ἐπορεύοντο διὰ τὴν
χώραν, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐβαυλιμύασαν. Πεινοφῶν
δὲ ἐπισθοφυλακῶν, καὶ καταλαμβάνων τοὺς πίπτοντας
τῶν ἀνθρώπων, ἠγνοεῖ, ὅτι τὸ πάθος εἶη. Ἐπειδὴ δὲ οὐ
ὑπέ τις αὐτῶ τῶν ἐμπεύρων, ὅτι σαφῶς βουλευμῶσι, καὶ
ἰάν τι φάγωσιν, ἀναστήσονται, περιῶν ἐπὶ τὰ ὑποζύ-
για, εἴ που τι ὀρέη βρωτὸν, ἐίδου, καὶ διέπεμψε διδόν-
τας τοὺς δυναμένους παρατρέχων τοῖς βουλευμῶσιν.
Ἐπειδὴ δὲ τι ἐμφάγοιεν, ἀνίσταντο καὶ ἐπορεύοντο. Πει- 9
νοφῶν δὲ, Χειρίσοφος μὲν ἀμφὶ κνήφας πρὸς κόμην
ἀφικνεῖται, καὶ ὑδροφρούσας ἐκ τῆς κόμης γυναῖκας
καὶ κόρας πρὸς τῇ κρήνῃ καταλαμβάνει ἔμπροσθεν τοῦ
ἐρύματος. Αὗται ἡρώτων αὐτοὺς, τίνες εἶεν. Ὁ δὲ ἐξ- 10
μηνεὺς εἶπε Περσιστὶ, ὅτι παρὰ βασιλέως παρεύοντο
πρὸς τὸν σατράπην. Αἱ δὲ ἀπεκρίναντο, ὅτι αὐαῖ ἐνταῦ-
θα εἶη, ἀλλ' ἀπέχου ἔστω παρασάγγην. Οἱ δ' ἐπὶ
ὅψις ἦν, πρὸς τὸν κωμάρχην συνεισέρχονται εἰς τὸ ἔρυμα
σὺν ταῖς ὑδροφρούσις. Χειρίσοφος μὲν οὖν καὶ ὅσοι ἐδυ- 11
μήθησαν τοῦ στρατεύματος ἐνταῦθα ἐστρατοπεδεύσαντο·
τῶν δ' ἄλλων στρατιωτῶν οἱ μὴ δυνάμενοι διατελέσαι

αὐτὸν παρὴν] Margo Villosif. ex Co-
dice 2. 1. 3. laudat παρὴν et in Co-
dice 3. deesse monet verba μετρεῖν αὐ-
τὸν. In Etienneff exciderunt verba βάθρου
— χώρας.

8. περιῶν] Vulgatum παρὴν cum
Porfomo correxi. Sed in etiam παρὴν
præferbat. Margo Steph. cum Pa-
rif. libro habet παρὴν. παρὴν. Etion.
παρὴν lat. Suidas vulgatum habet.

αὐτὸν παρὴν] Vulgatum αὐτὸν παρὴν ἢ
παρὴν ἢ παρὴν ex margine Steph. libro
Parif. et Suida, qui h. l. posuit in
verbo βαυλιμύει, correxit Zeune. Edd.
vett. cum Guelf. excepta Castellionis

dant ἢ παρὴν ἢ παρὴν. Etion. ἢ
παρὴν ἢ παρὴν. Porfomo malebat
αὐτὸν παρὴν.

9. γυναῖκας καὶ κόρας] Edd. vett.
cum Guelf. καὶ copulam omittunt.
Zeune vulgatum interpretatur mulie-
res easque puellas.

10. ἀπὸ] Ex Guelf. pro vulgato
ἀπὸ] dedi cum Zeunio.

11. διατελέσαι τὴν δὴν] In margo
Steph. liber Brodmii, Parif. Etion.
Vulgatum διατελέσαι, in τῇ δὴν revo-
cavit Weiske, qui opponi ita sibi
inviacem putabat ἐπὶ δὴν et in τῇ
δὴν.

- τὴν ὁδὸν, ἐνυκτέρευσαν ἄσιτοι καὶ ἄνευ πυρός· καὶ ἐνταῦ-
- 12 θά τινες ἀπώλοντο τῶν στρατιωτῶν. Ἐφείποντο δὲ τῶν
πολεμίων συνειλεγμένοι τινες, καὶ τὰ μὴ δυνάμενα τῶν
ὑποζυγίων ἤρπαζον, καὶ ἀλλήλοις ἐμάχοντο περὶ αὐτῶν.
Ἐλείποντο δὲ καὶ τῶν στρατιωτῶν οἱ τε διεφθαρμένοι
ὑπὸ τῆς χιόνος τοὺς ὀφθαλμοὺς, οἱ τε ὑπὸ τοῦ ψύχους
13 τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀπασεσηπότες. Ἦν δὲ τοῖς
μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικούρημα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν τι
ἔχων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν πορεύετο· τῶν δὲ ποδῶν, εἴ τις
κινεῖτο, καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχει, καὶ εἰ τὴν νύκτα
14 ὑπολύειτο. Ὅσοι δὲ ὑποδεσμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο
εἰς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες, καὶ τὰ ὑποδήματα περιεπύ-
γνυτο· καὶ γὰρ ἦσαν, ἐπειδὴ ἀπέλιπε τὰ ἀρχαῖα ὑπο-
δήματα, καρβάτιναι αὐτοῖς πεποιημέναι ἐκ τῶν νεοδά-
15 των βοῶν. Διὰ τὰς τοιαύτας οὖν ἀνάγκας ὑπελείποντο
τινες τῶν στρατιωτῶν καὶ ἰδόντες μέλαν τι χωρίον, διὰ
τὸ ἐκλελοιπέναι αὐτοῖσι τὴν χιόνα, εἵκαζον τετηκέναι.
Καὶ ἐτετήκει διὰ κρήνην τινα, ἥ πλησίον ἦν ἀτμίζουσα ἐν
νάπη· ἐνταῦθα ἐκτραπόμενοι ἐκάθηντο, καὶ οὐκ ἔφασαν

13. ἐπικούρημα] Suidas sub voce χιὼν ex h. l. laudat ἐπικούρημα, deinde ἐπικρύπτει—εἰς τοὺς πόδας. De ratione oculorum aciem defendendi a splendore nivis dixi in Annot. ad Eclogas Physicas p. 149.

ἔχει] Guelf. ἔχει. deinceps πρὸς dant Edd. vett. Pro frequenti ἔχει, quod est in Suida, Castal. Codice Paris. Eton. ἔχειν dant Edd. ceterae ante Hutchinsofomum.

καὶ εἰ τὴν νύκτα] Vulgatam hanc scripturam ideo mutavit Zeune in εἰς τὴν νύκτα ex Castal. Codice Paris. et Eton. quod ei propter praecedens ei fit prorsus supervacuum et frigidum. Mecum facit Wytenbach: contra ei εἰς τὴν νύκτα dedit Weiske. Pro ἐπικρύπτει Suidæ Edd. veteres ἀπώλοντο dabant, quod vitium ex Codice bono correxit Kußer.

14. περιεπύγνυτο] Suidas ἐπύγνυτο habet.

ἀπέλιπε] Suidas in καρβάτιναι habet ἀπέλιπε—καρβάτιναι αὐτοῖς ἦσαν πικ. in r. v. β. unde αὐτοῖς recipiendum censuit Wytenbach, nisi quis malit scribere ἦσαν—καρβάτιναι πεποιημένοι. Vulgo αὐτοῖς deest. Præterea ἐπέλιπε malim.

15. διὰ τὰς τοιαύτας] Margo Villois. dat δι' ἄλλας τοιαύτας. deinceps ἐπικρύπτει Edd. vett.

αὐτοῖσι] Ita pro αὐτοῖσιν margo Steph. Paris. Eton.

τετηκέναι] Addita vulgo verba τὴν χιόνα cum libro Paris. et Eton. recte omisit Weiske, ut suspensa notaverat jam olim Stephanus.

ἐν νάπη] Ita pro ἐντι Paris. et Eton. et plures Xenophontis locos comparavit Zeune, ubi idem genus

παύσθαι. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἔχων ὀπισθοφύλακας, 16
ὡς ᾔσθετο, εἶδετο αὐτῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ, μὴ
ἀπολείπεσθαι, λέγων, ὅτι ἔπονται πολλοὶ πολέμιοι
συνειλεγμένοι· καὶ τελευτῶν ἐχαλέπαινε. Οἱ δὲ σφάτ-
τειν ἐκέλευον· οὐδὲ γὰρ ἂν δύνασθαι πορευθῆναι. Ἐν-17
ταῦθα ἔδοξε κράτιστον εἶναι, τοὺς ἐπομένους πολεμίους
Φαῖσαι, εἴ τις δύναίτο, μὴ ἐπιπέσοιεν τοῖς κάμνουσι.
Καὶ ἦν μὲν ἤδη σκότος, οἱ δὲ προσήσαν πολλῶν θορύβῳ,
ἀμφὶ ὧν εἶχον διαφερόμενοι. Ἐνθα δὴ οἱ μὲν ὀπισθο-18
φύλακες ἐξαναστάντες, ἄτε ὑγιαίνοντες, ἔδραμον εἰς τοὺς
πολεμίους· οἱ δὲ κάμνοντες, ἀνακραγόντες ὅσον ἐδύναντο
μέγιστον, τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ δόρατα ἐκρούσαν. Οἱ
δὲ πολέμιοι δέισαντες, ἤκαν ἑαυτοὺς κατὰ τῆς χιόνος εἰς
τὴν νάπην, καὶ οὐδεὶς ἔτι οὐδαμῶς ἐφθέγγετο.

Καὶ Ξενοφῶν μὲν καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, εἰπόντες τοῖς 19
ἀσθενούσιν, ὅτι τῇ ὑστεραίᾳ ἤξουσί τινες ἐπ' αὐτοὺς,
πορευόμενοι, πρὶν τέτταρα στάδια διελθεῖν, ἐντυγχάνου-
σιν ἐν τῇ ὁδῷ ἀναπαυομένοις ἐπὶ τῆς χιόνος τοῖς στρατιώ-
ταις ἐγκτεκαλυμμένοις, καὶ οὐδὲ φυλακὴ οὐδεμία καθε-
στήκει· καὶ ἀνίστασαν αὐτούς. Οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι οἱ 20
ἔμπροσθεν οὐχ ὑποχωροῖεν. Ὁ δὲ παριὼν, καὶ παρα-

adhibetur. Vide dicenda ad v. 2,
31.

παύσθαι] Stephanus παύσασθαι
corrigebat.

16. σφάττειν] Parif. et Eton. dant
σφάζειν.

17. φάσαι] Verbum hoc ante αὶ
τις δύναίτο Stephanus posuit. Deinde
ισίους Parif. dat.

ἦν μὲν ἤδη] Ex Parif. ἤδη adscivi.
προήσαν] Ald. cum Guelf. προήσαν
habent; deinde Castilio πολλὰ φέβη
edidit; Eton. liber πολλῶν θορύβων
habet. Postea ἀμφὶ τὰ dat margo
Villois. ἀμφὶ δ' ex margine Steph.
Parif. Eton. dedi pro vulgato ἀμφὶ δ.
Denique μαχόμενοι pro ἀφαιρέμενοι est
in Eton.

18. ἔσαν ἰδύοντες] Edd. vett. cum
Guelf. ἀνακραγόντες εἶναι dant, Stephani
scripturam firmat liber Parif. et E-
ton.

ἤκαν] Parif. ἤπον. Significatur ver-
bo, si bene habet, modus aliquis ig-
notus, quo barbari se gemiserunt su-
per nives elapsi in silvas.

19. εἰπόντες] Edd. vett. Guelf. εἰπὼν
τι. unde Castilio in seqq. edidit τι-
νες, ἰσ' αὐτοὺς πορευόμενοι· καὶ πρὶν
ἀνίστασθαι] Surgere iusserunt, recte
monente Weiskio.

20. παραπροσπίμπαν] Ita ex Juntina
et Guelf. scripsit Zeune pro παραπρί-
μπαν, quod est etiam in margine Vil-
lois. Deinde ἰσίδιστοι Guelf. a

- προπέμπων τῶν πελταστῶν τοὺς ἰσχυροτάτους, ἐκέλευε σκέφασθαι, τί εἴη τὸ κωλύον. Οἱ δὲ ἀπήγγελλον, 21 ὅτι ὅλον οὕτως ἀναπαύοιτο τὸ στράτευμα. Ἐπταῦθα καὶ οἱ περὶ Ξενοφῶντα ἠϋλίσθησαν αὐτοῦ ἄνευ πυρὸς καὶ ἄδειπνοι, Φυλακὰς, οἷας ἐδύναντο, καταστησάμενοι. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἡμέραν ἦν, ὁ Ξενοφῶν, πέμψας πρὸς τοὺς ἀσθενούντας τοὺς νεωτάτους, ἀναστήσοντας, ἐκέλευε 22 σεν ἀναγκάζειν προΐεναι. Ἐν δὲ τούτῳ Χειρίσοφος πέμπει τοὺς ἐκ τῆς κώμης σκεψομένους, πῶς ἔχοιεν αἱ τελευταῖοι. Οἱ δὲ, ἄσμενοι ἰδόντες, τοὺς μὲν ἀσθενούντας τούτοις παρέδωκαν κομίζειν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, αὐτοὶ δὲ ἐπορεύοντο· καὶ πρὶν εἴκοσι στάδια διεληλυθέ- 23 ναι, ἦσαν πρὸς τῇ κώμῃ, ἣ Χειρίσοφος ἠϋλίζετο. Ἐπεὶ δὲ συνεγένοντο ἀλλήλοις, ἔδοξε κατὰ τὰς κώμας ἀσφαλὲς εἶναι τὰς τάξεις σκηναῖν. Καὶ Χειρίσοφος μὲν αὐτοὺς ἔμεινεν, οἱ δὲ ἄλλοι, διαλαχόντες ἅς εἰς κώμας, ἐπορεύοντο, ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν ἔχοντες.
- 24 Ἐνθα δὴ Πολυκράτης Ἀθηναῖος λοχαγὸς ἐκέλευσεν ἀφιέναι αὐτόν· καὶ λαβὼν τοὺς εὐζώνους, θείων ἐπὶ τῇ κώμῃ, ἣν εἰλήχει Ξενοφῶν, καταλαμβάνει πάντα ἔνδον τοὺς κωμήτας καὶ τὸν κωμάρχην· καὶ πῶλους εἰς δασμὸν

21. αἱ περὶ] Margo Steph. αἱ ἐμφί. Deinde ἀναστήσαντας male Edd. vett. Guelf. Paris. Eton. habent.

22. τοὺς ἐκ τῆς κώμης] Qui in vico morabantur, sect. 11. deinde σκεψομένους ex Paris. et Eton. dedi pro πεισμένους.

ἐν τῇ κώμῃ] Paris. et Eton. πρὸς τῇ κώμῃ dederunt; pro ἣ Eton. habet ἡ, Paris. ἡθα.

23. συνεγένοντο] Ita Paris. Vulgo συνεγίνοντο legitur.

ἔμεινεν] Ita Paris. Vulgatum ὀπίμεινεν diversum aliquid significat.

τὰς ἑαυτῶν ἔχοντες] Intelligo κώμας, vel signum et sortem vici, cum Larchero et Weiskio, non τάξεις cum Zetinio. Paris. liber τοὺς ἑαυτῶν.

24. Πολυκράτης] Margo Steph. Par. rif. Eton. Πολυβάντης habent, quem alibi nominatum non reperies. Contra Polycrates, copiarum Xenophontearum hic λοχαγός, ubique Xenophonti amicus et familiaris apparet.

λαβὼν] Adjectum vulgo αὐτόν cum Paris. et Eton. omisit. Elegantiæ assignabat Zeune pronomen post nomen ipsum positum!

πῶλους ἑνδο] Suidas in δασμός videtur pro ἑνδο scriptum reperisse ἑνδο, ut putat vir doctus, W. in Editione Cantabr. 1785, qui conjiciebat οὗς ἑνδο κωμήτας. Eton. liber ἑνδο omisit. Pro εἰλήχει Edd. vett. cum Guelf. εἰλήχει habent.

εἰς δασμὸν] Toup. ad Suidam p.

Βασιλεῖ τρεφομένους, ἑπτακαίδεκα· καὶ τὴν θυγατέρα
τοῦ καμάρχου, ἑννάτην ἡμέραν γεγαμημένην· ὁ δὲ ἀπὸ
αὐτῆς λαγῶς ὥχετο θηράσων, καὶ οὐχ ἧλω ἐν ταῖς κώ-
μαις. Αἱ δὲ οἰκίαι ἦσαν κατάγειοι, τὸ μὲν στόμα 25
ὥσπερ φρέατος, κάτω δ' εὐρεῖαι· αἱ δ' εἰσοδοὶ τοῖς μὲν
ὑποζυγίοις ὀρυκταί, οἱ δὲ ἄνθρωποι κατὰ κλίμακας
κατέβαινον. Ἐν δὲ ταῖς οἰκίαις ἦσαν αἶγες, οἶες, βόες,
ὄρνιθες, καὶ τὰ ἐκγονα τούτων· τὰ δὲ κτήνη πάντα χιλῶ
ἐνδον ἐτρέφετο. Ἦσαν δὲ καὶ πυροὶ καὶ κριθαὶ καὶ 26

74. Arriano Anab. i. 26, 5. καὶ τοὺς
ἴσους, οὓς δασμὸν βασιλεῖ ἔτρεφον, de
Aspendiis, ex h. l. restitui voluit is
dasmōn; contra Porson. auctore Ar-
riano ex h. l. ejici voluit praepositio-
nem, comparans sect. 34. ἡρώων,
οἳ αἱ ἴσους τρέφοντο· ὁ δ' ἔλεγε, ὅτι
βασιλεῖ δασμὸς. Sed illius loci ratio
grammatica diversa est. Strabo xi.
p. 365. de Nisēis equis in Armenia
natis narrat addens: καὶ ὁ σατράπης
τῆς Ἀρμενίας τῷ Πίρῳ πατ' ἴσους δι-
ασμῶντος σῶλους τοῖς μεδρακίνοις ἱσμεσιν.
Quem locum forte in animo habe-
bat Weiske, cum numerum Xeno-
phontis suspectum haberet. Putabat
enim plus centum pullos fuisse.
Quomodo enim Xenophon omnibus
imperatoribus et centurionibus pul-
lum ex his ne septendecim quidem,
sed paucis aliquot relictis donare po-
tuisset? Ita ad h. l. argumentatur
Weiske. Scilicet sect. 35. est de Xe-
nophonte: αὐτοῖς δὲ τῶν σῶλων λαμ-
βάνει, καὶ τῶν ἄλλων στρατηγῶν καὶ
λεχαγῶν θύων ἐκδοτῶν σῶλων. Ad
quem locum Hutchinson suspicatur
στρατηγῶν et λεχαγῶν copiarum ea-
rum, quibus Xenophon praerat, in-
telligendos esse. Sed unde Weiske
paucos aliquot relictos habuit? Unum
sibi deduxerat Xenophon de septem-
decim pullis.

Is ταῖς κώμαις] Cum Abreschio in
Dilucid. Thucyd. p. 136. in ullo vi-
cium seu in vicis usquam interpreta-
tur Zeune; ille tamen ἐν τοῖς τῆς κώ-
μης scriptum malebat.

25. κατάγειοι] Diodorus xiv. 28.
αὐταὶ δὲ (κῶμαι) τὰς μὲν ταῖς ὑπερ-

γίαις καταβάσεις ἔχοντες ἐκδοτὰς, τὰς δὲ
ταῖς ἀνδράσι κατὰ κλίμακας ἐν δὲ ταῖς
οἰκίαις τὰ τι βοσκήματα τρεφόμενα
χίρην, τοῖς δ' ἀνδράσι πολλὰν ἀφθονίαν
πάντων τῶν σαρῶν τὸ ἔχει ἀναγκαίων.
Margo Steph. cum libro Paris. et
Eton. τῶν κλίμακας exhibent in Xe-
nophonte; Suidas vulgatum tuetur;
sed is post καταβάντων addit eis τὰς
καταγίαις οἰκίας. Ceterum subter-
ranæ domus frigus melius arcent
quam sublimes.

[ἦσαν αἶγες, οἶες, βόες, ὄρνιθες] Bre-
viter in Indice monui scribendum
οἶς fuisse, ut Attica pronuntiandi ra-
tio observetur cum Ionica non per-
mutanda, de qua jam olim admo-
nuit Aristophanes Comicus in Pace
versu 929. dativum δὲ ionicum testa-
tus; ad quem locum scholion in ex-
emplo posuit τῶν δὲ, τὰς οἶς. Ita
τοῖς φθῶς est in Aristophanis Pluto
v. 675. quod exemplum posuit et-
iam auctor scholii ad Iliadis iii. 198.
appositi in Etymol. M. p. 620. Sci-
licet Homericum ἰών Aristarchus in
scripturam Atticam οἶων mutaverat,
quod recte improbarunt alii Gram-
matici. Superfunt nunc βῶς in βούς
mutandi, cum aliquoties ex Codd.
βῶς in βούς mutaverim in hoc libro.
De accusativo βούς disputat Etymolo-
gicum M. p. 203. De dativo βῶς
constat ex Aristophanis loco antea
laudato, cujus rei rationem reddere
voluisse videtur auctor scholii in Ety-
mol. M. p. 203. sed posuit ineptam,
uti comparatum ἀπὸ τοῦ docet. Ἐν
Epistola.]

ἱερέων] Eton. liber ἱερέων dat.

ὄσπρια καὶ οἶνος κρίθινος ἐν κρατῆρσιν ἐῆσαν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ κρίθαι ἰσοχειλεῖς καὶ κάλαμοι ἐνέκειντο, αἱ 27 μὲν μείζους, αἱ δὲ ἐλάττους, γόνατα οὐκ ἔχοντες. Τούτους δ' ἔδει, ὅποτε τις διψῶν, λαβόντα εἰς τὸ στόμα ἀρύξειν καὶ πάνυ ἄκρατος ἦν, εἰ μὴ τις ὕδωρ ἐπιχέαι καὶ μάλα ἡδὺ πόμα συμμαθόντι ἦν.

26. κρίθινος ἐν κρατῆρσιν] Juntina, Guelf. et Eton. vocem κρίθινος omittunt; margo Villois. ex Codice 2. κρίθινος annotat, sed verba ἐν κρατῆρσιν deesse monet. Polybius Athenæi l. c. 14. Iberi regis luxum describens addit: πλὴν τοῦ τοῦ κρατῆρος ἐν μέσῳ τοῦ αἰάτος ἰσθάναι πλῆρες οἶνου κρίθινος, ἀργυροῦς ὄντας καὶ χρυσούς.

καὶ αὐταὶ αἱ κρίθαι] Quid sit, nemo Interpretum dixit. Præcesserunt enim cum πυρᾷ et ἰσπείρις nominatæ κρίθαι, præcessit οἶνος κρίθινος. Vitium igitur in αὐταῖς hæsisse videtur. Vocabulum ἰσοχειλεῖς Suidas interpretatur μέγχι χιλιούσι πινυμενῶν addens exemplum: ἦσαν δὲ κρατῆρες οἶνου ἰσοχειλεῖς. quod ex loco hoc depromptum, sed pro lubitu mutatum affirmat Toupius Emend. p. 184. Votius agnovit idem locum Xenophonis apud Suidam in hoc loco: ἴστανται καὶ κάλαμοι ἰσταντο ἐν τοῖς κρατῆρσιν οὐκ ἔχοντες γόνατα. Sed idem paulo postea ita: γονίστι, γονίστι. Ἰσπανοὶ ἴσταν δὲ καὶ κάλαμοι γόνατα οὐκ ἔχοντες. De scripturæ varietate in Suida non disputo; hoc tamen ex vocabulo ἰσοχειλεῖς apparet, κρίθαι voluisse scriptorem inditas fuisse crateribus. Quare Suidas verba ἐν τοῖς κρατῆρσιν, nisi ipse de suo addidit, in Codice suo adjecta legisse videtur; certe intelligi debent. Quid igitur sibi volunt hordea crateribus indita vel crateres hordeo repleti? Quid si voces ἐν κρατῆρσιν, quæ in Codice 2. in margine Villois. annotato deerant, suo loco motæ sunt, et pertinent ad κρίθαι; Certe οἶνος κρίθινος crateribus infusus ad convivia tantum appositus fuisse potest videri. Ita credere cogimur, sub ipsum cæcæ tempus Græcos occupasse barbarorum vicos. Relinquuntur tamen etiam sic αὐταὶ αἱ κρίθαι (ἐν κρατῆρσιν) ἰσοχειλεῖς, quarum conditionem

et naturam ad potum aliquem efficiendum exquirere oportet. Si sana sunt verba, nihil aliud expiō, nisi vinum ex hordeo confectum grana hordei pro potu macerata permixta habuisse, eaque in crateribus supernataisse. Vide etiam mox dicenda.

27. ὅποτε τις] Suidas in voc. μεζὺ habet ex h. l. εἰ τις διψῶν—μεζὺν. Hefychius habet μεζὺν, θηλάζου, λείχου, πείζου. Dio Chrysostomus Orat. vol. ii. p. 71. ed. Reiskii de planta Indica: καὶ μεζὺν ταύτης τὰς ῥίζας.

ἄκρατος ἦν] Suidas in loco laudato et in ἄκρατος addit ὁ οἶνος, quod supplementum non spernendum censuit Porson. Videtur Xenophon adhuc loqui de vino illo in crateribus servato. Huic igitur indita fuisse videri possunt grana hordei cum calamis permixta. Sed quid ita opus erat calamos separatim in os fumere stitem et exfugere? Denique quod sequitur sect. 29. οἶνον ἰσπανοῦ, ἰσπανοῦ καὶ καταμεγεθύνοντος, videtur vini vitei abundantiam in his locis significare. Nam καταμεγεθύνοντος intelligo in cellis subterraneis servatum vinum. Videtur igitur h. l. vini vitei conditura aliqua peculiaris intelligi a barbaris inventa ad sitim sedandam. Sed ita ducimur ad eam opinionem, ut vocabulum κρίθινος cum Codice Guelf. Eton. et Juntina damnemus. Calamos nodis carentes equidem interpretari non ausif, nec qui tentaverit, alium reperi.

καὶ μάλα ἡδὺ] Suidas in v. συμμαθόντι, quod interpretatur συνιδόντι, locum ita laudavit: καὶ πάντο ἡδὺ ἐν συμμαθόντι τὸ πόμα τὸ ἐν κρίθαι. Etiam Eton. dat πάντο, sed idem cum Junt. et Guelf. συμμαθόντι, unde Brodæus συμμαθόντι conjiciebat. Stephanus συμμαθόντι confirmat etiam Paris. liber.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν τὸν μὲν ἄρχοντα τῆς κώμης ταύτης 28
 σύνδειπνον ἐποίησατο, καὶ θάρρειν ἐκέλευεν αὐτὸν, λέγων,
 ὅτι αὐτε τῶν τέκνων στερήσοιτο, τὴν τε οἰκίαν αὐτοῦ ἀν-
 εμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδεύων ἀπίαςιν, ἣν ἀγαθόν τι τῷ
 στρατεύματι ἐξηγησάμενος φαίνεται, ἔστ' ἂν ἐν ἄλλῳ
 ἔθναι γένοιται. Ὁ δὲ ταῦτα ὑπισχνεῖτο, καὶ φιλοφρο- 29
 νούμενος οἶνον ἔφρασεν ἔνθα ἦν κατορωρυγμένος. Ταύτην
 μὲν οὖν τὴν νύκτα διασκηψάντες οὕτως ἐκοιμήθησαν ἐν
 πᾶσιν ἀφθόνοις πάντες οἱ στρατιῶται, ἐν φυλακῇ ἔχον-
 τες τὸν κωμάρχην καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ὁμοῦ ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Ξενοφῶν, λαβὼν τὸν κω- 30
 μάρχην, πρὸς τὸν Χειρίσοφον ἐπορεύετο· ὅπου δὲ παρίοι
 κώμην, ἐτρέπετο πρὸς τοὺς ἐν ταῖς κώμαις, καὶ κατε-
 λάμβανε πανταχοῦ εὐωχομένους καὶ εὐθυμουμένους,
 καὶ οὐδαμῶθεν ἀφίεσαν, πρὶν παραθεῖναι αὐτοῖς ἄρι-
 στον· οὐκ ἦν δ' ὅπου οὐ παρετίθεσαν ἐπὶ τὴν αὐτὴν τρά- 31
 πεζαν κρέα ἄρνεα, ἐρίφεια, χοίρεια, μόσχεια, ὀρνίθια,
 σὺν πολλοῖς ἄρτοις, τοῖς μὲν πυρίνοις τοῖς δὲ κριθίνοις.
 Ὅποτε δὲ τις φιλοφρονούμενός τῳ βούλοιτο προπιεῖν, 32
 εἵλκεν ἐπὶ τὸν κρατῆρα· ἐνθεν ὑποκύνφαντα ἔδει ροφῶντα

28. ἀπίαςιν] Pro futuro ἀπιλεύσονται dictum monet Zeune.

ἐξηγησάμενος] Ita Stephanus cum Guelf. Ante Zeunium erat ἐξηγησάμενος. In libro Parif. et Eton. est ἀγαθόν τι τὸ στρατεύματι πρὸς ἐξηγησάμενος φ. plane ut in margine Villoif. ex libris 2. et 6. annotatur.

29. οἶνον] Vinum· viteum videtur significare voluisse, nisi anteceden-tem οἶνον ἀρίστον respexit, cujus tamen gustus Græcis non tam gratus fuisse videtur. Vinum viteum in his ipsis locis provenisse propter frigus non videtur, sed Armeniæ minoris οἶνον Μομαρίτην ut græcorum vinorum nulli secundum laudat Strabo, Melitenen nominans, cujus locum descripsit Kestathius ad Odyssæam ix. p. 348. ed. Basil.

πάντες οἱ στρατιῶται] Ita Codex Parif. et Eton. Vulgatum in πᾶσιν ἀφθόνοις ἀγαθῶς οἱ στρατιῶται debetur inepto grammatico, qui in πᾶσιν ἀφθόνοις explicare voluit. Elegancia narrationis et copię victus augentur forma hac orationis in πᾶσιν ἀφθόνοις πάντες οἱ στρατιῶται.

30. τοὺς ἐν ταῖς κώμαις] Margo Villoif. πρὸς κωμῆτας annotat. Sequens αὐτοῖς pro vulgato αὐτῶν est ex libro Parif. Eton. et margine Villoif. Præterea Parif. cum Eton. παραθεῖναι dedit pro παραθεῖν. Male Eton. ἀπῆσαν habet.

32. βούλοιτο] Male Edd. vett. Guelf. Eton. εἰ βούλωτο habent; recte si cum Parif. libro deleuit Stephanus.

ἐκ τῶν ὑποκύνφαντα] Ita liber Eton.

πειν ὥσπερ βοῦν. Καὶ τῷ κωμάρχει ἐδίδosan λαμβάνειν, ὅ τι βούλοιο. Ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐδέχετο· ὅπου δὲ τινα τῶν συγγενῶν ἴδοι, πρὸς αὐτὸν αἰεὶ ἐλάμβανεν.

- 33 Ἐπεὶ δὲ ἦλθον πρὸς Χειρίσοφον, κατελάμβανον καὶ ἐκείνους σκηνοῦντας, ἐστεφανωμένους τοῦ ξηροῦ χιλοῦ στεφάνοις, καὶ διακονοῦντας Ἀρμενίους παῖδας σὺν ταῖς βαρβαρικαῖς στολαῖς· τοῖς δὲ παισὶν ἐδείκνυσαν ὥσπερ
34 ἐνεοῖς ὅ τι θεοὶ ποιεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἀλλήλους ἐφιλοφροτήσαντο Χειρίσοφος καὶ Ξενοφῶν, κοινῇ δὴ ἀνηράτων τὸν κωμάρχην διὰ τοῦ περσίζοντος ἐρμηνέως, τίς εἴη ἡ χώρα. Ὁ δ' ἔλεγεν, ὅτι Ἀρμενία. Καὶ πάλιν ἡρώτων, τίνι οἱ ἵπποι τρέφονται. Ὁ δ' ἔλεγεν, ὅτι βασιλεῖ δασμός· τὴν δὲ πωλησίον χώραν ἔφη εἶναι Χάλυβας, καὶ τὴν ὁδὸν
35 ἔφραζεν, ἣ εἴη. Καὶ αὐτὸν τότε μὲν ὤχετο ἄγων ὁ Ξενοφῶν πρὸς τοὺς αὐτοῦ οἰκέτας, καὶ ἵππον, ὃν εἰλήφει, παλαιότερον δίδωσι τῷ κωμάρχει ἀναθρέψαντι καταθῆναι, (ὅτι ἤκουσεν, αὐτὸν ἱερὸν εἶναι τοῦ Ἥλιου) δεδιώς, μὴ ἀποθάνῃ· ἐκακάκωτο γὰρ ὑπὸ τῆς πορείας· αὐτὸς δὲ τῶν πώλων λαμβάνει, καὶ τῶν ἄλλων στρατηγῶν καὶ

Vulgo erat ἰσοκρίαντα. Wyttenbach comparavit locum Philostrati in vita Apollonii ii. 28. ἐσφίρονται κρατῆρις ἀγγυροῖ τι καὶ χυροῖ, δίπλα συμπύταις ἀποχρῶν αἷς, ἀφ' ὧν πίνουσι κρίαντας ὥσπερ ποτιζόμενοι. Idem locum Hermogenis de Formis orationis ii. p. 505. annotavit hunc: Ταῦτος ὁ Ξενοφῶν κῆν τοῖς ἰσσοκρίαις, οἷος κῆν τοῖς ἄλλοις, οἷον διὰ χιλῶν ἰστίψαντο, ἴσταν λίγγ, καὶ διὰ τοῖς παισὶν ὡς ἰσσοῖς διαλίγονται, (corrigit W. διελίγνυντο), καὶ διὰ πίνειν ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἰστικρίαντα ἰδοὶ καθάσπερ βοῦν.

τῷ κωμάρχει] Juntina τὸν κωμάρχην dedit. Sequens στεφάνους omittunt Edd. vett. cum libro Eton. recentior manus in Guelf. adscripsit, liber Paris. in στεφάνους mutat, tanquam glossam seclustit Zeune. χιλῶν ἰστίψαντο ex h. l. laudavit Hermogenes. Equi-

dem στεφάνους prætuli vulgato στεφάνους.

33. διακονοῦντας] Liber Eton. διακονοῦντας dat. Deinceps ἀστυρεῖ νόοις dant Edd. vett. Guelf. Eton. et Amasæi versio. Verum ex Paris. libro dedit Stephanus, ὡς ἰσσοῖς habet Hermogenes, Suidas in voce ἰσσοῖς exhibet ὥσπερ ἰσσοῖς. Postea Juntina cum Guelf. dat.

34. τίς οἱ ἰσσοῖς] Articulum ei de meo addidi, utpote necessarium. Significatur equi isti, de quibus est scd. 24.

35. ὁ Ξενοφῶν] Articulum ex libro Eton. addidit Zeune.

εἰλήφει] Confer scd. 24. quanquam ibi de equo nihil est. Deinde ἔλασεν dat liber Eton. Persas Soli equos immolasse tradit Cyrop. viii. 3, 12.

τῶν πώλων] Liber Paris. et Eton.

λοχαγῶν ἔδωκεν ἐκάστῳ πῶλον. Ἦσαν δ' οἱ ταύτη 36
ἵπποι μείονες μὲν τῶν Περσικῶν, θυμοειδέτεροι δὲ πολ-
λῷ. Ἐνταῦθα δὴ καὶ διδάσκει ὁ κωμάρχης, περὶ τοὺς
πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων σακκία περιειλεῖν,
ὅταν διὰ τῆς χιότος ἄγωσιν· ἄνευ γὰρ τῶν σακκίων κατ-
εῴοντο μέχρι τῆς γαστροῦ.

CAP. VI.

ΕΠΕΙ δὲ ἡμέρα ἦν ὄγδοη, τὸν μὲν ἡγεμόνα παραδί-
δωσι Χειρισόφῳ, τοὺς δ' οἰκέτας καταλείπει τῷ κωμάρ-
χῃ, πλὴν τοῦ υἱοῦ ἄρτι ἡβάσκοτος. Ταῦτον δ' Ἐπι-
σθένει Ἀμφιπολίτῃ παραδίδωσι φυλάττειν, ὅπως, εἰ
καλῶς ἡγήσαιο, ἔχων καὶ ταῦτον ἀπίοι. Καὶ εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτῶν εἰσεφόρησαν ὡς εἰδύναντο πλεῖστα, καὶ ἀνα-
ζεύξαντες ἐπορεύοντο. Ἦγεῖτο δ' αὐτοῖς ὁ κωμάρχης 2

τὸν πῶλον. Ceterum Hutchinson recte videtur præfatos copiarum intelligere, quibus præerat ipse Xenophon; omnibus enim numerus pul-
lorum editus scē. 24. non sufficebat. Sed vide annotata ad eum locum.

36. θυμοειδέτεροι] Edd. vett. θυμοειδέτεροι, Steph. et Guelf. θυμοειδέτεροι, Zeune formam θυμοιδ. ex libro Paris. Eton. recepit, θυμοιδ. Weiske. Vegetius libri vi. cap. 6. Ad usum felle Persæ provinciis omnibus meliores præstat equos, patrimoniorum censibus æstimatos, iam ad vehendum molles, et ipsius incessus nobilitate pretiosos. Sequuntur Armeni atque Sapharēni. Morem tondendorum equorum Armeniorum et Persicorum idem enarrat ii. 28, 35. Oppianus Cyneg. i. 277. de equis: Ἀρμένιοι Πάρδοι τε βαθυπλάκῃσι τελλίδουσι.

περιελῶν] Ita pro περιελῶν, quod habet etiam Suidas sub hoc verbo, scriptum habet liber Paris. et Eton. Hutchinson comparat Montefalconii Antiquit. illustr. tom. iv. p. i. p. 79. Strabo xi. p. 772. de Caucaſo: ἀποδύμενοι κενερωτὰ ἀμφοτέρωθεν τῶν

πλάτων πλατῖα διὰ τὰς χιόνας καὶ τοὺς κροσσάλλους. Arrianus Suidæ sub voc. λόγος ita narrat: οἱ δὲ κύκλοις ἐν λόγῳ τοῖς πᾶσι περιελόμενοι αὐτοὶ τε ἀβλαβῶς ἐστέχοντο κατὰ χιόνας πειζομένης ὑπὸ τῶν κύκλων, καὶ τοῖς Ῥωμαίοις παρούχον οὐ χαλίστην τὴν πύρρον. ἢ δι' ἡ χιόνος ὡς δ' (16) πόδας πολλὰ καὶ τὸ βάθος. Regio non nominatur, de qua Arrianus ista narraverit.

ἄνευ γὰρ] Edd. vett. ἄνευ δὲ, Guelf. τῶν omittit, Eton. ἴσως dat pro μίχρη. Suidas brevius: ἄνευ δὲ τὸ μὴ καταδύεσθαι. Stephanianum ἄνευ γὰρ habet etiam margo Villois.

1. ὄγδοη] Diodorus xiv. 29. ἐλπίσαντες δὲ ταῖς πόμας ἡμέρας ἐκτὸς παρεγίγνησαν εἰς τὸν Φάσιν.

παραδίδωσι] Cod. Eton. διδωσι. Deinceps Paris. ἡγάγοντο. Idem cum Eton. postea ἀπίοι εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν, ἢ ᾧ εἰσεφόρησαν.

2. ὁ αὐτῶν] Paris. Eton. ὁ αὐτός. Deinceps ἢ, pro ἴσως positum censēbat Hutchinson, ἢ ad κωμάρχην refert Zeune. Præterea Hutchinson aliam excogitavit rationem et ἢ de tempore dictum putat impersonaliter, uti i. 8, 1. probante Weiskio;

- λελυμένοι δια χιόνος· καὶ ἤδη τ' ἦν ἐν τῷ τρίτῳ σταθμῷ, καὶ ὁ Χειρίσοφος αὐτῷ ἐχαλεπάνθη, ὅτι οὐκ εἰς κώμας ἦγεν. Ὁ δ' ἔλεγεν, ὅτι οὐκ εἶεν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ὁ δὲ Χειρίσοφος αὐτὸν ἐπαιστέ μεν, ἔδρασε δ' οὐ.
- 3 Ἀπὸ δὲ τούτου ἐκείνος τῆς νυκτὸς ἀποδράς ὤχετο, καταλιπὼν τὸν υἱόν. Τούτῳ γε δὴ Χειρισόφῳ καὶ Ξενοφῶντι μόνον διάφορον ἐν τῇ πορείᾳ ἐγένετο, ἡ τοῦ ἡγεμόνος κάκωσις καὶ ἀμέλεια. Ἐπισθένης δὲ ἡράσθη τε τοῦ παιδὸς καὶ οἰκάδε κομίσας πιστοτάτῳ ἐχρήτο.
- 4 Μετὰ τούτο σταθμούς ἐπτὰ ἐπορεύθησαν, ἀνὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας, παρὰ τὸν Φάσιν ποταμὸν, 5 εὖρος ὡς πλεθριαῖον. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμούς δύο, παρασάγγας δέκα· ἐπὶ δὲ τῇ εἰς τὸ πεδῖον ὑπερβολῇ ἀπήντησαν αὐτοῖς Χάλυβες καὶ Τάοχοι καὶ 6 Φασιανοί. Χειρίσοφος δὲ, ἐπεὶ κατέϊδε τοὺς πολεμίους ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ, ἐπαύσατο πορευόμενος, ἀπέχων ὡς πεντήκοντα σταδίους, ἵνα μὴ κατὰ κέρας ἄγων πλησιάσῃ τοῖς πολεμίοις· παρήγγειλε δὲ τοῖς ἄλλοις παράγειν τοὺς λόχους, ὅπως ἐπὶ Φάλαγγος γένοιτο τὸ στρά-

sed ibi est καὶ ἥδη τι ἦν ἀμφὶ ἀγῶνος πλάθουσιν. quæ nota temporis satis est nota.

ἦν] Eton. ἦσαν.

3. Ἀπὸ δὲ τούτου] Parif. Eton. in δὲ τούτου.

Ταῦτό γε δὴ] Stephani conjecturam vulgato τούτῳ τι δὴ cum Hutchinsono substituit Weiske. Castal. καὶ τότε δὴ (voluit δὴ) dedit; scripturam Parif. Eton. et marginis Steph. τότε δὴ recepit Zeune, qui tamen εἴδε δὴ scriptum malebat.

4. παρὰ τὸν Φάσιν] Diodorus xiv. 29. καὶ δὲ εἴκοσι ἡμέρας διαμένοντες διακομίζοντο τὴν Κάον (Τάον vel Τάοχον) καὶ Φασιανῶν χώραν. Araxem fluvium intelligi censent Interpretes, cum quibus facit Mannert Geogr. v. p. 212. sed hic Græcos Phasin trans-

isse falso posuit.

ὡς πλεθριαῖον] Particulam omittunt Parif. Eton.

6. ὡς πεντήκοντα] Stephanus et cum eo Weiske τριάκοντα dedit adfulpante libro Parif. qui cum Eton. eis pro ὡς dat. Vulgatum numerum tuentur libri Eton. Guelf. Edd. et versio Amasæi.

κατὰ κέρας ἄγων] Vide dicta ad Cyrop. vii. 1, 26.

δι τῶν ἄλλων] Eton. δι καὶ τ. ἄλ. παρέχουσιν] Traducere ad frontem in latitudinem. Hipparchici iv. 9. καὶ τὸ μέγεθος δι ὅπου μακρύνει ἐν τῇ τάξει οἱ πεμπάδαρχοι παρέχοντι. Cyrop. ii. 3, 21. ἄγοντα τὴν τάξιν ἐφ' ἑαυτῶν, καὶ παραγγέλλοντα τοῖς ὑποτακτοῖς λόχους παρέχουσιν—eis μέγεθος.

τευμα. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον οἱ ὀπισθοφύλακες, συνεκάλεσε γ
τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς, καὶ ἔλεξεν αὐτῷ·

Οἱ μὲν πολέμοι, ὡς ὁρᾶτε, κατέχουσιν τὰς ὑπερβο-
λὰς τοῦ ὄρους· ὥρα δὲ βουλευέσθαι, ὅπως ὡς κάλλιστα
ἀγωνιούμεθα. Ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ παραγγέλλειν μὲν ὁ
ἀριστοποιεῖσθαι ταῖς στρατιώταις, ἡμᾶς δὲ βουλευέ-
σθαι, εἴτε τήμερον εἴτε αὔριον δοκεῖ ὑπερβάλλειν τὸ ὄρος.
Ἐμοὶ δὲ γε, ἔφη ὁ Κλεάνωρ, δοκεῖ, ἐπὰν ὡς τάχιστα ὁ
ἀριστήσωμεν, ἐξοπλισαμένους ὡς τάχιστα ἵνα ἐπὶ τοὺς
ἀνδρας. Εἰ γὰρ διατρίψωμεν τὴν τήμερον ἡμέραν, οἱ
τε νῦν ὄρωντες ἡμᾶς πολέμοι θαρσαλιώτεροι ἔσονται,
καὶ ἄλλους εἰκός, ταύτων θαρρούντων, πλείους προσγενέ-
σθαι.

Μετὰ τούτων Ξενοφῶν εἶπεν· Ἐγὼ δ' οὕτω γινώσκω· 10
Εἰ μὲν ἀνάγκη ἐστὶ μάχεσθαι, ταῦτο δεῖ παρασκευά-
σασθαι, ὅπως ὡς κράτιστα μαχοίμεθα· εἰ δὲ βουλό-
μεθα ὡς ῥᾶστα ὑπερβάλλειν, ταῦτό μοι δοκεῖ σκεπτέον
εἶναι, ὅπως ὡς ἐλάχιστα μὲν τραύματα λάβοιμεν, ὡς
ἐλάχιστα δὲ σώματα ἀνδρῶν ἀποβάλοιμεν. Τὸ μὲν οὖν 11
ὄρος ἐστὶ τὸ ὀρώμενον πλέον, ἢ ἐφ' ἐξήκοντα στάδια, ἀν-
δρες δ' οὐδαμῇ φυλάττοντες ἡμᾶς φανεροὶ εἰσιν, ἀλλ' ἢ
κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν· πολὺ οὖν κρεῖττον, ταῦ ἐρήμου
ὄρους καὶ κλέψαι τι πειρᾶσθαι λαθόντας καὶ ἀρπάσαι
φθάσαντας, ἢν δυνώμεθα, μᾶλλον, ἢ πρὸς ἰσχυρὰ χρο-

8. ὑπερβάλλειν] Eton. ὑπερβαλλέ-
σθαι.

9. διατρίψωμεν] Guelf. στίψωμεν—
πλείων.

10. δι' παρασκευάσασθαι] Edd. vett.
Guelf. Eton. δι' παρασκευάσασθαι.
ὡς ἐλάχιστα] Auctore Hutchinsfano
ὡς inferunt Zeune et Weiske.

λάβοιμεν—ἀποβάλοιμεν] Junt. Ald.
λάβοιμεν. Liber Eton. λάβοιμεν—ἀπο-
βάλοιμεν. quam scripturam probabat

G. Hermann Obf. Crit. ad Æschy-
lum et Eurip. p. 23.

11. ἐφ' ἐξήκοντα] Præpositionem
omittit Eton. Deinceps οὐδαμῶς Cas-
tal. Etiam Eton. habet ἡμᾶς οὐδα-
μῶς οὐκ οὐκ φανεροί, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν
ὁδόν.

λαθόντας] Junt. λαβόντας. Dein-
de Edd. vett. cum Guelf. ληόντας,
Eton. ληόντας dant.

- 12 ρία καὶ ἄνδρας παρεσκευασμένους μάχεσθαι. Πολὺ
 γὰρ ῥᾶον, ὄρθιον ἀμαχεῖ ἵεναι, ἢ ὁμαλὸν ἐνθῆν καὶ ἐνθῆν
 πολεμίων ὄντων· καὶ νύκτωρ ἀμαχεῖ μᾶλλον ἢ τὰ πρὸ
 ποδῶν ὀρέῃ τις, ἢ μεθ' ἡμέραν μαχόμενος· καὶ ἡ τρα-
 χεῖα τοῖς ποσὶν ἀμαχεῖ ἰαῦσιν εὐμενεστέρα, ἢ ὁμαλὴ τὰς
 13 κεφαλὰς βαλλομένοις. Κλέψαι δὲ οὐκ ἀδύνατόν μοι
 δοκεῖ εἶναι, εἶχον μὲν νυκτὸς ἵεναι, ὡς μὴ ὀραῖσθαι· εἶχον
 δὲ ἀπελθεῖν τοσοῦτον, ὡς μὴ αἰσθῆσιν παρέχειν. Δο-
 κοῦμεν δ' ἂν μοι, ταύτῃ προσποιούμενοι προσβαλεῖν, ἐρη-
 μοτέρῳ ἢ τῷ ἄλλῳ ὅρει χρῆσθαι· μένουσι γὰρ αὐτοῦ
 14 μᾶλλον ἀθροοὶ οἱ πολέμιοι. Ἀτὰρ τί ἐγὼ περὶ κλοπῆς
 συμβάλλομαι; Ὑμᾶς γὰρ ἔγωγε, ὦ Χειρίσοφε, ἀκούω,
 τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅσοι ἐστὲ τῶν ὁμοίων, εὐθύς ἐκ
 παίδων κλέπτειν μελετᾶν· καὶ οὐκ αἰσχρὸν εἶναι, ἀλλὰ
 15 ἀναγκαῖον κλέπτειν, ὅσα μὴ κωλύει νόμος. Ὅπως δὲ
 ὡς κράτιστα κλέπτητε καὶ πειρᾶσθε λανθάνειν, νόμιμον

12. ὁμαλὸν] Parif. Eton. margo Steph. ὁμαλός.

ἀμαχεῖ μᾶλλον] Ita cum Parif. Stephanus, deleto ὡς, quod inferunt Edd. vett. cum Guelf. et inepte defendit Zeune. ὡς μόνον malebat Brodæus. Sequens μαχόμενος male in μαχομένοις mutant Edd. vett. cum Guelf.

ἢ ὁμαλὴ] Mihi articulus deesse videtur, ut scribatur ἢ ἢ ὁμαλὴ, ut antea est ἢ τραχεῖα.

13. Κλέψαι δὲ] Eton. καὶ κλέψαι δὲ. Deinceps ἔχον γὰρ Edd. vett. cum Guelf.

ὡς μὴ ὀραῖσθαι] Vulgatum ὡς μὴ δύνασθαι ἔρασθαι damnant Parif. Eton. quod ob membrorum convenientiam servandum censēbat Weiske, quam equidem non perspicio.

τοσοῦτον] Weiske intelligit μέρους συγκριμάτων, præfert tamen scriptum τοσοῦτους. Assentior viro docto. Vulgo de spatio interpretantur.

προσβαλεῖν] Parif. προσβάλλειν. Idem cum Eton. sequens ἄλλῳ omittit: postea ἀθροῖα deest in Eton.

14. συμβάλλομαι] Index Zenonianus ex h. l. interpretatur in medium proferre. Sed plenum λόγους συμβάλλομαι est in Cyrop. ii. 2, 21. quod imitatur auctor de Corrupta Eloquentia c. 42. de his rursus conferentibus nempe sermonem.

ὁμοίων] Sunt qui in Cyropædia ὁμοίωμα dicuntur. Dixi de vocabulo in Lexico Gr. dixit Wolfius ad Leptineam p. 88. dixit Weiske ad Cyrop. ii. 1, 2. De Lacedæm. Rep. x. 7. xiii. 1. et 7. Vide dicenda ad Isæ. 16.

εὐθύς] Eton. εὐθύς τι. De re ipsa compara librum de Laced. Rep. ii. 7. seqq. et ibi dicenda.

ἀναγκαῖον] Parif. Eton. margo Steph. καλὸν dant, quod equidem præfero. Ita enim rectius sequitur Isæ. 6. καὶ μάλα ὄντως δικαῖον τοῦ κατὰ τὸν τῷ κλίσσονται.

15. ὡς κράτιστα] Parif. ὡς τάχιστα κλίσσονται τι καὶ πειρᾶσθαι. Deinde idem cum Eton. dat ὁρμησὶν μὴ γὰρ. Alienum est μὴ; qui γὰρ dedit, ferparari voluit membra sic: ὅπως—

ἄρα ὑμῖν ἐστίν, ἐὰν ληφθῇτε κλέπτοντες, μαστιγοῦσθαι. Νῦν οὖν μάλα σοι καιρός ἐστίν ἐπιδείξασθαι τὴν παιδείαν, καὶ φυλάξασθαι μέντοι, μὴ ληφθῶμεν κλέπτοντες τοῦ ὅρους, ὥς μὴ πολλὰς πωλῆγας λάβωμεν.

Ἄλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Χειρίσοφος, καὶ ἐγὼ ὑμᾶς ἀκούω 16 τοὺς Ἀθηναίους δεινοὺς εἶναι κλέπτειν τὰ δημόσια, (καὶ μάλα ὄντος δεινοῦ τοῦ κινδύνου τῷ κλέπτοντι) καὶ τοὺς κρατίστους μέντοι μάλιστα, εἴπερ ὑμῖν οἱ κράτιστοι ἄρχειν ἀξιώνται ὥστε ἄρα καὶ σοὶ ἐπιδείκνυσθαι τὴν παιδείαν. Ἐγὼ μὲν τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἑτοιμός εἰμι, 17 τοὺς ὀπισθοφύλακας ἔχων, ἐπειδὴν δειπνήσωμεν, ἰέναι καταληφόμενος τὸ ὅρος. Ἐχω δὲ καὶ ἡγεμόνας· οἱ γὰρ γυμνήτες τῶν ἐφεπομένων ἡμῖν κλωπῶν ἔλαβόν τινας ἐνεδρεύσαντες· καὶ τούτων πυνθάνομαι, ὅτι οὐκ ἄβατόν ἐστι τὸ ὅρος, ἀλλὰ νέμεται καὶ αἰξὶ καὶ βουσίν· ὥστε, ἥνπερ ἄπαξ λάβωμέν τι τοῦ ὅρους, βατὰ καὶ τοῖς ὑποζυγίοις ἔσται. Ἐλπίζω μέντοι, οὐδὲ τοὺς πολεμίους 18 μενεῖν ἔτι, ἐπειδὴν ἴδωσιν ἡμᾶς ἐν τῷ ὁμοίῳ ἐπὶ τῶν ἄκρων· οὐδὲ γὰρ νῦν ἐθέλουσι καταβαίνειν εἰς τὸ ἴσον ἡμῖν. Ὁ δὲ Χειρίσοφος εἶπε· Καὶ τί δεῖ σε ἰέναι, καὶ 19

κρίνεται, καὶ πυρᾶσθαι λ. Sed in vulgata πυρᾶσθαι est modus conjunctionis cum ἴσως copulatus per καί.

φυλάσσασθαι μέντοι] Ita Paris. Eton. pro φυλάττεσθαι vulgato ante Zeunium. Mihi in verbis καὶ φ. μέντοι junctura dura esse videbatur.

τοῦ ὅρους] Scilicet τι vel μέρος. Sequens πολλὰς omittunt Paris. Eton.

16. τοὺς κρατίστους μέντοι] Et vero optimates optime, si quidem optimates apud vos sunt, qui magistratibus funguntur. Habes interpretationem ὁμοίων, qui Spartæ dicebantur.

17. γυμνήτες] Suidas in voc. κλωπῶν cum Paris. et Eton. hoc pro vulgato γυμῆται dant. Præterea Stephanus κλωπῶν malebat scriptum, contra quem monuit Zeune genitivum κλω-

πῶν esse a recto κλωπῶ, quo nomine dicuntur barbari agmen Græcorum spe prædæ clam infecuti. Sed κλωπῶν scribendum esse recte admonuit Porson comparato verbo κλωπεύειν infra vi. 1, 1. Postea ἰσχυρίων est in Eton.

καὶ τούτων] Vulgatam scripturam ἐνεδρεύσαντες τούτων καὶ vitiosam esse vidit primus Stephanus, quem secutus Hutchinson verba transposita duo rectius distinxit.

νέμεται] Juntina cum Eton. γίμνεται. Sequens καὶ omittit Eton.

18. μέντοι] Eton. ἢ dat. Deinceps μέντοι est in Edd. vet. et Guelf. ubi deest sequens ἔτι.

19. καὶ λίσσιν] Ex lectione Edd. vet. et Guelf. καταλίσσιν Castal. effecit καὶ καταλίσσιν.

- λείπειν τὴν ὀπισθοφυλακίαν, ἀλλ' ἄλλους πέμψον,
 20 εἰάν μὴ τινες ἐθελούσιοι φαίνωνται. Ἐκ τούτου Ἀρι-
 στώνυμος Μεθυδριεύς ἔρχεται, ὀπλίτας ἔχων, καὶ Ἀρι-
 στίας Χῖος γυμνήτας, καὶ Νικόμαχος Οἰταῖος γυμνῆ-
 τας· καὶ σύνθημα ἐποιήσαντο, ὅποτε ἔχοιεν τὰ ἄκρα,
 21 πυρὰ καίειν πολλά. Ταῦτα συνθέμενοι ἡρίστων· ἐκ δὲ
 τοῦ ἀρίστου προήγαγεν ὁ Χειρίσοφος. τὸ στράτευμα πᾶν
 ὡς δέκα στάδια πρὸς τοὺς πολεμίους, ὅπως ὡς μάλιστα
 δεκοίῃ ταύτῃ προσάξειν.
 22 Ἐπεὶ δὲ ἐδίδιπνησαν, καὶ νύξ ἐγένετο, οἱ μὲν ταχθέν-
 τες ὥχοντο, καὶ καταλαμβάνουσι τὸ ὄρος· οἱ δ' ἄλλοι
 αὐτῷ ἀνεπαύοντο. Οἱ δὲ πολεμιοί, ὡς ἤσθοντο ἐχόμενον
 τὸ ὄρος, ἐγρηγόρεσαν, καὶ ἔκαιον πυρὰ πολλὰ διὰ νυκτός.
 23 Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, Χειρίσοφος μὲν θυσάμενος ἦγε
 κατὰ τὴν ὁδόν· οἱ δὲ τὸ ὄρος καταλαβόντες κατὰ τὰ
 24 ἄκρα ἐπήσαν. Τῶν δ' αὖ πολεμίων τὸ μὲν πολὺ ἔμενον

20. Ἰρχιται] Intellige Ἰσιλεύσιος.
 Compara supra cap. 1. sect. 28.

Οἰταῖος] Juntina cum Eton. οἰταῖος,
 Paris. Guelf. cum Ald. et Steph. no-
 stram habent scripturam, ab OETA
 Melienfium ductam. Ceterum bis
 γυμνήτας posui pro vulgato γυμνῆ-
 τας. Cf. ad cap. 1. sect. 6. annotata.

21. Χειρίσοφος] Vulgatum Ἀριστό-
 νυμος ex Codd. Paris. Eton. regio B.
 et margine Steph. correxit Zeune.
 Deinceps ἀπὸ δέκα dat Eton.

προσάξειν] Cum Edd. vett. Guelf.
 προσέξειν dat.

22. ὥχοντο] Paris. Eton. ἀπέρχοντο.
 Deinceps ἰσχυρόντο Eton.

23. ἔειπ] Eton. ἰσχυρὰ habet. Se-
 quens ἰσχυρίσθων ex correctione Por-
 soni dedi pro vulgato ἰσχυρίσθων.
 Recte enim admonet vir doctus tem-
 pore Xenophontis formam verbi ἰσχυ-
 ρεύειν nondum fuisse usu receptam.
 Probam formam annotat ex Aristoteli
 phanis Pluto 744. In Ecclesiast. 32.
 probat scripturam ἰσχυρίσθων, ubi
 Brunck ἰσχυρίσθων ex libro Regio de-

dit, antea vero erat ἰσχυρίσθων. Sed
 membranæ aliæ habent ἰσχυρίσθων,
 in quo verum ἰσχυρίσθων vel Porsoni
 ἰσχυρίσθων atticum latet. Libri Raven-
 natis ἰσχυρίσθων inepte posuit Roma-
 nus Editor. In Xenophontis Cyneg.
 v. 1. editur ὅταν μὲν ἰσχυρίσθων, ubi
 scribendum censeo ἰσχυρίσθων. Ad-
 verbium ἰσχυρίσθων in Luciani Her-
 motimo tom. iv. p. 2. defendere mal-
 lunt inepte comparato loco Alciph-
 ronis 3. Ep. 38. quam, quod res
 suadet, scribere: ἢ μὴ πᾶσι τις ἰσχυ-
 ροῦς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ γοργῶν ἀναβλέπει.
 In Alciphrone autem unice verum
 est: βαμπαλῖον, καὶ ἰσχυρίσθων βλίσσων-
 τα.

κατὰ τὰ ἄκρα] Ita Juntina, Bro-
 dæi liber, Guelf. Eton. καὶ ἄκρα Ste-
 phan. Zeune verba hæc cum ἰσχυρίσθων
 copulavit distinguendo post καταλα-
 βόντες, quod verbum cum his ἀπὸ
 τὰ ἄκρα jungi voluit Weiske, inciso
 posito post ἄκρα.

24. Τῶν δ' αὖ] Eton. αὖ omisit.
 Deinde articulum ante ἄκρα in Edd.

ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὅρους, μέρος δ' αὐτῶν ἀπῆντα ταῖς κατὰ τὰ ἄκρα. Πρὶν δὲ ὁμοῦ εἶναι τοὺς πολλοὺς, ἀλλήλοις συμμικγύνουσιν οἱ κατὰ τὰ ἄκρα, καὶ νικῶσιν οἱ Ἕλληνες καὶ διώκουσιν. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ οἱ ἐκ τοῦ πεδίου οἱ μὲν πελτασταὶ τῶν Ἑλλήνων δρόμῳ ἔθεον πρὸς τοὺς παρατεταγμένους. Χειρίσσοφος δὲ βάδην ταχὺν ἐφείπετο σὺν τοῖς ὀπλίταις. Οἱ δὲ πολέμοι οἱ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐπεὶ δὴ τὸ ἄνω εἴρων ἠττώμενον, φεύγουσι· καὶ ἀπέθανον μὲν οἱ πολλοὶ αὐτῶν, γέρεα δὲ ἀμύπολλα ἐλήφθη· ἀ οἱ Ἕλληνες ταῖς μαχαίραις κόπτοντες ἀχρεῖα ἐποίουν. Ὡς δ' ἀνέβησαν, θύσαντες καὶ τρόπαιον στησάμενοι, 27 κατέβησαν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ εἰς κόμας πολλῶν καὶ ἀγαθῶν γεμούσας ἦλθον.

vett. et Guelf. omiffum ex Paris. adponitu Brodæi præeunte Stephano addidit Zeune.

ἀλλήλοις] Eton. τοὺς πολλοὺς ἀλλήλων dat, quod, mutatum in ἀλλήλοις, probabat Zeune, sic interpretatus: *præterquam univérſæ copiæ utriusque gentis conveniſſent, hi ſoli, qui ſumpti juxta tenebant* (Græci et barbari) *manus inter ſe conſerunt*. Quæ quidem interpretatio quanquam falſa eſt, quia Xenophon diſerte ait μέρος αὐτῶν ἀπῆντα ταῖς κατὰ τὰ ἄκρα; indicium tamen vitii in vulgata leſione et interpunctione latentis præbere videtur Eton. Si enim ἀλλήλοις συμμικγύνουσιν legas, uti ſcriptum extat etiam in Weiskiana, tum ſignificabunt ea verba ſecum junguntur, inter ſe cōmuni. Sententia vero poſtulare videtur, ut manus conſerant cum barbaris. Ὅμοῦ ὄναι ſimpliciter dicitur omiſſo ἀλλήλοις infra v. 6, 32. ὁμοῦ γίγνεσθαι iv. 2, 22. v. 4, 25. Sed eſt locus in Cypri. vii. 1, 9. ἰσχυρὰ δ' ἰκίγινωμαι, ὅταν ἦδῃ ἡμῶ προσιόντις ἀλλήλοις γυγνώμεθα, παῖνα ἰζάρῃ. ubi tamen ἀλλήλοις copulandum cum προσιόντις participio. Deinde οἱ κατὰ τὰ ἄκρα non ſunt Græci ſoli, ſed barbari etiam comprehenduntur; quod oſtendit ſequens colon καὶ νικῶσιν οἱ Ἕλληνες. ubi, ſi οἱ κατὰ τὰ ἄκρα

Græci ſoli eſſent intelligendi, verba οἱ Ἕλληνες abeſſe debebant. Quare ſcripturam πολλοὺς prætulī, quo vocabulo copiæ utriusque univerſæ ſignificantur Græcorum et barbarorum.

25. βάδην ταχὺν] Gradu p̄ſento, interpretatur Index Zeunianus. Opponitur nempe δρόμῳ ἰθιὺς præcedenti; et eſt in gradu etiam celeritas.

26. οἱ ἐν τῇ ὁδῷ] Junt. cum Guelf. οἱ omittit; pro ἐν in Eton. eſt ἰστί. Deinde ἰστί dant Edd. vett. cum Guelf. Poſtea ἡλωμένοι margo Villois.

27. πολλῶν καὶ ἀγαθῶν] Ex Paris. καὶ inferui, ſolenne in formula hac apud Atticos ſcriptores. Deinde idem liber cum Eton. dedit καὶ εἰς κόμας πολλῶν ἀγαθῶν γεμούσας ἦλθον, ubi vulgo eſt καὶ κόμας omiſſo verbo ἦλθον. Sed deeſſe aliquod verbum abſolvendam membrorum concinnitatem et ſententiam, ſtatim ſenſi; etiam numerus fit elegantior addito ἦλθον. Quodſi Codicum ſcripturam εἰς κόμας propter antecedens εἰς τὸ πεδῖον contemferis, poteris in fine ſimpliciter ὤρου addere. Weiſke poſt κόμας poſuit incifum. Diodorus xiv. 29. ἰσχυρῶν δ' αὐταῖς τῶν ἰγχερίων, τοὺς μὲν ἐν τῇ μάχῃ νικῶντας, πολλοὺς ἀνιλοι, αὐτοὶ δὲ καταλαβόντας τὸς τῶν ἰγχερίων κτήεις γεμούσας ἀγαθῶν,

CAP. VII.

ΕΚ δὲ τούτων ἐπορεύθησαν εἰς Τάοχους, σταθμούς
πέντε, παρασάγγας τριάκοντα· καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐπέ-
λιπε· χωρία γὰρ ὄκουν ἰσχυρὰ οἱ Τάοχοι, ἐν οἷς καὶ τὰ
2 ἐπιτήδεια πάντα εἶχον ἀνακεκομισμένοι. Ἐπεὶ δὲ ἀφί-
κοντο εἰς χωρίον, ὃ πόλιν μὲν οὐκ εἶχεν, οὐδ' οἰκίας,
συνεληλυθότες δὲ ἦσαν αὐτόσε καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες
καὶ κτήνη πολλὰ, Χειρίσοφος μὲν πρὸς τοῦτο προσέβαλ-
λιν εὐθὺς ἤκων· ἐπεὶ δὲ ἡ πρώτη τάξις ἔκαμνεν, ἄλλη
προσῆι, καὶ αὖθις ἄλλη· οὐ γὰρ ἦν ἀθρόοις περιστῆ-
3 ναι, ἀλλὰ ποταμὸς ἦν κύκλω. Ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν ἦλθε
σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι καὶ πελτασταῖς καὶ ὀπλίταις,
ἐνταῦθα δὴ λέγει Χειρίσοφος· Εἰς καλὸν ἤκεις· τὸ γὰρ
χωρίον αἰρετέον· τῇ γὰρ στρατιᾷ οὐκ ἔστι τὰ ἐπιτήδεια,
εἰ μὴ ληψόμεθα τὸ χωρίον.

4 Ἐνταῦθα δὴ κοινῇ ἐβουλεύοντο· καὶ τοῦ Ξενοφώντος

ἰδιόγραφον ἐν αὐταῖς ἡμέραις πινυκαί-
δικα. ἀναξίξαντες δ' ἐκείθιν, διπλᾶσι
τῇ Χαλκιδίῳ καλουμένῳ χώρῳ ἐν
ἡμέραις ἑπτά.

1. τριάκοντα] Hic est numerus in
Ald. et Codice Paris. quem adscivit
cum Stephano Zeune; contra τρι-
τάκοντα est in Juntina, Guelf. et E-
ton. Ita diebus singulis decem para-
sanges tribuuntur.

πάντα] Omittit liber Eton. et deest
in simillimo loco fecit. 17.

2. μὲν πρὸς] Eton. μὲν οὖν πρὸς dat.
Deinde Guelf. ἰτιδὴ δὲ 4. Postea
ἀπὸ τῆς Paris. Eton. margo Steph.
Denique πρὸς Junt. Guelf. πρὸς
Eton.

ἀλλὰ ποταμὸς] Ita liber Paris. Vul-
gatum ἀπὸ τῆς in ἀπὸ τῆς, ad χω-
ρίον referendum, auctore Leunclavio
et praeunte Welfio cum Hutchin-
sono mutarunt Zeune et Weiske.
Temere et falso! Ex sectione 4. ap-
paret πρὸς μὲν fuisse; ὅπου δὲ eis

πάντῃ περιεῖναι παρῆναι, καλεῖσθαι λί-
θους ὑπὲρ ταύτης τῆς ἀπὸ τῆς πύ-
ρας. Aditum unum et angustum
cingebat petra imminens per spatium
plethri unius cum dimidio, confi-
tum pinis per intervalla positis;
quod cum transierant Græci, mon-
tis cacumen adorti capiunt. Quod
facere non potuissent, si petra undi-
que praeceps locum tutata fuisset.
Deinde πρὸς non est simpliciter
aditus, sed via, quæ inter petram et
alium locum, quem fluvium fuisse
ait Xenophon circumdatum monti,
ducebat ad montem. Quod si vero
monti et petræ pauci viri infige-
bant, quamquam alias præruptæ,
quid impediebat Græcos aliunde ten-
tare adscensum in montem, si eos
viri pauci in fronte apparentes terre-
bant?

3. ἔτι] Eton. ἰτιδὴ dat et verba
καὶ πελτασταῖς omittit. Deinde ἔτι
est in Paris. et Eton.

ἐρωτῶντος, τί τὸ κωλύον εἴη εἰσελθεῖν, εἶπεν ὁ Χειρίσοφος·
 Ἄλλὰ μία αὕτη ἐστὶ πάροδος, ἣν ὀρᾷς· ἔταν δέ τις
 ταύτῃ πειράεται παριέναι, κυλινδοῦσι λίθους ὑπὲρ ταύτης
 τῆς ὑπερχούσης πέτρας· ὅς δ' ἂν καταληφθῇ, οὕτω
 διατίθεται. Ἄμα δ' ἔδειξεν αὐτῷ συντετριμμένους ἀν-
 θρώπους καὶ σκέλη καὶ πλευράς. Ἦν δὲ τοὺς λίθους
 ἀναλώσωσιν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἄλλο τι ἢ οὐδὲν κωλύει
 παριέναι; οὐ γὰρ δὴ ἐκ τῶ ἐναντίου ὀρῶμεν, εἰ μὴ ὀλί-
 γους τούτους ἀνθρώπους· καὶ τούτων δύο ἢ τρεῖς ὀπλι-
 σμένους. Τὸ δὲ χωρίον, ὡς καὶ σὺ ὀρᾷς, σχεδὸν τρία
 ἡμίπλεθρα ἐστίν, ἀ δεῖ βαλλεμένους παρελθεῖν. Τού-
 του δὲ ὅσον πλεθρον δασὺ πίτυσι διαλειπούσαις μεγά-
 λαις, ἀνθ' ὧν ἐστηκότες ἄνδρες τί ἂν πιάσχοιεν ἢ ὑπὸ
 τῶν φερομένων λίθων ἢ ὑπὸ τῶν κυλινδουμένων; τὸ λοι-
 πὸν οὖν ἤδη γίγνεται ὡς ἡμίπλεθρον, ὃ δεῖ, ὅταν λωφῇ-
 σωσιν οἱ λίθοι, παραδραμεῖν. Ἄλλ' εὐθέως, ἔφη ὁ
 Χειρίσοφος, ἐπειδὴν ἀρξώμεθα εἰς τὸ δασὺ παριέναι,
 φέρονται οἱ λίθοι πολλοί. Αὐτὸ ἂν, ἔφη, τὸ δεῖν εἶη·
 θάπτον γὰρ ἀναλώσουσι τοὺς λίθους. Ἄλλὰ πορευώ-
 μεθα, ἔειπεν ἡμῖν μικρόν τι παραδραμεῖν ἔσται, ἣν θυνώ-
 μεθα· καὶ ἀπελθεῖν ῥάδιον, ἣν βουλώμεθα.

4. ἄλλὰ μία] Parif. Eton. ἄλλὰ
 omittunt. Deinde *ισχυρῶς* male est
 in Edd. vett. Steph. Guelf. verum in
 Leoncl. libris Parif. Eton.

ἔδειξεν αὐτῷ] Parif. et margo Steph.
 omisso αὐτῷ habet *ἔδειξεν*.

5. τοὺς λίθους] Eton. καὶ λίθους
 dat. Deinde Castal. ἄλλο μὲν οὐδὲν
 κωλύει dedit ex conjectura inutili.
 οὐδὲ est in Eton.

6. δ' αὖ—παρελθεῖν] Parif. δ' αὖ, de-
 inde idem cum Eton. et margine
 Steph. *παρελθεῖν*.

δασὺ πίτυσι] Suidas sub voc. *πίτυς*
 habet ex h. l. *χωρίον πίτυσι διαλειπού-
 σαις μεγάλαις, ἀνθ' ὧν ἰσχυρότερος ἄνθρωπος
 τί δὲ πιάσκει*; unde vulgatum *ἀνθ'*

ἀνθ' defenditur, quod in *ισ'* δὲ Steph-
 anus, in *ισ'* δὲ Hutchinsonus mutari
 voluit. Defendit exemplo Homericī
Τρώων ἀνθ' ἰσχυρῶν Toup Emendat. p.
 361.

7. παριέναι] Parif. Eton. *προσείναι*
 dant.

αὐτὸ—εἶη] Hoc *ipsum* nobis *proderit*,
 interpretatur Zeune.

θάπτον γὰρ] Sequebatur vulgo
ἐλθόντες, quod omittunt Parif. Eton.
 et jam olim deleri jusserrat Muretus,
 contra in *ἄλλως* mutavit Weiske.

μικρόν τι] Vulgatum *μικρὸν ὄρεον*
τι ex Parif. Eton. et margine Steph.
 correxi. Muretus etiam *τι* deleri vo-
 luit. Weiske in *ὄρεον* latere suspi-

- 8 Ἐπεὺθεν ἐπορεύοντο Χειρίσοφος καὶ Ξενοφῶν καὶ Καλλίμαχος Παρράσιος, λοχαγός· (ταύτου γὰρ ἡγεμονία ἦν τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγῶν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ) οἱ δὲ ἄλλοι λοχαγοὶ ἔμενον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ. Μετὰ ταῦτο οὖν ἀπῆλθον ὑπὸ τὰ δένδρα ἄνθρωποι, εἰς τοὺς ἐβδομήκοντα, οὐκ ἄθροοι, ἀλλὰ καθ' ἓνα, ἕκαστος φυλαττόμενος ὡς ἐδύνατο. Ἀγασίας δὲ ὁ Στυμφάλιος καὶ Ἀριστάνυμος Μεθυδριεύς, καὶ οὗτοι τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγοὶ ὄντες, καὶ ἄλλοι δὲ, ἐφίστασαν ἔξω τῶν δένδρων· οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλὲς ἐν τοῖς δένδροις εὑτάναι πλεῖον, 10 ἢ τὸν ἓνα λόχον. Ἐνθα δὴ καὶ Καλλίμαχος μηχανᾶται τι· προέτρεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου, ὧς ὃ ἦν αὐτός, δύο ἢ τρία βήματα· ἐπεὶ δὲ οἱ λίθοι φέροντο, ἀνεχάζεται εὐπετῶς· ἐφ' ἐκάστης δὲ προδρομῆς πλεον ἢ δέκα ἅμα 11 ζαι πετρῶν ἀνῆλίσκοντο. Ὁ δὲ Ἀγασίας, ὡς ὄρᾳ τὸν Καλλίμαχον, ἃ ἐποίει, καὶ τὸ στράτευμα πᾶν θεώμενον, δέισας, μὴ οὐ πρῶτος παραδράμοι εἰς τὸ χωρίον, οὔτε τὸν Ἀριστάνυμον πλεσιόν ὄντα παρακαλέσας, οὔτε Εὐρύλοχον τὸν Λουσιέα, ἐταίρους ὄντας, οὔτ' ἄλλον οὐδένα, χωρεῖ 12 αὐτὸς, καὶ παρέρχεται πάντας. Ὁ δὲ Καλλίμαχος,

catur vocabulum, quod τῇ ῥῆδιον respondet.

ἢ βουλόμεθα] Ita Aldina, Steph. eum libro Parif. ἀλώμεθα Juntina, Guelf. Eton. Lascarin βαλλόμεθα legisse videri, admonet Stephanus.

8. εἰς τοὺς ἐβδομήκοντα] Eton. ὡς τοὺς ἐβδ. sed Parif. et margo Steph. ὡς ἐβδ.

9. ἐφίστασαν] Parif. et Eton. ἐφίστασαν.

10. Ἐνθα δὴ] Cum Aldina Stephanus Ἐνθα δὴ καὶ dedit, nostrum habet Junt. et Guelf.

μηχανᾶται τι· προέτρεχεν] Hanc Stephani scripturam (credo ex libro Parif. ductam) recepi cum Weiskio in locum vulgatæ μηχανᾶται προέτρεχεν. In illa tamen diversum verbi

tempus et asyndeton displicebat Zenonio. Verum diversitas temporum superest in utraque scriptura. Ceterum ἀνεχάζεται οὕτως hos tres Arcadas habes etiam supra iv. 1, 27. et infra v. 2, 11.

δύο ἢ τρία] Juntina καὶ δύο καὶ τρία, Ald. Guelf. δύο καὶ τρία. Deinceps ἰσχυρὰ δὲ dat Eton.

11. ἃ ἰσχυρὰ] Eton. ἃ ἰσχυρὰ. Deinde διώμενοι Edd. vett. Guelf.

χωρεῖν, οὔτε] Zeune in οὔτε mutatum monet, verba χωρεῖν αὐτὸς cum sequentibus καὶ παρέρχεται πάντας copulari per τι in οὔτε inclusum: tamen sequens geminum οὐδὲ mutavi in οὔτε propter usum Xenophon-teum.

ὡς ἰώρα αὐτὸν παριόντα, ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς ἴτους· ἐν δὲ τούτῳ παρέθει αὐτοὺς Ἀριστάνυμος Μεθυδριεύς, καὶ μετὰ ταῦτον Εὐρύλοχος Λουσιεύς· πάντες γὰρ οὗτοι ἀντεποιοῦντο ἀρετῆς, καὶ διηγωνίζοντο πρὸς ἀλλήλους καὶ οὕτως ἐρίζοντες αἰραῦσι τὸ χωρίον. Ὡς γὰρ ἄπαξ εἰσέδραμον, οὐδὲς ἔτι πέτρος ἄνωθεν ἠνέχθη. Ἐνταῦθα δὴ δεινὸν ἦν θάμα. αἱ γὰρ γυναῖκες, ῥίπτου- 13
σαι τὰ παῖδια, εἴτα καὶ ἑαυτὰς ἐπικατερῖπτουν· καὶ οἱ ἄνδρες ὡσαύτως. Ἐνθα δὴ καὶ Αἰνέας ὁ Στυμφάλιος λοχαγὸς, ἰδὼν τινα θέοντα ὡς ῥίψοντα ἑαυτὸν, στολὴν ἔχοντα καλὴν, ἐπιλαμβάνεται ὡς αὐτὸν κωλύσων. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐπισπᾶται, καὶ ἀμφοτέροι ὥχοντο κατὰ τῶν 14
πετρῶν φερόμενοι, καὶ ἀπέθανον. Ἐντεῦθεν ἄνθρωποι μὲν ὀλίγοι πάνυ ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα πολλά.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν διὰ Χαλύβων σταθμοὺς ἑπτὰ, 15
παρασάγγας πεντήκοντα. Οὗτοι ἦσαν, ὧν διῆλθον,

12. ἰώρα—παρεθί] Suidas in Ἴτους ex h. l. laudat ἰρά—παρεθί, quam scripturam probat cum Porlono. Fit enim ita narratio vividior.

ἀντεποιοῦντο ἀρετῆς] Imitatur Arrianus ii. 27, 9. καὶ ἑρς πολλὰ ἦν τῶν Μακεδόνων, ὅσα τι ἀρετῆς μιμητοῦντο, ὅστις πρῶτος αἰρᾶσι τὸ τίχως.

καὶ οὕτως—αἰρούσι.] Edd. vett. Guelf. καὶ οὗτοι—αἰρούσι. sed οὕτως est etiam in margine Villois. 2.

εἰσέδραμον] Vulgatum εἰς εἰσδραμον ex Paris. Etou. Villois. 2. et margine Steph. correxi, ubi tamen est οὐδὲς πέτρος omisso ἴτι. Non est de aggreffione (ἐπιδραμῇ) sermo, sed de itinere in locum oppugnatum. ἄπαξ est h. l. omnino, ut in Aristoph. Acharn. versu 307. πῶς δὲ γ' εἰ καλῶς λίγους ἂν, εἰς τὴν ἰστίαν γ' ἄπαξ εἰσι αὐτὴ βαρεῖς, οὕτις στίσις οὐδ' ἔρως μίσι. Cf. Vespargum vers. 1129. Sed in Avium versu 343. κλαυσὶ γὰρ, ἦν ἄπαξ γι τὸ φθαλμὸν κλαυῖς, licet interpretari quam primum. Ita in CE-

conom. x. 1. ἃ μου ἄπαξ ἀκούσας ταχὺ ἐπείθιστε, ubi statim, proleptice tam admonueram, obsequetur.

13. Αἰνέας] Diverfus ab eo, quem Arcadum imperatorem in pugna ad Mantineam nominant Hellenica vii. 3, 1. et ab auctore Poliorceticorum, qui narrat multa anno hoc postiora.

14. ὀλίγοι πάνυ] Ex Paris. πάνυ ὀλίγου dedit Zeune; deinceps Paris. Etou. et margo Steph. ὅσι πολλοὶ καὶ πρόβατα dant.

15. Χαλύβων] De his, diversis a Chalybibus ora maritimae Ponti vicinioribus, disputat Poliorceticorum. v. p. ii. p. 407. seqq. Cf. infra ad. v. 5, 17.

σταθμοὺς ἑπτὰ] Diodorus xiv. 29. διῆλθον τῇ Χαλκιδίῳ καλουμένῳ χώρῳ ἐν ἡμέραις ἑπτὰ. Pro πεντήκοντα Codex Paris. A. dat τινταράκοντα, quem numerum praefert Larcher. Zeuno Graeci propter pabuli et frumenti penuriam festinasse videntur.

- ἀλκιμώτατοι, καὶ εἰς χεῖρας ἤσαν· εἶχον δὲ θώρακας
 λινῶς μέχρι τοῦ ἥτρου, ἀντὶ δὲ τῶν πτερυγῶν σπάργανα
 16 πυκνὰ ἐστραμμένα. Εἶχον δὲ καὶ κνημίδας καὶ κράνη,
 καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον, ὅσον ξυλήν Λακωνικὴν,
 ᾧ ἔσφαττον, ὧν κρατεῖν δύναιτο· καὶ ἀποτέμνοντες ἀν-
 τὰς κεφαλὰς, ἔχοντες ἐπορεύοντο· καὶ ἦδον, καὶ ἐχρ-
 ρευσον, ὅπότε οἱ πολέμιοι ὄψεσθαι αὐτοὺς ἔμελλον· εἶχον
 δὲ καὶ δόρυ ὡς πεντεκαίδεκα πηχῶν, μίαν λόγχην ἔχον.
 17 Οὗτοι ἐνέμενον ἐν τοῖς πολίσμασιν· ἐπεὶ δὲ παρέλθοιεν εἰς
 "Ελλήνες, εἶποντο αἰὲ μαχόμενοι· ὥκουν δὲ ἐν τοῖς ὄχυ-
 ραῖς· καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐν ταῦτοις ἀνακεκομισμένοι ἦσαν·
 ὥστε μηδὲν λαμβάνειν αὐτόθεν τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ
 διετράφησαν τοῖς κτήνεσιν, ἃ ἐκ τῶν Ταόχων ἔλαβον.
 18 Ἐκ τούτου οἱ Ἕλληνες ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Ἀρπασον ποτα-
 μόν, εὖρος τεττάρων πλέθρων. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν
 διὰ Σκυθινῶν σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγγας εἰκοσι,
 διὰ πεδίου εἰς κόμας· ἐν αἷς ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ
 ἐπεσιτίσαντο.

πτερυγῶν] In locum vulgati *πτερυγῶν* ex Suida in voc. *ξυλή* et libris Paris. et Eton. restituit Zeune. Photii Lexici MS. auctoritatem addit Porfion. Ita etiam Pollux i. 134. et nofter de Re Equestri xii. 4. *περὶ δὲ τὸ ἥτρον καὶ τὰ αἰδῖα καὶ τὰ κύνη καὶ πτερυγὶς τοιαῦται καὶ τοιαῦται ἴστανται, ὅστις στήγειν τὰ μίλη.*

16. *ξυλήν Λακωνικὴν*] Cum Photio in Lexico MS. *ξυλή Λακωνικὴ* malebat Porfion.

ἀποτέμνοντες ἀντὰς Leoncl. *αὐ* vel *ἀποτέμνοντες* καὶ *ἔχ.* malebat; Weiske *ἀντὰς* reddi posse putabat; melius respondet, quod idem comparat, vernaculum *wohl, nach Befinden.*

μίαν λόγχην] Scilicet *ἱμακρόν*, ut infra v. 4. 12. nec *στέμματα* additum habens.

17: *ὥκουν*] Ita ex Paris. B. et Eton, correxi vulgatum *ἔχοντο*, suadente Bredæo et Mureto. *ἰλαχόντο* Stepha-

nus malebat; Leonclavius post *ἔχοντες* excidisse *ὅστις* putabat. Vulgatum ineptissime defendit Zeune.

ἐν ταῖς κόμας—ἦσαν] Supra cap. 7. sed. 1. *ἐν αἷς καὶ τὰ ἰστιάματα πάντα ἔχον ἀνακεκομισμένοι*, unde malim *ἔχον*.

18. *Ἀρπασον*] Diodorus *Ἀρπασον* vocat. Deinde *Σαοθῶν* Edd. vet. cum Guelf. apud Diodorum erat vulgo *Ταοκοντίων*. sed Wesfeling *Σαοθῶν* dedit. Stephanus Byz. *Σαοθῶν* *Ἰσθῶς* *ὁ ἀπὸ τῶν Μακεδόνων εἰς Περσίαν Ἀναβ. τιτάται*. Harpalum Mannert Geogr. v. p. 213, censet esse eum fluvium, qui hodie *Arpafu* vocatur.

Σαοθῶν] *Ἐφέ*, qui Straboni xi. p. 779. *Σακασσῶν* vocantur, suspicatur Mannert Geogr. v. p. 219; *Græcos* enim *Periarum Σάκας* in *Σαοθῶν* mutasse, ex Herodoto constare. Idem repetit vi. p. ii. p. 416.

ἡμέρας τρεῖς] Diodorus *ἀπὸ τῶν πεδίων, ἐν ᾗ τρεῖς ἡμέρας αὐτοὺς ἔστα-*

Ἐπεὶ οὖν οἱ Ἕλληνες σταθμούς τέτταρας, παρὰσάγ-19
 γας εἴκοσι, πρὸς πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, οἰκου-
 μένην ἰκαλῆτο δὲ Γυμνίας. Ἐκ ταύτης ὁ τῆς χώρας
 ἄρχων τοῖς Ἕλλησιν ἡγεμόνα πέμπει, ὅπως διὰ τῆς
 ἰαυτῶν πολεμίας χώρας ἐπάγοι αὐτούς. Ἐλθὼν δὲ 20
 αὐτὸς, λέγει, ὅτι ἄξι αὐτοὺς πέντε ἡμερῶν εἰς χωρίον,
 ὅθεν ὄψονται θάλατταν· εἰ δὲ μὴ, τεθνᾶναι ἐπηγγέλ-
 λετο. Καὶ ἡγούμενος, ἐπειδὴ ἐνέβαλεν εἰς τὴν ἰαυτοῖς
 πολεμίαν, παρεκελεύετο αἰθεῖν καὶ φθίρειν τὴν χώραν·
 ὃ καὶ δῆλον ἐγένετο, ὅτι τούτου ἕνεκα ἔλθοι, οὐ τῆς τῶν
 Ἑλλήνων εὐνοίας. Καὶ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὄρος τῇ 21
 πέμπτῃ ἡμέρᾳ· ὄνομα δὲ ἦν τῷ ὄρει Θήκης. Ἐπειδὴ
 δὲ οἱ πρῶτοι ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ὄρους, καὶ κατεῖδαν τὴν θά-

In interrogatoriis itineribus cum diverſionibus.
Sed idem itineris dies quatuor omiſit,
quo facto non erat operæ dies tres
more annotare.

19. n. 8. 30] Edd. vett. Goelf. & omittunt, δῆλ' dat margo Steph.
vivax; Diodorus μὲν δὲ εὐθὺς
ἐκαστὰς vivacitatem παραγινώσκοντες
εἰς αὐτὸν μεταβάλλει Γερμανίας ἀνομαλίαν.
 In nostro Eton. liber habet ὁ
ισχυρὸς. Gfnerus in indice Orphi-
 corum fuscipatur Gymnorum ab isto
 poeta Orphico Argon. 1043. memo-
 ratorum ad Phasin urbem fuisse
 Gymniam. Mannert Geogr. v. p. ii.
 p. 404. situm ejus collocat in vicinia
 ejus, quæ hodie *Gole* vocatur, haud
 procul a fonte meridionali fluvii Cy-
 ri. Idem p. 416. fuscipatur, non di-
 versam esse ab urbe Zela feriorum
 scriptorum, ubi dea Anaitis coleba-
 tur.

ἡ τῆς χάριτος ἀρχὴ] Vulgatum ἐπι-
 ται τῆς χάριτος ἡ ἀρχὴ correxī ex Dio-
 doro, qui sic: ἐν τῇ ταύτης ὁ αὐτὸς εἶ-
 πει τούτοις ἀφ᾽ ἡμετέρων ἐκτίστας πρὸς
 αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀγαθόντας ἐν) Σά-
 λωνται ἐνίστησι. Leonlarius in) vi-
 tium vulgatae fenerat, in deleri vo-
 luit. Vulgata defendebat Zeune.

Isáyū] Guelf. Isayáyu, Paris. A.
Isáyū, Eton. dyu; hoc postremum

præferebat Larcher, ἀπὸ τοῦ Weiske.

20. *di aures*] Eton. *di aures*. De-
inde *aures* pro *aures* est in Ald.
Steph. priore et in Leonclavianis.

ἄλλος ἀμείων τις χυρίων] Germanicus interpres, *Becker*, quem secutus est alter, *Halbhart*, recte vitium vulgatæ correxit, quæ verba ἄλλος ἀμείων post 19, collocata habet.

καὶ ἡγεύμενος, ἰσχυρῶς] Vulgatum
ἰσχυρῶς καὶ ἡγεύμενος· ἰσχυρῶς δὲ
cum Leonclavio corripuit Zeune.
Mureti correctionem καὶ ἡγεύμενος δὲ,
ἰσχυρῶς probavit cum Hutchinsono Wei-
ske. Deinde ἰσχυρῶς πολέμιον Eton.
dat. ἰσχυρῶς malebat Brodæus.

Eton, *ð* *na* dant.

21. ἀμάρτυ] Diodorus: ἐν ἀμάρτυς
 δι' ἀντιπροσώπων ἀναγορεύουσιν ἐπὶ τῷ
 Ἰάκχῳ ἔτος. Iterum ille vitiose
 numerum 15, pro 5. posuit. Ceterum
 Parif. cum margine Steph. Ἡχης habet,
 Eton. Ἡφης. Idem hic liber
 verba ἐπὶ ἡφης omittit. Quo facto tol-
 litur erroris occasio, ne sacrum mon-
 tem orae maritimae Ponti huc tranf-
 feramus. De quo errore monuit
 Mannert Geogr. v. p. ii. p. 382.
 quem vide etiam p. 405.

Israhel Eton. Israhel Sequens and
omifit Guelf.

22 λατταν, πολλή κραυγή ἐγένετο. Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες, ᾤθησαν καὶ ἔμπροσθεν ἄλλους ἐπιτίθεσθαι πολεμίους· εἶποντο γὰρ καὶ ὀπισθεν οἱ ἐκ τῆς καιομένης χώρας· καὶ αὐτῶν οἱ ὀπισθοφύλακες ἀπέκτεινάν τε τινὰς καὶ ἐζώγρησαν, ἐνέδραν ποιησάμενοι· καὶ γέρρα ἔλαβον δασέων βοῶν ὠμοβοῖνα ἀμφὶ τὰ εἰκοσιν.

23 Ἐπειδὴ δὲ βοὴ πλείων τε ἐγίνετο καὶ ἐγγύτερον, καὶ οἱ αἰεὶ ἐπίοντες ἔθεον δρόμῳ ἐπὶ τοὺς αἰεὶ βοῶντας, καὶ πολλῶ μείζων ἐγίνετο ἡ βοή, ὅσῳ δὴ πλείους ἐγίνοντο, 24 ἐδόκει δὴ μείζον τι εἶναι τῷ Ξενοφῶντι. Καὶ ἀναβὰς ἐφ' ἵππον, καὶ Λύκιον καὶ τοὺς ἱππέας ἀναλαβὼν, παρεβοήθει· καὶ τάχα δὴ ἀκούουσι βοῶντων τῶν στρατιωτῶν, θάλαττα, θάλαττα, καὶ παρεγγυώντων. Ἐνθα δὴ ἔθεον ἅπαντες καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες, καὶ τὰ 25 ὑποζύγια ἠλαύνετο καὶ οἱ ἵπποι. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοιτο πάντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, ἐνταῦθα δὴ περιέβαλλον ἀλλήλους, καὶ στρατηγούς καὶ λοχαγούς, δακρύοντες. Καὶ ἔξα-

22. καὶ ἱμπερδιν] Eton. καὶ omittit. male! Idem sequens καὶ et οἱ omittit. Vulgo erat καὶ οἱ ὀπισθεν. Vitium præeunte Hutchinsono, auctore conjecturæ Porto et Leoncl. correxit Zeune.

ὠμοβοῖνα] Stephani ὠμοβοῖνα hic et sect. 26. ab eo receptum damnavit jam olim Valckenæer ad Herodoti vii. 91. p. 547. Nostrum est in Edd. vett. Guelf. Eton. ἐκλεπτοὺς ὠμοβοῖναις est infra vii. 3, 32.

23. πλείων τε] Vulgatum πλείων τε correxi. Deinceps ὅρμον habent Edd. vett. Guelf. quod Stephanus ex Paris. correxit.

μείζων—ἡ βοή] Vulgatum μείζων Stephanus correxit additipulantibus Paris. Eton. Guelf. Articulum ἡ ante βοή ex Eton. addidit Zeune, quem iterum omisit Weiske. Scilicet primo loco βοή πλείων recte ponitur de

clamore indefinite; sed idem ille clamor antea memoratus articulum desiderare nunc videtur. Diodorus: ὡς εἶδον περιέβαλον οἱ πρῶτοι τὴν θάλατταν, περιχαρὲς ἦσαν, καὶ ταπεινὴν ἰστίου κραυγὴν, ὅστις τοὺς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὄντας, ὑπολαμβάνοντας πάλιν ἰδοὺ εἶναι, χαρῆς εἰς ὅλα· ὡς δ' ἅπαντες ἐτίθησαν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐξ οὗ τὴν θάλατταν ἦν ὁρᾶν, τοῖς θέναι ἀνατίσαντες τὰς χεῖρας, πύχαριστον ὡς ἦδη διασκευάμενοι.

25. περιέβαλλον] Locum Libanii Orat. x. p. 280. a Weffelingio emendatum ad Diodorum p. 665. comparavit etiam Zeune. Plutarchus Antonii cap. 49. ἐπὶ δ' ἐτίθησαν τῆς Ἀρμενίας, ὅσπερ ἄρτι γῆν ἰδόντες ἐκ πάλαι, προστάσαντες καὶ πρὸς δάκρυα καὶ περιέβαλες ἀλλήλους ὑπὸ χαρᾶς ἰσχυρότεροι.

πίης, οὗτου δὴ παρεγγυήσαντος, αἱ στρατιῶται Φέρουσι
λίθους, καὶ ποιοῦσι κελωνὸν μέγαν. Ἐνταῦθα ἀντί-26
θεσαν πλῆθος δερμάτων ὠμοβοϊνῶν, καὶ βακτηρίας, καὶ
τὰ αἰχμάλωτα γέρρα, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς τε κατέτεμενε
τὰ γέρρα, καὶ τοῖς ἄλλοις διεκελεύετο. Μετὰ ταῦτα 27
τὸν ἡγεμόνα ἀποπέμπουσιν αἱ Ἕλληνες, δῶρα δόντες ἀπὸ
κοινοῦ, ἵππον, καὶ Φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ σκευὴν Περσι-
κὴν, καὶ δαρεϊκοὺς δέκα· ἥτει δὲ μάλιστα τοὺς δακτυ-
λίους, καὶ ἔλαβε πολλοὺς παρὰ τῶν στρατιωτῶν. Κώ-
μην δὲ δεῖξας αὐτοῖς, οὗ σκηήσουσι, καὶ τὴν ὁδὸν, ἣν πο-
ρεύονται εἰς Μάκρωνας, ἐπεὶ ἑσπέρα ἐγένετο, ὥχθετο τῆς
νυκτὸς ἀπῳών.

CAP. VIII.

ENTETΘEN ἐπορεύθησαν αἱ Ἕλληνες διὰ Μακρώ-
νων σταθμούς τρεῖς, παρασάγγας δέκα. Τῇ πρώτῃ δὲ
ἡμέρᾳ ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ὃς ὠρίζε τὴν τε τῶν
Μακρώνων χώραν καὶ τὴν τῶν Σκυθινῶν. Εἶχον δὲ 2
ὑπερδεξιὸν χωρίον οἷον χαλεπώτατον, καὶ ἐξ ἀριστερᾶς

ἴστω δὲ] Margo Steph. οὗτω deinde
παρεγγυήσαντες Junr. Aldina, Guelf.
καλῶντες] Diodorus: συνήλκοντες δὲ
ὡς ἴνα τόπον λίθους παμπληθεῖς καὶ
ποικίλους ἐξ αὐτῶν ἀναστήματα μεγά-
λα, σκέλα βαρεῖά τε ἀνίσταναι βουλίμη-
ται τῆς στρατίας ἀδύνατον ἐνέμνημα
κατασκευῶν.

26. ἀντίθεσαν] Hoc vulgato ἀντί-
θεσαν ex Suida in voc. παρεγγυῆ et
libro Parif. prætulit. Eodem verbo
Diodorus usus est.

δερμάτων] Vulgatum δερμάτων ex
Suida et Eton. suadente Brodæo cor-
rexit Zeune. ὠμοβοϊνῶν Edd. vett.
Guelf. dant, alteram formam margo
Steph. cum Eton. ὠμοβοϊνῶν Steph.
Vocabulum omisit Suidas.

27. σκευὴν] Diodorus tantum φιά-
λην ἀργυρᾶν καὶ σκευὴν Περσικὴν πο-
μίζει.

τοὺς δακτυλίους] Non solum articu-
lus additus, sed res ipsa etiam mira-
tionem facit mihi quidem, ut vitium
subesse suspicer.

οὗ σκηήσουσι.] Eton. ἡ habet, de-
inde cum Parif. et margine Steph. ἡ
παρίστανται dedi pro vulgato ἡ εἰσπο-
ρεύονται. Denique Eton. ἡ δὲ ἰσπί-
ρα habet. Diodorus: δὲ δεῖξας αὐ-
τοῖς τὴν ἐπὶ Μάκρωνας ὁδὸν ἀπελάσθη.

1. Μακρώνων χώραν] Posterio-
rem vocem omisit Junr. et Guelf. Flu-
vium intelligendum esse *Abgarum*,
Macrones autem esse, qui postea
Tzani vocati fuerint, monet Man-
nert Geogr. v. p. 213. et p. 365.
405.

2. ὑπερδεξιῶν] Vulgatum hoc cum
Edd. et Codd. plurimis tuetur Suidas
sub h. v. ὑπὲρ δεξιῶν ex Parif. dedit
Zeune et Weiske, quod postulare iis

ἄλλον ποταμὸν, εἰς ὃν ἐνάβαλλον ὁ ὀρίζων, δι' οὗ ἔδει διαβαίνειν. Ἦν δὲ οὗτος δασὺς δένδρεϊς παχύσι μὲν αὐτῷ, πυκνοῖς δέ. Ταῦτα, ἐπεὶ προσῆλθον αἱ Ἕλληνες, ἔκοπτον, σπεύδοντες ὡς τάχιστα ἐκ τοῦ χωρίου ἐξελθεῖν.

3 Οἱ δὲ Μάκρωνες, ἔχοντες γέρρα καὶ λόγχας καὶ τριχίνους χιτῶνας, καταντιπέρας τῆς διαβάσεως παρατεταγμένοι ἦσαν, καὶ ἀλλήλοις διεκελεύοντο, καὶ λίθους εἰς τὸν ποταμὸν ἐρίπτουν· ἐξικνούντο δὲ οὐδὲ αὐτῶς, οὐδ' ἐβλαπτον οὐδένα.

4 Ἐνθα δὴ προσέρχεται τῷ Ξενοφῶντι τῶν πελταστῶν τις ἀνὴρ, Ἀθήνησι Φάσκων δεδουλευκέναι, λέγων, ὅτι γιγνώσκου τὴν Φωνὴν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ αἶμαι, ἔφη, ἐμὴν ταύτην τὴν πατρίδα εἶναι· καὶ, εἰ μὴ τι καλύει,

5 ἐθέλω αὐτοῖς διαλεχθῆναι. Ἄλλ' οὐδὲν καλύει, ἔφη· ἀλλὰ διαλέγου, καὶ μάθε πρῶτον αὐτῶν, τίνες εἰσὶν. Οἱ δ' εἶπον, ἐρωτήσαντος, ὅτι Μάκρωνες. Ἐρῶτα τοίνυν, ἔφη, αὐτοὺς, τί ἀντιτετάχεται, καὶ χρήζουσιν ἡμῖν

videbatur sequens ex *ἁριστιῶς*. Censent nempe *ὑπερβίον* simpliciter esse *superius, editum*, sine notione lateris dextri. Weiske *ὑπὲρ διών* interpretatur in loco edito, qui erat ad dextram. Fatcor, in locis omnibus, quæ potui comparare, valere illam notionem loci editi et superioris; sed vel ita scriptura vulgaris potest defendi. Ex sequenti enim ex *ἁριστιῶς* intelligi potest in priore membro situm dexter loci. Quod si Xenophon situm dextrum simul et superiorem loci significare voluisset, cur *ὑπὲρ διών* (intellecτο *εὐν*) potius quam *ὑπὲρ περὶ δὸν* dixit?

δι' αὐτῶν] Edd. vett. cum Guelf. δι' αὐτῶν dant.

ἐπὶ προσῆλθον] Ita Eton. pro vulgato προσῆλθον habet. Græci arbores credunt, quibus pontis instar per fluvium stratis insistant et transeant.

3. καταντιπέρας] Junt. Guelf. κατ' ἀντιπέραν. Cum supra i. 1, 9. sine varietate scriptum τῆς καταντιπέρας

Ἀβδου legatur, sequum erat, eandem formam etiam hic restituere in locum vulgati καταντιπέραν. De Venat. ix.

3. est *εἰς τὸ ἀντιπέραν*.

οὐδὲ οὐτως] In Eton. οὐτω deesse apparet ex annotatione Hutchinsoni; Weiske, *clarior*, inquit, *scribatur οὐδ' ἄλλος ἵβλαπτον οὐδένα*. Vitium aliquod locus contraxisse etiam mihi videtur.

4. προσίχοντι] Junt. Guelf. προσίχοντι. Deinceps καλὸν Parif.

5. καὶ μάθῃ] Eton. ἴσθῃ, μάθῃ. Sequens αὐτῶν omittit Parif.

Μάκρωνες] Straboni xii. p. 825. Sannos esse, ut Arriano Periplus p. 11. Procopio Pers. i. 15. Τζάνους docet Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 418. seqq.

ἀντιτετάχεται] Ita Eton. ἀντιτετάχεται Guelf. Vulgo ante Zeonium erat ἀντιτετάχεται. Formam Ionicam præteriti passivi ex Arriani Anabasi annotavit Weiske.

- εὐρήσομεν τὸ ὄρος· καὶ εὐθὺς ταῦτο ἀθυμίαν ποιήσει,
 ὅταν τεταγμένοι εἰς Φάλαγγα ταύτην διεσπασμένην ὁρᾶ-
 11 σιν. Ἐπειτα δέ, ἡν μὲν ἐπὶ πολλοὺς τεταγμένοι προσ-
 ἄγωμεν, περιττεύουσιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι, καὶ τοῖς περι-
 τοῖς χηρήσονται, ὃ τι ἂν βούλωνται· εἰ δὲ ἐπὶ ὀλίγων
 τεταγμένοι ἴωμεν, οὐδὲν ἂν εἴη θαυμαστὸν, εἰ διακοπείη
 ἡμῶν ἡ Φάλαγξ ὑπὸ ἀθρόων πη καὶ βελῶν καὶ ἀνθρώ-
 πων συμπεσόντων· εἰ δέ πη ταῦτο ἔσται, τῇ ὅλῃ Φάλαγγι
 12 κακὸν ἔσται. Ἀλλά μοι δοκεῖ, ὀρθίους τοὺς λόχους
 ποιησαμένους, τοσαῦτον χωρίον κατασχεῖν διαλιπόντας
 τοὺς λόχους, ὅσον ἔξω τοὺς ἐσχάτους λόχους γενέσθαι
 τῶν πολεμίων κεράτων· καὶ οὕτως ἐσόμαθα τῆς τε τῶν
 πολεμίων Φάλαγγος ἔξω οἱ ἐσχατοὶ λόχοι, καὶ ὀρθίους
 ἄγοντες οἱ κράτιστοι ἡμῶν πρῶτοι προσίασιν, ἧ τε ἂν εὐο-
 13 δον ἦ, ταύτῃ ἕκαστος ἄξει ὁ λόχος. Καὶ εἰς τε τὸ δια-
 λιπὸν οὐ ῥάδιον ἔσται τοῖς πολεμίοις εἰσελθεῖν, εἴθι
 καὶ εἴθι λόχων ὄντων, διακόψαι τε οὐ ῥάδιον ἔσται λό-
 χον ὀρθίον προσιόντα. Ἐάν τέ τις πιέζεται τῶν λόχων,
 ὁ πλησίον βοηθήσει· ἦν τέ πη εἰς θυηθῇ τῶν λόχων ἐπὶ

10. ὅταν τεταγμένοι] Brodæi liber, Paris. Eton. et margo Steph. dedit hanc pro vulgata scriptura ὅτι.

11. περιττεύουσιν ἡμῶν] Excedere fronte, latius extendi interpretatur Weiske; quod est alibi ὑπερκεῖν.

ἐπὶ ὀλίγων] Phalangem indicari, monet Weiske. Pro ἴωμεν est in libro Brodæi et Paris. ἴμειν.

ἀνθρώπων] Liber Brodæi, Paris. Eton. margo Steph. addunt πολλῶν. Ceterum πη pertinet ad πη, quod nescio an alibi tam procul a suo pari collocatum reperitur. Sequitur statim εἰ δὲ πη ταῦτο ἔσται. Sed fest.

13. est ἦν τε εἰς πη θυηθῇ. ubi tamen Steph. ἦν εἰς πη εἰς dedit.

12. τοσαῦτον χωρίον] Paris. Eton. τοσαῦτον χωρίον, deinde cum libro Brodæi et margine Steph. τοῖς λόχοις dant.

καὶ οὕτως—λόχον] Inanem hanc

eiusdem sensus repetitionem censens Weiske veretur, ne hic mutatis quibusdam duplex sit in textu posita lectio. Sed potest reponi, in priore loco modum exponi, quo fieri possit id, altero, quem usum et effectum habeat ordo ille, demonstrari.

οἱ κράτιστοι] Intelligi λοχαγοὺς monet Zeune, quos in prima quidem acie collocatos verisimile esse ait Weiske fortissimos fuisse. Sequens πρῶτοι pro vulgato πρῶτον ex conjectura Stephani cum Hutchinsono recepit Weiske. Denique προσίαι Edd. vett. cum Guelf. dant.

13. ἔσται τοῖς] Vulgatum ἔσται ex Paris. Eton. correxit Hutchinson. Deinde βοηθήσει habet Paris.

πη εἰς] Stephanus hoc vulgato εἰς πη substituit, credo ex Paris. Vulgatum revocavit Zeune.

τὸ ἄκρον ἀναβῆναι, οὐδεὶς μηκέτι μείνη τῶν πολεμίων. Ταῦτα ἔδοξε, καὶ ἐποίουν ὀρθίους τοὺς λόχους. Ξενοφῶν 14
δὲ ἀπαιὼν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον ἀπὸ τοῦ δεξιῦ, εἶπε τοῖς στρα-
τιώταις· Ἄνδρες, οὗτοί· εἰσιν, οὓς ὁράτε, μόνοι ἔτι ἡμῖν
ἰμποδῶν τοῦ μὴ ἤδη εἶναι, ἐνθα πάλαι σπεύδομεν· τού-
τους, ἣν πως δυνάμεθα, καὶ ὤμους δεῖ καταφραγεῖν.

Ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς χώραις ἕκαστοι ἐγένοντο, καὶ τοὺς 15
λόχους ὀρθίους ἐποίησαντο, ἐγένοντο μὲν λόχοι τῶν ὀπλι-
τῶν ἀμφὶ τοὺς ὀγδοήκοντα, ὁ δὲ λόχος ἕκαστος σχεδὸν
εἰς τοὺς ἑκατόν· τοὺς δὲ πελταστὰς καὶ τοὺς τοξότας
τριχῇ ἐποίησαντο, τοὺς μὲν τῷ εὐωνύμου ἕξω, τοὺς δὲ τοῦ
δεξιῦ, τοὺς δὲ κατὰ μέσον, σχεδὸν ἑξακοσίους ἑκάστους.
Ἐκ τούτου παρηγγύησαν οἱ στρατηγοὶ εὐχεσθαι· εὐχά- 16
μενοι δὲ καὶ παιανίσαντες ἐπορεύοντο. Καὶ Χειρίσοφος
μὲν καὶ Ξενοφῶν καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς πελτασταὶ ἕξω γενό-
μενοι τῆς τῶν πολεμίων Φάλαγγος ἐπορεύοντο· οἱ δὲ 17
πολέμιοι, ὥς εἶδον αὐτοὺς, ἀντιπορεύονται· καὶ οἱ μὲν
ἐπὶ τὸ δεξιὸν οἱ δὲ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον διεσπάσθησαν, καὶ

μηκέτι μείνη] Dictum ut in Cyrop.
iii. 2, 8. ὡς οἱ γὰρ Ἀρμένιοι οὐ μὴ δέχον-
ται τοὺς πολεμίους. Supra ii. 2, 12.
οὐκίτι μὴ δύνηται βασιλεὺς ἡμᾶς κατα-
λαβεῖν.

14. εἶπε] Eton. ἔλεγε. deinde μόνον
Edd. vett. Guelf. postea ὡμῶν dant,
sola Castal. ἡμῶν.

τοῦ μὴ ἤδη] Aldinæ τὸ μὴ transiit
in Stephanianus. Deinceps Parif.
Eton. ἰσπεύδομεν dant.

ὤμους] Formulam ex Homericis
Iliade iv. 34. ductam comparavit
jam olim Stephanus cum Hellenicis
iii. 3, 6.

16. εὐχεσθαι] Vota nunc suscepta
solvunt scilicet. 25.

17. αὐτοὺς, ἀντιπορεύονται· καὶ οἱ
μὲν. Hanc vulgatam lectionem ex
Parif. Eton. et margine Steph. mu-
tavit Zeune in αὐτοὺς ἀντιπαράδιον-
τας, οἱ μὲν. In Eton. tamen et mar-
gine Steph. est ἀντιδίοντας. Zeune

ἀντιπαράδιοντας interpretatur: contra
cognita cursu obviam ferri. Zeunium
sequitur Weiske. Sed primum quæ-
ro, unde appareat, cursu Græcos
tendere contra hostes? Geminatum
enim illud ἰσπεύδομεν cursum non
arguit, in loco acclivi et difficili vix
commode adhibendum. Deinde ἀν-
τιπαράδιοντας significat barbaros in-
cepisse priores cursu ingredi contra
Græcos. At ubi tale quid narran-
tem Xenophontem monstrabis? Post-
ea falsum videtur, quod posuit Zeune,
barbaros ob ingenium suum et loci
naturam obvios Græcis non procef-
sisse. Multo enim illi commodius
Græcos ex superiori loco adoriri et
deicere poterant, quam hi ex infe-
riori et acclivi. Igitur veterem scri-
pturam restitui.

διεσπάσθησαν] Recte Zeunium ex
Eton. Parif. et margine Steph. δι-
σπάσθησαν recipiendum deseruit Wel-

- πολὺ τῆς ἑαυτῶν Φάλαγγος ἐν τῷ μέσῳ κερὸν ἐποίησαν.
- 18 Ἰδόντες δὲ αὐτοὺς διαχάζοντας οἱ κατὰ τὸ Ἀρκαδικὸν πελτασταί, ὧν ἦρχεν Αἰσχίνης ὁ Ἀκαρναν, νομίσαντες Φεύγειν, ἀνὰ κράτος ἔθρον· καὶ οὗτοι πρῶτοι ἐπὶ τὸ ὄρος ἀναβαίνουσι· συνεφέπετο δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ Ἀρκαδικὸν
- 19 ὀπλιτικὸν, ὧν ἦρχε Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος. Οἱ δὲ πολέμοι, ἐπεὶ ἤρξαντο θεῖν, οὐκέτι ἔστησαν, ἀλλὰ Φυγῇ ἄλλος ἄλλη ἐτράπετο. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀναβάντες ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν πολλαῖς κώμαις καὶ τὰ ἐπιτήδεια
- 20 πολλὰ ἐχούσαις. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν ἦν, ὅ τι καὶ ἐθαύμασαν· τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, καὶ τῶν κηρίων ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιωτῶν, πάντες ἄφρονές τε

fke. Aliud enim διασπείρωμαι est, aliud διασπῆδαι. Locus i. 8, 25. a Zeonio comparatus est de fuga, nec aptus ad hanc narrationem. Pro Ιαντῶν Parif. αὐτῶν habet.

18. διαχάζοντας] Hunc locum adhibuit Leonclavius ad Cyrop. vii. 1, 31. ubi nunc est: ἄτε οὐ δυναμίαν διακῆσθαι τῶν Αἰγυπτίων, διὰ τοῦ μόνου τοῦς ἰδοῖν καὶ ἰδοῖν αὐτοῖς ex Codice Budensi et Altorfino. Antea enim erat διακρήσθαι, quod Leonclavius secutus in διακῆσθαι mutavit temere Zeune. Διαχῆζειν est dividere, in duo separare. Passivo sensu, quem vulgo ad hunc locum transferebant, adhibitum verbum posuit Suidas: ἔδη δὲ τοῦ καύματος ἀκαμάζοντες καὶ διαχῆζόντες τῆς ἡμέρας. ubi pessime διαχ. interpretatur αἰλουῖσιν, cum sit medio die vel meridie. Lunam divisam seu dimidiatam Aratus 799. διακῆσαι dicit. Antiquiorem equidem auctoritatem desidero; quæ tamen etiam adferri possit alicunde, ipsa notio divisionis ab hoc loco aliena est, qui intervalli relicti significationem postulat. Atque hæc inest in verbo διαχῆζειν vel διακῆσθαι. Aëtiva forma si in ἀναχῆζειν supra iv. 1, 16. sine varietate usus reperitur Xenophon, quidni διαχῆζειν pariter dicere ei licuit? Igitur vulgatum διακῆζοντες audacter correxi.

οἱ κατὰ τὸ Ἀρκαδικόν] Eton. πρὶν

dat. Leoncl. vertit ἰσχυρῶς Arcadico more cetrati, Amasæus Arcadici pel-tati, Brodæus peltagæ aut cetrati Arcades. Weiske suspicatur scriptum fuisse οἱ κατὰ τὸ μέσον Ἀρεν. alias enim non apparere, quo spectet narratio de peltastis trifariam divisæ socæ. 15. Partem veri vidit vir doctus, sed loco aberravit, quem designat nominatio Æschinis Acamanis, qui supra iv. 3, 22. est Αἰσχίνης ὁ ἐν τῇ ἐν ἴχυν τῶν πελταστῶν τῶν ἀμφὶ Χερσιφόν. Atqui Cherisophus et Xenophon καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς πελτασταὶ erant in cornu exercitus græci utrinque positi: ergo Æschines cum peltastis non erat in medio, sed in cornu.

Ἀκαρναν] Junt. Guelf. Καρῆς, Ald. Καρῆς.

ἀνὰ κράτος] Parif. Eton. ἀνακαρῆν-τες dant, ut supra iv. 4, 20. Porro ἀνακαρῆντες ἀνὰ κράτος ἴδιον scribendum conjiciebat.

δι' αὐτοῖς] Eton. ὃ αὐτό.

19. Ιαντ] Eton. αἱ dat.

ἰσχυρῶς παρὰ] Interpositum vulgo ἢ cum Parif. et Eton. omisi; seclusit Zeune, revocavit Weiske. Diodorus, nescio ex quo auctore, ita tradit: αὐτοὶ δὲ λίπον ἱχυρὴν καταλαβόμενοι τὴν χώραν ἰσχύσαν, καὶ τὰς ἀφελίας αἱ τούτων ἀδρῆσαντες ἀφθόνως ἑαυτοὺς ἐπληράσαν.

20. κηρίων ὅσα] Edd. vet. Guelf.

ἐγένοντο, καὶ ἤμουν, καὶ κάτω διεχώρει αὐτοῖς, καὶ ὁ-
 θὲς οὐδεὶς ἐδύνατο ἵστασθαι· ἀλλ' οἱ μὲν ὀλίγον ἐδήδο-
 κότες, σφόδρα μεθύουσιν ἐώκεσαν· αἱ δὲ πολὺ, μαινομέ-
 ναι· οἱ δὲ καὶ ἀποθνήσκουσιν. Ἐκείντοι δὲ οὕτω πολ- 21
 λοὶ, ὥσπερ τροπῆς γεγενημένης, καὶ πολλὴ ἦν ἡ ἀθυμία.
 Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀπέθανε μὲν οὐδεὶς, ἀμφὶ δὲ τὴν αὐτὴν
 περ ὥραν ἀνεφρέονυν· τρίτῃ δὲ καὶ τετάρτῃ ἀνίσταντο
 ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας.

Ἐνταῦθεν ἐπορεύθησαν δύο σταθμούς, ἑπτὰ παρὰ-22
σάγγας, καὶ ἦλθον ἐπὶ θάλατταν, εἰς Τραπεζοῦντα,
πάλιν Ἑλληνίδα οἰκουμένην, ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, Σίνω-

Si addunt, quod Castilio ante *§* non po-
suit, omisit Steph. Parif. Eton. Pro
§ in Parif. Eton. est *§*.

ἄμουν] Suidas ex h. l. ut videtur,
λαῖνα παύχοντο interpretatur.

21. γαγνημίτης] Eton. γινομίτης.
Deinceps πολλά ἢ ἀθύρια dant Junt.
et Eton. Zeune comparat locum iv.
3, 7. ἰναῦθα δὲ πολλά ἀθύρια ἢ τοῖς
Ἕλλησι. sed ibi propter sequens τοῖς
Ἕλλησι articulus omitti posse com-
mode videtur.

ἀποφύουσι] Gueff. cum libris editis
 ὑφίσταται habet; notum ex Parif. et
 Eion. Hutchinsonson restituit, compo-
 nante Diodoro: ὑφίσταται δὲ καὶ ῥάθυ-
 παμπαλαθῆ πρὶ τοῦ τόπου, ἔξ αἰ π-
 λυτά] ἀπεριφύουσι κηρία τούτων δ' αἰ
 γυνώσκουσιν παραλόγῳ ἀπερὶσταῖσι συμ-
 πόσιν· αἱ γὰρ μεταλαβόντες αὐτῶν
 ἄφρονες ἵγνυντο, καὶ σίσταντο ἐν τῇ
 γῇ ἵμασι τοῖς τεταυλισμένοις ὀρέχον-
 ται. Πολλοὶ δὲ φαγόντων διὰ τὴν γλυκύτη-
 τα τῆς ἀπολαύσεως, ταχὺ ἐπὶ πλῆθος
 ἵγνυντο τῶν στυγνάζοντων ἀπὸ τροφῆς
 ἢ πολλὰν γαστρίμυξιν. Ἐκείνῳ μὲν
 οὖν τὴν ἡμέραν ἡδόμενοι αἱ δάμας, πα-
 σσάτωλγμυξιν ἐπὶ τὰ παραδύμια καὶ ἐπὶ
 ἀλγῶσι τῶν ἀνυχόμενων τῇ δ' ὀρεσί-
 ρια πρὶ τὴν αὐτὴν ὕραν ἀπαντες ἱα-
 νοῦσι ἀπαραβατοὶ καὶ παρ' ὀλίγον ἀνα-
 κώνουσι τὸ φρονεῖν, ἀνίστηναι καὶ ἐπὶ
 σῶμα διεγείρονται ἰσχυροὶ ἐν βαρβα-
 ρωσίᾳ διακινδυνύον. De eodem melle
 Plinius xxi. 13. aliud genus in eodem
 Ponti fitu gente Sannorum mellis, quod
 ab infamia, quam gignit, mætophonia

vocat. Id existimatur contrahi flore
rhododendri, quo scatent silva. Me-
minit ejusdem præterea Dioscorides
ii. 103. Strabo xii. p. 826. Ælia-
nus h. a. v. 42. Procopius B. Goth.
iv. 2. Ælianus quidem ita : 'Εν Τρα-
πιάωνι δι τῆ Παντιῆ ἐν τῇ πόλει
γίνεσθαι μέλι τινωμαί, βαρὺ δὲ τῇ
ἀρετῇ οὕτω εἶναι, καὶ τοιοῦ μὲν τοῦ
δυσμάρτου λαφροτά, τοῦ δὲ ἐπιλήθους
εἰς ὕγιαν ἰσχυροτέρη ἀδδῃ. Ad quæ
adscripti, quæ huc transferre nolo.
Addo locum Galli Peyssonet ex libro :
*Traité sur le Commerce de la Mer
noire* tom. i. p. 285. *On débite à Ta-
man environ cinq cents quintaux de
miel d' Abaza qui est à très bon marche,
et ne vaut que 4 paras l'ocque : il est
d'une très-mauvaise qualité, il cause
une ivresse affreuse à ceux qui en man-
gent, et c'est pour cela qu'on l'appelle
deli-bal ou miel fol. On en compose
une boisson avec le nardenk ; on en méle
aussi avec la boisson de millets fermenté
appelée boza, pour lui donner plus de
force. Quem locum si cognovimus
habuisset Mannert Geogr. vi. p. ii.
p. 426. potuisset errores varios ca-
verè.*

22. 'Eppūḍu] Edd. vett. Guelf. l-
raūḍu, deinde Parif. *επαυῶν*; *ερα*
dat.

καὶ ἡλθον] Ita cum Eton. scripti
pro καὶ διῆλθον.

Σινοπίαν] Diodorus: ὡς δ' ἀνέλαβον
 ἑαυτοὺς ἐν τρισὶν ἡμέραις, ἰσχυρόθησαν
 εἰς Τραπεζοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα, Σι-

πέων ἀποικίαν, ἐν τῇ Κόλχων χώρᾳ. Ἐνταῦθα ἔμειναν
 23 ἡμέρας ἀμφὶ τὰς τριάκοντα, ἐν ταῖς τῶν Κόλχων κώ-
 23 *μαῖς*, καὶ ἐντεῦθεν ὁρμάμενοι ἐληίζοντο τὴν Καλχίδα.
 Ἀγορὰν δὲ παρῆχον [ἐν] τῷ στρατοπέδῳ Τραπεζοῦντιοι,
 καὶ ἐδεξάντο τε τοὺς Ἕλληνας καὶ ξένια ἔδωσαν, βῆς
 24 καὶ ἄλφιστα καὶ οἶνον. Συνδιεπράττοντο δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν
 πλησίων Κόλχων, τῶν ἐν τῷ πεδίῳ μάλιστα οἰκούντων.
 25 καὶ ξένια καὶ παρ' ἐκείνων ἦλθον [πλέον, βόες]. Μετὰ
 δὲ τοῦτο τὴν θυσίαν, ἣν εὗξαντο, παρεσκευάζοντο· ἦλθον
 δὲ αὐτοῖς ἱκανοὶ βόες ἀποδῦσαι τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι καὶ
 τῷ Ἡρακλεῖ ἡγεμόσυνᾳ· καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ θεοῖς, ἃ
 εὗξαντο. Ἐποίησαν δὲ καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ἐν τῷ ὄρει,
 ἐνθαπερ ἐσκήνουν· εἵλοντο δὲ Δρακόντιον Σπαρτιάτην (ὅς
 ἔφυγε παῖς ἔτι ὧν οἰκοῦεν, παῖδα ἄκων κατακτανὼν,

νοστήων μὲν ἀσπασιν, κειμένη δὲ ἐν τῇ
 Κόλχων χώρᾳ. Arrianus initio Peri-
 pli: εἰς Τραπεζοῦντα ἦκαμεν, πῶλον
 Ἑλληνίδα, οὗς λίγυι δὲ Πισοφῶν ἱστίους,
 ἐπὶ θαλάττῃ ὁμιμήσαν, Σιωπηρίων ἀσπι-
 κων. In Diodoro cave, ne versionem
 latinam sequaris: tertio hinc die Tra-
 pezusitem pervenere. Pertinent enim
 verba ἐν τῇσι ἡμέραις ad ἀνέλαβον.

νόμαῖς] Brodæi liber, margo Steph.
 et Parif. cum Eton. νόμαῖς dant,
 quod vocabulum præferendum vul-
 gato χώραις censui. Plurali enim
 numero nullibi Xenophon usus esse
 reperitur hoc quidem sensu. Deinde
 ex iisdem libris vulgatum καὶ ἐντεῦ-
 θεν μὲν ἐληίζοντο correxī, nisi quod in
 Codd. est scriptum ἐνταῦθα.

23. [ἐν] τῷ στρατοπέδῳ] Præposi-
 tionem seclufi omiffam in Eton. li-
 bro. deinceps Τραπεζοῦντιοι dat Parif.
 sequens τι omittit Juntina.

24. δι καὶ ὅτι] Parif. cum margine
 Steph. γὰρ δὲ καὶ ὅτι dat.

καὶ παρ' ἱστίων] Eton. καὶ omittit.
 Verba sequentia πλέον, βῆς—ἱκανοὶ
 in Edd. vett. omiffa et Guelf. margo
 Steph. et liber Parif. cum Eton. sup-
 plevit. Conjecturam Leonclavii πλί-
 ονα receperunt Welfius, Hutchinson,
 Zeune. Contra Weiske post πλίον

numerum periisse boum censebat.
 Equidem vocabula duo πλέον βῆς
 spuria esse censeo; hinc seclufi. De
 numero boum addito suspicari vetat
 sequens ἱκανοὶ βῆς.

25. ἀποδῦσαι] Verbo utitur nofter
 in Hellenicis iv. 4, 21. Ἀγασίλαος
 μὲν ἐς Δελφοὺς ἀφιέμενος διακόντι τὸν
 ἐν τῇσι λείας τῷ θεῷ ἀπιδύων. quæ re-
 petit in Agesiāo cap. i. 34. Diphil-
 us comicus Athenæi i. p. 292. καί-
 κληρος ἀποδύει τις ἐσχάτῳ. Est idem
 quod θυσίαν ἀποδιδόναι, ἐσχάτῳ ἀποδίδ-
 ναι, recte monente Moro supra ad
 iii. 2, 12. Arrianus Anab. iv. 9, 6.
 καὶ ἐπὶ τούτοις τὸν μάλιστα τις
 μῆτις ἐν Διονύσου ἦδον, ὅτι ἡ θυσία ἐξ-
 λίσθη Ἀλξάνδρῳ ἢ τῷ Διονύσῳ. καὶ
 Ἀλξάνδρος—καὶ τῷ Διονύσῳ τὴν θυ-
 σίαν ἀπιδύκειν. ubi inepte ἱπιδύκειν vul-
 gat.

ἃ εὗξαντο] Pronomen ex Parif. et
 Eton. restituit Hutchinson, formatum
 εὗξαντο pro πῦξαντο vulgato ex Guelf.
 Zeune. Diodorus: αὐτοὶ τι τῷ τι
 Ἡρακλεῖ καὶ Διὶ Σωτῆρι θυσίαν ἱστίου-
 σαν καὶ γυμνικὴν ἀγῶνα, καὶ ὃν ἐτίστο
 φασὶ προσπλῦσαι τὴν Ἀργῶ καὶ τοὺς
 περὶ Ἰάσονα.

ὃς ἔφυγε παῖς ἔν] Ineptum ἔφυγε
 ex Parif. et Suida correxi. Suidas

ζυήλη κατάζας) δρόμου τε ἐπιμεληθῆναι καὶ τοῦ ἀγῶνος προστατῆσαι.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ θυσία ἐγένετο, τὰ δέρματα παρέδωσαν 26
τῷ Δρακοντίῳ, καὶ ἡγεῖσθαι ἐκέλευον, ὅπου τὸν δρόμον
πεποιηκὼς εἴη. Ὁ δὲ, δείξας, ὅπου παρεσθηκότες ἐτύγ-
χανον, Οὗτος ὁ λόφος, ἔφη, κάλλιστος τρέχειν, ὅπου ἂν
τις βούληται. Πῶς οὖν, ἔφασαν, δυνήσονται παλαίειν
ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ οὕτω; Ὁ δὲ εἶπε· Μᾶλλον τι
ἀνιάσεται ὁ καταπεσών. Ἡγωνίζοντο δὲ παῖδες μὲν 27
στάδιον τῶν αἰχμαλῶτων οἱ πλείστοι, δόλιχον δὲ Κρήτες
πλείους ἢ ἐξήκοντα ἔθεον· πάλην δὲ, καὶ πυγμὴν, καὶ
παγκράτιον ἕτεροι· καὶ καλὴ θέα ἐγένετο· πολλοὶ γάρ

præterea καὶ ἵτι ἂν dat in voc. ζυήλη cum Photio in Lexico MS. monente Porfono; igitur ἵτι restitui. Cf. i. 9, 2. Eton. liber verba καὶ ἂν omit- tit.

δρόμου ἐπιμεληθῆναι] Weiske inter- pretatur ut *prospiceret, designaret locum ad currendum*. Scd. 26. est τὸν δρόμον ποιῶν.

26. δέρματα] Coriis victimarum cæsarum Brodæus substitui voluit σίματα, μεταί, ineptissime. Monent Scholia Aristophanis ad Plutum 1186. et Vesp. 693. ἱερὰς τὰ λειψόμενα τῶν θυσιῶν, id est δέρματα καὶ πούλες, λαμβάνειν.

δυνήσονται] Paris. Eton. δυνήσιν. Deinde Edd. vett. cum Guelf. dant μᾶλλον ἵτι γι. Weiske μᾶλλον τοι malebat scriptum.

27. τῶν αἰχμαλῶτων] Captivos, fer- vorum numero habitos, cum Græcis dominis una descendere in certamen ludorum diis sacrorum, merito Wei- skio insolens et Græcis moribus in- dignum est visum. Deinde unde di- camus barbaris pueris notitiam græ- carum artium palæstricarum subito advenisse? Merito igitur conjecit vir doctus scriptum olim hic fuisse *ἀκαδαμειῶν*, qui sæpissime propter educationis, disciplinæ et morum si- militudinem junguntur Cretibus. Quod rationibus Weiskii opposuit interpres germanicus *Halbkari*, non

tam difficile esse videtur mihi expli- care, Miratur enim ille tantum pue- rorum numerum Lacedæmoniorum in exercitu extero; igitur *παῖδες* de servis adultis interpretari mavult. Quod per usum sermonis græci an fieri possit, dubito. *Παῖδες* enim ubi servi et ministri dicuntur, domini simul nominantur. Atqui *παῖδες* apud Spartanos dicebantur usque ad ætatem annorum 18, qua ephēbo- rum ætatem ingrediebantur, viden- turque amatores suos, (et Spartani omnes suum quisque amasium, *πα- δια*, legibus non solum permittentibus sed etiam laudantibus, habebant et colebant, ut ex libro de Laced. republica constet,) in bella secuti esse. Certe hinc nata sunt narra- tiones de pueris pro vitæ amantium et amantibus pro amafis in prælio pugnantibus, quibus refertæ sunt hi- storix græcæ. Quid igitur mirum Spartanos in exercitu Cyri secum du- xisse e patria amafios suos?

δόλιχον] Scholion Guelf. libri ha- bet ad h. l. hæc: *δόλιχον ἵσσι τὸ ἱε- ράκις ἀνελθῶν καὶ κατελθῶν, ἡγῶν σλιονέας παραπέμψαι*. Cf. Fabri Agonist. p. 96.

ἵτι καὶ] Edd. vett. cum Guelf. et Paris. hæc verba omittunt.

καλὴ θέα] Weiske καλὴ ἡ θέα scri- ptum malebat; recte, puto.

κατέβησαν, καὶ, ἅτε θεωμένων τῶν εὔαιρων, πολλὴ φι-
 28 λονεικία ἐγίγνετο. Ἔθεν δὲ καὶ ἵπποι· καὶ ἔδει αὐ-
 τοὺς, κατὰ τοῦ πρανοῦς ἐλάσαντας, ἐν τῇ θαλάττῃ ἀνα-
 στρέψαντας πάλιν ἄνω πρὸς τὸν βωμὸν ἡγεῖν. Καὶ
 κάτω μὲν οἱ πολλοὶ ἐκυλινδῶντο· ἄνω δὲ πρὸς τὸ ἰσχυ-
 ρῶς ὄρθιον μόλις βάδην ἐπορεύοντο οἱ ἵπποι. Ἐνθα
 πολλὴ κραυγὴ καὶ γέλως καὶ παρακείμεναι ἐγίγνετο
 αὐτῶν.

κατέβησαν] *Ad certamen descend-*
rant, cum Larchero interpretatur
 Weiske, Suidam comparans, κατα-
 βαίνειν, τὸ εἰς ἀγῶνα χωρεῖν. Ita κα-
 θύναι τὰ δρῆματα dicuntur poetæ At-
 tici. Ceterum verba πολλοὶ γὰρ
 κατέβ. omittunt Junt. Basil. Guelf.

τῶν ἰσχυρῶν] Brodæi ἰσχυρῶν probare
 videtur Zeune, improbat Weiske ma-
 le huc referens leges, quæ mulieres
 a spectaculis ludorum gymnicorum
 excluderant. Ipse suspicatur scri-
 ptum olim fuisse θεωμένων δὲ καὶ ἰσχυ-
 ρῶν ἵππων, conjectura acuta! Si ver-

ba πάλιν—ἵππων de iisdem pueris in-
 telligi debet, tum ἰσχυρῶν possunt esse,
 qui alias ἰσχυροὶ dicuntur. Sed puto
 illud ἵπποι opponi pueris antea no-
 minatis et significare viros.

28. ἀναστρέψαντας] Eton. ἀποστρέ-
 ψαντας sequenti ἄνω omisso.

ἡγεῖν] Liber Brodæi, margo Steph.
 Parif. Eton. ἄγειν. Deinde ἐξδὲν μό-
 γις dat Eton.

Ἐνθα] Ex Eton. ἢ adjecit Zeune,
 quod cum Weiskio omisi, nisi ἰσχυρῶν
 scribere malueris.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Ε΄.

CAPUT I.

ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου ἐπραξα
αἱ Ἕλληνες, καὶ ὅσα ἐν τῇ πορείᾳ τῇ μέχρις ἐπὶ θάλατ-
ταν τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, καὶ ὡς ἐπὶ Τραπεζοῦντα
πόλιν Ἕλληνίδα ἀφίκοντο, καὶ ὡς ἀπέδυσαν, αἱ εὐχαί-
σθηρια θύσειν, ἔνθα πρῶτον εἰς Φιλίαν γῆν ἀφίκοιντο,
ἐν τῷ πρῶτῳ λόγῳ δεδήλωται. Ἐκ δὲ τούτου συνελ-
θόντες ἐβουλευόντο περὶ τῆς λοιπῆς πορείας· ἀνέστη δὲ
πρῶτος Ἀντιλέων Θούριος, καὶ ἔλεξεν ὧδε· Ἐγὼ μὲν
ταῖνυν, ἔφη, ὦ ἄνδρες, ἀπειρήκα ἤδη συσκευαζόμενος,
καὶ βαδίζαν, καὶ τρέχων, καὶ τὰ ὅπλα φέρων, καὶ ἐν
τάξει ἰὼν, καὶ φυλακὰς φυλάττων, καὶ μαχόμενος·
ἐπιθυμῶ δὲ ἤδη, παυσάμενος τούτων τῶν πόνων, ἐπεὶ

καὶ ἴσα] Eton. ἴσα omisit, deinde
ἰταρίῃ Cod. Paris.

μέχρις] Ita Zeune cum Codice Pa-
ris. et Guelf. Vulgatum μέχρις revo-
cavit Weiske.

ἐπὶ Τραπεζοῦντα] Cod. Paris. Eton.
ἐπὶ Τραπ. dant.

καὶ ὡς ἀπέδυσαν—ἀφίκοιντο] Edd.
vett. Steph. et Guelf. hæc omittunt,
quæ ex margine Steph. recepit Le-
onclavius, Welsius, Hutchinson et
Zeune, confirmata auctoritate Codd.
Paris. et Eton. Pro θύσει ex margine
Steph. sec. et Eton. θύσει restituit

Zeune, quod voluit fieri etiam Por-
son. Compara iii. 2, 9. Idem Zeune
ἀφίκοιντο ex margine Steph. et Eton.
libro restituit in locum barbari ἥσαν-
το. Eiusdem pretii est, quod nescio
unde arreptum posuit Weiske ἀφί-
κοιντο.

2. Ἀντιλέων] Margo Steph. cum
Paris. et Eton. Λίων, deinde Θεόνιος
dant Paris. et Eton.

τάξει ἰὼν] Eton. ἰὼν dat, et deinceps
verba ἐπὶ λοιπὸν—καθιδύων omittit.
Paris. καθιδύων tantum omittit. Re-
spicitur locus Odysseæ xiii. 118.

θάλατταν ἔχομεν, πλεῖν τὸ λοιπὸν, καὶ ἑκταθεῖς,
 ὥσπερ Ὀδυσσεὺς, καθεύδων ἀφικέσθαι εἰς τὴν Ἑλλά-
 3 δα. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται ἀνεθορύβησαν,
 ὡς εὖ λέγοι· καὶ ἄλλος ταῦτα ἔλεγε, καὶ πάντες οἱ
 παρόντες. Ἐπειτα Χειρίσοφος ἀνέστη, καὶ εἶπεν ὧδε·
 4 Φίλος μοι ἐστίν, ὦ ἄνδρες, Ἀναξίβιος, ναυαρχῶν δὲ τυγ-
 χάνει· ἦν οὖν πέμψητέ με, οἶμαι ἂν ἐλθεῖν καὶ τριήρεις
 ἔχων καὶ πλοῖα, τὰ ὑμᾶς ἄζοντα· ὑμεῖς δὲ, ἐπεὶ περ
 πλεῖν βούλεσθε, περιμένετε, ἔστ' ἂν ἐγὼ ἔλθω· ἤζω δὲ
 ταχέως. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται ἡσθησάν τε
 καὶ ἐψήφισαντο, πλεῖν αὐτὸν ὡς τάχιστα.

5 Μετὰ τοῦτον Ξενοφῶν ἀνέστη, καὶ ἐλέξεν ὧδε· Χειρί-
 σοφος μὲν δὴ ἐπὶ πλοῖα στέλλεται, ἡμεῖς δὲ ἀναμενῶ-
 μεν. Ὅσα οὖν μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι ποιεῖν ἐν τῇ μῳῃ,
 6 ταῦτα ἐρῶ. Πρῶτον μὲν τὰ ἐπιτήδεια δεῖ πορίζεσθαι ἐκ
 τῆς πολεμίας· οὔτε γὰρ ἀγορά· ἐστὶν ἱκανή, οὔτε ὅτου
 ἀνησόμεθα πάρεστιν, εἰ μὴ ὀλίγοις, ἢ τε χώρα πολεμία·
 κίνδυνος οὖν, πολλοὺς ἀπόλλυσθαι, ἦν ἀμελῶς τε καὶ
 7 ἀφυλάκτως πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια. Ἀλλὰ μοι
 δοκεῖ σὺν προνομαῖς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἄλλως δὲ

3. Ταῦτα ἀκούσαντες] Zeune nescio
 qua auctoritate edidit Ἀκούσαντες
 ταῦτα. Edd. vett. cum Guelf. ταῦτα
 omittunt.

ἄλλος ταῦτα] Ita cum Castalione
 Guelf. Parif. Eton. ἄλλος ταῦτα Edd.
 vett. ante Welfsum et Hutchinso-
 num.

Ἐπειτα] Ex Eton. N adjecit Zeune.
 Idem liber statim ναυαρχῶν N καὶ habet.

4. τὰ ὑμᾶς] Parif. et Eton. τὰ ἡμᾶς
 dant. Deinde ἵστα πλεῖν dat Eton.
 Postea ἵστ' ἂν Guelf.

5. μὲν δὲ] Hoc cum Guelf. prætulit
 vulgato ἦν. Sequens μοι deest in
 Junt. et Guelf sed habet etiam mar-
 go V Illoif. Diodorus xiv. 30. ἐκείθεν
 Χειρίσοφον ἀπέστειλαν εἰς Βυζάντιον ἵνα

πλοῖα καὶ τριήρεις—τοῦτον μὲν οὖν ἵνα
 πλείους ἐξίτιμψαν· λαβόντες δὲ τὸν
 ἐκείθεν δύο πλοῖα καὶ τὸν Τρα-
 πίζοντιον ἐλθόντιον τοὺς περιμένοντας
 βαρβάρους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-
 λατταν.

6. πάρεστιν] Margo Steph. cum
 Parif. et Eton. dat ἐπὶ τῇ.

καλλῶς] Eton. πολλὸς cum κίνδυνος
 jungens dat. Sequens πορίζεσθαι ex
 margine Steph. Parif. et Eton. adsci-
 vi in locum vulgati περιμένονται

7. σὺν προνομαῖς] Ita Stephanus
 cum libro Parif. et Eton. συμπερο-
 μῶν Edd. vett. Guelf. συμπερομῶν Cas-
 talio edidit. Muretus σὺν τροφίμοις,
 Brodæus συμπερονομῶς corrigi voluit;
 hoc ipsum posterius est in margine
 Villoif. συμπερονομήντας conjiiciebat

μὴ πλανᾶσθαι, ὡς σῶζοιθε· ἡμᾶς δὲ τούτων ἐπιμελεῖσθαι. Ἔδοξε ταῦτα. Ἐτι τοῖνυν ἀκούσατε καὶ τὰδε·⁸ Ἐπὶ λείαν γὰρ ὑμῶν ἐκπορεύονται τινες. Οἶμαι οὖν βέλτιον εἶναι, ἢ μὴ εἰπεῖν τὸν μέλλοντα ἐξίναί, φράζειν δὲ καὶ ὅποι, ἵνα καὶ τὸ πλῆθος ἴδωμεν τῶν ἐξιόντων καὶ τῶν μενόντων, καὶ συμπαρασκευάζωμεν, εἴαν τι δέῃ· καὶ βοηθῆσαι τισιν ἂν καιρὸς ᾗ, ἴδωμεν, ὅποι δεήσει βοηθεῖν.

Zeune interpretatus: adro ut universi simul praedantur. Weiske primo loco posuit hoc: Quod hic legimus, excur- sionibus parandum esse commeatum, id aliis verbis fecit. sequentis initio rursus occurrit, ut si rei prorsus nulla dum fa- cta fuerit. mentio. Subjicitur autem formula ἴδοις ταῦτα, ut si res peculia- ris nec ea minimi momenti fuerit expo- sita. Verum hoc ipsum falsum esse videtur. Aliud enim est πορεύεσθαι ἢ τὰ ἐκτελέδαι, (quod ipsum voca- bulo προνομα, προνομία significari so- let) aliud ἢ τὰ λείαν ἐκπορεύεσθαι, quod singuli milites lucri cupidi facere so- lent. Pergit autem vir doctus ita: Quid porro verba ἡμᾶς—ἐπιμελεῖσθαι sibi volunt?—Equidem suspicor Xeno- phontem tum conspisse, ut non quisque pro se cum paucis temere arreptis, sed cum binis, ternis, pluribusve centuriis et instructis quidem, ut ad praelium, pabulationem exirent, ipse autem cum reliquis castra custodiret. Nisi forte, quod fere malim, pro ἡμᾶς legendum ἡμᾶς. Sic videtur anonymus statuisse, qui vertit: chargés les généraux d'y veiller. Loquor enim hic de extremis ἡμᾶς—ἐπιμελεῖσθαι, ut τούτων refera- tur δικτικῶς ad castra. Conjectura mea nititur iis, quae sect. 17. et cap. 2. sect. 1. narrantur. Bene vir doctus summam sententiae conjectura est as- secutus comparata sect. 1. cap. 2. eoque ducunt verba ἐμὲν καὶ ἀφου- λακτοῦ πορεύεσθαι ἢ τὰ ἐκτελέδαι, quod fieri debere negat Xenophon. Polybius i. 18. 1. φυλακτικῶς χρῆ- σθαι ταῖς προνομαῖς damno doctos Ro- manos narrat. In Cyrop. vi. 1, 24. est de Cyro: Ἐπῆγιν αὖτ' εἰς προνομαῖς, ἅρα μὴ ἴσως διὰ πλείοντα λαμβάνει τῇ στρατῷ τὰ ἐκτελέδαι—ἅμα δ' ἴσως ἢ ταῖς ἀγωναῖς τὰς εὐαῖς ὑπομνησκού-

το. Cura imperatoris scilicet non solum in eo spectabatur, quod ipse exercitum bene ordinatum (συνταγματίζειν) educeret ad pabulationes, sed etiam ipse quaecebat antea ex iis, quos regionem optime nosse compe- terat, ἰσάδην ἂν ὡς πλείοντα ὀφειλοῖτο τὸ στρατιῦμα. Ex hoc igitur loco apparet, προνομαῖς proprium esse λαμβάνειν τὰ ἐκτελέδαι τῇ στρατῷ. A quibus diversum est πορεύεσθαι ἢ λείαν. Quid vero sit φυλακτικῶς χρῆ- σθαι ταῖς προνομαῖς, idem locus, comparatus cum sect. 1. capitis se- quentis optime docet; scilicet si dux ipse exercitum συνταγματίζειν ad pa- bulationem educit et reducit. Mihi igitur Xenophon hoc loco scripsisse videtur ἀλλὰ μοι δοκῶ συνταγματίζουσιν ἢ ταῖς προνομαῖς λαμβάνειν τὰ ἐκτελέ- δαι. Huic scilicet opponitur deinde recte ἄλλως πλανᾶσθαι, temere pa- lari. Illud vero faciendum ait, ὡς σῶζοιθε. Nunc vero statim apparet, eam curam pertinere ad duces. Igi- tur ἡμᾶς δι' τούτων ἐπιμελεῖσθαι facilem habent interpretationem, nec ulla ratione ad tuenda castra trahi possunt. Halbkart conjecturam hanc συμπρονομαῖς λ. σ. ἢ. ἄλλως δὲ μὴ πλ. ὡς σῶζεσθαι ἡμᾶς τι καὶ σ. ἢ. in ver- sione secutus est.

πλανᾶσθαι] Edd. vett. Guelf. πλανᾶσθαι. Verum dedit Castalio, sed idem statim σῶζεσθαι habet.

τούτων] Edd. vett. cum Guelf. ὡς τούτων habent.

8. ἐκπορεύονται] Juntina cum Guelf. ἐκπορεύονται habet; deinceps βέλτιστοι Parif. et Etón. Postea τὰ μέλλοντα Junt. cum Guelf.

ἴδωμεν] Hic et paulo post est scia- mus, compertum habeamus, quod vulgo dici solet ἴδωμεν.

R

καὶ ἂν τις τῶν ἀπειροτέρων ἐγχειρῇ τι ποιῶν, συμβουλεύ-
 ωμεν, πειρώμενοι εἶδέναι τὴν δύναμιν, ἔφ' οὗς ἂν ἴωσιν.
 9 Ἐδοξε καὶ ταῦτα. Ἐννοεῖτε δὴ καὶ τόδ', ἔφη· Σχολῇ
 τοῖς πολεμίοις ληΐζεσθαι· καὶ δικαίως ἡμῖν ἐπιβουλεύ-
 ουσιν· ἔχομεν γὰρ τὰ ἐκείνων· ὑπερκάθηται δὲ ἡμῶν.
 Φύλακας δὴ μοι δοκεῖ δεῦν περὶ τὸ στρατόπεδον εἶναι·
 εἰάν οὖν κατὰ μέρος μερισθέντες φυλάττωμεν καὶ σκο-
 10 πῶμεν, ἥττον δύναιντ' ἂν ἡμᾶς θηρᾶν οἱ πολέμιοι. Ἐτι
 τοίνυν τάδε ὀρᾷτε· Εἰ μὲν ἠπιστάμεθα σαφῶς, ὅτι ἤξει
 πλοῖα Χειρίσοφος ἄγων ἱκανὰ, οὐδὲν ἂν ἔδει, ὧν μέλλω
 λέγειν· νῦν δὲ, ἐπεὶ ταῦτ' ἄδηλον, δοκεῖ μοι πειραῶσθαι
 πλοῖα συμπαρασκευάζειν καὶ αὐτόθεν. Ἦν μὲν γὰρ
 ἔλθῃ, ὑπαρχόντων ἐνθάδε, ἐν ἀφθονωτέροις πλευσά-
 11 μεθα· εἰάν δὲ μὴ ἄγῃ, τοῖς ἐνθάδε χρησόμεθα. Ἐγὼ
 δὲ ὀρῶ πλοῖα πολλάκις παραπλέοντα· εἰ οὖν αἰτησάμε-
 νοι παρὰ Τραπεζυντίων μακρὰ πλοῖα, κατὰγοιμεν καὶ
 φυλάττοιμεν αὐτὰ, τὰ πηδάλια παραλούμενοι, ἕως ἂν
 ἱκανὰ τὰ ἄζοντα γένηται, ἴσως ἂν οὐκ ἀπορήσαιμεν κο-
 12 μιδῆς, οἷας δεόμεθα. Ἐδοξε καὶ ταῦτα. Ἐννοήσατε
 δὲ, ἔφη, εἰ εἰκὸς καὶ τρέφειν ἀπὸ κοινοῦ, οὓς ἂν κατα-
 γάγωμεν, ὅσον ἂν χρόνον ἡμῶν ἕνεκα μένωσι, καὶ ναῦλον

τῶν ἀπειροτέρων] Qui rerum usu et experientia carent, his proprie συμβουλεύεται. Igitur nescio quid in mentem venerit Weiskio ad h. l. ita scribenti: *An est neutrum et passiva significationis?* nam ἀπειροὶ mihi h. l. *institute et imprudenter dici videntur*. Ceterum in Eton. libro est ἐγχειρῇ πη, συμβουλεύωμεν.

9. ἐπιβουλεύουσιν] Edd. vett. cum Guelf. ἐπιβουλεύειναι dant.

φύλακας] Eton. φυλακῆς, quod probari posse, si omittatur sequens εἶναι, monuit Zeane. Deinde ἐπὶ τὸ στρατόπεδον Edd. vett.

μερισθέντες] Eton. liber μερισθῶμεν φυλάττοντες. In Hipparchici cap. 4, 2. est κατὰ μέρος τὰς φυλάς ἀναπαύειν;

idem alibi in μέρος dicit.

10. ἠπιστάμεθα] Edd. vett. cum Guelf. ἰσχυτάμεθα dant; deinde ἔξω Paris. idem πλυσόμεθα.

11. κατὰγοιμεν] *Vi deducere in portum*; quod a praedoniis etiam fiebat, similiter κατὰγιναι dictum. Infra sect. 16. additur ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

παραλούμενοι] *Dentis gubernaculis. vitiosius παραλειχόμενοι τοὺς τρεσσούς, quibus dentis erant remi*, sunt Polybio viii. 6, 2.

ἀπορήσαιμεν] Edd. vett. cum Guelf. ἀπορήσωμεν.

12. ναῦλον] Paris. et Eton. ναύοντα-θρον habent. Sequentia ἀφελόντες καὶ omittunt Edd. vett. cum Guelf.

συνθῆσθαι, ὅπως ὠφελοῦντες καὶ ὠφελῶνται. Ἐδοξε
καὶ ταῦτα. Δοκεῖ τοίνυν μοι, ἔφη, ἦν ἄρα καὶ ταῦτα 13
ἡμῖν μὴ ἐκπεραίνηται, ὥστε ἀρκεῖν πλοῖα, τὰς ὁδοὺς, ἀς
δυσπόρους ἀκούομεν εἶναι, ταῖς παρὰ θάλατταν οἰκου-
μέναις πόλεσιν ἐντείλασθαι ὁδοποιεῖν· πείσονται γὰρ,
καὶ διὰ τὸ φοβεῖσθαι καὶ διὰ τὸ βούλεσθαι ἡμῶν
ἀπαλλαγῆναι.

Ἐνταῦθα δὴ ἀνέκραγον, ὡς οὐ δέοι ὁδοιπορεῖν. Ὁ 14
δὲ, ὡς ἔγνω τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν, ἐπεψήφισε μὲν οὐδέν,
τὰς δὲ πόλεις ἐκούσας ἔπεισε ποιεῖν τὰς ὁδοὺς· λέγων,
ὅτι θάττον ἀπαλλάσσονται, ἢν εὐποροὶ γένωνται αἱ ὁδοί.
Ἐλαβον δὲ καὶ πεντηκόντορον παρὰ τῶν Τραπεζουντιῶν, 15
ἣ ἐπέστησαν Δέξιππον Λακωνικὸν περίοικον. Οὗτος,
ἀμελήσας τοῦ συλλαβεῖν πλοῖα, ἀποδράς ὥχετο ἔξω τοῦ
Πόντου, ἔχων τὴν ναῦν. Οὗτος μὲν οὖν δίκαια ἔπαθεν
ὑστερον· ἐν Θράκῃ γὰρ παρὰ Σεύθῃ πολυπραγμονῶν τι
ἀπέθανεν ὑπὸ Νικάνδρου τοῦ Λακωνικοῦ. Ἐλαβον δὲ 16
καὶ τριακόντορον, ἣ ἐπεστάθῃ Πολυκράτης Ἀθηναῖος· ὅς,
ὅποσα λαμβάνοι πλοῖα, κατήγεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.
Καὶ τὰ μὲν ἀγώγιμα, ἀ ἐπῆγον, ἐξαιρούμενοι, Φύλακας

13. ἀκούομεν] Edd. vett. cum Guelf. λαοῦμαι habent, deinde οἰκούσας. Paulo antea ὥστε ἀρχῇ est in libro Eton.

πιστεύονται γὰρ] Margo Steph. cum Parif. et Eton. addit ὁδοποιεῖσθαι.

βούλεσθαι ἡμῶν] Vulgatum βουλεύεσθαι ἡμᾶς ex conjectura Mureti et Stephani correxit Hutchinso, conjecturam firmavit liber Parif.

14. ὁδοποιεῖν] Hoc cum Stephano, prolatum ex vetere Codice, cum quo facit Etonensis, probavit Zenne et Weiske; equidem dubito, an vulgatum ὁδοποιεῖν plane sit damnandum.

μὲν οὐδὲν, τὰς δὲ] Acutissime, ut solent, Valckenaer ad Herodoti viii. p. 646. conjiciebat scribendum μὲν οὐ,

τὰς δὲ. De modo dicendi vide ad iv. 4, 3. Deinde ἀκούσας est in Edd. vett. Guelf. Eton.

15. παρὰ τῶν] Articulus ex Eton. adscivi cum Zeunio.

Δέξιππον] Edd. vett. cum Guelf. Δίξισπον, verum Castalio dedit. Porro Λάκωνα et paulo post Λάκωνας dat margo Steph. cum Parif. et Eton.

παρὰ Σεύθῃ] Eton. habet ἐν Θράκῃ γὰρ πολυπραγμονῶν τι Σεύθῃ. Atrianus ii. 3, 13. ἵνα πλεῖς ὀλίγοι ὑστιστοι πολυπραγμονῶν τι Ἀμύντας ἀποδότησαι ὑπὸ τῶν ἐγγυράων.

16. ἀ ἐπῆγον] Sanum verbum non puto; indicium vitii facit scriptura Eton. εἰ τι εἶχον, unde efficio εἰ τι ἔχον.

καθίστασαν, ὅπως σῶα εἴη· τοῖς δὲ πλείοις ἐχρήσαντο
 17 εἰς παραγωγὴν. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἦν, ἐπὶ λείαν ἐξήσαν
 οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ μὲν ἐνετύγχανον, οἱ δὲ καὶ οὐ.
 Κλεαίνετος δὲ ἐξαγαγὼν καὶ τὸν ἑαυτοῦ καὶ ἄλλον λό-
 χον πρὸς χωρίον χαλεπὸν, αὐτὸς τε ἀπέθανε καὶ ἄλλοι
 πολλοὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

CAP. II.

ΕΠΕΙ δὲ τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ἦν λαμβάνειν, ὥστε
 ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ στράτευμα, ἐκ τούτου λαβὼν
 ὁ Ξενοφῶν ἡγεμόνας τῶν Τραπεζούντιων, ἐξάγει εἰς Δρί-
 λας τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος, τὸ δὲ ἥμισυ φυλάττειν
 κατέλιπε τὸ στρατόπεδον· οἱ γὰρ Κόλλχοι, ἅτε ἐκπεπτω-
 κότες ἐκ τῶν οἰκιῶν, πολλοὶ ἦσαν ἀθρόοι, καὶ ὑπερεκά-
 2 θηντο ἐπὶ τῶν ἄκρων. Οἱ δὲ Τραπεζούντιοι, ὁπόθεν μὲν
 τὰ ἐπιτήδεια ῥάδιον ἦν λαβεῖν, οὐκ ἤγον· φίλοι γὰρ
 αὐτοῖς ἦσαν· εἰς τοὺς Δρίλας δὲ προθύμως ἤγον, ὑφ'
 ὧν κακῶς ἔπασχον, εἰς χωρία τε ὄρεινὰ καὶ δύσβατα,
 καὶ ἀνθρώπους πολεμικωτάτους τῶν ἐν τῷ Πόντῳ.

3 Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐν τῇ ἄνω χώρᾳ οἱ Ἕλληνες, ὅποια τῶν

ἐχρήσαντο] Liber Paris, Eton. χρή-
 σαιτο habent; quæ scriptura nec
 cum verbis reliquis nec cum senten-
 tia bene convenit.

17. λείαν] Edd. vett. cum Guelf.
 λίας. Pro ἐνετύγχανον in Paris. et
 Eton. est ἐλάμβανον.

καὶ ἄλλον λόχον] Vulgatum καὶ τὸν
 ἄλλον λ. ex libro Eton. correxi; ita
 non opus est cum Weiskio τὸν ἄλλον
 scribere. Verba πρὸς χωρίον χαλεπὸν
 idem liber Eton. omittit.

1. στρατεύμα] Edd. vett. Guelf.
 Eton. Suidæ scripturam hanc revo-
 cavit Zeune, Stephanianum στρατό-
 πειον repetiit Weiske. Sic est στρα-
 τευμα, ut videtur, i. 5, 12. Suidas
 locum laudat in v. ἀπὸ θημοσίῳ.

Δρίλας] Ita etiam Stephanus Byz.

fed Arrianus Periplus P. E. p. 123.
 καὶ οὗς λίγυι Ξενοφῶν τοὺς μαχηματά-
 τους καὶ ἐχθροτάτους εἶναι τοῖς Τραπι-
 ζούντιοις, ἱκεῖνος μὲν Δρίλλας ὀνομάζει,
 ἡμεῖς δὲ δεκόμεθα οἱ Σάνιον εὐνοῖαι
 καὶ γὰρ μαχηματάτοι εἶναι εἰς ταῦτο ἴτι
 καὶ τοῖς Τραπιζούντιοις ἐχθροτάτη, καὶ
 χωρία ἰσχυρὰ οἰκιστοὶ καὶ ἱσθμοὶ ἀβασ-
 λεινον. Drillarum regionem hodie
 vocari Keldir, ex Danvillii Geogra-
 phia antiqua tradit ad h. l. Larcher.
 Arriani opinionem impugnât Mau-
 nert Geogr. vi. p. ii. p. 425.

ἐν τῶν οἰκιῶν] Eton. ἐκ οἰκιστῶν: pro
 οἰκιστῶν Leoncl. οἰκιστῶν malebat, idque
 ab Amasio expressum esse putabat
 fedibus suis passim vertente.

2. ἐπίθην] Edd. vett. ὁπίθην habent.

3. τῇ ἄνω] Vocabulum ἄνω Stephā-

χωρίων τοῖς Δρίλαις ἀλώσιμα ἐδοκεῖ εἶναι, ἐμπιπράντες ἀπῆσαν· καὶ οὐδὲν ἦν λαβεῖν, εἰ μὴ ὕς καὶ βοῦς, ἢ ἄλλο τι κτήνος τὸ πῦρ διαπεφυγός. Ἐν δὲ τῷ χωρίον, ὃ μητρόπολις αὐτῶν ἐκαλεῖτο· εἰς ταῦτο πάντες συνερῆθησαν· περὶ δὲ ταῦτο ἦν χαράδρα ἰσχυρῶς βαθεῖα, καὶ πρόσοδοι χαλεπαὶ πρὸς τὸ χωρίον. Οἱ δὲ πελτα-4 σταί, προτρέχοντες στάδια πέντε ἢ ἐξ τῶν ὀπλιτῶν, διαβάντες τὴν χαράδραν, ὀρῶντες πρόβατα πολλὰ καὶ ἄλλα χρήματα, προσέβαλλον πρὸς τὸ χωρίον. Συνείποντο δὲ καὶ δορυφόροι πολλοὶ, οἱ ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξωρημένοι· ὥστε ἐγένοντο οἱ διαβάντες πλείους, ἢ εἰς διαχιλίους ἀνθρώπους. Ἐπεὶ δὲ μαχόμενοι οὐκ ἐδύναντο 5 λαβεῖν τὸ χωρίον, (καὶ γὰρ τάφρος ἦν περὶ αὐτὸ εὐρεῖα ἀναβεβλημένη, καὶ σκόλοπες ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς, καὶ τύρσεις πυκναὶ ξύλιναι πεποιημέναι) ἀπίεσαι ἤδη ἐπεχείρου· οἱ δὲ ἐπέκειντο αὐτοῖς. Ὡς δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀπελ-6 θεῖν, (ἦν γὰρ ἐφ' ἐνὸς ἡ κατάβασις ἐκ τοῦ χωρίου εἰς τὴν χαράδραν) πέμπουσι πρὸς Ξενοφῶντα, ὃς ἡγεῖτο τοῖς ὀπλίταις. Ὁ δὲ ἐλθὼν λέγει, ὅτι ἐστὶ χωρίον χρημά-7 των πολλῶν μεστόν· ταῦτο οὔτε λαβεῖν δυνάμεθα· ἰσχυρὸν γάρ ἐστιν· οὔτε ἀπελθεῖν ράδιον· μάχονται γὰρ ἐπεληλυθότες, καὶ ἡ ἄφροδος χάλεπῃ.

pus solus dedit, comprobante Cod. Parif. quod voluit etiam recipi Brodæus.

καὶ οὐδὲν] Copulam καὶ Junt. Guelf. Eton. omittunt. ἀπῆσαν δὲ οὐδὲν ἢ Aldina. Ceteræ edd. οὐδὲν δὲ ἢ præter Castal. Steph. sec. et Codicem Parif. ex quo verum dedit Hutchinson. Præterea λαμβάνουσιν Eton. habet.

ἐκαλεῖτο] Brevius Eton. χωρίον μητρόπολις αὐτῶν, reliquis omittis.

4. προτρέχοντες] Eton. προσδραμόντες. Voluit προδραμόντες, deinceps Edd. vet. cum Guelf. διαδραμόντες dant.

εἰς διαχίλους] Eton. εἰς omittit; sed ita διαχίλοι ἀνθρώπων scribendum est.

5. ἀναβολῆς] In Cyrop. vii. 5, 12. est ἡ τῆς ἀμβολῆδος γῆς.

πυκναὶ] Ita cum margine Steph. Villoif. Parif. Eton. Zeune. Vulgatum πολλὰ revocavit Weiske.

6. ἀπείχουσιν] Margo Steph. liber Brodæi, Parif. Eton. ἀποτρέχουσιν dant. Deinceps vitiose Edd. vet. cum Guelf. κατόπιστας.

7. ἡγεῖτο] Ald. cum Guelf. εἰ, Eton. εἰ δὲ ἡγεῖτο.

7. δυνάμεθα] Eton. δυναίμεθα. Sequens ἀφροδος pro vulgato ἀφροδος re-

- 8 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, προσαγαγὼν πρὸς τὴν χαράδραν, τοὺς μὲν ὀπλίτας ἐκέλευε θέσθαι τὰ ὅπλα· αὐτὸς δὲ διαβὰς σὺν τοῖς λοχαγοῖς, ἐσκαπεῖτο, πότερον εἴη κρεῖττον ἀπάγειν καὶ τοὺς διαβεβηκότας, ἢ καὶ τοὺς
9 ὀπλίτας διαβιβάζειν, ὡς ἀλόντος ἂν τοῦ χωρίου. Καὶ ἐδόκει τὸ μὲν ἀπάγειν οὐκ εἶναι ἄνευ πολλῶν νεκρῶν, ἐλεῖν δὲ ἂν ᾤοντο καὶ οἱ λοχαγοὶ τὸ χωρίον· καὶ ὁ Ξενοφῶν συνεχώρησε, τοῖς ἱεροῖς πιστεύσας· οἱ γὰρ μάντιες ἀποδεδειγμένοι ἦσαν, ὅτι μάχη μὲν εἴη, τὸ δὲ τέλος κα-
10 λὸν τῆς ἐξόδου. Καὶ τοὺς μὲν λοχαγοὺς πέμπει διαβι-
βάσοντας τοὺς ὀπλίτας, αὐτὸς δὲ ἔμενεν ἀναχωρίσας ἅπαντας τοὺς πελταστὰς, καὶ οὐδένα εἶα ἀκροβολίζε-
11 σθαι. Ἐπεὶ δὲ ἤκον οἱ ὀπλίται, ἐκέλευσε τὸν λόχον ἕκαστον ποιῆσαι τῶν λοχαγῶν, ὡς ἂν κράτιστα αἴηται ἀγωνιεῖσθαι· ἦσαν γὰρ οἱ λοχαγοὶ πηλείων ἀλλήλων, οἱ πάντα τὸν χρόνον ἀλλήλοις περὶ ἀνδραγαθίας ἀντεποι-
12 οῦντο. Καὶ οἱ μὲν λοχαγοὶ ταῦτα ἐποίησαν· ὁ δὲ τοῖς πελτασταῖς πᾶσι παρήγγελλε διηκυλισμένους ἵεναι,

cepit Welfius et Hutchinso. Eadem varietas fuit supra iv. 2, 11.

8. προσαγαγὼν] Edd. vett. cum Guelf. προσαγαγὼν dant, deinceps ἀποσαγαγὼν Eton.

ὡς ἀλόντος ἂν] Si spes esset fore, ut expugnaretur castellum.

9. Καὶ ὁ Ξενοφῶν] Ita cum Castal. Zeune, Stephanianum ὁ Ξενοφῶν γὰρ repetiit Weiske; ceteræ Edd. cum Guelf. omittunt καί.

ἰλιὸν δ' ἂν] Edd. vett. cum Guelf. ἰλιὸν γ' ἂν habent. καὶ λοχαγοὶ est in Eton.

μάχη μὲν εἴη] Margo Steph. cum Parif. ἵστασι dant.

10. σίμωτον] Eton. ἵστασι. deinceps διαβιβάζοντας Guelf. postea ἀναχωρίσας Edd. vett. cum Guelf.

11. ἱερῶν—ἀγωνιεῖσθαι] Hæc omisit Eton. Verbum ἀναχωρεῖν Suidas ex h. l. interpretatur ἀναχωρεῖν ποιεῖν. ποιῆσαι] Ex hoc ordine verborum.

ἐκίλιουσιν ἕκαστον τῶν λοχαγῶν ποιῆσαι, ὡς ἂν αἰσθῆται τὸν λ. &c. sensum hunc elicit Weiske, ut centurio quisque suis animum fortiter pugnandi oratione injicere dicatur. Negat igitur ποιεῖν vertendum struere; nec credibile esse, aliis lochis aliam concedi collocationem in re præsertim tam ancipiti. Ceterum λοχαγοὶ qui fuerint isti, οἱ πάντα τὸν χρόνον—ἀντεποιεῖν, apparet ex feci. 15. ubi Agasias Stymphalius cum Philoxeno Pellenensi nominatur: quid autem verba αἱ—ἀντεποιεῖν significent, docet locus simillis supra iv. 1, 27. ubi compara adscripta.

12. οἱ μὲν λοχαγοὶ] Postremum vocabulum Eton. omittit.

τοῖς πελτασταῖς] Edd. vett. τοῖς πελτασταῖς dant.

διηκυλισμένους] Eton. διηκυλισμένους dat. Brodæus διηκυλισμένους παρα-
lebat. Cf. supra iv, 3, 28.

ὥς, ὅπότεν σημήνη, ἀκοπίζειν δεῖπον· καὶ ταὺς τοξότας :
ἐπιβεβλήσθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ὥς, ὅπότεν σημήνη, το-
ξεύειν δεῖπον· καὶ τοὺς γυμνήτας λίθων ἔχειν μεστέας
τὰς διφθεράς· καὶ τοὺς ἐπιτηδέιους ἐπεμψε τούτων ἐπι-
μεληθῆναι. Ἐπεὶ δὲ πάντα παρσκευάστο, καὶ οἱ λο- 13
χαγοὶ καὶ ὑπολοχαγοὶ καὶ οἱ ἀξιούντες τούτων μὴ χεῖ-
ρους εἶναι πάντες παρατεταγμένοι ἦσαν, καὶ ἀλλήλους
μὲν δὴ συνεώρων· (μνηοειδῆς γὰρ ἦν ἡ τάξις διὰ τὸ χω-
ρίον)· ἐπεὶ δὲ ἐπαύανισαν, καὶ ἡ σάλπιγξ ἐφθέγγετο, 14
ἅμα τε τῷ Ἑσυχάλῳ ἠλάλαξαν καὶ ἔθειον δρόμῳ οἱ
ὀπλῖται, καὶ τὰ βέλη ὁμοῦ ἐφέρετο, λόγχαι, τοξεύματα,
σφενδόβαι, καὶ πλείστοι δὲ ἐκ τῶν χειρῶν λίθοι· ἦσαν
δὲ οἱ καὶ πῦρ προσέφερον. Ἰπὸ δὲ τοῦ πλήθους τῶν 15
βελῶν ἔλιπον οἱ πολέμιοι τὰ τε σταυρώματα καὶ τὰς
τύρσεις· ὥστε Ἀγασίας Στυμφάλιος καὶ Φιλόζενος
Παληνὺς, καταθέμενοι τὰ ὅπλα, ἐν χιτῶνι μόνον ἀνέβη-
σαν, καὶ ἄλλος ἄλλον εἶλκε, καὶ ἄλλος ἀναβεβήκει,

δεῖπον] Suidas sub verbo διηγυ-
λμήναι habet διῖπον, Eton. διῖπον omi-
sit.

νευραῖς] Liber Paris. et Eton. inep-
tum πλευραῖς habent.

ἐπιμεληθῆναι] Lapidēs congregandos
interpretatur Weiske. Equidem cum
Halbkartio sequor Leonclavium, qui
vertit haec : *misit etiam quosdam ido-
neos homines, qui, haec ut fecerent, cura-
rent.*

13. οἱ ἀξιούντες] Male Junt. cum
Guelf. articulum omittit.

μὲν δὴ] Ex libro Eton. δὴ inferui,
et sequens τάξις pro vulgato παρα-
τάξις recepi.

μνηοειδῆς] Vulgatum αἰνῶδες ex Cod.
Paris. Eton. et margine Steph. Zeune
mutavit in μνηοειδῆς, uniformis ver-
tens, quod a loci natura alienum
esse vidit et monuit Weiske. Ipse
igitur recte monet aciem potius
fuisse. Ἰσκαρπῶν circum oppidum,
cornibus sibi oppositis. Atque in

hunc sensum vocabulum αἰνῶδες ex
etymologia converti posse censet,
exempla tamen usus desiderat. Acu-
tam Buttmani conjecturam dedi.

14. ἅμα τε] Vulgatum καὶ ἅμα γη
correxī partim ex libro Eton. qui καὶ
omittit, unde ἀπὸθεν incipere sta-
tuit cum Zeunio Weiske. Multis in
locis Xenophon jungit particulas ἅμα
τε—καί, alibi ἅμα καί—καί, nullibi
ἅμα γη—καί. Latini similiter *simul-
lac*, *unaque* jungunt. Cf. Vigerum
Hermanni p. 380.

ἠλάλαξαν] Eton. ἐλίλαξαν dat. Cf.
ad i. 8, 18. Sequens καὶ πλῖστοι δ.
in τῶν dedi ex eodem Eton. Vulgo
enim erat sine copula πλῖστοι in c.

15. τῷ πλάθοντι] Articulum ex E-
ton. addidit Zeune.

Ἀγασίας] Margo Steph. cum Pa-
ris. et Eton. dat ἔντε Στυμφάλως
καταθέμενος τὰ—ὅπλα. Postea ἄλ-
λος male omittit Eton.

- 16 καὶ ἡλώπει τὸ χωρίον, ὡς ἐδόκει. Καὶ οἱ μὲν πελτα-
σταὶ καὶ οἱ ψιλοὶ εἰσδραμόντες ἤρπαζον, ὃ τὶ ἕκαστος
ἐδύνατο· ὁ δὲ Ξενοφῶν, στὰς κατὰ τὰς πύλας, ὅπως
ἐδύνατο κατεκάλυε τῶν ὀπλιτῶν ἕξω· πολέμοι γὰρ ἄλ-
17 λοι ἐφαίνοντο ἐπ' ἄκροις τισὶν ἰσχυροῖς. Οὐ πολλῶν δὲ
χρόνου μεταξὺ γενομένου, κραυγὴ τ' ἐγίγνετο ἔνδον, καὶ
ἔφευγον, οἱ μὲν καὶ ἔχοντες, ἃ ἔλαβον, τάχα δὲ τις καὶ
τετραμένος· καὶ πολὺς ἦν ὠθισμὸς ἀμφὶ τὰ θυρετρα.
Καὶ ἐρωτῶμενοι οἱ ἐκπίπτοντες, ἔλεγον, ὅτι ἄκρα τις ἐστὶν
ἔνδον, καὶ οἱ πολέμοι πολλοὶ, οἱ παίουσιν ἐκδεδραμηκό-
τες τοὺς ἔνδον ἀνθρώπους.
- 18 Ἐνταῦθα ἀνεπιεῖν ἐκέλευσε Τολμίδην τὸν κήρυκα,
ιῆναι εἴσω τὸν βουλούμενόν τι λαμβάνειν. Καὶ ἵεντο πολ-
λοὶ εἴσω, καὶ νικῶσι τοὺς ἐκπίπτοντας· οἱ εἴσω ὠθαύμε-
νοι, καὶ κατακλείουσι τοὺς πολεμίους πάλιν εἰς τὴν
19 ἄκραν. Καὶ τὰ μὲν ἕξω τῆς ἄκρας πάντα διηρπάζθη,
καὶ ἐξεκομίσαντο οἱ Ἕλληνες· οἱ δὲ ὀπλίται ἔθεντο τὰ
ὄπλα, οἱ μὲν περὶ τὸ σταύρωμα, οἱ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν
20 ἐπὶ τὴν ἄκραν φέρουσαν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν καὶ οἱ λοχα-
γαὶ ἐσκόπουν, εἰ οἷόν τ' εἴη τὴν ἄκραν λαβεῖν· ἦν γὰρ
οὕτω σωτηρία ἀσφαλής· ἄλλως δὲ πᾶν χαλεπὸν ἐδόκει

16. κατεκάλυε] Vulgatum κατεκάλυ-
πται cum Stephano correxi.

17. κραυγὴ τ'] Ex Eton. τι adsci-
vit Zeune.

ἄκρα τις] Juntina τι, Guelf. οὐ dat.
Sequens ἔνδον habet margo Steph. li-
ber Brodæi, Paris. Eton. omittunt
Edd. vet. cum Guelf. et seclustit
Zeune.

18. βουλούμενον] Margo Villois. dat
ἰλύμενον. Sequens ἵεντο πολλοὶ εἴσω
ex margine Steph. Paris. Eton. rece-
pit Zeune; vulgatum ἰφίεντο εἴσω
πολλοὶ repetiit Weiske.

τοὺς ἐκπίπτοντας] Cum Stephano
Zeune interpretatur, qui extra erum-

pare conabantur, coacti fuerunt retro-
gredi vi coacti, qui ingredi volebant.
Mibi verbum ἰλύει videtur insolens
ea de re usurpatum. Quid si su-
spicemur, verba τοὺς ἐκπίπτοντας
male ex superioribus fuisse repetita a
librario? Ceterum margo Steph.
cum Eton. dat εἰσενδύμενον.

19. ἐξεκομίσαντο] Intellige τὰ ἐλόν-
τα, prædam.

σταύρωμα] Margo Steph. Paris. E-
ton. σταυρώματα dant.

20. οὕτω σωτηρία] Guelf. οὕτως
ἀσφαλής σωτηρία, Eton. οὕτως habet,
deinceps πᾶν χαλεπὸν ex eodem re-
cepi pro πωγχάλιστον.

εἶναι ἀπελθεῖν· σκοπούμενοις δὲ αὐταῖς ἔδοξε παντάπα-
 σιν ἀνάλωτον εἶναι τὸ χωρίον. Ἐνταῦθα παρεσκευά- 21
 ζοντο τὴν ἄφροδον, καὶ τοὺς μὲν σταυροὺς ἕκαστοι τοὺς
 καθ' αὐτοὺς διήρουν, καὶ τοὺς ἀχρεῖους καὶ φορτία ἔχον-
 τας ἐξεπέμποντο καὶ τῶν ὀπλιτῶν τὸ πλῆθος· κατέλιπον
 δὲ οἱ λοχαγοὶ, οἷς ἕκαστος ἐπίστευεν.

Ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο ἀποχωρεῖν, ἐπεξέθεον ἔνδοθεν πολ- 22
 λοὶ, γέγρα καὶ λόγχας ἔχοντες, καὶ κνημῖδας, καὶ
 κράνη Παφλαγονικά· καὶ ἄλλοι ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀνέβαι-
 νον τὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς εἰς τὴν ἄκραν φερούσης ὁδοῦ·
 ὥστ' οὐδὲ διώκειν ἀσφαλὲς ἦν αὐτοὺς κατὰ τὰς πύλας, 23
 τὰς εἰς τὴν ἄκραν φερούσας· καὶ γὰρ ξύλα μεγάλα
 ἐπερρίπτουν ἀνωθεν, ὥστε χαλεπὸν ἦν καὶ μένειν καὶ
 ἀπιέναι· καὶ ἡ νύξ φοβερά ἦν ἐπισῶσα. Μαχομένων 24
 δὲ αὐτῶν καὶ ἀποραυμένων, θεῶν τις αὐτοῖς μηχανὴν
 σωτηρίας δίδωσιν. Ἐξαπίνης γὰρ ἀνέλαμψεν οἰκία

21. σταυροὺς] Parif. σαδρούς habet. Sequens διαρῖν euellere interpretatur Zeune. Noster in Hellenicis iii. 2, 3. διασπᾶντες τὸ αὐτῶν ὄχυρμα. iv. 4, 10. καὶ διασπᾶντες τὸ σταύρωμα ἵδμεν ἐπὶ θάλατταν. Polybius ii. 69. διασπᾶν τὰ προτειχίσματα. Hinc in Cyrop. viii. 5, 25. διασπᾶν τοὺς νόμους perfringere et enire leges. Vallos Græci euellunt, quo facilius abeuntibus exitus esset ex eo loco, ubi stabant.

ἀχρεῖους καὶ φορτία ἔχοντας ἐξιμύοντο καὶ] Vulgatam scripturam ἀχρεῖους ἰδ' ἀρπαγὴν (Junt. et Guelf. in ἀρπαγὴν) ἐξιμύον καὶ non solum nullus Interpretum suspectam habuit, sed Zeune adeo lectionem unice veram marginis Steph. libri Brodæi, Parif. et Eton. glossema esse censebat vulgaris, quo quis conatus sit explicare τοὺς ἀχρεῖους. Non cogitauerunt in loco tam ancipiti, ubi Græcis omnis salutis spes in habitu sapererat, de mittendis ad prædam militibus in ipso abitus momento non potuisse cuiquam sano in men-

tem venire. Contra suadebat periculum, ut per vallorum intervalla primos emitterent ἀχρεῖους et spoliis onustos cum gravis armaturæ militibus: contra lochagi cum parte copiarum, cui maxime confidebant, remanebant et hostem instantem repellere conabantur. Miror, milites gravis armaturæ junctos τοὺς ἀχρεῖους et ad prædandum emissos non statim vitii suspicionem movisse viris doctis. Aliud est ἐξιμύειν, aliud ἐξιμύεσθαι. Similiter ἀποσιμύεσθαι est dimittere a se, ἀποσιμύειν, ablegare.

22. ἀποχωρεῖν] Male Eton. ἀποδαρῖν—ἴδμεν habet.

Παφλαγονικά] Infra 4, 13. συνέτινα dicit, Herodotus vii. 72. κράνα πειλογμένα.

ἀνέβαινον τὰς] Eton. ἀναβαίνοντες, Parif. ἀναβαίνοντες. Deinde εἰς τὰ ἄκρα habet Eton. Paulo antea pronomen αὐτοῖς omittit Eton.

24. θεῶν τις αὐτοῖς] Repetitum αὐτοῖς omitti poterat commode.

25 τῶν ἐν δεξιᾷ, οὐρου ἀνάψατος. Ὡς δὲ αὕτη συνέπιπ-
 -τεν, ἔφυγον αἱ ἀπὸ τῶν ἐν δεξιᾷ οἰκιῶν. Ὡς δὲ ἤμαθεν
 ὁ Ξενοφῶν ταῦτο παρὰ τῆς τύχης, ἀνάπτειν ἐκέλευε καὶ
 τὰς ἐν ἀριστερᾷ οἰκίας· αἱ δὲ ξύλιναι ἦσαν· ὥστε καὶ
 ταχὺ ἐπαιόντο. Ἐφυγον οὖν καὶ οἱ ἀπὸ τούτων τῶν οἰ-
 26 κιῶν. Οἱ δὲ κατὰ τὸ στόμα θῆ ἔτι μόνον ἐλύπου, καὶ
 δῆλοι ἦσαν, ὅτι ἐπικείμενοι ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τε καὶ κατα-
 βάσει. Ἐσταῦθα παραγγέλλει φορεῖν ξύλα, ὅσφι ἐτύγ-
 χασαν ἔξω ὄντες τῶν βελῶν, εἰς τὸ μέσον ἑαυτῶν καὶ τῶν
 πολεμίων. Ἐπὶ δὲ ἰκανὰ ἤδη ἦν, αἰῆσαν· ἀνῆπτον δὲ
 καὶ τὰς παρ' αὐτὸ τὸ χαράκωμα οἰκίας, ὅπως οἱ πολέ-
 27 μιοι ἀμφὶ ταῦτα ἔχουσιν. Οὕτω μόλις ἀπῆλθον ἀπὸ τοῦ
 χαρίου, πῦρ ἐν μέσῳ ἑαυτῶν καὶ τῶν πολεμίων ποιησά-
 μνοι. Καὶ κατεκαύθη πᾶσα ἡ πόλις καὶ αἱ οἰκίαι
 καὶ αἱ τύρσεις καὶ τὰ σταυρώματα καὶ τᾶλλα πάντα,
 πλὴν τῆς ἀκρας.
 28 Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπήεσαν οἱ Ἕλληνες, ἔχοντες τὰ
 ἐπιτηδεῖα. Ἐπεὶ δὲ τὴν κατάβασιν ἐφοβῶντο τὴν εἰς
 Τραπεζοῦντα, (πραγῆς γὰρ ἦν καὶ στεγῆ) ψευδεδέδραν
 29 ἐποίησαντο· καὶ ἀνὴρ, Μυσοῦς τὸ γένος, καὶ τοῦνομα τοῦτο

δουδῇ] Edd. vett. Guelf. Eton. post
 ἀνάψατος addunt τοῖς, Stephanus in
 secunda Ed. ἀνάψατος dedit.

αὔτη] Vulgabatur αὐτὴ, in Edd.
 vett. Eton. et a secunda manu in
 Guelf. est αὐτὴ συνήπτων.

οἱ ἀπὸ] Stephanus articulum in li-
 bris aliquot deesse annotavit.

25. ἀνάπτειν] Steph. sec. cum
 Guelf. et Paris. ἀνάπτειν dant.

αἱ δὲ] Cod. Paris. αἱ ξύλιναι habet.

26. κατὰ τὸ στόμα] In fronte, in
 ipso viae faucibus Amalæus interpre-
 tatur, e regione oppositi Weiske. Ar-
 ticulum τὸ ex Eton. inserui, qui μό-
 νον etiam habet.

ἰπὶ—καταβάσει] Eton. ἰπὶ ἔχει
 deinde ἰσβάσει ex Aldina dedit Steph.
 alterum est in Juntina, Guelf. Paris.

Eton. margine Steph.

αἰῆσαν· ἀνῆπτον] Ita cum Edd.
 vett. Guelf. ἰπὶσαν ἰπῶντων cum li-
 bro Paris. dedit Stephanus.

27. ἀπὸ τοῦ χαρίου] Margo Villois.
 In τοῦ χα. annotavit. Comparant viri
 docti simile factum Bellovacorum in
 Cæsaris Comm. de B. G. viii. 15.

28. ἔχοντες τὰ ἰσπεδεῖα] In mar-
 gine Steph. Paris. et Eton. diversa
 est lectio: οἱ τὰ ἐπιτηδεῖα, quæ vi-
 tium aliquod latens arguere mihi vi-
 detur. Ceterum capitis novi initium
 hinc fecit Weiske.

ψευδεδέδραν] Suidas sub h. v. locum
 paulo diverse posuit.

29. τὸ γένος] Omisit hæc Eton.
 Deinde λαβὼν ἄλλα habet cum libro
 Paris. margo Steph.

ἔχον, τῶν Κρητῶν λαβὼν τέτταρας ἢ πέντε, ἔμενον ἐν
λασίῳ χωρίῳ, καὶ προσποιεῖτο τοὺς πολεμίους λανθάνειν
πειρᾶσθαι· αἱ δὲ πέλται αὐτῶν ἄλλη καὶ ἄλλη
διαφαίνοντο, χαλκαῖ οὔσαι. Οἱ μὲν οὖν πολεμίοι, ταῦτα 30
ὁρῶντες, ἐφοβοῦντο ὡς ἐνέδραν οὔσαν· ἡ δὲ στρατιὰ ἐν
ταύτῳ κατέβαινον. Ἐπεὶ δὲ ἐδόκει ἱκανὸν ἤδη ὑπεληλυ-
θῆναι τῷ Μυσῶ, ἐσήμηνε Φεύγειν ἀνὰ κράτος· καὶ ὅς
ἐξαναστὰς Φεύγει καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Καὶ αἱ μὲν ἄλλοι 31
Κρήτες, (ἀλίσκεσθαι γὰρ ἔφασαν τῷ δρόμῳ) ἐκπισσόν-
τες ἐκ τῆς οδοῦ, εἰς ὕλην κατὰ τὰς νάπας κυλινδούμενοι
ἐσώθησαν· ὁ Μυσὸς δὲ, κατὰ τὴν οδὸν Φεύγων, ἐβόα 32
βοηθεῖν· καὶ ἐβοήθησαν αὐτῷ, καὶ ἀνέλαβον τετραμέ-
νον. Καὶ αὐτοὶ ἐπὶ πόδα ἀνεχώρησαν βαλλόμενοι οἱ
βοηθήσαντες, καὶ ἀντιτοξεύοντές τινες τῶν Κρητῶν· οὕτως
ἀφικνῶνται ἐπὶ τὸ στρατόπεδον πάντες σῶοι ὄντες.

λανθάνειν πειρᾶσθαι] Hunc ordinem verborum vulgato π. λ. ex Guelf. prætulī.

ἄλλη καὶ ἄλλη] Margo Steph. Paris. Eton. ἄλλοι καὶ ἄλλοι dant; quod equidem præfero. Ita ii. 4, 26. sine varietate est ἄλλοι καὶ ἄλλοι φιστάμειοι. Aliter videtur Weiskio.

30. ταῦτα ἔχοντες] Simplex vulgato διορῶντες prætulī ex Eton. οὖν præcedens omisit Juntina.

31. ἴφασαν] Esse dictum pro ἀλίσκεσθαι γὰρ εἰ φησιν recte monuit Portus.

κυλινδούμενοι] Supra iv. 8, 28. est de equis: καὶ κάτω μιν οἱ πολλοὶ κυλινδούτο, ἃν δὲ—μᾶλιν βάθην ἱσχυρόντο. Hoc loco liber Paris. dat κυλινδούμενοι. Ceterum νάπη saltus est in Indice Zeuniano. qui νάπος vallem interpretatur ex vi. 5, 12. At contra est. Supra enim iv. 5, 15. κρήνη ἐνμύζουσα in νάπη est fons in valle

promanans. Ibid. sect. 18. ἦσαν λανθάνειν κατὰ τῆς χίονος εἰς τὴν νάπη est de valle similiter, depressa, quod significat verbum ἦσαν. In montibus sunt νάπη et νάσαι, sed in silvis et saltibus omnibus non sunt νάσαι, valles, sed in montibus. Hinc in Hipparchico iv. 4. ubi δυσχωραὶ nominantur, δυσποροὶ νάσαι commemorantur. Similiter τὰς νάπας Cyneg. v. 15. saltus male interpretantur, cum sint valles, ut cap. 9, 11. Contra in Cyrop. i. 6, 43. scribendum cenfeo nunc ex Codd. ἢ ὅπως νάπη ἢ ποταμούς διαβαίνουσιν, non νάπας cum univrsim ibi de transitu exercitus sermo fiat. In Homericis locis ll. viii. 55. et xvi. 300. νάπαι sunt saltus. Sed Pindaro, Platoni et Apollonio κοίλη νάπη vallem significat. Plura dixi in Lexico Græco.

32. ἀνεχώρησαν] Liber Paris. cum Eton. ἀνεχώρουσι. Deinceps ἀφίκετο Etonensis habet.

CAP. III.

ΕΠΕΙ δὲ οὔτε ὁ Χειρίσοφος ἦκεν, οὔτε πλοῖα ἱκανὰ ἦν, οὔτε τὰ ἐπιτήδεια ἦν λαμβάνειν ἔτι, ἐδόκει ἀπιτέον εἶναι. Καὶ ἐς μὲν τὰ πλοῖα τοὺς τε ἀσθενούντας ἐνεβίβασαν καὶ τοὺς ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τῶν σκευῶν ὅσα μὴ ἀνάγκη ἦν ἔχειν· καὶ Φιλήσιον καὶ Σοφαίνετον τοὺς πρεσβυτάτους τῶν στρατηγῶν εἰσβιβάσαντες, τούτων ἐκέλευον ἐπιμελεῖσθαι· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπορεύοντο· ἡ δὲ ὁδὸς ὁδοποιουμένη ἦν. Καὶ ἀφικνούν-
ται πορευόμενοι εἰς Κερασῶντα τριταῖοι, πόλιν Ἑλληνίδα, ἐπὶ τῇ θαλάσῃ, Σινωπέων ἀποικον, ἐν τῇ Κολχίδι χώ-
3 ρα. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας δέκα· καὶ ἐξέτασις ἐν τοῖς ὅπλοις γίγνεται καὶ ἀριθμὸς, καὶ ἐγένοντο ὀκτακισ-
χίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. Οὗτοι ἐσώθησαν ἐκ τῶν ἀμφι

1. ἔκει] Cf. supra cap. 1. sect. 4. τὰ ἱστιάδια] Articulus ex Eton. libro restitui cum Zeunio. Compara cap. 2. sect. 1. et aliis locis idem adiungitur articulus. Idem Eton. ἔτι omisit. Ceterum Diodorus ex alio fonte moram definit sic xiv. 30. ἡμέρας μὲν οὖν τριάντα περιέμειναν τὸν Χειρίσοφον ὡς δ' ἐκείνους ἰβριάζοντο. πλοῖα] Paris. Codex ὅπλα dat; deinceps Castal. ἰσβίβαζον, Guelf. ἀνεβίβασαν.

ὁδοποιούμενη] Cf. cap. 1. sect. 14.

2. τριταῖοι] Ita etiam Diodorus xiv.

30.

ἀπικνοῦν] Idem Arrianus Peripl. P. Eux. p. 129. addens sua ætate dici Φαρνάκειον. Strabo vero Pharnaccam facit coloniam Cotoyorensium a Cerasunte distinguens, recte!

3. δέκα] Diodorus non definito numero τινὰς ait.

γίγνεται] Eton. liber ἰγίνετο dat. Supra i. 2, 9. est: ἰνταῦθα Κύρος ἐξίτασεν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἰστίησεν ἐν τῇ παραλίῳ, καὶ ἰγίνοντο οἱ σύμμαχοι &c. Hellenic. vi. 4, 31. ἐξίτασεν πτωχικῶς καὶ δοκιμασίας τοῦ ἰσ-

τικῶν. Quod vero Hutchinson putavit scribendum τῶν ἐν ὅπλοις, necesse esse Zeune et comparato loco i. 7, 10. putat ἐν τοῖς ὅπλοις esse pro ἐν τῇ ὁδοποιίᾳ. Sed supra l. l. est ἐν τῇ ἰβριάζῃ ἀριθμὸς ἰγίνετο τῶν μὲν Ἑλλήνων, et jam Larcherus innotuit ἐν τοῖς ὅπλοις esse dictum pro τῶν ὁπλιτῶν. Ita Hellenic. ii. 4, 8. ἐξίτασεν πτωχικῶς ἐν τοῖς ἰστίησι. Cyrop. ii. 4, 1. ἐξίτασεν δὲ πᾶσι τοῦ Κύρου πάντων ποιούμενον ἐν τοῖς ὅπλοις καὶ σύνταξιν. Thucydides iv. 74. et vi. 96. ἐξίτασεν ὅπλων ἰστίησας dixit simpliciter pro recensere exercitum vel corporis.

ἐκ τῶν ἀμφὶ τ. μ.] Hæc verba in libro Eton. omittit Zeune putavit a librario fuisse assuta, qui commemorata ab aliis scriptoribus decem millia recordabatur. Nam tredecim millia ponere Xenophontem i. 2, 9. et i. 7, 10. Diodorum quidem xiv. 31. ἀπὸ μυρίων τρισχιλίων ἰστιάσας περιεβίβασεν narrare, sed homini non maiorem fidem habendam esse quam Frontino, qui iv. 2, 7. scripsit, ex quatuordecim rediisse decem millia.

ταὺς μυρίους· οἱ δὲ ἄλλοι ἀπώλοντο ὑπὸ τε τῶν πολεμίων
καὶ τῆς χιόνος, καὶ εἴ τις νόσῳ.

Ἐνταῦθα καὶ διαλαμβάνουσι τὸ ἀπὸ τῶν αἰχμαλώ-
των γενόμενον ἀργύριον· καὶ τὴν δεκάτην, ἣν τῷ Ἀπόλ-
λωνι ἐξεῖλον καὶ τῇ Ἐφεσίᾳ Ἀρτέμιδι, διέλαβον οἱ στρα-
τηγοὶ, τὸ μέρος ἕκαστος, φυλάττειν τοῖς θεοῖς· ἀντὶ δὲ
Χειρισόφου Νέων ὁ Ἀσιναιῖος ἔλαβε. Ξενοφῶν σὺν τὸ 5
μὲν τῷ Ἀπόλλωνος ἀνάθημα ποιησάμενος ἀνατίθῃσιν
εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς τῶν Ἀθηναίων θησαυρὸν, καὶ ἐπέ-
γραψε τό τε αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὸ Προξένου, ὃς σὺν Κλε-
αρχῷ ἀπέθανε· ξένος γὰρ ἦν αὐτῷ. Τὸ δὲ τῆς Ἀρτέ- 6
μίδος τῆς Ἐφεσίας, ὅτε ἀπῆει σὺν Ἀγησιλάῳ ἐκ τῆς
Ἀσίας τὴν εἰς Βοιωτοὺς ὁδὸν, κατέλιπε παρὰ Μεγαβύζῳ
τῷ τῆς Ἀρτέμίδος νεώκωρῳ, ὅτι αὐτὸς κινδυνεύσων εἰδοῦκει
ἵεναι μετὰ Ἀγησιλάου ἐν Κορωνείᾳ· καὶ ἐπέστειλεν, ἣν
μὲν αὐτὸς σῶθῃ, ἑαυτῷ ἀποδοῦναι· εἰ δέ τι πάθῃ, ἀνα-
θεῖναι, ποιησάμενον τῇ Ἀρτέμιδι, ὃ τι οἷοιτο χαριῖσθαι
τῇ θεῷ. Ἐπεὶ δ' ἔφυγεν ὁ Ξενοφῶν, κατοικαῦντος ἤδη 7

Igitur seclufit verba Zeune; cui re-
cte oppofuit Weiske locum infra v.
7, 9. ὁμοίᾳ δὲ—ἀγγὺς μυρίων.

τῶν πολεμίων καὶ τῆς] Articulum
utrumque ex Eton. adfcivit Zeune.

4. Ἐνταῦθα καὶ] Ex Eton. libro
καὶ adjeci cum Zeunio.

ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων] Ita margo
Steph. liber Brodæi, Parif. Eton.
Vulgatum διὰ τῶν inepte defendebat
Zeune.

ἢ τῷ] Edd. vett. ἢ ἐν τῷ, quod
Brodæus mutabat in ἢ ἀν τῷ. In
Guelf. b. erasum est a manu fecunda:
ἢ ἐν τῷ malebat Zeune.

διέλαβον] Eton. liber καὶ διέλαβον
habet.

5. ἀνατίθῃσιν] Diogenes in Vita
Xenophontis feft. 7. ita: γενόμενος δ'
ἐν Ἐφίῳ καὶ χερσεῖος ἔχων, τὸ μὲν ἡμ-
ον Μεγαβύζῳ δίδωσι τῷ τῆς Ἀρτέμίδος
ἡμεῖς φυλάττων, ὡς ἂν ἐπαίλῃ. εἰ δὲ
μὴ, ἀγῶνα ποιησάμενος ἀναθεῖναι τῇ
θεῷ· τοῦ δὲ ἡμῖνος ἡμεῖς ἐκ Δελ-

φοῖς ἀναθήματα. Ex hoc specimine
fides hominis cognosci poteft. San-
ctitatem pecuniarum, depositarum
in templo Ephesiæ Dianæ, suo adhuc
tempore testatur Dio Chryf. Orat.
xxii. p. 595.

ἐπιγράψαι] Castalio ἐπιγράψαι edi-
dit; fequens τὸ pro τοῦ ex libro Pa-
rif. adfcivi, probante Porfono.

ἢ αὐτοῦ] Ex Guelf. dativum αὐ-
τῷ tanquam exquisitiorem recepit
Zeune; item feci propter locum fu-
pra i. 1, 11. cf. ibid. feft. 10.

6. δεῖ] Juntina δεῖ habet. De re
confer Agefilai Elogium i. 36. feqq.

τῷ τῆς] Articulum τῷ omittunt
Edd. vett. Guelf.

ἵεναι—Κορωνείᾳ] Hæc omifit liber
Eton. et antecedentia ita habet scri-
pta: κινδυνεύσαι ἰδοῦναι.

εἰ—πάθῃ] Eton. liber ἢ—πάθῃ.
deinde ἐπειδὴ δ' ἔφυγεν dat.

7. ἔφυγεν ὁ Ξενοφῶν] Articulum ex
libro Eton. addidi.

αὐτοῦ ἐν Σκιλλωντί, ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων εἰσισθέντι
παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, ἀφικνεῖται Μεγάβρυξ εἰς Ὀλυμ-
πίαν θεωρήσων, καὶ ἀποδίδωσι τὴν παρακαταθήκην
αὐτῷ. Ξενοφῶν δὲ λαβὼν, χωρίον ὠνεῖται τῇ θεῷ, ὅπου
ἂν αὐλῇ ὁ θεός. Ἐτυχε δὲ διὰ μέσου χρόνου τοῦ χωρίου
ποταμὸς Σελανῶς. Καὶ ἐν Ἐφέσῳ δὲ παρὰ τὸν τῆς

Σκιλλωντί] Vulgatum Σκιλλώντι
correxuit Zeune. In libro Parif. scrip-
tum est Σκιλλώντι. Plutarchus de
Exilio p. 376. ποῖα φυγαδικὰ ἦεν οὐκ
ἔστι πλεονεξία τῆς Σκιλλωντίας χό-
ρας, ἢ ἢ Ξενοφῶν μετὰ τὴν στρατείαν
τὸ λισσὸν εἶδε γῆρας. Iterum p. 382.
ed. Hutten. Θεουπόδης συνέγραψε τὸν
πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθα-
ναίων ἐν Θέρμῃ περὶ τὴν Σκαπτήν ὄλυν
Ξενοφῶν ἐν Σκιλλώντι τῆς Ἠλείας.
Qui posterior locus referri potest cer-
tissime ad Anabasin, quam dum scri-
bebat Xenophon, in agro Scilluntio
degisse adhuc videtur. Compara mo-
do singula verba, quibus amoenita-
tem loci pingit scriptor in hoc agre-
sti otio acquiescens! Generatim ad
historias, id est ad Hellenica et Ana-
basin, referre videtur Diogenes sect.
8. post verba paulo post referenda:
τοῦτον αὖτις διέταξι πονηγῶν καὶ τοὺς
φίλους ἱστῶν καὶ τὰς ἱστορίας συγγρά-
φαι.

εἰσισθίνει] Scripturam Castalionis
et Bryling. secundæ vulgato εἰσισθί-
ναι cum Leonclavio prælatam proba-
runt Stephanus ceterique Editores.

ἀποδίδωσι] Eton. liber δίδωσι ha-
bet. Sequens ὁ θεὸς videtur esse
Apollo Delphicus, quem de loco so-
rori consecrando consuluerat homo
in minutis etiam negotiis religiosus.

8. διὰ μέσου χρόνου τοῦ χωρίου] Ita
cum libro Parif. et Eton. vulgatum
διὰ χρόνον διὰ τοῦ χωρίου correxi. Dio-
genes sect. 8. ἀφικόμενον δὲ τοῦ Μεγα-
βρύου κατὰ πρόφασιν τῆς πανηγύρεως,
αἰμαράνιος τὰ χρήματα χωρίον ἱερί-
ατο καὶ καθήκει τῇ θεῷ, δ' οὐ ποτα-
μὸς ἔβη Σιλινοῦς ἰμάνυμος τῷ ἐν Ἐφέ-
σῳ. Unde constat ludos Olympicos
tum fuisse actos. Olympiadem eam
fuisse 97. posuit Dodwellus in Anna-
lium Thucydideorum Apparatu sect.
28. cujus ipsius Olympiadis anno
primo Thucydidem mortuum fuisse

probabili argumentatione idem vir
doctus collegit. Nempe censet Xe-
nophontem Agefilam ex Asia re-
deuntem usque ad Boeotiam comita-
tum, (qui reditus Agefilai accidit
Olympiadis 96. anno 2.) dehinc re-
lictio Agefilam venisse Scilluntem,
agri Elci villam, ut ait, *ab urbe Elide
non longe distantem*. Deinde, cum
Xenophon Thucydideam historiam
usque eo latentem primus publicasse
dicatur a Diogene, eamque ipse in
Hellenicis narratione continuaverit
sua, suspicatur Dodwellus, filios Xe-
nophonti in agro Scilluntio exulanti
cum uxore Phileia advenientes attu-
lisse Thucydideæ historiæ autogra-
phum a filio Thucydidis Timotheo
acceptum, aut ipsum adeo filium
Timotheum Xenophonti exulanti li-
bros paternos tradidisse. Quæ qui-
dem conjecturæ omnes argumento
firmo aliquo et certo non nituntur;
quare nihil exinde colligere equidem
auiam.

Σιλινοῦς] Nomen fluvii vulgo scri-
ptum legebatur Σιλλωνός, in Codice
Parif. est Σιλινοῦς, ut in numo Per-
gameno apud Spanhemium de Usu
Numism. Dissert. v. p. 485. Cum
Larchero Zeune scripturam Eton. et
Regii B. Σιλινοῦς recepit, propter au-
thoritatem Strabonis libro viii. p.
309. ed. Siebenk. *ἢ δὲ διὰ τῆς Αἰγίου
πόλεως ποταμὸς Σιλινοῦς, ἰμάνυμος τῷ
ἐν Ἐφέσῳ παρὰ τὸ Ἀρτίμιον βίαντι,
καὶ τῷ ἐν τῇ οὐν Ἠλείᾳ τῷ παραρρίοντι
τὸ χωρίον, ὅ φασι ὠνέσασθαι τῇ Ἀρτί-
μιδι Ξενοφῶν κατὰ χρῆσιν*. ubi libri
scripti non variant, nisi quod cum
Aldina Hopperus Σιλινοῦς edidit.
Obiter tamen monendus lector, Stra-
bonem fluvium παραρρίοντα dicere,
quem Xenophon διὰ μέσου τοῦ χωρίου
βίοντα dixit. Pausanias nunc succe-
dat, cujus locum classicum totum
adscribam, v. cap. 6. sect. 3. seqq.

[Ἐφεσίας] Ἀρτέμιδος καὶ Σελινεύς ποταμὸς παρὰ ῥῆϊ, καὶ ἰχθύες δὲ ἐν ἀμφοτέροις ἔνισσι καὶ κόγχαί· ἐν δὲ τῷ Σκιλλᾷντι χωρίῳ καὶ θῆραι πάντων, ὅποσα ἐστὶν ἀγρευόμενα θηρία. Ἐποίησε δὲ καὶ ναὸν καὶ βωμὸν ἅπλοτον τοῦ ἱεροῦ ἀργυρίου καὶ τολοπὸν αἰεὶ δεκατῶν τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ὠραία, θυσίαν ἐποίει τῇ θεῷ καὶ πάντες οἱ πολῖται καὶ οἱ πρόσχωροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετέχον τῆς ἐορτῆς. Παρεῖχε δὲ ἡ θεὸς τοῖς σκηνοῦσιν ἄλφита, ἄρτους, ὄνον, τραγήματα, καὶ τῶν θυομένων ἅπλοτον

Μετά δὲ τὸν Ἀνγρον διδύμας ἐστὶ μακρότερον διὰ χωρίου τὰ πλείονα ὑπὸ ψάμμον κεκολλημένοι καὶ ἔχοντες διδύμας πύλεις ἀγρίας, ἐνίσση ἐπ' ἀριστερὰ Σκιλλῶντος ὅπου ἱερία. Τὸν μὲν δὲ πόλιον ἦν τὸν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ καὶ Σκιλλῶντος ἐστὶ διὰ τὸ πολλοῦ τοῦ Πισαίων ποταμοῦ Ἠλείου ὑπερβαίνει ἐν Πισαίων οἱ Σκιλλῶντες καὶ διὰ πόλιν τοῖς Ἠλείοις ἔσται ἐκ τοῦ ποταμοῦ, καὶ οὗτοι οἱ Ἠλείοι τούτων ἱερά ἱκανοὶ ἀναστάτους. Λαοδικαίον δὲ ὅστις Σκιλλῶντος ἀποτιμάμενος τῆς Ἠλείας Πισαίωντος ἱερίας ἐν Τριφυλίᾳ ποταμῷ ἤδη γιγνέται ἐν Ἀθηνῶν. Ἐδωχθή δὲ ὁ Πισαίωντος ἐν Ἀθηνῶν, ὅς ἐστι βασιλεὺς τῶν Πισαίων οὗτοι ἵκανοι ἐστὶ στρατιᾶς μετασχόντων Κύρην πολυμυτιᾶν τοῦ δήμου. — Ἀπὸ τούτων μὲν Πισαίωντος ἵκανοι ἡ ποταμὸς κατακτείνεται δὲ ἐν Σκιλλῶντος τιμῆς ἐν καὶ ἱερὸν καὶ ναὸν Ἀρτέμιδος ὑπερβαίνει Ἐφεσίαν. Παρίχεται δὲ ὁ Σκιλλῶντος καὶ ἄλλας θηρίας, ὅν ἐν ἄγροι καὶ ἱερίῳ καὶ τὴν γῆν ἐν Σκιλλῶντος Σελινεύς ποταμὸς διέκτει. Οἱ δὲ Ἠλείοι ἔχονται καὶ ἀναστάτους ἐν αὐτοῖς Σκιλλῶντος ἱερίας, καὶ Πισαίωντος, ἐν ἱερίῳ καὶ ἀναστάτους τὴν γῆν, καὶ Πισαίωντος μὲν ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ βουλῇ, τυχόντες δὲ παρὰ Ἠλείου συγγενῆς ἀδελφῶν ἐν Σκιλλῶντος οὐκ ἐστὶν. Καὶ δὲ καὶ ἐλθόντες ἀναστάτους τοῦ ἱεροῦ μὲν καὶ ἱερίας καὶ τῆς Πισαίωντος ἐν λ. Πισαίωντος ἱερίας ἐν τῇ τῇ οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς Πισαίωντος ἀναστάτους οἱ προσκομῶντες. Ubi vulgatur nunc Σελινεύς, Amasæus Σελινεύς scriptum vertit. Sed fluvius Ægæus apud eundem vii. c. 24. sect. 3. Σελινεύς scriptus legitur. Reliquæ, quæ ad narrationem Pausaniæ moneri posse videntur, rejeci in Epi-

metrum, quod studiosus lector consequetur. In Diogene Laertio in Vita Xenophontis sect. 8. vulgo scriptus fluvius Σελινεύς legitur.

τῆς [Ἐφεσίας]] Vocabulum alterum in libro Eton. omissem tanquam inutile cum Zeunio secluse.

καὶ ἰχθύες δὲ] Vulgatum ἐν ex Eton. libro correxi; sed mira est ejusdem et Paris. varietas, ubi ἰχθύες ἐν mutant ille in λειμῶντες δὲ, hic in λειμῶντες ἐν. Præter quis junctæ unquam fluvio et conchis auditur aut legit? An latent in vitiosa scriptura λειμῶντες, latine limaces? Solus Hesychius in glossa in extremo vitiosa λειμῶντες annotavit genus cochleæ λειμῶντες vel λειμῶντες vocatum, quod commode conchis jungitur. Ceterum ἵκανοι pro vulgato sibi dedi ex libro Paris. et Eton,

ἐν Σκιλλῶντος χωρίῳ] Cum Hutchinsono Weiske ἐν inseruit ante nomen oppidi, de conjectura Leonclavii, ipse tamen malebat ἐν Σκιλλῶντος χωρίῳ scriptum, quod et mihi placet.

9. πρόσχωροι] Male Edd. vett. cum Guef. πρόσχωροι habent.

Παρίχεται δὲ ὁ Σελινεύς] Vulgatum παρίχεται ex margine Steph. libro Paris. et Eton. correxit Zeune. Sed male idem Eton. ἡ τῆς habet pro ὁ Σελινεύς. Ceterum lector ipse facile agnoscat urbanitatem piæ scriptoris, qui deæ liberalitatem suam assignat.

ταῖς σκηνοῦσιν] Aliena est Brodæi conjectura Σκιλλῶντος ab hoc loco. Sub umbraculis debebant convivæ ad festum diem congregari.

ἀπλοτον] Deinceps vulgo positum vo-

- 10 τῆς ἱερᾶς νομῆς λάχος, καὶ τῶν θηρευομένων δέ. Καὶ γὰρ θήραν ἐποιῶντο εἰς τὴν ἐορτὴν οἱ τε Πανοφῶντος παῖδες καὶ αἱ τῶν ἄλλων πολιτῶν· οἱ δὲ βουλόμενοι καὶ ἄνδρες συνεθήρων· καὶ ἡλίσκετο τὰ μὲν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ χωρίου, τὰ δὲ ἐκ τῆς Φολόης, σύες καὶ δορκάδες καὶ
- 11 ἔλαφαι. Ἔστι δὲ ὁ τόπος, ἢ ἐκ Λακεδαιμόνος εἰς Ὀλυμπίαν παρεύονται, ὡς εἴκοσι στάδια ἀπὸ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἱεροῦ. Ἐνὶ δὲ ἐν τῷ ἱερῷ τόπῳ καὶ ἄλσῃ καὶ ὄρῃ δένδρων μετὰ, ἱκανὰ καὶ σῦς καὶ αἶγας καὶ οἷς τρέφειν καὶ ἵππους, ὥστε καὶ τὰ τῶν εἰς τὴν ἐορ-
- 12 τὴν ἰόντων ὑποζύγια εὐωχεῖσθαι. Περὶ δὲ αὐτὸν τὸν ναὸν ἄλσος ἡμέρων δένδρων ἐφυτεύθη, ὅσα ἐστὶ τρωκτὰ ὠρεῖα. Ὁ δὲ ναὸς, ὡς μικρὸς μεγάλῳ, τῷ ἐν Ἐφέσῳ εἴκασται· καὶ τὸ ξόανον ἔοικεν, ὡς κυπαρίσσινον χρυσοῦ

cabulum ἀργύρεα cum libris Paris. Eton. Regiis A. et B. omisit Zeune et Weiske.

10. συνεθήρων] Súboto nunc Codex Paris. συνθήρων infert.

ἐν τῇ Φολόῃ] Recte apposuit Hutchinson locum Strabonis viii. p. 145. καὶ ἡ Φολὴ δ' ἀπέκειντο τῆς Ὀλυμπίας ἡγυυτάσῃ ἔρος Ἀναδικόν, ὅσους πᾶς ὁπωρὶας τῆς Πισάτιδος ἵναι. Præterea compara ea, quæ scilicet sequenti statim subiungit Xenophon. Male liber Eton. ἐξ αὐτῆς Φ. habet.

11. ὁ τόπος] Paris. ἔστι δὲ ἡ χώρα, Eton. ἔστι καὶ ἡ χώρα ix. Deinceps Paris. ἱερῷ χώρῳ καὶ λιμῶν καὶ ὄρῃ. Eton. ἱερῷ χώρῳ καὶ ὄρῃ. margo Steph. ἱερῷ καὶ λιμῶν καὶ ἄλσῃ καὶ ὄρῃ. Mihi additus λιμῶν iuxta ἄλσῃ non displicet, qui contra Zeunio interpretationem vocabuli ἄλσῃ habere videbatur. Ceterum nefcio quomodo mihi displicet descriptio partium loci quarundam sæpius repetita, veluti hæc: ἐν δὲ τῷ Σκ. χωρίῳ καὶ θήραι—θήραι, deinde illa: καὶ ἡλίσκετο—σύες καὶ δορκάδες καὶ ἔλαφαι, denique hæc: ἱκανὰ καὶ σῦς καὶ αἶγας καὶ οἷς τρέφειν καὶ ἵππους: quæ nimis distracta et variata tædii aliquid lectori facere posse videntur. Pars enim eorum

comprehenditur etiam verbis τῶν θηρευομένων ἀπὸ τῆς ἱερᾶς νομῆς.

αἶγας καὶ οἷς] Liber Eton. βοῦς, Paris. cum margine Steph. αἶγας καὶ βοῦς nominat. Hæc scilicet pecora ad convivium hospitum referuntur.

εὐωχεῖσθαι] Hutchinson locum Aristotelis H. A. viii. 6. comparavit, ubi est μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας εὐωχεῖσθαι ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰς ὕς. Articulus τὰ ante τῶν omittit Eton. liber.

12. ὅσα ἔστι τρωκτὰ ὠρεῖα] Hutchinson ex Æliani V. H. i. 31. locum comparavit, ubi post τρωκτὰ nominantur τρωκτὰ ὠρεῖα, ubi Perizonius roma interpretatur seu fructus, qui crudi in secunda mensa apponuntur. Zeune ἔστιν scriptum malebat. Weiske ante hæc intelligebat ἐκτίων τῶν ὠρεῶν, vel repetendum cogitatione ἰφτυῖσθαι censebat. Non minus enim fructus arborum quam arbores ipsas dici posse φτυῖσθαι. Quod equidem recte fieri posse non credo.

χρυσῷ] Plinius xvi. c. 40. varietatem traditionis de eo prodidit cum Vitruvio ii. 9. Hutchinson ligneum et inauratum fuisse suspicabatur.

ἔπι, τῶ ἐν Ἐφέσῳ. Καὶ στήλη ἕστηκε παρὰ τὸν ναόν, 13
 γράμματα ἔχουσα· ΙΕΡΟΣ Ο ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕ-
 ΜΙΔΟΣ. ΤΟΝ ΔΕ ΕΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΚΑΡΠΟΤΜΕ-
 ΝΟΝ, ΤΗΝ ΜΕΝ ΔΕΚΑΤΗΝ ΚΑΤΑΘΕΤΕΙΝ ΕΚΑ-
 ΣΤΟΥ ΕΤΟΥΣ, ΕΚ ΔΕ ΤΟΥ ΠΕΡΙΤΤΟΥ ΤΟΝ
 ΝΑΟΝ ΕΠΙΣΚΕΤΑΖΕΙΝ· ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΜΗ ΠΟΙΗ-
 ΤΑΤΤΑ, Τῇ ΘΕῶ ΜΕΛΗΣΕΙ.

CAP. IV.

ΕΚ Κερασῶντες δὲ κατὰ θάλατταν μὲν ἐκομίζοντο
 ὑπὲρ καὶ πρόσθεν, οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ γῆν ἐπορεύοντο.
 Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐπὶ τοῖς Μοσυνόικων ὀρίοις, πέμπουσιν εἰς 2
 αὐτοὺς Τιμησίθεον τὸν Τραπυζούντιον, πρῶτον ὄντα τῶν
 Μοσυνόικων, ἐρωτῶντες, πότερον ὡς διὰ Φιλίας, ἢ ὡς διὰ
 πολέμιας πορεύσονται τῆς χώρας. Οἱ δὲ εἶπον, ὅτι οὐ

13. στήλη] Mirabar scriptum in
 annotatione Weiskiana ad Vitam
 Xenophontis scriptam a Diogene et
 relatum in Volumen primum Ope-
 rum Xenophontis p. xxvii. *Pausania*
statue, ut Hutchinson Dissert. i. p. 6. ex
ipso Pausania docet, eminebat propter
factum columna his inscripta verbis.
 Tum sequuntur ipsa Xenophontis
 verba ex h. l. relata. Locum Pausa-
 niae supra ad sect. 8. positum a nobis
 si inspicere ipse Weiske dignatus fu-
 isset, fucum sibi a Britanno fieri non
 passus esset. Pausanias enim μῆμα et
 εἶδος cum imagine narrat, quæ ac-
 colæ ad Xenophontem referebant.

καταδύον] Castalio addidit δι;
 deinde Paris. liber cum Eton. μέλῃσιν
 habet.

1. θάλατταν μὲν] Edd. vett. Guelf.
 μὲν, sequens παρὰ ante γῆν omittit
 Castalio.

2. Μοσυνόικων] Guelf. hic et in seqq.
Μοσυνόικων habet, sect. 27. pro *μοσύν-
 οῖς* in Paris. Eton. est *Μοσυνόικους*.
 Variatur scriptura nominis in libris
 scriptis et editis Herodoti, Strabonis,
 Dionysii Hal. *Μόσυνος* et *Μοσυνόι-
 κος* Apollonius Rhodius et Dionysius
 Periegetes dixit; in Orphicis Argon.

745. μύθη in *μοσύναις* πῶθεν *παρα-
 τάσσον*. ubi quod ait nuperus Editor,
 primas duas vocabuli *μοσύναις* pro-
 duci, id is nunquam efficiet ex locis
 poetarum, ubi sigma geminatum legi-
 tur. Pari enim ratione et eodem
 jure posset aliquis affirmare, *τίσους* et
ἔσους ubique scribendum aut *τίσος* et
ἔσος priorem productam habere, quo-
 niam in multis poetarum locis pro-
 ductum *τίσους* et *ἔσους* reperitur. Igi-
 tur vitium illius loci non est tam
 manifestum, ut ex vocabuli quanti-
 tate statim agnosci possit, adeoque
 corrigendi necessitas multo minus
 aperta. Quod vero μύθη in *Μοσυνόικους*
πῶθεν πηρ. scripsit vir doctus, græco-
 rum scriptorum veterum auctoritates
 scriptura *Μόσυνος* firmari non poterit,
 nisi Nicolai Damasceni Excerpta p.
 517. Pliniumque cum Pomponio
 Mela satis graves testes et auctores
 pronunciare volueris. Hefychii, qui
Μόσυνος pro *Μοσυνόικου* dictum an-
 notasse videtur, exiguus in rebus geo-
 graphicis auctoritas est.

ἐρωτῶντες] Eton. δι addit, at se-
 quens ὡς, alterum duntaxat, omittit.
παριένονται] Vulgatum *παριένονται*
 ex Eton. correxit Hutchinson, uti

3 διοίσειεν· ἐπίστανον γὰρ τοῖς χαρίσις. Ἐνταῦθεν λέγει
ὁ Τιμησίθεος, ὅτι πολέμοι εἰσιν αὐτοῖς οἱ ἐκ τοῦ ἐπέ-
κεινα· καὶ ἰδοὺ, καλέσαι ἐκείνους, εἰ βούλονται συμ-
μαχίαν ποιήσασθαι· καὶ πεμφθεὶς ὁ Τιμησίθεος, ἦκεν
4 αἶψαν τοὺς ἄρχοντας. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, συνῆλθον οἱ
τε τῶν Μοσυνόικων ἄρχοντες καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλ-
λῶνων· καὶ ἔλεγε μὲν Ξενοφῶν, ἡρμήνευε δὲ Τιμησί-
θεος.

5 Ὡ ἄνδρες Μοσύνοικοι, ἡμεῖς διασωθῆναι βυλόμεθα
εἰς τὴν Ἑλλάδα πεζῇ· πλοῖα γὰρ οὐκ ἔχομεν· κωλύ-
ουσι δὲ οὗτοι ἡμᾶς, οὓς ἀκούομεν ὑμῖν πολέμους εἶναι.
6 Εἰ οὖν βούλεσθε, ἔξεστιν ὑμῖν ἡμᾶς λαβεῖν συμμαχας,
καὶ τιμωρήσασθαι, εἴ τι πάπαδ' ὑμᾶς οὗτοι ἠδίκησαν.
7 καὶ τολαιπὸν ὑμῶν ὑπηκόους εἶναι τούτους. Εἰ δὲ ἡμᾶς
ἀφήσετε, σκέψασθε, πόθεν αὖθις ἂν τοσαύτην δύναμιν
8 λάβοιτε σύμμαχον. Πρὸς ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ ἄρχων
τῶν Μοσυνόικων, ὅτι καὶ βούλονται ταῦτα, καὶ δέχοντο
9 τὴν συμμαχίαν. Ἄγετε δὴ, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, τί ἡμῶν

conjecerant Portus, Leoncl. Steph. Sequens Oī ὃ omisit Eton.

3. πολέμοι εἰσιν αὐτοῖς] Eton. πολέ-
μοι οὗτοι εἰσιν οἱ. quod ferri potest, si
manu demonstrantem intelligas Ti-
mesitheum sedes alterius gentis.

4. ἀρμόνισσι] Edd. vett. Guelf. ἀρ-
μόνισσι. Sequens δ' ante εἰδὲς omi-
sit Eton.

5. διασωθῆναι] Ita margo Steph.
Brodski, Paris. Eton. Ante Zeonium
erat διελθῆναι β. i.e. Compara Cyrop.
v. 4, 16.

6. εἴ τι πάπαδ' Eton. εἴ τι παρὶ.
Sequens ὁσπερ οὗτοι εἰσιν οὗτους mihi
non satis bene congruere videtur
cum antecedente ἔξεστιν ὑμῖν, quod
quidem παρὶσσι postulare videtur.

7. αἰδῶν] Omisit Eton. deinceps
Paris. Σύμμαχον habet.

8. ὁ ἀρχων] Bis antea ὁ ἀρχων
faerunt nominati : unde subito nunc
unus existit? et tamen βούλονται,
δέχοντο sequitur, quod ex Paris. rece-

pit Zeune, cum antea legeretur sin-
gularis numerus.

9. τί ἡμῶν—χρήσασθαι] Miror hæc
silentio prætermissa ab Interpretibus,
quanquam folacea. Saltem ἡμῶν scri-
bendum erat.

[τί ἡμῶν διώκεται χρήσασθαι] Di-
ctationem immeritam sollicitavi. Plane
geminus locus est in libello de Re-
publica Atheniensium i. 3. οὗτων
μὲν τῶν ἀρχῶν οὗτοι δύναι οὐκ ἔχουσιν
εἶναι, οὗτοι τῶν στρατηγῶν οὐκ ἔχουσιν
εἶναι σφίσι χρήσαι ματιῶν. Paulo
diversum est ibidem ii. 3. οὐ γὰρ πῶ-
λις οὐδὲ μὲν, ἅτις οὐ δύναι εἰσάγεσθαι
εἰς τὴν πόλιν. Infra vii. 3, 31. est :
τί δύναι χρήσασθαι τῇ στρατιᾷ. ubi vul-
go erat τί δύναι. et vii. 4, 9. ἰσὺ δέ-
μαι ὑμῶν στρατιεύειν ἐν πόλει. Infra
v. 9, 26. Codex Eton. habet scrip-
tum : ἀλλ' ἔστιν ἂν δὴ οὗτων στρα-
τῶν τι δύναι σκεῖ αὐτῶν. ubi vulga-
tur εἴ τι δύναι. En Epistola.]

δεήσεσθε χρήσασθαι, ἂν σύμμαχοι ὑμῶν γενόμεθα ; καὶ ὑμεῖς τί οἰοί τε ἔσεσθε ἡμῖν συμπράξαι περὶ τῆς διόδου ; Οἱ δ' εἶπον, ὅτι ἱκανοὶ ἐσμεν εἰς τὴν χώραν¹⁰ εἰσβάλλειν ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα τὴν τῶν ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν πολεμίων, καὶ δεῦρο ὑμῖν πῶμαίαι ναῦς τε καὶ ἄνδρας, αἵτινες ὑμῖν συμμαχοῦνταί τε καὶ τὴν ὁδὸν ἡγήσονται.

Ἐπὶ ταύταις πιστὰ δόντες καὶ λαβόντες, ὥχοντο· καὶ¹¹ ἦγον τῇ ὑστεραία ἄγοντες τριακόσια πλοῖα μονόξυλα, καὶ ἐν ἐκάστῳ τρεῖς ἄνδρας· ὧν οἱ μὲν δύο ἐκβάιντες, εἰς τάξιν ἔθεντο τὰ ὅπλα· ὁ δὲ εἰς ἔμνευε. Καὶ οἱ μὲν, λα-¹² βόντες τὰ πλοῖα, ἀπέπλευσαν· οἱ δὲ μένοντες ἐξετάζαντο ὅδε· Ἔστησαν ἀνὰ ἑκατὸν μάλιστα, ὥσπερ οἱ χοροὶ, ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις, ἔχοντες γέγρα πᾶντες λευκῶν βοῶν δασέα, εἰκασμένα κιττοῦ πετάλω· ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ πάλτον ὡς ἐξάπηχυ, ἐμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, ὅπισθεν δὲ αὐταῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές. Χιτανίσκους δὲ¹³ ἐπεδεδύκεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς λινῶ στρωματοδύ-

τί οἱ αἱ τὴν ἐπιθεσί] Hæc ex Stephani coniectura. Edd. vett. Guelf. πῶμαί τι ἐπιθεσί, Castal. omisit τι. Margo Steph. Paris. Eton. τί ἐπιθεσί ἐπιθεσί.

10. ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα] Male Weiske ait esse pro ἢ τῇ ἐπὶ θ. qui ultra nos sedes habent, et comparat fecit. 3. οἱ ἐκ τοῦ ἐπιθεσί. At ita debebat esse τῶν ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα. Scilicet vulgo post θάτερα erat comma posuit, quod impediisse videtur virum doctum. ἐκ τ. ἢ. θ. est h. l. a tergo.

11. ὥχοντες] Guelf. ὁδόντες habet.

ὅτι οἱ μὲν δύο] Eton. οἱ μὲν omittit. Ita enim intelligi malim, quod annotavit Hutchinison οἱ μὲν omittit, sed ille ad sequens καὶ οἱ μὲν referebat.

12. ἐξετάζαντο ὅδε] Edd. vett. ἐξετάζαντο ὅπως. Guelf. ἐξετάζαντο ὅπως. Paris. Eton. ἐξετάζαντο ὅδε. Brodæus et Castalio ἐξετάζαντο, καὶ ὅπως ἵστησαν, ὅπως.

ὅπως εἰς χώραν] Leonclavii iudicium secutus Weiske ita verba ordinavit,

quæ vulgo ita collocata leguntur: ἵστησαν ὅπως—μάλιστα οἱ χοροί. Steph. secunda dedit οἱ χοροί. Suidas sub verbo ἀντιστοιχοῦντες ex h. l. posuit: ἵστησαν ὅπως μάλιστα χοροὶ ἀντιστοιχοῦντες—βοῶν λευκῶν. Ita etiam in voc. πίνταλον.

εἰκασμένα] Paris. ἡμισμένα habet, sed ἡμισμένα voluit dare, ut Æschyli Suppl. 291. ἡμισα. Cum folio hederaceo peltam Amazonum comparat Pollux l. 134. laudans obiter hunc locum.

ὡς ἐξάπηχυ] Edd. vett. cum Guelf. ὡς omittunt, quod tamen habet Suidas in vocabulo πάλτω.

ἐμπροσθεν καὶ] Paris. Eton. ἐμπροσθεν καὶ τοῦ ξύλου habent, Weiske αὐτὸ τὸ ξύλον coniecit. Vulgatum habet Suidas l. c. Mihi quidem cum libris scriptis scribendum videtur: ἐμπροσθεν μὲν τοῦ ξύλου λόγχην ἔχον, ὅπισθεν δὲ σφαιροειδές.

13. στρωματοδύκεσαν] Eton. habet στρωματοὶ λιπτοῦ. Vulgaris στρωμα-

- σμου ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλῇ κράνη σκύτινα, εἰά περ τὰ Παφλαγονικά, κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον ἐγγυάτω
- 14 τιαροειδῆ· εἶχον δὲ καὶ σαγάρεις σιδηράς. Ἐνταῦθεν ἐξήρχε μὲν αὐτῶν εἷς, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἄδοντες ἐπορεύοντο ἐν ῥυθμῷ, καὶ διελθόντες διὰ τῶν τάξεων καὶ διὰ τῶν ὅπλων τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο εὐθὺς πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπὶ χωρίον, ὃ ἐδόκει ἐπιμαχώτατον εἶναι.
- 15 Ἐπειτο δὲ τοῦτο πρὸ τῆς πόλεως, τῆς μητροπέλεως καλουμένης αὐτοῖς, [καὶ] ἐχούσης τὸ ἀκρότατον τῶν Μοσυνίκων· καὶ περὶ τούτου ὁ πόλεμος ἦν· οἱ γὰρ ἀεὶ ταῦτ' ἔχοντες ἐδόκουν ἐγκρατεῖς καὶ πάντων Μοσυνίκων εἶναι. Καὶ ἔφασαν ταύτους οὐ δικαίως ἔχειν τούτο, ἀλλὰ κοινὸν ὃν καταλαμβάνοντας πλεονεκτεῖν.
- 16 Εἶποντο δὲ αὐτοῖς καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς, οὐ ταχθεῖντες ὑπὸ τῶν στρατηγῶν, ἀλλ' ἀρκαγῆς ἔτεκον. Οἱ δὲ πολέμιοι, προσιόντων, τέως μὲν ἡσύχαζον· ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἐγένοντο τοῦ χωρίου, ἐκδραμόντες τρέπονται αὐτούς· καὶ ἀπέκτειναν συγχροὺς τῶν βαρβάρων, καὶ τῶν συναναβάντων Ἑλλήνων τινὰς, καὶ ἐδίωκον, μέχρις οὗ εἶδον τοὺς
- 17 Ἑλλήνας βοηθῶντας· εἴτα δὲ ἀποστραπόμενοι ἄρχοντο· καὶ ἀποτεμόντες τὰς κεφαλὰς τῶν νεκρῶν, ἐπεδείκνυσαν

ὄφις pellicens fuit, docente Casaubono ad Athenæi i. 4.

ἰγγυάτω] Paris. Eton. ἰγγύατω. Vulgatum habet Suidas in κρώβυλος. Cf. ad ii. 2, 17.

14. ἐν ῥυθμῷ] Locum Diodori v. 34. de Lufitanis comparavit Hutchinson.

ἰ δόκει] Muretus ἰ malebat, quod vertit Amaseus. Vulgatum tamen habet etiam Suidas in ἐπιμαχος.

15. Ἐπειτο] Brodsei liber et Eton. Ὁ, καὶ το, quod fere prætulim. Sequens καὶ omittit Etonensis liber. Quare seclusi.

καὶ πάντων] Copulam ex Eton. libro adijunxi.

16. προσιόντων] Ita vulgatum præterea ex Amassei versione suadente Leonclavio correxit Welfius, ex Etonensi libro Hutchinson.

17. ἀποστραπόμενοι] Cum Aldina Stephanus, Zeune et Weiske ἀποστρέφμενοι dederunt; nostrum est in Junt. Guelph. ἀποστρεπόμενοι margo Steph. Paris. Eton.

ἀποτεμόντες] Forma insolens et comparatio loci iv. 7, 16. facit, ut suspicer ἀποτεμύοντες scriptum fuisse a Xenophonte. Deinceps ἰδίωνος habet liber Eton. Postea τῶν τε Ἑλλήνων καὶ τῶν ἱ. πολέμιων habet Guelph.

ταῦς τε Ἑλλήσι καὶ τοῖς ἑαυτῶν πολέμοις· καὶ ἅμα
 ἰχόρευον, νόμῳ τινὶ ἄδοντες. Οἱ δ' Ἕλληνες μάλα 18
 ἤχθοντο, ὅτι τοὺς τε πολέμοις ἐπεποιήκεσαν θρασυτέ-
 ρους, καὶ ὅτι αἱ ἐξεληθέντες Ἕλληνες σὺν αὐτοῖς ἐπαφεί-
 γεσθαι, μάλ' ὅσπερ συγχροί· ἃ αὖτω πρόσθεν ἐπεποιήκε-
 σαι ἐν τῇ στρατείᾳ. Πανοφῶν δὲ, συγκαλίσας τοὺς 19
 Ἕλληνας, εἶπεν· Ἄνδρες στρατιῶται, μηδὲν ἀδυμήσθε
 ἕνεκα τῶν γεγενημένων· ἔστι γὰρ, ὅ τι καὶ ἀγαθὸν οὐ
 μῖον ταῦ κακῶ γεγένηται. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐπίστα· 20
 σθε, ὅτι αἱ μέλλουσες ἡμῖν ἡγήσεσθαι τῷ ὄντι πολέμοι
 εἰσιν, οἷσπερ καὶ ἡμᾶς ἀνάγκη· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν Ἑλ-
 λάνων αἱ ἀμειλίχσαντες τῆς σὺν ἡμῖν τάξεως, καὶ ἡγησά-
 μεναι ἱκανοὶ εἶναι σὺν τοῖς βαρβάροις ταῦτα πράττειν,
 ἅπερ σὺν ἡμῖν, δίκην δεδώκασιν· ὥστε αὐτοῖς ἦττον τῆς
 ἡμετέρας τάξεως ἀπολείπονται. Ἄλλ' ὑμᾶς δὲ παρα- 21
 σκευάζεσθαι, ὅπως καὶ τοῖς φίλοις οὔσι τῶν βαρβάρων
 δοῖτε κρείττους αὐτῶν εἶναι, καὶ τοῖς πολέμοις ἀηλώ-
 στετε, ὅτι οὐχ ὁμοίοις ἀνδράσι μαχαιντάμ ἡν τε καὶ ἔτρ
 τοῖς ἀτάκτοις ἐμάχοντο.

18. ἴτι τοὺς τι] Eton. ἰτω τοὺς γι.
 Sequens στρατείᾳ pro στρατῷ cum
 Amasæo dedit Leonclavius eumque
 secuti Welfius, Hutchinson, Zeune.
 αἱ ἐξεληθέντες] Ita cum Eton. scripsi
 pro ἐξεληθέντες.

19. ἀδυμήσθε] Margo Steph.
 Guelf. Eton. cum Edd. vett. ἀδυμή-
 σθαι. Verum dedit Steph. cum Bro-
 dai libro, Parif. Amasæi versione.

ἴτι γὰρ, ὅ τι καὶ ἀγαθόν] Parif.
 Eton. ἴτι γὰρ habent; tum vero ὅ τι
 motum in ἴτι erit. τι κακῶ est in
 Plantina et Guelf. ἴτι malebat Por-
 tion. Equidem ἴτι, scilicet, et ἴτι
 praefero.

20. ἡγήσεσθαι] Ita cum Eton. vul-
 gatam ἡγῶσθαι correxi. Idem ὑμῖν
 habet. Deinceps ex eodem libro

ἴτις δὲ καὶ—ἀμειλίχσαντες dedi. Vul-
 go erat ἴτις δὲ τῶν—ἀφροσύνησαν-
 τες. Hutchinsonum secutus Weiske
 ἡ omisit. ἀμειλίχσαντες cum Eton. dat
 margo Steph. et Parif. Symposii viii.
 33. est ψόγην ἀφροσύνης, Cypri. i.
 6, 42. ἀφροσύνης ἴχου sine casu est,
 sed utrobique sensu diverso. ἀφροσύ-
 νῃ τῶν ἐρχόντων ex Platonis de Le-
 gibus 10. posuit Stephani Thesaurus.
 Ceterum Guelf. ἰανω collocat ante
 ἀφροσύνης.

ἐπὶ τὰ] Edd. vett. Guelf. Eton.
 ταῦτα; sequens οὖν omittit Parif.

21. παρασκευάζεσθαι] Ita cum E-
 ton. vulgatum παρασκευάζεσθαι cor-
 rexi. Deinceps λέγει — ἀηλῶσθαι
 dant Parif. Eton.

- 22 Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν οὕτως ἔμειναν· τῇ δ' ὕστε-
ραία θύσαντες, ἐπεὶ ἐκαλλιέρησαν, ἀριστήσαντες, ὀρ-
θίους τοὺς λόχους ποιησάμενοι, καὶ τοὺς βαρβάρους ἐπὶ
τὸ εὐώνυμον κατὰ ταῦτα ταξάμενοι ἐπορεύοντο, τοὺς τοξό-
τας μεταξὺ τῶν λόχων ὀρθίων ὄντων ἔχοντες, ὑπολειπο-
23 μένους δὲ μικρὸν τοῦ στόματος τῶν ὀπλιτῶν. Ἦσαν
γὰρ τῶν πολεμίων [οἱ] εὗζανοι, οἱ κατατρέχοντες τοῖς
λίθοις ἔβαλλον. Τούτους οὖν ἀνέστελλον οἱ τοξόται καὶ
οἱ πελτασταί· οἱ δ' ἄλλοι βάθην ἐπορεύοντο, πρῶτον μὲν
ἐπὶ τὸ χωρίον, ἀφ' οὗ τῇ προτεραίᾳ οἱ βάρβαροι ἐτράπη-
σαν, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Ἐνταῦθα γὰρ οἱ πολεμιοί
24 ἦσαν ἀντιτεταγμένοι. Τοὺς μὲν οὖν πελταστὰς εἰδ-
ξαντο οἱ βάρβαροι, καὶ ἐμάχοντο· ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν αἱ
ὀπλῆται, ἐτράποντο. Καὶ οἱ μὲν πελτασταὶ εὐθύς εἵ-
ποντο, διώκοντες ἄνω πρὸς τὴν μητρόπολιν· οἱ δὲ ὀπλῆται
25 ἐν τάξει εἶποντο. Ἐπεὶ δ' ἄνω ἦσαν πρὸς ταῖς τῆς μη-
τροπόλεως οἰκίαις, ἐνταῦθα δὴ οἱ πολεμιοὶ ὁμοῦ δὴ πάν-
τες γενόμενοι ἐμάχοντο, καὶ ἐξηκόντιζον τοῖς πάλτοις·

22. οὕτως ἔμειναν] Vulgatum οὕτω
ἀμείναν ex Eton. correxī.

ἐκαλλιέρησαν] Eton. ἐκαλλιέρησαντο
dat; quæ forma est in Cyrop. i. 5,
6. At iii. 3, 22. legitur nunc: ἐπὶ
δ' ἐκαλλιέρησεν καὶ ἀφ' οὗ τῇ
στράτιμα. sed ibi scribendum cenſeo
ἐκαλλιέρισαντο καὶ. Vulgatum enim
ἐν in ejusmodi sententia alienum est.
Activa forma est de Laced. Republ.
xii. 7. xiii. 2. de Veſtig. vi. 3. He-
rodotus vi. 76. Media Aristophan.
Pluti 1181.

ἔσαν] Omisit Paris. Eton. Se-
quens ὑπολειπομένους Muretus in ὑπε-
λειπομένους mutatum ivit, sententia
peſſum data. Postea Paris. μικρὸν
σπαραγμένους habet.

23. [οἱ] εὗζανοι, αἱ] Eton. liber αἱ
εὗζανον omiſſo αἱ, quam ſcripturam in
aliis etiam Codd. repertam probavit

Stephanus, ita tamen ut αἱ εὗζανον
κατατρ. ſcriberet; quam correſſio-
nem recepit Weiſſke. Mihi prius αἱ
ſuſpectum eſt, igitur ſecluſi.

Τούτους οὖν—οἱ πελτασταί] Eton.
οὖν et οἱ omiſit.

πρῶτον μὲν] Verba hæc nata eſſe
ex προηγούμενοι aut ſimili participio
cenſebat Weiſſke. At ἀπ' αὐτοῦ ſequi-
tur ſect. 25. ἐπὶ δ' ἄνω ἦσαν.

ἐτράπησαν] Margo Villoif. ἐτρίβθη-
σαν habet.

24. οἱ μὲν πάλ. εἰδόν] Eton. εἰδόν
οἱ πελτασταί, quæ ſtructuræ celerita-
tem actionis melius conſequitur.

μητρόπολιν] Simplex πόλιν habet
Eton.

25. ἄνω ἦσαν] Inepte margo Vil-
loif. ἀνῆσαν.

καὶ ἐξηκόντιζον] Hæc omiſerunt
Edd. vett. et Eton. καὶ ἀπ' αὐτοῦ

καὶ ἄλλα δ' ὁρατά ἔχοντες παχέα, μακρὰ, ὅσα ἀπὲρ Φέρμι μάλιστα, τούτοις ἐπειρῶντο ἀμύνεσθαι ἐκ χειρός.

Ἐπεὶ δὲ οὐχ ὑφίστηντο οἱ Ἕλληνες, ἀλλ' ὁμόσπε ἔχων 26
ρον, ἔφυγον αἱ βάρβαροι καὶ ἐντοῦθεν ἅπαντες λιπόντες
τὸ χωρίον. Ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν, ὁ ἐν τῷ μύσῳ τῷ
ἐπ' ἄκρου ἀποδομημένῳ, (ὃν τρέφουσι πάντες κοιτῇ αὐτῷ
μένοντα καὶ φυλάττοντα) οὐκ ἤθελεν ἐξελεῖν, οὐδὲ αἱ
ἐν τῷ πρότερον αἰρεθέντι χωρίῳ· ἀλλ' αὐτῷ σὺν τῶν μο-
σύνων κατεκαύθησαν. Οἱ δ' Ἕλληνες, διαρπάζοντες 27
τὸ χωρίον, εὗρισκον θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενη-
μένων [πατρύους] περυσινῶν, ὡς ἔφασαν οἱ Μοσύνοικοι·
τὸν δὲ νέον σῖτον σὺν τῇ καλάμῃ ἀποκείμενον· ἦσαν δὲ
ζυαὶ αἱ πλείσταί. Καὶ δελφίνων τεμάχη ἐν ἀμφορεῦ 28

Guelf. cum margine Villoif. *πιλω-
σταίς* pro *παλταίς* est in margine Vil-
loif.

[*ἀρτων*] Junt. et a manu prima
Guelf. *ἀρα* habet.

26. καὶ ἐντοῦθεν—*λιπόντες*] Hæc est
scriptura Edd. vett. et Guelf. quam
peffime mutavit Stephanus, quem
secuti sunt ceteri Editores, commate
posito post *ἐντοῦθεν*, quod cum Hut-
chinsono Zeune interpretatur *proti-
nus, confestim*, in *ἴλῳ*.

[καὶ φυλάττοντα] Brunck ad Apol-
lonium ii. 1030. *φυλάττονται* conjece-
rat, probante Porfiono, Zeune *φυ-
λαχθίντα*. Comparat Hutchinson lo-
cum Nicolai Damasceni p. 517. *Μό-
συναι τὸν ἱαντῶν βασιλεὺς τρέφουσιν ἐν
πύργῳ κατέκλιοντο*. et Pomponii
Melæ i. 19. *Μοσύναι reges suffragio de-
λίου, vinculisque et arctibus custodia
tenentur*. Cf. etiam Dio Prusianus
Orat. xiv. p. 443. ed. Reiske.

[*πρότερον*] Ita cum margine Steph.
Parif. Eton. *πρότερον* erat ante Zeu-
niam. Ceterum αἱ ἐν τ. *πατρ. αἱ χ.*
non sunt reges intelligendi, unus
enim erat, sed barbari.

[*σὺν τῷ μύσῳ*] Cum supra fuerit
τῷ *μύσῳ*, vulgatum τοῖς *μοσύναις* cum
Buttmanno in dualem mutavi, ut
formam eandem Xenophon servet.
Male Codex Parif. et Eton. dant
Μοσύναις. Diodorus xiv. 30. alios

secutus auctores ita tradit: τῶν δὲ
βαρβάρων συστροφίαντες ἐπ' αὐτοὺς,
ἐκείνων μάχη, καὶ πολλοὺς ἀπὸ τῶν
συμφυγόντων δὲ ἐκ τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ κατή-
κοντο ἱατροίφους ἔχοντες ἐλπίδας πύρ-
γους, συγχῶς προσβάλλας ποταμοῖσιν
κατὰ πρῶτος ἴλῳ. Ἦν δὲ τὸ χωρίον
τοῦτο μακρότατον τῶν ἄλλων ἱερμάτων,
ἐν ᾧ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πατήρι ἐν
ὀφθαλμοῖσιν εἶναι ἔχον. Ἐδὼς δ' ἔχον
πάτρων μίαν ἐν αὐτῷ ἐν παντὶ βίῳ,
ἀφαιδῶν διαδόνται τοῖς ἔχουσιν τὰ προ-
τάγματα.

27. τὸ χωρίον] Eton. τὰ χωρία,
quod Zeune reprobabat, *μακρότατον* in-
terpretatus τὸ χωρίον.

[*ποταμοῖσιν*] Ita cum Steph. Parif. et
inter versus Guelf. cum Suida, qui
sub h. v. laudat ex h. l. *εἶρας γὰρ
θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων ποτα-
μῶν πικρῶν*. Hesychius: *ποταμοῖν,
συγκυμῶν*. Edd. vett. Guelf. Eton.
ποταμῶν habent.

[*ποταμῶν*] Omisium vocabulum in
Guelf. Parif. Eton. una cum altero
ποταμῶν ita defendit Zeune, ut ver-
tat: *thesaurus a majoribus institutus, in
quibus reconditi erant panes proxtimo
anno cocti*. Mihi vero vocabulum
ποταμῶν ab h. l. alienum videtur,
quod Suidas omisit; igitur seculi.

28. ἀμφορεῦ] Guelf. ἀμφορεῦσιν
poeticum habet.

σιν εὐρίσκετο τεταρχειμένα, καὶ στέαρ ἐν τούχοι τῶν
 δελφίνων, ᾧ ἐχρῶντο αἱ Μοσύνοικοι, καθάπερ οἱ Ἕλλη-
 29 νες τῷ ἐλαίῳ. Κάρυα δ' ἐπὶ τῶν ἀνωγαίων ἦν πάλ-
 τὰ πλατεῖα, οὐκ ἔχοντα διαφυὴν οὐδμίαν. Τούτῳ καὶ
 πλείστῳ σίτῳ ἐχρῶντο ἔφοντες καὶ ἄρτους ὀπτῶντες.
 Οἶνος δ' εὐρίσκετο, ὃς ἄκρατος μὲν, ὅζυς ἐφαίνετο εἶναι
 ὑπὸ τῆς αὐστηρότητος· κεραθεῖς δὲ, εὐώδης τε καὶ ἡδύς.

- 30 Οἱ μὲν δὴ Ἕλληνες ἀριστήσαντες ἐνταῦθα, ἐπορεύοντο
 εἰς τὸ πρῶτον, παραδόντες τὸ χωρίον τοῖς συμμαχήσασιν
 τῶν Μοσυνοίων. Ὅποσα δὲ καὶ ἄλλα παρήσαν χω-
 ρία τῶν σὺν τοῖς πολεμίοις ὄντων, τὰ εὐπροσδωτάτα αἱ
 31 μὲν ἔλειπον, αἱ δὲ ἐκόντες προσεχώρουν. Τὰ δὲ πλε-
 οντα ταυὰδ' ἦν τῶν χωρίων· ἀπείχον αἱ πόλεις ἀπ' ἀλλή-
 λων στάδια ὀγδοήκοντα, αἱ δὲ πλεῖον, αἱ δὲ μείον· ἀνα-
 βοῶντων δὲ ἀλλήλων συνήκουσιν εἰς τὴν ἐτέραν ἐκ τῆς ἐπέ-
 ρας πόλεως. Οὕτως ὑψηλή τε καὶ κοίλη ἡ χώρα ἦν.
 32 Ἐπεὶ δὲ πορεύόμενοι ἐν τοῖς φίλοις ἦσαν, ἐπεδείκνυσαν

στέαρ] Alius *ἱλασι* δελφίνων potius
 dixerit, quam *seum*.

29. ἀνωγαίων] Junt. Guelf. ἀνω-
 γαίων. Noces planas ex h. l. Pollux
 i. 232. interpretatur τὰ λιπτανάρια· ἢ
 μάλλον τὰ καστανία ἰσημαζόμενα. Cf.
 Salmastii Exercit. p. 425. Ex ver-
 bis Xenophontis colligebat Weiske,
 fructum Xenophonti minus cogni-
 tum fuisse; contra Salmastius ver-
 ba οὐκ ἔχοντα δ. οὐδ. addita censue-
 rat, ut distinguerentur ab amygdalis.
 Weiske igitur τὰ οὐκ ἔχοντα scriben-
 dum censebat. Equidem hoc video,
 Xenophonti castanearum nucum no-
 men postea vulgatum ignotum ad-
 huc fuisse; fructum vero tanquam
 notum sibi significat addito articulo
 τὰ πλεονα, qui debebat abesse, et
 scribi *πλεονα* καὶ οὐκ ἔχοντα, si fru-
 ctum ipsum ignorasset. Græci fere
 omnes antiquiores *πάρων* vocarunt,
 Hippocrates *πάρων* πλεονα, Theo-
 phrastus ipse *πάρων* ἐββοῖα. Cf. di-
 cta ad Nicandri Alexiph. versu 271.
 Accedat Diodorus xiv. 30. τοὺς δὲ

πλεονα τῶν πλεονατόων τρέφοντα
 παρῶν ἰσθμῶν. Ceterum locum Sui-
 dæ in v. τούχῃ—*ἐνταῖς*· δι' ἀμφότερας
 καὶ ἄλλα τούχῃ περιέμειν καὶ μὴ μὴ
 ἐνταῖς περιέμειν ex h. l. ductum puta-
 bat Toup Emend. p. 473. ed. Lipf.

Τούτῳ] Ex Eton. libro τούτῳ cum
 Zeunio dedit Weiske. Leonclavii
 conjecturam τούτῳ καὶ σλιόντῳ ὡς
 εἰς τὴν receperunt Weisus et Hatcher-
 son improbante Porfano.

καὶ ἄρτους ὀπτῶντες] Hæc ex mar-
 gine Steph. Villosi. Guelf. Paris. E-
 ton. addidit Zeune, quæ Leonclavii
 ad scholia referebat.

Οἶνος] Quale vinum intelligatur
 nescio; viteum fuisse non videtur.

30. εἰς τὸ πρῶτον] Edd. vet. cum
 Guelf. τῷ πρῶτον dant. Cf. ad i. 3, 1.
ἱλασι] Edd. vet. Guelf. Eton.
ἱλασι habent.

31. αἱ πόλεις ἀπ' ἀλλήλων] Ita E-
 ton. Vulgabatur antea ἀνωγίων ἀλλ.
 αἱ πόλεις.

32. ἐν τοῖς φίλοις ἦσαν] Eton. αἱ ἐν
 τοῖς φίλοις ὄντες. Ceterum φίλοις ἐκ

αὐτοῖς παῖδας τῶν εὐδαιμόνων σιτευτοὺς, τετραμμένους
καρίους ἑφθόις, ἀπαλοὺς καὶ λευκοὺς σφόδρα, καὶ οὐ
πολὺ ὄντας ἴσους τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος εἶναι· ποικί-
λους δὲ τὰ νῶτα, καὶ τὰ ἔμπροσθεν πάντα ἐστιγμένους
ἀνθήμιον. Ἐξήτουν δὲ καὶ ταῖς ἐταίραις, αἷς ἦγον οἱ 39
Ἕλληνες, ἐμφανῶς συγγενέσθαι νόμος γὰρ ἦν σφίσιν
ὅτις. Λευκοὶ δὲ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες.
Τούτους ἔλεγον οἱ στρατευσάμενοι βαρβαριτάτους διελ- 34
δοῖν, καὶ πλείστον τῶν Ἑλληνικῶν νόμων καχωρισμένους.
Ἐν τε γὰρ ὅχλῳ ὄντες, ἐποίουν ἅπερ ἄνθρωποι ἐν ἐρημίᾳ
ποιήσεται, ἄλλως δὲ οὐκ ἂν ταλμῶν· μόνοι τε ὄντες
ἔμοια ἔπραττον, ἅπερ ἂν μετ' ἄλλων ὄντες· διελέγοντό τε

Aldina recepit Stephanus, alterum Zeune ex Junt. Guelf. Paris. Eton. et margine Steph.

σιτευτοῖς] Pollux i. 233. et vi. 36. verba quædam singula ex h. l. posuit, utrobique τετραμμένους omittens, quod ideo glossam esse putavit Larcherus. Male.

καλλῶν] Eton. πολλὸν dedit. Genitivum, qui deest, supple ad εἶναι. ποικίλους] Diodorus l. c. ἀπαντας ὃς ἐν παιδὶς ἐστιγμένοι τίνες τε τῶν καὶ τὰ ἐν τῇ κατασκευαῖσθαι. nimis largus hæc ad omnes incolas retulit, quæ Xenophon de lautioribus narrat.

ἀνθήμιον] Interpretantur *πικτήνα* florida *dispinctis*. Larcherus ἀνθήμιον scriptum malebat. Ineptius Zeune de linea spirali explicabat, Hefychii glossam afferens: ἀνθήμιον, γραμμὴ ἐν ἱλακοῦδὲς ἢ ἐν τοῖς ποσὶ. Mihi aqua hæret in hoc loco. Amaseus *anthemii flore picta* habet, Eton. liber *ιστηγμένους* omisit. A certo herbum genere adverbialiter ἀνθήμιον dictum putat Weiske, quia distinguitur a *ποικίλος*.

[καὶ τὰ ἔμπροσθεν πάντα ἑστιγμένους ἀνθήμιον] Dorfa puerorum opulentiorum *ποικίλα* dixerat, pectus et anteriora proprio verbo ἑστιγμένους ait, sed puncta ordine elegantiori collocata erant, ut *picturam* floridam assimularet. Jam olim Grammatici Ho-

mericos λίθους ἀνθήμιους II. xxiii. 885. Odyss. iii. 440. et προτῆρα παρασκευαστοὺς ἀνθήμιους Odyss. xxiv. 274. διπλομήμιους ποικίλους, ποικίλους, τετραμμένους ἀπὸ ἰσθηγομήμιον ἀνθῶν interpretati sunt. Recte quidem, me iudice, et si dubitari potest, flores illi aurei æri et argento alligati an agglutinati fuerint. Confirmavit me in hac sententia locus Cephifodoti comici apud Pollucem vii. 92.

καυκάλιον ἐν τῷ λιπτοχρῶδι, ἢ οἱ ἐν τῷ χρῶδι ταῦτ' ἵσχυον ἀνθήμιον.

Ubi *fandalia* habes variegata *pictura* florida aurea, vel opere phrygio et filis aureis *picta* instar *florum*. *Ἐν Εἰρήνῃ.*

33. νόμος γὰρ] Diodorus l. c. καὶ ταῖς μὲν γυναῖξιν ἀνθῶν σπασιάζων ἀνθήμιον ἑστῶνται.

Λευκοί] Colorem Leucocytorum affinitatem arguere, sed morem notis signandi corporis negare monet Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 428.

34. βαρβαριτάτους] Diodorus l. c. βαρβαριτάτους ὃ ἔπραττον οἱ στρατιῶται τοῦτο διελδοῖν ἐν Ἱσθμῷ. Miror, cur Xenophon τοῖς στρατευομένοις ante-
stetur in re, quam ipse viderat.

ἄλλως ἢ οὐκ ἂν ταλμῶν] Omittit hæc Eton. Pro ἄλλως ἐστ' ἄλλω in Junt. Guelf. ἀλλῶς Castal.

μετ' ἄλλων ὄντες] Leonclavii emendationem vulgati ὄντες recepit post

ἑαυτοῖς, καὶ ἐγγέλων ἐφ' ἑαυτοῖς, καὶ ὠρχαῖντο ἐφιστάμενοι, ὅπου τύχοιεν, ὥσπερ ἄλλοις ἐπιδεικνύμενοι.

CAP. V.

ΔΙΑ ταύτης τῆς χώρας οἱ Ἕλληνες, διὰ τε τῆς πολεμίας καὶ τῆς Φιλίας, ἐπορεύθησαν ὁκτὼ σταθμούς· καὶ ἀφικνοῦνται εἰς Χάλυβας. Οὗτοι ὀλίγοι ἦσαν καὶ ὑπήκοοι τῶν Μοσυνοίκων· καὶ ὁ βίος ἦν τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἀπὸ σιδηρείας. Ἐντεῦθεν ἀφικνοῦνται εἰς Τιβαρηνούς. Ἡ δὲ τῶν Τιβαρηνῶν χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα, καὶ χωρία εἶχεν ἐπὶ θαλάττῃ ἥττον ἐρυμνά. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔχρηζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν, καὶ τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναί τι· καὶ τὰ ξένια, ἃ ἦκε παρὰ τῶν Τιβαρηνῶν, οὐκ ἐδύχοντο, ἀλλ' ἐπιμείναι κελεύσαντες, ὥστε βουλευσάιντο, ἐθύοντο. Καὶ πολλὰ καταδυσάντων, τέλος ἀπεδείξαντο οἱ μάντιες πάντες γνώμην, ὅτι οὐδαμῇ προσίεντο οἱ θεοὶ τὸν πόλεμον. Ἐντεῦθεν δὴ τὰ ξένια ἐδέξαντο, καὶ ὡς διὰ Φιλίας πορευόμενοι δύο ἡμέρας, ἀφίκοντο εἰς Κοτύωρα, πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἀποίκους, οἰκοῦντας ἐν τῇ Τιβαρηνῶν χώρᾳ.

Welfum et Hutchinonum Weiske. Vulgatum non solum defendit Zeune ex loco Eustathii ad Dionysii versf. 766. ubi est ex h. l. ἰν δὲ τῇ ἰναι μέσαι, πρᾶττονται, ἅπερ ἐν μισ' ἀλλήλων ἴσται, sed etiam μόναι ἐν ἴσται scriptum maluit. Margo Steph. Parif. Eton. μισ' ἀλλήλων habet.

διελθόντι εἰς Zeune γὰρ in locum copulae substitutum malebat. Deinceps ἄλλους habent Edd. vett. cum Guelf.

1. ἐντὸς σταθμῶς] Eton. αὐτοὺς τοὺς στ. Diodorus xiv. 30. ἐν ἡμέραις ἐντὸς διαπορεύσεως.

ὀλίγοι ἦσαν] Eton. ὀλίγοι ἦσαν. Chalybum antiquissima memoria in scriptis Græcorum cum ferri elaborandi artificio est conjuncta ubique.

De regione disputat Mannert Geogr. tom. vi. p. li. p. 429.

2. οἱ στρατηγοὶ] Margo Steph. αἱ στρατιῶται. Sequens ὀνηθῆναι comprobatur Suidas sub h. v. ὀνηθῆναι Edd. vett. Guelf. Postea ἴσται βουλευόμενοι Edd. vett. ἴσται βουλευόμενοι Guelf. ἴσται βουλευόμενοι Eton.

3. περιέρχοντο] Parif. περιέρχοντο. quod placet.

δύο ἡμέρας] Diodorus : τὸν δὲ ἡμέρας ἐν τρισὶν ἡμέραις ἢ ἐν ἑκατὼν Τιβαρηνῶν διαπορεύσεως.

ἀφίκοντο] Adventum mensi Julio incunt anni 4. Olympiadis 94. A. C. 400. assignat Larcher.

ἀποίκους] Eton. ἀποίκους ἦσαν ἐν τῇ. Arrianus Periplus p. 128. et Diodorus ἀποίκους legisse videntur scriptum h. l.

Μέχρις ἐνταῦθα ἐπέστευσε ἡ στρατιά. Πληθὺς τῆς 4
καταβάσεως τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλωνί μάχης ἄχρι
εἰς Κοτύωρα, σταθμοὶ ἑκατὸν εἴκοσι δύο, παραστάγγαι
ἑξακόσιοι εἴκοσι, στάδιοι μύριοι ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξα-
κόσιοι χρόνου πλῆθος, ὀκτὼ μῆνες. Ἐνταῦθα ἔμειναν 5
ἡμέρας τετταράκοντα καὶ πέντε. Ἐν δὲ ταύταις πρῶ-
τον μὲν τοῖς θεοῖς ἔθυσαν, καὶ πομπὰς ἐποίησαν κατὰ
ἔθος ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀγῶνας γυμνικούς.
Τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐλάμβανον, τὰ μὲν ἐκ τῆς Παφλαγο- 6
νίας, τὰ δ' ἐκ τῶν χωρίων τῶν Κοτυωριτῶν· οὐ γὰρ παρ-
εἶχον ἀγορὰν, οὐδ' εἰς τὸ τεῖχος τοὺς ἀσθενούντας εἰδέ-
χοντο.

Ἐν δὲ τούτῳ ἔρχονται ἐκ Σινώπης πρέσβεις, φοβού- 7
μενοι περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πώλεως, (ἦν γὰρ ἐκεί-
νων, καὶ φόρους ἐκείνοις ἔφερον) καὶ περὶ τῆς χώρας, ὅτι
ἤκουον δηυμένην· καὶ ἐλθόντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔλε-
γον· (προηγόρευε δὲ Ἐκατάνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι
λέγειν.) Ἐπεμψεν ἡμᾶς, ὧ ἄνδρες στρατιῶται, ἡ τῶν 8
Σινωπέων πόλις, ἐπαινέσοντάς τε ὑμᾶς, ὅτι ἐνικάτε Ἑλ-
ληνες ὄντες βαρβάρους, ἔπειτα δὲ καὶ συνησθησομένους,
ὅτι διὰ πολλῶν τε καὶ δεινῶν (ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν) πρα-
γμάτων σεσσωσμένοι πάρεστε. Ἀξιοῦμεν δὲ, Ἑλληνες 9
ὄντες καὶ αὐτοὶ, ὑφ' ὑμῶν ὄντων Ἑλλήνων ἀγαθὸν μὲν τι

Sed eiscentes reluctatur correctioni;
igitur ad πολίτας in πόλιν latentes
referendum εἰσέναι εἰσέντας. Hi-
storiam oppidi Cotyora enarrat Man-
nert Geogr. Gr. vi. p. ii. p. 390.
scqq.

4. ἐνταῦθα] Edd. vett. ἐνταῦθα ἐν-
ταῦθα ἢ στ. Guelf. Ἐνταῦθα ἐνταῦθα
ἢ στ. Deinceps ἄλλοι Guelf.

μύριοι ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι]
Hunc numerum, quem habent Pa-
rif. Eton. Regii B. C. Larcherus et
Zeuns præferunt vulgato μύριοι ἑκα-

κισχίλιοι ἑκασι, quoniam Xenophon
faciat parafangam stadiorum trigin-
ta. Cf. ii. 2, 6.

5. καὶ πέντε] Eton. καὶ omittit.
Diodorus posuit τετταράκοντα.

ἱκανοὶ] Steph. sec. ἱκανοὶ, Parif.
ἱκανοὶ.

7. Ἐν δὲ τούτῳ] Eton. ἢ omisit;
quod probro.

φόρους] Ita Ald. Steph. φόροι Junt.
Guelf. Parif. margo Steph.

προηγόρευε] Suidas sub h. v. προ-
λογε, προηγόρευε interpretatur ex h. l.

- πάσχειν, κακὸν δὲ μηδὲν οὐδὲ γὰρ ἡμῖς ὑμᾶς αὐτὸν
 10 πῶποθ' ὑπὲρξάμεν κακῶς ποιῶντες. Κοτυωρίζεται δὲ αὐ-
 τοὶ εἰσὶ μὲν ἡμέτεροι ἄπαικοι· καὶ τὴν χάραν ἡμῖς αὐ-
 τοῖς ταύτην παραδεδώκαμεν, βαρβάρους ἀφελόμενοι· διὰ
 καὶ δασμὸν ἡμῖν φέρουσιν οἵτοι τεταγμένον, καὶ Κερα-
 σούντιοι καὶ Τραπεζούντιαι ὡσαύτως· ὥσθ' ὅτι ἂν ταύ-
 τους κακὸν ποιήσητε, ἢ Σικωπέρων πόλιν νομίξει πάσχειν.
 11 Νῦν δὲ ἀκούομεν, ὑμᾶς, εἰς τε τὴν πόλιν βίβη παρεληλυ-
 θότας, εἰνᾶς σκηνοῦν ἐν ταῖς οἰκίαις, καὶ ἐκ τῶν χρηρίων
 12 λαμβάνειν, ὧν ἂν θέσθῃτε, οὐ πείθοντες. Ταῦτ' αὖν οὐκ
 ἀξιῶμεν· εἰ δὲ ταῦτα πράξησθε, ἀνάγκη ἡμῖν, καὶ Κερύ-
 λαν καὶ Παφλαγόνας, καὶ ἄλλον, ὅντινα ἂν δυνώμεθα,
 φίλον ποιῆσθαι.
 13 Πρὸς ταῦτα ἀναστὰς Πανοφῶν ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν
 εἶπεν· Ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Σικωπεῖς, ἤκομεν ἀγαπῶντες,
 ὅτι τὰ σώματα διεσπασμένα καὶ τὰ ἔπλα· οὐ γὰρ
 ἡμῶν ἦν δυνατόν, ἅμα τε χρήματα ἄγειν καὶ φέρειν, καὶ
 14 τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. Καὶ νῦν, ἐπεὶ δὴ εἰς τὰς
 Ἑλληνίδας πόλεις ἤλθομεν, ἐν Τραπεζῶντι μὲν (παρεῖ-
 χον γὰρ ἡμῖν ἀγορὰν) ὠκίσταται εἶχεμεν τὰ ἐπιτήδεια,
 καὶ ἀνθ' ὧν ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἕνα ἔδωκαν τῇ στρα-
 τίᾳ, ἀντετιμῶμεν αὐτοὺς· καὶ εἴ τις αὐτοῖς φίλος ἦν τῶν
 βαρβάρων, τούτων ἀπερχόμεθα· τοὺς δὲ πολεμίους αὐ-

10. *εισὶ μὲν*] Edd. vett. Guelf. *εισὶν*
 αὐ μὲν. Sequens ἀνατοῦς omittit E-
 ton.

11. *λαμβάνειν*] Margo Steph. Pa-
 rif. Eton. *βίβη λαμβάνειν*.

12. *οὐκ ἀξιῶμεν*] Negationem omit-
 tunt Parif. Eton. Sequentia *εἰ—πο-
 ῖσιν* sana equidem non praesto.
 Scio tamen esse, quibus placeant *εἰ*
 conjunctivo junctum.

13. *ἡμῶν ἦν δυνατόν*] Ex Etonensi *ἡ*
 interferui.

14. *ἕνα*] Hanc scripturam Edd.

vett. Guelf. *εὐνοκάvit Ζεῦνε*: *ἱεὺ*
 Eton. *ἱεὺδαν* Stephanus dedit. In
 Euripidis Suppl. 1112. ex Plutarcho
 Porfion ad h. l. *seponit ἱεὺδαν μὲν*
ἀφελῶν γὰρ pro vulgato *ἀφελῶν* *ἀ-*
λῶν.

καὶ εἰ τις αὐτοῖς] *ἴτα* cum Eton.
 foripfi. Vulgo est *καὶ μὴ εἰ τις αὐ-*
τοῖς. Junt. Guelf. *καὶ πῶ εἰ τις*.

ἀποχρήματα] Liber Brodski *ἀποχρή-*
ματα. Deinde *ἄγοντι* pro *ἀγῶντι* Edd.
 vett. Guelf. Postea *κακῶς* *ἀποχρή-*
 Guelf. et Eton.

τῶν, ὅφ' οὓς αὐτοὶ ἠγῶντο, κακὸν ἐποιῶμεν, ὅσον ἐδυνά-
μεθα. Ἐρωτᾷτε δὲ αὐτοὺς, ὅποιον τινῶν ἡμῶν ἔτυχεν¹⁵
πάροις γὰρ ἐνθάδε, οὓς ἡμῶν ἠγεμόνας διὰ Φιλίαν ἢ
πόλιν συνέπεμψεν. Ὅποι δ' ἂν ἐλθόντες ἀγορὰν μὴ¹⁶
ἔχωμεν, ἂν τε εἰς βάρβαρον γῆν ἂν τε εἰς Ἑλληνίδα, οὐχ
ὑβρεῖ ἀλλ' ἀνάγκῃ λαμβάνομεν τὰ ἐπιτήδεια. Καὶ¹⁷
Καρδαύχους καὶ Χαλδαίους καὶ Ταόχους, καίπερ βασι-
λέως οὐχ ὑπηκόους ὄντας, ὅμως, καὶ μάλα φοβεροὺς
ὄντας, πωλερίους ἐκτησάμεθα, διὰ τὸ ἀνάγκην εἶναι
λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπεὶ ἀγορὰν οὐ παρεῖχον.
Μιάκρωνας δὲ, καίπερ βαρβάρους ὄντας, ἐπεὶ ἀγορὰν,¹⁸
οἷαν ἐδύναντο, παρεῖχον, Φίλαις τε ἐνομιζόμεν εἶναι, καὶ
βίᾳ οὐδὲν ἐλαμβάνομεν τῶν ἐπεικῶν. Κοτυωρίτας δὲ,¹⁹
οὓς ὑμετέρους Φατὲ εἶναι, εἴ τι αὐτῶν εἰσέφαμεν, αὐτοὶ
αἷτιοι εἰσὶν· οὐ γὰρ ὡς Φίλοι προσηφάροντο ἡμῖν, ἀλλὰ
κλείσαντες τὰς πύλας, αὐτ' εἰσὼ ἐδέχοντο, αὐτ' ἔξω ἀγο-
ρὰν ἔπεμπον· ἠτιῶντο δὲ τὸν παρ' ὑμῶν ἀρμυστήν τούτων
αἷτιον εἶναι. Ὁ δὲ λέγεις, βίᾳ παρελθόντας σκηναῖν,²⁰
ἡμεῖς ἠξιοῦμεν, τοὺς κάμνοντας εἰς τὰς στέγας δέξα-

15. Ἐρωτᾷτε] Ita Paris. dedit pro vulgato Ἐρώτα. Xenophon enim ἄλλης Σπονδῆς initio orationis dixit. Legationis dux vel orator erat Hecatonymus. Deinceps ἱστιμῶν habet simplex Eton. liber.

17. Χαλδαίους] Nullibi Chaldaeos sed Chalybes nominavit hucusque; sed iterum extremo libro vii. 8, 25. seorsum nominantur Καρδαύχου, Χαλδαίης, Χαλδαίης, sed omittuntur Ταόχου. Obiter tantum iv. 3, 4. in exercitu Orontae et Artuchi commemorantur Χαλδαίη μυροδόφου. De Chalybam fidebus vicinis Armeniae loquitur Cyri Disciplina, cujus loca posuit Mannert Geogr. v. p. ii. p. 412. et ante eum doctissimus Gallus de Ste Crain, cujus Disputationem adjunxi Editioni meae Cyropædiæ.

Sunt hi Plinii *Armenochalybes*, incolentes regionem, quam Menippus Stephani Byzantini Χαλδία appellabat. Hecateus ejusdem Stephani: Χαλδαίησι πρὸς τόνον Ἀρμένιαι ἡμεῖς καίονται.

28. καίπερ βαρβάρους] Ita cum Paris. probante Porfiono vulgatum καίπερ βαρβάρους. Eton. καίπερ βαρβάρους. habet.

19. Κοτυωρίτας] Expeclabas verbum huc referendum; nunc absolute ponitur nomen. Intellige quod attinet ad Col.

φίλοι] Eton. φίλοι. recte, puto. Sequens ἱστιμῶν ex margine Steph. et Paris. recepi pro ἱστῶν.

20. παρελθόντας] Eton. παρελθόντας habet; deinceps Guelph. ἐξῆλθοντες.

- σθαι· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνέωγον τὰς πύλας, ἥ ἡμᾶς οὐκ εἰδέ-
χοντο, αὐτὸ τὸ χωρίον ταύτη εἰσελθόντες, ἄλλο μὲν οὐδὲν
βίαιον ἐποιήσαμεν· σκηναῦσι δ' ἐν ταῖς στέγαις αἱ κάμ-
νοντες, τὰ ἑαυτῶν δαπανῶντες· καὶ τὰς πύλας φρουρῶ-
μεν, ὅπως μὴ ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ ἀρμοστῇ ὥσιν· οἱ κάμνον-
τες ἡμῶν, ἀλλ' ἐφ' ἡμῖν ἡ κομίσασθαι, ὅταν βουλώμε-
21 θαι. Οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ὁρᾶτε, σκηναῦμεν ὑπαίθριοι ἐν τῇ
τάξει, παρεσκευασμένοι, ἂν μὲν τις εὖ ποιῇ, ἀντευποιεῖν·
22 ἂν δὲ κακῶς, ἀλεξασθαι. Ἄ δὲ ἠπέιλησας, ὡς, ἣν
ὑμῖν δοκῇ, Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας συμμάχους ποιή-
σεσθαι ἐφ' ἡμᾶς· ἡμεῖς δὲ, ἣν μὲν ἀνάγκη ἦ, πολεμή-
σομεν καὶ ἀμφοτέροις· (ἦδη γὰρ καὶ ἄλλοις πολλα-
πλασίους ὑμῶν ἐπολεμήσαμεν) ἂν δὲ δοκῇ ἡμῖν, καὶ τὸν
23 Παφλαγόνα ποιούμεθα φίλον. Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ
ἐπιθυμεῖν τῆς ὑμετέρας πόλεως, καὶ χωρίων τῶν ἐπὶ
θαλαττίων. Πειρασόμεθα οὖν, συμπράττοντες αὐτῷ,
ὣν ἐπιθυμεῖ, φίλοι γενέσθαι.
24 Ἐκ τούτου μάλα μὲν δῆλοι ἦσαν αἱ συμπρέσβεις τῷ
Ἐκατωνύμῳ χαλεπαίνοντες τοῖς εἰρημένοις. Παρελθὼν
δ' αὐτῶν ἄλλος, εἶπεν, ὅτι οὐ πόλεμον ποιησόμενοι
ἤκοιεν, ἀλλ' ἐπιθείζοντες, ὅτι φίλοι εἰσὶ. Καὶ ξενίαις,

ἀνέωγον] Similiter Thucyd. iv. 111.
ἀνέωγόντο et Plato Phædonis scē. 3.
ἀνέωγντο.

ἥ ἡμᾶς οὐκ εἰδέχοντο] Eton. οὐκ ομι-
sit. qua nos parie non admittēbant ver-
tunt. Hoc si ad præcedentia refera-
tur, est admodum puerile; si vero
ad sequentia referas, qui fieri potuit,
ut, qua parte non admittebantur, ea
oppidum ipsum ingrederentur? Quid
si εἰδέχοντο esse pro προσδέχοντο aut
hoc ipsum a Xenophonte scriptum
suspicor? Nam de vi adhibita ne sus-
picemur, vetat verbum lene εἰσελ-
θόντες; et quid tum opus erat adde-
re ἥ ἡμᾶς οὐκ εἰδέχοντο?

φρουρούμεν] Margo Steph. cum Pa-

rif. φρουροῦντες. Sequens ἡ omittunt
Edd. vett. cum Guelf.

22. ποιήσασθαι] Edd. vett. Guelf. Pa-
rif. ποιήσασθαι.

τὸν Παφλαγόνα ποιούμεθα φίλον]
Junt. Guelf. φίλον ποιήσασθαι Κορύλαν
καὶ τὸν Παφλαγόνα. Aldina, Steph.
φίλον ποιήσασθαι Κορύλαν καὶ τὸν Πα-
φλαγόνα ποιούμεθα φίλον. Ita etiam
margo Villosif. Contra φίλον ποιή-
μεν τὸν Παφλαγόνα margo Steph.
Eton. Paris. quos secutus est Hut-
chinson. Nobiscum Weiske sequi-
tur Zeunium.

23. Πειρασόμεθα οὖν] Guelf. πειρα-
σόμεθα γού—γύνησθαι.

24. ἤκοιεν] Edd. vett. Guelf. ἤκουον

ἦν μὲν ἔλθῃτε πρὸς τὴν Σινωπέων πόλιν, ἐκεῖ δεξιόμεθα·
 οὐν δὲ τοὺς ἐνθάδε κελεύσομεν δίδοναι, ἃ δύναται· ὁρῶ-
 μεν γὰρ πάντα ἀληθῆ ὄντα, ἃ λέγετε. Ἐκ τούτου ξενιά²⁵
 τε ἔπεμπον οἱ Κοτυωρίται, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων ἐξένιζον τοὺς τῶν Σινωπέων πρέσβεις· καὶ πρὸς
 ἀλλήλους πολλὰ τε καὶ ἐπιτήδεια διελέγοντο, τὰ τε
 ἄλλα καὶ περὶ τῆς λοιπῆς πορείας ἐκυνθάνοντο, καὶ ὅν
 ἑκάτεροι εἶδοντο.

CAP. VI.

ΤΑΥΤῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ ταῦτο τὸ τέλος ἐγένετο.
 Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ συνέλεξαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς στρατιώτας,
 καὶ ἐδόκει αὐτοῖς περὶ τῆς λοιπῆς πορείας, παρακαλέ-
 σοντας τοὺς Σινωπέας, βουλευέσθαι. Εἴτε γὰρ πιεῖν
 ἔδει πορεύεσθαι, χρήσιμοι ἂν ἐδόκουν εἶναι οἱ Σινωπεῖς
 ἡγούμενοι· (ἔμπειροι γὰρ ἦσαν τῆς Παφλαγονίας) εἴτε
 κατὰ θάλατταν, προσδεῖν ἐδόκει Σινωπέων· μόνοι γὰρ
 ἂν ἐδόκουν ἱκανοὶ εἶναι πλοῖα παρασχεῖν ἀρκούντα τῇ
 στρατιᾷ. Καλέσαντες οὖν τοὺς πρέσβεις συνεβουλεύον-²
 το, καὶ ἤξιουν, Ἑλληνας ὄντας Ἑλλήσι ταύτῃ πρῶτον

habent; sed sequitur *εἰσι*. Deinceps
 ἀλλὰ διέστη; Eton.

καὶ ξενίας] Juntina, Guelf. ξῖνος,
 Aldina διξίνος. unde Castalio φίλος
 εἰσι καὶ ξῖνος scripsit. Equidem ex
 Aldina scriptura efficio: καὶ ξενίας
 ἢ, ἢ μὴ &c.

διδοῖν] Eton. διὰδίδοναι. Sequens
 ὅτις omittit Eton.

25. ἐκινῆσαι] Margo Steph. Parif.
 Eton. φιλεῖν fiant, quam vulgatæ in-
 terpretationem esse statuit cum Zeu-
 nio Weiske, cum Grammatici voca-
 bulum ἐκινῆσαι interpretentur per
 φίλος. Comparaverim equidem lo-
 cum Cyrop. iv. 1, 12. ἐκ τούτου ἐ-
 ποτὶ τι πάσης καὶ ἡλίου οὐ ἐκινῆσαι
 ὡς οὐκ ἐστὶν οὐδὲν ὡς ὡς. Ita etiam
 κ. 1. vertit Halbhart.

καὶ ὅν ἑκάτεροι] Eton. καὶ omittit.

1. ταύτῃ μὴ εἶν] Ex Guelf. εἶν
 cum Zeunio adscivi. Sequens ὅ
 omittunt Edd. vett. Guelf.

ἴσιν] Eton. ἴδεναι. Sequens χρῆσι-
 μοι vulgato χρῆσιμοι ex Guelf. subti-
 tui cum Zeunio. Postea ἡγούμενοι
 deest in Eton.

γὰρ εἰ ὡς οὐκ] Ex Eton. εἰ adscivi;
 ita paulo antea erat: χρῆσιμοι εἰ ὡς
 οὐκ οὐκ ἡγούμενοι.

2. Ἑλληνας ὄντας Ἑλλήσι] Struc-
 turam impeditam verborum interpretes
 varie explicare conati sunt. Step-
 hanus dativum Ἑλλήσι ad ὄντας refe-
 rens vertebat: ut *Græci s; Græci*
exhibentes. Cum Hutchinsone Zeune
 dativum ad ὄντας refert per trajectio-
 nem verborum, cujus exemplum si-

καλῶς δέχσθαι, τῷ εἵνους τε εἶναι καὶ τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν.

3. Ἀναστὰς δὲ Ἑκαταῖνμος, πρῶτον μὲν ἀπελογήσατο, περὶ οὗ εἶπεν, ὡς τὸν Παφλαγῶνα φίλον ποιήσονται, ὅτι οὐχ, ὡς τοῖς Ἑλλήσι πολεμισσόντων σφῶν, εἴποι, ἀλλ' ὅτι, ἔξον τοῖς βαρβάρους φίλους εἶναι, τοὺς Ἑλλήνας αἰρήσονται. Ἐπεὶ δὲ συμβουλεύειν ἐκέλευον, ἐπευξάμενος ὥδε εἶπεν· Εἰ μὲν συμβουλεύοιμι, ἃ βέλτιστα μοι δοκεῖ εἶναι, πολλὰ μοι καγαθὰ γένοιτο· εἰ δὲ μὴ, τάναντία· αὕτη γὰρ ἡ ἱερὰ συμβουλὴ λογομένη εἶναι, δοκεῖ μοι παρῆναι· νῦν γὰρ δὴ, ἂν μὲν εὖ συμβουλευσας φανῶ, πολλοὶ ἔσονται οἱ ἐπαινοῦντές με· ἂν δὲ πακῶς, πολλοὶ ἔσονται οἱ καταρώμενοι. Πράγματα μὲν οὖν οἶδ' ὅτι πολὺ πλείω ἔχομεν, εἰαν κατὰ θάλατταν κομίζησθε· ἡμᾶς γὰρ δεήσει τὰ πλοῖα περιζεῖν· ἢν δὲ κατὰ γῆς στέλλησθε, ὑμᾶς δεήσει τοὺς μαχομένους εἶναι.
6. Ὅμως δὲ λεκτέα, ἃ γιγνώσκω· ἔμπειρος γάρ εἰμι καὶ τῆς χώρας τῶν Παφλαγῶνων, καὶ τῆς θαλάσσης· ἔχει γὰρ ἡ χώρα ἀμφοτέρω, καὶ πεδία κάλλιστα καὶ ὄρη γυψηλότατα. Καὶ πρῶτον μὲν οἶδα εὐδύς, ἢ τὴν εἰσβο-

mile in Platonis Phædro p. 226. Heindorfii annotavit Buttmann. Weissio videtur certior ratio hæc, ut verba τούτων πρῶτον referantur ad Ἑλλήνας ὄντας, hoc sensu: hanc primam et præcipuam ob causam: dativus Ἑλλήνας fit commodi, aut ad διχνοῦμαι pertineat pro ὅφ' Ἑλλήνων; denique ut pro τῷ εἵνους legatur τὸ εἵνους, id est εἰς τὸ εἵνους &c. Mihi cum Buttmanno ratio Hutchinsoni unice placet, nec probo Valckenarii conjecturam ad Herodoti iii. 72. δύνουδαι pro διχνοῦμαι refectibentis.

βέλτιστα] Margo Steph. Parif. Eton. κάλλιστα.

3. [εἰλάνω] Juntina, Guelf. με παλίστη. Margo Villoif. μὲν παλίστη.

4. καγαθὰ] Cum Zeunio copulam ex Guelf. adsumfi, antiquum ἀγαθὰ

revocavit Weiske.

ἡ ἱερὰ συμβουλὴ] Proverbio iustificatur ἱερὰ ἢ συμβουλὴ χρημα, quod habet Plato Theagis p. 5. et alii.

δοκεῖ μοι παρῆναι] Nunc mihi locus is et tempus id adesse videtur, quo licebit adhiberi vetus illud ἱερὸν ἢ συμβουλὴ.

νῦν γὰρ δὴ] Cum Zeunio δὴ ex Eton. adsumfi. Sequens ἴσταιδε idem liber bis in ἴσταιται mutavit.

5. περιζεῖν] Eton. περιζεῖσθαι habet.

6. καὶ τῆς χώρας] Eton. copulam omittit, ut sequens ἡ χώρα.

7. πρῶτον μὲν] Intellige ἔσται. Pro ἢ Juntina ἢ ἔσται habet, unde Castilio in imagine ἢ καὶ ἔσται effecit. ἢ ἔσται Guelf. ἔσται Aldina, Steph. Solum ἢ habent margo Steph. Parif. Eton.

λην ἀνάγκη ποιῆσθαι· οὐ γάρ ἐστιν ἄλλη, ἢ ἡ τὰ
κῆρατα τοῦ ὅρου τῆς ὁδοῦ καθ' ἑκάτερά ἐστιν ὑψηλά·
ἀ κρατεῖν κατεχόντες καὶ πάνυ ὀλίγοι δύναιντ' ἄν· τού-
των δὲ κατεχομένων, οὐδ' ἂν οἱ πάντες ἄνθρωποι δύ-
ναιτο διελθεῖν. Ταῦτα δὲ καὶ δεῖξαιμι ἂν, εἴ μοι τινὰ
βούλεισθε συμπέμψαι. Ἐπειτα δὲ οἶδ'α καὶ πεδία
ὅσα καὶ ἱππείαν, ἣν αὐτοὶ οἱ βάρβαροι νομίζουσι κρείττω
εἶναι ἀπάσης τῆς βασιλείας ἱππείας. Καὶ νῦν οὗτος οὐ
παρεγέγοντο βασιλεῖ καλαῦντι· ἀλλὰ καὶ μείζον Φροεῖ ὁ
ἄρχων αὐτῶν. Ἦν δὲ καὶ θυηθῆτε τὰ τε ὄρη κλέψαι, ἢ
ἢ φθάσαι λαβόντες, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ κρατῆτε μαχόμενοι
ταῦς τε ἱππείας τούτων καὶ πεζῶν μυριάδας πλέον ἢ δώ-
δεκα, ἥξετε ἐπὶ ποταμούς, πρῶτον μὲν τὸν Θερμῳδόντα,
εὖρος τριῶν πλεθρῶν, ὃν χαλεπὸν οἶμαι διαβαίνειν, ἄλ-
λως τε καὶ πολεμίων πολλῶν μὲν ἔμπροσθεν ὄντων,
πολλῶν δὲ ὀπισθεν ἐπομένων· δεύτερον δ' Ἴριον, τρίπλε-

ἄλλῃ, ἢ ᾧ Edd. vett. Guelf. ἄλλῃ
τὴν αἰῶνα. Eton. ἄλλῃ κατὰ αἰῶνα.
Mihi locus hic vitiosus esse videtur,
quod et ipsa varietas scripturæ arguit
et *καταφωρίαν* vulgaræ lectionis docet.
Suspicio fuisse olim οὐ γὰρ ἴσται ἄλ-
λῃ (scilicet *αἰῶναι* τὴν ἐσβολὴν) καὶ
τὴν αἰῶνα &c.

τοῦ ὁρους τῆς ἰδέου] Hunc ordinem
verborum ex Regiis B. C. præeunte
Larchero fecit Zeune, cum prius ef-
ficeret τῆς ἰδέου τοῦ ὁρους.

βούλεισθι] Ita Eton. Vulgo βούλει-
σθι. Edd. vett. βούλισθαι.

8. *καὶ πάλιν ἔρχεται*] Ex Eton. libro
καὶ inferui. Idem liber verba καὶ πάλ-
τιν—ἐκταίης omisit.

καλοῦντι] Noster de Cotye, Paphla-
gonia rege, Hellenic. iv. 1, 3. ἡδῶτα
Κότυς καὶ ἑταίρειά τε ἰσχυροῦσι (cura
Agesila) καὶ γὰρ καλοῦμεν ὑπὸ βα-
σιλέως οὐκ ἀναβιβίσκει. Hæc perti-
nent ad Antiphiadis 96. annum 7.
De eodem est in Agesilaio iii. 4. Κά-
τος δὲ ὁ τῶν Παφλαγονίων ἄρχων (in
Hellenicis vocatur βασιλεὺς) βασιλεὺς
καὶ οὐκ ὑπετάσσοντο ὑπὸ τῶν πεισμένων. Co-

ty's idem deinde Ariobarzanes impē-
rio subiectam urbem Sefum oppu-
gnavit, teste nostro Agesilai ii. 26.
Ariobarzanes autem in a rege defece-
rat Persiarum. Corylae imperium,
quod iter Græcorum attigit, pertinet
ad Olympiadis 94. annum 4. Cotti
successit Θῦρ, eique Ariobarzanes.
De Thyō dixi ad Xenophontis Age-
silaum.

9. "H, δι] Eton. si habet, deinde cum Paris. et margine Steph. *πρωτῶν*. Sequens *ιστίας* pro vulgato *ιστῶν* dedit Zeune.

τούτων καὶ πρὸν μυριάδας] Ita margo Steph. Parif. Eton. cum libro Brodæi. Vulgo erat inepte τούτους καὶ πρὸς, μυριάδας.

[*ἐν ἑκατόν*] ·Eton. *reus* interferit.
quod ferri potest. Notos enim sibi
et suis fluvios loquitur Hecaton-
ymus.

Θερμίδωντα] Cf. *Mannert Geogr.*
vi, p. ii. p. 441.

δ' ἱερὴ] Margo Steph. cum Parif.
 δι Τίγειν. Hodie Kasalmak audit.
 Cf. *Mannert* Geogr. vi. p. ii. p. 445.

T

- θρον ὡσαύτως· τρίτον δ' Ἄλυν, οὐ μείων δυοῖν σταδίων, ὃν οὐκ ἂν δύνασθε ἄνευ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δὲ τίς ἔσται ὁ παρέχων; ὡς δ' αὐτως καὶ ὁ Παρθένιος ἄβατος· ἐφ' ὃν ἔλθοιτε ἂν, εἰ τὸν Ἄλυν ταῦτον διαβαίητε.
- 10 Ἐγὼ μὲν οὖν οὐ χαλεπὴν ὑμῖν εἶναι νομίζω τὴν πορείαν, ἀλλὰ παντάπασιν ἀδύνατον. Ἄν δὲ πλέητε, ἔστιν ἐν-θύνδε μὲν εἰς Σινώπην παραπλευσαι, ἐκ Σινώπης δὲ εἰς Ἡρακλείαν· ἐξ Ἡρακλείας δὲ οὔτε πεζῇ, οὔτε κατὰ θάλατταν ἀπορία· πολλὰ γάρ ἐστι πλοῖα ἐν Ἡρακλείᾳ.
- 11 Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἔλεξεν, οἱ μὲν ὑπώπτευσον, Φιλίας ἕνεκα τῆς Κορύλα λέγειν, (καὶ γὰρ ἦν πρόξενος αὐτῷ) οἱ δὲ καὶ ὡς δῶρα ληφόμενον διὰ τὴν συμβουλήν ταύτην· οἱ δ' ὑπώπτευσον, καὶ τούτου ἕνεκα λέγειν, ὡς μὴ πεζῇ ἰόντες τὴν Σινωπέων χώραν κακὸν τι ἐργάζοντο. Οἱ δ' οὖν Ἕλληνες ἐφῆφίσαντο, κατὰ θάλατταν τὴν πορείαν
- 12 ποιεῖσθαι. Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν εἶπεν· ὦ Σινωπεῖς, οἱ μὲν ἄνδρες ἤρηνται πορείαν, ἣν ὑμεῖς συμβουλεύετε· οὕτω δ' ἔχει· εἰ μὲν μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι ἱκανὰ ἀριθμῷ, ὡς ἓνα μὴ καταλείπεσθαι ἐνθάδε, ἡμεῖς δὴ πλέ-

ὡσαύτως] Ex Edd. vett. Guelf. οὐτως addidit Zeune, et comparat Cyrop. i. 1, 4. ubi libri optimi scripti οὕτως additum habent, sed Stephanus omisit.

Ἄλυν] Aldina et Guelf. cum leni Ἄλυν scribunt. Hodie *Kışıl-İrmak*. Cf. *Mannert* Geogr. vi. p. ii. p. 452. seqq.

μείων] Eton. μίω habet; quod a correctore esse putabat Zeune, comparans Cyrop. ii. 1, 5.

οὐκ ἂν δύνασθε] Vulgabatur δύνασθε. Sed vide annotata ad ii. 5, 19.

Παρθένιος] Græcis hodiernis *Bur-tin*, Turcis *Dular*. Cf. *Mannert* Geogr. vi. p. iii. p. 28.

10. ὑμῖν] Eton. liber omittit; deinde habet πολλὰ γὰρ καὶ ἐστὶ.

11. τῆς Κορύλα] Margo Steph. τῆς

τῆς Κορύλαν, quod recepit Welfius. Ante λίγην inserit Eton. ταῦτα. Postea τῆς οὐκ ἔστις Paris. habet.

οὐκ ἔστις] Eton. ταύτην πορείαν habet.

12. ἤρηνται] Edd. pleræque ante Zeunianam et Guelf. *ὡς ἤρηνται*, sed Castalio, Paris. Eton. *ὡς* omittunt. Muretus *ὡς* in *οὕτω* vel *οὕτω* mutari voluit.

οὕτω δ' ἔχει] Sed hac conditione interpretatur Zeune.

μίλλαι πλοῖα ἔσεσθαι] Eton. πλοῖα ἔσεσθαι. Sequens ἱκανὰ ἀριθμῷ, ὡς ἓνα μὴ dedi pro vulgato ἱκανὰ, ὡς ἀριθμῷ ἓνα. Video nunc mecum sentire Weiskium. Præterea ὡς μὴ ἓνα malim.

ἡμεῖς δὴ πλέομεν ἂν] Hanc Castalio scripturam dedit Zeune; Edd.

ἡμεν ἂν· εἰ δὲ μέλλοιμεν οἱ μὲν καταλείψεσθαι, οἱ δὲ
πλεῖστεσθαι, οὐκ ἂν ἐμβαίημεν εἰς τὰ πλοῖα. Γινώ- 12
σκομεν γὰρ, ὅτι, ὅπου μὲν ἂν κρατῶμεν, δυνάμεθ' ἂν
καὶ σώζεσθαι, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν· εἰ δὲ που ἦ-
τους τῶν πελεμίων ληφθησόμεθα, εὐδηλον δὴ, ὅτι ἐν ἄν-
δραπόδων χώρα ἐσόμεθα. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ πρέσ- 14
βεις, πέμπειν ἐκέλευον πρέσβεις. Καὶ πέμπουσι Καλ-
λίμαχον Ἀρκάδα καὶ Ἀρίστωναν Ἀθηναῖον καὶ Σαμο-
λᾶν Ἀχαιοὺς· καὶ οἱ μὲν ὤχοντο.

Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ Ξενοφῶντι, ὁρῶντι μὲν πολλοὺς 15
ἐπλίτας τῶν Ἑλλήνων, ὁρῶντι δὲ πολλοὺς πελταστὰς,
πολλοὺς δὲ καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας, καὶ ἱππείας
δὲ, καὶ μάλα ἤδη διὰ τὴν τριβὴν ἱκανοὺς ὄντας, ἐν τῷ
Πόντῳ (ἐνθα οὐκ ἂν ἀπ' ὀλίγων χρημάτων τσαυτὴ δύ-
ναμις παρεσκευάσθῃ) καλὸν αὐτῷ ἐδόκει εἶναι καὶ χώ-

vett. Guelf. ἡμῶς δὲ habent. Ste-
phani ἡμῶς ἂν κλέιμεν evocavit Wei-
ske.

εἰ δὲ μέλλοιμεν] Margo Villoif. εἰ
μέλλοιμεν δὲ dat.

13. ἔτους Juntina cum Guelf. ἦ-
τον habet. Ceterum monet Weiske
facile vel ab initio vel in fine hujus
lectionis desiderari posse sententiam
necessariam, *Græcos conjunctis porro
viribus facile omnibus gentibus, per
quas iter faciendum sit, superiores fore
; distractis vero fortasse fore im-
paris*: quæ est posita ig. lect. 32. Sed
ibi Xenophon milites ipsos alloquitur;
hic vero tam aperta oratione
non erat opus, ubi sermo fit ad lega-
tos Sinopenfes. Inest tamen ea ipsa
sententia, quam desiderabat vir do-
ctus, in oratione Xenophontis, sed
verbis lectis et ambiguis recta. Vide
mihi hæc: *ἔτου δὲ κρατῶμεν—εἰ δὲ
που ἦτους τῶν πελεμίων ληφθησόμεθα*,
quæ ad numerum distracti exercitus
unice referenda videntur esse.

15. πολλοὺς δὲ] Omittunt hæc Pa-
rif. et Eton. ideo seclustit Zeune.
Fateor abesse posse nec facile deside-
rari: sed naturalem orationis Xeno-
phontæ simplicitatem decent, et

multa similia exempla in his libris
habentur.

ὅπου δὲ—παρισκινύσθῃ] In quo tan-
tus exercitus non potuisset comparari.
Ita hæc interpretatur Weiske, cum
reliqui Interpretes pro futuro poten-
tiali aoristum habuerint, veluti Lar-
cherus vertens: *où l'on ne pourroit
rassembler*. Quod rei quidem aptius
fore censet Weiske; sed ita scriptum
oportuisse *παρισκινύσθῃν*. Sed in
vulgata lectione et ea interpretatione,
quam ipse posuit Weiske, nihil equi-
dem video, quod a sententia scripto-
ris sit alienum. Xenophonti enim,
videnti tantum adhuc Græcorum
militem numerum superstitem ex
suscepta frustra expeditione, visa res
est digna gloria Græci nominis et
honore virtutis bellicæ in bello con-
tra regem Persarum declaratæ, tanto
militem numero, quantus in Ponto
non facile sine magnis sumptibus com-
parari potuisset, abuti ad ditionem
Græcorum proferendam et imperium
ampliandum.

ἰδόντι εἶναι] Edd. vett. Guelf. Eton.
ἰδόντι. sed verba *εἶναι* καὶ omittit E-
ton.

ἑαυτοῖς, καὶ ἐγγέλων ἐφ' ἑαυτοῖς, καὶ ὠρχαῖντο ἐφιστάμενοι, ὅπου τύχοιεν, ὥσπερ ἄλλοις ἐπιδεικνύμενοι.

CAP. V.

ΔΙΑ ταύτης τῆς χώρας οἱ Ἕλληνες, διὰ τε τῆς πολεμίας καὶ τῆς Φιλίας, ἐπορεύθησαν ἔκτῳ σταθμοῦ καὶ ἀφικνοῦνται εἰς Χάλυβας. Οὗτοι ὀλίγοι ἦσαν καὶ ὑπήκοοι τῶν Μοσυνοίκων· καὶ ὁ βίος ἦν τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἀπὸ σιδηρείας. Ἐντεῦθεν ἀφικνοῦνται εἰς Τιβαρηνούς. Ἡ δὲ τῶν Τιβαρηνῶν χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα, καὶ χωρία εἶχεν ἐπὶ θαλάττῃ ἥττον ἐρυμνά. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔχρηζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν, καὶ τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναί τι· καὶ τὰ ξένια, ἃ ἦκε παρὰ τῶν Τιβαρηνῶν, οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἐπιμείναι καλεύσαντες, 3 ἔστε βουλευσάιντο, ἐθύοντο. Καὶ πολλὰ καταδυσάντων, τέλος ἀπεδείξαντο οἱ μάντιες πάντες γνώμην, ὅτι οὐδαμῇ προσίεντο οἱ θεοὶ τὸν πόλεμον. Ἐντεῦθεν δὴ τὰ ξένια ἐδέξαντο, καὶ ὡς διὰ Φιλίας πορευόμενοι δύο ἡμέρας, ἀφίκοντο εἰς Κοτύωρα, πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπίων ἀποίκους, οἰκοῦντας ἐν τῇ Τιβαρηνῶν χώρα.

Welfum et Hutchinsonum Weiske. Vulgatum non solum defendit Zeune ex loco Eustathii ad Dionysii vers. 766. ubi est ex h. l. ἰν δὲ τῇ ἵσταί μόναι, πρῶτοντις, ἅπτε ἂν μὲν' ἀλλήλων ἴοντις, sed etiam μόναι τε ἴοντις scriptum maluit. Margo Steph. Parif. Eton. μὲν' ἀλλήλων habet.

δαίμοντις τε] Zeune γὰρ in locum copulae substitutum malebat. Deinceps ἄλλοις habent Edd. vett. cum Guelf.

1. ἐκτὸν σταθμόν] Eton. αὐτοῖς τοῖς στ. Diodorus xiv. 30. ἰν ἡμέραις ἐκτὸν διαπορεύθησαν.

ὀλίγοι ἦσαν] Eton. ὀλίγοι ὄντις ἦσαν. Chalybum antiquissima memoria in scriptis Græcorum cum ferri elaborandi artificio est conjuncta ubique.

De regione disputat Mannert Geogr. tom. vi. p. ii. p. 429.

2. οἱ στρατηγοὶ] Margo Steph. οἱ στρατιῶται. Sequens ὀνηθῆναι comprobatur Suidas sub h. v. ὀνηθῆναι Edd. vett. Guelf. Postea ἴον' ἰβουλεύοντο Edd. vett. ἴον' ἰβουλεύονται Guelf. ἴον' ἂν βουλεύονται Eton.

3. προσίεντο] Parif. προσίενται. quod placet.

δύο ἡμέρας] Diodorus : ἐν δὲ ἡχομήνῃ ἰν τρισὶν ἡμέραις ἦν ἐκάλουν Τιβαρηνὴν διαπορεύθησαν.

ἀφίκοντο] Adventum mensi Julio ineunti anni 4. Olympiadis 94. A. C. 400. assignat Larcher.

ἀποίκους] Eton. ἀποικίαν ὄντις ἰν τῇ. Arrianus Periplus p. 128. et Diodorus Ἀρριανὸν legisse videntur scriptum h. l.

Μέχρις ἐνταῦθα ἐπέχευσεν ἡ στρατιά. Πλήθος τῆς 4
καταβάσεως τῆς οδοῦ ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλωνί μάχης ἄχρι
εἰς Κοτύωρα, στάθμοι ἑκατὸν εἰκοσι δύο, παραστάγγαι
ἑξακόσιοι εἰκοσι, στάδιοι μύριοι ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξα-
κόσιοι χρόνου πλῆθος, ὀκτὼ μῆνες. Ἐνταῦθα ἔμειναν 5
ἡμέρας τετταράκοντα καὶ πέντε. Ἐν δὲ ταύταις πρῶ-
τον μὲν τοῖς θεοῖς ἔθυσαν, καὶ πομπὰς ἐποίησαν κατὰ
ἔθος ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀγῶνας γυμνικούς.
Τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐλάμβανον, τὰ μὲν ἐκ τῆς Παφλαγο- 6
νίας, τὰ δ' ἐκ τῶν χωρίων τῶν Κοτυωριτῶν· οὐ γὰρ παρ-
εἶχον ἀγορὰν, οὐδ' εἰς τὸ τεῖχος τοὺς ἀσθενούντας εἰδέ-
χοντο.

Ἐν δὲ τούτῳ ἔρχονται ἐκ Σινώπης πρέσβεις, Φοβού- 7
μενοι περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πόλεως, (ἦν γὰρ ἐκεί-
νων, καὶ φόρους ἐκείνοις ἔφερον) καὶ περὶ τῆς χώρας, ὅτι
ἤκουον δημομένην· καὶ ἐλθόντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔλε-
γον· (προηγόρει δὲ Ἐκατόνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι
λέγειν.) Ἐπεμψεν ἡμᾶς, ὧ ἄνδρες στρατιῶται, ἡ τῶν 8
Σινωπέων πόλις, ἐπαινέσοντάς τε ὑμᾶς, ὅτι ἐνικᾶτε Ἑλ-
ληνες ὄντες βαρβάρους, ἔπειτα δὲ καὶ συνηθισμένους,
ὅτι διὰ πολλῶν τε καὶ θειῶν (ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν) πρα-
γμάτων σεσσωσμένοι πάρεστε. Ἀξιῶμεν δὲ, Ἑλληνες 9
ὄντες καὶ αὐτοὶ, ὑφ' ὑμῶν ὄντων Ἑλλήνων ἀγαθὸν μὲν τι

Sed dicentem reluctator correctioni;
igitur ad volentes in eadem latentes
referendum ἀποίκους dicentem. Hi-
storiam oppidi Cotyora enarrat Man-
nert Geogr. Gr. vi. p. ii. p. 390.
seqq.

4. ἐνταῦθα] Edd. vett. ἐνταῦθα ἐν-
ταῦθα ἢ στ. Guelf. Ἐνταῦθα ἐνταῦθα
ἢ στ. Deinceps ἄχρη Guelf.

μύριοι ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι]
Hunc numerum, quem habent Pa-
rif. Eton. Regii B. C. Larcherus et
Zeune praeferrunt vulgato μύριοι ἐντα-

κισχίλιοι ἑκατοσι, quoniam Xenophon
faciat parasangam stadiorum trigin-
ta. Cf. ii. 2, 6.

5. καὶ πέντε] Eton. καὶ omittit.
Diodorus posuit πεντήκοντα.

ἱκανοὶ] Steph. sec. ἱκανοί, Parif.
ἱκανοί.

7. Ἐν δὲ τούτῳ] Eton. ἔ. omisit;
quod probro.

φίροι] Ita Ald. Steph. φίροι Junt.
Guelf. Parif. margo Steph.

προηγόρει] Suidas sub h. v. προέ-
λεγε, προηγόρει interpretatur ex h. l.

- πάσχειν, κακὸν δὲ μηδὲν οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ὑμᾶς οὐδὲν
 10 πῶποθ' ὑπῆρξάμεν κακῶς πειοῦντες. Κοτυωρίζται δὲ αὐ-
 τοι εἰς ἡμέτεροι ἄπαικοι· καὶ τὴν χάραν ἡμεῖς αὐ-
 τοῖς ταύτην παραδεδώκαμεν, βαρβαρὺς ἀφελόμενοι· διὰ
 καὶ δασμὸν ἡμῖν φέρουσιν αὐτοὶ τεταγμένον, καὶ Κερα-
 σούντιοι καὶ Τραπεζοῦντιαι ὡσαύτως· ὥσθ' ὅτι ἂν ταύ-
 τους κακὸν ποιήσητε, ἡ Σικωπέρων πόλις νομίζει πάσχειν.
 11 Νῦν δὲ ἀκούομεν, ὑμᾶς, εἰς τε τὴν πόλιν βίβη παρεληλυ-
 θότας, ἐνίους σκηνοῦν ἐν ταῖς οἰκίαις, καὶ ἐκ τῶν χρηρίων
 12 λαμβάνων, ὧν ἂν δεῖσθε, οὐ πείθοντας. Ταῦτ' οὖν οὐκ
 ἀξιούμεν· εἰ δὲ ταῦτα ποιήσητε, ἀνάγκη ἡμῖν, καὶ Κερά-
 λαν καὶ Παφλαγόνας, καὶ ἄλλον, ὅντινα ἂν δυνάμεθα,
 Φίλον ποιῆσθαι.
 13 Πρὸς ταῦτα ἀναστὰς Πανοφῶν ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν
 εἶπεν· Ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Σικωπέρεις, ἤκομεν ἀγαπῶντες,
 ὅτι τὰ σώματα διεσπασμένα καὶ τὰ ὅπλα· οὐ γὰρ
 ἡμῶν ἦν δυνατόν, ἅμα τε χρήματα ἄγειν καὶ φέρειν, καὶ
 14 τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. Καὶ νῦν, ἐπεὶ δὴ εἰς τὰς
 Ἑλληνίδας πόλεις ἤλθομεν, ἐν Τραπεζῶντι μὲν (παρεῖ-
 χον γὰρ ἡμῖν ἀγορὰν) ἀπαύμασι ἔχομεν τὰ ἐπιτήδεια,
 καὶ ἀνθ' ὧν ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἕνα ἔδωκαν τῇ στρα-
 τίᾳ, ἀντετιμῶμεν αὐτούς· καὶ εἴ τις αἰσῶς φίλος ἦν τῶν
 βαρβαρῶν, τούτων ἀπειχόμεθα· τοὺς δὲ πολεμίους αὐ-

10. *εἰς μὲν*] Edd. vett. Guelf. *εἰς ἡ μὲν*. Sequens *ἀεσάντος* omittit E-ton.

11. *λαμβάνων*] Margo Steph. Pa-rif. Eton. *βίβη λαμβάνων*.

12. *οὐκ ἀξιούμεν*] Negationem omit-tunt Parif. Eton. Sequentia *εἰ—παι-δόντες* sana equidem non præsto. Scio tamen esse, quibus placeat *εἰ* conjunctivo junctum.

13. *ἡμῶν δὲ δυνατόν*] Ex Etonensi *δὲ* interferui.

14. *ἑνα*] Hanc scripturam Edd.

vett. Guelf. *ενοκάvit Zeune*: *ἐνὶ* Eton. *ἑνα* Steph. dedit. In Euripidis Suppl. 1112, ex Plutarcho Borion ad h. l. reponit *ἑνα* *μὲν* *ἀφελόμεν* γὰρ pro vulgato *ἀφελόμεν* *ἀφελόμεν*.

καὶ εἴ τις αἰσῶς] Ita cum Eton. scripsi. Vulgo est *καὶ μὴ εἴ τις αἰ-σῶς*. Junt. Guelf. *καὶ μὴ εἴ τις*.

ἀπαύμασι] Liber Brodae *ἀπαύμασι* *μεθὰ*. Deinde *ἀγόντες* pro *ἀγόντες* Edd. vett. Guelf. Postea *ἀπαύμασι* *ἀπαύμασι* Guelf. et Eton.

τῶν, ὅφ' οὓς αὐτοὶ ἠγάθοντο, κακὸν ἐποιῶμεν, ὅσον ἐδυνά-
μεθα. Ἐρωτᾷτε δὲ αὐτοὺς, ὅποιον τινῶν ἡμῶν ἔτυχον 15
πάρασι γὰρ ἐνθάδε, οὓς ἡμῖν ἡγεμόνας διὰ Φίλιαν ἢ
πέλυσ συνέπεμψεν. Ὅποι δ' ἂν ἐλθόντες ἀγορὰν μὴ 16
ἔχωμεν, ἂν τε εἰς βάρβαρον γῆν ἂν τε εἰς Ἑλληνίδα, οὐχ
ὑβρεῖ ἀλλ' ἀνάγκῃ λαμβάνομεν τὰ ἐπιτήδεια. Καὶ 17
Καρδαύχους καὶ Χαλδαίους καὶ Ταόχους, καίπερ βασι-
λέως οὐχ ὑπηκόους ὄντας, ὅμως, καὶ μάλα φοβεροὺς
ὄντας, πωλερμίους ἐκτησάμεθα, διὰ τὸ ἀνάγκην εἶναι
λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπεὶ ἀγορὰν οὐ παρεῖχον.
Μιάκρωνας δὲ, καίπερ βαρβάρους ὄντας, ἐπεὶ ἀγορὰν, 18
οἷον ἐδύναντο, παρεῖχον, Φίλιαις τε ἐνορίζομεν εἶναι, καὶ
βίαι οὐδὲν ἐλαμβάνομεν τῶν ἐκείνων. Κοτυωρίτας δὲ, 19
οὓς ὑμετέρους Φατὲ εἶναι, εἴ τι αὐτῶν εἰσέφαμεν, αὐτοὶ
αἰτιοὶ εἰσὶν· οὐ γὰρ ὡς Φίλιοι προσεφάροντο ἡμῖν, ἀλλὰ
κλείσαντες τὰς πύλας, αὐτ' εἰσὼ ἐδέχοντο, αὐτ' ἔξω ἀγο-
ρὰν ἔπεμπον· ἡτιῶντο δὲ τὸν παρ' ὑμῶν ἀρμυστήν τούτων
αἴτιον εἶναι. Ὁ δὲ λέγεις, βίαι παρελθόντας σκηνοῦν, 20
ἡμεῖς ἡξιοῦμεν, τοὺς κάμνοντας εἰς τὰς στέγας δέξα-

15. Ἐρωτᾷτε] Ita Paris. dedit pro vulgato Ἐρώτα. Xenophon enim ἄλλης Σπονδῆς initio orationis dixit. Legationis dux vel orator erat Hecatonymus. Deinceps ἱσιμψεν habet simplex Eton. liber.

17. Χαλδαίους] Nullibi Chaldaeos sed Chalybes nominavit hucusque; sed iterum extremo libro vii. 8, 25. seorsim nominantur Καρδαύχου, Χαλδαίους, Χαλδαίους, sed omittuntur Ταόχου. Obiter tantum iv. 3, 4. in exercitu Oronthe et Artuchi commemorantur Χαλδαίους μυροδόφους. De Chalybam fidebus vicinis Armeniæ loquitur Cyri Disciplina, cujus loca posuit Mannert Geogr. v. p. ii. p. 412. et ante eum doctissimus Gallus de Sic Crœta, cujus Disputationem adjunxi Editioni meæ Cyropædiæ.

Sunt hi Plinii *Armenochalybes*, incolentes regionem, quam Menippus Stephani Byzantini Χαλδίας appellabat. Hecateus ejusdem Stephani: Χαλδαίους πρὸς τὸν Ἀρμένιον ἡμῶν καλοῦσι.

28. καίπερ βαρβάρους] Ita cum Paris. probante Porfiono vulgatum καίπερ βα. correxi. Eton. καίπερ βα. habet.

19. Κοτυωρίτας] Expeabas verbum huc referendum; nunc absolute ponitur nomen. Intellige quod attinet ad Col.

φίλιαι] Eton. φίλοι. recte, puto. Sequens ἱσιμψεν ex margine Steph. et Paris. recepi pro ἱσιμψεν.

20. παρελθόντας] Eton. παρελθόντας habet; deinceps Guelf. ἀξιοῦμεν.

- σθαι· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνέωγον τὰς πύλας, ἥ ἡμᾶς οὐκ ἐδέχοντο, αὐτὸ τὸ χωρίον ταύτην εἰσελθόντες, ἄλλο μὲν οὐδὲν βίαιον ἐποιήσαμεν· σκηναῖσι δ' ἐν ταῖς στέγαις οἱ κάμνοντες, τὰ ἑαυτῶν δαπανῶντες· καὶ τὰς πύλας φρουροῦμεν, ὅπως μὴ ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ ἀρμοστῇ ὦσιν· οἱ κάμνοντες ἡμῶν, ἀλλ' ἐφ' ἡμῖν ἡ κομίσασθαι, ὅταν βουλώμε-
- 21 θαι. Οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ὁρᾶτε, σκηναῖς ὑπαίθριοι ἐν τῇ τάξει, παρεσκευασμένοι, ἂν μὲν τις εὖ ποιῇ, ἀντευποιεῖν·
- 22 ἂν δὲ κακῶς, ἀλεξασθαι. Ἄ δὲ ἠπέιλησας, ὡς, ἣν ὑμῖν δοκῇ, Κορύλλαν καὶ Παφλαγῶνας συμμάχους ποιήσεσθαι ἐφ' ἡμᾶς· ἡμεῖς δὲ, ἣν μὲν ἀνάγκη ἦ, πολεμήσομεν καὶ ἀμφοτέροις· (ἦδη γὰρ καὶ ἄλλοις πολλαπλασίους ὑμῶν ἐπολεμήσαμεν) ἂν δὲ δοκῇ ἡμῖν, καὶ τὸν
- 23 Παφλαγῶνα ποιούμεθα φίλον. Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ ἐπιθυμεῖν τῆς ὑμετέρας πόλεως, καὶ χωρίων τῶν ἐπὶ θαλαττίων. Πειρασόμεθα οὖν, συμπράττοντες αὐτῷ, ὡς ἐπιθυμεῖ, φίλοι γενέσθαι.
- 24 Ἐκ τούτου μάλα μὲν δήλοι ἦσαν οἱ συμπρέσβεις τῷ Ἐκατωνύμῳ χαλεπαίνοντες τοῖς εἰρημένοις. Παρελθὼν δ' αὖτις ἄλλος, εἶπεν, ὅτι οὐ πόλεμον ποιησόμενοι ἦκοιεν, ἀλλ' ἐπιθείζοντες, ὅτι φίλοι εἰσὶ. Καὶ ξενίους,

ἀνίγων] Similiter Thucyd. iv. 111. ἀνέωγοντο et Plato Phædonis scd. 3. ἀνέωγοντο.

ἥ ἡμᾶς οὐκ ἐδέχοντο] Eton. οὐκ ὀμνίσκ. qua nos parte non admittēbant virtutē. Hoc si ad præcedentia referatur, est admodum puerile; si vero ad sequentia referas, qui fieri potuit, ut, qua parte non admittēbantur, ea oppidum ipsum ingrederentur? Quid si ἐδέχοντο esse pro προσδέχοντο aut hoc ipsum a Xenophonte scriptum suspicer? Nam de vi adhibita ne suspicemur, vetat verbum lenē ἀνέωγοντο; et quid tum opus erat addere ἥ ἡμᾶς οὐκ ἐδέχοντο?

φρουροῦμεν] Margo Steph. cum Pa-

rif. φρουροῦντες. Sequens ὁmittunt Edd. vett. cum Guelf.

22. ποιήσεσθαι] Edd. vett. Guelf. Paris. ποιήσεσθαι.

ἐπὶ Παφλαγῶνα ποιούμεθα φίλον] Junt. Guelf. φίλον ποιήσεσθαι Κορύλλαν καὶ τὸν Παφλαγῶνα. Aldina, Steph. φίλον ποιήσεσθαι Κορύλλαν καὶ τὸν Παφλαγῶνα ποιούμεθα φίλον. Ita etiam margo Villosif. Contra φίλον ποιήσεσθαι τὸν Παφλαγῶνα margo Steph. Eton. Paris. quos secutus est Hotchinson. Nobiscum Weiske sequitur Zeunium.

23. Πειρασόμεθα οὖν] Guelf. πειρασόμεθα γού—γύγνισθαι.

24. ἦκοιεν] Edd. vett. Guelf. ἦκουον

ἢ μὲν ἔλθῃτε πρὸς τὴν Σινωπέων πόλιν, ἐκεῖ δεξόμεθα·
 οὐκ δὲ τοὺς ἐνθάδε κελύσομεν διδόναι, ἀ δύνανται· ὁρῶ-
 μεν γὰρ πάντα ἀληθῆ ὄντα, ἀ λέγετε. Ἐκ τούτου ξενία²⁵
 τε ἔπεμπον οἱ Κοτυωρίται, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων ἐξένιζον τοὺς τῶν Σινωπέων πρέσβεις· καὶ πρὸς
 ἀλλήλους πολλὰ τε καὶ ἐπιτήδεια διελέγοντο, τὰ τε
 ἄλλα καὶ περὶ τῆς λοιπῆς πορείας ἐπυνθάνοντο, καὶ ὧν
 ἑκάτεροι εἶδοντο.

CAP. VI.

ΤΑΥΤῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ ταῦτο τὸ τέλος ἐγένετο.
 Τῇ δὲ ὑστεραία συνέλεξαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς στρατιώτας,
 καὶ ἐδόκει αὐτοῖς περὶ τῆς λοιπῆς πορείας, παρακαλέ-
 σοντας τοὺς Σινωπέας, βουλεύεσθαι. Εἴτε γὰρ περὶ
 δεῦ πορεύεσθαι, χρήσιμοι ἂν ἐδόκουν εἶναι οἱ Σινωπεῖς
 ἡγούμενοι· (ἐμπειροὶ γὰρ ἦσαν τῆς Παφλαγονίας) εἴτε
 κατὰ θάλατταν, προσδεῖν ἐδόκει Σινωπέων· μόνοι γὰρ
 ἂν ἐδόκουν ἱκανοὶ εἶναι πλοῖα παρασχεῖν ἀρκούντα τῇ
 στρατιᾷ. Καλέσαντες οὖν τοὺς πρέσβεις συνεβουλεύον-²
 το, καὶ ἤξιον, Ἑλλήνας ὄντας Ἑλλῃσι ταύτῃ πρῶτον

habent; sed sequitur *εισι*. Deinceps
 ἀλλὰ δεῖξοντι Eton.

Καὶ ξενίας] Juntina, Guelf. ξίως,
 Aldina δεξίως. unde Castilio φίλοι
 εἰσι καὶ ξίνοι scripsit. Equidem ex
 Aldina scriptura efficio: καὶ ξενίας
 ἢ, ἢ μὲν &c.

ἰδόναι] Eton. δεδεδῶναι. Sequens
 ὅτις omittit Eton.

25. ἰσχυροῦς] Margo Steph. Parif.
 Eton. φιλικὰ δάντ, quam vulgatæ in-
 terpretationem esse statuit cum Zeu-
 nio Weiske, cum Grammatici voca-
 bulum ἰσχυροῦς interpretentur per
 φίλος. Comparaverim equidem lo-
 cum Cyrop. iv. 1, 12. ἐν τούτῳ ἰ-
 σχυρὸς ἐστὶ πάντας καὶ ἰσχυροὶ δὲ ἰσχυροῦς
 ἰδόντες εἶναι οὐκ ἂν ἰδόντες. Ita etiam
 ἡ. 1. vertit Halbiari.

καὶ ὅς ἑκάτεροι] Eton. καὶ omittit.

1. Ταύτῃ μὲν ὁδῷ] Ex Guelf. ὁδῷ
 cum Zeunio adscivi. Sequens τὸ
 omittunt Edd. vett. Guelf.

ἰδῶ] Eton. ἰδῶν. Sequens χρῆσι-
 μοι vulgato χρήσιμοι ex Guelf. substi-
 tuti cum Zeunio. Postea ἡγούμενοι
 deest in Eton.

γὰρ ὅς ἰδόντες] Ex Eton. ὅς adscivi;
 ita paulo antea erat: χρήσιμοι ὅς ἰ-
 δόντες εἶναι ἡγούμενοι.

2. Ἑλλήνας ὄντας Ἑλλῃσι] Structu-
 ram impeditam verborum interpretes
 varie explicare conati sunt. Step-
 hanus dativum Ἑλλῃσι ad ὄντας refe-
 rens vertebat: ut *Græcos se Græcis*
exhibentes. Cum Hutchinsfano Zeune
 dativum ad ἰδόντες refert per trajec-
 tionem verborum, cujus exemplum si-

καλῶς δέχσθαι, τῷ εὖνους τε εἶναι καὶ τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν.

- 2 Ἀναστάς δὲ Ἐκατόνυμος, πρῶτον μὲν ἀπειλογήσατο, περὶ οὗ εἶπεν, ὡς τὸν Παφλαγῶνα φίλον ποιήσονται, ὅτι οὐχ, ὡς τοῖς Ἕλλησι πολεμησόντων σφῶν, εἶποι, ἀλλ' ὅτι, ἔχον τοῖς βαρβάροις φίλους εἶναι, ταὺς Ἕλληνας αἰρήσονται. Ἐπεὶ δὲ συμβουλεύειν ἐκέλευον, ἐπευξάμενος ὡδὲ εἶπεν· Εἰ μὲν συμβουλεύοιμι, ἀ βέλτιστα μοι δοκεῖ εἶναι, πολλά μοι καγαθὰ γένοιτο· εἰ δὲ μὴ, τάναντία· αὕτη γὰρ ἡ ἱερὰ συμβουλὴ λεγομένη εἶναι, δοκεῖ μοι παρῆναι· νῦν γὰρ δὴ, ἂν μὲν εὖ συμβουλευσας Φανῶ, πολλοὶ ἕσσεσθε αἱ ἐπαινοῦντές με· ἂν δὲ κακῶς, 5 πολλοὶ ἕσσεσθε οἱ καταρώμενοι. Πράγματα μὲν οὖν οἶδ' ὅτι πολὺ πλείω ἔχομεν, ἢ ἂν κατὰ θάλατταν κομίζεσθε· ἡμᾶς γὰρ δεήσει τὰ πλοῖα παρίζειν· ἦν δὲ κατὰ γῆς στέλλεσθε, ὑμᾶς δεήσει τοὺς μαχομένους εἶναι. 6 Ὅμως δὲ λεκτέα, ἀ γιγνώσκω· ἔμπειρος γάρ εἰμι καὶ τῆς χώρας τῶν Παφλαγόνων, καὶ τῆς δυνάμεως· ἔχει γὰρ ἡ χώρα ἀμφότερα, καὶ πεδία κάλλιστα καὶ ὄρη 7 ὑψηλότατα. Καὶ πρῶτον μὲν οἶδα εὐδύς, ἢ τὴν εἰσβο-

mille in Platonis Phædro p. 226. Heindorfii annotavit Buttmann. Weiskio videtur certior ratio hæc, ut verba τούτου πρῶτον referantur ad Ἕλληνας ὄντας, hoc sensu: hæc primam et præcipuam ob causam: dativus Ἕλληνας sit commodi, aut ad δέχσθαι pertineat pro ὅφ' Ἕλληνας; denique ut pro τῷ ἴδιον legatur τῷ ἴδιον, id est eis τῷ ἴδιον &c. Mihi cum Buttmanno ratio Hutchinsofi unice placet, nec probo Valckenarii conjecturam ad Herodoti iii. 72. δύνανθαι pro δέχσθαι rescribentis.

βέλτιστα] Margo Steph. Parif. Eton. κάλλιστα.

3. ἐκείνων] Juntina, Guelf. με καλεῖται. Margo Villolf. με καλεῖται.

4. καγαθὰ] Cum Zeunio copulam ex Guelf. adsumpsi, antiquum ἀγαθὰ

revocavit Weiske.

ἡ ἱερὰ συμβουλὴ] Proverbio jactabatur ἱερὸν ἢ συμβουλὴν χρῆμα, quod habet Plato Theagis p. 5. et alii.

δοκεῖ μοι παρῆναι] Nunc mihi locus is et tempus id adesse videtur, quo licebit adhibere vetus illud ἱερὸν ἢ συμβουλὴ.

νῦν γὰρ δὴ] Cum Zeunio δὴ ex Eton. adsumpsi. Sequens ἴσμεν idem liber bis in ἴσμεν mutavit.

5. παρίζω] Eton. παρίζομαι habet.

6. καὶ τῆς χώρας] Eton. copulam omittit, ut sequens ἡ χώρα.

7. πρῶτον μὲν] Intellige ἴσμεν. Pro Juntina ἢ ἴσμεν habet, unde Castalio in imagine ἢ καὶ ἴσμεν effecit. ἢ ἴσμεν Guelf. ἴσμεν Aldina, Steph. Solum J habet margo Steph. Parif. Eton.

λὴν ἀνάγκη ποιῆσθαι· οὐ γάρ ἐστιν ἄλλη, ἢ ἡ τὰ κέρατα τοῦ ὄρους τῆς ὁδοῦ καθ' ἑκάτερά ἐστιν ὑψηλά· ἀ κρατεῖν κατέχοντες καὶ πάνυ ὀλίγοι δύναιντ' ἂν· τούτων δὲ κατεχομένων, οὐδ' ἂν οἱ πάντες ἀνθρώποι δύναιντο διελθεῖν. Ταῦτα δὲ καὶ δείξαμι ἂν, εἰ μοι τινὰ βούλοισθε συμπέμψαι. Ἐπειτα δὲ οἶδα καὶ πεδία ὅσα καὶ ἰππείαν, ἣν αὐτοὶ οἱ βάρβαροι νομίζουσι κρείττω εἶναι ἀπάσης τῆς βασιλείας ἰππείας. Καὶ νῦν οὗτος οὐ παρεγένοντο βασιλεῖ καλοῦντι· ἀλλὰ καὶ μῆζον Φροσῆ ὁ ἀρχὼν αὐτῶν. Ἦν δὲ καὶ θυμηθεῖτε τά τε ὅρη κλέψαι, ἢ φθάσαι λαβόντες, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ κρατῆτε μαχόμενοι· τὰς τε ἰππείας τούτων καὶ πεζῶν μυριάδας πλέον ἢ δάδεκα, ἥξετε ἐπὶ ποταμούς, πρῶτον μὲν τὸν Θερμάδοντα, εὖρος τριῶν πλέθρων, ὃν χαλεπὸν οἶμαι διαβαίνειν, ἄλλως τε καὶ πολεμίων πολλῶν μὲν ἔμπροσθεν ὄντων, πολλῶν δὲ ὀπισθεν ἐπομένων· δεύτερον δ' Ἴριον, τρίτῃ

ἄλλῃ, § 5] Edd. vett. Guelf. ἄλλῃ τὰ κέρατα. Eton. ἄλλῃ κατὰ κέρατα. Mihi locus hic vitiosus esse videtur, quod et ipsa varietas scripturae arguit et *καταφρονία* vulgatae lectionis docet. Suspicio fuisse olim οὐ γάρ ἐστιν ἄλλῃ (scilicet ποιῆσθαι τὴν ἐισβολὴν) καὶ τὰ κέρατα δε.

τοῦ ὄρους τῆς ὁδοῦ] Hunc ordinem verborum ex Regiis B. C. praeuhte Larchero fecit Zeune, cum prius esset τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους.

βούλοισθε] Ita Eton. Vulgo βούλει. Edd. vett. βούλεισθαι.

8. καὶ πεδία ὅσα] Ex Eton. libro καὶ inferui. Idem liber verba ἦν αὐτοῖς—*ισπείας* omisit.

καλοῦντι] Noster de Cotye, Paphlagoniae rege, Hellenic. iv. 1, 3. ἄλλῃ *κότυς* καὶ *ἐμμαχίαν* *ισπείας* (cum Agesilao) καὶ γὰρ καλούμενος ὑπὸ βασιλῆως οὐκ ἀναβιβήκει. Haec pertinent ad Olympiadis 96. annum 3. De eodem est in Agesilao iii. 4. *Κότυς* δὲ ὁ τῶν Παφλαγόνων ἀρχὼν (in Hellenicis vocatur βασιλεὺς) βασιλεὺς μὲν οὐκ ὀπίσθῃσι δὲ τῶν τιμῶν. Co-

tye idem deinde Ariobarzanis imperio subiectam urbem Sestum oppugnauit, teste nostro Agesilai ii. 26. Ariobarzanes autem is a rege defeceerat Persarum. Corylae imperium, quod iter Graecorum attigit, pertinet ad Olympiadis 94. annum 4. Cotyi successit Θύς, eique Ariobarzanes. De Thyo dixi ad Xenophontis Agesilaum.

9. Ἦν δὲ] Eton. si habet, deinde cum Paris. et margine Steph. κρατῆσαι. Sequens *ισπείας* pro vulgato *ισπείας* dedit Zeune.

τούτων καὶ πεζῶν μυριάδας] Ita margo Steph. Paris. Eton. cum libro Brodae. Vulgo erat inepte *τούτους* καὶ *πεζούς*, *μυριάδας*.

ἐπὶ ποταμούς] Eton. τοὺς interfert. quod ferri potest. Notos enim sibi et suis fluuios loquitur Hecatonymus.

Θερμάδοντα] Cf. Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 441.

8. Ἴριον] Margo Steph. cum Paris. δὲ *Τίριον*. Hodie *Kasfimak* audit. Cf. Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 445.

θρον ὡσαύτως· τρίτον δ' Ἄλυν, οὐ μῆϊον δυεῖν σταδίων, ὃν οὐκ ἂν δύνασθε ἄνευ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δὲ τίς ἔσται ὁ παρέχων; ὡς δ' αὐτως καὶ ὁ Παρθένιος ἄβατος· ἐφ' ὃν ἔλθοιτε ἂν, εἰ τὸν Ἄλυν ταῦτον διαβαίητε.

10 Ἐγὼ μὲν οὖν οὐ χαλεπὴν ὑμῖν εἶναι νομίζω τὴν πορείαν, ἀλλὰ παντάπασιν ἀδύνατον. Ἄν δὲ πλέητε, ἔστιν ἐν-θίνδε μὲν εἰς Σινώπην παραπλευσαι, ἐκ Σινώπης δὲ εἰς Ἡρακλείαν· ἐξ Ἡρακλείας δὲ οὔτε πεζῇ, οὔτε κατὰ θάλατταν ἀπορία· πολλὰ γάρ ἐστι πλοῖα ἐν Ἡρακλείᾳ.

11 Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἔλεξεν, οἱ μὲν ὑπώπτευσον, Φιλίας ἕνεκα τῆς Κορύλα λέγειν, (καὶ γὰρ ἦν πρόξενος αὐτῷ) οἱ δὲ καὶ ὡς δῶρα ληφόμενον διὰ τὴν συμβουλὴν ταύτην· οἱ δ' ὑπώπτευσον, καὶ τούτου ἕνεκα λέγειν, ὡς μὴ πεζῇ ἰόντες τὴν Σινωπέων χώραν κακὸν τι ἐργάζεσθαι. Οἱ δ' οὖν Ἕλληνες ἐφῆφίσαντο, κατὰ θάλατταν τὴν πορείαν

12 ποιεῖσθαι. Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν εἶπεν· Ὡ Σινωπεῖς, οἱ μὲν ἄνδρες ἤρηνται πορείαν, ἣν ὑμεῖς συμβουλευέτε· οὕτω δ' ἔχει· εἰ μὲν μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι ἱκανὰ ἀριθμῶ, ὡς ἓνα μὴ καταλείπεσθαι ἐνθάδε, ἡμεῖς δὲ πλέ-

ὡσαύτως] Ex Edd. vett. Guelf. οὐτως addidit Zeune, et comparat Cyrop. i. 1, 4. ubi libri optimi scripti οὕτως additum habent, sed Stephanus omisit.

Ἄλυν] Aldina et Guelf. cum leni Ἄλυν scribunt. Hodie *Kifil-Irmak*. Cf. *Mannert Geogr.* vi. p. ii. p. 452. seqq.

μῆϊον] Eton. μίω habet; quod a correctore esse putabat Zeune, comparans Cyrop. ii. 1, 5.

ὃν ἂν δύνασθε] Vulgabatur δύνασθαι. Sed vide annotata ad ii. 5, 19.

Παρθένιος] Græcis hodiernis *Bartın*, Turcis *Dolap*. Cf. *Mannert Geogr.* vi. p. iii. p. 23.

10. ὑμῖν] Eton. liber omittit; deinde habet πολλὰ γὰρ καὶ ἴσα.

11. τῆς Κορύλα] Margo Steph. τῆς

εἰς Κορύλαν, quod recepit Welfius. Ante λίγιν inferit Eton. ταῦτα. Postea τριζοὶ ὄντις Paris. habet.

οὗν πορείαν] Eton. ταύτην πορείαν habet.

12. ἤρηνται] Edd. pleræque ante Zeunianam et Guelf. ἡ ἤρηνται, sed Castalio, Paris. Eton. ἡ omittunt. Muretus si in αἶθε vel οὐτοι mutari voluit.

οὕτω δ' ἔχει] Sed hac conditione interpretatur Zeune.

μίλλιν πλοῖα ἴσιστα] Eton. πλοῖα ἴσιστα. Sequens ἱκανὰ ἀριθμῶ, ὡς ἴσα μὴ dedi pro vulgato ἱκανὰ, ὡς ἀριθμῶ ἴσα. Video nunc mecum sentire Weiskium. Præterea ὡς μὴδ' ἴσα malim.

ἡμεῖς δὲ πλείοις ἔν] Hanc Castalioni scripturam dedit Zeune; Edd.

οὐ μὲν ἂν εἰ δὲ μάλλοιμεν οἱ μὲν καταλείψασθαι, οἱ δὲ πλεῖσθαι, οὐκ ἂν ἐμβαίημεν εἰς τὰ πλοῖα. Γινώ- 12 σκουμεν γὰρ, ὅτι, ὅπου μὲν ἂν κρατῶμεν, δυνάμεθ' ἂν καὶ σώζεσθαι, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν· εἰ δὲ πού ἦ- τας τῶν πολεμίων ληφθῆσόμεθα, εὐδην δὴ, ὅτι ἐν ἀν- δραπόδων χώρα ἐσόμεθα. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ πρέσ- 14 βεις, πέμπειν ἐκέλευον πρέσβεις. Καὶ πέμπουσι Καλ- λίμαχον Ἀρκάδα καὶ Ἀρίστωνα Ἀθηναῖον καὶ Σαμο- λᾶν Ἀχαιοὺν καὶ οἱ μὲν ὤχοντο.

Ἐν δὲ ταύτῃ τῷ χρόνῳ Ξενοφῶντι, ὁρῶντι μὲν πολλοὺς 15 ἐπλίτας τῶν Ἑλλήνων, ὁρῶντι δὲ πολλοὺς πελταστας, πολλοὺς δὲ καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας, καὶ ἰππίας δὲ, καὶ μάλα ἤδη διὰ τὴν τριβὴν ἱκανοὺς ὄντας, ἐν τῷ Πόντῳ (ἐνθα οὐκ ἂν ἀπ' ὀλίγων χρημάτων τσαύτη δύ- ναμις παρεσκευάσθῃ) καλὸν αὐτῷ ἐδόκει εἶναι καὶ χώ-

vett. Guelf. ἡμῖς δὲ habent. Ste- phani ἡμῖς δὲ ἀλλοιμὴν revocavit Wei- ske.

οἱ δὲ μάλλοιμεν] Margo Villois. οἱ μάλλοιμεν δὲ dat.

13. ἔπτοος Juntina cum Guelf. ἔπ- τος habet. Ceterum monet Weiske facile vel ab initio vel in fine hujus sectionis desiderari posse sententiam necessariam. *Græcos conjunctis porro viribus facile omnibus gentibus, per quas iter faciendum sit, superiores fore; distractos vero fortasse fore im- pares*: quæ est posita in lect. 32. Sed ibi Xenophon milites ipsos alloquitur; hic vero tam aperta oratione non erat opus, ubi sermo fit ad legatos Sinopenfes. Inest tamen ea ipsa sententia, quam desiderabat vir doctus, in oratione Xenophontis, sed verbis lectis et ambiguis recta. Vide mihi hæc: *ἔπου δὲ κρατῶμεν—εἰ δὲ πού ἦτοος τῶν πολεμίων ληφθῆσόμεθα*, quæ ad numerum distracti exercitus unice referenda videntur esse.

15. πολλοὺς δὲ] Omittunt: hæc Pa- ris. et Eton. ideo seclussit Zeune. Fateor abesse posse nec facile deside- rari: sed naturalem orationis Xeno- phontæ simplicitatem decent, et

multa similia exempla in his libris habentur.

οὐκ ἂν—παρεσκευάσθῃ] In quo tam- tus exercitus non potuisset comparari. Ita hæc interpretatur Weiske, cum reliqui Interpretes pro futuro poten- tiali aoristum habuerint, veluti Lar- cherus vertens: *où l'on ne pourroit rassembler*. Quod rei quidem aptius fore censet Weiske; sed ita scriptum oportuisse παρασκευάσθῃ. Sed in vulgata lectione et ea interpretatione, quam ipse posuit Weiske, nihil equi- dem video, quod a sententia scripto- ris sit alienum. Xenophonti enim, videnti tantum adhuc Græcorum militum numerum superstitem ex suscepta frustra expeditione, visus res est digna gloria Græci nominis et honore virtutis bellicæ in bello contra regem Persarum declaratæ, tanto militum numero, quantus in Ponto non facile sine magnis sumptibus com- parari potuisset, abuti ad ditionem Græcorum proferendam et imperium ampliandum.

ἰδοὺν εἶναι] Edd. vett. Guelf. Eton. ἰδοῦν. sed verba εἶναι καὶ omittit E- ton.

ραν καὶ δύναμιν τῇ Ἑλλάδι προσκτήσασθαι, πάλω
 16 κατεικίσαντας. Καὶ γενέσθαι ἂν ἰδῷκει αὐτῷ μεγάλη,
 καταλογιζομένῳ τό τε αὐτῶν πλῆθος, καὶ τοὺς περι-
 κύντας τὸν Πόντον. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθύετο, πρὶν τινι
 εἰπεῖν τῶν στρατιωτῶν, Σιλανὸν παρακαλέσας, τὸν Κύ-
 17 ρου μάστιγιν γενόμενον, τὸν Ἀμβρακιώτην. Ὁ δὲ Σιλα-
 νὸς, δεδιὼς, μὴ γένοιτο ταῦτα, καὶ καταμεινείη που ἡ
 στρατιὰ, ἐκφέρει εἰς τὸ στράτευμα λόγον, ὅτι Ξενοφῶν
 βούλεται καταμεινῆναι τὴν στρατιάν, καὶ πόλιν οἰκίσαι,
 18 καὶ εαυτῷ ὄνομα καὶ δύναμιν περιποιήσασθαι. Αὐτὸς
 δὲ ὁ Σιλανὸς ἐβούλετο ὅτι τάχιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα
 ἀφικέσθαι· οὗς γὰρ παρὰ Κύρου ἔλαβε τρισχιλίαις
 δαρεικοῦς, ὅτε τὰς δέκα ἡμέρας ἡγήθευσε θνύμενος Κύρῳ,
 19 διιστεσώκει. Τῶν δὲ στρατιωτῶν, ἐπεὶ ἤκουσαν, τοῖς μὲν
 ἰδῷκει βέλτιστον εἶναι καταμεινῆναι, τοῖς δὲ πολλοῖς οὐ.
 Τιμασίῳ δὲ ὁ Δαρδανεύς, καὶ Θάραξ ὁ Βοιότιος, πρὸς
 ἐμπόρους τινὰς παρόντας, τῶν Ἡρακλεωτῶν καὶ Σινω-
 πέων λέγουσιν, ὅτι, εἰ μὴ ἐκποριᾷσι τῇ στρατιᾷ μισθόν,
 ὥστε ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια ἐκπλέοντας, ὅτι κινδυνεύσει μεί-
 ναι τοσαύτῃ δυνάμει ἐν τῷ Πόντῳ· βουλεύεται γὰρ Ξε-
 νοφῶν, καὶ ἡμᾶς παρακαλεῖ, ἐπειδὰν ἔλθῃ τὰ πλεῖα,
 20 τότε εἰπεῖν ἐξαίφνης τῇ στρατιᾷ· Ἄνδρες, νῦν μὲν ὁρῶμεν
 ἡμᾶς ἀπόρους ὄντας, καὶ ἐν τῷ ἀπόπλῳ ἔχειν τὰ ἐπιτή-

16. Ἀμβρακιώτην] Guelf. Ἀβρακιώ-
την.

17. γένετο] Eton. γίγνεται. at ita
debebat etiam sequi καταμεινῆναι.

ἐκφέρει] Eton. ἐισφέρει habet; dein-
ceps Guelf. βουλίσσεται, non inepte.
Sed pejus idem cum Edd. vett. εἰκῆ-
σαι habet.

18. διιστεσώκει] Eton. διίσταται. De
danicis illis cf. i. 7, 18.

19. τῶν δὲ στρατιωτῶν] Eton. ἐκ τῶν
ἡ στρατ.—τοῖς δὲ σλίσσει.

ὁ Δαρδανεύς] Eton. hæc omittit, sed
idem mox ἐμπόρους μὲν εἶπας habet.

ἐκποριᾷσι.] Margo Steph. cum libro
Parif. et Eton. ἐκπορευομένοις dant. Sed
vide annotanda ad v. 8, 25.

ἔτι κινδυνεύουσι] Post longiorem pa-
renthesin iterat ἔτι scriptor, ne lector
a sensu aberret. Hæc recte contra
Leonclavium monet Zeune; ille enim
priori loco ἔτι, deleri voluit.

20. ἡμᾶς ἀπόρους ὄντας] Primum
vulgatum ἡμᾶς mutavi sententia po-
stulante, quæ multo fit efficacior ad
movendum militum animum, si or-
ator ipse et dux inopiam suam reli-
quorum angustiis equiparat. Dein-

δεῖα, καὶ οἴκαδε ἀπελθόντας ὁῆσαι τι τοὺς οἴκοι. Εἰ δὲ βούλεσθε τῆς κύκλῳ χώρας περὶ τὸν Πόντον οἰκουμένης ἐκλεξάμενοι, ὅπῃ ἂν βούλησθε, κατασχεῖν, καὶ τὸν μὲν θέλοντα, ἀπιέναι οἴκαδε, τὸν δὲ ἐθέλοντα, μένειν αὐτοῦ, πλοῖα δὲ ὑμῖν παρέσται, ὥστε, ὅπῃ ἂν βούλησθε, ἐξαίφνης ἂν ἐπιπέσοιτε.

Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἔμποροι ἀπήγγελλον ταῖς πό-²¹λεσι· συνέπεμψε δ' αὐτοῖς Τιμασίῳν ὁ Δαρδανεὺς Ἐρύμαχόν τε τὸν Δαρδανέα, καὶ Θώρακα τὸν Βοιάτιον, τὰ

de Edd. vett. Guelf. Eton. ἐπιέρουσι δαπν. Malc. ἐπίρουσι ὅντας est pro ἀπαρῶνται, sequente infinitivo, ut ἀπαρῶν χρεῖσθαι in (Economico. Quare est, quod ante οἴκαδε inferit margo Steph. cum Parif. merito repudiavit Zeune.

καὶ τὸν μὲν θέλοντα] Ex Parif. θέλοντα recepit Zeune propter sequens θέλοντα. Sed vix mihi persuadebit aliquis, græce verba δι θέλοντα ita pronuntiatione fuisse distincta, ut geminatum & audiri posset. Ceterum hucusque sententia bene processit. Nunc vero sententia fit cum oratione obscura, intricata et difficilis; in qua Interpretes ceteri apodofin quæsierant in verbis πλοῖα δ' ὑμῖν παρέσται, ubi Zeune ex conjectura Stephani πλοῖα γ' ὑμῖν posuit, quam recte non recepit Weiske; reliquam orationis difficultatem silentio transierunt. Unde enim pendent verba καὶ τὸν μὲν θέλοντα—μένειν αὐτοῦ? Certe non a præcedente εἰ δὲ βούλεσθε! Solus Weiske vidit vitium loci, cui mederi voluit ita, ut scriberet κατασχεῖν, ἔσται τὸν μὲν θέλοντα &c. Tum nova sententia infit a verbis πλοῖα δ' ὑμῖν παρέσται, ubi de Leonclavii sententia πλοῖα δὲ posuerunt Weiske et Hutchinson. Medicinam meliorem equidem nondum reperi. Sed præterea vitium orationis latius patere suspiceo. Quid enim? Post illud initium εἰ δὲ βούλεσθε τῆς κύκλῳ χώρας ἐκλεξάμενοι κατασχεῖν, quam inepte intruditur ὅπῃ ἂν βούλησθε? Quæ mihi formula repetita videtur ex membro sequenti, ubi est ὅπῃ ἂν βούλησθε, sed Eton. ὅπῃ ἂν βούλησθε habet, quod

debet mutari in ὅπῃ ἂν βούλησθε. Si retinentur verba hoc loco ὅπῃ ἂν βούλησθε, tum vero sequens κατασχεῖν interpretari oportet *appellere*: quamquam vulgo *occupare* interpretantur; quod tum certum locum habet, si formula ὅπῃ ἂν βούλησθε hinc tollatur. Sed fateor, ita singularem quidem prioris membri difficultatem levare; sed sententiarum consequentia, etiam si Weiskianam emendationem probaveris, tamen laborabit. Cum proposita enim terræ Ponticæ optione nihil habet commune concessa simul libertas domum abundi. Accedit, quod oratio definit in consilio terræ Ponticæ occupandæ: *ἔσται, ὅπῃ ἂν βούλησθε, ἐξαίφνης ἂν ἐπιέρουσι*. Quare plura orationi vitia inesse videntur. Germanicus interpres *Halkleri* difficultatem non annotavit, sed vertendo quasi promontorium flexit ita: *wenn ihr daher in dem Umkreise des Pontus eine Landschaft, die ihr noch Belieben wählen könnt, einnehmen und dann jedem freystellen wollt, nach Hause zu reisen oder da zu bleiben, so habt ihr jetzt Schiffe &c.* Hæc tamen versio rationem mihi aliam fugessit, qua tentabam verbum *ἐπέρουσι* mutare in *ἀφίεναι*, *dimittere*, et totum locum ita ordinabam: *ἐκλεξάμενοι, τὸν μὲν θέλοντα ἀφίεναι οἴκαδε, τὸν δὲ θέλοντα μένειν αὐτοῦ, κατασχεῖν, πλοῖα δὲ ὑμῖν παρέσται, ὥστε, ὅπῃ ἂν βούλησθε, ἐξαίφνης ἂν ἐπιέρουσι*. Videant acutiores!

21. ἀπήγγελλον] Ita cum Edd. vett. Guelf. Zeune. ἀπήγγελλον cum Stephano Weiske. Sequens τὰ αὐτὰ omittit Eton.

- αὐτὰ ταῦτα ἐρῶντας. Σινώπεις δὲ καὶ Ἡρακλεῦται
ταῦτα ἀκούσαντες πέμπουσι πρὸς Τιμασίωνα, καὶ κε-
λεύουσι προστατεῦσαι, λαβόντα χρήματα, ὅπως ἐκπλεύσῃ
22 ἡ στρατιά. Ὁ δὲ, ἄσμενος ἀκούσας, ἐν συλλόγῳ τῶν
στρατιωτῶν ὄντων, λέγει τάδε· Οὐδεὶς προσέχειν μοῆν, ὧς
ἄνδρες, οὐδὲ τῆς Ἑλλάδος οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι.
Ἀκούω δὲ τινὰς θύεσθαι ἐπὶ τούτῳ, οὐδ' ὑμῖν λέγοντας.
23 Ὑπισχνοῦμαι δὲ ὑμῖν, εἰάν ἐκπλήτε ἀπὸ νομηνίας, μι-
σθοφορὰν παρεῖχειν ὑμῖν Κυζικηνὸν ἐκάστῳ τοῦ μηνός·
καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν Τρωάδα, ἔνθεν καὶ εἰμὶ Φυγάς·
καὶ ὑπάρξει ὑμῖν ἡ ἐμὴ πόλις· ἐκόντες γάρ με δεῖξονται.
24 Ἠγήσομαι δὲ αὐτὸς ἐγὼ, ἔνθεν πολλὰ χρήματα λήψε-
σθε. Ἐμπειρος δὲ εἰμὶ τῆς Αἰολίδος καὶ τῆς Φρυγίας
καὶ τῆς Τρωάδος καὶ τῆς Φαρναβάζου ἀρχῆς πάσης· τῆς
μὲν, διὰ τὸ ἐκείθεν εἶναι, τῆς δὲ, διὰ τὸ ἐστρατεῦσθαι ἐν
αὐτῇ σὺν Κλεάρχῳ τε καὶ Δερκυλλίδῃ.
25 Ἀναστὰς δ' εὐθύς Θώραξ ὁ Βοιωτίας, (ὃς αἰεὶ περὶ
στρατηγίας Ξενοφῶντι ἐμάχετο) ἔφη, εἰ ἐξέλθοιεν ἐκ τοῦ
Πόντου, ἔσεσθαι αὐτοῖς Χερρόνησον, χώραν καλὴν καὶ
εὐδαίμονα· ὥστε τῷ βουλομένῳ, ἐνοικεῖν, τῷ δὲ μὴ βου-

ἀκούσαντες] Ex Eton. anteposui
ταῦτα.

22. ποιῶσαι] Eton. ποιῶσαι. Sed
περὶ πάντος ποιῶσαι est ii. 4, 3.

23. μισθοφορὰν] Eton. μισθόν. Se-
quens ὑμῖν omittit Paris.

ὑπάρξει ὑμῖν] Paris. Eton. ὑμᾶς.
male!

24. τῆς μὲν—τῆς δὲ] Eton. τὰ μὲν
—τὰ δὲ—εὐνοστρατεῖσθαι. Contra
Edd. vett. Guelf. στρατιάζουσαι ha-
bent.

Κλεάρχῳ] Cum esset harmostes
Byzantii. Cf. ad ii. 6, 3. et fortasse
etiam postquam in Asia exsul cum
exercitu oberabat.

Δερκυλλίδῃ] Cum esset Abydo præ-
fectus. Cf. Hellenic. iii. 1, 9.

25. εὐδαί] Paris. αὐτῆς, Eton. αὐτῆς
habet.

εἰς αὐ] Paris. et Eton. αἰεὶ omit-
tunt; præterea Paris. ξίτωνι μηχαν-
ῶντε, Eton. Ξενοφῶντι διαμάχετο ha-
bet.

καλὴν] Eton. μεγάλην, quod supra
in descriptione Asiaticarum urbium
frequenter junctum reperimus cum
εὐδαίμονι.

τῷ δὲ μὴ βουλομένῳ] Paris. Eton. μὴ
omittunt. Quo facto fieri orationem
similem superiori fecit. 10. ait Zeune.
Contra Weiskæ ad ἀντι et sequentia
repetendum censet ex superiori mem-
bro verbum εἶναι. Quæ quidem
ratio mihi videtur non magis elegans
esse, quam illa fecit. 20. εἰ δὲ βούλοισι
τῆς κύκλῳ χώρας λαλεῖσθαι, ὅτι ἐν
βούλοισι, κατασχύν. Mihi vero lo-
cus ita corrigi debere videbatur: κα-
λὴν καὶ εὐδαίμονα, τῷ μὲν βουλομένῳ

λομένω, ἀπίεσαι οἶκαδε· γελοῖον δὲ εἶναι, ἐν τῇ Ἑλλάδι
 οὗσης χώρας πολλῆς καὶ ἀφθόνου, ἐν τῇ βαρβάρων μα-
 στεύειν. Ἔστε δὲ ἂν, ἔφη, ἐκεῖ γένησθε, καὶ γὰρ, κα- 26
 θάπερ Τιμασίων, ὑπισχυῖμαι ὑμῖν τὴν μισθοφορᾶν.
 Ταῦτα δ' ἔλεγεν, εἰδὼς, ἃ Τιμασίῳ οἱ Ἡρακλεῶται
 καὶ οἱ Σινωπεῖς ἐπαγγέλοντο, ὥστε ἐκπλεῖν. Ὁ δὲ 27
 Ξενοφῶν ἐν τούτῳ ἐσίγα. Ἀναστὰς δὲ Φιλῆσιος καὶ
 Λύκων, οἱ Ἀχαιοὶ, ἔλεγον, ὡς δεινὸν εἴη, ἰδίᾳ μὲν Ξενο-
 φῶντα πείθειν τε καταμένειν, καὶ θύεσθαι ὑπὲρ τῆς
 μοῆς, μὴ κοινούμενον τῇ στρατιᾷ· εἰς δὲ τὸ κοινὸν μηδὲν
 ἀγορεύειν περὶ τούτων· ὥστε ἠναγκάσθη ὁ Ξενοφῶν ἀνα-
 στήναι καὶ εἰπεῖν τάδε·

Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, θύομαι μὲν, (ὡς ὁρᾶτε) ὅποσα δύνα- 28
 μαι, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, ὅπως ταῦτα
 τυγχάνω καὶ λέγων καὶ νοῶν καὶ πράττων, ὅποῖα μέλ-
 λει τε ὑμῖν κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔσεσθαι καὶ ἐμοί.
 Καὶ νῦν ἐθύόμην περὶ αὐτοῦ τούτου, εἰ ἄμεινον εἴη ἄρχε-
 σθαι λέγειν εἰς ὑμᾶς καὶ πράττειν περὶ τούτων, ἢ παν-
 τάπασι μὴδ' ἄπτεσθαι τοῦ πράγματος. Σιλανὸς δὲ 29
 μοι ὁ μάντις ἀπεκρίνατο, τὸ μὲν μέγιστον, τὰ ἱερὰ καλὰ
 εἶναι· (ἦδαι γὰρ καὶ ἐμὲ οὐκ ἄπειρον ὄντα, διὰ τὸ ἀεὶ
 παρῆναι τοῖς ἱεροῖς) ἔλεξε δὲ, ὅτι ἐν τοῖς ἱεροῖς φαίνοιτό
 τις δόλος καὶ ἐπιβουλὴ ἐμοί, ὡς ἄρα γινώσκων, ὅτι

ἰσχυρῶν, τῇ δὲ μὴ βουλευμένῳ, ἀφίεναι οἶ-
 καδι.

26. "Εσθι"] Guelf. ἔσθι habet, deinceps μισθοφορίας Eton.

ταῦτα δ' ἔλεγεν] Guelf. ταῦτ' ἔλεγεν
 μιν. Sequens εἰδὼς omittit Eton.

ἰσχυρῶν] Junt. Guelf. ἰσχυ-
 ρύλλωντα, quod praefero. Paris. Eton.
 ἰσχυρῶντα.

27. κοινούμενον] Ita cum Paris. scri-
 psi pro κοινούντα. Castalio et Guelf.
 a secunda manu habet κοινανούντα.
 Cf. dicenda ad sect. 36. Stephanus

eandem veteris Codicis a se inspecti
 scripturam probavit; cui locum Thu-
 cydidis iv. 4. καὶ τοῖς ταξίρχοις κο-
 νίσας opposuit Hutchinson.
 εἰς δὲ τὸ κοινόν] Ita recte Guelf. et
 Eton. Articulum vulgo omittunt.

29. οὐκ ἄπειρον ὄντα] τὸν ἱερὸν nem-
 pe, ex praecepto Cyrop. i. 6, 2. Ste-
 phanus tamen scriptum malebat ἱε-
 ρῶν pro ἱεροῖς.

[μοι, ὡς ἄρα]. Vulgatum ἐμὸς ἄρα,
 γινώσκων, erat ex Hutchinsoni di-
 stinctione, ut ἐμὸς referretur ad ἱε-
 ρῶν

αὐτὸς ἐπεβούλευε διαβάλλειν με πρὸς ὑμᾶς. Ἐξήνεγκε
 γὰρ τὸν λόγον, ὡς ἐγὼ πρᾶττειν ταῦτα διανοίμην ἤδη,
 30 οὐ πείσας ὑμᾶς. Ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἀποροῦντας ὑμᾶς
 εἴρων, ταῦτ' ἂν ἐσκόπουν, ἀφ' οὗ ἂν γένοιτο, ὥστε λα-
 βόντας ὑμᾶς πόλιν, τὸν μὲν βουλόμενον, ἀποπλεῖν ἤδη,
 τὸν δὲ μὴ βουλόμενον, ἐπεὶ κτήσαιτο ἱκανὰ, ὥστε καὶ
 31 τοὺς ἑαυτοῦ οἰκίους ὠφελῆσαι τι. Ἐπεὶ δ' ὅρῳ ὑμῶν
 καὶ τὰ πλοῖα πέμποντας Ἡρακλεώτας καὶ Σινωπεῖς,
 ὥστε ἐκπλεῖν, καὶ μισθὸν ὑπισχνουμένους ὑμῖν ἄνδρας
 ἀπὸ νομηνίας, καλὸν μοι δοκεῖ εἶναι, σωζομένους, ἐνθα
 βουλόμεθα, μισθὸν τῆς σωτηρίας λαμβάνειν· καὶ αὐτὸς
 τε ἀναπαύομαι ἐκείνης τῆς διανοίας, καὶ ὅποσοι πρὸς με
 προσήσαν, λέγοντες, ὡς χρὴ ταῦτα πρᾶττειν, ἀναπαύ-
 32 σασθαι φημὶ χρῆναι. Οὕτω γὰρ γινώσκω· ὁμοῦ μὲν
 ὄντες πολλοὶ, ὥσπερ νυνὶ, δοκεῖτε ἂν μοι καὶ ἔκτιμοι εἶναι,
 καὶ ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια· (ἐν γὰρ τῷ κρατεῖν ἐστὶ καὶ τὸ
 λαμβάνειν τὰ τῶν ἡττωμένων) διασπασθέντες δὲ, καὶ
 κατὰ μικρὰ γενομένης τῆς δυνάμεως, οὗτ' ἂν τροφὴν
 δύνασθε λαμβάνειν, οὔτε χαίροντες ἂν ἀπαλλάξαιτε.

ξί; antiquam distinctionem ἐξῶς
 ἄρα γινώσκων, ubi ἐξῶς cum γινώ-
 σκων copulandum, revocavit Weiske.
 Ratio prior mihi verior videtur, quia
 in conscientia Silani nihil est, quod
 possit ἐξῶς appellari. Ferrem, si
 esset id ἄρα γινώσκων. Verum libri
 scripti optimi Paris. et Eton. ἐμοί, ὡς
 ἄρα dederunt, quod recipere non du-
 bitavi.

διαβάλλει.] Equidem διαβάλλον
 praefero.

30. ἀποροῦντας.] Margo Villois. ἀρ-
 γυντας. Male Zeune si μὲν inter-
 pretatur *quandoquidem*.

ἤδη—ἰστέ καίτοι.] *Statim—tum
 demum, quum.* Male Paris. habet
καίτοι καίτοι.

31. ὄντες ἐκπλεῖν.] Hæc verba ex
 Paris. addicivi; contra margo Steph.
 et Eton. ὄντες ἐκπλεῖν, ὃ ἄνδρες post
 ὑπισχνουμένους ὑμῖν reponunt. Zeune

præcunte Hutchinsfona additamen-
 tum tanquam ex sect. 26. repetitum
 a librario damnavit. Verum hoc in
 loco repositum id bene habere et ne-
 cessarium mihi videbatur.

σωτηρίας.] Liber Brodæi *παρίας*,
 margo Steph. *παρίας*, Paris. Eton.
ἀπαρίας. Leonclavius *παρίας* vertit,
 Welfius et Hutchinsfon receperunt,
σωτηρίας cum Edd. vett. Guelf. Ro-
 gius A. habet.

ἀναπαύσασθαι.] Mihi scriptura E-
 ton. ἀναπαύσασθαι placet.

32. ὁμοῦ μὲν ὄντες.] Cum Hutchin-
 fono delevit Zeune interfectum vulgo
 γὰρ post μὲν, quod omitti voluit jam
 olim Stephanus et abest a Codice E-
 tonensi.

ἡττωμένων.] Eton. liber *ἡττωμένων* ha-
 bet; idem deinceps *διασπασθέντες* ὃ
 ἔν.

δύνασθε.] Edd. vett. *δυναμίθε*,

Δοκεῖ οὖν μοι, ὥςπερ ὑμῖν, ἐκπορεύεσθαι εἰς τὴν Ἑλλά- 33
δα· καὶ ἂν τις μείνῃ, ἢ ἀπολιπὼν τινα ληφθῇ, πρὶν ἐν
ἀσφαλῇ εἶναι πᾶν τὸ στράτευμα, κρῖνεσθαι αὐτὸν ὡς
ἀδικαῦντα. Καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἔφη, ταῦτα, ἀράτω τὴν χεῖ-
ρα. Ἀνέτειναν πάντες.

Ὁ δὲ Σιλανὸς ἔβρα, καὶ ἐπεχέρι λέγειν, ὡς δίκαιον 34
εἶναι ἀπιέναι τὸν βουλούμενον. Οἱ δὲ στρατιῶται οὐκ ἠγά-
χοντα, ἀλλ' ἠπέλουν αὐτῷ, εἰ λήφοντα ἀποδιδράσκον-
τα, ὅτι τὴν δίκην ἐπιθήσειεν. Ἐνταῦθεν, ἐπεὶ ἔγνωσαν 35
οἱ Ἡρακλεῶται, ὅτι ἐκπλεῖν δεδογμένον εἶη, καὶ Ξενοφῶν
αὐτὸς ἐπεψηφικῶς εἶη, τὰ μὲν πλοῖα πέμπουσι, τὰ δὲ
χρήματα, ἃ ὑπέσχοντο Τιμασίῳ καὶ Θάρακι, ἐψευ-
σμένους ἦσαν τῆς μισθοφορᾶς. Ἐνταῦθα ἐκπεπληγμέ- 36
νοι ἦσαν, καὶ ἐδεδίδεσαν τὴν στρατίαν, οἱ τὴν μισθοφορὰν
ὑπέσχημένοι. Καὶ παραλαβόντες οὗτοι καὶ τοὺς ἄλ-

Guelf. *δυνάμει*. Stephani scriptu-
ram firmant Paris. Eton.

ἀπαλλάξαι] Vulgatum *ἀπαλλά-*
ξῆναι. Eton. *ἀπαλλάξῃ*. ex Step-
hani correptione mutavit Hutchinson.

33. *ἂν τις μείνῃ, ἢ ἀπολιπὼν*] Mar-
go Steph. et Eton. *ἂν τις μὲν τι ἀπο-*
λιπὼν, unde Hutchinson efficiebat *ἂν*
τις μόνος ἀπολιπὼν, satis infelici con-
jectura. Ceterum Xenophontis ora-
tio contenta erat contra Silani consi-
lium abeundi seorsum.

καὶ ὅτῳ] Eton. addit *ἡ*. Sequens
ἀράτω ex libro Brodæi, Paris. Eton.
prietulit Zeune; vulgatum *αἰράτω* re-
vocavit Weiske. Sed supra iii. 2, 9.
33. 38. est *ἀνατινάτω τὴν χεῖρα*. In-
fra vii. 3, 5. est ipsum *ἀράτω τὴν*
χεῖρα.

34. *ἵστανται εἷη*] Edd. vett. Guelf.
ἵπται—*ἵπτάτω*. Castalio *ἵπτάτω*
dedit.

35. *καὶ Ξενοφῶν—εἷη*] Hæc defunt
in Junt. et Guelf. αὐτὸς ἐπεψηφικῶς
est in margine Villoisf.

τῆς μισθοφορᾶς] Cum verbis *τὰ*
χρήματα copulanda vidit et monuit
Hutchinson, qui tamen deleri ma-
luit hoc alieno loco additum mem-

brum.

36. *καὶ παραλαβόντες*] Liber Eton.

οὖν adjungit. Sequens *ἀνακαίνωντο*
dedi pro vulgato *ἀνακαίνοντα*. Guelf.
habet propius a vero scriptum *ἀνα-*
καίνοντο. Supra sect. 27. *μὴ κα-*
νύοντα τῇ στρατίᾳ ex Paris. et libro
Stephani in *κανούμενον* mutavi. Ibi
tamen Thucydidis auctoritatem iv.
4. opposuit Hutchinson. Supra iii.
1, 5. sine varietate est *ἀνακαίνονται*
Σικράτι *περὶ τῆς πορείας*. sed statim
sequitur *ἀνακαίνονται τῇ διαίτῃ* *περὶ*
τῆς πορείας. ubi tamen margo Villoisf.
ἀνακαίνονται annotavit. Sed infra
vi. 1, 22. sine varietate est *ταῖς διαί-*
ταις ἀνακαίνονται. Cyrop. v. 4, 15. *οὗτοι*
ἀνακαίνονται οὗτοι οὖν οὐδὲν τῇ Κύ-
ρῳ. In Hellenicis vii. 1, 27. *τῷ μὲν*
διαίτῃ οὐδὲν ἱκανώσαντο. vii. 2, 20. *ἀνα-*
καίνονται ταῖς διαίταις δυνάμεις. vi. 3, 8.
οὖν ἀνακαίνονται ταῖς συμμάχοις. Me-
morab. iii. 7, 3. *ὅταν τι ἀνακαίνονται*
σοι. Vana igitur est annotatio Moeridis:
ἀνακαίνονται Ἀστικῶς, ὡς Θεουδι-
δης, ἀνακαίνονται ταῖς φίλαις *ἀνακαίνονται*
σοι *Ἑλληνικῶς*. ubi Isocratis locum
ad Demonium p. 18. opposuerunt
Interpretes. *κοινῇ τινι πράγμα* est in

λους στρατηγούς, οἷς ἀνεκεκοίνωντο, ἀ πρὸςθεν ἔπραττον, (ἅπαντες δ' ἦσαν, πλὴν Νέωνος τῷ Ἀσιναίου, ὃς Χειρί-
σόφῳ ὑπεστρατήγει· Χειρίσοφος δὲ σὺν πάσῃ παρῇ) ἔρχον-
ται πρὸς Ξενοφῶντα, καὶ λέγουσιν, ὅτι μεταμέλοι αὐ-
τοῖς, καὶ δοκοῖη κράτιστον εἶναι πλεῖν εἰς Φάσιν, ἐπὶ
πλοῖα ἐκεῖ ἐστί, καὶ κατασχεῖν τὴν Φασιανῶν χώραν.
37 Αἰήτου δ' υἱὸς ἐτύγχανε βασιλεύων αὐτῶν. Ξενοφῶν δ'
ἀπεκρίνατο, ὅτι οὐδὲν ἂν τούτων εἴποι εἰς τὴν στρατείαν·
ὁμοῖς δὲ συλλέξαντες, ἔφη, εἰ βούλεσθε, λέγετε. Ἐν-
ταῦθα ἀποδείκνυται Τιμασίων ὁ Δαρδανὸς γνώμην,
μὴ ἐκκλησιάζειν, ἀλλὰ τοὺς ἑαυτοῦ ἕκαστον λοχαγοὺς
πρῶτους πειρᾶσθαι πείσαι. Καὶ ἀπελθόντες ταῦτα
ἰποῖουν.

CAP. VII.

Οἱ δὲ στρατιῶται ἀνεπύθοντο ταῦτα πραττόμενα.
Καὶ ὁ Νέων λέγει, ὡς Ξενοφῶν, ἀναπεπεικῶς τοὺς ἄλ-
λους στρατηγούς, διανοεῖται ἄγειν ἐξαπατήσας τοὺς

Aristophanis Nub. 197. sed ἀνακοινοῦ-
σθαι versu 470. Lystr. 1177. ἀνα-
κοινοῦν. Æschyli Suppl. 370. ἀστῶν
δι πάσι τῶνδε κοινῶς πῆρι. Secutus
igitur sum in Xenophonte librorum
optimorum auctoritatem.

Níanos] París. Μίανος. deinceps Ἀ-
σινίως margo Steph. Villoisf. Guelf.
quam formam Stephanus Byzant. ut
vitiosam improbat.

σὺν παρῇ] Ita liber Brodæi et
Eton. Vulgatum σὺ παρῇ correxit
Zeune.

ἰαὶ πλοῖα ἰαὶ ἰσσι] Miror Inter-
pretum silentium, et versionem vul-
gatam quandoquidem ibi adsunt navi-
gia. De Phaside enim mentio ante-
cessit. Heracleotæ vero naves sub-
misserant postulatas. Quid hæc ad
Phasin attinent? Solus Halbkart po-
suit: da man jetzt Schiffe hätte; quasi
scriptum sit: ἰαὶ πλοῖα ἢδὲ πᾶσι.

Mihi ἰαὶ vitiosum videtur, et πλοῖα
vel τὰ πλοῖα πᾶσι scribendum.

37. ὡς] Ita cum Juntina Guelf.
Eton. ὡς Aldina, Steph. υἱὸς mar-
go Steph. et París. Pluribus Colcho-
rum regibus commune nomen Ἰε-
τæ fuisse testatur Strabo libro i. καὶ
ἰσσι τοῖς ἰαὶ τοῦτ' ἰσυχῶρον τοῦτομα.

μὴ ἐκκλησιάζειν] Eton. οὐκ ἐκκλ.
habet, deinceps πᾶσι cum Parisi-
ensi.

1. ἀνεπύθοντο] Herodotus ἀπασ-
θάνομαι τὸν πολεμῶντα, Aristophanes
Pacis versu 693. ἀναπεθῆναι σοι ha-
bet, notione querendi. Sed h. l. vi-
detur eo sensu verbum positum esse,
quo poetæ ἀπέπνυττα fieri dicunt, quæ
vulgantur, in vulgus effunduntur, pub-
licantur. Ceterum liber Eton. h. l.
habet ita scriptum: Ταῦτα οὐκ στρα-
τιῶται ἀνεπύθοντο τὰ πραττόμενα.
Guelf. habet ἀνεπύθοντο.

στρατιῶτας πάλιν εἰς Φάσιν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶ-
ται χαλεπῶς ἔφερον· καὶ σύλλογοι ἐγίνοντο, καὶ κύκλοι
συνίσταντο· καὶ μάλα φοβεροὶ ἦσαν, μὴ ποιήσειαν, οἷα
καὶ τοὺς τῶν Κόλχων κήρυκας ἐποίησαν, καὶ τοὺς ἀγορα-
νόμους· ὅσοι γὰρ μὴ εἰς τὴν Θάλατταν κατέφυγον, κατε-
λείσθησαν. Ἐπεὶ δὲ ἡσθάνετο ὁ Ξενοφῶν, ἔδοξεν αὐτῷ 3.
ὡς τάχιστα συναγαγεῖν αὐτῶν ἀγορὰν, καὶ μὴ εἶσθαι
συλληγῆναι αὐτομάτους· καὶ ἐκέλευσε τὸν κήρυκα συλ-
λεῖξαι ἀγοράν. Οἱ δὲ, ἑπεὶ τοῦ κήρυκος ἤκουσαν, συνέ- 4
δραμον καὶ μάλα ἐτοίμως. Ἐνταῦθα Ξενοφῶν τῶν μὲν
στρατηγῶν οὐ κατηγόρει, ὅτι ἦλθον πρὸς αὐτὸν, λέγει δὲ
ὧδε·

Ἀκούω τινὰ διαβάλλειν, ὧ ἄνδρες, ἐμὲ, ὡς ἐγὼ ἄρα 5
ἐξαπατήσας ὑμᾶς μέλλω ἄγειν εἰς Φάσιν. Ἀκούσατε
οὖν ἐμοῦ, πρὸς θεῶν· καὶ εἰ μὲν ἐγὼ φαίνομαι ἀδι-
κῶν, οὐ χρεὶ με ἐνθένδε ἀπελθεῖν, πρὶν ἂν δῶ τὴν δίκην·
ἂν δὲ ὑμῖν φαίνωνται ἀδικούντες οἱ ἐμὲ διαβάλλοντες,
οὕτως αὐτοῖς χρῆσθε, ὥσπερ ἄξιον. Ἰμμεῖς δὲ ἐπίστα- 6
σθε δήπου, ὅπόθεν ὁ ἥλιος ἀνίσχει, καὶ ὅποι δύεται·
καὶ ὅτι, εἰ μὲν τις εἰς τὴν Ἑλλάδα μέλλῃ ἰέναι, πρὸς
ἐσπέραν δεῖ πορεύεσθαι· εἰ δὲ τις βούληται εἰς τοὺς
βαρβάρους, τοῦμπαλιν πρὸς ἑώ. Ἔστιν οὖν, ὅστις τοῦτο
δύναται· ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ, ὡς ὁ ἥλιος, ἐνθα μὲν
ἀνίσχει, δύεται δὲ ἐνταῦθα· ἐνθεν δὲ δύεται, ἀνίσχει δὲ

2. ἀκούσαντες δι] Eton. ἀκούσαντες
ταῦτα.

Κόλχων κήρυκας] Nihil de Colcho-
rum legatis antecessit; sed respicit
Xenophon narranda demum fecit. 13.
et seqq.

ἔπει γὰρ] Eton. γὰρ omittit.

3. συναγαγεῖν αὐτῶν ἀγορὰν] Est hoc
uno in loco pro ἐκκλησίαν. Antece-
dens αὐτῷ deest in Guelf. Articulus
ante Ξενοφῶν omittit Eton. Deinceps
συλλέγειν Eton.

4. λίγην δὲ ἄνδρ] Edd. vett. Guelf.
λίγην δ' ὅτι.

5. οὖν ἐμοῦ] Ita cum Guelf. Zeune.
Vulgatum μου revocavit Weiske.

6. ἐπίστασθαι] Margo Steph. id
ἐστίν. Parif. ἰσθῆναι. deinde ἴδιν Parif.
Eton. ἀνίσχει Edd. vett. Guelf.

ἴδιν δὲ δύεται, ἀνίσχει δ' ἐπισθῆναι ;]
Hæc mihi inepta et spuria videntur
verba. Primum enim repetitur, quod
jam antea dictum erat; sed inepte
repetitur. Antea erat ἴδιν ἀνίσχει

γίνεσθαι; Ἀλλὰ μὴν καὶ ταῦτό γε ἐπίστασθε, ὅτι ὁ
Βορέας μὲν ἔξω τοῦ Πόντου εἰς τὴν Ἑλλάδα φέρει, Νότος
δὲ εἰσω εἰς Φάσιν καὶ λέγυτε, ὅταν ὁ Βορρᾶς πνέῃ, ὡς
καλοὶ πλοῖ εἰσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ταῦτο οὖν ἐστὶν
ὅπως τις ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ, ὥστ' ἐμβαίνειν, ὅπταν
ὁ Νότος πνέῃ; Ἀλλὰ γὰρ ὑμᾶς, ὅπταν γαλήνῃ ἢ ἐμ-
βιβῶ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἐν ἐνὶ πλοίῳ πλεουστῆμαι, ὑμεῖς

ἰσταῦθα δύναι, recte hoc dicitur;
non minus bene secl. 6. ἴδιν ἀνίσχυ,
ἴδιν δύναι. Sed minime probari pot-
est ἴδιν δύναι, etiam si probari possit
ἰσταῦθιν ἀνίσχυ. Deinde finge tibi
simul animo Xenophontem digito
una demonstrantem cæli regionem
occidentis, dum ait ἴδιν μὲν ἀνίσχυ,
et conversum ad orientem subjun-
gere δύναι δ ἰσταῦθα. Quod si vim
aliquam repetendæ eidem orationi et
demonstrandis iisdem cæli regionib-
us inesse putaveris, tum Xenophon
consistens et ad orientem etiamnum
conversus repetet non, ut vulgo est,
ἴδιν δὲ δύναι, (variata oratione, re
manente eadem, et incepte variata;
nam sol non ἴδιν sed ἰσταῦθα δύν-
ομαι dicitur) sed repetitis iisdem ver-
bis, sed ordine inverso: ἴδιν μὲν δύν-
ται, ἀνίσχυ δὲ ἰσταῦθα. Contra repe-
titionem δὲ in hac inversione locum
plane alienum occupat. Sed nego
vim inesse aliquam repetitionis et inver-
sæ orationi; idemque video sensisse
mecum Interpretes. Vertunt enim:
*solem isthic oriri, ubi occidit; ibi occi-
dere, qua oritur.* Sic etiam Halbkart.
Ita vero perit omnis vis demonstra-
tionis διευκλιπῆς, quæ inest vocabulis
ἰσταῦθα, ἰσταῦθιν, quam tamen agno-
vit etiam Weiske; contra tribuitur
illis notio aliena. Dicendum enim
fuisse: ἴδιν μὲν ἀνίσχυ, ἴδιν δύναι,
ἰσταῦθα δὲ δύναι, ἴδιν ἀνίσχυ. Sed
video Weiskium ad h. l. posuisse:
*Deinde commode, quam brevissime ta-
men, idem illud repetitione urgetur: ἴ-
διν δὲ δύναι &c. ex quo etiam oritur
figura ἰσταῦθου, quæ ab interrogatione
plus gravitatis nanciscitur.* Pudebat
me pæne infantie meæ, cum hæc
legerem in annotatione satis longa
scripta, nec tamen intelligere possem,
quid ea faceret ad locum explican-

dum et difficultatem verborum ex-
pediendam. Tandem suspicari cœ-
pi, virum doctum et acutum rei ma-
gis quam verbis animum habuisse
attentum, cum hunc locum tracha-
ret; quod ei sæpiuscule in Xeno-
phonte interpretando accidisse doleo.
Equidem verba, uti dixi, ἴδιν δὲ δύν-
ται—ἰσταῦθιν spuria esse censeo et de-
lenda.

7. ἰσπασθῆ] Ita cum Paris. Eton.
Zeune. Antiquum ἰσπασθῆμα re-
vocavit Weiske.

καὶ λίγυτε] Hanc Stephani lectio-
nem ductam ex Paris. (ubi tamen
λίγυται est) prætulit Zeune et Wei-
ske. Edd. vett. Guelf. Eton. margo
Steph. habent καὶ λίγυτε, ὅτι ὁ βορρᾶς
πνέει, ὅταν καλὸν πλοῖον ἴδιν καὶ ἀνι-
στῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Mihi contra
καλοὶ πλοῖ vehementer displicent, et
in plurimorum librorum scriptura ita
leviter correctæ, καὶ καὶ λίγυτε, ὅτι ὁ
βορρᾶς πνέει, καλὸν πλοῖον ἴδιν, ὅταν
καὶ ἀνιστῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, nihil
equidem esse video, quod possit im-
probari aut reprehendi.

ὁμᾶς ἐξαπατήσθ] Ex Eton. Paris.
ὁμᾶς adjecit Zeune.

8. Ἀλλὰ γὰρ ὑμᾶς] Ita Stephanus
cum Paris. scripsit; in Paris. tamen
et Eton. ὁμᾶς abest. Equidem Edd.
vett. Guelf. et Etonensis scripturam
ἀλλ' ἄρα præfero, sine interrogatio-
nis nota, quam etiam in vulgata su-
stuli.

ἐμβιβῶ] Moeris: διαβιβῶ, Ἀργεῖος
διαβιβῶμαι, Ἑλληνικός.

οὐκοῦν] Ita sublata nota interroga-
tionis cum Stephano scripsit Weiske
pro οὐκ οὐν.

πλεουσῆμαι] Paris. πλεούσμαι, Eton.
πλεούσμαι. Pro ἰσπασθῆμα. Edd. vett.
Guelf. ἰσπασθῆμα habent. Sequens οὐ
omittit Eton.

δὲ ταυλάχιστον ἐν ἑκατόν. Πῶς ἂν οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ἢ
βασαίμην σὺν ἐμοὶ πλεῖν, μὴ βουλομένους, ἢ ἐξαπατή-
σας ἄγοιμι; Ποιῶ δὲ ὑμᾶς ἐξαπατηθέντας καὶ κατα-9
γοητευθέντας ὑπ' ἐμοῦ ἤκειν εἰς Φάσιν· καὶ δὴ καὶ ἀπο-
βαίνομεν εἰς τὴν χώραν· γνώσεσθε δήπου, ὅτι οὐκ ἐν τῇ
Ἑλλάδι ἐστέ· καὶ ἐγὼ μὲν ἔσομαι ὁ ἐξηπατηκὼς εἰς
ὑμᾶς, ὑμεῖς δὲ οἱ ἐξηπατημένοι ἐγγὺς μυρίων, ἔχοντες
ὅπλα. Πῶς ἂν οὖν εἰς ἀτὴρ μᾶλλον δόieh δίκην, ἢ οὕτω
περὶ αὐτοῦ τε καὶ ὑμῶν βουλομένους; Ἄλλ' οὗτοι εἰσιν 10
οἱ λόγοι ἀνδρῶν ἡλιθίων, καὶ ἐμοὶ φθονούτων, ὅτι ἐγὼ
ὑφ' ὑμῶν τιμῶμαι. Καίτοι οὐ δικαίως γ' ἂν μοι φθο-
νοῖεν. Τίνα γὰρ αὐτῶν ἐγὼ καλύω ἢ λέγειν, εἴ τις τι
δύναται ἀγαθὸν ἐν ὑμῖν, ἢ μάχεσθαι, εἴ τις ἐθέλει,
ὑπὲρ ὑμῶν τε καὶ ἑαυτοῦ, ἢ ἐργηγορέει περὶ τῆς ὑμετέ-
ρας ἀσφαλείας ἐπιμελούμενον; Τί γάρ; ἄρχοντας αἰ-
ρουμένων ὑμῶν, ἐγὼ τίνοι ἐμποδῶν εἰμι; Παρίημι, ἀρχέ-
τω· μόνον ἀγαθόν τι ποιῶν ὑμᾶς φαινέσθω. Ἄλλα 11
γὰρ ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ περὶ τούτων τὰ εἰρημένα· εἰ δὲ τις
ὑμῶν ἢ αὐτὸς ἂν ἐξαπατηθῆναι οἶσται ταῦτα, ἢ ἄλλον.

9. ποιῶ δ' ὑμᾶς] Ponam vero. Valckenauer ad Herodoti vii. 184. malebat scriptum ποιῶ δέ. Sed Euripideum καὶ δὴ Medæ 386: Helenæ 465. diversum est; quo ipso Xenophon statim utitur.

καὶ δὴ καὶ] Ponamus etiam nos defendere. Hunc usum particula- rum καὶ δὴ docuit Valckenauer l. c. p. 591. et Hermann ad Vigerum p. 793. Vana igitur Hutchinsoni est conjectura ei δὴ καί.

εἰς ὑμᾶς] εἰς ὑμᾶς Junt. Guelf. εἰς ὑμᾶς Aldina, margo Villois. εἰς plane deest in Eton.

ἢ ὅττω] Porfion malebat ἢ ἐγὼ ὅττω. Ita quidem sententia generalis converteretur in specialem; quod num voluerit facere Xenophon, an illud, dubitari potest.

10. δικαίως γ' ἂν μοι φθονοῖεν] Edd. vet. Guelf. ε' δ', Castalio τ' omisit.

deinceps Welsius et Hutchinson φθονοῖεν, quod vitium corrigi jussit Porfion.

ἐγὼ καλύω] Ex Eton. ἐγὼ addidit Zeune. Sequens τ' idem liber omittit.

ἰδίῳ] Ita cum Guelf. Zeune. alii ἰδίῳ dederunt. Deinceps ἐπιμελούμενον habet liber Brodæi.

τί γάρ] Edd. vet. Guelf. τί γάρ ἂν ἄρχοντας. sequens ὑμῶν omittit Juntina cum Guelf. postea ἰσοῦμαι ἂν Parif. verum exhibit margo Villois.

ποιῶν ὑμᾶς] Ex Eton. ὑμᾶς adjuncti, necessarium ad sententiam loci absolvendam.

11. Ἄλλα γάρ] Sed verbum amplius non addo: nam adversus malevolorum criminationes satis dixisse videor. Ita h. l. interpretatur Zeune.

ἢ αὐτὸς] Hæc omisit Eton. Verba Guelf. ita ordinat, ut ἢ ἐξαρ. ἢ αὐτὸς

- 12 ἔξαπατήσαι ταῦτα, λέγων διδασκῶ. "Όταν δὲ τούτων ἄλλος ἔχητε, μὴ ἀπέλθῃτε, πρὶν ἂν ἀκούσῃτε, οἷον ὁρῶν ἐν τῇ στρατιᾷ ἀρχόμενον πρᾶγμα· ὃ εἰ ἔπεισι, καὶ ἔσται, οἷον ὑποδείκνυσιν, ὥρα ἡμῖν βουλευέσθαι περὶ ἡμῶν αὐτῶν, μὴ κάκιστοί τε καὶ αἰσχιστοὶ ἄνδρες φανώμεν καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων καὶ Φιλίων
- 13 καὶ πολεμίων, καὶ καταφρόνηθῶμεν. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται, ἐθαύμασαν τε, τί εἶη, καὶ λόγειν ἐκέλευον. Ἐκ τούτου ἀρχεται πάλιν· Ἐπίστασθέ μου,

ponat. Stephanus scribendum conjecit ἡ αὐτὴ ἀκούει, quia λίγων sequens cum ἔξαπατήσαι copulabat. Zeune vulgatam interpretatur: Si quis vero vestrum putat, vel fieri posse, ut ipse in hoc genere decipiatur, vel alium jam in eo decepisse, is oratione doceat. Weiske posterior ταῦτα in πᾶσι mutandum censens aut plane tollendum verba λίγων διδασκῶ interpretatur profiteatur et doceat; recte. Totum locum ita vernacule vertit: Wenn jemand glaubt, dass er wohl in diesem Punkte möchte betrogen werden, oder dass jemand in diesem Punkte auf Betrug umgehe, der sage und beweise es. Plane diversus abit Halbkart ita vertens: Glaubst aber Jemand von euch, dass er sich, entweder durch eignen Irrthum, oder durch fremde Ueberredung in seiner guten Meinung von mir geirrt habe, der beweise dies öffentlich. Sed ea sententia ex verbis græcis nullo modo potest exculpi, in quibus vir doctus non animadvertit adjunctum αὐ infinitivo ἔξαπατηθῆναι postulare, ut cum Zeunio veritas fieri posse, ut ipse ita (ταῦτα respicit ad sect. 5.) decipiatur aut alium ita decipiat. Scilicet ad sequens ἔξαπατησαι repetendum est αὐ, quod egregie monuit vir doctus, qui censuram dedit versionis Halbkartianæ in Ephemerid. litterariis Lipsiensibus anni 1804. p. 1775.

12. ὃ τι ἔπεισι] Quod facimus si latius scripserit et tale fuerit, quale ex specimine edito cognitum habemus. Ita Zeune interpretatur. Contra Weiske: quæ res si ingruet seu late vagabitur: ἰπιδιύων, se offendit. Halb-

kart: wenn dies (Verfahren) in der Art, wie wir schon ein Beyspiel haben, fortgesetzt wird, und sich weiter verbreitet. Mihi viri docti a vera sententia aberrasse videntur, fallam lectionem ἰπιδιύων secuti, et vix verbo ἔπεισι facere, quod accedit, ingruet in exercitum significat. ὑποδείκνυσιν vero, quod est in libro Eton. et Parisiensibus, dicitur de rebus et hominibus, qui subito existunt et ostendunt se non opinatis, et significationem aliquam futuri habent. Sensu neutro Polybius ii. 39, 12. τῷ μὴ δυνάσθαι οἷονα προστάτην ἔχειν τῆς προαρίσσει, καὶ δὲ τὸν ὑποδείξαντα ποτὶ μὴν ὑπὸ τῆς Λακιδαιμονίων ἀρχῆς ἰπιδιύσθαι καὶ καλύεσθαι, ποτὶ δὲ μάλιν ὑπὸ τῆς Μακεδόνων. Xenophon sæpius verbum adhibet ita, ut significet exemplo operis vel facti proposito docere aliquem.

ὥρα ἡμῖν] Edd. vett. Guelf. ὅμιν, et mox ὅμιν habet Eton.

καὶ πρὸς θεῶν καὶ π. ἀνθρώπων] Ἐργα deos et homines interpretatur Zeunianus Index. Sæpenumero Arriani Anabasis habet ἴσα δίκαια καὶ ἰσά ἰσoti πρὸς θεῶν καὶ ἀνθρώπων; et sic Æschylus Choeph. 119. καὶ ταῦτα μοι ἔστιν ἰσάβη θεῶν πάρα. in quo loco adhæsit postremus Editor. Supra ii. 5, 20. ὃς μόνος μὲν πρὸς θεῶν ἀσέβης, μόνος δὲ πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρὸς. Æschyli Suppl. 397. ἐρμαχοι ἰλόμινος δίκαια κρη σέβας πρὸς θεῶν.

καὶ φιλίων] Guelf. καὶ φίλων; plane hæc omisit Eton. qui ἀποφανομεθα habet pro φανόμεν, et verba καὶ καταφρονηθῶμεν omittit.

ὅτι χωρία ἦν ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς βαρβαρικοῖς Φίλια τοῖς Κερασούντιοις, ὅθεν κατιόντες τινὲς καὶ ἱερεῖα ἐπώλουν ἡμῶν, καὶ ἄλλα, ὧν εἶχον. Δοκοῦσι δέ μοι καὶ ὑμῶν τινες, εἰς τὸ ἐγγυτάτῳ χωρίον τούτων ἐλθόντες, ἀγοράσαντές τι, πάλιν ἐλθεῖν. Ταῦτο καταμαθὼν Κλεάρε- 14
τος ὁ λοχαγὸς ὅτι καὶ μικρὸν εἴη, καὶ ἀφύλακτον, διὰ τὸ Φίλιον νομίζειν εἶναι, ἔρχεται ἐπὶ αὐτοὺς τῆς νυκτὸς, ὡς παρῆλθων, οὐδεὶ ἡμῶν εἰπών. Διενεόητο δὲ, εἰ λά- 15
βοι τὸ χωρίον, εἰς μὲν τὸ στράτευμα μηκέτι ἐλθεῖν, ἐμβὰς δὲ εἰς τὸ πλοῖον, ἐν ᾧ ἐτύγχανον οἱ σύσκηνοι αὐτοῦ παραπλέοντες, καὶ ἐνθήμενος, εἴ τι λάβοι, ἀποπλέων ὄχρεσθαι ἔξω τοῦ Πόντου. Καὶ ταῦτα συνωμολόγησαν αὐτῷ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ σύσκηνοι, ὡς ἐγὼ νῦν αἰσθάνομαι. Παρακαλίσας οὖν, ὅπόσους ἔπειθεν, ἤγεν ἐπὶ τὸ χωρίον. 16
Πορευόμενον δὲ αὐτὸν φθάνει ἡμέρα γενομένη, καὶ συστάντες οἱ ἀνθρώποι, ἀπὸ ἰσχυρῶν τόπων βάλλοντες καὶ παίοντες, τὸν τε Κλεάρετον ἀποκτείνουσι καὶ τῶν ἄλλων συγχρούς· οἱ δὲ τινες καὶ εἰς Κερασούντα αὐτῶν ἀποχωροῦσι. Ταῦτα δὲ ἦν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἡμεῖς δεῦρο ἐξωρμώ- 17
μεν πεζῇ. Τῶν δὲ παραπλέοντων ἔτι τινὲς ἦσαν ἐν Κερασούντι, οὓς πω ἀνηγμένοι. Μετὰ ταῦτο, ὡς οἱ Κερασούντιοι λέγουσιν, ἀφικνούνται τῶν ἐκ τοῦ χωρίου τρεῖς ἄνδρες τῶν γεραιτέρων, πρὸς τὸ κοινὸν τὸ ἡμέτερον χρή-

13. τοῖς βαρβαρικοῖς] Eton. βαρβαρικά habet. deinde ἐπώλουν ὑμῶν Guelf.

χωρίον] Leonclaviana et Welfiana χωρίον habent.

ἐλθόν] Paris. ἀπῆλθον habere dicitur.

14. Κλεάρετος] Ita Guelf. hic et infra, ubi vulgo est Κλεάρετος.

καὶ μικρὸν] Ex Guelf. Eton. καὶ et sequens τῆς ante νυκτὸς addidit Zeune.

15. τὸ χωρίον] Eton. τοῦτο τὸ χωρίον —ισβάς.

εἰς τὸ πλοῖον] Articulum ex Cassal. adsumsi cum Zeunio.

οἱ ἐν τῷ πλοίῳ] Margo Steph. et Paris. οἱ ἐκ τοῦ πλοίου.

17. ἐν τῇ ἡμέρᾳ] Ita Eton. Vulgo deest ἐν præpositio. Deinde ἐξωρμώμεν Guelf.

τῶν δὲ παραπλέοντων ἔτι τινὲς] Eton. τῶν πλείοντων ἔτι τινὲς λίγουσι, ἀφικνούνται, mediis omiſſis multis. Intelliguntur, qui v. 4. i. dicuntur ἐκ Κερασούντος κατὰ θάλατταν νομίζεισθαι.

- 18 ζῶντες ἐλθεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἡμᾶς οὐ κατέλαβον, πρὸς τοὺς Κερασσούντιους ἔλεγον, ὅτι θάυμαζοιεν, τί ἡμῖν δοῖται ἐλθεῖν ἐπὶ αὐτούς. Ἐπεὶ μέντοι [σφᾶς λέγειν] ἔφασαν, ὅτι οὐκ ἀπὸ κοινοῦ γένοιτο τὸ πρᾶγμα, ἥδεσθαι τε αὐτοὺς καὶ μέλλειν πλεῖν δεῦρο, ὥς ἡμῖν λῆξαι τὰ γενόμενα, καὶ τοὺς νεκροὺς θάπτειν αὐτοὺς κελεύειν λαβόντας τοὺς τούτου δεομένους. Τῶν δὲ ἀποφυγόντων τινὲς Ἕλληνες ἔτυχον ἔτι ὄντες ἐν Κερασσούντι· αἰσθόμενοι δὲ τοὺς βαρβάρους, ὅποι ἴοιεν, αὐτοὶ τε ἐτόλμησαν βάλλειν τοῖς λίθοις, καὶ τοῖς ἄλλοις παρεκελεύοντο. Καὶ αἱ ἄνδρες ἀποθνήσκουσι, τρεῖς ὄντες οἱ πρέσβεις, καταλευσθέντες. Ἐπεὶ δὲ ταῦτο ἐγένετο, ἔρχονται πρὸς ἡμᾶς αἱ Κερασσούντιοι, καὶ λέγουσι τὸ πρᾶγμα· καὶ ἡμεῖς αἱ στρατηγοὶ ἀκούσαντες ἡχθόμεθα τοῖς γεγενημένοις, καὶ ἐβουλευόμεθα σὺν τοῖς Κερασσούντιοις, πῶς ἂν ταφείησιν αἱ τῶν Ἑλλήνων νεκροί. Συγκαθήμενοι δ' ἔκωθεν τῶν ὅπλων, ἐξαίφνης ἀκούομεν θορύβου πολλοῦ, παῖε, παῖε,

18. ἐπὶ αὐτούς] Ita Eton. Vulgo est πρὸς αὐτούς.

Ἐπεὶ μέντοι σφᾶς λέγειν ἔφασαν] Stephanus ἵστικα μῖντοι corrigebat; vulgatam Zeune ita defendi posse censēbat, ut verba σφᾶς λέγειν in Paris. et Eton. libro omīssa deleantur. Igitur seclūsit. Weiske ferri posse putabat, si veritas se credere, ita de se pronuntiare.

ἥδεσθαι τι αὐτούς] Repete αἱ Κερασσούντιοι λέγουσιν, non ἔφασαν, quod facere jubet Zeune.

πλεῖν δεῦρο] Ex Paris. et Eton. in ταῦτα dedit Zeune.

ὥς ἡμῖν λῆξαι] Aldina, Steph. Guelf. ἡμῖν habent; deinde vulgatum λίξιαν ex Eton. et Paris. correxit Zeune.

αὐτοὺς κελύειν] Propinquos occisorum intelligit, et barbaris opponi censet Weiske, quibus sensum humanitatis tantum tribuerit Xenophon, quo gravius crimen Græcorum istorum apparet. Sed αὐτοὺς in αὐ-

τῶν mutat Guelf. Idem cum Castal. θάπτειν omittit; Juntina habet αὐτοὺς θάπτειν.

τοὺς τούτων διαμένοντες] Hæc absunt a Paris. et Eton. tούτων edidit Steph. quod habet a prima manu Guelf. et margo Villosif.

19. τινὲς Ἕλληνες ἔτυχον ἔτι ὄντες] Paris. et Eton. habent τινὲς Ἕλληνας τυχόν ἔτι ὄντας. sed ita sequentia etiam mutanda fuerint.

ἔκωθεν] Eton. ἐκωθεν. Sequens παρακελεύοντο ex margine Steph. Paris. et Eton. dedi pro διακελεύοντο, quod sensu diverso et alieno ab h. l. dicitur.

20. ἡχθόμεθα] Ex Eton. et Guelf. τι adjunct Zeune. Deinceps ἔκωθεν habet Eton.

21. ἔκωθεν τῶν ὅπλων] Extra vel ante castra, ἱμπερῶν τῶν ὅπλων alibi, ubi conciliabantur duces exercitus.

παῖε, παῖε] Alterum παῖε omittit Eton.

βάλλε, βάλλε. Καὶ τάχα δὴ ὀρῶμεν πολλοὺς προσ-
 θεύοντας, λίθους δ' ἔχοντας ἐν ταῖς χερσὶ, τοὺς δὲ καὶ
 ἀναιρουμένους. Καὶ οἱ μὲν Κερασούντιοι, ὡς ἂν καὶ ἐν-22
 ρακότες τὸ παρ' ἑαυτοῖς πρᾶγμα, δέισαντες ἀποχωροῦσι
 πρὸς τὰ πλοῖα. Ἦσαν δὲ, νῆ Δία, οἱ καὶ ἡμῶν ἔδρισαν.
 Ἐγώ γε μὴν ἦλθον πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἡρώτων, ὅ τι ἐστὶ τὸ 23
 πρᾶγμα. Τῶν δ' ἦσαν μὲν, οἱ οὐδὲν ἤδεσαν, ὅμως δὲ
 λίθους εἶχον ἐν ταῖς χερσίν. Ἐπεὶ δὲ καὶ εἰδότεν τινὶ
 ἐνέτυχον, λέγει μοι, ὅτι οἱ ἀγορανόμοι δεινότατα ποιοῦσι
 τὸ στρατεύμα. Καὶ ἐν τούτῳ τις ὄρᾳ τὸν ἀγορανόμον 24
 Ζήλαρχον, πρὸς τὴν θάλατταν ἀποχωροῦντα, καὶ ἀνέ-
 κραγεν' οἱ δ', ὡς ἤκουσαν, ὥσπερ ἡ σὺς ἀγρίου ἢ ἐλά-
 φου φανέντος, ἵενται ἐπ' αὐτόν. Οἱ δ' αὖ Κερασούν-25
 τιοι, ὡς εἶδον ὀρμῶντας καθ' ἑαυτοὺς, νομίσαντες ἐπὶ
 σφᾶς ἴεσθαι, φεύγουσι δρόμῳ, καὶ ἐμπίπτουσιν εἰς τὴν
 θάλατταν. Συνεισέπεσον δὲ καὶ ἡμῶν αὐτῶν τινες, καὶ
 ἐπνίγετο, ὅστις μὴ ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος νεῖν. Καὶ 26
 ταύτους τί δοκεῖτε; ἡδίκουν μὲν οὐδὲν, ἔδρισαν δὲ, μὴ
 λύσσα τις ὥσπερ κυσὶν ἡμῖν ἐμπεπτῶκοι. Εἰ οὖν ταῦτα
 τοιαῦτα ἔσται, θεάσασθε, οἷα κατὰστασις ἡμῖν ἔσται
 τῆς στρατιᾶς. Ἦμεῖς μὲν οἱ πάντες οὐκ ἔσεσθε κύριοι 27
 αὐτ' ἀνελεῖσθαι πόλεμον, ὃ ἂν βούλησθε, οὔτε καταλῦ-

22. παρ' ἑαυτοῖς] Edd. vett. Guelf. αὐτοῖς. Deinceps ἦσαν δ' ἰδιῶται καὶ ἡμῶν δ' Parif. Eton.

23. καὶ εἰδότεν τινὶ ἐνέτυχον] Eton. omisso καὶ et τινὶ habet ἐνέτυχον.

24. καὶ ἰν ταύτῃ] Eton. καὶ omisit; ex eodem vulgatum ἀποχωροῦντα cor-
 texi.

ἐντιν ἢ σὺς] Ex Eton. ἢ adscivi euphonie et numeri causa.

25. Οἱ δ' αὖ] Ex eodem Eton. vul-
 gatium Οἱ δ' Κε. correxit Zeune.

νομίσαντες ἐπὶ σφᾶς] Stephanus me-
 morat scripturas has: νομίσαντες σα-
 φῆς ἐπὶ σφᾶς ἴεσθαι; alteram: σαφῆς

νομίσαντες ἐπὶ σφᾶς γίνεσθαι. Parif. habet σαφῆς νομίσαντες ἐπὶ σφᾶς γί-
 νεσθαι. Eton. etiam γίνεσθαι habet.

ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος] Guelf. ἰσχυρ-
 ἐτύγχανεν.

26. τί δοκεῖτε] Parif. et Eton. ad-
 dunt διῶσαι δηλονότι. quod idem addi-
 tamentum in libris scriptis repertum
 a grammatico aliquo profectum esse
 censuit Stephanus.

λύσσα] Ita cum Stephano margo
 Vilkoif. λυσσῶν Edd. vett. Guelf.

27. ἀνιλεῖσθαι] Edd. vett. Guelf.
 Eton. ἀνιλεῖσθαι. deinceps βούλεισθε,
 —θίλει Eton.

σαι· ἰδία δὲ ὁ βουλόμενος ἄξει στρατεύμα, ἐφ' ὃ τι αὐ
 ἐθέλη. Καὶν τινες πρὸς ὑμᾶς ἴωσι πρέσβεις, ἡ εἰρήνης
 δεόμενοι ἢ ἄλλου τινὸς, κατακαίνοντες τούτους οἱ βουλό-
 μενοι, ποιήσουσιν ὑμᾶς τῶν λόγων μὴ ἀκούσαι τῶν πρὸς
 25 ὑμᾶς ἰόντων. Ἐπεὶτα δὲ, οὓς μὲν αὖ ὑμεῖς ἅπαντες ἔλθοιτε
 ἄρχοντας, ἐν οὐδεμιᾷ χάρα ἔσονται· ὅστις δ' αὖ ἐαυτὸν
 ἔλθαι στρατηγὸν, καὶ ἐθέλη λέγειν, βάλλε, βάλλε,
 οὗτος ἔσται ἱκανὸς καὶ ἄρχοντα κατακαίνειν καὶ ἰδιώτην
 ὑμῶν, ἐν αὖ ἐθέλη, ἄκριτον, αὖ ὥσιν οἱ πεισόμενοι αὐτῷ,
 29 ὥσπερ καὶ νῦν ἐγένετο. Οἷα δ' ὑμῖν καὶ διαπεπράχα-
 σιν οἱ αὐθαίρετοι οὗτοι στρατηγοὶ, σκέψασθε. Ζήλαρ-
 χος μὲν γὰρ ὁ ἀγορανόμος, εἰ μὲν ἀδικεῖ ὑμᾶς, οἴχεται
 ἀποπλῆων, οὐ δούς ὑμῖν δίκην· εἰ δὲ μὴ ἀδικεῖ, Φεύγει
 ἐκ τοῦ στρατεύματος, δέισας, μὴ ἀδίκως ἄκριτος ἀπο-
 30 θάνῃ. Οἱ δὲ καταλεύσαντες τὰς πρέσβεις διεπρά-
 ζαντο, ὑμῖν μόνοις μὲν τῶν Ἑλλήνων εἰς Κερασσῶντα μὴ
 ἀσφαλὲς εἶναι, εἰὰν μὴ σὺν ἰσχυρί, ἀφικνεῖσθαι· τοὺς δὲ
 νεκροὺς, οὓς πρόσθεν αὐτοὶ οἱ κατακαίνοντες ἐκέλευον
 θάπτειν, τούτους διεπράζαντο μηδὲ σὺν κηρυκίῳ ἔτι ἀσ-
 φαλὲς εἶναι ἀνελίσθαι. Τίς γὰρ ἐθελήσει κήρυξ εἶναι,
 31 κήρυκας ἀπεκτονῶς; Ἄλλ' ἡμεῖς Κερασσωντίαν θάψαι
 αὐτοὺς ἐδεήθημεν. Εἰ μὲν αὖ καλῶς ἔχει ταῦτα, δο-
 ξάτω ὑμῖν· ἵνα, ὡς τοιούτων ἐσομένων, καὶ φυλακὴν ἰδίᾳ

ἢ ἄλλου τινος] Eton. ἵπαι οὐστους
 κατὰκτείναντες.

28. κατακαίνου καὶ ἰδιώτη ὑμῶν] Eton. κατακαίνου ὀμιλλο ὁμῶν; deinceps idem κατακαίνου habet.

29. Οἷα δ' ὑμῖν] Ex Parif. vulgatum ἡμῖν correxit Zeune, et πειράχων mutavit ex margine Steph. Eton. Ego praeterea καὶ ex Parif. adjunxi post ὑμῖν.

μὴ γὰρ] Eton. liber γὰρ omittit, et deinceps ἡμῖς habet, ut postea

ἡμῖν Guelf.

δέισας] Abest a libro Etonensi.

30. ὑμῖν μόνοις] Eton. ἡμῖν μόνοις ἀφικνεῖσθαι. Edd. vett. Guelf. ἀφικνεῖσθαι.

31. Ἄλλ' ἡμῖς] Redi ad fest. 20. Senfum non vidit loci Zeune, quem Weiske his verbis aperuit: *denique nos quidem neminem fore censuimus, qui illam legationem suscipere vellet, rogavimusque Cerasuatis, ut esset.* Ceterum Eton. θάψαι αὐτῶν habet.

ποιήσῃ τις, καὶ τὰ ἐρυμνὰ ὑπερδύξῃ πειράται ἔχων σκη-
νῶν. Εἰ μέντοι δοκεῖ ὑμῖν θηρίων, ἀλλὰ μὴ ἀνθρώ- 32
πων, εἶναι τὰ τοιαῦτα ἔργα, σκοπεῖτε παῦλάν τιν' αὐ-
τῶν· εἰ δὲ μὴ, πρὸς Διὸς, πῶς ἢ θεοῖς θύσομεν ἡδύας,
ποιῶντες ἔργα ἀσεβῆ, ἢ τοῖς πολεμίοις πῶς μαχούμε-
θα, ἢν ἀλλήλους κατακαίνωμεν; Πόλις δὲ Φιλία τίς 33
ἡμᾶς δέχεται, ἥτις αὖ ὁρᾷ τοσαύτην ἀνομίαν ἐν ἡμῖν;
Ἀγορὰν δὲ τίς ἄξει θάρρων, ἢν περὶ τὰ μέγιστα τοιαῦτα
ἐξαμαρτάνοντες φαινόμεθα; Οὐ δὲ δὴ πάνυ οἰόμεθα
ταῦτο εἶναι ἐπαίνου, τίς αὖ ἡμᾶς τοιούτους ὄντας ἐπαινε-
σειν; ἡμεῖς μὲν γὰρ οἶδ' ὅτι ποτηροὺς αὖ φαίημεν εἶναι
τὰς τὰ τοιαῦτα ποιούντας.

Ἐκ τούτου ἀνιστάμενοι πάντες ἔλεγον, τοὺς μὲν τούτων 34
ἄρχοντας δοῦναι δίκην, τοῦ δὲ λοιποῦ μηκέτι ἐξεῖναι ἀνο-
μίας ἀρξαι· εἰς δὲ τις ἀρξῇ, ἀγεσθαι αὐτοὺς ἐπὶ θανά-

αὐτοῖς] Edd. vett. Guelf. αὐτοῖς.

32. μέντοι] Guelf. μέντοι habet.

33. τίς ἄξει] Edd. vett. Guelf. τίς.
Deinceps Stephanus conjecit feri-
dendum: περί τοῦ ἀλλοῦ τὰ μέγ-
ιστα. Weiske contra monet τὰ μέγ-
ιστα esse h. l. τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ad
hanc autem, quorum maximum fit
in foro momentum, pertinere τοῦ
ἀγαυοῦ, ad quorum iniquam con-
ditionem respicere Xenophontem.
Vitium loci bene sensisse videtur Ste-
phanus, cui Weiskiana interpretatio
nullo modo medetur. Aliam ratio-
nem iniiit Halbkart scribendo ἢ περί
τὰ μέγιστα τοιαῦτα—φανόμεθα; con-
tra quem monuit Censor Lipsiensis
in Ephemeridibus anni 1804. p.
1775. ita ἀγορὰν gemina notione po-
ni, deinde debere esse φανόμεθα. Ipse
περί τὰ μέγιστα in rebus maximis mo-
menti interpretatur, et τοιαῦτα sensu
adverbi dictum censet. Mihi vero
locus lacunofus esse videtur, et post
verba τίς ἄξει excidisse videntur
verba aliquot, quae injuriam ἀγαυοῦ
illatam, deinde vero eadem le-
gatorum vel praekonum significabant.
Cades praekonum, utpote gravissima

juris gentium violatio, cum imple-
tate conjuncta, inprimis significari
videtur verbis περί τὰ μέγιστα.

δὴ πάνυ] Edd. vett. Guelf. δὴ πάνυ
οἰόμεθα. Eton. οὐ δὴ πάντων οἰόμεθα
ταῦτο εἶναι ἐπαίνου. Zeune cum Hut-
chinsono intelligit ante τοιαῦτα prae-
positionem περί, Jam quod attinet ad
laudum, quam nos omnino consecuturos
esse speramus. Contra Weiske πάν-
τως praeferebat: difficultatem ver-
tendo obscuravit Halbkart. Mihi
πάντων praeplicet, et structura verbo-
rum naturalis talis esse debuisse vi-
detur: πάντων δὲ (τούτων) ἐν τοῖς τοιαῦ-
τοις δὴ οἰόμεθα ταῦτο εἶναι ἐπαίνου, εἰς δὲ ἡμᾶς—
τοιαῦτα; Sed Xenophon οὐ dixit
referens ad τοιαῦτα, cum exspectares
ἐν ad πάντων relatum. Pro ἡμᾶς alii
libri praeter Edd. vett. Steph. secun-
dam, Codd. Parif. et Guelf. dant
ἡμᾶς.

34. ἀρχοντας] Edd. vett. Guelf. E-
τον. ἀρχοντας. Sequens μάλιστα vul-
gato οὐκ ἐν cum Parif. et Eton. prae-
tulit Zeune.

ἀγεσθαι—θανάτου] Juntina, Guelf.
Eton. θανάτου sine ἐπὶ. Aldina, Steph.
θανάτου. Parif. ἀγεσθαι—θανάτου.

ταῖς τοὺς δὲ στρατηγοὺς εἰς δίκας πάντας καταστήσας
εἶναι δὲ δίκας, καὶ εἴ τι ἄλλο τις ἠδίκητο, ἐξ οὗ Κῦ-
ρος ἀπέθανε· δικαστὰς δὲ τοὺς λοχαγοὺς ἐποίησαντο.
35 Παραίνοντος δὲ Ξενοφῶντος, καὶ τῶν μάντεων συμβου-
λευόντων, ἔδοξε καὶ καθαῖραι τὸ στράτευμα. Καὶ ἐγ-
γεστο καθαρμοί.

CAP. VIII.

ΕΔΟΞΕ δὲ καὶ τοὺς στρατηγοὺς δίκην ὑποσχέσθαι τῷ
παρεληλυθότος χρόνου. Καὶ διδόντες, Φιλῆσιος μὲν
ἑφλε καὶ Ξανθικλῆς τῆς φυλακῆς τῶν γαυλικῶν χρη-
μάτων τὸ μίσωμα, εἴκοσι μνᾶς· Σοφαίνετος δὲ, ὅτι ἀρ-
χῶν αἰρεθεὶς κατημέλει, δέκα μνᾶς. Ξενοφῶντος δὲ
κατηγορήσαντινες, φάσκοντες παῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ
2 αὖς ὑβρίζοντος τὴν κατηγορίαν ἐποιοῦντο. Καὶ ὁ Ξενοφῶν

Margo Steph. ἀξιοδοῦν—θανάτου. Ex Mureti emendatione ἰσὶ θανάτῳ dedit primus Hutchinson, comparans i. 6, 10.

εἰς δίκας] Edd. vett. Guelf. δίκας omittunt. Sequens τις abesse malim.

35. καθαρμοί] Eton. liber καθαρὸν habet, quod ex κάθαρμα ortum habere censet Zeune.

1. διδόντες] sc. δίκην. Contra Eton. et Paris. διδόνται dant.

γαυλικῶν] Prætulit hanc scripturam confirmatam a libro Eton. vulgatæ γαυλιτικῶν, quod est etiam in Guelf. (γαυλιτῶν in Paris.) Leonclavius, Welfsus et Hutchinson. Hefychius hunc ipsum locum respicere videtur, ubi docet: Γαῦλοι—καὶ τὰ Φωνικὰ πλοῖα γαῦλοι καλοῦνται· καὶ γαυλικὰ χρήματα τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων. Schol. ad Aristophanis Aves versu 599. Γαῦλος Φωνικὸν ἐκάλεσεν, καὶ οὖν προσηγορεύοντο ἰσὶ τῷ ἀγγεῖον ἔμμενοι. Καλλιμαχὺς Κοσμάδῃ Σιδονίῳ με κατήγαγε ἰσθμὸν γαῦλος. Hefychii interpretationem ad merces navibus veteras recte refert Weiske, de quibus est v. 1, 16. comparans He-

lenicorum i. 6, 38. τὰ χρήματα ἱερμίου εἰς τὰ πλοῖα. Cum aliis Zeune de naulo (cf. v. 1, 12.) interpretatur naucleris solvendo. Alii intelligunt pecuniam de navigiis coactam. Γαυλιτικῶν tamen exhibet Lexicon MS. rhetoricum a Ruhkenio ad Hefychium comparatum, et Etymologicum M. p. 221. l. 48. ubi pars interpretationis extat. Lexicon rhetoricum disertè Xenophontem auctorem nominat. In Aristophane γαῦλοι editum habet Editio Brunniana.

τὸ μίσωμα] Defectum interpretatur Index Zeunianus, imminutionem mercium Weiske, qui totam locutionem explicat: nullatus est ob imminutionem mercium. Genitivum casum τῆς φυλακῆς refert ad intelligendum ἵπκας vel δίκην, ut ἵπκας μνᾶς per appositionem jungantur.

ἀρχῶν αἰρεθεὶς] Ex Eton. libro ἀρχῶν primus restituit Hutchinson, quod vocabulum tamen jam olim Amasæns vertendo exprefsit: sed hic male κατημέλις reddidit recusasset, cum fit de negligentia in muneris obeundo. Cf. v. 3, 1. Leonclavius αἰρεθεὶς εἰς τὰς conjecerat.

ἀναστὰς ἐκέλευσεν εἰπεῖν τὸν πρῶτον, πρῶτον λέξαντα, πᾶσι καὶ ἐπλήγη. Ὁ δὲ ἀποκρίνεται· "Οπου καὶ τῷ ῥίγῃ ἀπωλλύμεθα, καὶ χιῶν πλείστη ἦν. Ὁ δὲ εἶπεν· 3 Ἀλλὰ μὴν καὶ χειμῶνός γε ὄντος, οἴου λέγεις, σίτου δὲ ἐπιλελοιπότες, οἴνου δὲ μηδ' ὁσφραίνεσθαι παρόντος, ὑπὸ δὲ πόνων πολλῶν ἀπαγορευόντων, πολεμίων δὲ ἐπομένων, εἰ ἐν τοιούτῳ καιρῷ ὕβριζον, ὁμολογῶ καὶ τῶν ὄνων ὕβρι- στώτερος εἶναι· οἷς φασὶν ὑπὸ τῆς ὕβρεως κόπον οὐκ ἐγ- γίγνεσθαι. Ὅμως δὲ καὶ λέγον, ἔφη, ἐκ τίνος ἐπλή- 4 γης. Πότερον ἤτουν τι σέ, καὶ, ἐπεὶ οὐκ ἐδίδως, ἔπαιον; ἀλλ' ἀπήτουν; ἀλλὰ περὶ παιδικῶν μαχόμενος, ἀλλὰ μεθύων παρώρησα; Ἐπεὶ δὲ ταύτων οὐδὲν ἔφησεν, 5 ἐπήρετο αὐτὸν, εἰ ὀπλιτεύοι. Οὐκ ἔφη· πάλιν, εἰ πελ- τάροι. Οὐδὲ ταῦτ' ἔφη· ἀλλ' ἡμίονον ἤλαυνον, ταχθεῖς

2. ἀναστὰς] Liber Eton. omittit. alterum πρῶτον omittunt Castal. Codex Paris. Eton. Regius B. et in Regio A. crasum erat.

πᾶσι καὶ ἐπλήγη] Male Dorville ad Charit. p. 295. vertit: qua in corporis parte percussus fuerit.

τῷ ῥίγῃ] Eton. articulum omittit. Deinceps ἀπωλλύμεθα Edd. vett. et Guelf. Ceterum compara de tem- pore iv. 4, 11.

3. παρόντος] Margo Steph. cum Paris. et Eton. libro παρὸν dat. Porson comparat Philemonem Stobaei Serm. 86. σιτάριον μικρὸν προσφέρειν ὄντος δ' ἔσται ἰσχυρὸν. et Alexin Athenaei iv. p. 134. ἀπαντες ἰσχυροὶ ἰσθῆς, ἢ οἴου μόνον ἰσχυρὸν ἴδασιν.

ὁβριτώτερος] Proverbium repetit Lucianus in Pseudologista, ubi est ὁμοῦ ἀπάντων ὕβριστότατος. In Piscatore est ἀσπληγιστέρους τῶν ὄνων. Proprie asini libidine exardescences dicuntur lascivire, ὀβριζέιν, atque ita verbo de asinis utitur Herodotus iv. 129. Plinius viii. 69. scribit, asinas mares fatigatos melius implere. Cf. ad Columellae vi. 37. Ceterum verba οἷς φασὶν—οἷα ἰγγίγνεσθαι Moro visa sunt spuria, quocum sentit Zeune.

Hæc est viri docti annotatio: *Plane incongruum est, cum, qui proverbio utitur, quod omnibus notum esse debet, explicationem ejus ex ipsa naturæ historia et observatione repetitam addere.* Contra Weiske: *Hæc verba in Xenophonte me quidem non offendunt, præsertim cum proverbium explicetur minus vulgo frequentatum.* Mihi ita videtur. Proverbium quidem vulgo notum esse debet, quo quis in oratione ad vulgus utitur; itaque interpretationem ejus addere, ineptum foret. Sed utitur Xenophon proverbiali locutione ὄνων ὕβριστότερος non sensu proprio de libidine, sed de animi impotentia hominis in ipsis malis suis alienisque insultantis. Opus igitur erat interpretatione brevi, ut doceretur, apte comparari ejusmodi hominem cum asinis ὀβριζοτάτοις.

κίτων] Margo Steph. τίνας, Paris. τίνας habet.

4. ἴση, ἐκ τίνος] Ex libro Brodæi et Eton. ἴση addidit Zeune. ἐκ τίνος est quam ob causam. Deinceps Junctina παρώρημα, Eton. ἰσχυρὸν.

5. ἡλαυνοι] Paris. ἡλαύνειν. quod ferri potest, si repetatur ἴση. Deinceps ὁπὸ συνεκίτων dat Eton.

ὁὐκὸ τῶν συσκήνων, ἐλεύθερος ὢν. Ἐσταῦθα δὴ ἀνα-
γιγνώσκει τε αὐτὸν, καὶ ἤρετο· Ἡ σὺ εἶ ὁ τὸν κάμπωνα
ἀπάγων; Ναὶ μὰ Δί', ἔφη· σὺ γὰρ ἠνάγκαζες· τὰ δὲ
7 τῶν ἐμῶν συσκήνων σκευὴ διεύριψας. Ἄλλ' ἡ μὲν διά-
ριψις, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, τοιαύτη τις ἐγένετο· Διέδωκα ἄλ-
λοις ἄγειν, καὶ ἐκέλευσα πρὸς ἐμὲ ἀπάγειν· καὶ ἀπο-
λαβὼν ἅπαντα σῶα, ἀπέδωκά σοι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμὰ
ἀπέδειξας τὸν ἄνδρα. Οἷον δὲ τὸ πρᾶγμα ἐγένετο, ἀκού-
σατε, ἔφη· καὶ γὰρ ἄξιον·

8 Ἀνὴρ κατελείπετο, διὰ τὸ μηκέτι δύνασθαι πορεύε-
σθαι. Καὶ ἐγὼ τὸν μὲν ἄνδρα τοσαῦτον ἐγγινωσκον, ὅτι
εἰς ἡμῶν εἴη· ἠνάγκασα δὲ σε ταῦτον ἄγειν, ὥς μὴ ἀπό-
λογο· καὶ γὰρ, ὥς ἐγὼ αἶμαι, πολέμοιοι ἐφείποντο.

9 Συνέφη ταῦτο ὁ ἄνθρωπος. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν,
ἐπεὶ προὔπεμφά σε, καταλαμβάνω αὖτις, σὺν τοῖς
ἐπισθοφύλαξι προσιὼν, βόθρον ὀρύττοντα, ὥς κατορύ-

10 ζοντα τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐπιστὰς ἐκέρχουν σε. Ἐπεὶ δὲ
παρεστηκότων ἡμῶν συνέκαμψε τὸ σκέλος ὁ ἀνὴρ, ἀνέ-
κραγον οἱ παρόντες, ὅτι ζῇ ὁ ἀνὴρ· σὺ δ' εἶπες· Ὅποσα

6. Ἡ σὺ εἶ] Vulgatum *Ei σὺ εἶ* re-
cte vertunt *Tunc is ei?* sed *ii* in tali
questione nusquam adhibitum vidi;
quare solenne ē reposui.

διέριψας] Eton. *διέριπας*, margo
Villoif. *ἔριψας*. Simplex verbum
præfero, sed sequitur *διέριψας*.

7. ἀπάγων] Ex Paris. ἀπαγῶν rece-
pit Zeune, propter Thomæ observa-
tionem, qui monet verbum *απαγῶν*
infinitivum aoristi junctum solere
habere.

8. *ἢ σὺ τοῦτον*] Pronomen *σὺ* ex li-
bro Brodæi, Paris. Eton. et Step-
haniana adjunxit Zeune.

ἐπιστῶντα] Eton. liber antepōnit
pronomen *ἡμῖν*. Deinceps Edd. vet.
Guelf. *συνίφη γ' αὖτις*. margo Villoif.
συνίφη γὰρ αὖτις habet.

9. *κατορύζοντα*] Male Paris. *κατο-
ρύττοντα* habet scriptum.

10. *συνέκαμψε*] Margo Steph. *συν-
ατίκαμψε* dat.

Ὅποσα γὰρ βούλειται ὡς ἔγωγε] Vul-
gatum *ἵσως ἴσως γ' ἰβούλειται*, ὡς cum
Mureto et Codicibus Regiis A. B.
mutavi. Muretus interpretatur: *V-
vat sane, quantum vult: nam ego qui-
dem cum hinc non evadam*. Sed Lar-
cherus ita: *Quelque chose qu'on dise,
je ne le porterais point*. Intellegit nempe
ἵδι ἀνὴρ, id est Xenophon, ad verbum
βούλειται; sed plura intelligere
oportet, ut sententia ista ex verbis
possit extundi. Quare equidem simpli-
citer Mureti interpretationem amplec-
tor, in qua refertur *βούλειται* ad præ-
cedens *ζῇ ὁ ἀνὴρ*, quod simul omnes
præsentēs milites conclamaverant.
Accedit tertius liber Regius C. in
quo tamen est *βούλειται*. Zeunio le-
ctio vulgaris elegantior videtur, quam

γε βούλεται ὡς ἔγωγε αὐτὸν οὐκ ἄξω. Ἐταῦθα
ἔπαισά σε ἀληθῆ λέγεις· ἔδοξας γάρ μοι εἰδοῖσι εὐκεί-
ναι, ὅτι ἔζη. Τί οὖν; ἔφη, ἥττον τι ἀπέθανεν, ἐπεὶ ἐγὼ 11
σε ἀπέδειξα αὐτόν; Καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς, ἔφη ὁ Ξενο-
φῶν, πάντες ἀποθανούμεθα· τούτου οὖν ἕνεκα ζῶντας
ἡμᾶς δεῖ κατορυχθῆναι; Τούτου μὲν ἀνέκραγον πάντες 12
ὡς ὀλίγας παίσειεν ἄλλους· δὲ ἐκέλευον λέγειν, διὰ τί
ἕκαστος ἐπλήγη. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνίσταντο, αὐτὸς ἔλε-
γεν·

Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ὁμολογῶ παῖσαι δὴ ἄνδρας πολλοὺς 13

ita interpretatur: *δοῦδας cupide, in-
petere, non quia debebas, sed quia cupie-
bas.* Weiske in Mureti ratione re-
prehendit, quod ita saltem *ἰόντων*
scriptum oportuerat. Ipse vulgatam
ita tuetur, ut *ἰόντων* positum putet
pro *ἰοντάων*; idque cum *ἰβόλων*
iunctum significare ait *quam scripsisse*
me. Tu vero *portinaciter idem illud*
σπερδας: Ego cum non portabo. Ex-
emplum simile non posuit vir do-
ctus; nec usquam tale repertum in-
puto. Distinctionem etiam mutavit
et posuit: *ἰβόλων, ὡς ἔγωγε.* Sed
qui græce sciunt, norunt particulam
ὡς in ejusmodi oratione non antepo-
ni; in altera vero ratione Mureti *ὡς*
solenni more positum sequitur et
causam reddit precedentis orationis.

[*Πῶς*] Male Eton. [*Πῶς*].

11. καὶ γὰρ καὶ] Cum Hutchinso-
no et Weiskio Stephani conjecturam,
qui alterum καὶ addidit, recepi. *πάν-
τες* omittit Eton. Deinceps *κατορυχ-*
θῆναι dedi ex libro Brodæi et Eton.
pro vulgato *κατορυχῆναι*.

12. *Τούτου μὲν*] Stephanus *οὐδὲ* ad-
jungit voluit; recte, puto. Sequens
πάντες omittit Eton. Ad *ὀλίγας* in-
tellige *πολύγας*. sed margo Villois.
ὀλίγας habet.

[*παίσων*] Edd. vett. Guelf. *παί-
σαν*.

[*ἄλλους δὲ ἰκίλων*] Vulgatum *ἄλ-
λων δὲ ἰκίλων* Stephanus corripuit
ἄλλων δὲ ἰκίλων. Paris. Eton. *ἄλλες δὲ*
ἰκίλων habent. unde Hutchinso-
n fecit *ἄλλες δὲ ἰκίλων*, quod recepit

Zeune. Amasius etiam venit: *Tunc*
alios dicere jussimus. Sed recte mo-
nuuit Weiske ita scriptum oportuisse
ἄλλων δὲ ὁ Ξενοφῶν ἰκίλων. Ipse igitur
Weiskium secutus sum, ita ta-
men, ut locum nondum perflatam
esse statuam. Suspicio fuisse olim:
Ξενοφῶν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἰκίλων *λί-
γους* *ἰσά* *δὲ οὐδὲς ἀνίσταντο.* Certe
liber Brodæi et Eton. habent *ἀνίσταν-
το*.

13. πολλῶν] Omittit Paris. et E-
ton. deinceps *ἰόντων* ob *ἰσφονίαν* dedit
Zeune ex Guelf. et Paris.

[Oratio Xenophontis non solum
modestior erit et prudentior, sed ipsa
etiam periodus verborum artius col-
ligabitur, si scripturam recipiamus
Codicum Paris. et Eton. hanc: Ἐγὼ,
ὦ ἄνδρες, ὁμολογῶ παῖσαι δὴ ἄνδρας
ἵνα ἀταξίας, ἵνα σαχισθῶν μὲν ἔσται
δὲ ἡμᾶς, ἵν ἑκάς τι ἴσταν καὶ μαχο-
μήσων, ἵνα δὲαι. ubi vulgo editur:
ἄνδρας πολλοὺς ἵνα ἀταξίας, ὡς et
reliqua. Sed offendunt me meaque
aures genitivi subsequentes *ἴσταν* *μα-*
χομήσων post pronominis accusativum
ἡμᾶς, nec video, quid lucrum in-
telligendo *ἡμᾶς* cum Zeunio ad gen-
tivos illos tam dure accusativo pro-
ximo reluctantes emolliendos. Quid
enim impedit Xenophontem, quo-
minus subjungeret *ἴσταν* *μαχομήσων*?
Exemplum similis inverfionis ca-
sum, cujus ratio commoda aut pro-
babilis non appareat, equidem alibi
in Xenophonte reperire non memini.
Ἐν Ἐπιστολῇ.]

- ἔνεκα ἀταξίας· οἷς σώζεσθαι· μὲν ἤρκει δι' ὑμᾶς, ἐν
 τάξει τε ἰόντων καὶ μαχομένων, ὅπου δέοι· αὐτοὶ δὲ λι-
 πόντες τὰς τάξεις, προθέοντες ἀρπάξιν ἤθελον, καὶ
 ὑμῶν πλεονεκτεῖν. Εἰ δὲ τοῦτο πάντες ἐποιοῦμεν, ἅπαν-
 14 τες ἂν ἀπωλόμεθα. Ἦδη δὲ καὶ μαλακίζόμενον τινα,
 καὶ οὐκ ἐθέλοντα ἀνίστασθαι, ἀλλὰ προϊέμενον ἑαυτὸν
 τοῖς πολεμίοις, καὶ ἔπαισα, καὶ ἐβιασάμην πορεύεσθαι.
 Ἐν γὰρ τῷ ἰσχυρῷ χειμῶνι καὶ αὐτὸς ποτε ἀναμείνων
 τινὰς συσκευαζομένους, καθιζόμενος συχρὸν χρόνον, κατ-
 ἔμαθεν ἀναστὰς μόγις, καὶ τὰ σκέλη μόγις ἐκτείνας.
 15 Ἐν ἑμαυτῷ οὖν πείραν λαβὼν, ἐκ τούτου καὶ ἄλλον,
 ὅποτε ἴδοιμι καθήμενον καὶ βλακεύοντα, ἤλαυνον· τὸ
 γὰρ κινεῖσθαι καὶ ἀνδρίζεσθαι παρεῖχε θερμασίαν τινὰ
 καὶ ὑγρότητα· τὸ δὲ καθῆσθαι καὶ ἡσυχίαν ἔχειν εἴωρον
 ὑπουργὸν ὃν τῷ τε ἀποπήγνυσθαι τὸ αἷμα, καὶ τῷ ἀπο-
 σῆπεσθαι τοὺς τῶν ποδῶν δακτύλους· ἅπερ πολλοὺς
 16 καὶ ὑμεῖς ἴστε παθόντας. Ἄλλον δὲ γε ἴσως ὑπολει-
 πόμενον που διὰ ραστώνης, καὶ κωλύοντα καὶ ὑμᾶς τοὺς
 πρόσθεν καὶ ἡμᾶς τοὺς ὀπίσθεν πορεύεσθαι, ἔπαισα
 17 πῦξ, ὅπως μὴ λόγχη ὑπὸ τῶν πολεμίων παίοιτο. Καὶ
 γὰρ οὖν νῦν ἔξεστιν αὐτοῖς σωθεῖσιν, εἴ τι ὑπ' ἐμοῦ ἔπα-
 θον παρὰ τὸ δίκαιον, δίκην λαβεῖν. Εἰ δ' ἐπὶ τοῖς

οἷς σώζεσθαι] Parif. Eton. ἴσους σώζ.,
 deinceps ἡμᾶς Eton. habet.

ἤρκει] Leonclavii versionem laudat
 Zeune: *quibus satis fuit, quod opera
 vestra salvi essent.* Rectius Hutchin-
 son: *qui satis quidem habuerunt vestra
 opera incolumem evadere.* Halbkart
 venuste: *die es sich zwar gefallen lief-
 sen, durch euch geschützt zu seyn.*

ὑμῶν πλεονεκτεῖν] Eton. ἡμῶν habet.
 Deinde ἀπωλόμεθα Edd. vett.
 Guelf. ἀπολώμεθα Castalio.

14. μαλακίζομεν] Eton. μέλα πι-
 ζόμενοι. Sequentia comparabam cum
 Cyrop. vii. 5, 76. ἐπὶ τὸ αὐτίκα ἡδὺ

πραῖναι αὐτόν. ubi προῖεσθαι scri-
 ptum malo.

καθίμενον ἀναστὰς] *Senf me diffi-
 ciliter surgeret,* Zeune. Contra Wei-
 ske ad h. l. ἀναστὰς scilicet ἵσται, pro
 ἰμὲ ἀναστῆναι.

μόγις] Alterum μόγις abest a libro
 Etonensi.

15. ἴδοιμι] Edd. vett. ἰδοίμυ.

16. ὑπολειπόμενον σου] Parif. ὑπε-
 λυσόμενον, Eton. ὑπολειπόμενον. Se-
 quens σου ex marginē Steph. Parif.
 Eton. addidit Zeune.

17. νῦν ἔξεστιν] Eton. νῦν omittit,

πυλαμίοις ἐγένοντο, τί μέγα ἂν οὕτως ἔπαθον, ὅτου δίκη
 ἂν ἤξιον λαμβάνειν; Ἀπλαῦς μοι, ἔφη, ὁ λόγος. Ἐγὼ 18
 γὰρ, εἰ μὲν ἐπ' ἀγαθῷ ἐκόλασά τινα, ἀξιώ ὑπέχειν
 δίκην, οἷαν καὶ γονεῖς υἱοῖς καὶ διδάσκαλοι παισί. Καὶ
 γὰρ καὶ οἱ ἱατροὶ τέμνουσι καὶ καίουσιν ἐπ' ἀγαθῷ.
 Εἰ δὲ ὑβρεῖ νομίζετέ με ταῦτα πράττειν, ἐνδυμήθητε, ὅτι 19
 νῦν ἐγὼ θαρρῶ σὺν τοῖς θεοῖς μάλλον, ἢ τότε, καὶ θρα-
 σύτερός εἰμι νῦν, ἢ τότε, καὶ οἶνον πλείω πίνω· ἀλλ'
 ὅμως οὐδένα παίω· ἐν εὐδία γὰρ ὀρῶ ὑμᾶς. Ὅταν δὲ 20
 χειμῶν ᾗ, καὶ θάλαττα μεγάλη ἐπιφέρηται, οὐχ ὁρᾶτε,
 ὅτι καὶ νεύματος μόνου ἕνεκα χαλεπαίνει μὲν πωρωρὺς
 τοῖς ἐν πρῶρᾳ, χαλεπαίνει δὲ κυβερνήτης τοῖς ἐν πρύμνῃ;
 Ἰκανὰ γὰρ ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ μικρὰ ἀμαρτηθέντα,
 πάντα συνεπιτρίψαι. Ὅτι δὲ δικαίως ἔπαιον αὐτοὺς, 21
 καὶ ὑμεῖς κατεδικάσατε τότε· ἔχοντες γὰρ οὐ ψήφους
 ἀλλ' ὅπλα παρείσθηκατε, καὶ ἔξην ὑμῖν ἐπικουρεῖν αὐ-
 τοῖς, εἰ ἐβούλεσθε. Ἀλλὰ μὰ Δία οὔτε τούτοις ἐπε-

ἔτου δίκην ἔ] Edd. vett. Guelf. K-
 ion. ἔ. habent; sequens ἂν ex Eton.
 addidit Hutchinson. Amasæus h. l.
 vertit: quod si in hostium potestatem
 venissent, quid iam grave passi essent,
 ut eo nomine eum, a quo violati essent,
 iudicio persequi possent. Contra inep-
 tissime interpretatur Zeune: quod si
 mea culpa et incuria non servati in ho-
 stium potestatem venissent, nonne in gra-
 vissimam ita calamitatem incidissent,
 cuius nomine ab audire (modo possent)
 expetere pœnas cuperent? Weiske ita:
 Si vero in hostium venissent potestatem,
 quæ mea castigatio tam gravis esse pos-
 set, cuius nomine pœnas (redemti) ex-
 petere vellent? Cum Amasæo recte,
 ut mihi videtur, Halbkart: wegen
 welcher Beleidigung, und wenn sie auch
 noch so groß war, hätten sie dann Ge-
 nagthung fordern können?

18. Ἐγὼ γὰρ] Hæc verba desunt
 in Eton. libro, et abesse commodè
 poterant. Idem liber deinceps ha-
 bet οἷα γονεῖς υἱὰ καὶ διδασκάλους

παῖδας.

καὶ γὰρ καὶ οἱ ἱατροὶ] Vulgatum
 καὶ γὰρ ἱατροὶ Zeune auxit articulo
 οἱ addito ex Eton. Sed jam olim
 Stephanus vitium loci vidit gravius.
 Aut enim omissum esse aliquid mon-
 et, cuius causa reddatur verbis καὶ
 γὰρ οἱ ἱατροὶ, aut scribendum fuisse:
 καὶ ἱατροὶ δὲ vel ἄλλα καὶ ἱατροί.
 Zeune difficultatem silentio præter-
 iit, cui medetur correctio Weiskii,
 quam interim adhibui, addito altero
 καί.

20. μεγάλη] Magnum mare Lucre-
 tii ii. 554. comparat Hutchinson.

τοιούτῃ καὶ μικρᾷ] Eton. liber τοιού-
 τῃ δικαίῳ καὶ μικρᾷ habet.

21. κατεδικάσατε] Vestro iudicio de-
 clarastis, recte vertit Hutchinson.

ἔχοντες γὰρ οὐ ψήφους] Parif. ἔχον-
 τες ἔϊψιν οὐ ψήφους παρείσθησι. Eton.
 similiter ἔχοντες ἔϊψιν οὐ ψήφους habet.
 unde facile efficias ἔχοντες γὰρ ἔϊψιν
 οὐ ψήφους. quam paronomasiam an
 quaesierit Xenophon, potest dubitari.

- 22 *κουρείτε, οὔτε σὺν ἐμοὶ τὸν ἀτακτῶντα ἐπαίετε. Τετραγ-
 αὺν ἐξουσίαν ἐποιήσατε τοῖς κακοῖς αὐτῶν, ὑβρίζειν ἰσ-
 τεες αὐτούς. Οἶμαι γὰρ, εἰ ἠθέλετε σκοπεῖν, τὰς αὐ-
 τοὺς εὐρήσεσθαι τότε κακίστους, καὶ ὦν ὑβριστοτάτους.*
- 23 *Βοίσκος μὲν οὖν ὁ πύκτης ὁ Θετταλὸς τότε μὲν διεμά-
 χητο, ὡς κάμνων, ἀσπίδα μὴ φέρειν ὦν δ', ὡς ἐγὼ*
- 24 *ἀκούω, Κοτυωριτῶν πολλοὺς ἀποδίδυκεν. Ἄν οὖν σω-
 φρονῆτε, τούτῳ τὰναντία ποιήσετε, ἢ τοὺς κύνας ποιῶσι
 τοὺς μὲν γὰρ κύνας τοὺς χαλεποὺς τὰς μὲν ἡμέρας δι-
 δέασι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιαῶσι· τοῦτον δὲ, ἂν σωφρονῆτε,*
- 25 *τὴν νύκτα μὲν θῆσετε, τὴν δὲ ἡμέραν ἀφήσετε. Ἄλλὰ
 γὰρ, ἔφη, θαναμάζω, ὅτι, εἰ μὲν τινι ὑμῶν ἀπηχθόμη,
 μέμνησθε, καὶ οὐ σιωπᾶτε· εἰ δὲ τῷ ἡ χειμῶνα ἐπεκού-
 ρησα, ἢ πολέμιον ἀπήρυσσα, ἢ ἀσθενοῦντι ἢ ἀποροῦντι
 συνεξέπορισά τι, τούτων οὐδεὶς μέμνηται· οὐδ' εἴ τινα*

22. ἀφιαῶσι — ἐρήσειν] Aldina, Castal. Guelf. ἐρήσειν, Eton. ἐρή-
 σι. Weiskio pro ἐρηθίσαι pos-
 itum videtur; idem simul ἐν δαδide-
 rat ante id verbum. Recte! sed si
 ἐφιαῶσι scripseris mecum, ἐρήσειν
 pro ἐρήσειν positum recte habere vi-
 detur.

23. μὲν οὖν — ἀσπίδα μὴ φέρειν] Eton.
 γού — τὴν ἀσπίδα φέρειν. Idem se-
 quens ἰγὼ omittit. Deinceps ἥδη
 ἀποδίδυκεν margo Steph. et Paris.

24. τούτῳ τὰναντία] Stephanus τού-
 των, certe τούτων scriptum voluit; re-
 cte, puto. Sequens μὲν ante ἡμέρας
 omisit Castalio.

ἰδίασι.] Hanc libri Paris. scriptu-
 ram, quam tamen nullibi annotatam
 repen, nec Larcheri versio nunc est
 ad manus, vulgate δαμνοῦσι prætu-
 lit Porson ad h. l. et ad Odysseam
 Oxoniensem anno 1800. editam cum
 Scholliis ineditis. Comparat Hesychii
 ἰδίασι, δαμνοῦσι, et Homericam Ili-
 da A. 105.

25. πολέμιον] Eton. πόλεμον. dein-
 cept ἀπικήρυξα Edd. vett. Guelf. E-
 ton.

συνεξέπορισά.] Vulgatum, quod est

etiam in Guelf. συνεξέπορισα, præ-
 cunte Stephano, in συνεξέπορισα mu-
 tarunt Welfius, Hutchinson, Zeune
 et Weiske. Paris. συνεξέπορισα, Eton.
 dat συνεξέπορισα. Supra v. 6, 19. ἢ μὴ
 ἱκανοῦσι τῇ στρατιᾷ μῆδον, ubi mar-
 go Steph. cum libro Paris. et Eton.
 dant ἱκανοῦσι. Porson ad h. l. hæc
 annotavit: In Lexicis nec comparat nec
 comparare debet verbum συνεξέπορισα.
 Est enim plane barbarum. Ex MS.
 Paris. scribendum συνεξέπορισα. Supra
 v. 6, 19. recte editur ἱκανοῦσι, idem
 MS. perperam habet ἱκανοῦσι. In
 Aristoph. Eccles. 820. ἐκτάβη ἰσχυρὰ,
 sed contra metrum, quod vitium dactyli
 notarunt viri docti et nuper subtili
 Brunckius. Hucusque Porson. ἡμῶν
 ἀπαντα διὰ ἱκανοῦσι] est in libro
 Nostri de Vossig. iv. 38. ἱκανοῦσι χρί-
 ματα Cyrop. iii. 1, 30. sine varietate
 scripturæ. Similiter est in Hellenicis
 vii. 4, 33. Contra in Platonis de Legi-
 bus xi. p. 132. est πάντων ἱκανοῦσι τῇ
 χρίματι ἱκανοῦσι καὶ ἐμμένοντα τῇ σφ-
 ῆρας. ubi nescio quid varietatis sit in
 Editionibus veteribus et libris scrip-
 ptis. συνεξέπορισα recentioris ævi testatur
 derivatum inde vocabulum συνεξέπορισα

καλῶς τι ποιῶντα ἐπήνεσα, οὐδ' εἴ τιν' ἄνδρα ἀγαθὸν
ὄντα ἐτίμησα, ὥς ἐδυνάμην, αὐδὲ τούτων μέμνησθε.
'Αλλὰ μὲν καλὸν γε καὶ δίκαιον, καὶ ὅσιον καὶ ἡδίων, 26
τῶν ἀγαθῶν μᾶλλον, ἢ τῶν κακῶν μεμνῆσθαι.

Ἐκ τούτου μὲν δὴ ἀνίσταντο καὶ ἀνεμύμησκον· καὶ
περιγένετο, ὥστε καλῶς ἔχειν.

medicamentorum. In Athenæi ix. p. 367. 6. est: ἡμῶς μὲν οὖν οὐ καὶ τούτων
ζητοῦντι συνιστοῦσθαι, ubi nihil
varietatis annotavit nuperus Inter-
pres. Puto tamen συνιστοῦσθαι
scriptum olim ibi fuisse. Sed iterum
me dubium faciunt loca plura De-
mosthenis, veluti c. Apaturium p.
894. Ἰδὺνός μου συνιστοῦσθαι τρέφοντα
μαι. et paulo postea: ἀμολογῶν δ'
ἐπαρῶν αὐτῶν δίκαια μῆναι. p. 980. τοὺς
ταῦτα συνιστοῦσθαι καὶ γινώσκουσιν
αἰτίους τοῦ πᾶ δίκαια ποιῶσι τοῖς συμ-
βαλοῦσι. Sed p. 1369. συνιστοῦσθαι
ἀπαλαμῶνται est cum genitivo casu.
In quibus locis omnibus nihil varie-
tatis enotatum e Codicibus reperio.
Isæus orator p. 290. ὡς ἰγὼ οὐδὲ μὲν
τολμῶ συνιστοῦσθαι πρὸς αὐτὸς, i. e. præ-
bere de meo dotem.

τούτων] Stephanus τούτων δὲ edidit,
quem sequitur Weiske.

καλῶς τι] Paris. et Eton. omittunt
τι, deinde habent οὐδὲν τούτων.

26. καλὸν γε] Male Paris. Eton.
καλὸν τι habent scriptum. Semper
enim ἀλλὰ μὲν hoc sensu cum γε co-
pulare solet Xenophon.

ἀνεμύμησκον] Commemorabant bene-
ficia Xenophontis. Amasæus: *se me-
iores esse testificati sunt.*

καὶ περιγίγντο—ἔχον] Vulgatum
περιγίγντο ex margine Steph. et Pa-
ris. præeunte Welfio et Hutchinsono
correxist Zeune. Eton. liber ἔχοντα
habet. Brodæus interpretatur: *et huc
ad ultimum res evasit, ut pulcre se ha-
berent omnia.* Amasæus: *Atque in
proferum inita ratio est, ut multo omnia
commodius gererentur.* Stephanus: *et
res ipsa hanc exitum habuit, vel huc
evasit, vel hic exitus fuit.* Muretus:

*et vixit Xenophon eos, qui sibi calum-
niam intendebant.* Morus: *Xenophon
hac oratione perpicit, ut hæc omnia be-
ne se habere et probanda viderentur.*
Weiske apposuit Ablancurtii versio-
nem: *ils s'en allerent donc abrs chan-
tant sa louange au delà même de la ve-
rité, de sorte qu'il eut sujet d'être con-
tent.* Ipse Weiske novam interpreta-
tionem addidit hanc: *res contra ceci-
dit, atque illi Xenophontis accusatores
sperarant, Budæi auctoritate confusus,
qui περιγίγντο ait etiam significare
eis inavertis συμβαίνειν.* Sed exemplum
nullum additum, igitur significatio-
nem incertam esse, ipse agnoscit.
Igitur antiquum περιγίγντο revoca-
vit, interpretatus: *vicerunt hi illos,
qui Xenophontem accusarant.* In quo
verbo si intelligas τοσούτοις, reliqua ὥστε
π. ἔχον reddere possis: *sat magno nu-
mero.* Nam καλῶς ἔχον passim idem
est, quod ἀπέχον, inavertis locis. Sed ma-
lim reddere: *ut recte (et e Xenophontis
sententia) res haberet.* In nostra ra-
tione, si ad περιγίγντο intelligatur ἐν
πρᾶγμα, huc res rediit, cum habuit
exitum, desiderat Weiske usum lo-
quendi, et significationem vix usita-
tam esse putat. Mihi Brodæi et Ste-
phani ratio unice vera visa est. De
conversione rerum in contrarium di-
citur hic περιγίγντο, ut alibi περι-
στρεφθαι. Thucydides vi. 24. καὶ τοῦ-
ναντίον περιέστη αὐτῶν, i. e. res ipsi cef-
savit aliter ac speraverat. i. 32. καὶ
περίστειναι ἡ δακτύλα ἡμῶν πλείτερον
εὐφροσύνη—ὡν ἀβουλία καὶ ἀεθίμια
φανομένη. iv. 12. ἰς τοῦτό τι περίστη
ἡ τύχη, ὥστε Ἀθηναίους μὲν ἐκ γῆς
ἀμύνησθαι ἱστίους ἱππικόντας. Plura
exempla apposui in Lexico Græ.

CAP. IX. (VULGO VI. CAP. I.)

ΕΚ τούτου δὲ ἐν τῇ διατριβῇ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἔζον, οἱ δὲ, ληϊζόμενοι ἐκ τῆς Παφλαγονίας. Ἐκλώ-
 πειον δὲ καὶ οἱ Παφλαγόνες εὖ μάλα τοὺς ἀποσκευασ-
 νυμένους, καὶ τῆς νυκτὸς δὲ τοὺς πρόσω σκηπῶντας ἐπει-
 ρῶντο κακουργεῖν· καὶ πολεμικώτερον πρὸς ἀλλήλους
 εἶχον ἐκ τούτων. Ὁ δὲ Κορύλας, ὃς ἐτύγχανε τότε Πα-
 φλαγονίας ἄρχων, πέμπει παρὰ τοὺς Ἕλληνας πρέ-
 σβεις, ἔχοντας ἵππους καὶ στολὰς καλὰς, λέγοντας,
 ὅτι Κορύλας ἔτοιμος εἴη, τοὺς Ἕλληνας μὴτ' ἀδικεῖν αὐ-
 τὸς, μὴτ' ἀδικεῖσθαι. Οἱ δὲ στρατηγοὶ ἀπεκρίναντο,
 ὅτι περὶ μὲν τούτων σὺν τῇ στρατιᾷ βουλευσίοιντο, ἐπὶ
 ξενίᾳ δὲ ἐδέχοντο αὐτούς· παρεκάλεσαν δὲ καὶ τῶν ἄλ-
 λων ἀνδρῶν, οὓς ἐδόκει δικαιοτάτον εἶναι. Θύσαντες δὲ
 βούς τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἄλλα ἱερεῖα, εὐωχίαν μὲν
 ἀρκοῦσαν παρῆχον, κατακείμενοι δὲ ἐν στιβάσιν ἐδεί-

Cap. ix. feci, quod vulgo primum fertur libri vi. Rationem reddam ad caput iii. libri vi. quod primum est in nostra Editione.

1. Ἐκλώπειον] Vulgatum *ἐκλώπειον* ex Suida in h. v. corrigendum esse monuit Porfion ad iv. 6, 17. ubi vulgatum *ἐκλώπων* eodem auctore correximus ex Suida, cujus C. C. C. Oxon. Manuscriptos inspexerat vir doctus. Similiter De Lacedæmon. Republica ii. 8. scribendum, ubi fine varietate scriptum legitur *ἐκλώπων*.

πολεμικώτερον] Margo Steph. Parif. Eton. *πολεμικώτατα* habent.

2. αὐτὸς, μὴτ' ἀδικεῖσθαι] Eton. liher *αὐτὸς* omittit, eumque secutus Weiske distinxit verba ita: *ὅτι K. ἔτοιμος εἴη, τοὺς Ἕλληνας μὴτ' ἀδικεῖν, μὴτ' ἀδικεῖσθαι*. Ad quæ annotat, verba τοὺς Ἕλληνας videri ponenda post *μὴτ' ἀδικεῖν*, quia non pertineant communiter ad *ἀδικεῖν* et *ἀδικεῖσθαι*. Sed posse etiam accusativum absolutum esse *κατὰ τοὺς Ἕλληνας*, quod

attinet ad Græcos, αὐτὸς autem ideo omisisse ait, quod desit in libro Etonensi, nec secl. 14. sit: *μὴτ' αὐτὸς ἀδικεῖν*; maxime vero, quia formula *μὴτ' ἀδικεῖν μὴτ' ἀδικεῖσθαι* elliptica videatur esse, similisque formulæ *ὁ ποιῶν καὶ ὁ πάσχων*. Tanto conatu opus non erat, si mecum *αὐτὸς*, ante alterum *μὴτ'* repofueris. Abesse enim non potest.

[In Annotatione omisi monere, vulgatam lectionem verba habere hoc ordine collocata: *μὴτ' ἀδικεῖν, μὴτ' αὐτὸς ἀδικεῖσθαι*. Ex *Επιβολῇ*.]

3. οὓς ἐτύγχανον] Ita Parif. Eton. margo Villois. Vulgo est *ἐν τῇ σκηνῇ*.

ἰδὲναι δικαιοτάτους] Parif. Eton. *ἰδὲναι δικαιοτάτους*.

4. βούς τῶν αἰχμαλώτων] Ita idem libri habent. Vulgo est *τῶν αἰχμαλώτων βούς*.

στιβάσιν] Margo Steph. Parif. Eton. *ἐκίμπτου* habent; sed Athenæi libri editi et manuscripti libro xi. p. 476. vulgatam scripturam habent.

πιον, καὶ ἔπινον ἐκ κερατίνων ποτηρίων, οἷς ἐνετύγχανον ἐν τῇ χώρᾳ.

Ἐπεὶ δὲ αἱ σπονδαί τ' ἐγένοντο καὶ ἐπαίωνισαν, ἀνέ- 5
στησαν πρῶτον Θραῖκες, καὶ πρὸς αὐτὸν ὠρχοῦντο σὺν
τοῖς ὅπλοις, καὶ ἤλλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως, καὶ
ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο· τέλος δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον
παίει, ὡς πᾶσι δοκεῖν πεπληγέναι τὸν ἄνδρα· ὁ δὲ
ἔπεισε τεχνικῶς πως. Καὶ ἀνέκραγον οἱ Παφλαγόνες. 6
Καὶ ὁ μὲν, σκυλεύσας τὰ ὅπλα τοῦ ἑτέρου, ἐξήει ἄδων
Σιτάλκαν· ἄλλοι δὲ τῶν Θρακῶν τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὡς
τεθνηῶτα· ἦν δὲ οὐδὲν πεπονθώς. Μετὰ τοῦτο Αἰνιᾶνες 7
καὶ Μάγνητες ἀνέστησαν, οἱ ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν κα-
λουμένην ἐν τοῖς ὅπλοις. Ὁ δὲ τρόπος τῆς ὀρχήσεως ἦν οὗ-
τος· Ὁ μὲν παραδέμενος τὰ ὅπλα σπείρει καὶ ζευγη-
λατεῖ, πωκτὰ μεταστρεφόμενος, ὡς Φοβούμενος· ληστής

ἐκ κερατίνων] Edd. vett. Guelf. Eton. κερατίνους ποτηρίους. Stephanus ἐκ κερατίνων ποτηρίων cum libro Paris. dedit, quem cum Weiskio sequor, quamquam Zeune vulgatam etiam Athenæi librorum auctoritate defendat, et elegantiores affirmet. Laudat eam in rem Cuperi Observ. ii. 8. et P. Burmannum ad Phædri Fab. i. 25. 3.

5. ἐπαίωνισαν] Paulo antea Athenæus i. 13. dat ἰσιππὶ σπονδαί, hic vero Juntina cum Guelf. ἐπαίωνισαν. Deinde πρῶτοι Athenæus, πρῶτον μὲν liber Eton.

ἐχρῶντο] Ita cum Athenæo scriptū pro ὠρχοῦντο. Sequens vulgo τι cum eodem, Edd. vett. et Guelf. omisi. Ex eodem et Junt. cum Guelf. vulgatum ἔλαστο correxi; et sic esse in MS. Paris. ait Porfion.

ὡς πᾶσι δοκεῖν] Edd. vett. cum Guelf. ὡς πᾶσι οἷσι δοκεῖν. Sequens πιστλαγόναι ex Athenæo et libris Paris. Eton. dedi pro πιστλαχόναι. Deinde τὸν ἄνδρα iisdem auctoribus pro τὸν ἀνδρα restitui rescriptis Zeune; alterum revocavit Weiske.

ἢ δ' ἴσται] Vulgatum ἴσται recte

jam olim Muretus correxerat; verum habet Athenæus cum libro Paris.

6. οἱ Παφλαγόνες] Athenæus καὶ πάντες ἀνέκραγον, sed in Codice A. Schweighäuser inter lineas adscriptum reperit οἱ στυδιαιῶντες Παφλαγόνες.

Σιτάλκαν] Ita cum margine Steph. Brodæo, libris Paris. Eton. Athenæus. Ante Hutchinsonum vulgabatur σιτάλκα, quod est etiam in Guelf. Videtur Sitalcas rex Thracum intelligi, forte is, de quo Diodorus xii. 50. Pro τεθνηῶτα Athenæus τεθνηῶτα habet, sed idem recte copulam καὶ post ἄλλοι δὲ omittit cum Edd. vett. Guelf. Eton. quam Stephanus cum Paris. Codice adjece- rat.

πισπιδός] Junt. Guelf. μὴ τιθιδός. Ald. μὴν τιθιδός.

7. Μιστὰ τούτου] Eton. μετὰ τούτου. In Athenæo τούτοις habent libri omnes. Deinde Αἰνιᾶνις MS. Paris. et παρακαῶν scribitur in Athenæo, qui sequens ἢ δὲ omisit.

8. μεταστρεφόμενος] Cod. Paris. δι-
στρεφόμενος. Sequens περιδραματι-
σόμενος.

δὲ προσέρεχεται ὁ δὲ, ἐπειδὴν προῖδῃται, ἀπαντὰ ἀρ-
πάσας τὰ ὄπλα, καὶ μάχεται πρὸ τοῦ ζεύγους (καὶ
οὔτοι ταῦτ' ἐποιοῦν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν) καὶ τέλος
ὁ ληστής δῆσας τὸν ἄνδρα καὶ τὸ ζεῦγος ἀπάγει· ἐνίστη
δὲ καὶ ὁ ζευγηλάτης τὸν ληστήν· εἴτα παρὰ τοὺς βῶς
ζεύξας, ὀπίσω τὰ χεῖρε δεδεμένον ἐλαύνει.

- 9 Μετὰ τοῦτο Μυσὸς εἰσῆλθον, ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ ἔχων
πέλτην· καὶ τότε μὲν ὡς δύο ἀντιπαττομένῳ μιμούμε-
νος ὠρχεῖτο, τότε δὲ ὡς πρὸς ἓνα ἐχρήτο ταῖς πέλταις,
τότε δὲ ἐδινεῖτο καὶ ἐξεκυβίστα, ἔχων τὰς πέλτας· ὥστε
10 ὅψιν [ἔχων] καλὴν φαίνεσθαι. Τέλος δὲ τὸ Περσικὸν
ὠρχεῖτο, πρῶτῶν τὰς πέλτας· καὶ ἄκλαζε, καὶ ἀνίστα-
το· καὶ ταῦτα πάντα ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν ἐποίει.
11 Ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐπίοντες οἱ Μαντινεῖς, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν
Ἀρκάδων ἀναστάντες, ἐξοπλισάμενοι ὡς ἐδύναντο κάλ-

Athenæo et Cod. Paris. edidit Ste-
phanus, *προῖδῃ* Castalio, *προῖδῃ* et
Edd. vet. Guelf. Eton.

ἀπαντᾷ—καὶ *μάχεται* Junt. Guelf.
ἀπαντα, plane omittit vocabulum
Aldina cum Athenæo; igitur etiam
copulam καὶ omittit Athenæus et
Castalio. Præterea *ἴδων* dat Athe-
næus, qui sequentia ita retulit: *πρὸ*
ζεύγους ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν.

καὶ τὸ *ζεύγος*] Athenæus copulam
omisit, et pro *ζεύξας* dedit *δῆσας*. Ce-
terum hunc locum imitatus est Ma-
ximus Tyrius Or. xxviii. 4.

εἴτα παρὰ] Weiske ita ad h. l.
“Num est *tamen*, ut post *ληστήν* ni-
hil interpungatur? An est corru-
ptum? Mihi videtur insolentius.”
Si repetas *δῆσας ἀπάγει*, nihil deside-
rabis, aut insolentius reperies.

9. *ταῖς πέλταις*] Guelf. cum Cas-
talio. *ταῖς ψίλταις* et paulo post *τοὺς*
ψίλτας, quasi esset a *ψίλτης*, a quo
καταψίλτης, catapultæ, nominatur.

ὅψιν [ἔχων]] Participium a MS.
Paris. omisium seclusi, quod senten-
tiam turbat.

10. *τὸ Περσικόν*] Athenæus omisiss
antecedentibus: *καὶ τις, φησι, τὸ Π*
ἀρχεῖτο καὶ πρῶτῶν τὰς ψίλτας ἄκλαζε

καὶ *ἐκασίοντο*. Paulo post ibidem
Veneta editio habet: *καὶ ταῦτα τὰ*
τα ῥαθύνει πρὸς τὸν ῥυθμὸν ἰσάει. libri
scripti: καὶ τ. π. *ῥαθμῷ* πρὸς τὸν ῥυθ-
μὸν ἰσάει. Ex Athenæo Steph. te-
mere scribi voluit *τίλος* δι τὸ Π. *ἀρ*
χίτη τις. Saltationem hanc Persi-
cam alii auctore Polluce iv. 100. no-
minabant *ἐλασμα*, eamque Helio-
dorus iv. 17. describit, auctore Zen-
nio. Heliodorus tamen *ἵππον* *ἀσπί*
δον vocat; nec descriptio plane co-
gruit. *ἐρχόμενοι τὸ Περσικόν* nomina-
tur obiter in Cyrop. viii. 4. 12.

πρῶτῶν] Cod. Paris. et margo Steph.
πρῶτων, sed Eton. hoc idem *πρῶτων*
ante posuit, et cum Athenæo *ἐκασί*
οντο dedit.

11. *ἰσίωντες*] Vulgatum *ἰσώντες*,
quod est etiam in Guelf. ex Codice
Brodæi, Paris. et Eton. correxit Hut-
chinson. Athenæus brevius: καὶ *Ἀρ*
κάδεις δι, *φησι, ἀναστάντες, ἐξοπλισά*
μενοι ἦσαν ἐν ῥυθμῷ, πρὸς τὸν αὐλόν
ῥ. αὐλ. καὶ ἰσωνίσαντο καὶ ἀρχίσαντο.
Edd. vet. cum Guelf. *ἰσῶλον*. deinde
Junt. Guelf. et margo Steph.
ἰσωνίσαν dant; in libro Eton. est
ἰσώσαντες, ut in Athenæi libris et E-
ditione Veneta *ἰσωνίσαντες*.

λιστα, ἤσαν τε ἐν ῥυθμῷ, πρὸς τὸν ἐνόπλιον ῥυθμὸν αὐ-
 λαύμενοι, καὶ ἐπαιώνισαν, καὶ ὠρχήσαντο, ὥσπερ ἐν ταῖς
 πρὸς τοὺς θεοὺς προσόδοις. Ὁρῶντες δὲ οἱ Παφλαγό-
 νες, δυνά ἐποιῶντο, πάσας τὰς ὠρχήσεις ἐν ὅπλοις εἶναι.
 Ἐπὶ ταύτῃ ὠρῶν ὁ Μυσοὺς ἐκπεπληγμένους αὐτοὺς, πεί- 12
 σας τῶν Ἀρκάδων τινὰ, πεπαμένον ὠρχηστρίδα, εἰσάγει,
 σκευάσας ὡς ἐδύνατο κάλλιστα, καὶ ἀσπίδα θεὸς καύ-
 φην αὐτῇ. Ἡ δὲ ὠρχήσατο Πυρρίχην ἐλαφρῶς. Ἐν- 13
 ταῦθα κρότος ἦν πολὺς· καὶ οἱ Παφλαγόνες ἡρώτων, εἰ
 καὶ γυναῖκες συνεμάχοντο αὐτοῖς. Οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι
 αὐταὶ καὶ αἱ τρεψάμεναι εἰν βασιλεῖα ἐκ ταῦ στρατο-
 πίδου. Τῇ μὲν οὖν νυκτὶ ταύτῃ τὸ τέλος ἐγένετο.

Τῇ δ' ὑστεραία προσῆγον αὐτοὺς εἰς τὸ στρατεύμα· 14
 καὶ ἔδοξε τοῖς στρατιώταις, μήτε ἀδικεῖν Παφλαγόνας,
 μήτε ἀδικεῖσθαι. Μετὰ ταῦτο οἱ μὲν πρῶτοι ἄχοντο·
 οἱ δ' Ἕλληνες, ἐπειδὴ πλοῖα ἱκανὰ ἔδοκει παρεῖναι,
 ἀναβάντες ἔπλεον ἡμέραν καὶ νύκτα πνεύματι καλῷ, ἐν
 ἀριστερᾷ ἔχοντες τὴν Παφλαγονίαν. Τῇ δ' ἄλλῃ ἀφι- 15
 κνῶνται εἰς Σινώπην, καὶ ὠρμίσαντο εἰς Ἀρμήνην τῆς
 Σινώπης. Σινωπιῖς δὲ οἰκοῦσι μὲν ἐν τῇ Παφλαγονικῇ,

προσόδου] Ubi pœanes, præcipue
 Apollini, musicæ juncti diis cantab-
 antur; hinc genus hoc carminum
 ὠρχήματα dictum fuit. Cf. dicta
 in Collectione Pindaricorum Frag-
 mentorum Heyniana p. 38—42. et
 p. 54.

ἀνὰ ἰσχυρῶν] Inepte Zeunianus
 Index cum Hutchinsono in difficilli-
 mis et periculosis rem habere. Morus
 mirum et inusitatum judicare. Weiske
 malebat: ἀνὰ ἰσχυρῶν ἐν πάσει &c.
 hoc sensu: miris gestibus agebant, mi-
 ris modis admirationem suam prodebant.
 Sed ἀνὰ πᾶσι, longe diverso sensu est
 in Aristophanis Ranis versu 1093. in
 Nubibus versu 388. et 583. ἀνὰ πᾶσι
 est in Nostri Symposio iv. 36.

12. Ἐπὶ ταύτῃ] Eton. ἐπὶ ταύταις.
 Deinde cum MS. Paris. et margine
 Steph. ἰσχυροτάτους vulgatum cor-
 rexi.

13. ἡρώτων] Eton. ἡρῶντι habet.
 Responsi Paphlagonibus dati ratio-
 nem bene explicat Demetrius de E-
 locutione §. 131. qui verba Xeno-
 phontis memoriter recitavit.—Se-
 quens οὖν omittit Eton.

14. ὑστεραία] Junt. cum Guelf.
 ἀμείψ addit, et deinde Παφλαγονίαν
 dat.

15. ὠρμίσαντο] Edd. vett. ὠρμίσαν-
 το. Sequens nomen urbis Ἀρμήνη ex
 h. l. memoravit Stephanus Byzant.
 Alii Ἀρμήνη scripserunt. Cf. Mannert
 Geogr. Gr. vi. p. iii. p. 16.

Μιλησίων δὲ ἄποικοι εἰσίν. Οὗτοι ξένια πέμπουσι τοῖς Ἑλλήσιν, ἀλφίτων μὲν μεδίμνους τρισχιλίους, οἶνου δὲ 16 κεράμια χίλια καὶ πεντακόσια. Καὶ Χειρίσοφος ἐν ταῦτα ἦλθε τρήρεις ἔχων. Καὶ οἱ μὲν στρατιῶται προσεδόκων, ἄγοντά τι σφίσιν ἤκειν· ὁ δὲ ἦγε μὲν οὐδὲν, ἀπήγγελλε δὲ, ὅτι ἐπαινοῖσιν αὐτοὺς καὶ Ἀναξίβιος ὁ ναύαρχος καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ ὅτι ὑπισχνέτο Ἀναξίβιος, εἰ ἀφικνοῖντο ἔξω τοῦ Πόντου, μισθοφορὰν αὐτοῖς ἔσσεσθαι.

- 17 Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Ἀρμῇ ἔμειναν οἱ στρατιῶται ἡμέρας πέντε. Ὡς δὲ τῆς Ἑλλάδος ἐδόκουν ἐγγὺς γίγνεσθαι, ἤδη μᾶλλον ἢ πρόσθεν εἰσῆι αὐτοὺς, ὅπως ἂν καὶ ἔχον-
18 τές τι οἴκαδε ἀφίκανται. Ἠγήσαντο οὖν, εἰ ἓνα ἔλοιτο ἄρχοντα, μᾶλλον ἂν ἢ πολυαρχίας οὕσης δύνασθαι τὸν ἓνα χρῆσθαι τῷ στρατεύματι καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας· καὶ εἴ τι δέοι λανθάνειν, μᾶλλον ἂν καὶ κρύπτεσθαι· καὶ εἴ τι αὐτοὶ φθάνειν, ἥττον ἂν ὑστερίζειν· οὐ γὰρ ἂν λόγων δεῖν πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ τὸ δοῖεν τῷ ἐνὶ περαίνεσθαι ἂν· τὸν δὲ πρόσθεν χρόνον ἐκ τῆς νικώσης
19 ἐπραττον πάντα οἱ στρατηγοί. Ὡς δὲ ταῦτα διενεοῦντο, ἐτρέποντο ἐπὶ τὸν Ξενοφῶντα· καὶ οἱ λοχαγοὶ ἔλεγον

Οὗτοι ξίνα] Eton. δῑ interferit.
κεράμια] Certam mensuram fuisse conjicit Weiske ex h. l. et capitis frequentatis sect. 3. ubi tamen polentæ medimni 3000. cum vini κεράμιας 2000. mittuntur. Ex diversa igitur proportionē nihil arguere licet. Fortasse tamen κεράμιας vocabulum generale fuit mensuræ incertæ.

16. Χειρίσοφος] Redi ad v. 1, 4. deinceps τρήρη habet margo Steph. cum Paris. libro.

ἀπήγγελλε δῑ] Miror omnes Interpretes vulgatum ἀπηγγέλλετο tam patienter tulisse, quod aperte vitiosum est.

ἀφικνοῦντο] Junt. Guelf. ἀφικνοῦντο. Castal. Paris. ἀφικνοῦντο. deinceps μισθοφορὰν habet Eton.

17. ἐσὶν αὐτοῖς] Is mentem illi venit, intellige ἰσχυία cum Zeunio vel ἰσχυρία. Deinceps cum Aldina Steph. et Weiske ἀφικνοῦντο dederunt, nostrum est in Juntina, Guelf. Paris. Eton.

18. λανθάνειν] Edd. vett. Guelf. λαμβάνειν habent. Sequens καὶ ante κρύπτεσθαι omittit Eton. postea ἐπιδιδόναι χρόνον Paris.

νικώσης] Intellige γήρας. Sequens τε post ἰσχυρία omittit Eton.

προσίοντες αὐτῷ, ὅτι ἡ στρατιὰ οὕτω γινώσκει· καὶ εὐ-
νῆαι ἐνδεικνύμενος ἕκαστός τις ἔπειθεν αὐτὸν ὑποστῆναι
τὴν ἀρχήν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν τῇ μὲν ἐβούλετο ταῦτα, νομί- 20
ζων καὶ τὴν τιμὴν μείζω οὕτως ἑαυτῷ γίγνεσθαι, καὶ
πρὸς τοὺς φίλους καὶ εἰς τὴν πόλιν τὸ ὄνομα μείζον ἀφί-
ζεσθαι αὐτοῦ· τυχὸν δὲ καὶ ἀγαθοῦ τίνος ἂν αἴτιος τῇ
στρατιᾷ γενέσθαι.

Τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα ἐνθυμήματα ἐπῆρεν αὐτὸν, ἐπιθυ- 21
μῆν αὐτοκράτορα γενέσθαι ἀρχοντα. Ὅποτε δ' αὖ ἐν-
θυμῶτο, ὅτι ἄθλον μὲν παντὶ ἀνθρώπῳ, ὅπῃ τὸ μέλλον
ἔξει, διὰ τοῦτο δὲ καὶ κίνδυνος εἴη, μὴ καὶ τὴν προειρ-
γασμένην δοξάν ἀποβάλοι, ἠπορεῖτο. Ἀπορουμένων δὲ 22
αὐτῷ διακρίναι ἔδοξε κράτιστον εἶναι, τοῖς θεοῖς ἀνα-
κοινῶσαι· καὶ παρασθησάμενος δύο ἱερεῖα, ἐθύετο τῷ
Διὶ τῷ Βασιλεῖ, ὅσπερ αὐτῷ μαντευτὸς ἦν ἐκ Δελφῶν·

20. καὶ πρὸς τοὺς φίλους] Amicos in
Græcia et Athenis reliquos. Ita tue-
tur Weiske copulam καὶ omittam in
Parif. et Eton.

μῆζον] Edd. vett. Guelf. μιλζόνων.
unde Abrechthius ad Æschylum p.
463. effecit μῆζον ἐισφύζειν. Zeune
μῆζον αὖ conjiciebat.

καὶ ἀγαθοῦ] Eton. καὶ omittit: ἂν
sequens deest in Edd. vett. Guelf.

21. καὶ κίνδυνος] Copulam ex Parif.
Eton. addidit Zeune.

[διὰ τοῦτο δὲ καὶ κίνδυνος εἴη, μὴ καὶ
τὴν προειργασμένην δοξάν ἀποβάλοι] Co-
pulam καὶ ex Parif. et Eton. addidit
Zeune; præterea haud scio, an præ-
ferenda sit scriptura Parif. κίνδυνος εἴη
καὶ τ. σ. δ. ἀποβαλεῖν. Ecce enim
notat infra vii. 7, 31. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
πᾶσι οἷς ἡμῶν λεφθόντες ὑπεικάν σοι,
ἀλλὰ προσηκόντων ἀπορίε· οὐκοῦν νῦν καὶ
τοῦτο κίνδυνος, μὴ λάβωσι προσηκόντες
αὐτῶν τινας τοῦτον, εἰ νομίζουσιν ὑπὸ
οὐ ἀδικεῖσθαι. Qui locus primum
confirmat copulam καὶ additam ex
libris scriptis; deinde monstrat prior
locus rationem corrigendi vitii, quod
in posteriore indicavi, sed sanare non
potui. Scribendum nempe erat: οὐκ-

οῦν νῦν διὰ τοῦτο καὶ κίνδυνος. Præter-
ea Edd. veteres cum libro Guelf. et-
iam in posteriore loco structuram
mutant ita, ut scribant: κίνδυνος, λα-
βεῖν προσηκόντας τινας αὐτῶν. Si vul-
garem nunc lectionem sequaris, du-
bitari potest, an hic etiam ad simili-
tudinem prioris loci scribendum sit
μὴ λάβωσι. Sed est tertius locus in
Memorab. ii. 7, 9. ἐκ δὲ τοῦτον κίνδυ-
νος, μῆζον τι ἀπὶ χθονὶ γίγνεσθαι καὶ
τὴν προσηκόντιαν χάριν μισεῖσθαι. Ita
Euripides Hecubæ versu 5. ἐπὶ Φρυ-
γῶν πόλιν κίνδυνος ἔσχι δαρι πασιῖν Ἑλ-
λησιν. Aristophanes Pluti versu 348.
ἐν γὰρ τις, ἐν κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
ποῖός τις;—ἦν μὲν παρορθεύομεν, εἰ
πράττειν ἀνί· ἦν δὲ ἀφελῶμεν, ἐπιτετρί-
φθαι τὸ παράπαν. Ex Epistola.]

μὴ ἀποβάλοι] Parif. omisso μὴ ha-
bet ἀποβαλεῖν.

22. ἀπορουμένων] Eton. διαπορουμέ-
νων.

ἱερῶν] Ita liber Brodæi et Parif.
Vulgarum ἱερῶν recte damnavit Zeune,
annotans, non ἱερῶν sed μάντις di-
cendum fuisse. Comparat etiam libri
vi. cap. 3, 1. et viii. 7, 6. et 7, 1.

[ὅσπερ αὐτῷ μαντευτὸς ἦν ἐκ Δελ-
φῶν]

καὶ τὸ ὄναρ δὴ ἀπὸ τούτου τοῦ Θεοῦ ἐνόμιζεν ἐωρακέναι, ἃ
εἶδεν, ὅτε ἤρχετο ἐπὶ τὸ συνεπιμαλῆσθαι τῆς στρατίας
23 καθίστασθαι. Καὶ ὅτε ἐξ Ἐφέσου δὲ ὤρματο, Κύριον
συσταθισόμενος, αἰετὸν ἀκημιμνήσκετο ἑαυτῷ δέξιον
Φθγγόμενον, καθήμενον μέντοι, ὥνπερ ὁ μάντις προ-
πέμπων αὐτὸν ἔλεγεν, ὅτι μέγας μὲν οἰωνὸς εἴη καὶ οὐκ
ιδιωτικὸς, καὶ εὐδοχὸς, ἐπίπονος μέντοι· καὶ γὰρ τὰ ἔρ-
νεα μάλιστα ἐπιτίθεσθαι τῷ αἰετῷ καθημένῳ· οὐ μὲν-
τοι χρηματιστικὸν εἶναι τὸν οἰωνόν· τὸν γὰρ αἰετὸν περι-
24 πετόμενον μάλλον λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Οὕτως δὲ
θυομένῳ αὐτῷ διαφανῶς ὁ Θεὸς σημαίνει, μήτε προσδέ-
σθαι τῆς ἀρχῆς, μήτ', εἰ αἰροῦντο, ἀποδέχασθαι. Ταῦτο
25 μὲν δὴ οὕτως ἐγένετο. Ἡ δὲ στρατιὰ συνῆλθε, καὶ
πάντες ἔλεγον ἓνα αἰρεῖσθαι· καὶ ἐπὶ ταῦτο ἔδοξε, προ-

φῶν] Omisi cum Zeunio annotationem Mori positam in Indice Editionis Lipsiensis hanc: *Si ad Jovem referatur, videtur significare, qui ab eo consuli solebat: in quo conferri fortasse poterit iii. 1, 9. sed ita verba in Δελφῶν obscura sunt. Sim legatur: ὅστις ἦτορ ἔστι αὐτῷ μαντινῶν ἢ in Δελφῶν, et verba haec resonant post τοῖς θεοῖς ἀνακρινόμενος, sensus erit: quod illi oraculi responso Delphis praescriptum fuerat, nempe ut in quavis re deos consuleret, qui in quavis re consulendi essent: idque convenit historia ipsi. Vide iii. 1, 4. Recte dubitasse videtur vir doctus de loci integritate. Delphicus enim Apollo consulenti Xenophonti responderat, uti est iii. 1, 6. ἀνέλεον αὐτῷ—θεοῖς αἷς ἰδοι, θύειν. ubi suavis 'Tuo, Buttmann, scripti θεοῖς, αἷς ἰδοι θύειν, quam emendationem firmare videbatur lect. 8. ἰ μὲν δὲ Xenophῶν οὕτω συνεκρίνας, αἷς ἀνέλεον ἰ θεοῖς, ἰξί-πλου. Plures igitur deos Xenophonti oolendos sacrificio Apollo nominaverat. Statim tamen lect. 12. somnium, quod viderat, a Jove rege sibi missum interpretabatur tunc, et repetit eandem interpretationem hoc in loco. Alter vero locus vii. 8, 4. quem Zeune comparavit cum loco iii. 1, 8. minime pertinet ad Jovem regem,*

sed ad Jovem *μυλίων*. Nunc igitur Xenophon obiter annotare voluit, inter plures deos ab oraculo Delphico editos, disertim Jovem regem nominatum fuisse. Itaque etiam hinc emendationi Tuas auctoritatis aliquid accedere videtur. Verba ipsa interpretor: *quem Apollo Delphicus illi inter plures deos consulenti nominaverat. Manebit tamen vel ita Mori sagacitati honos salvus et integer. En Epistola.]*

ἀπὸ τούτου τοῦ Θεοῦ] Missum a Jove rege sibi.

ἰ εἶδεν, ἰεῖ] Eton. liber habet ἰεῖ εἶδεν αἷς ἤρχετο. De re confer iii. 1, 12.

23. ὅστις ἦτορ ἔστι] Vulgatum ὅστις correxit Hutchinson: ἦτορ malebat Leonclavius.

ἰδοῦμαι] Margo Steph. Paris. Eton. ἰδοῦμαι habent. Xenophon verbum ἰδοῦμαι et ἰδοῦμαι frequentavit.

καὶ γὰρ τὰ ἔρνεα] Ita ex Eton. vulgatum τὰ γὰρ ἔρνεα correxi. Sequens αὐ μὲντοι pro vulgato εἶδεν μὲντοι ex margine Steph. Paris. Eton. recepi. *συνεκρίνας]* Simplex *συνεκρίνας* habet Eton.

24. λαφύει] Edd. vett. Guelf. λαφύει dant. Deinceps μὲν ἐπερὶ αὐτῶν Eton.

βάλλοντο αὐτόν. Ἐπειδὴ δὲ ἐδόκει δῆλον εἶναι, ὅτι αἰ-
ρήσονται αὐτόν, εἴ τις ἐπιψήφίζοι, ἀνέστη, καὶ ἔλεξε
τάδε·

Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ἤδομαι μὲν ὑπὸ ὑμῶν τιμώμενος, εἴ- 26
περ ἄνθρωπός εἰμι, καὶ χάριν ἔχω, καὶ εὐχομαι, δοῦναί
μοι τοὺς θεοὺς αἰτίον τινος ὑμῖν ἀγαθοῦ γενέσθαι· τὸ
μέγιστον ἐμὲ προκριθῆναι ὑφ' ὑμῶν ἄρχοντα, Λακεδαιμο-
νίου ἀνδρὸς παρόντος, οὗθ' ὑμῖν, οὗτ' ἐμοὶ δοκεῖ συμφέρον
εἶναι, ἀλλ' ἦττον ἂν διὰ τοῦτο τυγχάνειν, εἴ τι δέοισθε,
παρ' αὐτῶν· ἐμοὶ δ' αὖ οὐ πᾶν τι νομίζω ταῦτο ἀσφα-
λὲς εἶναι. Ὅρῳ γάρ, ὅτι καὶ τῇ πατρίδι μου οὐ πρό- 27
σθεν ἐπαύσαντο πολεμοῦντες, πρὶν ἐποίησαν πᾶσαν τὴν
πόλιν ὁμολογεῖν, Λακεδαιμονίους καὶ αὐτῶν ἡγεμόνας
εἶναι. Ἐπεὶ δὲ ταῦτο ὁμολόγησαν, εὐθὺς ἐπαύσαντο 28
πολεμοῦντες, καὶ οὐκέτι πέρα ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν.
Εἰ οὖν, ταῦτα ἐγὼ ὁρῶν, δοκίην, ὅπου δυναίμην, ἐταῦθ'
ἄκυρον ποιεῖν τὸ ἐκείνων ἀξίωμα, ἐκεῖνο ἐννοῶ, μὴ λίαν
[ἀν] ταχὺ σωφρονισθεῖην. Ὁ δ' ὑμεῖς ἐννοεῖτε, ὅτι ἦτ- 29
τον ἂν στάσις εἴη ἐνὸς ἀρχontos, ἢ πολλῶν, εὖ ἴστε, ὅτι
ἄλλον μὲν ἐλόμενοι οὐχ εὐρήσετε με στασιάζοντα· νομίζω
γάρ, ὅστις ἐν πολέμῳ ὢν στασιάζει πρὸς ἄρχοντα, ταῦ-
τον πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν στασιάζει· ἂν δ' ἐμὲ ἔλη-
σθε, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι, εἴ τινα εὐροίτε καὶ ὑμῖν καὶ
ἐμοὶ ἀχθόμενον.

25. Ἐπειδὴ δὲ] Juntina, Eton. καὶ
habent; deinde si ti Edd. vett.

26. τοὺς θεοὺς] Edd. vett. Guelf.
τοῖς θεοῖς, quod cum εὐχομαι, nisi
data trajectione, copulari non potest.
τινος ὑμῖν] Mureti hanc correctio-
nem vulgato ὁμῶν substituit Hutchin-
son.

ὁθ' ὁμῶν, ὁθ' ἰμοὶ δοκεῖ] Eton. ὁθ' ἰ-
μοὶ δοκεῖ, et sequens ii ante τι omit-
tit. Postea ἰμοὶ τι αὐτὸ habet.

28. μὴ λίαν [ἀν]] Cod. Parif. cum

Eton. μὴ ὤν. Sed Porfion monuit, ἀν,
utpote ex syllaba præcedenti natum,
esse delendum. Insolens est, jungi
ἀν cum μὴ et optativo modo. Igitur
seclufi.

29. ἦτι ἦττον] Deest ἦτι in Edd.
vett. et Guelf.

γὰρ, ἴστε] Ita liber Brodæi, Parif.
Eton. Vulgatum ante Zeunianam
γὰρ ἴστε, ἴστη—ἀρχοντα, πρὸς τὴν l. σ.
στασιάζει revocavit Weiske.

ἀχθόμενον] Cautè non στασιάζοντα

- 30 Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' εἶπε, πολὺ πλείους ἑξαιίσταντο, λέγοντες, ὡς δέοι αὐτὸν ἄρχειν. Ἀγασίας δὲ ὁ Στυμφάλιος εἶπεν, ὅτι γελοῖον εἴη, εἰ οὕτως ἔχοι· ὡς ὀργιῶνται Λακεδαιμόνιοι, καὶ εἰαν σύνδειπνοι συνελθόντες μὴ Λακεδαιμόνιον συμποσίαρχον αἰρῶνται· ἐπεὶ εἰ οὕτω γε ταῦτ' ἔχει, ἔφη, οὐδὲ λοχαγεῖν ἡμῖν ἔξεστιν, ὡς ἔοικεν, ὅτι Ἀρκάδες ἐσμέν. Ἐνταῦθα δὴ, ὡς εὖ εἰπόντος τοῦ Ἀγασίου, ἀνεθορύβησαν.
- 31 Καὶ ὁ Ξενοφῶν, ἐπειδὴ ἰώρα πλείονος ἐνδέον, παρελθὼν εἶπεν· Ἀλλ', ὦ ἄνδρες, ἔφη, ὡς πάνυ εἰδῆτε, ὁμνύω ὑμῖν θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ἢ μὴν ἐγὼ, ἐπεὶ τὴν ὑμετέραν γνώμην ἡσθάνομην, ἐθυόμην, εἰ βέλτιον εἴη ὑμῖν τε, ἐμοὶ ἐπιτρέψαι ταύτην τὴν ἀρχὴν, καὶ ἐμοὶ, ὑποστῆναι· καὶ ἐμοὶ οἱ θεοὶ οὕτως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐσήμηναν, ὥς καὶ ἰδιώτην ἂν γινῶναι, ὅτι ταύτης τῆς μοναρχίας ἀπέχεσθαι
- 32 με δεῖ. Οὕτω δὴ Χειρίσοφον αἰροῦνται. Χειρίσοφος δ' ἐπεὶ ἡρέθη, παρελθὼν εἶπεν· Ἀλλ', ἔφη, ὦ ἄνδρες, τοῦτο μὲν ἴστε, ὅτι οὐκ ἂν ἐγὼ γε ἐστασίαζον, εἰ ἄλλον εἴλεσθε. Ξενοφῶντα μέντοι, ἔφη, ὠνήσατε, οὐχὶ ἐλόμενοι· ὡς καὶ νῦν Δεξιππος ἤδη διέβαλεν αὐτὸν πρὸς Ἀνα-

dicit, sed ἀχθόμενον. Ipse vero de se antea ἐστασίαζοντα dixit.

30. εἶπε, πολὺ πλείους] Ita cum Stephano liber Paris. Vetus ἱλεγε, πολὺ μᾶλλον revocavit cum Zeunio Weiske. Hic quidem πολὺ μᾶλλον λέγοντες interpretatur pluribus verbis majorique contentione dicentes. Liber Eton. deinceps dat αἰίσταντο simplex.

εἰ οὕτως ἔχει] Ita ex libro Paris. scripsi pro ἔχει. Ita antecedens γελοῖον εἴη scribendum esse clamat.

ὡς ὀργιῶνται] Paris. Eton. omitunt ὡς; Leonclavius ὡς οὐκ scriptum maluit. Deinceps Λακεδαιμόνιος erat in Edd. vett. Guelf.

ἔπει εἰ οὕτω—ἔχει] Ex libro Eton.

ita vulgatum ἔπει οὕτω γε ταῦτ', ἔφη, correxit Hutchinson. ἔχει est etiam in Guelf. et Paris.

Ἐνταῦθα] Margo Steph. πρὸς ταῦτα annotavit.

31. ἰωρᾷ] Guelf. Eton. ἰωρᾷ. Sequens πλείονος ἰδὼν interpretatur Weiske rem pluribus verbis eger.

γνώμην] Liber Brudæi χάριν; Eton. χάριν dat. Deinceps ἰμὶ ὑποστῆναι Eton. liber habet.

ὡς καὶ] Eton. ὅντι καὶ habet. Deinceps Edd. vett. Guelf. ἀναγινῶται. Sequens ταύτης omittit Eton.

32. Ἀλλ', ἔφη] Eton. liber ἔφη omittit; sequens μίντω ex eodem libro adfoivi cum Zeunio; vulgatum μὲν revocavit Weiske.

ἕξιον, ὃ τι ἐδύνατο, καὶ μάλα ἐμοῦ αὐτὸν σιγάζοντος.
 Ὁ δὲ ἔφη νομίζειν, αὐτὸν Τιμασίῳνι μᾶλλον συνάρχειν
 ἰδεῖσθαι, Δαρδανεῖ ὄντι, τοῦ Κλεάρχου στρατεύματος, ἢ
 αὐτῷ, Λάκωνι ὄντι. Ἐπεὶ μέντοι ἐμὲ εἰλεσθε, ἔφη, 33
 καὶ ἐγὼ πειράσομαι, ὃ τι ἂν δύνωμαι, ὑμᾶς ἀγαθὸν
 ποιῆν. Καὶ ἡμεῖς οὕτω παρασκευάζεσθε, ὥς αὔριον,
 εἰς πλοῦς ἢ, ἀναξόμενοι· ὁ δὲ πλοῦς ἔσται εἰς Ἡρά-
 κλειαν· ἅπαντας οὖν δεῖ ἐκεῖσε πειράσθαι ἥκειν· τὰ δὲ
 ἄλλα, ἐπειδὴν ἐκεῖσε ἔλθωμεν, βουλευσόμεθα.

CAP. X. (VULGO LIB. VI. CAP. II.)

ENTETΘEN τῇ ὑστεραία ἀναγόμενοι πνεύματι καλῷ
 ἔπλεον ἡμέρας δύο παρὰ τὴν γῆν. Καὶ παραπλέοντες
 ἐθεώρουν τὴν τ' Ἰασονίαν ἀκτὴν, ἐνθα ἡ Ἀργὼ λέγεται

καὶ μάλα ἐμοῦ] Ita margo Steph. Parif. Eton. Vulgatum μάλιστα ita poni non solet. De Dexippo com-para v. 1, 15.

σιγάζοντος] Margo Steph. Parif. Eton. sicut δεάζοντος. Sed Hefychius: σιγάζοντος Πιστοῦ ἐν Ἀναβάσει ἐπὶ τοῦ σιγᾶν λισσάμεντος. Contra δεάζειν pro laudare, prædicare non frequentavit ætas Xenophontea Atticorum, quam Index Zeunianus ex Cyropædia v. 5, 46. exemplum hujus significationis posuit hoc: ὁ πλείστους χυμωσάμενος αἰματώτατος δεάζεται ἵ-κασι; sed oppositum illi in altero orationis membro ὅστος· κρίνεται ἂν ὡς αὐτῷ satis demonstrat, vulgarem significationem etiam ibi præferendam esse.

ἐπὶ ἡμεῖς] Eton. ἐρχομαι αὐτῶν. Quod ait Weiske, verba τοῦ στρατιώ-ματος pendere a verbo ἐπὶ ἡμεῖς, id verum quidem est; sed præterea monere debebat, in vulgata lectione ad ἰδιώτην supplendum esse ἂν, quod librarii culpa excidisse videtur.

33. ἡμεῖς] Eton. κατασχῶν ἡμεῖς, ubi duplex scripturæ varietas simul annotatur; quod apparet ex Parif. libro, qui solum κατασχῶν habet, id est appellere.

1. Ἐντιῶθι] Eton. ἐντιῶθα. Ex eodem deinceps παρὰ τὴν γῆν dedi. Articulus vulgatis in libris deest.

Ἰασονίαν] Vulgatum Ἰασονίαν corri-gi iussit Porson ex analogia, idque præcunte Weiskio fecimus. Præterea ἄλλαν scribi voluit Larcher, quoniam ita vocent Strabo et Ptole-mæus. Cf. Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 394. Ceterum Larcherus idem monuit præpostere hic commemo-rari promontorium Iasionum cum ostiis fluviorum Thermodontis, Irios et Halyos, quippe quæ inter Cotyora et Sinopen sita antea commemoranda fuerint. Observat idem Mannert Geogr. Gr. vi. p. ii. p. 445. Contra monet amicissimus Buttmann, quan-do Xenophon voluerit navigationem Græcorum cum Argonautarum ite-rare comparare, id illi faciendum fuisse aut antea, aut nunc demum. Antea si fecisset, tunc occupanda erant ea, quæ postea demum Græci viderant. Igitur nunc simul omnia repetere, et lectori quasi ob oculos ponere, ut uno velut obtutu Argo-nautarum iter secundum litus Ponti possit consequi. Idem fere sentien-tem postea Halbkartium deprehendi

- ὀρμίσασθαι, καὶ τῶν ποταμῶν τὰ στόματα· πρῶτον μὲν τοῦ Θερμώδοντος, ἔπειτα δὲ τοῦ Ἰρῖος, ἔπειτα δὲ τοῦ Ἀλῖος, μετὰ δὲ τοῦτον τοῦ Παρθενίου· τοῦτον δὲ παραπλεύσαντες, ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειαν, πάλιν Ἑλληνίδα, Μεγαρέων ἀποικον, οὗσαν δὲ ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ.
- 2 Καὶ ὀρμίσαντο παρὰ τῇ Ἀχερουσιάδι Χερρόνῳ· ἔνθα λέγεται Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Κέρβερον κύνα καταβῆναι, οὗ νῦν τὰ σημεῖα δεικνύουσι τῆς καταβάσεως, τὸ βάθος 3 πλεόν ἢ ἐπὶ δύο στάδια. Ἐνταῦθα τοῖς Ἑλλήσιν αἱ Ἡρακλεῶται ξένια πέμπουσιν, ἀλφίτων μεδίμνους τρισχιλίους, καὶ ὄνου κεράμια δισχίλια, καὶ βῶυς ἑκασι, καὶ οἷς ἑκατόν. Ἐνταῦθα διὰ τοῦ πεδίου ρεῖ ποταμὸς, Λύκος ὄνομα, εὖρος ὡς δύο πλεθρῶν.
- 4 Οἱ δὲ στρατιῶται συλλεγέστες ἐβουλεύοντο, τὴν λοιπὴν πορείαν πότερον κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν χρὴ πορεύεσθαι ἐκ τοῦ Πόντου. Ἀναστὰς δὲ Λύκων Ἀχαιοὺς εἶπε· Θαυμάζω μὲν, ὦ ἄνδρες, τῶν στρατηγῶν, ὅτι οὐ πειρώνται ἡμῖν ἐκπορίζειν σιτηρέσιον· τὰ μὲν γὰρ ξένια οὐ μὴ γένηται τῇ στρατιᾷ τριῶν ἡμερῶν σῖτα· ὁπόθεν δὲ ἐπισιτισάμενοι πορευσόμεθα, οὐκ ἔστιν, ἔφη. Ἐμοὶ οὖν δοκεῖ, αἰτεῖν τοὺς Ἡρακλεώτας μὴ ἔλαττον ἢ τρισχιλίας 5 Κυζικηνούς. Ἄλλος δὲ εἶπε, μὴνός μισθόν, μὴ ἔλατ-

ἴστω τοῦ Ἰρῖος] Hæc ex Aldina, libro Brodæi, Paris. Regiis B. C. margine Villosi. recte restituit vulgo omiffa Zeune, sed ibi Ἰγῖος scriptum legitur, verum Ἰρῖος est in margine Steph. Cf. supra v. 6, 9.

Μεγαρέων] Solus Strabo libro xii. Μιλασίαν πόλιν esse dixit. Cf. Wesseling ad Diodori xiv. 31. Scholia ad Apollonii Argon. ii. 747. οὗτοι αἱ Ἡρακλεῶται Μεγαρέων ἐσὶν ἄσπεκα καὶ βαυτῶν πατακῶσι διὰ τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ.

Μαριανδυνῶν] Vulgatum Μαριανδυνῶν correxit Zeune ex consensu alio-

rum scriptorum, ex Cytop. i. 1, 4. et testimonio Eustathii ad Dionysii Perieg. versu 787.

2. παρὰ τῇ] Margo Villosi. ἰσὶ τῇ annotavit. Male Gueff. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Deinceps ἔνθα est in libro Eton.

3. εἰς] Gueff. εἰς habet. Nomen fluvii Paris. liber Λύκος, Eton. Λύκος scriptum habet. Cf. Mappert Geogr. Gr. vi. p. ii. p. 444.

4. πορεύεσθαι] Eton. πορεύεσθαι. deinceps σῖτα dat.

5. μισθός μισθόν] Verba hæc omitunt Paris. et Eton. Sane post μισθόν commodiorem haberent locum.

τοι ἡ μυρίας· καὶ ἐλομένους πρέσβεις αὐτίκα μάλα,
 ἡμῶν παθήμενων, πέμπειν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ εἰδέναι,
 ὅ τι αὖ ἀπαγγέλλωσι, καὶ πρὸς ταῦτα βουλευέσθαι.
 Ἐπὶ οὖν προὐβάλλοντο πρέσβεις, πρῶτον μὲν Χειρίσο- 6
 φον, ὅτι ἄρχων ἦρητο· εἰσὶ δ' οἱ καὶ Ξενοφῶντα· οἱ δ' ἰ-
 σχυρῶς ἀπεμάχοντο· ἀμφοῖν γὰρ ταῦτα ἰδοῦσι, μὴ
 ἀναγκάζειν πόλιν Ἑλληνίδα καὶ Φιλίαν, ὅ τι μὴ αὐτοὶ
 ἐθέλοντες διδοῖεν. Ἐπεὶ δ' οὖν οὗτοι ἰδοῦσαν ἀπρόθυμοι 7
 εἶναι, πέμπουσι Λύκωνα Ἀχαιοῖν, καὶ Καλλίμαχον
 Παρράσιον, καὶ Ἀγασίαν Στυμφάλιον. Οὗτοι ἐλθόντες
 ἔλεγον τὰ δεδογμένα· τὸν δὲ Λύκωνα ἔφασαν καὶ ἐπ-
 απειλεῖν, εἰ μὴ ποιήσῃεν ταῦτα [πάντα]. Ἀκούσαντες 8
 δ' οἱ Ἡρακλεῖται, βουλευέσθαι ἔφασαν· καὶ εὐθὺς
 τὰ τε χρήματα ἐκ τῶν ἀγρῶν συήγον, καὶ τὴν ἀγορὰν
 εἴσω ἀνεσκεύασαν, καὶ αἱ πύλαι ἐκέκλειντο, καὶ ἐπὶ τῶν
 τυχῶν ὅπλα ἐφαίνετο.

Ἐκ τούτου οἱ ταράξαντες ταῦτα τοὺς στρατηγοὺς 9
 ἠτιῶντο διαφθεῖρειν τὴν πρᾶξιν· καὶ συνέστησαν οἱ Ἀρχά-
 δες καὶ οἱ Ἀχαιοί· προσιτήκει δὲ μάλιστα αὐτῶν Καλ-
 λίμαχος τε ὁ Παρράσιος καὶ Λύκων ὁ Ἀχαιός. Οἱ δὲ 10
 λόγοι ἦσαν αὐτοῖς, ὡς αἰσχρὸν εἶη ἄρχειν ἓνα Ἀθηναῖον
 Πελοποννησίων καὶ Λακεδαιμονίων, μηδεμίαν δύναμιν

6. [ἔρην] Eton. liber Χειρίσοφον ὁ ἄρχων ἦρην habet. Sequens caetera pro ταῦτα debetur Hutchinsono.

8. [τι μὴ] Zeune cum Hutchinsono putat [τι μὴ] esse positum pro εἰ μὴ, contra Stephanus ἴ, τι edidit, quod tenendum censuit Weiske. Nam [τι μὴ] pro εἰ μὴ græcum non esse. Ita enim scriptum oportuisse: [τι μὴ] εἰ αὐτοὶ vel [τι μὴ] εἰ αὐτοί. Recte! Ad verbum ἀναγκάζειν repete ex sequenti membro διδοῖεν.

διδοῖεν] Edd. vett. Guelf. διδῶν scribunt.

7. [ὅτι ἄρχων] Eton. ὅτι omittit.

πρόσβειν] Ita Castal. et Steph. πρὸς

ἔστιν Edd. vett. Guelf. πρὸςβειν margo Steph. Parif. Eton. Sequens πάντων omittunt Parif. Eton. igitur seclufi.

8. [βουλευέσθαι] Edd. vett. Guelf. βουλευέσθαι, deinceps ἀγορῶν Eton. habet. ἀγορὰ h. l. dicitur pro τῇ ἀγορᾷ vel potius ἰσχυρίῳ. Cyrop. vi. 2, 25. οὐδὲ ἰσχυρίῳ τῶν ἰσχυρίων ἀποκαταστάς γὰρ τὰ μὲν ὅφ' ἡμῶν, τὰ δὲ ὅφ' αὐτῶν πειλείων.

9. [τοὺς στρατηγοὺς] Margo Steph. Parif. Eton. λεχαιῶν nominant.

10. [ἓνα Ἀθηναῖον] Non nomine sed re Xenophontem imperium temere, criminabantur.

- παρεχόμενον εἰς τὴν στρατιάν· καὶ τοὺς μὲν πόρους σφᾶς ἔχειν, τὰ δὲ κέρδη ἄλλους, καὶ ταῦτα, τὴν σωτηρίαν σφῶν κατειργασμένων· εἶναι γὰρ τοὺς κατειργασμένους Ἀρκάδας καὶ Ἀχαιοὺς· τὸ δ' ἄλλο στράτευμα οὐδὲν εἶναι· (καὶ ἦν δὲ τῇ ἀληθείᾳ ὑπερήμισυ τοῦ ἄλλου στρα-
- 11 τύματος Ἀρκάδες καὶ Ἀχαιοὶ) εἰ οὖν σωφρονοῖεν οὗτοι, συστάντες, καὶ στρατηγοὺς ἐλόμενοι ἑαυτῶν, καθ' ἑαυτούς τε ἂν τὴν πορείαν ποιοῖντο, καὶ πειρῶντο ἀγαθόν τι
- 12 λαμβάνειν. Ταῦτα ἔδοξε· καὶ ἀπολιπόντες Χειρίσοφον, εἴ τινες ἦσαν παρ' αὐτῷ Ἀρκάδες ἢ Ἀχαιοὶ, καὶ Ξενοφῶντα, συνέστησαν· καὶ στρατηγοὺς αἰρῶνται ἑαυτῶν δέκα· τούτους δ' ἐψηφίσαντο ἐκ τῆς νικώσης, ὃ τι δοκῇ, ταῦτο ποιεῖν. Ἡ μὲν οὖν τοῦ παντὸς ἀρχὴ Χειρίσοφον ἐν ταῦθα κατελύθη, ἡμέρᾳ ἑκτῇ ἢ ἐβδόμῃ, ἀφ' ἧς ἤρθε.
- 13 Ξενοφῶν μὲντοι ἐβούλετο κοιτῇ μετ' αὐτῶν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι, νομίζων, οὕτως ἀσφαλέστερον εἶναι, ἢ ἰδίᾳ ἕκαστον στέλλεσθαι· ἀλλὰ Νέων ἔπειθεν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν πορεύεσθαι, ἀκούσας τοῦ Χειρίσοφου, ὅτι Κλέανδρος ὁ ἐν Βυζαντίῳ ἀρμοστὴς Φαίῃ, τρίηρεις ἔχων ἤρξεν εἰς
- 14 Κάλπης λιμένα· ὅπως οὖν μηδεὶς μετὰσχοι, ἀλλ' αὐτοὶ καὶ οἱ αὐτῶν στρατιῶται ἐκπλεύσειαν ἐπὶ τῶν τρίηρων, διὰ ταῦτα συνεβούλευε. Καὶ Χειρίσοφος, ἅμα μὲν ἀδυμῶν τοῖς γεγενημένοις, ἅμα δὲ μισῶν ἐκ τούτου τὸ στρά-
- 15 τευμα, ἐπιτρέπει αὐτῷ ποιεῖν, ὃ τι βούλεται. Ξενοφῶν δὲ ἔτι μὲν ἐπεχείρησεν ἀπαλλαγεῖς τῆς στρατιᾶς ἐκ-

υπερήμισυ] Equidem articulum το addendum cenleo.

11. ἑαυτούς τι ἂν] Copulam τι omittunt Juntina, Guelf. Eton.

12. Χειρίσοφον] Edd. vett. addunt καί, quod anteponi debebat; Guelf. addit τι καί. Ceterum ἢ τινος est pro αὐτίνος. Attice dictum.

13. Κλέανδρος δ'] Articulum cmitunt Edd. vett. Guelf.

14. μετὰσχοι] Eton. μετὰσχοι habet. το στράτευμα] Juntina, Guelf. το στρατιώματος.

ἰαντρέμιν αὐτῷ] Xenophontem intelligit Zeune cum Hutchinsono; equidem Xenophontis mentionem et nomen nōmis remotum esse paucis; igitur exercitum intelligo.

15. τῆς στρατιᾶς] Guelf. la τῆς στρατιᾶς.

πλεῦσαι· θυομένῳ δὲ αὐτῷ τῷ Ἠγεμόνι Ἡρακλεῖ, καὶ κοινουμένῳ, ὥστερα λῶον καὶ ἄμεινον εἶη στρατεῦσθαι, ἔχοντι τοὺς παραμείναντας τῶν στρατιωτῶν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι, ἐσήμηνεν ὁ θεὸς τοῖς ἱεροῖς, συστρατεῦσθαι. Οὕτω γίνεται τὸ στράτευμα τριχῇ· Ἀρκάδες μὲν καὶ 16 Ἀχαιοὶ πλείους ἢ τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι, ὅπλῃται πάντες· Χειρισόφῳ δὲ ὅπλῃται μὲν εἰς τετρακοσίους καὶ χιλίους, πελτασταὶ δὲ εἰς ἑπτακοσίους, οἱ Κλεάρχου Θράκες· Ξενοφῶντι δὲ ὅπλῃται μὲν εἰς ἑπτακοσίους καὶ χιλίους, πελτασταὶ δὲ εἰς τριακοσίους· ἵππικόν δὲ μόνος οὗτος εἶχεν, ἀμφὶ τοὺς τετταράκοντα ἵππείας.

Καὶ οἱ μὲν Ἀρκάδες, διαπραξάμενοι πλοῖα παρὰ 17 τῶν Ἡρακλεωτῶν, πρῶτοι πλεύουσιν, ὅπως ἐξαίφνης ἐπιπεσόντες τοῖς Βυθυνοῖς, λάβοιεν ὅτι πλείστα· καὶ ἀποβαίνουσιν εἰς Κάλπης λιμένα, κατὰ μέσον πῶς τῆς Θράκης. Χειρισόφος δ' εὐθύς ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν 18 Ἡρακλεωτῶν ἀρχάμενος, πεζῇ ἐπορεύετο διὰ τῆς χώρας· ἐπεὶ δ' εἰς τὴν Θράκην ἐνέβαλε, παρὰ τὴν θάλατταν ἐπορεύετο· καὶ γὰρ ἤδη ἦσθ' ἐνεῖ· Ξενοφῶν δὲ, πλοῖα λα- 19 βῶν, ἀποβαίνει ἐπὶ τὰ ὅρια τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἡρακλεωτίδος, καὶ διὰ μεσογαίας ἐπορεύετο.

ἴχοντι — συστρατεύεσθαι.] Juntina cum Guelf. hæc omisit, quia librarii oculus a verbo simili ad alterum aberravit.

16. τριχῇ] Guelf. τριχά. Verba καὶ πεντακόσιοι defunt in libro Brodæi, Paris. Eton.

ὅπλῃται πάντες.] Exciderunt hæc in Juntina.

μόνος οὗτος] Edd. vett. Guelf. οὗτος μόνον. sequens τοὺς post ἀμφὶ omittit Eton.

18. ἐνέβαλε] Guelf. ἐνέβαλλε. Deinceps Paris. Eton. habet: ἤν· καὶ γὰρ ἠσθ' ἐνεῖ, omisso ἤδῃ, quod Guelf. post ἠσθ' ἐνεῖ reponit. Chirifophus ἀσφάλειαν itineris secutus esse dicitur libri sequentis cap. 1. sect. 10.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΤΡΟΤ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ 5'.

CAPUT I.

ΟΝ μὲν οὖν τρόπον ἢ τε Χειρισόφου ἀρχὴ τοῦ παντὸς κατελύθη, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ στράτευμα ἐσχίσθη, ἐν τοῖς ἐπάνω εἴρηται. Ἐπραξαν δὲ αὐτῶν ἕκαστοι τάδε·² Οἱ μὲν Ἀρκάδες, ὡς ἀπέβησαν νυκτὸς εἰς Κάλπης λιμένα, πορεύονται εἰς τὰς πρῶτας κόμας, στάδια ἀπὸ θαλάττης ὡς πενήκοντα. Ἐπεὶ δὲ φῶς ἐγένετο, ἦγον ἕκαστος στρατηγὸς τὸ αὐτοῦ λάχος ἐπὶ κόμην· ὅποια δὲ μίζων κόμη ἐδόκει εἶναι, σύνδυο λόχους ἦγον οἱ στρατηγοί. Συνεβάλλοντο δὲ καὶ λόφον, εἰς ὃν δόιο πάντας· ἀλίζεσθαι· καὶ, ἅτε ἐξαίφνης ἐπιπεσόντες, ἀνδράποδά τε πολλὰ ἔλαβον, καὶ πρόβατα πολλὰ περιεβάλλοντο.

Οἱ δὲ Θρᾷκες ἡθροίζοντο οἱ διαφυγόντες· πολλοὶ δὲ⁴

1. Ὅτι μὲν οὖν τρόπον] Ab hoc capite initium novi libri Xenophontem exoritur fuisse, formula solennis proemii loco posita arguit, et jam olim monuit Muretus, cui nullus Editorum ante me paruit. Mirum tamen, in libro Parif. et Eton. omnium optimis, qui hucusque comparati fuerunt, deesse formulam hanc initialem a verbis inde Ὅτι μὲν οὖν τρόπον usque ad εἴρηται.

2. πενήκοντα] Parif. et Eton. πενήκοντα habent. Deinceps τὸν αὐτοῦ

λάχον dat Stephaniana secunda cum libro Brodæi et Parif.

μίζων κόμη] Alterum vocabulum omittit Parif. et Eton. sed recte descendit ex ingenio Xenophontis Zeune.

3. Συνεβάλλοντο] Guelf. συνεβάλλοντο habet, quod mihi præferendum videbatur. Paulo post collis hic dicitur τὸ συγκαίμενον.

ἀλίζεσθαι] Ita Steph. cum Parif. libro. ἀλλίζεσθαι Edd. vett. Guelf. Eton. deinde περιεβάλλοντο Guelf.

4. οἱ διαφυγόντες] Hoc vulgato δια-

διέφυγον, πελτασταὶ ὄντες, ὀπλίτας, ἐξ αὐτῶν τῶν χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ συνελέγησαν, πρῶτον μὲν τῷ Σμίκρητος λόχῳ, ἐνὸς τῶν Ἀρκάδων στρατηγῶν, ἀπionti ἤδη εἰς τὸ συγκεῖμενον, καὶ πολλὰ χρήματα ἄγοντι, ἐπιτίθενται.

5 Καὶ τέως μὲν ἐμάχοντο ἅμα πορευόμενοι οἱ Ἕλληνες· ἐπὶ δὲ διαβάσει χαράδρας τρέπονται αὐτούς· καὶ αὐτὸν μὲν τὸν Σμίκρητα ἀποκτινύουσι, καὶ τοὺς ἄλλους πάντας· ἄλλου δὲ λόχου τῶν δέκα στρατηγῶν, τοῦ Ἡγήσανδρου, ὀκτὼ μόνους κατέλιπον· καὶ αὐτὸς Ἡγήσανδρος βέσῳθη. Καὶ οἱ ἄλλοι μὲν λοχαγοὶ συνῆλθον, οἱ μὲν σὺν πράγμασιν, οἱ δ' ἄνευ πραγμάτων, οἱ δὲ Θρᾷκες, ἐπεὶ εὐτύχησαν ταῦτο τὸ εὐτύχημα, συνεβῶν τε ἀλλήλους, καὶ συνελέγοντο ἐρῳμένως τῆς νυκτός. Καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ κύκλῳ περὶ τὸν λόφον, ἔνθα οἱ Ἕλληνες ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐτάττοντο καὶ ἱππεῖς πολλοὶ καὶ

7 πελτασταὶ, καὶ αἰεὶ πλείονες συνέρρεον· καὶ προσέβαλλον πρὸς τοὺς ὀπλίτας ἀσφαλῶς· οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες οὔτε τοξότην εἶχον οὔτε ἀκοντιστήν οὔτε ἱππέα· οἱ δὲ προσθέοντες καὶ προσελαύνοντες ἠκόντιζον· ὅποτε δὲ αὐτοῖς ἐπίοιεν, ῥαδίως ἀπέφευγον· ἄλλοι δὲ ἄλλῃ ἐπετίθεντο. Καὶ τῶν μὲν πολλοὶ ἐτιτρώσκοντο, τῶν δὲ οὐδεῖς·

φύγοντες substituit Weiske. Deinceps ὄντας Edd. vett. Guelf.

ἐπιτίθενται] Ita Eton. cui vulgatum ἐπισκιδντο postponit mecum Porson. Idem liber sequens δὲ post ἐπὶ omittit.

5. τρίστοις] Barbari vel Thracæ; quod a Xenophonte non additum miratur Weiske.

αὐτὸν μὲν τὸν] Ita Edd. vett. Guelf. Vulgo est αὐτὸν τι τὸν. Etiam Eton. habet τὸν μὲν Σμίκρητα.

ἀποκτινύουσι] Ita Guelf. et Paris. magis Attice, quam quod vulgatur ἀποκτινύουσι.

ἄλλου δὲ λόχου] Ita Steph. cum libro Brodæi, Paris. et Amasæi versione. Vulgatum λοχαγοῦ revocavit

Weiske.

6. Καὶ οἱ ἄλλοι μὲν] Ita liber Eton. habet scriptum, ut voluit Leonclavius vulgatum καὶ ἄλλοι δὲ corrigi. Zeune hanc varietatem cum multis aliis neglexit.

πράγμασιν] Recte Amasæus πράγμα interpretatur, id est χρήματα, uti Hellenic. i. 6, 13. Esum huac Atticis vindicat Mœris.

ἐπὶ εὐτύχησας] Ita ex libro Eton. correxi vulgatum εὐτυχεσάντες.

τῇ ἡμέρᾳ κύκλῳ περὶ] Junt. Guelf. κύκλῳ τῇ ἡμέρᾳ περὶ, Aldina ἡσιν κύκλῳ τῇ ἡμέρᾳ περὶ. Deinceps ἐστρατοπεδεύοντες Edd. vett. Guelf. Eton.

ἐτάττοντο] Eton. anteponit huic verbum ἐμάχοντο.

ὥστε κινήσθαι οὐκ ἐδύναντο ἐκ τοῦ χωρίου, ἀλλὰ τελευ-
τῶντες καὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶργον αὐτοὺς οἱ Θραῖκες.
Ἐπὶ δ' ἀπορία πολλὴ ἦν, διελέγοντο περὶ σπανδῶν καὶ 9
τὰ μὲν ἄλλα ὠμολόγητο αὐτοῖς, ὁμήρους δ' οὐκ ἐδίδοσαν
οἱ Θραῖκες, αἰτούντων τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' ἐν ταύτῃ ἴσχε-
το. Τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀρκάδων οὕτως εἶχε.

Χειρίσοφος δὲ, ἀσφαλῶς πορευόμενος παρὰ θάλατ- 10
ταν, ἀφικνεῖται εἰς Κάλπης λιμένα. Ξενοφῶντι δὲ διὰ
τῆς μεσογαίας πορευομένῳ οἱ ἱππεῖς προκαταθέοντες ἐν-
τυγχάνουσι πρεσβύταις πορευομένοις ποι. Καὶ ἐπειθὴ
ἤχθησαν πρὸς Ξενοφῶντα, ἐρωτᾷ αὐτοὺς, εἴ που ἤσθη-
ται ἄλλου στρατεύματος ὄντος Ἑλληνικοῦ. Οἱ δ' ἔλε- 11
γον πάντα τὰ γεγενημένα, καὶ νῦν ὅτι πολιορκεῖνται ἐπὶ
λόφῳ, οἱ δὲ Θραῖκες πάντες περικεκυκλωμένοι εἰεν αὐ-
τούς. Ἐνταῦθα τοὺς μὲν ἀνθρώπους τούτους ἐφύλατ-
τεν ἰσχυρῶς, ὅπως ἡγεμόνες εἴεν, ὅπη δέοι σκοποὺς
δὲ καταστήσας δέκα, συνέλεξε τοὺς στρατιώτας, καὶ
ἔλεξεν·

Ἄνδρες στρατιῶται, τῶν Ἀρκάδων οἱ μὲν τεθνήσκουσιν, οἱ 12
δὲ λοιποὶ ἐπὶ λόφῳ τινὸς πολιορκεῖνται. Νομίζω δ'
ἔγωγε, εἰ καὶ ἐκεῖνοι ἀπολοῦνται, οὐδ' ἡμῖν εἶναι οὐδε-
μίαν σωτηρίαν, οὕτω μὲν πολλῶν ὄντων πολεμίων, οὕτω

10. προκαταθέοντες] Eton. liber simplex προκαθίστης habet; verbum cum nomine οἱ ἱππεῖς refertur ad dativum Ξενοφῶντι πορευομένῳ, quem male interpretatur Zeune absolute positum effec.

πρεσβύταις] Ita ex margine Steph. et Paris. cum Brodæo, Mureto, Larchero vulgatum πρεσβυταῖς correxit Zeune.

ἰσχυρῶς] Eton. ἰσχύ. Sequens ὄντος ex Guelf. receptum Zeune Attice abundare ait, et comparat locum Platonis in Phædone sect. 58. ὡς διὰ τούτου ὁρανοῦ ὄντος τὰ ἄστρα χωρεῖντα.

Quem locum qui propius inspiciet, falso hoc positum a Zeunio statim animadvertet. Igitur Weiske struthura verborum Attica ὄντος positum ait pro si ἤσθηται ἄλλο στρατεύμα Ἑλληνικόν που εἴναι. Mihi ὄντος displicet.

11. ἐφύλαττεν] Hoc vulgari ἐφύλαττον ex Guelf. prætulit Zeune. Idem liber deinceps habet ἴππῳ.

δέκα] Numerum omisit Eton. et Paris.

12. εἰ καὶ ἐκεῖνοι] Ex Guelf. καὶ adscivi.

- 13 δὲ τεταρασκηκότων. Κράτιστον οὖν ἦρῶν, ὡς τάχιστα
βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ὅπως, εἴ τι εἰςέ σῶσι, σὺν ἐκείνοις
μαχώμεθα, καὶ μὴ, μόνοι λειφθέντες, μόνοι καὶ κινδο-
14 νεύσωμεν. Νῦν μὲν οὖν στρατοπεδεύομεθα, προελθόν-
τες, ὅσον ἂν δοκῇ καιρὸς εἶναι εἰς τὸ δειπνοποιεῖσθαι·
ἕως δ' ἂν πορευώμεθα, Τιμασίῳ, ἔχων τοὺς ἰππέας,
προελαυνέτω, ἐφορῶν ἡμᾶς, καὶ σκεπείτω τὰ ἔμπροσθεν,
15 ὡς μηδὲν ἡμᾶς λάθῃ. Παρέπεμψε δὲ καὶ τῶν γυμνῆ-
των ἀνθρώπους εὐζώνους εἰς τὰ πλάγια καὶ εἰς τὰ
ἄκρα, ὅπως, εἴ που τι ποθὲν καθορῶεν, σημαίνουσιν· ἐκέ-
λευε δὲ καίειν ἅπαντα, ὅτῳ ἐντυγχάνουσιν καυσίμῳ·
16 Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀποδραΐμεν ἂν οὐδαμῷ ἐνθένδε· πολλή
μὲν γὰρ, ἔφη, εἰς Ἡράκλειαν πάλιν ἀπιέναι, πολλή δὲ,
εἰς Χρυσόπολιν διελθεῖν· οἱ δὲ πολέμιοι πλησίον· εἰς
Κάλπης δὲ λιμένα, ἔνθα Χειρίσοφον εἰκάζομεν εἶναι, εἰ
σέσωσται, ἐλαχίστη ὁδός. Ἀλλὰ δὴ ἐκεῖ μὲν οὔτε πλοῖά
ἔστιν, οἷς ἀποπλευρούμεθα· μένουσι δὲ αὐτοῦ οὐδὲ μίαις
17 ἡμέραις ἐστὶ τὰ ἐπιτήδεια. Τῶν δὲ πωλιορκουμένων ἀπο-
λομένων, σὺν τοῖς Χειρίσοφου μόνοις κάκιόν ἐστι διακιν-

13. *κινδυνεύωμεν*] Paris. liber præ-
sens *κινδυνεύωμεν* habet.

14. *στρατοπεδεύομεθα*] Ita Paris.
liber. *στρατοπεδισοῦμεθα* Edd. vett.
Guelf. *στρατοπεδισοῦμεθα* vulgabatur.
Deinceps *περιελθόντες* est in Paris. E-
ton. Antecedens μὲν post νῦν omittit
Eton.

ἔειπεν—διπτικοποιεῖσθαι] Non respicere
ad coenæ tempus Xenophontem, sed
ad justum exercitationis modum, ut
non defatigati salubrem tamen et ju-
cundam coenam capiant, monet
Weiske.

ἰσπίας] Vulgatum *ἰσπῖς* correx-
it Zeune. Deinde *προελαυνέτω* habet
Paris.

ἐφορῶν ἡμᾶς] Ita ut nos observet,
Hutchinson.

15. *εἰς τὰ ἄκρα*] Ex Brodæi libro et
Eton. *εἰς* adscivit Zeune.

16. *Ἡμεῖς μὲν γὰρ*] Eton. μὲν omi-
ssit. Deinde *οὐδαμῷ ἐνθένδε* πάλιν
Paris. πάλιν μὲν γὰρ, ἔφη, Eton. unde
vulgatam scripturam et distinctionem
loci: *οὐδαμῷ ἐνθένδε* ἢ πάλιν μὲν,
ἔφη, mutavi.

Χρυσόπολιν] Paris. Eton. *ισχὺς ἐν*
πάλιν. sequens *εἰκάζομεν* ex libro Pa-
ris. Eton. et margine Steph. vulgato
νομίζομεν substituit.

Ἀλλὰ δὴ ἐκεῖ] Edd. vett. Guelf.
ἀλλ' ἔφη ἐκεῖ. Sequens *οὐδὲ μίαις*
cum Paris. et Hutchinsono dedit
Zeune pro *οὐδὲ μίαις*.

17. *ἀπολομένων*] Ita cum Stephano
Zeune. *ἀπολλομένων* Junt. et Guelf.
ἀπολλομένων Castl. *ἀπολλομένων* Al-
dina, *ἀπολλομένων* Paris.

κάκιον—*ἢ σκώπτοντες*] Paris. Eton.
κακίον. deinceps Edd. vett. Guelf.
dabant *σκώπτοντες* ἢ *πρόστας*. Paris. ha-

ἀποκτείνῃ, ἢ σωθέντων πάντας εἰς ταυτὸν ἐλθόντας κοινῇ
τῆς σωτηρίας ἔχεισθαι. Ἀλλὰ χρὴ παρασκευασαμέ-
νους τὴν γνώμην πορεύεσθαι, ὡς νῦν ἡ εὐκλειῶς τελευτή-
σαι ἔστιν, ἢ κάλλιστον ἔργον ἐργάσασθαι, Ἕλληνας
τοσαύτους σώσαντας. Καὶ ὁ θεὸς ἴσως ἄγχι οὕτως, ὅς 18
ταὺς μεγαληγορήσαντας, ὡς πλείον φρονούντας, ταπει-
νῶσαι βούλεται· ἡμᾶς δὲ, τοὺς ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρχομέ-
νους, ἐπιμεινέστερους ἐκείνων καταστήσας. Ἀλλ' ἔπεισθαι
χρὴ, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, ὡς αἰν τὸ παραγγελλόμενον
ἴσθησθε ποιῆν.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἤγαγε. Οἱ δ' ἱππεῖς, διασπυρέμενοι 19
ἐφ' ὅσον καλῶς εἶχεν, ἔκαιον, ἢ ἐβάδιζον. Καὶ οἱ πελ-
τασταὶ ἐπιπαριόντες κατὰ τὰ ἄκρα, ἔκαιον πάντα, ὅσα
καύσιμα εἴδον· καὶ ἡ στρατιὰ δὲ, εἴ τι τι παραλειπο-
μῖνῳ ἐντυγχάνοιεν· ὥστε πᾶσα ἡ χώρα αἴψεσθαι ἐδόκει,
καὶ τὸ στράτευμα πολὺ εἶναι. Ἐπεὶ δ' ὥρα ἦν, κατε- 20
στρατοπεδεύσαντο ἐπὶ λόφῳ ἐκβάντες, καὶ τὰ τε τῶν
πολεμίων πυρὰ εἴδον, (ἀπειχον γὰρ ὡς τετταράκοντα
στάδια) καὶ αὐτοὶ ὡς ἐδύναντο πλείωτα πυρὰ ἔκαιον.

bet ἢ τῶνδε συνδύναν, πάντας. Margo
Villoif. ἰσχύειν ἢ συνδύναν. Sed ita
præcedentia aliter scribenda fuerunt,
ita fere: Τῶν δὲ πολεμικῶν ἀποκτε-
νέμεναι μὲν οὐκ οὕτως X. καὶ οὐκ ἴσται διακ.
συνδύναν ἢ (addito etiam ἰσχύειν)
πάντας ἴσται εἰς ταῦτ' ἐλθόντας—
ἴχουσαι. Equidem cum Zeunio et
Weiskio scripturam marginis Steph.
et libri Eton. secutus sum.

ὡς νῦν] Edd. vett. Guelf. ὡς omit-
tunt. Deinceps σύνσεσθαι habet E-
ton.

18. ὡς πλείον] Edd. vett. Guelf.
ὅτι πλείον. Ad πλείον intellige τοῦ
καρῶ.

ἴσθησθε] Paris. Eton. ἴσθησθε ha-
bent.

19. διασπυρέμενοι] Male Eton. σπυ-
ρέμενοι, et deinceps cum Guelf. et

Edd. vett. ἴχον.

ἔκαιον, ἢ ἐβάδιζον] Exciderunt hæc
in Junt. Guelf. Eton. habet Aldina,
Steph. Paris. ἢ ἐβάδιζον margo Vil-
loif.

ἐπιπαριόντες] Male Paris. Eton.
simplex παριόντες habent. Sequens
ἄκρα ex margine Steph. Paris. Eton.
pro vulgato μακρὰ recepit Welfius et
Hutchinson.

εἰ τι παραλειπομῖνῳ] Edd. vett.
Guelf. τι παραλειπέμεν. Sequens
ἐντυγχάνουσιν Zeune ex Edd. vett. et
Guelf. in ἐντυγχάνουσιν mutavit.

αἴψεσθαι] Ita liber Brodæi, Paris.
Eton. margo Steph. Ante Hutchin-
sonianam legebatur καίσεσθαι.

20. ἐπὶ λόφῳ] Eton. ἐπὶ τὸν λόφον.
Idem deinceps ἢ pro γὰρ habet.
Postea σταδίου Paris.

- 21 Ἐπεὶ δὲ ἐδείπνησαν τάχιστα, παρηγγέλθη τὰ πυρὰ κατασβενῆναι πάντα. Καὶ τὴν μὲν νύκτα Φυλακὰς ποιησάμενοι ἐκάθευδον· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ προσευξάμενοι τοῖς Θεοῖς, καὶ συνταξάμενοι ὡς εἰς μάχην, ἐπορεύοντο ἢ 22 ἐδύναντο τάχιστα. Τιμασίῳ δὲ καὶ οἱ ἱππεῖς, ἔχοντες τοὺς ἡγεμόνας καὶ προελαύνοντες, ἔλαθον αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λόφῳ γενόμενοι, ἔνθα ἐπολιορκῶντο οἱ Ἕλληνες. Καὶ οὐχ ὀρῶσιν αὐτε τὸ Φίλιον στράτευμα, οὔτε τὸ πολέμιον (καὶ ταῦτα παραγγέλλουσι πρὸς τὸν Ξενοφῶντα καὶ τὸ στράτευμα) γραιδία δὲ καὶ γερόντια καὶ προβάτια ὀλίγα 23 καὶ βῆς καταλελειμμένους. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον θαῦμα ἦν, τί εἴη τὸ γεγενημένον· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν καταλελειμμένων ἐπυνθάνοντο, ὅτι οἱ μὲν Θραῖκες εὐθὺς ἀφ' ἐσπέρας ὥχοντο ἀπίοντες· ἔωθεν δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἔφασαν οἴχεσθαι· ὅπου δὲ, οὐκ εἰδέναι.
- 24 Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἀμφὶ Ξενοφῶντα, ἐπὶ ἡρίστησαν, συσκευασάμενοι ἐπορεύοντο, βουλόμενοι ὡς τάχιστα συμμῖξαι τοῖς ἄλλοις εἰς Κάλπης λιμένα. Καὶ πορευόμενοι εἰσὼν τὸν στίβον τῶν Ἀρκάδων καὶ Ἀχαιῶν κατὰ τὴν ἐπὶ Κάλπης ὁδόν. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο εἰς τὸ αὐτὸ, ἄσμενοί τε εἶδον ἀλλήλους, καὶ ἡσπάζοντο ὥσπερ 25 ἀδελφούς. Καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ Ἀρκάδες τῶν περὶ Ξενο-

21. *ἰδείσθαι τάχιστα*] Male vulgo distinguitur *ἰδείσθαι, τάχιστα*, recte monente Abreschio in Auctario Dilucid. Thucyd. p. 346. cuius locum annotavit Porson, addens rariorem formam ex Dromone Comico Athenæi ix. p. 409. F. *ἰπεὶ δὲ θάττον ἡμιν ἡμετηρότης*. Liber Eton. *τάχιστα* omisit.

πάντα. Καὶ] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgo legitur *παντας*.

22. *προελαύνοντες*] Eton. *προελαύνοντες—ἐλάθοναι*.

παραγγίλλουσι] Eton. *ἰπαγγίλλουσι*. quod præferendum puto, aut *ἀπαγγίλλουσι* scribendum.

προβάτια] Margo Steph. Paris. Eton. *πρόβατα* habent.

23. *ἰαυτα δὲ καὶ*] Ex Eton. καὶ adiecti. Sequens *μιν* omittunt Edd. vet. cum Guelf. ut postea *ἰαυτοὶ* et *ἰαυτοὶ* ἢ defunt in Eton.

24. *τὴν ἐπὶ*] Eton. *ἰαυτοὶ* male omisit. Sequens *εἰς τὸ αὐτὸ* ex margine Steph. libro Brodæi, Paris. Eton. receipt Zeune, cum antea esset *εἰς τὸ αὐτὸ*. Pro *στίβον* Amasæus *στίφος* legit et *στίφος* vertit.

25. *τῶν περὶ*] Male Junctina cum Guelf. *τῶν ἐπὶ—οἰόμεθα—ἰαυτοὶ* τὰ πρῶτα habet.

φῶτα, τί τὰ πυρὰ κατασβέσειαν· ἡμεῖς μὲν γὰρ, ἔφασαν, ὥμεθα, ὑμᾶς τὸ μὲν πρῶτον, ἐπεὶ τὰ πυρὰ οὐχ ἑωρῶμεν, τῆς νυκτὸς ἤξειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους· (καὶ οἱ πολέμιοι δὲ, ὥς γ' ἡμῖν ἐδοκουν, ταῦτο δέισαντες ἀπῆλθον· σχεδὸν γὰρ ἀμφὶ ταῦτον τὸν χρόνον ἀπῆσαν.) Ἐπεὶ δ' οὐκ ἀφίκεσθε, ὁ δὲ χρόνος ἐξῆκεν, ὥμεθ', 26 ὑμᾶς, πωθομένους τὰ παρ' ἡμῖν, φοβηθέντας οἴχεσθαι ἀποδράντας ἐπὶ θάλατταν· καὶ ἐδοκεῖ ἡμῖν, μὴ ἀπολείπεσθαι ὑμῶν. Οὕτως οὖν καὶ ἡμεῖς δεῦρο ἐπορεύθημεν.

CAP. II.

ΤΑΥΤΗΝ μὲν οὖν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ ὑλίζοντο ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ πρὸς τῷ λιμένι. Τὸ δὲ χωρίον ταῦτο, ὃ καλεῖται Κάλπη λιμὴν, ἔστι μὲν ἐν τῇ Θράκῃ τῇ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἀρχαῖα δὲ ἡ Θράκη αὕτη ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου μέχρις Ἡρακλείας, ἐπὶ δεξιὰ εἰς τὸν Πόντον εἰσπλέοντι. Καὶ τριῆρι μὲν ἐστὶν εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Βυζαντίου κόπαις ἡμέρας μάλα μακρᾶς πλῆυς· ἐν δὲ τῷ μίσῳ ἄλλη μὲν πόλις οὐδεμία, οὔτε Φιλία, οὔτε Ἑλλη-

καὶ οἱ πολέμιοι δὲ] Particulam δὲ ex Eton. inferuit Zeune.

26. ἀφικνῶσθε] Liber Brodæi, Paris. Eton. ἀφικνῶσθι dedit, quod recepi, eoque magis relinquendum erat antiquum ἔξειν, quod in ἔξιν mutavit Zeune, ut temporum consecutio constaret. Suidas enim ex h. l. ἔξιν referens παρῆχεν interpretatus est. Deinceps πωθομένους pro πωθόμενοι est in Edd. vet.

1. πρὸς τῷ λιμένι] Ita Stephanus ex libris scriptis sine dubio edidit. Vulgatum ἐν τῷ λ. revocarunt Zeune et Weiske, eodem tamen sensu, quem addita ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ suadent. Sed id ipsam membrum impedit, quominus dictionem obscuriorem subjunctam ferre liceat, ubi distincta locorum notatione opus erat. Scio

μάχην ἐν Κερύθῳ Agefilai vii. 5. esse signatam ad Corinthum, ἐν Κερυνίῳ in Memorab. simileque notationes locorum licet multis in scriptorum locis reperire, ubi tamen notione generali nec distincta loci notatione desungi licebat. Comparat Weiske τὸ ἔρος τὸ ἐν τῷ λιμένι idque ait esse pro πρὸς τῷ λιμένι. Sed unde didicerat vir doctus, montem extremum fuisse; non ipso portu inclusum?

ὁ πωλιῶται] Eton. omittit Z. Deinceps ἐπὶ δεξιᾷ Guelf. Arrianus in Periplo de eadem re ἐν δεξιᾷ habet.

2. τριῆρι] Ita Paris. Eton. et margo Villosi. Vulgatum τριῆρας ferri non poterat. Sed statim pejus μακρᾶς habet Eton. cum margine Steph.

νῆς, ἀλλ' ἡ Θερᾶνες οἱ Βιδυνοί· καὶ οὓς ἂν λάβωσι τῶν
 Ἑλλήνων ἢ ἐκπίπτοντας ἢ ἄλλως πως, δεινὰ ὑβρίζειν
 3 λέγονται τοὺς Ἑλληνας. Ὁ δὲ Κάλπης λιμὴν ἐν μέσῳ
 μὲν κεῖται ἐκατέρωθεν πλεόντων ἐξ Ἡρακλείας καὶ Βυ-
 ζαντίου· ἔστι δ' ἐν τῇ θαλάττῃ προκείμενον χωρίον, τὸ
 μὲν εἰς τὴν θαλάτταν καθήκον αὐτοῦ, πέτρα ἀπορρώξ,
 ὕψος, ὅπῃ ἐλάχιστον, οὐ μείον εἴκοσιν ὀργυίων· ὁ δὲ αὐ-
 χὴν, ὁ εἰς τὴν γῆν ἀνήκων τοῦ χωρίου, μάλιστα τεττάρων
 πλεῖστων τὸ εὖρος· τὸ δ' ἐντὸς τοῦ αὐχένος χωρίον, ἱκανὸν
 4 μυρίοις ἀνθρώποις οἰκῆσαι. Λιμὴν δ' ὑπ' αὐτῇ τῇ πέ-
 τρα, τὸ πρὸς ἐσπέραν αἰγιαλὸν ἔχων. Κρήνη δὲ ἡδεὺς
 ὕδατος καὶ ἀφθόνου ρέουσα ἐπ' αὐτῇ τῇ θαλάττῃ, ὑπὸ
 τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ χωρίου. Εὐλα δὲ, πολλὰ μὲν καὶ
 ἄλλα, πάνυ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ ναυπηγήσιμα ἐπ' αὐτῇ
 5 τῇ θαλάττῃ. Τὸ δὲ ὄρος τὸ ἐν τῷ λιμένι εἰς μεσόγαιαν
 μὲν ἀνήκει, ὅσον ἐπὶ εἴκοσι σταδίους, καὶ ταῦτο γεῶδες
 καὶ ἄλιθον· τὸ δὲ παρὰ θαλάτταν, πλεόν ἢ ἐπὶ εἴκοσι

ἀλλ' ἡ Θερᾶνες οἱ Βιδυνοί] Paris. E-
 ton. Regii B. C. ἀλλὰ Θερᾶνες Βιδυνοί.
 Sed ἀλλ' ἢ præcedente ἄλλος ita est
 in Econ. ii. 13. Hieronis v. 2. Male
 Edd. vet. Guelf. Θερᾶνες ἢ Βιδυνοί ha-
 bent. Arrianus Periplus p. 14. de
 Parthenio fluvio: μίχρει ταῦτι Θερᾶνες
 οἱ Βιδυνοὶ ἵκονται, ὅν καὶ Πισοφῶν ἐν
 τῇ συγγραφῇ μνήμη ἰσχυρίζεται, ὅτι
 μαχημάτωντι εἰν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν.
 Zeunianum Θερᾶνες οἱ Βιδυνοὶ deseruit
 Weiske. Noster Hellenic. i. 3, 2.
 τοὺς Βιδυνοὺς Θερᾶνες, iii. 2, 2. τὴν Βι-
 δυνοῖα Θερᾶνη, sed Herodotus i. 28.
 Θερᾶνες οἱ Θουοὶ σὶ καὶ Βιδυνοὶ habet.

λέγονται τοὺς Ἑλληνας] Econ. ἐλγυ-
 χονται. Verba τοὺς Ἑλλ. Muretus
 delenda censuit; nec video, quomo-
 do ad simplicitatem orationis deferri
 commodè possint cum Zeunio. Idem
 Econ. ἢ post ἰσχυρίζονται omittit.
 3. ἐν τῇ θαλάττῃ] Muretus δὲ τῆς
 θαλάττης scriptum maluit.

ἢ εἰς τὴν γῆν] Articulum ex Paris.
 Econ. adieci. Sequens μάλιστα Bro-
 ðæus cum libro Paris. in εὐ μάλιστα

mutari voluit.

οἰκῆσαι] Stephani emendationem
 vulgato οἰκῆσαι, quod est etiam in E-
 ton. prætulit Hutchinson. οἰκῆσαι Paris.
 οἰκῆσαι dedit Stephanus.

4 ἡδὺς] Arrianus Periplus p. 13. ἢ
 δι Κάλπης λιμὴν ἰσχυρίζεται χωρίον ἰσχυρὸν,
 καὶ ἰσχυρὸς ἱερὸς, καὶ ἰσχυρὸν ἐν αὐτῇ
 ψυχροῦ καὶ καυροῦ ὕδατος, καὶ ἰσχυρὸν
 ἔλαιον πρὸς τῇ θαλάττῃ ἔλαιον ναυπηγ-
 σίμων, καὶ αὐτὰ ἰσχυρὰ, ταῦτα Πισο-
 φῶντι τῇ πρὸς Βιδυνοὺς ἀδύεται. Hac
 pertinet locus Geoponicorum ii. 6, 9.
 ἐπὶ δὲ ὕδατα καὶ ἰσχυρὰ τὴν θαλάτταν
 διὰ τῆς γῆς ἰσχυρὰ πολλὰ ἔλαιον ἐν τῇ
 θαλάττῃ ἰσχυρὰ αὐτὸς ἀναβλῶν, κα-
 θάρσει ἰσχυρὸν ἐν Ἀρδῇ ὕδατος καὶ ἐν
 Ἡρακλείᾳ τοῦ Πόντου. ad quem lo-
 cum doctissimus interpres Niclas,
 eum commentarios scriberet, Xenophontei
 loci non recordabatur.

πάνυ δὲ πολλὰ] Hæc liber Econ.
 omittit.

5 μὲν ἀνήκει] Juntina μὲν omittit.
 Sequens ἔλαιον esse pro λίαντι recte
 annotavit Hutchinson.

σταδίους, δασὺ πολλοῖς καὶ παμποδαποῖς καὶ μεγάλοις
 ζύλοις. Ἡ δ' ἄλλη χώρα καλὴ καὶ πολλή· καὶ κῶ-6
 μαι ἐν αὐτῇ εἰσι πολλαὶ καὶ εὖ οἰκούμεναι· φέρει γὰρ ἡ
 γῆ καὶ κριθὰς καὶ πυροὺς καὶ ὄσπρια πάντα καὶ μελί-
 νας καὶ σῆσαμον καὶ σῦκα ἀρχοῦντα καὶ ἀμπέλους πολ-
 λὰς καὶ ἡδυσίους, καὶ τᾶλλα πάντα, πλὴν ἐλαιῶν.

Ἡ μὲν χώρα ἦν τοιαύτη.

Ἐσκήρουν δὲ ἐν τῷ αὐγιαλῷ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ· εἰς δὲ 7
 τὸ πάλισμα ἂν γενόμενον οὐκ ἐβούλοντο στρατοπεδεύε-
 σθαι· ἀλλὰ ἐδοκεῖ καὶ τὸ ἐλθεῖν ἐνταῦθα ἐξ ἐπιβουλῆς

6. εὖ οἰκούμεναι] Eton. εὖ omittit,
 cuius tamen rationem reddit sequens
 γὰρ.

σῆσαμον] Edd. vett. Guelf. σῆσαμον,
 Paris. Eton. σῆσαμα. Pollux iii. 22.
 ex h. l. vites ἡδυσίους posuit.

7. ἐπὶ τῇ] Margo Steph. Paris. E-
 ton. περὶ τῇ habent.

εἰς δὲ τὸ πάλισμα ἂν γενόμενον] Vul-
 gaturn γινόμενον ex Paris. libro muta-
 vit Zeune, qui eis τὸ πάλ. positum ait
 pro ἐν δὲ τῇ πάλισματι ἂν γινόμενον.
 Vulgaturn vertunt: in oppidum vero
 licet pervenissent, castra tamen ibi lo-
 care volebant. Quæ sententia ex
 græcis verbis extorqueri non potest.
 Zeone hunc eorum sensum refert:
 sed in urbem se venissent, non ibi castra
 fixissent. Weiske vulgatum ita inter-
 pretari etiam licere ait: ita vero, ut
 facile in civitatem coalescerent. Ipse
 cum Zeonio eis γινόμενον ἂν πάλισμα
 vertit: in loco, qui facile futurus fuisset
 oppidum; sive in loco urbi condenda
 apto. Priusquam de sensu loci
 disputemus, locus ipse, ad quem in
 vicinia castra habebant Græci, dili-
 gentius erit examinandus. Χωρίον dicit
 Xenophon portum Κέλης, isthmi
 genos, quem μυρίαι ἀνδράποισι ad ha-
 bitandum sufficere ait. Extra isthmum
 in terra continenti et remotæ
 a portu videntur fuisse κῶμαι illæ, de
 quibus sect. 6. Xenophontem crimi-
 nantur sect. 14. velle cum τὸ χω-
 ρίον εἰσέλαι. Hoc idem esse videtur,
 quod τὸ ἱερμῶν χωρίον, in quo depo-
 nere impeditanda jubet milites Xe-
 nophon sect. 21. Sed milites refor-

midant locum, sect. 22. Eo tamen
 ducunt duces reliquos ex infelici ex-
 peditione milites cap. 3, 1. eis τὸ ἱερ-
 μῶν χωρίον, quod fossa et vallo mu-
 niunt. De eodem est cap. 4, 4. τῇ
 πάλισμῳ τὸ χωρίον. Vix igitur dubi-
 tare licet, ipsum Κέλης λιμένα esse
 illud χωρίον ἱερμῶν, quod Xenophon-
 tem velle occupare et colonis græcis
 ibi collocatis exstruere suspicabantur
 milites. Tota vero narratio docet,
 locum tum fuisse vacuum et defer-
 tum. Hunc ipsum portum intelli-
 gendum cenfeo in verbis illis, de
 quibus dubitatur: eis δὲ τὸ πάλισμα
 ἂν γινόμενον οὐκ ἐβούλοντο στρατοπεδεύ-
 εσθαι. Sed antequam verba πάλισμα
 ἂν γινόμενον adjungerentur, nominan-
 dus erat ipse locus. Igitur eis δὲ τὸ
 χωρίον excidisse puto. Sequentia vero
 nec ipsa integra esse cenfeo, sed de-
 esse quædam, quibus Xenophontis
 opinio de loco urbi exstruendæ com-
 modo contineretur. Verba enim,
 uti nunc habent, nimis breviter et
 abrupta sunt, quam ut commodam
 inde sententiam extunderet liceat.
 Omnino verba hæc πάλισμα ἂν γινό-
 μιν mihi hoc in loco spuria et aliena
 esse videntur. Causa enim de-
 mum redditur timoris militum ver-
 bis illis: ἀλλὰ ἰδοὺ—βουλομένην τι-
 νῶν κατοικίῃσι πόλιν. Mentio igitur
 illa prior πάλισματος ἂν γινόμενον in-
 tempestiva et ab illo loco aliena esse
 mihi videtur.

στρατοπεδεύεσθαι] Eton. στρατοσι-
 δύναι habet; deinde Edd. vett. Guelf.
 Eton. κατοικῆσαι.

8 εἶναι, βουλομένων τινῶν κατοικίσαι πόλιν. Τῶν γὰρ στρατιωτῶν οἱ πλείστοι ἦσαν οὐ σπάνει βίου ἐκπελευκότες ἐπὶ ταύτην τὴν μισθοφορὰν, ἀλλὰ τὴν Κύρου ἀρετὴν ἀκούοντες, αἱ μὲν καὶ ἄνδρας ἄγοντες, οἱ δὲ καὶ προσηλωκότες χρήματα, καὶ τούτων ἕτεροι ἀποδεδρακότες πατέρας καὶ μητέρας, οἱ δὲ καὶ τέκνα καταλιπόντες, ὡς, χρήματα αὐτοῖς κτησάμενοι, ἤζοντες πάλιν, ἀκούοντες καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παρὰ Κύρῳ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ πράττειν. Τοιαῦτοι οὖν ὄντες, ἐπεψύμουν εἰς τὴν Ἑλλάδα σῶζεσθαι.

9 Ἐπειδὴ δὲ ὑστεραία ἡμέρα ἐγένετο τῆς εἰς ταῦτο συν-

8. ἄνδρας ἄγοντες] Juntina et Guelf. ἄνδρας, Aldina ἄνδρας omittit, Castalio cum Brodæo ἄνδρας posuit.

οἱ δὲ καὶ προσηλωκότες] Junt. Guelf. ἄγοντες πρὸς ἀνηλωκότες, Aldina ἄνδρας προσηλωκότες. Castalio ἄνδρας πρὸς ἀνηλωκότες. et sic Amasæus: ad eam quam impenderant pecuniam, viros etiam secum traxerant. προσηλωκότες cum Stephano dedit Zeune: προσηλωκότες recepit Weiske ex libro Paris. et Eton. Equidem simplicem et brevissimam emendandi rationem secutus sum, quam idem liber Paris. et Eton. offerunt, ut verba οἱ δὲ καὶ adsumerem et hoc in loco infererem. Deinde, ubi vulgo erat οἱ δὲ καὶ τούτων ἴσμεν, vitio orationis manifesto, quod mihi artificio in crustare conatus est Weiske, iidem illi Codices verba priora οἱ δὲ recte omittunt. Ita apparet origo corruptelæ totius loci. Librarii scilicet verba οἱ δὲ καὶ posteriorem in locum retulerunt, quæ ad priorem pertinent.

πολλὰ καὶ ἀγαθὰ] Edd. vett. Guelf. πολλὰ ἄγαν. De hoc genere Græcorum est in Isocratis Panegyrico sect. 40. De Cyri mercenariis militibus: οὐκ ἀριστίνδην μὲν ἰσχυρίσµινους, ἀλλ' οἱ διὰ φαιδύοντα ἐν ταῖς ταυτῶν πόλεσιν οὐχ οἷοι τ' ἦσαν εἶναι.

Τοιαῦτα οὖν] Eton. οὖν omittit. Idem deinceps cum Paris. et margine Steph. ἰσάδων dat pro ἰσάδωµον.

9. ἡμέρα ἰγίνετο] Pernoctasse Græcos sub dio in litore maris, monuit sect. 1. ταῦτα μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἐκλίπτετο ἐπὶ τῷ αἰγυλιῷ. Nunc dies illucescit: ἰσάδῃ δὲ ἡμέρα ἰγίνετο. Hucusque bene. Sed sequitur in vulgata, quam sequitur Weiske: τῷ εἰς ταῦτό (Eton. αὐτόν, Paris. ταῦτόν) ἐσόδου, quæ unde pendeant, non apparet. Recte. igitur ex libro Paris. et Eton. ὑστεραία inferuit Zeune, quamquam in Paris. est ὑστερία. Quod ait Weiske, hunc esse puerilem verborum ambitum pro τῷ δὲ ὑστεραία, quem nemo intelligenter probaverit; hanc enim brevitatem solius dativi in ἰσάδῃ et ὑστεραία usum postulare, quæ in numeris majonibus minus sit necessaria; vereor ut multis approbaturus sit; multo minus, quod ipse conjecit, ἰσάδῃ δὲ ἡμέρα τισέστη ἰγίνετο. Nam ita addendum erat ἀπὸ τῆς—ἐσόδου. Quod numerum hunc confirmat; ait a sequentibus, ἥδη γὰρ ἦσαν περυσταῖοι (οἱ παρῶν), in eo gravem viri docti errorem animadvertit etiam Halbkart. Weiske enim posuit hæc: Nam postridie ipsi diei, quo cæsi erant Arcades, reliqui Græci se cum iis ad Calpes portum rursus conjunxerant. Itaque de tribus aut certe duobus diebus antea nihil narravit. At cap. 1. sect. 6. narrat Arcadum eadem, quos congregatus in colle ἄμα τῇ ἡμέρᾳ (igitur postridie) iterum aggrediuntur Bithyni; tandem foedus inquit hoc altero die.

ὄδῳ, ἐκ' ἐξόδῳ ἐθύετο Ξενοφῶν· ἀνάγκη γὰρ ἦν, ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξάγειν· ἐπενόει δὲ καὶ τοὺς νεκροὺς θάψαι. Ἐπὶ δὲ τὰ ἱερὰ ἐγένετο, εἶποντο καὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς μὲν πλείστους ἐνθαπερ ἔπесον, ἐκάστους ἔθαψαν (ἤδη γὰρ ἦσαν πεμπταῖοι, καὶ οὐχ οἷόν τε ἀναιρεῖν ἐτι ἦν) ἐνίοις δὲ τοὺς ἐκ τῶν ὁδῶν συνενεγκόντες, ἔθαψαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἐδύναντο κάλλιστα· οὓς δὲ μὴ εὕρισκον, κενοτάφιον αὐτοῖς ἐποίησαν μέγα, [καὶ πυρὰν μεγάλην,] καὶ σταφάνους ἐπέθεσαν. Ταῦ- 10
τα δὲ ποιήσαντες ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Καὶ τότε μὲν δειπνήσαντες ἐκοιμήθησαν· τῇ δ' ὑστεραία συνῆλθον οἱ στρατιῶται πάντες, (συνῆγον δὲ αὐτοὺς μάλιστα Ἀγασίας Στυμφάλιος ὁ λοχαγός, καὶ Ἰερώνυμος Ἡλείος λοχαγός, καὶ ἄλλοι πρεσβύτατοι τῶν Ἀρκάδων)· καὶ δόγμα ἐποίησαντο, ἐάν τις τοῦ λοιποῦ μηνοςθῇ 11
δίχα τὸ στράτευμα ποιεῖν, θανάτῳ αὐτὸν ζημιῶσθαι· καὶ κατὰ χώραν ἀπιέναι, ἥπερ πρόσθεν εἶχε τὸ στρά-

Nocte insequenti Blithyni timentes Græcorum cum Xenophonte adventum diffugiunt, sect. 23. mane vero die tertio Arcades oppugnati antea ex colle abeunt; quos consequuntur Græci, eodem, ut videtur, die inclinato tamen, sect. 24. Nam dicuntur abiisse a colle, καὶ ἤριστον. Noctem igitur aut una transegerunt in itinere, aut in litore prope portum Calpæ. Idem etiam diem sequentem vel quartum commemorati sunt. Huc enim pertinet initium capitis 2. καὶ οὕτως μὲν οὖν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ ἡλίζοντο. Quod si hæc reputaveris, dies certe erat quartus, nisi quintus, ut ait Xenophon, quo copias educebat ad mortuos sepeliendos.

Ἐξῶς] Male Paris. Ἐξῶς, deinceps idem cum Eton. Ἐξῶς habet.

ἱερὰ] Edd. vett. Guelf. ἱερὰ. Liber Brodæi et Eton. ἱερὰ καλὰ, Paris. ἱερὰ καλὰ habet.

Ἰθυσσε ἰσύν] Edd. vett. Guelf. omisso verbo ἰσύν habent ἰσύν-

τά τις.

ἐκ τῶν ὑπαρχόντων] Hæc Eton. liber omittit, et deinceps cum Paris. dat μέλιστα pro κάλλιστα.

καὶ πυρὰν μεγάλην] Hæc verba defunct in Codice Paris. suspecta Zenonio, quoniam rogam cum cenotaphiis extructum apud alium scriptorem non legerat. Igitur seclusi, probante etiam Halbkartio. Forte in anteriori narratione lacuna alicubi est, ex qua verba exciderint, ab hoc loco aliena.

10. ἐκοιμήθησαν] Verbo hoc omisso Eton. reliqua ita continuat: τῇ δ' ὁ συνῆλθον οἱ στρατιῶται· συνῆγαι δὲ μέλιστα. Idem καὶ ante δόγμα omittit.

11. κατὰ χώραν ἀπιέναι] Leonclavius vertit: formam exercitus in abitu eandem retinendam esse, quæ prius fuisse. Hutchinson: ut item in eum redirent ordinem, quem antea tenuerat exercitus. Halbkart: ferner sollte die letztere ihre vorige Verfassung bekommen. Mihi verbum ἀπιέναι suspe-

τευμα, καὶ ἄρχειν τοὺς πρόσθεν στρατηγούς. Καὶ Χειρίσοφος μὲν ἤδη τετελευτήκει, Φάρμακον πίων, πυρέπται τὰ δ' ἐκείνου Νέων ὁ Ἀσινάϊος παρέλαβε.

- 12 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαναστὰς εἶπε Ξενοφῶν· Ὁ ἄνθρωπος στρατιῶται, τὴν μὲν πορείαν, ὡς εἰκε, δηλοῦντι περὶ ποιητέον· οὐ γὰρ ἐστὶ πλοῖα· ἀνάγκη δὲ πορεύεσθαι ἤδη· οὐ γὰρ ἐστὶ μένουσι τὰ ἐπιτήδεια. Ἡμεῖς μὲν οὖν, εἴη, θυσόμεθα· ὑμᾶς δὲ δεῖ παρασκευάζεσθαι ὡς μαχόμενους, εἴ ποτε καὶ ἄλλοτε· οἱ γὰρ πολέμιοι ἀνατεταρσθήκασιν. Ἐκ τούτου ἐθύοντο οἱ στρατηγοί, μάντις δὲ παρῆν Ἀρηζίων Ἀρκάς· ὁ δὲ Σιλανός ὁ Ἀμβρακιώτης ἤδη ἀποδεδράκει, πλοῖον μισθωσάμενος, ἐξ Ἡρακλείας.
- 14 Θυομένοις δὲ ἐπὶ τῇ ἀφόδῳ οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἐπαύσαντο. Καὶ τινες ἐτόλμων λέγειν, ὡς ὁ Ξενοφῶν, βουλόμενος τὸ χωρίον οἰκίσαι, πίπεικε τὸν μάντιν λέγειν, ὡς τὰ ἱερά οὐ γίγνεται ἐπὶ ἀφόδῳ.
- 15 Ἐντεῦθεν κηρύξας Ξενοφῶν, τῇ αὔριον παρῆναι ἐπὶ τὴν θυσίαν τὸν βουλόμενον, καὶ, μάντις εἴ τις εἴη, παραγγείλας παρῆναι, ὡς συνθεασόμενον τὰ ἱερά, εἴθυσ' 16 καὶ ἐνταῦθα παρῆσαν πολλοί. Θυομένων δὲ πάλιν εἰς

Etum est; quod si ad abeuntē e con-
cione milites referas, tum κατὰ χώ-
ραν minime convenit.

στειλιονήκει] Edd. vett. (excepta
Castal.) et Guelf. στειλιονήκει ha-
bent; deinceps τὰ δὲ τούτου habet
Eton.

παρελάμβαναι] Vulgatum hoc ex
margine Steph. Parif. Eton. correxī
cum Weiskio.

12. ἐξαναστὰς] Simplex ἀναστὰς
habet Eton. deinceps ἀναγκαῖον.

οὖν, εἴη] Verbum εἴη ex libro Bro-
dæi et Eton. addidit Zeune. Dein-
ceps μαχόμενος est in Juntina et
Guelf. Postea ἀνατεταρσθήκασιν Parif.

13. Ἀρηζίων] Ita Juntina cum
Guelf. Vulgo est Ἀρεζίων. in margi-
ne Villois. est Μαζίων. Sed infra iii.
2. Edd. vett. omnes cum Guelf. et

Editione Stephani dant verum Ἀρη-
ζίων, male contra ibidem margo
Steph. cum Parif. habet Παρσίους
pro Παρσίους.

ἀποδεδράκει] Eton. ἀποδεδράκει habet.
Post ἱερά vulgo additum καλὰ
de sententia Stephani præeunte libro
Parif. et Eton. omisit Hutchinson.

14. οἰκίσαι] Ita Steph. cum Cod.
Parif. et Eton. οἰκίσαι Edd. vett. cum
Guelf.

πίπεικε] Valckenaer Annot. ad
Nov. Test. p. 400. corrigebat πιπί-
κει, ut supra scd. 11. στειλιονήκει est
sine augmento.

17. Ξενοφῶν] Nomen omittit Eton.
et deinceps μάντις in μάντιν mutat.
Postea συνθεασόμενον Edd. vett. cum
Guelf.

16. Θυομένων] Eton. θυομένων. scd

τρὶς ἐπὶ τῇ ἀφώδῳ, οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Ἐκ τούτου χαλεπῶς εἶχον αἱ στρατιῶται· καὶ γὰρ τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπεν, ἃ ἔχοντες ἦλθον, καὶ ἀγορὰ οὐδεμία παρῆν.

Ἐκ τούτου συνελθόντων, εἶπε πάλιν Ξενοφῶν· Ὡς ἂν-17
δρες, ἐπὶ μὲν τῇ πορείᾳ, ὡς ὁράτε, τὰ ἱερά οὕτω γίγνε-
ται· τῶν δ' ἐπιτηδείων ὁρῶ ὑμᾶς δομένους· ἀνάγκη οὖν
μοι δοκεῖ εἶναι, θύεσθαι περὶ αὐτοῦ τούτου. Ἀναστὰς 18
δὲ τις εἶπε· Καὶ εἰκότως ἄρα ἡμῖν οὐ γίγνεται τὰ ἱερά·
ὡς [γὰρ] ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου χθρὲς ἡκοντος πλοίου,
ἤκουσά τινος, ὅτι Κλέανδρος ἐκ Βυζαντίου ἀρμωστής μέλ-
λει ἤξειν, πολλοῖα ἔχων καὶ τριήρεις. Ἐκ τούτου δὲ ἀνα-19
μένειν μὲν πᾶσιν ἐδόκει· ἐπὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἀναγκαῖον
ἦν ἐξέναι· καὶ ἐπὶ τούτῳ πάλιν ἐθύετο εἰς τρεῖς, καὶ οὐκ
ἐγίγνετο τὰ ἱερά· καὶ ἤδη καὶ ἐπὶ σκηπὴν ἰόντες τὴν Ξενο-
φῶντος, ἔλεγον, ὅτι οὐκ ἔχοιεν τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δ' οὐκ
ἂν ἐφη ἐξαγαγεῖν, μὴ γιγνομένων τῶν ἱερῶν.

Καὶ πάλιν τῇ ὑστεραίᾳ ἐθύετο, καὶ σχεδὸν τι πᾶσα ἡ 20
στρατιὰ, διὰ τὸ μέλειν πᾶσιν, ἐκυκλοῦτο περὶ τὰ ἱερά·
τὰ δὲ θύματα ἐπελελοίπει. Οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐξῆγον
μὲν οὐ, συνεκάλεσαν δέ. Εἶπεν οὖν ὁ Ξενοφῶν· Ἴσως οἱ 21
πολέμιοι συνειλεγμένοι εἰσὶ, καὶ ἀνάγκη μάχεσθαι· εἰ
οὖν, καταλιπόντες τὰ σκεύη ἐν τῷ ἐρυμνῷ χωρίῳ, ὡς εἰς

αἱ στρατηγοὶ θύονται scd. 13. deinde
eis τρεῖς Edd. vett. hic et infra scd.
19. denique eadem Edd. vett. cum
Guelf. ἴχοντες δ' ἱλπον habent.

17. πορείᾳ] Paris. ἀπορίᾳ. Post de-
mō Eton. ὅπως addit, quod recepi.

18. χθρὲς] Edd. vett. ἰχθρὲς habent;
praecedens γὰρ cum Zeunio, sua-
dente etiam Buttmanno meo, seclu-
si. Stephanus ἰσι deleri aut in ἰ mu-
tari maluit.

μίλλαι ἤξει] Juntina cum Guelf.
μῆλλαι ἤξει.

19. ἀναγκαῖον] Eton. ἀνάγκη dat.
Deinceps Edd. vett. Guelf. ἰσὶ εἴνετο.

καὶ ἤδη καὶ] Ex Etonensi libro al-
terum καὶ adiunxit.

20. ἐκυκλοῦντο] Eton. ἐκύκλου. Hel-
lenic. vii. 2, 8. οἱ μὲν Ἀρκάδες περὶ
τὴν πόλιν ἐκυκλοῦντο. Ceterum pro
μίλειν Weiske malebat μίλλαιν, quo-
niam illi μίλειν frigidius videbatur.
Sed μίλλαι μοι, mihi longum est, quod
vir doctus ad Cyrop. v. 5, 37. adstru-
ere conatus est, exemplis certis defi-
tuitur, et μίλειν hic et in Cyropædia
loco sensum aptum habet.

μὲν οὐ] Edd. vett. male distinguunt
μὲν, οὐ συνεκάλεσαν δέ.

21. τὰ σκεύη] Hæc vulgo omissa,

μάχην παρεσκευασμένοι ἴομεν, ἴσως ἂν τὰ ἱερὰ κάλλιστα
 22 προχωρήσῃ ἡμῖν. Ἀκούσαντες δὲ αἱ στρατιῶνται ἀπέκτα-
 γον, ὥς οὐδὲν δεῖν εἰς τὸ χαλεπὸν ἄγειν, ἀλλὰ θύειν ὡς
 τάχιστα. Καὶ πρόβατα μὲν οὐκέτι ἦν, βῶν δὲ ὑφ'
 ἀμάξης περιάμενοι ἐθύοντο· καὶ Ξενοφῶν Κλεάνορος ἐδεί-
 ξθη τῷ Ἀρχάδῳ προθυμῆσθαι, εἴ τι ἐν ταύτῃ εἴη. Ἄλλ'
 οὐδ' ὥς ἐγένετο τὰ ἱερὰ.

23 Νέων δὲ ἦν μὲν στρατηγὸς κατὰ τὸ Χαιρυσόφω μέρος·
 ἐπεὶ δὲ εὔρα τοὺς ἀνθρώπους, ὥς εἶχον δεινῶς τῇ ἐνδομῇ,
 βουλόμενος αὐτοῖς χαρίσασθαι, εὐρών τινα ἀνδραπαῖον
 Ἡρακλεάτην, ὃς ἔφη κόμης ἐγγὺς εἶδέναι, ὅθεν εἴη λα-
 βεῖν τὰ ἐπιτήδεια, ἐκήρυξε, τὸν βουλόμενον εἶναι ἐπὶ τὰ
 ἐπιτήδεια, ὥς ἡγεμόνος ἐσομένου. Ἐξέρχεται δὲ σὺν.

ex Edd. Castal. et Bryling. et ver-
 sione Amasei recepit cum Leoncla-
 vio Hutchinon. Sequens μάλλον
 deest in libro Eton.

προχωρήσῃ] Male Eton. προχωρήσῃ.
 Thucydidi locum v. 54. ὡς δ' αὐτοῖς
 τὰ διαβατήρια θυμῶν οὐ προχωρήσῃ,
 comparavit Hutchinon.

οὐδὲν δέον] Mihi οὐδὲν δέον scriben-
 dum videtur. Milites portum, Ζε-
 υνῶν, formidabant propter causas di-
 ctas ad sect. 7.

Θύειν] Eton. θύειναι habet, de quo
 dubius hæreo.

εἴ τι ἐν ταύτῃ εἴη] Cum Hutchin-
 sono Zeune interpretatur καλόν: si
 extra nunc boni aliquid portenderent.
 Weiske: ut studiose rem urgeret, si
 quid ominis in utramvis partem in hoc
 sacrificio ostenderetur. Centet nempe,
 Xenophontem jam se a sacrificiis re-
 movisse, ne milites crederent, eum
 condendæ urbis causâ falsi aliquid
 de omnibus extorum pronuntiare.
 Sed in ταύτῃ simpliciter dici pro hoc
 in sacrificio nemini paulo peritiori
 persuaderent viri docti. Addi solet
 ἱερῶν in locis similibus vel ἰσὶ τοῦ
 ἱεροῦ. Sed video Interpretes negle-
 xisse locum Arriani in Periplo Ponti,
 ubi est p. 3. ed. Hudsoni: ὡς ἰσὶ
 καὶ ἱεροθύσια ἰσχυρὰ, οὐχ ἁπλῶς δ

πενοφῶν in Κάλπῃ λιμὴν, ὅς ἄρ' ἔστιν
 βῶν λαβὼν δι' ἀπορίας ἱερῶν, ἀλλὰ
 τῶν Τρῳαίων αὐτῶν παρασκευα-
 σάντων ἱερῶν οὐκ ἔστιν. Igitur quod
 Arrianus olim in hoc loco scriptum
 legit, et sententia flagitat, βῶν scripti
 pro βῶν. Ad taurum igitur hunc
 redit oratio in verbis in ταύτῃ. Video
 equidem, posse mihi regerere ali-
 quem locum sect. 25. ubi est λαβὼν
 βῶν ἐπὶ ἀμάξῃ, ad eumque respec-
 xisse Arrianum. At non minus inde
 apparet, sacrificio unum tantum bo-
 vem adhibitum fuisse; itaque vel sic
 est manifestum, in ταύτῃ pertinere ad
 illum bovem.

τὰ ἱερὰ] Edd. vett. Guelf. καλὰ τὰ
 ἱερὰ δηλοῦσι, manifeste scholii indi-
 cio. Steph. et Leoncl. καλὰ τὰ ἱερὰ,
 ediderunt.

23. θυμῶς] Paris. διδύκως. deinceps,
 Aldina cum Guelf. κόμης habet.

ἡγεμόνος ἐσομένου] Intellige αὐτῶν
 se ducem futurum esse.

Ἐξέρχεται δὲ] Vulgatum ἐκέρ-
 χεται, quod ex Eton. correxi, ita
 defendebat Zeune, ut diceret signifi-
 cari ita, præter arma secum tulisse
 etiam δαμάσκην, ἀσπίδα, θυλάκιον, ἀρ-
 γύρα. Ridicule! Weiske præpositionem
 ait significari contra haberi. Cum per-
 tictis scilicet vel contra!

δρατίαις, καὶ ἀσπίδι, καὶ θυλάκοις, καὶ ἄλλοις ἀργύροις, εἰς διαχλίαντες ἀνθρώπους. Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐν ταῖς 24 κώμαις, καὶ δισπεύροντο ὡς ἐπὶ τὸ λαμβάνειν, ἐπιπίπτουσιν αὐτοῖς οἱ Φαρναβάζου ἱππεῖς πρῶτοι, (βεβοηθηκότες γὰρ ἦσαν τοῖς Βιθυνοῖς) βουλόμενοι σὺν τοῖς Βιθυνοῖς, εἰ δύναιντο, ἀποκαλῦσαι τοὺς Ἕλληνας, μὴ ἐλθεῖν εἰς τὴν Φρυγίαν. Οὗτοι οἱ ἱππεῖς ἀποκτείνουσι τῶν Ἑλλήνων οὐ μείων ἢ πεντακοσίους· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ τὸ ὄρος ἀνέβηγον.

Ἐκ τούτου ἀπαγγέλλει τις ταῦτα τῶν ἀποπεφευγόντων 25 εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ Ξενοφῶν, ἐπειδὴ οὐκ ἐγγένητο τὰ ἰσραὴ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, λαβὼν βῶν ὑπὸ ἀμάξης, (οὐ γὰρ ἦν ἄλλα ἰσρεῖα) σφαγιασάμενος ἐβοήθει, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ μέχρι πενήκοντα ἐτῶν πάντες. Καὶ 26 ἀναλαβόντες τοὺς λοιποὺς ἀνδρας, εἰς τὸ στρατόπεδον ἀφικνῶνται. Καὶ ἤδη μὲν ἀμφὶ ἡλίου δυσμᾶς ἦν, καὶ οἱ Ἕλληνες μάλα ἀδύμως ἔχοντες ἐδειπνοποιοῦντο. Καὶ ἐξαπίνης διὰ τῶν λασίων τῶν Βιθυκῶν τινες ἐκπνεύμενοι τοῖς προφύλαξι τοὺς μὲν κατέκανον, ταὺς δὲ ἐδίωξαν 27 μέχρις εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ κραυγῆς γενομένης, εἰς τὰ ὅπλα πάντες συνέδραμον οἱ Ἕλληνες· καὶ διώκειν μὲν καὶ κινεῖν τὸ στρατόπεδον νυκτὸς οὐκ ἀσφα-

δρατίαις] Brodseus διαματίαις scribi volebat; Zeune δρατίαις interpretatur coactas, periticas. Quasi milites ad praedam paratam sine armis exiissent! Zeunium tamen sequitur Weiske. Milites redeuntes cap. seq. dicuntur ἀναλαβόντες τὰ ἔσθλα καὶ τὰ σπύρη.— Deinceps ὡς διαχλίαντες Eton.

24. Ἐπεὶ] Guelf. ἰταδίη habet.

Ἑλλήνων οὐ μίον 2] Margo Steph. Parif. Eton. τῶν ἀνδρῶν. Sequens 8 omittit Eton.

15. ἀποκαλυφθέντων] Guelf. Eton. ἀποβιγύοντων.

πεντήκοντα] Ita Juntina, Guelf. Eton. πενήκοντα Aldina, Steph. Parif. margo Villoif.

26. λοιποὺς ἀνδρας] Qui barbaros effugerant. Eton. liber ἀπαντας dat pro ἀνδρας; sed puto voluisse librium ἀπαντας dare.

κατέκανον] Vulgatum κατέκτανον ex Cod. Guelf. correxi. Parif. Eton. et margo Steph. habent κατέκτανον.

27. συνέδραμον] Compositum simplicis δραμον ex Eton. substituit Zeune.

λές ἐδόκει εἶναι· δασία γὰρ ἦν τὰ χωρία· ἐν δὲ τοῖς ὅπλοις ἐνυκτέρησαν, φυλαττόμενοι ἰκανῆς Φύλαξι.

CAP. III. (VULGO V.)

ΤΗΝ μὲν νύκτα οὕτω διήγαγον· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ αἱ στρατηγοὶ εἰς τὸ ἐρυμνὸν χωρίον ἤγοντο· αἱ δὲ εἶποντο, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα καὶ σκεύη. Πρὶν δὲ ἀρίστου ὤραν εἶναι, ἀπετάφρυσαν, ἥ ἡ εἰσοδος ἦν εἰς τὸ χωρίον, καὶ ἀπεσταύρωσαν ἅπαντα, καταλιπόντες τρεῖς πύλας. Καὶ πλοῖον ἐξ Ἡρακλείας ἦκεν, ἄλφιτα ἄγον καὶ ἱερῆα 2 καὶ οἶνον. Πρῶτ' οὖν ἀναστὰς Ξενοφῶν ἐθύετο ἐπ' ἐξόδῳ, καὶ γίγνεται τὰ ἱερὰ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἱερείου. Καὶ ἤδη τέλος ἐχόντων τῶν ἱερῶν, ὁρᾷ αἰετὸν αἰσιον ὁ μάντις Ἀρηξίων Παρράσιος, καὶ ἠγείσθαι κελεύει τὸν Ξενοφῶντα. 3 Καὶ διαβάντες τὴν τάφρον, τὰ ὅπλα τίθενται, καὶ ἐκῆρυξαν, ἀριστήσαντας ἐξίεναι τοὺς στρατιώτας σὺν τοῖς ὅπλοις, τὸν δὲ ὄχλον καὶ τὰ ἀνδράποδα αὐτῷ καταλι 4 πεῖν. Οἱ μὲν δὲ ἄλλοι πάντες ἐξῆσαν, Νέων δὲ οὐκ ἐδόκει γὰρ κάλλιστον εἶναι, ταῦτον Φύλακα καταλιπεῖν τῶν ἐπὶ τῷ στρατοπέδῳ. Ἐπειδὴ δὲ αἱ λοχαγοὶ καὶ αἱ

λάσι] Liber Brodæi, margo Steph. Parif. Eton. *δασία* dederunt, quod variandæ orationis causa adhibuit Xenophon.

φύλαξι] Vulgo additum *μάχιμα*, cujus in loco Muretus *καὶ* repositum voluit, omisi cum Parif. Eton. Regijs B. C. nam in Regio A. lacunam reperit Larcher.

1. ἀπεσταύρωσαν] Junt. Eton. *ἀπεστρέψαν*. Guelf. *ἀπώστρεψαν*, sed in margine est *ἀπώστρέψαν*. verum dedit Ald. Steph. liber Brodæi, Parif.

ἅπαντα] Margo Steph. cum Parif. *ἅπαν* habet; deinceps Juntina *ἱερῆα* mutavit in *ἱερὰ*.

2. ἐπ' ἐξόδῳ] Vulgatum *ἐπ' ἐξόδῳ* cor-

rexī audacter, cum toties *ἐπ' ἐξόδῳ* et *ἐπ' ἐξόδῳ* hucusque scriptum legimus.

γίγνεται] Vulgo additum *κελεύει* cum Parif. Eton. omisit Zeune.

Ἀρηξίων] Vide dicta ad ii. 13. Vulgo hic et sect. 8. est Ἀρηξίων.

3. καταλιπεῖν] Juntina omisit, hinc *μάντις* supplevit Castalio. In Guelf. in margine additum legitur.

4. ἐπὶ τοῦ στρατοπέδῳ] Articulum *τῷ* ex Guelf. addidit Zeune. Parif. *στρατοπέδου* habet, unde *καταλιπεῖν ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου* malim scriptum, Weiske τῶν ἐπὶ τῷ στ.

Ἐπειδὴ δὲ] Eton. *ἐπὶ δ' αὖ* deinceps *ἀπὸ τοῦ* pro *ἀπὸ τοῦ* ex margine

στρατιῶται ἀπέλιπον αὐτὸν, αἰσχυρόμενοι μὴ ἔπασθαι, τῶν ἄλλων ἐξιώντων, κατέλιπον αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη. Καὶ οὗτοι μὲν ἔμενον· οἱ δ' ἄλλοι ἐπορεύοντο. Πρὶν δὲ πέντε καὶ δέκα στάδια διελη-
 5 λυθέναι, ἐνέτυχον ἤδη νεκροῖς· καὶ τὴν οὐρὰν τοῦ κέρατος ποιησάμενοι κατὰ τοὺς πρώτους φανέντας νεκροὺς, ἔθαπ-
 τον πάντας, ὁπόσους ἐπελάμβανεν τὸ κέρας. Ἐπειδὴ δὲ
 6 τοὺς πρώτους ἔθαψαν, προαγαγόντες, καὶ τὴν οὐρὰν αὐ-
 ρις ποιησάμενοι κατὰ τοὺς πρώτους τῶν ἀτάφων, ἔθαπ-
 τον τὸν αὐτὸν τρόπον, ὁπόσους ἐπελάμβανεν ἡ στρατιά.
 Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ὁδὸν ἦγον τὴν ἐκ τῶν κωμῶν, ἔνθα ἔκειντο
 ἀφροῖ, συνενεγκόντες αὐτοὺς ἔθαψαν.

Ἦδη δὲ πέρα μεσοῦσης τῆς ἡμέρας προαγαγόντες τὸ γ
 στρατεύμα ἔξω τῶν κωμῶν, ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια, ὅ-
 7 τι τις ὁρῶν ἐντὸς τῆς Φάλαγγος. Καὶ ἐξαίφνης ὁρῶσι
 τοὺς πολεμίους ὑπερβάλλοντας κατὰ λόφους τινὰς ἐκ
 τοῦ ἐναντίου, τεταγμένους ἐπὶ Φάλαγγος, ἱππίας τε

Steph. Parif. Eton. recepit Hutchinson.

ἀπέλιπον] Cum relinquere vellent, interpretatur Weiske. Contra Muretus totum locum ita refingit: ἔπειτα δ' οἱ στρατιῶται αἰσχυρόμενοι μὴ ἔπασθαι τ. ἀ. ἐπὶζόντων, κατέλιπον αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ. sed rectius alterum κατέλιπον ad reliquos Græcos de universo exercitu refert Weiske.

ἐξιώντων] Ita Eton. vulgo est ἐπὶζόντων. Cf. fecit. 23. cap. antecedentis. Idem Eton. ἰφίσταται habet.

αὐτῶ] Ex libro Brodæi, margine Steph. Parif. Eton. addidit Zeune, iterum omisit Weiske. Sequens μὲν post ὅτω omittunt Edd. vett. Guelf.

5. ἰσχύον] Edd. vett. Guelf. ἰσχύοντες. Sequens οὐρὰν τοῦ κέρατος Hutchinson vertit *extremam cornu parietem*, Zeune *parietem postremam, ordinem postremum*. Weiske ad τοῦ κέρατος intelligit in et interpretatur: quod fuerat cornu, id fecerunt extre-

um agmen. Nam propter ambiguitatem dici non potuisse τὴν οὐρὰν τὸ κέρατος ποιησάμενοι. Substitisse, qui in cornu erant collocati, ut quasi ἱπποκαμπῆς φάλαγγ existeret; atque irā exercitum inclusisse cadavera cremanda. Quam quidem rationem plane non intelligo; igitur cum Halbkartio Zeunium sequor.

ἰσχύοντες] Margo Steph. Parif. ἰφίσταται habet.

6. Ἐπειδὴ] Eton. ἰππί. Deinceps Aldina ἀπὸ ἐλάμβανον.

ἰς τὴν] Præpositio deest in Edd. vett. Guelf. deinceps συνιγχαντες Eton.

7. πέρα] Edd. vett. Guelf. παρὰ, quod in σιγῇ mutari voluit Brodæus. ἰσχύοντες τῆς φάλαγγος] Vulgatum in τ. φ. ex margine Steph. et Parif. correxit Zeune. ἵπτοι est in Eton. Interpretatur Zeune *citra aciem seu post aciem*. Weiske *post phalangem, non ipsi in via, sed a latere*.

- πολλοὺς καὶ πλεονέκτας· καὶ γὰρ Σπιθιδάτης καὶ Ραδί-
8 ης ἦσαν παρὰ Φαρναβάζου ἔχοντες δύναμιν. Ἐπεὶ δὲ
κατεῖδον τοὺς Ἕλληνας οἱ πολέμιοι, ὄστησαν ἀπέχοντες
αὐτῶν ὅσον πεντεκαίδεκα σταδίου. Ἐκ τούτου εὐθύς
Ἀρξίῳ ὁ μάντις τῶν Ἑλλήνων σφαγιάζεται, καὶ ἐγέ-
9 νητο ἐπὶ τοῦ πρώτου καλὰ τὰ σφάγια. Ἐνταῦθα δὲ
Ξενοφῶν λέγει· Δοκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες στρατηγοί, ἐπιτά-
ξασθαι τῇ φάλαγγι λόχους φύλακας, ἵνα, ἢν που δέη,
ὥσιν οἱ ἐπιβουλήσαντες τῇ φάλαγγι, καὶ οἱ πολέμιοι
τεταραγμένοι ἐμπίπτωσιν εἰς τεταγμένους καὶ ἀκεραίους.
10 Συνεδόκει ταῦτα πᾶσιν. Ἦμεῖς μὲν τοίνυν, ἔφη, προη-
γῆσθε τὴν πρὸς τοὺς ἐναντίους, ὡς μὴ ὀσθήκωμεν, ἐπεὶ
ᾤφθημεν καὶ αἰδοῦμεν τοὺς πολέμιοις· ἐγὼ δὲ ἤξω, τοὺς
τελευταίους λόχους καταχωρίσας, ἥπερ ὑμῖν δοκεῖ.
11 Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἡσυχῶς προήγον· ὁ δὲ, τρεῖς ἀφε-
λὼν τὰς τελευταίας τάξεις, ἀνὰ διακοσίους ἄνδρας, τὴν
μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἐπέτρεψεν ἐφέπεσθαι, ἀπολιπόντας ὡς
πλεῖστον· Σαμόλας Ἀχαιοὺς ταύτης ἤρχε τῆς τάξεως·
τὴν δὲ ἐπὶ τῷ μέσῳ ἐχώρισεν ἕπεσθαι· Πυρίας Ἀρκεῖας

Σπιθιδάτης] Ald. Ἐπιτρίδατης, Eton. Ἐπιτρίδατης ἀπὸ Ῥαδίνης. deinceps σὴν δύναμιν habet Eton. liber.

Ῥαδίνης] Cyrop. viii. 3, 32. Cadufiorum dux Ῥαδίνης Philelpho et Codici Guelf. est Ῥαδίνης, Altorfino Ῥαδίνης, in margine Steph. et Leoncl. Ῥαδίνης. Weiske h. l. Ῥαδίνης dedit.

8. ἀπὸχόντες] Guelf. ἀπὸχόντας.
ἐπὶ τοῦ πρώτου] Intellige ἱερίου, ut scd. 2.

9. Ἐνταῦθα] Eton. Ἐθα δὲ habet. Deinde dant Edd. vett. cum Guelf. διηδῶσιν οἱ ἐπιβουλήσαντες. Castalio διηδῶσιν, ἐπιβουλήσαντες.

τεταραγμένοι] Male Eton. οἱ τεταγμένοι. Deinceps ἐμπίπτουσιν Edd. vett. excepta Castal.

Συνέδωκεν—πᾶσιν] Interpositum vulgo πάντα omisit cum Paris. et Eton. κατέστησαν Edd. vett. Guelf.

10. τὴν πρὸς] Deest τὴν in Edd. vett. et Guelf. deinde Πρὸς Castalio et Guelf. postea καταχωρίσας Edd. vett. Guelf.

ἤρχε] Ita cum Hutchinsono, margine Steph. Paris. Zeune. ὡς Edd. vett. Guelf. Steph. Eton.

11. ἡσυχῶς] Eton. ἡσυχῶς. Sequens ἰσχυροῦς recepit in locum vulgati ἰσχυροῦς ex margine Steph. libro Brodæi, Paris. Eton. Welfus et Zeune, suadente Dorvillio ad Charitonem p. 630. et Abreschio in Aufar. Dillucid. Thucyd. p. 217. ἰσχυροῦς dedit de suo Hutchinson. Mihi tamen verbum id displicet, nec convenit sequens ἰσχυροῦς.

ἀπολιπόντας] Refertur ad milites τάξιν complentes. Deinceps ἰσὶ τῷ μέσῳ habet Eton. Verba ἰσχυροῦς ἰσχυροῦς abesse maluit Muretus.

ταύτης ἤρχε· τὴν δὲ μίαν ἐπὶ τῷ εὐανύμῳ· Φρασίᾳς
 Ἀθηναῖος ταύτῃ ἐφειστήκει. Πρεῖοντες δὲ, ἐπεὶ ἐγένοντο 12
 αἱ ἡγούμενοι ἐπὶ νάπει μεγάλη καὶ δυσπόρῳ, ἔστησαν,
 ἀγχοῦντες, εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος. καὶ παρεγγυῶσι
 στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς παριέναι ἐπὶ τὸ ἡγούμενον.
 Καὶ ὁ Ξενοφῶν, θαυμάσας, ὅτι τὸ ἴσχον εἴη τὴν πορείαν, 13
 καὶ τάχα ἀκούων τὴν παρεγγυήν, ἐλαύνει ἢ ἐδύνατο τά-
 χιστα. Ἐπεὶ δὲ συνηλθον, λέγει Σοφαιντος, πρεσβύ-
 τatos ὧν τῶν στρατηγῶν, ὅτι οὐκ ἄξιον εἴη διαβαίνειν
 τοιοῦτον ὄν τὸ νάπος.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν σπουδῇ ὑπολαβὼν ἔλεξεν· Ἄλλ' ἴστε 14
 μέν με, ὦ ἄνδρες, οὐδένα πῶ κίνδυνον προξενήσαντα ὑμῖν
 ἐφελάσσειον· οὐ γὰρ δοξῆς ὀρῶ δεομένους ὑμᾶς εἰς ἀν-
 θρωπότητα, ἀλλὰ σωτηρίας. Νῦν δὲ οὕτως ἔχει· ἅμα 15
 χεὶ μὲν ἐνθένδε οὐκ ἔστιν ἀπελθεῖν· ἦν γὰρ μὴ ἡμεῖς
 ἴωμεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, οὗτοι ἡμῖν, ὅταν ἀπίωμεν,
 ἔβρονται καὶ ἐπιπесσύνται. Ὅρατε δὴ, ὡτέρον κρεῖττον 16
 ἵεναι ἐπὶ τοὺς ἄνδρας, προβαλλομένους τὰ ὅπλα, ἢ
 μεταβαλλομένους, ὅπισθεν ἡμῶν ἐπιόντας τοὺς πολεμί-
 ους θεάσασθαι. Ἰστε γε μέντοι, ὅτι τὸ μὲν ἀπίεναι 17

ταύτης] Liber Brodæi et Eton. ταύ-
 της τῆς ταύτης.

12. δυσπόρῳ] Suidas in νάποι habet
 ex h. l. διαβάτω. deinceps ἰσχυρῶς
 idem cum Edd. vet.

διαβατέον] Ita Suidas et Guelf. a
 secunda manu. Vulgo est διαβατέον.
 Verba τὸ νάπος ut superflua deleri vo-
 luit Porfion.

13. θαυμάσας] Is etiam hac in ex-
 peditione extremum agmen duxisse
 videtur. Sero igitur accepit τὴν παρ-
 ἰγγήσιν, quæ duces et λοχαγοὺς ad
 agmen præcedens convenire jubebat.
 Pro πορείαν iterum inepte Parif. ἀπο-
 ρίαν habet.

τάχα] Liber Brodæi, margo Steph.
 Parif. ταχέ. Sequens ἰδύνατο primus
 addidit Stephanus, et est in Eton. li-
 bro. Cum Edd. vet. Guelf. et Pa-

rif. iterum omisit Weiske.

συνῆλθον] Parif. συνηλθι. Deinceps
 margo Steph. et Eton. ἔτι βουλῆς οὐκ
 ἔστιν εἴη διαβατέον τοιοῦτον ὅν τὸ νάπος.
 eamque scripturam, inter εἴη et δια-
 βατέον posito εἰ, probat Stephanus.
 Ita plane est in Parif. præterea δια-
 βατέον ἔστι τοιοῦτον νάπος. Muretus
 corripbat: ἔτι βουλῆς ἔστιν, εἰ δὲ δια-
 βαίνω. Zeune οὐκ ἔστιν interpretat-
 ur, non opera pretium est, consen-
 tiente Weiskio.

14. ἰδελοῦσιν] Cum vocabulo κίν-
 δυνον jungendum monuit Weiske. de-
 inde δόξα εἰς ἀνθρωπότητα est nove di-
 ctum pro δόξα ἀνθρωπότητος. Hinc
 Weiske putabat scribi melius: οὐ γὰρ
 ἀνθρωπότητος εἰς δόξαν.

16. θαύσανθαι] Eton. θαύσανθαι. Mi-
 hi verbum suspectum ideo est, quod

- ἀπὸ πολεμίων οὐδενὶ καλῶ ἔοικε· τὸ δὲ ἐφέπεσθαι καὶ τοῖς κακίοσι θάρρος ἐμποιεῖ. Ἐγὼ γ' οὖν ἤδιον ἂν σὺν ἡμίσεσιν ἐποίμην, ἢ σὺν διπλασίοις ἀποχωροῖην. Καὶ τούτους οἶδ' ὅτι, ἐπιόντων μὲν ἡμῶν, οὐδ' ὑμεῖς ἐλπίζετε δῆξασθαι ἡμᾶς· ἀπιόντων δὲ, πάντες ἐπιστάμεθα, ὅτι
 18 τολμήσουσιν ἐφέπεσθαι. Τὸ δὲ διαβάντας ὁπισθεν νά-
 πος χαλεπὸν ποιήσασθαι, μέλλοντας μάχεσθαι, ἀρ' οὐχὶ καὶ ἀρπάσαι ἄξιον; Τοῖς μὲν γὰρ πολεμίοις ἔγωγε βουλοίμην ἂν εὖπορα πάντα φαίνεσθαι, ὥστε ἀποχωρεῖν· ἡμᾶς δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ χωρίου δεῖ διδάσκεσθαι, ὅτι
 19 οὐκ ἔστι μὴ νικῶσι σωτηρία. Θαυμάζω δ' ἔγωγε καὶ τὸ νάπος ταῦτο εἴ τις μᾶλλον φοβερὸν νομίζει εἶναι τῶν ἄλλων, ὣν διαπεπορεύμεθα χωρίων. Πῶς μὲν γὰρ διαβατὸν τὸ πεδίον, εἰ μὴ νικήσομεν τοὺς ἱππέας; πῶς δὲ ἂν διελθλύθαμεν ὄρη, ἣν πελτασταὶ τοσοῦδε ἐφέπωνται;
 20 Ἦν δὲ δὴ καὶ σωθῶμεν ἐπὶ θάλατταν, πόσον τι νάπος ὁ Πόντος; ἔνθα οὔτε πλοῖά ἐστι τὰ ἀπάζοντα, οὔτε σῖτος, ὃ θρεφόμεθα μέροντες· δεήσει δὲ, ἂν θᾶττον ἐκὶ γενώμεθα, θᾶττον ἐξίεναι πάλιν ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια.
 21 Οὐκοῦν νῦν κρεῖττον ἡριστηκότας μάχεσθαι, ἢ αὖριον ἀναρίστους. Ἄνδρες, τά τε ἱερά ἡμῖν καλὰ, οἱ τε οἰωνοὶ

fugientes hostem nec respiciunt nec aspiciunt.

17. ἰφίστασθαι] Eton. ἰσπεσθαι. deinde ἀποχωροῖμην.

δῆξασθαι ἡμᾶς] Parif. et Eton. αὐτοῖς interfecerunt.

18. ἂν εὖπορα πάντα] Male Edd. vett. præter Castal. Welfianam et Hutchinsonianam ἀνύπορα παντάπασσι. Sed πάντα Steph. cum Parif.

ὑπὸ τοῦ χωρίου] Liber Brodæi, Parif. Eton. ἀπὸ τ. χ.

19. διαβατὸν] Scripturam Castal. et Bryl. recepit hanc Zeune et Weiske. Antea erat δυδιάβατον, ex correctione Stephani εὐ δυδιάβατον Welfiana et Hutchinsoniana habet.

οὐδενὶ] Ita margo Steph. Parif. Eton. χωρίον erat ante Zeunianam. Deinceps καίτοι Guelf.

ὄρη, ἢ] Ita cum Parif. libro ex correctione Stephani habent Edd. Welfii et Hutchinsoni. Antea erat ὄρη ἢ.

ἰφίστασθαι] Ita cum Parif. et Eton. Hutchinson. ἰσπεσθαι Edd. vett. Guelf. contra ἰφίστασθαι edidit Stephanus.

20. ἰθα οὐσι] Juntina ἰθα δὲ, Castal. ἰθα δὲ οὐδὲ, in reliquis est ἰθα οὐδὲ, in margine Villosi. Πόντος; οὐδὲ πλοῖον. Cum Brodæo οὐτι dedit Zeune. Deinceps ἀπαλλάζοντα habent Edd. vett. Guelf.

αἷσιν, τὰ τε σφάγια κάλλιστα. Ἴωμεν ἐπὶ τοὺς ἀνδρας. Οὐ δὲ ἐπὶ ταύτους, ἐπεὶ ἡμᾶς πάντας εἶδον, ἡδέως διεπῆσαι, οὐδ' ὅπου ἂν ἐθέλωσι σκηῆσαι.

Ἐπεὶ οἱ λοχαγοὶ ἠγείσθαι ἐκέλευον, καὶ οὐδείς 22 ἀνέλεγε. Καὶ ὅς ἠγείτο, παραγγείλας διαβαίνειν, ἢ ἕκαστος ἐτύχανε τοῦ νάπους ἂν. Θᾶπτον γὰρ ἂν ἀθρόον εἶδοκει οὕτω πέραν γενέσθαι τὸ στράτευμα, ἢ εἰ κατὰ τὴν γέφυραν, ἢ ἐπὶ τῷ νάπῃ ἦν, ἐξημερύνοντο. Ἐπεὶ δὲ 23 διεβήσαν, παριὼν παρὰ τὴν φάλαγγα, ἔλεγεν Ἄνδρες, ἀναμμήσκεσθε, ὅσας δὴ μάχας σὺν τοῖς θεοῖς ὁμόστε ἰόντες νενικήκατε, καὶ οἷα πάσχουσιν οἱ πολεμίους Φεύγοντες· καὶ τοῦτ' ἐννοήσατε, ὅτι ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς Ἑλλάδος ἐσμέν. Ἄλλ' ἔπεισθε Ἡγεμόνι τῷ Ἡρακλεῖ, 24 καὶ ἀλλήλους παρακαλεῖτε ὀνομαστί. Ἠδὺ τοι, ἀνδρεῖόν τι καὶ καλὸν νῦν εἰπόντα καὶ ποιήσαντα, μῆμην, ἐν οἷς ἐθέλει, παρέχειν ἑαυτοῦ.

Ταῦτα παρελαύνων ἔλεγε, καὶ ἅμα ὕφηγετο ἐπὶ φά- 25 λαγγος, καὶ τοὺς πελταστὰς ἐκατέρωθεν ποιησάμενοι ἐπορεύοντο ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Παρηγγέλλετο δὲ, τὰ μὲν

21. τὰ τε σφάγια] Cf. dicta ad i. 8, 15.

Οὐ δὲ ἴσιν] Edd. vett. Guelf. οὐ δὲ ἴσιν. Castalio οὐ δὲ ἴσιν edidit. Deinde πάντως ἴδον malebat Brodæus.

22. καὶ οὐδείς] Juntina, Guelf. δ' οὐδείς. deinceps καὶ δὲ liber Brodæi.

γὰρ εἶ] Eton. ἂν omittit; deinde Edd. vett. Guelf. ἢ γ' n. τ. γέφυραν, ἢ ἴσιν τ. νάπῃ, ἢ ἔξω.

23. παριὼν] Eton. παρελθὼν habet.

24. Ἠδὺ τοι] Juntinae et Guelf. ἡδὺ τὸν prætulit Zeune, inepte ad ἰσόντα referens. ἡδὺ τι etiam alicubi legi monet Hutchinson.

ἐν οἷς ἰσάμεν] Si sequeretur καταλείπειν, ferretur; nunc præpositionem ἐν vitiose additam esse censo.

25. ἐπὶ φάλαγγος] Ex libro Brodæi, Parif. Eton. ἐπὶ adjeci. Vulgatum Zeune interpretatur: *mediam*

aciem, quæ densata conflabat gravi armatura, pedetentim procedere jubet. Quæ unde homo arripuerit, ignoro. Sed vulgatam scripturam vitiosam arguit absentia articuli. Contra ἐπὶ φάλαγγος ἄγιν est in Cyrop. i. 6, 43. Supra iv. 6, 4. ἴσως ἐπὶ φάλαγγος γίνετο τὸ στράτευμα. ubi opponitur κατὰ κίρας ἄγιν, ut Cyrop. vi. 3, 21. ἐπὶ φάλαγγος καθίστασθαι. Opponuntur sibi eis κίρας ἄγινσαι et ἄγιν ἐπὶ φάλαγγος in Hipparchico iv. 3. Compara dicta ad Cyrop. vii. 1, 26. p. 427.

ποιησάμενοι ἰσπεύοντο] Welfius et Hutchinson ex conjectura Leonclavii ediderunt ποιησάμενοι ἰσπεύοντο.

τὰ μὲν] Ex Eton. μὲν addidit Zeune, repudiavit Weiske. Ad σημάειν intellige δ' ὁμαλῶς. Pro ἴσιν male Eton. ἴσιν habet scriptum.

δρατα ἐπὶ τὸν δεξιὸν ὤμον ἔχειν, ὥς σημαίνει τῇ σάλ-
 πγγι· ἔπειτα δὲ εἰς προβολὴν καθέντας ἔπεσθαι βά-
 δην, καὶ μηδὲνα δρόμῳ διώκειν. Ἐκ τούτου σύνθημα
 26 παρήει, ΖΕΤΣ ΣΩΤΗΡ, ΗΡΑΚΛΗΣ ΗΓΕΜΩΝ. Οἱ
 δὲ πολέμοι ὑπέμενον, νομίζοντες, καλὸν ἔχειν τὸ χωρίον.
 Ἐπεὶ δὲ ἐπλησίαζον, ἀλαλάζαντες οἱ Ἕλληνες πελτα-
 σταὶ ἔθρον ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ὡρὴν τινα κελεύειν· οἱ δὲ
 πολέμοι ἀντίοι ὤρμησαν, οἱ τε ἱππεῖς καὶ τὸ στίφος τῶν
 27 Βεθυονῶν· καὶ τρέπονται τοὺς πελταστάς. Ἄλλ' ἐπεὶ
 ὑπηγίαζεν ἡ Φάλαγξ τῶν ὀπλῶν ταχὺ παρευομένη, καὶ
 ἅμα ἡ σάλπιγξ ἐφθέγγατο, καὶ ἐπαιάνιζον, καὶ μετὰ
 ταῦτα ἡλάλαζον, καὶ ἅμα τὰ δόρατα καθίσσαν· ἐπαυ-
 28 θα οὐκ ἔτι ἐδέξαντο οἱ πολέμοι, ἀλλ' ἔφευγον. Καὶ
 Τιρασίων μὲν ἔχων τοὺς ἱππέας ἐφείπετο, καὶ ἀπεκτί-
 νουσαν, ὅσους περ ἐδύναντο, ὡς ὀλγόοι ὄντες. Τῶν δὲ πο-
 λεμίων τὸ μὲν εὐώνυμον εὐθὺς διεσπάρη, καθ' ὃ οἱ Ἕλ-
 ληνες ἱππεῖς ἦσαν τὸ δὲ δεξιόν, ἅτε οὐ σφόδρα διωκό-
 29 μενον, ἐπὶ λόφου συνεστή. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες
 ὑπομένοντας αὐτοὺς, ἐδόκει ῥᾶστον τε καὶ ἀκινδυνότατον
 εἶναι, ἰέναι [ἤδη] ἐπ' αὐτούς. Παιανίσαντες οὖν, εὐθὺς
 ἐπέκειντο· οἱ δὲ οὐχ ὑπέμειναν. Καὶ ἐνταῦθα οἱ πελ-
 τασταὶ ἐδίωκον, μέχρι τὸ δεξιὸν αὐτῶν διεσπάρη ἀπέθανον

προβολὴν] Hanc scripturam reli-
 quorum vitioso *προβολὴν* præfere-
 dam esse recte admonuit divinus ille
 H. Stephanus; tamen ex Paris. cum
 Welfio et Hutchinsono prævum *προ-
 βολὴν* recepit Zeune et Weiske. Ille
 etiam negat *hæstæ projectionem* hic sig-
 nificari; hanc enim ineffe verbo *καθ-
 ἵσσαντες*; contra requiri *impressionem*.
 Ineptissime hæc disputantur, quasi
καθίσσαι τὸ δέρον non possit miles, nisi
 simul is *προβολὴν* projecerit. Miroz
 Weiskii obsequiosum silentium!

ἱσθῆσαι.] Eton. *πορεύσθαι* habet.
 27. Ἄλλ' ἱσθῆ] Ineptissimam scri-
 pturam *τρέπονται τοὺς πελταστάς*

ἅμα. Ἐπεὶ δὲ correxi ex libro Paris.
ἅμα, quod nihil hic significat, etiam
 Eton. omisit. Paulo antea *σπίθη* est
 in Edd. vett. et Eton.

ἱπαιάνιζον] Paris. Eton. *ἱπαιάνιζον*.

28. ἱππίας] Vulgatum *ἱππίας* cor-
 rexerit Zeune. Sequens *εὐθὺς* Junctina
 omisit.

29. ἰέναι [ἤδη] ἱπ' αὐτοὺς] Liber E-
 ton. *ἤδη* omisit; hinc seclusi.

ἱπικινύοντες] Ex libro Paris. Eton. et
 margine Steph. posui pro languido
 illo *ἱπικινύοντες*, quod vulgo legitur.
 Sequens *αὐτῶν* omittit Eton.

διεσπάρη] Eton. Guelf. et Edd. vett.
διεσπάρη.

δι' ὀλίγοι· τὸ γὰρ ἰππικὸν φόβον παρῆιχε, τὸ τῶν πολε-
 μίων, πολὺ ὄν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες τό τε Φαρ- 30
 ναβάζου ἰππικὸν ἔτι συνεστηκὸς, καὶ τοὺς Βιθυνοὺς ἰπ-
 πίας πρὸς τοὺτους συναθροισμένους, καὶ ἀπὸ λόφου
 τινὸς καταθεωμένους τὰ γιγνόμενα, ἀπειρήκεσαν μὲν,
 ὅμως δι' ἐδόκει καὶ ἐπὶ τοὺτους ἰτέον εἶναι οὕτως, ὅπως
 δύναίτο, ὡς μὴ τεθάρρηκότες ἀναπαύσαιντο. Συνταξά-
 μενοι δὴ πορεύονται. Ἐντεῦθεν οἱ πολέμιοι ἰππεῖς Φεύ- 31
 γουσι κατὰ τοῦ περαιοῦς, ὁμοίως ὥσπερ ὑπὸ ἰππέων διω-
 κόμενοι· νάπος γὰρ αὐτοὺς ὑπέδεχeto, ὃ οὐκ ἤδεισαν οἱ
 Ἕλληνες, ἀλλὰ προαπετράποντο διώκοντες· ὅψ' ἂν γὰρ ἦν.
 Ἐπανελθόντες δὲ, ἐνθα δὴ ἡ πρώτη συμβολὴ ἐγένετο, 32
 στησάμενοι τρόπαιον, ἀπήεσαν ἐπὶ θάλατταν περὶ ἡλίου
 δυσμᾶς· στάδιοι γὰρ ἦσαν ὡς ἐξήκοντα ἐπὶ τὸ στρατό-
 πεδον.

CAP. IV. (VULGO VI.)

ΕΝΤΕΤΘΕΝ οἱ μὲν πολέμιοι εἶχον ἀμφὶ τὰ ἑαυτῶν,
 καὶ ἀπήγοντο καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ τὰ χρήματα, ὅπη
 ἐδύναντο προσωτάτω· οἱ δὲ Ἕλληνες ἀνέμενον μὲν Κλέ-
 ανδρον, καὶ τὰς τριήρεις, καὶ τὰ πλοῖα, ὡς ἤζοντα·
 ἐξιώντες δὲ ἐκάστης ἡμέρας σὺν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ τοῖς
 ἀνδραπόδοις, ἐφέροντο ἀδεῶς ἤδη πυρρὺς, κριθᾶς, οἶνον,

τὸ τῶν πολεμίων] Edd. vett. Guelf. τὸ omittunt, πολὺ δ' in Paris. et Eton.

30. πρὸς τοὺτους] Refertur ad ἰππίας latentes in vocabulo ἰππικόν, nisi τοῦτο malis scribere cum libro Paris. τοῖς in Eton. Sequens καὶ ante ἐπὶ τοὺτους omittit Guelf.

31. νάπος] Vallem cum Zeunio interpretatur Weiske; et sane γήφυρα ἐπὶ τοῦ νάπης scilicet. 22. vallem arguit. ἤδεισαν] Hutchinsoni conjecturam ἰδυσαν reprobavit Zeune, et ὃ referri ad νάπος, non ad totam sententiam, monuit Weiske.

ὅψ' ἂν γὰρ ἦν] Ita margo Steph. Paris. Eton. vulgo est ἐψία, ad quod intelligunt ὥρα, quidni διὰ?

32. ἐγίνετο] Absit ab Edd. vett. et Guelf. ut sequens γὰρ ab Eton. pro quo ὃ est in Guelf.

1. καὶ τοὺς οἰκέτας] Ex Paris. Eton. καὶ adjecit Zeune. Statim ὅτι ἰδύναντο προσωτάτω scriptum malebat H. Stephanus.

ἀνέμενον] Margo Steph. Paris. Eton. προσέμενον. sed hoc verbo non utitur Xenophon.

ἀδεῶς ἤδη] Paris. ἤδη omittit, dein-

ὄσπρια, μελίνας, σῦκα· πάντα γὰρ εἶχεν ἡ χώρα, πλὴν
 2 ἐλαίου. Καὶ ὁπότε μὲν καταμένοι τὸ στράτευμα ἀνα-
 παυόμενον, ἐξῆν ἐπὶ λείαν ἰέναι· καὶ ἐλάμβανον οἱ ἐξιόν-
 3 τες· ὁπότε δὲ ἐξίοι πᾶν τὸ στράτευμα, εἴ τις χωρὶς
 ἀπελθὼν λάβοι τι, δημόσιον ἔδοξεν εἶναι. Ἦδη δὲ ἦν
 πολλὴ πάντων ἀφθονία· καὶ γὰρ ἀγοραὶ πᾶντοθεν
 ἀφικνοῦντο ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, καὶ οἱ παραπλέον-
 4 τες ἄσμενοι κατῆγον, ἀκούοντες, ὡς οἰκίζοιτο πόλεις, καὶ
 λιμὴν εἶη. Ἐπεμπεν δὲ καὶ οἱ πολέμιοι, οἱ πλησίον
 ᾔκου, πρὸς Ξενοφῶντα, ἀκούοντες, ὅτι οὗτος πολίζει τὸ
 χωρίον, ἐρωτῶντες, ὅ τι δέοι ποιούντας φίλους εἶναι. Ὁ
 5 δὲ ἐπεδείκνυεν αὐτοὺς τοῖς στρατιώταις. Καὶ τούτῳ
 Κλέανδρος ἀφικνεῖται, δύο τριήρεις ἔχων, πλοῖον δ' οὐδέν.
 Ἐτύγχανε δὲ τὸ στράτευμα ἔξω ὄν, ὅτε ἀφίκετο, καὶ ἐπὶ
 λείαν τινὲς οἰχόμενοι, ἄλλοι εἰς τὸ ὄρος· καὶ εἰλήφesan
 πρόβατα πολλά· ὀκνοῦντες δὲ μὴ ἀφαιρεθεῖεν, τῷ Δε-
 ζίπῳ λέγουσιν, (ὅς ἀπέδρα τὴν πεντηκόντην ἔχων ἐκ

de habet πάντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχε fine
 ἡ χώρα. Atque ita etiam Guelf. E-
 ton. cum Juntina. Sed Aldina,
 Steph. margo Villois. et Guelf. a se-
 cunda manu πάντα γὰρ εἶχεν ἡ χώρα,
 omisso ἀγαθὰ, quod seclufit Zeune,
 omisit Weiske.

2. οἱ ἐξιόντες] Articulum addidi, ut
 appareat, prædam ad eum pertinui-
 sse, qui ceperat. Etiam Hutchinson
 vertit: et qui exierant, prædam capie-
 bant.

3. πολλή] Omittit Paris. Eton. de-
 inceps ἀφικνοῦνται Edd. vett. Guelf.
 ἀφίκετο corrigebat Brodæus.

κατῆγον] Aldina, Steph. κατίσμι-
 πον, Junt. Guelf. κατίσμι; ex mar-
 gine Steph. Paris. Eton. κατῆγον de-
 dit Hutchinson.

4. πολέμιοι, οἱ πλησίον ᾔκου] Vul-
 gatam πολέμιοι ἦδη πλησίον οἰκούντες
 mutavit Stephanus adiecto ἦδη, quod
 omittit Guelf. et Eton. sed hic habet
 οἱ πλησίον ᾔκου, unde Weiske effecit
 ἦδη οἱ πλησίον οἰκούντες. Zeune edi-

dit καὶ οἱ πολέμιοι ἦδη πλησίον οἰκοῦ-
 ντες.

πολίζει] Puto fuisse πολλίζω, ut scæ.
 3. ἀκούοντες, ὡς οἰκίζοντο πόλεις καὶ λι-
 μὴν εἶη.

ἐπεδείκνυεν] Xenophon igitur non-
 dum desperaverat fore, ut tandem
 militibus persuaderet, manere in loco
 et oppidum condere.

5. τὸ στράτευμα] Ita Paris. liber.
 Vulgo est τότε, vel τό τι.

οἰχόμενοι, ἄλλοι] Edd. vett. Guelf.
 Eton. οἰχόμενοι, ἄλλοι. Stephanus di-
 stinxit οἰχόμενοι, ἄλλοι. Zeune ad
 οἰχόμενοι repetit ἐτύγχανον. Leoncla-
 vius ita vertit: et scorsim nonnulli præ-
 datum iuerant in montem. Weiske
 opinatur hic quædam esse turbata,
 omisiss et depravatis verbis. Nec
 mihi locus sanus esse videtur, sed
 scribendum conjicio: καὶ οἰχόμενοι
 ἄλλοι ἄλλῃ εἰς τὸ ὄρος εἰλήφσαν πρό-
 βατα πολλά. In Eton. πρόβατα non
 apparet.

Τραπεζῶντος) καὶ κελεύουσι διασώσαντα τὰ πρόβατα, τὰ μὲν αὐτὸν λαβεῖν, τὰ δὲ σφίσιν αὐτοῖς ἀποδοῦναι.

Εὐθύς δ' ἐκεῖνος ἀπελαύνει τοὺς περιεστῶτας τῶν στρατιωτῶν, καὶ λέγοντας, ὅτι δημόσια ταῦτ' εἴη· καὶ τῷ Κλεάνδρῳ εὐθύς ἐλθὼν λέγει, ὅτι ἀρπάζειν ἐπιχειροῦσιν. Ὁ δὲ κελεύει τὸν ἀρπάζοντα ἄγειν πρὸς αὐτόν. Καὶ ὁ μὲν λαβὼν ἄγει τινὰ περιτυχὼν δ' Ἀγασίας ἀφαιρεῖται· καὶ γὰρ ἦν αὐτῷ ὁ ἀγόμενος λοχίτης. Οἱ δὲ ἄλλοι οἱ παρόντες τῶν στρατιωτῶν ἐπιχειροῦσι βάλλειν τὸν Δεξιππον, ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην. Ἐδείσαν δὲ καὶ τῶν τριηριτῶν πολλοὶ, καὶ ἔφευγον εἰς τὴν θάλατταν· καὶ Κλεάνδρος δ' ἔφευγε. Ξενοφῶν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ κατεκώλυόν τε, καὶ τῷ Κλεάνδρῳ ἔλεγον, ὅτι οὐδὲν εἴη πρᾶγμα, ἀλλὰ τὸ δόγμα εἴη αἴτιον, τὸ τῷ στρατεύματος, ταῦτα γενέσθαι. Ὁ δὲ Κλέανδρος, ὑπὸ τοῦ Δεξιππου τε ἀνερειθιζόμενος, καὶ αὐτὸς ἀχθειςθεὶς, ὅτι ἐφοβήθη, ἀποπλευσεῖσθαι ἔφη καὶ κηρύζειν, μηδεμίαν πόλιν δέχεσθαι αὐτοὺς, ὥς πολε-

μισώμεντα] Eton. αὐτοῖς ex sequenti membro retrahendum huc collocat. De Dexippo compara v. 1, 15.

6. τῶν στρατιωτῶν] Ex Juntina, Guelf. et versione Amasæi στρατιωτῶν recepit cum Zeunio Weiske, quod vocabulum plane ineptum est hoc loco. Eleganter dici milites eos, qui decretum exercitus defendebant et adversabantur secus sentientibus, censet Zeune; quod equidem fieri posse nego. Recte vero στρατιῶται dicuntur Hellenic. vii. 1, 43. et statim de iisdem est οἱ παρόντες τῶν στρατιωτῶν. ταῦτ' εἴη] Parif. Eton. omittit ταῦτ', ut sequens εὐθύς Parif. quod seclufit Zeune.

7. ἄγει] Eton. ἦγι habet. Deinde post ἀνακαλοῦντες margo Steph. Parif. Eton. βᾶλλον repetunt.

[ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην] Verbum βᾶλλον, quod Codices boni deinceps post participium insertum offerunt, dubium facere potest lecto-

rem de loci integritate. Sed solum id sensum non perficit eum, ut dicantur milites seditionis reliquis adstantibus vel occurrentibus acclamasse, cædite proditorem. Potius aliud verbum eidem erat adjungendum, velut in simili loco Cyrop. iii. 3, 42. καὶ οἱ ἔμπροσθεν ἀνακαλοῦντες ἵπποισιν παρεγγυῶσιν. Igitur de mutando loco non cogitandum cenfeo; sed comparo ex eadem Cyri disciplina similem nostro locum iii. 3, 4. ὁ δ' Ἀρμί- νιος συμπεροῦπιμσι καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἀνδρῶσαι, ἀνακαλοῦντες τὸν εὐεργέτην, τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθόν. Ex Epistolâ.] καὶ Κλεάνδρος δ'] Ex Eton. καὶ adjecit Zeune. recte!

8. κατεκώλυόν τι, καὶ] Edd. veterum et Guelf. scripturam κατεκώλυον τότε καὶ revocavit Zeune. Articulum τὸ ante τοῦ στρατιώματος omittit Junt. et Guelf.

9. δίχισθαι αὐτοὺς] Ex Eton. pronomen adjecit Zeune.

μίους. Ἦρχον δὲ τότε πάντων τῶν Ἑλλήνων οἱ Λακεδαιμόνιοι.

- 10 Ἐνταῦθα πονηρὸν ἐδόκει τὸ πρᾶγμα [ἐκεῖνο] εἶναι τοῖς Ἑλλησι, καὶ ἐδόντο, μὴ ποιεῖν ταῦτα. Ὁ δ' οὐκ ἂν ἄλλως ἔφη γενέσθαι, εἰ μὴ τις ἐπιδώσει τὸν ἄρχαντα
- 11 βάλλειν καὶ τὸν ἀφελόμενον. Ἦν δὲ, ὃν ἐζήτει, Ἀγασίας, διὰ τέλους φίλος τῷ Ξενοφῶντι· ἐξ οὗ καὶ διεβάλεν αὐτὸν ὁ Δέξιππος. Καὶ ἐντεῦθεν, ἐπεὶ ἀπορία ἦν, συνήγαγον τὸ στράτευμα οἱ ἄρχοντες· καὶ ἔνιοι μὲν αὐτῶν παρ' ὀλίγον ἐποιῶντο τὸν Κλέανδρον· τῷ δὲ Ξενοφῶντι οὐκ ἐδόκει Φαῦλον εἶναι τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἀναστὰς ἐλεξεν·
- 12 Ὡς ἄνδρες στρατιῶται, ἐμοὶ δὲ οὐ Φαῦλον δοκεῖ εἶναι τὸ πρᾶγμα, εἰ ἡμῖν οὕτως ἔχων τὴν γνώμην Κλέανδρος ἄπεισιν, ὥσπερ λέγει. Εἰσὶ μὲν γὰρ [ἤδη] ἐγγὺς αἱ Ἑλληνίδες πόλεις· τῆς δὲ Ἑλλάδος Λακεδαιμόνιοι προεστήκασιν· ἱκανοὶ δὲ εἰσι καὶ εἰς ἕκαστος Λακεδαιμόνιον
- 13 ἐν ταῖς πόλεσιν, ὃ τι βούλονται, διαπράττεσθαι. Εἰ οὖν οὗτος πρῶτον μὲν ἡμᾶς Βυζαντίου ἀποκλείσει, ἔπειτα δὲ τοῖς ἄλλοις ἀρμοσταῖς παραγγελεῖ, εἰς τὰς πόλεις

10. [ἐκεῖνο] εἶναι] Omisum a Paris. pronomen seclusi.

11. φίλος τῷ Ξενοφῶντι] Mihi γνώμιος vel simile participium deesse videtur; et recte post Agasias nomen comma posuit Weiske. Deinde διβαλλῶν habet Guelf. καὶ ἐντεῖθεν] Ita Eton. Vulgo καὶ deest.

παρ' ὀλίγον] Junt. Guelf. Eton. παρὰ λόγον, Aldina παρὰ λόγον. Deinceps negationem ante ἰδίῳ omittit Eton.

12. ἐμοὶ δ' οὐ φ.] Juntina ἐμοὶ δ' οὐν, unde Brodæus efficiebat ἐμοὶ μὲν οὐν οὐδὲν φ. alii libri ἐμοὶ οὐ φ. quod restituit Weiske: equidem Castal. et Guelf. cum Zeunio sequor. Sequens εἶναι omisit Castalio.

οὕτως ἔχων τὴν γνώμην] In Meniorab. iv. 8, 7. est ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμοὶ φίλοι οὕτως ἔχοντες γνώμην περὶ ἐμοῦ διατελούσιν. Supra il. 2, 10. et 12. est γνώμην τίνα ἔχει περὶ τῆς πατρίδος. Diversum est il. 5, 29. ἰβούλομαι δ' ἐλάττω. χεῖς ἅπαν τὸ στράτευμα πρὸς ἐαυτὸν ἔχει τὴν γνώμην. Thucydides iii. 25. φρεὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἦσαν ἔχον τὴν γνώμην, ὥστε συμβαίνειν. Quare hic τῆς γνώμης scriptum malim.

[ἤδη] ἐγγὺς αἱ] Omisum in Eton. ἤδη seclusi. Articulum αἱ omittit Guelf. Deinde περιεστήκασιν Eton. περιεστήσαν Paris. habet.

13. πρῶτον] Edd. vett. Guelf. πρῶτος. Sequens παραγγελεῖ ex Paris. in locum vulgati παραγγελεῖ substituit Zeune.

μὴ δέχεσθαι, ὡς ἀπιστοῦντας Λακεδαιμονίοις καὶ ἀνό-
 μους ὄντας· ἐτι δὲ πρὸς Ἀναξίβιον τὸν ναύαρχον οὗτος ὁ
 λόγος περὶ ἡμῶν ἦξει· χαλεπὸν ἐστὶ καὶ μένειν καὶ
 ἀποπλεῖν· καὶ γὰρ ἐν τῇ γῇ ἄρχουσι Λακεδαιμόνιοι καὶ
 ἐν τῇ θαλάττῃ τὸν νῦν χρόνον. Οὐκ οὖν οὔτε ἐνὸς ἀν- 14
 δρὸς ἕνεκα οὔτε δυοῖν ἡμᾶς τοὺς ἄλλους τῆς Ἑλλάδος
 ἀποσχέσθαι, ἀλλὰ πειστέον, ὅ τι ἂν κελεύωσι· καὶ
 γὰρ αἱ πόλεις ἡμῶν, ὅθεν ἐσμέν, πείθονται αὐτοῖς.
 Ἐγὼ μὲν οὖν, (καὶ γὰρ ἀκούω, Δεξιπποῦ λέγειν πρὸς 15
 Κλέανδρον, ὡς οὐκ ἂν ἐποίησεν Ἀγασίας ταῦτα, εἰ μὴ
 ἐγὼ αὐτὸν ἐκέλευσα) ἐγὼ οὖν ἀπολύω καὶ ὑμᾶς τῆς αἰ-
 τίας, καὶ Ἀγασίαν, ἂν αὐτὸς Ἀγασίας Φῆσῃ, ἐμέ τινας
 τούτων αἴτιον εἶναι, καὶ καταδικάζω ἑμαυτοῦ, εἰ ἐγὼ
 πετροβολίας ἢ ἄλλου τινὸς βιαίου ἐξάρχω, τῆς ἐσχάτης
 δίκης ἄξιός ἐστιν, καὶ ὑφ᾽ ἑξω τὴν δίκην. Φημί δὲ, καὶ 16
 εἴ τινα ἄλλον αἰτιάται, ἑαυτὸν χρῆναι παρασχεῖν Κλεάν-
 δρῳ κρῖναι· οὕτω γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀπολελυμένοι τῆς αἰτίας
 εἴπτε. Ὡς δὲ νῦν ἔχει, χαλεπὸν, εἰ, οἰόμενοι ἐν τῇ Ἑλ-
 λάδι καὶ ἐπαίνου καὶ τιμῆς τεύξεσθαι, ἀντὶ τούτων μὴδ'
 ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις ἐσόμεθα, ἀλλ' εἰρξόμεθα ἐκ τῶν Ἑλ-
 ληνίδων πόλεων.

Μετὰ ταῦτα ἀναστὰς Ἀγασίας εἶπεν· Ἐγὼ, ὦ ἀν- 17
 δρες, ὁμνυμι θεοὺς καὶ θεὰς, ἥ μὴν μήτε ἐμὲ Ξενοφῶντα
 κελεύσαι ἀφελέσθαι τὸν ἄνδρα, μήτε ὑμῶν ἄλλον μη-
 δένα· ἰδόντι δὲ μοι ἄνδρ' ἀγαθὸν ἀγόμενον τῶν ἐμῶν
 λοχιτῶν ὑπὸ Δεξιπποῦ, (ὃν ὑμεῖς ἐπίστασθε ὑμᾶς προ-

ἀπιστοῦντας] Leonclavius ἀπιστοῦ-
 ντας scriptum maluit. Deinde ἀπί-
 στους pro ἀπίστους habet Eton.

χαλίσιν ἴσσι] Ita cum Eton. Zeune
 conexit vulgatum ἵσσι χαλίσιν ἴσαι.
 Ex eodem libro νῦν χρίσιν posuit
 Zeune.

14. ἀποσχίσθαι Parif. Eton. ἀπείχι-

σθαι. deinceps πιστίον Parif.

15. ἐγὼ οὖν] Ex Junt. Guelf. Eton.
 μὲν interposuit Zeune.

Ἀγασίαν] Eton. αὐτὸν habet, dein-
 de τι τούτων ἔστιν.

ἄξιός] Male Parif. ἄξιον habet.

16. ἀντὶ τούτων] Eton. importune
 ἢ interferit.

- δόντα) δεινὸν ἔδοξεν εἶναι· καὶ ἀφειλόμην, ὁμολογῶ.
 18 Καὶ ὑμεῖς μὲν μὴ ἐκδῶτε· ἐγὼ δὲ ἑμαυτὸν, ὥσπερ Ξενο-
 φῶν λέγει, παρασχῆσω κρίναντι Κλεάνδρῳ, ὃ τι ἂν βού-
 ληται ποιῆσαι· τούτου ἕνεκα μήτε πολεμεῖτε Λακεδαι-
 μονίοις, σῶζεσθ' τε ἀσφαλῶς, ὅπῃ θέλει ἕκαστος.
 Συμπέμψατε μέντοι ὑμῶν αὐτῶν ἐλόμενοι πρὸς Κλέαν-
 δρον, ὅτινες, εἰάν τι ἐγὼ παραλείπω, καὶ λέξουσιν ὑπὲρ
 19 ἐμοῦ καὶ πράξουσιν. Ἐκ τούτου ἔδωκεν ἡ στρατιὰ, οὐσ-
 τινας βούλοιτο προελόμενον ἰέναι. Ὁ δὲ προείλετο τὰς
 στρατηγούς. Μετὰ ταῦτα ἐπορεύοντο πρὸς Κλεάνδρον
 Ἀγασίας καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ ὁ ἀφαιρεθεὶς ἀπὸ ὑπὸ
 Ἀγασίου· καὶ ἔλεγον οἱ στρατηγοί·
 20 Ἐπεμψεν ἡμᾶς ἡ στρατιὰ πρὸς σε, ὦ Κλεάνδρε· καὶ
 κελεύουσί σε, εἴτε πάντας αἰτιᾶς, κρίναντα σεαυτὸν χρῆ-
 σθαι, ὃ τι ἂν βούλῃ· εἴτε ἓνα τινὰ, ἢ δύο, ἢ καὶ πλείους
 αἰτιᾶς, τούτους ἀξιῶσι παρασχεῖν σοι ἑαυτοὺς εἰς κρίσιν.
 Εἴτε οὖν ἡμῶν τινὰ αἰτιᾶς, πάρεσμέν σοι ἡμεῖς· εἴτε καὶ
 ἄλλον τινὰ αἰτιᾶς, φράσον· οὐδεὶς γάρ σοι ἀπέσται,
 21 ὅστις ἂν ἡμῖν ἐφελήσῃ πείθεσθαι. Μετὰ ταῦτα παρ-
 ελθὼν ὁ Ἀγασίας εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, ὦ Κλεάνδρε, ὁ

18. ἐκδῶτε] Parif. ἐκδοῖς. Sequens ὃ τι pro ὃ ex Guelf. et Eton. dedit Zeune.

πολεμεῖτε] Ita liber Brodæi et Parif. probante Porfono. Ante Zeupianam erat πολεμήσῃ, quod revocavit Weiske.

σῶζεσθ' τε] Margo Steph. liber Brodæi, Parif. σῶζαισθ' τε.

ὅπῃ] Parif. ὅπου θέλει. Ex Guelf. ὅπου φίλοι posuit Zeune, quem non secutus est Weiske.

μέντοι ὑμῶν] Ex Guelf. Eton. et margine Villois. μοι interposuit Zeune.

19. βούλοιτο] Eton. βούληται—ἐπορεύετο habet.

20. καὶ κελεύουσι] Margo Steph. Parif. Eton. καὶ κελεύει, quod rece-

pit Welfius et Hutchinson.

κρίναντα—αἰτιᾶς] Hæc in Eton. omiffa sunt.

Εἴτε οὖν] Ita Castalio, quem sequitur Zeune. In aliis erat εἴτε οὖν. Deinceps εἴτε δὲ pro εἴτε καὶ est in Eton.

αἰτιᾶς, φράσον] Ex Eton. repetitum αἰτιᾶς adjeci, quod repudiabat Zeune tanquam inutile glossema. Sed idem Eton. εἴτε δὲ ἄλλον habet.

γάρ σοι] Eton. σοι omisit. deinceps ἐφελήσῃ cum Guelf. Stephanus. ἰσχύει margo Steph. Parif. ἰσχύει Edd. vett. Welfius, Hutchinsf.

21. Κλεάνδρε] Edd. vett. Guelf. Κλεάνδρε. Verum nomen est in margine Steph. Parif. Eton.

ἀφειλόμενος Δεξίππου ἄγοντος ταῦτον τὸν ἄνδρα, καὶ
παίειν κελεύσας Δεξίππον. Ταῦτον μὲν γὰρ οἶδα ἄνδρα 22
ἀγαθὸν ὄντα· Δεξίππον δὲ αἰρεθέντα οἶδα ὑπὸ τῆς στρα-
τιῶς ἄρχειν τῆς πεντηκοντόρου, ἧς ἡγησάμεθα παρὰ Τρα-
πεζουντίων, ἐφ' ᾧ τε πλοῖα συλλέγειν, ὡς σωζόμεθα·
καὶ ἀποδράντα Δεξίππον, καὶ προδόντα τοὺς στρατιώ-
τας, μεθ' ὧν ἐσώθη. Καὶ τοὺς τε Τραπεζουντίους ἀπε- 23
στερήκαμεν τὴν πεντηκόντορον, καὶ κακοὶ δοκοῦμεν εἶναι
διὰ ταῦτον· αὐτοὶ τε, τὸ ἐπὶ τούτῳ, ἀπολώλαμεν πάντες.
Ἦκουε γὰρ, ὥσπερ ἡμεῖς, ὡς ἄπορον εἴη, πεζῇ ἀπιόντας
τοὺς παταμούς τε διαβῆναι, καὶ σωθῆναι εἰς τὴν Ἑλλά-
δα. Ταῦτον οὖν τοιοῦτον ὄντα ἀφειλόμην. Εἰ δὲ σὺ 24
ἦγες, ἢ ἄλλος τις τῶν παρὰ σοῦ, καὶ μὴ τῶν παρ' ἡμῶν
ἀποδράντων, εὔρισθι, ὅτι οὐδὲν ἂν τούτων ἐποίησα. Νό-
μιζε δὲ, εἰ μὲ νῦν ἀποκτείνης, δι' ἄνδρα δειλὸν τε καὶ
πονηρὸν ἄνδρα ἀγαθὸν ἀποκτενῶν.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος ἔφη, ὅτι Δεξίππον μὲν 25
οὐκ ἐπαινεῖ, εἰ ταῦτα πεποιηκὼς εἴη· οὐ μέντοι ἔφη νομίζειν,
οὐδ' εἰ παμπόνηρος ἦν Δεξίππος, βίαν χρῆναι πάσχειν
αὐτὸν, ἀλλὰ κριθέντα (ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν ἀξιούτε) τῆς
δίκης τυχεῖν. Νῦν μὲν οὖν ἄπιτε, καταλιπόντες τοῦτον 26

23. ἀπολώλαμεν πάντες] Parif. Eton. πάντες omittunt.

24. ἦγες, ἢ ἄλλος τις] Parif. Eton. ἦγ' ἄλλως ἢ τις τῶν. deinceps παρὰ σοῦ Aldina, Steph. margo Villoif. Nostrum habent Junt. Guelf. Parif. Eton.

καὶ μὴ τῶν παρ' ἡμῶν] Parif. ἢ καὶ τῶν παρ' ἡμῶν. Sequens ἄνδρα ante ἀγαθὸν ex margine Steph. Parif. Eton. adjecit Zeune. Postea ἀποκτείνων scripsi monente etiam Porfiono. Vulgo est ἀποκτείνων; sed recte infra vii. 1, 17. editur ἰσχυρῶν.

25. ἴφη] Ita Aldina, Steph. Parif. Eton. Omisit Junt. et Guelf. deinde ἰσχυρῶν Guelf.

βίαν χρῆναι] Ita Parif. Eton. margo

Steph. Ante Zeunium erat δίκαια, quod cum Mureto Stephanus in βίαια χρῆναι mutari voluit, Leoncl. in διὰ βίαια, in διὰ βίαν Wyttenbach in Biblioth. Critica Amstelod. βίᾳ χρῆναι Regii Codices B. C. habent. νῦν ἀξιούτε, τῆς] Ita Parif. Eton. Guelf. Regius B. C. νῦν ἀξιούται τῆς ante Hutchinssonum erat, quod in νῦν, ἀξιούσθαι τῆς mutari voluit Stephanus.

τυχεῖν] Juntina λαχῶν, ceteras Edd. vett. Guelf. margo Villoif. λαχῶν.

26. τοῦτον τὸν] Parif. Eton. τόνδε τόν. Agasiam intellige. Deinde παρ-ίσταται Parif.

- τὸν ἄνδρα· ὅταν δὲ ἐγὼ κελεύσω, πάρεστε πρὸς τὴν κρί-
σιν. Αἰτιῶμαι δὲ οὔτε τὴν στρατιὰν, οὔτε ἄλλον οὐδένα·
27 ἐπεὶ γε οὗτος αὐτὸς ὁμολογεῖ ἀφελέσθαι τὸν ἄνδρα. Ὁ
δὲ ἀφαιρεθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ, ὦ Κλέανδρε, εἰ καὶ οἶμι με
ἀδικοῦντά τι ἄγεσθαι, οὐτ' ἔπαιον οὐδένα, οὐτ' ἔβαλλον,
ἀλλ' εἶπον, ὅτι δημόσια εἴη τὰ πρόβατα· ἦν γὰρ τῶν
στρατιωτῶν δόγμα, εἴ τις, ὅποτε ἡ στρατιὰ ἐξίει, ἰδίᾳ
28 λήζοιτο, δημόσια εἶναι τὰ ληφθέντα. Ταῦτ' εἶπον· καὶ
ἐκ τούτου με λαβὼν οὗτος ἦγεν, ἵνα μὴ φθέγγοιτο μη-
δεὶς, ἀλλ' αὐτὸς, λαβὼν τὸ μέρος, διασώσῃ τοῖς λη-
σταῖς παρὰ τὴν ῥήτραν τὰ χρήματα. Πρὸς ταῦτα ὁ
Κλέανδρος εἶπεν· Ἐπεὶ τοῖνυν τοιοῦτος εἶ, κατάμμενε, ἵνα
καὶ περὶ σοῦ βουλευσώμεθα.
- 29 Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἀμφὶ Κλέανδρον ἡρίστων· τὴν δὲ
στρατιὰν συῆγε Ξενοφῶν, καὶ συνεβούλευε, πῶς μάλιστα ἄν-
δρας πρὸς Κλέανδρον, παραιτησομένους περὶ τῶν ἀνδρῶν.
- 30 Ἐκ τούτου ἔδοξεν αὐτοῖς, πέμψαντας στρατηγούς καὶ
λοχαγούς καὶ Δρακόντιον τὸ Σπαρτιάτην, καὶ τῶν ἄλλων
οἱ ἐδόχουν ἐπιτήδειοι εἶναι, δεῖσθαι Κλεάνδρου κατὰ
31 πάντα τρόπον, ἀφείναι τὸν ἄνδρα. Ἐλθὼν οὖν Ξενοφῶν
λέγει· Ἐχεις μὲν, ὦ Κλέανδρε, τοὺς ἄνδρας· καὶ ἡ
στρατιὰ σοι ἐφέητο, ὅτι ἐβούλου ποιῆσαι καὶ περὶ τούτων,
καὶ περὶ ἐαυτῶν ἀπάντων. Νῦν δὲ σε αἰτοῦνται καὶ

[ἄλλον οὐδένα] Steph. ἄλλον οὐδένα,
Eton. ἔτι addit. Castalio ἄλλον μη-
δένα edidit, propter fecit. 17. ἄλλον
μηδένα.

27. Κλέανδρε] Edd. vett. Guelf. E-
ton. ἄνδρε, ut fecit. 21.

28. Ταῦτ' εἶπον· καὶ ἐκ τούτου] Mar-
go Villosif. ἴσα. Sequens καὶ omisit
Eton. Postea μεταλαβὼν dedit Casta-
lio.

ταυτοῦ] Edd. vett. Steph. prior,
Leoncl. Guelf. ταυτοῖς, quod Amasæus
vertit tam argutus; plane omittit Pa-

rif. αὐτοῖς habet Eton. ταυτοῦ ex libro
Brodæi dedit Steph. altera Editio.
Mihi cum Weiskio vera lectio adhuc
latere in vitiis videtur.

εἶ] Parif. Eton. αὐτοῦ habent.

29. παραιτησομένους] Aldina, Guelf.
παραιτησόμενοι habent.

30. τὸν Σπαρτιάτην] Articulus deest
in Edd. vett. et Guelf.

δεῖσθαι Κλεάνδρου κατὰ πάντα τῶν-
των] Cf. dicenda ad libri vii. 2, 8.

31. ἰδίᾳ] Margo Steph. et Parif.
ἰδίᾳ habet.

δέονται, δύναι σφίσι τῷ ἄνδρῃ, καὶ μὴ κατακαίνειν
 πολλὰ γὰρ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ περὶ τὴν στρατιὰν
 ἐμοχθησάτην. Ταῦτα δὲ σὺ τυχόντες, ὑπισχνῶνταί σοι 32
 ἀπὶ τούτων, ἐὰν βούλῃ ἡγεῖσθαι αὐτῶν, καὶ ἐὰν οἱ θεοὶ
 ἴλεω ᾖσιν, ἐπιδείξειν σοι, καὶ ὡς κόσμιοὶ εἰσι, καὶ ὡς
 ἱκανοὶ, τῷ ἄρχοντι πευθόμενοι, τοὺς πολεμίους σὺν τοῖς
 θεοῖς μὴ φοβεῖσθαι. Δέονται δὲ σου καὶ ταῦτο, παρὰ 33
 γενόμενον καὶ ἄρξαντα ἑαυτῶν πείραν λαβεῖν καὶ Δεξιπ-
 που καὶ σφῶν καὶ τῶν ἄλλων, οἷος ἕκαστός ἐστι, καὶ
 τὴν ἀξίαν ἐκάστοις νῆμαι. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέαν- 34
 δρος· Ἀλλὰ ναὶ μὰ τῷ Σιῶ, ἔφη, ταχύ τοι ὑμῖν ἀπο-
 κρινεῖμαι. Καὶ τῷ τε ἄνδρῃ ὑμῖν δίδωμι, καὶ αὐτὸς
 παρέσομαι· καὶ ἐὰν οἱ θεοὶ παραδιδῶσί τι, ἐξηγήσομαι
 εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ πολὺ οἱ λόγοι οὗτοι ἀντίοι εἰσιν,
 ἣ οὗς ἐγὼ περὶ ὑμῶν ἐνίων ἤκουον, ὡς τὸ στρατεύμα ἀφι-
 στάτε ἀπὸ Λακεδαιμονίων.

Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἐπαινοῦντες ἀπῆλθον, ἔχοντες τῷ 35
 ἄνδρῃ Κλέανδρος δὲ ἐθύετο ἐπὶ τῇ παρεῖμῃ, καὶ συνῆν
 Ξενοφῶντι Φιλικῶς, καὶ ξενίαν συνεβάλλοντο. Ἐπεὶ δὲ
 καὶ εἴωρα αὐτοὺς τὸ παραγγελλόμενον εὐτάκτως ποιοῦν-
 τας, καὶ μᾶλλον ἐπεθύμει ἡγεμῶν γενέσθαι αὐτῶν.

πρόσθεν] Paris. ἱεροσθεν habet. pro
 κρίσης margo Villois. χωρίον.

33. ἄρξαντα ἑαυτῶν] Ita Edd. vett.
 et Eton. αὐτῶν cum Stephano Weiske.
 οἷος—νῆμαι] Junt. Guelf. Eton. οἷς
 —νῆμαι.

34. τῷ Σιῶ] Ita Aldina, Steph. Pa-
 ris. τοῖς θεοῖς Juntina, τῷς οἷος Guelf.
 sed in margine τῷς θεοῖς habet. ἢ τῷ
 σιῶ Eton. Intelliguntur Castor et
 Pollux. Cf. Hellenic. iv. 4, 10. Meur-
 sii Miscell. Lacon. ii. 8. τῷ σιῶ est in
 margine Villois.

παραδιδῶσί τι] Si aliquid boni in ex-
 tis dederint, interpretatur Weiske. ἢ
 Latine aliquod profectumque portenda-
 rint, Hutchinson. Mihi locus hic
 non sanus esse videtur.

πολὺ οἱ λόγοι] Paris. πολλὸν ἔλεγον,
 Eton. Guelf. Edd. vett. πολλοὶ οἱ λ.

ἐφίσταται] Margo Steph. et Paris.
 ἐφίστατο. Videtur ἐφίστατο voluisse
 dare librarius.

35. ἔχοντες] Omisit Juntina. De-
 inde τι post ἐθύετο cum Stephano
 omisit Hutchinson et Weiske, resti-
 tuit ex Edd. vett. Guelf. Zeune.

ξενίαν συνεβάλλοντο] Paris. ξένια συ-
 βάλλοντο. Posterius cum Stephano
 recepit Hutchinson et Weiske. No-
 titum est in Aldina. συγκατιβάλλοντο
 Juntina cum Guelf.

καὶ μᾶλλον] Margo Steph. Paris.
 Eton. ἔτι adjungunt. indidem γινέ-
 σθαι dedi pro vulgato ὡμαι.

36 Ἐπὶ μέντοι θυομένῳ αὐτῷ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς εἶπεν· Ἐμοὶ μὲν οὐκ ἐθέλει γενέσθαι τὰ ἱερὰ ἐξάγειν· ὑμεῖς μέντοι μὴ ἀθυμεῖτε τούτου ἕνεκα· ὑμῖν μὲν γάρ, ὡς εἶπε, δέδοται ἐκκομίσαι τοὺς ἀνδρας· ἀλλὰ πορεύεσθε. Ἡμεῖς δὲ ὑμᾶς, ἐπειδὴν ἐκεῖσε ἤκητε, δεξόμεθα, ὡς ἂν δυνάμεθα κάλλιστα.

37 Ἐκ τούτου ἔδοξε τοῖς στρατιώταις, δοῦναι αὐτῷ τὰ δημόσια πρόβατα. Ὁ δὲ, δεξάμενος, πάλιν αὐτοῖς ἀπέδωκε· καὶ αὐτὸς μὲν ἀπέπλει. Οἱ δὲ στρατιῶται, διαφέμενοι τὸν σῆτον, ὃν ἦσαν συγκεκομισμένοι, καὶ τὰ λ-
38 α, ἃ εἰλήφεσαν, ἐξεπορεύοντο διὰ τῶν Βιθυνῶν. Ἐπὶ δὲ οὐδεὶ ἐνέτυχον πορευόμενοι τὴν ὀρθὴν ὁδόν, ὥστ' ἔχοντες τι εἰς τὴν Φιλίαν διεξελθεῖν, ἔδοξεν αὐτοῖς, τοῦμπαλιν ὑποστρέψαντας εἰσελθεῖν μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα. Ταῦτο δὲ ποιήσαντες, ἔλαβον πολλὰ καὶ ἀνδράποδα καὶ πρόβατα· καὶ ἀφίκοιτο ἐκταῖοι εἰς Χρυσόπολιν τῆς Χαλκηδονίας, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ἡμέρας ἑπτὰ, τὰ λάφυρα πωλαῖντες.

36. οὐκ ἐγίγνετο] Edd. vett. (excepta Castal.) Guelf. ὡς οὐκ ἐγίγνετο. Deinde Parif. οὐ τιλίθι habet.

ἔξαιεν] Sic supra ii. 2, 3. θυομένῳ ἵκει ἐπὶ βασιλίᾳ. ubi vide annotata.

δεξόμεθα] Male Guelf. διζόμεθα.

37. συγκεκομισμένοι] Aldina συγκαοισμένοι, Eton. κεκομισμένοι.

38. ἐνέτυχον] Ita ex Parif. vulga-

tum ἐνέτυχον correxi.

ἔχοντες τι εἰς] Verba τι εἰς omisit Eton. deinceps Brodæus scriptum malebat διελθὼν aut ἐλθὼν.

Χρυσόπολιν] Parif. liber Χρυσόπολιν — λαφυροπωλοῦντες. Locus hodie apud Græcos Skudari vel Eßkudar audit. Mannert Geogr. Gr. vi. p. iii. p. 592.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Ζ΄.

CAPUT I.

ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου ἔπραξαν αἱ Ἕλληνες μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα, ἐπεὶ Κῦρος ἐτελεύτησεν, ἐν τῇ πορείᾳ, μέχρις εἰς τὸν Πόντον ἀφίκοντο, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου πεζοὶ ἐξιόντες καὶ πλέοντες ἐποίησαν, μέχρις ἔξω τοῦ στόματος ἐγένοντο ἐν Χρυσοπόλει τῆς Ἀσίας, πάντα ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδῆλωται.

Ἐκ τούτου δὲ Φαρνάβαζος, φοβούμενος τὸ στράτευμα, καὶ μὴ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀρχὴν στρατεύηται, πέμψας πρὸς Ἀναξίβιον τὸν ναύαρχον, (ὃ δὲ ἔτυχεν ἐν Βυζαντίῳ ὢν) ἐδεῖτο, διαβιβάσαι τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ἀσίας, καὶ ὑπισχνεῖτο, πάντα ποιῆσειν αὐτῷ, ὅσα δέοι. Καὶ Ἀναξίβις μετεπέμψατο τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τῶν στρατιωτῶν εἰς Βυζάντιον, καὶ ὑπισχνεῖτο, εἰ διαβαίεν, μι-

1. *μέχρι*] Omittunt Edd. vett. Guelf. deinde *ὅσα μὲν ἐκ τοῦ Πόντου*. sed Steph. et Guelf. *μὲν* omittunt.

τιζῶν] Guelf. Eton. *τιζῶν*. Deinceps *ἐκπλέοντες* margo Steph. Parif. Eton. postea *ἐκπλέοντες* Edd. vett. Guelf. Eton. *ἔξω τοῦ στόματος*] P. Gyllius de Bosporo Thracio p. 23. *ἔξω* vel *ἔσω* scribendum esse ex consensu Geographorum veterum monet.

πάντα] Omittit Parif. Eton. Deinceps mallet scriptum *ἐν ταῖς ἱστίαις*

ut initio libri sexti. Nam *ὁ πρόσθεν λόγος*, si volumen antecedens intelligitur, nihil habet de iis, *ὅσα ἔπραξαν αἱ Ἕλληνες μέχρι τῆς μάχης*.

2. *ἀρχὴν*] Margo Steph. Parif. Eton. *χώραν*. Sequens *διὰ* Weiskio minus aptum videbatur; igitur *διὰ* *σο* conjiciebat, quæcunque a Pharnabazo sibi fieri cuperet. Idem vertisse videtur Larcher.

3. *τῶν στρατιωτῶν*] Omittit Eton. deinde *μισθοφορῶν* habet.

4 σφοδρὰν ἔσεσθαι τοῖς στρατιώταις. Οἱ μὲν δὲ ἄλλοι ἔφασαν βουλευσάμενοι ἀπαγγελεῖν Ξενοφῶν δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἀπαλλάξοιτο ἤδη ἀπὸ τῆς στρατιάς, καὶ βούλοιτο ἀποπλεῖν. Ὁ δὲ Ἀναξίβιος ἐκέλευσεν αὐτὸν, συνδιαβάντα, ἔπειτα οὕτως ἀπαλλάττεσθαι. Ἐφη οὖν ταῦτα ποιῆσειν.

5 Σεύθης δὲ ὁ Θράξ πέμπει Μηδοσάδην, καὶ κελεύει Ξενοφῶντα συμπροθυμεῖσθαι, ὅπως διαβῇ τὸ στράτευμα, καὶ ἔφη αὐτῷ ταῦτα συμπροθυμηθέντι οὐ μεταμελόησειν. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἀλλὰ τὸ μὲν στράτευμα διαβήσεται· τούτου ἕνεκα μηδὲν τελείτω μήτε ἐμοὶ, μήτε ἄλλῳ μηδενί· ἐπειδὴν δὲ διαβῇ, ἐγὼ μὲν ἀπαλλάξομαι πρὸς δὲ τοὺς διαμένοντας καὶ ἐπικαιρίους ὄντας προσφερέσθω, ὡς ἂν αὐτῷ δοκῇ.

7 Ἐκ τούτου διαβαίνουσι πάντες εἰς Βυζάντιον αἱ στρατιῶται· καὶ μισθὸν μὲν οὐκ ἐδίδου ὁ Ἀναξίβιος· ἐκήρυξε δὲ, λαβόντας τὰ ὅπλα καὶ σκευὴ τοὺς στρατιώτας ἐξίεναι, ὡς ἀποπέμψων τε ἅμα καὶ ἀριθμὸν ποιήσων. Ἐνταῦθα οἱ στρατιῶται ἤχθοντο, ὅτι οὐκ εἶχον ἀργύριον ἐπισιτίζεσθαι εἰς τὴν πορείαν, καὶ ὀκνηρῶς συνεσκευάζοντο.

4. οἱ μὲν δὲ ἄλλοι] Eton. οἱ δὲ ἑλ-
ληνις. idem deinde cum Guelf. et
Edd. vett. βουλευόμενοι habet. Cum
Stephano facit Parif. Sequens ἀπαγγε-
λεῖν est e Stephani emendatione
pro ἀπαγγέλλειν.

Ἐφη οὖν—ποιήσων] Mihi persona
Xenophontis respondentis nominan-
da fuisse videtur.

5. Μηδοσάδην] Margo Steph. et Pa-
rif. ubique Δημοσάδην habet. Idem
nomen videtur, quod Polyænus viii.
56. posuit: Ἀμάγη γυνὴ Μηδοσάκου
βασιλέως Σαρματῶν τῶν ἐπὶ τὴν Ποντι-
κὴν παραλίαν καθηκόντων.

ταῦτα συμπερ.] Eton. πάντα habet.

6. διαβήσεται] Negationem αὐ ἀδ-
dunt Juntina, Guelf. Eton. unde
στράτευμά μου scribi voluit cum Ste-
phano Muretus. αὐ relatum ad se-
quens εὐτότεν ἵσταται potuisset poni in
tali oratione ab alio scriptore putabat
Weiske. Rectius cum Aldina et Pa-
rif. libro delevit negationem Step-
haniana. Cf. ii. 27.

δοκῇ] ἀσφαλὲς addunt margo Steph.
Parif. Eton.

7. εἰς Βυζάντιον] Articulum εἰ in-
terferit Eton. deinde ἐξελίξων habet
Juntina cum Guelf. Postea ἀποπέμψων-
ται—ποιήσονται Eton.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν, Κλεάνδρῳ τῷ ἀρμυστῇ ξένος γεγενη-
 μένος, προσελθὼν ἡσπάζετο αὐτὸν, ὡς ἀποπλευσούμενος
 ἦδη. Ὁ δὲ αὐτῷ λέγει· Μὴ ποιήσης ταῦτα· εἰ δὲ μὴ,
 ἔφη, αἰτίαν ἔχεις· ἐπεὶ καὶ νῦν τινὲς ἦδη σὲ αἰτιῶνται,
 ὅτι σὺ ταχὺ ἐξέρπει τὸ στράτευμα. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἀλλ' 9
 αἴτιος μὲν ἔγωγε οὐκ εἰμὶ τούτου, αἱ δὲ στρατιῶται αὐτοὶ,
 ἐπισιτισμαῷ δεόμενοι, καὶ οὐκ ἔχοντες, διὰ τοῦτο ἀθυ-
 μοῦσι πρὸς τὴν ἐξοδον. Ἀλλ' ὅμως, ἔφη, ἐγὼ σαι συμ- 10
 βουλεύω, ἐξελθεῖν μὲν ὡς πορευσόμενον· ἐπειδὰν δὲ ἐξῶ
 γένηται τὸ στράτευμα, τότε ἀπαλλάττεσθαι. Ταῦτα
 τοῖνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἐλθόντες πρὸς Ἀναξίβιον διαπρα-
 ξόμεθα. Οὕτως ἐλθόντες ἔλεγον ταῦτα. Ὁ δὲ ἐκέ- 11
 λυσεν οὕτω ποιεῖν, καὶ τὴν ταχίστην ἐξιέναι συνεσκευασ-
 μένους, καὶ προσανειπεῖν, ὅς ἂν μὴ παρῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν
 καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν, ὅτι αὐτὸς αὐτὸν αἰτιάσεται. Ἐν- 12
 ταῦθεν ἐξήσαν οἱ τε στρατηγοὶ πρῶτον, καὶ οἱ ἄλλοι.
 Καὶ ἄρδην πάντες πλὴν ὀλίγων ἐξῶ ἦσαν, καὶ Ἐτεόνικος
 εἰσῆλκει παρὰ τὰς πύλας, ὡς, ὅποτεν ἐξῶ γένωνται
 πάντες, ἀποκλείσων τὰς πύλας, καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβα-
 λῶν.

8. ξένος γεγενημένος] Respice libri vi. 4, 35. ξένιον συνιστάλλοντο.

προσελθὼν] Eton. αὐτῷ addit; se-
 quens ἀποπλευσούμενος debetur Parif.
 libro pro vulgari forma ἀποπλευσόμε-
 νος.

9. καὶ οὐκ ἔχοντες] Omittit Parif.
 et Eton. Mallet ἀργύριον additum
 supposita fissent.

10. ὅμως] Juntina ἰ μὲν habet, de-
 inde Guelf. διαπραξόμεθα. Vulgo le-
 gebatur: διαπραξόμεθα οὕτως. Ἐλ-
 θόντες. Verior distinctio verborum
 debetur Weiskio.

11. συνεσκευασμένους] Eton. συνεκ-
 αταμένους. Sequens εἰς τὸν ἀριθμὸν
 dedi ex Parif. Vulgo alterum εἰς
 abest.

12. πρῶτον] Parif. πρῶτον. Deinde
 liber Brodæi et Eton. καὶ ἄρδην τι

πάντες. Eadem scriptura omisso τι
 est in Parif. et margine Steph.

καὶ ἄρδην πάντες] Quid margo
 Steph. liber Brodæi, Parif. Eton. va-
 rietatis hoc loco habeant, modo di-
 ctum est. Vulgo erat καὶ ἦδη τι πάν-
 τες. Aristophan. Thesmoph. 274.
 Euripides jurat: ὁμοῦ μοι τοῖνυν πάντας
 ἄρδην τοὺς Διούς. Hesychius nescio
 unde sumtum φροῦδην ἄρδην inter-
 pretatur παντελῶς ἀφανίς.

ἐπότεν—γίνονται] Parif. ἐπότεν—
 γίνονται—συγκλείουσιν. Sequens ἐμβα-
 λῶν vulgato ἐμβαλὼν cum Step-
 haniana secunda et Guelf. recte substi-
 tuit Zeune. In Arriani Anabasi vii.
 27, 4. Ἀλέξανδρος εἰς τὸν Εὐφράτην πο-
 σάμεν ἤμιν ἐμβαλὼν scribendum erit si-
 militer, non ἐμβαλὼν.

- 13 Ὁ δὲ Ἀναξίβιος, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς λοχαγοὺς, ἔλεγε· Τὰ μὲν ἐπιτήδεια, ἔφη, λαμβάνετε ἐκ τῶν Θρακίων κωμῶν (εἰσὶ δὲ αὐτοῖσι πολλὰ κριθαὶ καὶ πυροὶ, καὶ ἄλλα τὰ ἐπιτήδεια) λαβόντες δὲ πορεύεσθε εἰς τὴν Χερρόνησον, ἐκεῖ δὲ Κυνίσκος ὑμῶν μισθοδοτήσει. Ἐπακούσαντες δὲ τινες τῶν στρατιωτῶν ταῦτα ἢ καὶ τῶν λοχαγῶν τις, διαγγέλλει εἰς τὸ στρατεύμα. Καὶ οἱ μὲν στρατηγοὶ ἐπυνθάνοντο περὶ τοῦ Σεύθου, πότερα παλέμιος εἴη ἢ φίλος, καὶ πότερα διὰ τοῦ ἱερῶ ὄρους δεοὶ πορεύεσθαι, ἢ κύκλῳ διὰ μέσης τῆς Θράκης.
- 15 Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα διελέγοντο, οἱ στρατιῶται ἀναρπάσαντες τὰ ὅπλα θέουσι δρόμῳ πρὸς τὰς πύλας, ὡς πάλιν εἰς τὸ τεῖχος εισιόντες. Ὁ δὲ Ἐτεόνικος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ὡς εἶδον προσθέοντας τοὺς ὀπλίτας, συγκλείουσιν τὰς πύλας, καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβάλλουσιν. Οἱ δὲ στρατιῶται ἔκοπτον τὰς πύλας, καὶ ἔλεγον, ὅτι ἀδίκωτατα πάσχοιεν ἐκβαλλόμενοι εἰς τοὺς πολεμίους· καὶ κατασχίσειν τὰς πύλας ἔφασαν, εἰ μὴ ἐκόντες ἀνοίξουσιν.
- 17 Ἄλλοι δὲ αὐτῶν ἔθενον παρὰ τὴν θάλατταν, καὶ παρὰ τὴν χηλὴν τοῦ τείχους ὑπερβάλλουσιν εἰς τὴν πόλιν·

13. Κυνίσκος] Parif. Eton. Κυνίος. deinde *μισθοδοτῆς* ἢ *ἔτα* Eton. Verbo *μισθοδοτῶν* sine adjecto casu habet Hellenic. iv. 8, 21. Cyniscum Laconem fuisse, qui in Chersoneso bellum cum Thracibus gereret, opinatur Zeune. Cyniscam Agesilai sororem memoravit Noster in Agesilai encomio.

14. περὶ τοῦ Σεύθου] Juntina, Guelf. περὶ τοῦ Σεύθου.

ἱερῶ ὄρους] Diversum a cognomine supra iv. 7, 21. de quo multa Polybii aliiq. scriptores.

15. οἱ στρατιῶται] Ita Parif. Vulgatum *οἱ* *στρ.* cum Stephano in *οἱ* *στρ.* mutavit Hutchinson, Zeune, Wei-

cke. Sequens *ὡς* ἐν τῷ *χρ.* vulgato *πρὸς* τὸ *στ.* ex libro Brodæi, Guelf. Eton. substituit Zeune.

16. κατασχίσειν] Eton. *στ.* addit, quod in *ἡ* mutatum verum puto. deinde ἀνοίξουσιν dat Parif.

17. ἄλλοι δ' αὐτῶν] Parif. Eton. *στ.* *τῶν* omitunt; deinde *ἐπὶ* *θάλατταν* Parif. unde *ἐπὶ* *τὴν* *θ.* malim.

παρὰ τὴν χηλὴν] Quidam intelligunt brachia, moles, aggeres portuum, qui portum Byzantium clauderent, laudantque locum Dionis Cassii libro lxxiv. p. 1251. de Byzantii portibus: *ὅ* *τι* *λαμίνες* *ἰστίες* *τύχους* *ἀμφοτέρω* *πλευρῶν* *ἀλύσιον* *ἔσαν*, *καὶ* *αἱ* *χηλαὶ* *αὐτῶν* *πύργους* *ἔφ'* *ἔκαστον*.

ἄλλοι δ', οἱ ἐτύγγανον ἔνδον ὄντες τῶν στρατιωτῶν, ὡς ὁρῶσι τὰ ἐπὶ ταῖς πύλαις πράγματα, διακρίψαντες ταῖς ἀξίαις τὰ κλεῖθρα, ἀναπετανύουσι τὰς πύλας· οἱ δ' εἰσπίπτουσιν.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ὡς εἶδε τὰ γιγνόμενα, δέισας, μὴ ἐφ' 18 ἀρπαγὴν τράποιτο τὸ στράτευμα, καὶ ἀνήκεστα κακὰ γένοιτο τῇ πόλει καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς στρατιώταις, ἔθει, καὶ συνεισπύπτει εἰς τὴν πύλιν σὺν τῷ ὄχλῳ. Οἱ δὲ 19 Βυζάντιοι, ὡς εἶδον τὸ στράτευμα βία εἰσπίπτον, φεύγουσιν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, οἱ μὲν εἰς τὰ πλοῖα, οἱ δὲ οἴκαδ' ὅσοι δὲ ἔνδον ἐτύγγανον ὄντες, ἔξω· οἱ δὲ καθεῖλκον τὰς τριήρεις, ὡς ἐν ταῖς τριήρεσι σώζοντο· πάντες δὲ ὦντο ἀπολωλέναι, ὡς ἐαλωκυίας τῆς πόλεως. Ὁ δὲ Ἐτεόνι- 20 κος εἰς τὴν ἄκραν ἀποφεύγει. Ὁ δὲ Ἀναξίβιος, κατα-

ρα πολλὴν προίχοντας ἴφρων. Verum hic χηλὴ τοῦ τείχους memoratur, quam Morus interpretatur *marginem lapidum eminentium, qui infimum murum ambiat*. Scholia Thucydidis ad librum i. c. 63. χηλὴ καλεῖται οἱ ἡμετέροις τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβολῆς καὶ λῖθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τείχος βλάπτεται· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ λοιπὸν χηλὴ βόε. Similitudinem ungulæ bovis perspicere equidem non possum. Sed quum portus duo Byzantii mœnibus urbis concluderentur, potest χηλὴ esse simul τοῦ τείχους et portuum, λμῖνον. In loco Thucydidis ipso laudato est de urbe maritima Potidea: καὶ παρὰ τὴν χηλὴν διὰ τῆς θαλάσσης βαλλόμενός τι καὶ χαλκῶς. Altero loco vii. 53. est de Syracusis: παρὰ τὴν χηλὴν. Utrobique ad portus crepidinem vertunt. Προβόλου Demosthenis interpretatur Harpocration, eisdemque intelligi voluisse videntur Scholia Thucydidea. Arrianus Anab. ii. 21. de muro Tyri urbis loquens: ἐπὶ λίθῳ πολλῷ ἐς τὸ πύλας προβολῆται· ἐξῆγον τὴν ἰγνὺς (τῶν αἰῶν) προβολῆν. Eisdem scilicet 11. προβόλου vocat: ἵσταν δὲ καθερὸν ἐπιπίπτει τῶν προβόλων τὸ τείχος, οὐ χαλκῶς ἡδη

ταύτη αἱ νῆες προσέχον. Sed dum ipsum Dionis locum comparo, video in eo nihil esse præsidii, ut cum Morus τὴν χηλὴν τοῦ τείχους crepidinem muri interpretari liceat. Ante urbis pomeria (τείχη) erat προβόλος, de quo sic Dio: τοῦ δὲ δὴ προβόλου τὰ μὲν πρὸς τῆς ἡπείρου μέγα ὕψος, ὅσπερ καὶ τοὺς συχίντας ἀπ' αὐτῶν ἀμύνεσθαι· τὰ δὲ πρὸς τῇ θαλάττῃ ἥσσον· αἷ τι γὰρ πίπτει, ἀπ' οὗ ἐκφυλάσσονται, καὶ ἡ τοῦ Βοσπόρου διένεσις θαυμαστῶς σφίσι συνέμαχον. Tum sequuntur verba de portibus mœnibus urbis comprehensis, quæ supra posui. Suspicio igitur Xenophontem loqui de promontiorum aut saxorum brachiis in mare juxta urbem projectis, et χηλὴν referentibus, aut ipsas portus alterius moles, χηλὴν referentes, intelligi voluisse. προβόλον enim urbis a latere marino minus altum fuisse exstructum in prominentibus in mare rupibus, significat Dion.

Ὑπερβάλλουσιν] Margo Steph. liber Brodæi, Paris. Eton. ὑπερβαίνουσι. Deinde διακρίπτουσι Paris.

18. αὐτῷ] Paris. αὐτῶ.

19. ὅσων δὲ ἴδον] Opponi τῷ εἰπεῖν, recte monuit Weiske.

20. ἄκραν—ἀκρόπολιν] Leonclavius utramque *arēam* interpretatur, Ama-

δραμῶν ἐπὶ τὴν θάλατταν, ἐν ἀλευτικῷ πλοίῳ περι-
πλεῖ εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ εὐθὺς μεταπέμπεται ἐκ
Χαλκηδόνος Φρουρούς· οὐ γὰρ ἱκανοὶ ἐδόκουν εἶναι οἱ ἐν
τῇ ἀκροπόλει σχεῖν τοὺς ἄνδρας.

- 21 Οἱ δὲ στρατιῶται ὡς εἶδον τὸν Ξενοφῶντα, προσπί-
πτουσιν αὐτῷ πολλοὶ, καὶ λέγουσι· Νῦν σοι ἔξεστιν, ὦ
Ξενοφῶν, ἀνδρὶ γενέσθαι. Ἐχεις πόλιν, ἔχεις τριῆρεις,
ἔχεις χεῖματα, ἔχεις ἄνδρας τοσούτους. Νῦν ἂν, εἰ
βούλοιο, σὺ τε ἡμᾶς ὀνήσαιο, καὶ ἡμεῖς σὲ μέγαν ποιή-
22 σαιμεν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ἄλλ' εὖ τε λέγετε, καὶ
ποιήσω ταῦτα· εἰ δὲ τούτων ἐπιθυμεῖτε, θέσθε τὰ ὅπλα
ἐν τάξει ὡς τάχιστα. (Βουλόμενος αὐτοὺς κατηρεμῆ-
σαι, καὶ αὐτὸς παρεγγυᾷ ταῦτα, καὶ τοὺς ἄλλους ἐκέ-
23 λευσε παρεγγυᾶν, καὶ τίθεσθαι τὰ ὅπλα.) Οἱ δὲ,
αὐτοὶ ὑφ' αἰσῶν ταπτόμενοι, οἱ τε ὅπλῃται ἐν ὀλίγῳ
χρόνῳ εἰς πεντήκοντα ἐγένοντο, καὶ οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ
24 κέρας ἐκάτερον παραδεδραμήκεσαν. Τὸ δὲ χωρίον οἷον
κάλλιστον ἐκτάξασθαι ἐστὶ, τὸ Θράκιον καλούμενον,

saes contra recte illud *promontorium*,
hoc vero *arcem*. ἄρα ἐστὶν quam Po-
lybius iv. 43. προσηλὴν ἀκρωτηριάζουσαν
vel, ut alii libri habent, ἀκρωτηριάζου-
σαν dicit, cum fano Mercurii, putat
Zeune; quæ opinio quam sit aliena
ab ipso locorum situ, docebit inspe-
cta tabula Galli *Barbié*, adjuncta Iti-
neri Anacharsidis No. 2. Ceterum
male Paris. liber ἀγορὰν habet pro
ἄρα.

23. τὸν Ξενοφῶντα] Articulum o-
mittunt Edd. vett. Guelf. Eton.

Νῦν ἂν, εἰ βούλοιο] Vulgo omis-
sum ἂν ex Paris. et Eton. adjeci cum Zeu-
nio, probante etiam Porfono. Solœ-
cam orationem omisso iterum ἂν præ-
tulit Weiske.

ποιήσαιμεν] Eton. libri ποιήσασιν
equidem præfero.

22. θίθετε—ἐν τάξει] Quod Xeno-
phon armatos consistere in acie ju-
bet, id fieri, ne discurrere per urbem
et tumultuari possint, monet Wei-

ske, addens merito hoc factum Xe-
nophontis laudari in Chionis quæ
fertur ad Matridem Epistola.

καὶ αὐτὸς παρεγγυᾷ ταῦτα] Junti-
na hæc omisit; Guelf. cum Aldina
παρηγγυᾷ, margo Villosi. παρηγγυᾷ.
Ex Paris. αὐτὸς τι dedit Zeune. Mibi
verba male distincta legi videntur,
et malim ita scripta: τάχιστα· βου-
λόμηναι αὐτοὺς κατηρεμῆσαι. (ut parti-
cipium jungatur cum antecedente ἰ
δὲ ἀπεκρίνατο.) Deinde scribo: καὶ
αὐτὸς—τὰ ὅπλα, sublato parenthe-
seos signo.

23. πεντήκοντα] Margo Steph. Pa-
ris. Eton. ἐκτὼ habent. Vulgatum
de latitudine, non de altitudine aciei
interpretatur Weiske, uti ii. 4, 26.
Male, uti censet Halbkart. Sequens
ἰσχυρότερον ex versione Amasei ductum
vulgato ἰσχυρότερον prætulit Leoncl.
Postea παραδεδραμήκεται habet Junti-
na cum Guelf.

24. Θράκιον] Hellenicorum i. 3.

ἔρημον οἰκιῶν καὶ πεδινόν. Ἐπεὶ δὲ ἔκειτό τὰ ὅπλα,
καὶ κατηρεμήθησαν, συγκαλεῖ Ξενοφῶν τὴν στρατιάν,
καὶ λέγει τάδε·

Ὅτι μὲν ὀργίζεσθε, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, καὶ νομί- 25
ζετε δεινὰ πάσχειν ἑξαπατῶμενοι, οὐ θαυμάζω. Ἐὰν
δὲ τῷ θυμῷ χαριζώμεθα, καὶ Λακεδαιμονίους τε τοὺς
παρόντας τῆς ἑξαπάτης τιμωρησώμεθα, καὶ τὴν πόλιν
τὴν οὐδὲν αἰτίαν διαρπάσωμεν, ἐνθυμήθητε, ἃ ἔσται ἐν-
ταῦθεν. Πολέμιοι μὲν ἐσόμεθα ἀποδεδειγμένοι Λακε- 26
δαιμονίοις τε καὶ τοῖς συμμάχοις· οἷος δὲ ὁ πόλεμος ἂν
γένοιο, εἰκάζειν δὴ πάρεστιν, ἑωρακότας καὶ ἀναμνη-
σθέντας τὰ νῦν δὴ γεγενημένα. Ἡμεῖς γὰρ οἱ Ἀθη- 27
ναῖοι εἰσῆλθομεν εἰς τὸν πόλεμον τὸν πρὸς τοὺς Λακεδαι-
μονίους καὶ τοὺς συμμάχους, ἔχοντες τρήρεις, τὰς μὲν ἐν
θαλάττῃ, τὰς δ' ἐν τοῖς νεωρίοις, οὐκ ἐλάττους τετρακο-
σίων, ὑπαρχόντων δὲ πολλῶν χρημάτων ἐν τῇ πόλει, καὶ
προσόδου οὐσης κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τε τῶν ἐνδήμων καὶ ἐκ

extremo: ἀνοίξαντες τὰς πόλεις τὰς
ἐπὶ τῷ Θράκιον καλουμένας. Thracias
portas Byzantii, ante quas septem
vocales turres fuerunt, nominat Dio
Cassius libro lxxiv. p. 1255. Pro
πυλῶν Edd. vett. Guelf. πυλίων. De-
inde κατηρεμήθησαν habent; quam
ἰψαθὴ formam jam olim ex h. l. an-
notavit Stephani Thesaurus, ubi ἡρε-
μίζω ex Themistio annotatur. κατη-
ρεμίζω habet Plutarchus vii. p. 508.
Reiskii.

25. τιμωρησώμεθα] Eton, τιμωρη-
σάμεθα habet; deinceps Paris. ἰνδου-
μίδε.

26. οἷος ὅ ὁ πόλεμος ἂν] Edd. vett.
Guelf. ἂν omittunt, sed ex iisdem et
libro Brodæi articulum ὁ addidit
Zeune, quem iterum omisit Weiske.

τὰ νῦν δὴ] Reffe Zeune in Indice
non ita pridem interpretatur, sed male
comparat locum v. 6, 4. In Euripidis
Hippolyto versu 233. νῦν δὴ μὴ ἔρος
ἔσται] ἐπὶ Θάρας πύθων ἰστίλλ. Scholia
ἁγρίων, Suidas et Photius ἁγρίων ἢ μω-

ρὸν ἱμαπροσθι interpretantur.

27. εἰσῆλθομεν] Eton. ἡλθμεν. de-
inde cum Paris. τριακοσίους habet.
Vulgarem numerum Diodorus fir-
mare videbatur Zeunio, cum libri
xii. 40. numerat τρήρεις τὰς παρούσας
τριακοσίας. Ita enim omitti τὰς ἐν
τοῖς νεωρίοις, quas Xenophon adjicit
trecentis illis.

ἐν τῇ πόλει] i. e. ἀκροπόλει, ubi sex
millia talenta argenti recondita et
servata fuisse tradit Thucydides ii.
24. movente Zeunio.

ἐνδήμων] Paris. Eton. ἐν δόμῳ καὶ
τῇς ὑπερσείας. In Thucydide v. 47.
est: ἐμύντων δὲ ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἰσθμοὶ
ἀρχαί. Lex Attica apud Æschinem
contra Timarchum haud longe ab
initio: μηδὲ ἀρχὴν ἀρχίστω μηδὲ μίαν
μήτε ἰσθμὸν μήτε ὑπερσειον, μήτε πλη-
ρωτὴν μήτε χειροτονητὴν. Alia ratione
τὰ ἱγγυαία opponuntur τοῖς ὑπερσείας
in Convivio iv. 31. de redivus pri-
vatorum. Index Zeunianus ἰσθμὸς
ineptissime omnium inquietissimos inter-

τῆς ὑπερορίας, οὐ μείον χιλίων ταλάντων ἄρχοντες τι
 τῶν νήσων ἀπασῶν, καὶ ἐν τε τῇ Ἀσίᾳ πόλεις πολλὰς
 ἔχοντες, καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἄλλας τε πολλὰς, καὶ αὐτὸ
 ταῦτο τὸ Βυζάντιον, ὅπου νῦν ἐσμέν, ἔχοντες, κατεπολεμή-
 28 θημεν οὕτως, ὥς πάντες ὑμεῖς ἐπίστασθε. Νῦν δὲ ἤ
 τί ἂν εἰόμεθα παθεῖν, Λακεδαιμονίων μὲν καὶ τῶν
 Ἀχαιῶν συμμάχων ὑπαρχόντων, Ἀθηναίων δὲ, καὶ ὅσοι
 ἐκείνοις τότε ἦσαν σύμμαχοι, πάντων προσγεγενημένων,
 Τισσαφέρους δὲ, καὶ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ ἄλλων βαρβάρων
 πάντων πολεμίων ἡμῶν ὄντων, πολεμιστάτου δὲ αὐ-
 τοῦ τοῦ ἄνω βασιλέως; ὃν ἤλθομεν ἀφαιρεσόμεναί τε τὴν
 ἀρχὴν, καὶ ἀποκτενῶντες, εἰ δυναίμεθα. Τούτων δὲ
 29 ἂν ἡμᾶς περιγενέσθαι; Μὴ, πρὸς θεῶν, μαινώμεθα,
 μηδὲ αἰσχυρῶς ἀπολώμεθα, πολέμιοι ὄντες καὶ τοῖς πα-
 τράσι, καὶ τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις τε καὶ οἰκείοις.
 Ἐν γὰρ ταῖς πόλεσιν εἰσὶ πάντες, ταῖς ἐφ' ἡμᾶς
 στρατευομέναις καὶ δικαίως· εἰ βάρβαρον μὲν πᾶσι

pretatur; Hutchinson male citat. Sunt ἱερῆμα redditus ex portitorio, *κατασταῖς* aliisque similes. Idem Zeune ad h. l. refert summam tributi annui talentorum 460. ab Aristide sociis imperati, quod Pericles redegerat ad talenta sexcenta. Cf. præter Thucydidem Diodori xi. 47. xii. 40. Meursii de Fortuna Atheniensium c. 7. Rectius comparasset locum Aristophanis in Vespis versu 657. seqq. καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλους—τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων ἐλλείβεσθαι τὸν προσόντα, πᾶσι τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς ἄλλας καταστάδας, πρυτανίαν, μίταλλ', ἀγορὰς, λυμίναις, μισθοῖς, καὶ δημόσιον. Τούτων πλήρωμα τάλας! ἰγγὺς διαχίλια γίγνεται ἡμῖν.

νήσων ἀπασῶν] Aristophanes Vesp. 700. ἵσται πύλιον ἄχρον πλείονας ἀπὸ τοῦ Πόντου μᾶλλον Σαρδῶν. et versu 707. εἰσὶν γὰρ πύλιαι χίλια, αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσιν.

πάντες ἡμεῖς] Ex libro Brodæi, Paris. Eton. ἡμεῖς adjecit Zeune.

28. τί ἂν εἰόμεθα παθεῖν] Particula ἂν ex libro Paris. et Eton. recte adjeceit Weiske. Paris. præterea ἡμεῖς habet, Eton. αἱ pro ἡμεῖς sequente.

προσγεγενημένοι] Ita Steph. et Paris. προσγεγενημένοι Edd. vett. Guelf. cum Amaseo. προσγεγενημένοι Eton. Ἀχαιοὶ alicunde commemoravit Stephanus.

29. μηδὲ αἰσχυρῶς] Juntina cum Guelf. μηδὲ αἰσχυρῶς habet, deinde ἀπολώμεθα Edd. vett.

ταῖς πατράσι] Paris. ταῖς πατρίσι habet.

εἰς πάντας] Intelligunt omnes quos consului Interpretes patres, amicos, familiares antea nominatos; sed ita additum oportebat ὅταν. Hutchinsoni versio hi omnes habet.

στρατευομέναις] Ita cum Paris. Eton. Hutchinson. Antea erat στρα-

οὐδὲμίαν ἡδελύσαμεν κατασχεῖν, καὶ ταῦτα, κρατοῦν-
τες Ἑλληρίδα δὲ, εἰς ἣν πρῶτον ἤλθομεν πόλιν, ταύτην
ἐξαλαπάξομεν. Ἐγὼ μὲν τοίνυν εὐχομαι, πρὶν ταῦτα 30
ἐπιδεῖν ὑφ' ὑμῶν γενόμενα, μυρίας ἐμέ γε κατὰ τῆς γῆς
ὀργυίας γενέσθαι. Καὶ ὑμῖν δὲ συμβουλευέσσω, Ἑλλη-
νας ὄντας, τοῖς Ἑλλήνων προεστηκόσι πειθόμενους πειρᾶ-
σθαι τῶν δικαίων τυγχάνειν. Ἐὰν δὲ μὴ δύνῃσθε ταῦ-
τα, ἡμᾶς δεῖ ἀδικουμένους τῆς γαῖν Ἑλλάδος μὴ στέρε-
σθαι. Καὶ νῦν μοι δοκεῖ, πέμψαντας Ἀναξίβιόν εἰπεῖν, 31
ὅτι ἡμεῖς οὐδὲν βίαιον ποιήσοντας παρεληλύθαμεν εἰς τὴν
πόλιν, ἀλλ' ἣν μὲν δυνάμεθα παρ' ὑμῶν ἀγαθόν τι εὐ-
ρίσκεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ δηλώσοντας ὑμῖν, ὅτι οὐκ
ἐξαπατώμενοι, ἀλλὰ πειθόμενοι ἐξερχόμεθα.

Ταῦτα ἔδοξε· καὶ πέμπουσιν Ἰερώνυμόν τε Ἡλείον, 32
ἐρῶντα ταῦτα, καὶ Εὐρύλοχον Ἀρκάδα, καὶ Φιλήσιον
Ἀχαιοῖον. Οἱ μὲν ταῦτα ᾤχοντο ἐρῶντες.

Ἔτι δὲ καθημένων τῶν στρατιωτῶν, προσέρχεται Κοι- 33
ρατάδης Θηβαῖος, ὃς οὐ φεύγων τὴν Ἑλλάδα περιήει,
ἀλλὰ στρατηγῶν, καὶ ἐπαγγελόμενος, εἴ τις ἢ πᾶσις
ἢ ἔθνος στρατηγοῦ δέοιτο· καὶ τότε προσελθὼν ἔλεγεν,
ὅτι ἔτοιμος εἴη ἡγεῖσθαι αὐτοῖς εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον

τυπρίναι. Deinceps πρώτη offert
margo Steph. quod probō. Postea
Ἑλλαπαλάξομεν Edd. vett.
καὶ δικαίως] Intelligē στρατιώτουσι
ἢ ἡμῶν.

30. ἢ ὑμῶν] Ita vulgatum ἢ
ἡμῶν ex Paris. correxi.

Καὶ ὑμῶν δ] Ex libro Brodæi et
Eton. δ inferui. Deinceps τοῖς τῶν
Ἑλλήνων malebat Brodæus; quod et
ipse probō.

31. ἢ μὴ δυνάμεθα] Stephanus et
Leoncl. post δυνάμεθα, Hutchinson
etiam post ἀλλὰ, comma posuerunt,
quod recte suffulit Zeune. Oratio-
nem esse ἀντιστάσαν, et post ἐρί-
σασθαι intelligi ἰδ' ἔχει vel similem

formulam, recte monuit Weiske.

δηλώσοντας ὑμῖν] Pronomen omisit
liber Eton.

32. Εὐρύλοχον] Eton. Θρύλοχον—
αὶ μὴ ταῦτα habet.

33. Κοιρατάδης] Ita Paris. Eton.
Κυρητάδης Guelf. Κυρητάδης erat ante
Zeunianam. De homine vide anno-
tata ad Hellenica i. 3.

περιήει] Juntina, Guelf. περιήεισι.
deinde στρατηγῶν dant liber Paris.
Eton. margo Villoif. Verbum e Jo-
sepho annotavit Suidas. De scrip-
tura tamen hujus loci dubitare vi-
detur egregius Valckenaer Observ. ad
N. T. p. 345.

Δέλτα] Cf. infra cap. 5.

τῆς Θράκης, ἔνθα πολλὰ καὶ ἀγαθὰ λήφονται· ἔστι δὲ ἂν μόλωσιν, εἰς ἀφθονίαν παρέξειν ἔφη καὶ σῖτα καὶ ποτά.

- 34 Ἀκούουσι ταῦτα οἱ στρατιῶται, καὶ τὰ παρὰ Ἀναξίβιου ἅμα ἀπαγγελλόμενα· ἀπεκρίνατο γὰρ, ὅτι πευθεμένοις αὐτοῖς οὐ μεταμελήσει, ἀλλὰ τοῖς τε οἴκῳ τέλει ταῦτα ἀπαγγελεῖ, καὶ αὐτὸς βουλευέσσοιτο περὶ αὐτῶν,
- 35 ὅ τι δύναιτο ἀγαθόν. Ἐκ τούτου οἱ στρατιῶται τὸν τε Κοιρατάδην δέχονται στρατηγόν, καὶ ἔξω τοῦ τείχους ἀπῆλθον. Ὁ δὲ Κοιρατάδης συντίθεται αὐτοῖς εἰς τὴν ὑστεραίαν παρέσεσθαι ἐπὶ τὸ στράτευμα, ἔχων καὶ ἱε-
- 36 ρεῖα καὶ μάντιν, καὶ σῖτα καὶ ποτὰ τῇ στρατιᾷ. Ἐπεὶ δὲ ἐξῆλθον, ὁ Ἀναξίβιος ἐκλείσει τὰς πύλας, καὶ ἐκήρυξεν, ὅτι, ὅστις ἂν ἀλῶ ἔνδον ὦν τῶν στρατιωτῶν, πεπρά-
- 37 σεται. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὁ Κοιρατάδης μὲν ἔχων τὰ ἱερεῖα καὶ τὸν μάντιν ἦκε, καὶ ἄλφιστα φέροντες εἶποντο αὐτῷ εἴκοσιν ἄνδρες, καὶ ἄλλοι οἶνον εἴκοσιν ἄνδρες, καὶ ἐλαιῶν τρεῖς, καὶ σκορόδων εἰς ἀνὴρ ὅσον ἐδύνατο μέγιστον φορτίον, καὶ ἄλλος χρομμύων. Ταῦτα δὲ καταθέμενος ὡς ἐπὶ δάσμευσιν, ἐθύετο.
- 38 Ξενοφῶν δὲ, μεταπεμφόμενος Κλέανδρον, ἐκέλευεν αὐτὸν διαπρᾶξαι, ὅπως εἰς τὸ τεῖχος τε εἰσέλθοι, καὶ ἀπο-

μώλωσιν] Stephani πωλώσιν ex Edd. vett. Guelf. Parif. Eton. primus Hutchinson in μολῶσιν mutavit, quod ab ἱμελῶν ductum vitiose sic scribitur. Itaque correxi. Deinceps οἷα habet Parif.

34. ἀπαγγελλῶ] Parif. ἀπαγγέλλω βουλεύονται. Mihi βουλεύεται scribendum videbatur.

35. δέχονται.—Ὁ δὲ Κοιρατάδης] Hæc usque ad nomen repetitum Κοιρατάδης exciderunt in Eton.

συντίθεται] Ita margo Steph. Parif. Eton. probante Dorville ad Charitonem p. 291. ed. Lipf. Vulgatum συν-

τάσσεται, vel, ut cum Zeunio scripsit Weiske, συντάσσεται Polybii auctoritate defendit Zeune, qui iv. 15. συντάσσεται πρὸς Λακεδαιμονίαν dixerit. Sed Xenophontis ætati fuit hæc verbi significatio adhuc inusitata.

ἔχων] Male Eton. ἔχοντα habet.

36. ἔστι] Parif. liber reponit ante πειράσεται.

37. ἔκοντο ἄνδρες] Eton. ἄνδρες et sequens ὡς omittit.

38. οἱ διαπρᾶξαι] Eton. οἱ omisit. deinceps οἱ διαπρᾶξαι—ἀποπεμπέντων edidit Castalio, quam scripturam equidem probo.

πλεύσαι ἐκ Βυζαντίου. Ἐλθὼν δὲ Κλεάνδρος, Μάλα 39
 μάλις, ἔφη, διαπραζάμενος ἤκω· λέγειν γὰρ Ἀναξίβιον,
 ὅτι οὐκ ἐπιτήδειον εἶη, τοὺς μὲν στρατιώτας πλησίον εἶναι
 τοῦ τείχους, Ξενοφῶντα δὲ ἔνδον· τοὺς Βυζαντίους δὲ
 στασιάζειν καὶ πονηροὺς εἶναι πρὸς ἀλλήλους· ὅμως δὲ
 εἰσιέναι, ἔφη, ἐκέλευσεν, εἰ μέλλοι σὺν ἑαυτῷ ἐκπλεῖν.
 Ὁ μὲν οὖν Ξενοφῶν, ἀσπασάμενος τοὺς στρατιώτας, εἶσω 40
 τοῦ τείχους ἀπῆι σὺν Κλεάνδρῳ. Ὁ δὲ Κοιρατάδης τῇ
 μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἐκαλλιέρει, οὐδὲ διεμέτρησεν οὐδὲν
 τοῖς στρατιώταις· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τὰ μὲν ἱερεῖα εἰστήκει
 παρὰ τὸν βωμὸν, καὶ Κοιρατάδης ἐστεφανωμένος, ὡς
 θύων· προσελθὼν δὲ Τιμασίῳ ὁ Δαρδανεύς καὶ Νέων
 ὁ Ἀσιναῖος καὶ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος ἔλεγον Κοιρα-
 τάδῃ, μὴ θύειν, ὡς οὐχ ἡγησόμενον τῇ στρατιᾷ, εἰ μὴ
 δώσει τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δὲ κελεύει διαμετρεῖσθαι. Ἐπεὶ 41
 δὲ πολλῶν ἐνέδει αὐτῷ, ὥστε ἡμέρας σῖτον ἐκάστῳ γενέ-
 σθαι τῶν στρατιωτῶν, ἀναλαβὼν τὰ ἱερεῖα ἀπῆι, καὶ
 τὴν στρατηγίαν ἀπειπῶν.

CAP. II.

ΝΕΩΝ δὲ ὁ Ἀσιναῖος καὶ Φρυνίσκος Ἀχαιοὺς καὶ Φι-
 λήσιος Ἀχαιοὺς καὶ Ξανθικλῆς Ἀχαιοὺς καὶ Τιμασίῳ
 Δαρδανεύς ἐπέμενον τῇ στρατιᾷ, καὶ εἰς κόμας τῶν

39. τοὺς Βυζαντίους] Articulum Eton. liber omisit. Sequens μάλις pro vulgato μάλιν ex Guelf. et Eton. recepit Zeune. Intellige ὁ Ξενοφῶν, de quo similiter antecessit Ξενοφῶντα δὲ ἔνδον.

40. Ὁ μὲν οὖν] Parif. ὁ μὲν δὲ dat, æque bonum. Deinceps τῇ πρώτῃ omisso μὲν Guelf.

διεμέτρησεν] Vulgatum διεμέτρουν ex libro Brodæi, Parif. Eton. correxi. Statim sequitur ὁ δὲ πλείους διαμετρεῖσθαι forma media. Sic sequiores scriptores de duce μετρεῖν, de militi-

bus dimensum accipientibus τὸν σῖτον μετρεῖσθαι dicunt. Sed etiam ipse Demosthenes verbo μετρεῖσθαι ita usus est. Sic item διάμετρος dicitur, uti docui in Lexico Gr.

Κοιρατάδῃ] Castalio Κοιρατᾶδην edit; quod ob sequens ἡγησόμενον fecisse videtur. Forte fuit ἡγησομένου, intellexo αὐτοῦ.—Verba ὁ δὲ πλείους διαμετρεῖσθαι desunt in libro Parif. Eton.

41. ἐνέδει] Male Parif. et Eton. simplex ἴδιον habent.

1. ἐπόμενον] Eton. ἐπόμενον τῇ στρα-

Θρακῶν προελθόντες, τὰς κατὰ Βυζάντιον, ἐστρατοπε-
 2 δύνοντο. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐστασίαζον, Κλεάνωρ μὲν
 καὶ Φρυνίσκος πρὸς Σεύθην βουλόμενοι ἄγειν· (ἔπειθε
 γὰρ αὐτοὺς, καὶ ἔδωκε τῷ μὲν ἵππον, τῷ δὲ γυναῖκα)
 Νέων δὲ εἰς Χερρόνησον, οἰόμενος, εἰ ὑπὸ Λακεδαιμονίους
 γένοιτο, παντὸς ἂν προεστάναι τοῦ στρατεύματος· Τι-
 μασίων δὲ πρᾶθυμειτο πέραν εἰς τὴν Ἀσίαν πάλιν δια-
 3 βῆναι, οἰόμενος ἂν οἵκαδε κατελθεῖν. Καὶ οἱ στρατιῶ-
 3 ται ταῦτα ἐβούλοντο. Διατριβομένου δὲ τοῦ χρόνου,
 πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὲν τὰ ὅπλα ἀποδιδόμενοι
 κατὰ τοὺς χώρους, ἀπέπλεον ὡς ἐδύναντο· οἱ δὲ [καὶ δι-
 δόντες τὰ ὅπλα κατὰ τοὺς χώρους] εἰς τὰς πόλεις κατε-
 4 μίγνυντο. Ἀναξίβιος δ' ἔχαιρεν ἀκούων διαφθειρόμενον
 τὸ στράτευμα· τούτων γὰρ γιγνομένων, ᾤετο μάλιστα
 χαρίζεσθαι Φαρναβάζω.
 5 Ἀποπλέοντι δὲ Ἀναξιβίῳ ἐκ Βυζαντίου συναντᾷ Ἀρί-
 σταρχος ἐν Κυζίκῳ, διάδοχος Κλεάνδρῳ, Βυζαντίου δὲ
 ἀρμοστής· ἔλεγε δὲ καὶ, ὅτι ναύαρχος διάδοχος Πᾶλος
 ὅσον οὐ παρέιη ἤδη εἰς Ἑλλήσποντον. Καὶ ὁ Ἀναξίβιος

τιῇ καὶ εἰς κ.—προελθόντες κατὰ Βυ-
 ζάντιον. Etiam Edd. vett. Guelf. τὰς
 omittunt. Ante Zeonium legebatur
 προελθόντες, quod jam olim Leoncl.
 damnaverat. Ceterum nomina καὶ
 Φιλῆσιος Ἀχ. καὶ Πανδινῆς Ἀχαιῶς
 ex libro Brodæi, margine Steph. et
 Villois. Paris. Eton. adiecit Zeune.

2. Χερρόνησον] Guelf. ubique Χερρό-
 νησον scriptum habet.

γίνοιτο] Pro vulgato γίνετο ex Pa-
 ris. Eton. dedit Zeune. Sequens
 ταῦτα pro ταῦτα idem reposuit.

3. καὶ δίδοντες—χώρους] Brodæus
 verba κατὰ τοὺς χώρους veluti super-
 vacua deleri voluit, Muretus præ-
 terea quatuor præcedentia καὶ δίδοντες
 τὰ ὅπλα, quæ plane casta sensu sunt.
 Hutchinson, qui servari ea maluit,
 quemadmodum sint explicanda, non
 docuit. Vitium agnovit etiam Wei-
 ske, qui conjecit olim fuisse scriptum

πρώτοντι vel δίδοντι seu τιδόντι τὰ
 ὅπλα ἰνίχυρα. Oppignatorum armo-
 rum exemplum posuit vir doctus ex
 Aristophanis Pluto 452. μὴ θύειν τὰ
 ὅπλα ἰνίχυρα. Sed si milites peregrī-
 nus vendendorum armorum occa-
 sionem non reperisset, quis oppigno-
 randis locum fuisse credat per agros
 terræ peregrinæ? Nimis manifesta
 est repetitio verborum periodi ante-
 cedentis, sensu mutilata, quam ut
 religioni mihi ducendum putarem
 verba inepta secludere. Ceterum E-
 ton. κατιμυγνόντο scriptum habet.

5. Κλεάνδρῳ] Male margo Steph.
 Κλεάρεχῳ. deinceps] Brod. Paris. E-
 ton. ἔλεγετο ἢ ὅτι καί, postea χωλὴς
 pro Πᾶλος Paris. Pollis navarchus
 Hellenic. v. 4, 61. an idem sit, du-
 bius adhuc hæreo. Vide de eo dicta
 ad eum locum.

Ἴσον οὐ παρέιη] Margo Steph.

τῷ μὲν Ἀριστάρχῳ ἐπιστέλλει, ὅπως αὐτὸς ἐν Βυ-
ζαντίῳ τῶν Κύρου στρατιωτῶν ὑπολειμμένους, ἀποδό-
σθαι· ὁ δὲ Κλέανδρος οὐδένα ἐπεπράκει, ἀλλὰ καὶ τοὺς
κάμνοντας ἐθεράπευεν, οἰκτεῖρων, καὶ ἀναγκάζων οἰκίᾳ
δοῦσθαι· Ἀρισταρχὸς δ' ἐπεὶ ἤλθε τάχιστα, οὐκ
ἐλάττους τετρακοσίων ἀπέδωκε. Ἀναξίβιος δὲ, παρα-
7 πλεύσας εἰς Πάριον, πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον κατὰ
τὰ συγκείμενα. Ὁ δ' ἐπεὶ ἤσθητο Ἀρισταρχὸν τε
ἦκοντα εἰς Βυζάντιον ἀρμωστὴν, καὶ Ἀναξίβιον οὐκέτι
ναυαρχοῦντα, Ἀναξίβιου μὲν ἡμέλησε, πρὸς Ἀρισταρχον
δὲ διαπράττετο τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ Κυρείου στρατεύματος,
ἅπερ καὶ πρὸς Ἀναξίβιον.

Ἐκ τούτου δὴ Ἀναξίβιος, καλίσας Ξενοφῶντα, κε-
λεύει πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ πλεῦσαι ἐπὶ τὸ στράτευμα
ὡς τάχιστα, καὶ συνέχειν τε τὸ στράτευμα, καὶ συνα-
θροίζει τῶν διεσπαρμένων ὡς ἂν πλείστους δύνηται, καὶ

cum Paril. *ἔστιν ὁὖν* habet, sed ita
 frequens *ἔστιν* debet abesse. Noster Hel-
 lenic. vi. 2, 16. et 24. altero loco est
καὶ γὰρ ἰσχυρῶς, ἐστὶν ἰσχυρότερος ἔστιν οὖν
ἢ τὰς ψυχὰς. Ita etiam Euripides He-
 culae 138. *ἤξει δ' Ὀδυσσεύς ἔστιν οὖν*
ἢ τιν. In Thucydidis libro viii. c. 26.
ἡγχιλλεύου αὐτοῦς πᾶς—πᾶς ἔστιν ὁ
παλαιός: ubi vulgatum legit Thomas
 Magister, sed Codd. plurimi
 cum Edd. Ald. Flor. Baf. *ἔστιν ὁὖν*
 scriptum habent. *ἔστιν ὁ* cum latino
tantum non convenit.

6. *ἡρῶ* in] Guelf. una voce *ἡρῶν*.
deinde *ἀπαλαμπάνει* Paris. et Eton.
habent.

ὅν λαόντους] Edd. vett. Guelf. ὅν
λαχίστους. deinde τερμασίους habet
Guelf. Postea ἀπίδοντο Paris.

7. Πάσιον] Juntina, Guelf. Πάσιον.
Eandem scripturam habet cum Edd.
vett. in sequentibus Guelf.

διπράντιστο τὰ] Vulgatum antea
διπράντιστό εἰ in διπράντι τῷ εἰ mu-
tatum voluit cum Steph. Muretus :

sed Paris. liber et omittit, quem sequitur Zeune.

8. καὶ μηχανῇ] Hæc ex libro Bro-
dæi, margine Steph. Parif. Eton. pro-
bante Hutchinsfoni adjectic Zeune.
Ita iv. 5, 16. διῶσαι πάντῃ τήνῃ καὶ
μηχανῇ. Thucyd. v. 18. ὅπλα δὲ μὴ
ἔχοντες ἰσχυρίζου—μήτε τήνῃ μήτε
μηχανῇ πολεμεῖν. Lyfias p. 655. ed. Rei-
skii, διαμαί δ' ὅμῳν πάντῃ τήνῃ καὶ
μηχανῇ, ἰσχυσάτω. p. 512. πολεμῶντες
μήτε τήνῃ μήτε μηχανῇ πολεμεῖν δάπαν-
τος ἰσχυροί—καταψήφισθηδε. Demo-
sthenes p. 1350. δ' ὅμως οὐκ ἐπ' ἐπὶ
ἔστιν τῷ ἀσπὶ ξυνομαί—τήνῃ οὐδὲ μη-
χανῇ οὐδαμῇ. Addit Hutchinsf. cui
hæc debentur pleraque exempla, lo-
quæ Platonis Legum vi. p. 251. Bip-
ῖστιν ἐνὶ τρέφῃ καὶ μηχανῇ γίγνεται.
Noster vi. 4, 30. διωδῶν Κλαύδιον
κατὰ πάντα τρόπον, ἀρίστου τὸν ἄνδρα.
εἰ δὲ στρατεύεσθαι] Ita cum Edd.
vett. Guelf. Eton. Weifke. Ex secun-
da Steph. et Parif. libro εἰ ἀνὲρ δέδω-
κε Zeune.

παραγαγόντα εἰς Πέρινθον, διαβιβάζειν εἰς τὴν Ἀσίαν ὅτι τάχιστα· καὶ δίδωσιν αὐτῷ τριακόντορον καὶ ἐπιστολὴν, καὶ ἄνδρα συμπέμπει, κελεύοντα τοὺς Περινθίους ὡς τάχιστα Ξενοφῶντα προπέμψαι τοῖς ἵπποις ἐπὶ τὸ στρατεύμα. Καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν διαπλεύσας ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ στρατεύμα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐδέξαντο ἠδέως, καὶ εὐθὺς εἶποντο ἄσμενοι, ὡς διαβησόμενοι ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὴν Ἀσίαν.

- 10 Ὁ δὲ Σεύθης, ἀκούσας ἦκοντα πάλιν Ξενοφῶντα, πέμψας πρὸς αὐτὸν κατὰ Θάλατταν Μηδοσάδην, ἐδεῖτο τὴν στρατιὰν ἄγειν πρὸς ἑαυτὸν ὑπισχνούμενος αὐτῷ, ὅτι ὧστε λέγων πείσειν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτῷ, ὅτι οὐδὲν οἶόν τε εἴη τούτων γενέσθαι. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀκούσας ὤχετο. Οἱ δὲ Ἕλληνες, ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰς Πέρινθον, Νέων μὲν ἀποσπάσας, ἐστρατοπεδεύσατο χωρὶς, ἔχων ὡς ὀκτακοσίους ἀνθρώπους· τὸ δὲ ἄλλο στρατεύμα πᾶν ἐν τῷ αὐτῷ παρὰ τὸ τεῖχος τῶν Περινθίων ἦν.
- 12 Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἔπραττε περὶ πλοίων, ὅπως ὅτι τάχιστα διαβαῖεν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐν δὲ τούτῳ ἀφικόμενος Ἀρίσταρχος ἐκ Βυζαντίου ἀρμοστής, ἔχων δύο τριήρεις, πεπεισμένος ὑπὸ Φαρναβάζου, τοῖς τε ναυκλήροις ἀπέειπε μὴ διάγειν, ἐλθὼν τε ἐπὶ τὸ στρατεύμα,

παραγαγόντα] Fdd. vett. Guelf. Eton. παραγαγόντας habent. deinceps εἰς τὴν Πέρινθον Eton. postea διαπλεύσας habet pro προτίμψαι.

10. Ξενοφῶντα] Nomen omisit Eton. deinde πρὸς αὐτὸν margo Villois.

πίστιν] Male Parif. Eton. πείσειν. γένεσθαι] Infra sect. 28. ad Medosaden Xenophon: Τί γὰρ ἔλιγον, ὅτι κατὰ Σηλυβρίαν ἀφίκου; Οὐκ ἔφησθα αὖτ' εἶναι, ἀλλ' εἰς Πέρινθον ἐλθόντας διαβαίνειν εἰς τὴν Ἀσίαν. unde membrum orationis posterius huc transferendum et inferendum esse censebat

Weiske. Humanitatem enim, prudentiam et gravitatem adversus legatum demonstrandam tale quid additum postulasse. Recte! Addiderat in colloquio Xenophon, sed in narratione non erat necessarium.

11. παρὰ τὸ τεῖχος] A prima manu περὶ scriptum habet Guelf. deinde Parif. τὸ Περινθίον, probante Porfiono.

12. εἰς τὴν Ἀσίαν] Haec defunt in Eton. libro.

μὴ διάγειν] Eton. Parif. μὴτ' ἄγειν habent, et deinceps ἐλθὼν εἰ dederunt pro vulgato ante Hutchinsonum δι.

εἶπε τοῖς στρατιώταις, μὴ περαιῶσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν.
Ὁ δὲ Ξενοφῶν ἔλεγεν, ὅτι Ἀναξίβιος ἐκέλευσε, καὶ ἐμὲ 13
πρὸς τὰτο ἐπεμψεν ἐνθάδε. Πάλιν δ' Ἀρίσταρχος
ἔλεξεν Ἀναξίβιος μέντοι νῦν οὐκ ἔστι ναύαρχος, ἐγὼ δὲ
τῇδε ἀρμοστής· εἰ δέ τινα ὑμῶν λήψομαι, ἐν τῇ θα-
λάττῃ καταδύσω. Ταῦτα εἰπὼν, ὤχετο εἰς τὸ τεῖχος.
Τῇ δ' ὑστεραίᾳ μεταπέμπεται τοὺς στρατηγούς καὶ 14
λοχαγούς τοῦ στρατεύματος. Ἡδὴ δὲ ὄντων πρὸς τῷ
τείχει, ἐξαγγέλλει τις τῷ Ξενοφῶντι, ὅτι, εἰ εἴσεσι,
συλληφθήσεται, καὶ ἡ αὐτοῦ τι πείσεται, ἡ καὶ Φαρνα-
βάζῳ παραδοθήσεται. Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα, τοὺς
μὲν προπέμπεται, αὐτὸς δ' εἶπεν ὅτι θύσας τι βούλοιο.
Καὶ ἀπελθὼν ἐθύετο, εἰ προείεν αὐτῷ οἱ θεοὶ πειρᾶσθαι 15
πρὸς Σεύθην ἄγειν τὸ στράτευμα· ἥρα γὰρ οὔτε δια-

13. ἐπίλοιποι] Edd. vett. Guelf. ἐπί-
λοιποι.

πίστεν ὅν οὐκ ἔστι·] Vulgatum *πισ*
οὐκ ἔστι; revocavit Weiske. Ex scrip-
tura Paris. Eton. *πισ τοῖσιν οὐκ ἔστι*
nostrum effecit Zeune, prælucente
Leonclavii versione. In vulgato ta-
men orationem Laconis graviorem
esse statuit Weiske, et convenientio-
rem alteri membro *ἵνα δι' ὧνδε ἀπο-*
στασῃ.

is ἐδ' εὐχας] Ex Edit. Ifingr. *ἐπεὶ*
annotavit Abresch. Dilucid. Thucyd.
p. 400. quod probabat Porson.

14. *μιταπίμπτει*] Ita Parif. quod vulgato *μιτιπίμπτει* substitui suadente Porfono.

τῇ τούτῃ] Ita Steph. Guelf. τὴ τού-
τοις Edd. vet.

συλλεγόμεναι—παράδοθῇσαι] Par. rif. Regii B. C. συλλήψεται. deinde margo Steph. Parif. Eton. ἀναδοθῇσαι habent.

τοὺς μὲν] Ita cum Paris. Zeune.
Vulgo erat αὐτοὺς μὲν.

ἡ ἀποστολή αὐτῶν ἐστὶν ἀποστολὴ ἀποστολῶν.] *Præcedere jubet. Male Index Zeunianus comitari, deducere interpretatur, deducit Hutchinison. Hoc erat ἀποτίμωσις. Similiter Cyrop. v. 3, 53. τοὺς μὲν ἀποτίμωσιν ἀπο-*

πίμπιτο.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय Caṭhalio त, omīfit.

15. *προϊέναι αὐτῶν*] Ita pro αὐτῶν scriptit Zeune ex margine Steph. Paris. Eton. *permittere* verbum interpretatur Index Zeunianus a *προϊέναι* derivans. At ita debet effe *προϊέναι*, ut i. 9. *προϊέναι* editum legitur de Venat. xii. 11. Similis fere locus est in Cyrop. v. 2, 9. ubi *προϊέναι ἐνὶ χερσίν, ευρανόθεν, τίχνη, τίνα* est, quod postea *ἰχθυόειν* dicitur, potestati alicujus et fidei committere et dedere. In Aristophanis Nub. 1216. *ἴτ' ἔλθω τῶν αὐτῶν τι χερὶ προϊέναι*, expectabam *προϊέναι*; vulgurat Scholia interpretantur *ἰσχυρῶς, ἀπολύσαι, εὐκαταίῳ*. Convenit vernaculum *fortschmeissen, wegwerfen*. Hoc vero in loco equidem verbum *ἰσχύειν* commodius positum fuisse suspicio, quod de legibus, diis, oraculis *permittentibus, concedentibus* dici solet. Miror Interpretum ad h. l. silentium. De eodem verbo dicitur iterum ad cap. vii. 47. ubi *προϊέναι ἐνεργασίαν ἐνὶ* rara significatione est. Sed ubique verbo *προϊέναι* inest imprudentiæ vel negligentiae notio, quæ huic loco non convenit.

βαίνειν ἀσφαλὲς ὄν, τριήρεις ἔχοντας τοῦ κωλύσαντος· οὐτ' εἰς Χερρόνησον ἐλθὼν κατακλεισθῆναι ἐβούλετο, καὶ τὸ στράτευμα ἐν [πολλῇ] σπάνει πάντων γενέσθαι· ἐνθα δὴ πείσεσθαι μὲν ἀνάγκη τῷ ἐκεῖ ἀρμωστῇ, τῶν δὲ ἐπιτηδείων οὐδὲν ἔμελλεν ἔχειν τὸ στράτευμα.

- 16 Καὶ ὁ μὲν ἀμφὶ ταῦτα εἶχεν· οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ ἦκοντες παρὰ τοῦ Ἀριστάρχου, ἀπήγγελλον, ὅτι νῦν μὲν ἀπιέναι σφᾶς κελεύει, τῆς δέλης δὲ ἤκειν·
- 17 ἐνθα καὶ δῆλη μᾶλλον ἐδόκει εἶναι ἡ ἐπιβουλή. Ὁ οὖν Ξενοφῶν, ἐπεὶ ἐδόκει τὰ ἱερὰ γενέσθαι καὶ ἐαυτῷ καὶ τῷ στρατεύματι, ἀσφαλῶς πρὸς Σεύθην ἵεναι, παραλαβὼν Πολυκράτην τὸν Ἀθηναῖον, λοχαγὸν, καὶ παρὰ τῶν στρατηγῶν ἐκάστου ἄνδρα, (πλὴν παρὰ Νέωνος) ᾧ ἕκαστος ἐπίστευεν, ὥχθετο τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸ Σεύθου στρα-
18 τευμα ἐξήκοντα στάδια. Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν αὐτῷ, ἐπιτυγχάνει πυροῖς ἐρήμοις. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὤρετο μετακεχωρηκέναι ποι τὸν Σεύθην. Ἐπεὶ δὲ θορύβου τε ἦσθετο, (καὶ, σημαίνοντων ἀλλήλοις τῶν περὶ Σεύθην, κατέμαθον, ὅτι τούτου ἕνεκα τὰ πυρὰ προκακαυμένα εἴη

ἔχοντας] Margo Steph. ὄντος. deinde ἰσὶ Χιρρ. Paris. postea κατακλεισθῆναι Eton. habet.

[πολλῇ] σπάνει πάντων] Omisium in Eton. πολλῇ seclusi; idem sequens δὲ omittit, non male.

παύσασθαι μὲν] Edd. vett. Guelf. παύσασθαι omisso μὲν, unde vulgatum correxi. Quodsi enim παύσασθαι servandum statuas, tum ἀνάγκη ἢ scribendum erit. Nunc vero verbum παύσασθαι pendet ab ἡμελλει.

16. ἀμφὶ ταῦτα] In Eton. ἀμφὶ deest, ut verba καὶ οἱ λοχαγοὶ in Junta. καὶ λοχαγοὶ margo Villoif.

τῆς δέλης] Eton. τῇ δέλῃ. Deinceps ἡ καὶ Paris. Sequens ὡς omittunt Eton. et Guelf.

17. γενέσθαι] Margo Steph. Paris. Eton. καλὰ ὡς habent. Deinde Πo-

λυκράτη εἰ Ἀθηναῖον Guelf. εἰ pro τὸν habent etiam Edd. vett.

18. πυροῖς] Ita Guelf. in litura, Paris. et Steph. πύργους Edd. vett. Guelf. Eton. ἰγνὲς desertis, ἰσάμοις φολάκων, interpretatur Stephanus.

ἦσθε] Paris. ἦσθε—ἦσθε. Deinceps ἰσὶ δὲ Guelf.

σημαίνοντων] Eton. καλεόντων habet, et deinde μετακρίσις simplex. Ceterum Weiske post καὶ comma posuit, ut verba σημαίνοντων—Σεύθην absolute ponantur, et apodosis demum sequatur, ubi est: προσιόντων τὸν Σεύθην. Solemnis repetitionis formula post longiorem interpositionem, ἰσὶ δὲ ἦσθε, facit, ut transeam in viri docti sententiam; sed praeterea signa parentheseos, ut alibi fecit idem, apponenda censui.

τῷ Σεύθῃ πρὸ τῶν νυκτοφυλάκων, ὅπως οἱ μὲν Φύλακες
μὴ ὀρῶντο ἐν τῷ σκότει ὄντες, μήθ' ὅπου εἴεν, οἱ δὲ προσ-
ΐοντες μὴ λαυθάνοιεν, ἀλλὰ διὰ τὸ Φῶς καταφανεῖς
εἶεν) ἐπεὶ δὲ ἤσθητο, προσέμπει τὸν ἐρμηνέα, ὃν ἐτύγ- 19
χανεν ἔχων, καὶ εἰπεῖν κελεύει Σεύθῃ, ὅτι Ξενοφῶν
παρεῖη, βουλόμενος συγγενέσθαι αὐτῷ. Οἱ δ' ἤρποντο,
εἰ ὁ Ἀθηναῖος, ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. Ἐπειδὴ δ' 20
ἔφη αὐτος εἶναι, ἀναπληθῆσαντες ἐδῶικον καὶ ὀλίγον ὕστε-
ρον παρήσαν πελτασταὶ ὅσον διακόσιοι, καὶ παραλαβόν-
τες Ξενοφῶντα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἤγον πρὸς Σεύθην.
Ὁ δὲ ἦν ἐν τύρσει μάλα φυλαττόμενος, καὶ ἵπποι περὶ 21
αὐτὴν κύκλῳ ἐγκεχαλινωμένοι· διὰ γὰρ τὸν φόβον τὰς
μὲν ἡμέρας ἐχίλου τοὺς ἵππους, τὰς δὲ νύκτας ἐφυλάτ-
τετο. Ἐλέγετο γὰρ καὶ πρόσθεν Τήρης, ὁ ταύτου πρό- 22
γονος, ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ, πολὺ ἔχων στρατεύμα, ὑπὸ
ταύτων τῶν ἀνδρῶν πολλοὺς ἀπυλῆσαι, καὶ τὰ σκευοφόρα

πρὸ τῶν] Steph. πρὸς τῶν, margo
Steph. ἵπποι τῶν φυλάκων. Verum
habet Justina, Guelf. Parisf. Eton.
Hutchinson et Zeune. Cf. Hellenic.
vi. 2, 29. et Cyrop. iii. 3, 25.

μήθ' ὅπου εἴεν] Eton. μήτι ὅση εἴσι,
μήτι ὅση μὴ εἴσι.

οἱ δὲ] Edd. vett. Guelf. οἱ τι. De-
inde καταφανεῖς εἶναι habet Parisf.

19. παρεῖη] Ita Eton. Vulgatum
παρίσσι correxuit Zeune.

21. ἦν] Verbum omittit Guelf. De-
inceps τύρση Edd. vett. Guelf. οἰνῶ
Parisf. Postea περὶ αὐτῶν margo Steph.
et Parisf.

νύκτας ἐφυλάττετο] Vitium latens
arguit ἀνάδοις orationis claudicans.
Quid enim est, quod respondeat
membro: ἐχίλου τοὺς ἵππους? Nihil
equidem video. Verba quidem τὰς
δὲ νύκτας conveniunt cum illis τὰς
μὲν ἡμέρας, sed inutiliter repetitur ἐφυ-
λάττετο, quod tamen cum verbis an-
tecedentibus non bene coit, nec sen-
sum coeptum absolvit. In margine
Steph. Parisf. Eton. insertum legitur

ἐγκεχαλινωμένους. quo quidem sup-
plemento admonemur de vitio, et
proficinus aliquid ad lacunam in-
terpolantiam. Verbum enim ἐφυλάτ-
τετο aut plane tollendum aut parti-
cipium νεῦσι παραστησάμενος adden-
dum est: ἐγκεχαλινωμένους παραστη-
σάμενος ἐφυλάττετο. Quod ait Wei-
ske, ἐφυλάττετο esse h. l. custodiendos
sibi equos curabat, id primum exem-
plo simili erat irmandum, quod nuf-
piam extare pub. Deinde sicubi re-
periretur verbum φυλάττεσθαι ita po-
situm, tamen id verbum ab hoc
loco alienum esse censeo. Equi prope
habentur et quidem frenati; quod
est longe diversum ab eo, quod ait
Weiske, equos custodiendos sibi curare.
Alii verbum interpretantur ἐκτενέας
agebat, Amasæus ad ὑποδίας παρατοί-
εσθαι volebat.

22. Τήρης] Hutchinson censet esse
eum, quem Thucydides ii. 29. Sital-
cæ patrem dicit, qui Odyssæam im-
perium primus amplaverit. Cf. He-
rodoti iv. 80. vii. 137.

ἀφαιρεθῆναι· ἦσαν δὲ οὗτοι Θυνοὶ, πάντων λεγόμενοι εἶναι μάλιστα νυκτὸς πολεμικάτατοι.

- 23 Ἐπὶ δὲ ἄγρὺς ἦσαν, ἐκέλευεν εἰσελθεῖν Ξενοφῶντα, ἔχοντα δύο, οὓς βούλοιο. Ἐπειδὴ δὲ ἔνδον ἦσαν, ἡσπάζοντο μὲν πρῶτον ἀλλήλους, καὶ κατὰ τὸν Θράκιον νόμον κέρατα οἶνου πρῶτον· παρῆν δὲ καὶ Μηδοσάδης τῷ
- 24 Σαΐθῃ, ὅσπερ ἐπρέσβευεν αὐτῷ πάντοσε. Ἐπειτα δὲ Ξενοφῶν ἤρχετο λέγειν· Ἐπεμψας πρὸς ἐμὲ, ὦ Σαΐθῃ, εἰς Καλκηδὸνα πρῶτον Μηδοσάδην ταυτοῖ, δέόμενός μου, συμπροθυμηθῆναι διαβῆναι τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ἀσίας, καὶ ὑπισχνούμενος, εἰ ταῦτα πράξαιμι, εὖ ποιήσεις, ὥς
- 25 ἔφη Μηδοσάδης οὕτως. Ταῦτα εἰπὼν, ἐπήρето τὸν Μηδοσάδην, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' εἶπεν. Ὁ δὲ ἔφη. Αὐθις ἦλθε Μηδοσάδης οὗτος, ἐπεὶ ἐγὼ διέβην πάλιν ἐπὶ τὸ στράτευμα ἐκ Παρίου, ὑπισχνούμενος, εἰ ἄγοιμι τὸ στράτευμα πρὸς σέ, τᾶλλα τέ σοι φίλῳ χρήσεσθαι καὶ ἀδελφῷ, καὶ τὰ ἐπὶ θαλάττῃ μοι χωρία, ὧν σὺ κρα
- 26 τεῖς, ἔσσεσθαι παρὰ σοῦ. Ἐπὶ τούτοις πάλιν ἐπήρето Μηδοσάδην, εἰ ἔλεγε ταῦτα. Ὁ δὲ συνέφη καὶ ταῦτα. Ἰθι νῦν, ἔφη, ἀφῆγησαι τούτῳ, τί σοι ἀπεκρινάμην ἐν
- 27 Καλκηδόνι. Πρῶτον ἀπεκρίνω, ὅτι τὸ στράτευμα διαβήσοιτο εἰς Βυζάντιον, καὶ οὐδὲν τούτου ἕνεκα δύοι τελεῖν, οὔτε σοί, οὔτ' ἑλλῶ· αὐτός τ', ἐπεὶ διαβαίης, ἀπιέναι
- 28 ἔφησθα· καὶ ἐγένετο οὕτως, ὥσπερ σὺ ἔλεγες. Τί γὰρ

Θηαι¹ Liber Brodæi, margo Steph. Parif. Eton. B. S. n. i. habent.

23. ἐκίλειον¹ Castal. ἐκίλειον, Eton. ἐκίλειον. Deinde ἰγγὺς pro ἰνδον dat Eton.

πρῶτον¹] Athenæus xi. c. 7. p. 476. ex h. l. πρῶτον habet, nec varietatis quicquam ex libris scriptis annotavit nuperus Editor.

24. ὑπισχνόμενος¹] Eton. μοι addit.

Cf. de re vii. 1, 5.

25. ταῦτ' εἶπεν¹] Eton. ταῦτ' εἶπεν. Deinde αὐτῶς Guelf. De re cf. sect. 10.

σοι φίλῳ¹] Parif. εἰ φίλῳ μοι, Eton. φίλῳ μοι. Deinde χρήσεσθαι Edd. vett. Guelf.

καὶ τὰ ἐπὶ θαλάττῃ¹] Margo Steph. Parif. Eton. καὶ ὅσα παρὰ θαλάττῃ.

ἔλεγον, ἔφη, ὅτε κατὰ Σηλυβρίαν ἀφίκου; Οὐκ ἔφη-
σθα οἷόν τ' εἶναι, ἀλλ' εἰς Πέρνητον ἐλθόντας διαβαί-
νειν εἰς τὴν Ἀσίαν. Νῦν τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, πᾶρ-29
εἰμι καὶ ἐγὼ καὶ οὗτος Φρυγίτικος, εἰς τῶν στρατηγῶν,
καὶ Πολυκράτης οὗτος, εἰς τῶν λοχαγῶν· καὶ ἔγω εἰσὶν
ἀπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ πιστότατος ἐκάστω, πλὴν Νέωνος
ταῦ Λακωνικοῦ. Εἰ οὖν βούλει πιστοτέραν εἶναι τὴν πρᾶ-30
ξιν, καὶ ἐκείνους κάλεσον. Τὰ δὲ ὅπλα σὺ ἐλθὼν εἰπέ,
ὦ Πολύκρατες, ὅτι ἐγὼ κελεύω καταλιπεῖν· καὶ αὐτὸς
ἐκεῖ καταλιπὼν τὴν μάχαιραν εἰσιθι.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης εἶπεν, ὅτι οὐδενὶ ἂν ἀπιστή-31
σειεν Ἀθηναίων· καὶ γὰρ ὅτι συγγενεῖς εἶεν εἰδέναι, καὶ
φίλους εὐνοὺς ἔφη νομίζειν. Μετὰ ταῦτα δ' εἶπε εἰσῆλ-
θον, οὓς ἔδει, πρῶτον Ξενοφῶν ἐπήρετο Σεύθην, τί δεοίτο
χρῆσθαι τῇ στρατιᾷ. Ὁ δ' εἶπεν ὧδε· Μαισάδης ἦν32
μοι πατήρ· ἐκείνου δ' ἦν ἀρχὴ Μελανδέπται, καὶ Θυνοὶ,
καὶ Τρανίφαι. Ἐκ ταύτης οὖν τῆς χώρας, ἐπεὶ τὰ

28. Σηλυβρίαν] Ita Edd. vett. Guelf. Eton. Σηλυβρίαν cum aliis margo Villoisf. *Silybrian* Turcis hodieque audire testatur Leonclavius. De nominis etymologia tradit Strabo vii. p. 437. Sieb. quæ priorem scripturam firmare videntur. Συλαβρία est in Eton.

29. Νῦν τοίνυν] Cum mutato confilio in Asiam non trajecerit, sed ad Seuthen se converterit, causam redditam Seuthæ expectabat lector. Alioquin superiora supervacanea videri posse recte monet Weiske, qui quædam ante hanc sectionem excidisse suspicabatur.

30. σὺ ἐλθὼν] Edd. vett. Guelf. συνελθόν. Sequentia verba καταλιπεῖν καὶ αὐτὸς λιπὼν omisit Eton.

31. συγγενεῖς] Cognationem a Tere, diverso a Tere, qui repetunt, eos refellit Thucydides ii. 29. a Sadoco Sitalcæ filio, civitate donato ab Atheniensibus (cf. Schol. Aristoph. ad Achæna. 145.) repetit Valckenaer ad

Herodoti iv. 80. Ceterum γὰρ et paulo post καὶ ante φίλους omittit Eton.

τί δεοίτο] Margo Steph. Parif. *τί δεοίτο*, Eton. *τί δεοίτο*. quod posterius suadente Stephano recepit Hutchinson et Weiske. Hic etiam vulgatum *δεοίτο* insolentius ait dictum pro *ἄξιον*, βούλοιο, et rectius fuisse *χρησιότατον*. Ita infra vii. 4. 19. *ἔλθον, ὅτι δεοίτο τιθινώτας πολλοὺς εὐρύσειν*. ubi est de expectatione. Igitur Weiskium sequor. Similis videtur esse locus de Republ. Atheniensium i. sect. 3. *τοῦτοι μὲν τῶν ἀρχῶν οὐδὲν δεῖται ὁ δῆμος μετῴναι* sc. αὐτῶν.

32. Μιλανδίται] Margo Steph. Parif. Eton. *Μιλανδίται*, quod probat Holstein ad Stephani Byz. *Μιλάνδια*, χώρα Σιδωνίας, ut est in libris scriptis pro *Σικωνίας*.

Τρανίφαι] Ita Edd. vett. Guelf. Θρανίφαι Steph. *Τρανίφαι* margo Steph. Parif. Eton. Apud Herodotum iv. 93. inter populos Thraciæ memoran-

Ὀδρυσῶν πράγματα ἰνόσησεν, ἐκπεσὼν ὁ πατήρ, αὐτὸς
 μὲν θνήσκει νόσῳ· ἐγὼ δ' ἐξστράφην ὀρφανὸς παρὰ Μη-
 33 δοκῶ τῷ νῦν βασιλεῖ. Ἐπεὶ δὲ νεανίσκος ἐγενόμην, οὐκ
 ἐδυνάμην ζῆν, εἰς ἀλλοτρίαν τράπεζαν ἀποβλέπων καὶ
 ἐκαθεζόμεν ἐνδίφριος αὐτῷ ἰκέτης, δαυναί μοι, ὅπως
 δυνατὸς εἴη, ἄνδρας, ὅπως καὶ τοὺς ἐκβαλόντας ἡμᾶς, εἴ
 τι δυνάμην, κακὸν ποιούην, καὶ ζῶν, μὴ εἰς τὴν ἐκείνου
 34 τράπεζαν ἀποβλέπων, ὥσπερ κύων. Ἐκ τούτου μοι δι-
 δωσι τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς ἵππους, οὓς ὑμεῖς ὄψεσθε,
 ἐπειδὴν ἡμέρα γένηται. Καὶ νῦν ἐγὼ ζῶ τούτους ἔχων,
 ληϊζόμενος τὴν ἑμαυτοῦ πατρῴαν χώραν. Εἰ δὲ μοι
 ὑμεῖς παραγένοισθε, οἶμαι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ραδίως

tur Νηφῆαι, quos comparavit Zeune. Quidni Hefychii Τρανψαί, Ἰδνός Θρά-
 κισι?

Ὀδρυσῶν] Ita vulgatum Ὀδρυσῶν
 ex consensu scripturae apud reliquos
 auctores graecos correxisse se ait
 Zeune.

Θνήσκει] Guelf. Paris. ἀπαθνήσκει
 habet.

Μηδοκῶ] Leonclavius scripturam
 nominis mutari voluit ex Hiflor. Gr.
 iv. 8, 26. ubi est de Thraſybulo A-
 thenienſium duce: καταμαδὸν στα-
 σιάζοντας Ἀμαδόνει ἐν τῷ Ὀδρυσῶν βα-
 σιλίᾳ καὶ Σιῶθην, τὸν ἰσὶ θαλάσσει ἔρ-
 χοντα, ἀλλήλοις μὲν διήλλαζεν αὐτοὺς,
 Ἀθηναίους δὲ φίλους καὶ συμμάχους
 ἱκέειν. Isocrates ad Philippum p.
 118. ed. Lang. εἰπαστε ἱχόμεν Μηδοκῶ
 τῷ παλαιῷ (ἀντιῶν) διὰ τοῖς ἐν Καρ-
 νισσῇ γιγνεύσας, ubi Mausiacus ex
 Harpocrate Ἀμαδόνει scribe voluit.
 Ejus imperium pertinuit usque ad
 Cherſoneſum Thracicam. Aristoteles
 Politic. v. 10. p. 465. Victorii, Scu-
 then Thracem insidiantem Amadoco
 nominat Σιῶθης ὁ Θράξ Ἀμαδόνει
 στρατηγὸς ὢν. Diodorus xiii. 105.
 Μηδοκῶν καὶ Σιῶθην τοὺς τῶν Θρακῶν
 βασιλεῖς Alcibiadi amicos nominat,
 et xiv. 94. similiter, ubi Thraſybuli
 res gestas narrat. Weffeling Amado-
 cum, antiquissimum Thracem, ex
 Pausanias i. c. 4. comparat; sed Pau-

faniae Ἀμαδόνει cum ex Hyperboreis
 advenisse refert; contra libri x. c. 23.
 Αμαδόνει idem vocatur. Licebit mihi
 comparare Ἀμαδόνει montes et po-
 pulos Thraciae apud Ptolemaeum
 Geographum, quos ad Volhyniae au-
 stralis partem orientalem refert Gat-
 terer.

33. ἐνδίφριος] Juntina, Paris. Eton.
 ἐν δίφρῳ, Aldina, Steph. Guelf. vul-
 gatam habent, quae sine varietate re-
 dit ſect. 38. Capitis 3. ſect. 29. ἐν
 τιμώμενος ἐν τῷ πλεονεκτήσει δίφρῳ
 Σιῶθην καθεύμενος. Thracæ coenæ affi-
 debant, non accumbant graeco
 more. Weiske ita ad h. l. Si ſunt
 est locus, vis verborum videtur esse:
 non amplius cum eo cenabam, ut alie-
 na mensa quotidianus afficula, sed ut
 homo, qui aliunde propter calamitatem
 ſupples (nuper admodum) accēſſiſſei,
 petens &c. Aliam viam ingreſſus
 Halbkart vertit h. l. und ich hat daher
 täglich über der Tafel den König. At
 ita adjungi debuiffe videtur adver-
 bium aliquod, veluti ἐνδίφριος καὶ αὐτῷ
 ἰκέτης.

δυνατὸς] Eton. δυνατός. deinde συ-
 οίμην Edd. vett. Guelf.

ζῶν, μὴ] Transposita verba esse,
 cum deberent μὴ ζῶν esse, monet
 Zeune. Sequentia δὲ οὕτως αὐτὸν omit-
 tunt Paris. Eton.

ἀπαλαβεῖν τὴν ἀρχήν. Ταῦτ' ἐστίν, ἃ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι.

Τί οὖν ἂν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺ δύναιο, εἰ ἔλθοιμεν, τῇ 35
τε στρατιᾷ διδόναι καὶ τοῖς λοχαγοῖς καὶ τοῖς στρατη-
γοῖς, λέξον ἵνα οὗτοι ἀπαγγείλωσιν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο 36
τῷ μὲν στρατιώτῃ Κυζικηνόν, τῷ δὲ λοχαγῷ διμοιρίαν,
τῷ δὲ στρατηγῷ τετραμοιρίαν καὶ γῆν, ὅποσῃν ἂν βού-
λωνται, καὶ ζεύγη, καὶ χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ τετειχισμέ-
νον. Ἄν δ', ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ταῦτα πειρώμενοι μὴ δια- 37
πράξωμεν, ἀλλὰ τις φόβος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἤ, δεῖξῃ
εἰς τὴν σαυτῶν, ἂν τις βούληται ἀπίναι πρὸς σε; Ὁ δ' 38
εἶπε· Καὶ ἀδελφούς γε ποιήσομαι, καὶ ἐνδιφρίους, καὶ
κοινωνούς ἀπάντων, ὧν ἂν θυνώμεθα κτήσασθαι. Σοὶ
δ', ὦ Ξενοφῶν, καὶ θυγατέρα δάσω, καὶ εἴ τις σοί ἐστι
θυγάτηρ, ἀνήσομαι Θρακίᾳ νόμῳ καὶ Βισάνθῃν οἰκησιν
δάσω, ὅπερ ἐμοὶ κάλλιστον χωρίον ἐστὶ τῶν ἐπὶ θα-
λάττῃ.

CAP. III.

ΑΚΟΤΣΑΝΤΕΣ ταῦτα, καὶ δεξιάς δόντες καὶ λα-
βόντες, ἀπήλαινον καὶ πρὸ ἡμέρας ἐγένοντο ἐπὶ τῷ
στρατοπέδῳ, καὶ ἀπήγγειλαν ἕκαστοι τοῖς πέμψασιν.

34. ὁμῶν δέομαι] Pronomen deest in libro Eton.

35. ἀπαγγείλωσιν] Vitium Leoncl. in marg. transiit in Welfianam.

57. σιμῶμενοι—διαπράξωμεν] Ita ex margine Steph. Parif. Eton. vulgatum σιμῶμενοι—διαπράξωμεν correxit Zeune.

Λακεδαιμονίων] Parif. Eton. alienos Macedonas nominant, Μακεδόνων (scribentes. Deinde παρὰ οἱ Parif. habet.

38. κτήσασθαι] Eton. κτῶσθαι.

ὀπίσκει] Herodotus de Thracibus τ. 6. ὀπίσκει τὰς γυναῖκας παρὰ τῶν

γυναικ. χρημάτων μεγάλων. Eundem morem olim populos orientia habuisse, nec non Græcos antiquos, ex Aristotelis Polit. ii. 8. monet Weiske, ubi est: τοῖς γὰρ ἀρχαίοις νόμους λίαν ἀπλοῦς εἶναι καὶ βαρβαρικοῦς· ἰσθιτοφροσύνῃ τε γὰρ οἱ Ἕλληνες, καὶ τὰς γυναῖκας ἰσχυρῶς παρὰ ἑλλήνων. Græci antiqui ἴδνα vocabant pretium, quo sponfus fillam redemptam a parentibus acceperat.

1. ἰγίνοντι] Omisit Juntina cum Guelf. παριγίνοντι supplet margo Castal. Sequens ἴσασιν in ἴσασιν mutatum voluit Porson.

- 2 Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ὁ μὲν Ἀρίσταρχος πάλιν ἐκάλει τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς· τοῖς δ' ἔδοξε τὴν μὲν πρὸς Ἀρίσταρχον ὁδὸν εἶσαι, τὸ δὲ στράτευμα συγκαλέσαι. Καὶ συνῆλθον πάντες, πλὴν οἱ Νέωνος· οὗτοι δὲ 3 ἀπέιχον ὡς δέκα στάδια. Ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, ἀναστὰς Ξενοφῶν εἶπε τάδε· Ἄνδρες, διαπλεῖν μὲν, ἔνθα βουλόμεθα, Ἀρίσταρχος ὁδε, τριήρεις ἔχων, κωλύει· ὥστ' εἰς πλοῖα οὐκ ἀσφαλὲς ἐμβαίνειν· οὗτος δὲ ὁ αὐτὸς εἰς Χερρόνησον κελεύει βία διὰ τοῦ ἱερῷ ὄρους πορεύεσθαι· ἣν δὲ κρατήσαντες τούτου, ἐκεῖσε ἔλθωμεν, οὔτε πωλήσειν ἔτι Φησὶν ὑμᾶς, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ, οὔτε ἐξαπατήσεσθαι ἔτι ὑμᾶς, ἀλλὰ λήψεσθαι μισθὸν [μᾶλλον], οὔτε 4 περιόψεσθαι ἔτι, ὥσπερ νυνὶ, ἐνδεομένους τῶν ἐπιτηδείων. Οὗτος μὲν ταῦτα λέγει· Σεύθης δὲ Φησιν, ἂν πρὸς ἐκείνον ἦτε, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς. Νῦν οὖν σκέψασθε, πρότερον ἐνθάδε μένοντες ταῦτο βουλευέσεσθε, ἢ εἰς τὰ ἐπιτή- 5 δεια ἐπανελθόντες. Ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ, ἐπεὶ ἐνθάδε οὔτε ἀργύριον ἔχομεν, ὥστε ἀγοράζειν, οὔτε ἄνευ ἀργυρίου

2. καὶ λοχαγούς] Omittit hæc Eton. et sequens μὲν Juntina cum Guelf.

ἀπέιχον] Ita margo Steph. Brodæi liber, Eton. Parif. περιῖχον Edd. vett. Guelf. Verum dedit Hutchinson primum.

3. Πη] Omittit Parif. Eton. recte puto. Gravitationem orationis eo augeri censebat Zeune.

οὗτος δὲ ὁ αὐτὸς] Articulum δ' ex Edd. vett. Guelf. adjecit Zeune, quem cum Stephano omisit Weiske. Cyrop. ii. 2, 8. locum comparavit Zeune, ubi est : καὶ τὰ Μηδικὰ δὲ ἀρματα—eis τὸν αὐτὸν ἐρώσιν τοῦτον μετακινώμενοι, sed ibi Edd. pr. omitunt τοῦτον. Similis est locus Memorab. iv. 4, 6. ἔτι γὰρ σὺ ἰαίνα τὰ αὐτὰ λίγεις, δ' ἰγὼ πάλαι ποτὶ σου ἤκουσα ; Dicitur tamen sæpiuscule a Platone αὐτὸς τοῦτο, ἵτι αὐτὸς τοῦτο. Sed οὗτος αὐτὸς ποτὶ est hic ipse fa-

cit, οὗτος ὁ αὐτὸς ποτὶ, hic idem facit. Similiter ἰγὼ αὐτὸς εἰμι, ego ipse sum, ἰγὼ ὁ αὐτὸς εἰμι, ego idem sum.

Χερρόνησον] Guelf. Χερρόνησον δαδ. Deinde bis ἡμᾶς habet Eton.

δοτιε ἐν Βυζαντίῳ] Edd. pleræque ante Hutchinsonianam δοτιε ὁ ἐν B. habent cum Guelf. Sed idem est Aristarchus, de quo cap. 2, 6.

λήψεσθαι] Eton. λήψωθε. Sequens μᾶλλον, feclufi, quoniam in Eton. et Parif. omiffum est, et ab h. i. alienum videtur.

4. ἦτε] Vulgatum ἦτε ex Eton. et Parif. correxuit Hutchinson.

τούτοις βουλευέσθαι] Juntinae τούτων Castalio mutavit in τῶν τούτων. Male Leoncl. βουλόμενοι dedit.

εἰς τὰ ἱερῶμα ἱταλίζοντες] Weiske interpretatur : tum decessum cum veneritis ad loca, κάμας, ἵδου εἰ ἦντος ἰσῆι λαμβάνειν τὰ ἱταλίζοντα, scil. sequentia.

ἔωσι λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπανελθόντας εἰς τὰς κώμας, ὅθεν οἱ ἥπτους ἔωσι λαμβάνειν, ἐκεῖ ἔχοντας τὰ ἐπιτήδεια, καὶ ἀκούοντας, ὅ τι τις ὑμῶν δεῖται, αἰρεῖσθαι, ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ κράτιστον εἶναι. Καὶ ὅτω, ἔφη, 6 ταῦτα δεκεῖ, ἀράτω τὴν χεῖρα. Ἀνέτειναν πάντες. Ἀπίοντες τοῖνον, ἔφη, συσκευάζεσθε, καὶ ἐπειδὰν παρ-αγγεῖλή τις, ἔπεσθε τῷ ἡγουμένῳ.

Μετὰ ταῦτο Ξενοφῶν μὲν ἡγήετο, οἱ δ' εἶποντο. Νέων 7 δὲ καὶ παρὰ Ἀριστάρχου ἄλλοι ἔπειθον ἀποτρέπεσθαι· οἱ δὲ οὐχ ὑπήκουον. Ἐπεὶ δὲ ὅσον τριάκοντα σταδίους προελήλυθεσαν, ἀπαντὰ Σεύθης. Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἰδὼν αὐτὸν, προσελάσας ἐκέλευσεν, ὅπως ὅτι πλείστων ἀκούον-των εἴποι αὐτῷ, ἃ ἰδόκει συμφέρειν. Ἐπεὶ δὲ προσῆλ-8 θεν, εἶπεν ὁ Ξενοφῶν· Ἡμεῖς πορευόμεθα, ὅπου μέλλει τὸ στράτευμα ἔχειν τροφήν· ἐκεῖ δὲ ἀκούοντες καὶ σὺ καὶ τῶν τῷ Λακωνικῷ, αἰρησόμεθα, ἃ ἂν κράτιστα δοκῇ εἶναι. Ἦν οὖν ἡμῖν ἡγήσῃ, ὅπου πλείστά ἐστιν ἐπιτήδεια, ὑπό σου νομιῶμεν ἐξενίσθαι. Καὶ ὁ Σεύθης 9

5. οἱ ἥπτους] Incolae barbari vicorum a nobis vicis vel inferiores numero.

ἔ τι τις ὑμῶν δεῖται] Ad quam rem uterque, Scythas et Aristarchus, opera vestra uti velit. Ita Zeune. rectius quam Weiske, qui germanice vertit: was man von euch begehrt. Cyrop. i. 4, 1. ἔ τι τοῦ βασιλείου δίδωτε, τοὺς παῖδας ἐκείνου Κύρου δίδωτε, διαπράξεσθαι σφίσι. Ibid. ii. 1, 3. ἀτὰρ οἷον τι αὐτῶν; viii. 3, 19. δίδωμι Κύρου ἄλλος ἄλλης πράξις.

6. ἔφη, ἔφη] Ita cum Parif. Eton. Hutchinson. Antea erat ὅτω ὑμῖν, quod Muretus in ὅτω ὑμῶν mutatum voluit.

7. Μετὰ ταῦτα] Parif. μετὰ ταῦτα. Deinceps ἐπιτρέπεσθαι habet Junta.

τριάκοντα] Junta, Guelf. σιντήκοντα. deinde προελύθεισαν Aldina.

προελάσας] Hutchinson ad Thra-

ces, et sequens προσῆλθιν ad Xenophontem refert; contra alii utrumque verbum ad Scythas referunt, quod facere suadet verbum προελάσας, de equitibus usitatum, quibus carebat exercitus Græcorum.

συμφέρι] Weiske intelligendum censet: πλείστους ἀκούειν. Ad πλείστων ex libro Eton. ὅτι adjuncti.

8. προσῆλθιν] Edd. vett. Guelf. προσῆλθιν.

τῶν τοῦ Λακωνικῷ] Sunt qui antea dicebantur παρ' Ἀριστάρχου ἄλλοι.

δοκῇ εἶναι] Ita Parif. quod cum Porfono prætuli vulgato δοκοῖν. Eton. habet δεκεῖ. Cf. sect. 5.

ὑπό σου] Castalio ἀπό σου edidit. Sequens ἐξινέσθαι cum Edd. vett. Guelf. Eton. prætulit Zeune cum V. D. in Observ. Miscell. Belgicis vol. iii. p. 427. In Steph. et margine Villois, est ξινέσθαι.

- εἶπεν· Ἀλλὰ οἶδα κόμας πολλὰς ἀφρόας, καὶ πάντα
 ἐχούσας τὰ ἐπιτήδεια, ἀπεχούσας ἡμῶν, ὅσον διελθόντες
 ἀν' ἡδέως ἀριστῶμεν. Ἦγοῦ τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν.
- 10 Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο εἰς αὐτὰς τῆς δαίλης, συνηλθον αἱ
 στρατιῶται, καὶ εἶπε Σεύθης τοιαύτη· Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες,
 δέομαι ὑμῶν στρατεύεσθαι σὺν ἐμοί· καὶ ὑποσχεσθαι
 ὑμῖν τοῦ μηνὸς δώσειν Κυζικηνὸν, λοχαγοῖς τε καὶ στρα-
 τηγοῖς τὰ νομιζόμενα· ἔξω δὲ τούτων, τὸν ἄξιον τιμῆσθαι
 σῖτα δὲ καὶ ποτὰ, ὥσπερ καὶ νῦν, ἐκ τῆς χώρας λαμβά-
 νοντες ἔχετε· ὅποσα δὲ ἀν' ἀλίσκηται, ἀξιώσω αὐτὸς
 ἔχειν, ἵνα ταῦτα διατιθέμενος ὑμῖν τὸν μισθὸν πορίζω.
- 11 Καὶ τὰ μὲν φεύγοντα καὶ ἀποδιδράσκοντα ἡμεῖς ἱκανοὶ
 ἐσόμεθα διώκειν καὶ μαστεύειν· ἣν δὲ τις ἀντίστηται,
- 12 σὺν ὑμῖν πειρασόμεθα χειροῦσθαι. Ἐπήρστο Ξενοφῶν·
 Πόσον δὲ ἀπὸ θαλάττης ἀξιώσεις συνέπεσθαί σοι τὸ
 στράτευμα; Ὁ δ' ἀπεκρίνατο· Οὐδαμῇ πλεῖον ἔσται
 ἡμερῶν, μεῖον δὲ πολλαχῇ.
- 13 Μετὰ ταῦτα ἐδίδoto λέγειν τῷ βουλομένῳ· καὶ ἔλε-
 γον πολλοὶ κατὰ ταῦτα, ὅτι πάντος ἄξια λέγει Σεύθης·
 χειμῶν γὰρ εἴη, καὶ οὔτε οἵκαδε ἀποπλεῖν τῷ βουλομένῳ
 δυνατόν εἴη, διαγενέσθαι τε ἐν Φιλίᾳ οὐχ οἷόν τ' εἴη, εἰ
 δεοὶ ὠνούμενους ζῆν· ἐν δὲ τῇ πολεμίᾳ διατρίβειν καὶ
 τρέφεσθαι ἀσφαλέστερον μετὰ Σεύθου, ἢ μόνους, ὅτων
 ἀγαθῶν τοσούτων· εἰ δὲ μισθὸν προσλήψοντο, εὖρημα

9. ἔστι διελθόντες] Edd. vett. ἔσαν. Eton. ἀπιδιόντες ἀριστῶντι. Hutchinson putabat recepto ἀριστῶντι scribi etiam debere ὑμῖν pro ἡμῖν.

10. τοῦ μηνὸς δώσειν] Margo Steph. τοῖς στρατιώταις δώσειν. Parif. δώσειν τοῖς στρατιώταις. Eton. τοῦ μηνὸς δώσειν τοῖς στρατιώταις. unde malim τοῦ μηνὸς δώσειν τοῖς μὲν στρατιώταις Κυζικηνὴν, λοχαγοῖς δὲ καὶ ἄρ.

τὰ νομιζόμενα] Cf. cap. præced. fca. 36. infra 6, fca. 1.

ἀλίσκηται] Parif. Eton. ἀλίσκοντι habent, et deinde αὐτὸν ἴχιν.

12. πλεῖον ἔσται ἡμερῶν] Intellige ἡ ἡμέρα—ἡμέρα, ut fca. 16.

13. Μετὰ ταῦτα] Steph. μετὰ τὰ ταῦτα eddidit, ex libro Parif.

χειμῶν γὰρ εἴη] Eton. χειμῶν μὴ γὰρ. non male. Latina ratio suadebat χειμῶν γὰρ εἴη.

τῷ βουλομένῳ] Eton. τῷ τούτῳ βουλομένῳ. deinde δίδωμι pro εἰ δίδωμι Edd. vett. Guelf. Paulo antea οἷον εἰ Eton.

ἰδοῦναι εἶναι. Ἐπὶ τούτοις εἶπε Ξενοφῶν· Εἴ τις ἀντι-14
λέγει, λεγέτω· εἰ δὲ μὴ, ἐπιψήφίζετε ταῦτα. Ἐπεὶ δὲ
οὐδεὶς ἀντέλεγεν, ἐπεψήφισαν, καὶ ἔδοξε ταῦτα. Εὐθὺς
δὲ Σεύθῃ εἶπεν, ὅτι συστρατεύσονται αὐτῷ.

Μετὰ ταῦτο οἱ μὲν ἄλλοι κατὰ τάξεις ἐσκήνησαν· 15
στρατηγοὺς δὲ καὶ λοχαγοὺς ἐπὶ δεῖπνον Σεύθῃς ἐκά-
λεσε, πωλησίον κώμην ἔχων. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ θύραις ἦσαν, 16
ὡς ἐπὶ δεῖπνον ἰόντες, ἦν τις Ἡρακλείδης Μαρωνείτης·
οὗτος προσιών ἐν ἐκάστῳ, οὐστίνας ᾔετο ἔχειν τι δοῦναι
Σεύθῃ, πρῶτον μὲν πρὸς Παριανούς τινας, (οἱ παρῆσαν
φιλίαν διαπραξόμενοι πρὸς Μήδοκον, τὸν Ὀδρυσῶν βα-
σιλέα, καὶ δῶρα ἄγοντες αὐτῷ τε καὶ τῇ γυναικί) ἔλε-
γεν, ὅτι Μήδοκος μὲν ἄνω εἴη δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ θα-
λάττης ὁδῶν· Σεύθῃς δὲ, ἐπειδὴ τὸ στράτευμα τοῦτο εἴλη-
φεν, ἄρχων ἔσται ἐπὶ θαλάττῃ. Γείτων οὖν ὦν, ἰκανῶ-17

14. *ἐπιψήφίζετε*—*ἐπιψήφισαν*] Ita libri omnes editi et scripti; nisi quod Eton. priore loco *ἐπιψήφίζω* habet, unde Hutchinson *ἐπιψήφισα*—*ἐπιψήφισαν* scripsit. Idem sensit Kuster de Verbis Medii ii. 9. Infra sect. 14. de eadem re est: πάντες δ' ἐπιψήφισασι ταῦτα; sed ibi margo Steph. cum libro Paris. *ἐψήφισασι* habet. Mihi scriptura Eton. placet *ἐπιψήφίζω*; ita enim scribendum puto, intellecto *τις*; ut supra vi. 1, 25. *ὅς τις ἐπιψήφισα*. Index Zeunianus *ἐπιψήφίζω* interpretatur *suffragiis comprobare*. Sed hæc notio non convenit huic loco; sequitur enim καὶ ἰδοῦναι ταῦτα. Similis est ratio locorum in Hellenicis, i. 1, 34. καὶ ἐπιψήφισαντο ὁπλίταις τι αὐτὸν καταλιπεῖν. et iv. 2, 4. πάντες δ' ἐπιψήφισαντο βοηθῆναι. ubi de populo in suffragia misso nihil antea dictum erat. Quare etiam ibi recte margo Steph. *ἐψήφισαντο* scriptum habet. Equidem non negaverim extitisse olim verbum *ἐπιψήφίζω*, sed multum diversa significatione, et quæ huic loco non convenit. Igitur librorum omnium scripturam restitui,

qua significatur, Xenophontem noluisse ipsum exercitum in suffragia mittere, sed alios id facere iussisse, ut omnem rei culpam a se alienaret, si quid in posterum minus placuisset Græcis.

Σεύθῃ] Edd. vett. Guelf. Σεύθης habent.

15. *ἐσκήνησαν*] De cœnatione interpretatur recte Larcherus; ita *διασκεῖν*, a *σκαπε* abire, est in Hellenicis.

16. *ἰόντες*] Margo Steph. Paris. Eton. *παριόντες* dant. Deinde Eton. *Μαρωνείδης* habet. Postea Σεύθῃ habet ex h. l. Demetrius de Eloc. sect. 155. denique *Παριανούς* Edd. vett. cum Guelf.

διαπραξόμενοι] Edd. vett. Guelf. *διαπραξέμενοι*. Deinde τὸν pro τὸν Ὀδρυσῶν dedit Hutchinson ex Guelf. Eton. Paris. Ἀδρυσιῶν est in Paris. denique ἄγον διδόντες Edd. vett. Guelf. ἔλγον Eton. idem *ἐπὶ τὸ στ.*

ἄρχων ἔσται ἐπὶ θαλάττῃ] Mihi præiens ἄρχων εἴη placet, quod magis convenit cum *ἐπὶ τὴν ἑλκῶν*, et vim majorem habebat apud legatos Parianos. Deinde τὸν ἐπὶ θαλάττῃ scribendum putabam, sed locus Hel-

- τατος ἔσται ὑμᾶς καὶ εὖ καὶ κακῶς ποιεῖν ἢ οὐ σω-
φρονῆτε, τούτῳ δώσετε, ὅ τι ἄγετε· καὶ ἄμεινον ὑμῖν
διακρίσεται, ἢ ἐὰν Μηδόκῳ τῷ πρόσω οἰκαῦντι δῶτε.
- 18 Τούτους μὲν οὕτως ἔπειθεν. Αὐτοῖς δὲ Τιμασίῳ τῷ
Δαρδανεῖ προσελθὼν, ἐπεὶ ἤκουεν αὐτῷ εἶναι καὶ ἐκπώ-
ματα καὶ τάπιδας βαρβαρικὰς, ἔλεγεν, ὅτι νομίζοιτο,
ὅποτε ἐπὶ δῆπνον καλέσαι Σεύθης, δωρεῖσθαι αὐτῷ τοὺς
κληθέντας· οὗτος δὲ ἦν μέγας ἐνθάδε γένηται, ἱκανὸς
ἔσται σε καὶ οἰκαδὲ καταγαγεῖν, καὶ ἐνθάδε πλούσιον
19 ποιῆσαι. Τοιαῦτα προῦνῆτο, ἐκάστῳ προσιών. Προσ-
ελθὼν δὲ καὶ Ξενοφῶντι, ἔλεγε· Σὺ καὶ πόλεως μεγί-
στης εἶ, καὶ παρὰ Σεύθῃ τὸ σὸν ὄνομα μέγιστόν ἐστι·
καὶ ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ ἴσως ἀξιώσεις, καὶ τείχη λαμβά-
νειν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι τῶν ὑμετέρων ἔλαβον, καὶ χώραν
ἄξιον οὖν σοι καὶ μεγαλοπρεπέστατα τιμῆσαι Σεύθῃ.
- 20 Εὐνοὺς δὲ σοι ὧν παραινῶ· εὖ οἶδα γὰρ, ὅτι, ὅσω ἂν
μείζω τούτων δωρήσῃ, τοσούτῳ μείζω ὑπὸ τούτου ἀγαθὰ
πείσῃ. Ἀκούων ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, ἠπόρει· οὐ γὰρ δια-
βεβήκει· ἔχων ἐκ Παρίου, εἰ μὴ παῖδα καὶ ὅσον ἐφοδίων.
- 21 Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δῆπνον τῶν τε Θρακῶν οἱ

Ienicorum iv. 8, 26. Σεύθῃν, τὸν ἐπὶ
θαλάττῃ ἄρχοντα, me retinuit. Ce-
terum opportune posuit Hutchinson
locum Thucydidis ii. 97. de Thraci-
bus: κατιστήσαντο γὰρ τοῦναντίον τῆς
Περσῶν βασιλείας τὸν νόμον, ὅσα μὲν
καὶ τοῖς ἄλλοις Θραξ, λαμβάνειν μάλ-
λον ἢ δίδουσι, καὶ αἰσχροὺς ἢ αἰτηθῆναι
μὴ δύναι· καὶ αἰτήσαντα μὴ τυχεῖν ὅμως
δὲ κατὰ τὸ δύνασθαι ἱπικλῖον αὐτῷ
ἰχθήσαντο. οὐ γὰρ ἦν πρᾶξι οὐδὲν μὴ
δίδουσι δῶρα.

17. ὅτι ἄγετε] Parif. Eton. ὅτι ἂν
αἰτῆται. sed sequentia non confen-
tunt. Deinceps διακρίσεται Juntina
cum Eton. Equidem κρίσεται præ-
fero, quod dictum interpretor, ut la-
tine beneficium bene collocari dicitur.
Cf. ad ii. 5, 21.

πρόσω οἰκαῦντι] Brodæi conjecturam
προσηκούντι merito repudiat Zeune.
οὕτως ἱπικλῖν] Eton. οὐν ἱπικλῖν ha-
bet.

18. τάπιδας] Guelf. ταπίδας. De-
inde vulgatum αὐτοῖς ὅτι ἐκ Eton.
conexi. Ex eodem Eton. vulgatum
κατάγων correxerat Zeune.

19. καὶ χώραν] Margo Steph. χώ-
ρας. Ceterum in verbis ἄλλοι τῶν
ὑμετέρων respicitur ad Alcibiadem, de
quo Nepos c. 7. Cf. Nostri Hellenica
ii. 1, 25. et ibi annotata. Ibi simili-
ter Alcibiadis εὐχῇ memorantur is-
ora Thraciæ.

21. Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον] Athenæus,
qui h. l. excerptit iv. p. 151. habet
ἱπικλῖν δὲ εἰσῆλθον ἰπὶ τῷ δῆπνον πάντες,
εἰ δὲ δύστην ἢ καθημέριος πόληρ.

ἡρώτιστοι τῶν τότε παρόντων, καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ εἴ τις πρεσβεία παρῆν ἀπὸ πόλεως, τὸ δειπνον μὲν ἦν καθήμενοις κύκλῳ· ἔπειτα δὲ τρίποδες εἰσηγέχθησαν πᾶσιν· οὗτοι δὲ ἦσαν κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων, καὶ ἄρτοι ζυμῖται μεγάλοι προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. Μάλιστα δὲ αἱ 22 τράπεζαι κατὰ τοὺς ξένους αἰετὶ ἐτίθεντο· νόμος γὰρ ἦν. Καὶ πρῶτος ταῦτο ἐποίει Σεύθης· ἀνελόμενος τοὺς παρakaiμένους αὐτῷ ἄρτους, διέκλα κατὰ μικρὸν, καὶ διερρίπτει, οἷς αὐτῷ ἐδόκει· καὶ τὰ κρέα ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι ἑαυτῷ καταλιπών. Καὶ οἱ ἄλλοι δὲ 23 κατὰ ταῦτα ἐποιοῦν, καθ' οὓς αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἀρχὰς δὲ τις, Ἀρύστας ὄνομα, Φαυγῆν δεινὸς, τὸ μὲν διαρρίπτειν εἰς χαίρειν, λαβὼν δὲ εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τριχοῖνικον ἄρτον, καὶ κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐδέμπνει. Κέρατα δ' οἴνου περιέφερον, καὶ πάντες ἐδέχοντο· 24

τῶν τότε] Parif. et Eton. τότε omit- tit. Deinde καὶ οἱ λοχαγοὶ cum Stephano dedit Weiske, ubi articulum ei cum ceteris Edd. omiserat Zeune.

τρίποδες] Mensæ tripedes, ut τράπεζαι proprie quadripedes mensæ, τραπεζίζω, ut ex h. l. docet Athenæus ii. p. 49.

οὗτοι δ' ἦσαν κρεῶν] Margo Steph. Parif. Eton. οὗτοι δ' ἦσαν κρεῶν dederunt, quam scripturam recipiendam censui, quamquam Athenæus vulgata repræsentet utroque loco. Falsam tamen eam esse arguit cum insolens usus τῶν κρεῶν, tum præcipue antecessens oratio τρίποδες εἰσηγέχθησαν πᾶσιν, ubi si numerum convivarum Xenophon edere voluisset, dicendum erat εἰσηγέχθησαν ὡς vel αἰς ἀριστοι.

ζυμῖται μεγάλοι] Parif. Eton. ζυμῖται. Athenæi editio Veneta cum Codd. ζύμηται, Baf. ζύμηται. Formam ζύμηται suspicatur nuper Editor Athenæi corruptam ex ζυμῖται; Hesyechium enim annotasse Athenis vocatum ζυμῖντα, qui alibi esset ζυμῖτης. Etiam in Polluce vi.

32. et 72. Codices ζυμῖται dant. Ety- mol. M. ex h. l. repetiit verba αἱ ἄρτοι ζυμῖται οἱ μεγάλοι.

πρὸς τοῖς] Præpositionem omisit Gueif.

22. τοῦτο ἐποίει] Quod statim narrabitur. τοὺς παρakaiμένους—κατὰ μικρὸν habet Athenæus, quam scripturam equidem præfero.

διερρίπτει] Edd. vett. Gueif. Eton. ἰρρίπτει habent cum Edd. Athenæi Bafil. et Casaub. διερρίπτει ex Veneta et Codd. restituit Schweighäuser.

κατὰ ταῦτα] Vulgatum ταῦτα recte corrigi iussit Hutchinison. τὰ αὐτὰ habet Athenæus. Deinceps καθ' οὓς καὶ αἱ τρ. dant Codices Athenæi, quod probavit Editor.

Ἀρύστας] Ita margo Steph. Parif. Athenæi libri editi et scripti cum Eustathio ad Iliad. p. 591. ed. Bafil. Vulgo erat Ἀρυστας. Gueif. Ἀρυστας habet.

διαρρίπτειν] Vulgatum διερρίπτειν ex Athenæo correxit Zeune, comparans Convivii locum ii. 8. Deinceps τριχοῖνικον habent Edd. vett. et Gueif.

- ὁ δ' Ἀρύστας, ἐπεὶ παρ' αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνο-
 χόος ἤκειν, εἶπεν, ἰδὼν τὸν Ξενοφῶντα οὐκέτι δειπνοῦντα·
 Ἐκεῖνός, ἔφη, ὅς· σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω.
 25 Ἀκούσας ὁ Σεύθης τὴν φωνήν, ἡρώτα τὸν οἰνοχόον, τί λέ-
 γοι. Ὁ δὲ οἰνοχόος εἶπεν· ἑλληνίζειν γὰρ ἡπίστατο.
 Ἐνταῦθα μὲν δὴ γέλως ἐγένετο.
 26 Ἐπεὶ δὲ προὔχῳρει ὁ πότος, εἰσῆλθεν ἀνὴρ Θραῶξ, ἵπ-
 πον ἔχων λευκόν· καὶ λαβὼν κέρας μεστὸν, εἶπε· Πρό-
 πίνω σοι, ὦ Σεύθῃ, καὶ τὸν ἵππον ταῦτον δωροῦμαι, ἐφ'
 οὗ καὶ διώκων, ὃν ἀν' ἐθέλης, αἰρήσεις, καὶ ἀποχωρῶν οὐ
 27 μὴ δείσης τὸν πολέμιον. Ἄλλος, παῖδα εἰσαγαγὼν,
 οὕτως ἐδωρήσατο προπίνων, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυ-
 ναικί. Καὶ Τιμασίῳ προπίνων ἐδωρήσατο Φιάλην τε
 28 ἀργυρεάν καὶ τάπιδα ἄξιαν δέκα μνῶν. Γησίππος δὲ

24. ἡσ] Ita vulgatum ἡ, quod est etiam in libris Athenæi, ex libro Brodæi, Parif. Eton. correxit Zeune. οὐκ ἔχω] Eton. οὐδὲν. Idem mox verba τὸν οἰνοχόον omisit.

25. μὲν δὴ] Vulgatum μὲν ἦν ex Veneta et Codd. Athenæi correxi. Eton. liber verba hæc ἐνταῦθα—ἔγι-
 νετο omisit.

26. Ἐπεὶ δὲ] Eton. ἐπειδὴ. Sequens δὲ omittit Athenæus et post Σεύθῃ interponit ἔφη, quod equidem ex more Xenophonteo etiam insertum malim.

ταῦτα] Athenæi Veneta et Codd. omittunt.

27. εἰσαγαγὼν] Ita cum Athenæo margo Steph. et Parif. Simplex εἰσα-
 γὰν dant Edd. vulgatæ.

προπίνων δωρήσατο] Athenæi libri verbum alterum omittunt; Porfion etiam prius deletum voluit.

φιάλην τε] Stephanus τε omisit, Edd. vett. Guelf. post Τιμασίῳ reji-
 ciunt, cum Parif. libro et Athenæo huc reposuit Zeune et Porfion, ite-
 rum omisit Weiske.

τάπιδα] Athenæi Editio Basil. et Casaub. τάπιδες, Veneta cum Codice A. ποτίδα habet, quod reposuit in Athenæo et hic etiam Xenophonti

restitutum voluit nuperus Editor, cu-
 jus festinantis nimis imprudentiam etiam hoc argumento cognoscere li-
 cet. Supra enim fest. 18. memora-
 tas non recordabatur τὰς αὐτὰς βαρβα-
 ρικὰς Τιμασίῳ.

28. Γησίππος] Edd. vett. Γησίππος.
 Verba ἵνα κλέψῃ—εὐμενῇ omisit Athe-
 næus: eaque offenderunt etiam Wei-
 skium, cui primum displicet et ἵνα
 ἔχω, durum et fere Hebraicū. Se-
 qui enim debere: ἄντι—ἔχω. Dein-
 de quaerit, unde exploratum illud
 Gnesippo fuerit, regem Thracum
 pauperibus in convivio munera de-
 disse? Postea Gnesippum ait sibi ip-
 sum repugnare. Nam si honoris
 tantum causa regi donum offereba-
 tur, licuisse illi vel aquam haus-
 tam manu Scythæ offerre, ut ille Persa
 regi suo. Suspiciabatur igitur vitium
 hæsisse in verbis, quæ sic corrigere
 tentabat: ὅτι κάλλιστος μὲν εἶναι ἄρ-
 χαίς νόμος, τοὺς ἔχοντας—ταῖς δὲ μὴ
 ἔχουσιν δι' δίδοναι τ. β. Ego quidem
 nec Hebraice scio, nec Hebraici quid
 saporis gustare potui. Hoc video,
 Gnesippum, cum mori Thracio satif-
 facere non posset, facete memorare
 legem antiquissimam, auctoritate mo-
 rem Thracium antedecentem, quæ

τις Ἀθηναῖος ἀναστὰς εἶπεν, ὅτι ἀρχαῖος εἴη νόμος κάλ-
 λιστος, τοὺς μὲν ἔχοντας δίδοναι τῷ βασιλεῖ τιμῆς ἕνεκα·
 τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι δίδοναι τὸν βασιλέα· ἵνα καὶ γὰρ, ἔφη,
 σοὶ ἔχω δωρεῖσθαι καὶ τιμᾶν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν ἠπορεύετο, 29
 ὃ τι ποιήσοι· καὶ γὰρ ἐτύγχανεν, ὡς τιμώμενος, ἐν τῷ
 πλησιαιτάτῳ δίφρῳ Σεύθῃ καθήμενος. Ὁ δὲ Ἡρα-
 κλείδης ἐκέλευσεν αὐτῷ τὸ κέρας ὀρεῖται τὸν οἶνοχόον.
 Ὁ δὲ Ξενοφῶν (ἥδη γὰρ ὑποπεπωκὺς ἐτύγχανεν) ἀνέ-
 στη, θαρράλέως δεξάμενος τὸ κέρας, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ δὲ 30
 σοι, ὦ Σεύθῃ, δίδωμι ἑμαυτὸν καὶ τοὺς ἐμούς τούτους
 ἐταίρους, φίλους εἶναι πιστούς· καὶ οὐδένα ἄκοντα,
 ἀλλὰ πάντας μᾶλλον ἔτι ἐμοῦ σοὶ βουλομένους φίλους
 εἶναι. Καὶ νῦν πάρεσιν οὐδὲν σε προσαιτῶντες, ἀλλὰ 31
 καὶ προῖέμενοι καὶ πονεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ προκινδυνεύειν
 ἐθέλοντες· μεθ' ὧν, ἂν οἱ θεοὶ θέλωσι, πολλὴν χώραν

præciperet, ut beatiore regi suo munus offerant, pauperioribus contra rex ipse munera donet. Deinde emendationes propositæ a viro docto minime mihi aptæ et ingenio vel dictioni Xenophontis convenire videntur: ὅστις—ἔγω.—ἔτι κάλλιστος μὲν εἴη ἀρχαῖος νόμος. Debebat enim esse ὡς ὁ ἀρχαῖος νόμος.

29. ὃ τι ποιήσοι] Margo Steph. Paris. Eton. τί ποιήσοι. Deinceps πλησιαιτάτῃ Paris.

Σεύθῃ] Omisum in Edd. Guelf. nomen tanquam suspectum seclufit Zeune, omisit Weiske. Hic tamen ad vocabulum πλησιαιτάτῃ intelligendum censet Σεύθῃ, quod ait incommodo loco post λίφῃ additum legi in Edd. elegantius vero abesse.

ὑποπεπωκὺς] Pessime Edd. vett. Guelf. ὑποπεπωκός. Cf. Leopardi Emendat. ix. 23.

Θαράλλιος] Athenæus θαρράλλιος καὶ δεξάμενος τὸ κέρας εἶπαι. Idem sequens δὲ post Ἐγὼ omisit. Compavit Hutchinson locum Diogenis ii. 34. ubi Æschines ad Socratem: τίς τις ἐμὲ, καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχω, δίδωμι δὲ

σε ἱμαντόν. Seneca de Benefic. i. c. 8. Nihil, inquit, dignum te, quod dare tibi possim, invenio—Itaque dono tibi quod unum habeo, me ipsum.

30. φίλους εἶναι] Eton. φίλους σοι εἶναι. Verba ἀλλὰ πάντες—εἶναι omisit Athenæus.

μᾶλλον ἔτι] Omisum vulgo et a Weiskio ἔτι ex margine Steph. Paris. Regio B. et Eton. addidit Zeune.

31. οὐδὲν σε] Pronomen omisit Athenæus. Sequens vulgo προσαιτῶντες omisit, sed βουλομένους post προκινδυνεύειν collocatum habet. Liber Brodmii et Eton. προῖέμενοι—προκινδυνεύειν ἰθέλοντες habent: quam scripturam non modo elegantiorē et numerosiorem, sed veram etiam et necessariam esse censeo. Vitium vulgatæ arguit geminatum καὶ sine ulla efficaciæ accessione. Deinde verbum προσαιτῶντες postulare videtur oppositum προῖέμενοι, sua profundentes, impendentes in usum tuum. Itaque vulgatum προσαιτῶντες correxit et ἰθέλοντες addidi post προκινδυνεύειν.

ἂν οἱ θεοὶ] Guelf. ἂν οἱ θεοί, deinde καλὰς καταστάσῃ Edd. vett. Guelf.

τὴν μὲν ἀπολήψῃ, πατρώαν οὔσαν, τὴν δὲ κτήσῃ πολ-
 λούς δὲ ἵππους, πολλούς δὲ ἄνδρας καὶ γυναῖκας καλὰς
 κτήσῃ, οὓς οὐ λήξεσθαι δεήσει, ἀλλ' αὐτοὶ φέροντες
 32 παρέσονται πρὸς σε δῶρα. Καὶ ὁ Σεύθης ἀναστὰς
 συνεζέπει καὶ συγκατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας.

δήσω] Parif. Eton. *ei* anteponunt,
 et mox ante δῶρα omittunt pronomen.

32. Καὶ ὁ Σεύθης ἀναστὰς] Ita vul-
 gatum Ἀναστὰς ὁ Σεύθης correxī ex
 Athenæo, suadente Weiskio.

συνζέπει] Athenæus et Suidas sub
 ν. κατασκευάζειν habent simplex συν-
 ζειν.

συγκατεσκεδάσαι] Edd. vett. Guelf.
 Athenæus συγκατεσκεδάσαι τῷ μετ' αὐ-
 τοῦ. Parif. Eton. συγκατεσκεδάσατο
 μετὰ ταῦτα τὰ κέρα. Suidas συγκατε-
 σκεδάσατο μετὰ τὸ αὐτοῦ κέρας. Cum
 Leonclavio Stephanus et Gramm. se-
 cutus auctoritatem Eustathii scribit :
 συγκατεσκεδάσατο τῷ, interpretatus : por-
 rigebat ei, qui proximus ab eo erat.
 Kuster ad Suidam συγκατεσκεδάσατο
 εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ ; Hutchinson συ-
 γκατεσκεδάσαι κατὰ τοὺς μετ' αὐτοῦ.
 Contra Pierfon ad Mærin p. 217.
 Toup ad Suidam p. 215. Larcher,
 Porfon et Zeune συγκατεσκεδάσαι τὸν
 μετ' αὐτοῦ corrigunt. Omnes vero
 hi Interpretes fundum habent emen-
 dationis locum Platonis Leg. i. p. 31.
 Bip. Σκόδαί καὶ Θράκις ἐκράνθη παν-
 τάσας χροῖμινος γυναῖκας τε καὶ αὐτοί,
 κατὰ τὸν ἱματίον καταχρίμινος, καλὸν
 καὶ ὑδαμον ἱπποδύοντα ἱπποδύοντα νιν-
 μίκας. Suidas Scholion Platicum
 exscripsisse videtur in voc. κατασκευ-
 δάζειν, ubi est : Ἐδος ἦν Θράκιος ἐν
 τοῖς συμποσίοις, ἦτα, ὅταν πίνωσι τοῦ οἴ-
 νου οἱ συμποῖται ἴσον δύνανται, τὸ λοιπὸν
 τοῦ οἴνου καταχρίνωσι κατὰ τὸν ἱματίον
 τὸν συμποσίων ὥστε ἔλγινος κατασκευ-
 ζειν οὕτω πινούσιν ἐν τῇ ζ' τῆς τοῦ Κί-
 ρου Ἀποβάσεως. Hinc Toupius lo-
 cum hunc interpretabatur : quod re-
 liquum erat vini in convivas effudit.
 Sane non eleganter ! Rediit tamen
 ad antiquum τῷ Weiske, qui locum
 ita expedire conatur : τῷ μετ' αὐτοῦ
 scilicet ἐκρίνεται καὶ συγκατεσκεδάσαντι
 πινούσιν. In hac vero ratione du-
 bium est τῷ μετ' αὐτοῦ intelligere

ἐκρίνεται, atque adeo inutile est addi-
 tamentum hoc ; quoniam in verbo
 συνζέπει lector quivis animadverit
 respici Xenophontem. Deinde ver-
 bum συγκατεσκεδάζειν nullo casu no-
 minis adjecto sensum habet aut nul-
 lum aut mancum. Quod Zeunianæ
 scripturæ opposuit Weiske, redit ad
 votum, ut libris commendaretur.
 Sed librorum auctoritate in mu-
 tatione tam levi τὸν pro τῷ non est
 opus ! In Athenæo nuperus Editor
 ex edit. Veneta et Codice A. posuit
 συγκατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας,
 quam verissimam ait esse scripturam,
 eamque vertit : *simulque cum eo reli-
 quum poculi in terram profudit*. Vi-
 delicet hoc est sapere ex libris scri-
 ptis, non ex ingenio. Mihi ita vido-
 tur. Platonis locum obscure vertunt
 eo vero vestes perfundunt. Sualac an
 convivarum ? Græca habent *suas sibi*
vestes perfundunt, vel potius *in vestes*
suas effundunt. Si de alienis intelligi
 voluisset, dixisset κατὰ τὸν ἱματίον
 τὸν συμποσίων καταχρίνεται. Pessime
 igitur locum interpretatus est is,
 quem Suidas exscripsit, nisi is in Xe-
 nophonte scriptum legerat : συνζέπει
 καὶ κατασκευάζει τὸν μετ' αὐτοῦ, ubi
 τοὺς μετ' αὐτοῦ interpretatus esse vi-
 detur τοὺς συμποσίων. Sed id locum
 habere in Xenophonte non posse vi-
 detur. Nam οἱ μετ' αὐτοῦ sunt non
 omnes convivæ, sed Thraces soli in-
 telligendi sunt. Græcis enim insul-
 tare et ἱματιοῦν voluisse videri po-
 terat Seuthes, quippe qui morem
 hunc ignorabant. Præterea οἱ μετ'
 αὐτοῦ more solenni dicuntur, qui cum
 comitabantur, qui cum eo erant. Ita
 vero Seuthes vinum effuderat in
 Thraces suos, quem equidem morem
 universæ genti adscribit Suidas. Sed,
 uti jam dixi, is sensum loci Platonici
 depravavit, ad quem scriptura opti-
 morum librorum Xenophontis exi-
 genda est. Igitur a sententia νιν-

Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον κέρασί τε, οἷσις σημαίνουσιν, αὐ-
 λῶντες καὶ σάλπιγγιν ὠμοβοῖναις, ρυθμούς τε καὶ οἶον
 μαγάδι σαλπίζοντες. Καὶ αὐτὸς Σεύθης ἀναστὰς ἀνέ- 33
 κραγέ τε πολεμικόν, καὶ ἐξήλατο, ὥσπερ βίλος φυλατ-
 τόμενος, μάλα ἐλαφρῶς. Εἰσήσαν δὲ καὶ γελατοποιοί.

rum doctorum omnium disceden-
 dum mihi fuit, et restitui librorum
 optimorum scripturam *συνομιλούμενο*
 μὲν αὐτῷ τὸ κίρας. unde quidam alii
 libri fecerunt : *συνομιλῶσι τῷ μὲν* αὐ-
 τῷ. Xenophon gratificatur Seuthæ
 in eo, ut morem Thracum imitatus
 vinum reliquum ex cornu in vestem
 sibi effundat.

Μετὰ ταῦτα] Athenæus interferit
 δι. Deinceps vulgatæ Edd. cum
 Guelf. et Paris. dant *Κερασούνταισι, οἱ*
σημαίνουσιν αὐλοῖς τι καί. Eton. ha-
 bet : *Κερασούνταισι, οἱ σημαίνουσιν αὐ-*
λῶντες καί. Regius B. *κίραςί τι αἰσι*
σημαίνουσιν αὐλῶντες καί. unde Lar-
 cher efficiebat : *οἱ κίραςιν ἰσήμενον αὐ-*
λοῖς τι καί, sed aliter vertit : *dont les*
uns sonnerent une charge avec des flûtes
comme si c' eût été avec des cornes. Re-
 cte vidit Larcherus Cerasuntios ab
 hoc loco alienos esse, non tam, quod
 putabat vir doctus, quoniam nimis
 hinc erant remoti, (artifices enim
 scenici et tibicines ex longinquo sæpe
 arcescebantur) sed forma ista no-
 minis est inusitata, et dicendi potius
 erant *Κερασούνταισι*, ut alibi vocat ipse
 Xenophon v. 7, 13. Zeune edidit :
κίραςί τι αὐλῶντες καὶ σ. ὠμοβοῖναις,
 omisissis verbis *οἱ σημαίνουσιν αὐλοῖς*,
 quæ putabat esse glossema participii
αὐλῶντες. Itaque locum vertit : *post-*
ea ingressi sunt alii, qui cornibus canen-
bant, alii, qui tibiis e crudo bovis corio
factis ad nupturum et tanquam magadi
carmen modulabantur. Weiske edidit
Κερασούνταισι, οἱ σημαίνουσιν αὐλοῖς τι
καὶ σάλπιγγιν. sed pluribus rationes
 Zeunianas refellit, quam scripturam
 a se propositam confirmavit. Ex le-
 xione Codd. Buttannus meus effi-
 ciebat *κίραςί τι οἶον αὐλοῖς σημαίνου-*
σι. Mihi tamen omnium optima
 visa est scriptura Venetæ editionis et
 Codicis A. Athenæi, quam probavit
 etiam Schweighäuser et vertit : *qui*
οἶονα, quilibet ad signa danda utun-

tur, (malim qualibus classicum ca-
 nunt) *ἰσθῶσαν, et tibiis ex crudo bovis*
corio confectis modulate ac veluti ma-
gadin pulsarent, canebant. Accedit
 locus infra cap. 2. sect. 19. ubi Seu-
 thes Græcis subsidio accurrit *σαλπιγ-*
κτὴν ἔχον τὸν Θράκιον—τοσούτων καὶ
τὸ κίρας ἰσθίγγον αὐτῷ. Habes Thra-
 cium tubicinem cornu *σημαίνοντα* seu
 classicum canentem.

ὠμοβοῖναις] Athenæi Editio Veneta
ὠμοβοῖναις, Codex A. *ὠμοβοῖναις*, unde
ὠμοβοῖναις procedit nuperus Editor.

οἶον μαγάδι] Athenæus *οἶον*. Eton.
μαγάδιν. Hutchinison locum Athe-
 næi ex libro 4. apposuit hunc : *Ὁ δὲ*
μάγαδις καλοῦμαι αὐλοῖς, ὁ καὶ πα-
λαιομάγαδις ὀνομαζόμενος, ἰν ταύτῃ ἔξιν
καὶ βαρὺν φθόγγον ἰσθίγγεται. qui
 mihi huc pertinere non videtur, ubi
 de tuba sermo est, vel potius de ge-
 nere aliquo *ἀσκαύλου*. Tamen Weiske
 deceptus illo Athenæi loco compara-
 tionem cum magade refert ad sonum
 gravem, quem tibia, et acutum,
 quem tuba ediderit. Illud tamen
 bene vidit concentum musicum soni
 gravis et acuti per *ἀντιφωνίαν* signifi-
 cari, illum scilicet, quem verbo *μα-*
γαδίζιν indicabant. Dixi ea de re
 in Lexico Gr. sub verbo *ἀντιφωνία*.
 Male igitur Interpretes Latini : *in pu-*
perum et tanquam magade tibiis canen-
tes, et Halbkart : *nach dem Takte*
bliesen, eine Musik, die den Tönen der
Magadis gleich, cum debuisset : nach
dem Takte und gleichsam in der Ollarte
auf der Trompete bliesen und accom-
pagnirten. Fateor tamen me non-
 dum satis illud *ρῦθμούς σαλπίζιν* in-
 telligere.

33. Καὶ αὐτὸς] Guelf. *κατ'ὸς* ha-
 bet, deinde Castalio *τι πολεμικόν* de-
 dit. Ex motu Seuthæ recte arguit
 Weiske, instrumentorum concentum
 bellicum quid sonasse, cum quo sal-
 tus Seuthæ congrueret.

34. Ὡς δὲ ἦν ἡλιος ἐπὶ δυσμαῖς, ἀνέστησαν οἱ Ἕλληνες, καὶ εἶπον, ὅτι ὥρα εἴη νυκτοφύλακας καθιστάναι, καὶ σύνθημα παραδίδόναι. Καὶ Σεύθην ἐκέλευον παραγγεῖλαι, ὅπως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ στρατόπεδα μηδεὶς τῶν Θρακῶν εἰσεῖσι νυκτός· οἱ τε γὰρ πολέμιοι Θραῖκες ἡμῖν,
- 35 καὶ ὑμεῖς οἱ φίλοι. Ὡς δ' ἐξήσαν, συνανέστη ὁ Σεύθης, οὐδέν τι μεθύοντι εοικώς. Ἐξελθὼν δ' εἶπεν, αὐτοὺς τοὺς στρατηγοὺς ἀποκαλέσας· ὦ ἄνδρες, αἱ πολέμιοι ἡμῶν οὐκ ἴσασί πω τὴν ἡμετέραν συμμαχίαν· ἦν οὖν ἔλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς, πρὶν φυλάξασθαι, ὥστε μὴ ληφθῆναι, ἢ παρασκευάσασθαι, ὥστε ἀμύνασθαι, μά-
- 36 λιστα ἂν λάβοιμεν χρήματα καὶ ἀνθρώπους. Συνεπῆνουν ταῦτα οἱ στρατηγοὶ, καὶ ἠγείσθαι ἐκέλευον. Ὁ δ' εἶπε· Παρασκευασάμενοι ἀναμενεῖτε· ἐγὼ δ', ὅπταν καιρὸς ἦ, ἥξω παρ' ὑμᾶς· καὶ τοὺς πελταστὰς καὶ
- 37 ὑμᾶς ἀναλαβὼν, ἠγήσομαι σὺν τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ξενοφῶν εἶπε· Σκέψαι τοῖνυν, εἴπερ νυκτὸς πορευσόμεθα, εἰ ὁ Ἑλληνικὸς νόμος κάλλιον ἔχει· μεθ' ἡμέραν μὲν γὰρ ἐν ταῖς πορείαις ἠγεῖται τοῦ στρατεύματος, ὅποιον αἰεὶ

34. *δυσμαῖς*] Edd. vett. Guelf. *δυσμαῖς* habent. Sequens *ἢ* omittit Eton.

ἔσεισι] Stephanus *εἰσὶν* aut *εἰσίοι* scribendum censēbat. Futurum, cuius vim verbum *ἔσεισι* habet, cum *ἔσας* μὴ et *μὴδὲ* copulatum defendit Zeune ex Cyrop. iii. 3, 42. et iv. 2, 39.

ὡς τε γὰρ πολέμιοι Θραῖκες ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς οἱ φίλοι] Juntina, Guelf. Eton. habent *ὅστις γὰρ*, præterea Eton. *Θραῖκες ὑμῖν καὶ ἡμῖν οἱ φίλοι*. Parif. et margo Steph. *οἱ τε γὰρ π. Θ. ὑμῖν καὶ ἡμῖν οἱ φίλοι*. Vulgatum defendit et vertit Zeune: nam non minus Thracæ sunt hostes quam vos amici. Weiske *πολέμιοι ἡμῖν Θραῖκες* scriptum malebat et vertebat: Nam et hostes nostræ e Thracum genere sunt, et vos amici nostri e Thracum item estis genere.

35. *ἐξήσαν*] Eton. *ἀνέστησαν*. Deinceps idem cum Parif. et margine Steph. οὕτως *ἔτι* habet.

αὐτοὺς τοὺς στρατηγοὺς] Parif. Eton. *αὐτὸς αὐτοῖς*. (sed vulgatum bene habet, *sevocatis solis ducibus*.)

ἡμεῖς] Ita Castalio, Amaseus, Hutchinson, ceteri libri *ἡμεῖς* habent.

μάλιστα ἂν] Eton. omisit hæc, et statim verbum *ἠγείσθαι*.

36. *ὅπταν*] Margo Steph. *ἰσότης* habet. Sequens *ἢ* vulgato *ἢ* ex Parif. Eton. substitui probante Porfomo. Deinde *πρὶν ὑμᾶς* liber Brodæi et Eton.

37. *πορευσόμεθα, εἰ*] Edd. vett. Guelf. *πορευσόμεθα ἢ*. Deinde *καθ' ἡμέραν* liber Brodæi, Parif. Eton. Sed vide iv. 6, 12.

ἠγείσθαι] Vulgatum *ἠγείσθαι* ex li-

πρὸς τὴν χώραν συμφέρει, εἴαν τε ὀπλιτικόν, εἴαν τε πελ-
 ταστικόν, εἴαν τε ἵππικόν· νύκτωρ δὲ νόμος τοῖς Ἑλλησίν
 ἐστὶν ἡγεῖσθαι τὸ βραδύτατον· οὕτω γὰρ ἥκιστα διασπᾶ- 38
 ται τὰ στρατεύματα, καὶ ἥκιστα λανθάνουσιν ἀποδιδρά-
 σκοντες ἀλλήλους· οἱ δὲ διασπασθέντες πολλάκις καὶ
 περιπίπτουσιν ἀλλήλοις, καὶ ἀγνοῦντες κακῶς ποιῶσι
 καὶ πᾶσχουσιν. Εἶπεν οὖν Σεύθης· Ὁρθῶς τε λέγετε, 39
 καὶ τῷ νόμῳ τῷ ὑμετέρῳ πείσομαι. Καὶ ὑμῖν μὲν ἡγε-
 μόνας δώσω, τῶν πρεσβυτάτων τοὺς ἐμπειροτάτους τῆς
 χώρας, αὐτὸς δ' ἐφέσομαι τελευταῖος, τοὺς ἵππους
 ἔχων· ταχὺ γὰρ πρῶτος, ἂν δέη, παρέσομαι. Σύνθημα
 δ' εἶπον Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν συγγένειαν. Ταῦτ' εἰπόντες
 ἀνεπαύοντο.

bro Brodæi et Eton. correxit Hut-
 chinson et Weiske, male defendit
 Zeune. Deinde *ἰστίον* ἂν δι' habet
 Eton. Sequens *ἰσλαστικόν* male Eton.
 in *Ἑλλησικόν* mutavit.

ἴαν τι πελταστικόν Hæc omisit
 Steph. incuria, ut videtur, opera-
 rum; habent enim libri omnes editi
 et scripti.

39. καὶ τῷ νόμῳ Brodæus male-
 bat: καὶ ἰγὼ τῷ νόμῳ.

Ἀθηναῖοι Varro Steph. Parif. E-
 ton. habent *Ἀθηναίων*. Guelf. a pri-
 ma manu scriptum *Ἀθηναίων* habet.
Ἀθηναίων probavit etiam auctor ver-
 sionis Anglicæ, Bingham, et Porson.
 Cui scripturæ, quominus probari
 possit, obstat censebat Zeune verba
 sequentia *κατὰ τὴν συγγένειαν*. Quid
 tamen in iis esset contrarium, non
 dixit. Cum eo sentiens Weiske cen-
 sebat locum, si probaveris *Ἀθηναίων*,
 hunc se sum habere posse: *Thracæ*
hanc tesseram proposuisse, quod essent
cognitione cum Atheniensibus Minervæ
cultoribus iuncti. Subdit tamen: *ve-*
rum clarius et pluribus verbis talia
Xenophon eloqui solet. Præterea si so-
lum Ἀθηναῖος nomen, sine aliquo verbo
hæc omnis causa adjecta, non displicet,
ante auctor alibi tesseram nominativo
asus commemorat. Denique, si sana

fiat verba, censet omnia hæc ad for-
 mulam tesseræ pertinere: *Ἀθηναῖοι*
κατὰ τὴν συγγένειαν. Quod Zeune
 secutus Hutchinsonum et Larcherum
 statuit, Atheniensibus propter cognat-
 tionem hunc honorem habitum fu-
 isse, ut ipsi dicerent tesseræ formu-
 lam, ei opinioni Weiske monet ob-
 stare verba ipsa, quæ tum ita scripta
 oportuerat: *Τὸ δὲ σύνθημα εἶπεν αἱ*
Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν συγγένειαν. Quin
 omnino omiffurum fuisse videri Xe-
 nophontem totam sententiam, certe
 verba extrema *κατὰ τὴν συγγένειαν*.
 Porson ad confirmandam lectionem
Ἀθηναίων nihil aliud attulit, nisi quod
 formam vocabuli ex Aristophanis
 Avibus versu 829. Equit. 760. firma-
 vit et Platonis Euthydemo p. 82. ed.
 Oxon. ex Eustathio ad Odyss. p.
 1456. l. 50. restituit. Mihi in utra-
 que scriptura displicet verbum *εἶπεν*,
 cum a Scuthe Græci tesseram po-
 poscissent sect. 34. *σύνθημα παραδίδο-*
ται. Ducis hoc ad officium pertine-
 bat. Deinde tessera cum Græcis et
 Thracibus erat communicanda; ea
 itaque brevis esse debebat, præcipue
 si Græca esset, quo facilius Thraces
 eam memoria retinerent Græci ser-
 monis ignari. Itaque minime assen-
 tiri possum Weiskio, *Ἀθηναῖοι κατὰ*

- 40 Ἡνίκα δ' ἦν ἀμφὶ μέσας νύκτας, παρῆν Σεύθης,
ἔχων τοὺς ἱππείας τεθωρακισμένους, καὶ τοὺς πελταστὰς
σὺν τοῖς ὅπλοις. Καὶ ἐπεὶ παρέδωκε τοὺς ἡγεμόνας, οἱ
μὲν ὀπλῖται ἡγούντο, οἱ δὲ πελτασταὶ εἶποντο, οἱ δὲ ἱπ-
41 πεῖς ὠπισθοφυλάκουν. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἦν, ὁ Σεύθης
παρήλαυνεν εἰς τὸ πρόσθεν, καὶ ἐπήνεσε τὸν Ἑλληνικὸν
νόμον· πολλάκις γὰρ ἔφη νύκτωρ αὐτὸς, καὶ σὺν ὀλίγοις
πορευόμενος, ἀποσπασθῆναι σὺν τοῖς ἵπποις ἀπὸ τῆς
πεζῶν· νῦν δὲ, ὥσπερ δεῖ, ἀθρόοι πάντες ἅμα τῇ ἡμέρᾳ
Φαινόμεθα. Ἄλλ' ὑμεῖς μὲν περιμένετε αὐτοῦ, καὶ
42 ἀναπαύεσθε· ἐγὼ δὲ σκεψάμενός τι ἤζω. Ταῦτ' εἰπὼν
ἤλαυνε δι' ὄρους ὁδὸν τινα λαβών. Ἐπεὶ δ' ἀφίκετο εἰς
χιόνα πολλήν, ἐσκέφατο ἐν τῇ ὁδῷ, εἰ εἴη ἵχνη ἀνθρώ-
πων ἢ προηγούμενα, ἢ ἐναντία. Ἐπεὶ δὲ ἀτριβῇ εἴρεα
43 τὴν ὁδόν, ἦκε ταχὺ πάλιν, καὶ ἔλεγε· Καλῶς, ὦ ἄνδρες,
ἔσται, εἰάν θεὸς θέλῃ· τοὺς γὰρ ἀνθρώπους λήσομαι
ἐπιπεσόντες. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν ἡγήσομαι τοῖς ἵπποις, ὅπως,
ἂν τινα ἴδωμεν, μὴ διαφυγὼν σημήνῃ τοῖς πολεμίοις·
ὑμεῖς δ' ἔπεσθε καὶ λειφθῆτε, τῷ στίβῳ τῶν ἵππων
ἔπεσθε· ὑπερβάντες δὲ τὰ ὄρη ἤζομεν εἰς τὰς κόμας
πολλὰς τε καὶ εὐδαίμονας.
- 44 Ἡνίκα δὲ ἦν μέσον ἡμέρας, ἦδη τε ἦν ἐπὶ τοῖς ἄκροις,
καὶ κατιδὼν τὰς κόμας, ἦκεν ἐλαύνων πρὸς τοὺς ὀπλί-
τας, καὶ ἔλεγεν· Ἀφήσω ἥδη καταθεῖν τοὺς μὲν ἱππείας

τὴν συγγένειαν formulam fuisse tesse-
re. Meliores igitur libros expectan-
dos censeo.

40. παρίδουκ] Edd. vett. Guelf.
παρίδουκ.

41. ἀναπαύεσθε] Eton. liber ἀνα-
παύεσθαι habet.

42. ἐν τῇ ὁδῷ] Hæc defunt in libro
Etonensi.

προηγούμενα] Eton. πρόσθεν ἡγούμενα.
Sequens ἔστι ex Eton. et Paris. rece-

pit Zeune in locum νύκτις ἔκκ.,
quod revocavit Weiske. Præterea
Eton. ταχὺ omisit.

43. καλῶς, ὦ ἄνδρες] Eton. ἄνδρες,
καλῶς. Deinde ἦν θεὸς Paris.

λειφθῆτε] Paris. Eton. ἰφθῆτε ha-
bent. Deinde ὑπερβάντες. W.
sed dicendum erat ὑπερβαλόντες.

πολλὰς] Inepte Eton. τινὰς.
44. πρὸς τοὺς] Eton. εἰς τοὺς
bet.

εἰς τὸ πεδῖον, τοὺς δὲ πελταστὰς ἐπὶ τὰς κώμας.
 Ἄλλ' ἔπεσθε ὡς ἂν δύνησθε τάχιστα, ὅπως, ἂν τις
 ὑφιστῆται, ἀλέξῃσθε. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, ⁴⁵
 κατέβη ἀπὸ τοῦ ἵππου. Καὶ ὃς ἤρετο· Τί καταβαίνειis,
 ἐπεὶ σπεύδειν δεῖ; Οἶδα, ἔφη, ὅτι οὐκ ἐμοῦ μόνον δέη· αἱ
 δ' ὀπλῖται θάπτον δραμούνται καὶ ἡδῖον, ἂν καὶ ἐγὼ πε-
 ζὼς ἡγῶμαι.

Μετὰ ταῦτα ὥχετο, καὶ Τιμασίῳ μετ' αὐτοῦ, ἔχων ⁴⁶
 ἱππείας ὡς τετταράκοντα τῶν Ἑλλήνων. Ξενοφῶν δὲ
 παρηγγύησε τοὺς εἰς τριάκοντα ἔτη παρίεναι ἀπὸ τῶν λό-
 χων εὐζώνους. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐτρόχαζε, τούτους ἔχων·
 Κλεάνωρ δὲ ἡγεῖτο τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Ἐπεὶ δ' ἐν ⁴⁷
 ταῖς κώμαis ἦσαν, Σεύθης, ἔχων ὅσον πεντήκοντα ἱπ-
 πείας, προσελάσας εἶπε· Τάδε δὴ, ὦ Ξενοφῶν, ἃ σὺ
 εἶπες· ἔχονται οἱ ἄνθρωποι· ἀλλὰ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἔρη-
 μοὶ οἷχονται μοι, ἄλλος ἀλλαχῇ διώκων· καὶ δέδοικα,
 μὴ συστάντες ἀθρόοι που κακὸν τι ἐργάσωνται οἱ πολέ-

45. διη] Male conjunctivum verbi impersonalis διῶ cum Hutchinsono putavit Zeune. Recte Amasæus *te non mea unius opera indigere*. Deinde ἂν ἐγὼ omisso καὶ Eton.

46. ἔχων, καὶ] Post ἔχων, quod ad Seuthen refertur, comma posui, monente Halbkartio.

τοὺς εἰς τριάκοντα] Juntina, Guelf. Eton. *πεντήκοντα* numerant. Hinc satis certum argumentum nos habere ætatis Xenophontis, fere triginta annos tum nati, recte monet Weiske. Paulo antea *ἱππῆας* habet Eton.

λόχων] Ita cum Steph. secunda et Paris. Hutchinso. *λοχαγῶν* est in reliquis Edd. Guelf. Eton. Sequens ἄλλων omittunt Edd. vett. et Guelf.

47. *πεντήκοντα*] Margo Steph. Villois. Paris. Eton. *τριάκοντα*. Sequens *προελάσας* ex iisdem libris dedit Hutchinso pro *προελάσας*.

Τάδε δὴ] *ἱστῆναι* vel *γίγνεται* supplebat Zeune, et referebat cum Larcheto ad monitum Xenophontis fact.

38. quod displicet Weiskio, quod Xenophon de itinere nocturno monuisset, res autem hic medio die agantur adversus hostes. Deinde particulas ἀλλὰ γὰρ novi aliquid annexere. Igitur, inquit, aut intelligere debemus κατὰ τὸ σιωπῶμενον, Xenophontem dixisse, hostes haud dubie oppressum iri, aut antecessit aliquid scilicet.

43. aut 45. ab eo dictum. Nam alias vehementer animosus aliis animum addere studet: hoc autem capite extremo has partes fere demandasse videtur Seuthæ. Verum Xenophon fecit. 37. de itinere nocturno et diurno dixerat, et ordinem ducendi exercitus enarraverat; ad utrumque pertinent etiam verba οὕτω γὰρ ἥκιστα διασπᾶται—πάσχειν. Igitur Seuthen ad ista respicere nunc puto, nec aliquid a Xenophonte omissum esse, quod ex Seuthæ oratione nunc primum intelligamus.

ἄλλαχῃ] Margo Steph. Paris. Eton. ἄλλος ἄλλῃ. quod non minus probare poterat in hac narratione.

μιοι. Δεῖ δὲ καὶ ἐν ταῖς κόμας καταμένειν τινὰς
 48 ἡμῶν· μεσταὶ γάρ εἰσιν ἀνθρώπων. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν,
 ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺν οἷς ἔχω, τὰ ἄκρα καταλήψομαι· σὺ
 δὲ Κλεάνορα κέλευε διὰ τοῦ πεδίου παρατεῖναι τὴν Φά-
 λαγγα παρὰ τὰς κόμας. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐποίησαν,
 συνηλίσθησαν ἀνδράποδα μὲν ὡς χίλια, βόες δὲ δισχί-
 λιοι, καὶ ἄλλα πρόβατα μύρια. Καὶ τότε μὲν αὐτῶ
 ἠλίσθησαν.

CAP. IV.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ κατακαύσας ὁ Σεύθης τὰς κόμας
 παντελῶς, καὶ οὐδεμίαν οἰκίαν λιπὼν, (ὅπως φόβον ἐν-
 θεῖη καὶ τοῖς ἄλλοις, οἳα πείσονται, ἂν μὴ πείθωται)
 2 ἀπῆε πάλιν. Καὶ τὴν μὲν λείαν ἀπέπεμψε διατίθε-
 σθαι Ἡρακλείδῃ εἰς Πέρινθον, ὅπως μισθὸς γένηται τῷς
 στρατιώταις· αὐτὸς δὲ καὶ οἱ Ἕλληνες ἐστρατοπεδεύσαντο
 ἀνα τὸ Θυνῶν πεδῖον. Οἱ δ' ἐκλιπόντες, ἔφευγον εἰς τὰ
 ὄρη.

3 Ἦν δὲ χιὼν πολλή, καὶ ψύχος οὕτως, ὥστε τὸ ὕδωρ,
 ὃ ἐφέροντο ἐπὶ δεῖπνον, ἐπήγγυτο, καὶ ὁ οἶνος ὃ ἐν τοῖς
 ἀγγείοις, καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλῶν καὶ ῥῖνες ἀπεκαίοντο
 4 καὶ ὕδα. Καὶ τότε δῆλον ἐγένετο, οὗ ἕνεκα οἱ Θραῖκες
 τὰς ἀλωπεκίδας ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι καὶ τοῖς

ἡμῶν] Castalio et Amaseus ἡμῶν.

48. συνηλίσθησαν] Edd. vett. Guelf. συνηλίσθησαν. Brodæus corrigebat συνηλίσθησαν. Deinde εἰς χίλια E-ton.

2. ἵππους μισθὸς γένηται] Eton. liber habet ἵππους ἐν μισθὸς γένηται. deinde ἐστρατοπεδεύοντο Parif. Eton.

ἀνα τὸ Θυνῶν] Parif. omittit ἀνα τὸ.

3. ὁ οἶνος ὃ ἐν ταῖς] Ita Codex Eton. Alter articulus vulgo aberat. Ovidius Tristium iiii. 10, 23. *udaque con-*
stanti formam servantia tibia Vitis,

neo lausba mori, sed data frustra bi-
bunt.

ἀπεκαίοντο] Edd. vett. Guelf. ἀπε-
 καίοντο, sed in Guelf. supposito pun-
 θο, notatum est. Parif. ἀπεκαίοντο.
 Margo Steph. ἀπεκαίοντο et ἀπεκαί-
 οντο habet. Suidas in verbo ἀπε-
 καίω habet locum hunc: πάλιν δ'
 ὑπὸ κρύου ἀπεκαύθησαν χιτῶνες καὶ σι-
 δας.

4. δῆλον] Juntina, Guelf. a prima
 manu dñ habet, verum dedit Castalio.
 ἀλωπεκίδας] Herodotus vii. 75.

ὥσιν, καὶ χιτῶνας οὐ μόνον περὶ τοῖς στέρνοις, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῖς μηροῖς· καὶ ζεῖρας μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ χλαμύδας. Ἀφιεῖς δὲ τῶν αἰ-
 χαλαμάτων ὁ Σεύθης εἰς τὰ ὄρη, ἔλεγεν, ὅτι, εἰ μὴ κατα-
 βήσονται [οἰκήσαντες] καὶ πείσονται, ὅτι κατακαύσει
 καὶ τούτων τὰς κόμας καὶ τὸν σῆτον, καὶ ἀπολοῦνται τῶ
 λιμῷ. Ἐκ τούτου κατέβαινον καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες
 καὶ πρεσβύτεροι· οἱ δὲ νεώτεροι ἐν ταῖς ὑπὸ τὸ ὄρος κό-
 μαῖς ἠλύζοντο. Καὶ ὁ Σεύθης καταμαθὼν, ἐκέλευσε
 τὸν Ξενοφῶντα τῶν ὀπλιτῶν τοὺς νεωτάτους λαβόντα
 συνεπισπένθαι. Καὶ ἀναστάντες τῆς νυκτὸς ἅμα τῇ
 ἡμέρᾳ παρήσαν ἐπὶ τὰς κόμας· καὶ οἱ μὲν πλείστοι
 ἔξεφυγον· (πλησίον γὰρ ἦν τὸ ὄρος) ὅσους δὲ ἔλαβε, κατ-
 ἠκότισεν ἀφειδῶς Σεύθης.

Ἐπιοθένης δὲ ἦν τις Ὀλύνθιος παιδευαστής, ὃς ἰδὼν γ-

Οἰκίαις δὲ ἐπὶ μὲν τῆσι κεφαλῇσι ἄλω-
 πικαῖς ἔχοντας ἰσχυροῦντο, περὶ δὲ τὸ
 σῶμα κινδύνους, ἐπὶ δὲ ζεῖρας περιβεβλη-
 μένοι σκελίδας· περὶ δὲ τοὺς πόδας τι
 καὶ τὰς κόμας πύλαι νεβρῶν. Ovi-
 dius l. c. pellibus et futeis arcant male
 frigora braccis; Oraque de toto corpore
 sola patent.

ζεῖρας] Eadem Herodotus vii. 69.
 Arabibus tribuit: ζεῖρας ὀνομαζόμενοι
 ἵππων. Harpocratio: Ζεῖρα ἢ ζεῖρα, ἃς
 τινες, ἢ ἰδυμά τι, ὃ ἰσχυρόντο μετὰ
 τοῖς χιτῶνας, ὥστε ἱφασπίδας. Ety-
 mol. M. ζεῖραι, χιτῶνες ἀνακινεῖσθαι
 μένοι ἢ ἀνέκιναι. Ante Hutchinso-
 num ζεῖρας h. l. erat.

μέχρι τῶν ποδῶν] Articulum ex
 Eton. et Ety. M. adjunxi.

5. [οἰκήσαντες] καὶ] Hanc scriptu-
 ram reddidit Amaseus: οἰκήσαντες
 habet margo Villois. Lectionem mar-
 ginis Steph. καταβήσονται καὶ σπέν-
 σονται interpretatur: est Leonclavius;
 eamque ipse etiam probat propter
 scd. 12.

κατακαύσει] Eton. κατακαύονται,
 omisso ἔτι. Voluit, credo, κατακαύ-
 σονται. Repetiti ἔτι exemplum ex v.

6, 19. positum a Zeunio, non est
 plane simile nostro, sed amplius ver-
 bis.

Ἐκ τούτου] Edd. vett. Guelf. in
 τούτοις habent. Articulum αἰ ante
 πρεσβύτεροι omisi cum Eton.

6. συνεπισπένθαι] Vulgato συνέπι-
 σθαι ex margine Steph. Paris. Eton.
 substituit Zeune.

ἐπὶ τὰς κόμας] Ita Paris. Vulgo est
 ταῖς κόμας. Cyrop. i. 4, 6. ἐπὶ τὰς
 λαυτῶν χώρας ἵπασται πάριον. ii. 4,
 21. παρίναι πρὸς αὐτόν.

κατέλαβον] Margo Steph. Paris.
 Eton. dedit ἔλαβι, et sequens ἀφειδῶς
 Σεύθης pro vulgato ἄπαντας ὁ Σεύθης.
 Weiske Zeunii conjecturam ἄπαντας
 ἀφειδῶς ὁ Σεύθης recepit.

7. Ὀλύνθιος] Eundem esse, qui su-
 pra Ἀμφιπολίτης dicitur peltastarum
 dux, putabat Hutchinson, qui Neo-
 nem comparabat Asinæum, qui alibi
 Λακωνικός vocetur. Sed non est par
 ratio in utroque, nisi Amphipolitas
 imperium in Olynthios exercuisse ad-
 stitueris. Ceterum Suidas sua hinc
 duxit in voc. Ἐπιεθένης.

καλὸν παῖδα ἡβάσκοντα ἄρτι, πέλτην ἔχοντα, μέλλοντα ἀποθνήσκειν, προσδραμὼν Ξενοφῶντα ἰκέτευσε βοηθῆσαι 8 παιδί καλῷ. Καὶ ὃς προσελθὼν τῷ Σεύθῃ δεῖται, μὴ ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα· καὶ τοῦ Ἐπισθένους διηγείται τὸν τρόπον, καὶ ὅτι λόχον ποτὲ συνελέξατο, σκοπῶν οὐδὲν ἄλλο, ἢ εἴ τινες εἴεν καλοί· καὶ μετὰ τούτων ἦν ἀνὴρ 9 ἀγαθός. Ὁ δὲ Σεύθης ἤρετο· Ἡ καὶ ἐθέλοισ ἂν, ὦ Ἐπίσθενες, ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν; Ὁ δ' ἐπανατείνας τὸν τράχηλον· Παῖς, εἶπεν, εἰ κελεύει ὁ παῖς, καὶ μέλ- 10 λει χάριν εἰδέναι. Ἐπῆρετο ὁ Σεύθης τὸν παῖδα, εἰ παΐσειεν αὐτὸν ἀντὶ ἐκείνου. Οὐκ εἶα ὁ παῖς, ἀλλ' ἰκέ- τευε μὴδ' ἕτερον κατακαίνειν. Ἐνταῦθα δὴ ὁ Ἐπισθέ- νης, περιλαβὼν τὸν παῖδα, εἶπεν· Ὡρα σοι, ὦ Σεύθῃ, περὶ τοῦδε μοι διαμάχεσθαι· οὐ γὰρ μεθήσω τὸν παῖ- 11 δα. Ὁ δὲ Σεύθης γελῶν, ταῦτα μὲν εἶα· ἔδοξε δ' αὐτῷ αὐτοῦ αὐλισθῆναι, ἵνα μὴ ἐκ τούτων τῶν κωμῶν οἱ ἐπὶ τῷ ὄρους τρέφοντο. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐν τῷ πεδίῳ ὑπο- καταβὰς ἐσκήνου· Ξενοφῶν δὲ, ἔχων τοὺς ἐπιλέκτους, ἐν τῇ ὑπὸ τὸ ὄρος ἀνωτάτῳ κώμῃ· καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἐν τοῖς ὄρεινοῖς καλουμένοις Θραξὶ πλησίον κατεσκήνησαν.

πίλτην ἔχοντα] Additum hoc, ut intelligamus, Episthenem non minus animi virtutem spectasse quam formam corporis, censet Weiske. Nam puer ille non abjecerat, ut ignavi fo- lent, sed, ut homo fortis, peltam re- tinebat, qua fuerat armatus. Recte hæc vir doctus monuit!

προσδραμὼν] Deest in Juntina et Guelf. deinde ἰκίταις dat Parif.

8. δύναι] Vulgatum δύισαι, quod Ionibus proprium est, ex Eton. cor- rexit Zeune, probante Porfano. Sic est infra sect. 20. Convivii ii. 9. δύισαι tamen revocavit Weiske.

λόχον] Cf. Plato Symposii c. 6. Nostri Symp. viii. 32. deinceps Guelf. § omisit, margo Steph. cum Eton. § εἰς habet.

9. Ὁ δὲ Σεύθῃ] Eton. καὶ ὁ Σεύ-

θης.

10. Ἐπῆρετο—ἰκίταις] Omisit hæc Eton. Deinde ἄρα μοι Edd. vett. Guelf. ἄρα omisso σοι Eton. habet.

11 ἵνα μὴ] Margo Steph. Parif. E- ton. ἵνα μὴδ' habent. Sequens εἰ ante ἵνα τοῦ ὄρους deest in Eton.

αὐτὸς μὲν] Edd. vett. Guelf. μὲν omittunt; deinde καταβὰς dat Guelf. postea Eton. ὁ δὲ Ξενοφῶν ἔχων.

ἀνωτάτῳ] Guelf. ἀνωτάτῃ habet. ὄρεινοῖς] Brodæi liber ὄρειος, Parif. Eton. ὄρειος καλουμένοις. Muretus, de- leto iv, ex sect. 21. scribendum puta- bat τοῖς ὄρειοις καλουμένοις. Artic- ulum τοῖς ante καλουμένοις de senten- tia Stephani et auctoribus Codicibus, quos antefatur Stephanus, delendum censuerat Hutchinson, seclufit Zeune, omisit Weiske.

Ἐκ τούτου ἡμέραι οὐ πολλαὶ διετρίβοντο, καὶ οἱ ἐκ 12
 τοῦ ὄρους Θραῖκες, καταβαίνοντες πρὸς τὸν Σεύθην, περὶ
 ὁμήρων καὶ σπονδῶν διεπραττοντο. Καὶ Ξενοφῶν ἐλθὼν
 ἔλεγε τῷ Σεύθῃ, ὅτι ἐν πονηροῖς τόποις σκηναῖεν, καὶ
 πλησίον εἶεν οἱ πολέμιοι· ἥδιον δὲ ἂν ἔξω αὐλίζεσθαι
 ἔφη ἐν ἐχυροῖς ἂν χωρίοις μᾶλλον, ἢ ἐν τοῖς στεγνοῖς,
 ὥστε ἀπολέσθαι. Ὁ δὲ θαρρεῖν ἐκέλευε, καὶ ἔδειξεν 13
 ὁμήρους παρόντας αὐτῷ. Ἐδέοντο δὲ καὶ τοῦ Ξενοφῶν-
 τος καταβαίνοντες τινες τῶν ἐκ τοῦ ὄρους, συμπράξαι
 σφίσι τὰς σπονδάς. Ὁ δ' ὠμολόγει, καὶ θαρρεῖν ἐκέ-
 λευε, καὶ ἡγγυᾶτο μηδὲν αὐτοὺς κακὸν πείσεσθαι πει-
 θομένους Σεύθῃ. Οἱ δ' ἄρα ταῦτ' ἔλεγον κατασκοπῆς
 ἕνεκα.

Ταῦτα μὲν τῆς ἡμέρας ἐγένετο· εἰς δὲ τὴν ἐπιοῦσαν 14
 κύκτα ἐπιτίθενται ἐλθόντες ἐκ τοῦ ὄρους οἱ Θυνοί. Καὶ
 ἡγεμῶν μὲν ἦν ὁ δεσπότης ἐκάστης τῆς οἰκίας· χαλεπὸν
 γὰρ ἦν ἄλλω τὰς οἰκίας, σκότους ὄντος, ἀνευρίσκειν ἐν
 ταῖς κόμαις· καὶ γὰρ αἱ οἰκαί κύκλῳ περιεσταύρωντο
 μεγάλοις σταυροῖς τῶν προβάτων ἕνεκα. Ἐπεὶ δ' ἐγέ- 15
 νοντο κατὰ τὰς θύρας ἐκάστου τοῦ οἰκῆματος, οἱ μὲν εἰς-
 κόντιζον, οἱ δὲ τοῖς σκυτάλοις ἔβαλλον, ἃ ἔχειν ἔφασαν,

12. οὐ πολλαί] Margo Steph. Parif. Eton. ἡμέραι τι πολλαί. Quid si fu-
 isse suspiceret ἡμέραι τ' οὐ πολλαί?

ἐλθὼν] Steph. et Parif. habet partici-
 pium omiffum in Edd. vett. Guelf. Eton.

σκηναῖεν] Guelf. σκηναῖν. Deinde
 εἰρημίας χωρίοις dant margo Steph. Pa-
 rif. Eton.

στεγνοῖς] Ex Guelf. hoc dedit
 Zeune pro στεναῖς. Ita ἔξω (τῆς κό-
 μαι) αὐλίζεσθαι opponitur τῷ σκηναῖ-
 εναι ἐν στεγνοῖς i. e. sub tectis vici. Ita
 εὖ στεγνόν est in Œconom. vii. 19.
 seqq.

13. παρόντας αὐτῷ] Ita Aldina et
 Hutchins. cum margine Villois. αὐ-

τῶν Juntina, Steph. Guelf. Parif. E-
 ton. Sequens τῶν post τινος deest in
 Parif. libro.

μηδὲν αὐτοῖς] Edd. vett. Guelf. αὐ-
 τοῖς μηδὲν.

14. ἐκάστης τῆς] Ex Parif. articu-
 lum adjecit Zeune hic et sect. 15.
 Deinde ἄλλως pro ἄλλῃ dat Eton.
 non male!

15. ἐκάστου τοῦ] Suadente Brodæo
 τοῦ adjecit Zeune.

ἃ ἔχειν] Parif. pro his ἔρχειν habet.
 Ad ἔφασαν Weiske intelligit Græcos;
 sed ita sequi debebat ἀπεικόνιστας.
 Igitur videntur Thyni captivi intelli-
 gi. Deinde ἐπιστάτας Aldina, ἐπι-
 στήμας Guelf.

ὡς ἀποκόψοντες τῶν δοράτων τὰς λόγχας· οἱ δὲ ἐνέπιμ-
πρασαν· καὶ Ξενοφῶντα ὀνομαστὶ καλοῦντες, ἐξίστα
ἐκέλευον ἀποθνήσκειν, ἢ αὐτοῦ ἔφασαν κατακαυθῆσθαι αὐτόν.

16. Καὶ ἤδη τε διὰ τοῦ ὀρόφου ἐφαίνετο πῦρ, καὶ ἐντεθω-
ρακισμένοι οἱ περὶ Ξενοφῶντα ἔνδον ἦσαν, ἀσπίδας καὶ
μαχαίρας καὶ κράνη ἔχοντες. Καὶ Σιλανὸς Μαχεστίας,
ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα ὢν, σημαίνει τῇ σάλπιγγι· καὶ εὐθὺς
ἐκπηδῶσιν ἐσπασμένοι τὰ ξίφη καὶ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων
17 σκηνωμάτων. Οἱ δὲ Θραῖκες Φεύγουσιν, ὥσπερ δὴ τρέ-
πος αὐτοῖς, ὅπισθεν περιβαλλόμενοι τὰς πέλτας· καὶ
αὐτῶν ὑπεραλλομένων τοὺς σταυροὺς ἐλήφθησαν τινες
κρεμασθέντες, ἐνισχομένων τῶν πελτῶν ἐν τοῖς σταυροῖς·
οἱ δὲ καὶ ἀπέθανον, διαμαρτόντες τῶν ἐξόδων· οἱ δ' Ἑλ-
18 λητες ἐδίωκον ἔξω τῆς κώμης. Τῶν τε Θυνῶν ὑποστρα-
φέντες τινὲς ἐν τῷ σκότει, τοὺς παρατρέχοντας παρ' οἰ-
κίαν καιομένην ἠκόντιζον εἰς τὸ φῶς ἐκ τοῦ σκότους· καὶ
ἔτρωσαν Ἱερώνυμόν τε καὶ Ἐνοδίαν τὸν λοχαγόν, καὶ

16. ἀσπίδας καὶ μαχαίρας] Omisit Juntina cum Guelf.

ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα ὢν] Eton. liber Eton. ἤδη ὡς ὀκτωκαίδεκα ὢν habet. Quod ætatem adolescentis annotavit Xenophon, videtur causam eam habuisse, quod ad inflandam tubam corporis adulti viribus opus esse videbatur.

17. ὑπεραλλομένων] Castalio ὑπεραλλομένων edidit. deinde Juntina ἐλήφθησαν.

ἐνισχομένων] Parif. Eton. ἐνισχομένων — τοῖς σταυροῖς omisso in. πελταστῶν male Juntina cum Guelf.

18. παρ' οἰκίαν] Guelf. cum Aldina οἰκίαν ἠκόντιζον καιομένην. Etonensis post ἠκόντιζον adjungit καὶ οἱ μὲν εἰς. quæ fortasse est eadem varietas scripturæ, sed vitata. Mirum interpretes omnes de vitio hujus loci aperto tacere. Primum reversi Thyni per tenebras, ex his ipsis tenebris et late-

bris, in τοῦ σκότους ἠκόντιζον εἰς τὸ φῶς. Hucusque bene procedit verborum structura. Sed unde pendent verba τοὺς παρατρέχοντας παρ' οἰκίαν καιομένην? Mihi videntur hæc conjungenda cum sequentibus hoc fere modo: καὶ παρατρέχοντας παρ' οἰκίαν καιομένην ἔτρωσαν Ἱερώνυμόν τε ἔκ.

τι καὶ Ἐνοδίαν] Margo Steph. cum Parif. Εὐνοδία dat. Zeune Ἐνοσία, ex urbe Messeniæ Ἐνόση, scribendum conjecit. Weiske plura vulneratorum nomina excidisse recte conjecit, cum nominibus gentilibus et notatione dignitatis. Primum enim καὶ δι non sequi nisi post repetitum καὶ et post plura hominum nomina. Deinde, si Hieronymum et Theagenem solos nominare voluisset Xenophon, utrumque lochagum, didurum fuisse τοὺς λοχαγούς. Hanc equidem opinionem ipse etiam amplector. Atque ita apparet totam hanc sectio-

Θεαγένῃ δὲ Λοκρὸν τὸν λοχαγόν· ἀπέθανε δὲ οὐδεὶς·
κατεκαύθη μέντοι καὶ ἐσθῆς τινων καὶ σκεύη. Σεύθης 19
δὲ ἦκε βοηθήσαν σὺν ἑπτὰ ἱππεῦσι τοῖς πρώτοις, καὶ τὸν
σαλπικτην ἔχων τὸν Θράκιον. Καὶ ἐπέιπερ ἦσθετο,
ὅσον περ χρόνον ἐβοήθει, τοσαῦτον καὶ τὸ κέρας ἐφθέγ-
γτο αὐτῷ· ὥστε καὶ τούτο φόβον συμπαρεῖχε τοῖς πο-
λεμίοις. Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν, ἐδεξιούτο τε καὶ ἔλεγεν, ὅτι
αὐτοί τεθνεώτας πολλοὺς εὐρήσειν.

Ἐκ τούτου ὁ Ξενοφῶν δέεται τοὺς ὁμήρους τε αὐτῷ 20
παράδοῦναι, καὶ ἐπὶ τὸ ὄρος, εἰ βούλεται, συστρατεύε-
σθαι· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸν εἶσαι. Τῇ οὖν ὑστεραία παρα- 21
δίδωσιν ὁ Σεύθης τοὺς ὁμήρους, πρεσβυτέρους ἄνδρας,
τοὺς κρατίστους, ὡς ἔφασαν, τῶν ὀρεινῶν· καὶ αὐτὸς ἔρ-
χεται σὺν τῇ δυνάμει. Ἦδη δὲ εἶχε καὶ τριπλασίαν
δύναμιν ὁ Σεύθης· ἐκ γὰρ τῶν Ὀδρυσῶν, ἀκούοντες, αἱ
πράττοι ὁ Σεύθης, πολλοὶ κατέβαινον συστρατευσόμενοι.
Οἱ δὲ Θυνοὶ, ἐπεὶ εἶδον ἀπὸ τοῦ ὄρους πολλοὺς μὲν ὀπλί- 22
τας, πολλοὺς δὲ πελταστας, πολλοὺς δὲ ἱππέας, κατα-
βάντες ἰκέτευον σπείσασθαι· καὶ πάντα ὁμολογοῦν

nem miris modis pluribus in locis
esse vitiatam.

Θεαγένῃ] Paris. Θεαγένῃ, Guelf. a
prima manu Θεαγένῃ habet.

καὶ ἐσθῆς τινων καὶ] Ita cum mar-
gine Steph. liber Brodæi, Paris. Eton.
Hutchinson, sed ἴσθῃ ὧν καὶ σκεύη
Edd. vett. Guelf. quod in ἴσθῃ ὧν τὰ
σκεύη mutatum voluit Muretus, sim-
pliciter probavit Porson.

19. τοῖς πρώτοις] Qui primi ad Sen-
then redierant, antea discessi, interpre-
tatur Hutchinson; qui primi ad o-
rem ferendam Græcis advolaverant,
Zeune.

ἰατίαν ἦσθετο] Mureti conjectu-
ram ἰαὺ παρίστατο videtur Amasæus
secutus vertisse: et ubi in conspectu
fuit. Weiske locum lacunosum esse
censens, hoc supplementum propo-
suit participii φεύγοντας vel διακομί-
ων post ἦσθετο additi. Sed sana his

omnia esse recte monet Halbkart.
Periculum Græcorum ex incendio
Seuthes facile cognoverat.

ἰβόθῃ] Muretus μετὰ βοῆς ἰβὺ in-
terpretatur. Est simpliciter *accurrete
auxilio*.

καὶ αὐτῷ] Edd. vett. αὐτῷ, Guelf.
ταύτῃ. Zeune αὐτὸ τοῦτο conjiciebat.
Cum Stephano facit margo Villoif.

ἰδεῖσθαι] Edd. vett. et Guelf. τε
omittunt. Sequens *εὐρήσειν* in locum
vulgati *εὐρίσκω* recepi ex Paris.

21. πρεσβυτέρους ἄνδρας] Eton. πρε-
βυτέρους ἦδη. Deinceps Ὀρυτῶν Edd.
vett. Guelf. cf. ad sect. 11.

τριπλασίαν] Quam antea, cum
Græci advenirent.

κατέβαινον] Odyrias mediterraneas
regiones incoluisse ita significat.

22. ἀπὸ τοῦ ὄρους] Præpositionem
omittunt Edd. vett. Sequens *ἰατίαν*
dedit Zeune pro vulgato *ἰατίαν*.

ὡς ἀποκόψοντες τῶν δοράτων τὰς λόγχας· οἱ δὲ ἐν ἐπιμ-
πρασαν· καὶ Ξενοφῶντα ὀνομαστὶ καλοῦντες, ἐξίστα
ἐκέλευον ἀποθνήσκειν, ἢ αὐτοῦ ἔφασαν κατακαυθῆ-
σθαι αὐτόν.

16. Καὶ ἤδη τε διὰ τοῦ ὀρόφου ἐφαίνετο πῦρ, καὶ ἐντεθω-
ρακισμένοι οἱ περὶ Ξενοφῶντα ἔνδον ἦσαν, ἀσπίδας καὶ
μαχαίρας καὶ κράνη ἔχοντες. Καὶ Σιλανὸς Μακείστις,
ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα ὢν, σημαίνει τῇ σάλπιγγι· καὶ εὐδὺς
ἐκπηδῶσιν ἐσπασμένοι τὰ ξίφη καὶ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων
17 σκηνωμάτων. Οἱ δὲ Θραῖκες Φεύγουσιν, ὥσπερ δὴ τρέ-
πος αὐτοῖς, ὅπισθεν περιβαλλόμενοι τὰς πέλτας· καὶ
αὐτῶν ὑπεραλλομένων τοὺς σταυροὺς ἐλήφθησαν τινες
κρεμασθέντες, ἐνισχομένων τῶν πελτῶν ἐν τοῖς σταυροῖς·
οἱ δὲ καὶ ἀπέθανον, διαμαρτόντες τῶν ἐξόδων· οἱ δ' Ἑλ-
18 λητες ἐδίωκον ἔξω τῆς κώμης. Τῶν τε Θυνῶν ὑποστρα-
φέντες τινὲς ἐν τῷ σκότει, τοὺς παρατρέχοντας παρ' οἰ-
κίαν καιομένην ἠκόντιζον εἰς τὸ Φῶς ἐκ τοῦ σκότους· καὶ
ἔτρωσαν Ἰερώνυμόν τε καὶ Ἑνοδίαν τὸν λοχαγόν, καὶ

16. ἀσπίδας καὶ μαχαίρας] Omisit Juntina cum Guelf.

ἰτῶν ἐντεθωρακισμένοι] Eton. liber ἰτῶν ἤδη ὡς ἐντεθωρακισμένοι ὢν habet. Quod ætatem adolescentis annotavit Xenophon, videtur causam eam habuisse, quod ad inflandam tubam corporis adulti viribus opus esse videbatur.

17. ὑπεραλλομένων] Castalio ὑπερβαλλομένων edidit. deinde Juntina ἐλήφθησαν.

ἐνισχομένων] Parif. Eton. ἐνισχομένων — τοῖς σταυροῖς omisso in. πελταστῶν male Juntina cum Guelf.

18. παρ' οἰκίαν] Guelf. cum Aldina οἰκίαν ἠκόντιζον καιομένην. Etonensis post ἠκόντιζον adjungit καὶ οἱ μὲν εἰς. quæ fortasse est eadem varietas scripturæ, sed vitata. Mirum interpretes omnes de vitio hujus loci aperto tacere. Primum reverſi Thyni per tenebras, ex his ipsis tenebris et late-

bris, ἐκ τοῦ σκότους ἠκόντιζον εἰς τὸ Φῶς. Hucusque bene procedit verborum structura. Sed unde pendent verba τοὺς παρατρέχοντας παρ' οἰκίαν καιομένην? Mihi videntur hæc conjungenda cum sequentibus hoc fere modo: καὶ παρατρέχοντας παρ' οἰκίαν καιομένην ἔτρωσαν Ἰερώνυμόν τε &c.

τι καὶ Ἑνοδίαν] Margo Steph. cum Parif. Eudia dat. Zeune Ἑνοσία, ex urbe Messeniæ Ἑνόση, scribendum conjecit. Weiske plura vulneratorum nomina excidisse recte conjecit, cum nominibus gentililibus et notatione dignitatis. Primum enim καὶ ἂν non sequi nisi post repetitum καὶ et post plura hominum nomina. Deinde, si Hieronymum et Theagenem solos nominare voluisset Xenophon, utrumque lochagum, dicturum fuisse τοὺς λοχαγούς. Hanc eadem opinionem ipse etiam amplector. Atque ita apparet totam hanc sedio-

Θεαγένην δὲ Λοκρὸν τὸν λοχαγόν· ἀπέθανε δὲ οὐδεὶς·
κατεκαύθη μέντοι καὶ ἐσθῆς τινων καὶ σκεύη. Σεύθης 19
δὲ ἦκε βοηθήσων σὺν ἑπτὰ ἱππεῦσι τοῖς πρώτοις, καὶ τὸν
σαλπιγκτὴν ἔχων τὸν Θράκιον. Καὶ ἐπέειπερ ἦσθετο,
ὅσον περ χρόνον ἐβοήθει, τοσαῦτον καὶ τὸ κέρας ἐφθέγγετο αὐτῷ· ὥστε καὶ ταῦτο φόβον συμπαρεῖχε τοῖς πολέμοις. Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν, ἐδεξιούτο τε καὶ ἔλεγεν, ὅτι αἰτο τεθνεώτας πολλοὺς εὐρήσειν.

Ἐκ τούτου ὁ Ξενοφῶν δέεται τοὺς ὁμήρους τε αὐτῷ 20
παράδοῦναι, καὶ ἐπὶ τὸ ὄρος, εἰ βούλεται, συστρατεύεσθαι· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸν ἑᾶσαι. Τῇ οὖν ὑστεραία παρα- 21
δίδωσιν ὁ Σεύθης τοὺς ὁμήρους, πρεσβυτέρους ἄνδρας, τοὺς κρατίστους, ὡς ἔφασαν, τῶν ὀρεινῶν· καὶ αὐτὸς ἔρχεται σὺν τῇ δυνάμει. Ἦδη δὲ εἶχε καὶ τριπλασίαν δύναμιν ὁ Σεύθης· ἐκ γὰρ τῶν Ὀδρυσῶν, ἀκούοντες, αἰ πράττοι ὁ Σεύθης, πολλοὶ κατέβαινον συστρατευόμενοι. Οἱ δὲ Θυνοὶ, ἐπεὶ εἶδον ἀπὸ τοῦ ὄρους πολλοὺς μὲν ὀπλί- 22
τας, πολλοὺς δὲ πελταστας, πολλοὺς δὲ ἱππείας, καταβάντες ἰκέτευον σπείσασθαι· καὶ πάντα ὡμολόγουν

nem miris modis pluribus in locis esse vitiatam.

Θεαγένην] Parif. Θεογένην, Guelf. a prima manu Θεογένην habet.

καὶ ἐσθῆς σκεύη καὶ] Ita cum margine Steph. liber Brodæi, Parif. Eton. Hutchinifon, sed ἱστῶν ὡς καὶ ἐσθῆς Edd. vett. Guelf. quod in ἱστῶν ὡς τὰ ἐσθῆς mutatum voluit Muretus, simpliciter probavit Porfion.

19. τοῖς πρώτοις] Qui primi ad Seuthem redierant, antea difperfi, interpretatur Hutchinifon; qui primi ad opem ferendam Græcis aduolaverant, Zeune.

ἰαρίσας ἥσθετο] Mureti conjecturam ἰαρίσας videtur Amaïaus secutus vertisse: et ubi in conspectu fuit. Weiske locum lacunofum esse censens, hoc supplementum proposuit participii φινύσοντας vel διακομίζοντες post ἥσθετο additi. Sed sana his

omnia esse recte monet Halbkart. Periculum Græcorum ex incendio Seuthes facile cognoverat.

ἰβόδου] Muretus μετὰ βοῆς ἰβῶν interpretatur. Est simpliciter accurrere auxilio.

καὶ αὐτοῖς] Edd. vett. αὐτὰ, Guelf. αὐτοῖς. Zeune αὐτὸ τοῦτο conjiciebat. Cum Stephano facit margo Villoif.

ἰδιζούτο τε] Edd. vett. et Guelf. τε omittunt. Sequens ἐρέσιν in locum vulgati ἐρέσκιν recepi ex Parif.

21. πρεσβυτέρους ἄνδρας] Eton. πρεσβυτέρους ἦδη. Deinceps Ὀρυσῶν Edd. vett. Guelf. cf. ad fect. 11.

τριπλασίαν] Quam antea, cum Græci advenirent.

κατέβαινον] Odryfas mediterraneas regiones incoluisse ita significat.

22. ἀπὸ τοῦ ὄρους] Præpositionem omittunt Edd. vett. Sequens ἰαρίσας dedit Zeune pro vulgato ἰαρίσας.

G 2

23 ποιήσιν, καὶ τὰ πιστα λαμβάνειν ἐκέλευον. Ὁ δὲ
 Σεύθης, καλέσας τὸν Ξενοφῶντα, ἐπεδείκνυν, ἃ λέγειν
 καὶ οὐκ ἂν ἔφη σπείσασθαι, εἰ Ξενοφῶν βούλοιο τιμα-
 24 ρήσασθαι αὐτοὺς τῆς ἐπιθέσεως. Ὁ δ' ἔειπεν Ἄλλ'
 ἔγωγε ἱκανὴν νομίζω καὶ νῦν δίκην ἔχειν, εἰ αὐτοὶ δούλοι
 ἔσονται ἀντ' ἐλευθέρων· συμβουλευεῖν μέντοι ἔφη αὐτῶ,
 τὸ λοιπὸν ὁμήρους λαμβάνειν τοὺς δυνατωτάτους κακοὶ τι
 ποιῶν, τοὺς δὲ γέροντας οἴκοι ἑᾶν. Οἱ μὲν οὖν ταύτη
 πάντες δὴ προσωμολόγουν.

CAP. V.

ΤΠΕΡΒΑΛΛΟΤΣΙ δὲ πρὸς τοὺς ὑπὲρ Βυζαντίου Θρά-
 κας, εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον· αὕτη δ' ἦν οὐκ ἐτί ἀρχὴ
 Μαισάδου, ἀλλὰ Τήρου τοῦ Ὀδρυσαῦ, ἀρχαίου τινός.

23. ἃ λέγειν] Eton. ἃ λέγειν. Se-
 quens σπείσασθαι posui pro vulgato
 σπείσασθαι, monente Porfeno.

24. καὶ νῦν] Hæc ex margine Steph.
 libro Brodæi, Paris. Eton. adjecit
 Zeune, quæ mihi disionem Xenophonteam
 minime redolere videntur. Expectabam
 equidem idem.

πάντες δὴ] Ex Eton. δὴ adjunxi
 vulgo omissum.

1. ἐπιβέλλουσι] Montes trajecisse
 arguit verbum. Sed mallet addidisset
 nomen Græcorum et Seuthæ Xenophon.

ἄσπις] Paris. ἄσπιδος habet. Δέλτα ex h.
 1. memorat Eustathius ad Dionysii
 Periegesin versu 242. de quo audi P.
 Gyllium de Bosporo Thracico p. 153.
*Equidem a Bosporo obvi pedibus ad
 Salmydessum oram Ponti importuosam,
 longe lateque apertam septentrionibus
 ventis; in medio itinere vidi locum,
 quem Xenophon appellat Delta, cæteri
 scriptores Delcon sive Delconem: hodie
 nominant Dercon; id oppidum est,
 quod ab urbe Byzantio abest iter pede-
 stre unius diei. En tribus partibus
 clauditur lacu dulci, nisi cum tempesta-
 tibus mare incitatum exiguo Euripo in-
 tromittit, a quo piscis Delcon appellatur,
 ab Athenæo commemoratus. Is qua-*

*lis fit, in nostris piscationibus informa-
 bitur.* Hucusque Gyllius. Athenæus
 libro iii. p. 118. ex Euthydemo me-
 dico memorat δελανόν—ἀπὸ δέλτα-
 νος τοῦ ποταμοῦ. ad quem Calaubo-
 nus ex Hesychio δέλανος, λίμνη ἔχου-
 φέρον πρὶ τῇ Θερμακῇ, comparavit.
 Gyllii locum ignoravit etiam aupe-
 rus Editor Athenæi.

Μαισάδου] Junct. Steph. Μαισάδου,
 Castal. Μαισάδου, Guelf. Μαισάδου,
 Eton. Μαισάδου, Paris. Μαισάδου. Cf. ad
 vii. 2, 32.

Τήρου] Edd. vett. Guelf. Τήριον, Pa-
 ris. Τήριον.

ἀρχαίου τινός] Zeune putat eundem
 esse, de quo supra vii. 2, 22. ubi Τή-
 ρος Seuthæ πρόγονος vocatur. Quidam
 igitur Xenophon repetit τοῦ Σεύθου
 προγόνου. Deinde mirum genus di-
 cendi mihi videbatur esse hoc ὅτι δ'
 ἦν οὐκ ἐτί ἀρχὴ Μαισάδου, viventis tum,
 ἀλλὰ Τήρου, qui tum diu mortuus
 inter antiquos censebatur. Dicendum
 potius fuerat, incolas ejus regionis
 olim paruisse Teri, tunc excussio re-
 gum jugo liberos fuisse et ἀποσπῆσαι.
 Hutchinson Teren putat eundem, de
 quo Thucydides ii. 29. ἡ δὲ Τήρος οὐ-
 ρος ἡ τοῦ Σιτάλλου πατρὸς πρῶτος Ὀδρυ-
 σαις τὴν μεγάλην βασιλείαν ἐπὶ πλῆν

Καὶ ὁ Ἡρακλείδης ἐνταῦθα ἔχων τὴν τιμὴν τῆς λείας 2
παρῆν. Καὶ Σεύθης, ἐξαγαγὼν ζεύγη ἡμιονικὰ τρία,
(οὐ γὰρ ἦν πλείω) τὰ δ' ἄλλα βοεικὰ, καλέσας Ξενο-
φῶντα ἐκέλευσε λαβεῖν, τὰ δ' ἄλλα διανεῖμαι τοῖς
στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς. Ξενοφῶν δὲ τὰδ' εἶπεν· 3
Ἐμοὶ μὲν τοῖνυν ἀρκεῖ καὶ αὐτὶς λαβεῖν· τούτοις δὲ τοῖς
στρατηγοῖς δωρῶ, οἱ σὺν ἐμοὶ ἠκολούθησαν, καὶ λοχα-
γοῖς. Καὶ τῶν ζευγῶν λαμβάνει ἐν μὲν Τιμασίῳ ὁ Δαρ- 4
δανεύς, ἐν δὲ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος, ἐν δὲ Φρυνίσκος ὁ
Ἀχαιοός· τὰ δὲ βοεικὰ ζεύγη τοῖς λοχαγοῖς κατεμερί-
σθη. Τὸν δὲ μισθὸν ἀποδίδωσιν, ἐξεληλυθότος ἤδη τοῦ
μηνὸς, εἰκοσι μόνον ἡμερῶν· ὁ γὰρ Ἡρακλείδης ἔλεγεν,
ὅτι οὐ πλεῖον ἐμπολήσαι. Ὁ οὖν Ξενοφῶν ἀχθισθεὶς 5
εἶπε· Δοκεῖς μοι, ὦ Ἡρακλείδη, οὐχ ὡς δεῖ κηδεσθαι
Σεύθου· εἰ γὰρ ἐκῆδου, ἦκες ἂν πλῆρη φέρων τὸν μι-
σθὸν, καὶ προσδανεισάμενος, εἰ μὴ γ' ἄλλως ἐδύνα, καὶ
ἀποδόμενος τὰ σαυτοῦ ἱμάτια.

Ἐνταῦθεν ὁ Ἡρακλείδης ἠχθέσθη τε, καὶ ἔδρασε, μὴ 6
ἐκ τῆς Σεύθου Φιλίας ἐκβληθεῖν· καὶ ὅ τι ἐδύνατο ἀπὸ
ταύτης τῆς ἡμέρας Ξενοφῶντα διέβαλλε πρὸς Σεύθην.

τῆς ἄλλης Θέρμης ἰσότησι. Recte!
Sed ita Xenophon dicere debebat τοῦ
σὺν Ὀδρυσῶν ἀρχαίου βασιλέως. Sed
articulus τοῦ post Τήρου additus mo-
net, Teren filium Odrysi, antiqui il-
lius, a quo Odrysi populi appellati
fuerint, intelligi voluisse Xenophonem.
Igitur post Ὀδρύσου comma po-
sui. Inter Thraciæ ὑπαγεῖδας nu-
meratur Τίρης καὶ Δερμικαίτης Polyæ-
no iv. 16. Τήρης ὁ Σινάλλου πατὴρ est
in Plutarchi Apophthegm. p. 87. ed.
Hutten.

4. λαμβάνει] Male Guelf. λαμβά-
νει scriptum habet.

Φρυνίσκος] Parif. Eton. Φίληξ ha-
bent. Sequens κατεμερίσθη recepi ex
iisdem libris in locum vulgati κατι-
μέρισσι.

οὐ πλεῖον ἐμπολήσαι] Guelf. cum
Edd. vet. οὐτι. Deinde ἐμπολήσαι
Eton. Vulgatum ἐμπολήσαι monente
Pierfano ad Moerin. p. 156. et Porfio-
no correxi.

5. ἀχθισθεὶς ἰστί] Margo Steph.
Parif. Eton. ἰστί ἰσχυρῶς plenius ha-
bent; sed mihi ἰσχυρῶς, quod ab
h. l. alienum est, videtur inferendum
in narratione de Heraclide Ἰλίου ἱε-
ρέως. Digna enim hominis fraudu-
lenti ingenio affirmatio juramento
addito videtur.

σαυτοῦ] Edd. vet. Guelf. ἑαυτοῦ.
quod ubique ut magis Atticum præ-
ferendum cenfebatur Porfion.

6. Ἐνταῦθεν δ] Edd. vet. Guelf. ἰ-
ταῦθέν τι habent. Deinde διέβαλλε Pa-
rif.

- 7 Οἱ μὲν δὴ στρατιῶται Ξενοφῶντι ἐνεκάλουν, ὅτι οὐκ εἶχον τὸν μισθόν· Σεύθῃς δὲ ἤχθετο αὐτῷ, ὅτι ἐντόνως τῆς στρατιώταις ἀπῆτει τὸν μισθόν. Καὶ τέως μὲν αἰεὶ ἐμέμνητο, ὥς, ἐπειδὴν ἐπὶ θάλατταν ἀπέλθῃ, παραδῶσαι αὐτῷ Βισάνθην καὶ Γάνον καὶ Νέον τεῖχος· ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ χρόνου οὐδενὸς ἔτι τούτων ἐμέμνητο. Ὁ μὲν γὰρ Ἡρακλείδης καὶ τούτο διαβεβλήκει, ὥς οὐκ ἀσφαλὲς εἴη, τείχη παραδιδόναι ἀνδρὶ δύναμιν ἔχοντι.
- 9 Ἐκ τούτου ὁ μὲν Ξενοφῶν ἐβουλεύετο, τί χρὴ ποιῆν περὶ τοῦ ἔτι ἄνω στρατεύεσθαι· ὁ δ' Ἡρακλείδης, εἰσαγαγὼν τοὺς ἄλλους στρατηγούς πρὸς Σεύθην, λέγειν τε ἐκέλευεν αὐτούς, ὅτι οὐδὲν ἂν ἦττον σφεῖς ἀγαγοίεν τὴν στρατιάν, ἢ Ξενοφῶν, τόν τε μισθὸν ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς ἐν τὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἔκπλεων παρέσεσθαι δυοῖν μηνῶν.
- 10 συστρατεύεσθαι τε ἐκέλευε. Καὶ ὁ Τιμασίων εἶπεν Ἐγὼ μὲν τοῖνον, οὐδ' ἂν πέντε μηνῶν μισθὸς μέλλῃ εἶναι, στρατευσάμεν ἂν ἄνευ Ξενοφῶντος. Καὶ ὁ Φρυήσκος καὶ Κλεάνωρ συνωμολόγουν Τιμασίῳ.
- 11 Ἐντεῦθεν Σεύθῃς ἐλοιδῶρει τὸν Ἡρακλείδην, ὅτι οὐ

7. οἱ μὲν δὴ] Eton. οἱ μὲν οὖν. - Ex eodem sequenti sectione ἀπείλθῃ repositum Zeune; solæcum ἀπείλθῃ revo-
cavit Weiske.

8. παραδῶσαι] Ita cum Guelf. Zeune. παραδῶσαι Juntina. Vulgatum παρα-
δόναι revo-
cavit Weiske.

Βισάνθην] Guelf. Βισάνθιν. Plinius iv. scd. 18. *At in ora amnis Erginus oppidum fuit Ganos: deseritur et Lyfmachia jam in Cherroneso.* ubi antea legebatur *Gonos*. Scylacis Periplus p. 28. ed. Hudsoni: *Μετὰ τὴν Χιρρόνησον ἐστὶ Θράκια τείχη τὰδε πρῶτον Λευκὴ ἀκτὴ, Τυρίστασις, Ἡράκλεια, Γᾶνος, Γανίαι, Νίον τεῖχος, Πίριδος πόλις καὶ λυμὴν, Δαμινὸν τεῖχος, Σηλυμβρία πόλις καὶ λυμὴν.* Æschines c. Ctesiph. p. 474. nominat *Σίρριον τεῖχος καὶ Δορέσκον καὶ Ἐργίσκην καὶ Μουργίσκην καὶ Γᾶνος καὶ Γανίαν*. Cf. Valefius ad

Harpocrat. p. 16.

9. ἐβουλεύετο] Merito Weiske desiderat mentionem arceffiti a Scuthe Xenophontis et propositi belli per superiorem Thraciam gerendi. Idem *ἔτι ἀνωτέρω* scriptum malebat.

ἔκπλεων] Omisit liber Eton. recte puto; aut excidisse verba plura putandum. Dehebatur enim militibus stipendium (vide scd. 4.) plurimum dierum mensis præteriti; huc refertur *ἔκπλεων μισθόν*; sed quod additur *δυοῖν μηνῶν*, novam spem militibus et ducibus facere vult Heraclides, quasi stipendium in duos menses paratum et in promptu sit.

10. μέλλῃ] Castalio μέλλω dedit. Sequens *ἂν* ante *ἄνευ* omisissum malim, quanquam repeti interdum *ἂν* bene sciam.

παρακαλεῖ καὶ Ξενοφῶντα. Ἐκ δὲ τούτου παρακα-
 λαῖσιν αὐτὸν μόνον. Ὁ δὲ γνούς τοῦ Ἡρακλείδου τὴν
 πανουργίαν, ὅτι βούλοιστο αὐτὸν διαβάλλειν πρὸς τοὺς
 ἄλλους στρατηγούς, παρέρχεται λαβὼν τοὺς τε στρατη-
 γοὺς πάντας καὶ τοὺς λοχαγούς. Καὶ ἐπεὶ πάντες 12
 ἐπέσιθσαν, συσστρατεύοντο, καὶ ἀφικνεῖνται, ἐν δεξιᾷ
 ἔχοντες τὸν Πόντον, διὰ τῶν Μελινοφάγων καλουμένων
 Θρακῶν, εἰς τὸν Σαλμυδησσόν. Ἐνθα τῶν εἰς τὸν Πόν-
 τον πλεουσῶν νηῶν πολλὰὶ ὀκέλλουσι καὶ ἐκπίπτουσι·
 τέναγος γάρ ἐστιν ἐπὶ πᾶμπόλῳ τῆς θαλάττης. Καὶ οἱ 13
 Θραῖκες οἱ κατὰ ταῦτα οἰκῶντες, στήλας ὀρισάμενοι, τὰ
 καθ' αὐτοὺς ἕκαστοι ἐκπίπτοντα λήζονται· τέως δ' ἐλέ-
 γοντο, πρὶν ὀρίσασθαι, ἀρπάζοντες πολλοὶ ὑπ' ἀλλήλων
 ἀποθνήσκειν. Ἐνταῦθα εὐρίσκοντο πολλὰὶ μὲν κλίναι, 14

11. καὶ Ξενοφῶντα] Ita margo Steph. Parif. Eton. Vulgo erat τὸν Ξενοφῶντα.

12. Πόντον] Aldina, Guelf. εἶπον. Melinophagos ex h. l. et Theopompi Chij historici commemorat Stephanus Byzantinus. Qui fuerint, mox videbimus.

Σαλμυδησσόν] Libri antiquiores Σαλμυδησσόν, Parif. Eton. Ἀλμυδησσόν.

ὀκέλλουσι] Edd. vett. ὀκέλλουσι habent. Sequens ἐπὶ πᾶμπόλῳ pro vulgato ἐπὶ πολὺ dedit Parif. Eton. Scymnus Chius: ἔστ' αἰγιαλὸς τις Σαλμυδησσὸς λιγνόμενος ἐφ' ἰσθακίσμῳ στάδια τετρακοῖα ἔχει καὶ δυσπρόσιτος ἐλπίμνος τε παντοῦς παρατίσεται, καὶ αὐτὸς ἐχθρότατος τίσις. Strabo vii. p. 438. ed. Siebenk. de Salmydeffo: ἔστι δὲ οὗτος ἕρμος αἰγιαλὸς καὶ λιθῶδης, ἄλιμνος, ἀπισστακίμος πάλῳ πρὸς τοὺς βορέας, σταδίῳ ἔσσι ἰσθακισίῳ μέχρι Κυανίων τὸ μήκος, πρὸς δὲ οἱ ἰσθιστόντες ὑπὸ τῶν Ἀσπῶν διασπάζονται τῶν ὑπερικείμενων, Θρακίου Ἰθίου. Idem p. 442. Ὑπέρκειται δὲ τοῦ Βυζαντίου τῶν Ἀσπῶν Ἰθίος, ἐν ᾧ Καλῶν πάλῳ, Φιλίστου τοῦ Ἀμύντου τοὺς πανηροτάτους ἰσθα-

θα ἰδεύαντες. Hos igitur Aftos esse puto Melinophagos Θρακίας Xenophonitis. Hinc Africe regio Plinii, Ἀστικὴ στρατηγία Ptolemæi. Æschylus Promethei versu 732. Σαλμυδησσὸς γνάθος τραχὺς Πόντου, ἐχθρότατος καὶ τῆσι, μητροῦ καὶ νῶν.

13. στήλας ὀρισάμενοι] Hutchinson ἰουράμενοι et deinceps ἰουράσθαι maluit, Morus στήλαις, vulgatum Zeune interpretatur columnas tanquam ἰσθακί- nos statuere. Deinceps ἕκαστοι habent Edd. vett. Guelf.

ἰλίγοντο] Margo Steph. Parif. Eton. ἰλίγοντο πρὶν ὀρίσασθαι ἀρπάζοντας πολλούς.

ἀποθνήσκον] Arrianus Peripli Ponti p. 25. de Salmydeffo: τούτου τοῦ χωρίου μήκη ἀπὸ τοῦ Ἰθίου ὁ πρὸς βύτιρος, καὶ μέχρι τούτου λίγῳ τὴν στρατιάν ἰλθύν τῶν Ἑλλήνων, ἧς αὐτοὺς ἠγήσατο, δεῖ τὰ τελευταῖα εὐθὺς Σαῦθῃ τῇ Θρακίᾳ ἰσθρατίσθαι καὶ περὶ τῆς ἀλμυρότητας τοῦ χωρίου πολλὰ ἀνέγραψεν, ὅτι ἰσταῖθα ἰσθιστῶν τὰ πλείω χυμῶν βιαζόμενα, καὶ οἱ Θραῖκες οἱ πρόσχωροι δεῖ ὑπὲρ τῶν ναυαγίων ἐν σφίσι διαμάχονται. In Fragmento Peripli Ponti p. 15. ed. Hudfoni primum Θυνὰς dicitur ὀλίμνος ἀπὸ τῆς Ἀσπ-

- πολλὰ δὲ κιβώτια, πολλαὶ δὲ βίβλοι, καὶ τὰλλα πολ-
 λὰ, ὅσα ἐν ξυλίνοις τεύχεσι ναύκληροι ἄγουσιν. Ἐντῷ
 15 θεν ταῦτα καταστρεφόμενοι, ἀπήσαν πάλιν. Ἐνθα
 δὴ Σεύθης εἶχε στρατεύματα ἥδη πλεον τοῦ Ἑλληνικοῦ· ἐκ
 τε γὰρ Ὀδρυσῶν πολὺ ἐτι πλείους καταβεβήκεσαν, καὶ
 οἱ αἰὶ πειθόμενοι συνεστρατεύοντο. Κατηλύσθησαν δὲ
 ἐν τῷ πεδίῳ ὑπὲρ Σηλυβρίας, ὅσον πενήκοντα σταδίας
 16 ἀπέχοντες τῆς θαλάττης. Καὶ μισθὸς μὲν οὐδεὶς πᾶν
 ἐφαίνετο· πρὸς δὲ τὸν Ξενοφῶντα οἱ τε στρατιῶται πάνν
 χαλεπῶς εἶχον, ὃ τε Σεύθης οὐκέτι οἰκείως δέκετο,

αἷς Θράκης ὑπάρχουσα. deinde repe-
 tuntur verba supra posita, quibus ad-
 duntur hæc: οὗτος δ' ὁ Ἄλμυδιος
 αἰγυμῶν ἐφ' ἡπακείᾳ στάδιον τιναγώ-
 νης ἄγει καὶ et reliqua, quæ supra ex
 Scymno posui, nisi quod hic est τῶς
 ναυῶν ἐχθρότατος τῶς. Denique
 Diodorus partem narrationis Xeno-
 phontæ sed mutilatè retulit in libri
 xiv. c. 37. his verbis: αἱ δὲ πλείους
 στρατιωτικὴν εἰς ἡμέρας ζῆν βίον, καὶ
 σχιδοὶ ὄντες πανταποσχίλοι, στρατηγὸν
 αὐτῶν εἰλοντο Ξενοφῶντα, οἱ ἀναλαβόν-
 τιν ὄντα ἀρμενὴν πολιορκήσαν Ὀρῆας
 τοὺς περὶ τὸν Σαλμυδρῶντα οἰκούντας·
 οὗτος δ' ἵσται μὲν ἐν Ἀρμενίᾳ τοῦ Πόν-
 του, παρακτείνων δ' ἐπὶ πολὺ πλείους
 αὐτῶν ναύαρχοι. Οἱ μὲν οὖν Ὀρῆαις εἰ-
 διδυσαν περὶ τούτους τοὺς τόπους ἰσθιεύ-
 οντες τοὺς ἐκείνους τῶν ἡμετέρων αἰ-
 χμαλωτίζον. Ὁ δὲ Ξενοφῶν μετὰ τῶν
 αὐτοθροασμένων στρατιωτῶν ἰμβαλὼν αὐ-
 τῶν ἐς τὴν χώραν, μάχῃ τε ἐνίκησε καὶ
 τὰς πλείους τῶν πορῶν ἐνέσκησε, ubi
 vides res antea gestas cum posteriori-
 bus turpiter misceri. Præterea Xe-
 nophon ipse infra cap. 7, 23. ἑκατο-
 χιλίους ponit Græcos.

14. ἰσθιεύοντες] Ita Parif. Eton.
 Vulgatum ἰσθιεύονται decebat potius
 περιηγῆναι, non rerum a se gestarum
 narratorem.

βίβλοι] Liber Brodæi et Parif. γι-
 γραμμῆναι habet, quod supplemen-
 tum ideo repudiatur Larcher, quod li-
 brorum scriptorum tum magna fue-
 rit raritas, nec verosimile sit, eos a
 mercatoribus fuisse in oras barbaro-

rum transvectos. Ipse igitur scribi
 voluit βιβλία πολλὰ, fasciculis, τὰς τε-
 tes, restes interpretatus. Cui respon-
 dit Zeune ita, ut moneret naves ejus-
 das tempestate in oram barbarorum
 sine dubio iter instituisse in alteram
 Ponti oram, ad Cherfoneum Tauri-
 cam et Bosporum Cimmerium, quæ
 loca coloniis Græcis frequentarentur.
 Deinde suspicatur βιβλῶν esse non
 tam libros scriptos, sed fasciculos
 chartæ, cum in loco Theopompi hi-
 storici apud Longinum c. 43. inter
 dona Ægyptiorum regi Persarum ob-
 lata numerentur etiam χάρται βιβ-
 λίων. Addit varium usum papyri ex
 Theophrasti loco: καὶ ἐκ τῆς βίβλου
 ἰσθία τε πλείους καὶ ψιλάους καὶ
 ἰσθιεύτας τινες καὶ στρωμνὰς καὶ σχῆμα
 καὶ ἴτινα πλείον. Opinionem hanc
 posteriorem amplectitur Weiske.

15. ἥδη πλείον] Ex libro Brodæi,
 Guelf. Parif. Eton. ἥδη adjecti cum
 Weiskio; compara cap. 4. sect. 21.

ἵτοι πλείους] Edd. vet. Guelf. πλείον
 habent. deinde αἱ αὐτοὶ περὶ τῶν.
 Σηλυβρίας] Ita vet. Edd. Guelf.
 Σηλυβρίας Steph. Σηλυβρίας dedi-
 cum Parif. Eton.

στρωμνῶν] Margo Steph. Parif.
 Eton. τριάντα numerant. Præterea
 ὅσον Eton. omittit.

16. πρὸς δὲ τὸν] Edd. vet. Guelf.
 καὶ πρὸς μὲν habent. Sequens πᾶν
 χαλεπῶς ex Guelf. recepi. Margo
 Steph. Parif. Eton. παρ' χαλεπῶς dant.
 Vulgabatur πάντες χαλεπῶς.

ἀλλ' ὅποτε συγγενέσθαι αὐτῷ βουλόμενος ἔλθοι, πολλὰ
ἤδη ἀσχολίας εἰφαίνοντο.

CAP. VI.

ΕΝ δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ, σχεδὸν ἤδη δύο μηνῶν ὄντων,
ἀφικνοῦνται Χαρμῖνός τε ὁ Λάκων καὶ Πολύνεικος παρὰ
Θίμβρωνος· καὶ λέγουσιν, ὅτι Λακεδαιμονίοις δοκεῖ στρα-
τεύεσθαι ὡς ἐπὶ Τισσαφέρην, καὶ Θίμβρων ἐκπέπλευκεν
ὡς πολεμήσων· καὶ δεῖται ταύτης τῆς στρατιᾶς, καὶ λέ-
γει, ὅτι δαρεικὸς ἐκάστῳ ἔσται μισθὸς τῷ μηνὸς, καὶ
τοῖς λοχαγοῖς διμοῖρία, καὶ τοῖς στρατηγοῖς τετραμοῖρία.
Ἐπεὶ δ' ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ὁ Ἡρακλείδης, 2
πυθόμενος, ὅτι ἐπὶ τὸ στράτευμα ἤκουσι, λέγει τῷ Σεύ-
θῃ, ὅτι κάλλιστον γεγένηται· Οἱ μὲν γὰρ Λακεδαιμόνιοι
δοῦναι τῷ στρατεύματι, σὺ δὲ οὐκ ἔτι δὴ· ἀποδιδούς
δὲ τὸ στράτευμα αὐτοῖς χαριεῖ, σὲ δὲ οὐκ ἔτι ἀπαιτήσον-
ται τὸν μισθόν, ἀλλ' ἀπαλλάσσονται ἐκ τῆς χώρας.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης, κελεύει παράγειν· καὶ 3
ἐπεὶ εἶπον, ὅτι ἐπὶ τὸ στράτευμα ἤκουσι, λέγει, ὅτι τὸ
στράτευμα ἀποδίδωσι, φίλος τε καὶ σύμμαχος βούλε-
ται εἶναι, καλεῖ τε αὐτοὺς ἐπὶ ξενία. Καὶ ἐξένιζε μεγα-

ἰφαίνοντο.] Vulgatum ἰγίνοντο ex
margine Steph. libro Brodæi, Paris.
Eton. cum Weiskio correxi. ἰγίνοντο
est in Edd. vet. et Guelf.

1. Θίμβρωνος.] Edd. vet. Guelf.
Θίμβρωνος. Cf. ad Hellenic. lli. 1, 3.
seqq.

ὡς ἰσὶ] Paris. Eton. omittunt ὡς.
Verba καὶ τοῖς στ. τετραμοῖρία defunt
in Juntina.

2. ἰσὶ τὸ στράτευμα.] Ad arcescen-
dum et avocandum exercitum.

κάλλιστον.] Ita liber Brodæi, Paris.
Eton. Vulgo est κάλλιον. iidem li-
bri sequens οὐκ ἰσὶ δὴ dederunt pro
οὐκ ἰσὶ, quod erat ante Zeunianam.

ἀπαιτήσονται.] Ita Eton. pro ἀπα-

τήσονται, quod vulgabatur.

ἐκ τῆς χώρας.] Vulgatum ἐκ τῆς γῆς
ex margine Steph. Paris. Eton. cor-
rexi, cum propter auctoritatem opti-
morum librorum, tum maxime ob
numeros orationis.

3. παράγειν.] Lacedæmonios legatos
jubet adduci. Deinde σύμμαχος ὡς
λέγεται ἵνα habet margo Villois. in
qua scriptura forte ὡς βούλεται ἵνα
latet.

ἰσὶ ξενία. Καὶ.] Vulgatam distin-
ctionem ἵνα καὶ στ—ἰσὶ ξενία, καὶ
ἰξινεῖ mutavi, ut priora verba ad ora-
tionem Scuthæ referantur: tempus
etiam præfens καὶ suadet ita. Vul-
gatum ἰσὶ ξενία correxit Hutchinso.

λοπρεπῶς. Ξενοφῶντα δὲ οὐ καλεῖ, οὐδὲ τῶν ἄλλων
 4 στρατηγῶν οὐδένα. Ἐρωτῶντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων,
 τίς αὐτῆς εἴη Ξενοφῶν, ἀπεκρίνατο, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα εἴη οὐ
 κακός, φιλοστρατιώτης δὲ· καὶ διὰ ταῦτο χεῖρόν ἐστιν
 αὐτῷ. Καὶ οἱ εἶπον· Ἡ δῆμαγωγεῖ ὁ αὐτὸς τοὺς
 5 ἄνδρας; Καὶ ὁ Ἡρακλείδης· Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἀρ
 οὖν, ἔφασαν, μὴ καὶ ἡμῖν ἐναντιώσεται περὶ τῆς ἀπαγω
 γῆς; Ἄλλ' ἦν ὑμεῖς, ἔφη ὁ Ἡρακλείδης, συλλέξαντες
 αὐτοὺς ὑπόσχησθε τὸν μισθόν, ὀλίγον ἐκείνῳ προσχόντες
 6 ἀποδραμοῦνται σὺν ὑμῖν. Πῶς ἂν οὖν, ἔφασαν, ἡμῖν
 συλλεγεῖεν; Αὐρίον ὑμᾶς, ἔφη ὁ Ἡρακλείδης, πρῶτ'
 ἄξομεν πρὸς αὐτούς· καὶ οἶδα, ἔφη, ὅτι, ἐπειδὰν ὑμᾶς
 ἰδῶσιν, ἄσμενοι συνδραμοῦνται. Αὕτη μὲν ἡ ἡμέρα οὕ
 τως ἐληξε.

7 Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἄγουσιν ἐπὶ τὸ στράτευμα τοὺς Λά
 κωνας Σεύθης τε καὶ Ἡρακλείδης, καὶ συλλέγεται ἡ
 στρατιά· τῷ δὲ Λάκωνε ἐλεγέτην, ὅτι Λακεδαιμονίως
 δοκεῖ πολεμεῖν Τισσαφέρνει, τῷ ὑμᾶς ἀδικήσαντι· ἦν οὖν

4. τίς αὐτῆς] Edd. vett. Guelf. ἵτι
 τίς αὐτῆς.

χεῖρόν ἐστιν αὐτῷ] Weiske senten
 tiam non satis claram, ut in Xeno
 phonte, esse censens ex seft. 39. addi
 volebat: πρὸς τι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ
 πρὸς αὐτῷ. *deteriori est conditione grae*
ca interpretatur.

5. Ἀρ' οὖν—μή] Ut in Platonis
 Gorgia seft. 34. est: Ἀρ' οὖν οὐ δικαιο
 σσύνη τινι χρωμένον παλάσσουσιν οἱ ἑρδῶς
 παλάσσουσιν; et seft. 35. Ἀρ' οὖν οὐ περὶ
 τούτου ἡμφισβητήσασιν; ita in media
 oratione Memorab. ii. 6, 34. Ἀρα μὴ
 διαβάλλεσθαι δεῖς ὅς' ἐμῷ; Formulæ
 Ἀρ' οὖν οὐκ exempla alia Platonica
 posuit Hoogveen Schützii p. 101.
 Ἀρα μὴ ex loco Memorab. habet p.
 97. sed Ἀρ' οὖν μὴ omisit. Locum
 Sophoclis Antigone 632. ὦ παῖ, τι
 λίκον ψῆφον ἄρα μὴ πλύνει τῆς μιλλο
 νύμφου, πατρὶ λυσταίνων πάρος; recte

correxit G. Hermann. ad Vigerum p.
 789. ἄρα μοι scribens. Addo nunc
 simillimum Platonis locum in Prota
 gora p. 90. ed. Bip. ἄλλ' ἄρα μὴ οὐ
 τοιαύτην ὑπολαμβάνεις σου τὴν παρὰ
 Πρωταγόρου μάθησιν ἵστασθαι, ἄλλ' ὡς
 περὶ ἡ παρὰ τοῦ γραμματιστοῦ ἱγίνατο
 quem locum frustra tentavit Stephanus
 ὅρα pro ἄρα coniciens, quod ip
 sum ex Ficini versione ductum est.

περὶ τῆς] Eton, præpositionem o
 misit.

ὑπόσχησθαι] Eton. ὑποσχόμεθαι, quod
 cum ἦ non coit.

ἐκείνῳ προσχόντι] Leonclavius et
 Hutchinson commate post partici
 pium posito referunt hæc ad legatos,
 rectius Stephanus ad milites. Cere
 rum in τῶν habent Paris. Eton. πα
 ροσχόντι Juntina et Guelf. Deinde
 οὐ ἡμῖν Eton.

6. ἴφν, ἵτι] Guelf. ἴφν, ὡς habet.

ἴητε σὺν ἡμῖν, τόν τε ἐχθρὸν τιμωρήσεσθε, καὶ δαρεῖκόν
ἕκαστος οἴσει τῷ μὲν ὑμῶν λοχαγὸς δὲ, τὸ διπλαῖον
στρατηγὸς δὲ, τὸ τετραπλαῖον. Καὶ αἱ στρατιῶται ἄσμε-
νοί τε ἤκουσαν, καὶ εὐθὺς ἀνίσταταιί τις τῶν Ἀρκάδων,
τοῦ Ξενοφῶντος κατηγορήσων. Παρὴν δὲ καὶ Σεύθης,
βουλόμενος εἰδέναι, τί πρᾶχθήσεται· καὶ ἐν ἐπηκόῳ
εἰστήκει, ἔχων τὸν ἐρμηνέα· συνίει δὲ καὶ αὐτὸς Ἑλλη-
στὶ τὰ πλεῖστα. Ἐνθα δὴ λέγει ὁ Ἀρκάς· Ἀλλ' ἡμεῖς 9
μὲν, ὧ Λακεδαιμόνιοι, καὶ πάλαι ἂν ἦμεν παρ' ὑμῖν, εἰ
μὴ Ξενοφῶν δεῦρο ἡμᾶς πείσας ἀπήγαγεν· ἐνθα δὴ
ἡμεῖς μὲν τὸν δεινὸν χειμῶνα στρατευόμενοι καὶ νύκτα
καὶ ἡμέραν οὐδὲν πεπάμεθα· ὁ δὲ τοὺς ἡμετέρους πόνους
ἔχει· καὶ Σεύθης ἰδία μὲν ἐκείνον πεπλούτικεν, ἡμᾶς δὲ
ἀποστερεῖ τὸν μισθόν· ὥστε, ὅ γε πρῶτος λέγων, ἐγὼ 10
μὲν, ἔφη, εἰ ταῦτον ἴδοιμι καταλευσθέντα, καὶ δόντα
δίκην, ὧν ἡμᾶς περιεῖλκε, καὶ τὸν μισθὸν ἂν μοι δοκῶ
ἔχειν, καὶ οὐδὲν ἂν ἔτι τοῖς πεπονημένοις ἄχθεσθαι.
Μετὰ τοῦτον ἄλλος ἀνέστη ὁμοίως καὶ ἄλλος. Ἐκ δὲ
τούτων Ξενοφῶν ἐλέξεν ὧδε·

Ἄλλα πάντα μὲν ἄρα ἀνθρώπων ὄντα προσδοκᾷ δέ, 11

7. ἴητε—τόν τι] Edd. vett. Guelf. Eton. ἴησι. Sequens τι omittit Eton.

9. Ἄλλ' ἡμεῖς μὲν] Hæc verba omittit Eton. Deinde margo Villois. habet ἴδω γι μὲν τὸν δεινόν.

πιστάμεθα] Vulgatum πιστάμεθα ex libris scriptis Stephani præeunte Welfio et Hutchinfono correxuit Zeune.

πεπλούτικεν] Edd. vett. Guelf. Paris. Eton. male πεπλούτηκεν.

10. ὅ γε πρῶτος λέγων] Xenophon-tis hæc esse narrantis, non Arcadis accusantis verba, docet ipsa structura eorum. Weiske in iis vim nescio quam inesse putabat, ut demonstratur, quam inique cum Xenophonte egerint milites, cum is, qui primo loco dicebat, nondum exploratis aliorum sententiis, neque inflamma-

tus aliorum invidiosa oratione, aufus sit ipsum turpi morte dignum pronuntiare. Mihi vero verba aliena ab h. l. et spuria esse videbantur.

πιστοτημένοις] Hoc pro vulgato πιστοτημένοις Hutchinfont dedit ex Paris. et Eton. Sed in Paris. est καὶ οὐδὲν ἰπὶ τοῖς πιστοτημένοις. Margo etiam Steph. ἰπὶ commemoravit.

ἄλλος ἀνίστη] Edd. vett. Guelf. ἄλλος ἀνίστη ἂν. Hinc suborta est Zeunio conjectura satis inficeta: ἀνίστη, ἀνίστη ὁμοίως καὶ ἄλλος. Re-gius Weiske comma vulgo positum post ἀνίστη sustulit.

Ἐκ δὲ τούτων] Guelf. in δὲ τούτων habet, quod præfero. Alia ratio est supra l. 3, 11. ὅ γε χρὴ ποιῆν ἐκ τούτων.

11. μὲν ἄρα] Ex Paris. ἄρα addidi.

ὅποτε καὶ ἐγὼ νυνὶ μὲν ὑφ' ὑμῶν αἰτίας ἔχω, ἐν ᾧ πλεί-
 στην προθυμίαν ἐμαυτῷ γε δοκῶ συνειδέναι περὶ ὑμᾶς
 παροσχημένους. Ἀπετραπόμην μὲν γε ἡδὴ οἵκαδε ὤρ-
 μημένος, μὰ τὸν Δία, οὗ τι πυνθανόμενος ὑμᾶς εὖ παύ-
 τειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀκούων ἐν ἀπόροις εἶναι, ὡς ὠφελή-
 12 σων, εἴ τι δυναίμην. Ἐπεὶ δ' ἦλθον, Σεύθου ταυτοῖς
 πολλοὺς ἀγγέλους πρὸς ἐμὲ πέμποντος, καὶ πολλὰ ὑπ-
 σχουμένου ἐμοὶ, εἰ πείσαιμι ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν,
 ταῦτο μὲν οὐκ ἐπεχείρησα ποιεῖν, ὡς αὐτοὶ ὑμεῖς ἐπίστα-
 σθε· ἦγον δ', ὅθεν ὤμην τάχιστ' ἂν ὑμᾶς εἰς τὴν Ἀσίαν
 διαβῆναι. Ταῦτα γὰρ καὶ βέλτιστα ἐνόμιζον ὑμῖν εἶ-
 13 ναι, καὶ ὑμᾶς ἡδεῖν βουλομένους. Ἐπεὶ δὲ Ἀρίσταρχος,
 ἐλθὼν σὺν τριήρεσιν, ἐκώλυσε διαπλεῖν ἡμᾶς, ἐκ τούτου
 (ὅπερ εἰκὸς δήπου ἦν) συνέλεξα ὑμᾶς, ὅπως βουλευσά-
 14 μεθα, ὅ τι χρὴ ποιεῖν. Οὐκοῦν ὑμεῖς ἀκούοντες μὲν
 Ἀριστάρχου ἐπιτάττοντος ὑμῖν εἰς Χερρόνησον πορεύεσθαι,
 ἀκούοντες δὲ Σεύθου πείθοντος ἑαυτῷ συστρατεύεσθαι,
 πάντες μὲν ἐλέγετε σὺν Σεύθῃ ἰέναι, πάντες δ' ἐψηφί-
 σασθε ταῦτα. Εἴ τι οὖν ἐγὼ ἐνταῦθα ἡδίκησα, ἀγα-
 15 γὼν ὑμᾶς, ἔνθα πᾶσιν ὑμῖν ἐδόκει, εἶπατε. Ἐπεὶ γε
 μὴν ψεύδεσθαι ἤρξατο Σεύθης περὶ τοῦ μισθοῦ, εἰ μὲν
 ἐπαινῶ αὐτὸν, δικαίως ἂν με καὶ αἰτιῶσθε καὶ μισοῦτε·

Sequens non ex Junt. Guelf. Parif. recepit Zeune. αἰτίαν cum Hutchinsono dedit Weiske.

ἐμαυτῷ γε] Vulgo additum δὲ μοι ut solocum damnat liber Eton. igitur omisi.

ὀρμημένος] Margo Steph. Parif. Eton. ὀρμημένος οὐ, μὰ τὸν Δία. unde tempus unice verum accepi.

12. αὐτοὶ ὑμεῖς] Ex libro Brodæi et Eton. ὑμεῖς addidit Zeune.

ἦγον] Margo Steph. cum Parif. ἦγον. deinde ὤμην Eton. habet.

13. βουλευσάμεθα] Edd. vett. Guelf. βουλευσάμεθα. Ceterum verba εἴτε εἰ-

περὶ δήπου ἢ alienum locum occupasse suspicor, et reponenda statim post ἡμᾶς. Hic enim, ubi nunc sunt, otiosa videntur esse.

14. ἐψηφίσασθε] Ita margo Steph. cum Parif. Vulgo est ἐψηφίσασθε.

Εἴ τι οὖν—εἶπατε] Eton. liber u cum verbo εἶπατε omisit.

15. Ἐπεὶ γε μὴν] Margo Steph. ἐπεὶ δὲ γε ὑμῖν. Parif. Eton. ἐπεὶ ἢ ὑμῖν.

ἂν με καὶ] Ex Guelf. καὶ addidit Zeune. Sequens πάντων primus addidit Stephanus.

εἰ δὲ πρόσθεν αὐτῷ πάντων μάλιστα φίλος ὦν, ὡν πάντων διαφορώτατός εἰμι, πῶς ἂν ἔτι δικαίως, αἰρούμενος ὑμᾶς ἀντὶ Σεύθου, ὑφ' ὑμῶν αἰτίαν ἔχοιμι περὶ ὧν πρὸς ταῦτον διαφέρομαι; Ἄλλ' εἰποιτε ἂν, ὅτι ἔξεστι, 16 καὶ τὰ ὑμέτερα ἔχοντα παρὰ Σεύθου τεχνάζειν. Οὐκ ὦν δῆλον τοῦτό γε, ὅτι, εἴπερ ἐμοὶ ἐτέλει τι Σεύθης, οὐχ οὕτως ἐτέλει δῆπου, ὥς ὦν τε ἐμοὶ δαίη στεροῖτο, καὶ ἄλλα ὑμῖν ἀποτίσειεν; Ἄλλ' οἶμαι, εἰ ἐδίδου, ἐπὶ ταύτῃ ἂν ἐδίδου, ὅπως ἐμοὶ δοῦς μείον, μὴ ἀποδοίῃ ὑμῖν τὸ πλεῖον. Εἰ τοίνυν αὐτως ἔχειν αἴσθη, ἔξεστιν ὑμῖν αὖ- 17 τίκα μάλα ματαίαν ταύτην τὴν πρᾶξιν ἀμφοτέροις ἡμῖν ποιῆσαι, εἰάν πρᾶττε αὐτὸν τὰ χρήματα. Δῆλον γάρ, ὅτι Σεύθης, εἰ ἔχω τι παρ' αὐτοῦ, ἀπαιτήσῃ με, καὶ ἀπαιτήσῃ μέντοι δικαίως, εἰάν μὴ βεβαιῶ τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, ἐφ' ἣ ἐδωροδόκουν. Ἀλλὰ πολλῷ μοι δοκῶ δεῖν 18 τὰ ὑμέτερα ἔχειν· ὁμνύω γὰρ ὑμῖν θεοὺς ἅπαντας καὶ πάσας, μηδὲ, ἃ ἐμοὶ ἰδία ὑπέσχετο Σεύθης, ἔχειν· πάρεστι δὲ αὐτὸς, καὶ ἀκούων συνοιδέ μοι, εἰ ἐπιερκῶ. Ἰνα δὲ μᾶλλον θαυμάσητε, συνεπόμενυμι, μηδὲ, ἃ οἱ 19 ἄλλοι στρατηγὰ ἔλαβον, εἰληφέναι, μὴ τοίνυν μηδ' ὅσα

πῶς ἂν ἔτι] Ex Guelf. ἂν inferui, in quo est πῶς ἂν τι.

16. τοῦτό γε, ἔτι, εἴτι] Eton. liber τοῦτό γε ἔστι, εἴτι habet.

ὅς ὦν τι] Edd. vett. Guelf. ὅς, οὗτος ἂν habent; deinceps ἔστι τοῦτο—τὸ πλεῖστον.

17. παρ' αὐτοῦ] Ita cum margine Villosi. Steph. Hutchinson et Weiske. ἀπ' αὐτοῦ dedit Zeune. Male ἔχω τι Hutchinson.

με, καὶ ἀπαιτήσῃ] Hæc ex libro Paris. et Eton. acceperunt, vulgo omisso, unde legitur solæce: αὐτοῦ, ἀπαιτῆται μίντι δικαίως. In Edd. vett. est, ut in Guelf. ἀπαιτῆται μίν τι, in Castal. ἀπαιτῆται μίν γε.

βεβαιῶ τὴν πρᾶξιν αὐτῷ] Vulgatum αὐτοῦ correxi. βεβαιῶν h. l. est idem, quod ἰμπεδῶν. Cyprip. v. 1, 22. ἀλλὰ

καὶ Ἐρενίους τοὺς ἄρκους καὶ τὰς δαίμνας, ἃς ἰδὼνα, ἰμπεδῶν. viii. 8, 2. ἔτι πρότερον βασιλεὺς καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὰς τὰ ἰσχυρὰ πιστοποιεῖν, εἰ τι ἄρκους ἐμίσην, ἡμπεδῶν, εἰ τι δαίμνας δεῖν, ἰβριβαίον.

ἰδωροδόκουν] Ita margo Steph. cum Paris. Vulgabatur ἰδωροδοκῶν. Utrumque eodem sensu dici, falso ait Zeune; ἰδωροδοκῶν enim, quo utitur Demosthenes aliquoties, significat corruptum munusculum facere aliquid. Contra ἰδωροδοκῶν eidem, ut Aristophani aliisque Atticis scriptoribus, est munus accipere.

18. συνοιδέ] Junt. cum Guelf. συνοῖσι ἔτι habent.

19. μὴ τοίνυν μηδ'] Frequentius dicitur μίντι γε ἔσα, ποδῶν, ποδὶν cap.

20 τῶν λοχαγῶν ἔνιοι. Καὶ τί δὴ ταῦτα ἐποίαν; Ὁμῆν,
 ὡς ἄνδρες, ὅσω μᾶλλον συμφέροισι τούτῳ τὴν τότε πενίαν,
 τοσούτῳ μᾶλλον αὐτὸν φίλον μοι ἔσεσθαι, ὅποτε δυη-
 θεῖη. Ἐγὼ δὲ ἅμα ὁρῶ αὐτὸν εὖ πρᾶττοντα, καὶ
 21 γιγνώσκω δὴ αὐτοῦ τὴν γνώμην. Εἴποι δὴ τις ἄν' Οὐκ-
 ουν αἰσχύνη οὕτω μωρῶς ἐξαπατῶμενος; Ναὶ μὰ Δία
 ἡσχυρόμην μέντοι, εἰ ὑπὸ πολεμίου γε ὄντος ἐξηπατήθην.
 Φίλῳ δ' ὄντι ἐξαπατᾶν αἰσχρόν μοι δοκεῖ εἶναι ἢ ἐξα-
 22 πατᾶσθαι. Ἐπεὶ, εἰ γε πρὸς φίλους ἐστὶ Φυλακῇ,
 πᾶσαν οἶδα ὑμᾶς Φυλαξαμένους, ὥς μὴ παρασχεῖν
 τούτῳ πρόφασιν δικαίαν, μὴ ἀποδιδόναι ὑμῖν, ἀ' ὑπέ-
 σχετο· οὔτε γὰρ ἡδικήσαμεν τούτον οὐδέν, οὔτε κατεβλα-
 κεύσαμεν τὰ τούτου, οὔτε μὴν κατεδειλιάσαμεν οὐδέν,
 23 ἐφ' ὃ τι ἡμᾶς αὐτὸς παρεκάλεσεν. Ἀλλὰ Φαίητε ἄν,
 ἔδει τὰ ἐνέχυρα τότε λαβεῖν, ὥς μηδὲ, εἰ ἐβούλετο, ἐδύ-
 νατο ἂν ταῦτα ἐξαπατᾶν. Πρὸς ταῦτα δὲ ἀκούσατε, ἀ'
 ἐγὼ οὐκ ἂν ποτε εἶπον τούτου ἐναντίον, εἰ μὴ μοι παντά-
 πασιν ἀγνώμονες ἐδοκεῖτε εἶναι, ἢ λίαν εἰς ἐμὲ ἀχάρι-
 24 στοι. Ἀναμνήσθητε γὰρ, ἐν ποίοις τισὶν ὄντες πρᾶγμα-
 σιν ἐτυγχάνετε, ἐξ ὧν ὑμᾶς ἐγὼ ἀνήγαγον πρὸς Σείδη.
 Οὐκ εἰς μὲν Πέρινθον, εἰ προσήτε τῇ πόλει, Ἀρίσταρχος

20. φίλον μοι ἔσεσθαι] Margo Steph. Parif. Eton. φίλον ποιήσεσθαι, ὅποτε δυνασθεῖη.

καὶ γιγνώσκω—γνώμην] Verbis mitibus et oratione iusto brevior utitur, ut Seuthæ præfenti parcat, recte monente Weiskio.

21. μωρῶς] Parif. μωρὸς habet; deinde Edd. vet. Guelf. αἰσχύνομαι.

πολεμίου γε ὄντος] Ita liber Brodæi, margo Steph. Parif. Eton. Vulgo erat οὕτως.

22. εἰ γε—φυλακῇ] i. e. qua quidem sola erga amicos cautione opus esse videtur.

πᾶσαν—φυλαξαμένους] Ita margo Steph. cum Parif. et Eton. διαφυλ.

erat antea. Præterea πάντας ex margine Steph. receperunt Welfius et Hutchinson.

οὐτι μὴν] Margo Villoif. οὐδὲ μὴν annotavit.

23. ὥς—ιδύνατο ἂν ταῦτα] Verba ἂν ταῦτα ex libro Eton. adscivi. Superest tamen, quod mihi dubitationem facit, ὥς—ιδύνατο ἂν, nisi comparare vuleris lectionem antiquam scet. 26. ἡμῖν ἐπαιτικὸν μὲν ἂν, ὥς ἔδεικε μὲν ἴσους ἵππας καὶ ἴσους ἂν ἰδυμένους οἷον λαμβάνειν.

μοι παντάπασι] Vulgo interfertur cum libro Eton. omifi; quam varietatem silentio præterit Zcunc.

24. εἰ προσήτε] Edd. vet. Guelf.

ὑμᾶς ὁ Λακεδαιμόνιος οὐκ αἰεὶ εἰσιέναι, ἀποκλείσας τὰς
 πύλας· ὑπαίφριον δὲ ἔξω ἐστραταπεσθύνετε· μέσος δὲ χει-
 μὼν ἦν· ἀγορὰ δὲ ἐχρῆσθε, σπάνια μὲν ὀρώντες τὰ ἄνια,
 σπάνια δὲ ἔχοντες, ὅτων ὠνήσεσθε. Ἀνάγκη δὲ ἦν μένειν 25
 ἐπὶ Θράκης· (τρίηρεις γὰρ ἐφορμαῖσαι ἐκώλυον διαπλεῖν).
 εἰ δὲ μένοι τις, ἐν πολεμίᾳ χῶρα εἶναι, ἔνθα πολλοὶ μὲν
 ἰππεῖς ἐναντίον ἦσαν, πολλοὶ δὲ πελτασταί. Ἡμῖν δὲ 26
 ὀπλιτικὸν μὲν ἦν, ὧ, ἀθροοὶ μὲν ἰόντες ἐπὶ τὰς κόμας,
 ἴσως ἂν ἐδυνάμεθα σίτον λαμβάνειν οὐδὲν τι ἄφθονον·
 ὅτῳ δὲ διώκοντες ἂν ἡ ἀνδράποδα ἢ πρόβατα κατελαμ-
 βάνομεν, οὐκ ἦν ἡμῖν· αὔτε γὰρ ἰππικὸν οὔτε πελταστι-
 κὸν ἔτι ἐγὼ συνεστηκὸς κατέλαβον παρ' ὑμῖν. Εἰ οὖν, 27
 ἐν ταιαύτῃ ἀνάγκῃ ὄντων ὑμῶν, μηδ' ἀντιπαραμύθον
 προσωπτήσας, Σεύθῃν σύμμαχον ὑμῶν προσέλαβον, ἔχοντα

Eton. *πρίστιν* habent. Ita memorat Zeune. Sed ex Eton. libro annotatum reperi Πίρηνδον *πρίστιν πύλιν*, Ἀρίστηρας. Locum fanum equidem non praeficit. Monuit me God. Hermannus, virum doctum in Ephemeride Anglicana *Critical Review*, Januarii 1803. p. 8. corrigere si *προσῆντι ἐπὶ πύλιν*, *if ye had arrived before the city*.

ἀγορῇ δὲ ἐχρῆσθαι] Si bene habet locus, significat: *visum et commatum, pamine praebente, emere coacti eratis*. An dicitur ut ἀγορῇ δίδωσθαι τὸ στρατόπεδον apud Thucydidem?

ἔταν ὠνήσεισθαι] Ita Stephanus. *ἔταν ὠνήσει* margo Steph. Paris. Eton. Contra *ἔταν* Edd. vett. Guelf. quod probat Abresch Animadv. ad Aeschylum p. 186. et Porfion.

25. ἐφορμαῖσαι] Edd. vett. Guelf. *ἐφορμαῖσαι*. deinde *μῖνι* Guelf. Sequens *χώρα* omittit Eton. liber.

26. ὧ, ἀθροοὶ] Aldinum *ὡς, ἀθροοὶ* cum Stephano revocavit Weiske, quod cum verbis *ἴσως ἂν ἐδυνάμεθα* non convenit. Quare cum Zeunio sequor scripturam Juntinae, Guelf. Paris. marg. Steph. Accedit sequens *ἔταν*.

καταλαμβάνομεν] Vulgatum *κατα-*

λαμβάνομεν correxī ex scriptura Eton. unde καταλαμβάνομεν posuit Hutchinson, omissum a Zeunio. Convenit antecedens *ἴσως ἂν ἐδυνάμεθα*.

οὐκ ἦν ἡμῖν] Edd. vett. *οὐκ ἦν ὑμῖν*. Sequens *συνιστηκός* male Index Zeunianus *equitatum congregatum* interpretatur. Ita et alii, quos merito reprehendit Weiske; ipse vero vertit: *equitum et peltastarum copiae juxta descriptae, centuriatae et instructae*. Aliud enim esse *συνθροισμῶτος*, aliud *συνιστηκός*. Nam, inquit, si tantum dispersae fuissent ad quodcunque vel otium vel negotium illae copiae, quantulum quaeso laboris fuisset, illas cogere et congregare? Putat igitur, equites post abitum Xenophonit rurius inter *ἑσλίτας* lectos militasse, peltastas quoque in reliquis cohortes distributos fuisse. Verum equidem potius peltastas cum equitibus abiisse puto cum iis, quos memorat Xenophon vii. 2, 3. Praeterea est in graeco *ἰν. συνιστηκός*, quo significari videtur equitatus plane dissolutus. Ita noster Cyrop. vi. 1, 54. *ἰσὺ δὲ πάντα συνιστῆται αὐτῷ τὰ στρατοῦς πύργους, ῥοβήματα τωρτίων κομμάτια ἐστὶν ἐκείνη*.

ἰππίας καὶ πελταστας, ὧν θμῆς προσεδίωθε, κακῶς
 26 ἂν ἐδόκουν ὑμῖν βεβουλευσθαι πρὸ ὑμῶν; Τούτων γὰρ
 δήπου κοιωνήσαντες, καὶ σῖτον ἀφθονώτερον ἐν ταῖς κό-
 μαις εὐρίσκετε, διὰ τὸ ἀναγκάζεσθαι τοὺς Θρᾷκας
 κατὰ σπουδὴν μᾶλλον φεύγειν· καὶ προβάτων καὶ ἀ-
 29 δραπόδων μετέσχετε. Καὶ πολέμιοι οὐκέτι οὐδένα ἐωρῶ-
 μεν, ἐπειδὴ τὸ ἰππικὸν ἡμῖν προσεγένετο· τέως δὲ θαρ-
 σαλέως ἡμῖν ἐφείποντο οἱ πολέμιοι καὶ ἰππικῶ καὶ πελ-
 ταστικῶ, κωλύοντες μηδαμῇ κατ' ὀλίγους ἀποσκευασθαι
 30 μένους τὰ ἐπιτήδεια ἀφθονώτερα ἡμᾶς περιζέσθαι. Εἰ
 δὲ δὴ ὁ συμπαρέχων ὑμῖν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν, μὴ
 πάνυ πολὺν μισθὸν προστελεῖ τῆς ἀσφαλείας, ταῦτο δὴ
 τὸ πάθημα τὸ σφάλμα; καὶ διὰ τοῦτο οὐδαμῇ αἰσθε-
 31 χεῖναι ζῶντα ἐμὲ ἂν εἶναι; Νῦν δὲ δὴ πῶς ἀπέρχεσθε;
 Οὐ διαχειμιάσαντες μὲν ἐν ἀφθόνοις τοῖς ἐπιτηδείοις,
 περιττὸν δ' ἔχοντες ταῦτο, εἴ τι ἐλάβετε παρὰ Σεῦθου;
 τὰ γὰρ τῶν πολεμίων ἐδαπανᾶτε· καὶ ταῦτα πράττον-
 τες, οὔτε ἄνδρας ἐπείδετε ὑμῶν αὐτῶν ἀποθανόντας, οὔτε
 32 ζῶντας ἀπεβάλετε. Εἰ δὲ τι καλὸν πρὸς τοὺς ἐν τῇ
 Ἀσίᾳ βαρβάρους ἐπέπρακτο ὑμῖν, οὐ καὶ ἐκεῖνο σὺν
 ἔχετε, καὶ πρὸς ἐκείνοις νῦν ἄλλην εὐκλειαν προσειλή-
 φατε, καὶ τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Θρᾷκας, ἐφ' οὓς ἐστρα-
 τεύεσθε, κρατήσαντες; Ἐγὼ μὲν ὑμᾶς Φημὶ δικαίως

27. πρὸ ὑμῶν] Ita Steph. cum Guelf.
 et Parif. et sic est βουλευσθαι πρὸ Cy-
 rop. i. 6, 42. πρὸς est in Edd. vet. et
 Eton. libro.

28. μετίσχετε] Margo Steph. Parif.
 Eton. μᾶλλον μετίσχετε.

29. οὐκ εἶσι οὐδὲν ἰσχυρῶν] Vulgo est
 καλῶν οὐδὲν ἰσχυρῶν, sed me-
 cum facit Parif. Eton. nisi quod in
 Eton. Junt. et Guelf. est ἰσχυρῶν.

εἰς] Eton. εἰς — ὑμῖν. Postea
 ὑμᾶς Parif. ἡμᾶς vero omittunt Edd.
 vet. Guelf. Eton.

30. ζῶντα ἐμὲ ἂν εἶναι] Vulgatum

ζῶντά μ' εἶναι, quod sensu plane
 omni destituitur, ex Parif. et Eton.
 correcti, ubi tamen χαρῶν est scri-
 ptum pro χερῶν.

31. εἴ τι ἐλάβετε] Ita margo Steph.
 cum libro Brodæi, Parif. Eton. Vul-
 go erat εἴ, et; in Eton. præterea est
 λάβετε.

εὐὰ γὰρ σὺν] Male Juntina cum
 Guelf. τὰ γὰρ παρὰ σὺν habet.

32. ἐμῖν, οὐ καὶ ἐμῖν] Vulgatum
 οὐ καὶ ἐμῖν ex Guelf. mutavit Zeune.
 In Parif. est οὐ καὶ ἐμῖν, in Eton. ἐμῖν,
 οὐ καὶ ἐμῖν.

ἀν, ὧν ἐμοὶ χαλεπαίνετε, τούτων τοῖς θεοῖς χάριν εἰδέναι,
ὡς ἀγαθῶν. Καὶ τὰ μὲν δὴ ὑμέτερα τοιαῦτα. Ἄγγετε 33
δὲ πρὸς τῶν θεῶν, καὶ τὰ ἐμὰ σκέψασθε ὡς ἔχει.
Ἐγὼ μὲν γὰρ, ὅτε πρῶτον ἀπήρα οἶκαδε, ἔχων μὲν ἔπαι-
νον πολὺν πρὸς ὑμῶν ἀπεπορευόμεν, ἔχων δὲ δι' ὑμᾶς καὶ
ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὐκλειαν· ἐπιστευόμεν δὲ ὑπὸ
Λακεδαιμονίων· οὐ γὰρ ἂν με ἔπεμπον πάλιν πρὸς
ὑμᾶς. Νῦν δ' ἀπέρχομαι πρὸς μὲν Λακεδαιμονίους, 34
ὑφ' ὑμῶν διαβεβλημένος, Σεύθῃ δὲ ἀπηχθήμενος ὑπὲρ
ὑμῶν, ὃν ἡλπίζον, εὖ ποιήσας μεθ' ὑμῶν, ἀποστροφὴν
καὶ ἐμοὶ καλὴν καὶ παισὶν, εἰ γένοιτο, καταθήσεσθαι.
Τμείς δ', ὑπὲρ ὧν ἐγὼ ἀπήχθημαί τε πλείστα, καὶ 35
ταῦτα πολὺ κρείττοσιν ἐμαυτοῦ, πραγματευόμενός τε οὐδὲ
νῦν πῶ πέπαυμαι ὃ τι δύναμαι ἀγαθὸν ὑμῖν, τοιαύτην
γνώμην ἔχετε περὶ ἐμοῦ. Ἄλλ' ἔχετε μὲν με, αὐτε Φεύ- 36
γοντα λαβόντες, αὐτε ἀποδιδράσκοντα· ἦν δὲ ποιήσητε,
ἀ λέγετε, ἵστε, ὅτι ἄνδρα κατακανόντες ἔσεσθε, πολλὰ
μὲν δὴ πρὸ ὑμῶν ἀγρυπνήσαντα, πολλὰ δὲ σὺν ὑμῖν
ποιήσαντα καὶ κινδυνεύσαντα, καὶ ἐν τῷ μέρει καὶ

33. τὰ μὲν δὴ] Ex Eton. δὴ inferui,
et deinde vulgatum ἄγγετε δὴ, πρὸς
θεῶν correxi.

τὰ ἐμὰ] Cum Junt. et Guelf. τὰ
ἐμαυτοῦ dedit Zeune.

πρῶτον] Margo Steph. Parif. Guelf.
πρώτην. Deinceps ἀπὸ Edd. vett.
cum Guelf. Postea lat. τῶν ἄλλων
Juntina habet.

34. πρὸς μὲν] Edd. vett. Guelf. μὲν
omittunt. Sequens ἀπηχθήμενος dedi
ex libro Eton. ubi tamen ἀπηχθήμε-
νος scriptum esse dicitur. Vulgo erat
ἀπηχθήμενος.

ἡλπίζον] Ita cum Eton. Zeune.
Vulgatum antea ἡλπίσ' εἶν, quod so-
locum est, revocavit tamen Weiske.

εἰ γένοιτο] Stephani conjecturam
in locum vulgati γίνετο recepi cum
Weisio et Hutchinsono. Eandem
probavit etiam Weiske, ita tamen,

ut vulgatam scripturam excusaret ex-
emplis locorum, ubi nomina vel
masculina vel feminina verbis fin-
gularis numeri junguntur. Zeune
verba hæc ineptissime ad ἀποστροφὴν
referebat. Ex hoc vero loco apparet,
Xenophonti tum (Olympiadis xciv.
anno 4. vel Ol. xcv. i.) necdum con-
jugem liberosve fuisse.

35. ἀγαθὸν ὑμῖν] Miror pronomen
ad sensum absolvendum necessarium,
oblatum a libris Brodæi, Parif. Eton.
sprevisse cum Zeunio Weiskium,
quoniam ille antecedens ὑμῖν εἰν re-
ferebat etiam ad πρ. ἀγαθόν. Contra
si ὑμῖν omittendum censeas, tum
vero copulam τε ante οὐδὲ delendam
censeo, comparato loco in Hierone
viii. 8. ἔτι καὶ ἔξ εἰν ἀπηχθάνονται εἰ
ἀνδρες εἰσι, ἡμᾶς πολὺ πλείω τῶν ἰδι-
ωτῶν ἀνάγκη ἐστὶ πραγματευέσθαι.

D d

παρὰ τὸ μέρος· θεῶν δὲ ἴλεων ὄντων καὶ τρόπαια βαρβάρων πολλὰ δὴ σὺν ὑμῖν στησάμενον ὅπως δέ γε τῶν Ἑλλήνων μηδενὶ πολέμιοι γένοισθε, πᾶν ὅσον ἐγὼ ἐδυνάμην, 37 πρὸς ὑμᾶς διατεινόμενον. Καὶ γὰρ οὖν νῦν ὑμῖν ἔστιν ἀνεπιλήπτως πορεύεσθαι, ὅποι ἂν ἔλησθε, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Ὑμεῖς δὲ, ὅτι πολλὰ ὑμῖν εὐπορία φαίνεται, καὶ πλεῖτε, ἔνθα δὴ ἐπιδυμεῖτε πάλαι, δέονται δὲ ὑμῶν οἱ τὸ μέγιστον δυνάμενοι, μισθὸς δὲ φαίνεται, ἡγεμόνες δὲ ἤκουσι Λακεδαιμόνιοι, οἱ κράτιστοι νομιζόμενοι εἶναι, νῦν δὴ καιρὸς δοκεῖ ὑμῖν εἶναι, 38 ὥς τάχιστα ἐμὲ κατακτανεῖν; οὐ μὲν, ὅτε γε ἐν ταῖς ἀπόροις ἦμεν, ὧ πάντων μνημονικώτατοι· ἀλλὰ καὶ πατέρα ἐμὲ ἐκαλεῖτε, καὶ αἰεὶ ὥς εὐεργέτου μεμνησθαι ὑπισχεῖσθε. Οὐ μέντοι ἀγνώμονες οὐδ' αὐτοὶ εἰσιν, οἱ νῦν ἥκοντες ἐφ' ὑμᾶς· ὥστε, ὥς ἐγὼ οἶμαι, οὐδὲ τούτως δοκεῖτε βελτίονες εἶναι, τοιοῦτοι ὄντες περὶ ἐμέ. Ταῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο.

39 Χαρμῖνος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἀναστὰς εἶπεν αὐτοῖς· Ἄλλ' ἐμοὶ μέντοι, ὦ ἄνδρες, οὐ δικαίως γε δοκεῖτε τῷ ἀνδρὶ τούτῳ χαλεπαίνειν· ἔχω γὰρ καὶ αὐτὸς αὐτῷ μαρτυρῆσαι. Σεύθης γὰρ, ἐρωτῶντος ἐμοῦ καὶ Πολυτίκῳ

36. παρὰ τὸ μέρος] Weiske cum Zeunio interpretatur: et ex officio et praefer officium, comparans Arriani Anab. iii. 26, 8. de Parmenione: ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ζήτων, ὧν πολλὰ καὶ ἐν μέρει καὶ παρὰ τὸ μέρος κατὰ πρόστασιν τῆν Ἀλεξάνδρου ζῆν χέρεται ἔχοντες. ubi ex nostro loco scribendum esse liquet in τῷ μέρει.

γίνωσθε] Guelf. Eton. γίνωσθε.

πρὸς ὑμᾶς] Eton. liber haec omisit, ad sententiam tamen necessaria. contra vos recte interpretatur Weiske, comparans locum vii. 1, 25. seqq. Guelf. deinde διατεινόμενον habet.

[πρὸς ὑμᾶς διατεινόμενον] In annotatione Mori ingenio honos erat suus

tribuendus, qui primus in Indice monuerat: πρὸς ὑμᾶς, scilicet terra est Italia, significabit apud vos seu vestra causa. Ex Brissola.]

37. νῦν ὑμῖν] Eton. liber νῦν omisit. ἴλησθε] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgatum ante Zeunium θέλει revocavit Weiske.

οἱ κρείττους] Articulum αἱ ex Guelf. restituit Zeune.

38. βελτίονες ὄντες] Eton. β. ὄντες habet.

39. οὐτως] Edd. vett. ἀλλ' οὐτως, ἄνδρες, ἰσὺ μὲν οὐ. Guelf. οὐτως ἀλλ' ἰσὺ μὲν οὐ. Deinde Πολυτίκῳ ubique dat Guelf. Πολυτίκῳ Junt. Eton. ἀλλ' οὐτως ἰσὺ.

περὶ Ξενοφώντος, τίς ἀνὴρ εἴη, ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶχε μέμ-
φεται, ἄγαν δὲ Φιλοστρατιώτην ἔφη αὐτὸν εἶναι· διὸ
καὶ χεῖρον αὐτῷ εἶναι πρὸς ἡμῶν τε τῶν Λακεδαιμονίων,
καὶ πρὸς αὐτοῦ. Ἀναστὰς ἐπὶ τούτῳ Εὐρύλοχος ὁ Λου- 40
σιάρχης Ἀρκὰς εἶπε· Δοκεῖ γέ μοι, ἄνδρες Λακεδαιμό-
νιοι, τούτο ὑμᾶς πρῶτον ἡμῶν στρατηγῆσαι, παρὰ Σεύ-
θου ἡμῖν τὸν μισθὸν ἀναπράττειν ἢ ἐκόντος ἢ ἄκοντος, καὶ
μὴ πρότερον ἡμᾶς ἀπασγαγεῖν. Πολυκράτης δὲ Ἀθη- 41
ναῖος εἶπεν ἀναστὰς ὑπὲρ Ξενοφώντος· Ὁρῶ γεμῆν, ὦ
ἄνδρες, ἔφη, καὶ Ἡρακλείδην ἐνταῦθα παρόντα· ὃς πα-
ραλαβὼν τὰ χρήματα, ἃ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν, ταῦτα ἀπο-
δόμενος, οὔτε Σεύθῃ ἀπέδωκεν, οὔτε ἡμῖν τὰ γινόμενα,
ἀλλ' αὐτὸς κλέψας πέπαται. Ἦν οὖν σωφρονῶμεν,
εἴχομεθα αὐτοῦ· οὐ γὰρ δὴ οὗτός γε, ἔφη, Θραῖξ ἐστίν,
ἀλλὰ Ἕλλην ὦν Ἕλληνας ἀδικεῖ.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρακλείδης μάλα ἐξεπλάγῃ καὶ 42
προσελθὼν τῷ Σεύθῃ λέγει· Ἡμεῖς, ἦν σωφρονῶμεν,
ἄπιμεν ἐντεῦθεν ἐκ τῆς τούτων ἐπικρατείας. Καὶ ἀνα-
βάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους, ὥχοντο ἀπελαύνοντες εἰς τὸ
ἑαυτῶν στρατόπεδον. Καὶ ἐντεῦθεν Σεύθης πέμπει 43
Ἐβοζέλιμον τὸν ἑαυτοῦ ἐρμηνέα πρὸς Ξενοφῶντα, καὶ

μέμφεται] Parif. μέμφασθαι habet.

40. Ἀναστὰς] Castalio edidit Ἀνα-
στὰς ὁ. Deinceps Δουσιάρχης Aldina,
Δουσιάρχης Parif. Eton.

Δοκεῖ γί μοι] Ita Eton. liber. Vul-
go erat nimis abrupta oratione καὶ
δοκεῖ γί μοι, ὦ ἄνδρες. Weiske tamen
interpretatur: *mihi quousque ut Xenopho-
nonti videtur*. Post Λακεδαιμόνιοι
Zeune ex Edd. vet. et Guelf. ἴση in-
terruit.

πρῶτον ἡμῶν] Aldina ὑμῶν, Castalio
πρὸ τοῦ ἡμῶν edidit. Sed ita τοῦτο
abundat. Eton. στρατηγῆσαι omittit.
Videtur Xenophon rudem hominis
sermonem imitari voluisse. Zeune
verit: τοι πρῶτον in τοι imperio hoc

primum efficere oportere.

ἀναπράττει—ἀπασγαγεῖν] Ita margo
Steph. Parif. Eton. Vulgo πρᾶττει—
ἀπασγαγεῖν legitur.

41. ἀναστὰς] Quid in scriptura li-
bri Parif. αἰνῶς lateat, nondum ex-
cogitavi.

οὐ γὰρ δὴ] Weiske interpretatur:
quod inprimis tenendum est, totam vero
sententiam reddit: *Adco hic ne Thra-
quidem est*.

42. μάλα] Margo Steph. Parif. E-
ton. μάλλον habent. Eton. etiam
ἀκούσας omittit.

43. Ἐβοζέλιμον] Guelf. Ἐβολζέλιμον,
Eton. Ἀβροζέλιμον, margo Steph. εὐρπε
Parif. Ἀβροζέλιμον.

κελεύει αὐτὸν καταμεῖναι παρ' ἑαυτῷ, ἔχοντα χιλίους
ὀπλίτας· καὶ ὑπισχνεῖται αὐτῷ ἀποδώσειν τὰ τε χωρία
τὰ ἐπὶ θαλάττῃ, καὶ τὰ ἄλλα, ἃ ὑπέσχετο. Καὶ ἐν
ἀπορρήτῳ ποιησάμενος, λέγει, ὅτι ἀκῆκος Πολυνείκου, ὡς,
εἰ ὑποχείριος ἔσται Λακεδαιμονίοις, σαφῶς ἀποθανοῖτο
44 ὑπὸ Θίμβρωνος. Ἐπέστελλον δὲ ταῦτα καὶ αἱ ἄλλαι
πολλοὶ ξένοι τῷ Ξενοφῶντι, ὡς διαβεβλημένος εἴη, καὶ
φυλάττεσθαι δεοί. Ὁ δ' ἀκούων ταῦτα, δύο ἱερεῖας
λαβὼν, ἔφυε τῷ Διὶ τῷ Βασιλεῖ, πότερὰ οἱ λῶιον καὶ
ἄμεινον εἴη μένειν παρὰ Σεύθῃ, ἐφ' οἷς Σεύθης λέγει, ἢ
ἀπιέναι σὺν τῷ στρατεύματι. Ἀναιρεῖ δὲ αὐτῷ ἀπικίαι.

CAP. VII.

ENTETΘEN Σεύθης μὲν ἀπεστρατοπεδεύσατο πρῶ-
τωτέρω· οἱ δὲ Ἕλληνες ἐσκήνησαν εἰς κώμας, ὅθι
ἔμελλον, πλεῖστα ἐπισιτισάμενοι, ἐπὶ θαλάτταν ἦξαν.
Αἱ δὲ κώμαι αὗται ἦσαν δεδομέναι ὑπὸ Σεύθου Μηδο-
2 σάδῃ. Ὅρῶν σὺν ὁ Μηδοσάδης δαπανώμενα τὰ ἐν ταῖς
κώμας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, χαλεπῶς ἔφερε· καὶ λαβὼν
ἄνδρα Ὀδρύσην, δυνατώτατον τῶν ἀνωθεν καταβεβηκό-
των, καὶ ἰππέας ὅσον πεντήκοντα, ἔρχεται καὶ προσκα-

παρ' ἑαυτῷ] Eton. παρ' ἑαυτόν. Se-
quens ὑπισχνῆται ex Paris. dedit
Zeune pro vulgato antea ὑπισχνέτο.

ἢ ἀπορρήτῳ ποιησάμενος] Cf. Hero-
doti ix. 45. Aristoph. Equ. 648.

ἀποθανοῖτο] Ita Paris. et Eton.
Vulgatum ἀπαθάνει nullo modo grae-
cum tamen defendit Zeune, quod
saltem ἀποθάνω scriptum oportebat.
Quamquam etiam ex libris Paris. et
Eton. ἀποθάνωτο male scriptum lau-
dari video. Deinceps Θίμβρωνος ha-
bent Edd. vett. cum Guelf. Cum
Stephano facit margo Villoif.

44. ταῦτα] Hoc vulgato ταῦτα tan-
quam melius substitui. Verbum ἐπι-
στελλον cum Stephano recepit ex Pa-

ris. Hutchinson, improbante tamen
Abreschio in Dilucid. Thucyd. p.
259. ἱσχυμένον est in Edd. vett. Guelf.
Eton.

ἔξω] Omittit cum Paris. Eton. li-
ber.

ἀπικίαι] Verbum de extorum signi-
ficatione rarum, in oraculorum re-
sponsis frequens. Sequens ἢ omittit
Eton.

1. ἀπεστρατοπεδεύσατο] Eton. ἀπο-
στρατεύσατο. Sequens ἔξω pro vul-
gato ἔξω idem cum libro Brodæi de-
dit. Pro ἐκαστοῦ alibi Xenophoa
κατασκευῆς dixit.

ἐπὶ θαλάτταν] Eton. ἐπὶ θ. habet.
2. πεντήκοντα] Margo Steph. Paris.

λεῖται Ξενοφῶντα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος· καὶ
ὅς, λαβὼν τινὰς τῶν λοχαγῶν καὶ ἄλλους τινὰς τῶν
ἐπιτηδείων, προσέρχεται. Ἐνθα δὴ λέγει ὁ Μηδοσάδης· 3
Ἄδικεῖτε, ὦ Ξενοφῶν, τὰς ἡμετέρας κώμας πορθεῖντες.
Προλέγομεν οὖν ὑμῖν, ἐγὼ τε ὑπὲρ Σεύθου, καὶ ὅδε ὁ
ἀπὸ πατρὸς, παρὰ Μηδόκου ἦκων τοῦ ἀνω βασιλέως, ἀπιέναι
ἐκ τῆς χώρας· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἐπιτρέψομεν ὑμῖν, ἀλλ'
ἐὰν ποιῆτε κακῶς τὴν ἡμετέραν χώραν, ὡς πολεμίους
ἀλεξήσομεθα.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἀκούσας ταῦτα, εἶπεν· Ἀλλὰ σοὶ 4
μὲν τοιαῦτα λέγοντι καὶ ἀποκρίνασθαι χαλεπὸν· τοῦδε
δὲ ἕνεκα τοῦ νεανίσκου λέγω, ἵν' εἰδῇ, οἷοί τε ὑμεῖς ἐστέ,
καὶ οἷοι ἡμεῖς. Ἡμεῖς μὲν γὰρ, ἔφη, πρὶν φίλοι γενέ- 5
σθαι ὑμῖν, ἐπορευόμεθα διὰ ταύτης τῆς χώρας, ὅποι
ἐβουλόμεθα, ἣν μὲν ἐθέλοισιν πορθεῖντες, ἣν δ' ἐθέλοι-
μεν κατακαίοντες. Καὶ σὺ, ὅποτε πρὸς ἡμᾶς ἦλθες 6
πρεσβεύων, ὑπὲρ παρ' ἡμῖν, οὐδένα φοβούμενος τῶν
πολεμίων. Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἦτε εἰς τήνδε τὴν χώραν, ἢ, εἰ

Eton. *τριάντα*. Sequens *ἐνθα* post
ἄλλους, omittit Eton.

3. *ἔτι* i] Articulum *i* ex Guelf. ad-
didit Zeune, quem iterum omisit
Weiske. Sect. 7. *ἔχοντες τὴνδε τὴν χώ-
ραν*. et sect. 4. *τοῦδε ἵνα καὶ τοῦ*. sect. 9.
τόνδε τὸν ἀπὸ πατρὸς. οὗτοι αἱ στρατιῶται cap.
7, 33.

Μηδόκου] Margo Steph. Δημόκου.
Cf. vii. 2, 32. vii. 3, 16. Deinde Edd.
vett. Guelf. *Μηδοῦ*. Verum dedit
Steph. cum Paris. Eton.

ἀλεξήσομεθα] Liber Brodæi, Paris.
Eton. ἀλεξόμεθα habent. Supra i. 3,
6. *ὅταν* ἢ ἀλεξήσομεθα erat, quod cum
Castalione mutavi in ἀλεξόμεθα. Sed
dubitavi hic etiam sequi librorum
optimorum auctoritatem; alia enim
ratio est prioris loci, ubi aoristus ad-
hibetur, cujus forma ἀλεξασθαι a
Xenophonte frequentatur.

4. *τοῦδε δὲ ἵνα καὶ τοῦ*] Liber Brodæi,
Eton. *τοῦτον*. Similis varietas est in

Cyrop. vi. 1, 2.

ἔτι] Ita cum margine Leoncl. et
Guelf. Welfius, Hutchinson, Zeune.
ἔτι Edd. cum Paris. Eton.

5. *Ἡμεῖς μὲν γὰρ*] Ex Paris. et E-
ton. γὰρ addidit Zeune et Weiske,
sed hic dubitabat adhuc, recte an se-
cus id fecerit. Observasse enim sibi
videbatur, in oratione brevi et veho-
menti fere γὰρ omitti, uti Cyrop. iv.
5, 29. contra in oratione sedata et
copiosiore adhiberi. Sed libri scripti
mire variant locorum ejusmodi le-
xionem, ut firmum inde argumen-
tum observationi, si quid colligere
velis ex comparatione locorum, ac-
cedere non possit.

ἔτι] Guelf. *ἔτι* dat.

6. *ἔλθεις*] Juntina, Guelf. *ἔλθεις*.
Cf. vii. 2, 10. Post *ὑπὲρ* liber Bro-
dæi *τίττι* addit.

ὅταν *ἔτι*] Plusquamperfecti medii
formam pro *ἔτι* ab *ἔμι*, *veniebatis*,

D d 3

ποτε ἔλθοιτε, ὡς ἐν κρείττωνων χώρα ὑπὸ λίζεσθε ἐγκρα-
 7 λινωμένοις τοῖς ἵπποις. Ἐπεὶ δὲ ἡμῖν φίλοι ἐγένεσθε,
 καὶ δι' ἡμᾶς σὺν θεοῖς ἔχετε τήνδε τὴν χώραν, νῦν δὴ ἐξε-
 λαύετε ἡμᾶς ἐκ τῆς χώρας, ἣν παρ' ἡμῶν ἐκόντων κατὰ
 κράτος παρελάβετε· ὡς γὰρ αὐτὸς οἶσθα, οἱ πολέμιοι
 8 οὐκ ἦσαν ἱκανοὶ ἡμᾶς ἐξελαύνειν. Καὶ οὐχ ὅπως δῶρα
 δοὺς καὶ εὖ ποιήσας, ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθες, ἀξιοῖς ἡμᾶς
 ἀποπέμψασθαι, ἀλλ' ἀποπορευομένους ἡμᾶς οὐδ' ἐναυ-
 9 λισθῆναι, ὅσον δύνασαι, ἐπιτρέπεις. Καὶ ταῦτα λέγων
 αὐτὸν θεοὺς αἰσχύνη αὐτὸν τόνδε τὸν ἄνδρα, ὃς νῦν μὲν σε
 ὁρᾷ πλουτῶντα, πρὶν δὲ ἡμῖν φίλον γενέσθαι, ἀπὸ λη-
 10 στείας τὸν βίον ἔχοντα, ὡς αὐτὸς ἔφησθα. Ἀτὰρ τί
 καὶ πρὸς ἐμὲ ταῦτα λέγεις; ἔφη· οὐ γὰρ ἐγὼ εἶμι ἄρχω,
 ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι, οἷς ὑμεῖς παρεδώκατε τὸ στράτευ-
 μα ἀπάγειν, οὐδὲ ἐμὲ παρακαλέσαντες, ὧ θαυμαστό-
 τατοι, ὅπως, ὥσπερ ἀπηχθάνομεν αὐτοῖς, ὅτε πρὸς ὑμᾶς
 ἦγον, οὕτω καὶ χαρισαίμεν νῦν ἀποδιδούς.

annotarunt Zeune et Weiske. Aristophanes Pluti 659. ἰσχυρὰ πρὸς τὸ
 σίμωτον ἡμῖν τοῦ Διῶ. Ecclesi. 490. ἡμῖν
 ἡμῖν. Ex ejusdem Γηροσύνη affert
 Etymol. M. p. 420. ἦσαν ἰσχυρὰ τοῦ
 Διῶσιου. Idem p. 121. posuit προ-
 μιν, et ὅτι σὺν ἐχθροῖς ἀπῆσι βεβου-
 λωμένοι. Cf. Fischeri Animadv. ad
 Wellerum ii. p. 508.

σῆδε] Eton. ταύτην. Sequens δὲ
 Juntina in δ mutavit.

7. ἐν Διῶ] Ex Paris. et Eton. hæc
 adjecit Zeune: egregium et pietate
 Xenophontis dignum supplementum
 neglexit Weiske.

νῦν δὲ] Vulgatum νῦν δὲ recte corre-
 xit Leonclaviana.

παρελάβετε] Eton. παρελαύνετε.
 Verba κατ' ἡμῶν ἰσχυρὰν opposita se-
 quentibus κατὰ κράτος non conve-
 nire et posteriora aliena ab hoc loco
 esse vidit et monuit Weiske, qui ad
 antecedentem sententiam νῦν δὲ—χά-
 ρος pertinere putabat. Sentio equi-
 dem vim oppositi ἰσχυρὰν ἡμῶν sua-
 dere, ut illa κατὰ κράτος priori mem-

bro inferamus; sed ita nimis vio-
 lenta fit diffinitio ἐξελαύνετε ἡμᾶς κατὰ
 κράτος. Malim itaque in primo mem-
 bro ita collocare: καὶ δι' ἡμᾶς σὺν
 θεοῖς κατὰ κράτος ἔχετε τήνδε τὴν χό-
 ραν.

ἡμᾶς ἐξελαύνει] Eton. ἡμᾶς παρ-
 λαύνει dat.

8. ἀλλ' ἀποπορευομένους] Vulgatum
 ἀλλὰ παρενομένους ex Guelf. correxit
 Zeune. Deinceps οὐδὲνα καταλιθῆ-
 ναι Paris. οὐδὲνα καταλιθῆναι Eton.
 habent. Postea δύνασθαι Edd. vet.
 Guelf.

9. ἐν νῦν μὲν σι] Ex Eton. μὲν ad-
 jeci. Idem tamen σῆδε male omisit.
 Deinceps φίλος Guelf. De re com-
 para supra vii. 2, 34.

10. Λακεδαιμόνιοι, αἶ] Ita ex mar-
 gine Steph. Paris. Eton. correxi vul-
 gatam Λακεδαιμόνιοι.

ἀπάγειν] Zeunium ex Paris. ἀπα-
 γαγῆναι scribentem imitari non sum au-
 sus. Deinceps οὐδὲν ἰπὸν Eton. habet.
 Postea πρὸς ὑμᾶς Guelf. Paris.

ἴσως—χαρισαίμεν] Refertur ἐπὶ αὐ-

Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἤκουσεν ὁ Ὀδρύσης, εἶπεν· Ἐγὼ μὲν, 11
 ὁ Μηδόσαδες, κατὰ τῆς γῆς καταδύομαι ὑπὸ τῆς αἰ-
 σχύνης, ἀκούων ταῦτα. Καὶ εἰ μὲν πρόσθεν ἠπιστάμεν,
 οὐδ' ἂν συνηκαλούθησά σοι· καὶ νῦν ἄπειμι· οὐ γὰρ ἂν
 Μήδοκός με ὁ βασιλεὺς ἐπαινοίη, εἰ ἐξελαύνοιμι τοὺς εὐ-
 εργέτας. Ταῦτ' εἰπὼν, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπήλαυσε, 12
 καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ἄλλοι ἱππεῖς, πλὴν τεττάρων, ἢ πέντε.
 Ὁ δὲ Μηδοσάδης (ἐλύπει γὰρ αὐτὸν ἡ χώρα πορθου-
 μένη) ἐκέλευε τὸν Ξενοφῶντα καλέσαι τὸν Λακεδαιμο-
 νίω. Ὁ δ' ἀπολαβὼν τοὺς ἐπιτηδαιοτάτους, προσῆλθε 13
 τῷ Χαερμίνῳ καὶ τῷ Πολυνείκῳ, καὶ ἔλεξεν, ὅτι καλῶ
 αὐτοὺς Μηδοσάδης, προερῶν ἅπερ αὐτῷ, ἀπίνει ἐκ τῆς
 χώρας. Οἶμαι ἂν οὖν, ἔφη, ὑμᾶς ἀπολαβεῖν τῇ στρα- 14
 τίᾳ τὸν ὀφειλόμενον μισθὸν, εἰ εἴπωτε, ὅτι δεῖτο ὑμῶν ἡ
 στρατιὰ συναναπράξαι τὸν μισθὸν ἢ παρὰ ἐκόντος ἢ
 παρὰ ἄκοιτος Σεύθου· καὶ ὅτι τούτων τυχόντες, προθύ-
 μως μὲν ἂν συνέπεσθαι ὁμῖν φασί· καὶ ὅτι δίκαια
 ὑμῖν δοκοῦσι λέγειν· καὶ ὅτι ὑπέσχεσθε αὐτοῖς τότε
 ἀπίνει, ὅταν τὰ δίκαια ἔχωσιν οἱ στρατιῶται. Ἀκού- 15
 σάντες οἱ Λάκωνες ταῦτα, ἔφασαν ἐρεῖν, καὶ ἄλλα,

σι ad solum verbum παρακαλίσαντες
 excluda negatione, monente Weiskio.

11. καταδύομαι] Cyrop. vi. 1, 35.
 καταδύομαι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης. Cete-
 rum Eton. habet Ἐπὶ ταῦτα omisso
 δέ.

οὐδ' ἂν] Ita margo Steph. Vulgo est
 οὐκ ἂν. Deinceps Eton. οὐκ γάρ.

12. πλὴν τεττάρων] Edd. vett. Guelf.
 πλὴν ἢ τεττάρων.

13. ὁ δ' ἀπολαβὼν] Eton. καὶ ὁ λα-
 βὼν. Deinceps Πολυνείκῳ margo Vil-
 lois.

προερῶν] Ex margine Steph. hoc
 suadente Zeunio recepi pro προερεῶν,
 quod miror a Weiskio retentum.
 Supra sect. 3. est περιλόγιον. In Pa-
 rif. est προερῶν, Junt. Guelf. προ-
 ερεῶν.

14. ὁμῶς] Vulgatum ἡμῶς ex Guelf.

Parif. correxit Zeune. Deinceps Pa-
 rif. εἰπῶτε, διδόνται ὑμῶς. Etiam E-
 ton. ὁμῶς habet.

[Pro vulgatis nunc verbis: εἰ εἴ-
 πῶτε, ὅτι δέον ἐστι ὑμῶν ἡ στρατιὰ συνα-
 ναπράξαι τὸν μισθὸν, ex Parif. libro 7.
 διδόνται ὑμῶν scribendum fuisse, nunc
 demum animadverto. Ex Epistola.]

συναναπράξαι] Cap. antec. sect. 40.
 παρὰ Σεύθου ἡμῖν τὸν μισθὸν πρᾶξαι ἢ
 ἐκόντος ἢ ἄκοιτος. sed sect. 17. de ipsis
 militibus, quibus debebatur stipen-
 dium, idem πρᾶττεται αὐτὸν τὰ χρή-
 ματα. ubi fortasse rectius πρᾶττεσθε
 scribatur. Infra vii. 7. 31. de Lace-
 daemoniis: idem τὰ παρα τῶν νῦν ἀνα-
 πράξουσιν. ubi male Eton. ἀναπράττονται
 habet.

προθύμως] Omisit Eton. liber.

15. Λάκωνες ταῦτα, ἔφασαν] Leon-
 d d 4

- ὅποια ἂν δύνωνται κράτιστα· καὶ εὐθὺς ἐπορεύοντο ἔχον-
τες πάντας τοὺς ἐπικαιρίους. Ἐλθόντων δὲ ἔλεξε Χαρ-
μῖνος· Εἰ μὲν τι σὺ ἔχεις, ὦ Μηδόσαδες, πρὸς ἡμᾶς λέ-
16 θγειν· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς πρὸς σε ἔχομεν. Ὁ δὲ Μηδοσά-
δης μάλα ὑφειμένως· Ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη, λέγω, καὶ
Σεύθης ταῦτα, ὅτι ἀξιοῦμεν, τοὺς φίλους ἡμῶν γεγενη-
μένους μὴ κακῶς πάσχειν ὑφ' ὑμῶν· ὅ τι γὰρ ἂν τού-
τους κακῶς ποιῆτε, ἡμᾶς ἤδη ποιεῖτε· ἡμέτεροι γὰρ εἰσιν.
17 Ἡμεῖς τοίνυν, ἔφασαν οἱ Λάκωνες, ἀπίοιμεν ἂν, ὅπότε
τὸν μισθὸν ἔχοιεν οἱ ταῦτα ὑμῖν καταπράξαντες· εἰ δὲ
μὴ, ἐρχόμεθα μὲν καὶ νῦν βοηθήσοντες τούτοις, καὶ
τιμωρησόμενοι ἄνδρας, οἱ τούτους παρὰ τοὺς ὅρκους ἡδὲ-
κῃσαν· ἦν δὲ καὶ ὑμεῖς τοιοῦτοι ἦτε, εἰθένδε ἀρξόμεθα
18 τὰ δίκαια λαμβάνειν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπεν· Ἐθέλωτε
δὲ ἂν, ὦ Μηδόσαδες, τούτοις ἐπιτρέψαι, (ἐπειδὴ Φατὲ
φίλους εἶναι ὑμῖν) ἐν ᾧ τῇ χώρᾳ εἰσμεν, ὅποτερα ἂν
ψηφίσωνται, εἰθ' ὑμᾶς προσῆκεν ἐκ τῆς χώρας ἀπιέναι
19 εἰθ' ἡμᾶς; Ὁ δὲ ταῦτα μὲν οὐκ ἔφη· ἐκέλευε δὲ

clavius Λάκωνες, ταῦτα ἴφασαν edidit, quæ distinctio mihi propter sequens καὶ ἄλλα præplacet.

ἰπώα] Edd. vett. Guelf. scripturam ἴμοια Castalio in ἴμοια ὡς mutavit.

Ἐλθόντων] Quod est in margine Steph. Parif. Eton. λαθὼν minime præfero vulgato; quoniam plures cum Charmino profecti erant. Atticis genitivi ejusmodi, omisso pronomine αὐτῶν, admodum sunt familiares.

μῖν τι] Guelf. μίντι. Post λίγων intellige λίγες δῆ. Stephanus ipsum λίγων mutandum suspicabatur in λίγι.

16. λέγω, καὶ Σεύθης ταῦτα] Ita vulgo scriptum hunc locum Weiske correxit. Debebat enim esse ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη, καὶ Σεύθης λέγωμεν ταῦτα. φίλους ἡμῖν] Edd. vett. ὑμῖν, Eton. plane omisit. Specioso nomine appellat incolæ Scythæ imperio nunc

subjectos. Deinde τούτοις pro τούτοις Edd. vett. Guelf.

17. ταῦτα ὑμῖν καταπράξαντες] Ma-
le Eton. ταῦτα πράξαντες.

καὶ νῦν] Ordo nativus erat νῦν καὶ
βοηθήσοντες τούτοις.

τὰ δίκαια λαμβάνειν] Supra sect. 14.
ἵταν τὰ δίκαια ἴχουσι erant τὰ δ. ju-
sta, stipendium; de qua notione di-
ctum ad Hellenica vii. 4, 4. quibus
adde locum Plutarchi in Dione c.
40. τὰ δίκαια τοῖς ξίνοις πωλεῖν. Sed
h. l. ambigue dictum, quasi simul
δίκην λαμβάνειν minituntur Lacones.
Pro δίκην margo Steph. νόμους dat.

φίλους—ὑμῖν] Ita Parif. Eton. pro
ὑμῖν. Præterea Eton. φίλους ἴφασαν
ὑμῖν habet. Deinde ἰπώα] Parif. habet.

προσῆκεν] Ita ex margine Steph.
Parif. Eton. vulgatum πρὸς τοὺς κοπῆν
exit Hutchinsonson.

μάλιστα μὲν αὐτὸ ἐλθεῖν τὰ Λάκωνε παρὰ Σπύθην
περὶ τοῦ μισθοῦ, καὶ οἶσθαι ἂν Σπύθην πείσαι· εἰ δὲ
μὴ, Ξενοφῶντα σὺν αὐτῷ πέμπειν, καὶ συμπράξειν ὑπὶ-
σχεῖτο· ἐδεῖτο δὲ τὰς κόμας μὴ κίνειν. Ἐντεῦθεν 20
πέμπουσι τὸν Ξενοφῶντα καὶ σὺν αὐτῷ, οἱ ἐδόκου ἐπι-
τηδεύοντες εἶναι. Ὁ δ' ἐλθὼν λέγει πρὸς τὸν Σπύθην·

Οὐδὲν ἀπαιτήσων, ὦ Σπύθη, πάρεμι, σέ, ἀλλὰ δι- 21
δάξων, ἣν δύναμαι, ὥς οὐ δικαίως μοι ἤχθεις, ὅτι
ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν ἀπῆλθον σε, ἀ ὑπέσχου αὐτοῖς προ-
θύμως· σοὶ γὰρ ἔγωγε οὐχ ἥττον ἐνόμιζον εἶναι συμφέρον
ἀποδοῦναι, ἢ ἐκείνοις ἀπολαβεῖν. Πρῶτον μὲν γὰρ οἶδα 22
μετὰ τοὺς θεοὺς εἰς τὸ Φανερόν σε τούτους καταστήσαν-
τας, ἐπεὶ γε βασιλείᾳ σε ἐποίησαν πολλῆς χώρας καὶ
πολλῶν ἀνθρώπων· ὥστε οὐχ οἷόν τ' ἐστὶ λανθάνειν,
οὔτε ἦν τι καλόν, οὔτε ἦν τι αἰσχρὸν ποιήσης. Τοιούτῳ 23
δ' ὄντι ἀνδρὶ μέγχι μὲν μοι δοκεῖ εἶναι, μὴ δοκεῖν ἀχα-
ρίστως ἀποπέμψασθαι ἀνδρας εὐεργέτας, μέγα δ', εὖ
ἀκούειν ὑπὸ ἐξακισχιλίων ἀνθρώπων· τὸ δὲ μέγιστον,
μηδαμῶς ἄπιστον σαιτὸν καταστήσαι, ὃ τι λέγεις.
Ὅρῳ γὰρ, τῶν μὲν ἀπίστων ματαίους καὶ ἀδυνάτους καὶ 24

19. *μάλιστα μὲν*] Ex Guelf. et Eton. *μὲν* adjecti, quod sequente *εἰ δὲ* μὴ Atticus usus postulat, uti bene docuit Vigerus p. 416. ed. Hermann. Plato Gorgiae sect. 63. καὶ παραπιστοτέρων μάλιστα μὲν μηδὲν δεῖσθαι τοῦ παλάστρου· ἰὰν δὲ δεῖξῃ ἢ ἀντὶ—πιστοτέρων δίκην καὶ καταστῆναι. Sed etiam non sequente *εἰ δὲ* μὴ, nec ἰὰν, adhibet idem ibidem sect. 82. ἰστέον δὲ ἄλλων ἰστέον ὅτιως βεβαιώσιν (ψυχὴν) καὶ μετ' ἀληθείας ἀνδρὶς Πλάτων ἢ ἄλλου τινος, *μάλιστα μὲν* φιλοσόφου—ἡγάσθη τι καὶ εἰς μακάριον νήσους ἀπὸ τῆς ψυχῆς. Cf. ad librum de Equitat. vi. 14. *εἰσεῖναι*] Ita Margo Steph. liber Brodae, Parif. Eton. Vulgo est *ἀκούσαι*, *τίμηναι*] Propter sequens *συμπράξειν* Stephanus *τίμηναι* malebat; sed

praefens hoc tempus pendet adhuc a verbo *ἐλθεῖν*. Recte etiam Weiske monuit. Deinde *πρὸς Σπύθην* Eton.

21. *πάρεμι, σί*] Pronomen omitunt Parif. Eton. equidem post *δεῖξαι* repositum malim.

ἣν δύναμαι] Ita Parif. Vulgo *ὡς δὲ δύναμαι*.

ἀπολαβεῖν] Male Margo Villoif. *καταλαβεῖν* habet.

22. *αἰσχρὸν*] Eton. *κακόν*. deinde Edd. vet. *σπίλους*.

23. *μοι δοκεῖ*] Margo Steph. Parif. Eton. *ἰδόναι*.

ἐξακισχιλίων] Diodorus *πεντακισχιλίων* posuit, in loco supra allato ad Caput 5. sect. 13.

ὃ τι λέγεις] Eton. *ἃ τι λέγεις*. quod fere probaverim.

ἐπίμους τοὺς λόγους πλανημένους· οἱ δὲ ἐν Φαίρῃ
 ὄσιν ἀλήθειαν ἀσκαῖντες, τούτων οἱ λόγοι, ἢ τι δύναιται,
 οὐδὲν μῖον δύναται ἀνύσασθαι, ἢ ἄλλων ἢ βία· ἢ τι
 τινὰ σωφρονίζον βούλωνται, γιγνώσκου τὰς τούτων ἀπει-
 λὰς οὐχ ἥττον σωφρονιζούσας, ἢ ἄλλων τὰς ἤδη καλὰ-
 σεις· ἢν τέ τῶν τι ὑπιοχῶνται οἱ τοιαῦτοι ἄνδρες, οὐδὲν
 μῖον διαπράττονται, ἢ οἱ ἄλλοι παραχρῆμα δίδοντες.
 25 Ἀναμνήσθητι δὲ καὶ σὺ, τί προτελέσας ἡμῖν συμμάχους
 ἡμᾶς ἔλαβες. Οἷόςθ', ὅτι οὐδὲν· ἀλλὰ πιστεύεις ἀλη-
 θεύσειν, ἃ ἔλεγες, ἐπῆρας τοσαύτους ἀνθρώπους συστρα-
 τεύσασθαι τε καὶ συγκατεργάσασθαι σοι ἀρχὴν, οὐ
 πεντήκοντα μόνον ἀξίαν ταλάντων, (ὅσα οἶσται δὲν οὗτοι
 26 κῶν ἀπολαβεῖν) ἀλλὰ πολλαπλασίαν. Οὐκαὶν τοῦτο
 μὲν πρῶτον, τὸ πιστεύεσθαι σε, τὸ καὶ τὴν βασιλείαν

24. ἀνύσασθαι] *Conferri*. Valcke-
 narii emendationem, propositam ad
 Theocriti Idyll. xviii. 17. vulgato ἐν-
 ἴσθαι substituit Zeune. Liber Eton.
 hæc omnia ἢν τι δύναιται—ἢ ἄλλων
 omisit. Ceterum vulgatum δύναται
 cum Weiskio correxi.

γινώσκου] Liber Brodæi γιγνώσκου.
 Deinde Steph. cum libro Paris. eum-
 que secutus Zeune et Weiske dede-
 runt τὸ ἤδη καλᾶσαι. Edd. vet.
 Guelf. Eton. ἄλλων τι δὴ καλᾶσαι.
 Castalio ἄλλων δὴ καλᾶσαι. Mihi li-
 brorum editorum scriptura vera visa
 est, quam, quia rarior est dicendi for-
 ma, librarii mutarunt. Thucydidis
 libro i. τὰν τῶν γενομένων οὐ δύναιται, et
 libri v. c. 50. κατὰ τὰν οὐκ ἐξουσίαν
 οὐκ ἀγαπίσας licet comparare. Sed
 plane uti noster Demosthenes p. 664.
 τὴν ἤδη χεῖρ σὺ μετὰ ταῦτα χεῖρ
 καὶ πάλιν πάλιν ἀγνοῖται.

ἢν τι τῶν τι] Paris. ἢν τότε. Deinde
 διανοχῶνται Edd. vet. Guelf.

οὐδὲν μῖον διαπράττονται] Vulgatum
 διαπράττει ex Paris. correxit Zeune,
 sed mihi reliquit cum Weiskio. μῖον
 ex Eton. recepi. οὐδὲν esse pro οὐ posi-
 tum censet Zeune. Ita paulo an-
 tea est οὐδὲν μῖον δύναται ἀνύσασθαι.

Weiske vulgatum διαπράττει revo-
 cat, alienum ab h. l. quia sibi ipsi di-
 cuntur præcipue διαπράττειν, non
 aliis διαπράττειν, ut antea οἱ λόγοι
 corum ἀνύσασθαι ipsis, non ἀντίτοις aliis.
 Alioquin διαπράττειν possis referre ad
 antecedens γινώσκου.—Ceterum ἢ
 ante ἄλλων deest in Edd. vet. Guelf.

25. Οἷόςθ', &c.] Vulgatum ὅθ' ὅτι
 corrigi iussit Muretus, quod fecit
 Weiske. Egregiam Mureti annota-
 tionem omisit Zeune.

συγκατεργάσασθαι] Simplicii κατε-
 γάσασθαι ex Eton. substitui.

πεντήκοντα] Margo Steph. Paris.
 Eton. πεντήκοντα. Deinceps ἴσα αὖ
 τι Paris. Postea πολλαπλασίαν Edd.
 vet. Guelf.

26. πιστεύεσθαι σε] Eton. σε in τι
 mutat; sequens σε omittunt Edd.
 vet. Guelf. habet Steph. cum Paris.
 deinde κατεργασμῶν est in Edd.
 vet. Guelf. κατεργασμῶν Eton.
 κατεργασμῶν Paris. Leonclavius
 κατεργασμῶν edidit, et ante eum
 Castalio, quod in annotationibus E-
 dit. secundæ probavit Stephanus. τι
 τὸν—κατεργασμῶν conjecerat etiam
 Muretus. Equidem ex Paris. et E-
 ton. κατεργασμῶν præstuli.

σοὶ κατεργασάμενον, τούτων τῶν χρημάτων ὑπὸ σαῦ πι-
 πράσκειται. Ἴδι δὴ, ἀναμνήσθῃ, πῶς μέγα ἡγαῦ 27
 τότε καταπράχσασθαι, ὃ νῦν καταστρεφάμενος ἔχεις.
 Ἐγὼ μὲν οἶδ', ὅτι εὖζω ἂν, τὰ νῦν πεπραγμένα μᾶλλον
 σοὶ καταπραχθῆναι, ἢ πολλαπλάσια τούτων τῶν χρη-
 μάτων γενέσθαι. Ἐμοὶ τοίνυν μείζον βλάβος καὶ αἰ- 28
 σχιον δοκεῖ εἶναι, τὸ ταῦτα νῦν μὴ κατασχεῖν, ἢ τότε μὴ
 λαβεῖν, ὅσῳ περ χαλεπώτερον ἐκ πλουσίου πίνητα γενέ-
 σθαι, ἢ τὴν ἀρχὴν μὴ πλουτῆσαι· καὶ ὅσῳ λυπηρότερον
 ἐκ βασιλείας ἰδιώτην φανῆναι, ἢ ἀρχὴν μὴ βασιλεῦσαι.
 Οὐκοῦν ἐπίστασαι μὲν, ὅτι οἱ νῦν σοι ὑπήκοοι γεγόμενοι 29
 οὐ Φιλία τῇ σῇ ἐπέσθησαν ὑπὸ σαῦ ἀρχεσθαι, ἀλλ'
 ἀνάγκη· καὶ ὅτι ἐπιχειροῦν ἂν πάλιν ἐλεύθεροι γίγνε-
 σθαι, εἰ μὴ τις αὐτοὺς φόβος κατέχοι. Ποτέρως οὖν 30
 οἶει, μᾶλλον ἂν φοβεῖσθαι τε αὐτοὺς, καὶ φρονεῖν τὰ
 πρὸς σε, εἰ ὀρῶν σοι τοὺς στρατιώτας οὕτω διακειμένους,
 ὡς νῦν τε μένοντας ἂν, εἰ σὺ κελεύεις, αὐτίς τ' ἂν ταχὺ
 ἐλθόντας, εἰ δέοι, ἄλλους τε, τούτων περὶ σαῦ ἀκούοντας
 πολλὰ ἀγαθὰ, ταχὺ ἂν σοι, ὅποτε βούλοιο, παραγενέ-
 σθαι· ἢ εἰ καταδοξάσειαν, μήτε ἂν ἄλλους σοι ἐλθεῖν,

27. Ἴδι δὴ] Alterum argumentum exorditur simili ratione, ut prius fecit.

25. ἀναμνήσθῃ δι. Deinceps ἡγαῦ τότε καταπράχσασθαι dedi pro vulgato ἡγαῦ τότε καταπράξαι. In Paris. enim est ἡγαῦν τότε, in Eton. ἡγαῦντο τότε καταπράχσασθαι νῦν. Opponuntur sibi τότε (non τῶντο) et νῦν; et καταπράχσας dicitur, qui alteri quid perficit.

28. τὰ ταῦτα] Guelf. ταῦτα. deinde μετὰ τοῦν Paris. Eton.

ἢ τὴν ἀρχὴν] Articulum ex Eton. adjecti.

29. ὑπήκοοι] Vulgatum ὑπήκοοι ita correxit Leonclavius, eamque scripturam in Codicibus reperisse se testatur Muretus.

ἀρχεσθαι] Paris. Eton. ἀρξασθαι. deinde ἐλεύθεροι γίγνεται Eton.

30. Ποτέρως οὖν] Edd. vett. Guelf. οὖν omitunt, habet etiam margo Villois. φρονεῖν τὰ πρὸς σε] Paris. Eton. φρονεῖν τὰ πρὸς σε. Præterea Eton. φοβεῖσθαι ἂν εἰ αὐτοῖς. Deinde ἢ αὐτοῖς Edd. vett. Guelf.

κελεύεις] Vulgatum κελεύεις ex libris aliis ita correxit Muretus.

ἄλλους τε] Edd. vett. Guelf. ἄλλους τε. deinde ἐπὶ τοῖς βούλοις pro vulgatis πρὸς ἢ σὺ βούλοις dedi ex margine Steph. Paris. Eton. Tot enim monosyllaba vocabula orationem non celerem sed scopas faciunt.

παραγίγνεται] Ita liber Paris. quod postulat tempus toties antecedens ἂν. Miror vulgatum παραγίγνεται a Weiskio etiam toleratum.

ἄλλους σε] Pronomen emitunt

δι' ἀπιστίαν ἐκ τῶν νῦν γεγενημένων, τούτους τε αὐτοῖς
 31 εὐνουστέρους εἶναι ἢ σοί; Ἀλλὰ μὴν οὐδὲν πλῆθει γε
 ἡμῶν λειφθέντες ὑπεῖξάν σοι, ἀλλὰ προστατῶν ἀπορία.
 Οὐκοῦν νῦν καὶ τούτο κίνδυνος, μὴ λάβωσι προστάτας
 αὐτῶν τινὰς τούτων, οἱ νομίζουσιν ὑπὸ σοῦ ἀδικεῖσθαι, ἢ
 καὶ τούτων κρεῖττονας τοὺς Λακεδαιμόνιους, εἰαν οἱ μὲν
 στρατιῶται ὑπισχυῶνται προθυμότερον αὐτοῖς συστρα-
 τεύεσθαι, εἰαν τὰ παρὰ σοῦ ἀναπράξωσιν, οἱ δὲ Λακε-
 δαιμόνιοι, διὰ τὸ δεῖσθαι τῆς στρατιᾶς, συναινέσωσιν
 32 αὐτοῖς ταῦτα. Ὅτι γεμὴν οἱ ὑπὸ σοι Θρᾶκες γενόμενοι
 πολὺ ἂν προθυμότερον ἴοιεν ἐπὶ σε ἢ σύν σοι, οὐκ ἄδελον·
 σοῦ μὲν γὰρ κρατούντος, δουλεία ὑπάρχει αὐτοῖς· κρα-
 33 τουμένου δὲ σοῦ, ἐλευθερία. Εἰ δὲ καὶ τῆς χώρας προ-
 νοεῖσθαι ἤδη τι δεῖ ὡς σῆς οὔσης, πωτέρως ἂν οἶε ἀπαθῆ
 κακῶν αὐτὴν εἶναι μᾶλλον, εἰ οὔτοι οἱ στρατιῶται, ἀπο-

Edd. vett. Guelf. Sequens γιγνη-
 μίων ex libro Brodæi et Eton. posui
 pro γιγνημίων solæco, quod toleravit
 tamen Weiske. Infra sect. 32. οἱ νῦν
 ὑπὸ σοι γιγνόμενοι erat, ubi νῦν cum E-
 ton. libro omisi.

31. οὐδὲν πλῆθει.] Guelf. Parif. E-
 ton. οὐδὲ πλῆθει. deinde λεφθέντες E-
 ton.

τοῦτο κίνδυνος.] An bene dicatur,
 dubius hæreo. τοῦτο abesse malim.

[Οὐκοῦν νῦν καὶ τούτο κίνδυνος. Cor-
 rigendum esse inserta præpositione
 διὰ ita: νῦν καὶ διὰ τοῦτο κίνδυνος, mo-
 nui supra in annotatione ad v. 9, 21.
 ubi est etiam de varietate scripturæ
 Codicum. En Epistola.]

λάβωσι πρ. ἀ. τινὰς.] Edd. vett.
 Guelf. λαβεῖν προστάτας τινὰς αὐ-
 τῶν.

ἀναπράξωσιν.] Eton. ἀναπράξασθαι
 habet, quod ad milites relatum pro-
 bari possit, sed vulgatum præfero, ad
 Lacedæmonios referendum. Cete-
 rum τὰ ex Parif. recte inseruit Zeune;
 idem ex eodem νῦν post σοῦ addidit,
 quod cum Weiskio omisi.

διὰ τὸ δεῖσθαι.] Vulgatum δεῖσθαι,

tanquam Ionicum, non Atticum,
 mutavi. Ita supra vii. 4, 8. δίνει
 correxit Ζεῦνε. δεῖσθαι est ii. 6, 13.
 vi. 4, 30. et alibi.

32. οἱ ὑπὸ σοι.] Edd. vett. Guelf.
 Eton. ὑπὸ σοι, quam scripturam ex-
 emplo Thucydidis i. 110. defendere
 conatur Abresch Dilucid. Thucyd.
 p. 113. sed Stephanus σοι ex Parif.
 dedit. Vulgo interfertur νῦν cum
 Eton. omisi. Cf. ad sect. 30.

προθυμότεροι.] Guelf. προθυμότεραι.
 33. παπὸν.] Eton. omisit; sequens
 ἰγκυλῶσι de creditore debitum repo-
 scente coram iudice dici notum et
 docui in Lexico Gr. Ifocratis exem-
 pla duo ex Trapez. p. 367. τὰς μὴν
 τραποσίαις δραχμὰς ἰγκυλῶσιν ἰπαι. et
 contra Euthyn. p. 402. οὐ χρεῖας ἰγκυ-
 λῶν posuit Hutchinson. Locus om-
 nium clarissimus est Demosthenis
 contra Apaturium p. 900. διὰ τὸ πῶ-
 ροι ἰπιδημῶν μὴ εἶναι διακείσθαι, ἀλλ'
 οὐδ' ἰγκυλῶσαι μὴ ἰπιδημῶν; — τῶν
 γὰρ τοιούτων ἰγκυλῶσιν πρῶτον τὰς
 ἀπαιτήσεις ποιῶνται ἀσπαστοὶ ἢ διακεί-
 σαι. Ceterum ἰγκυλῶσιν habet E-
 ton.

λαβόντες ἀ ἐγκαλοῦσιν, εἰρήνην καταλιπόντες αἰχιοῦντο, ἢ εἰ οὗτοί τε μένοιεν ὡς ἐν πολεμίᾳ, σύ τε ἄλλους πειρώσο πλείονας τούτων ἔχων ἀντιστρατοπεδεύεσθαι, δεομένους τῶν ἐπιτηδείων; Ἀργύριον δὲ ποτέρως ἀν πλείον ἀναλω- 34 θείη, εἰ τούτοις τὸ ὀφειλόμενον ἀποδοθείη, ἢ εἰ ταῦτά τε ὀφείλοιο, ἄλλους τε κρείττονας τούτων δέοι μισθοῦσθαι; Ἀλλὰ γὰρ Ἡρακλείδῃ, ὡς πρὸς ἐμὲ ἐδήλου, πάμπολυ 35 ταῦτο δοκεῖ τὸ ἀργύριον εἶναι. Ἡ μὲν πολὺ γέ ἐστιν ἔλαττον νῦν σοι καὶ λαβεῖν ταῦτο καὶ ἀποδοῦναι, ἢ, πρὶν ἡμᾶς ἐλθεῖν πρὸς σε, τὸ δέκατον τούτου μέρος. Οὐ γὰρ 36 ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον, ἀλλ' ἡ δύναμις τῶν τε ἀποδιδόντος καὶ τοῦ λαμβάνοντος. Σοὶ δὲ νῦν ἡ κατ' ἐνιαυτὸν πρόσδοδος πλείων ἐστίν, ἢ πρόσθεν τὰ παρόντα, ἀ ἐκέκτησο. Ἐγὼ μὲν, ὦ Σεύθῃ, ταῦτα, ὡς 37 φίλου ὄντος σαῦ προενοούμην, ὅπως σύ τε ἄξιος δοκοῖς εἶναι, ὧν οἱ θεοὶ σοι ἔδωκαν ἀγαθῶν, ἐγὼ τε μὴ διαφθαρείην ἐν τῇ στρατιᾷ. Εὐ γὰρ ἴσθι, ὅτι νῦν οὐτ' ἀν 38 ἐχθρὸν βουλόμενος ἐγὼ κακῶς ποιῆσαι δυνηθείην σὺν ταύτῃ τῇ στρατιᾷ, οὐτ' ἀν, εἰ σοι πάλιν βουλοίμην βοη-

ὡς ἐν πολεμίᾳ] Parif. et Eton. omit-
tunt ὡς. Præterea antecedens τι omit-
tit Eton.

34. ποτέρως] Eton. πότερον. deinde
εἰ ταῦτο Parif. et margo Steph.

ταῦτά τι ὀφείλοιο] Margo Steph.
Eton. ταῦτά σοι ὀφείλοιο. Parif. con-
tra habet ταῦτά σοι ὀφείλοιο. sed ni-
hil mutandum. Ita enim præce-
dente scissione erat εἰ οὗτοί τε μένοιεν,
σύ τε ἄλλους πειρώσο &c. Sequens τοῦ-
τοι omisit Eton.

35. Ἡρακλείδῃ] Eton. Ἡρακλίδης.

36. Οὐ γὰρ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων]
Ita cum Eton. scripsi. Vulgo erat
οὐ γὰρ ὁ ἀριθμὸς ὀρίζειν ἵσθι τὸ πολὺ.
Saltem ὁ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων scriben-
dum erat. Quid intersit inter ὁ ἀρι-
θμὸς ἐστὶν ὀρίζειν τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον
et inter ὁ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων τ. σ.
π. τ. δ. sciunt, qui Græce callent.

Scilicet deinceps malim etiam καὶ τὸ
ὀλίγον, repetito articulo. Contra τοῦ
ante λαμβάνοντος mox omisit Justina
cum Guelf.

πρόσθεν τὰ παρόντα] Eton. ἱμπε-
ρθῖν habet. Equidem τὰ πρόσθεν
παρόντα malim: τὰ πρόσθεν mole-
stum est cum πρόσθεν et ἀ ἐκείνη
iunctum. Quid si ἢ τὰ πάντα πρό-
σθεν ἀ ἐκείνη fuisse conijciam? Vi-
deo nunc etiam Weiskium incidisse
in τὰ πάντα.

37. φίλου ὄντος σαῦ] Vulgatum φίλος
σου ὄντος, σοῦ ex Parif. correxi.

δοκοῖς] Eton. δοκεῖς habet, sed se-
quitur διαφθαρείην.

38. ὅτι νῦν οὐτ' ἀν ἐχθρὸν] Ita Eton.
liber orationem vincit, quæ vulgo ita
magis diffipata legitur: νῦν ἴσθι, οὐτ'
ἀν ἐχθρὸν κακῶς ποιῆσαι βουλόμενος, δυ-
νηθείην σὺν &c.

39 θῆσαι, ἱκανὸς ἂν γανοίμην. Οὕτω γὰρ πρὸς ἐμὲ ἡ
 στρατιὰ διακείται. Καίτοι αὐτὸν σε μάρτυρα σὺν τοῖς
 θεαῖς εἰδόσι ποιοῦμαι, ὅτι οὔτε ἔχω παρὰ σοῦ ἐπὶ τοῖς
 40 στρατιώταις οὐδὲν, οὔτε ἤτησα πώποτε εἰς τὸ ἴδιον τὰ
 ἐκείνων, οὔτε ἂν ὑπέσχου μοι ἀπήτησα. Ὅμνυμι δέ σοι,
 μὴδ' ἀποδιδόντος δέξασθαι ἂν, εἰ μὴ καὶ οἱ στρατιῶται
 ἐμελλον τὰ ἐαυτῶν συναπολαμβάνειν. Αἰσχρὸν γὰρ ἦν
 τὰ μὲν ἐμὰ διαπεπραῆχθαι, τὰ δὲ ἐκείνων περιορᾶν ἐμὲ
 κακῶς ἔχοντα, ἄλλως τε καὶ τιμώμενον ὑπ' ἐκείνων.
 41 Καίτοι γε Ἡρακλείδῃ λῆρος πάντα δοκεῖ εἶναι, πρὸς τὸ
 ἀργύριον ἔχειν ἐκ παντὸς τρόπου· ἐγὼ δὲ, ὦ Σεύδη, οὐδὲν
 νομίζω γε ἀνδρὶ, ἄλλως τε καὶ ἄρχοντι, κάλλιον εἶναι
 κτῆμα, οὐδὲ λαμπρότερον, ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης καὶ
 42 γενναϊότητος. Ὁ γὰρ ταῦτα ἔχων πλουτεῖ μὲν ὄντων
 φίλων πολλῶν, πλουτεῖ δὲ καὶ ἄλλων βουλομένων γενέ-
 σθαι· καὶ εὖ μὲν πρᾶττων ἔχει τοὺς συνησθησομένους,
 43 εἰάν τις σφαλῇ, οὐ σπανίζει τῶν βοηθησόντων. Ἀλλὰ
 γὰρ εἰ μήτε ἐκ τῶν ἐμῶν ἔργων κατέμαθες, ὅτι σοι ἐκ
 τῆς ψυχῆς φίλος ἦν, μήτε ἐκ τῶν ἐμῶν λόγων δύνασαι
 ταῦτο γινῶναι, ἀλλὰ τοὺς τῶν στρατιωτῶν λόγους πάντας
 κατανόησον· παρῆσθαι γὰρ, καὶ ἤκουες, ἃ ἔλεγον οἱ ψέ-
 44 γειν ἐμὲ βουλόμενοι. Κατηγοροῦν μὲν γάρ μου πρὸς

39. οὔτε ἔχω] Ita Eton. Vulgo est
 οὔτε ἔχω. Sequens ἰσὶ τοῖς στρα-
 τιώταις *militum causa* vertit Hutchin-
 son, quem sequitur Halbkart. Equi-
 dem malim *militum nomine mihi da-
 tum*. Dictio paulo rarior et insolens
 mihi videtur.

40. γὰρ ἦν] Fuitne olim scriptum
 γὰρ ἦν? Deinceps περιῶδιν habet
 liber Brodæi, margo Steph. Parif.
 Eton. περιῶ Juntina. Postea καλῶς
 ἔχοντα Juntina.

41. πάντα δοκεῖ] Ita Parif. Vulgo
 εἶναι. deinde οὐδὲ νομίζω Juntina cum
 Guelf.

42. καὶ ἄλλων] Copulam omittunt
 Edd. vett. Guelf. Deinde συνεσθη-
 σόμενοι Eton.

43. λόγους πάντας] Ex margine
 Steph. Villoif. Guelf. Parif. Eton.
 πάντας addidi, πάντων adjungit liber
 Brodæi. Paulo antea τοῖς γε τῶν mal-
 lim.

43. εἰ ἔλαγον] Ita liber Brodæi, margo
 Steph. Parif. Eton. Vulgo est εἰ,
 Muretus δὲ malebat.

44. κατηγοροῦν] Eton. κατηγορεῖ-
 σθαι, quam formam pluribus in locis
 habet idem liber et mox sect. 48.

Λακεδαιμονίους, ὥς σὲ περὶ πλείονος ποιήσῃ, ἢ Λακε-
 δαιμονίους· αἱτοὶ δ' ἐνεκάλουν ἐμοὶ, ὥς μᾶλλον μέλει
 μοι, ὅπως τὰ σὰ καλῶς ἔχῃ, ἢ ὅπως τὰ ἐαυτῶν ἔφα-
 σαν δὲ καὶ δῶρα ἔχειν παρὰ σοῦ. Καίτοι τὰ δῶρα 45
 ταῦτα πότερον αἶε αὐτοὺς, κακόνοιάν τινα ἐνιδόντας μοι
 πρὸς τε, αἰτιάσθαι με ἔχειν παρὰ σοῦ, ἢ προθυμίαν
 πολλὴν περὶ σὲ κατανήσαντας; Ἐγὼ μὲν οἶμαι πάντας 46
 ἀνθρώπους νομίζουσιν, εὖνοιαν δεῖν ἀπακείσθαι ταύτῃ, παρ'
 οὗ ἂν τις δῶρα λαμβάνῃ. Σὺ δὲ, πρὶν μὲν ὑπηρετῆσαι
 τι σοὶ, εἰδέξω ἐμὲ ἡδέως καὶ ὄμμασι καὶ Φωνῇ καὶ ξε-
 νίοις, καὶ ὅσα ἔσονται ὑπισχνούμενος οὐκ ἐνεπίμπλαστο
 ἐπὶ δὲ κατέπραξας, ἃ ἐβούλου, καὶ γεγένησαι, ὅσον
 ἐγὼ ἐδυνάμην, μέγιστος, νῦν οὕτω με ἄτιμον ὄντα ἐν τοῖς
 στρατιώταις τολμᾷς περιορᾶν; Ἀλλὰ μὲν, ὅτι σοὶ δοῖται 47
 ἀποδῶναι, πιστεύω καὶ τὸν χρόνον διδάξειν σε, καὶ αὐτὸν
 γέ σε οὐκ ἀνέξουσθαι τοὺς σοὶ προεμένους εὐεργεσίαν ὁρῶν-

μᾶλλον μέλει μοι] Ita liber Brodæi, margo Steph. Paris. Eton. μᾶλλον ἰλείμην vulgo erat.

ἔφασαν δὲ καὶ] Omisi με, quod vulgo post δὲ interponitur, cum Eton.

49. ἰδόντας μοι] Vulgatum με ex Paris. et Eton. correxit Hutchinson.

46. νομίζουσιν, εὖνοιαν δεῖν ἀπακείσθαι] Vulgatum ἀνθρώπους εὖνοιαν δεῖν ἀπακείσθαι ex libris scriptis correxi. Scilicet margo Steph. Villosif. Paris. Eton. νομίζουσιν addunt. Pro δεῖν Junctina cum Guelf. Eton. et margine Villosif. δὲ dant, Castalio δὲ. denique ἀπακείσθαι dedit margo Villosif. Vulgatum ἀπακείσθαι olim in ἰσχυρίσθαι mutandum censueram ad Memorab. iv. 4. 18.

εἰ σοὶ, ἰδέξω μοι] Ita cum Eton. correxi vulgatum εἰ σοὶ μοι, ἰδέξω ἑδύς. Zeune Codicis varietatem hanc omiserat.

ἴσα ἴσους] Brodæi correctione ἴσους facile caremus. deinceps μὲν οὕτως ἄτιμον habent Edd. vet. Guelf. Postea ἐγὼ ante ἰδόντων omitit Eton.

47. διδάξω σε] Weiske pronomen

abesse malebat.

προεμένους εὐεργεσίαν ὁρῶντας] Edd. vet. Guelf. ἰδόντας dant. προεμένους olim mihi suspectum, nunc tentare non ausim propter locum Platonis in Gorgia sect. 75. καὶ προεδοὶ γὰρ δὲ σου τὴν εὐεργεσίαν ἂν μισθοῦ μόνου τούτου ἰσχυρῶν· ἄλλην μὲν γὰρ εὐεργεσίαν τις εὐεργισθεὶς, οἷον ταχὺς γινώσκων διὰ παιδοκρίβης, ἴσως ἂν ἀποστρέψῃ ἐν τῇ χάριτι, ἢ πείσῃ αὐτὴν εἰ παιδοκρίβης, καὶ μὴ ἐπιδίμνος αὐτῇ μισθὸν, δεῖ μάλιστα ἅμα μεταδιδόναι τοῦ τάχους λαμβάνει τὸ ἀργύριον—ἀλλὰ μόνῃ ἀσφαλὲς ταύτην τὴν εὐεργεσίαν προεδοῖαι, ἵππερ τῇ ἐντι δυνάσκει τις ἀγαθὸς ποιῆναι. Unde apparet significanter dici προεδοῖαι τινὶ εὐεργεσίαν, cum quis prior beneficium confert in aliquem, incertus an gratiam apud illum sit initurus. Male igitur Index Zeunianus phrasin interpretatur: liberalissimum erga aliquem esse. Hutchinson vertit locum: qui sua in te profuderunt beneficia.

[τοὺς σοὶ προεμένους εὐεργεσίας] Zeuniana interpretatio est ducta ex ἴσα-

τα ἐγκαλοῦντάς σοι. Δέομαι οὖν σοῦ, ὅταν ἀποδίδας, προθυμεῖσθαι ἐμὲ παρὰ τοῖς στρατιώταις τοιοῦτον ποιῆσαι, οἷόν περ καὶ παρέλαβες.

- 48 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης κατηράσατο τῷ αἰτίῳ τῷ μὴ πάλας ἀποδεδόσθαι τὸν μισθόν (καὶ πάντες τὸν Ἡρακλείδην ὑπώπτεισαν εἶναι) Ἐγὼ γάρ, ἔφη, αὐτὴν
49 διενεόηθην πῶποτε ἀποστερῆσαι, ἀποδώσω τε. Ἐπταῦθι πάλιν εἶπεν ὁ Ξενοφῶν Ἐπεὶ τοῖνυν ἀποδιδόναι βούλει, οὖν ἐγὼ σοι δέομαι δι' ἐμοῦ ἀποδιδόναι, καὶ μὴ περιιδεῖν με διὰ σε ἀνομοίως ἔχοντα ἐν τῇ στρατιᾷ οὖν τε, καὶ ὅτε
50 πρὸς σε ἀφικόμην. Ὁ δ' εἶπεν Ἀλλὰ αὐτὲ τοῖς στρατιώταις ἔσθ' δι' ἐμὲ ἀτιμότερος· ἂν τε μέγης παρ' ἐμοὶ, χιλίους μόνους ὀπλίτας ἔχων, ἐγὼ σοι τὰ τε χωρία ἀπο-
51 δώσω καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ἃ ὑπεσχόμην. Ὁ δὲ πάλιν εἶπε Ταῦτα μὲν ἔχειν οὕτως οὐχ οἷόν τε· ἀπόπεμπε δὲ ἡμᾶς. Καὶ μὲν, ἔφη ὁ Σεύθης, καὶ ἀσφαλέστερόν γέ
52 σοὶ οἶδα ὄν, παρ' ἐμοὶ μένειν, ἢ ἀπιέναι. Ὁ δὲ πάλιν εἶπεν Ἀλλὰ τὴν μὲν σὴν πρόνοιαν ἐπαινῶ· ἐμοὶ δὲ μένειν οὐχ οἷόν τε· ὅπου δ' ἂν ἐγὼ ἐντιμότερος ᾶ, νόμιζε, καὶ

dice Mori ad Editionem Lipsiensem anni 1775, quo utinam Zeune scriptus usus fuisset! Comparaverat Morus Demosthenem de Corona cap. 34. et Thucydidem ii. 43. ubi est de mortuis pro patria civibus: κάλλιστον ἔρριον αὐτῇ προέμεινοι. *En Epistola.*]

48. κατηράσατο] Parif. Eton. κατηγόρησατο. Sequens τῷ omittunt Edd. vett. Guelf. Post Ἡρακλείδην Eton. addit τῶν. In Edd. vett. Leoncl. Steph. est ἔσθην, verum dedit ex Eton. Hutchinsonson.

49. βούλει] Margo Steph. cum Parif. διανοῇ ἀποδιδόναι. deinde ἐγὼ σοι δέομαι Edd. vett. Guelf.

περιιδεῖν] Ita liber Brodæi. Vulgo est περιιδεῖν, quod non magis quam παρερῆν hac significatione frequenter batur Atticis.

ἀφικόμην] Vulgatum ἀφικόμενος cum Castalione correxi, consentiente margine Villois. ἀφικόμεθα dedit Stephanus. Zeune solœcismum defendere conatus est, quem sequitur Weiske, dubius tamen.

50. οὐτε τοῖς] Edd. vett. Guelf. οὐδὲν τοῖς. Sequens τὰ ἄλλα πάντα ex Eton. recepi. Vulgo erat πάντα omisso πάντα. Quæ post ὑπεσχόμεν sequuntur usque ad illa ἃ δὲ σέλιον ἔστιν Ἀλλὰ, desunt in Eton. libro.

51. ἔχων οὕτως οὐχ οἷόν τε] Vertunt: non jam mihi est integrum manere. Hutchinson: fieri non potest, ut hæc ita se habeant. Contra Weiske sensum esse ait: Hæc (a te mihi promissa) loca ut hac conditione obtineant, fieri non potest. Quem sequitur Hallkart.

σοὶ τὸ αὐτὸ ἀγαθὸν ἔσσεσθαι. Ἐπεὺθ' ἐν λέγει Σεύθης· Ἄρ- 53
γύριον μὲν οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἡ μικρόν τι, καὶ ταῦτό σοι δίδω-
μι, τάλαντον· βοῦς δ' ἑξακοσίους καὶ πρόβατα εἰς τετρα-
κισχίλια καὶ ἀνδράποδα εἰς ἑκοσι καὶ ἑκατόν. Ταῦτα 54
λαβὼν, καὶ τοὺς τῶν ἀδικησάντων σε ὁμήρους προσλαβὼν,
ἄπιθι. Γελάσας ὁ Ξενοφῶν εἶπεν· Ἦν οὖν μὴ ἐξικνῆται
ταῦτα εἰς τὸν μισθόν, τίνος τάλαντον φήσω ἔχειν; Ἄρ'
οὐκ ἔτι δὴ μοί ἐστιν ἀπίοντι ἄμεινον φυλάττεσθαι τοὺς πέ-
τρους; Ἦκουες δὲ τὰς ἀπειλάς. Τότε μὲν δὴ αὐτοῦ ἔμειναν.

Τῇ δ' ὑστεραία ἀπέδωκεν αὐτοῖς, ἃ ὑπέσχετο, καὶ 55
τοὺς ταῦτα ἐλάσσοντας συνέπεμψεν. Οἱ δὲ στρατιῶται
τέως μὲν ἔλθογον, ὡς Ξενοφῶν οἴχοιτο πρὸς Σεύθην οἰκή-
σων, καὶ ἃ ὑπέσχετο αὐτῷ ἀποληφόμενος· ἐπεὶ δὲ αὐ-
τὸν ἤκοντα εἶδον, ἤσθησάν τε καὶ προσέθεον. Ξενοφῶν 56
δ' ἐπεὶ εἶδε Χαρμῖνον καὶ Πολύνεικον· Ταῦτα, ἔφη,

53. ἀδικησάντων] Thynorum. Cf. cap. 4, 14, 21.

54. ἔλασσε] Parif. Eton. ἔλασσε
habent, quod recipere antea non au-
debam, quoniam simile exemplum
nondum repperam. In Thucydide
i. 70. ad verba καὶ ἔργη οὐδὲ σάουγ-
καῖα ἔλασσε, annotat Scholiastes
græcus quorundam Codicum non
optimorum ἔλασσε esse positum pro
ἀρκεῖν, sed notio illa ibi locum non
habet, et annotationem non habent
libri præcipui scripti. Helychius ἔ-
λασσε etiam ἔλασσε, εἰσδύμενον in-
terpretatur. Stephanus Thesaurus ex
Budæo retulit Luciani ἔλασσε
πρὸς τὸν χρεῖαν et πρὸς τὸ δῖον, etiam
ex Basilii Hexaemero affert pro ἔλα-
σσε positum: sed exempla vetustiora
desiderabam. Tandem reperi in Pla-
tonis Protagora p. 89. ἂν μὲν ἔλασσε
τὰ ἀριστερά χεῖρματα—εἰ δὲ μὴ, καὶ τὰ
ἐνὶ φίλῳ παραναλισκόντες.

Ἄρ' οὐκ, ἰσχυρὰ μοι καὶ ἰσχυρὸν
ἔστιν ἀπίοντι] Quoniam mihi abeundi
periculum imminet, vertunt. Mihi
græca nec satis integra, et languere
oratio videtur. Codices Brodæi et

Eton. offerunt: Ἄρ' οὐκ ἔτι δὴ μοί ἐστι
ἀπίοντι ἔμεινον. in quo me ἔτι offen-
dit, quod alienum videtur esse ab
h. l. Malim Ἄρ' οὐ τότε δὴ μοί ἀπίοντι
ἔμεινον. Interim scripturam Codi-
cum ut meliorem adscivi. Vulgata
enim est inepta. Loquitur enim de
abitu Xenophontis ex Seuthæ castris
et periculo imminente abeundi, cum
ipsa Xenophontis oratio antecedens
repræsentet eum in exercitu Græco-
rum et mercedis exigua partem
militibus afferentem et distribuen-
tem.

τοὺς πέτρους] Ex Parif. libro vul-
gato ἰχθρὸς substituit Stephanus.
Cf. vii. 6, 10.

ἱμῶν] Margo Steph. liber Bro-
dæi, Parif. Eton. ἱμῶν. quod ad Xe-
nophontem referendum esset. At sic
sequens ἀπὸ δυνάμει, ad Seuthen refe-
rendum, fit ambiguum.

55. ἀπὸ δυνάμει] Ex libro Eton. ἀπὸ
δυνάμει te scripsit Zeune. Deinceps ὡς
Σεύθην ἂν οἰκίσαι Parif.

56. Χαρμῖνον καὶ] Ex Eton. Χαρμῖ-
νόν τι καὶ dedit Zeune.

καὶ σέσωσται δι' ὑμᾶς τῇ στρατιᾷ, καὶ παραδίδωμι αὐτὰ ἐγὼ ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ διαθέμενοι διάδοτε τῇ στρατιᾷ. Οἱ μὲν οὖν, παραλαβόντες καὶ λαφυροπύλας καταστήσαντες, ἐπώλουν, καὶ πολλὴν εἶχον αἰτίαν.

57 Ξενοφῶν δὲ οὐ προσήει, ἀλλὰ φανερός ἦν αἰκάδε παρασκευαζόμενος· οὐ γάρ πω ψῆφος αὐτῷ ἐπῆκτο Ἀθήνησι περὶ φυγῆς. Προσελθόντες δὲ αὐτῷ οἱ ἐπιτήδευοι ἐν τῷ στρατεύματι, ἐδέοντο μὴ ἀπελθεῖν, πρὶν ἂν ἀπαγάγῃ τὸ στράτευμα, καὶ Θίμβρωνι παραδοίῃ.

CAP. VIII.

ΕΝΤΕΤΘΕΝ διέπλευσαν εἰς Λάμψακον· καὶ ἀπα-
τᾷ τῷ Ξενοφῶντι Εὐκλείδης, μάντις Φλιάσιος, Κλεαγέ-
ρου υἱὸς, τοῦ τὰ εὐύπνια ἐν Λυκείῳ γεγραφότος. Οὕτως

δι' ὑμᾶς] Parif. δι' ἡμᾶς, quod prudentia Xenophontis indignum.

διαδίμενον] Ita vulgatum διατιδίμε-
νον ex Eton. correxi.

57. *καὶ φωνῆς*] De exilio Xenophontis dixi in Epimetro ad v. 3, 8. Addo nunc locum Scholii ad Dionis Orat. 63. ubi brevitatis Laconice exempla plura refert, inter quae est etiam hoc : καὶ Περσέωντος φωναυδίστος : Περσὶν ἰθυναυδίστη. Idem Dion Orat. viii. p. 275. refert Diogenem Sinopenensem Athenas advenisse οὐκ ὀκνησάντων καὶ παρὰ τὸν αὐτὸν ἐκ τῶν Σακερῶντος ἰσχυρῶν καὶ γὰρ Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτὲα καὶ Ἀρχιμῆδα καὶ Ἀντιόχῳ καὶ τοῖς Μαγαρίαι Εὐκλείδῃ οὗτος δ' ἴθυνα διὰ τὴν μετὰ Κίρου στρατίαν. Unde discimus Euclidem philosophum cum Xenophonte Cyri castra secutum et pariter a patria, ut Xenophon ab Atheniensibus, exilio multatum fuisse. Ad quem locum Scholiastes a Morello excerptus haec habet : Κίρου λεγόν, ὃ συνιστάμενος Κλέαρχον, οὗ δολοφονήσαντος Περσὶν δὲ Γρύλλων τὴν περιελάττον στρατίαν ἐλ μίσσης Περιέδης τοῖς Ἕλλησιν αἰσίουσιν ὁ Διόν. ubi vitiosum Codicis *καὶ* λέγοντος inapte Morellius in Σπένσιν mutavit.

tari voluit.

σπαρταίῃσι] Parif. Eton. σπαρ-
ταίῃσι. Deinde *καὶ ἐς ἀστυδίῃσι* re-
cipi ex Eton. Vulgo deerat *αἱ*, quod
etiam absque librorum auctoritate
addendum fuit, poscente usu scripto-
rum Atticorum, quem exemplis pos-
tearum docuit Vigerus p. 443. Addo
igitur locum Thucydidis ii. 6. *καὶ ἐς*
τοῖς καὶ ἀπὸρ βουλεύουσιν κατὰ ἀστυ-
τάτας in Gorgia sect. 18. *καὶ ἐς*
ἀστυτάτας ἀστυνόμενοι ὁ ἰσχυρὸς.

1. τὰ ἰόντων] *Qui scripsit Ebor de somniis in Lyceo*, interpretatur Brodæus. *Ionæus* in Cod. Regis B. C. scriptum reperit Larcher, unde Toepf. Epist. Critic. p. 48. excusipit *ἰόντων* receptum a Zenio, quod ille interpretatur *partes adium anteriores*, Larcher *la façade de Lycei*, quas, cum adpescui prætereunium pateret, ornare opere testorio seu pictorio concedere soliti sint veteres. Laudant Casaubonum ad Theophrasti Char. 21. Hic posuit loca Homericæ Iliadis Θ. 435. Odyssei A. 42. X. 127. et eorum Hedychi *Ἰόντων, τὰ κατὰ τὴν τοῦ σπύλου φαεινότητά, καὶ ἐκ τῆς ἀντιόρουσις ἑκὰς τὴν ἐνέαντον.* Ex locis Homericis diligenter

τυνῆδετο τῷ Ξενοφῶντι, ὅτι ἐσέσωστο· καὶ ἡρώτα αὐτὸν, πόσον χρυσίον ἔχει. Ὁ δὲ αὐτῷ ἐπομόσας εἶπεν, ἥ μὴν² ἔσσεσθαι μὴδ' ἐφόδιον ἱκανὸν οἴκαδε ἀπιέναι, εἰ μὴ ἀποδοῖτο τὸν ἵππον, καὶ ἃ ἀμφὶ αὐτὸν εἶχεν. Ὁ δὲ αὐτῷ οὐκ ἐπίστευεν. Ἐπεὶ δὲ ἔπεμψαν Λαμφακηναῖοι³ τῷ Ξενοφῶντι, καὶ θύων τῷ Ἀπόλλωνι παρεστήσατο τὸν Εὐκλείδην, ἰδὼν τὰ ἱερεῖα ὁ Εὐκλείδης εἶπεν, ὅτι πείθοιτο αὐτῷ, μὴ εἶναι χρήματα. Ἀλλ' οἶδα, ἔφη, ὅτι, καὶν μέλλῃ ποτὲ γενήσεσθαι, φαίνεται τι ἐμπόδιον, εἰ μὴδὲν ἄλλο, σὺ σαυτῷ. Συνωμολόγει ταῦτα ὁ Ξενοφῶν. Ὁ⁴ δὲ εἶπεν· Ἐμπόδιος γάρ σοι ὁ Ζεὺς ὁ Μειλίχιός ἐστι· καὶ ἐπῆρετο, εἰ ἤδη ποτὲ θύσειεν, ὥσπερ οἴκοι, ἔφη, εἰώθειν ἐγὼ ὑμῖν θύεσθαι καὶ ὀλοκαυτεῖν. Ὁ δὲ οὐκ ἔφη, ἐξ ὅτου ἀπεδήμησε, τεθυκέσαι τούτῳ τῷ θεῷ. Συνεβού-

comparatis ab Heynio ad Il. viii. p. 491. apparet parietes et muros domus, cubiculi, tentorii esse interiores, qui per fores apertas lucem accipiebant. Auctoritatem scriptoris profasci nondum vidi allatam. Contra Weiske: *Eregius artifex esse potuit, qui præclara facultate et arte somnia e portis corneis et eburneis Odysseas* T. 562. seqq. *vel pedibus egressa* (Iliad. B. 8. et 16.) *vel alis elata* (Eurip. Hecubæ 71.) *pinxerit. Donec* ἰωάννη aliquo Codice confirmetur, ἰωάννη, ut materiam arte pictoris in primis dignam, servanda censco: Somnia Homericæ in Lyceo picta quid sibi voluerint, aliis quaerendum transmittito; Somni simulacra et picturas a scriptoribus antiquis, præcipue Pausania, commemoratas novi, sed et ipsius Ὀπίου ἀγαλμα in templo Ἀἰσουλῆς in Corinthiacorum cap. 10. scd. 2.

2. ἰωάννη] Eton. ἰφῆ, et deinceps habet ἡ μὴν αἰεσθαι μὴδ' ἐφόδιον ἱκανὸν οἴκαδε ἀπιέναι, εἰ μὴ ἀποδοῖ. unde αἰεσθαι in locum vulgati ἀπείναι recepi.

τὸν ἵππον] Aelianus variae historiae iii. 24. Λίγισται ὁ τοῦ Γρύλλου τὴν μὴν

ἀσπίδα ἀργολικὴν ἔχειν, τὸν δὲ θάρακα ἄρτικόν, τὸ δὲ κράτος βουτυρογλῆς, τὸν δὲ ἵππον ἰσθαυροῖον. Quæ narratio an ad expeditionem Asiaticam hanc referri possit cum Interpretibus Xenophontis, dubito.

3. δ' ἔπεμψαν Λαμφακηναῖοι] Edd. vett. Guelf. δὲ πεμψάντων Λαμφακηναίων.

καὶ θύων] Liber Eton. καὶ ἰωάννη habet; quod ferri potest.

τὰ ἱερεῖα] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgatum ἱερεῖα cum Zeunio servavit Weiske, tamen interpretatus: *vitimas neque neque eximias neque multas*. At hæ dicendæ erant ἱερεῖα. Vulgatum si retineas, tum statuas necesse est vatem ex inspectis demum extis paupertatem Xenophontis intellexisse. Ferrem, si vates inde conjecisset de statu futuro Xenophontis.

4. Ἐμπόδιος γάρ] Margo Steph. Paris. Eton. ἐμπόδιον habent. Deinde φησὶ αἰεσθαι margo Steph.

ἰωάννη] Philasius ergo Euclides Athenis debebat cum Xenophonte, ejusque sacris adesse ut vates solebat. Hinc amicitia utriusque et familiaritas orta fuisse videtur.

λευσεν οὖν αὐτῷ θύεσθαι καὶ αἰ εἰῶθει, καὶ ἔφη συνή-
δουσι ἐπὶ τὸ βέλτιον. Τῇ δὲ ὑστεραία ὁ Πανοφῶν προελ-
θὼν εἰς Ὀφρύνιον ἐθύετο, καὶ ὠλοκαύτει χοίρους τῷ πα-
τρὶ τῷ νόμῳ· καὶ ἐκαλλιέρει. Καὶ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀφι-
κνείται Βίτων καὶ ἄμα Εὐκλείδης, χρήματα δῶσοντες τῷ

καὶ δ' εἰῶθαι] Hæc verba ex mar-
ginē Steph. Paris. Eton. adjeci.

5. Ὀφρύνιον] Viri docti comparant
Ophrynum Troadis, de quo Herodo-
tus vii. 43. de Xerxe ab Illo abeunte:
ἰδιόθεν ἰσχυρόν, ἐν ἁριστερῇ μὲν ἀπὸ τοῦ
γον' Ῥοίτιον πῶλον καὶ Ὀφρύνιον καὶ
Δάρδανον, ἅτερ δὲ Ἀβύδου ἱμερὲς ἔστι,
ἐν δὲ τῇ δὲ Γίργουδος Ταναρούς. Quod si
Xenophon Lampfaco profectus huc
fuit, satis longum iter fecisse putan-
dus est; eumque id iter ob ceremo-
niarum solemnitate aliquam nobis
ignotam hodie fecisse, conicere licet
ex pietate hominis satis nota in deos.
Græcus tamen exercitus potuit spa-
tio satis longo remotus ab urbe
Lampfaco castra posuisse in vicinia
Ophrynii: vel sic tamen causa pec-
uliaris aliqua Xenophonti fuisse vi-
detur, ut sacrificium Jovi Milichio
in urbe Ophrynio perageret. Oppi-
dum Troadis nominat etiam Demo-
sthenes p. 899. et Harpocratio ex
Androtione.

ὠλοκαύτει] In Cyrop. viii. 3, 24.
bis est ἱθύειν καὶ ὠλοκαύτουν ταύρους
—ἱθύειν.

χοίρους] Larcher putat esse placen-
tas (speciem porcorum referentes.
Thucydidem enim tradere i. 126.
Jovi Milichio sacrificata esse non ἱ-
θύειν, sed θύματα ἱπυχύρια, quæ Scho-
lia interpretantur τινὰ πύματα εἰς
ζῶνι μέρει τινος κτήνους. Addit He-
rodotum ii. 47. de Ægyptiis narran-
tem: οἱ δὲ πάντες αὐτὰν ὑπὸ Ἀσθίνης
βίον στακίνας πλάκωντες δις καὶ ἑκατό-
σαντες ταύτας θύουσι. Pollux vi. 76.
genus placentæ, βοῆς nominatum,
memorat, quod offerebant Apollini,
Dianæ, Hecatzæ et Selenæ. Plura
ejusmodi habet exempla Toup. E-
mend. p. 36. ed. Lips. Sed quid est,
cur diutius immobrem conjecturæ levi
vel illustrandæ vel refellendæ? Le-
vitate enim arguit ipse locus Thu-
cydides, ubi est ἢ τῷ παιδαμὶ θύουσι,

πολλὰ οὐχ ἱθύειν, ἀλλὰ θύματα ἱπ-
χύρια. Scilicet jam olim movit
egregius Hemsterhusius ad Luciani
Timonem p. 78. ubi est παρ' ᾧ λαμ-
πρῶς εἰῶθαι ἱεράζειν τὰ Διόσκη,
Scholiasten græcum in Thucydide
scriptum reperisse παιδαμὶ ἱεράζειν,
θύουσι δὲ πολλοί. Præterea suspicatur
Pollucem i. 26. in Thucydide pro
ἄλλα θύματα scriptum legisse ἄγνὰ
θύματα. Certe vulgatum πολλοί sig-
nificat non omnes, sed antiquioris
ritus tenaces vel pauperiores θύματα
ἱπυχύρια sacrificasse Jovi. Scholia et-
iam τὰ ἱθύειν oves, πρῶτα, inter-
pretantur, quod cum Xenophontis
narratione non convenit. Cum igitur
constet, Diasis Jovi Milichio non
ab omnibus Atheniensibus, sed a
pauperibus tantum aut antiquarum
ceremoniarum observantibus fuisse
θύματα vel θύματα sacrificata, quid
cogit nos in Xenophonte porcos in-
telligere στακίνας vel genus placen-
tæ (speciem porcorum referentes? Ri-
tum patrium, quem Xenophon me-
morat, (πατρίῳ νόμῳ, Eton. liber
πατρίῳ habet) censæ ad verbum
ὠλοκαύτει referendum esse. In cete-
ris enim sacrificiis partes victimarum
opimæ tantum diis oblatæ comburi
solebant.

6. Βίτων καὶ—Εὐκλείδης] Paris. E-
ton. Bίων et mox Eton. Εὐκλείδης.
qui Euclides si idem, uti videtur, est,
qui capitis initio nominatur, bene
notus et familiaris Xenophonti fuisse
debet, quod arguit ipsa narratio an-
tecedens. Sequens igitur ξυνόνται,
si de inita hospitii necessitudine in-
telligendum est, non tam ad Eucli-
dem quam ad Bitonem referendum
videtur. Fortasse etiam hospitii jus
Euclides solenne adjungere voluit
veteri familiaritati, ut amico nomine
ξυνίου equum sua pecunia redemptum
posset reddere. De verbo ipso dicitur
ad fest. 8.

στρατεύματι· καὶ ξενούνται τε τῷ Ξενοφῶντι, καὶ ἵππον, ὃν ἐν Λαμψάκῳ ἀπέδοτο πενήκοντα δαρεικῶν, ὑποπτεύοντες αὐτὸν δι' ἔνδειαν πεπρακέναι, ὅτι ἤκουον αὐτὸν ἡδυσθαι τῷ ἵππῳ, λυσάμενοι ἀπέδωσαν, καὶ τὴν τιμὴν οὐκ ἤθελον ἀπολαβεῖν.

Ἐνταῦθεν ἐπορεύοντο διὰ τῆς Τροίας, καὶ ὑπερβάντες τὴν Ἰδὴν, εἰς Ἀντανδρὸν ἀφικνῶνται πρῶτον· εἶτα παρὰ θάλατταν πορεύόμενοι τῆς Λυδίας, εἰς Θήβης πεδίον. Ἐνταῦθεν δι' Ἀτραμυττίου καὶ Κερτονίου παρ' Ἀταρνείας εἰς Καῖκου πεδίον ἐλθόντες, Πέργαμον καταλαμβάνουσι τῆς Μυσίας.

Ἐνταῦθα δὲ ξενῶνται Ξενοφῶν παρ' Ἑλλάδι, τῇ Γογ-

7. Τροίας] Margo Steph. Parif. Eton. Regii B. C. Τρωάδος. Sed viri docti opposuerunt locum Stephani Byz. Τροία χώρα Ἀσίας, ἡ πρῶτη τῶν Ἰδαίων, ὅσα Τισσαρίης, ὅσα Τροία.

Λυδίας] Margo Steph. liber Brodæi, Parif. Eton. Ἀσίας. Strabo libro xiii. τὸ Θήβης πεδίον post bellum Trojanum a Lydis occupatum fuisse refert, et Scylax in Lydiæ urbibus numerat Adramytium, Atarneæ &c.

Θήβης πεδίον] Nominat item Hellenicor. iv. 2, 41. juxta Pergamum Polybius xvi. 1. Accuratius designat Aristoteles de Ventis, Cæciam referens a Lesbii vocari Θηβαίαν, quod a Thebæ campo faret: ἀπὸ Θήβης πεδίου τοῦ ὅπου τὸν Ἑλλαιτικὸν πόλεμον τῆς Μυσίας.

8. Ἐνταῦθεν] Guelf. δι' addit, et cum Junta deinceps Ἀδραμυτιῶν dat. In Thucydidis v. 1. Ἀδραμυτιῶν libri scripti et editi habent, item viii. 108. Varietatem scripturæ in hoc urbis nomine annotavit olim Stephanus Byzantinus.

Κερτονίου] Edd. vett. Guelf. Κερτονίου. Parif. Regii B. C. Κερτονῶ διώσαντες εἰς Καῖκου πεδίον. Eton. pariter Κέρτων διώσαντες εἰς Κ. Urbem Certonium præter nostrum nemo nominavit; hinc Hutchinson in ejus loco nomen Καρίην ex Herodoti vii. 42. vel Κητόνιον, quod Theopompus

apud Steph. Byz. πόλεον μεταξὺ Μουσίας καὶ Λυδίας esse ait, rependendum esse suspicatur. Locus Herodoti hic est de Xerxe Sardibus profecto: ἰσχυρίζομαι τὴν ἰδὴν ἐκ τῆς Λυδίας ὁ στρατὸς ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς Καῖκου καὶ τὴν γῆν τὴν Μυσίην· ἀπὸ δὲ Καῖκου ἰσχυρόμενος, Κάρινος ἔσθ' ἔχει ἐν Ἀριστιῇ, διὰ τοῦ Ἀταρνείας εἰς Καρίην πόλιν, ἀπὸ δὲ ταύτης διὰ Θήβης πεδίου ἰσχυρίζομαι, Ἀδραμυτιῶν εἰς πόλιν καὶ Ἀντανδρὸν τὴν Πιλαργίδα παραμυβόμενος· τὴν Ἰδὴν δὲ λαβὼν εἰς Ἀριστιῇν χώραν εἰς τὴν Ἰλιδά γῆν. Vides situm egregie convenire. Carinem et Certonium in Mannerti Geographia omisissæ video. Sed in Xenophontis loco hoc mira librorum optimorum varietas vitii nescio quid arguere mihi videtur.

Μυσίας] Ita liber Brodæi, Parif. Eton. Ante Hutchinssonum erat Λυδίας, quod in Ἀσίας de conjectura Leonclavii mutavit Welfiana.

ξενῶνται] Index Zeunianus *deverti apud hospitem* interpretatur; Hutchinson *hospitio excipit*. Supra sect. 6. καὶ ξενούνται εἰς τὴν Ξενοφῶντι Αμαζεύς vertit *invitarunt Xenophontem*, Leonclavius *hospitii necessitudinem inveniunt*, Atque ita Plato Legum i. p. 41. ed. Bip. τότε οὐκ ἐξινάθουσιν ἑμῶν οἱ πύργοι ἡμῶν, καὶ ἰδοῦσιν ἐκ τούτων ἵνα γῆν ἡμῶν καὶ οἱ ἥριστεροι ἔχουσι γούνη. ubi Ficinus male vertit: *hospitales ef-*

- γύλου τοῦ Ἑρστρεῖως γυναικί, καὶ Γοργίωνες καὶ Γοργύ-
 9 λου μητρί. Αὕτη δὲ αὐτῷ Φράζει, ὅτι Ἀσιδάτης ἐστὶν
 ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνὴρ Πέρσης· τούτων ἔφη αὐτὸν, εἰ ἔλθῃ
 τῆς νυκτὸς σὺν τριακοσίοις ἀνδράσι, λαβεῖν αὐν καὶ αὐτὸν
 καὶ γυναῖκα καὶ παῖδας καὶ τὰ χρήματα· εἶναι δὲ
 πολλά. Ταῦτα δὲ καθηγησομένους ἔπεμψε τὸν τε αὐ-
 τῆς ἀντιφίον καὶ Δαφναγόραν, ὃν περὶ πλείστου ἔπαεῖτο.
 10 Ἐχων οὖν ὁ Ξενοφῶν τούτους παρ' ἑαυτῷ, ἐθύετο. Καὶ
 Ἀγασίας ὁ Ἡλεῖος μάντις παρὼν εἶπεν, ὅτι κάλλιστα
 εἶεν τὰ ἰσθὰ αὐτῷ, καὶ αἱ ὁ ἀνὴρ αὐν ἀλώσιμος εἴη.
 11 Δειπνήσας οὖν ἐπορεύετο, τοὺς τε λοχαγοὺς τοὺς μά-
 λιστα φίλους λαβὼν καὶ πιστοὺς γεγενημένους διαπαν-
 τος, ὅπως εὖ ποιήσαι αὐτούς. Συνεξέρχονται δὲ αὐτῷ
 καὶ ἄλλοι βιασάμενοι, εἰς ἑξακοσίους· αἱ δὲ λοχαγοὶ
 ἀπῆλανον, ἵνα μὴ μεταδοῖεν τὸ μέρος, ὥς ἐτοίμων δι
 χρημάτων.
 12 Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο περὶ τὰς μέσας νύκτας, τὰ μὲν
 πέριξ ὄντα ἀνδράποδα τῆς τύρσιος καὶ χρήματα πλείστα

facti complexi sunt. Moeris Atticista
 Platonium ἱερώδην interpretatur
 ἱερώδην καὶ ἱερωδόδην. Aeschylus
 Suppl. 940. οὐ γὰρ ξινῶμαι τοὺς Διὶ
 συλλήτας. i. e. in ξινῶν numero non
 habeo nec recipio. Hesychius ξινῶ-
 σιναι interpretatur ὑπαδίδεσθαι. Euripides
 Alceste. 69. ξινῶντις τοῖς ἰν
 Ἀθήνῃς δέμοις, ubi est hospitio excipi
 et deserti in hospitium. Sed Ionis
 versu 820. ξινῶντις δὲ τῇ Δελφῶν δι-
 δωκῶν ὑπερίφην est hospitii jus contrahere
 cum aliquo et sub ejus fide tradere rem
 servandam. Puer hospiti traditus ἱε-
 ρωμῶνις dicitur. In fragmento X. Aeg-
 gei πῶς οἱ φῶμεν γαῖαν ἡλλοιωνότα
 πῶς ξινῶνται; est hospitii necessitudi-
 nem petere et contrahere cum aliquo.
 Idem Hippolyti 1085. ξινῶνται po-
 suit pro ἀπεξινῶνται peregre abducti.
 Herodoti locum in Eratone posuit
 Budæus: πῶς γὰρ αὐταὶ μέλιται
 ἀλλήλων ἱερώδην i. e. inter se hos-

piti jure conjuncta fuerunt.

τοῦ Ἑρστρεῖως γ. καὶ Γορ. καὶ Γορ-
 γύλου] Hæc in Junt. desunt; in
 margine Guelf. manus secunda addi-
 dit. De his nominibus dictum fuit
 ad initium libri tertii Hellenicorum.

9. Ἀσιδάτης] Cyropædia vi. 3, 32.
 Ἀσιδάτης, Codex Altorf. Ἀσιδάτης,
 Ctesiae Persica c. 9. Ἀσιδάτης nomi-
 nant, Ἀσιδάτης ex Ctesia Diodorus
 ii. 34.

καὶ αὐτὸν] Guelf. αὐτὸν τι habet.

10. Ἀγασίας] Margo Steph. Paris.
 Eton. Βασίας habent. Forte librarii
 nomen Agasias Stymphalii notius,
 etiam ex sect. 19. huc transtulerunt
 Βασίας Ἀγασίας supra iv. 1, 18. inter
 milites nominatur.

11. φίλους] Margo Steph. ineptum
 φίλους offert.

εὖ ποιήσαι] Equidem ποιήσαι vel
 ποιήσας scriptum malim.

ἀπέδρα αὐτοὺς παραμελῶντας, ὡς τὸν Ἀσιδάτην αὐτὸν
 λάβοιεν καὶ τὰ ἐκείνου. Πυργωμαχεῦντες δὲ ἐπεὶ οὐκ 13
 ἰδύνατο λαβεῖν τὴν τύρην, (ὑψηλὴ γὰρ ἦν, καὶ μεγά-
 λη, καὶ προμαχεῶνας καὶ ἄνδρας πολλοὺς καὶ μαχί-
 μους ἔχουσα) διορύττειν ἐπεχείρησαν τὸν πύργον. Ὁ δὲ 14
 τοῖχος ἦν ἐπὶ ἑκτῷ πλίνθων γήινων τὸ εὖρος. Ἄμα δὲ
 τῇ ἡμέρᾳ διαφώρυκτο· καὶ ὡς τὸ πρῶτον διαφάση, ἐπά-
 ταξεν ἔνδοθεν βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μη-
 ρὸν τοῦ ἐγγυκάτω· τὸ δὲ λοιπὸν ἐκτοξεύοντες ἐποίουν μὴδὲ
 παρίεναι ἔτι ἀσφαλὲς εἶναι. Κεκραγόντων δὲ αὐτῶν καὶ 15
 πωρυσσόντων, ἐκβοηθῶσιν Ἰταβέλιος μὲν ἔχων τὴν ἐαυ-
 τοῦ δύναμιν, ἐκ Κομανίας δὲ ὀπλῖται Φρουροί, καὶ ἰπ-

13. *προμαχεῶνας*] Ex Guelf. hoc vulgato *προμαχέας* substitui. Eandem formam libri scripti habent in Polluce i. 170. vii. 120. et apud Herodotum. Utramque formam annotavit Suidas.

14. Ὁ δὲ τοῖχος] Margo Steph. τοῦ δὲ τοῖχος habet.

γήινων] Supra iii. 4, 7. *περμασὶ γήινω* dicuntur. Ita γήινος τοῖχος, ἀγγύων et similia dicuntur. Weiske γήινος eandem esse censet, quæ ἰσται dicuntur; quoniam in pertundendo muro dimidiam fere noctem hibernam Græci transegerint.

τοῦ εὖρος] Certæ mensuræ nomen πλίνθος h. l. esse censuit Weiske, miratus neminem interpretum mensuræ rationem tetigisse vel indicasse. Ipse ex loco Vitruvii ii. 3. et Plinii xxxiv. 14. ubi est: *quæ sunt publica opera, pentadecro*, (latere) *quæ privata, tetradecro struuntur*, colligit murum turris, (quam ad publica opera refert) fuisse decem pedum seu 5 X 8. palmorum. Horum nempe quartam partem decem esse pedes; pedem enim continere 16. digitos seu 4. palmos. Equidem πλίνθου nomen mensuræ genus certum significasse unquam, non credo: nec laterum eandem ubique mensuram fuisse mihi persuadeo; denique Xenophon crassitudinem muri satis claro argumento laterum octo deinceps in

latitudinem positorum significavit græcis lectoribus, accuratam mensuram indicare aut extraneos lectores querere noluit. Idem Vitruvius ii. 8. *lateritii parietes, nisi diplinthii aut triplinthii fuerint, sesquipedalii crassitudine non possunt plus quam unam sustinere contignationem*. Xenophon igitur parietem oediplinthium memoravit.

Ἰταβῶν] Suidas in v. ἰταβλή habet ἰταβὸν ex h. l. deinde *βουπόρῳ* Junt. Guelf.

15. ἐκ Κομανίας δὲ] Edd. vett. Guelf. omisso δὲ referunt ad antecedentia; deinceps *ἐπλίνται Ἀσσύροι καὶ Τραβῆναι ἰσται* dant margo Steph. Paris. Eton. Comaniam sive castellum sive oppidulum ignorat Geographi. Parthenium nominat in Mysia Plinius v. cap. 30. Xenophon sect. 21. *Παρθίνιον πύλισμα* nominare videtur idem: ubi tamen Edd. vett. scripturam *Παρθινικὸν* re-vocavit Weiske, nec quidquam annotationis adjecit. Ex Paris. libro Zeune *Παρθίνιον* dedit, quem sequor. Idem Plinius cum Apollonia Teuthraniam oppidum Mysiæ nominat. Κομανία Weiskio regio videtur esse castello *Κάμανα* dicto adjecta. Videtur vir doctus *Comana* Cappadociæ, Pisidiæ et Ponti cogitasse. Sed mos *Τευθανία* oppidum nominatur.

πείς Ἑρκάνιοι, καὶ οὗτοι βασιλέως μιτθοφόροι, ὡς ὀγδοήκοντα, καὶ ἄλλοι πελτασταὶ εἰς ὀκτακοσίους· ἄλλοι δὲ ἐκ Παρθενίου, ἄλλοι δ' ἐξ Ἀπολλωνίας καὶ ἐκ τῶν πλεονέων χωρίων καὶ ἰππεῖς.

- 16 Ἐνταῦθα δὴ ὥρα ἦν, πῶς ἔσται ἡ ἄφοδος, σκοπεῖν καὶ λαβόντες, ὅσοι ἦσαν βόες καὶ πρόβατα, ἤλαυνον, καὶ τὰ ἀνδράποδα ἐντὸς πλαισίου πωρησάμενοι· οὐ τοῖς χρήμασιν οὕτω προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀλλὰ μὴ φυγὴ εἴη ἡ ἄφοδος, εἰ καταλιπόντες τὰ χρήματα ἀπίοιεν, καὶ οἱ τε πολέμοιοι θρασύτεροι εἶεν, καὶ οἱ στρατιῶται ἀθυμότεροι· νῦν δὲ ἀπήσαν ὡς περὶ τῶν χρημάτων μαχούμενοι.
- 17 νοι. Ἐπεὶ δὲ εἴρα Γογγύλος ὀλίγους μὲν τοὺς Ἕλληνας, πολλοὺς δὲ τοὺς ἐπικειμένους, ἐξέρχεται καὶ αὐτὸς βία τῆς μητρὸς, τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἔχων, βουλόμενος συμμετασχεῖν τοῦ ἔργου· συνεβοήθει δὲ καὶ Προκλῆς ἐξ Ἐλισάρνης καὶ Τευθρανίας, ὁ ἀπὸ Δαμαράτου. Οἱ δὲ περὶ Ξενοφῶντα, ἐπεὶ πᾶν ἤδη ἐπιέζοντο ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ σφενδονῶν, πορευόμενοι κύκλῳ, ὅπως τὰ ὅπλα ἔχοιεν πρὸ τῶν τοξευμάτων, μόλις διαβαίνουσι τὸν
- 19 Κάϊκον ποταμὸν, τετρωμένοι ἐγγὺς οἱ ἡμίσεις. Ἐνταῦθα καὶ Ἀγασίας Στυμφάλιος ὁ λοχαγὸς τιτρώσκεται,

16. καὶ τὰ ἀνδράποδα] Liber Eton. τὰ omittit. Quo indicio vitium loci latens agnovisse mihi videor. Pertinent enim βόες καὶ πρόβατα καὶ ἀνδράποδα ad illas res, quæ deinceps χρήματα vocantur; quas omnes Græci abeuntes agmine quadrato inclusas abigebant. Igitur voces translocatæ ita cum ceteris jungendæ et scribendæ videntur: καὶ λαβόντες ὅσοι ἦσαν βόες καὶ πρόβατα καὶ ἀνδράποδα, ἤλαυνον, ἐντὸς πλαισίου πωρησάμενοι· οὐ τοῖς χρήμασιν οὕτω προσέχοντες et reliqua.

οὕτω προσέχοντες] Ita margo Villois. Vulgo est *Iti*, nullo sensu.

17. Γογγύλος] Edd. vett. Guelf.

Γογγύλος μίν.

Ἐλισάρνης] Hanc marginis Steph. et Parif. scripturam vulgatæ Ἐλισάρνης prætulit Zeune, quæ cum Hellenicis iii. 1, 6. ubi Ἀλσαρίας vulgo erat, Strabone et Stephano Byz. convenit.

18. Κάϊκον] Juntina, Guelf. Parif. Eton. margo Steph. Κάικον habent. Præter Caicum Myfiæ fluvium Strabo Myfium nominat in Caicum effluentem. Sed potuerunt plures minores fluvii fuisse in regione ea, quam hodie minus cognitam habemus, nec Xenophon locorum situm accurate designavit.

τὸν πάντα χρόνον μαχόμενος πρὸς τοὺς πολεμίους. Καὶ διασώζονται, ἀνδράποδα ὡς διακόσια ἔχοντες, καὶ πρόβατα ὅσον θύματα.

Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ θυσάμενος ὁ Ξενοφῶν, ἐξάγει νύκτωρ 20 πᾶν τὸ στράτευμα, ὅπως ὅτι μακροτάτην ἔλθοι τῆς Λυδίας, ὥστε μὴ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι φοβεῖσθαι, ἀλλ' ἀφυλακτεῖν. Ὁ δὲ Ἀσιδάτης, ἀκούσας, ὅτι πάλιν 21 ἐπ' αὐτὸν τεθυμένος εἶη Ξενοφῶν, καὶ παντὶ τῷ στρατεύματι ἤξει, ἐξαυλίζεται εἰς κώμας ὑπὸ τὸ Παρθέριον πόλισμα ἐχούσας. Ἐνταῦθα οἱ περὶ Ξενοφῶντα συμ- 22 περιτυγχάνουσιν αὐτῷ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ γυναῖκα, καὶ παῖδας, καὶ τοὺς ἵππους, καὶ πάντα τὰ ὄντα· καὶ αὐτὰ τὰ πρότερα ἱερὰ ἀπέβη. Ἐπειτα πάλιν 23 ἀφικνωῦνται εἰς Πέργαμον. Ἐνταῦθα τὸν θεὸν οὐκ ᾔκριαστο ὁ Ξενοφῶν· συνέπραττον γὰρ καὶ οἱ Λάκωνες, καὶ οἱ λοχαγοὶ, καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ, καὶ οἱ στρατιῶται, ὥστε ἐξαίρετα λαμβάνειν, καὶ ἵππους, καὶ ζεύγη, καὶ τάλλα· ὥστε ἰκανὸν εἶναι καὶ ἄλλον ἤδη εὖ ποιεῖν.

Ἐκ τούτου Θίμβρων παραγενόμενος παρέλαβε τὸ 24 στράτευμα, καὶ συμμίζας τῷ ἄλλῳ Ἑλληνικῷ ἐπολέμει πρὸς Τισσαφέρνην καὶ Φαρνάβαζον.

19. ἴσον θύματα] *Quot pecora satis essent ad sacrificium pro felici reditu, atque adeo paucis.* Ita Weiske.

20. ὥστε μὴ—ἀλλ' ἀφυλακτεῖν] Paris. Eton. εἰς τὸ μὴ—ἀλλὰ φυλάττειν.

21. ἤξει] Hoc vulgato ἤξει ex Guelf. Paris. substituit Zeune.

Παρθέριον] Edd. vett. Παρθενὸν reuocavit Weiske; nostram scripturam ex Paris. libro recepit Zeune. Pro ἱερῶντος malim εἰσορμήτος. Comparabat quidem Hutchinson Herodoteum iv. 42. τὴν ἀνέρονα τὴν ἐς τοῦ Νίλου ἱερῶντος ἐς τὸν Ἀρβύλον κίλισσι. sed diverſum; multo magis Thucydideum vi. 62. ἱερῶν ἐς ἱμάριον.

22. συμπεριτυγχάνουσιν] Margo

Steph. Paris. Eton. *συμπυκνάνουσιν*, deinde Paris. *γυναῖκας* habet.

23. τὸν θεόν] *Idem Milichium cum Hutchinsono Zeune, nomen divinum omnino Weiske interpretatur; quem sequor.*

οὐκ ᾔκριαστο] Edd. vett. Guelf. Eton. negationem omittunt, quam Leonclavius addendam censuit, et recepit Welfiana, Hutchinsoniana, Weiskiana. *ἡσυχαστο* Stephani ex libro Paris. et Brodæi dudum dedit Zeune, interpretatus *coluit, amavit, pacem fecit, contentus fuit.* Postremum satis convenit, minus reliqua.

λαμβάνειν] Eton. λαβὼν dat.

- 25 Ἀρχόντες δὲ οἵδε τῆς βασιλείας χώρας, ὅσην ἐπῆλθε-
 μιν, Λυδίας, Ἀρτίμας Φρυγίας, Ἀρτακάμας Λυκαο-
 νίας καὶ Καππαδοκίας, Μιθριδάτης Κιλικίας, Σύν-
 νοσις Φοινίκης καὶ Ἀραβίας, Δέρης Συρίας καὶ Ἀσ-
 συρίας, Βέλσις Βαβυλῶνος, Ρωπάρης Μηδείας, Ἀρ-
 βάκας Φασιαῶν καὶ Ἑσπεριῶν, Τηρίβαζος (Καρδοῦ-
 χοι δὲ, καὶ Χάλυβες, καὶ Χαλδαῖοι, καὶ Μάικραντες,
 καὶ Κέλχοι, καὶ Μοσύνοικοι, [καὶ Κάται,] καὶ Τιβαρη-
 τοί, αὐτόνομοι) Παφλαγονίας, Κερύλας Βιθυνῶν, Φαρ-
 νάβαζος τῶν ἐν Εὐρώπῃ Θρακῶν, Σαΐτης.
- 26 Ἀριθμὸς συμπάσης τῆς οὐδὲ τῆς ἀναβάσεως καὶ
 καταβάσεως, σταθμοὶ διακόσιοι δεκαπέντε, παρασάγγ-
 γαι χίλιοι ἑκατὸν πενήκοντα πέντε, στάδια τριακμῖρια
 τετρακισχίλια ἑξακόσια πενήκοντα. Χρόνου πλῆθος
 τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, ἑναιεὶς καὶ τρεῖς
 μῆνες.

25. Ἀρτίμας] In Cyrop. ii. 1, 5.
 Ἀρτίμαν Phrygiae majoris regem no-
 minat, ubi alij libri Ἀρτακάμας ha-
 bent. Ἀρτάμας Persa est vii. 1, 3. 8.
 Sed v. 3, 38. pro Ἀρτούμα, Hygic-
 niorum ducem Ἀρτίμαν nominat
 Brodæi Codex. Ἀρτίμαν Darii lega-
 tum nominat Arriani Anabasis ii. 14,
 5.

Ἀρτακάμας] Cyrop. viii. 6, 7.
 Phrygiae majoris satrapam eodem
 nomine habet. Ἀρτακαμῶν femi-
 nam nominat Arriani Anab. vii. 4,
 8.

Ρωπάρης] Puto eundem esse cum
 Gobrya i. 7, 12. Cyrop. iv. 6, 1.

Ἑσπεριῶν] Videntur Armenii oc-
 cidentales, de quibus iv. 4, 4.

[καὶ Κάται.] Ex Edd. vett. et
 Guelf. Κάται edidit Zeune. Nomen
 nuspiam in libris Xenophonteis me-
 moratur populi, quod debebat fieri.
 Nam ducum nomina seorsim posuit
 ideo Xenophon, quod pauca fuerant
 antea commemorata. Nec apud al-
 ios scriptores fit mentio *Catarum* vel
Catarum; quare animus inclinat ad

opinionem Bottmanni mei, nomen
 natum ex mera repetitione finitima-
 rum syllabarum καὶ καὶ censentis, et
 gentem hanc nullam unquam fu-
 isse.

26. πέντε, στάδια] In Edd. et libris
 scriptis πέντε deest. deinde Edd. ha-
 bebant: *εἰς τετρακισχίλια διακόσια πέντε*
καὶ πέντε. In Eton. deest *διακό-*
σια, in Paris. et Regis a Larchero
 inspectis est *μέγεθος* pro *εἰς τετρακισ-*
χίλια. Rationem itineris inlit et comparatio-
 nem parasangarum cum stadiis indi-
 cavit ex locis ii. 2, 6. et v. 5, 4. Hut-
 chinson, ejus exemplum secutus
 verba Xenophontis constituit Zeune
 et Weidke. Hic postremus summam
 itineris mensuram comparavit cum
 1039. miliaribus Saxonis cum di-
 midio.

καὶ τρεῖς] Copulam omittunt Edd.
 vett. Guelf. Eton.

ἑναιεὶς καὶ τρεῖς μῆνες] Secundum
 Diodorum et Diogenem Laertium
 expeditio suscepta fuit anno quarto
 Olympiadis 94. Contra Larcher po-
 suit Olympiadis 94. annum tertium,

mensē Martium extremum aut Aprilem ineuntem in Dissertatione inserta Actis Gallicis Academiæ Regiæ Inscriptionum vol. xlv. Pugnæ ad Cunaxa commissæ mensē Octobrem extremum anni 4. Olympiadis 94. assignat; adventum redeuntis exercitus in Armeniam adscribit Januario extremo vel Febuario ineunti anni 4. Olympiadis. Adventum Cotyoris mensi Julio ineunti anni 4. Olympiadis 94. Militarem operam Scuthæ præstitam refert ad exeun-

tem mensē Novembrem. Cum Scuthe Græcos militare menses duos, totidemque in exercitu Thimbronis ponit, id est usque ad exeuntem Martium vel ineuntem Aprilem A. C. 399. id est mensē nonum exeuntem vel decimum ineuntem anni primi Olympiadis 95. Itaque summam harum expeditionum facit biennem. Argumenta, quibus rationes suas confirmare conatus est vir doctus, excerpere nec vacat, nec locus hic patitur.

EPIMETRUM

AD

OBSERVATIONEM

AD LIBRUM V. 3, 8.

DE SCILLUNTIO AGRO XENOPHONTI A LACEDÆMONIIS DONATO.

PRIMUM, quod in loco Pausaniæ ibi posito lectori diligenti mirationem facere potest, pertinet ad possessionem agri in disceptationem vocati a senatu Eliensium post recuperatum Scilluntem, confirmatam tamen ita, ut Xenophonti venia data fuisse dicatur. Itaque eum secure in agro Scilluntio habitare perrexisse. Scilicet hæc Pausanias ex fide interpretum Eliensium narrat : quod, si historicum aliquem scriptorem appellare in testimonio potuisset, facturum fuisse non videtur. Simile est, quod addit ex narratione, non interpretum Eliensium, sed accolarum (*προσοικούντων*) monumentum sepulcrum non longe a templo Dianæ Ephesiæ conspici cum imagine ex marmore Pentelico facta, quod Xenophonti dedicatum affirmabant accolæ. Unde non solum narratio prior confirmari videtur, Xenophontem possessionem agri Scilluntii ex sententia senatus Eliensium propriam retinuisse, sed vitam etiam ibidem obiisse. Contra fuerunt, qui contraria his narrent. Diogenes enim Laertius in Vita Xenophontis sect. 8. ita narrat, auctorem non edens, sed incertos quasi rumores præfatus solemnem formulam φασίν : Ἠλαίους τε στρα-

τευσκμένους εἰς τὸν Σκιλλοῦντα καὶ βραδυνόντων Λακεδαιμονίαν ἐξελεῖν τὸ χαρίον, ὅτε καὶ τοὺς υἱέας αὐτοῦ εἰς Λέπρεον ὑπεξελεῖν μετ' ὀλίγων οἰκετῶν, καὶ αὐτὸν Ξενοφῶντα εἰς τὴν Ἥλιν πρότερον, εἶτα καὶ εἰς Λέπρεον πρὸς τοὺς παῖδας, κἀκεῖθεν σὺν αὐτοῖς εἰς Κόρινθον διασωθῆναι καὶ αὐτόθι κατοικῆσαι. In hoc quidem narratio hæc consentit cum Pausania, quod Elei in possessionem Scilluntis rediisse dicuntur; sed iidem agrum Xenophonti donatum excidisse simul narratur. τὸ χαρίον enim de Scillunte ipso intelligere vetat sequens relatio. Xenophon enim cum filiis Lepreum atque inde Corinthum abiisse ibique habitasse narratur. Auctorem narrationis Diogeni fuisse Demetrium Magnetem suspicari licet ex eo, quod idem sect. 11. addit: τέθηκε δὲ ἐν Κορίνθῳ, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης, ἥδη δηλαδὴ γηραιὸς ἰκανῶς. Fidem Demetrii quasi non dubiam secutus Diogenes hæc scripsit in Epigrammate de Xenophonte:

Ἄλλὰ Κόρινθος ἔδεκτο φιλόξενος, ἥ σὺ φιληδὼν οὕτως ἀρέσκη,
κεῖθι καὶ μένειν ἔγνως.

Sed longe maiorem mirationem lectori merito faciet, quod idem Diogenes sect. 15. refert fidem Istri historici attestatus, Xenophontem φυγεῖν κατὰ ψήφισμα Εὐβούλου καὶ κατελθεῖν κατὰ ψήφισμα τοῦ αὐτοῦ, id est, in exilium abiisse ex plebiscito conscripto ab Eubulo et rediisse in patriam eodem Eubulo revocante. Quem quidem Eubulum demagogum Atheniensem Xenophon in Hellenicis nuspiam nominavit, nec ab alio rerum ejus temporis scriptore nominatum adhucdum reperi.

Redeo ad locum Pausaniæ, ut quæram de Scillunte, quo tempore excisus ab Eleis, restitutusque a Lacedæmoniiis iterum in possessionem Eleorum venerit. Mirum est in Xenophontis Hellenicis de Scillunte nihil memorari, nisi uno in loco vi. 5, 2. ubi est de pace Antalcidæ Olympiade 102 $\frac{2}{3}$. Ἡλεῖοι δὲ ἀντέλεγον, ὥς οὐ δέοι αὐτονόμους ποιεῖν οὔτε Μαργαρεῖς οὔτε Σκιλλουντίους οὔτε Τριφυλίους σφετέρας γὰρ εἶναι ταύτας τὰς πόλεις.—Καὶ ὤμοσαν πάντες πλὴν Ἡλείων. Unde sequitur, Scilluntem eo tempore in possessione Eleorum fuisse. Pausanias v. 9. narrat, Olympiade 103. decem Eleorum fuisse φυλάς, totidemque Hellanodicas. Tum ad-

dit hæc: πεισθέντες δὲ ὑπὸ Ἀρκάδων πολέμῳ μοῖραν τε ἀπέβα-
 λον τῆς γῆς καὶ ὅσοι τῶν δῆμων ἦσαν ἐν τῇ ἀποτμηθείσῃ χώρῃ·
 καὶ οὕτως ἐς ὅκτῳ τε ἀριθμὸν φυλῶν ἐπὶ τῆς τετάρτης συνεστάλη-
 σαν Ὀλυμπιάδος καὶ ἑκατοστῆς καὶ Ἑλλανοδίκαι σφίσιν ἴσοι ταῖς
 φυλαῖς ῥέδῃσαν· ὁγδόῃ δὲ ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν Ὀλυμπιάδι ἐπανῆλθον
 αὖτις ἐς ἀνδρῶν δέκα ἀριθμὸν· καὶ ἦδη τὸ ἀπὸ τούτου διαμεμένηκεν
 ἐς ἡμᾶς. De hoc Arcadum cum Eleis bello iterum narrat
 vi. 20, 3. De decem tribubus si locum Pausaniæ hunc
 tenueris, alterum v. 16, 5. facile vitiosum agnosces, ubi
 οὐκ οἷον tribus memorantur. Quod ait Pausanias, Eleos
 Olympiade 104. ad οὐκ οἷον tribus fuisse redactos, amissa
 parte aliqua terræ in bello cum Arcadibus gesto, cum
 Olympiade 103. adhuc decem tribus numerarentur, id ar-
 guit, Eleos pacis Antalcidæ conditiones duras Olympiade
 102½. quidem rejecisse et Scilluntem cum Triphylis et
 Marganensibus retinuisse in sua potestate, sed tandem
 bello ab Arcadibus illato fuisse coactus αὐτονομίαν conce-
 dere oppidis et populis tribus nominatis. Alio loco Pau-
 sanias vi. c. 4. narrat, Olympiadem 104. Eleos non nu-
 merasse, sed inter Ἀνολυμπιάδας retulisse, διότι μὴ αὐτοὶ τὸν
 ἀγῶνα, ἀλλὰ Πισαῖοι καὶ Ἀρκάδες ἔδεισαν ἀντ' αὐτῶν. idque re-
 petit cap. 22, 2.

Xenophon bellum inter Eleos et Arcades ortum narrat
 libri vii. cap. 4. sect. 12. seqq. Elei scilicet Lasionem
 oppidum communi Arcadum tum contributum oppugna-
 bant, sed pugna victi ab Arcadibus abierunt. Pugnam
 accuratius narrat Diodorus xv. 77. Refert Dodwellus
 hanc pugnam cum belli initio ad Olympiadis 103. an-
 num ½. Altero anno novo prælio victi Elei advocant so-
 cios Lacedæmonios, Arcadibus contra suppetias ferunt
 Athenienses. Tum Pylios et Marganenses receperunt
 Elei teste Xenophonte sect. 26. dum Lacedæmonii Crom-
 num Arcadum oppidum oppugnabant. Victis Lacedæ-
 moniis Arcades redeunt contra Eleos, quam expeditionem
 Dodwellus ad Olympiadis 104. annum ¾. refert. Recte
 quidem. Nam Olympia tum fuisse acta moderantibus
 Arcadibus cum Pisæis testatur Xenophon his verbis sect.
 29. αὐτοὶ δὲ (οἱ Ἀρκάδες) σὺν Πισάταις διετίθεισαν τὴν πανήγυριν.

Victi tandem Arcades pacem cum Eleis componunt, referente Xenophonte sect. 35, qui pacis condiciones commemorare omisit. Pacem ad Olympiadis 104. annum $\frac{1}{2}$. refert Dodwellus. Ex Diodoro xv. 77. apparet, a multis inde annis diffidium fuisse inter Arcades et Eleos de Triphylis vicinis, quorum possessio et dominatio variabat cum fortuna alterutrius populi. Arcadum quidem initio belli tum orti Olympiade 103. exeunte in potestate erant Triphylia, ad quos Scilluntem etiam pertinuisse aliunde constat. Belli finem et pacem inter Eleos et Arcades compositam nullibi memoravit Diodorus.

Hoc unum igitur conficitur ex testimonio Xenophontis comparato cum Pausania, penes Eleos dominium fuisse videri Olympiadis 102. anno $\frac{2}{3}$, iterum tamen amissum Olympiade 104.

Supereff ut de excidio Scilluntis a Pausania memorato l. c. quæramus. Id ipse altero in loco vi. cap. 22. refert ad regem Pyrrhum post Damophontem Pisæorum imperium tenentem. Commune id infortunium acciderat etiam Macistis ex eadem Triphylia, qui cum Pisæis defece- rant ab Eleis. Pyrrhus filius fuit Pantaleontis; hic ipse Pantaleon Eleis bellum intulit Olympiade 34. ut ibidem narrat Pausanias. Excidium igitur Scilluntis ad antiquis- sima tempora pertinet. Ruinas Scilluntis (*ἰερίαια*) memo- rat Pausanias in loco posito ad textum Xenophontis. Sed Strabo viii. p. 72. Junonis Scilluntiae templum superstes commemorat post mentionem Pyli Triphyliae his verbis : καὶ τὸ τῆς Σκιλλουντίας δὲ Ἀθηνᾶς ἱερὸν τὸ περὶ Σκιλλοῦντα τῶν ἐπιφανῶν ἐστίν, Ὀλυμπίας πλεονέχον κατὰ τὸν Φίλλανα. Phello- nem montem aut montis verticem aliquem esse opinor, alibi non memoratum. Nam Pausanias v. 6, 5. in via du- cente ad Olympiam ex Scillunte, antequam Alpheus flu- vius transeatur, eunti occurrere ait montem præcipitem Τυπαῖον vocatum, quod ex Pausania repetiit Stephanus Byzantinus. De Junonis Scilluntiae templo idem Pausa- nias v. cap. 16. narrat, sed ita, ut potius ad reliquias Olympiae quam Scilluntis, uti fecit Strabo, referat. Λέγεται, inquit, δὲ τὸ μετὰ τοῦτο ἡμῖν τῆς τε Ἥρας ὁ ναὸς—λέγεται

ὃ ἐπὶ Ἡλείῳ, ὡς Σκιλλούντιοι τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ πόλεων εἰσιν
 εἰ κατασκευασμένοι τὸν ναὶν ἐκ τῶ μάλιστα ἔστιν ὕστερον ἢ τὴν
 βασιλείαν τὴν ἐν Ἡλίδι ἐκτίσας Ὀξύλοιο. Pertinet igitur
 templi exstructio ad antiquissima Græciæ tempora ante
 certamen Olympicum institutum. In eo templo Pausanias
 Cypseli arcam visam descripsit accurate. Sed ibidem
 Cypselidarum colossium aureum dedicatum memorat Plato
 in Phædro p. 236. ed. Steph. p. 215. edit. Heindorfianæ.
 Scilicet is ait: παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφρηγίστατος ἐτάθητι.
 Ad quem locum quæ commentatur auctor scholii editi in
 Anecdotis Siebenkeesii p. 58. et in Collectione Ruhnke-
 niana p. 57. valde jejuna sunt. Contra vetus et doctum
 scholion extat apud Suidam sub ν. Κυψελιδῶν ἀνάθημα, unde
 hæc excipio: ἀλλ' οὐ τῶν Κυψελιδῶν, Κυψέλου δὲ φασὶ τὸ ἀνάθη-
 μα, ὡς Ἀγάκλιος, ὃς ἐν τῇ π' (ΙΧΧ.) Ὀλυμπιάδι φησὶν ὅτι· Ναὸς
 τῆς Ἡρæς παλαιὸς ἀνάθημα Σκιλλουντίων· οὗτοι δὲ εἰσιν Ἡλείων
 ἵκοντο δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσός, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Καριν-
 δίου, et quæ sequuntur. Additur ratio Didymi, qui Pe-
 riandrum colossium ait dedicasse, quem sequitur Diogenes
 in Vita Periandri. Contra Theophrastus cum Platone
 Κυψελιδῶν κολοσσὸν vocat in loco posito apud Suidam, cum
 quo facit Epigramma ibidem relatum. Agacli scripto-
 ris mentio si forte alibi facta fuerit, quod equidem ignoro,
 forte ex ejus ætate arguere licebit de tempore Scilluntis
 excisi aut restructi. Is enim cum dicat οὗτοι δὲ εἰσιν Ἡλείων,
 videtur Scilluntem restructum agnoscere, nisi forte ab eo
 scriptum ἦσαν fuerat. Hoc ipsum Κυψέλου ἀνάθημα Strabo
 viii. σφρηγίστατον ἀνδριάντα σύμμεγέθη dedicatum fuisse ait Ὀλυμ-
 πιάσι, et Pausanias v. 2, 4. tradit, Cypselum ἀγαλμα ἀνα-
 θεῖναι τῷ Διὶ χρυσοῦν ἐς Ὀλυμπίαν. Quod Olympiam nomi-
 nant scriptores plerique omnes in hac narratione, non
 Scilluntis Junonis templum nec ipsos Scilluntios, inde
 factum puto, quod Elei post Scilluntem excisum agrum
 oppidi Olympico contribuisset videntur. Vicinum Olym-
 piæ fuisse Scilluntem docet locus Xenophontis, ubi ait:
 οἰκισθέντι· ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν. Diogenes
 lect. 8. χωρίον τῆς Ἡλείας ὀλίγον τῆς πόλεως ἀπέχον vocat.

Supereſt, ut de tempore restaurati Scilluntis a Lacedæ-

moniis quæramus; in quo parum nos adjuvant historici scriptores qui supersunt. Thucydides quidem uno in loco v. 31. contentionem Eleorum de Lepreo cum Lacedæmoniis narrat. Lepreatas enim ex pacto Eleis vel Jovi Olympio talentum annuum tributum loco solvere solitos ad bellum usque Atticum vel Peloponnesiacum, id ipsum bellum causatos desisse pendere. Cum Elei Lepreatas urgerent, hi Lacedæmoniis cognitionem controversiæ permiserunt; illi vero, spreto Laconum arbitrio, Lepreatarum agrum vastarunt. Lacedæmonii contra, arbitrio suo vindicantes Lepreatarum *αὐτοπόλιν*, præsidio Lepreum occuparunt. Hinc iræ Eleorum contra, Lacedæmonios memoratæ a Thucydide v. 49. et 50. quæ durarunt usque ad Olympiadis 94, annum $\frac{3}{4}$, quo bellum contra eos extulerunt Lacedæmonii narrante Xenophonte Hellenicorum iii. 2, 21. seqq. Cum iterum Olympiadis 95 $\frac{1}{4}$ Lacedæmonii aggredierentur Eleos per Aulonem ingressi, statim Lepreatæ (in Eleorum igitur potestatem iterum tunc redacti) defecerunt ab Eleis cum Macistiis et Epitaliensibus. Bellum finitum est conclusa pace Olympiadis 95 $\frac{1}{4}$, qua Elei coacti *αὐτοπόλιν* dimiserunt civitates Triphylicas, Phrixam, Epitalium, Letrinam, Amphidolos, Marganenses, præter eas Cyllenen, Acrocrios, Lasionem, Epion (*Ἐπίον*). Vides nullam hic mentionem inter urbes Triphylicas fieri Scilluntis vel agri Scilluntii. Igitur recte conijcimus tum demum temporis Scilluntem a Lacedæmoniis iratis fuisse in odium Eliensium restauratum. Fœdus cum Lacedæmoniis eodem tempore initum Elei fideliter observarunt aliquamdiu. Ad pugnam enim ad Corinthum commissam Lacedæmonios secuti memorantur Elei cum Triphyliis Acroriis et Lasionensibus a Xenophonte iv. 2, 16. Accedunt Marganenses cum Amphidolis et Letrinis ibidem nominati. Iterum Lepreatæ cum Lacedæmoniis contra Mantinenfes profecti narrantur vi. 5, 11. quod factum Olympiadis 102. anno 3. Denique Elei cum Atheniensibus conjuncti Lacedæmoniis opem tulerunt contra Thebanos in pugna ad Mantineam commissa, teste Xenophonte vii. 5, 18. ad quam ipsam pugnam filios

Xenophon in gratiam et opem Lacedæmoniorum cum Atheniensibus misit. Diogenes sect. 10. *ἔπειψε τοὺς παῖδας εἰς τὰς Ἀθήνας στρατευομένους ὑπὲρ τῶν Λακεδαιμονίων.* Ex pugna salvus rediit Diodorus, qui filium cognominem fratri genuit. Gryllus autem cum equitibus Atticis pugnans fortiter occidit. Testem Diogenes Ephorum appellat. Pater filii mortem quam fortiter tulerit, narrant præter Diogenem Valerius Maximus v. 10. Ælianus V. H. iii. 3. Stobæus Serm. 106. Seneca Consol. ad Polyb. c. 30. Pugna ad Mantineam commissâ fuit Olympiadis 104. anno 7. Euphranoris pictura in Ceramico Atheniensium exposta exhibuit pugnam illam, ibique Gryllus agnoscebatur Epaminondam sua manu occidens, teste Pausania ix. 15, 3. qui alibi, viii. 11, 4. addit Gryllum publice sepultum Mantinenses statua equestri honorasse. Sed ex his narrationibus nullum argumentum elicere mihi licuit, quo Xenophontis sedes et habitatio possit agnosci. Manet igitur dubia propter diversitatem auctoritatis scriptorum veterum. Quodsi vero unquam Athenienses redierunt in gratiam cum Xenophonte eumque revocarunt, factum id puto paulo ante vel post pugnam ad Mantineam, in qua filius Gryllus strenue cum Atheniensibus pugnans occubuit.

Formulam accusationis contra Xenophontem editam ignoramus, sed refert Ister apud Diogenem, Eubulo demagogo referente plebiscitum fuisse factum, quo Xenophon exilio multaretur, alterumque eodem referente, quo revocaretur in patriam. Eubulum Anaphlystium, oratorem inprimis gratiosum apud populum, fuisse suspicor; argumenta suspicionis edam ad Librum de Vectigalibus, in quo populum Atheniensem sæpius alloquitur; itaque in gratiam tum rediisse cum populo Atheniensi videtur. Scriptus enim ille liber est Olympiade 107. exeunte, ut ad eum demonstrabitur.

Xenophontem Athenas rediisse arguere licet etiam ex narratione Diogenis, ubi ex Dinarchi oratione contra Xenophontem in causa ἀποστασίῃ dicta refert, Xenophontem ad Scylluntem sequutos esse filios duos, Diodorum et

Gryllum; οἱ καὶ Διδόσκουροι ἐπεκαλοῦντο addit quasi ex Dinarcho. Credo, ita appellatos fuisse filios per cavillationem studii equestris in patre conspiciui.

Eandem Dinarchi orationem inter genuinas Dinarchi commemoravit Dionysius Halicarnassensis, ex quo discimus, Æschylo liberto contra Xenophontem patronum scriptam fuisse Dinarchi orationem. Ἀποστασίῳ autem causa qualis fuerit, docet Harpocratio et Valerius Maximus ii. 1. ubi est: *convictus a patrone libertus ingratus jure libertatis exuitur*. Liberti clientis officia erga patronum enarrat Plato Legum xi. p. 125. ed. Bip. Quæro nunc, qui potuerit Xenophon Æschylum libertum ex lege Attica accusare, nisi ex exilio revocatus Athenas?

Hyperidis orationem contra Epiclem de domo memoravit Harpocratio in voc. διάγραμμα et Γρύλλος, unde refert Xenophontis Socratici filios duos, Diodorum et Gryllum, quorum hic in pugna ad Mantineam occiderit. Si quid aliud de rebus Xenophontis domesticis ibi traditum fuit, id hodie ignoramus.

Gryllum tum cum Cephisodoro Atheniensi hipparcho occubuisse, tradit Harpocratio sub v. Κηφισόδορος ita: ἕτερος δ' ἂν εἴη Κηφισόδορος, ὃς Ἰππαρχος ὢν ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφώντος ἀπέθανεν, οὗ μνημονεύει Δειναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλιόσχρου. Hanc eandem orationem iterum laudat sub v. κύκλοι. Dionysius autem Halicarnassensis inter genuinas Dinarchi et quidem publicas referens κατὰ Καλλιόσχρου περὶ τῶν τιμῶν inscriptam fuisse testatur.

Ex priori Dinarchi oratione excerpta videntur, quæ Diogenes deinceps narravit; veluti hoc: Φησὶ δ' ὁ Δειναρχος, ὅτι καὶ οἰκίαν καὶ ἀγρὸν αὐτῷ ἴδουσαν Λακεδαιμόνιοι, domum cum agro donatam fuisse a Lacedæmoniiis Xenophonti. Quod unde rescierit Dinarchus, hodie ignoramus. Verum ipse Xenophon nihil aliud narravit, nisi se Scillunte habitasse, et postquam a Megabyzo pecuniam depositam accepisset, Dianæ agrum sua pecunia emtum consecrasset, item templum cum ara extruxisset. Agrum vocat χαρίον sect. 7. et 8. Separatim τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ αἰράια nominat sect. 9. ἱερὸν χαρίον sect. 10. Denique τόπων sect. 11. ubi

fitum accuratius definit ita : Ἔστι δὲ ὁ τόπος, ᾧ ἐκ Λακεδαιμόνος εἰς Ὀλυμπίαν πορεύονται, ὡς εἴκοσι στάδιοι ἀπὸ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἱεροῦ. ubi Codd. Paris. et Eton. χώρα habent pro τόπος, ut deinceps, ubi est ἐν τῷ ἱερῷ τόπῳ, scriptum habent ἱερῷ χώρῳ, nullo tamen sententiæ discrimine.

Scilluntem oppidum intelligi voluisse videtur Xenophon, ubi narrat omnes cives et vicinos adfuisse festo annuo, et venationem cum Xenophontis filiis instituisse reliquorum civium filios : καὶ πάντες οἱ πολῖται καὶ οἱ πρόσχωροι, οἳ τε Ξενοφάντος παῖδες καὶ οἱ τῶν ἄλλων πολιτῶν. Igitur ubi est in Xenophonte sect. 8. ἐν δὲ τῷ Σκιλλοῦντι χωρίῳ καὶ θῆραι πάντων, ὅποσα ἐστὶν ἀγρευόμενα θηρία, non est de Scillunte vico cogitandum, sed potius aut cum Leonclavio ante Σκιλλοῦντι inferenda aut intelligenda est præpositio ἐν. Inferuit quidem Hutchinson, intelligi voluit Zeune. Numerum et nomina filiorum Xenophon non edidit. Ceterum matrem eorum ignoramus. Nam quod Demetrius Magnes apud Diogenem sect. 8. ait : εἶπετο δ' αὐτῷ καὶ γύναιον, ὄνομα Φιλησία, id una ejus auctoritate nititur, et verba ipsa, præcipue vocabulum γύναιον, significare videntur, uxorem non fuisse legitimam. Idem monuit Weiske. Quid ? quod in Epistolæ Xenophonti adscriptæ fragmento apud Stobæum Joannem Serm. p. 618, consolatur Xenophon Sotiram (Σότειραν) super morte Grylli, quam matrem Grylli voluisse intelligere nos videtur auctor Epistolæ, quam retulit etiam Zeune post Agefilaum p. 342. Ex loco Anabaseos vii. 6, 35. apparet, Xenophonti Olympiadis 95. anno 1. nondum conjugem liberosve fuisse,

Sed nondum satis est fabularum. Idem enim Diogenes post narrationem e Dinarcho relatam addit : Ἀλλὰ καὶ Φιλοπιδαν τὸν Σπαρτιάτην φασὶν αὐτῷ πείψαι αὐτῷ δωρεὰν ἀνδράποδα ἀρχιμάλωτα ἐκ Δαρδάνου καὶ τὸν διαδέσθαι αὐτὰ, ὡς ἐβούλετο. Ubi si forte scripserat Diogenes φησι, idem Dinarchus narrationis erit auctor,

[Adjicio locum Eustathii ad Odyssæam Λ. p. 438. ed. Basil. ἱστορία δὲ ἡ λέγουσα—παρὰ δίδασσι καὶ ἔτι οἱ ἐξ ἐκείνου καὶ Φιλησίας υἱοὶ Γρύλλος καὶ Διόδωρος Διόσκουροι ἐπικαλοῦντο. Loquitur de Xenophonte. Hic merito dubites, quantum

fidei homini non ex fontibus scriptorum antiquissimorum puris sapienti, sed ex rivulis sæpe impurissimis notitias derivanti tribuendum censeas. Qui si locum Demetrii apud Diogenem exstantem respexit, vix malæ fidei crimen effugiet; quodsi vero alium narrationis auctorem habuit, tum concidit conjectura ex vocabulo γυναικὸν de uxore non legitima ducta, nec minus altera de Soteira Grylli matre, quam propinat nobis Fragmentum Epistolæ Xenophontæ a Joanne Stobæensi servatæ.

Philestiam ex Asia, et Ionia quidem, infecutam et junctam Xenophonti matrimonio fuisse, possit aliquis calidior fortasse conjicere ex Fragmento Dialogi Æschinei, quod servatum ab auctore Libri de Inventione i. 30. in compendium missum repetiit Quinætilianus Instit. v. 11, 27. et 28. Athenæus enim p. 220. posuit, Æschinem in eo dialogo, Aspasiæ nomine inscripto, feminas Ionicas omnes in crimen impudicitiae adduxisse. Verba Ciceronis sunt hæc: *Apud Socraticum Æschinem demonstrat Socrates cum Xenophontis uxore et cum ipso Xenophonte Aspasiam locutam: Dic mihi quæso, Xenophontis uxor, si vicina tua melius babeat aurum, quam tu babes, utrum illius an tuum malis? Illius, inquit. Quid si vestem et ceterum ornatum muliebrem pretii majoris babeat, quam tu babes, tuumne an illius malis? Illius vero, respondit. Age, inquit, si virum illa meliorem babeat, quam tu babes, virumne tuum an illius malis? Hic mulier erubuit. Aspasia autem cum ipso Xenophonte sermonem instituit. Quæso, inquit, Xenophon, si vicinus tuus equum meliorem babeat, quam tuus est, tuumne equum malis, an illius? Illius, inquit. Quid si fundum meliorem babeat, quam tu babes, utrum tandem fundum habere malis? Illum, inquit, meliorem scilicet. Quid si uxorem meliorem babeat, quam tu babes, utram malis? Atque hic Xenophon quoque ipse tacuit. Post Aspasia: Quoniam uterque vestrum, inquit, id mihi solum non respondit, quod ego solum audire volueram, egomet dicam, quid uterque cogitet. Nam et tu, mulier, optimum virum mavis habere, et tu, Xenophon, uxorem habere lectissimam maxime vis. Quare, nisi hoc perfeceritis, ut neque vir melior, neque femina lectior in terris sit, profecto id*

semper, quod optimum putabitis esse, multo maxime requiretis, ut et tu maritus sis quam optimæ, et hæc quam optimo viro nupta sit. Socratem hæc narrantem fecerat Æschines. Igitur Xenophon uxorem ante Socratis mortem et ante abitum in Asiam duxerat. Socratis autem mors contigit Olympiadis 95. anno primo. Unde conjectura facilis sequitur de secundis nuptiis Xenophontis, ex quibus nati fuerunt Gryllus et Diodorus. Nam in Anabasi vii. 6, 34. testatur ipse Xenophon, sibi liberos tum nullos adhuc fuisse : *ὃν ἤλπιζον—ἐποστροφὴν καὶ ἡμεῖς καλὴν καὶ παυσίαν, εἰ γένοιτο, καταδήσασθαι.* Philefiam igitur si secum ex Asia et Ionia adduxit sibi que matrimonio iusto junxit, uti ex Demetrii Magnetis narratione consentiente cum notitia Eustathii licet conjicere, tum iterum falsitatis convincitur Epistola Xenophontea, quæ Soteiram Grylli matrem facere videtur. *Ex Epistola.]*

PORSONI NOTÆ BREVES

IN

XENOPHONTIS EXPEDITIONEM CYRI.

1934

PORSONI NOTÆ BREVES

IN

XENOPHONTIS EXPEDITIONEM CYRI.

QUÆCUNQUE harum notarum literas *B. C.* subscriptas habent, desumptæ sunt ex Bibliotheca Critica part. iv. p. 98. seqq. Amstelodami anno MDCCLXXIX. edita. Larcherianæ versionis, cuius ibi censura agitur, mihi copia, sedulo licet expetenti, nondum obtigit. [Notæ, quibus *W.* adscripta est, auctorem habent V. D. Gualtherum Whiter.]

LIB. I.

1, 2. *Μεταπίμπωτο*. Mirum in modum genuinas lectiones passim negligunt editores. Futuro certe Xenophontis editori magnopere auctor sum, ut ex Aristide, Stephani et Leunclavii margine, MSSque Paris. Eton. veram lectionem *μεταπίμπεται* in textum recipiat. Recte etiam mox 2, 1. *παραγγίλλει* pro *παράγγειλε* præbent iidem Codices Paris. Eton. sed bonis oblati uti aut nescivit aut noluit Hutchinsonus. Rursus ii. 5, 1. ex MS. Etonensi *ἀφικνούται* libenter admiserim, cum Parisiensis adstipuletur. Forsan igitur rescribendum iv. 7, 12. *ἔφα* et *παραδίδω* auctoritate Suidæ v. *ἔφας*. et vi. 1, 4. *ἰπιδύονται* ex MSto Etonensi.

1, 5. Magis quidem Atticam formam, non tamen ideo Xenophonteam, *ἄν*, exhibet Aristides ab Hutchinsono in Addendis laudatus. Sed videor mihi de hac ipsa voce apud Grammaticum antiquum observationem legisse, unde didicerim vulgarem formam prætulisse Xenophontem. Certum autem est et doctis omnibus notum plurima verba eum, quæ *κοινὰ* vocant grammatici, libenter

usurpassē, posthabitis iis, quæ Attici sibi vindicarent. Ad Nostri Memorab. i. 4, 19. hæc notat Vir summus, qui in his literis regnat, Ruhnkentius. *Hic pro forma Attica ἰσὶ restituenda est communis ἰσσαν, auctoritate Grammatici veteris in Bibliotheca Sangarmanssi. Ἰσσαν. ἀπὸ τοῦ ἰσσι. Δημοφῶν Ἀπομνημονεύματα α'. Vulgaris forma etiam est in Sympof. p. 153. Sic ἡμῶν pro Attico ἡ Κυρ. vi. p. 149. E.*

1, 7. Κατάγειν, inquit Suidas, τὸ τοὺς περιουγέτας εἰς τὰς ἰσσιὼν πατρίδας ἀποκαθιστᾶν. Deinde locum hunc Xenophontis laudat. *W.*

2, 6. Καλόσσα; præfert Wesselingius ad Herodot. viii. 30. quomodo edi debuerat ex MStis Eton. Paris.

2, 8. Dignus omnino est qui adscribatur elegantissimus locus Claudiani in Eutrop. ii. 265. *Icarium pelagus Mycaleaque litora juncti Marfya Maeanderque petunt; sed Marfya velox Dum suus est, fleuque carens, jam flumine misto Mollitur, Maandre, tuo.* Paullo ante dixerat, 257. *Hic et Apollinea victus testudine pastor Sufferse memores illustrat pelle Ciconas.*

2, 9. In Tauromentana Inscriptione ΕΠΙ ΕΤΑΘΕΟΥ ΤΟΥ ΣΩΣΙΟΥ, α ΣΩΣΙΣ, quod nomen Siculis notum. ut in eadem Inscriptione Tauromentana ΣΩΣΙΣ ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ etiam occurrit. sic ΣΩΣΙΣ in exergo nummi Syracusani, editi Museo Pembrok. p. ii. tab. 78. n. ult. et Sofis Leontinus, unus ex interfectoribus tyranni Hieronymi, memoratur Livio lib. xxiv. cap. 21, 22. et lib. xxv. 25. et alius Sofis Syracusanus lib. xxvi. 21. et forte id nomen restituendum Xenophonti lib. i. de Exp. Cyr. p. 246. Σωσις ὁ Συρακούσιος. ubi in vulgatis Σωσις. in margine pro diversa lectione Σωπάτης. BURMANNUS SECUNDUS ad Syllogen Inscript. Vet. post Dorvillii Sicula, p. 504. quem vide etiam p. 553. *W.*

2, 20. Citatur hic locus ab Hesychio v. φοινικιστὴς sine ulla explicatione. Recte autem exponit If. Vossius, *purpurea tinctor. W.*

3, 5. Εἶσαι habent omnes, quas inspexi, editiones; omnino tamen reponendum videtur, ἰῖσαι.

3, 6. Lege ex MSS. Eton. Paris. ὅσον αὖ δ, sicut conjecerat Muretus. Quod enim Hutchinsonus post Stephanum dixit, vellem ex antiquioribus Hellenismi auctoribus probasset. Sed hoc labore sapienter supersedit, sex locis tantummodo ex Novo Fœdere laudatis. Haud igitur abs re erit Pierisoni verba præf. ad Mœrin p. xliv. apponere. *Nollem Viros eruditos—toties tam cupide Magistros Atticistas sibi sumfisse refellendos; et omnia adeo, quæ in S.*

literis occurrant, pro Ἀττικωτάτως *venūtiassē*. Demosthenes Fals. Leg. p. 219. ed. Taylor. ex Hermogene et MSS. corrigendus est.

4, 8. Quantocyus particula ἂν ex Stephani sententia deleatur. Quæ dixit Hutchinsonus de vi potentiali cum quadam indignatione conjuncta nihil ad rem sunt. *ἰόντων* ἂν solæcismus est, qui nullis nisi æque mendosis exemplis defendi potest.

4, 9. Locis allatis hæc etiam adde, lector erudite, quæ forsan magis sunt ad rem. Diod. Sic. i. 52. Τῇ δ' ἐκ τῆς λίμνης ἀπὸ τῶν ἰχθύων γινόμενῃ πρὸς τοὺς ἰδὺς τῇ γυναικὶ πρὸς μύρα καὶ τὸν ἄλλοις καλλωπισμένῃ. Philostr. Vit. Apoll. ii. 31. Ἐν κύμασι ἱππὰ ἐδδιέμοσι, ἃς ἐπιδέκε τῇ ἀδελφῇ ὁ βασιλεὺς εἰς ζώνην. Qui locus imprimis huc facit. *W*.

5, 1. De hoc loco consulendus Vir *σελεύστωρ*, Edvardus Gibbon, historiæ scriptorum, quotquot vernaculam linguam ornarunt, sive ad sententiarum gravitatem, sive ad styli suavitatem spectas, facile princeps, vol. ii. p. 430. *W*.

5, 2. Legendum videtur, divisis literis, *προδραμόντες ἂν εἰστέκισαν. πρᾶττετε et deinde resistere solebant*. Ista vis est particulae ejus, quam post alios nuper illustravit Brūnckius ad Sophoclis Philoct. 290.

5, 7. De ἦν pro ἦσαν adde Euripid. Ion. 1165. Valekenæer. ad Herodot. v. 12.

5, 9. Lege, *νομίζων ἂν, ὅση μὲν θᾶττοι ἴλδοι—μάχεσθαι—cum Dawesio Misc. Crit. p. 79. seqq.*

5, 11. Citat Suidas v. ἀμφιλεξάντων, et mox 13. v. παραγγέλλοντας. *W*. •

5, 15. Σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πλείστον ἦεν ἱλαύνων. Codex B. habet τῶν πιστῶν ἦ. i. quam recte veram judicat lectionem Larcherus et nos antea ita correxeramus. Est hæc solennis satraparum et amicorum Regis apud Persas appellatio. Vid. Spanhem. ad Julian. Or. i. p. 174. *Bibl. Crit.* Πιστῶν etiam probat Abreschius Dilucid. Thucyd. Auctar. p. 363. Cæterum illud obiter monebo codicem, quem B. nominat Larcherus, eundem esse, cujus variæ lectiones in Hutchinsoni majori editione existant. Laudanda est tum industria tum sagacitas doctissimi Critici; industria, quod collationem hanc editionis suæ paginis accommodare neglexerit; sagacitas, quod cum passim speciosas lectiones Codex iste præbeat, ne unam quidem, quam vulgatæ præponeret, selegerit.

5, 17. Mirum est adeo tritam locutionem κατὰ χάριν Hutchinson-

sonum minus intellexisse. Vide Kusterum ad Aristoph. Plut. 367. Valckenaer. ad Herodot. iv. 135. Recte vertit et exponit Spelmannus.

6, 7. Μεταμιμήηται σοι ἔφησθα. Welfius i. 6, 7. habet μεταμιῆσαι σ. i. Melior est lectio Codicis B. μεταμίλιν τι σ. i. B. C.

6, 10. Ἐλάβοτο τῆς ζώνης τὸν Ὀρότην. Codex B. habet ἱλαβον, quod tamen vulgato non est præferendum. B. C. Miror hominum doctorum sententiam. Nisi enim me omnia fallunt verum et necessarium est ἱλαβον; solæcum ἱλάβοτο.

8, 1. MS. Eton. legit ἀνακρέτος. Atque ita scilicet legitur apud Suidam v. "Ἀνα σημαίνει, et v. "Ἀγκρετος. Vide eum tom. i. pp. 30. 180. W.

8, 3. Hunc locum Xenophontis habet Suidas v. πωλὰ, et pro εἰς τὰς χεῖρας legit ἐπὶ τὰς χεῖρας. W.

8, 10. Aliter representat hunc locum Suidas v. δραπατηφία. W.

8, 11. Viros doctos Leunclavium et Stephanum miror, Hutchinsonum non adeo. "Pro ὡς αἱ οἰστοὶ" (inquit Stephanus) "si reponam ὡς ἀνυστοὶ, viros acri judicio præditos mihi assensuros spero." Ignoravit vir cl. lectionem quæ in ed. Bas. 1540. invenitur. Ibi est ὡς αἱ οἶόν τε, quæ sine dubio vera et genuina lectio. W.

8, 14. Τὸ δ' Ἑλληνικὸν ἐστὶ ἐν τῇ ἀδελφῇ μίον, συνιστάττο. Welfius i. 8, 10. habet, ἄτ' ἐτι i. τ. α. μ. σ. Sed ἐστὶ quod sensum impedit, abest a Codice B. B. C.

8, 20. Dicitur de Græcis, qui impetum æurruum falcatorum eludebant, οἱ δὲ, ἐπὶ προΐδουιν, ἴστατο. Pro varia lectione in margine Steph. est δίστατο, quod et verum est et confirmatur auctoritate Codicis B. B. C. Eandem lectionem diserte prætulit et in versione expressit Spelmannus.

8, 27. Respexit huc Ælianus Hist. Animal. vi. 25.

9, 5. Multi Manuscripti et in his unus apud Ruhnkenum ad Memorab. iii. 9, 6. αἰδημονίστατος pro εὔμαδίστατος habent. Sed qui primus εὔμαδίστατος in textum intulit, non αἰδημονίστατος, sed δαημονίστατος in suo codice invenit, cujus alterum est explicatio.

9, 6. Φιλοκινδυνότατος. Lege, quod recte exhibent edd. Ald. Junt. φιλοκινδυνότατος, ut Grammatici canones postulant. Altera licentia ut in poetica oratione aliquando conceditur, in soluta tolerari non potest. Ne quis autem Alexidis locum apud Athe-

næum xiv. p. 655. F. arripiat, sciat mendosum esse, ita fortasse legendum: Τριωβόλου κρήσκει ἀστῆϊον φάνη, "Τυιοι, δατὸν, διεμὲν, εὐχυλον, τέρεν, Ὅταν ᾖ τι, πρὸς φεῖ". Similis error, quanquam levis, mirum quot loca infedit. Supra 3, 19. oblitus sum monere ἐπικινδυνότερα restituendum ex MS. Par. Ed. Junt. ἀκινδυνότερας ex MS. in Thucydide iv. 62. de quo ita Abreschius Diluc. Thucyd. p. 433. 'Ακινδυνότερας legatur, sive ἀκινδυνότερας ut est in C. Reg. perinde est, quum media in κίνδυνος inveniamur quoque correpta. Quæ profecto mira sunt. Idem mendum adhuc relictum est in Platonis Gorg. p. 477. ed. Steph. et in Stobæo xli. ubi pro ἀναιρέτατοι legi debet ἀναερέτατοι. in Strabon. ii. p. 152. xv. 713. mendosa sunt εὐκρατότεροι et ἐπιμωτάτους. 'Ακρατότεροι apud Moerin p. 25. pro ἀκρατότεροι, ut recte Pollux vi. 24. quem frustra ex Moeride corrigit Pierfonus. Eodem tamen morbo laborat Suidas tom. ii. p. 15. Apud Athenæum hoc mendi genus passim occurrat. εὐχλωτέρας iii. p. 80. F. εὐχλωτέρας vii. p. 313. A. ἀχλωτέρας 314. B. εὐχλωτέροι 320. C. εὐχλωτέρους 321. A. In Plutarcho βαρυνωπάται tom. ii. p. 114. E. ἀναιρέτατοι p. 119. D. 121. E. in Photio clxii. p. 393, 55. ἀτιμώτερος. Sed hæc sunt infinita. Recte vulgatur ἀκινδυνότεροι infra vi. 3, 29.

9, 11. Lege ex Suida, quicquid contradicat Hutchinsonus, τοσοῦτοι ὑπερξῆν, nisi malis cum vulgatis χρεῖνοι retinere.

9, 16. Negligenter exscripsit Suidas v. περὶ πάντος.

9, 25. Laudat Suidas v. βίκος. W.

Ibid. Τοῦτο οὐ σοὶ ἔπαμψα. Codex B. habet τοῦτον, quod forte natum est ex τοῦτον. B. C.

10, 6. Rex cum ex averſa parte exercitum contra Græcos duceret, illi παρασκευάζονται ὡς ταύτῃ προσιόντες καὶ διζήμενοι. Ita est in Codice A. vulgo male προσιόντες. B. C.

10, 8. Verba in margine post ἀπαλλάγη adjecta, πάλιν μὲν οὐκ ἀναστρέφει, sunt etiam in Codicibus A. B. B. C.

10, 12. Ἐπὶ οὐλῆς solummodo retinet et ἐπὶ ξύλου sive ξυστοῦ pro glossa ejicit Toupius in Suid. iii. p. 26.

LIB. II.

1, 14. Legendum omnino ex duobus MS. Eton. sc. et Paris. ὡς καὶ Κύρη πιστοὶ ἰγίνοντο, καὶ βασιλεῖ γ' αἱ πολλοῦ ἄξιοι γίνοντο. 1, 16. ex vestigiis MS. Eton. τοσοῦτοί τε, elicere possis, τοσοῦτοί γε ὄντες, quod malim.

2, 5. Legitur hic locus apud Suidam v. Ἐλόμενοι, quod notari

neglexit Kusterus. Exponit ille *βουλόμενοι*, alio, ut videtur, sensu, quam solent interpretes. Quasi dixisset, "*Non volentes* ducem "*habere Clearchum*"—" cum potius præ necessitate quam amore "*sequentes*"—Quod sane cum descriptione Clearchi infra data pulchre convenit 6, 10. *W.* Melius, meo saltem iudicio, est quod Suidas præbet, *ἴδι*, certe temporibus convenientius.

2, 6. Ἀπὸ δὲ τῆς μάχης ἐλθόντες εἶναι εἰς Βαβυλῶνα σταδίου ἑξήκοντα καὶ τρισχίλιοι. Secutus est Larcherus Codicem B. in quo verisimilior est numerus *ἑξήκοντα καὶ τριακόσιοι*. *B. C.*

2, 8. Negligenter hunc locum, respectu ad sensum potius quam ad verba habito, exscripsit Suidas v. *συνδήκη*.

2, 15. Cl. Arnaud ex isto *ἔσται* non suum *ἔλασιν* confecit. Ita enim plane exstat in editt. Basill. 1540. 1555. *W.*

2, 17. De voce *σκοταῖος* vide Toupium in Suid. i. p. 33. ubi hujus loci mentionem facit, Suidæque lectionem æque commodam ac nostram putat. Sed Suidæ Codex MS. quem ipse Oxonii inspexi, pro *σκοταῖος* habet *σκοταῖος*.

2, 20. Callidum fuit commentum Clearchi ad sedandum Panicum terrorem, qui in Græco exercitu ortus erat, cum iussit præcones exclamare per castra, *ὅς ἂν τὸν ἀφίερτα τὸν ὄνει εἰς τὰ ὅπλα αὐταμνησόν, ὅτι λήγεται μισθὸν τάλαντον ἀργυρίου, cum qui indicaverit, a quo fuerit immixtus in exercitum asinus, talentum argenti accipturum*. Interpretes plerique in voce *ὄνει* hæserunt: quæ tamen verissima est, et confirmatur codicum consensu. Hoc commentum Iphicrati tribuit Polyænus iii. 9, 4. qui ex Xenophonte corrigendus est. Conferendi sunt Heringa Obs. p. 125. et Toupius Em. Suid. tom. ii. p. 174. *B. C.*

3, 11. Laudavit Suidas v. *ἰπιστάται*. *W.*

Ibid. Καὶ εἴ τις αὐτῷ δοκοῖη τῶν πρὸς τοῦτο πεταγμένων βλακείων, ἐκλεγμένοις τὸν ἰππιδέσιον ἱππασιν αὐτός. Ita est in Codice B. et ed. Steph. Alii habent *ἱππασιν*. Larcherus ex conjectura ita legit *ἐκλεγμένοις τόποις ἰππιδέσιον, ἱππασιν αὐτός*: et vertit, *S'il voyoit quelqu'un de ceux qu'il avoit chargés de la construction de ces ponts, se conduire avec nonchalance et choisir un lieu commode pour mettre le pied, il le frappoit de son bâton*. Quæ conjectura et acuta et verisimilis nobis videtur. *B. C.* Difficillimus locus, in quo me non expedit. Magis tamen in doctissimi Larcheri sententiam propendeo. Suidas ab Abreschio Dilucid. Thucyd. Auctar. p. 241. indicatus, *ἱππασιν αὐτός* habet v. *ἰππιδέσιος*. Sed ibidem Abreschius totius loci mirificam et contortissimam præbet explicationem, indignam sane quæ huc

transferatur. Obiter monebo frustra à a Larchero sollicitari, cujus vim supra explicui ad lib. i. 5, 2.

3, 16. Lege, fere cum Athenæo, ὅλος ἐξηραίνεται. Tardus sit oportet, qui quantam vim addat præpositio, non sentiat. Aristophanes apud Suidam v. αὐαίνομαι. Ἐσταῦθα δὲ παιδάριοι ΕΞΑΤΑΙΝΕΤΑΙ. Herodotus iv. 173. Ὁ Νότος σφι πρὶν αἶμας τὰ ἕσθρα τῶν ὑδάτων ΕΞΗΤΗΝΕ. Alterum istud ἐξηραίνεται dubites glossane sit, an veræ lectionis depravatio. Huc respexit Plutarchus tom. ii. p. 133. C. ubi male κεφαλαλγὸν pro κεφαλαλγῇ vulgatur.

3, 18. Recte in Suida v. εὔρημα restituit ἰμπεριτωπίας Oudendorpius ad Magistrum pp. 21. 394. sed quod κακὰ male omitti putat, falli cum existimo. Πολλὰ κἀμήχανα Atticis idem est quod simplex πολλά ἀμήχανα. Confer Brunckium ad Aristophanis Nub. 1332.

4, 8. ἦγε referri ad Orontam, non ad Tissaphernem recte monet Wesselingius ad Diodor. Sic. xiv. 26. W.

4, 22. Ex conjectura non minus verisimili additur negatio, ὁκνοῦντες μὴ οἱ Ἕλληνες (οὐ) διελθόντες τὴν γέφυραν μέντοι ἐν τῇ νήσῳ : *de crainte que les Grecs ne passassent point le pont, et qu'ils ne restassent dans l'isle.* B. C. Citatur hic locus a Suida v. ὁκνοῦντες, ubi pro διελθόντες legitur διαβάντες et pro μέντοι μείνισαν. Qua de re Cl. noster editor Hutchinsonus ne verbum quidem. W.

5, 16. Lege δοκῆς pro δοκῆς, collato Dawesio Misc. Crit. p. 79. 80. Similiter δοκῆ Platoni reddendum pro δοκῇ de Republ. iv. p. 422. B. 430. A. et ex MS. Regio Gorg. p. 514. E.

5, 19. Solæcum est δύνησθαι. Legendum δύναισθαι, idemque postea restituendum lib. v. 6, 9.

5, 39. Τοῖς τε ἀνδράς οἷς ἄμυνται, ὡς ἀπολλώμενται. Larcherus secutus est codicem A, in quo abest ὡς. B. C. Et omnino expungendam voculam istam crediderim, nisi cum Stephano quis præferat ὅμως. Quam enim constructionem vulgata admittat, ne post eruditos quidem Abreschii conatus Dilucid. Thucyd. Auctar. p. 416. intelligo.

6, 10. Recte rescripsit vir Cl. ex MS. Etonensi ἢ ἀποφρασίτως. Atque ita locus hic citatur a Stobæo de Imperatoribus Serm. lli. p. 581. ed. Francfurt. W.

6, 21. Lege κερδαῖνοι. Suidæ Edd. Med. et Ald. κερδαίνε exhibent, partim recte. Mox 22. ex MSS. et Suida proculdubio in-

et locum ita vertit; *Cat les archers de Crete ne tiroient pas si loin que les Perfes; et d'ailleurs comme ils étoient armés à la légère, ils se tenoient au milieu des troupes pesamment armées.* B. C.

4, 8. Locum difficilem ita corrigit interpres: ἦλος δὲ ὡς νεφέλη προκαλέσας ἡφάνισεν; ex ingenio addens ὡς, cæterum νεφέλη pro νεφελῇ ex Codice A. assumens. Sed gravius subesse videtur vulnus. B. C. Vulgatam lectionem, nescio quam bene, contra Hutchinsononum tuetur Abreschius Dilucid. Thucyd. p. 274. Illud autem recte observat, perperam verti, *homines animis defecissent*, cum debebat, *homines reliquissent*.

4, 15. Καὶ ἄλλαι τάξεις ἀπεχώρησαν. Addit ex conjectura ai post καί. B. C.

4, 31. Suidas cum aliqua varietate: Ἀλίξασθαι. ἱπαμύνειν. Πινοφῶν. Παλὺ γὰρ διάφειν, ἐκ χάρις ἐρημνίτους ἀλίξασθαι, ἢ προπορευομένους ἐπιούσαι τοῖς πολέμοις μάχεσθαι. W.

4, 33. Omnino reponendum ex marg. Steph. et Leunclav. ex MSS. Paris. Eton. et ex Suida v. ἐπιστάξει, χαλεπὰ ἔκταρ καὶ θορόβου ἔστος, ποιεῖν. Thucydidī in historiæ initio reddendum ἀδύνατα pro ἀδύνατων ex plerisque MSS. et in his uno qui in Biblioth. publica Cantab. servatur; et Agathiæ ἀνεκτὰ p. 9. ed. Vulc. pro ἀνεκτὸν ex Suida. Confer Toupium in Suid. i. p. 40.

4, 48. Ὡδιῦται pro ὠδιῦτο recte præbet MS. Par. ut et infra lib. vii. 2, 14. μεταπίμπεται pro μετιπίμπητο. Vide quæ supra notavi ad i. 1, 2.

4, 49. Veram lectionem ἵστι ἠγάγασαν conservavit MS. Paris. ἵως merum glossēma est. Idem fere evenit infra iv. 8, 8. ubi edidit Hutchinsonus, ἵως οὐ ἐπὶ τὰ ἔρη. MS. autem Eton. habet ἵως ἵστι, edd. Ald. et Flor. ἵως οὐ ἵστι. Quid igitur planius aut evidentius quam legi oportere, ἵστι ἐπὶ τὰ ἔρη?

5, 11. In accentibus pingendis ubique peccatur. Hic scribe ὀλισθαίνειν. iv. 4, 13. μέρον. vi. 1, 21. κατασβινύναι. 4, 24. ἀποκτινῶν. vii. 1, 12. ἐμβαλῶν.

5, 13. MS. Paris. et Eton. uterque θαυμάζειν. Equidem persuasum habeo legendum, καὶ οἱ ἦσαν θαυμάζειν. Et mirari videbantur.

5, 14. Citat hunc locum Suidas v. ἡλεγχον. W.

5, 18. Citat et hunc locum Suidas v. ἐπηρίκα. W.

Ibid. Lege cum MS. Paris. ἰδιδοίκεσαν. Hæc enim legitima est forma; altera veteribus Græcis prorsus incognita.

LIB. IV.

1, 4. Ingenioſe ſaltem, ſi non vere, ἴστω οὕτως ἔχει, emendat Abreſchius Dilucid. Thucyd. p. 640. Aberrandi, inquit, cauſam præbuit, quod in ſequentibus οτιῶν χωρίων fit mentio.

1, 6. Omittit καὶ Suidas. *W.*

1, 25. Pro δυνάστων MS. Eton. δυσπείστον, certiffima emendatione mutandum in δυνάμιον. Confer Etymologum p. 292, 30. δυνάμιον χωρίον ex Xenophontis Anabaſi citantem; quem ſi non mihi credis affirmanti ad hunc locum reſpexiſſe, crede Suidæ, qui ipſa verba citat, v. δυνάμιον. Nempe hic, quod millicies alias contigit, gloſſa in genuinæ vocis ſedem inuaſerat.

1, 27. Laudat Suidas v. ὑποστάς, monente Toupio iii. p. 264. Laudat etiam v. ἰδιωτοῦς. Quod obſervare debebat Hutchinſonus. *IV.*

2, 9. Forſan non incommode legeretur, Καὶ οὕτω μὲν οἱ πρῶτοι— Vocem μόνι eiecit Hutchinſonus, quam literula mutata ipſe retinere malim.

2, 13. Lege cum MS. Par. Κηφισοφῶντος. Barbarum eſt alterum.

2, 28. Hunc locum imperite admodum ſollicitarunt editores. Nam quod Cl. Hutchinſonus legendum malit, τῇ ἀριστερῇ ποδὶ προτινόντις, vereor equidem ut ſatis Græcum ſit. Eleganter dicitur, τῇ ἀριστερῇ ποδὶ προβαίνειν. *Pede ſiniſtro anteriori procedere.* Quod quidem ſchema ſagittarii eſt. Strabo lib. xvi. Τῶν μὲν κατεχόντων τὸ τόξον καὶ ΠΡΟΒΕΒΗΚΟΤΩΝ ΤΟΙΣ ΠΟΣΙ. Ὑπασπίδια προποδίζουσιν vocat Homerus Il. N. 807. Toup. in Suid. ii. p. 70. Cl. Weſſelingius ad Diodor. Sicul. iii. 8. legere vult, προβαίνοντις, exponitque, *Quoties ſagittas miſſuri erant, adducebant ſiniſtro pede in imam arcus partem impoſito.* Fallitur vir doctus. Retinenda eſt vox προβαίνοντις, totuſque locus ita explicandus. *Quoties ſagittas miſſuri erant, nervos trahabant, promouentes pedem ſiniſtrum ad imam arcus partem.* Arcus ſcilicet tantæ erat magnitudinis, ut nervos trahere cogerentur, impoſito pede ſiniſtro in imam arcus partem. *W.*

3, 9. Senſum prava interpunctione obſcuratum minus percepit Hutchinſonus. Diſtingue ὡς τάχιſτα ἰς ὑπὸ φανιν. Ἐως nomen eſt, non adverbium. Verti oportebat, *Quamprimum Aurora illuſcere ceſpiſſet.*

3, 10. Legitur hic locus apud Suidam v. *ἔξισ*. ubi pro *καθιδέδω* est *καθεύδει* et *εἰ τις τι ἔχει πρὸς τοὺς πόλεμους*. *W*.

3, 26. Ἀκμὴν improbat etiam Thomas Magister v. *ἔτι*, Phryni-
chi, ut opinor, auctoritate permotus.

3, 28. *Καλεῖται αὐτοῦ μῦθαι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, μὴ διαβάτας*. Ita legendum, revocata negandi particula *μὴ*, ex codicibus A. B. *il leur fit dire de se tenir sur le bord de la rivière, sans la passer*. B. C.

3, 30. Ἐπιμαλυσόμενοι, οἱ μὲν ὑποζυγίῳ, οἱ δὲ σκυοφύρον, οἱ δὲ ἱταίρων. Codex B. habet *ἱτέρων*, quod sequitur Larcherus. B. C.

4, 11. Pro *ἱλαίων* legit Suidas *ἀλεινός*. Ecce locum : Ἀλει-
νός. Θερνός. Θερμός. Διροφῶν. Χιόνος γὰρ πεπτακυίας, ἵκνους ἢ πολλὰς
ἀίστασθαι. κατακειμένῳ δὲ ἀλεινός ἦν ὁ χιμῶν ὅτε μὴ παραξέξυσίη ἢ
χιών. *W*.

4, 14. Recte monuit Toupius in Suid. i. p. 117. male hæc ex-
plicuisse Hutchinsonum, et ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνοῦντες archif-
sime copulanda. Sed auctore Suida, voces transponere malim et
lege, ὅσοι δὲ—ἰνέτησαν, διακῆν ἰδεσαν, ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνοῦ-
ντες.

5, 5. Οἱ δὲ ὀφὶ προοῖοντες ξύλα οὐκ εἶχον. Codices A. B. habent
προσιόντες, quod verum est. B. C.

5, 8. Ista ἢ ποτὲ in MSS. larem mutant, neque agnoscuntur a
Suida v. *βουλιμιᾶν. βρωτόν*. nec a MS. Paris. Deinde MS. *περιῖω*
σιν τὰ ὑποζύγια, quod verum videtur. Totum locum hoc modo
constituerim : Περιῖω σιν τὰ ὑποζύγια, εἰ τις σου ἐρέῃ βρωτόν,
ἰδίδου.

5, 24. Videtur Suidas v. *δασμός*, pro *ἵδου* legisse *εἶρον*. For-
san ita refingendus est locus : *καταλαμβάνει πάντας, οὓς εἶρον, κυμήτας*
καὶ τὸν κυμάρχη. *W*. Ex hoc loco Toupius in Suid. i. p. 84. ἐς
Arriano restitutum it ; ipse quidem libens ex Xenophonte εἰς eje-
cerim, auctore Arriano. Noster infra 34. *Καὶ πάλιν ἡρώτων, τίνοι*
ἵπποι τρέφονται. Ὁ δ' ἔλογεν, ὅτι βασιλεὺς δασμός. Confer nos infra
ad v. 4, 29.

Ibid. Scribendum videri posset *ἱππὸς τῆς κόμης* : nam de uno
tantum vico præcedit ; verum intelligere licet, uti accepit inter-
pres, *nec in vicis usquam captus est*. Abresch. *Dilucid. Thucyd. p.*
136.

5, 25. Citat Suidas v. *κλίμακες*, addito post *πατίβαινον*, εἰς τὰς
καταγίους οἰκίας. *W*.

5, 27. Citat Suidas v. *μύξιν*. Ἐδὲ δὲ, εἰ τις διψή, λαβόντα εἰς
τὸ στόμα μύξιν τοὺς καλάρμους. καὶ πᾶν ἄκρατος ἦν ἢ οἶνος, εἰ μὴ

τις ὅδωρ ἐπιχρίσι. *W.* Μύξιν, sine dubio verum est; neque ego invitius addiderim ex Suida ὁ οἶος, quæ habet etiam v. ἀκρωτος.

6, 17. Legendum est, quomodo habent Suidæ editiones et MS. C. C. C. Oxon. Grammatica jubente, κλωπῶν; et ἐκλάπτουσιν. lib. v. 9, 1. ut κλοπτῶν adhuc sine auctore relinquatur.

6, 21. Larcherus in *Ariflonymi* locum reposuit *Chirifophum*, cuius nomen est in margine Steph. et Codicibus A. B. B. C.

6, 23. Xenophontis tempore nondum usu receptum erat verbum γρηγορεῖν. Repone probam formam *ιγρηγόρεσας*, qua utuntur cum alii, tum Aristophanes Plut. 744. In Ecclesiæ. 32. tres lectiones præbent edd. et MSS. *ιγρηγορῶ*, *ιγρηγόρειν*, et *ιγρηγόρευν*. Vera lectio est *ιγρηγόρεν*, cui vulgatiorem formam *ιγρηγόρειν* supposuit librarius.

7, 6. Editam lectionem defendit Toupius in Suid. iii. p. 59.

7, 15. Larchero verior videtur lectio codicis A. παρασάγγας μ', quam vulgatum παρασάγγας συντήκοιτα. B. C.

Ibid. Πτερόγων etiam Photius Lex. MS. Mox. l. 5. ξυήλην Λακωνικὴν scio quomodo defendi possit; malim tamen cum Photio rescribere, ξυήλη Λακωνική.

7, 19. Pro ἐπάγοι Codex B. habet ὑπάγοι. Sed Larchero magis placet ἄγοι, quod in libro Etonensi reperit Hutchinsonus. B. C.

8, 18. Cum ἀνακραγόντες pro ἀνὰ κράτος habeant MSS. Par. Eton. in suspicionem venire possis, utramque lectionem conjungi debere: ἀνακραγόντες, ἀνακράτος ἔθιοι.

8, 25. Ὅς ἰφθυγα παῖς ὦν οἴκοθεν. Forte inserto vocabulo ex Photii Lexico MS. et Suida, rescribendum, παῖς ETI ὦν.—Supra i. 9, 2. Πρῶτον μὲν γὰρ παῖς ἐστὶ ὦν—κράτιστος ἰσομίζετο.

L I B. V.

1, 1. Ἀφίκοντο MS. Par. quod Græcum quidem est; ἔποιον enim nusquam exstat. Sed recte MS. Eton. ἀφίκοντο, et ὁ—στις—.

1, 14. Intacta viri docti prætermiserunt hæc Xenophontis: ἐπιψήφισι μὲν οὐδὲν τὰς δὲ πύλαις ἰκούσας ἔπεισε ποιεῖν τὰς ἰδοῦς. *pihil sanxit*, Leunclav. mirifice vertit ista Hutchinson. Xenophon de omnibus ante memoratis milites sententiam rogaverat; de hac una re noluit illos in suffragia mittere: unius ferme tantum literæ omissione vetusta restitui poterit scriptura legendo: ὁ δὲ ὡς ἔγνω τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν, ἐπιψήφισι μὲν οὐδὲν πύλαις ἰκούσας ἔπεισε.

Xenophonteum illud μὲν οὐ. [iv. 4, 3.] Verbum ἐπιψηφίζω sic usurpat Xenophon v. 6, 35. vi. 9, 25. Valckenaerius *ad Herodot.* viii. 6.

3, 5. Τό τε αὐτοῦ ὄνομα καὶ τοῦ Προξένου. Scribe ex MS. Paris. τὸ Προξένου, itemque vii. 2, 11. τὸ Περιερίων pro τῶν Περιερίων, eadem auctoritate. Rarissime enim hominum aut populorum propriis nominibus articulum præfigit Noster.

4, 19. Malim, litera mutata, ἴστι γὰρ ὅτι καὶ ἀγαθόν—.

4, 26. Pomponius Mela i. 19. *Messyni turres ligneas subeunt, notis corpus omne perfignant, propatulo vescuntur, promiscue concumbunt et palam: reges suffragio deligunt, vinculisque et arctissima custodia tenent, atque ubi culpam præve quid imperando meruere, inedia dies totius afficiunt.* Unde satis probabiliter in Xenophonte pro φυλάττορα corrigit φυλάττουσι Brunckius ad Apollonii Rhodii Argonaut. ii. 1030. Locus Nicolai quem laudavit Hutchinsonus, existat etiam apud Stobæum xlii. p. 292. ed. Genev.

4, 29. Cum nullus, ut videtur, MS. ὥς agnoscat, deleatur. In hujusmodi locutionibus hanc vocem Attici libenter omittunt. Innumera loca proferre possem, si isthoc ageretur, quæ corrupti tantillæ rei ignoratio; sed uno contentus ero exemplo Aristophanis apud Pollucem x. 162. Καὶ τὴν κυρὴν ἔχειν με κυρβασίαν ἱρις. Quod perinde est ac si dixisset, ὥς κυρβασίαν. Eandem fere phrasin contra Muretum ipse defendit Hutchinsonus ii. 3, 15. probante Abrechio Dilucid. Thucyd. p. 612.

5, 4. Numerum verisimiliorem præbent Codices B. C. παρασάγγαι ἑξακόσιοι καὶ εἴκοσι, στάδιοι μύριοι καὶ ὀκτανισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. B. C.

5, 18. Melius et elegantius MS. Par. Μάκρωνας δὲ, καὶ περ βαρβάρους ὄντας—

6, 3. Si Codex scriptus præferret: ἡξιουν Ἑλλήνας ὄντας Ἑλλήσι τούτῃ πρῶτον καλῶς δικνύσθαι, τῷ εὖρους εἶναι, ego quidem vulgatum verbum huic postponerem. Valckenaerius *ad Herodot.* iii. 72.

6, 7. Recte in Codicibus B. C. est: οὐ γάρ ἴστιν ἄλλη, ἢ ἡ τὰ κίρατα τοῦ ὄρους τῆς ὁδοῦ καθ' ἑκάτερά ἴστιν ὑψηλά. In reliquis omnibus libris perperam τῆς ὁδοῦ est ante τοῦ ὄρους. Igitur vere redditum est: *ce passage est unique et se trouve entre deux sommets tres-élevés de montagnes, qui bordent le chemin des deux côtés.* B. C.

7, 9. Ποιῶ ΔΗ ὑμᾶς mavult Valckenaerius *ad Herodot.* vii. 184. Mox lege καὶ δὲ καὶ—Deinde excidisse videtur pronomen; ἢ

ΕΓΩ οὐτω περι αὐτοῦ τε καὶ ὑμῶν βουλευόμενος. 10. φθονεῖς τοι
est nihili. Recte καὶ ΔΗ καὶ et φθονοῖς habet ed. Juntina 1516.

8, 1. Γαυλικῶν probat quoque Ruhnkenius, quem vide Auctar.
Emendat. in Hefychium ad tom. i. p. 804. γαυλοῦν proxime
vero, MS. Paris.

8, 3. Οἶνου μὴδ' ὀσφραίνεσθαι παρόντος. Videtur hæc phrasis in
proverbium abiisse. Philemon Stobæi ιxxvι. Σιτάρια μικρὰ πρὸς-
φέρειν, οἶνον δ' ὅσον Ὀσμῆν. Alexis Athenæi iv. p. 134. Α. Ἀπαν-
τες ἐρχοῦντ' εὐδύν, ἢ οἶνον μόνον Ὀσμῆν ἴδουσιν.

8, 10. Σὺ δ' εἰπας ὅπως γ' ἐβούλευ. Codices A. B. habent, σὺ
δ' εἰπας ὅπως γὰρ βούλεται. C. βούλεται. Neque tamen difficul-
tas tollitur. B. C.

8, 24. Pro δισμήνουσι genuinam, mea quidem sententia, lectio-
nem διδίαςι dat MS. Par. Ut a τίδημι formatur τιθίαςι in tertio
plurali sic a διδῃμι, verbo Homérico (Il. A. 105.) διδίαςι. Hefy-
chius. Διδίαςι. δισμήνουσι. Corrige ex hoc loco διδίαςι. Ve-
riffima est summi Hemsterhusii observatio ad Thomam Magistrum
p. 26. Apis illa Attica (Xenophon) voces phrasisque tum poeticas,
tum Doricas, quarum in aliis scriptoribus Atticis nullum est vestigium,
si virtutem orationi adjungant, non aspernatur.

8, 25. In lexicis nec comparet nec comparere debet verbum
συνεξυπέρισα. Est enim plane barbarum. MS. Par. συνεξυπέρισα.
Legendum igitur συνεξυπέρισα. Supra 6, 19. ubi recte editur ἐκ-
ποριοῦσι idem MS. perperam habet ἐξυποριοῦσιν. In Aristophan.
Eccl. 820. exstabat εὐπέρισα, sed contra metrum, quod vitium du-
dum notarunt Viri docti et nuper sustulit Brunckius.

9, 5. Scribitur, inquit Hutchinifonus, et ἤλλοντο. Male. Nam
ἤλοντο est aor. 2. med. Egregium vero argumentum! Imo pro-
pter istud ἐχρῶντο lege cum Athenæo, ἐρχοῦντο—ἤλλοντο. ἤλοντο
quoque recte MS. Par. Mox ex MS. eodem et Athenæo reponere,
συνεληγῆναι τὸν αὐτὰρ ὁ δ' ἔπειτα—quod ultimum bene viderat Mu-
retus.

9, 20. Edd. quædam et margo Stephani μείζους ἀφικνέσθαι,
unde non improbabili conjectura μείζον εἰσαφικνέσθαι exculpit
Abreschius Animadv. in Æschyl. ii. p. 463.

9, 28. Delendum est istud ἀν, ex præcedenti syllaba natum.

10, 1. Ἰασονίαν ἀκτὴν, Larcherus malit Ἰ. ἄκραν; quod ita Geo-
graphi veteres eam vocant. B. C. Lege ex analogia, Ἰασονίαν.

Ibid. Quod additur in margine Steph. ἔπειτα δὲ τοῦ Τίγριος est
quoque in Codicibus B. C. Sed pro Τίγριος legendum esse Ἰριος

recte vidit Interpres. *B. C.* Supra 6, 9. pro ἱερὺς habet Τίγρησιν MS. Paris.

10, 1. Strabo vocat Heracleam Μιλησίῳ κτίσμα. *Pro quo quis dubitabit*, inquit Palmerius, *debere Μεγαρίῳ legi?* quum Suidas Arrianus, Diodorus alique cum Xenophonte nostro consentiant. Vide Strabonem xii. p. 542. et doctissimos viros Palmerium atque Cafaubonum ad locum. *W.*

10, 2. Ἐπὶ τὸν Κέρβερον καταβῆναι male vertit Hutchinsonus *ad Cerberum descendisse*, quod esset, πρὸς Κέρβερον. Verte, *ad Cerberum petendum descendisse*, quam præpositionis vim plurimis exemplis, hujus loci non oblitus, illustrat Valckenaerius ad Herodot. vii. 193.

LIB. VI.

1, 21. Distingue cum Abreschio Dilucid. Thucyd. Auotar. p. 346. Ἐπὶ δ' ἰδιότησιν τάχιστα, παραγγίλδῃ τὰ πρὸς κατασβεσθῆναι—Quæ satis trita locutio est. Paulo rarius est quod habet Dromo Comicus Athenæi ix. p. 409. F. ΕΠΕΙ Δ' ΘΑΤΤΟΝ ἦμεν ἡριστοκότες.

2, 2. Ἀλλ' ἢ Θράκις ἢ Βιθυνοί. Codices *B. C.* ἀλλὰ Θράκις Βιθυνοί, quod verius judicat Interpres. *B. C.*

2, 14. Πικίκει emendat Valckenaerius Adnotat. in Nov. Fœd. p. 400.

2, 27. Μάχεσθαι, quod delendum censuerat Muretus, abest etiam a Codicibus *B. C.* In Codice *A.* hic locus habet majorem lacunam. *B. C.*

3, 11. Perperam ἐπίτρεψιν in ἐπίταξιν ab Hutchinsono mutari censet Abreschius Dilucid. Thucyd. Auotar. p. 217.

3, 12. Hunc locum citat Suidas v. ῥάπος, et pro δυσπώρου δυσβάτη, pro διαβάτων διαβατίων legit. *W.* Cum Suida διαβατίων reposuerim, et τὸ ῥάπος, quod superfluum est, ejecerim.

3, 13. Lectio marginis Steph. ἐτι βουλῆς οὐκ ἄξιον εἶναι διαβατίων, confirmatur consensu Codicis *B.* et augetur, addito εἰ post εἶναι. *B. C.*

4, 18. Syntaxis postulat futurum παραγγιλαῖ, quomodo recte exhibet MS. Paris. qui et mox 21. πολεμῖται obtulit, sed nemo existit, qui reciperet.

4, 21. Solœcum est ὅστις ἂν ἐβλήθη. Corrigendum aut ἐβλήθη aut cum MS. Paris. ἐβλή.

4, 25. Οὐ μίντοι, ἴφη, νομίζουσιν, οὐδ' εἰ παμπόνηρος ἦν Δίξιππος, κ h

βία χεῖναι πάσχειν αὐτὸν, ἀλλὰ κριθίνα, ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν ἀξιοῦται, τῆς δίκης τυχεῖν. Hæc est scriptura Codicum B. C. In editis est —Δίξιππος, δίκαια πάσχειν αὐτὸν—ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν, ἀξιοῦται δίκης τυχεῖν. Forte δίκαια ortum est ex διῖν βίαι, quod a Xenophonte profectum videtur. Bene Interpres: *Je pense cependant, ajouta-t-il, que, quand même il seroit le plus méchant des hommes, on ne devoit point lui faire violence, mais le juger, comme vous demandez à l'être actuellement, et le punir, après l'avoir trouvé coupable.* B. C.

LIB VII.

1, 8. Lege ex MS. Parisiensi, ἀποπλευρούμενος.

1, 21. Particulam interjectam omnino requirit sensus, quæ hunc locum augent MS. Eton. Paris. Nūn AN, εἰ βούλοιο, σύ τε ἡμᾶς ὀνήσαις καὶ ἡμεῖς σὲ μέγαν ποιεήσασθαι.

2, 13. Περὶ τὸ τεῖχος habet ed. Isingrina, observante Abreschio Dilucid. Thucyd. p. 400. quod nec probat nec improbat; mihi autem verum videtur.

2, 14. Pro συλληφθήσεται Codices B. C. habent συλλάφεται. B. C.

3, 1. Malim quod sensus postulare videtur, ἕκαστα.

3, 8. Pro δοκοῖν rescribendum δοκῇ, fide MS. Paris.

3, 27. Totum locum, partim Athenæi auctoritate, sic constituo: "Ἄλλος παῖδα ἀγαγὼν, οὕτως ἰδωρῆσατο προπίων, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυναικί, καὶ Τιμασίῳ φιάλην τι ἀργυρᾶν καὶ τάπητα ἄξια δέκα μνῶν. Ista προπίων ἰδωρῆσατο lassas impedire aures nemo non sentit. Ἐδωρῆσατο omittit Athenæus. Sed utrumque supervacuum est et Grammatico ellipsin supplere volenti debetur. Τὶ addit etiam MS. Paris. similiter inferendum i. 5, 3. πότερταί TE γὰρ βραχὺ—ex Athenæo ix. p. 390. D. et vii. 1, 22. καὶ αὐτὸς TE παρηγγύα ταῦτα—ex MS. Paris.

3, 32. Lege, præeuntibus quodammodo Athenæo et Suida, Καὶ ἀναστὰς ὁ Σειῶθης συνίπτε καὶ συγκατισκίδασκε τῶν μετ' αὐτοῦ τὸ κίρα. ΤὸΝ μετ' αὐτοῦ est ex certissima emendatione Pierisoni ad Mærin. p. 217. probata Toupio in Suid. ii. p. 78.

Ibid. Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον Κερασουρταῖοι, οἱ σημαίρουσι αὐλῶς τε καὶ σάλπιγγιν ὁμοβοῖαις. Habet omnino *Ceraphuntæorum* mentio aliquid vel vitii vel obscuritatis. In Codice B. est—εἰσῆλθον κίρασι τε οἱ σημαίρουσι αὐλοῦντες καὶ σάλπιγγιν ὁμοβοῖαις. Atque ita etiam habet Codex C. nisi quod pro οἱ est οἷς. Larcherus hanc ponit conjecturam, μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ κίρασι ἐσθμάνει,

αὐλοῖς τε καὶ σ. υ. Aliam correctionem secutus est vertendo : *On fit entrer ensuite des gens, dont les uns sonnerent une charge avec des flûtes, comme si c'étoit été avec des cornes, et les autres avec des trompettes de peaux de bœufs crues.* B. C.

3, 36. Εἴη pro peritia sua non mutandum statuit Hutchinso-
nus. Tu repone, ὁπότεναι καιρὸς ἢ ex MSS. Paris. Eton. Idem er-
ror hic irrepsit, qui paullo ante 3, 8.

3, 39. Rem acu tetigisse cenfeo Binghamum, qui Minervæ
nomen tesseram fuisse suspicatur. Ἀθηναίαι enim plane dant MSS.
Paris. Eton. Neque obstat forma vocis, quæ forsan ποικιλικατῆρα
cui videri posset, quin eam Xenophon usurparit. Vide supra ad
v. 8, 24. Sed et Aristophanes hoc vocabulum non dedignatus est
Av. 829. Τί δ' οὐκ Ἀθηναίαι ἰῶμεν Πολιάδα ; 1652. Ἐπίκληρον εἶναι
τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς. Eq. 760. Τῇ μὲν διοποίνῃ Ἀθηναίῃ. Nec
Plato Euthydemo p. 82, 12. ed. Oxon. cui restituendum Ἀθηναίῃ
ex Eustathio ad Odyss. Γ. p. 1456, 50.

4, 8. Lege δῖται, ut recte exstat post paullo 4, 20.

4, 18. Mihi ed. Florentinæ et MS. Paris. lectio satisfacit :
κατικαύδη μέντοι ἵστιν ὧν καὶ σκεύη. Hæc enim vox et vestes et
omnem armaturam sive ornatum complectitur.

4, 23. Aut delendum αἰ, aut legendum σπείσασθαι, quod præ-
tulerim.

5, 4. Verbum nullius pretii ἰμπελῆσαι omnes, quantum sciam,
editiones obsedit. Reducenda genuina vox ἰμπολῆσαι, ab ἰμπολῆν,
quæ vera est scriptura, ut jamdudum, sed frustra, monuit Pier-
sonus ad Mœrin p. 156. In Polluce idem mendum hic illic reli-
ctum, ut vi. 191. ubi MS. alteram formam obtulit. Emendatam
scripturam dederunt Apollodori Codices, quibus obtemperare no-
luit Criticorum Deus, Heynius. Sed aquila non captat muscas,
et Critici majorum gentium adeo rebus intenti hærent aliquando,
ut verba negligent. Διμπολούμεθα in Sophoclis fragmento tacite
correxuit Valckenærius ad Euripidis Hippolyt. 628. sed anti-
quum διμπολούμεθα retinuit Brunckius Fragm. p. 30. ἀπιμπολῶ-
σαι scripserat Eusebius Præp. Evang. iv. p. 162. E. pro minime
Græco ἀπιμπολῶσαι, quod tamen concoxit Abreschius Dilucid.
Thucyd. p. 584. ἀπιμπόλαι vitiose habet Suidas v. Πουφῖνος. Mi-
ror Brunckium, qui suum de hac ipsa voce errorem correxerit ad
Aristoph. Pac. 448.

5, 5. Ἐαυτοῦ pro σαυτοῦ dat editio Florentina, quod verum
puto. ἰαυτοῦ, ἰαυτῇ, ἰαυτὸν, ἰαυτῶν, ἰαυτοῖς, ἰαυτοῦς sine discrimine

personarum usurpant Attici, quos tamen sua lingua uti soluerunt librarii.

5, 14. Ἐνταῦθα εὐρίσκονται πολλαὶ μὲν κλίμαι, πολλὰ δὲ κιβήτια, πολλοὶ δὲ βίβλοι καὶ τὰλλα ὅσα ἐν ξυλίοις τεύχεσι παύλαροι ἄγονται. Larchero displicet βίβλοι, pro quo malit βιβλία, et vertit : *deau-coup de cordages : funiculorum, rudentium, restium*. De quo non statuimus. Venit nobis in mentem similis loci ex Theopompo, quem Longinus servavit, de Subl. sect. 43. de quo vid. Bibl. Crit. p. iii. p. 40. B. C.

6, 24. Lectionem veterum editionum recte, opinor, præfert Abreschius in Æschyl. i. p. 186. οὔτου ἀνέσισθαι. Mox 6, 44. rectius facturum fuisse Hutchinsonum, si veterem lectionem retinisset, iudicat Idem Dilucid. Thucyd. p. 259.

7, 24. Optime Valckenaerius ad Theocritum p. 149. si bene memini, emendat : οὐδὲν μῆεν δύναται ἀνύσασθαι. Ultimam vocem recte ad interpretandam Latinam vocem *consequor* adhibet Priscianus viii. p. 791.

8, 1. Hesychius : Ἑνώπια, τὰ κατ' ἀντικρὺ τοῦ σπυλῶτος φαινόμενα μέρη, ἃ καὶ διεκόσμουσι ἵπκα τῶν παριόντων. ΤΑ ΕΝΩΠΙΑ sunt *partes anteriores ædium*. THE FRONT of the house, quas ornare atque opere tectorio sive pictorio condecorare solebant veteres : de quo i. πάνυ Casaubonus ad Theophrasti Characteres. Hinc ἐνώπια *παμφανέοντα* vocat Homerus. Atque hinc restituendus videtur insignis locus apud Xenophontem, ubi ita legitur : Καὶ ἀπαντὰ τῇ Ξενοφῶντι Εὐκλείδης μάντις Φλιάσιος, Κλεαγόρου υἱὸς τοῦ τὰ ἐνώπια ἐν Λυκίῳ γιγγραφότες. *Ac Xenophonti obvius fit Euclides vates Phliasius, filius Cleagoræ, qui somnia in Lyceo pinxit.* Hem! *Cleagoras the dream-painter.* egregium sane artificem, qui somnia etiam depingere noverat. Tu vero, vir eruditissime, qui Musam Atticam amas, ita lege, meo periculo : Κλεαγόρου υἱὸς τοῦ τὰ ΕΝΩΠΙΑ ἐν Λυκίῳ γιγγραφότες. *qui partes Lycæi anteriores opere pictorio ornauit.* Cleagoras, ut videtur, τοιχογράφος, et in sua arte celebris. *Temp. Epist. Crit. p. 59, 60.*

8, 7. Ἐπορεύοντο διὰ τῆς Τροίας. Lectionem, quæ est in margine Steph. Τρωάδης, habent etiam Codices B. C. *Bibl. Crit.*

INDEX GRÆCITATIS

ZEUNIANUS,

AUCTIOR ET EMENDATIOR.

A

ἈΒΑΤΟΣ, inaccessus, qui superari nequit, *de monte* iv, 1, 20: 6, 17.
 qui transiri nequit, *de amne* v, 6, 9.
 ἈΓΑΘΟΣ, fortis, strenuus i, 9, 29. iv, 1, 18. vii, 6, 24. vii, 4, 8. *eis πολέμοιοι*, bellica virtute praeditus i, 9, 14. *χώρα*, fertilis regio ii, 4, 22.
 ἈΓΑΜΑΙ ΤΙΝΑ, magnifico, admiratione alicujus capior i, 1, 9.
 ἈΓΑΠΩΝ, ἀγαπῶντις δει, rati bene nobiscum actum esse, quod v, 5, 13.
 ἈΓΑΘΟΤΗΣ, laude et admiratione dignus i, 9, 24.
 ἈΓΓΕΛΙΟΝ, vas vi, 4; 23.
 ἈΓΓΕΛΛΕΙΝ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ, nunciare alicui i, 7, 13.
 ἈΓΓΕΛΟΣ, legatus ii, 1, 5; 3, 6.
 ἈΓΩΝ, vehere i, 5, 5. *de equis* i, 9, 27. pergere iv, 8, 12. ad judicem ducere vi, 6, 7. 17. 27. pröducere in quaestionem iv, 1, 23. *εγγύς*, propius accedere iv, 2, 15. *τὴν σφ.* ducere copias vii, 5, 9. *ἐπὶ τοὺς ποταμ.* adversus hostes ducere, *sc.* copias i, 3, 21. ii, 2, 16: 6, 7. ἄγων καὶ φέρειν χρέματα, diripere opes v, 5, 13. ii, 6, 5. ἄγων ἐ δούς οὐτως, sem sic evenire passus est vi, 3, 18. *eis ὄντα*, demittere in aquam iii, 5, 10. ἄγωνται, ad se adducere i, 10, 17.
 ἈΓΙΝΟΣ, imberbis ii, 6, 28.
 ἈΓΚΟΣ, σδ, convallis iv, 1, 7.
 ἈΓΝΟΜΕΙΝΑΙ, errores, vanæ formidines ii, 5, 6.
 ἈΓΝΩΜΟΣ, iniquus judex vii, 6, 23. 38.
 ἈΓΡΑ, rerum venalium forum i, 5, 12. *παρίχων*, res venales afferre ii, [Anab]

3, 24. 26. lii, 2, 20. iv, 8, 13. *συνάγων στρατιωτῶν*, et συλλέγων, concionem advocare v, 7, 3. *πῆλ.* ἄγων, res venales proponere v, 9, 33. *πλήθους*, tempus diei inter mane et meridiem i, 8, 1. ii, 1, 7. *αἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς*, turba forensis, ἀγορᾶς i, 2, 18.
 ἈΓΟΡΑΖΩ, emere i, 3, 14: 5, 10.
 ἈΓΟΡΑΝΕΜΕΙ, qui curam fori gerunt rerum promercialium v, 7; 2. 23. 29.
 ἈΓΡΕΪΝ, venando capere v, 3, 8.
 ἈΓΩΓΙΜΟΣ Τῆ, onus navis, merces quæ navibus vehuntur v, 1, 16.
 ἈΓΩΝΙΣΤΑΙ ΣΤΑΔΙΩΝ, in stadio certare iv, 8, 27.
 ἈΓΩΝΟΘΗΤΗΣ, agonothea iii, 1, 21.
Est iudex s. magistratus, penes quem jus est ludorum ordinandorum et præmii tribuendi.
 ἈΔΙΑΤΟΣ, incœnatus i, 10, 19.
 ἈΔΙΩΣ, secare i, 9, 13. impune vi, 6, 1.
 ἈΔΙΑΒΑΤΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ, qui transiri nequit ii, 1, 11. iii, 1, 2.
 ἈΔΙΑΨΩΝ, lædere i, 4, 9.
 ἈΔΙΝΟΣ, injustus, qui homines fallit ii, 6, 25.
 Ἀὶ ἔχοντες, qui quolibet tempore obtinebant, *die jedesmaligen Inhaber, Besitzer derselben* v, 4, 15. *ὁποῖον αὐτὸς πρὸς τὴν χώραν συμφίει*, quæ eunque pars exfectus loco cuius convenit vii, 3, 37.
 ἈΔΙΩΤΑΤΟΣ, maxime impius, *de per juro* ii, 5, 39.
 ἈΘΛΩΝ, præmium victoris in ludis i, 2, 10.
 ἈΘΡΕΪΖΩ ΣΤΕ, copias cogere, evocare ii, 1, 1.
 ἈΣΘΕΟΣ, confectus, non dispersus, *νοή*

INDEX GRÆCITATIS.

- finguli aut bini i, 10, 13. vi, 5, 22. *οἱ μὲν πολλοί*, vici multi uno in loco f. traſtu vii, 3, 9.
- Ἀθυμῶν*, animum demittere, animo eſſe demifſo iii, 2, 18 : 5, 3. *πρὸς τὴν ἑξέτην*, ad exeuundum eſſe animo ſegni vii, 1, 9. *τῷς γοῖς*, animo eſſe commoto et perturbato rebus quæ acciderant v, 10, 14.
- Ἀθυμία* *ἔχων* *πολλὰν*, magno in metu eſſe iii, 2, 8.
- Ἀθυμότερος ἢ πρὸς τὴν ἀνάβ.* i. e. *ἀπρόθυμος* i, 4, 9.
- Ἀθύμως ἔχων*, in metu eſſe iii, 1, 3. *Ἀθύμως*, timide iii, 1, 40.
- Αἰδῶς*, reverentia ii, 6, 19. *Αἰδέμενος*, verecundus, qui palam nihil turpe committit i, 9, 5. *Αἰδέσθαι τὸν τιθέν.* mortui dignitatis habere rationem iii, 2, 5.
- Αἰδῶν*, urere iv, 17, 20. *αἰδῶσθαι*, ardere vi, 1, 19.
- Αἰδρία*. *ὑπὸ τῆς αἰδρ.* ſub dio iv, 4, 14.
- Αἰολίζεσθαι*, ſæde mutilare, excruciare ii, 6, 29. ubi *αἰολοῖς* paſſive dicitur iii, 1, 18. *αἰολιστὰ* 4, 5.
- Αἶψα*, tollere i, 5, 3. *τὴν χεῖρα*, id. *qd. ἀνακτινῶν* τ. χ. tollere manum v, 6, 33.
- Αἶψιν*, capere i, 6, 2. *αἶψινδαι*, malle ii, 6, 6. *σινά*, præferre v, 6, 3. i, 3, 5. *ἀντ.* præferre alicui i, 7, 3. 4 : 9, 9. creare iv, 8, 25. *Αἶρεσθ.* de lectus i, 3, 21.
- Αἰσθῆναι παρίχων*, ſentiri iv, 6, 13.
- Αἰσῆς αἰσὲς*, aquila portendens fauſta vi, 3, 2.
- Αἰσχύνεσθαι* *Θεοῖς* *προδοῦναι* *αὐτὸν*, Deorum reverentia prohibeor, quo minus deferam eum ii, 3, 22. revereri ii, 5, 39. *Αἰσχύνω*, metus juſtæ reprehentionis iii, 1, 10.
- Αἰσύν* c. *dupl. acc.* petere abs al. i, 1, 10 *not.* i, 3, 14. *παρὰ σινος* i, 3, 16. *αἰσύνεσθαι παρὰ σινος*, impetrare ab al. ii, 3, 18. *καὶ δαῖεσθαι*, petere et rogare vi, 4, 31.
- Αἰσῖαν ἔχων*, reum fieri vii, 1, 8 : 6, 15. *ἔχων πολλὰν*, accusari graviſſime vii, 7, 56.
- Αἰτιᾶσθαι*, accuſare, reprehendere i, 2, 20. iii, 1, 7. vi, 4, 20. *οὐκ ἔτιδάμας τὸν Διὸς* vii, 8, 23. *not.*
- Αἰτίας οὐδὲν*, culpæ expers vii, 1, 25. *τὸ αἰτίον*, cauſa iv, 1, 17. *intelligitur* i, 9, 22.
- Ἀκαιοὺς*, non exuſtus iii, 5, 13.
- Ἀκέραι*, non conſuſi, quorum ordines non ſunt perturbati vi, 3, 9.
- Ἀκέρυκτος πόλεμος* iii, 3, 5.
- Ἀκινδύνως* vi, 5, 29.
- Ἀλῆρος*, pauper iii, 2, 26.
- Ἀμμάζω*, vigeo ætate, ſatis roboris ſupereſt mihi iii, 1, 25.
- Ἀμην*, cum maxime iv, 3, 26. *not.*
- Ἀνέλαστον στρατ.* exercitus protervus et diſſolutus ob neglectam diſciplinam ii, 6, 9.
- Ἀνέλουσα (οὐα)* inter ſe pugnancia ii, 4, 19.
- Ἀποτιζέω τινά*, petere al. jaculis vii, 4, 18. *Ἀπότιον*, jaculum, quod amento regitur, quo emittitur et ruſſus retrahitur iv, 2, 29.
- Ἀποῦν τινὸς εἶναι* vel comperire ex aliquo i, 10, 5. iv, 1, 3. *vel* parere alicui, obtemperare ii, 6, 11. iii, 5, 16. *ſed ὡς ἀκούειν ὑπὲρ τ. εἶναι* laudari ab al. vii, 7, 23.
- Ἀρα*, ἡ, arx v, 2, 17. *ſeqq. ſed aliud ſignificat* vii, 1, 20. *vid. not.*
- Ἄρειον*, jugum montis i, 2, 21. iii, 4, 17. iv, 7, 25. *Ἀρέριον*, caſtellum in coſſiſſimo loco ſitum v, 4, 15.
- Ἀρενὸς οἶνος*, merum vinum, validum iv, 5, 27. v, 4, 29.
- Ἀρετός*, indemonſtratus v, 7, 28.
- Ἀρεθολίζεσθαι*, velitatione uti, tela emittere h. e. vel ſagittas, vel jacula, vel ſaxa iii, 4, 33. v, 2, 10.
- Ἀρεθόλαιος*, velitatio, pugna quæ fit eminus arcubus et fundis iii, 4, 18.
- Ἀρετωλὸς*, arx, locus munitus in loco edito i, 2, 9.
- Ἀρενωχία ὄρεος*, montis cacumen iii, 4, 37-38.
- Ἀρεσὴν ποιῶν*, imminuere, reddere irritum v, 9, 28.
- Ἀλαλᾶζω*, conclamare, tollere clamorem belluorum in honorem Martis iv, 2, 7. v, 2, 14. vi, 3, 26. 27. Vide *λαλίζω*, et ad i, 8, 18.
- Ἀλκινὸς*, caleſcens iv, 4, 11. ubi antea erat *ἱλκινός*.
- Ἀλέγεσθαι*, injuriam propuſcare v, 5, 21. *Ἀλέγεσθαι* et *ἀλέγεσθαι*, ulciſci i, 3, 6. *not.* *ἀλεξενόεσθαι* vii, 7, 3. par pari referre i, 9, 11. repellere vii, 3, 44. hoſtium impetum propuſcando ſe tueri iii, 4, 33.
- Ἀλῆσθς ὄρεος*, lapis motaris i, 5, 5. *not.*
- Ἀλιμα*, τὰ i, 5, 6. i, 10, 18. *not.*
- Ἀλήθεια*, varacitas, integritas ii, 6, 26. *ἀσπύ*, virum bonum et integrum eſſe *ib.* §. 25. *τῇ ἀλῆθείᾳ*, revera vi, 2, 10.
- Ἀληθείαν*, verum dicere i, 7, 18. vera referre iv, 4, 15. *τῷς δέκα ἀπο* decem illis diebus verum prædicere v, 6, 18.

INDEX GRÆCITATIS.

***Ἀλκιδὸς** *στρ.* exercitus firmissimus et fidelissimus i, 9, 17.
 ***Ἀλιντινὸν πλοῦον**, cymba piscatoria vii, 1, 20.
 ***Ἀλίζων**, congregare ii, 4, 3. vi, 1, 3.
 ***Ἀλίδων**, lapidum expertus vi, 2, 5.
 ***Ἄλυσ ἔχων τοῦτον**, mihi in his rebus satisfactum est v, 7, 12.
 ***Ἀλίσκιν**, capere, de urbe iii, 4, 8. 12. *εἰ ἀλίσκοντο*, si capti fuerint i, 4, 7. *ἡλώκει τὸ χ.* occupatus erat locus v, 2, 15. *ἡλωκὸς λέφος*, collis occupatus iv, 2, 13.
 ***Ἀλλὰ**, certe, tamen vii, 7, 43. utique, vero iii, 2, 4. iii, 1, 35. ii, 2, 2. imo iii, 5, 6. saltem *ποθὺ ἢ μὴ* vii, 1, 31. *ἰgitur* v, 1, 7. *an ποθὺ πρότερον* v, 8, 4. potius ii, 1, 10. *agedum* lii, 2, 33. *redundat ante ὁδοῖ* i, 3, 3. **Ἀλλὰ γὰρ**, verumtamen vero v. n. iii, 2, 32. v, 7, 11: 8, 25. **ἄλλὰ—γε**, certe, πρότερον. *ἢ ἢ* quodvis ii, 8, 19. iii, 2, 3. **ἄλλὰ μὴν**, veruntamen i, 9, 18. verumtamen vero lii, 2, 16. ii, 5, 12. **ἄλλὰ μὴ—γε**, atqui certe ii, 5, 14. **ἄλλ'**, nisi iv, 6, 11. vii, 7, 53.
 ***Ἀλλὰχθῆ**, ἄλλος ἀλλὰχθῆ, *sc. ἰδῶν, διώκων*, alio alia hostes persequente vii, 3, 47.
 ***Ἀλλὰχθῶ**, alio loco ii, 6, 4.
 ***Ἀλλὰρται**, ἥλωτο erat v, 9, 15. ubi ἥλωτο dedi.
 ***Ἄλλος**, de cæteris rebus, quod ad cætera attingit i, 5, 5: 7, 4. **ἄλλο σφράντισμα**, reliquus exercitus, reliqua pars exercitus iii, 3, 9: 4, 28. vi, 2, 10. **ἄλλο ἢ**, præterea autem i, 7, 11. **ἄλλο πρὸς οἱ τῶν ἄλλων** i, 3, 7. **ἄλλο τι ἢ**, v. n. iv, 7, 5. **ἄλλη πόλις εὐδαιμία**, ἄλλ' ἢ *Θεῶν* vi, 2, 2. *not. ποθὺ ἄλλος intelligitur σταιν*, v. n. ii, 5, 10. **ἄλλος ἄλλω λόγῳ** ii, 1, 15. **ἄλλος καὶ ἄλλος** i, 5, 12. **ἄλλω ἀλλὰδιν**, passim alii alio, diffugientes qua quis poterat i, 10, 13. **ἄλλη καὶ ἄλλη**, ex alia atque alia parte v, 2, 29. **ἄλλη**, postredie ii, 1, 3. iii, 4, 2.
 ***Ἄλλοτι**, alias *seq. τότε* iv, 1, 17. **ἄλλοτι καὶ ἄλλοτι**, subinde ii, 4, 26. **ἄλλη καὶ ἄλλη** v, 3, 1. *not.*
 ***Ἄλλως**, alias, cæteroqui v, 2, 20: 4, 34. **πλανῶσθαι**, vagari temere, *syn. ἀμύλως καὶ ἀφολάκτως* v, 1, 7. **ἔχων**, aliud fieri iii, 2, 37. *πῶς*, alia qua ratione iiii, 1, 20. **ἄλλως τι καὶ**, præsertim v, 6, 9. vii, 7, 40.
 ***Ἀλίγιοντος**, inconsideratus ii, 5, 21.

***Ἄλσος**, lucus v, 3, 11. 12.
 ***Ἀλφιντα**, τὰ i, 5, 6.
 ***Ἀλσωνίς**, pellis vulpina vii, 4, 4.
 ***Ἀλώσιμος**, qui expugnari potest v, 2, 3. vii, 8, 10.
 ***Ἄμα τῇ ἡμέρᾳ, ἰστ. πόν**, cum prima luce i, 7, 2. ii, 2, 16. iv, 1, 5. **ἄμα πορευόμενοι ἱμάχοντε**, interdum pugnant vi, 3, 5. **ἄμα γὰρ καὶ** v, 2, 14. *not.*
 ***Ἀμαξα**, plaustrum, quo vehitur comestus i, 7, 19: 10, 18. iii, 2, 27.
 ***Ἀμαξιαῖος**, de saxo ingentis magnitudinis, q. d. quod plaustrum replet iv, 2, 3.
 ***Ἀμαξιώτης ὁδὸς**, via non nisi singulis plaustris pervia, via tam angusta, ut non disti unum capiat plaustrum i, 2, 21.
 ***Ἀμαρτάνειν σπῆς**, ictu aberrare ab al. i, 5, 12. iii, 4, 15. *περὶ τὰς ἰαυτῶν ψυχὰς*, delinquere cum periculo suæ vitæ iii, 2, 26.
 ***Ἀμαχίλ**, sine pugna i, 7, 9. iv, 2, 15: 6, 12.
 ***Ἀμείλιν ἰαυτόν**, suam salutem negligere i, 3, 11. **Ἀμείλιν**, in custodiendo negligentia iv, 6, 3.
 ***Ἀμειστος**, immensus iii, 2, 16.
 ***Ἀμύχανος**, opibus destitutus se expediendi ex difficultatibus ii, 5, 21. **ἰστέλθων**, inaccessus i, 2, 21. **ἀμύχανα κακὰ**, mala summa, ex quibus quis vix se expedire potest ii, 3, 18.
 ***Ἀμυλλῶσθαι ἰπὶ τὸ ἀκρον**, certatim contendere in castrum iii, 4, 44. **εἰς τὴν Ἑλλάδα**, de reditu in Gr. contendere: *πρὸς τοὺς παῖδας*, de reditu ad liberos *ibid.* §. 46.
 ***Ἀμυγδάλινον** iv, 4, 13.
 ***Ἀμύζων**, fugere iv, 5, 27. *not.*
 ***Ἀμύνεσθαι**, se defendere iii, 1, 14. v, 4, 25. vii, 3, 35. **ἀδικῶσθαι**, injuriam alicujus propulsare ii, 3, 23.
 ***Ἀμφὶ de numero**, circiter i, 2, 9. iv, 7, 22. *de tempore*, sub i, 10, 17. **οἱ ἀμφὶ Ἀρκαίων**, Arizus cum suis iii, 2, 2. **ἀμφὶ Μίλητον στρατιώσθαι**, Mileto oppugnanda occupatum esse i, 2, 3. **ἀμφὶ τι ἔχων**, re occupari v, 2, 26. vii, 2, 16. **ἀμφὶ τὰ ἰαυτῶν ἔχων**, res suas curare vi, 6, 1.
 ***Ἀμφιγνοῦν**, dubitare ii, 5, 33.
 ***Ἀμφιλίγναι τι**, de re rixari i, 5, 11.
 ***Ἀμφορεύς**, amphora v, 4, 28.
 ***Ἀμφοτέρωθεν**, utrimque iii, 4, 29.
 ***Ἄν c. imperat. ἰστέον ἂν** i, 4, 8. *not. præf. et aor. vim mutat in finem*
 B 2

INDEX GRÆCITATIS.

- futuri* i, 1, 10. ubi est *πρωγινόμενος* ii, 3; 18. *pro* ian i, 4, 12. ii, 2, 2. *etc.* *ἂν* *τι*—*ἂν* *τι*, five—five v, 5, 16.
- Ἀνά*, de distributione, *ἰσάτων*, centeni iii, 4, 21. v, 4, 12. *ἀνὰ διαποιούς*, duceni vi, 5, 11. *ἀνὰ πέντε παρας*. *τῆς ἡμέρας*, quinas parafrangas die quoque iv, 6, 4. *de loco*: *ἀνὰ πιδίον*, per campum, in campo vii, 4, 2. *ἀνὰ κράτος*, summa vi et celeritate i, 8, 1: 10, 15. iv, 3, 20. seqq.
- Ἀναβάλλειν*, aggerere terram v, 2, 5. *hinc ibid.* *ἀναβολή*, terra egesta: *ἰσὶ τὸν ἴσων*, id. qd. *ἀναβιβάζειν*, tollere in equum iv, 4, 4.
- Ἀναβιβάζειν* *στρ.* *ἰσὶ τὸν λόφον*, copias in collem educere i, 10, 14.
- Ἀναβοᾶν*, inclamare v, 4, 31.
- Ἀναβολὴ* vi, 2, 5. *not.*
- Ἀνάγειν* *πρὸς τὸ ὄρος*, subducere ad montem iii, 4, 28. *ἀνάγειν* *δαι*, e portu solvere, oram resolvere, proficisci v, 7, 17. vi, 1, 33.
- Ἀναγγιλλάν*, renunciare i, 3, 21.
- Ἀναγιγνώσκειν ἱστορίαν*, legere i, 6, 4. agnoscere, recognoscere v, 8, 6.
- Ἀναγκάειν*, necessarii, cognati ii, 4, 1.
- Ἀναξινύσκειν*, castra movere iii, 4, 37. vasa colligere iv, 6, 1.
- Ἀναθερεῖν*, animum recipere, fidentorem fieri vi, 4, 12.
- Ἀνέδθημα*, donarium, quod Deo consecratum in templo vel suspenditur, vel reconditur v, 3, 5.
- Ἀναθερεῖσθαι*, admurmurare, de faventibus v, 1, 3: 9, 30.
- Ἀνακρεῖσθαι* *πόλεμον*, bellum inferre v, 7, 27. *πικρὸς*, tollere *πικρὸς* ad sepeliendum iv, 1, 19. *λίθους*, tollere lapides ad jaculandum v, 7, 21. *Ἀνακρεῖν*, respondere consulti, de *σάκulo* iii, 1, 6. v, 3, 7. vii, 6, 44. ubi est de extorum significatione.
- Ἀνακαλεῖν*, appellare vi, 4, 7. *ἀνακαλεῖσθαι* *εἰς* *σάλαγγιν*, receptui canere iv, 4, 22.
- Ἀνακοινῶν τῷ θεῷ*, consulere deum iii, 1, 5. v, 9, 22. *ἀνακοινῶσθαι*, communicare iii, 1, 5. v, 6, 36. *not.* *ἀνακοινῶσθαι* *περὶ* *τινος* Plato Lachetis p. 160. Bip. *τὶ* *τινὶ* p. 163. *ἱστοριῶσθαι* Protagoras p. 92.
- Ἀνακονίζεσθαι*, comportare iv, 7, 1, 17.
- Ἀνακράζω*, unde *ἀνακραγόντις* iv, 4, 20. et Codices iv, 8, 18.
- Ἀνάκλαζω*, conclamare, de militibus alacriter praelium ineuntibus et adeo
- clamorem, tanquam signum alacritatis edentibus* iv, 3, 19.
- Ἀναλάμπειν*, ardere v, 2, 24.
- Ἀναλιγνύμενος* erat ii, 1, 17. *not.*
- Ἀνάλωντες*, inexpugnabilis v, 2, 20.
- Ἀναμύνειν*, exspectare vi, 6, 1.
- Ἀναξυρίδης*, braccæ i, 5, 8.
- Ἀναπαύσασθαι*, quieti se dare, requiescere ii, 2, 4: 4, 23. iii, 1, 3. iv, 1, 15. *οὐδ' ἀναπαύοντο* *κλυδόντες* erat iv, 2, 4. ubi *οὐδ' ἱσχυρόν* dedi: *ἀναπαύομαι* *ἰσχύος* *τῆς* *δυναμίας*, non amplius de hac re cogito v, 6, 31.
- Ἀνασῆδον* iii, 4, 27. ubi ex Codd. *ἀπιστῆδον* scribendum erat. Vide Epistolam ad Buttmannum.
- Ἀναπνῦσαι* *πνῶ*, respirandi facultatem do iv, 1, 22.
- Ἀναπράττειν* *τὰ* *παρὰ* *σοῦ*, perficere, ut abs te pecunias accipiant vii, 7, 31. Vide *εὐναπαι*.
- Ἀναπνύσκειν* *τὸ* *πνεῦμα* v. n. i, 10, 9.
- Ἀναπνύσκειν* *δαι* v, 7, 1. *not.*
- Ἀνάριον*, imprandi i, 10, 19. iv, 2, 4. vi, 5, 21.
- Ἀναρπάξω* *τὰ* *ἔπλα*, corripere arma, de *iratis* vii, 1, 15.
- Ἀναρχία*, sublato imperio militari iii, 2, 29.
- Ἀνακινῶζω* *ἔσω*, ex agris in urbem transferre v, 10, 8.
- Ἀνασταυροῦν*, palo s. cruci affigere iii, 1, 17.
- Ἀναστέλλω*, cohibere, reprimere v, 4, 23.
- Ἀναστῆναι*, surgere, de *initio itineris* vii, 4, 6.
- Ἀναστρέφειν*, se convertere iv, 3, 29: 8, 28. *ἀναστρέφω* *δαι*, morari, fugiendi sine facto restare i, 10, 12. sub suam redigere potestatem ii, 5, 14.
- Ἀνατάττω*, *ἀνατιταραχθῆναι*, sine ordine, not. disposito agmine i, 7, 19.
- Ἀνατίθειν* *τὴν* *χίρην*, id. qd. *χυροσπῆν*, manu sublata suffragia ferre iii, 2, 9. 32. 38. *ἀνατιταρῆναι*, erectus, extensus i, 10, 12.
- Ἀνατίλλω*, de sole oriente ii, 3, 1.
- Ἀνατίθω* *εἰς* *τὸν* *θεναυρὸν*, consecratum aliquid recondi jubeo in thesauro, h. e. receptaculo, s. *αὐτο*, *quod* *donaria Athenienses sua recondere solebant* v, 3, 5. consecrare id. 5. 6. idem verbum reposui iv, 7, 26.
- Ἀνατρέφω*, nutrire iv, 5, 35.
- Ἀνατρεῖν*, ad sanam mentem redire iv, 8, 21. *not.*
- Ἀναχάζω* iv, 1, 16. *ἀναχάζω* *δαι* iv,

INDEX GRÆCITATIS.

- B 3

INDEX GRÆCITATIS.

- Ἀΐνα, bipennis, ascia i, 5, 12. vii, 1, 17.
- ἄξιον πολλῶν, utilissimus iv, 1, 28. ii, 1, 14. ἄξιον seq. inf. operæ pretium est vi, 5, 13. 18. ἄξιον βασιλῆως, ex regis dignitate ii, 3, 25.
- ἄξιον τιμῆς, dignus qui duplis munere fungatur iii, 1, 24. not.
- Ἀξιῶν, dignum judicare i, 9, 15. iii, 2, 7. æquum cœferre v, 5, 9. 12. vii, 3, 10. existimare, statuere iii, 1, 37. velle i, 7, 8. v, 2, 13. vi, 4, 20. petere, orare i, 1, 8. v, 5, 20.
- Ἀπαγγέλλω, renunciare i, 10, 14. ii, 1, 20: 3, 4: 4, 23. appetere decretum consilii ii, 3, 9.
- Ἀπαγορεύω, fatigari, confici i, 5, 3. v, 8, 3.
- Ἀπαθής κακῶν, expers malorum, illæsus vii, 7, 33.
- Ἀπαίδευτος, rudis, simplex, parum callidus ii, 6, 26.
- Ἀπαίρω, solvo navigaturos, prosciscor vii, 6, 33.
- Ἀπαίτω, postulare i, 2, 11. v, 8, 4. τὰ ἴσλα τῆς, arma postulare ab al. ii, 5, 38. ἀπαίτησεν τὸν μισθὸν vii, 6, 2.
- Ἀπαλὸς, tener, mollis i, 5, 2.
- Ἀπαλλάττω, amovere, e medio tollere iii, 2, 28. discedere, δάσος ἕρπονεν v, 6, 32. ἀπαλλάττωμαι ἐκ τῆς γῆς, discedere, abire e terra vii, 6, 2. τῆς στρατιᾶς, imperium exercitus abdicare v, 10, 15. ἀπὸ τῆς στρατ. discedere ab exercitu vii, 1, 4. liberari v, 1, 13. κακῶν, a malis liberari iv, 3, 2.
- Ἀπαμείβωμαι, respondere ii, 5, 15. verbum Homericum.
- Ἀπαρτῆν, obviam prodire ii, 3, 17. iv, 6, 24. casu obviam fieri ii, 4, 25.
- Ἀπαξ, ὡς ἅπαξ εἰσδραμὴν iv, 7, 12. not.
- Ἀπαρκευμένους, imparatus i, 1, 6. not. 5, 9. ii, 3, 21.
- Ἀπαυθιμίζω, eodem die redire v, 2, 1.
- Ἀπειῶν, interdicare vii, 2, 12. τὸν στρατηγίαν, munus imperatorum abdicare vii, 1, 41.
- Ἀπειρηκός, fessus de via ii, 2, 16. ἀπειρηκός, fatigatus sum v, 1, 2. ἀπειρημένος, defatigati erant vi, 3, 30.
- Ἀπειρος, rei gerendæ imperitus, nullum rerum usum habens ii, 2, 5.
- Ἀπειλὴ τοῦ λόφου, de colle vi dejicere iii, 4, 40.
- Ἀπειλύνω, proscisci, abire, δι' ὁπλίδων, fortiter i, 4, 5. ii, 3, 6.
- Ἀπειρύνω, accere v, 8, 25.
- Ἀπέρχουσαι τῶν αὐτῶν, tanto intervallo ab illis iter facere iv, 6, 13.
- Ἀπείχου, distare i, 8, 17. vi, 3, 8. ἀπείχουσαι τῶν, abstinere iii, 1, 22. φίλων, abstinere ab injuria amicis inferenda ii, 6, 10. τῆς Ἑλλάδος, carere Græcia, a Græcia prohiberi vi, 4, 14.
- Ἀπειχθάνουμαι, inivsum esse vii, 3, 34. τὸ ἀπείχθ. ἢ. odio esse ii, 6, 19.
- Ἀπεινῶς πρὸς τῆς, desione ad al. i, 9, 29.
- Ἀπεινῶν, diffidere ii, 5, 6. non parere vi, 6, 13. parum dicto audientem esse ii, 6, 19.
- Ἀπειρία, diffidentia ii, 5, 21. vii, 7, 30. perfidia, fidei violatio ii, 5, 21. iii, 2, 4.
- Ἀπειροί, infidus, cui fides parum haberi potest vii, 7, 24.
- Ἀπειρος, copiosus, ingens iv, 4, 11.
- Ἀπλοῦν, τὰ, simplicitas, integritas ii, 6, 22. ἀπλοῦς ὁ λόγος, res non eget verborum ambagibus et fraudibus v, 8, 18.
- Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου, de uno signo dato ii, 5, 32. ἀπὸ τοῦτου, hac de causa iv, 6, 3. de, pro ἐκ i, 1, 9. i, 9, 6. ἀπὸ ἵππων Σαρακηνῶν, de equo venari i, 2, 7. ἀπὸ παραγγέλματος, jussu, ut prescriptum erat iv, 1, 5. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, sua sponte, sine jussu ducis i, 2, 17. ἀπὸ κοινῆς τρέφειν, communi summi alere v, 1, 12. ἀπὸ κοινῆς γίγνεται, fit publico consilio v, 7, 18. ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος, qui præest exercitui vii, 2, 19. πάλὸ ἀπὸ τοῦ ἄλλου στρατ. longo spatio a cæteris copiis iii, 3, 9.
- Ἀποβαίνω, e navibus egredi v, 10, 17: 3, 2. eventum habere vii, 8, 22. τὰ ἱερὰ ἀτίβω.
- Ἀποβάλλω, amittere iv, 6, 10. v, 9, 21.
- Ἀποβιβάζω, trajicere i, 4, 5.
- Ἀποβλέπω τῆς, respicere aliquem, imitandi causa iii, 1, 36. oculos convertere in al. i, 8, 14.
- Ἀπογινώσκω τοῦ μάχιου, pugnandi consilium abjicio i, 7, 19. not.
- Ἀποδίδωμι στρατηγῶν, imperatorem facio, constituo i, 1, 2. i, 9, 7. ἀποδίδωμαι ἰσχυρῶς, benevolentiam declaro vii, 7, 46. γνώμην, meam sententiam declaro v, 5, 3. ἀποδιδωμένοι ἡσθε, sc. γνώμην v, 2, 9.

INDEX GRÆCITATIS.

· ἀποδιδόναι τοὺς ἐχθρούς, hostes declarari vii, 1, 26.
 Ἀποδίδω, excoquiare iii, 5, 9.
 Ἀποδίδωμι, præstare promissum i, 7, 5. 18. ἀποδιδόναι, vendere vii, 2, 3. 6. vii, 5, 5. etc.
 Ἀποδιδράσκω, clam aufugere ita ut nescias quò quis fugerit: sed ἀποφύγειν est ita aufugere ut quis non capiatur. *Locus classicus est* i, 4, 8. ii, 2, 13. vii, 3, 11. ἀποδράς ὄχλον, aufugit v, 1, 15.
 Ἀποδοῦναι, minus placet, poenitet ii, 3, 9.
 Ἀποδοῦναι, spoliare v, 8, 23.
 Ἀποδοῦναι, procul i, 8, 14.
 Ἀποδοῦναι ὑπὸ τ. interfici ab al. ii, 6, 29. v, 1, 15. vii, 5, 13. ubi est ἀποδοῦναι fut.
 Ἀποδοῦναι τῷ Διὶ iv, 8, 25. *not.* iii, 2, 12. v, 1, 1.
 Ἀποδοῦναι, colonia v, 3, 2: 10, 1. *ἔκωκα*, coloni v, 5, 10: 9, 15. ἀποδοῦναι, colonia iv, 8, 22.
 Ἀποδοῦναι, deurere, addere, de frigore iv, 5, 3. *not.* ἀποδοῦναι, de membris corporis, quæ vi frigoris adusta decidunt vii, 4, 3.
 Ἀποκαλῶν, advocare seorsum vii, 3, 35.
 Ἀποκρύπτω, conditum esse, reservari ii, 3, 15. v, 4, 27.
 Ἀποκαλύπτω, intercludere iv, 3, 20.
 Ἀποκαλῶν, de via declinare ii, 2, 16.
 Ἀποκρίπτω, deicere iii, 4, 39. iv, 2, 17. decutere vii, 4, 15.
 Ἀποκρίπτω, vide ὄψω.
 Ἀποκρίπτω, ἀκρίτοι est ii, 1, 11. ubi Codd. ἀκρίτοι dant.
 Ἀποκρίπτω vi, 1, 5. *not.*
 Ἀποκαλῶν τῆς διῶς, impedire quo minus iter faciat iii, 3, 3.
 Ἀπολαμβάνω, recuperare, recipere i, 2, 27. i, 4, 8. vii, 2, 34. intercludere ii, 4, 17. deligere, ἀπολαμβάνω τοὺς ἐπιστημοτάτους vii, 7, 13.
 Ἀπολείπω, deficere iv, 5, 14. τινὰ, relinquere al. non cum aliquo restare vi, 3, 4. ἀπολείπεσθαι, remanere iv, 5, 16. τινος, abesse ab al. vi, 1, 26. τῆς τάξεως, aciem desistere v, 4, 20.
 Ἀπόλειπον, eximii ii, 3, 15.
 Ἀπολλύναι τὴν ἀρχὴν ὑπὸ Περσ. imperio privari a Persis iii, 4, 11. πολλοὺς ὑπὸ τ. multos suorum amittere per al. vii, 2, 22. ἀπόλλυνθαι ὑπὸ χύβης, nive perire v, 3, 3.
 Ἀπολογίζεσθαι περὶ τ. se excusare de al. v, 6, 3.

· ἀπολύει τινὰ ἐκ τῆς αἰχμῆς, liberare aliquem a culpa vi, 4, 15.
 Ἀπομάχουσθαι, repugnare, remitti v, 10, 6.
 Ἀπίμαχος, ad pugnam inutilis iii, 4, 32. iv, 1, 13.
 Ἀποτίμωσθαι, dimittere i, 1, 5. ubi antea erat ἀποτίμωσις. Sed ἀποτίμωσις τοὺς δασμοὺς i, 1, 8.
 Ἀποσπέννυσθαι, concrescere frigore v, 8, 15.
 Ἀποσπέννυσθαι, vide Ἀποσπέννυσθαι.
 Ἀποσπλῦν, nave domum proficisci vii, 1, 4.
 Ἀποσπλῦν v, 6, 20.
 Ἀποσπέννυσθαι, abire v, 6, 33.
 Ἀπείρην, catere aliqua re, inopia laborare i, 7, 3. v, 6, 30: 8, 25. τούτου, ob hæc magna affici sollicitudine i, 3, 8. *not.* consilii inopem esse i, 5, 13. vii, 3, 20. ἀπερίσθαι διακρίναι v, 9, 22. hæsitare, nescire vii, 3, 29.
 Ἀπερία, difficultas rei efficiendæ, consilii capiendi inopia iii, 5, 7. iii, 1, 2. 12. i, 3, 13. v, 6, 10. ἀπερία τῇ, quomodo ex rei difficultate expediri possit, non reperiebatur iii, 1, 11. vi, 4, 11.
 Ἀπερος, qui ignorat rationem se expediendi ex difficultatibus ii, 5, 27. opibus destitutus *seq. inf. v. n. v.* 6, 20. ἀπερον εἶναι, fieri non posse ut iii, 3, 4. vi, 4, 23. ἀπερος ὁδός, iter impervium, via insuperabilis ii, 4, 4. ποταμὸς, qui transiri nequit iv, 1, 2. ὄρεος, difficilis transitu ii, 5, 18. Ἀπερα, difficultates ii, 3, 13.
 Ἀπόκρητον, arcanum, celandum i, 6, 5. ἢ ἀποκρητὴ ποιησάμενος λόγος, tanquam arcanum aperit vii, 6, 43.
 Ἀποκρητὴς, præruptus vi, 2, 3.
 Ἀποσπέννυσθαι, de eo, cuius membra frigore usæ et putrefacta decidunt iv, 5, 12. v, 8, 15.
 Ἀποσπέννυσθαι, fossa ducenda iter impedire ii, 4, 4.
 Ἀποσπέννυσθαι id. qd. ἀποσπέννυσθαι iii, 4, 35.
 Ἀποσπέννυσθαι, abstrahere i, 8, 13. sejungere ab aliis vii, 2, 11. *not.* ἀποσπέννυσθαι τινος, ab al. discedere ii, 2, 12: i, 5, 3. *not.*
 Ἀποσπέννυσθαι, vallo munire vi, 3, 1.
 Ἀποσπέννυσθαι, dimittere ii, 1, 5.
 Ἀποσπέννυσθαι τινος, castra ponere intervallo aliquò ab iii, 4, 34. vii, 7, 1.
 Ἀποσπέννυσθαι, avocare ii, 6, 3.
 B 4

INDEX GRÆCITATIS.

- Ἀποκρηθῆ, refugium ii, 4, 22. vii, 6, 34.
 Ἀποσώζειν, falvos deducere in ii, 3, 18.
 Ἀποταφρεύειν, fossa ducta munire vi, 3, 1.
 Ἀποτίειν. ἀποτιναμένα εἰς πλάγιον ἐν τῶν ἀξίων, falces ex axibus in obliquum porrectæ i, 8, 10.
 Ἀποτιχίζειν, muro castruendo viam intercludere ii, 4, 4.
 Ἀποτμήναι, abscindere iii, 4, 29. ii, 6, 1. ἀποτιμώντις v, 4, 17. nol.
 Ἀποτίσθαι, ulcisci iii, 2, 6.
 Ἀποτίθηναι, ad usum futurum recon-
 dere ii, 3, 15.
 Ἀπότημι, præruptus iv, 1, 2.
 Ἀποτρέψινθαι, a via cepta deflectere
 iii, 5, 1. vii, 3, 7: 6, 11.
 Ἀποφαινομαι γνώμην, dico sententiam
 i, 6, 9.
 Ἀπόφραξιν τοῦ παρόδου λύνειν, occlusum
 iter aperire, transitum patefacere
 iv, 2, 25. 26.
 Ἀποχρεῖν, dilabi i, 10, 13. se reci-
 pere v, 7, 16. vi, 3, 17.
 Ἀποψυφίζομαι, secus decerno i, 4, 15.
 Ἀπρόθυμος, minus alacer ad rem ge-
 rendam v, 10, 7.
 Ἀπροσβέβητος, promte ii, 6, 10.
 Ἄρα, ergo i, 7, 18. ἀρ' οὐκ μὴ vii, 8, 5. nol.
 Ἄρην πάντις vii, 1, 12. ubi erat ἦδη
 τι, nol. Plato Legg. iv. p. 169. τί-
 λης ἔργον ἄρην κρείττεον κερταδίαια
 πολέμου.
 Ἄριτὴ Κύρου, liberalitas Cyri vi, 2, 8.
 περὶ τινα, merita erga al. i, 4, 8.
 Ἀρήγειν, defendere i, 10, 5.
 Ἀριθμὸς τῆς ὁδοῦ, mensura itineris ii,
 2, 6. ἀριθμὸν ποιῶν, numerare ex-
 ercitus vii, 1, 7. παρεγγυλιν ἀρι-
 θμὸν καὶ ἱστᾶσιν τοῖς στρατηώταις
 Polyæni 5, 27.
 Ἀριστῆν, prandere, de primo diei cibo
 iii, 3, 6. iv, 3, 10. v, 4, 22. vi,
 1, 24.
 Ἀριστον, cibus qui primus die quoque
 sumitur, prandium iv, 5, 30.
 Ἀριστοκρατεῖσθαι h. e. ἀριστῆν iii, 3, 1.
 iv, 3, 9.
 Ἀριστος, fortissimus iv, 3, 29.
 Ἀρκῖν, sufficere ii, 6, 20. ἀρκῶν, sat
 multus, largus vi, 4, 6. οὐς ὥζε-
 ρθαι ἤκει—ἀλλὰ v, 8, 13.
 Ἄρμα, currus bellicus i, 2, 16: 7,
 12.
 Ἀρμάματα, harmamata, vehiculum
 Persicum, quo mulieres vehuntur i,
 2, 16. 18.
 Ἀγούρας ἀρκῆ erat iii, 5, 10. ubi ἑ-
 μίας dedi.
 Ἀρμοστής, harmosta, magistratus, qui
 in urbem aut provinciam mittitur ad
 gubernandum v, 5, 19. vi, 2, 13:
 4, 18: 6, 13. vid. Murtf. Miscell.
 Lacon. p. 113. seqq.
 Ἀρπάζειν, avidè arripere rei occasio-
 nem vi, 5, 18. ἀρπάζειν φάσκω,
 prior vi præripio iv, 6, 11.
 Ἀρτῆν, suspendere lapides ex utribus
 iii, 5, 10.
 Ἀρτεκόστος, pistor iv, 4, 21. nol.
 Ἀρχαίος, priscus vii, 5, 1. Κύρος, ma-
 jor Cyrus i, 9, 1. νέμος vii, 3, 28.
 εἶνος, antiquus hospes iii, 1, 4. τὸ
 ἀρχαῖον, olim i, 1, 6.
 Ἀρχῆν c. gen. facere initium atque
 ita aliis exemplum præbere, præire
 i, 4, 15. iii, 2, 17. ἀρχεσθαι λόγον,
 coepi dicere iii, 2, 7. τινος, aucto-
 rem rei existere v, 7, 34.
 Ἀρχὴ τοῦ παρόντος, impesum sum-
 mum vi, 1, 1. regio alicujus di-
 ctioni subiecta i, 9, 13. vii, 1, 2.
 fatrapia i, 1, 2. ii, 3, 29. ἀρχὴν
 μὴ, omnino non vii, 7, 28.
 Ἀρχιμὲς, artis imperatoris peritus ii,
 6, 8. 20.
 Ἀσίβια, impietas, contemptus deorum
 iii, 2, 4.
 Ἀσθινῶν, ægrotare i, 1, 1. v, 5, 6.
 Ἀσυνῶς πορεύεσθαι, sine injuria, sine
 maleficio iter facere ii, 3, 27. iii,
 3, 3.
 Ἀσitos, jejunos, non sumto cibo ullo
 iv, 5, 11. debilitatus inedia ii, 2,
 16.
 Ἀσινὴν ἀλῆθειαν, veritati studere vii,
 7, 24.
 Ἀσποι, utres iii, 5, 9.
 Ἀσπάζεσθαι, salutare vii, 1, 8: 2,
 28. valedicere vii, 1, 40. amplecti
 vi, 1, 24. τὸν θῖον vii, 8, 23. ubi
 οὐκ ἔτιώσαστο dedi.
 Ἀσπίς, h. e. ἀσπίδοφάρα, clypeati i, 7,
 10. παρ' ἀσπίδας, sinistrorsum iv,
 3, 26.
 Ἀσταφίς, uva passa iv, 4, 9.
 Ἀστράπτειν, fulgere i, 8, 8.
 Ἀσφάλμα, securitas vii, 6, 30.
 Ἀσφαλτος, bitumen ii, 4, 12.
 Ἀσχολία, negotia, impedimenta vii,
 5, 16.
 Ἀσπικτος, imparatus i, 8, 2.
 Ἀσάξια, ordinis perturbatio iii, 1,
 38.
 Ἀσι, seq. part. quia, quippe iv, 3,
 13: 8, 27. v, 2, 1. vi, 1, 3: 3,
 28.
 Ἀτίλεια, immunitas iii, 3, 18.

INDEX GRÆCITATIS.

Ἀειμός, qui contemnitur vii, 7, 24.
Ἀεμάζω, ignominia notare i, 9, 4.
Ἀερίζω, fumare, vapores exhalare iv, 5, 15.
Ἀερίβας ὁδός, via non trita, ubi nullæ cernuntur vestigia iv, 2, 8. vii, 3, 41.
Ἀε, contra i, 10, 11. ii, 4, 20. iii, 4, 19. v, 9, 21. vicissim, pari modo ii, 5, 26: 6, 5. 7. vi, 3, 29.
Ἀεαίνεσθαι, exarescere ii, 3, 16.
Ἀεθαίρετος, qui sua sponte arrogat sibi imperium v, 7, 29.
Ἀεθμηρὸν, eodem die iv, 4, 22. iv, 5, 1.
Ἀεθίς, iterum, rursum v, 8, 9. vi, 3, 6. vii, 2, 25. deinde ii, 4, 5. vii, 3, 18. posthac, in posterum v, 4, 7. vii, 5, 3.
Ἀελλίσσασθαι, commorari iv, 3, 1. 2. vi, 2, 1. vii, 4, 5. 11. pernoctare ii, 2, 17. iv, 1, 11. vii, 3, 48: 7, 6.
Ἀέλων, alveus, canalís ii, 3, 10. *not.*
Ἀεστυρίστης, auferitas v, 4, 29.
Ἀντίκα μάλα, extemplo, sine ulla mora v, 10, 5.
Ἀντάθεν, inde, ex eo loco iv, 2, 6: 7, 17. v, 1, 10. Ἀντάθεν, ibi, ibidem i, 4, 6. iv, 5, 15: 8, 20. vii, 1, 13.
Ἀντοκίλιοντες, sua sponte, non iussi iii, 4, 5.
Ἀντοκράτωρ ἄρχων, qui solus summum imperium obtinet v, 9, 21.
Ἀντίματος, sua sponte v, 7, 3. ἐπὶ τοῦ ἀντομάτου, sponte, sine iussu ducis i, 2, 17. casu vi, 2, 18.
Ἀντομαλὺν, transfugere i, 7, 13.
Ἀντὸς, solus, pro μόνος ii, 3, 7. iv, 7, 10. 11. vii, 3, 35. ipse, sua sponte ii, 1, 5. ipse, non alius iii, 5, 5. repetitur, v. n. i, 8, 20. αὐταῖς ταῖς γρ. iul. cū. v. n. i, 3, 17. αὐτοὶ ἰφ' ἑαυτῶν, soli, seorsum ab aliis ii, 4, 10.
Ἀντόν, illuc iv, 7, 2.
Ἀντὺ, ibi, eo ipso loco ubi quis est ii, 2, 3. i, 10, 17. ii, 1, 21. vi, 3, 3. vii, 3, 41.
Ἀντὸς ὡς ὁ αὐτός, et similiter v, 6, 9.
Ἀνχῶν, cervix, de isthmo vi, 2, 3.
Ἀναρρίσθαι ἐνὰ τί, eripere alicui aliquid i, 9, 19. iv, 1, 14. τὰ ἐκινεσθῆναι, exui impedimentis vii, 2, 22.
Ἀφανὴς, qui non conspici potest iv, 2, 4. εἰμὶ, c conspectu discessi i, 4, 7.
Ἀφανίζω, conspectui eripere, obsequi

rare iii, 4, 8. delere iii, 2, 11.
Ἀφιδίστατα ἐμμερίζω, severissime punire i, 9, 13.
Ἀφίλετο i, 9, 19. ubi Edd, ant. ἀφίλετα habent.
Ἀφθονία, copia i, 9, 15. vi, 4, 3.
Ἀφθονὸς χῆμα, ager fertilis, fructibus abundans v, 6, 25. ἐν πᾶσι ἀφθονοῖς βιοτῶν, in copia rerum vivere iii, 2, 25. ἐν πᾶσι ἀφθονοῖς iv, 5, 29. *not.*
Ἀφίκα, emittere ii, 2, 20: 3, 13. dimittere impune ii, 3, 25. ἐνὰ ἁπλοῦς, occasionem alicujus opera utendi dimittere v, 4, 7.
Ἀφισπίνω, equo revehi i, 5, 12.
Ἀφιστάσθαι, impellere ad disfectionem vi, 6, 34. contra ἀφιστάσθαι deficere i, 1, 6: 6, 7. unde ἀφισπίνω ii, 4, 5. ἀποσπίνω εἰς ἰχθυὸν χαρίων, secedere ii, 5, 7.
Ἀφθοδός, discessus iv, 2, 11. v, 2, 7. 21. vii, 8, 16.
Ἀφροσύνη, contemnere, negligere, erat v, 4, 20. ubi ἐμμελὺν dedi.
Ἀφροσύνη, dementia, ὅτις qui pro cupiditate sententiam meliorem repudiat v, 1, 14.
Ἀφύλακτος, incustoditus ii, 6, 24.
Ἀφύλακτος, temere, minus caute v, 1, 6.
Ἀχάριστος, ingratus—ὡς ἀποτίμωσθαι vii, 6, 23. præmio carens, expers præmii i, 9, 18. οὐκ ἀχαρίστως μοι ἐν ἰχθυὶ πρὸς, gratiam haud mediocrem inibo apud ii, 3, 18.
Ἀχθόμεναι τοῦτο, hoc me male habet, moleste, ægre fero i, 1, 8. iii, 2, 20. ἐν, succenseo vii, 5, 7.
Ἀχρῆς, v. n. v, 2, 21.
Ἀχρῆς ἐν, donec ii, 3, 2.
Ἀψινδισ i, 5, 1.

B.

Βάδην, lento gradu iv, 8, 28. *παρῶν*—σθαι, pedetentim procedere, sine cursu v, 4, 23. *παχὺ*, gradu pleno iv, 6, 25. *not.*
Βάθος πλῆρες, locus profundior v, 10, 2.
Βαῖνον. βιβηκόντις ἐπὶ τῆς γῆς, terræ innixi iii, 2, 19.
Βαντηρία, virga, baculus ii, 3, 11.
Βάλανοι τῶν φανίκων, glandes palmularum, palmulæ, sequioribus δάκτυλοι, dactyli, *Datteln* i, 5, 10. ii, 3, 15.
Βάλλον, telis petere v, 2, 32. lapidibus petere i, 3, 1. vulnerare emi-

INDEX GRÆCITATIS.

Γαδίστιον, vetulus vi, 1, 22.
Γάβρις, scriptum *Penidum* ii, 1, 6. iv, 3, 4. *hinc γαβρίδης*, cecurū i, 8, 9.
Γαστρίσαι, comedere i, 9, 26. vii, 3, 22. *σίου*, cibum fumere iii, 1, 3.
Γάβρις i, vii, 6, 22. *not.*
Γαδύς, terrenus vi, 4, 5.
Γά, regio, ager i, 3, 4. vii, 2, 36.
Γάβρις, terrenus vii, 8, 13.
Γάλαρος, collis i, 5, 2, 30, 11. iii, 4, 24.
Γάγριον, natus iii, 2, 13. *γαγρίδης* *ἀπὸ Δαμ.* ex posteritate Damarati cecus, v. κ. ii, 1, 3. *γὰρ*, licet i, 9, 13. *καλῶς*, rem bene geri iv, 3, 24. *ἐν βασιλείᾳ*, in regis potestate esse iii, 1, 13. 17. *ἐν βασιλείᾳ*, ad se redire, impetum animi et iram reprimere i, 5, 17. *ἐν γαγρίμῳ*, pecunia quæ venditione conficitur v, 3, 4. vii, 6, 41. *οἱ γαγρίμοι* *δαρμά*, tributum debitum, legibus constitutum i, 1, 8. *γίγνεται* *τὰ ἐξ ἐξ*, *scil.* *καλὰ* *χρηστέα*, lata esse exta, fausta portendere, litare ii, 2, 3. vi, 2, 9. 13. 16. vii, 2, 17. *εἶ*.
Γαγρίσσαι, statuerē ii, 5, 8. vi, 1, 19. *ἰστίον* *Ἰγνώσαν* iii, 1, 43. sed *Paris. Cod.* *Ἰγνώσαν*, *not.*
Γάμμος, consilium i, 8, 10. permiffum, voluntas i, 3, 13. *γάμμος* *ἔργον*, censere ii, 2, 10. 12. *πρὸς τινος*, alicujus partes sequi ii, 5, 29. *γάμμος* *καλῶς*, deliberato punire ii, 6, 9. *αἶσος* *ἔχον* *τὴν γάμμον* vi, 4, 12. *not.*
Γάνατα, genicula, calamorum nodi, ganglia iv, 5, 26.
Γάον, saltum vii, 1, 30.
Γαλδίου, anicula vi, 3, 22.
Γαργαρίω, unde erat *Ἰγρυγέριον* iv, 6, 23. *not.*
Γαμμάς, exercere i, 2, 7.
Γαμὰ, nuda, *h. e.* sine veste exteriori i, 10, 3.
Γαμὰς, miles levis armaturæ i, 2, 3. iv, 1, 6. *not.* v, 2, 12. vi, 3, 15.
Γαμὰς *ἰδὲ* iii, 4, 26. cf. ad iv, 1, 6.
 Δ.
Δέκω, *δηχθῆς*, morfu læsus iii, 2, 18.
Δαυτελῶν iv, 7, 27.
Δαυτελῶν *τὰ* *λαυτελῶν*, suis sumtibus vivere v, 5, 20. *ἂν* *τινα*, expendere in al. i, 3, 3. *ἀμφὶ* *τι*, sumtus fa-

cere in reā i, 1, 8.
Δάσος, solutus iv, 5, 6.
Δαρυδὸς, nummus aureus, viginti drachmas continens, f. trecentesima pars talenti i, 7, 18. i, 1, 9. i, 3, 3. vii, 6, 1.
Δάμαριος, distributio vii, 1, 37. *ἢ* *δαμῶν* iv, 5, 24.
Δαυδὸς, hirtus, non depilatus v, 4, 12. hirsutus iv, 7, 22. arboribus et fruticibus obfusus et asper iv, 8, 2, 26. vi, 2, 26. *δαυδὸς* *ξύλου* vi, 2, 5. *δαυδὸς* *διδόχης* ii, 4, 14. *not.*
Δαυλὴ *ἰσχυρὴ*, largus comineatus iv, 2, 22. 4, 2.
Δι, contra, potius, v. κ. v, 5, 22. nam, *γὰρ* ii, 4, 16. v, 6, 36. vi, 2, 13. *καὶ*—*δι*, et præterea i, 1, 2.
Δαῖ c. *gen. rer.*, opus est iii, 2, 33. 3, 16. v, 1, 10. c. *dat. personæ* iii, 4, 39. *διὸ* *πολλοῦ*, multum abesse vii, 6, 18. *οὐ πολλοῦ* *δίωντος*, propemodum v, 4, 32. *ἀλίγου* *δὲ* *καταλευσθῆναι*, parum abest quin lapidibus obruat i, 5, 14. *ἢ* *τὸ* *δῖον*, ut decet i, 3, 8. *διὸ* *intelligitur* i, 3, 14.
Δαίδων, *δίωνος* *τοῦ* *Θεοῦ*, vindictam deorum metuere iii, 2, 5. *ἰδὲ* *δαίδων* erat iii, 5, 18. *not.*
Δαίμονος *ἰσχυροῦ*, trado epistolam i, 6, 3.
Δαίλη *sc.* *δρα*, tempus pomeridianum, quod est duplex, vel *δαίλη* *πρωτῆ*, *h. e.* interprete Hesychio, *ἢ* *μὲν* *ἀγισσὸν* *δρα*, vel *δαίλη* *ἑψία*, *h. e.* *ἢ* *πρὶν* *δύειν* *ἡλίου*. Prior pars intelligitur i, 8, 8. ii, 2, 14. vii, 3, 10. sed posterior iii, 4, 34.
Διόνος *εὐκονίμης*, bonus paterfamilias i, 9, 19. *λίγυν*, facundus, dicendo valens ii, 5, 15. v, 5, 7. *φωγῆν*, voracissimus vii, 3, 23. *ἀλλήλων* *τὰ* *δημόσια*, sollertia valens furandi pecunias publicas iv, 6, 16. *δύον* *δύμμα*, triste spectaculum iv, 7, 13. *τὰ* *δύον*, pericula, summæ rerum difficultates ii, 3, 22. 6, 7. 12. iii, 2, 10. *δύον* *ἔχον* *τὴν* *ἰδίαν*, misere premi et affligi comineatus penuria vi, 2, 23. *δύοντα* *συνῶν* *τὸ* *σπρ.* foedissime tractare exercitum v, 7, 23. *διὰ* *παιδῶν* v, 9, 11. *not.* *syn.* *est* *καταλάττειν*.
Διόσαι *τινας*, rogare i, 2, 14. 9, 25. vii, 4, 13. *αἰτῶνται* *καὶ* *δύνανται* vi, 6, 31. *δύναται* *πάση* *εἰρήνῃ* *καὶ* *μηχανῇ* iv, 5, 16. cf. ad vii, 2, 8. *δύομαι* *κατὰ* *πάντα* *τρώων* vi, 4, 39. cupidum esse, v. κ. v, 18. *φίλων*, opus sibi esse amicis i, 9, 21. *ὅτι* *τοῦ* *δύομαι*, egestate adducti ii, 6,

INDEX GRÆCITATIS.

13. *οὐ ἄμυν διότιος, χερσας υ*,
4, 9 *not.* in Epistola ad Buttm. *οὐ*
διότιος χερσας τῇ στρατιῇ vii, 3,
31. *not.*

Δεκάσιον, partem decimam eximere
v, 3, 9. Δεκάτη, decima prædæ
pars v, 3, 4.

Διξέας, dexter, *h. e.* faustus v, 9, 23.
 Διξέας φέρειν παρὰ βασι. fidem a rege
 datam nunciare ii, 4, 1. διξέαν διδο-
 ναι, fidem firmare data dextra ii, 5,
 3. διξέαν λαβῆναι καὶ δοῦναι, foedus
 facere i, 6, 6..

Διξέωρσαι, salutare dextra data vii, 4r
Iq.

Δίγμα, pellis i, 2, 8.

Δι' ἑαυτοῦ, probare, non spernere i, 8, 17. v, 4, 8. impetum alterius sustinere, non fugere i, 10, 11. iii, 4, 4. v, 4, 24. vi, 3, 17.

Δὲ, jam, *pro* ἤδη i, 10, 8. ii, 3, 1.
vii, 6, 20. καὶ δὲ, jam nunc i, 10,
10. igitur, inquam i, 7, 16. δὲ τότε,

eo ipso tempore i, 8, 23. tum, *ser-*
pit apodofi i, 10, 13. iv, 3, 27. ii,
1, 2. sane i, 9, 18. *τι δὲ*; *cyr*
quæso ? ii, 5, 22. *μὴ δὲ*, igitur ii,
I, 20. 21. *δὲν δὲ π. n.* iv, 7, 25.
Ἐφ' ἃν πλείους—*ἰδίᾳ δὲ μῦθον* iv,
7, 23. *δήπου*, haud dubie, sane iii,
2, 15. v, 7, 6.

Δῆλος ἦν ἰσχυρῶν, constabat eum cu-
pere ii, 6, 21. δῆλος ἦν σπευδῶν, pa-
tebat, eum festinare i, 5, 9. ἢ δῆ-
λος, p. n. iv, 7, 20. Δηλοῦ, expo-
nere iii, 1, 1. vii, 1, 1.

Δημαγωγῶν, blanditijs et alijs artibus
homines ad se pellicere vii, 6, 4.
Δημόσιος, publicus, ad usum commu-
nem vi, 4, 2.

Διὰ σέξους, obfcurus, ignotus ii, 5,
9. διὰ σιγῆς, fide freti iii, 2, 8.
διὰ ταχέως, celeriter i, 5. 9. φίλος,
philos, confanter amicus vi, 6, 11.
Διὰ intelligitur c. gen. temporis i, 7,
18. iii, 3, 11. in πολλῷ χρόνῳ,
post longius intervallum i, 9, 25.
in ταῦτα iv, 1, 21. in ᾧ τῇ, quam
ob rem ii, 4, 7.

διαβαίνω, trajicere i, 5, 10. divaricatis pedibus stare, ingredi iv, 3, 8. *not.*

Διαβάλλειν, traducere, criminari i, i, 3, v, 6, 29 : 7, 5. vii, 5, 6.

Διαβάσις, trajectus, locus ubi trajici-
unt flumen i, 5, 12. iv, 3, 16. 17.
vi, 1, 5 *διαβάσις*, pons, trabes ad
trajiciendum ii, 3, 10. iii, 4, 20.
23.

Διαβατός, transeundus ii, 4, 6. *Διαβατός*, qui transiri potest i, 4, 18.

vi, 3, 12.

Διαβάζειν, transire jubeo, trajicio.
iii, 5, 7. v, 2, 8, 10.

Διαβολή, criminatio ii, 5, 5.

Διηγείλλαις εις τὸ σφάει: divulgare.
per exercitum vii, 1, 14. de inter-
nuncio διηγείλλασθαι iii, 4, 36.
πορ.

Διάνω, trajicere, transportare ii, 4, 28. vii, 2, 12. *ἐν νύκτι*, noctem exigere iv, 2, 7. *λαϊκὰς λέγων διήγῃς* i, 2, 11. *not.* Arnaldi interpretationem improbavit etiam Elfsner in Schediasm. Critico p. 56, qui comparat ex Hieronici cap. 4, 2. *ἀλλὰ εἰς αὐτὰ πορεύς τοῖς πλείστοις σπουδαῖς διάνω*: *εὐδαιμονιστέον*, majori felicitate semper frui iii, 1, 43. *Ita πορεύς διάνω* in Hierone i, 8. *not.*

Διευλῶν, iṛidere ii, 6, 26.

Διμυγνύμεθα, morari diu vii, 3, 13.
 τὴν νύκτα, noctem transigere o-
 minem i, 10, 19. **διμυγνόντες** ἐξ ὁρίων
 πείρα, omni tempore nihil nisi
 carnisbus vesciebantur i, 5, 6. **διμυ-**
 —**καίοντες**, per totam noctem ha-
 bebant ignes iv, 5, 5.

Διαγκυλίζω vel—λέω ἰν, 3, 28. v, z,
12. pos. Vide in ἐπαγκυλίζω.

Διαδixόμενοι τοῖς ἰπποῖς, alii alios re-
centibus equis excipientes i, 5, 2.
Διαδίδωμι, distribuq i, 10, 18.

Διαζέγνυσθαι ἀπὸ τῶν ἑλλαν, inter-
cludi a cæteris iv, 2, 10.

Διαβιβαίνω, considerare iii, 1, 19.
Διαβιβάω, differere, erat recte iv.

4, 10.
Διαιρέτ' τοὺς σταυροὺς γ, 2, 31. ποί.

Διακινῶμαι, animo affectum esse iii,
1, 3. ii, 6, 12. φιλιῶν τινι ii, 5,
27. πολ. ἄμεινον ὑμῶν διακινῶνται, ma-
gis in rem vestram collocabitur vii,
3, 17.

Διακλίνεσθαι, invicem hortari iii, 4, 45. iv, 8, 3. v, 7, 19. sed hic **πα-
ρακ.** dedi.

Διακινδυνεύειν, belli alcam subire vi, 1,
17. **ἐν τῷ πολέμῳ**, pugnare i, 8, 6.

Διακλῆν πατὰ μικρόν, minutim frangere vii, 3, 22.

Διακονεῖν, ministrare vinum iv, 5,
33.

Δαλιόφνυς, perrumpere iv, 8, 13. i, 8, 10. erat etiam i, 10, 9. ubi **κατακ.** dedi.

Διακρίνω, eligere v, 9, 22.

Διλαμβάνειν, alterutrum, remoto altero, seducere fingillatim iv, 1, 23. de singulis qui distributæ pecuniæ portionem auferunt v, 3, 4.

INDEX GRÆCITATIS.

Διᾱλλόμενος, colloqui i, 7, 9. iv, 8, 4.
Διᾱλλόμενος, distare i, 7, 15: 8, 10. iv, 8, 12. *εὐδιᾱλλόμενος*, intervallum iv, 8, 13.
Διαμαρτυρόμενος τῶν ἰσθ., aberrare a locis exeundi vii, 4, 17.
Διαμάχεσθαι, depugnare vii, 4, 10.
Διαμετρεῖσθαι *ἐν σφαλαῖς*, dimensum præbere vii, 1, 40. sic *διόμετρον*.
Διαμετρεῖν *παράσσειν*, penitus transfigere vii, 8, 14. *τελείν*, penitus sagitta perfodere iv, 1, 18. *ποι.*
Διανοῦσθαι, in animo habere, cogitare v, 9, 19. vii, 7, 48. statueret v, 7, 15. moliri, in eo esse ut ii, 4, 17.
Διαπρίμειν, dimittere, omnes in partes mittere iv, 5, 8.
Διαπρίμειν *τινά*, transigere ii, 5, 18. *διαπρίμεισθαι*, transire *ibid.*
Διαπράττειν *τινί*, perficere alteri, impetrare vii, 1, 38: 2, 37. *Διαπράττεισθαι*, consequi, sibi impetrare ii, 3, 20. 25: 6, 28. v, 10, 16. vii, 7, 24. *φίλιαν* *πρός* *ε.* amicitiam inire cum al. vii, 3, 16. *πρός* *ε.* *πύρι*, transigere, agere cum aliquo de vii, 2, 7. *πύρι ἰσθμῶν καὶ σπονδῶν*, obsides darect frædus facere vii, 4, 12. sibi cavere pacto, pacisci iii, 5, 5.
Διαρπάζειν, diripere i, 2, 26. vii, 1, 25. erat etiam antea i, 10, 3.
Διαρρίπτειν, distribuere vii, 3, 22. *διαρρίπτειν*, disjicere v, 8, 6. *διάρρηψις*, disjunctio §. 7.
Διασημαίνειν, verbis indicare ii, 1, 23.
Διασημαίνειν *καὶ διασημαίνειν* *κατὰ τὰς κώμας*, per vicos disperfos commorari iv, 4, 8. 10: 5, 29.
Διασπένδειν, distrahi, divelli iii, 4, 20. iv, 8, 17. *ποι.* *διασπένδειν*, dispersi v, 6, 32. *ἐν διασπένδειν* *τὰς δυνάμεις*, ob copias hinc inde disjunctas et dispersas i, 5, 9.
Διασπένδεισθαι, dispergi, dissipari, distrahi i, 8, 25. ii, 4, 3. vi, 3, 28. *de equitatibus excurfionibus* vi, 1, 19.
Διασπένδεισθαι, dissilire, quasi e funda missa cum impetu dissilire iv, 2, 3.
Διασώζειν, omne conservare v, 6, 18.
Διασώζεισθαι *πρός* *τὴν ἑλλ.* pervenire in Græciam iv, 4, 5.
Διατάττειν, aciem instruere i, 7, 1. disponere iii, 4, 15.
Διατίττεισθαι, contendere omni ope vii, 6, 36.
Διατελεῖν *sc.* *δοῦν*, pervenire i, 5, 7. *τὸν δόκ.* *ιστ* usque continuare iv,

5, 11. *ποι.* *Διατ.* *μαχημένην*, quotidie, nullo die intermissis, pugnantur iv, 3, 2. *χρησθέναι*, perpetuo usi sunt iii, 4, 17.
Διατίθημι *οὕτως*, hoc sensu imbuo i, 15. 5. vendere vi, 4, 37. vii, 3, 18: 4, 21.
Διατίθειν, ali non nisi pecoribus iv, 7, 17.
Διατρέβω, morari, cunctari i, 5, 9. ii, 3, 9. *διατρέβωμαι* *τὸν χρόνον*, dum terebatur tempus vii, 2, 3.
Διατρέβωμαι *v. n.* vii, 8, 14.
Διατρέφω, peripicue v, 9, 24.
Διατρέφω, prætare iii, 4, 33. *εὐ διατ.* perinde esse, nihil interesse v, 4, 2. *διατρέφωμαι* *πρός* *ε.* *ἀμφι*, contendere, certare, digladiari iv, 5, 17. vii, 6, 15. *Διατρέφωμαι* *τιμῇ*, egrogis præmiis ornare i, 9, 12.
Διατρέφωμαι *ἐν* *τῇ* *χειρὶ* *αὐτοῦ*, alicujus manibus elabi vi, 1, 4.
Διατρέφωμαι, corrumpere, alicuius animum abalienare iii, 3, 5. *διατρέφωμαι*, dissipari, dilabi, *de exercitu* vii, 2, 4. *διατρέφωμαι* *ἐν* *τῇ* *στρατῇ* vii, 7, 37. opprimeret vertit Hutchinson.
Διάφραξις, adversarius vii, 8, 15. *διάφραξις*, diffidium iv, 6, 3.
Διάφραξις, fissura v, 4, 29. H. l. tractasse, sed infeliciter, Wakefieldium in Sylv. Critic. iv. p. 67. annotavit Schæfer ad Longi i. p. 12, ubi diversa est notio vocabuli, *τῆς* *τῶν* *γοῦν* *ἀποδοῦν* *διαφραξίς* *(τὸν* *καλῶ* *μαι)*.
Διαχειρίζω, administrare i, 9, 17.
Διαχέζειν, i. e. *διαχειρίζω* iv, 8, 18. *ποι.*
Διαχειρίζω, *κατὰ* *διαχέζειν* *αὐτοῖς*, alvi dejectio accedebat ipsi iv, 8, 20.
Διδάσκειν, docere, argumentis offendere ii, 5, 6. iii, 3, 4.
Δίδωμι, unde *δίδωμι* v, 8, 24. ubi erat *διδωμένοι*.
Δίδωμι, facere potestatem ii, 3, 23. vi, 4, 19. vii, 3, 13. optionem dare iii, 4, 42. alicui gratificari in reo absolvendo, *opp.* occidere vi, 4, 31. *δίδωμι* *ἑναι*, constituo ut sit i, 6, 6. *pro* *διαδίδωμι*, distribuere i, 9, 22. *δίδωται* *ὑμῖν*, vobis a Diis est tributum vi, 4, 36.
Διόργω *τῆς* *οἰκᾶς* *δοῦν*, arcere redditu iii, 1, 2.
Διολύειν, pertrumpere, *de equitatu* i, 10, 7.
Διόλυσθαι, transire vi, 4, 38.
Διόλυσθαι *ιστ*, emetiri spatium iii, 4, 37.

INDEX GRÆCITATIS.

διέχον, distare i, 10, 4. *διδέει* iii, 4, 20, 28.
Δίδωμι, transmittere, transitum concedere, *ei στερμακά διδώσαι* iii, 2, 23. iv, 1, 8.
Διόνυσον, laxare ordines i, 8, 20. i, 10, 7. *διονύστες*, per intervalla dispositi i, 5, 2.
Δίκαια, τὰ, *ἔχον*, iusta vel mercedem accipere vii, 7, 14. *Δίκαια λόγων* ibid. recte dicere: *λαμβάνειν* ibid. 17. *not.*
Δικαστής, qui qui ius dicit v, 7, 34.
Δίκη *λεγάται*, supplicium extremum vi, 4, 15. *Δίκην δίδωμι*, poenas dare ii, 6, 21. v, 4, 20. *ἐκτινίσθαι*, ulcisci iii, 2, 8. *eis δίκας καταστροφῆς*, in iudicium vocare, ad munera sui rationem reddendam impellere v, 7, 34. *Δίκην ἔχει κατατή*, satis poenæ mihi dederunt vii, 4, 24.
Διμορία, dupla portio vii, 2, 36: 6, 1.
Δουῖν, circumagere v, 9, 9.
Διέδω, transitus v, 4, 10.
Διωνύστες, erat v, 3, 1. ubi *διωνύστες* dedi.
Διπλάσιοι, duplo maiores iv, 1, 13. vi, 3, 17. *διπλάσιον φέρεται βίλος*, telum duplo longius fertur iii, 3, 16.
Διφθίρα, saccus pelliceus, *πετα, quæ funditores lapides gerant* v, 2, 12.
Διφθίρετος, *σχιδία διφθίρετος* i. e. *διερμάτινος* i, 5, 10. *not.*
Δίφρος, sella aurigæ i, 8, 10. *de sella in convivio Thracico* vii, 3, 29.
Δίχα ποιῶν, disjungere, distrahere vi, 2, 11.
Διχαΐζων erat iv, 8, 18. ubi *διαχάζων* dedi.
Διώκων, celeriter currere vii, 2, 20. *διόμω διώκων*, cursu contendere vi, 5, 25.
Διωρὴς, alveus, canalus i, 7, 15. ii, 4, 13.
Δόγμα, decretum iii, 3, 5. vi, 4, 8. *ποιέωδαι*, decernere vi, 2, 11.
Δοκῶν, putare, opinari i, 7, 1. ii, 2, 10. 14. *καὶ τοῦτους τί δοκῶντι;* v, 7, 26. *not.* *δοκῶμιν μοι*, censeo, nos etc. i, 3, 12. iv, 6, 13. *δοκῶν ἀνυπατά*, ut *δοκῶ μοι αἰσχυνέσθαι*, potest me dicere i, 7, 4. cf. i, 9, 1. *τὸ δόξαν*, quod visum est v, 9, 18. *δόξαν συνῆκα*, cum hæc visa essent iv, 1, 13. *not.* *ἀδογμίνον*, decretum iii, 2, 39. v, 6, 35. *ποστ δόκω* sæpe intelligitur *δοῦν*, ut vii, 3, 5. c. *dat. simul et acc. cum inf.* vi, 4, 30. *ἰδοὺ διανοησῶμαι* et *διανοησῶμαι* iv, 4, 8. et

14. *ἰδοὺ συνῆκα* i, 3, 20.
Δοκιμάζειν ἱπποὺς καὶ ἰσχύς, examinare, probare, eligere equos et facere equites iii, 3, 20. *not.*
Δόλος v. n. iv, 8, 27.
Δόξα, opinio ii, 1, 18. *eis ἀδοκίμωτον*, gloria fortitudinis vi, 3, 14. *not.*
Δοξάζω, de eo vide ad v, 10, 32.
Δοράτιον, perlica, contus vi, 2, 23.
Δορυδάς, caprea i, 5, 2. v, 3, 10.
Δορῶντες, coenæ tempus i, 10, 17. ubi Codd. *δέρωντες* dant.
Δορυφόρος, hastati v, 2, 4.
Δούλος, servus. *sic dicebantur et habebantur quatuordecim regis Persarum imperio tunc subiecti* i, 9, 29. ii, 5, 38.
Δουρὶν τῶν δούκ. αἰ. v. 2. *clipeos et hastas collidere* i, 8, 18. *Δούσας*, strepitus ii, 2, 19.
Δριωνηφόρος δρόμον, falcati currus i, 7, 10: 8, 10.
Δρόμος, curriculum, *locus ubi cursu certatur* iv, 8, 26. *δρόμον δούκ*, cursu pergere i, 8, 18. 19.
Δύωδαι, occidere, *de sole* v, 7, 6. *Δύνων*, idem ii, 2, 3.
Δύναμαι, valeo, *de panno* i, 5, 6. *de re*, quæ valet eo, vim habet ii, 2, 13. *validus sum* iv, 5, 11. 12.
Δύναμις, copiæ i, 3, 12. v, 4, 7. *opes*, potentia ii, 5, 11.
Δυσβάτην χωρ. locus transitu difficilis iv, 1, 25. ubi *δυσβάτην* dedi.
Δυσβαί, occasus solis vii, 3, 34.
Δυσπάρων iv, 1, 25. *not.*
Δυσπάρωντες, non sine difficultate pervius i, 5, 7.
Δυσπάρων, difficultas in transcundo iv, 3, 7. *Δύσπαρες*, transitu difficilis vi, 3, 12.
Δύσχερητος, cuius usus vix ullus est iii, 4, 19.
Δυσχωρία, locorum difficultas iii, 5, 16.
Δυσχεροῦν, pecunia corruptum esse vii, 6, 17. sed ibi erat *ἰδυσχεροῦν*.

E.

Ἐάν χαιρῶν, misum facere, non curare vii, 3, 23. *Ἐάν*, non ize vii, 3, 2.
Ἐάν ἴδων erat olim i, 3, 6. *ἴδων ἐπὶ* vi, 3, 37. sine addito verbo, quod mihi verba illa facit suspecta.
Ἐαρίζων, ver transfigere iii, 5, 15.
Ἐγγασθῆναι, sperare vii, 4, 13.

INDEX GRÆCITATIS.

- εἰσὶν, referre ad exercitum v, 6, 37. *ὡς τὴν ἑσπέραν*, sub vesperam iii, 1, 3. *εἰς τὴν νύκτα*, nocte iv, 5, 13. *εἰς ταῦτα*, in his rebus iv, 1, 28. *εἰς ἰσχυροὺς οὐρανούς*, flare e quo loco audiri possent ii, 5, 38. *εἰς πωλείους*, contra hostes iv, 5, 18. *ὡς τοὺς βαρβάρους*, in terram barbarorum i, 3, 5. *εἰς ταύρους*, in agrum Tauchorum iv, 7, 1.
- Εἰς ἑκάστου, unusquisque vi, 4, 12. *ὡς γὰρ ἄνθρωπος*, ille unus omnium maxime i, 9, 22. *ὅτι γὰρ ἄνθρωπος*, ei uni, h. e. soli, non ulli alii i, 9, 12.
- Εἰσπρὸντίζω, intro mittere jacula vii, 4, 15.
- Εἰσβάλλω, intrare i, 2, 21. infundi, *sicilicet ergessere* i, 7, 15. Εἰσβαλὼν, aditus, fauces i, 2, 21. *εἰσβαλὼν ποτισθαι*, intrare v, 6, 7.
- Εἰσδιδόναι, intrare, se insinuare in cutim iv, 5, 14.
- Εἴσωμι, εἰσῆμι αὐτοὺς, δῶκεν ἂν καὶ ἔχοντες τὴν αἰσὴν ἀφαικνόντων v, 9, 17. *ποτ.*
- Εἰσελαύνω εἰς τὴν πόλιν, intrare i, 2, 26.
- Εἰσέχυσθαι εἰς τὸν πάλ. bellum fuscipere vii, 1, 27.
- Εἰσῆμι, vide εἴσωμι.
- Εἰσόδος, aditus vi, 3, 1.
- Εἰσπίπτειν, irrumpere vii, 1, 18.
- Εἰσπρηγνίσθαι, erat iv, 8, 1. ubi simplex reposui.
- Εἶσα, tum i, 5, 10. 12 : 6, 10. *πραε.* *πρόσταν* i, 3, 2.
- Ἐκ τοῦ δικαίου, iuste i, 9, 19. *ἐκ παντός τρόπου*, quovis modo iii, 1, 43. *ἐκ τῶν δυνατῶν*, pro viribus, pro praesenti copia iv, 2, 23. *ἐκ χειρὸς*, cominus v, 4, 25. *ἐξ ἰσχυροῦς*, infidiose vi, 2, 7. *ἐξ ἀριστερῶν*, a sinistra iv, 8, 2. *ἐξ ἀπροσδοκήτου*, ex improvviso iv, 1, 10. *ἐκ πλεονος*, longius, v. n. i, 10, 11. *ἐκ πολλοῦ*, ex longo intervallo iii, 3, 9. *ἐκ τοῦ ἰναντίου*, ex adverso i, 8, 23. *ἐκ τοῦ σῶντος* i, 3, 11. vii, 6, 10. *ἐκ τοῦ σῶντος* i, 3, 13. post hæc : *ταῦτο δὲ ἵσταί με ἐκ τοῦ χαλεπῶς εἶναι* ii, 6, 9. *ὡς δυνατὸν ἐκ τοῦ τούτου τρόπου* ii, 6, 8. *ποτ.* cf. ad Symposii 4, 57. in Epistola ad Schaeferum. *ἐκ τίνος* ἐκλήρης quapropter v, 8, 4. *ἐκ τοῦ σῶντος*, hinc, quo facto i, 6, 8. i, 2, 17. tum, *ἐκ ἀποδοφῆς* v, 2, 1. *ἐξ ἴσου* ἰσμεν, eadem sumus conditione iii, 4, 47. *ἐκ τούτου*, hac de causa ii, 6, 4. iii, 3, 5. 8. *ἐξ οὗ*, quapropter vi, 4, 11. *ἐκ τίνος*, qua de causa v, 8, 4. *ἐκ διαβολῆς*, propter crimina-
- tionem ii, 5, 5. *Ἐκ προῦ*, v. d. i, 2, 18. iv, 7, 19. *ἐκ τοῦ σῶντος*, ἔξω, e castris videre, h. e. in castris videre ea, quæ fiebant in campo ii, 5, 33. *οἱ ἐκ τοῦ ἴσου ἔσαν*, qui erant in campo, inde currebant iv, 6, 25. *οἱ ἐκ τοῦ ἴσου καταβαίνοντες*, qui erant in monte cum descenderent vii, 4, 12. cf. iv, 3, 29. *ἐκ intelligitur* i, 8, 5. ii, 4, 28. iv, 5, 33.
- Ἐκπαραχέου φάσαντες ἰδίους, qui singulas regionis partes, in quascunque iter foret, se nosse dicebant iii, 5, 17.
- Ἐκπρὸς τῆς, v. n. v, 9, 19. *ἐκπρὸς intelligitur* i, 3, 21. *ἐκπρὸς*, semper ii, 4, 10.
- Ἐκπρησθαι, utrimque i, 8, 13. vi, 2, 3.
- Ἐκβαίνω, evadere, emergere iv, 3, 3.
- Ἐκβάλλω, projicere v. n. ii, 1, 6. *ἐκβαλλόμενοι*, cum exclusi urbe hostibus objicerentur vii, 1, 16.
- Ἐκβασίς, aditus ad montis jugum iv, 1, 20 : 2, 1.
- Ἐκγονοί, posteri iii, 2, 14. *τὰ ἐκγονα*, foetus, pulli iv, 5, 25.
- Ἐκδίδωμι, cutim detrahare i, 2, 8.
- Ἐκδίδωμι, dedere vi, 4, 18. *ἐκδιδώμενος παρ' ἀνδρῶν*, nuptum data iv, 1, 24.
- Ἐκεί, eo v, 6, 16.
- Ἐκσλίσθω, ita premi, ut de loco tuo detruaris iii, 4, 19. 20.
- Ἐκκαθαίρειν ἑσπίδας, clypeis tegmenta detrahare i, 2, 16.
- Ἐκκατασπένδω, *ἐκκατασπένδω* v, 6, 38. *ἐκκατασπένδω* i, 3, 2. *ἐκ κατὰ πᾶσι* i, 4, 12. concionem habere.
- Ἐκκλίπειν, ad fugam inclinari i, 1, 19.
- Ἐκκαρπύω, exportare v, 2, 19. sine casu.
- Ἐκκίσσων, excindere, *de arboribus* i, 4, 10.
- Ἐκκυβισθῆναι, in caput se præcipitem projicere v, 9, 9.
- Ἐκκυμαίνω i, 8, 18. de exercitu procedente *ποτ.* *κυμαίνω* τῇ παραφῇ est in Aristot. H. A. 5, 19.
- Ἐκλείπειν, deficere, *de πύρρι liquefacta* iv, 5, 15. sedes suas relinquere vii, 4, 2. iv, 1, 8. *πόλιν εἰς χειρὸς*, ex urbe migrare in i, 2, 24. cf. ad iii, 4, 8.
- Ἐκμυρῶσθαι, explicari, *de flumine*, *de agmine transeunte per pontem, vallem, angustias, opp.* *ἐκμυρῶσθαι* vi, 3, 22.
- Ἐκπύπτωσθαι v, 2, 21. *ποτ.*
- Ἐκπρηγνίσθαι, perfici, succedere v, 1, 13.
- Ἐκπρίνω, ebibere i, 9, 25.

INDEX GRÆCITATIS.

Ἐκπόνειον, naufragio factio in littus ejici vi, 2, 2. vii, 5, 12. 13. *ἐκ τῶν αἰώνων*, expelli ex ædibus v, 2, 1. expelli ex regione vii, 2, 32. *ἐκπαιστανέτης*, exules i, 1, 7. humi jacentes ii, 3, 10. erumpere v, 2, 17. *ἐκ τῆς ὁδοῦ*, defleſtere a via v, 2, 31.
Ἐκπλίω, e Ponto navigare v, 6, 21. 23. v, 10, 15.
Ἐκπλίω, integer vii, 5, 9.
Ἐκπλήττεισθαι, percuti ut loco movearis i, 8, 20. commoveri valde re inopinata et periculo i, 5, 13. ii, 2, 18. vii, 6, 42.
Ἐκπλῶν ποιῶσθαι, e medio tollere i, 6, 9. *ἔλαι*, amotum eſſe ii, 5, 29.
Ἐκπρόριζεν, præbere v, 6, 19. ubi Codd. *ἔκπρωριζεν* dant. *ποτ. τροφῆς ἄλλης ἄλλας ἔκπρόριζι* Plato Protagoræ p. 108.
Ἐκπύματα, pocula iv, 3, 25.
Ἐκπύπτεσθαι, aciem inſtruere v, 4, 12. vii, 1, 24. Proprie eſt de exercitu caſtris eduſto vel ex anguſtiis loci et explicato, ut in loco poſteriore. Cf. *Cyrop.* vi, 3, 11. et vi, 3, 33. In priorē loco Codices *ἔκπύπτουσι* dant, quo verbo de ordinibus militariſibus nuſpiani uſus Xenophon reperitur.
Ἐκτείνω, extendere v, 8, 14. *ἐκταθείς*, porrectus v, 1, 2.
Ἐκτρέπτεσθαι, de via defleſtere iv, 5, 15. v, 4, 17.
Ἐκτρέχειν, excuſſionem facere v, 2, 17: 4, 16.
Ἐκφάινει τὸν πόλεμον, aperte ſe hoſtem gerere iii, 1, 16.
Ἐκφύρει λόγον, divulgare rumorem v, 6, 17. 29. *εὐχῆν* i, 9, 11.
Ἐλθῶ, irruere, agitari i, 8, 10.
Ἐλαφρὸς, expeditus, quem nihil oneris impedit, quo minus facile fugiat iv, 2, 27. *ἐλαφρὸς μάλα*, ſumma cum agilitate vii, 3, 33.
Ἐλέγχω, percontari iii, 5, 14. examinare iv, 1, 23.
Ἐλευνός, miſerabilis iv, 4, 11. ſed *ἐλευνός* ded.
Ἐλελιζεν i, 8, 18. *ποτ.* Vide *ἐλαλέζω*.
Ἐλληρίζω *ἡρίσσαντο*, græce ſciebat vii, 3, 25.
Ἐλπίζω, opinari vi, 3, 17. *omnino dicitur de rei futuræ eventu ſive proſpero ſive malo*, ut ſperare *ap. Latinos*.
Ἐμβάλλω, invadere, impetum facere in hoſtem cum copiis i, 8, 24. in regionem irruptionem facere iii, 5,

16. 17. intrare iv, 7, 20. v, 10, 18. *de pabulo obſiciendo equis* i, 9, 27. *πληγὰς*, pulſare i, 5, 11. *μολχλὸν*, peſſulum obdere vii, 1, 12.
Ἐμψνῶ, influere, *de ſtudio* i, 2, 8. iv, 8, 2. *Ἐμβολὴν ποιῶσθαι*, intrare iv, 1, 4.
Ἐμβιβάζειν *ἐς πλ.* navibus imponere v, 3, 1.
Ἐμβιβᾶν, aſcendere jubeo v, 7, 8.
Ἐμβροντήτους ποιῶν, *vel tonitru et fulmine vel alio modo ita terrere et ſtupidos ſeu attonitos reddere, ut vel plane ſuam ſalutem negligant vel perverſa et ſibi pernicioſa ineant conſilia* iii, 4, 12.
Ἐμῶν, vomere iv, 8, 20.
Ἐμπίδου *τοὺς δεῖκναι*, fidem ſervare jurejurando datam iii, 2, 10.
Ἐμπύρεος ἔχειν ἐπὶ, uſu cognitum habere aliquem ii, 6, 1.
Ἐμπιπλάσαι ἀπάντων τῇ γνώμῃ, omnium animos replere ſpe et promiſſis i, 7, 8. *ποτ. οὐκ ἐμπιπλάσει ὑποσχνομένοις*, non ſatiabaris pollicendo, identidem pollicebaris et ſpe lactabas animos noſtros vii, 7, 46.
Ἐμπύρημι, incendio v, 2, 3.
Ἐμπύρεος, plenus i, 2, 22.
Ἐμπῶν εἶναι, obſtare iv, 8, 14. v, 7, 10. *τί ἐμπῶν μὴ εὐχῆ*, quid obſtat quo minus iii, 1, 13.
Ἐμποιῶν, inducere in animum alterius ii, 6, 19.
Ἐμπόριον χωρεῖν i, 4, 6.
Ἐμπρῶτον 1) *de loco*: τὰ ἔμπρῶτον, quæ ante nos ſunt vi, 1, 14. *οἱ ἔμπρ.* priorēs iv, 5, 20. 2) *de tempore*: ἡ ἔμπρ. *προβολή*, nuperus impetus iii, 4, 2.
Ἐμποιῶν, vendere vii, 5, 4.
Ἐμφάγειν, raptim edere iv, 2, 1: 5, 8.
Ἐν τοῖς φίλοις εἶναι, in agro amicorum eſſe v, 4, 32. *ἐν* de *vicinia loci* v. n. i, 9, 2. vi, 2, 1. *ἐν* τῇ *Θαλάττῃ*, ad mare v. n. i, 4, 6. *κώμῃ*, apud vicum iv, 5, 22. *cf.* vi, 3, 24. *ἐν* φ, dum iv, 2, 19. v, 1, 17. *ἐν* *τοῦτον*, interim i, 10, 6. v, 2, 30: 6, 27. *ἐν* τῇ *στρατιᾷ βουλευόμεναι*, referre ad exercitum v, 9, 3. *ἐν* *ταῖς σπονδαῖς*, tempore induciarum iii, 1, 1. *ἐν* *βυδμῇ*, ad numerum v, 4, 14. v, 9, 8. *ἐν* τῷ *φαιεῷ* i, 3, 21. *et* *ἐν* τῷ *ἐμφανί* ii, 5, 25. *palam*: *ἐν* *pro* *eis* v. n. iv, 7, 17.
Ἐνγκυλᾶν, amentare, amentum alligare iv, 2, 29. Servius ad *Æncid.* ix. 665. *lorum* interpretatur amen-

INDEX GRÆCITATIS.

- tum, quo media hasta religatur et jacitur. Ita græca *μισόγυμνα* interpretantur Scholia ad Eur. Androm. 1134. aliter ad Phœn. 1148. Pro ἀρκεύλη baculo utuntur ingeniose aptato incolæ infularum maris australis, quem pinxit et descripsit *White Reise nach Südwallis* p. 62. et *Hunter* p. 20. versionis Forsterianæ.
- Ἐναντίον τινός, coram aliquo vii, 6, 23. ἑναντίον, ex adverbio iv, 3, 28. τὰ ἑναντία στρέφειν, convertere se retro *ibid.* §. 32. τὰναντία πρὸς τούτου ἡ, hunc longe aliter tractare quam v, 8, 24.
- Ἐπαλιπθῆναι vii, 7, 8.
- Ἐπείνα σφοδρὰ, gravis penuria com-
meatus i, 10, 18.
- Ἐπὶ, egere v, 9, 31. ἰδίῳ πολλῶν αὐτῷ, decrant ei non pauca vii, 1, 41.
- Ἐπὶ μαν, ἀπὸ τῶν vii, 1, 27. *not.*
- Ἐπίθρσις, qui ab aliquo cœna excipitur, conviva, apud *Thracas*, qui non *lectis*, sed *sellis* utebantur in conviviis vii, 2, 33. 38.
- Ἐπὶ, intus, in urbe, intra mœnia vii, 1, 17. 36. in ædibus *ibid.* §. 19.
- Ἐπίς, furdus iv, 5, 33.
- Ἐπίχρσις, pignus vii, 6, 23.
- Ἐρθε, istic ii, 2, 11. unde, a quo loco i, 7, 15. quo, quem in locum ii, 3, 19. v, 6, 31. quo facto, ab eo tempore vii, 5, 15. tum v. n. iv, 1, 17. ii, 1, 10.
- Ἐρθιν καὶ ἰρθιν, hinc illinc iv, 6, 12. 8, 13. iii, 5, 7. ii, 4, 22. τῆς ἰδοῦ, ex utraque parte viæ v, 2, 22. *cf.* iv, 3, 28.
- Ἐρθυμῖσθαι, cogitare ii, 4, 5. iii, 1, 2. ἰνῑδύμηναι, animadverti iii, 1, 43. Ἐρθύμημα, inventum iii, 5, 12.
- Ἐρθερακίζω vii, 4, 16.
- Ἐν, h. e. ἐνσιν v, 3, 11.
- Ἐνδὺν εἶναι, videre esse in aliquo vii, 7, 45.
- Ἐνίσχισθαι, hære, impediri vii, 4, 17.
- Ἐνοῦν, intelligere ii, 4, 5. ἰνοῦσθαι, cogitare iii, 1, 3. vereri, seq. μὴ v, 9, 28.
- Ἐνόςμιος μυθός, numerus ad quem saltant armati v, 9, 11.
- Ἐνός πολλὰ, multa in hac re deprehendo, quare i, 3, 15.
- Ἐνὸς καὶ τῇ ἰδαιμονίᾳ, turbare alterius felicitatem ii, 5, 13.
- Ἐνταῦθα, huc, illuc, eo i, 10, 13. 17. iii, 5, 6. tum i, 10, 5: 3, 21. iv, 1, 18. μήχρσις ἰνταῦθα, huc ul-
que v, 5, 3.
- Ἐνταῦθα πλεονάζει, verbera intendere ii, 4, 11.
- Ἐνταῦθις μισθός, integrum stipendium i, 4, 13.
- Ἐνταῦθα, intestina ii, 5, 33.
- Ἐνταῦθιν, hinc, ab eo loco i, 2, 19. ii, 2, 7. v, 4, 26. a quo tempore vi, 6, 1. quapropter vi, 2, 15.
- Ἐνταῦθις φόβος, metum immittere vii, 4, 1.
- Ἐνταῦθα ὁμοῦ v, 6, 32. et ἰνταῦθα ἔχιν ii, 1, 7. *est* in honore esse, valere auctoritate. Contra Plato Rep. 7. p. 155. ἰνταῦθα ἔχιν et ἔχιν αἰσῖα notatione posuit, nisi utrobique ἔχιν scribendum est.
- Ἐνταῦθα, enixe vii, 5, 7. *not.*
- Ἐνός c. gen. intra ii, 1, 11. vi, 2, 3. citra, post v. n. vi, 3, 7.
- Ἐντογχάνειν, nancisci v, 1, 17. forte reperire i, 2, 27. εἰσέρχεται, incidere in fossas ii, 3, 10. incidere, casu offendere i, 8, 10. ἰντογχάνειν αὐτοῦ, qui ex vobis quovis tempore casu affuerit iii, 2, 31.
- Ἐνταῦθα, Mars i, 8, 18. v, 2, 14.
- Ἐνταῦθα, quarta pars centuriæ *vid.* iii, 4, 22. *cf.* iv, 3, 26. Hinc ἑντογχάνειν iii, 4, 21.
- Ἐνταῦθα v. n. vii, 8, 1.
- Ἐξαγγέλλω, enunciare ii, 4, 24.
- Ἐξάγισθαι, impelli, adduci *seq. inf.* i, 8, 21.
- Ἐξαιμῖν, eximere, exfecare ii, 3, 16. eximere, seligere, *præda partem præcipere, antequam distributio fiat, eamque tribuere Deis aut Ducī* v, 3, 4. Hinc ἔξαιμῖν, eximium, præcipuum vii, 8, 23.
- Ἐξαιμῖν καὶ τινά, rogo ut alter mihi condonetur, non puniatur, f. pre-
cando alicujus vitam servo i, 1, 3.
- Ἐξαίφην, subito, præter opinionem v, 6, 19.
- Ἐξαποτίξιν τοῦ πάλαι, jacula emit-
tere v, 4, 25.
- Ἐξελασθῆναι, vastare vii, 1, 29. *Hef-
chius hoc poeticum explicat per ἰντα-
ῦθαι.*
- Ἐξασατῆν, decipere, alteri impruden-
ti injuriam inferre ii, 6, 22. *not.*
ei, h. e. κατὰ τι, in aliqua re ali-
quem fallere v, 7, 6. Ἐξασατῆν,
fraus vii, 1, 25.
- Ἐξαπνῖς, repente, præter opinionem
iii, 3, 7. v, 2, 24. vi, 2, 26.
- Ἐξέχιν, præire cantum et incessum
v, 4, 14. τινός, auctorem esse rei
vi, 4, 15.

INDEX GRÆCITATIS.

Ἐλαύνειν, *ἐλαύνειν* ii, 3, 16. ubi antea erat *ἐλαύνειν*, *ποι.*
 Ἐξολίζεσθαι *εἰς*, castra movere in vii, 8, 21.
 Ἐξίλασθαι, expellere vii, 7, 7. pergere, progredi i, 2, 5. 10.
 Ἐξελίχθαι διαβάλλειν, convincor calumniz ii, 5, 27.
 Ἐξινῆσαι πόλεμον, bellum inferre iii, 2, 29.
 Ἐξίρειν *id. qd. ἔξιναι*, egredi vii, 1, 8. Lacon loquitur ibi.
 Ἐξέρχεσθαι, exire, *h. e.* finem habere vii, 5, 4.
 Ἐξήκασιν ἐν τοῖς ὅλοις γίνεσθαι καὶ ἀριθμῶν, recensentur et numerantur armati v, 3, 3. ἔξασαν ποιεῖσθαι i, 2, 14. i, 7, 1. *et ἔξιν. καὶ ἀριθμῶν ποιεῖν* i, 2, 9. recensere copias.
 Ἐξωστρέχειν v, 6, 19. *pot.*
 Ἐξηγχεῖσθαι, monstrare iv, 5, 28.
 Ἐξίειν, exire, præterire, *de tempore* vi, 1, 26. *pot.*
 Ἐξικνίσθαι, pertinere, assequi, *de telo quod missum ferit hostem* i, 8, 19. iii, 3, 7. 17: 4, 4. iv, 3, 18. 29. pro *ἐλαύνειν* dant Codd. vii, 7, 54.
 Ἐξίστασθαι ἐν τῷ μίειν, discedere i, 5, 14.
 Ἐξὶν cum liceat v, 6, 3. *absolute*, cum sit in nostra potestate situm ii, 5, 22. *ἀντὶ* ἔξιν, quasi liceat iii, 1, 14.
 Ἐξολίζεσθαι, arma capere i, 8, 3. *Ἐν τῇ ἑσπέρῳ*, cum exercitus castris educus esset i, 7, 10. Vide in *εἰδήματι*. Addo locum *Æliani* V. H. viii. 16. καὶ διζήμενος Σόλων ἀπὸ τῆς οἰκίας, οὗ καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ τοῦ παραδόμενος ἔλπειν, ὅτι ἑσπέρῳ καὶ βασιλεὺς τῇ πατρίδι. *i. e. se cum armis prodisse, ut opistularetur patriæ.* Sed in *Anabasi* iii, 1, 27. ἑσπέρῳ μιν videtur esse idem quod *ἐν ὅλοις*, *pot.* ἑσπέρῳ μιν ὡς ἰδύνατο κάλλιστα v, 9, 11. de armatura videtur dictum.
 Ἐξέρπειν, incitare iii, 1, 24. 25. egredi, proficisci v, 2, 4: 7, 17.
 Ἐξω, extra, in latere agminis eo, quod oppositum est hostium impetui ii, 2, 4. ultra v. n. vi, 3, 7. ἔξω εἶναι, domo profectum esse ii, 6, 3. ἔξω βιῶν ἀποχερῶν, extra telorum jaculum se recipere iii, 4, 15. ἔξω τοῦτον, præter hæc vii, 3, 10.
 Ἐπαγγέλλομαι, operam meam ultro offero vii, 1, 33. ἑπαγγέλλομαι ἐμῷ, ipse sui occidendi faciebat potestatem iv, 7, 20.
 Ἐπάγειν ἐν τῷ πρὸς περὶ φυγ. de exilio

sententiam ferre vii, 7, 57. *Thucyd.* i, 119. et 125. τὰ ἀγέγισμα, ἃ ἐπὶ τὸν πόλεμον v, 1, 16. *pot.*
 Ἐπαίρειν, incitare, impellere v, 9, 21. vii, 7, 25.
 Ἐπακούειν, forte audire vii, 1, 14.
 Ἐπὰν, postquam i, 4, 13.
 Ἐπαυατῆριν, porrigere vii, 4, 9.
 Ἐπιγγεῶν Κύρη, in contumeliam Cyri ii, 4, 27.
 Ἐπὶ, cum, postquam i, 5, 8: 9, 6. 7. v, 8, 9. a quo tempore i, 9, 29. vii, 2, 33. quotiescunque *c. opt.* i, 5, 2. iv, 7, 10. simulatque *c. opt.* iv, 7, 17. i, 5, 15. i, 8, 20. quandoquidem vii, 6, 22. ἐπὶ τάχιστα, simulatque vii, 2, 6. ἐπὶ sequente τάχα iv, 4, 12. *pot.* Ἐπὶ γὰρ, quandoquidem i, 3, 9.
 Ἐπιδὼν τάχιστα, simulatque iii, 1, 9.
 Ἐπιδὴ, postquam i, 2, 26: 7, 16. simulatque *c. opt.* iv, 5, 8.
 Ἐπισυ γέφυραι, pontes sunt facti in illis i, 7, 15. ἔπισυ, progreditur latius v, 7, 12.
 Ἐπισυ, tamen ii, 5, 20.
 Ἐπίστα, ultra: *ἐπὶ τῷ ἔσ.* qui ultra eos habitant v, 4, 3.
 Ἐπισιδίον, procurrere hostiliter v, 2, 22.
 Ἐπιτίκειν, proficisci contra hostes vi, 3, 4.
 Ἐπιτίκειν vi, 3, 2. erat.
 Ἐπιστάειν, incedere ordine, non extra ordines procurrere vi, 3, 25.
 Ἐπὶ τῶν περὶ τῆς πατρίας, *sc. ἰωνίων*, infestare, restare iii, 4, 36.
 Ἐπὶ τῶν *sc. τῶν*, locus unde aliquid exaudiri potest ii, 5, 38. iii, 3, 1. vii, 6, 8. *eis ἰσχυρὸν φθίγγεσθαι* Dio Orat. 62. p. 321.
 Ἐπὶ 1) *c. genit. si ἔσ' ἡμῶν*, nostræ ætatis homines i, 9, 12. *intelligitur in genit. temporis* iii, 3, 11. vii, 4, 14. ἐπὶ τοῦ σπονδαίου, in ripa amnis iv, 3, 28. ἐπὶ ἰωνίας, in Ionia ii, 1, 3. ἢ ἐπὶ Κάλπῳ ὁδῷ, via quæ fert ad Calpen vi, 1, 24. ἐπὶ φάλαγγος, in phalangem, ut acies recta sine ullo intervallo hosti opponatur, nach einer vollen Linie ohne einige Zwischenräume iv, 3, 26: 6, 6. vi, 5, 7. ἔσ' ἰνὸς ἢ κατάβασιν ἦν, singuli tantum poterant descendere v, 2, 6. ἐπὶ σιττάροις, quaterni v. n. i, 2, 15. ἐπὶ τοῦ περὶ ἰερῶν, in prima hostia vi, 3, 8. 2) *c. dat.* juxta, propter vi, 2, 4. ἐπὶ τῷ ἰων. in cornu sinistro i, 8, 10. ἐπὶ εὐστέματι τοῦ πλ. in fronte agminis

INDEX GRÆCITATIS.

¹Επιβάλλων, imponere iii, 5, 10. ἱερ-
βιβλημένος τοξότης, qui sagittam im-

ἑπιβουλῇ, infidiae ii, 5, i. vii, 2, 16.
ἑπιβουλεύει διαβάλλει v, 2, 9.

**Ἐργίζουσάι τι, repente invadere*
vi, 2, 26. *fine casu* iii, 4, 25. *ubi*
erat antea παραγίζουσαι.

Ἐγώ, ἰσχυρῶς, declaro, constituo i, 9,

***Evidē, videre, experiri suo ipsius usu**
i, 3, 13. vii, 1, 30 : 6, 31.

'Erisas, ire contra hostem, invadere
i, 2, 17 : 7, 4 : 10, 10. iv, 3, 23 :

¹Ἐπίσπιδαι, *poëticæ*, *sequi* iv, 1, 6.
²Ἐπιθαλάττιος, *maritimus* v, 5, 23.

Ἐπιστάται, rei agendae idonei, princeps vii, 1, 6 : 7, 15.

Ἐπισταφύσαντων, insuper dejicere iv,
7, 13.

Ἐπειροδυσίτας i, 3, 19. καὶ ἱερώνυ-
μόν μοι ἴσται ἀπύοντι vii, 7, 54. καὶ.

Ἐπικούρημα τῆς χείρας, remedium ni-
vis iv, 5, 13.

Ἐπιχειρητόμενος, clam, consilium su-
um diffimulans i, i, 6.

Ἐπιλαμβάνειν, amplecti, comprehendere vi, 3, 5. 6. ἰσχυράναι iv,

***Επιλύει, deficit i, 5, 6. iv, 7, i. vi,**

INDEX GRÆCITATIS.

- 2, 15. *ἰσχυρόμενος*, de parte aciei
volūta i, 8, 18.
**Επίλωται*, delecti vii, 4, 11.
**Επιμαρτυρεῖσθαι θεούς*, Deos testes fa-
cere iv, 8, 7.
**Επίμαχος*, qui expugnari potest v, 4,
14.
**Επιμελιῖσθαι*, diligenter observare i,
8, 21.
**Επιμύγεσθαι πρὸς τ.* commercio mu-
tuo uti iii, 5, 16.
**Επισκοῖν*, meditari, excogitare ii, 5, 4.
in animo habere iii, 1, 6.
**Επισκοπεῖν*, pejorare ii, 6, 22. vii, 6,
18. violare jusjur. ii, 5, 38. *θεούς*,
offendere Deos perjurio ii, 4, 7. iii,
1, 22.
**Επισκῆψαι*, perjurium, violatio jurisju-
randi ii, 5, 21. iii, 2, 4.
**Επιστάριον* iii, 4, 23.
**Επισταρίαι*, accedere deinceps iii, 4,
30. *κατὰ τὰ ἄκρα*, per juga mon-
tium tendere vi, 1, 19.
**Επιστάσθαι τινι*, adoriri, invadere re-
pente al. i, 8, 2. vi, 2, 24: 5, 15.
locum invadere repente v, 6, 20.
**Επιστατος*, laboriosus, molestus i, 3,
19. v, 9, 23.
**Επίρροτος*, irriguus i, 2, 22.
**Επιστάττειν*, equum sternere iii, 4,
35.
**Επισπινθίσθαι*, frumentare, commea-
tum sibi comparare i, 5, 4. iii, 4,
18. v, 10, 4. vii, 7, 1 *eis τὴν πο-
ρίαν*, victum sibi coemere ad iter
vii, 1, 7. **Επισπινθίς*, frumentatio
i, 5, 9. commeatu vii, 1, 9.
**Επισπινθίζω τὸν ναὸν*, fanum reficere
v, 3, 13.
**Επισποπῆν*, inspicere ii, 3, 2.
**Επισπῆσθαι*, secum rapere iv, 7, 14.
**Επιστάσεις γίγνεται*, insistant ii, 4, 26.
**Επιστάττειν*, ducis munere fungi, cu-
ræ et diligentie specimen in im-
perando dare ii, 3, 11.
**Επιστάλλειν*, mandare v, 3, 6. vii, 2,
6. per epistolam facere certiozem
vii, 6, 44.
**Επιστρατεύειν*, expeditio adversus al.
ii, 4, 1. **Επιστρατεύειν τινι*, bellum
parare alicui ii, 3, 19.
**Επισφάττειν τινι*, jugulare in i, 8, 29.
**Επιστάττειν*, mandare, committere ii,
3, 6. *ἐπιστάττεισθαι τῇ φ.* a tergo s.
post aciem primam collocare vi, 3,
9.
**Επιστάσις*, idoneus, opportunus ii, 5,
18. rei agendæ idoneus vi, 4, 30.
vii, 7, 2. 13. *seq. inf.* v, 2, 12.
qui in exercitu auctoritate pollet
vii, 7, 57. aptus, strenuus, impi-
- ger ii, 3, 11. sed vide *not.* *τὸ ἐπι-
σπῆναι*, commodum vii, 1, 39: *τὰ
ἰσχυρόμενα*, vitæ necessitates i, 5, 10.
ii, 2, 3. v, 9, 23.
**Επιτιμῆσαι δίκην τινι*, punire, animad-
vertere in al. i, 3, 20. v, 6, 34.
τινός, ob aliquid punire i, 3, 10.
**Επιτιμῆσθαι τινι*, adoriri aliquem,
aggreddi ii, 4, 3. 16. 19. iii, 4, 1.
29. 34. iv, 2, 26: 4, 18.
**Επιτιμῆσαι τὴν ἀρχὴν*, imperium alicui
committere v, 9, 31. sincere, non
vetare vii, 7, 8. jubere vi, 3, 12.
οὐκ ἐπιτε. τινι, non inultam ferre
alicujus injuriam vii, 7, 3. *ἐπιτερι-
σόμενος*, alterius curæ commissus
i, 9, 8.
**Επιτυγχάνειν*, nancisci i, 9, 25. iii,
4, 18.
**Επιφαινόσθαι*, se offendere, in con-
spectum prodire iii, 3, 6: 4, 2. *τινι*
13. 39. 40: 5, 2.
**Επιφίγεισθαι*, irruere, de urfa i, 9, 6.
insurgere, attolli, de mari ventis
agitato v, 8, 20.
**Επιφέρειν*, imponere, ingerere iii, 5,
10.
**Επίχαρι*, τὸ, gratia, morum suavitas,
quæ aliorum amorem conciliat ii, 6,
12.
**Επιχωρεῖν*, adv. hostem pergere i, 2,
17. *syn. ἰσχύειν*, *not.*
**Επιψηφίζω*, in suffragia mittere, ro-
gare sententias v, 1, 14: 6, 35.
v, 9, 25. *ἐπιψηφίζεσθαι*, suffragiis
comprobare vii, 3, 14: 6, 14. sed
vide *not.*
**Ἐρῶν*, cupidum esse iii, 1, 29. *ἐρα-
σθῆναι πωδός*, puerum adamare iv,
6, 3.
**Ἐργάζεσθαι*, agrum colere ii, 4, 22.
κακὸν τὴν χώραν, agro detrimentum
afferre v, 6, 11.
**Ἐρήμη πόλις*, urbs ab incolis deserta
i, 5, 4. iii, 4, 7. *ἔρος*, mons non
occupatus et defensivus iv, 6, 11.
πυρὰ ν.-π. vii, 2, 18. *σταδμοί*, ca-
stra in locis desertis i, 5, 5. *ἐρημος*,
auxilio destitutus iii, 4, 40. iv, 2,
13. vii, 3, 47. sine jumentis ii, 1,
6.
**Ἐρημία*, solitudo, *opp. ἔχλος* ii, 5, 9.
**Ἐρημοδότης ἡμῶν*, sine vobis, destitutus
a vobis i, 3, 6.
**Ἐρίζω*, contendere de gloria fortitu-
dinis iv, 7, 12. *στρεβύτης*, de mu-
sicæ peritia certare i, 2, 8.
**Ἐρμηνεύς*, interpretes i, 8, 12.
**Ἐξηκόμενος*, firmo et constanti animo
vi, 1, 6.
**Ἐρύκειν*, arcere, propulsare iii, 1, 25.

INDEX GRÆCITATIS.

- ἔργον**, cū, munimentum, castellum i, 7, 16. ii, 4, 22. iv, 5, 9. Vide etiam ῥήμα.
- ἔρμης**, munitus i, 2, 8. iii, 2, 23. vi, 3, 1.
- ἔρχομαι** ἰσὶ πᾶσι v. n. iii, 1, 18. ἰσὶ τῶν, adoriri, insectis armis invadere ii, 5, 39. v, 7, 18. τὴν δὴν, iter perficere iii, 1, 6. ἐνὶ αἰς λόγους, convenire aliquem ii, 5, 4. ἔλθεις ἀγαθὸς ἐλθὲν iii, 2, 3. *not.*
- ἔρως**, cupiditas, desiderium flagrans ii, 5, 22.
- ἑσπέρα**, occident. ἡ πρὸς ἑσπ. occidentalis iv, 4, 4.
- ἔσσι**, donec i, 9, 11. v, 5, 2. c. opt. quamdiu iii, 3, 5. ἔσσι δὲ, donec ii, 3, 9. iv, 5, 28. v, 6, 26. c. *imperf.* quamdiu, dum iii, 1, 19. c. *ind. aor.* donec iii, 1, 28. sed utroque loco ἔσσι simplex restitui: ἔσσι ἰσὶ, usque ad iv, 5, 6.
- ἔσσι δὲ τι**, aliquid, non nihil v, 4, 19. ἔσσι ἴσως, quo pacto v, 7, 7. *scilicet*, nonnunquam ii, 6, 9. in fine membri. ἢ ἄν, aliquos i, 5, 7.
- ἔσχατα παθὲν**, extremo supplicio affici ii, 5, 24. *λεχάτους φιλοσόφους*, bellicosissimus ii, 6, 1.
- ἑταῖραι**, meretrices iv, 3, 19.
- ἔτι**, postea i, 6, 8: 7, 18. iv, 5, 18. c. *comp.* multo i, 9, 10. πολὺ ἔτι, *seq. comp.* multo etiam i, 10, 10. ἔτι, ut antea i, 10, 3. ἔτι δὲ, præterea iii, 1, 28.
- ἑταίρους αὐτῶν εἶναι τοὺς ἰστίαις** i, 6, 3.
- ἑταίρους**, non gravate, sine cunctatione ii, 5, 2.
- εὐδαίμων πόλις**, opulenta, omnibus rebus affluens i, 2, 6. 23. ii, 4, 28. χάρις iii, 5, 17. v, 6, 25. ditior i, 5, 7. v, 4, 32.
- εὐδαιμονίζω**, beatum prædicare i, 7, 3. ii, 5, 7.
- εὐδία**, maris tranquillitas. ἡ εὐδία ἰσται, in portu navigare, tutum et incolumem esse v, 8, 19.
- εὐδαξος εἰωνὸς** v, 9, 23. ubi Codd. ἰνδαξος habent.
- εὐδαξος**, formosus ii, 3, 3.
- εὐέλπης**, qui bona sperat ii, 1, 18.
- εὐεχόμενος**, expositus ad impetum iii, 4, 20.
- εὐχόμενοι**, expediti milites iv, 2, 7: 3, 20. v, 4, 23. vii, 3, 46.
- εὐήθεια**, stultitia i, 3, 16.
- εὐθυμίζω**, læto esse animo iv, 5, 30.
- εὐθυμος**, alacris iii, 1, 41.
- εὐδὺς δὲ**, protinus ubi v, 6, 7.
- εὐδύνω**, recta, sine declinatione ii, 2, 16.
- εὐδύνα**, gloria vii, 6, 32. 33.
- εὐμενὴς**, de via quæ est facilis et comoda iv, 6, 12.
- εὐμεταχίρως**, quo quis facile pro suo arbitrio uti potest ii, 6, 20.
- εὐδὺς**, facilis, non impeditus, de via et monte iv, 2, 9: 8, 10.
- εὐοπλος**, armis instructus, *opp. ἀοπλος* ii, 3, 3.
- εὐπειθὴς**, facile ii, 5, 23. iii, 2, 11.
- εὐπτορία**, rerum copia vii, 6, 37.
- εὐπτορος δὲ**, quæ est facilis et expedita ii, 5, 9. v, 1, 14. vi, 3, 18.
- εὐπρακτοί**, facile facti ii, 3, 20.
- εὐπρεπὴς**, formosus iv, 1, 14.
- εὐπρόσδοτος**, accessu facilis v, 4, 30.
- εὐσημία**, lucrum vii, 3, 13. *συνεῖδαι* v. n. ii, 3, 18.
- εὐρίστημι** *προσφέρω*, causas comminisci ii, 3, 21. *εὐρίστημι* ἀγαθόν τι, commodi aliquid consequi, impetrare ii, 1, 8. vii, 1, 31.
- εὐρος**, latitudo i, 2, 5.
- εὐτακτος**, modestus, dicto audiens ii, 6, 14.
- εὐταξία**, ordinis servandi studium iii, 1, 38. studium imperata facienda i, 5, 8.
- εὐταλμος**, fortis i, 7, 4.
- εὐτυχίᾳ τοῦτο τὸ ἐντυχίημα**, hoc prospéro uti successu vi, 1, 6.
- εὐχόμεναι**, voveo, vota nuncupo iii, 12. iv, 8, 16. 24. opto ut, *seq. infinit.* i, 4, 7. vii, 1, 30.
- εὐώδης**, suavitate odoris jucundus i, 5, 1. *ἀνὸς παλαιός*, qui alibi ἀνδρομίας est iv, 4, 9. v, 4, 29.
- εὐωχίζω**, epulari iv, 5, 30. largo pabulo uti, *de bestiiis* v, 3, 11. ut Hipparchici 8, 4.
- εὐωχία ἀρκεῖν**, epulum satis largum v, 9, 4.
- ἑφιδρος**, v. n. ii, 5, 10.
- ἑφίσταμαι**, subsequi, proxime sequi vii, 3, 39.
- ἑφίται**, permittere vi, 4, 31.
- ἑφίστημι**, præscio iii, 3, 20. v, 1, 15. *ἑφίσταμαι*, subsistere, infiscere ii, 4, 26. iv, 7, 9. v, 4, 34. *ἑφίσταται*, adfluit i, 5, 7. *ἑφίσταται*, cum subsistisset i, 8, 15.
- ἑφιδιον**, viaticum vii, 8, 2.
- ἑφδὸς**, aditus iii, 4, 41. iv, 2, 6. adventus hostis, *Schol. Thuc.* ἑφδὸς πολιορκητῶν ii, 2, 18.
- ἑφραῶν τινι**, respicere aliquem, non e conspectu alterius discedere vi, 1, 14.
- ἑφορμῶν**, in statione esse vii, 6, 25.

INDEX GRÆCITATIS.

**ἔχουσιν ὅτις* *δίκην*, poenas dedisse ii, 3, 38. 41. *αἶψα*, cornu præesse i, 2, 15: 8, 4. *μέσον τὸ λατοῦ*, in media sua acie esse i, 8, 13. tenere, in sua potestate habere vii, 1, 27. in matrimonio habere iii, 4, 13. *θάλασσαν*, potitum esse mari v, 1, 2. pro *ἀνίσχιν*, sustinere, *vel ne fugias*, at vii, 1, 20. *vel ne submergatur* iii, 5, 11. *ἔχιν ἀνύμηνος*, emendo comparo ii, 3, 27. *ἔχιν ἐντοικῆς τινι*, bene velle alicui i, 1, 5. *καλῶς ἔχιν*, commodum esse vi, 3, 19. *ἔχον ὁδὸν ἐν γούμνῳ*, hoc cum animo vi, 6, 12. *ἔχιν μῖσόν τι*, de- teriore loco propterea esse, *ut*, quod iii, 2, 17. *ἰσθλὸν ἔχιν*, præ se ferre ii, 6, 18. *ἔχω ὅσπερ μὴ*, impedio quo minus iii, 5, 11. pro *παρίχιν* v, 9, 9. *ὅσπερ ἔχιν*, ut erat, sine ulla mora aut mutatione iv, 1, 19. *πῶμα ὑπὸ τὸ πύλωμα ἔχουσι*, vici qui adjacent oppido vii, 8, 21. **ἔχισθαι*, captum, f. occupatum esse iv, 6, 22. vii, 3, 47. *ἀνέγκη*, impediri et retineri rerum difficultate ii, 5, 21. *τινός*, non dimittere aliquem, non pati ut elabatur vii, 6, 41. *τῆς σωτηρίας*, continuo de sua salute laborare, consulere semper saluti vi, 1, 17. *ἔχίμηνος*, proximus alicui i, 8, 4. 9. **ἔχθρῶς*, inimicus, qui odit, in senso est animo i, 3, 12. **ἔχθρὸν χωρίον*, locus munitus, castellum ii, 5, 7. **ἔψιν*, elixare ii, 1, 6. v, 4, 29. **ἔψηνός* v. n. ii, 3, 14. **ἔως*, aurora ii, 4, 24. *εἰς τὴν ἰσθμῶσαν ἴω*, postridie mane i, 7, 1. *de plaga orientali* v, 7, 6. **ἔως*, quamdiu ii, 6, 2. *ἴως ἄν*, donec v, 1, 11. *ἴως ὅς*, donec, usque quo iv, 8, 8. *ἴως ἐνίφαισι*, interim dum illuoscēbat iv, 3, 9.

Z.

Ζυὰ v. n. v, 4, 27. *Ζυὰ* v. n. vii, 4, 4. *Ζυγαλατῦν*, arare v, 9, 8. *ἡνὶ ζυγαλάτῃ*, arator, *ibid.* *Ζυγγύναι*, connectere, conjungere iii, 5, 10. jungere, *παρὰ τοὺς βῶτες* v, 9, 8. *Ζώνη*, equi et boves jugales iii, 2, 27. boum juga vii, 2, 36. *τὸ ζ.* v, 9, 8. boum. *Ζαλωτὴς τοῦ δίκου*, cujus opes popu- lare domi inuidebunt i, 7, 4.

Ζῆν ἀπὸ τοῦ ἀγορεύει, emere victum in foro v, 9, 1. *Ζητούν τινι*, quærere ubi quis sit ii, 3, 2. petere aliquem *ad nocendum* vi, 4, 11. *Ζομῆτος ἄσπρος*, fermentatus vii, 3, 21. *Ζωργεῖν*, vivum capere iv, 7, 22. *Ζώνη* v. n. i, 4, 9.

H.

**Ἡ μὴν*, utique, *hæc formula jurandi et omnino asseverandi ponitur vel cum indic.* v, 9, 31. *vel c. infinit.* ii, 3, 26. initio periodi vii, 7, 35. **Ἡ*, qua parte c. *gen.* vi, 3, 22. *ἡ ἱσθλὸν*, qua vadebant vi, 1, 19. *ἡ δυνάστην μάχιστα*, quam possum maxime i, 3, 15. *ἥσπερ*, prout vi, 3, 10. eadem via qua iv, 2, 9. **Ἡβάσκιν*, pubescere vii, 4, 7. **Ἡγίεσθαι*, viæ ducem esse ii, 2, 8: 4, 5. iii, 2, 20. *additur τὴν ἰδὴν* v, 4, 10. *πρᾶιρε* iv, 3, 29. *πρᾶεσθαι* i, 4, 2: 7, 1. *arbitrari* v, 9, 18. *τὸ ἡγούμενον*, primum agmen vi, 3, 12. **Ἡγούμενα*, sacra, quæ sunt Deo, quod itineris dux propitius fuit iv, 8, 24. **Ἡγμῶν*, dux itineris i, 3, 14. iv, 2, 1. 5. *additur τῆς ἰδὴν* iii, 1, 2. **Ἡδῶς Δύνει Διῶς*, sine metu, cum spe placandi sacra facere v, 7, 32. **Ἡδὴ ἤκειν τοῦς νυκτὸς*, hac ipsa nocte ii, 2, 1. *Ἡδὴ τι καὶ* i, 8, 1. iv, 6, 2. *τοὺς Ἡδὴ καλῶς* vii, 7, 24. *pol.* **Ἡδονή*, suavitas, *de cibo* ii, 3, 16. **Ἡδὴς*, dulcis sapore v, 4, 29. *ὕδωρ*, aqua dulcis, *opp. aqua marina* vi, 2, 4. **Ἡδύνοντι ἄμπελοι*, vites vini dulcis feraces vi, 2, 6. **Ἡκιστὸν*, redire ii, 1, 9. 15: 2, 1. **Ἡλεκτρον*, electrum, succinum ii, 3, 15. **Ἡλίβατοι σίτρου*, rupes celsæ et inac- cessæ i, 4, 4. **Ἡλίδιος*, vecors ii, 5, 21: 6, 23. v, 7, 10. **Ἡλῆς*, æqualis i, 9, 5. **Ἡμέρα γίγνηται*, dies illucescit ii, 2, 13. vii, 2, 34. **Ἡμέρα δίδωρα*, arbores fativæ, pomi- feræ v, 3, 12. **Ἡμίβρωτος*, semesius i, 9, 26. **Ἡμιδρακινὰ τρία*, *h. e.* Daricus ἡμιόλιος sesquialter i, 3, 21. **Ἡμιδῆς*, semiplenus i, 9, 25. **Ἡμοβόλιον*, dimidius obolus i, 5, 6. **Ἡμόλιος*, v. n. i, 3, 21. C 4

INDEX GRÆCITATIS.

- Ἡμισυκὸν ζυγος, jugum mulorum vii, 5, 2.
 Ἡμισπλήθρη τρία, sequiplethrum iv, 7, 6.
 Ἡμισυς, dimidius i, 8, 22.
 Ἡευχάζειν, quiescere, se non loco movere v, 4, 16.
 Ἡευχίαν ἔχων, otium agere iii, 1, 14. καὶ ἡευχίαν, pacate ii, 3, 8. Ἡεὐχως, sine strepitu et convicio vi, 3, 11.
 Ἡερον, abdomen, imus venter ab umbilico ad pudenda iv, 7, 15.
 Ἡεταροδαί τινας ἰδ' ποιῶντες, superari beneficiis ab al. ii, 3, 23.

Θ.

- Θαμνὰ, subinde iv, 1, 16.
 Θανατοῦν, capitis damnare ii, 6, 4.
 Θάρραλος, confidens, plenus spei, sine metu ullo iii, 2, 16. Θάρραλιος ἔχων περ. τ. π. fiducia contra hostes ii, 6, 14.
 Θάρρειν, bono animo esse v, 8, 19. vii, 4, 13. τὰς μάχας, sine metu subire pugnas iii, 2, 20.
 Θάρρος ἰμπεῖν, animos addere vi, 3, 17.
 Θάσις, ex τοῦ ἰσθ' ὁ θάσις, ex altera parte v, 4, 10.
 Θάττον, ἢ θάττον—θάττον, simulatque—statim vi, 3, 20.
 Θαυμάζειν τινος, admirari de v, 10, 4.
 Θαυμάσιος, cujus stultitia tanta est, ut non satis mirari possis iii, 1, 27. θαυμάσιος τὸ πάλλος, admirandæ, h. e. inusitatae, formæ ii, 3, 15.
 Θία, spectaculum iv, 8, 27.
 Θίον δρόμον, cursu tendere iv, 7, 23. v, 2, 14. vii, 1, 15.
 Θιὸν ἰσθιν, divinitus accidit i, 4, 18.
 Θιός, ὁ, Apollo v, 3, 7. ἡ Θιός, Dea, Diana iii, 2, 12. templi reditus v, 3, 9.
 Θισσιῶν φίλον, colere, observare i, 9, 20.
 Θιρίζων, æstatem exigere iii, 5, 15.
 Θιμεῖν, spectare ludos i, 2, 10. v, 3, 7.
 Θηρεῖν, intercipere, de hostibus insidiatibus v, 1, 9.
 Θηρεῖν, capere i, 2, 13.
 Θισσαῖος, cella, qua quid reconditur v, 4, 27.
 Θήσκων, mori. Αἰμωπ. τήθησκων πάλαι μιν, ἀπὶ θανάτου δὲ νῦν. ii, 1, 3. τήθησκων i, 6, 11.

- Θηγεῖς, morti obnoxius iii, 1, 23.
 Θέουβος, tumultus, fremitus i, 8, 16. ii, 2, 19. iii, 4, 35. iv, 4, 21.
 Θεσνός, confidens v, 8, 19.
 Θεῖν τὰ Λύκαυα sacrificare ob Lycæa i, 2, 10. Θεῖναι de daco rem facram facere ii, 1, 9, iv, 3, 9. ἰσθ' ἔξω vi, 3, 2. exta consulere de copiis educendis vi, 2, 9. Κέρυ, Cyri nomine exta consulere v, 6, 18. Θύμας ἵνα ἰσθ', sacrificio ob expeditionem contra ii, 2, 3. not.
 Θύλακος, faccus vi, 2, 23.
 Θύματα, victimæ vi, 2, 20.
 Θυμῶνδαι, irasci ii, 5, 13.
 Θύρα, ἰσθ' ταῖς θύραις τισιν. ante prætorium Tisaphernis ii, 5, 31. ἰσθ' ταῖς θύραις τῆς Ἑλλ. in conspectu Græciæ, proxime Græciam vi, 3, 23. τοῦ βασιλείου i, 9, 1. not. cf. ii, 4, 4. Cyrop. viii, 1, 33. viii, 8, 13. in aula regis.
 Θύρετρον, porta v, 2, 17.
 Θωρακίζων, thoracem induere ii, 2, 14.

I.

- Ἰατρός, medicus, de eo qui vulnera curat i, 8, 26. iii, 4, 30.
 Ἰδῖν. πῶς ἂν ἴδω, convenire ii, 4, 15. ἴνα ἴδωμεν τὸ πλῆθος pro ἰδωμεν v, 1, 8. bis.
 Ἰδίον, privato consilio, sine auctoritate publica v, 7, 13. πιδῶν, non toti exercitui, sed nonnullis tantum suadere v, 6, 27. seorsum v, 10, 13.
 Ἰδιος. εἰς τὸ ἴδιον αἰτῶν, petere in usum meum vii, 7, 39.
 Ἰδιότης τῆς ἡδονῆς, propria dulcedo, quæ hujus rei propria erat, singularis ii, 3, 16.
 Ἰδιότης, miles gregarius i, 3, 11. iii, 2, 32. v, 7, 28. privatus vii, 7, 28. extispicii ignarus v, 9, 31. Οὐκ ἰδιωτικός, haud vulgaris, sed ad eum pertinens, qui est cum imperio v, 9, 23.
 Ἰδρῶν, sudare i, 8, 1.
 Ἰῖναι, jaculari i, 5, 12. ἰατῶν, sc. demittere iv, 5, 18.
 Ἰῖναι εἰς τ. congregari c. al. iii, 2, 16. μισθ' ἄλλων, c. aliis ambulare v, 4, 34. ἰσθ' ἰσθ', impetu ferri i, 5, 8. ἰσθ', irrumpere v, 2, 18. εἰς τ. iv, 2, 7. et ἰσθ' τ. i, 8, 26. v, 7, 24. 25. invadere aliquem.
 Ἰερά, exta ii, 1, 9. v, 2, 9: 6, 29. ἰσθ' συμβουλή v. π. v, 6, 4. τὰ ἰερά

INDEX GRÆCITATIS.

ἀντίβα vii, 8, 22. junguntur ὁμα-
γίας i, 8, 15. vi, 3, 21. *not.*
Ἱερμία, hofie vii, 1, 35. bestie quæ
machantur victus causa iv, 4, 9. v,
7, 12.
Ἱ9, δὴ, agendum vii, 7, 26.
Ἱκανός, v. n. v, 6, 15.
Ἱλα, turma i, 2, 16.
Ἱμάς, lorum iv, 5, 14.
Ἱππάρχης, magister equitum iiii, 3,
20.
Ἱππασία, cursus equitum ii, 5, 33.
Ἱππία v, 6, 8. *et* Ἱππιδόν vi, 3, 29.
equitatus.
Ἱππιδόρους, locus, ubi cursu equestri
certatur i, 8, 20.
Ἱππαι, equites vii, 3, 39. 43.
Ἱοθι ὢν, v. n. ii, 1, 13.
Ἱον, pariter, æque ii, 5, 7. *in* Ἱον, *sc.*
βάματι, æquabili gradu i, 8, 11.
eis τὸ Ἱον ἡμῶν, in locum æquum,
ubi commodis locis finis pares iv,
6, 18.
Ἱσχυλὴς, labra æquans, ad margi-
nem usque cumulatus iv, 5, 26.
not.
Ἱστυμι *στρ.* jubeo subsistere copias ii,
4, 25. *ἀρ.* fustineo curram i, 2,
17. Ἱστυμαι, resisto, *οφρ.* φεύγω i,
10, 1. Ἱσσανει i, 8, 5. *not.*
Ἱσχυν, impedire vi, 3, 13. *in* *τ.* Ἱσχυ-
σα, hic res hærebat, ob negatos
obfides induciæ non perficiebantur
vi, 1, 9.
Ἱσχυρὸς, potens ii, 5, 22. Ἱσχυρὸς,
valde ii, 5, 30.
Ἱσχυς, robor exercitus i, 8, 22.
Ἱται, ora clypei, margo clypeum am-
biens iv, 7, 12.
Ἱχνα i, 6, 1. ubi erat Ἱχνη.

K.

Καθαρός, lustratio v, 7, 35.
Καθίσταμαι, confidere i, 5, 9 : 3, 12.
iii, 1, 33.
Καθίσταται *τρ.* triremes deducere vii,
1, 19.
Καθίσταται, dormire *h. c.* segnem esse i,
3, 11.
Καθίσταται, absumere luxu et vo-
luptatibus i, 3, 3.
Καθίσταται, pertinere, *in* *geogr. sensu* iii,
4, 24. iv, 3, 11. vi, 2, 3.
Καθίσταται, sedere *h. c.* otiosum esse
vii, 1, 33.
Καθίσταται τὰ δόματα, demittere hume-
ro hastas, *die Piquen* fällen vi, 3,
25. 27.
Καθίσταται χωρὶς, seorsum collocare iiii,

5, 17. *eis* τὸν θρόνον τὸν β. collocare
in folio regio ii, 1, 4.
Καθίσταται τὸ *στρ.* instruere exerci-
tum ii, 3, 3. *eis* τὸ φανερὸν, illustri
in loco ponere vii, 7, 22. Καθίστα-
σθαι *eis* τὴν μάχην, prælium inire
i, 8, 6.
Καί, igitur i, 10, 9. ii, 2, 14 : 3, 18 :
5, 2. vii, 3, 6. *pro* δὲ iv, 1, 16.
hoc est iv, 5, 9. tum, etiam, *in*
apodofi iiii, 1, 39 : 5, 16. *intendit*,
καὶ ὁδὸς, hic idem iiii, 2, 5. *καὶ*
πάντες, ad unum omnes i, 10, 13.
καὶ ἥλιος ἰδύσκει, jam sol occidebat
i, 10, 15. *καὶ* ἄλλος, alius quicun-
que i, 3, 15 : 4, 15. *καὶ* μάλα πο-
λλὸς, quamvis multus iv, 1, 23.
abundat, πολλὰ *καὶ* ἐγναστά, multa
bona vii, 1, 33. *cf.* i, 2, 18. *καὶ*
ταῦτα, præsertim i, 4, 12. v, 10,
10. vii, 1, 29. *καὶ* ταῦτα ὄν, quam-
quam missus erat ii, 4, 15. *ἢ* *τις*
καὶ, etiam si i, 4, 9. *καί* *στρ.* *c.* *par-
tic.* quamquam i, 6, 10. v, 5, 17.
ii, 3, 25. *καὶ* γὰρ, etenim ii, 5, 5.
καὶ—δὲ, imo i, 8, 2. *καὶ* δὲ, jam
i, 10, 10. *καὶ* δὲ, ponamus v, 7, 9.
καὶ μὴν, at vero i, 7, 5. *Κἄν* *pro*
καὶ *in* vi, 4, 5. *κἄν* *pro* *καὶ* *in* i, 8,
12. *καὶ* *τι*—*καὶ* iv, 2, 12. *not.*
Καίρις ἵσται, commodum esse ii, 3, 9.
προσώτερον τοῦ *καιροῦ*, longius quam
tutum erat iv, 3, 34. *μύριον* *και-
ρὸν* ἵχυν iiii, 1, 36. *not.*
Κακοποιῶν *εἶνα* ii, 5, 3. erat, sed *κα-
κὸς* *ποιῶν* dedi. Ita v, 5, 14. recte
Codices habent τοὺς δὲ *καλοποιῶν*—
κακὸς ἱσταιῶν, ἵσται ἰδονάμαδα, ubi
vulgatur *κακὸν*.
Κακός, ignavus, timidus i, 3, 18 : 9,
15. iiii, 1, 36. *n.* *in* *πολίμῳ*, miles
malus ii, 6, 30.
Κακοῦργος, maleficus i, 9, 13.
Κακοῦσθαι, debilitari iv, 5, 35.
Κακὸς ἵχυν, male affectum esse, de-
bilitatum esse i, 5, 16. vii, 7, 40.
ποιῶν *εἶνα*, vide *κακοποιῶν*.
Κάκωσις, castigatio iv, 6, 3.
Κάλαμος, arundo i, 5, 1.
Καλλιερῶν, litare v, 4, 22. sed Codex
—*εἶσθαι*.
Καλλιστομὸς, elegantia vestitus i, 9,
23.
Καλὸς, pulcher vii, 4, 7. 8. amœnus,
de *loco* i, 2, 22 : 4, 10. ii, 4, 14.
v, 6, 25. vi, 2, 6. *τέλος*, finis fau-
stus v, 2, 9. *χωρίον*, locus oppor-
tunus, commodus vi, 3, 26. *ἱερὰ*,
sacra læta ii, 2, 3. *κάλλιστον* *γι-
γίνεσθαι* vii, 6, 2. optime res even-
nit.

INDEX GRÆCITATIS.

καλῶς συνειργαῖν, honeste, non lucri causa, dicto audientem esse i, 9, 17. **καλῶς ἔχουσιν**, de sacris, quae rite peracta sunt iii, 2, 9.

Κάμναι, defatigari iii, 4, 47. vi, 7,
3.

Κάδμος i, 5, 8. *vid. Ind. Cyrop.*

Καπηλαῖον, caupona, taberna caupona-
ria, ubi venalia proponuntur ea,
quae ad victum pertinent i, 2, 24.

Кни́зи, ч. п. і, 5, 6.

Kaßbarinas, crepidæ carpatinæ, calcei viliores fere rusticorum, qui uno corio et una solea constabant iv, 5, 14.

Kapraia, saltatio mimica, quae agricolam ruri cum latrone de bobus pugnantem imitatur v, 9, 7.

Καταλαμβάνει, fructus percipere v, 3,
13. ἐν τῷ χωρῷ, agere praedam ex
agro iii, 2, 23.

Κέρνα πλατιά, caftane, v. n. v, 4,
29.

Κάρον i, 5, 10.

Κατὰ 1) c. gen. κατὰ γῆλοφου, de colle decurrere i, 5, 8. n. τῆς πύργου ἀλλ. de rupe declivem i, 2, 17. n. τοῦ πρηνέως, per locum declivem vi, 3, 31. n. τῆς γῆς, infra terram vii, 1, 30. 2) c. accus. κατὰ γῆλοφους iii, 4, 30. et n. λήφους vi, 3, 7. per colles: n. γήφους, pōntem vi, 3, 22. κατὰ τὰς πύλας, apud portas v, 2, 16. n. δὴν, in via iv, 6, 11. n. τῶντο, hac parte iv, 3, 12. κατὰ κύμας, longo agmine iv, 6, 6. n. κύμας ἰσύν. ἰσμάς, adversus cornu sinistrum collocatum esse vi, 3, 28. cf. i, 10, 7. n. ἐν Ἀρκαδί. v. n. servit periphrasi iv, 8, 18. quod attinet ad i, 6, 9. et hoc sensu intelligitur v, 5, 19. 22. K.

πάντες, summa vi i, 8, 19. *πάν-
τα πάντα διέδοται*, maximopere etiam
aque etiam magis vi, 4, 39.
Κ. μικρὰ γίγν. in minores partes di-
strahi v, 6, 32. *Καὶ ἴνα*, singuli iv,
7, 8. *Ἰσως*, per singulas nationes
diffinitis Græciæ v, 5, 5. *καὶ ἵνα-
νὸν*, quotannis iii, 2, 12. *π. μήνα
νιδήσ.* menstruum lucrum i, 9, 17.
π. ἡμέτ. turmatim i, 2, 16. *π. τοὺς
ἡμέρας*, singulis hospitibus vii, 3, 22.
cf. not. iii, 5, 8. *Κ. ἱκανῶς*, secur-
tum, soli v, 10, 11. 13. *οἱ καὶ
ἱκανῶς*, oppositi sibi, adversi i, 8,
21: 10, 4. v, 2, 21. *Intelligitur
in ἑτέλλω*, in aliis rebus vii, 2,
25.

Κατάβασις, reditus e Persia v, 5, 4.

Καταβλαπείν τά τινος, segnitie et ignavia prodere commoda alterius

vii, 6, 22.

Καταγγίλλων, deferre ii, 5, 38.

Κατάγειν, reducere exules in patriam
i, 1, 7. additur *δικασί* i, 2, 2. vii,
3, 18. appellere vi, 4, 3. *πλῆν*,
subducere v, 1, 11. *πρὸς* 12. *ἐπὶ τὸ*
στρατοῦσι v, 1, 16. **Κατάγεισθαι**
ἐπὶ τὸ στρατόν. devenire ad castra
iii. 4. 36.

Kardynus, subterraneus iv, 5, 25.

Kαταγιλῶν τινας, irridere al. ii, 6, 23.
de eo qui injuria illata impune dis-
cedit i, 9, 13. ii, 4, 4.

Κατάγνυμι, frango iv, 2, 20.

Karayonrúu, praeſtigius deludere v,
7, 9.

καταδιδάσκων τι, prae metu aliquid
detrectare vii, 6, 22.

Kαταδικάζει, *judicio suo declarare* v. 8. 21. *not.*

**Καραδέζιον, finistram opinionem
habere vii. 7. 30.**

Καταδύειθαι, demergi iii, 5, 10. iv, 5. 26. κατὰ τὴν αἰὶν ἀπὸ τῶν αἰώνων

prae pudore mergi f. occultari ter-
ra vii, 7, 11. καταδύω vii, 2, 13.

Karaḥiṃṣa, despiciere (ex loco edi-
to) i, 8, 14. vi, 3, 30.

καταδύειν πολλὰ, multas victimas
maclare v, 5, 3. τὴν διαίτην, deci-
mam consecrare v, 3, 13.

Κατασχύνει ἐνὰ, dedecori esse alicui
iii, I, 30 : 2, 14.

Κατακλίνω, interficere iii, 1, 2. **κατακλινάω** i, 10, 7. **not. et** i, 9, 6. i, 10, 7.

Κατακλιθεῖς, jacere, *de iis qui fecerunt et otiosi sunt* iii. 1. 14.

Καταναγκάσας σιγῇ, indicere silen-
tium, de praecone ii, 2, 20.

Κατακλίσιν, κατακλίνοντο ἰσθ' τῶν ὀπ-
λων, intra gravem armaturam reci-
pere iii, 4, 26: 3, 7. ubi Edd.
veft. κατακλίνοντο.

Κατακοντίζω, jaculis configere vii, 4, 6.

Καταλέγουται, cædere i, 2, 25 : 5, 16 :
8, 24. i, 10, 9. iii, 5, 2.

Καρακρίων, vide Καρακρίον.

Κατακαλύων ἔξω, foris morari, prohibere aditu γ. 2. 16.

καταλαμβάνει, affequi, *fugientem aut
praeuentem cursu affequi*, cinholen ii,
2, 12. iii, 4, 4. 32. πόλιν, perve-
nire in urbem vii, 8, 8. offendere,
casu reperire i, 10, 16. v, 7, 18:
8, 9. Καταλαμβάνεισθαι, laxis de-
iectis feriri iv. 7. 4.

Καταλίωμι, relinquare, non occidere
vi, 1, 5. **ἑπί τι**, relinquare ut
praesit iv. 4, 19. **Καταλίωσθαι**.

INDEX GRÆCITATIS.

relinqui, non una itineris comitem
assumi v, 6, 12. relinqui, non ad-
juvari iii, 1, 2.
Καταλίουν, lapidibus obruere v, 7, 2.
19. vii, 6, 10.
Καταλλάττειν *τινι*, reconciliari ali-
cui i, 6, 2.
Καταλογίζεσθαι, secum reputare v, 6,
16.
Καταλύειν, castra ponere i, 8, 1. *πó-
λεως*, bello imponere finem v, 7,
27. *π. πρὸς ἄριστον*, deverti, f. sub-
sistere in itinere ad prandium fu-
mendum i, 10, 19. *π. πρὸς τινά*,
in gratiam redire cum aliquo i, 1,
10.
Καταμαρδύνει ἀναστὰς μόγης v. n. v, 8,
14.
Καταμιλίω, *ἴτι ἀρχὴν αἰριδὴς κατα-
μίλω* v, 8, 1. *not.*
Καταμερίζω, distribuere vii, 5, 4.
Καταρηνύειν, indicare ii, 2, 20. ubi
μνη. dedi.
Καταμίγνυσθαι *eis τ. πόλιν*, incolis
oppidorum se immiscere vii, 2,
3.
Καταμύν, animadvertere vii, 7, 45.
Καταντίζεις, *c. gen.* e regione i, 1,
9. idem dedi iv, 8, 3.
Καταστρεφῶν, lapidibus obruere i, 3,
2.
Καταστολιμῶν, debellare vii, 1, 27.
Καταστρέπτειν, ad finem perducere
vii, 7, 46. *καταστρέπτω παλῶς ἢ
ὁ στρατιώτης*, bellum ex sententia
conficio quod suscipio i, 2, 2.
Καταρῆσθαι, devovere diris v, 6, 4.
vii, 7, 48.
Κατασβετίνει vi, 1, 21. ita enim,
non — *ἵται* scribendum monet Por-
son.
Κατασκευάζειν, bene constituere i, 9,
19. *ἵστανται εἰς ἱππίας*, adornare e-
quos equitibus iii, 3, 19. *κατα-
σκευαζόμενος*, instructus iv, 1, 8.
*κατασκευάζεσθαι ὡς αὐτοῦ πον ἀπὸ-
στας* iii, 2, 24. *not.*
Κατασκοπεύειν, inspicere i, 5, 12.
Κατασκηνοῦν *εἰς κάμπος*, in vicos deverti
v. n. ii, 2, 16. iii, 4, 32. *ὅπου ἔστι
κατασκηνοῦν*, sed in loco altero Sui-
das *κατασκηνοῦσαι* habet in *ἰδιᾶζειν* :
ii, vii, 4, 11. commorari. Vide
Σημῶν.
Κατάστασις, status, conditio v, 7,
26.
Καταστῆσαι *ἐντομότερον*, clariorem red-
dere vi, 1, 8.
Καταστρατοπεδύνειν *(ἐν ταῖς κάμαϊς)*
castra ponere, deverti, *cantonieren*
iii, 4, 18.

Κατασφραγίσθαι, in suam potestatem
redigere i, 9, 14. vii, 7, 26.
Κατασφάττειν, jugulare iv, 1, 23.
Κατασχιζύν, perfringere vii, 1, 16.
Καταστῆσαι, contendere, niti ii, 5,
30.
Κατατίμνεται τὰ φέρον ἐν διόρυχῳ *ἐπὶ
τ. χώρας*, e canali ducuntur fossiæ
per regionem ii, 4, 13.
Κατατίθειν, humi deponere vii, 1,
37. *τὰ ὅπλα*, arma deponere v, 2,
15. *κατατίθ.* sibi parare vii, 6, 34.
alterius fidei et curæ tradere ii, 5,
8.
Καταυλίζεσθαι, confidere, commorari
vii, 5, 15.
Καταφάγειν ἄμους, devorare crudos
v. n. iv, 8, 14.
Καταφανῆς, conspicuus, in conspectu
i, 8, 8. ii, 4, 14. vii, 2, 18.
Καταφύγειν, fuga se recipere, perfu-
gere eo v, 7, 19. iii, 4, 11.
Καταχωρίζω, disporre, suo quem-
que loco collocare vi, 3, 10.
Καταργάζεσθαι, efficere ii, 6, 22. *ἀρ-
χῆν τινι*, imperium alicui concili-
are, efficere ut accipiat vii, 7, 25.
26.
Κατέχειν, occupare iv, 8, 12. v, 6,
20. ii, 6, 13. iii, 1, 20. impedire,
ἔχειν κατέχουσι ἀνάγκη, premere,
urgere : *κατασχῶν*, appellere v, 9,
33. *not.*
Κατηρεμῶν, tranquillare vii, 1, 22.
24. sed in loco posteriore Codices
optimi, etiam quos H. Stephanus
inspexerat in *1 hef. Gr. L. κατη-
ρεμῶν* habent a forma *κατη-
ρεμίζω*.
Κατιδῶν, despiciere (ex loco edito) iv,
7, 21. animadvertere i, 10, 14. iv,
3, 11 : 4, 9.
Κατακίλειν πόλιν, condere urbem v,
6, 15. vi, 2, 7.
Καύσιμον, quod comburi potest vi, 3,
15.
Κίχχος, silium i, 2, 22.
Κίον, silium esse, *τὸ χωρίον* v, 4,
15. *not.* *ἐπὶ τινι*, interfectum jacere
super al. i, 8, 27. *πάντα τὰ ὅπλα*,
armati sunt omnes vii, 1, 24. iv,
2, 20. Vide in *τίθειν*.
Κιλιύν, petere iv, 5, 24. *intelligitur
δὲν πρὸς illud* i, 4, 14.
Κινεῖσθαι, tumultus inanis vi, 2, 9.
Κινεῖ φόβος, vanus terror ii, 2, 21.
Κινεῖν, pungere iii, 1, 29.
Κιράμει *πλίνθιν*, lateres ex argilla
cocti iii, 4, 7. alii *κεράμει* dede-
runt.
Κιράμειν, *vid.* v, 9, 15 : 2, 3.

INDEX GRÆCITATIS.

- Κέρας**, cornu bovis, ex quo olim bibebant vii, 2, 23: 3, 23. Cornu, *de tuba*: *quia, audire Varro, veterum tuba ex cornu bubulo fiebant* ii, 2, 4. *Κέρατα τοῦ ἔρους v. n. v, 6, 7.*
- Κεφαλαλγίης**, dolorem capiti afferens ii, 3, 15.
- Κηδεμών**, tutor, qui alterius commoda et salutem curat et tuctur iii, 1, 17.
- Καθεσθαι τινας**, rationibus alicujus confulere vii, 5, 5.
- Κηρίον**, favus iv, 8, 20.
- Κηρύκειον**, caduceus: *Schol. Thucyd. et ex eo Suidas h. v. Κηρύκειον ἔστι ζύλον ἐξ ὁδοῦ, ἔχει ἑκατέρωθεν δύο ἔρμους περισπωμένους, καὶ ἀντιπροσώπωντας ἀλλήλους κηρύκειος· ἵνα ἐλάθῃσι φρενὶ οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξῇ αὐτοῖς ἀδικεῖν, παρ' οὗ ἀπέρχονται. συμβολὴν δὲ ἦν τὸ μὴ ἐξ ὁδοῦ εἶλαι τοῦ ἐξ ὁδοῦ λόγου· τὸ δὲ παρ' ἐκείνου αἰδῶς τῶν ἔρμων, τὰ ἀντιπροσώπωντας στρατηγικά. ὁ γὰρ ἐξ ὁδοῦ λόγος δι' ἀμφοτέρων χειρῶν.* *Hinc v, 7, 30. οὐκ ἀνευκλίην ἐστὶν μίσθῳ caduceatore, qui alias sacrosanctus esse solet.*
- Κήρυξ**, caduceator, præco, legatus ii, 1, 7: 3, 2. *intelligitur* iii, 4, 36.
- Κηρύττων**, per præconem edicere vi, 2, 23.
- Κιβώτιον**, arcula vii, 5, 14.
- Κίνδυνος ἔστι μὴ vii, 7, 31. not. μὴ ἀποβάλλει v, 9, 21. sed Codd. infinitivum junctum habent. Vide Epist. ad Buttmannum.**
- Κιστὶς**, hedera v, 4, 12.
- Κλῆδρον**, pectus vii, 1, 17.
- Κλίσσειν**, furtim secum auferre iv, 1, 14. *τὰ ἔρη, clam occupare montes* iv, 6, 11. v, 6, 9.
- Κλίμαξ**, scala iv, 5, 25.
- Κλωπιόν**, furari, clam intercipere v, 9, 1. *not.*
- Κλώψ**, fur iv, 6, 17. *κλωπῶν, not.*
- Κνίφας**, crepusculum iv, 5, 9.
- Κρημίδις**, oreæ, tegumenta tiliarum i, 2, 16. iv, 7, 16.
- Κόγχαι**, conchæ v, 3, 8.
- Κογχυλάτης**, v. n. iii, 4, 10.
- Κόλη χάρα**, vallibus distincta v, 4, 31.
- Καμῆσθαι**, ad fornem capiendum decumbere ii, 1, 1. iv, 3, 2.
- Κανὴς**, communis, ad omnes perti- nens iii, 1, 43. 45. *ἀπὸ κοινῷ, pub- lica sumptibus v, 1, 12. sed v, 7, 17. ἐστὶν publica auctoritate et consilio. Κοινῇ, communi sumtu v, 4, 26. κοινῇ σὺν f. μετὰ, una cum* iii, 3, 2. v, 10, 13.
- Κακοῦν τῇ σφε.** communicare cum ex- ercitu v, 6, 27. *κοινοῦσθαι, confu- lere deum v, 10, 15.*
- Κακοῦντιν τινας**, socio aliquo uti vii, 6, 28.
- Καλέξισθαι**, coëercere, ad officium re- dire cogo ii, 5, 13. *τὰς ἄλλας καλέσας vii, 7, 24. ubi alii habent τὸ ἄλλας καλέξιν, not.*
- Καλῶς**, tumultus iv, 7, 25.
- Καμῆδῃ**, vectura. *οὐκ ἀποχρήσμεν κομ- ῆδῃ, poterimus inde navigare v, 1, 11.*
- Καμῆσθαι**, secum exportare v, 5, 20. *κατὰ θάλατταν, navigare v, 4, 1: 6, 5. ἡθάδῃ κομισαμένους huc profectos* iii, 2, 26.
- Καμῆς**, pulvis i, 8, 8.
- Κάρος**, de stercore equino i, 6, 1.
- Κάσσαι βάσι**, maciare ii, 1, 6. *πύλας, pulsare vii, 1, 16.*
- Κορυφή**, vertex iv, 2, 20.
- Κοσμεῖν**, regere, gubernare iii, 2, 36.
- Κόσμος**, modestus, dicto audiens vi, 4, 32.
- Κόσμος**, ornamentum i, 9, 23.
- Κράνος**, galea i, 2, 16.
- Κρατεῖν**, in sua potestate habere ii, 5, 7. vi potiri, superare iii, 4, 26. vii, 1, 29: 7, 32. *τοῦ ἔρους, superare montem vii, 3, 3.*
- Κράτιστος θαλασσίην**, peritissimus co- lendi i, 9, 20. *εὐνεργῆς, haud con- temnendus adjutor ibid. §. 21. πάντα πάντων εἶναι, omnibus in om- ni genere excellere i, 9, 2. Κρά- τιστον, optimates iv, 6, 16.*
- Κράτος**, ἀνὰ κρ. λαύον ἵσταν i, 8, 1. *not. κατὰ κρ. i, 8, 19.*
- Κραυγὴ**, clamor i, 2, 17. iii, 4, 45.
- Κρεῖντων**, utilior iii, 1, 4. *potentior i, 2, 26.*
- Κρεμάννυμι**, suspendo i, 2, 8. *ἐκρίμα- νο ὑπὲρ τοῦ ποτ. immanebant fluvio* iv, 1, 2.
- Κρήνη**, fons iv, 5, 15.
- Κρηπίς**, basis, crepidio iii, 4, 7. 10.
- Κρίνιν**, eligere, delectum habere i, 9, 30. *existimare i, 9, 20.*
- Κρίσις τινός**, judicium de aliquo i, 6, 5.
- Κρέμνυμι**, cepa vii, 1, 37.
- Κροεῖν**, collidere v, 9, 10. *ubi Codd. κροεῖν habent.*
- Κρότος**, planus vi, 1, 13.
- Κρόβις**, configere, collidere iv, 5, 18.
- Κρόβυλος**, complicatio capilli subdu- cta a fronte in verticem, spica tur- tilis v, 4, 13. *cf. Perizon. ad Ἀδrian. P. H. iv. 22.*

INDEX GRÆCITATIS.

Κυῖσαις τινε, sibi conciliare al. ii, 6,
26:

Κρίνω, occidere ü, 5, 32.

Κτῆμα, res quam quis possidet vii, 7, 41.

Κτήν, pecora iii, 1, 19. iv, 7, 17.

Κυβερνήτης, gubernator v. v, 8, 20.

KuXuvov sc. *veavov* V, 6, 23. erat num-
mus aureus, qui caput mulieris, quam
Larcherus V. D. habet pro Cybele,
referebat, et parte altera leonem :
vid. Heffsch. et Suid. valebat drach-
mas Atticas 28. vid. Demosth. adv.
Phorm. p. 914, 11. ed. R. Erat stipen-
dium mensurum militis gregarij
vij. 3. 10. cf. v. 10. 4. vij. 2. 36.

Κύκλοι περιόδου, ambitus iii, 4, 7. **κύκλοι συνιστανται**, circuli hominum et conciliabula constituent v, 7, 2. **κύκλῳ**, undique i, 5, 4. iii, 1, 2. 12. iv, 7, 2. **κύκλῳ περιε**, circa v, 6, 20. **κύκλῳ περιεγόμενος**, in orbem agmine converso vii, 8, 18.

Κυκλῶν, cingere, circumvenire i, 8,
13. **κυκλῶσθαι**, spisso orbe circum-
fistere vi, 2, 20.

Καταδῶν, devolvere iv, 2, 3 : 7, 4.
καταδύσθαι, devolvi v, 2, 31. v. π.
iv, 8, 28.

Κυπαρίσσιος, cupressinus v, 3, 12.

Κύριον. κύψας, pronō capite iv, 5,
32. ubi ὑποκύψαντα dedi.

Κύριος πόλις ἀνελίσθαι, penes quem
est potestas et arbitrium bellum
suscipiendi v, 7, 27.

Koṣṭai, Cyriani, Cyri partium Persæ
iii, 2, 17.

Καλύω τοῦ παύειν, prohibeo ne incendant agros i. 6, 2.

Κῶμαι iv, 8, 22. ubi erant χῶραι.

Κομάρχης, vico præfectus iv, 5, 10.
Κομάρτης, vici incola, paganus iv,
5; 24.

A.

Δαγχέειν ὕπνου, obdormire iii, 1, 11.
fortiri iv, 5, 24.

Λάκκος κοιμητὸς, cisterna, f. fovea, f.
lacus gypfatus, opere tectatorio indu-
ctus iv, 2, 22.

Λακτιοδύς, calce cæsus iii, 2, 18.

Δαμῶναι, accipere quod offertur i, 9, 22. capere ut suum, non ului communi concedere vi, 4, 2. gratis fumere ii, 3, 27. potiri i, 10, 2. comprehendere iii, 2, 29. opprimere aliquem imparatum ii, 3, 21. eripere ii, 1, 10. iii, 4, 8. **ἄδεις**, milites conscribere i, 1, 6.

ἀγασθῶν, emolumento frui v, 10,
11. τὰ δίκαια, jus suum persequi
vii, 7, 17. σπε. πρὸς ἰανυρὸν, ad suas
partes traducere exercitum ii, 5,
28. c. gen. rei, v. n. i, 5, 7. λαβή-
ματος τῆς ζωῆς i, 6, 10. πολ. λαβ-
εῖν ἰδιῶτα, incescit penuria i, 10,
18.

Δάμπτειν, coruscare iii, 1, 11. Δαμ-
πρότης, splendor i, 2, 18

καὶ αὐτοὶ περιέμενον, clam alitur i, 1,
9. 10. ἔλαθον αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λ. γε-
όμενον, prius in collem evaserunt,
quam eo se pervenisse animadver-
terent v, 1, 22. *seq. infinit. vid.* v,
2, 20.

Λάσιον χαρίεν, virgultis obfitum v, 2,
29. vi, 2, 26. 27.

Λαφυροπώλει, qui prædas vendit vii,
7, 56.

Λάχος, pars v, 3, 9. vi, 1, 2.

Δίγυρ, censere, sententiam dicere ii,
1, 15. 20.

Asia, preda v, i, 8.

Δίαι γήλοφαι, colles leves, non asperi
virgultis iv, 4, 1. *nos.*

Λίστα 9ου, reliquum esse ii, 4, 5. vi-
vum relinqui iii, 1, 2. 7ου, re al.
inferiorem esse vii, 7, 31.

Λινοθήρας, albis loriceis induti i, 8,
9.

Amizem, praedari iv, 8, 23. v, 9, 1.
vi, 4, 27.

Λῆκος, nugae, res nihili vii, 7, 41.

Λισούς, lineus v, 4, 13.

Λόγος διῆλθαι, rumor dispersus est i, 4, 7. λ. ὑπερσθεν, oratio superior ii, 1, 1. iii, 1, 1. vii, 1, 1. *εἰς λόγους* ἐνὶ ἑρχομαι, ad colloquium c. aliquo convenire ii, 5, 4. iii, 1, 29.

Λόγχη, cuspis iv, 7, 16. v, 4, 12.
vii, 4, 15. hasta ii, 2, 9. iv, 8,
3.

Λαϊδεῦν, objurgare vii, 5, 11.

Λειπών (το) postea, in posterum ii, 2,
5. iii, 2, 8. 38. τοῦ λειπῶν, id. v,
7, 34. vi, 2, 11.

Λόφος, collis i, 10, 12. iii, 4, 39.

Λόχος, cohors, ordo, manipulus. *Εἰς numerus militum apud diversos di- versus*. vid. i. 2, 25. ubi 100 sunt δύο λόχοι: iii, 4, 21. *Εἰς τοῦ δι' ὀνόματι προφέρεται dicitur λόχαρχος* i, 7, 2. iii, 4, 21. *munus ejus vocatur λόχαρχία* i, 4, 15. iii, 1, 30. *et λοχίους est qui est ex eadem co- horte* vi, 4, 7. **Λόχος φύλακος**, co- hortes subfidariæ, *corps de reserve* vi, 3, 9.

Δύον γίφουσαν, rescindere pontem ii,

INDEX GRÆCITATIS.

4, 17. 19. *σπινδαί, ἔβρι, ὀνοψίαν*,
tollere iii, 1, 21. *Λυγνῶναι*, redi-
mere vii, 8, 6. *τοῦς ἔρποντες* iii, 2,
10. *sed vide not.*
Λύπαια, v. n. i, 2, 10.
Λυμαινόμεναι τὴν πρῶξιν ἐναι, incepta al-
terius irrita reddere i, 3, 16.
Λυσιῶν, lacerare, injuria afficere ii, 3,
23 : 5, 14.
Λυπηρὸς, molestus, gravis ii, 5, 13.
Λύσσα, rabies v, 7, 26.
Λύσιον, melius iii, 1, 7.
Λωφῶν, deficere iv, 7, 6.

M.

Μάγadis, οἷον μάγadis σαλπίζοντες, ma-
gadis vii, 3, 32. *not.*
Μακαριστὸς πολλὰς, ornatissimus opi-
bus, unde multi beatum eum præ-
dicant i, 9, 6. ubi *μακαριστότατος*
dedi, *not.*
Μακρὰν τοξάνην, longe ejaculari iii, 4,
17. *μακρὰν ἦν*, longum erat, *de spa-*
tio iii, 4, 42.
Μαλακίζεσθαι, desidens præ ignavia
v, 8, 14.
Μάλιστα, cum numeralibus, admodum,
gerade, non amplius, *f. ad summum*
v, 4, 12. vi, 2, 3. *μάλιστα μὲν—*
ὁ μὴ vii, 7, 19. *not.*
Μάλλον, c. compar. iv, 6, 11. *οὐδὲν*
μᾶλλον, h. e. οὐδ' ὅλως, nullo modo
iii, 3, 11.
Μανθάνειν τιπὸς, discere ex al. iv, 8,
5.
Μαντιᾶ, de Apollinis responso iii, 1,
7.
Μαντιυτὸς ἐκ Διελθῶν, significatus ora-
culo Delphico, *f. cui ut sacra face-*
ret, admonitus erat ab Apolline
Delphico v, 9, 22.
Μάντις, haruspex, qui extis inspectis
respondet deliberantibus i, 7, 18.
iii, 3, 18. v, 2, 9. vi, 2, 13.
14.
Μαρσούριον, marsupium, facculus iv, 3,
11. *not.*
Μαρτυρεῖν ἐναι, alicujus sententiam
comprobare iii, 3, 12. testimonio
suo alterius causam defendere vii,
6, 39.
Μαστιγίον, querere iii, 1, 43. v, 6,
25. vii, 3, 11.
Μαστοί, papillæ pectoris, *de sexu maf-*
cul. i, 4, 17. *eadem plane scribun-*
tur μαστοί iv, 3, 6. *μαστὸς* de tu-
mulo montis iv, 2, 6.
Μαστιξ, ὑπὸ μαστίγων ἐνέξιναι iii, 4,

25. *not.*
Μάταιος, vanus, mendax vii, 7, 24.
irritus vii, 6, 17.
Μάχαιρα, gladius vii, 2, 30.
Μάχην, locus ubi pugnatum est ii, 2,
6.
Μεγαλοπρεπῆς, magna jactare vi, 1,
18.
Μεγαλοπρεπῆ δῶρα, munera magnifica
i, 4, 17. vii, 3, 19.
Μέγας, magnus, potens iii, 2, 10. vii,
1, 21. vii, 3, 18. *μέγα τοῦτον ἀν-*
δρὶ εἶναι vii, 7, 23. *μεγάλα ἦν*, ma-
gnam vim habebant ii, 6, 14. *μεγ-*
θάλουσα, mare tumidum et com-
motum v, 8, 20. *τὰ μέγιστα πρὸ*
σπαιῶν, magnis beneficiis ornare i,
9, 24. *τὸ μὲν μέγιστον*, maxime i,
3, 10.
Μερίστημι. μετασπινόμενος ἀντιπῶς, re-
motis illis, *f. cum eos discedere*
jussisset ii, 3, 8. *μετασπινόμενος*, cum
secessissent *ibid.* 21.
Μελίχιος Ζεὺς vii, 8, 4. Plutarchus
Thefei 12. Theseum redeuntem in
patriam a Phyalidis purgatum et
post facta sacra Jovi Melichio, *Με-*
λίχια δόσαντες, domo receptum
narrat.
Μεῖον ἔχειν, inferiorem discedere i, 10,
8. *not.* iii, 4, 18.
Μειράμιον, adolescentulus ii, 6, 16.
Μείωμα, summa defectus v, 8, 1. ut
πλήρωμα summa plena Aristoph.
Vesp. 660.
Μιανία, nigredo, atra nubes i, 8, 8.
Μιλῶσι τῇ Θιᾷ, Dea vindex erit v, 3,
13.
Μιλοῦν, se exercere iii, 4, 17. *Μιλοῦ-*
ρος, qui multum rem exercet i, 9,
5.
Μίλλειν, moliri, parare ii, 5, 5. *cun-*
ctari iii, 1, 46. *μίλλουσαι*, disferri,
ibid. 47.
Μίλιον, panicum i, 2, 22. ii, 4, 13.
vi, 2, 6 : 6, 1. *εἶναι μίλιος* i, 5,
10.
Μίφισθαι ἐναι ἐς φίλιον, amicitiae fi-
dem in aliquo desiderare ii, 6,
30.
Μὲν—ἔμμεν δὲ i, 3, 21. *et μὲν—μίνου*
ii, 3, 9. *et μὲν—μίνου δὲ*, cum alii—
tum ii, 1, 7. *μίνου προ*
ὁ πρῶτος. *μὲν* ii, 2, 16 : 6, 19. *et*
σερ. μίνου—μίνου ii, 3, 23. *μίνου*
ἔμμεν, veruntamen ii, 4, 23. *μίνου*,
veruntamen ii, 3, 22. quidem,
quod probe tenendum est i, 9, 29.
μὲν δὲ, igitur iii, 1, 8.
Μίρος. ἰν τῷ μίρει, deinceps iii, 4, 23.
ἰν μίρει v. n. vii, 6, 36. *παντὰ μίρος*

INDEX GRÆCITATIS.

v, 1, 9. ubi additum *μερῶν* a glossatore profectum videtur.
Μεσόγαια, ð, loca mediterranea v, 10, 19. vi, 2, 5.
Μέσση ἡμέρας, merides i, 8, 8. *ἐν μέσῳ*, intra ii, 4, 17. *ἐν μέσῳ κινῆσαι*, in medio proposita esse dicuntur ea, ad quæ omnibus patet aditus iii, 1, 21. *ἐκ τοῦ μέσου ἐξιστάσθαι*, e medio discedere, non impedimento esse i, 5, 14.
Μεσά. *μῆς* ἡμέραν, interdiu iv, 6, 12. vii, 3, 37.
Μεταβάλλεσθαι sc. τὰ ὅπλα, armis ab hostibus averfis, tergo dato hostibus vi, 3, 16.
Μεταγινώσκω, sententiam mutare ii, 6, 3.
Μεταλλῆσθαι ἀλλήλους, inter se communicare iii, 3, 1.
Μεταμίλλω ἑμῶν, pœnitet me i, 6, 7. ubi antiqu. Edd. omnino habent.
Μεταξὺ γινώσκου οὐ πολλοῦ χρόνου, nec longo tempore interjecto v, 2, 17. *μεταξὺ ὑπολαμβάνω*, interpellare iii, 1, 27.
Μεταστρέφειν πρὸς τὸ αὐτὸ, identidem se convertere v, 9, 8.
Μεταχωρεῖν, abire vii, 2, 18.
Μίμνησθαι ἡμῶν οὐδὲν τῶν ἀγαθῶν, nobis nullius boni copia est iii, 1, 20.
Μιτίχων, participem fieri v, 10, 14.
Μιτωρεῖς τὰς ἀμύξας ἐκπορίζοντες, plaustra subolata exportare i, 5, 8.
Μιτρώεις ἀποχερ. temperate et leniter respondere, ne ira alterius excitetur ii, 3, 20.
Μίχρη, absolute, donec vi, 3, 29. usque ad ii, 2, 6. *μήχρη* ὅσον, usque ad ea loca ubi i, 7, 6. *πότ. μ. εἰς*, usque ad f. in vi, 2, 26. vii, 1, 1. *μήχρη* ἄν, donec i, 4, 13. ii, 3, 7. 24.
Μῆ, ne, c. *imper. præf.* i, 3, 3. c. *aor. conj.* vii, 1, 8. *seq. inf. pro ὥστε* μή ii, 5, 3. *refertur ad ellipt. φοβῶμαι* ii, 2, 12. *μή τῶντων* vii, 6, 19. *πότ. nedum* : μή οὐ, ne non i, 7, 7. iii, 1, 12. *μή οὐ*, ne iv, 7, 11. c. *inf. nisi* ii, 3, 11. *μή ἂν σωθῶμεν* vii, 9, 28. *πότ. διότι* μή πατακύνῃ i, 8, 24. *πότ.*
Μῆν, οὐ μή—ἀλλὰ, est elliptica ratio, quæ facile ex antecedentibus in singulis locis intelligi potest, v. vii, 6, 38.
Μηνοειδὴς v, 2, 13. *πότ.*
Μηνύω ii, 2, 20.
Μητροπῶλις v, 4, 15.
Μηχανᾶσθαι iv, 7, 10. *πότ.*

Μηχανὴ σωτηρίας, modus salutis ad piscendam v, 2, 24.
Μικρὸς, humilis, imbecillus iii, 2, 10. *μικρὸν ἐξίθου* τοῦ μὴ πατακύνεσθαι, parum absuit quin lapidibus obrueretur i, 3, 2.
Μισθόδότης, qui dat stipendium i, 3, 9.
Μισθόδοτος ἡμῶν vii, 1, 13.
Μισθός, stipendium militum i, 2, 11. 12. vii, 5, 9.
Μισθοφορὰ id. *γὰρ*. *μισθός* v, 6, 23. 26. v, 9, 16 : 4, 8. *ἐκπλῶν* ἐπὶ *μισθοφορᾷ* vi, 2, 8. *Μισθοφορεῖ*, qui stipendia merent iv, 2, 4.
Μισθοῦσθαι, conducere vi, 2, 13.
Μνήμη παρέχειν ἑαυτοῦ τῷ τῶν, memoriam sui excitare apud al. vi, 3, 24. *εἰ μέμνηται* i, 7, 5. *πότ.*
Μνημονεύω, probe memor vii, 6, 38.
Μνησικακίαν ἐπὶ τοῖς, int. *ἵνα* ii, 4, 1.
Μόγης, tarde iii, 4, 48. vix v, 8, 14.
Μολύν, proficisci vii, 1, 33.
Μόλις, vix iv, 8, 28. sed ibi *ἔτον*. *μόγης*, quod Atticis proprium, μόλις Ionibus et Æolibus, facit *Ἑλλάδιος* : v, 2, 27 : 4, 25. *μάλα* μόλις, non sine summa difficultate vii, 1, 39.
Μολυβδῆς, glans plumbea iii, 3, 17. *Μολυβδός*, plumbum iii, 4, 17.
Μοναχῇ iv, 4, 18. *πότ.*
Μονή, commoratio v, 1, 5.
Μονοειδὴς, erat v, 2, 13. ubi *μνησικακίαν* dedi.
Μόνον, intelligitur i, 4, 18. ii, 5, 35. iii, 2, 13.
Μονόφυλα πλοῖα, lintres, navigia ex singulis arboribus cavata v, 4, 11.
Μόνον, turris lignea, plur. τὰ μόνον v, 4, 26. *πότ.*
Μοχθεῖν περὶ τ. στρατ. pro exercitu labores tolerare vi, 4, 31.
Μοχλὸν ἐμβάλλω, pectus obdere vii, 1, 12.
Μύζω, vide ἀμύζω.
Μυρίοι, de numero permagno, ut *Lat. sexcenti* ii, 1, 19. iii, 2, 31.
Μύρον, unguentum, oleum odoratum iv, 4, 13. *πότ.*
Μυχῶι, recessus iv, 1, 7.

N.

Νάπη, vallis iv, 5, 15. 18. v, 2, 31. *πότ.* *Νάπαι*, saltus, silva vi, 3, 12. *seqq.*

INDEX GRÆCITATIS.

Ναύαρχος, classi præfectus i, 4, 2.
Ναυκλήρης, navicularius, dominus navis, qui mercede homines et merces trajicit vii, 2, 12: 5, 14.
Ναῦλον, nautum, merces quæ pro trajectu a navigantibus solvitur v, 1, 12.
Ναυπηγήσιμα ὕλη, ad naves fabricandas apta vi, 2, 4.
Ναυσιπόρος ἀνατολὸς, in quo navigari potest ii, 2, 3.
Νεανίσκος, v. n. ii, 1, 13. **νῆαν γίγνομαι**, adolefco, mei juris fio vii, 2, 33.
Νέων, accumulare v, 4, 27. Vide **Νῆω**, nato.
Νέμω, κρίματα νιμμημένα, carnes in frustra dissectæ vii, 3, 21.
Νίμωσθαι, pascere ii, 2, 15.
Νέδαρτος, recens excoriatus iv, 5, 14.
Νύμα, nutus v, 8, 20.
Νευραὶ, nervi arcus iv, 2, 28. v, 2, 12.
Νεύρον, nervus e bobus iii, 4, 17.
Νῆω, nato, unde **νεοσύμνοι** iv, 3, 12. *not. cf. v, 7, 25.*
Νεωκόρος, ædituus v, 3, 6.
Νεώριον, statio navium vi, 1, 27.
Νεωστὶ, recens iv, 1, 12.
Νικᾶν, v. n. v, 2, 18. **ν. πάντα**, omnibus partibus vincere i, 10, 4. ii, 1, 1. *in τῆς νικῆσης sc. ψῆφου*, de sententia plurium v, 9, 18: 10, 12.
Νέδος ἀδελφῆς, frater spurius, h. l. non eadem matre et legitima uxore natus ii, 4, 25.
Νομαὶ βοσκομένων, greges pascentes iii, 5, 2. **νομὰ ἱερὰ**, pecora quæ pascuntur in agro templi v, 3, 9.
Νομίζω, fusplicari vi, 1, 16. ubi **ἐνέδζωμαι** dedi. **Νομίζεσθαι**, consueſſe, in more eſſe et uſu i, 2, 27. iv, 2, 23. vii, 3, 10. 18.
Νόμιμον ὁμῖν, lege apud vos ſancitum eſt iv, 6, 15.
Νόμος, mos, inſtitutum i, 2, 15. vii, 2, 23: 3, 22. **νόμος φθιν**, numeroſe canere v, 4, 17.
Νοστὶ τὰ πράγματα, res publica laborat ob diſſidia interna vii, 2, 32.
Νομηνία, novilunium v, 6, 23.
Νυκτερεύειν, pernoctare iv, 4, 11: 5, 11.
Νύκτις μέση, nox media iii, 1, 33.
Νυκτοφύλακας, nocturni excubitores vii, 2, 18: 3, 34.
Νόκτωρ iii, 4, 35.
Μὴν δὴ, non ita pridem vii, 1, 26. *not. τὸ νῦν ὄναι*, in præſenti iii, 2, 37.

W.

Μῖνα, munera hoſpitalia iv, 8, 25. v, 5, 2. *ἐπὶ ξενίᾳ sc. παραλήξει δέχου*, epulo excipere hoſpites vi, 1, 3. **ξῖνος Ζεὺς**, Jupiter hoſpitalis, violati hoſpitii vindex iii, 2, 4.
Μισίαν συμβάλλεσθαι vi, 4, 35.
Μισίζω, convivio hoſpitẽm excipere v, 5, 25. vii, 6, 3.
Μισκόν, τὸ, h. e. *σφράγμα μισθοφόρου* i, 2, 1.
Μῖνοι, milites externi, mercede con-
 ducti i, 1, 10: 3, 18. ii, 6, 28.
Μισοῦσθαι τινι et **παρὰ τινι** vii, 8, 6. 8. *not.*
Μιστὴς λίθος, lapis politus iii, 4, 10.
Μίανον, ſimulacrum v, 3, 12.
Μιστή, gladius brevis et inſtar falcis incurvatus iv, 7, 16: 8, 25.
Μύλα, arbores, materia vi, 2, 4. 5.
Μυλίζεσθαι, lignare ii, 4, 11.

O.

Ὁ, ἡ, τὸ *de re nota et celebri: ut ἡ ἀντισθμικὸς σφρ.* ille exercitus innumerabilis iii, 2, 13. *pro ἱκανοῖς*, ut i ἱκανοί, quiſque uter iii, 5, 11. *οἱ δὲ pro οὗτοι δὲ* ii, 3, 2. *etc.* pro ἄλλοι δὲ ii, 3, 10. *pro τινος πράξεως*, alii, alii vii, 4, 17. *οἱ μὲν—οἱ δὲ*, alii—alii c. *genit. nominis* v, 6, 19. c. *nominat. participii* iii, 4, 30. *τάδε*, hæc et illa, *das und das* i, 1, 17. *τὰ μὲν—τὰ δὲ*, partim—partim iv, 1, 15. *τῇ μὲν—τῇ δὲ*, alibi—alibi iv, 8, 10. *τὰ μὲν—δὲ* ii, 6, 28.
Ὀδοσπορεῖν, pedeftri itinere uti v, 1, 14. ſed ibi Edd. vett. *δοσπορεῖν*.
Ὀδοποιεῖν ὁδόν, viam munire iv, 8, 8. v, 1, 13: 3, 2. *δοσπορεῖν αὐτοῖς*, ipſis viam munire iii, 2, 24. *Arrianus* Anab. iv, 30, 13. *ἡ στρατιὰ αὐτῶν ὁδοποιοῦσα πρὸς τὴν ἰσθμὸν ἀπὸ τοῦ ἄλλου ὄντα τὰ ταῦτα χωρία*.
Ὀδὸς, expeditio bellica i, 4, 11. via urbis, platea v, 2, 22. omittitur in πολλὰ vi, 1, 16.
Οἰκᾶν, incolere iii, 2, 23. iv, 7, 1. *οἰκουμένη πάλαι*, urbs habitata, *σφρ.* *urbis deſerta* i, 2, 6. 10. *ſeqq.* i, 4, 1. 6. ii, 4, 25. 28.
Οἰκίαι, familiares ii, 6, 28. propinqui vii, 1, 29. ſui iii, 2, 39. *οἰκίαις διακίεσθαι*, familiariter uti vii, 5, 16.

INDEX GRÆCITATIS.

Οἰσται, servi ii, 3, 15. domestici, sui iv, 5, 35: 6, 1.
Οἰκίζων πόλιν, condere urbem vi, 4, 3.
Οἶκος, domi. *οἰ οἶκος*, qui domi manserunt i, 7, 4. domestici v, 6, 20.
Οἶνος κριθίνος, vinum hordeaceum iv, 5, 26.
Οἰωνίζου ἡμῶς, fortunam nostram miseror iii, 1, 19.
Οἶός τε εἰμὶ, possum v, 4, 9. *οἶόν τε*, licet, fieri potest ut ii, 2, 3. iii, 3, 9. 15. *οἶον*, quam, *servit superlativo* iv, 8, 2. 8. vii, 1, 24. *ἔρα οἶα ἄρδιν*, anni tempus aptum ad rigandum ii, 3, 13.
Οἷς ἱκανόν v, 10, 3. nisi *οἷς* scribendum. *ἔως* Codex Guelph.
Ὀϊστέος, sagitta ii, 1, 6.
Ὀΐχισθαι, abire iii, 5, 1. ii, 4, 24. iv, 6, 22. v, 4, 11. proficisci v, 6, 14. *οἷς τὸ πρῶτον*, ulterius progredi i, 10, 5. *οἶχμαὶ ἀνωτὸν*, abeo iii, 3, 5. iv, 7, 27. *οἶχισθαι*, perisiste, *opp. σῶον εἶναι* iii, 1, 32.
Ὀϊωνός, augurium v, 23: 5, 21. omen iii, 2, 9.
Ὀσίλλιν, in brevem impingi vii, 5, 12.
Ὀκλάζων, in genua procumbere vi, 1, 10.
Ὀκνῶν, metuere ii, 3, 9: 4, 22. nolle i, 3, 17. *Ὀκνος*, cunctatio, tarditas iv, 6, 11.
Ὀλίγως, *εὐτότος ὅς ἐλίγως παύσιν*, iusto pauciores plagas ei dedisse v, 8, 12.
Ὀλιθάριον, de lubrico delabi iii, 5, 11. ubi Codd. *ὀλιθαῖον* dant. *Ὀλιθαῖος*, lubricus iv, 3, 6.
Ὀκλῆς, navis oneraria i, 4, 6.
Ὀλίτροχος, saxum rotundum iv, 2, 3.
Ὀμαλὲς, æquabilis, æquus i, 5, 1. *ὀμαλὸν εἶναι*, via plana ire iv, 6, 12. sed Cod. *ὀμαλῆς. ὀμαλῶς προΐναι*, eodem gressu procedere i, 8, 14.
Ὀμνηος, obsecra ii, 2, 24. vii, 4, 12.
Ὀμνῶν γυναιξί, consueisse cum mul. iii, 2, 25.
Ὀμίχλη, nebula iv, 2, 7.
Ὀμοῖον iv, 6, 14. *not. in τῇ ὁμοίᾳ*, loco æquo, adeo ut loco non sint superiores iv, 6, 18. *ὁμοῖον τῆς φύλης* pro φύλῃ iv, 1, 17. *ὁμοῖον ἦσαν θαυμάζοντες* iii, 5, 13. *not.*
Ὀμολογῶντες ἀλλήλοις, inter ipsos convenire de vi, 1, 9. *ὀμολογῶνται παρὰ πάντων*, inter omnes constat i, 9, 1. *Ὀμολογουμένως ἐκ πάντων*, ut constat inter omnes ii, 6, 1.
[Anab.]

Ὀμνήσμενος, eadem matre natus iii, 1, 17.
Ὀμοῖον χαρῶν, congregari v, 4, 26. *ὁμοῖον δέιν*, cursu petere hostem iii, 4, 4.
Ὀμοστέσις i, 8, 25. iii, 2, 4.
Ὀμοῦ, simul, conjunctim i, 10, 8. *ὁμοῦ εἶναι*, una esse, non dispersos esse, coisse in unum iv, 6, 24. v, 6, 32. *ὁμοῦ γίγνεσθαι*, in unum convenire iv, 2, 22. v, 4, 25.
Ὀμω, tamen, *præced. participio* iii, 1, 10: 2, 16.
Ὀσημι, profum. *μίγα ἐπῆσαι τὸ σπῆμα* iii, 1, 38. vii, 1, 21. *ἐνδύειναι*, commodò frui v, 5, 2. *ἐπῆσαι* *τι τοὺς οἶκον* v, 6, 20.
Ὀσημα μίγα, de gloria magna ii, 6, 17.
Ὀσος ἀλίτης i, 5, 5. *δ. ἄγριος*, onager, asinus agrestis i, 5, 2.
Ὀξὺς ἰψήτων, v. n. ii, 3, 14.
Ὀξύς, acidus v, 4, 29.
Ὀση, quonam modo v, 9, 21.
Ὀσηνίκα τῆς ἄρας, quocunque tempore iii, 5, 18.
Ὀσισθῶν, a tergo iv, 3, 7. v, 6, 9. *δ. ἱκανόν*, a tergo ipsorum i, 7, 9. *ἐκ τοῦ ὀπισθεν*, a tergo iv, 1, 6.
Ὀσισθοβυλακῆν, in extremo agmine esse, a tergo cursare ii, 3, 10. iii, 2, 36. *Ὀσισθοβυλακῆς*, agmen extremum v, 8, 9. iv, 1, 6.
Ὀπλῆ 1) castra ii, 2, 20. iii, 1, 3. 40. *πρὸ τῶν ὀπλων* ii, 4, 15. *ἐκδιδόν* *σ. δ.* v, 7, 21. *et eis τὸ πρῶτον* *σ. δ.* iii, 1, 33. pro castris. 2) armati, gravis armaturæ milites, *i. qd. ὀπλῆται* ii, 2, 4. iii, 2, 36: 3, 7: 4, 26. v, 4, 14. 3) *ἐξίτασις* *ἐν τοῖς ὀπλοῖς γίγνεται* i, 3, 3. *not.* 4) *ἔπλα τίσσασθαι*, vide in τίσσῃ.
Ὀπλις, arma, armatura ii, 5, 17.
Ὀπλιτεύων, esse *ὀπλίτην* v, 8, 5.
Ὀπλίτης, miles gravis armaturæ i, 1, 2. *etc.*
Ὀπλομαχία, exercitatio in armis, tractatio armorum. *Hinc ἰσιστάμην τῶν πρὶ σ. δ. ὅς* qui armorum doctrinam tenet ii, 1, 7.
Ὀπίθεν, unde, e quibus locis v, 2, 2.
Ὀπίς, cum, *c. ind. aor. vii, 7, 6. c. imperf. ii, 1, 1. ἢ ὀπίς*, nonnunquam iv, 2, 27. *ὀπίς* *c. optat.* quotiescunque i, 5, 7: 9, 25: iii, 4, 28. vii, 3, 18.
Ὀπτιμὸν, nisi ubi i, 5, 9.
Ὀπτιμῶν, igne torrere v, 4, 29.
Ὀπως, quo pacto i, 6, 11. *ἵππος ἐν, ἵσθαι αὐτόν, ἵππος ἐν καὶ ἵππος ἐν*
D

INDEX GRÆCITATIS.

- δι λήγας, quod attinet ad id quod
 dicis, v. n. v, 5, 20. οὐ, ubi ii, 1,
 6. iii, 4, 32.
 Όνος, qui servat iusjurandum, opp.
 Ιωίρας ii, 6, 25.
 Όον θύματα, tantum pecoris, quan-
 tum sufficerebat ad sacrificia vii, 8,
 19. Όον Ισθδίου, quantum pecuniae
 satis esset ad vitaticum vii, 3, 20.
 Όον γυύσαςθαι, quantum sibi opus
 erat ad comedendum vii, 3, 22.
 preced. τοσούτοις et seq. inf. tantum
 —ut iv, 8, 12. Όον θυλάδιους, tan-
 το spatio, quanto confecto vii, 3,
 9. Όον, circiter iii, 4, 3. iv, 5, 10.
 vi, 3, 8. vii, 3, 7. 47. Όον Ιδώναντι
 μέγιστον, quam possent maxime
 iv, 5, 18. Όον Ξυλάν, magnitudine
 gladioli falcati iv, 7, 16. Όον οὐ,
 propemodum vii, 2, 5.
 Όσμερον, legumen iv, 4, 9: 5, 26.
 vi, 2, 6.
 Όσι c. optat. in orationis obdiqua ii, 1,
 3. iv, 5, 10. vii, 2, 19. servit rei-
 citationi in oratione recta, scilicet i,
 6, 7. bis in eodem orationis membro
 ponitur v, 6, 19. vii, 4, 5. pro dicit,
 quia i, 2, 21. ii, 6, 29. iv, 8, 11.
 δι τάχιστα, quam celerissime v, 6,
 18. c. comparat. v. n. iii, 4, 5. Όσι
 μή, nisi v, 10, 6.
 Όταν δὲ seq. particip. v, 2, 14.
 Οὐδαμῶθεν, nulla ex parte ii, 4, 23.
 Οὐδαμῶς, nulla in re iii, 1, 38.
 Οὐδὲς μακρίτι μίσην iv, 8, 13. nol.
 Οὐδὲν pro οὐ i, 1, 8.
 Οὐάτις σίγα v, 9, 28.
 Οὐκουν, nullo modo iii, 5, 6.
 Οὐκουν, igitur iii, 2, 19.
 Οὐν, igitur, inquam, servit repetitioni,
 v. n. i, 4, 5. iii, 1, 20.
 Οὐρὰ et τὰ ὅπισθον, agmen extremum
 iii, 4, 38. οὐρὰ τοῦ κίεματος vi, 3, 5.
 nol.
 Οὐρανία, erat ubi nunc οὐρὰ iii, 4,
 42.
 Οὐρανός, qui claudit agmen, et qui
 idem, conversione facta, ducit ag-
 men iv, 3, 29.
 Οὐτὲ—ναί, v. n. iv, 7, 11.
 Οὕτως, praeiens v. n. iii, 5, 9. iste,
 in sensu contentivus iii, 1, 30. de re
 nota, ille v. n. i, 5, 8. οὕτως eleganter
 ponitur post nomen aut partici-
 pium i, 6, 6. ii, 5, 11. iii, 2, 5.
 ταῦτα, sc. διὰ, his de causis iv, 1,
 21. οὕτως εἰς αὐτόν, hic idem vii, 3,
 3.
 Οὕτως, ita, hanc ob causam iii, 5, 6.
 vi, 1, 26. οὕτως ὅτως, ita ut vi, 30.
 30.

INDEX GRÆCITATIS.

Ὀφείλω. Ἐφίλει ζῆν, utinam vivat ii, 1, 4. Ὀφίλος, τὸ, ufus i, 3, 11.
 Ὀφλιν, de eo, qui condemnatus solvere debet v, 8, 1.
 Ὀχλοῦσθαι ἐφ' ἵππου, vehi equo iii, 4, 47.
 Ὀχρεὶς, rivulus ii, 4, 13.
 Ὀχημα, vehiculum iii, 2, 19.
 Ὀχθαί, colles iv, 3, 3. et 5. *not.*
 Ὀχλος, hominum multitudo, *opp.* ἱερμία ii, 5, 9. ἢ ὄχλῳ ὄναι, in hominum multitudine esse v, 4, 34. turba castrifensis, ut mulieres, servi, *lixa*, der Trofs iii, 2, 36: 3, 6: 4, 26. iv, 3, 26. 27.
 Ὀχυρεὶς, bene munitus i, 2, 22.
 Ὀψι, sero ii, 2, 16. serum diei iii, 4, 36.
 Ὀψια, pomeridianum tempus vi, 3, 31.
 Ὀψίζω, sero venire iv, 5, 5.
 Ὀψις, adspetus, color ii, 3, 15. καλὴ, pulchrum et gratum spectaculum v, 9, 9.

II.

Παγκράτιον, certaminis genus, cum idem est et luctator et pugil iv, 8, 27.
 Παγχέλιστος, perdifficilis v, 2, 20. ubi πάν χαλ. dedi.
 Πάθμα σχίστλιον, res misera et minime ferenda vii, 6, 30.
 Πάθος, morbus iv, 5, 7. π. αὐτοῦ, injuria sibi illata i, 5, 14.
 Παιονίζω, pæna canere, de militibus prælium ingredientibus, auxilium Martis implorantibus conclamatione i, 8, 17: 10, 10. iv, 3, 19. 29. 31. iv, 8, 16. v, 2, 14. vi, 5, 27. pæna canere grati animi declarandi causa, f. laudare deum iii, 2, 9. sed ibi Codd. duo optimi *ἰσχυονσαι* habent. Παιονίζω, hymnum canere deo, ut in sacris v, 9, 5. *not.* 11. cf. *Cuper. Observatt.* p. 8.
 Παιδομαντής, puerorum formosorum amator *honeftus*, ut videtur vii, 4, 7.
 Παιδικὰ, τὰ, amores, adamatus alteri ii, 6, 6. v, 8, 4. τὰ παιδικὰ ἔχων τινὰ, aliquem habere in deliciis li, 6, 28.
 Παιδίση, ancilla iv, 3, 11.
 Παιῖν, ferire, cadere, vulnerare cominus, *opp.* βάλλειν i, 10, 7. v, 7, 21. vi, 4, 27. π. λόγχῃ, πύξ v, 8, 16. π. ἄλγας, emdere verberibus

paucis v, 8, 12. π. πρὸς τὰς πλάγας, ad saxa allidi iv, 2, 3. ubi *πταίωντες* dedi.
 Πάλαι, dudum iv, 8, 14. ctius, ante, *opp.* ἐνὶ, ferius aliis iv, 5, 5.
 Παλαιόν, luctari iv, 8, 26. Πάλη, lucta §. 27.
 Παλαιόν (τὸ), olim, prisca temporibus iii, 4, 5. 7.
 Πάλλιν λαμβάνειν, recuperare iv, 2, 13. π. δύν, recurrere iv, 3, 20. π. ἄγιν, reducere v, 7, 1.
 Παλτόν i, 8, 3. 27. v, 4, 12. duo παλτὰ equites gestabant, breviora et firmiora, quam δέμα, quod unum alii gestabant. cf. ad libr. de re equestri 12, 12.
 Παμπληθὴς στόλος, exercitus numerosissimus iii, 2, 11.
 Παμπύνητος, homo perditus vi, 6, 25.
 Πανουργος, versutus, qui in malis artibus et rebus est versatissimus ii, 5, 29: 6, 26. Πανουργία, calliditas vii, 5, 11.
 Πανταχῶ, ubique ii, 5, 7.
 Πάντη, omni ex parte, undique i, 2, 22. ii, 3, 3.
 Πάντοσι, quoquoque vii, 2, 23.
 Πάσμαι, lucror, acquirō vii, 6, 9. *πίπατο*, acquisiverat i, 9, 19. ubi Codd. *πίπαστο* dant. *πίπασται*, habet, *id. qd. κίπασται* vii, 6, 41. iii, 3, 18. *πιπασμένος*, h. e. *κτισσάμενος* v, 9, 12.
 Παρὰ 1) c. *genit.* ab i, 7, 13. v, 1, 11. π. *Ξενίου*, deserto Xenia i, 3, 7. ἢ παρ' ὑμῶν ἀρμιστῆς, a vobis missus v, 5, 19. 2) c. *dat.* παρὰ βασιλεῦς ὄντις, qui regem sequuntur i, 5, 16. 3) c. *acc.* ad, pro πρὸς, ἐπὶ i, 2, 12. 17. ii, 2, 3. 8. juxta, prope i, 9, 13. iii, 4, 9. π. *δοῖ*, juxta viam i, 2, 13. π. *θάλατταν*, propter mare, in ora maritima i, 2, 24. v, 10, 18: 3, 10. π. τὸ τεῖχος, ad urbem vii, 2, 11. π. *τῇ πάλιν*, oram legere v, 10, 1. π. τὸν ποταμὸν, secundum fluvium iii, 5, 1. π. *ποτὸν π. n.* ii, 3, 15. contra, ut παρὰ τὸ δίκαιον v, 8, 17. π. τὴν ῥήτραν, contra pactum vi, 4, 28. π. τοὺς ὅρκους ii, 5, 41. π. τὴν δόξαν ii, 1, 18. π. *σπονδὰς* ii, 4, 5. παρ' ἀσπίδας, ad sinistras iv, 3, 26.
 Παραβοηδύν, ad opem ferendam accurrere iv, 7, 24.
 Παραγγέλλω, jubere, de imperatore, qui ex tempore imperat, quid fieri debeat, adeo ut imperium non cum classico aut a præcone edicatur, sed per

INDEX GRÆCITATIS.

μαρτύς tradatur et accipiatur. Causa est, ne hostes rem ipsi sentiant aut postea temporis interposita certiores fiant i, 8, 3. 16. iv, 1, 16. *μαρ. eis τὰ ὄπλα, ad arma vocare* i, 5, 13. *Ἦτις ἀπὸ παραγγέλους περιμένει* iv, 1, 5. *παραγγέλλειν, pernunciare* vi, 1, 22. sed vide annot.

Παραγγέλους, ἀπὸ, περιμένει iv, 1, 5. *not.*

Παράγω, verbum tacticorum iii, 4, 21. iv, 6, 6. *Arriano Tactico παραγωγή λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ περιέσται τοῖς ἡγούμενοις ἐν τῶν ἐκόντων ἔχουσα ἢ ἐν τῶν δεξιῶν κῆρ μὲν ἐν τῶν ἐκόντων μερῶν ἔχη τοῖς ἡγούμενοις, ἐκόντως παραγωγή λέγεται ὅταν δὲ ἐν τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. ὅταν δὲ ἡ παρὰ ἐν παραγωγῇ γίνεσθαι εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μοναχίῳ ἢ διπλῶν ἢ τετραπλῶν ἢ πενταπλῶν ἢ σάγματι βαδίζῃ μοναχίῳ μὴ, ὅταν μοναχίῳ βαδίζῃ, διπλῶν δὲ, ὅταν διπλῶν, τετραπλῶν δὲ, ὅταν τετραπλῶν, καὶ τετραπλῶν, ὅταν πανταχόθεν αἱ πολέμιοι ἰσχυρίζονται ὁραῖται. Cf. ad Hipparchici 4, 9. adducere vii, 6, 3. deducere vii, 2, 8. Hinc παραγωγή v, 1, 16.*

Παραγίγνεσθαι, advenire i, 1, 11: 2, 3. *ἐν τῇ μάχῃ, interesse pugnae* i, 7, 12. *ὡς παραγωγή v, 1, 16. ad commeatum navibus advehendum.*

Παράδοσις i, 2, 7. ii, 4, 14.

Παραδίδναι τι, aliquid læti portendere vi, 4, 34.

Παραδιδόναι, bono animo esse jubere, confirmare ii, 4, 1. iii, 1, 39.

Παραδύν, cursu antevertere iv, 7, 12.

Παρατίω, παρὰ τῇ θυμῶν τοῦδε, ad ipsorum oratione confirmandos hac utebatur oratione i, 7, 2.

Παρατιῶσθαι περὶ τινος, deprecari pro al. veniam petere vi, 4, 29.

Παρακαλῶν, advocare i, 6, 5. *ad coenam vocare* v, 9, 3.

Παρακαταθήκη, depositum v, 3, 7.

Παρακλιένεσθαι τι, adhortari al. i, 8, 11. iii, 4, 48. etc.

Παραλείπειν, prætermittere quod ad rem et causam pertinet vi, 4, 18.

Παραλύμενοι τὰ πηδάλια v, 1, 11. not.

Παραλυσῶν, molestiam creare adversando ii, 5, 29.

Παραμβιβέσθαι, mutare i, 10, 10.

Παραμύλλω ἑαυτὸν, fidem jurisjur. no-

gilgere ii, 5, 7.

Παραμένειν, apud suos manere ii, 6, 2. sed vide notam.

Παραμυρδίων, femorem munimentum i, 8, 6.

Παραπλῖν, præternavigare v, 1, 11. *id. qd. ἡμπλεκ πλῖν v, 7, 17.*

Παραπροτίμειν, præmittere iv, 5, 20.

Παραρρίν, defluere iv, 4, 11.

Παραράγγης, paralanga, ἀρματ τριγυρία βᾶδια i, 2, 5. *etc.*

Παραρπύζεσθαι, accingere se itineri iii, 4, 36 *se parare* v, 4, 21. *παραρπύζεσθαι, promptus et paratus* iii, 1, 36. *παραρπύζεσθαι ἐν γυνάμιν παρ. hoc animo nos oportet contra hostes pergere* vi, 1, 17.

Παραρπύζοντι, juxta al. castra ponere iii, 1, 28. sed Codd.—*ιδ. not.*

Παράταξις, acies v, 2, 13.

Παρατεταγμένοι, instructi i, 10, 10. iv, 6, 25: 8, 3. 9.

Παρατίθεν εἶσθαι, ducere fossam i, 7, 15. *ἐν φάλαγγι παρὰ σ. a. explicare aciem peditum per vicos* vii, 3, 48.

Παρατίθεται, apponere iv, 5, 31. *παρατίθεται τὰ ὄπλα, juxta se arma humi deponere* v, 9, 8.

Παρατρέχων, currere iv, 5, 8. vii, 1, 23. *τι, cursu conficere* iv, 7, 6.

Παραγγαῖν, hortari vi, 5, 12. vii, 1, 22. *id. qd. παραγγέλλειν, edicere, jubere* iv, 1, 17: 8, 16. vii, 3, 46.

Παραγγαῖν, cohortatio vi, 3, 13.

Παρεῖν ἀπ' αὐτοῦ ii, 1, 2. not. παρῶν ἔργα αἱ τῆς ἐν Πιλοσ. i, 4, 2. παρῶν ἐν τὰς κόμας vii, 4, 6. not. παρῶν ἐν Σάδης i, 2, 2. not. παρῶν μετὰ τὸν βασιλῆα iv, 5, 6.

Παρελαύνειν, obsequitare i, 8, 14.

Παρέλθωσθαι, accedere vii, 5, 11. *ὡς τοῦ τίχους ii, 4, 12. et eis πύλον vii, 1, 31. urbem ingredi: de statore, in medium prodire* v, 5, 24. vi, 4, 21. *præterire, transire* i, 4, 11. 4. 25. *præterire, de tempore* i, 7, 18. *παρὰ τὸν, transitum superare* i, 7, 16. *παρ. antevertere* iv, 7, 11.

Παρέχων φάσιν, metum intrudere iii, 1, 18. *παρέχοντες ἑαυτοῖς ἀνδράς τὸ πλοῦν, eum passi effugium nos ab illo beneficiis ornari* ii, 3, 22.

Παρεῖν, erat vii, 7, 49. *ubi παρεῖν eddi. not.*

Παρεῖναι, accedere iv, 7, 4. 5. 7. *etc. procedere* vii, 3, 46. *sequi* iii, 4,

INDEX GRÆCITATIS.

αδ. sedere, permittere v, 7, 10. præterire iv, 7, 12.
Παρίστασθαι, παραστήσασθαι δύο ἰσ-
 ρύα, victimas ad aram adducere
 vi, 1, 22. *παριστήσονται* v, 8, 22.
not.
Πάρος, aditus iv, 7, 4. transitus i,
 4, 4. iv, 1, 2.
Παραινῶν, ex ebrietate petulantem esse
 erga al. v, 8, 4. cf. *Sympos.* vi. 1.
Παραχέριον, antegressus offensiones
 ii, 4, 1.
Πάρινα, τὰ, opes inde a multis an-
 nis collectæ vii, 7, 36.
Πᾶς, omnis generis vi, 2, 6. *πάντα*
scil. κατὰ, omnino i, 3, 10. *ἐν πᾶσι*
ἔρχομαι, omnes vias tentare, om-
 nia sedulo facere iii, 1, 18. *ἐν πᾶσι*
τὸ εὖσι ἰλιυθρίαι ἵσαι Plato Reip.
 8, 12. libertatem omnia pervagari,
 per omnia grassari.
Πάσχειν ἀγαθόν v, 5, 9. *εὖ πάσχειν*
 i, 3, 4. amice et benevole tractari:
πάσχειν τι, aliquid mali perpeti i,
 8, 20. *κακῶς*, laborare, telis hosti-
 um expositum esse et adeo vulne-
 rari iii, 3, 7. *π. ἀδικώτατα* vii, 1,
 16. *et π. δίκαια*, *ibid.* 25. gravi affici
 injuria : *π. δίκαια*, poenas luere v,
 1, 15. *ἔ τι ὅς διη, πείσονται*, quic-
 quid fors tulerit, feram i, 3, 5. 6.
Πατήρ, pater, *de beneficio* vii, 6, 38.
Πάτριος, v. n. v, 4, 27.
Πατρῆος, patrius, a patre relictus i,
 7, 6.
Παύειν τὴν φάλ. omittit phalangem
 iv, 8, 10. *παύομαι τοῦ πολ.* belli
 finem facere i, 6, 6. *πῶν*, liberari
 a laboribus v, 1, 2.
Πεῖλα, cessatio, finis v, 7, 32. *σκο-
 πῶνται παύλιν τὴν αὐτὴν (ἔργον)* op-
 primite, defendite talia.
Πίδαί, compedes iv, 3, 8.
Πιδνός, campester v, 5, 2. vii, 1, 24.
Πείθω v, 5, 4. *πειθὴ παύομαι* v, 6,
 1. v, 10, 18. terere iter facere, *οὐρ.
 navigationi.* *Πεζὴ δύναμις* i, 3, 12.
Πείθω, persuadere conari v, 9, 19 :
 10, 13. vii, 3, 7. persuadere vii, 3,
 17. *πείσονται* v, 1, 13. a *πείθωμαι*.
Πείραν τινος λαμβάνειν, periculum de
 al. facere vi, 4, 33. *πείρ. λαμβ.* ἰν
ἰσχυρῶ, iptum expertum effc, di-
 scere ex his, quæ quis ipse expertus
 est v, 8, 15. ἰν *πείρῃ τινος γίγν.*
 consuetudine alicujus uti, ejusque
 adeo animum habere cognitum i,
 9, 1.
Πειράσθαι τινος, periculum rei facere
 iii, 2, 38. *τοῦ βάθους*, explorare al-
 titudinem iii, 5, 7.

Πιλάζω, appropinquare iv, 2, 3.
Πίλιν, hasta, jaculum i, 10, 12. *not.*
 v, 2, 29. scutum parvum ii, 1, 6.
 In loco v, 9, 9. *ταῖς πέλταις et τοῖς*
πίλινταις dat. Guelph. Codex. *not.* *Ἦντο*
πίλινται, peltari *f.* cetrati, *ποδῖς*
λεῖος a *ματῶρα cetra instructi*,
ragnant equinus jaculis mittendis v,
 2, 12. i, 10, 7. **Πιλάζω**, pelta-
 stam esse v, 8, 5. *Πιλάστους scil.*
στράτιον, *h. e.* *πίλινται* i, 8, 5.
Πιμπάσις, qui quintum diem jacuit
 mortuus vi, 2, 9.
Πίνωμαι, pauper sum iii, 2, 26.
Πιστανοτήρ, qui præest τῇ πιστανο-
 σῶν, semicenturiæ iii, 4, 21. 22.
Πιστανοτάτος, navis quinquaginta ro-
 morum v, 1, 15. vi, 4, 5.
Πέρα et πέραν, ulterius, *ὕπαιτι* π. v, 9,
 28 : 2, 2. *π. γίγνεται*, ulterius
 progredi, *αὐανειρεν* vi, 3, 22. *πέραν*
τοῦ ποτ. ripa ulteriori fluvii iii,
 5, 2. *πέρα μῖσ.* τῆς ἡμ. pomeridie
 vi, 3, 7.
Περαιῶν, exsequi, perficere iii, 1, 47.
Περαιῶνται, trajicere vii, 2, 12.
Πέρω, τὸ ὕδωρ iv, 3, 21.
Περί τι εἶναι, occupari aliqua re iii, 5,
 7. *π. ἰμὶ ἄδωκ*, injuriis erga me
 i, 6, 8. *π. πλείοντος ποιεῖσθαι μῦθος*
ψεύδεται, fide nihil antiquius du-
 cere i, 9, 7. *π. πάντος ποιεῖσθαι*,
 antiquissimum ducere *ibid.* 16. *περὶ*
c. acc. intelligitur i, 6, 1.
Περὶβάλλειν ἑλλήλους, amplecti iv, 7,
 25. *περιβάλλεται*, potiri vi, 3, 3.
περιβαλλόμενοι ὄντιον τὰς πέλταις,
 peltis in terga rejectis vii, 4, 17.
Περιγίγνεται τινος, vincere aliquem
 i, 1, 10. ii, 1, 13. *etc.* καὶ *περιγί-
 νεται*, *ὥστε καλῶς ἔχων* v, 8, 26. *not.*
Περιμῶν *τακία* *περὶ τοὺς πόδας* iv, 5,
 36. ubi antea erat *περιμῶν*.
Περιμῶναι τινος, vincere, superare i, 9,
 24. iii, 4, 33.
Περὶλαιν, circumducere, per mille
 itinera trahere vii, 6, 10.
Περίχυν, cingere i, 2, 22.
Περὶδὴν ἔχοντα vii, 7, 49. *not.*
Περικυκλῶσθαι, cingere vi, 1, 11.
Περιλαμβάνειν, complecti vii, 4, 10.
Περιμῶν, opperiri, expectare ii, 1,
 3 : 3, 2 : 4, 1.
Πίρεξ. οἱ *πίρεξ οἰκῶντες*, finitimi ii, 5,
 14.
Περίωδὸς τοῦ πόλου, ambitus in cir-
 cuitu iii, 4, 7.
Περίωκος, qui est ex urbe vicina et
 serva Spartanorum v, 1, 15.
Περίωπτασθαι, negligere vii, 3, 3.
Πιρῶν, *id.* vii, 7, 40.

INDEX GRÆCITATIS.

Περὶσπαστος. ἰν περισπᾶται ἵναι, obambulare ii, 4, 15.
 Περιπατέοντες ἀπὸν v, 9, 23.
 Περιπατήναι. περιπατήντο, gelu adfricti pedi adhærebant calcei iv, 5, 14.
 Περιπᾶσθαι τινί, procumbere super aliquem i, 8, 28.
 Περιπλῆν, navigare i, 2, 21.
 Περιποιέσθαι δόγμα καὶ δύν. gloriam et potentiam sibi comparare v, 6, 17.
 Περιττόσσειν, circumvenire, cingere i, 10, 9.
 Περιῤῥῆν. πᾶσι περιῤῥῆτο κύκλῳ, aliebat undique i, 5, 4. περιῤῥῆναι, de vinculis sponte solutis iv, 3, 8. *not.*
 Περιῤῥήγνυμι, disrumpo iv, 3, 8. ubi περιῤῥῆναι dedi.
 Περιστατορεῖν, munire, circumvallare vii, 4, 14.
 Περιττόσσειν ἄλλων, alios superare multitudinem iv, 8, 11. *not.*
 Περιτυχάνειν, forte adesse vi, 6, 7.
 Περιφανῆς, perspicue iv, 5, 4.
 Περιφοβος, metu vehementer percussus iii, 1, 12.
 Περιεῖζειν, Perfice scire iv, 5, 34.
 Περυσινός, proximo anno factus v, 4, 27.
 Πέσσεται i, 5, 3. *not.*
 Πετροβολία, lapidatio vi, 4, 15.
 Πέτρος, saxum iv, 7, 12.
 Περιυλαγμένως, caute, circumspecte ii, 4, 24.
 Πῇ μὲν—πῇ δὲ, partim—partim iii, 1, 12. πῇ, aliqua parte iv, 8, 11.
 Πῇ, 13.
 Πῆγνυμι, constringo frigore iv, 5, 3. πῆγνυμαι, concreasco, gelasco vii, 4, 3.
 Πηδάλια παρακλίνεσθαι, gubernacula resolvere v, 1, 11.
 Πιέζειν, premere onere iii, 4, 48. vexare, molestia afficere i, 1, 10. πιέζεσθαι, laborare, urgeri, de militibus qui vix resistere amplius possunt iii, 4, 27. iv, 8, 13.
 Πίνειν ποτηρίῳ, v. n. vi, 1, 4.
 Πίσκων, cadere, de militibus, qui interficiuntur in proelio i, 9, 31. vi, 2, 9.
 Πιστεύειν τοῖς χωρίοις, fretum esse locis munitis v, 4, 2. τί τινί, alicui fidem aliquam habere i, 3, 16.
 πιστεύουσιν αὐτῷ πιστευόμεναι, non dubitabant se ejus fidei tradere i, 9, 8. πιστεύομαι, mihi fides habetur vii, 6, 33.

Πίστης ἔλαβι, fides ei data erat i, 2, 26.
 Πιστός, fidelis, certus i, 5, 15 : 6, 5. π. γίγνομαι τινί, habetur mihi fides ab aliquo ii, 5, 22. πιστός, ea quæ faciunt fidem : ut πιστός ἵδοναι καὶ λαμβάνειν, fidem dare et accipere i, 6, 7. iii, 2, 5. v, 4, 11. τὰ πιστὰ ἰγνίσκετο, fœdus ictum erat ii, 2, 10.
 Πιστότης, fides i, 8, 29.
 Πλάγια, latera agminis vi, 3, 15.
 Πλαίσιον i, 8, 9. iii, 2, 36. ἰσώλεστον iii, 4, 19. *not.*
 Πλανῶσθαι, aberrare a scopo ; de oratione, quæ, quod spectat, non efficit vii, 7, 24.
 Πλάττειν ψευδῆ, mendacia fingere ii, 6, 26.
 Πλέθρον, mensura pedum centum Græcorum, qui efficiunt pedes Parisienses 94 cum 5 digitis et 4 lineis i, 2, 5. iii, 4, 9. Hinc πλεθρῶν, unius plethri i, 5, 4 : 7, 15.
 Πλέκων, texere, de fundarum loris iii, 3, 18.
 Πλειονοτεῖν εἶνος, potiorum esse alio cum ejus detrimento v, 4, 15 : 8, 13. præstare iii, 1, 37.
 Πλευρά, costa iv, 7, 4. latus iii, 4, 28.
 Πλῆν, unde πλυνούμεθα v, 1, 10.
 Πληγῇ, intelligitur v, 8, 12.
 Πληθος χώρας καὶ ἀνδρ. amplitudo finium et multitudo hominum i, 5, 9.
 Πλην, veruntamen i, 8, 25. verum iii, 1, 26 : 4, 28. nisi quod i, 8, 20. extraquam i, 2, 24. iv, 1, 14. præter c. genit. i, 9, 9. ii, 4, 27. *etc.*
 Πλήρης, plenus i, 5, 1.
 Πλησιον, non procul ii, 2, 15. 18. δ. πλησίον, vicinus iii, 4, 9. πλησιαιστος, proximus vii, 3, 29.
 Πλησσω, unde πλεοναχίαι v, 9, 5. ubi erat πλεοναχίαι.
 Πλίσθος ἰσότη, later coctus ii, 4, 12. γῆναι vii, 8, 14. *not.* πλεοναχίαι iii, 4, 7.
 Πλοῖον, navigium, maxime de navibus onerariis i, 7, 15. opp. τερεῖς vi, 4, 1.
 Πλοῦς, καλὰ πλοῦ v, 7, 7. *not.* ἰὰν πλοῦς ἦ v, 10, 33.
 Πινύμων, ventus secundus v, 9, 14 : 10, 1.
 Πινύμων, suffocare v, 7, 25.
 Πόδες, cujas iv, 4, 17.
 Πόδες ἀσπίδος, clypei ad talos usque protensi i, 8, 9.

INDEX GRÆCITATIS.

Παλίζων, τὸν ἰσχυρὸν, pedibus con-
fringere iii, 4, 35.
Παθὼν, ulla ex parte vi, 1, 15.
Παύειν φόβον, terrere i, 8, 18. τὸν λό-
χον, cohortem instruere v, 2, 11.
Προσόδους, redditus augere i, 9, 19.
Παυὲς εἶνα, incommodis afficere ii,
4, 22. **παυὲς τὸν χῶρον**, infestare
agrum ii, 3, 23. **ὡς**, bene mereri
i, 9, 11. **πάντα**, omnem operam
dare iii, 1, 35. **παῦν μὴ ἀκούσαι**,
impedio quo minus audiat v, 7,
27. **παῖσιν ἀντίστροφος** erat i, 7, 4.
ubi **ἐλπίδα** dedi. **παῦν**, pono, fingo
v, 7, 8. **Ποιῶν** τὴν **πορείαν**, iter
facere i, 7, 19. iii, 5, 18. iv, 1,
13. **πόλεμος**, bellum inferre, exci-
tare i, 5, 9. v, 5, 24. **μάχην**, pu-
gnare i, 7, 2. **φίλον**, sibi amicum
facere v, 5, 12. 22: 6, 3. **σὺν ἡ-
μῶν**, ignem excitare inter v, 2,
27. **παρ' ὀλίγον**, parvi facere vi, 4,
11. **περὶ πλείονος** v, 6, 22. **περὶ πα-
ντός**, nihil impensius cupere quam
ii, 4, 3. **π. διασθῆναι κάσας χαλκ.** a
tergo relinquere saltum impeditum
vi, 3, 18. **cf.** i, 10, 9. **π. ἑνὸς**
πλευσίου, recipere intra agmen
quadratum vii, 8, 16. **π. ἑκατέρω-**
θεν, utroque in cornu disponere vi,
3, 25. **π. κατὰ τοὺς παρούς**, jubeo
consistere contra mortuos vi, 3, 5.
6.
Παικίλοι τὰ ὄντα, quorum terga vario
colore picta erant v, 4, 32.
Πολιμικός, rei militaris peritus ii, 6,
1. **τὸ πολυμικὸν σημαίνει**, classicum
canere iv, 3, 29. **τὰ πολυμικά** et
πολύμικα permutantur i, 6, 2. iii,
1, 43.
Πολίμους, infestus i, 5, 16.
Πόλεμος θεῶν, vindicta divina ii, 5,
7.
Πολίζων τὸ χωρίον, eo loco urbem
condere vi, 4, 4.
Πολιορκεῖν, obsidere vi, 1, 11.
Πόλις, civis ii, 6, 2. **πρὸ ἀκροπόλεως** vii,
1, 27.
Πόλισμα, oppidum iv, 7, 17. **cf. not.**
vi, 2, 7.
Πολυτίμω, versari in civitate, civem
effe iii, 2, 26.
Πολλαπλάσιοι, c. gen. multo plures
quam iii, 2, 14. v, 5, 22.
Πόλλαχ' ἢ et **πολλαχού**, sæpe iv, 1,
28. vii, 3, 12. **Πόλλα**, multum,
sæpe iv, 3, 2. **πολλά** *sc.* **ἰσχύς** vi, 1,
16.
Πολυάνθρωπος πόλις, incolarum mul-
titudine abundans ii, 4, 13.
Πολυαρχία, multorum dominatio v,

9, 18.
Πολυπραγμονεῖν τι, temere se alienis
negotiis immiscere v, 1, 15.
Πομπὰς παῦν, ducere pompas v, 5,
5.
Ποῦν τὰ χρήματα, labore suo parere
prædam vii, 6, 41.
Πονηρὸς, sceleratus, qui malo est animo
et infenso ii, 5, 21: 6, 29. v, 7,
33. vii, 1, 39. ineptus ad usum
iii, 4, 35. **πράγμα**, res periculosa
vi, 4, 10. **τόπος**, locus iniquus,
minus tutus vii, 4, 12. **Πορεύσθαι**
πρ. agere procedere iii, 4, 19.
Πόντος ἡμιστέρας ἔχον, fructum labo-
rum nostrorum percipit vii, 6, 9.
Πόντος. ἢ **ἰς τὴν Πόντον θάλασσαν** v, 1,
1.
Παρεία, ratio itineris faciendi ii, 2,
10.
Παρεύσθαι, terra iter facere *opp.* **παι-
νιγμάτων** v, 3, 2. **πρὸς βασιλ.** profici-
sci, *f.* expeditionem suscipere adv.
regem ii, 3, 21.
Παρέχων, dare ii, 3, 5. iii, 5, 8. **πα-
rare** iii, 3, 20.
Πέρας, vadium, locus fluvii, qui pedi-
bus transiri potest iv, 3, 13. **ἡ κατὰ**
τὴν ἵσθμιν πέρας, via qua adscen-
debatur iv, 3, 20. **πέρας**, modi rei
efficiendæ, adminicula ii, 5, 20.
Πέραν αἰνέου, procul ab eo i, 3, 12.
Πότερος, utrum vii, 7, 30. **πότερ-**
ῶς, utrum—en ii, 1, 10.
Πόντος, compotatio vii, 3, 26.
Παν, aliquo loco ii, 2, 15. **ἢ πον**,
scubi i, 2, 27. fortasse v, 6, 17.
Πεῖσμα, res molesta iv, 1, 17. **πράγ-
ματα**, difficultates vii, 6, 24. **πρ.**
ἔχων, negotiis implicatum esse v,
6, 5. **πρ. παρέχων τῇ χώρῃ**, infes-
tare agros i, 1, 11. **πράγματα**,
præda vi, 1, 5. *not.*
Πραγματεύεσθαι ἀγαθὸν, curare, effi-
cere commoda vii, 6, 35.
Πραῖς, præceps i, 5, 8. v, 2, 28. **ἰς**
πρανὸς, deorsum iii, 4, 25. **κατὰ**
ταῦ πρανὸς ἑλάνθη, decurrere pos-
se declivia collis iv, 8, 28.
Πράξαι, res gerenda, inceptum i, 3,
16. 18. 19. ii, 6, 17. v, 10, 9.
vii, 2, 30. dolus, fraudulenta ma-
chinatio, proditio vii, 6, 17.
Πράττειν τιὰ τὰ χρήματα, exigere
pecunias vii, 6, 17. 40. **πρ. ἀγαθὰ**,
bona sibi acquirere vi, 4, 8. **πρ.**
ἐπὶ πλ. operam dare ut naves
conquirat vii, 2, 12. **πρ. πάσης**,
fortuna adversa magis uti i, 9, 10.
πρ. agere, apud judicem vi, 4, 18.
referre ad milites v, 6, 28.

INDEX GRÆCITATIS.

- Πράος**, mansuetus, *de piscibus* i, 4, 9.
Πράως λέγειν τι, emollire verbis aliquid i, 5, 14.
Πράσι, convenit i, 9, 6.
Πρασιβίου *παρὰ βασιλ.* legatum regis esse ii, 1, 18.
Πρασιβύτης, senex vi, 1, 10. *not.*
Πρίν, donec *c. indic.* ii, 5, 33. *c. opt.* *πρίν ἀπαγάγοι* vii, 7, 57. *not.* *πρίν δὲ*, antequam i, 10, 9.
Πρὸ, de tempore : *πρὸ τῆς μάχης*, ante pugnam i, 7, 13. *de loco* : *πρὸ βασιλέως*, proxime ante regem i, 7, 21 : 8, 24. *πρὸ τῶν ὁπλων*, pro castris ii, 4, 15. *πρὸ τῆς Κιλικίας*, obversus in Ciliciam, ubi aditur Cilicia i, 4, 4. *πρὸ τοῦ ποταμοῦ*, juxta fluvium ii, 2, 4. *πρὸ τοῦ ζεύγους μάχης* *πρὸς*, ad jugum boum defendendum pugnare vi, 1, 8. *πρὸ τινος βουλευέσθαι*, alicujus rationibus consulere vii, 6, 27.
Πρωγορεύω, loco et nomine aliorum verba facere, *de legationis principe* v, 5, 7.
Πρωγορεύειν, edicere, *de ducibus* ii, 2, 20.
Προμαρτυρῆσαι, deligere vi, 4, 19.
Προσπορεύεσθαι δύνανται, ante ab insequendo abstinere vi, 3, 31.
Προβαίνειν νύξ, magna pars noctis exacta est iii, 1, 13. *προβαίνοντες τῇ δρισταρῇ παδί*, finistro pede projecto iv, 2, 28.
Προβάλλεσθαι, eligendum proponere vi, 1, 25 : 2, 6. *προβ. τὰ ὅπλα*, clypeos prætereendere i, 2, 17. vi, 3, 16. *προβιβλημένοις πρὸ ἀμφῶν*, qui obiecto clypeo tegit ambos iv, 2, 21.
Πρόβατα, pecora, *quæ pasuntur* ii, 4, 27. vi, 1, 3. *Προβάτιον*, ovicula vi, 1, 22. sed Codd. *πρόβατα* habent.
Προβουλεύειν, *v. n.* iii, 1, 37.
Πρόγονος, progenitor vii, 2, 22. *πρόγονοι*, majores iii, 2, 13.
Προδιδάσκειν, progredi iv, 3, 28. ubi *προβαίνειν* dedi.
Προδίδου, prodere ii, 3, 22.
Προδιώκειν, persequendo progredi iii, 3, 10.
Προδρομήν, procursus iv, 7, 10.
Προεμῖν, edicere i, 2, 17.
Προεργασμένη δόξα, ante laboribus parata gloria v, 9, 21.
Προελάνθαι, provehi equo i, 10, 16. iii, 4, 39.
Προεῖν vii, 7, 13. ubi erat *προεῖν*, edicturus, denuntiaturus.
Πρόχριν ἐπὶ, præstare iii, 2, 19. *not.*
Προηγείσθαι, præcedere vi, 3, 10.
Προθυμῶσθαι, cupere ii, 4, 7. iii, 4, 15. flagitare iii, 1, 9. operam dare iv, 1, 22. vii, 7, 47. alacrem promptumque esse ad rem suscipiendam vi, 2, 22. *προθυμῶσθαι χαρίζεσθαι*, studium bene merendi i, 9, 24.
Προθυμία, studium imperata facile faciendi i, 9, 18. *πρὸς τινα*, studium erga al. vii, 6, 11 : 7, 45.
Πρόθυμος, libens i, 3, 19. *πᾶλὸν ἢ προθυμότερον*, multo etiam alacrius i, 10, 10.
Προϊδήται, *ἐκιδῶν* v, 9, 8. *not.*
Προϊσθαι vii, 2, 15. *εἰ προῖεν ἀντὶ, not.* dedere i, 9, 10. 12. *ἐκαστὸν τοῖς πολ.* hostibus se ipsum tradere v, 8, 14. *ἐνέργειν ἐπὶ* vii, 7, 47. *not.*
Πρόμνη, *προϊόντης τῆς τοῦτο*, procedente nocte ii, 2, 19.
Προκαλύπτειν, prætereendere, obducere iii, 4, 8. *ἢ λῆν ἡφίλη προκαλύψασθαι*.
Προκαταδίδωμι, prætere vi, 1, 10.
Προκαταλαμβάνειν, occupare i, 3, 14. 16. ii, 5, 18. iii, 4, 38.
Προμαρτυρῆσαι ἐν τῇ θαλάσσῃ, in mare porrigi vi, 4, 3.
Προμαρτυρῆσαι, prætere vi, 1, 26.
Προμαρτυρῆσαι *scq. inf.* edicere, denuntiare vii, 7, 3.
Προμαρτυρῆσαι, projectio turris vii, 8, 13. *not.*
Προμαρτυρῆσαι, munimentum frontis i, 8, 7.
Προμαρτυρῆσαι, captare benevolentiam vii, 3, 19.
Προμαρτυρῆσαι τῆς χώρας, prospicere commodis regionis vii, 7, 33.
Προμαρτυρῆσαι, pabulationes v, 1, 7. *not.*
Προμαρτυρῆσαι, auctorem existere vi, 3, 14.
Προμαρτυρῆσαι, hospes publicus, *h. e. qui hospitium habet cum alia civitate aut populo* v, 4, 2. v, 6, 11. *cf. Valckenar. Observat. ad Ammon. p. 201.*
Προμαρτυρῆσαι, prætere vii, 2, 19. *προμαρτυρῆσαι*, præcedere jubere vii, 2, 14. comitari, deducere v, 9, 23. vii, 2, 8.
Προμαρτυρῆσαι, propinare iv, 5, 32. vii, 2, 23 : 3, 26. 27.
Προμαρτυρῆσαι, *v. n.* iii, 1, 37.
Πρόξενος 1) *c. genit.* *πρὸς τῶν Καρδοχῶν* iv, 3, 26. *v. τοῦ ποταμοῦ*, secundum, versus flumen *ibid.* *πρὸς τῶν ποταμοῦ* pro quo dedi ii, 2, 4. *v. διῶν*, erga deos v, 7, 12. sed vide *not.* ii, 5, 20. In Appiani Libyæ c. 51. editum est : *ἴνα καὶ πρὸς τοῖς θεοῖς ἀναμάρτητα ἢ τὰ δαιμόνια ἴπῃ*

INDEX GRÆCITATIS.

καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἐξήκωται πάντων, sed Codd. plurimi cum Edd. prioribus ἀνθρώποις πάντας habent, quod restituendum Appiano cenfeo. per deos immortales ii, 1, 17. vii, 1, 29. οὐκ ἂν πρὸς τοῦ τρέπου, alienom erat ab ejus ingenio i, 2, 11. apud ii, 3, 18. vii, 6, 33. μή τι πρὸς τῆς πόλεως οἱ ὑπαίτιοι εἴη, ne quam in offensionem incurreret apud suos iii, 1, 5. πρὸς πάντων δημολογεῖται, inter omnes constat i, 9, 20. πρὸς θεῶν καὶ ἀνθρ. δικάσιον, quod Diis hominibusque probari possit i, 6, 6. πρὸς θεῶν ἀσιβής σφάπας, ratio impia, si spectas Deos; πρὸς ἀνθρ. αἰσχροῖς, turpis hominum exificatione ii, 5, 20. cf. ii, 3, 18. not. 2) c. dat. πρὸς τῇ τέλει prope urbem vii, 2, 14. οὐ πάντων πρὸς, modico intervallo ab i, 8, 14. juxta i, 8, 4. 3) c. accusf. πρὸς αὐτὸν ἐρχόμεναι, ad tibiam saltare v, 9, 5. πρὸς τὸν ὀμφ. usque ad umbilicum iv, 5, 2. πρὸς ἡμίραν ἦν, sub lucem iv, 5, 21. πρὸς τὸ ἀργύριον ἔχων ἐκ π. τε. prae argento quavis ratione comparato vii, 7, 41. πρὸς ταῦτα βουλευόμεναι, deliberare de his i, 3, 19. 20. ii, 3, 21. πρὸς δ' ἔτι, et præterea iii, 2, 2.

Προσάγειν πρὸς τὸ κέραν, adoriri cornu, in die Planken fallen i, 10, 9.

Προσκατεῖν μισθόν, petere, ut stipendium augeatur i, 3, 21.

Προσβάλλειν πρὸς τὸ χ. invadere castellum v, 2, 4. iv, 6, 13.

Προσβέβηκ, in quem ascendi posset iv, 8, 9.

Προσβολή, impetus iii, 4, 2. vi, 5, 25.

Προσγίγνισθαι, accedere vii, 1, 28.

Προσδύνειν, opus esse aliquo v, 6, 1.

Προσδύσθαι τῆς ἀρχῆς, imperium expetere v, 9, 24.

Προσδιδουμι, addo i, 9, 19.

Προσδοκῆν, expectare σὺν δοματ. σὺν παλατ. iii, 2, 34.

Προσλαύνειν, adequitare vi, 3, 7. appropinquare cum exercitu i, 7, 16.

Προσέχων ἑλόντων ἐν, parum alicujus auctoritatem revereri, contemnere vii, 6, 5. πρ. ἡττόν ἐν τὸν νῦν, minus curare aliquem ii, 4, 2.

Προσέειναι, par est iii, 2, 15. πρ. σούτη τῆς βιοτιᾶς οὐδὲν, nihil cum Bœotia commune habet iii, 1, 31. πρ. γένει, cognatione conjunctus cum i, 6, 1.

Προσδίδειν, accurrere v, 7, 21.

Πρόσδιν, olim vii, 2, 22. ante ii, 4, 5. τῇ πρόσδιν ἡμέρᾳ, pridie ii, 3, 1. εἰς τὸ πρόσδιν παραλαύνειν, provehi ad primum agmen vii, 3, 41. δ πρόσδιν λόγος, libri superiores iv, 1, 1.

Πρόσδιδουμι, admittere iii, 1, 30. iv, 2, 12. comprobare v, 5, 3. cupere vii, 3, 31.

Προσκατεῖν, v. n. iii, 2, 13.

Προσλαμβάνειν, manum operi admoveere ii, 3, 11. 12.

Προσμίγνυμι, me conjungo iv, 2, 16.

Πρόσδοτος, aditus v, 2, 3. reditus, vestigalia vii, 1, 27. πρόσδοι πρὸς τοῦς θεοῖς, Deorum supplicationes v, 9, 11.

Προσπικεῖν, annectere vii, 3, 21.

Προσπίπτειν, accurrere vii, 1, 21.

Προσποιεῖσθαι, simulare i, 3, 14. arrogare sibi ii, 1, 7.

Προσπαινεῖν δυναι, auctoritate sua efficeret ut v, 6, 21.

Προσπτερνίδιον, munimentum pectoris i, 8, 7.

Προστίδουσαι τῇ γνώμῃ ἐνὸς scil. ἐν ψῆφον, alicujus sententiam comprobare i, 6, 10.

Προσφίρεσθαι ἐνι seu πρὸς τινα, se gerere erga aliquem v, 5, 19. vii, 1, 6.

Προσχωρεῖν ἑόντων, sua sponte se dedere v, 4, 30.

Πρόσχωρος, finitimi v, 3, 9.

Πρόσω, procul ii, 2, 15. iv, 5, 2. πρ. τῶν πηγῶν, procul a fontibus iii, 2, 22. πρ. τοῦ ποταμοῦ v. n. iv, 3, 28. εἰς τὸ πρόσω παραίεσθαι, ulterius progredi v, 4, 30. ἵσται τοῦ πρόσω i, 3, 1. not. προσωτάτω, longissime vi, 4, 1.

Πρόσωπα, τὰ, vultus ii, 6, 11.

Προσλαύν, priorem dare vii, 7, 25.

Προτίειν, pridie ii, 1, 3. ubi προστιεῖν dedi.

Προτιμῆν πλέον ἐνός, plus honoris tribuere alicui i, 4, 14. προτιμῆσθαι τινας, dignitate antecellere alicui i, 6, 5.

Προτρέχειν ἐνός, cursu antevertere aliquem v, 2, 4.

Προφαινεσθαι, prospici i, 8, 1.

Προφασίζομαι τὴν ἡλικίαν, ad rem detrahendam utor excusatione ætatis iii, 1, 25.

Πρόφασις, ritualus, causa ficta quam quis prae se fert i, 1, 7. causa vii, 6, 22. πρόσφασιν ποιεῖσθαι, simulare i, 2, 1.

Προφύλακας, primi exhibitores, statio

INDEX GRÆCITATIS.

- ante extra ii, 4, 15. iii, 2, 1. vi, 4, 26.
- Περχαμεν, bene procedere vi, 2, 21. περχαμεν δ' αὖτος, primis mensis remotis venit ad pocula vii, 3, 26. ἔχοντι δ' εἰ περχαμεν i, 9, 13. *not.*
- Περαιότερον, maturius iii, 4, 1.
- Περαιός, proreta, qui navis in prora præest, estque sub imperio gubernatoris qui obtinet puppim v, 8, 20.
- Πρώτοι, principes ii, 6, 17. qui principem locum in amicitia obtinent ii, 6, 26. οὖν πρώτοι, statim hoc tempore; ab initio rerum gerendarum iii, 1, 38. primum, nunquam antea ii, 3, 16. priori loco quam alter *ibid.* 17. τοὺς αὐτοῦ ἑαυτοῦ λαχλαγὸς πρώτους περιᾶσθαι πιδίον i. e. antea v, 6, 37.
- Πταίειν πρὸς τὰς πτερας iv, 2, 3. ubi erat antea πταίνοντι.
- Πτερόνδαι, sternutare iii, 2, 9.
- Πτερίξ, ala iv, 7, 15. *not.*
- Πυγμα, pugilatus iv, 8, 27.
- Πυκνός, frequens, de multis quæ uno loco sunt iv, 8, 2.
- Πυνθανέσθαι, comperire, cognoscere ii, 2, 3. vi, 1, 23.
- Πύξ πταίου, pugno percutere v, 8, 16.
- Πυρά ἱερμα, v. n. vii, 2, 18. πῦρ ἀνακαίειν, ignem accendere iii, 1, 3. ἀπὸ καίου iv, 1, 11.
- Πυρά, rogas vi, 2, 9.
- Πυραμῖς, pyramis, moles cu lata basi paulatim in acutum verticem assurgens iii, 4, 9.
- Πυργομαχεῖν, turrim oppugnare vii, 8, 13.
- Πυρρίχη, saltatio quæ fit cum armis vi, 1, 12.
- Πυροῖον, igne incenso aut face sublata signum dare vii, 8, 15.
- Πω, unquam i, 2, 26. vi, 3, 14. usquam vii, 5, 16. οὐκ ἴσασί πω, nondum sciunt vii, 3, 35.
- Πως, circiter, fore iii, 1, 43. v, 10, 17. ἄλλως πως, ullo alio modo iii, 1, 20. τεχνικῶς πως, cum arte quadam v, 4, 5.

P.

- Ῥαθυμαῖν, otio se dedere, *opp.* πορεύειν ii, 6, 6. Ῥαθυμία, socordia ii, 6, 5.
- Ῥασάση. διὰ ἡσυχ. respirandi causa et requiescendi v, 8, 16.
- Ῥιαν ἰδανος, fluere aqua vi, 2, 4.

- Ῥήρη, scitum, quod communi exercitus consensu est constitutum vi, 4, 28.
- Ῥιστῶν, conjicere iii, 3, 1. abjicere i, 5, 8.
- Ῥοφῶν, sorbere iv, 5, 32.
- Ῥοδμῖς. ἰν Ῥοδμῶ, numeroſe, ad numerum v, 4, 14. v, 9, 10. 11.
- Ῥύμα. ἰν τῷον Ῥύματος, intra teli jaſtum, ex tanto ſpatio quantum ſagitta mittitur iii, 3, 15. ubi Codex Eton. ἰεῦματος dat.
- Ῥύμα, copiz iii, 3, 14.

Z.

- Σάγαις, bipennis iv, 4, 16.
- Σακκίον, ſacculus iv, 5, 36.
- Σαλπιγγαῖς, tubicen, intelligitur iiii, 4, 4.
- Σατραπείον χώμα, ſatrapæ dignitate præſte loco i, 7, 6. *εὐρε. τὸς χώμας v. n. iii, 4, 31.*
- Σάτυρος, de Sileno i, 2, 13.
- Σαφῶς, luculenter i, 4, 18.
- Σημαῖον, ſignum dare de adventu hoſtium vii, 3, 43. *σημ. τῇ σάλπιγγι, tuba ſignum dare iv, 2, 1.*
- Σήταρον, ſeſamum, genus leguminis in oriente i, 2, 22. vi, 2, 6. Σητάριος v. n. iv, 4, 13.
- Σιγάξω, ſilere jubeo v, 10, 32. *not.*
- Σίγλος, v. n. i, 5, 6.
- Σιδηρία, ars, ferrum effodiendi v, 5, 1.
- Σίνωμα, οὐκίτι ἰσίνοντο iii, 4, 16. ubi erat ante ἰσίνοντο.
- Σιτωγωγός, frumentarius, de nave frumentum vehente i, 7, 15.
- Σιτιοῖς, ſaginata v, 4, 32.
- Σιτηρίον, viaticum, *id. qd. ἰσίδιον* v, 10, 4.
- Σίτον, τὸ, cibus i, 4, 19. *μολῶνς* ii, 1, 6. vii, 1, 33. 35. 41. Σίτος, frumentum ii, 4, 27. iii, 4, 18.
- Σιὸ, duo Dii, Dioſcori, Caſtor et Pollux vi, 4, 34.
- Σιδασμῖνοι καὶ ἀφωγὸν, ſparſi ad prædam agenda iii, 5, 2.
- Σίλος, crus iv, 2, 20.
- Σινάσματα i, 5, 10. ubi antea erant στυγᾶσματα. *not.*
- Σιύσσεσθαι, conſiderare vii, 3, 37.
- Σινύξω τινά, induere, ornare v, 9, 12.
- Σινῶ, ἰ, veſtitus, ſola iv, 7, 27.
- Σινῶν, τὰ, ſarcinæ, impedimenta vi, 2, 21. vii, 4, 18.

INDEX GRÆCITATIS.

Σκαιοφορεῖν, portare et vehere impedimenta exercitus iii, 2, 28.
Σκαιοφόροι, calones farcines portantes i, 10, 3. iii, 2, 28. iv, 3, 30. **Σκαιοφόροι**, *sc. θηρία*, jumenta impedimentis onerata, impedimenta i, 3, 7. iii, 3, 19. iv, 3, 25. 26.
Σκηνῶν, epulari, convivio uti iv, 5, 33. v, 3, 9. vii, 3, 15. *σκηνὴν ἐπὶ σκηπτοῦν*, tendere, castra ponere ii, 4, 14. iv, 2, 22. vi, 2, 7. vii, 4, 11. *σκη. ἐν ταῖς στίγαις*, sub tectis degere v, 5, 20. *ἐν σκηνῇ* iv, 7, 27. *ἐπὶ κατὰ τὰς κώμας*, in vicis commorari, *σκηνοῦν* iv, 5, 23. *σκη. ἐν ταῖς οἰκίαις*, habitare sub tectis v, 5, 11. *σκη. εἰς κώμας*, in vicos deverti vii, 7, 1. **Σκηῶσθαι** *παρὰ τὸν ποταμὸν* in Platonis Reip. 10, 14. p. 379. ed. Ast. mutat Cod. Reg. in *σκηῶσθαι*. uti cap. 12. *εἰς τὸν λιμένα ἐπιστάτας κατασκευῶσθαι* in *κατασκευῶσθαι*.
Σκήνωμα, tabernaculum ii, 2, 17. domicilium vii, 4, 16. **Σκηναί**, tecta vici, sub quibus milites commorantur iii, 5, 7.
Σκηπτὸς, fulmen iii, 1, 11.
Σκηπτούχος, sceptriger: *sc. dicuntur σκηπτὸς ἐν αὐλῇ τοῦ βασιλέως*, fratris regii, quia sceptrum gestant i, 6, 11: 8, 28. cf ad Cyrop. vii, 3, 17. qui locus propter lectionis varietatem dubitationem habet, *σκηπτούχῳ* ubique pro eunuchis habendi sint, an pro cognatis regis. De utroque genere disputavit Heeren *Ideen* ii. p. 436 et 438. ed. prior.
Σκίμματα, Codices in *σκήμματα* habent v, 9, 4. ubi editi libri *σκιβάσι*.
Σκληρὸς τόπος, locus asper iv, 8, 26.
Σκίλεψ, fudes v, 2, 5.
Σκοπεῖν, in speculis esse v, 1, 9. **Σκοπεῖσθαι**, loci naturam situmque speculari v, 2, 8. 20.
Σκοπεῖς, speculator, in specula constitutus, qui observat quid rerum geratur ii, 2, 15. vi, 11.
Σκιδῶν, allium vii, 1, 37.
Σκοταῖος ἱερχ. venit nocte ingruente ii, 2, 17. cf. iv, 1, 5. 10.
Σκῆτος, *τὸ*, locus obscurus, ubi quis lateat ii, 5, 7.
Σκοδορεῖται, sagittarii Scythas imitantes sagittarum jactu iii, 4, 15. ubi *Σκίδου* τ. dedi.
Σκυτάλον, clava vii, 4, 15.
Σκύττος, coriaceus v, 4, 13.
Σμῆνος, alveare iv, 8, 20.
Σοφῆ, prudens i, 10, 2.
Σοφία, musica peritia i, 2, 8.
Σπασίζεν τὸν ἱερσηδίου, commeat

penuria laborare ii, 2, 12.
Σπᾶνς, penuria vii, 2, 15. *σπ. βίος*, rei familiaris inopia vi, 2, 8.
Σπάρτον ἱστραμῖνον, funis tortus iv, 7, 15.
Σπᾶσθαι, stringere i, 8, 29. *ἱστραμῖνον τὰ ξίφη*, ensibus districtis vii, 4, 16.
Σπῶδον, libare iv, 3, 13. **Σπῶδου**, foedus facere i, 9, 7. iii, 5, 5. 16. iv, 4, 6. *σπ. σπῶδός*, foedus facere iv, 1, 1. *σπῶδου* *ἐν τῷ*, beneficium foederis concedere alicui ii, 3, 7.
Σπῶδός, vide ad iii, 3, 20.
Σπῶδαι, pacta, foedus i, 9, 8. ii, 1, 21. *σπῶδός* *πᾶσι*, *syn. σπῶδον*, libare iv, 3, 14.
Σπουδαιολογεῖσθαι, gravibus de rebus sermonem habere, gravia deliberrare i, 9, 28.
Σπουδῇ, festinatio iv, 1, 17. celeritas, studium i, 8, 4. *σπουδῇ*, illico vi, 5, 14.
Στάδιον ἐπὶ στάδιος, mensura 125. passuum i, 4, 1. 4. ii, 4, 13. iii, 4, 3. vi, 2, 5. *στάδιον ἀγωνίζεσθαι*, in stadio decertare *h. e.* semel decurrere stadii spatium designatum iv, 8, 27.
Σταδμὸς, mansio, castra: *quando exercitus unam noctem aliquo loco pernoctat, aut plures dies commoratur* i, 2, 5: 7, 14: 8, 1. ii, 4, 12. iter inter bina castra i, 5, 5. 7. ii, 2, 12.
Στασιάζειν τινι, diffidere ab al. ii, 5, 28.
Στασιώτης, v. n. vi, 4, 6.
Σταυρός, vallus, palus, *id. qd. στέλεψ* v, 2, 21. *coll. §. 5. vii. 4, 14.*
Σταύρωμα, circumvallatio, agger *scilicet* vallum palis infixis munitum v, 2, 15. 19.
Στίγας, seivum, *διελθόντων, Θῆραν* v, 4, 28. *not.*
Στιγᾶσματα, erant i, 5, 10. ubi dedi *στυγᾶσματα. not.*
Στιγῶν, tectum vii, 4, 12.
Στυβόμενοι ὀδοί, viæ trites i, 9, 13.
Στυλλεσθαι, ornari, indui iii, 2, 7. iter facere v, 10, 13. *κατὰ γῆς*, terrestre iter facere v, 6, 5.
Στινά, loca angusta iv, 5, 1. *στυνώνεις* iii, 4, 19. *not. οὐ τὸ στυνόν* iv, 1, 3. *not. Στυνοχερίαι*, angustiae i, 5, 7.
Στιργυν, diligere *animo* ii, 6, 23.
Στίριον, privatum esse, carere iii, 2, 2.
Στίριον, pectus i, 8, 26.

INDEX GRÆCITATIS,

- Στεῖφος**, constanter, forti animo iii, 1, 22.
- Στίλν**, cippus, pila v, 3, 13.
- Στράβος**, totus herbaceus, strues frondium et foliorum v, 9, 4.
- Στίφος**, vestigia i, 6, 1. vi, 1, 24. vii, 3, 43.
- Στίβιν ἀνδρίμιν τὰ ἱμπερ**, partes corporis anteriores lineis spiralibus notare v, 4, 32.
- Στίφος**, globus, densum agmen, *manibus equitum* i, 8, 13. 26. vi, 5, 26.
- Στλαγγίς**, *h. e. interprete Suida*, *ἐύστρα*, strigilis i, 2, 10. *Hujus usus erat in balneis ad sordes et strigmenta coercitatorum a corpore radenda. Vid. Mercur. de Arte gymnast.* i, 8. p. m. 31.
- Στίλος** iii, 3, 20. *not. cf.* iv, 1, 18.
- Στίλος**, exercitus i, 2, 5. ii, 2, 12. expeditio v. n. ii, 2, 10. iii, 1, 9. 10. *στίλος ποιῆσαι*, iter facere iii, 3, 2. *στίλ. ποιῆσαι πάλιν*, in itinere pergere i, 3, 16.
- Στίμα**, ostium, aditus aedium iv, 5, 25. ostium fluminis v, 10, 1. ostium Ponti vi, 2, 1. vii, 1, 1. primum agmen iii, 4, 42. 43. frons aciei v, 4, 22. *κατὰ τὸ στόμα v. n.* v, 2, 26. *Arrianus Tactic.* ubi explicat *Μῆκος φάλαγγος, τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχαγῶν σύνταγμα, ὃ ὑπὸ μίαι ἰσθμῷ ἀσπάζεται ἀπὸ πλάτης εἰς πλάτος διαστῶν καλῶνται δὲ τοῦτο καὶ πρῶτον καὶ μίανται καὶ πρῶτοι ζυγῶν* et cet.
- Στρατιά**, expeditio iii, 1, 9.
- Στρατιῶν**, expeditionem suscipere ii, 1, 14. *ἐκί σπῆ*, arma capere adv. al. iii, 1, 18. *στρατιῶσαι*, expeditionem suscipere, bellum inferre, arma capere ii, 1, 1 : 3, 20. 25. v, 4, 34 : 6, 24. vii, 1, 29. *στρ. εἰς τ. τ. χώρας*, exercitum ducere in hæc loca i, 9, 14.
- Στρατεύμα**, exercitus i, 2, 18. castra i, 5, 12.
- Στρατηγίῳ**, *c. genit.* ducem esse i, 4, 3. *ἡμῶν* iii, 2, 27. vii, 6, 40. *στρ. τῶν ξ.* præfectura mercenariorum ii, 6, 18. cogere eligere iter illud, in quo jumenta incedere possunt iii, 2, 27. *στρ. πᾶλλον*, honestius suppeditare consilium ii, 2, 13.
- Στρατηγία**, munus imperatoris vii, 1, 41. consilium imperatoris ii, 2, 13.
- Στρατηγῶ**, muneris imperatorii avium esse vii, 1, 33. *not.* Hesychius *στρατηγῶν τὸ ἐπιθῆναι τῷ στρατιῶ*, Suidas rectius *στρατηγίας*, Photii Lexic. MS. *στρατηγῶν* habet.
- Στρατοπονεῖσθαι**, castra ponere ii, 4, 10. castra habere ii, 2, 15. iv, 4, 8. in vicis commorari ii, 2, 17. iv, 5, 11. *στρ. παρὰ τινι*, castra alio cuius sequi i, 3, 7.
- Στρατόειδον**, exercitus i, 10, 18.
- Στρατίς**, torques i, 2, 22 : 8, 29.
- Στρίβιν**, suos convertere iv, 3, 26.
- στραρίντις**, conversi iii, 5, 1.
- Στρουθίς ἢ μυγάλη**, struthiocamelus v. n. i, 5, 2.
- Στραματῶσιμος**, faccus, in quo vestes stragule reconduntur, isque lorica confringitur v, 4, 13.
- Συγνῆς ἄρῶν**, vultu torvus ii, 6, 9. *opp. φαιδρῶν ἐν πρῶτῳ* §. 11.
- Συγγνῆς**, cognatus, *de iis qui eadem civitate sunt donati*, v. n. vii, 2, 31.
- Συγγίγνησθαι τινι**, convenire aliquem ii, 5, 2. vii, 2, 19. *ἀλλήλους*, congregari i, 2, 27. *consuevit de coitu* i, 2, 12. v, 4, 33.
- Συγκάμπτειν τὸ στίλος**, crura inflectere v, 8, 10.
- Συγκασσινεῖσθαι τὸ πῆμα**, v. n. vii, 3, 32.
- Συγκασσινεῖσθαι τινι**, aliquem adjuvare in subigendis aliis ii, 1, 14.
- Συγκιῶσαι**, *εἰς τὸ συγκιῶσαι*, in locum constitutum vi, 1, 4. *κατὰ τὴν σπῆν*, v. n. vii, 2, 7.
- Συγκάμπτειν**, adjuvare in cædendo iv, 8, 8.
- Συγκάμπτειν**, coire propius, se contrahere iii, 4, 19.
- Συγχωρεῖν**, concedere v, 2, 9.
- Συλλαμβάνειν**, comprehendere, in vincula conjicere i, 1, 3 : 6, 4. iii, 1, 2.
- Συλλέγειν**, convocare concionem militum v, 6, 37.
- Συλλογὴν ποιῆσαι**, *syn. ἀσφῶν δόγμα* et *συλλέγειν στρατεύματα*, decus militum habere i, 1, 6.
- Σύλλογος**, conventus v, 6, 22. conventiculum v, 7, 2.
- Συμβάλλισθαι**, intellego *λέγων* iv, 6, 14. *not.* *λέβη*, constituere collem, de colle inter ipsos conveniebat vi, 1, 3. *χρήματὸς τινι*, pecunias conferre alicui i, 1, 9. *ἐπίστος*, hospitium inire vi, 4, 35. *κρηθῶν συμβιβλημένῳ ἴππῳ*, hordeum in usum equorum congestum iii, 4, 31. sed vide annot.
- Σύμβαμι**, *τῶντα συμβαίνοντες* iv, 2,

INDEX GRÆCITATIS.

α. habent Codd. ubi editur συνδιναι.
Συμβῶν ἀλλήλους, inclamare se mutuo, clamore excitare vi, 1, 6.
Συμβολή iv, 2, 1. ex conjectura Mureti.
Συμβολή, congressus *pugnantium* vi, 3, 32.
Συμβουλίσαι, consilium dare ii, 1, 12. vi, 4, 29. τὴν πορείαν, itineris esse auctorem v, 6, 12. συμβουλεύειν τι, consilium petere abs al. v, 6, 2, 1, 10. sine casu i, 7, 2.
Συμβολή ἐρέα, v. π. v, 6, 4.
Συμμεδύν, adfectum esse iv, 5, 27. *not.*
Σύμμαχα, auxilia, commoda, ea quæ adjuvant conatus alicujus ii, 4, 7.
Συμμετέχειν, una participem fieri vii, 8, 17.
Συμμεγνύναι τι, se conjungere cum al. iv, 2, 8. vi, 1, 24.
Σύνπαντα, vñ, universa, omnia in unum collecta iv, 3, 2. τὰ πάντα, omnino i, 5, 9.
Συμπεδύν, confringere iv, 4, 11.
Συμπίπτειν, congruere i, 9, 6.
Συμποιέειν, magister bibendi v, 9, 30.
Συμπαράσταν τινί, adjuvare aliquem i, 1, 8. v, 4, 9 : 5, 23. vii, 4, 13.
Συμπεραδουμέναι, una operam dare vii, 1, 5 : 2, 24.
Συμφέειν τινί τινος, tolerare c. al. egestatem vii, 6, 20.
Σύμφων, ita esse dico, aio v, 8, 8.
ὅτι τῇ δικαίᾳ καὶ καλῇ, iustis et honestis artibus ii, 6, 18. οὐδὲν, Deorum immortalium beneficio iii, 2, 8. 11. v, 8, 19. οὐδὲν τοῖς ἐτοίμοις, amici stolis iv, 5, 33. οὐδὲν intelligitur i, 7, 14. ii, 2, 12.
Συνάγειν, convocare i, 3, 9. coarctare, contrahere i, 5, 10.
Συνάγειν αἰτίας (ἢ τῶν), scelerum societate cum iis initia ii, 6, 27.
Συνεπαράσταν, dedi iv, 4, 10. *not.*
Συνεπείν τινί τι, concedere alicui aliquid vii, 7, 31.
Συνεπαύειν, exaudire v, 4, 31.
Συναλίσκω, congregare vii, 3, 48.
Συναλλάττειν τινος τινος ἀπὸς, cum civibus in gratiam redire i, 2, 1.
Συνεπαράσταν τινος μωδὸν vii, 7, 14. *not.*
Συνάσταν μάχην, pugnam committere i, 5, 15.
Συνάσταν πεινῆσαι, jubeo apud me cenare ii, 5, 27.
Συνεπαράσταν, pacisci iv, 8, 23.

Σύνδου λόχοι, binæ cohortes vi, 3, 2.
Συνεσιγῆσαι, una ingredi iv, 5, 10.
Συνεπιβιβάζειν, adjuvare ut emergant i, 5, 7.
Συνεπιπαράσταν, adjuvare in re comparanda v, 8, 25. *not.*
Συνεπαύειν, comprobare vii, 3, 36.
Συνεπιπαύειν, v. π. vii, 4, 6.
Συνεπιπαύειν, adjuvare quo celatius emergant i, 5, 8.
Συνεπιτρέβειν πάντα, omnia omnino perdere v, 8, 20.
Συνερχῆσαι, convenire deliberandi causa iii, 5, 7.
Συνεπαύειν, de hoc verbo vide dicta ad v, 8, 25.
Συνέχειν, continere ne dilabantur vii, 2, 8.
Συνήδου, collatari, gratulari v, 5, 8. vii, 7, 42.
Σύνθημα, tessera militaris i, 8, 16. vi, 3, 26. vii, 3, 34. de quo convenit inter plures iv, 6, 20.
Συνδύν ἢ ἡ βασις, ἀρχὴ ἰσχυρὰ οὖσα, licebat intelligere Regis imperium esse firmum i, 5, 9.
Συνίσταμι, consensudo iii, 1, 8. v, 9, 23. *συνίσταμαι*, conspirare, societatem inire v, 10, 9. *συνίσταται* ἀδελφοί, conglobati, collecti in unum vii, 3, 47. *συνίσταται* συνεσταλὲς vii, 6, 26. *not.*
Σύνδοξ, congressus, de militantium impetu i, 10, 7.
Συνείδω ἑαυτῷ πάντα ἐξηραμένος αὐτὸν, scio eum a me omnino esse deceptum i, 3, 10.
Συνολοβύειν, conclamare iv, 3, 19. *proprie de mulieribus cum clamore precantibus in saceris. vid. Casaubon. ad Athen. vii. 10.*
Συνεῖν ἀλλήλους, intueri se iv, 1, 11. v, 2, 13.
Συνουσία, colloquium ii, 5, 6.
Συντάττειν, aciem instruere i, 3, 14. dispersos et confusos in ordinem redigere i, 10, 5. *συνταξάμενοι*, instructi vi, 3, 30. pacisci v. π. vii, 1, 35.
Συντίθω, pacisci i, 9, 7. constituere, *verabrend* iv, 2, 1. 2. φίλιας, amicitiam inire ii, 5, 8. *καὶ λαν*, pro trajectu mercedem pacisci v, 1, 12.
Συντομονάτη ὁδὸς, maxime compendiarια via ii, 6, 22.
Συντελέσειν, conviciores i, 9, 31.
Συντελέσειν, confringere iv, 7, 4.
Σύμμαχον et ἑγγύον, consuere iv, 2, 19. v, 2, 3.

INDEX GRÆCITATIS.

ἄν, aper v, 3, 10.
Ἀνακεῖναι, colligere vasa i, 3, 14.
 ii, 1, 2. iii, 4, 36. ubi erat antea *παρεσθαι*.
Ἀναισθηταί, contubernalis v, 7, 15.
Ἀναισθησι, confuere, confringere futuris i, 5, 10.
Ἀναμεινῶνται, conglobari i, 8, 21.
Ἀναπαύειν, una celeritatem adhibere ii, 3, 11.
Ἀναπαύωμαι, una cum copiis suis proficisci i, 4, 3. vii, 3, 14: 4, 20. 21.
Ἀναρτίων i, 10, 6. ubi vitio operum relictum *αναρτίων* veri *αναρτίων* locum occupavit.
Ἀνχρῶν, complures v, 4, 16. *ανχρῶν* *χρῶν* *δουρα*, longo tempore post i, 8, 8. *ανχρῶν*, multum, magno spatio i, 8, 10.
Ἀπαμεινῶνται, victimam mactare iv, 3, 18: 5, 4. vi, 2, 25: 5, 8.
Ἀράγναι, τὰ, exta i, 8, 15. iv, 3, 19. vi, 3, 8. 21. vide in *ισα*.
Ἀραιώδης, in modum sphaeræ v, 4, 12.
Ἀράσσειν, jugulare iv, 5, 16. *σφ. τις ἀράσει*, sanguinem victimæ clypeo excipere ii, 2, 9.
Ἀραδῶν, fundis uti iii, 3, 7. ubi Edd. vet. *ἀραδῶν*.
Ἀραδίαν, funda iii, 3, 18. saxum funda emissum iii, 4, 4. v, 2, 14. vii, 8, 18.
Ἀραδῶν, funditor iii, 3, 6. 16.
Ἀραδῶν *ἰδύα*, ingens rerum penuria i, 10, 18.
Ἀραδῶν, ratis, navigium ex tempore structum ii, 4, 28. i, 5, 10.
Ἀραδῶν *τι*, propemodum vi, 2, 20.
Ἀραδῶν, forma aciei i, 10, 10.
Ἀραδῶν *ξύλα*, findere ligna i, 5, 12. iv, 4, 12.
Ἀραδῶν *πορεία*, tardum iter i, 5, 9.
Ἀραδῶν, segniter, tarde i, 5, 8.
Ἀραδῶν, tarde iii, 4, 27. iv, 1, 16.
Ἀραδῶν, otium est mihi ii, 3, 2.
Ἀραδῶν, se servare ii, 1, 19. saluum redire in patriam iii, 1, 6. saluum discedere vi, 4, 18. *ἰσ. ἀράδῶν*. saluum pervenire ad mare vi, 3, 20. *ἰσ. ἀλλὰ*, incolumem redire in Græciam vi, 2, 8.
ἄν, salvus vii, 6, 32.
Ἀναγίγναι *μισθός*, merces pro reditu salvo v, 6, 31.
Ἀναγίγναι *θύνα*, ob salutem acceptam sacra facere iii, 2, 9. v, 1, 1.
Ἀναγίγναι, corrigere, ad meliorem frugem reducere, in officio continere v, 9, 28. vii, 7, 24.

Ἀναγίγναι, modestia, moderatio i, 9, 3.

T.

Ἀναγίγναι, pro arbitrio institueret ii, 5, 18.
Ἀναγίγναι iv, 1, 28. *γυμνάσιον*.
Ἀνάγναι, ordo i, 2, 18. *ἰσ. τῶν τάξιν*, suo quisque ordine v, 5, 21. *ἰσ. τάξιν* *ἰσ. τάξιν*, sequi ordine servato v, 4, 24. i, 8, 19. *ἰσ. τάξιν* *ἰσ. τάξιν* *ἰσ. τάξιν*, paucos ante se habere qui ordinem servarent i, 7, 19. *ἰσ. τάξιν* *ἰσ. τάξιν*, constitutum esse ordine iv, 3, 29. ratio agminis iii, 4, 19. 48. *τάξιν*, agmina secundum nationes v. n. i, 8, 8. Certus numerus peditum, cohors i, 2, 16. i, 5, 14. iv, 7, 2.
Ἀναγίγναι, factum et insolentiam alicujus frangere ii, 5, 13.
Ἀναγίγναι, deprimere alicujus factum et jactantiam vi, 1, 18.
Ἀναγίγναι, tapetes vii, 3, 18.
Ἀναγίγναι, turbarum motuumque auctorem esse v, 10, 9.
Ἀναγίγναι, tumultus i, 8, 2.
Ἀναγίγναι, sale condire v, 4, 28.
Ἀναγίγναι, locum capere in acie i, 7, 9. *ἰσ. τιν*, a partibus alicujus stare iii, 2, 17. *ἰσ. τιν*, infusum iii, 3, 6. *ἰσ. τιν*, iussus i, 6, 6. *ἰσ. τιν*, 6, 22. v, 4, 16: 8, 5.
Ἀναγίγναι, hoc loco iv, 5, 36. hac iv, 6, 21. hac via et ratione iii, 2, 32. *ἰσ. τιν*—*ἰσ. τιν*, propterea—quod ii, 6, 7.
Ἀναγίγναι, sepulcrum i, 6, 11.
Ἀναγίγναι, fossa cum aggere vi, 3, 3. *ἰσ. τιν*, fossa ducta i, 7, 14. *ἰσ. τιν*, *ἰσ. τιν*, fossa ducta humo egesta v, 2, 5.
Ἀναγίγναι, fortasse v, 2, 17. mox illico iv, 4, 12. *ἰσ. τιν*. ut Cyrop. iii, 3, 66. vi, 5, 13.
Ἀναγίγναι, brevi redire ii, 3, 6. *ἰσ. τιν* *ἰσ. τιν*, quam primum i, 3, 14. *ἰσ. τιν* *ἰσ. τιν* *ἰσ. τιν* iv, 3, 9. *ἰσ. τιν*.
Ἀναγίγναι, absolute pro *ἰσ. τιν*, 9, 5. iii, 2, 16: 4, 24. *ἰσ. τιν* *ἰσ. τιν* iv, 5, 28.
Ἀναγίγναι, quadrage iii, 2, 24.
Ἀναγίγναι, sursum tendere iv, 3, 21.
Ἀναγίγναι, munire vii, 2, 36.
Ἀναγίγναι, castellum i, 4, 4. iii, 4, 10. vii, 3, 19: 5, 8. moenia urbis v, 5, 6. vii, 1, 38. 39: 2, 13.
Ἀναγίγναι *ἰσ. τιν*, conjecturam capere ex aliqua re iv, 2, 4.

INDEX GRÆCITATIS.

Παράδειγμα, indicium, signum iii, 2, 13. *seq. μὲν* i, 9, 29.
Τίλων, solve re vii, 1, 6: 2, 27.
Τίλωνται, vitam finire i, 9, i. ii, 1, 1. *τίλωνται*, tandem iv, 5, 16. vi, 1, 8.
Τίλα, τὰ, ephori, magistratus Spartanorum ii, 6, 4. vii, 1, 34.
Τίλος, tandem i, 10, 13. ii, 3, 26. v, 5, 3.
Τίμαχος, fructum *proprie* *salsamentorum* v, 4, 28.
Τίταρος, vadum palustre vii, 5, 12.
Τιγιδίνον, v. n. iv, 4, 13.
Τιταμαυρία, quadruplum vii, 2, 36: 6, 1.
Τῶχος, vas v, 4, 28. vii, 5, 14.
Τιχιδίον, callide agere vii, 6, 16.
Τιχη πάση καὶ μηχανῇ, summo studio, v. n. vii, 2, 8.
Τίως vii, 7, 55. primum vi, 1, 5. antea vii, 5, 8. 13: 6, 29. participio junctum iv, 2, 12. *pot.* v, 4, 16.
Τῆς, hoc loco vii, 2, 13. *τῇ μὲν*, hæcenus, ex hac parte, ita v, 9, 20.
Τίσις, liquefieri iv, 15.
Τήμερον, hodie i, 9, 25.
Τίαντα ἱερὰν ἴχυν ii, 5, 23. *pot.*
Τιαρωδὴς ἰγγυτάτω, proxime accedens ad tiaræ figuram v, 4, 13. *de figura tiaræ vid. Briffon. de R. Pers.* i. 48. *segg.*
Τίθιναι ἀγῶνα, certamen proponere i, 2, 10. *τίθισθαι* τὰ ὅπλα, armatos consistere i, 6, 4. iv, 2, 16: 3, 17. v, 2, 8. 19. vi, 3, 3. vii, 1, 22. i, 5, 14. *τίθισθαι* τὰ ὅπλα ἀμπαύοντα, sub armis et acie instructa conquirebant i, 10, 15. *τίθ.* τὰ ὅπλα *eis τάξιν*, instructis ordinibus consistere ii, 2, 21. v, 4, 11. *τίθ.* τὰ ὅπλα *in τάξει* ii, 2, 8. *τίθ.* τὰ ὅπλα *κατὰ χάραν* i, 5, 17. *τίθ.* ἀντία τὰ ὅπλα iv, 3, 26. In *Ælliani* v. h. 3, 43. *Κροτωνίδατος γὰρ ἰσχυρία ὅπλα τίθισθαι ἀνίσταται ὅτι αὐτῶν ἰγνόντα*. male ex Codd. mutavit in *ισχυρία* Perizonius, et qui ducem cum secuti sunt. In formula hac interpretanda multifariam errarunt vetustissimi etiam Interpretes Homeri, Thucydidis et aliorum scriptorum. Rectam in viam inducere eos aggressus est primus recentiorum Franc. Vigernus, Gallus, in Commentariis ad Eusebii Præp. Evang. 13. c. 19. p. 68. ed. sec. qui præcepta eadem paulo accuratiora posuit in libro de Gr. Diſt. Idiotismis p. 297—300. Sunt tamen adhuc loca non pauca

scriptorum, in quibus lector attentus adhæreat, quibusque interpretationem illam quadruplicem a viro docto positam nullo modo accommodare liceat. De locis Xenophonteis nunc mihi dispiciendum est; antea tamen veterum Interpretum errorem annotare lubet, qui recentiores nonnunquam transversos etiam egit. Scholiastes quidem Thucydidis triplicem attulit interpretationem dictionis. Primum igitur *τίθισθαι* τὰ ὅπλα libri 4. cap. 44. et libro 8. interpretatur *ἀποτίθισθαι*; sed in libro 2. cap. 2. *τίθισθαι* *eis τὴν ἀγορὰν* τὰ ὅπλα explicaturus adhibet verbum *παρατίθισθαι*, quod est arma induere. Idem libri 2. cap. 2. *τίθισθαι* *παρ' αὐτοῦ* τὰ ὅπλα interpretatur *ὅτι αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ἀγορὰν*, quæ non est diversa a priore (*παρατίθισθαι* τὰ ὅπλα) interpretatio. Hanc eandem secutus est Harpocratio et qui eum exscripsit Suidas, ubi ponit: *τίθισθαι* τὰ ὅπλα *ἐπὶ τοῦ παρατίθισθαι καὶ ἐπὶ τὴν ἀγορὰν*. Δημοσθένους καὶ Ὀμήρου καὶ Διοχάρους. Oratorum quidem loca posuerunt Interpretes; Homericus autem extat Iliadis 2. versu 382.

ὅτι δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δῶνον, ἵνα ἐπὶ
 γαμῶν ἄρσας
 εἰ μὲν τις δόρο ἐπὶ τὸν δῶνον, εἰ δ' ἀποτίθισθαι
 εἰ δὲ τις ἴσχυρι δῶνον ἀποτίθισθαι.

ubi male Scholia Veneta *παρατίθισθαι* interpretantur, paulo rectius Scholiorum brevium auctor *ἐπὶ τὴν ἀγορὰν*, recte Heyne *instruere, mundum et aptum reddere scutum*. Parare se ad pugnam milites hortatur imperator, et similis est locus Xenophontis Hellenicorum 7, 5, 20. *ὅτι παρατήγειν αὐτοῖς παρασκευάζισθαι ὡς μάχης ἱστορίας, παρατίθισθαι μὲν ἱσχυρῶντο οἱ ἰσχυροὶ τὰ πρῶτα πάντες δὲ ἀποτίθισθαι καὶ λόγους καὶ μαχαίρας, καὶ ἱλαροῦντο τὰς ἑσπείδας*. Affinis est sententia loci in Cyri disciplina .vi. 5, 3. ubi Cyrus milites sociorum hortatur, ut in tentoriis cœnam apparatus capiant: τὰ δ' ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτοῖς ἱσχυροὶ (i. e. curate et custodite) καὶ τὰ ὅπλα εἰς τίθισθαι: οἱ γὰρ ἐν ταῖς σκηναῖς οὖσαν φίλον ἡμῖν. ubi Zecunianus Index *expedire arma, in promptu habere* interpretatur. Posterior ratio verior est.

INDEX GRÆCITATIS.

Utile erit meminisse, ὅπλα inter-
dum simpliciter poni pro castris,
ut in Cyrop. vii. 2, 5. ὅς ἴδεν τὰ τῶν
Καλδαίων ὅπλα ἱερμα. ubi tamen
tentoria vertere maluit Muretus.
Rationem significationis ex Gallico
Anabaficos interprete explicare co-
natus sum ad Hellenicorum ii. 4,
6. ubi est : Θύμους δὲ τὰ ὅπλα ἔχον
οἱ εἰς τὴν οὐρανὴν ἐτάδια ἀπὸ τῶν φρου-
ρῶν, ἡσυχίαν ἔχον. ubi statim sequit-
ur : ἐν ταύτῃ ἀναλαμβάνοντες οἱ περὶ
Θρασύβουλον τὰ ὅπλα, δέσμευον προ-
βήσαντες. Ex verbo ἀναλαμβάνοντι ap-
paret arma militum deposita fuisse
antes, et ad impetum faciendum
deinde resumta. ὅπλα τίθενται igitur
cum de quiete et castris mili-
tium ponitur, ita videtur interpre-
tandum, ut cum Gallo supra no-
minato intelligamus simul arma
militum deposita et ordine ante
tentoria in castris collocata. Hinc
περὶ τῶν ὀπλων Anab. ii. 4, 15. ἀντὶ
οὗτοι, ἔκδοον τῶν ὀπλων v. 7, 21.
ἐντὶ καστρά, et ubi deliberant duces
et centuriones congregati, εἰς τὸ
πρὸς τοὺς ὀπλους ἐκταθέντες iii. 1,
33. ut Homerici duces ante castra
et fossam circum castra duciam
deliberant ibi, 10, 201.

Paulo diversa est ratio, cum mi-
lites aliquo profecti subito confi-
sunt in armis, et τίθενται τὰ ὅ-
πλα dicuntur. Ita Anab. i, 5, 13.
Clearchus injuriam passus a Meno-
nis militibus καταφύγει εἰς τὸ ἱερ-
μα τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκεῖθεν παραγγέλλει
τοῖς εἰς τὰ ὅπλα, quem locum ipse
Xenophon omnium optime inter-
pretatur, dum cap. 8. sect. 3. ait :
τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι παραγγέλλων ἐξ-
πλῆξιν καὶ καθίσταναι εἰς τὸν
ἱερμὸν ταῖς ἱστίαις. Menon ipse,
ubi turbas concitari videt, ἰπὶ τὰ
ὅπλα τρέχον dicitur; Proxenus se-
dere turbas volens εἰς τὸ μέσον ἀμ-
φότερον ἔχον ἴδεναι τὰ ὅπλα καὶ
ἰδὺναι τὸν Κλειάρχον μὴ ποιῆν ταῦτα.
Cyrus denique accurrens Clearchum
et Menonem sedat; itaque
προσάγειν ἀμφότερον κατὰ χώρον
ἴδεναι τὰ ὅπλα, i. e. regressus uter-
que ad castra cum in locum, ubi an-
tea posita fuerant, armis depositis
conquisivit. Hinc apparet, Inter-
pretes veteres, qui τίθεναι τὰ ὅπλα
interpretaui sunt ἀνατίθεναι, depo-
nere arma, non omnino a sensu di-
ctionis aberrasse; verum addita
opus erat annotatione, ἀποτίθεις an-

mis castra castra et custodita fuisse
a milite. Sequitur dictio τίθεναι
τὰ ὅπλα ἀντία, quam ex Herodoti
i. cap. 62. posuit Vigerus, ubi est :
ἀπικνύνται ἐπὶ Παλλανίδος Ἀδριατικῆς
ἰσθμὸς καὶ ἀντία ἴδεναι τὰ ὅπλα : quæ
vir doctus interpretatur : castris po-
sitis obfidere cepit. Sed dicitur et-
iam de agmine hostibus opposito et
ad eos converso apud nostrum
Anab. iv. 3, 26. Πρωτόν δὲ ἐπερίψας
πρὸς τοὺς Καρδούχους, ἀντία τὰ ὅπλα
ἴδεναι. ubi satis bene Zeune : aciem
instruxit adversus eos.

Cum milites sumtis armis in or-
dines rediguntur, εἰς ταῖς τὰ ὅπλα
τίθενται dicit Xenophon Anab. ii.
2, 21. ubi terrore panico nocturno
sed vano turbatum exercitum Cle-
archus παραγγέλλει εἰς ταῖς τὰ
ὅπλα τίθενται, ἵππευ ἔχον, ἵππῃ δὲ
μάχη. Similiter v. 4, 11. milites
navibus advecti : οἱ μὲν δὲ ἐκβάντες
εἰς ταῖς ἴδεναι τὰ ὅπλα, ἵ δὲ ἐπὶ
ἵμναι—οἱ δὲ μίμνοντες ἐκταθέντες ἀπὸ
ἀπὸ. Denique ubi in ordines redacti mi-
lites in armis confistunt, ἐν ταῖς
τὰ ὅπλα τίθενται dicuntur, Anab.
ii. 2, 8. καὶ ἀφικνύνται—παρὰ Ἀρ-
αίαν καὶ τὴν ἰσθμὸν στρατιὴν ἀμφὶ μέ-
σῃ τὰς ὕψους καὶ ἐν ταῖς θύραις
τὰ ὅπλα ἐνῆλθον οἱ στρατηγοὶ καὶ
οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλήνων παρὰ Ἀρ-
αίαν. Similiter vii. 1, 22. τίθετε τὰ
ὅπλα ἐν ταῖς ὡς ταχέμεθα. quæ Vi-
gerus vertit : ordine armati consti-
tite. Cui dictioni respondent verba
sect. 24. ἰπὶ ὃ ἱστίαις τὰ ὅπλα
καὶ κατακείμεθηναι, συγκαλὲν Πρω-
τόν τὴν στρατιάν καὶ λίγῃ ταύτῃ.
quæ Vigerus vertit : robustam ordi-
nata acies et quiete constitit. Zeune :
ubi armati sunt omnes, minus
commode. Superest locus Xeno-
phonis in Hellenicis ii. 4, 12. ἐν
ᾧ δὲ προΐμειναι οἱ ἰουάντι, Θρασύβου-
λος τοὺς μιστοὺς αὐτοῦ τίθεναι καλῶς
εἰς ἀσπίδας, καὶ ἀντίς θύμους, τὰ
ἄλλα ὅπλα ἔχον, κατὰ μέσον τοῦ
ἱερμοῦ. Sequitur ibi sect. 19. ἀλλ'
ἰπὶ ἀπὸ τοῦ τὰ ὅπλα, unde cla-
rissime apparet, τίθεναι τὰ ὅπλα
esse interdum simpliciter deponere
arma.

Quod ἀναλαμβάνειν dixit Xeno-
phon, idem ἀνατίθεναι τὰ ὅπλα
alii voluerunt esse. Locus est cla-
rissimus Platonis septimo de Legi-
bus p. 373. ed. Bipont. ubi mul-
tiple genus in armis exercendum
esse præcipit : γυμνασμός δὲ ταχέμενος

INDEX GRÆCITATIS.

na) valuerit na) Sierus na) haurierus
 exilari haurierus, ubi Ficinī verio-
 nem: mulieres autem castra movere,
 ordines frueri et arma sumere atque
 depone, merito taxavit Vigerus ad
 Kusebium l. c. ipse vero Sien in-
 terpretatur cum armato militi com-
 pferendum est, nec invadendus sed ca-
 peandus hostis, militari tamen or-
 dine studioso diligenterque servato.

Denique *ἔκωλίζην* dicitur imperator, qui milites armatos castris educit ad praelium, et recte Helychius *ἔκωλίσας* interpretatur *ἐκλίσσας* καὶ *καλύπας*. Ita est in Cyrop. iii, 3, 11. *ἔκωλίσας τὴν στρατίαν καὶ πανταυτὰ κάλυψας*. Cf. iv, 5, 22. vii, 4, 16. Zeunianus Index satis bene *jubeo arma capere* vertit; sed educit & castris adjungenda erat. Hinc male idem *ἔκωλίζεσθαι* vertit *arma capere, inducere*: multo vero ineptius in τῇ *ἔκωλίσας* Anab. i, 7, 10. *καὶ arma expediunt, καὶ exercitus armatur*. quod addita doceat *ἀφ' ὧν τὴν ἑστῆσαν τὴν ἑλλήνων*. Milites enim dura armantur, non recensentur; *ἔκωλίζεσθαι καὶ καθίστασθαι* *eis qui laqueo τῶν* jungit Anab. i, 8, 3. In loco Cyrop. i, 4, 28. *ἔκωλίσας* *ἔκωλίσσεσθαι* Codex Gudianus in simplex *ἐκλίσσεσθαι* mutat. Contra recte habet quod statim sequitur: *οὕτω δὲ ἔκωλίσσόμενος προσέλασι τῇ στρατῷ*. Sed etiam in priore loco nativam obtinet notionem verbum, et pessime Zeunianus Index *ἐκωλίσας* interpretatur *arma inducere*. Græce hoc ipsum eodem in loco Xenophon dixerat *πρόσκειν τῷ στρατῷ ἑαυτὸν*. Itaque verba *οὕτως ἐκωλίσμενος αὐτοῖς (τοῖς ἑλλήσι) ἐκωλίσσεσθαι* significant: *tam cupiebat cum istis armis in praelium eire!* Ita paulo post effo *προσέλασι τῇ στρατῷ, ἀδελφεῖς ἐσὶ ἐγὼ*, intellecta præpositione aliqua *est* vel *ἐστί*. Ita est in Euripidis Herc. Fur. v. 466. de spolio leonino Herculis; *ἦτοι αὐτοῖς ἔκωλίσσεν*, i. e. quocum ipse in pugnam prodire solebat. Item in Iphig. Taur. versu 302. *πῶς εἴη—ἔκωλίσσεν*. Rectius igitur in Xenophonticæ Anabasos loco verbum Brædæus interpretatur *accingi ad praelium*, alibi *in prociuum eire, ad arma currere*. Vulgo pessime cum H. Stephano *armis se induere, armare* se vertunt.

3, 10.

[Inc.]

Τὴν αὖς λύας, argentum quod ex
vendita praeda rediit vii, 5, 2.

Típus, carus, in pretio i, 2, 27.

Timorēdus *timēdus*, ulcisci aliquem
ob al. poenas sumere de aliquo ob
vii, 1, 25: 4, 23. *timorēdus* *timē-*
dus, supplicii genere sublatus est
ii, 6, 20.

Ti, quique, *pro* *λατος* v, 7, 31. *augel vim* : *αυγος* *α*, *τι*, quicquid ii, 2, 2. *ωσεν* *τι* *ναιος*, quantus tandem saltus vi, 3, 20. *α* *τι* *οριον*, quicquid cibi erat i, 10, 18. *τις* intelligitur iii, 5, 16. vii, 4, 5.

Τλήμων, miser iii, 1, 29.

Τετρακοῦν, quapropter i, 9, 18.

Τοῖς, μὴ τοῖς μὴδ' ἰσθαι, imo ne quidem, nedum vii, 6, 19.

Ἰαῦτος, v. n. iii, 1, 30.

Ταξιόν, sagitta confodere i, 8, 20.

Τέλειον, fagitta iii, 4, 4. 17. iv, 2;
28:

Težina, ars sagittas mittendi i, 9, 5.

Torridi, tanti, tam exigui numero ii;
4. 4.

Tarsūter, tantillum, hoc unum, non
nisi hæc pauca i, 3, 15. hætenus
v, 8; 8. ~~*tarsūter*~~—*iter*, ita—quod
iii, 1, 45:

Τότε, hoc tempore, opp. τὸ ἀρχαῖον ἰ,
1, 6. τὸν μὲν—τὸν δὲ, τὸν—τὸν
v, 9, 9.

Τοῦμπαλιν ὑποστρέφειν, reverti vī, 4;
38. εἰς τοῦμπαλιν ἀπίσκειν, redire i,
4, 15. φεύγειν εἰς τοῦμπαλιν, recur-
rere iv, 3, 21. εἰς τοῦμπαλιν ἡ π. π.
iii, 5, 13. τοῦμπαλιν, e contrario
v, 7, 6.

Τραγύματα, Bellaria v, 3, 9. cf. ii, 3;
15.

Τραπέζιαι, κατὰ τοὺς ξινούς τιθίνται,
diverse a τραπεῖαι vii, 3, 22. 23.
Pollux: τραπέζης δ' ἐκάλουν πρὶ τῇ
στοίᾳ τὰ ἐν αὐτῇ τιθίμενα, —
ἄλλοτρεῖαν τραπέζαν ἀποβλίπνυν, ad
alienam mentem respicere, λ. ε.
victum ab alio exspectare vii, 2,
33.

Τραχὺς φωνῇ; voce asper ii, 6, γ.

Tráin, metu fugere i, 9, 6.

Τρίτωνος εἰς φυγὴν, in fugam conver-
tere i, 8, 24, ερ. τινος εἰς γνάμην,
animum alicujus flectere iii, 1, 41.

ῥῆσις *du*, in fugam se dare v, 4, 23. 24. vi, 1, 5. se vertere, viam capere iii, 5, 13. *τε*. *φυγή*, fugam dilabi iv, 8, 19. *τε*. *ἰσὶν* *τινα*, animum adicere ad aliquem *se ducem* *creandum* v, 9, 19. *ῥῆσις* *du*, averti iv, 5, 30. in fugam dare aliquem v, 4, 26. vi, 1, 5: 3, 26.

INDEX GRÆCITATIS.

ejicere v, 9, 13. ὁδὸς τιτραμμένη, via quæ vergit iii, 5, 15.
 Τριαντήρατος, navis triginta remorum v, 1, 16. vii, 2, 8.
 Τριβή, longior usus v, 6, 15.
 Τριετής, qui triremi vehitur vi, 4, 7.
 Τρίσημος, ternum cubitorum iv, 2, 28.
 Τριτάτους ἡμεῖς, libentissime faceret iii, 2, 24.
 Τριτάτος, tertio die v, 3, 2. τὸ τρίτον, tertium, καὶ τρίτην μάχην i, 6, 8.
 Τριχῆ, trifariam iv, 8, 15. v, 10, 16.
 Τρίχινος χιτῶν, e pilis ac fetis animalium contexta tunica iv, 8, 3.
 Τρίχινος ἕρπης, v. n. vii, 3, 23.
 Τρόπαιον iv, 6, 27.
 Τρόπη, strages proelio facta iv, 8, 21.
 Τρόπος, via, modus ii, 5, 20. mores, vitæ ratio i, 9, 22.
 Τροχάειν, celeriter currere vii, 3, 46.
 Τρυφήν, perforare, τὰ ὅσα τρυφήμιν iii, 1, 31. *not.*
 Τρωπὰ ὄραϊν v, 3, 12. *not.*
 Τρωπός, vulneribus obnoxius iii, 1, 23.
 Τυγχάνειν τινός vi, 4, 32, et παρὰ τινος v, 9, 26. impetrare ab aliquo, *cf.* *not.* i, 4, 15. τυγχάνω ἔχων, forte habeo i, 10, 3. ii, 2, 20. ἔτι χι θυόμινος, forte sacrificabat ii, 1, 9. θεοῦ ἐτυγχάνειν, loco quem quisque casu occuparat iii, 1, 3. v, 4, 34. ὡς ἐτυγχάνειν ἱκανοί, quem quisque nactus est loco ii, 2, 17. τυγχάνειν, attingere, non aberrare a scopo iii, 2, 19. τυγχ. σιλευτῆς, exstingui, de morte violenta ii, 6, 29. τυγχ. τῶν δικαίων, jus suum obtinere vii, 1, 30.
 Τυρῆς, caesus ii, 4, 28. τυροὶ dedi.
 Τύρρις, turris iv, 4, 2. v, 2, 5. et 15. vii, 2, 21: 8, 12. 13. ibidem est τυρρός.
 Τυχὸν, fortasse v, 9, 20.

T.

*Τβοίξιν, ex petulantia aliquem injuria contumeliosa afficere iii, 1, 29. v, 8, 1. 3. 22. ὕβρις διὰ τινα, foedissime aliquem tractare vi, 2, 2. ὑβριζόμενος ἀπαθνήσκου, foedissimo mortis genere perit iii, 1, 13.
 *Τβρις, injuria, cum contumelia alterius conjuncta, quæ ex insolentia, petulantia, etiam ex ebrietate in-

terdam, infertur v, 8, 19. iii, 1, 21. v, 5, 16.
 *Τβρισητός, ex petulantia injarius v, 8, 3. 22.
 *Τγρίτης, agilitas et mollities v, 8, 15.
 *Τδωρ ἰξ οὐρανό, pluvia, aquæ celestes iv, 2, 2.
 *Τλῆ, frutices i, 5, 1. frondes,amenta iii, 5, 10.
 *Τπάγειν, προάγειν iii, 4, 48. iv, 2, 16. præcedere: ὑπάγεσθαι, suggerendo impellere ii, 1, 18. *not.* ducere, eludere moras necando ii, 4, 3.
 *Τπαίθριος, sub dio v, 5, 21. vii, 6, 24.
 *Τπαίσιόν ἐστιν, crimini verti potest iii, 1, 5.
 *Τπακούειν, c. *gen.* audire, morem gerere iv, 1, 9.
 *Τπαντή, obviam ire iv, 3, 34. ὑπαντιάζειν, occurrere vi, 3, 27.
 *Τπαρέχειν, præsto esse alicui, non deesse favere i, 1, 4. ii, 2, 11. v, 6, 23. ὑπάρχει ὁμῶς ἢ ἑκὼς πάλιν iii, 1, 27. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, pro præfenti copia vi, 2, 9. ὑπαρχόντων τινῶν ἡμῖν εἰς φιλίαν, cum nobis ejusmodi causæ amicitiam colendi adsint ii, 5, 24. ὑπάρχω παρὰ τὸ πᾶν, auctor sum injuriæ v, 5, 9. ὑπάρχω ἐν πᾶσι, beneficiis provooco ii, 3, 23.
 *Τπαρχος, satrapa, qui provincie quidem præest, sed tamen regis imperio subest iv, 4, 4. *not.* *cf.* i, 2, 20. i, 8, 5.
 *Τπαρτιστής, protector, armiger, qui clypeo corpus ducis regit iv, 2, 21.
 *Τπίκειν, cedere, se dedere vii, 7, 31.
 *Τπιλάμειν, adequitare i, 8, 15.
 *Τπίε, propter i, 7, 3. vii, 6, 34. supra iii, 4, 29. ὑπὲρ τῆς πόλεως ἦν, vico imminabat collis i, 10, 11. ὑπὲρ τῆς θούλῃς, collis viæ imminens iv, 2, 10. ὑπὲρ Σεύθου, verbis Scuthæ vii, 7, 3. ὑπὲρ τινος ἀπαθ. pro aliquo mori vii, 4, 9. ὑπὲρ ἱκανίτου, ad utrumque tegendum i, 8, 27. ὑπὲρ Κίρου μάχ. ad Cyrum regendum pugnare i, 9, 31. ὑπὲρ διζῶν v. n. iv, 8, 2.
 *Τπιεβάλλειν, superare *id.* qd. ὑπερβαίνει iv, 4, 20. vii, 1, 17. transire, transcendere iv, 6, 8. ἐν τῷ vii, 5, 1.
 *Τπιεβαλὼν τοῦ βίου, cacumen montis iii, 5, 18. iv, 4, 18: 6, 24. traje-

INDEX GRÆCITATIS.

- ἄνθ' : ut in τῇ διαγραφῇ τῶν ἑρῶν,
 in superandis montibus i, 2, 25.
 διαγραφῇ eis τὸ πιδίον, iuga mon-
 tium, per quæ transeundum erat in
 planitiem iv, 6, 6.
 Ὑπερίχυν χαρίων, locus superior iii,
 4, 37. v, 7, 31. *not.*
 Ὑπερίχυνθαι εἰς π. τοῦ Τίγρε. ultra
 fontes Tigridis progredi iv, 4, 3.
 Ὑπερίχυν, supra aquam exstare iii,
 5, 7.
 Ὑπερήμιον ἵναί τινος, dimidio supe-
 rare aliquem v, 10, 10.
 Ὑπερθεῖν, desuper i, 4, 4.
 Ὑπερεκδιδῆναι ἐπὶ τῶν ἄκρων, sedere
 in montibus et observare, ut aggre-
 dianitur v, 2, 1. ὑπερ. τινος, immi-
 nere alicui v, 1, 9.
 Ὑπερέρια, ἄ, loca extra Articæ fines
 vii, 1, 27.
 Ὑπερὺνυλος, altissimus iii, 5, 7.
 Ὑπέρχονθαι, procedere v, 2, 30.
 Ὑπέρχονθαι βουλεύσασθαι ii, 3, 20. *not.*
cf. i, 2, 2.
 Ὑπέρχονθαι δῶναι τινι, pœnas dare alicui.
 v, 8, 18.
 Ὑπὲρ τινος, imperio alicujus sub-
 jedi v, 5, 1.
 Ὑπερεῖν, navasse operam suam ii,
 5, 14. ὑπερ. εἰς τιν, aliquam ope-
 ram dare alicui vii, 7, 46. ὑπερε-
 εῖν, suppeditare iii, 5, 8.
 Ὑπερεῖν, administer, qui operam
 suam navat i, 9, 18. ii, 1, 9.
 Ὑπὲρ 1) c. *gen.* ὑπὸ λαμῶν, fame ii, 2,
 11. ὑπὸ μαστίγων iii, 4, 25. *not.*
 2) c. *dat.* sub i, 2, 8. iii, 4, 24.
 ὑπὸ τινι γίγν. sub alicujus ditionem
 venire v, 10, 2. 3) c. *acc.* ὑπὸ τῶν
 λόφων, sub collē, ad radices collis
 i, 10, 14.
 Ὑποδιδασκαλεῖν τινος, qui inferiores sunt
 conditione ac fortuna i, 9, 5.
 Ὑποδιδάσκων v, 7, 12. *not.*
 Ὑποδιδ. ὑποδιδάμην, calceati, qui sub-
 ligatos habent pedes iv, 5, 14.
 Ὑποζύγιον, jumentum, quod sarcinas
 vel portat vel vehit i, 3, 1 : 5, 5.
 ii, 1, 6.
 Ὑποκαταβαίνειν, paulum descendere
 vii, 4, 11.
 Ὑποκρυπταίνεσθαι, de iis, qui divitias
 suas occultant i, 9, 19. ubi Codd.
 ἀκρυπ. dant, quod præfero.
 Ὑποκύψαντα iv, 5, 32. ubi erat κύ-
 ψαντα. Hermogenes ἐπικύψαντα
 legisse scriptum videtur.
 Ὑπολαμβάνειν τοὺς φθύνοντας i, 1, 7.
 ubi Suidas in verbo ὑπολαμβάνειν pes-
 sime interpretatur ὑποσχεῖται : ex-
 cipere dicentem ii, 1, 15. iii, 1,

31. ὑπολ. μεταξὺ, interpellare al-
 cujus sermonem iii, 1, 27.
 Ὑπολείπεσθαι, resistere, non progredi
 v, 8, 16. a tēro relinqui iv, 5, 15.
 τινος, post aliquem esse, abesse ab
 al. v, 4, 22.
 Ὑπολοχαγοί, secundi λοχαγοί v, 2,
 13. videntur esse qui alias dicuntur
 πινθηκοστῆρες, qui dimidia centuria
 præfunt.
 Ὑπολύειν, solvere calcæamenta iv,
 5, 13. *not.*
 Ὑπομαλακίζεσθαι, paulo timidior ac
 lenior ii, 1, 14.
 Ὑπομένειν, subsistere vi, 3, 26. iv, 3,
 15.
 Ὑπόμνημα, commōnecatio i, 6, 3.
 Ὑποσμίπτειν, allegare, subornatum
 mittere ii, 4, 22.
 Ὑπόσμιπτος iii, 3, 4. *not.* ubi erat
 ὑποσπτος.
 Ὑποσπιν, largius bibere, subbibere
 vii, 3, 29.
 Ὑποσπιν, suspicari ii, 3, 13.
 Ὑποσπτος, suspectæ fidei iii, 3, 4. ubi
 ὑπόσπματος dedi.
 Ὑποστρατηγεῖν, secundum στρατηγὸς
 esse v, 6, 36.
 Ὑποστρατηγός, v. n. iii, 1, 32.
 Ὑποστρέφειν, v. n. ii, 1, 18.
 Ὑποστροφὴν τῇ ἀποστήγνυσθαι, quod
 causam præbet v, 8, 15.
 Ὑποθαίνει (sc. ἐκτοσθ) ἡμίρα; illuce-
 scit iii, 2, 1. iv, 2, 7.
 Ὑποθιδέσθαι, parcere iv, 1, 8.
 Ὑποχίρειν γίγνεσθαι τοῖς πολ. in hō-
 stium potestatem venire iii, 2, 3.
 Ὑποχον τῇ θιῷ, quod in dei est po-
 testate et arbitrio ii, 5, 7. cum ge-
 nitivo Æschyli Persæ 25. βασιλῆος
 ὑποχοι μεγάλου.
 Ὑποχωρεῖν, cedere i, 4, 18. retro ce-
 dere i, 7, 17. procedere, antece-
 dere iv, 5, 20.
 Ὑποψία, suspicio ii, 4, 10.
 Ὑποψία (τῇ) ii, 2, 18. et eis τῇ
 ὑποψίαις ii, 3, 25. postredie.
 Ὑποψίαν τῇς μάχης ἡμίρας πέντε,
 quinque diebus serius post pugnam
 advenire; quinto die demum, post-
 quam pugnatum erat, venire i, 7,
 12.
 Ὑποτρέχειν, lentius agere vi, 1, 18.
 Ὑποτρέφειν μάλα, perquam demisse
 vii, 7, 16.
 Ὑποτρέφειν, ducere vi, 3, 25. præire,
 agmen ducere iv, 1, 7. *not.*
 Ὑποτρέφειν, cedere, non urgere v, 4,
 26. remissis esse animis iii, 2, 3.
 concedere iii, 5, 5.
 Ὑποτρέφειν, se submittere, animum
 2

INDEX GRÆCITATIS.

despondere iii, 1, 17. *ὀπισθοσπῆσαι αὐτοῖς*, resistere ipsis iii, 2, 11. *ὀπισθοσπῆσαι*, cum substitissent iv, 1, 14. *ὀπισθοσπῆσαι τὴν ἀρχὴν*, suscipere imperium v, 9, 19. 31. *ὀπισθοσπῆσαι*, qui in se recipit, se offert iv, 1, 26. *ὀφείλωσθαι*, se offerre iv, 1, 27. *Ὀφρῆξ*, suspectum habere ii, 4, 10.

Φ.

Φάγειν κυρίων, de favis comedere iv, 8, 20.

Φαίνω, ostendere iv, 3, 13. *φαίνεσθαι*, se ostendere, in conspectum prodire ii, 1, 2. v, 7, 24. conspici, apparere i, 6, 1 : 9, 15. ii, 2, 15 : 5, 1. iv, 3, 27. esse i, 3, 19. *ἐκ βασιλείας ἰδιώτην φαίνεσθαι* vii, 7, 29. i. e. γινώσθαι vii, 5, 16. *ἀρχαλίας ἰφαίνοντο*, ubi erat ἰγνόντες : *στεινωχρίας καὶ πηλοῦ φανέντες*, angustiis lutoque objectis i, 5, 7.

Φάλαγγξ, acies instructa i, 2, 17 : 8, 17 : 10, 10. ii, 3, 3. quæ acies ? iv, 8, 9. ubi 10. est *τάσσει εἰς φάλαγγα* : vi, 3, 25. *ἐπὶ φάλαγγος ἰσηγύτο. ποί.*

Φανερὸς ἢ πυκνός, manifeste conabatur i, 9, 11. *φανερὸς γίγνεται ἰππευομένων*, aperte insidior i, 6, 8. *φανερὰ ὁδὸς*, via quæ effret in conspectu iv, 1, 23. *φανερὸς πλουτοῦντες*, qui divitias suas non diffimulant i, 9, 19.

Φάρμακον πῖον πυρετῶν, sumto medicamento cum febre laboraret vi, 2, 11.

Φαρμακοποιία, medicamenti potio iv, 8, 21.

Φαῦλον (οὐ) πρᾶγμα, res haud contemnenda vi, 4, 11.

Φερεῖν, ferre, ducere, *de via* iii, 5, 15. auferre, *de prædatoribus* iv, 1, 8. *φίε. καὶ ἔγιν*, prædari, populari ii, 6, 5. *φίευν τιμὴν*, honorem afferre ii, 1, 17. *φίε. μισθὸν*, stipendium accipere i, 3, 21. *φίεω χαλεπῶς ταῖς παρῶσι περ.* status rerum, qui nunc est, me male habet i, 3, 3.

Φεύγειν, exulem esse i, 9, 9. v, 3, 7. vii, 1, 33. *πεφυγὼς*, fuga clapsus iv, 2, 17.

Φημί, puto, *ἔφασαν ἁλίσκωσθαι. ποί.* v, 2, 31. statuo, censeo vi, 4, 16. *ἔφασαν*, tumor erat ii, 1, 14.

Φθάσει καταλαμβάνων σὺν. προκαταλαμβάνων, occupo i, 3, 14. *φθάσει*

λαβὼν, prior potior v, 6, 9. *φθάσει* *πρὶν τοῖς πάλ. καταλαβὼν*, prius quam hostes, occupant iv, 1, 4. *φθάσειεν* *ἐπὶ τῷ ἔ. γινόμενοι τοῖς σελήμιους*, citius, quam hostes, perveniunt in cacumen iii, 4, 49. *φθάσει ἡμέρα γινώσκῃ αὐτὸν πορευόμενον*, prius illuxit, quam eo perveniret v, 7, 16. *φθάσει βουλόμενος πρὶν παθεῖν*, ut caverent, ne injuria afficerentur ii, 5, 5. iii, 4, 20. *φθάσει βουλόμενος πρῶτος* : *φθάσει*, promissum ac celeriter peragere v, 9, 18.

Φθίγγεσθαι, clangere, *de aquila* v, 9, 23. *canere, de tubæ sono* iv, 2, 7. v, 2, 14. vi, 3, 27. *conclamare, de militibus in prælium evocatis* i, 8, 18. iv, 5, 18. *mustitare, de rem in vulgus preferentibus* vi, 4, 28.

Φθίρειν, vastare iv, 7, 20.

Φίλιος, amicus i, 6, 3. *φίλοι*, sui i, 8, 14. *φιλία χώρα*, terra pacata, ager amicorum i, 3, 14. *πρὸς φίλον* i, 3, 19. *ποί. ii, 3, 26. 27. iv, 1, 8. ἢ φίλα id. vii, 3, 13. φίλος Κορύλλα*, amicitia erga Coryllam v, 6, 11.

Φιλοπρῆος, venandi studiosus i, 9, 6.

Φιλοπρεπὴν ἐκ τοῦ ἄλλου, lucrum capere ex rebus injustis i, 9, 16.

Φιλοκίνδυνος, ad pericula subeunda promptus ii, 6, 7.

Φιλομαθῆς, discendi cupidus i, 9, 5.

Φιλοτιμία, æmulation, studium alios superandi virtute et certamine iv, 8, 27.

Φιλοπόλεμος, belli studiosus ii, 6, 1.

Φιλοστρατιώτης, dux militum amans vii, 6, 4. 39.

Φιλοτιμώσθαι, æmulatione duci i, 4, 7.

Φιλοφρονέσθαι ἀλλήλους, se invicem benigne excipere iv, 5, 34. *φιλοφρονέμενος*, ut benevolentiam suam declararet iv, 5, 29. 32.

Φλογεῖν, nugari iii, 1, 26. *φλογεῖαι*, nugæ i, 3, 18.

Φοβεῖν, terrere iv, 5, 17. *ἐν φόβῳ σὺν τ. i. τιμωρεῖται*, metus ne punirentur ab illo ii, 6, 14.

Φοβεῖται ἔσαν, sequente *μηδὲ ποσειδων*, metum incutiebat Xenophonti v, 7, 2.

Φόβος τινὲς, metus in quo quis est ; *sed ἐκ τινος εἰς τινα*, quem quis alteri incutit i, 2, 18. *φοβὸν προσεγεμῶν*, rebus ad terrendum adhibitis iv, 1, 23.

Φονικιστής, σ. η. i, 2, 20.

Φονικὸς χιτῶνας i, 2, 16. *ποί.*

Φοινὴ, palma arbor ii, 3, 10.

INDEX GRÆCITATIS.

Φερίζειν, monere ii, 3, 3. indicare iv, 5, 29-34.
 Φρίαζ, τὸ μὴ στίμα ἀντιφρίατος iv, 5, 25.
 Φροῖν πλῆν vi, 1, 18. φρ. μέγα ἐπὶ τινι, aliqua re inflari iii, 1, 27. φρ. τὰ πρὸς τινι, a partibus alicujus flare vii, 7, 30.
 Φρόνημα, animus interritus, confidentia iii, 1, 22. φρ. πάτρων, animi magnitudo majoribus vestris digna iii, 2, 16.
 Φρόνιμος ἐγίνετο i, 10, 7. ποτ.
 Φροῖνίζον, sollicitum esse ii, 3, 25.
 Φρούραρχος, militum præfidiariorum præfectus i, 1, 6.
 Φρούριον. εἰς φρούρια, ad locorum præfidia i, 4, 15.
 Φρύγαντα, farmenta iv, 3, 11.
 Φυγὰς, exul i, 2, 9.
 Φυλακὴ, præsidium i, 4, 4. ii, 4, 17. φυλακαί, excubiae iii, 1, 40. φυλακὰς ποιεῖσθαι, excubias constituere vi, 1, 21. φυλ. φυλάττειν, excubias agere ii, 6, 10. φυλακὴ, cautio vii, 6, 22.
 Φυλάττειν τινὰ, observare aliquem, adoriendi causa iv, 6, 11. φυλάττειν τὴν ἰσθμὸν, præsidio tenere aditum i, 2, 21. φυλάττεσθαι, cavere i, 6, 9. ii, 2, 16. vii, 3, 35. curare se custodiendum vi, 2, 27. vii, 2, 21.
 Φυσᾶν, inflare iii, 5, 9.
 Φωνή, lingua, sermo iv, 8, 4.

X.

Χαλκωπίον, ægre ferre i, 5, 11. v, 5, 24.
 Χαλκὸς, durus, cujus mores aliis sunt molesti ii, 6, 9. 12. χαλ. ἰχθύς, gravis inimicus i, 3, 12. χαλ. κύων, ferox canis v, 8, 24. χαλκὸς τοῦ ἀνθρώπου, vis ac sævitia status iv, 5, 4. χαλ. difficilis factu v, 6, 10. χαλ. χυρίον, locus captu difficilis iv, 8, 2. v, 1, 17. χαλκὸς μὴ τὰ παρόντα, tempora, in quæ nunc incidimus, sunt plena periculorum iii, 2, 2. Χαλκὸς πάντων, maxima cum difficultate iii, 3, 13. χαλκὸς ἔχων πρὸς τ. succensere alicui vii, 5, 16.
 Χαλκῶν, frenare iii, 4, 35.
 Χαλκώματα, vasa ænea iv, 1, 8.
 Χαράδρα, alveus vallis iii, 4, 1. 5. iv, 2, 3. v, 2, 3. 4. v, 3, 5.
 Χαράκιον, vallum, septum v, 2, 26.

Χαρίν ἐνδύμεμα, lepide inventum iii, 5, 12. ποτ.
 Χαρίζομαι, gratificari ii, 3, 19. χαρ. τῷ θανάτῳ, iræ obsequi vii, 1, 25.
 Χάριν ἰδῆναι, gratiam habere, ἀπίστο, sed ἀποδιδῆναι, gratiam referre, re i, 4, 15.
 Χυμὼν, tempestas, procella iv, 1, 15. v, 8, 3. 20. frigus i, 7, 6. v, 8, 14.
 Χίρ. εἰς χυρὰς ἵναι, manus conferere iv, 7, 15. accedere ad aliquem, convenire i, 2, 26. εἰς χυρὰς διέσθαι, hostium impetum cominus sustinere, ita ut manus conferant iv, 3, 31.
 Χυρὸν ἵσταν αὐτῷ πρὸς αὐτῷ vii, 6, 4. et 39. ποτ.
 Χυροπλήθης λίθος, lapis magnus, qui manum implet iii, 3, 17.
 Χυροποίητος ὁδὸς, via munita iv, 3, 5.
 Χυροῦσθαι, in suam potestatem redigere vii, 3, 11.
 Χηλὴ τοῦ τυχούτος, v. n. vii, 1, 17. τὰ τυχῶν ἀντιβάλλοντο καὶ τὴν ἱστορίαν χηλὴν Claudius in historia Phœnicia ap. Steph. Byz. v. Δύρος.
 Χιλὰς, pabulum i, 5, 7. 6, 1. 9. 27. iv, 5, 25. χιλὰς ἔπος, fœnum iv, 5, 33.
 Χιλοῦν, in pascua mittere, pascere vii, 2, 21.
 Χιτὼν περὶ τοῖς μηρῶς, braccæ vii, 4, 4.
 Χλαμὺς, pænula vii, 4, 4.
 Χάινξ, v. n. i, 5, 6.
 Χαίρειν, tripudiare v, 4, 17.
 Χόρτον, gramen, pabulum jumentorum i, 5, 5. χ. πῶφος, fœnum i, 5, 10.
 Χρῆναι, velle i, 3, 20. 8, 22. ii, 5, 2. iii, 4, 41. iv, 8, 5. v, 5, 2. 7, 17.
 Χρήματα, pecuniæ i, 2, 27. vii, 1, 27. χρήματα τοῖς μισθοφόροις v. n. v, 6, 35. χρήματα intelligitur iii, 2, 21.
 Χρηματιστικὸς οἶκος, augurium quo questus portenditur v, 9, 23.
 Χρῆσθαι ἐνὶ τι, alicujus opera uti in aliqua re iii, 1, 40. χρῆσθαι ἐνὶ ὧς ἀνάδρα, aliquem tractare ut hominem imbecillum et effeminatum ii, 6, 25.
 Χρίσθαι, se inungere iv, 4, 13.
 Χρίσμα, oleum iv, 4, 13. quo perficitur et ungitur corpus, diversum a μύρῳ. ποτ.
 Χρυσίον, aurum de numis aureis i, 1, 9.

INDEX GRÆCITATIS.

Χρυσός, propriè aureus, ex auro, sed v, 3, 12. videtur esse *ἐπιχρυσός*, inauratus, *vid. not.*

Χρυσόχαλκος, frenis aureis ornatus i, 2, 27.

Χώρα, locus quem quisque obtinet in ordine s. acie iv, 8, 15. *κατὰ χώραν ἀπαιῖναι*, in eundem ordinem redire vi, 4, 11. *ἐν τῇς χώρας*, c. statione pro castris iii, 4, 33. *ἐν ἀνδρ. χώρας εἶναι*, servorum numero et loco esse v, 6, 13. *ἐν οὐδαμῇ χώρῃ εἶναι*, nullo loco et numero esse, sine ulla auctoritate et imperio v, 7, 28. *χώρας*, agri iv, 8, 22. sed ibi *κῶμαι* dedi, quæ vocabula in libris scriptis Xen. sæpe permutata reperiuntur. *χώρας intelligitur* iv, 8, 6.

Χωρεῖν, capere, *de mensuris* i, 5, 6. penetrare, *de telis* iv, 2, 29. iter facere ii, 4, 10. accedere, sc. conferre i, 10, 13. contendere iv, 7, 11.

Χωρίζω, collocare, locum assignare vi, 3, 11.

Χωρίον, ager, prædium v, 5, 11. locus iv, 2, 1: 7, 3. vi, 2, 3. *χωρεῖν*, locus munitus i, 2, 24. *χωρίον*, urbs v, 4, 30.

Χωρίς, seorsum, sine aliis vi, 4, 2. c. *gen.* sine i, 4, 13.

Χῶρος, fundus v, 3, 13. *κατὰ τοὺς χώρους*, passim per agros vii, 2, 3.

Ψ.

Ψάλλον, armilla i, 2, 27: 5, 8: 8, 29.

Ψευδίζων *πυκνίζων*, insidias simulare v, 2, 28.

Ψευδίζων, fidem datam fallere vii, 6, 15. *πρὸς τινα*, fallere aliquem i, 3, 5. *ἐψεύσθη τοῦτο*, in hac re cum sua sefellit opinio i, 8, 11. *τοῦτο ἐψεύσθησαν*, in hac re errarunt ii, 2, 13. *πλεῖστον ἱσχυμένους ἴσταναι*, spes falleret hostes maxime iii, 2, 31.

Ψηφίζων, decernere i, 4, 15. iii, 2, 33. v, 1, 4. vii, 7, 18.

Ψάλη χώρα, regio nuda, gramine, arbore, frumento destituta i, 5, 5. *ψ. κεφαλὰ*, caput non galea munitum v. n. i, 8, 6. *ψάλοι*, milites levis armaturæ iii, 3, 7. sine clypeis qui sunt v, 2, 15.

Ψάλλω, nudare, deferere i, 10, 13.

Ψοφίω, sonare iv, 3, 29.

Ψόφος, fragor, *de sono ex saxis devolutis* iv, 2, 4.

Ψυχά. *ἐν τῇς ψυχῆς φίλος*, verus et sincerus amicus vii, 7, 43.

Ω.

Ὡδαί, carmina iv, 3, 27.

Ὡδίστως, hunc fere in modum i, 9, 9.

Ὡθισθῆναι, pellere, urgere iii, 4, 48.

Ὡθισμός *πολύς ἄν*, alter alterum urgebat v, 2, 17.

Ὡμοβόιους, ex crudo bovis corio factus iv, 7, 22. *not.* vii, 3, 32. *ὁμοβόιους* dederat Stephaniana.

Ὡμός, sævus, severus ii, 6, 12.

Ὡρα, tempus i, 3, 11. 12. anni tempus i, 4, 10. ii, 3, 13.

Ὡραίος, qui est florente ætate ii, 6, 28. *ὠραία τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ*, fructus, quicunque quovis anni tempore in agro maturefcebant v, 3, 9. *ὠραία τραπέζα* v, 3, 12. *sumit interprete Perizonio ad Ælian. V. H. i. 31.* poma seu fructus, qui crudi in secunda mensam apponi solent, *ut poma, uvæ, bacca, nucet.*

Ὡς *pro ὅτι* ii, 5, 6. *refertur ad ἐλπίδα* i, 3, 15. c. *opt.* ii, 6, 10. *ὡς pro ὅπως, ἵνα*, c. *opt.* i, 3, 14: 6, 9: 9, 21. ii, 1, 2. iii, 4, 25. c. *infinit.* i, 8, 10. v, 6, 12: 7, 18. nimirum, *ante orationem restant*, v. n. v, 8, 10. postquam, *pro ὅτι* i, 8, 18: 10, 5. iv, 3, 27: 8, 17. v, 9, 17. quemadmodum i, 6, 3: 9, 1. ii, 1, 1: 4, 23. quia v, 2, 6. *ὡς δὲ ἰσχυρόντι*, quippe qui jam viderant v, 7, 22. *ὡς ἱπποβοῦντος ἰν. δυν.* quia copiae sat magnæ subsequatur essent iii, 4, 3. *ὡς πολέμιον ὄντων*, quia erat hostium terra i, 2, 19. *ὡς διήκον ἀποκρίζων*, ut essent parati ad jaculandum v, 2, 12. c. *genit. absol.* v. n. i, 3, 6. *ὡς ἰκανὸν ὄν ἴσονται*, *not.* ii, 1, 21. c. *partic. genit. fut.* v. n. v, 2, 8: 6, 3: 7, 31. *ὡς c. part. fut.* de consilio, *ut ὡς διαβουλεύοντες*, eo consilio, ut trajicerent vii, 2, 9. *ὡς παλόντων*, ut bellum inferret ii, 6, 2. *ὡς ἀναβήσαντι*, ut solvamus v, 9, 33. *ὡς ἐκδησόμενοι*, ut a tergo adorirentur iv, 3, 24. *ὡς ἀπών*, ut abiret ii, 4, 8. *ὡς ἀπέρχων*, ut deducam ii, 3, 29. *ὡς ἀπέναντι πάλιν εἰς Ἑλλά.* ut redirent in Græciam i, 4, 7. *ὡς παλίνστροφος διαβ.* ut viderentur transitum impedire velle iv, 3, 3. *ὡς ἀφανισθέντων*, eo

INDEX GRÆCITATIS.

confilio, ut delerent iii, 2, 11. *etc.*
ὡς c. partic. præf. *ὡς κἀμνον*, simulans morbum v, 8, 23. *ὡς βουλούμενος*, simulans se velle i, 1, 11. *ὡς cum præpositione*: ut *ὡς εἰς πόλεμον*, eo confilio, ut usui belli intervirent i, 9, 23. *ὡς εἰς ἀγορὰν*, ut emerent res necessarias ii, 5, 30. *ὡς ἐπὶ*, adversus vii, 6, 1. *ὡς ἐπὶ πῦρ*, ut ignem incenderent iv, 3, 11. *ὡς ἐπὶ τὸ λαμβάνειν*, ad prædam agendam vi, 2, 24. *intelleῖτα præpos.* *ἐπὶ seu πρὸς*: ut *ὡς βασιλῖα*, ad regem i, 2, 4. ii, 3, 29: 6, 1. *ὡς post comparat.* *ἢ ὡς*, quam ut i, 2, 4. *ὧν-των ἢ ὡς τις ἂν ᾔστα*, celerius omnium opinione i, 5, 8. *ὡς c. superlat.*

ὡς μέγιστος ἂν εἴης, longe potentissimus eris ii, 5, 14. *c. numer.* circiter i, 6, 1: 7, 16. v, 3, 11: 4, 12. *ὡς μὴ*, ne *seq. infinit.* i, 5, 10. *c. conjunct.* ii, 4, 17.
Ὡς, sic, ita i, 8, 21. iii, 2, 23.
Ὡςτις, c. indicat. ergo i, 7, 7. ii, 2, 17: 3, 25: 6, 12. iii, 1, 40: 3, 11: 4, 26. v, 2, 23: 5, 10. *c. infinit.* ergo ii, 4, 26. adeo ut iii, 3, 14. *intelligitur* ii, 1, 6. vi, 4, 36. *ὥςτις ἀπολείδους* unde periculum esset, ne perirent vii, 4, 12.
Ὡτιλῆ, cicatrix i, 9, 6.
Ὡτὶς, avis tarda, outarde Francis, ein Trappe i, 5, 2. 3. *mol.*

INDEX NOMINUM.

ABRAZELMIUS Thrax vii, 6, 43.
aliis Eboselmus.

Abroctinas, qui *Harpocrati* dicitur
Satrapa Artaxerxis regis Persarum,
hostis Cyri ad Euphratem i, 3, 20.
ab eo Græci mercenarii deficiunt
ad Cyrum i, 4, 3. nec Ciliciæ
portas nec Phœnicen defendit i, 4,
5. comburit naves, ne Cyrus Eu-
phratem trajiciat i, 4, 18. quinto
die demum, postquam pugnatum
est ad Cunaxa, advenit cum suis
copiis i, 7, 12.

Achæi, incolentes *Achaïam Peloponnesi*
partem Arcadiæ finitimam, multi
fuerunt in exercitu v, 9, 10.

Acherusia Cherrhonesus, *peninsula in*
ora Ponti prope Heracleam. Ibi Her-
cules descendit ad Cerberum edu-
cendum v, 10, 2.

Ætæ filius rex Phasianorum v, 6,
37.

Ægyptii hostes Persarum ii, 5, 13.

Æneas Stymphalius, *h. e. oriundus*
Stymphalo oppido Arcadiæ prope Te-
geam, lochagus perit iv, 7, 13.
not.

Ænians, *habitantes ad Ætam montem*
finitimi Theffalis. Hinc sunt in co-
piis Menonis Theffali i, 2, 6. Ho-
rum saltatio v, 9, 7.

Æolis, regio *Asiæ minoris maritima ab*
lonia usque ad Troadem seu Helle-
spontum v, 6, 24.

Æschines Acarnan, *h. e. ex Acarna-*
nia Graciæ regione inter Ambracium
sinum et Acheloum amnem, præest
cohorti peltastarum Arcadicorum
iv, 3, 22: 8, 18.

Agasias Eleus, haruspex vii, 8, 10.
ubi Codd. *Basilas* habent.

Agasias Stymphalius, lochagus gra-
vis armaturæ iv, 1, 27. indicat ser-
vilem statum Apolloniadis iii, 1,

31. rem strenue gerit iv, 7, 11. v,
2, 15. ridet Lacedæmoniorum re-
gnandi aviditatem v, 9, 30. lega-
tus mittitur ad Heracleotas v, 10,
7. suadet, ne exercitus separetur
vi, 2, 10. eripit Dexippo militem
vi, 4, 7. ultro se sistit Cleandro ad
judicium vi, 4, 17. vulneratur,
dum fortiter pugnatur vii, 8, 19.

Agessilaus, *Lacedæmoniorum rex*, redit
ex Asia adversus Bœotios v, 3,
6.

Agias Arcas strategus cum cæteris
ducibus dolo capitur a Tissapherne
ii, 5, 31. obtruncatur ii, 6, 1. lau-
datur ii, 6. *extr.*

Amadocus, vide Medocus.

Amazonum securis iv, 4, 16.

Amphicrates occiditur iv, 2, 17.

Amphipolitanus, vid. Episthenes.

Anaxibius Spartanzæ classi præfessus
Byzantii, a Pharnabazo corruptus,
spe stipendii facta pellicit Græcos
ex Asia Byzantium v, 1, 4. v, 9,
16. vii, 1, 3. sed fidem fallit, et
Græcos Byzantio fraudulenter e-
mittit vii, 1, 11. quorum metu fu-
git in arcem §. 20. decedit Byzan-
tio vii, 2, 5. mittit Xenophontem
ad exercitum §. 8.

Antandrus, *urbis maritima Troadis* vii,
8, 7.

Antileon Thuris, *h. e. ex Thurio urbe*
maritima Calabria, quæ olim Syba-
ris dicta est, pertusus itineris terre-
stris mavult navigare v, 1, 2.

Apollo cutim detrahit Marfæ i, 2,
8. ei duces consecrant decimas
prædæ v, 3, 4. sacra facit Xeno-
phon vii, 8, 3.

Apollonia, *oppidum Lydiæ juxta Thy-*
atira vii, 8, 15.

Apolloniades Lydus, auribus pertusus,
ob ignaviam abigitur ab exercitu
iii, 1, 31.

Arabia, *pars Mesopotamiæ juxta Es-*

INDEX NOMINUM.

- phratem inter Araxen et Mascam amnes* i, 5, 1. vii, 8, 25.
- ARAXES**, quantum ex i, 4, 19. colligere licet, est amnis Mesopotamiae, qui se effundit in Euphratem. Sed secundum Plutarchum in Anton. c. 49. est amnis altitudine et violentia difficilis trajectu et Mediam ab Armenia distinguens. Sitne vero Ptolemai Chaboras, uti nonnulli putant, est incertum. Z.
- Arbaces**, seu **Arbacas**, dux in exercitu Artaxerxis i, 7, 12. Mediae Satrapa vii, 8, 25.
- Arcades**, ex Arcadia regione Peloponnesi mediterranea, multi fuerunt in exercitu Gr. v. 10, 10. eorum saltatio vi, 1, 11. cum Achæis se separant a cæteris v, 10, 12. sed mox suæ temeritatis dant poenam vi, 1, 1—9. Arcas quidam temere accusat Xenophontem vii, 6, 8. *seqq.*
- Archagoras Argivus**, Argis urbe Argolidis in Peloponneso oriundus, exul, lochagus iv, 2, 13. 17.
- Arexio Arcas**, idem dicitur Parrhasius a parte Arcadiæ, haruspex vi, 2, 13 : 3, 2. 8.
- Argo**, navis Argonautarum vi, 2, 1.
- Arizus** Cyri amicus præest cornu sinistro i, 8, 5 : 9, 31. fugit interfecto Cyro i, 9, 31. imperium Persarum oblatum non accipit ii, 2, 1. rationem itineris proponit ii, 2, 11. impetrata venia a rege minus curat Græcos ii, 4, 2.
- Aristarchus harmosta** Lacedæmonius Byzantiæ vendit quadringentos amplius Græcos vii, 2, 5. 6. corruptus a Pharnabazo prohibet Cyriacos a trajectu in Asiam vii, 2, 12 : 6, 13. 24. insidiatur ipsi Xenophonti vii, 2, 14.
- Aristeas Chius**, centurio levis armaturæ, vir fortis iv, 1, 28 : 6, 20. *not.*
- Aristippus Theſſalus**, civis Larissæ, a Cyro hospite accipit pecuniam et quatuor millia militum contra seditiosos cives i, 1, 10. his præficit Menonem ii, 6, 28.
- Aristo Atheniensis** legatus mittitur ad Sinopenſes v, 6, 14.
- Aristonymus Methydrius Arcas**, ex Methydrio urbe Arcadiæ, lochagus præest gravi armaturæ iv, 1, 27 : 6, 20. rem strenue gerit iv, 7, 9. *seqq.* Eundem pro Chirifopho nominant Edd. veteres iv, 6, 21.
- Aristus Arcas**, vide **Aryſtas**.
- Armenia**, regio Asia finitima Mediae versus septentriones, ejus satrapa Orontas iii, 5, 17. in ea sunt fontes Tigridis et Euphratis iv, 1, 3. eam Centrites amnis distinguit a Carduchorum regione iv, 3, 1. ejus montes iv, 3, 20. eam peragunt Græci iv, 4, 1. Armeniæ occidentalis satrapa Teribazus iv, 4, 4. 5. Armeniorum pueri vicem pincernarum sustinent iv, 5, 33. eorum equi describuntur iv, 5, 36.
- Artacamas Phrygiæ satrapa** vii, 8, 25.
- Artæzus** seu **Artaozus** Cyri amicus ii, 4, 16 : 5, 35.
- Artagerſes** præest sex millibus equitum in Artaxerxis exercitu i, 7, 11. occiditur ab ipso Cyro in pugna i, 8, 24.
- Artapatas eunuchus** Cyri fidelissimus i, 6, 11. immoritur Cyro i, 8, 28.
- Artaxerxes**, **Mnemon**, filius Darii et Paryſatidis, frater Cyri major, sed natus antequam pater regnum adeptus esset i, 1, 1. succedit patri §. 3. Cyrum non necat exoratus a matre *ibid.* ejus frater spurius ii, 4, 25. vulneratur a Cyro in acie i, 8, 26. occisi Cyri castra diripit i, 10, 1. metuit Græcos victores §. 6. ii, 2, 18 : 3, 1. poscit a Græcis arma ii, 1, 8. inducias facit cum Græcis ii, 3, 25. obtruncat Græcorum duces ii, 6, 1.
- Artimas** Lydiæ satrapa vii, 8, 25.
- Artuchas**, ejus mercenarii iv, 3, 4. *Videtur fuisse satrapa : sed cujus regionis, incertum est.*
- Aryſtas Arcas**, homo vorax vii, 3, 23. ubi erat *Agioros*.
- Aſides**, nobilis et opulentus Persa oppugnatur a Xenophonte frustra vii, 8, 9. 15. tandem capitur cum suis §. 22.
- Aſpasia** Phocensis, h. e. ex Phocidæ Græciæ regione, Cyri concubina capitur ab Artaxerxe, pulchra et prudens mulier i, 10, 2.
- Aſpendii**, cives Aſpendi urbis Pamphyliæ ad Eurymedontem amnem i, 2, 12.
- Atarneus urbis Myſæ ad mare Ægæum** vii, 8, 8.
- Athenienſes** furantur pecunias publicas iv, 6, 16. horum opes magnæ franguntur a Lacedæmoniis vii, 1, 27. fidem laudat Scuthes vii, 2, 31. et suos cognatos vocat *ibid.*

INDEX NOMINUM.

Atramyttium, urbs maritima Mysæ
vii, 8, 8.

B.

Babylon, urbs maxima et opulentissima
Asia ad Euphratem, quantum distet a loco, ubi pugnatum est ii, 2, 6. quantum distet a Cotyoris Pontis v, 5, 4. ad eam pugna inter Cyrum et Artaxerxem accidisse dicitur *ibid.*

Babylonia regio i, 7, 1. ii, 2, 13.

Basias Arcas occiditur a Carduchis
iv, 1, 8. cf. vii, 8, 10. *not.* ubi *Bacis* *Βάσις* *παύρις* est in Codicibus.

Belesus Syriæ et Assyriæ satrapa i, 4, 10. vii, 8, 25.

Bisanthe, urbs maritima Thraciæ inter
Perinthus et Ganum ad Propontidem, (*Hellepontii urbem dicit Herodotus vii. 137. eadem auctore Ptolemæo dicta est Βιάντων*: hodie vocatur *Rodosto* vii, 2, 38 : 5, 8. Z.

Bithyni, in ora Ponti, iidem dicuntur
Thracas Asiatici v, 10, 17. horum satrapa erat Pharnabazus vii, 8, 25.

Bito affert pecunias exercitui vii, 8, 6.

Boiscus, Thessalus pugil, homo ignavus et improbus v, 8, 23.

Byzantium, urbs in Bosphoro Thracio
celeberrima, in eam vi irrumpunt Græci vii, 1, 16. ante bellum Peloponnesiacum fuit Atheniensium vii, 1, 27.

C.

Cænæ urbs magna Mesopotamiæ ad
Tigrim ii, 4, 28.

Caici Campus, pars Mysæ fertilissima
et optima ad Caicum amnem, qui in sinum Elaiticum fluit vii, 8, 18.

Callimachus Parrhasius Arcas, lochagus gravis armaturæ iv, 1, 27 : 7, 8. rem strenue gerit *ibid.* §. 10. legatus mittitur ad Sinopenfes v, 6, 14. it. ad Heracleotas v, 10, 7. feditioe sibi arrogat imperium Arcadum et Achæorum v, 10, 9, 10.

Calpes portus Ponti in Bithynia sive
Thracia Asiatica v, 10, 13. 17. vi, 1, 2. describitur vi, 2, 1. 2. ubi

vide annotata.

Cappadocia, regio Asia inter Taurum
et Antitarum propinqua Ciliciæ et Phrygiæ i, 2, 20. vii, 8, 25.

Carduchi, f. Cardueni, Cordæi, Gordi, Gordiæi, hodie Curdes, populi ad
ripam sinistram Tigris in Armenia et Assyriæ confinibus, liberi, bellicosi, montani iii, 5, 16. v, 5, 17. vii, 8, 25. horum montes petunt Græci iii, 5, 17. iv, 1, 2. frustra eos sibi amicos reconciliare student iv, 1, 8. 9. urgent agmen extremum Græcorum iv, 1, 16 : 3, 7. seqq.

Castoli Campus i, 1, 2 : 9, 7. not.

Caystri Campus, urbs i, 2, 11. not.

Celænæ urbs magna Phrygiæ majoris
i, 2, 7. ibi erat Cyri prætorium et paradisus, per quem fluit Mæander *ibid.* arcem ejus cæstruxit Xerxes §. 9.

Centrites, amnis qui fluit in Tigrim et
distinguit Armeniam a Carduchorum regione iv, 3, 1. hunc tandem trajiciunt Græci §. 15.

Cephsodorus Cephsiphontis filius
Atheniensis, lochagus iv, 2, 13. occiditur §. 17.

Ceramorum Forum urbs in finibus
Mysæ i, 2, 10. *not.*

Cerasus, hodie Kereşoun, urbs Græca
et maritima in Colchide, Sinopensium colonia v, 3, 2. quibus et tributum pendebat v, 5, 10. *Incolæ vocantur Cerasuntii* v, 7, 13. *seqq.*

Cerberus v, 10, 2.

Cerfus, seu Carfus, amnis Ciliciæ i, 4, 4.

Certonium urbs Mysæ v. not. vii, 8, 8.

Chalcedon, urbs Bithyniæ e regione
Byzantii, Turcis hodie vocatur Kadi — *Kevi* vii, 1, 20 : 2, 24. 26.

Chalcedonia ager Chalcedonis vi, 4, 38.

Chaldæi, populi finitimi Armeniis, li-
beri, forices, mercenarii; eorum arma iv, 3, 4. v, 5, 17. vii, 8, 25.

Chalus, amnis Syriæ piscosus i, 4, 9.
Chalybes, duo hujus nominis apud No-
strum populi occurrunt, alii liberi vii, 8, 25. finitimi Armeniæ iv, 5, 34. qui stipendia merent apud Teribazum iv, 4, 18. occurrunt Græcis iv, 6, 5. landantur ob fortitudinem, et eorum arma describuntur iv, 7, 15. *seq. alii vero in Ponto* Mofynæcorum imperio parentes v, 5, 1.

INDEX NOMINUM.

- Charmanda, urbs magna ad Euphratem i, 5, 10.
- Charminus Laco, legatus Thimbronis vii, 6, 1. defendit Xenophontem vii, 6, 39.
- Cheronefus *Thraciæ* e regione Abydi i, 1. 9. ii, 6, 2. regio amœna et fertilis v, 6, 25. *cf.* vii, 1, 13.
- Chirifophus Lacedæmonius adducit septingentos milites gravis armaturæ i, 4, 3. mittitur ad Ariæum ii, 1, 5. laudat Xenophontem iii, 1, 45. hortatur duces iii, 2, 2. cur femel a Xenophonte sit vituperatus iv, 6, 3. false perstringit Athenienses *ibid.* §. 16. Trapezunte navigat ad naves afferendas v, 1, 4. sed redit cum una triremi v, 9, 16. imperium totius exercitus in eum confertur §. 32. sed mox eo privatur v, 10, 12. medicamento fumto perit vi, 2, 11.
- Chrysopolis, *hodie Scutari, urbs Bithyniæ* propinqua Chalcedoni, e regione *Byzantii*, in *Bosphoro Thraciæ* vi, 4, 38. vii, 1, 1.
- Cilicia, regio *Asia minoris contra Cyprum*, aditu difficilis i, 2, 21. ejus situs et natura §. 22. pylæ ejus i, 4, 4.
- Cleænetus perit cum aliis v, 1, 17.
- Cleagoras piuxit frontispicium Lycei vii, 8, 1.
- Cleander, harmosta Byzantii Laco vi, 4, 18. venit Calpen vi, 4, 5. hospitium init cum Xenophonte vi, 4, 35. vii, 1, 8. imperium exercitus oblatum non recipit religionem impeditur vi, 4, 36.
- Cleanor Arcas, natu maximus dux secundum Clearchum ii, 1, 10. Orchomenius, graviter vituperat Ariæum ii, 5, 39. sufficitur in locum Agiæ Arcadis iii, 1, 47. *not.* hortatur duces ad perfidiam Persarum ulciscendam iii, 2, 4. præest Arcadibus gravis armaturæ iv, 8, 18. Arcadem rogat Xenophon, ut sacra diligenter inspiciat vi, 2, 22. Cleanor simpliciter nominatus cum Phrynisco contendit ire militum apud Seuthen vii, 2, 2. honorifice sentit de Xenophonte vii, 5, 10. Vide Epistolam ad Butmannum.
- Clearetus lochagus temere perit v, 7, 14—16.
- Clearchus exul Lacedæmonius comparat copias pecunia, quam a Cyro acceperat i, 1, 9 : 3, 3. ii, 6, 4. venit ad Cyrum Celsenas cum 1000. militibus gravis armaturæ, 800. peltastis Thracibus et 200. Cretenfibus sagittariis i, 2, 9. præest cornu sinistro i, 2, 15. faxis petitur ab exercitu i, 3, 1. sedat milites i, 3, 3. 9. *segg.* a Menonis militibus faxis petitur i, 5, 12. præest cornu dextro in pugna i, 8, 4. minus auscultat Cyro i, 8, 13. cum maximi fecit Cyrus i, 1, 9 : 6, 5. et suum consilium de bello inferendo regi communicavit iii, 1, 10. laudatur ut bonus imperator ii, 3, 11 : 6, 8. colloquitur cum Tissapherne de metu infidiarum ii, 5, 3—15. dolo capitur a Tissapherne ii, 5, 31. trucidatur ii, 6, 1. ejus vita et mores describuntur *ibid.*
- Cleonymus Laco, vir fortis, interficitur a Carduchis iv, 1, 18.
- Cœratades Thebanus artem imperatoriam profitetur et vult præesse Græcis vii, 1, 33. *vid. not.*
- Cœti videntur esse gens Pontica libera inter Tibarenos et Mosynæcos vii, 8, 25. *sed vide notam.*
- Colchi, populus Ponti Euxini versus orientem, resistunt Græcis iv, 8, 9. sed fugantur §. 18. Græci ibi vescuntur melle infaniam inferente §. 20. illorum legati lapidantur v, 7, 2. sunt liberi vii, 8, 25.
- Colossæ urbs opulenta et magna Phrygiæ majoris i, 2, 6.
- Comania videtur esse castellum non procul Pergamo vii, 8, 15.
- Coronea, urbs Boeotiæ, pugna ad eam v, 3, 6.
- Corfote, urbs deserta ad Maseam amnem i, 5, 4.
- Corylas, satrapa Paphlagoniæ vii, 8, 25. v, 5, 12. 22 : 6, 11. fœdus facit cum Græcis vi, 1, 2. *cf.* ad v, 6, 8.
- Cotyora, urbs Græca, Sinopensium colonia in regione Tibarenorum ad Pontum Euxinum v, 5, 3. 4.
- Crætenfium arcus iii, 3, 7. 15. eorum opera multum prodest iv, 2, 29.
- Ctesias, medicus, sanat Artaxerxem vulneratum i, 8, 26. laudatur ejus testimonium §. 27.
- Cydnus amnis Tarsum mediam interfluens i, 2, 23.
- Cyniscus vii, 1, 13. *not.*
- Cyrus minor, Artaxerxis frater, constituitur a Dario parte satrapa i, 1, 2. mortuo patre ab Artaxerxe, calumnia Tissaphernis, conjicitur

INDEX NOMINUM.

in vincula §. 3. sed mox precibus matris liberatus remittitur in satrapiam. Inde bellum parat clam §. 6. elemens erga Xeniam et Pasionem i, 4, 8. liberalis erga Silanum i, 7, 18. nudo capite prolium committit i, 8, 6. occidit Artagersem in acie §. 24. vulnerat Artaxerxem §. 26. interficitur §. 27. ejus encomium i, 9.
Cyzicus urbs Myſiæ ad Propontidem vii, 2, 5.

D.

Damaratus Lacedæmonius v. n. ii, 1, 3. vii, 8, 17.
Dana, urbs major Cappadociæ i, 2, 20.
Daphnagoras vii, 8, 9.
Daradax, amnis parvus Syriæ, qui in Euphratem effunditur i, 4, 10.
Darius Nothus, Rex Perſarum, frater Xerxis ſecundi, pater Artaxerxis Mnemonis et Cyri minoris i, 1, 1.
Delphico in templo Apollinis habent theſaurum Athenienſes v, 3, 5.
Delta Thraciæ vii, 1, 33 : 5, 1.
Democrates Temenites, homo diligens et certus iv, 4, 15. not.
Dercyllidas, Laco, bellum gerit cum Pharnabazo v, 6, 24.
Dernes ſatrapa Phœnicæ et Arabiæ vii, 8, 25.
Dexippus Laconicus periceus, nave a Trapezantiis accepta fugit v, 1, 15. vi, 4, 5. calumniatur Xenophontem apud Anaxibium v, 9, 32. accusat exercitum apud Cleandrum vi, 4, 9. et ipſe accuſatur ab Agafia §. 22. occiditur in Thracia a Nicandro Spartano v, 1, 15.
Dianæ partem manubiarum conſecrant duces Græcorum v, 3, 4. ei fanum, locum et ſacra inſtituit Xenophon v, 3, 9. ſeqq.
Dolopes, populi Epiri i, 2, 6.
Dracontius Spartiates, exul ob homicidium, præſt certaminibus curſus iv, 8, 25. mittitur ad Cleandrum deprecandi gratia vi, 4, 30.
Drilæ ſ. Drillæ v. n. v, 2, 1.

E.

Eboſelmus, interpres Seuthæ vii, 6, 43.

Ecbatana, urbe Mediæ celeberrima ii, 4, 25. iii, 5, 15.
Enodias, lochagus vulneratur vii, 4, 18. Euodeus Cod. Vide Hieronymus Enodias.
Enyalios, nomen Martis v, 2, 14.
Ephesus, urbs Ioniæ maritima ii, 2, 6.
Episthenes Amphipolitanus h. e. ex urbe Amphipoli Macedonia, præſt peltaſtis i, 10, 7. vir prudens ibid. ei committit Xenophon puerum cuſtodiendum iv, 6, 1. quem domum ſecum abducit §. 3.
Episthenes Olynthius, puerorum amator formoſorum vii, 4, 7. ſeqq.
Epyaxa Syenneciſis regis Cilicum conjux i, 2, 12.
Erymadius Dardaneus v, 6, 21.
Eteonicus claudit portas Byzantii vii, 1, 12. fugit §. 20.
Euclides Philafius, h. e. ex Philunte urbe Achaia in Peloponneſo, Cleagoræ pictoris filius, haruſpex vii, 8, 1. ſeqq.
Euodeus vii, 4, 18. not.
Euphrates, Aſia ſturtius celeberrimus, ejus latitudo i, 4, 11. Cyrus cum copiis tranſiit §. 17. 18. eundem Græci non procul a fontibus trajiciunt iv, 5, 2.
Eurylochus Luſiens ſive Luſiates, h. e. ex Luſis oppido Arcadia, haud dubie lochagus gravis armaturæ, protegit Xenophontem clypeo iv, 2, 21. rem ſtrenue gerit iv, 7, 11. 12. legatus mittitur ad Anaxibium vii, 1, 32. cenſet de ſtipendio Seuthæ extorquendo idem quod Xenophon vii, 6, 40.

G.

Ganus, oppidum ſive caſtellum maritimum Thraciæ ad Propontidem vii, 5, 8.
Gaulites, exul Samius, h. e. ex Samo inſula maris Ægæi, Cyro fidelis i, 7, 5.
Glus, filius Tami ii, 1, 3. verbis Cyri promittit Græcis præmia i, 4, 16. juſſu Cyri plauſtra trahit e locis paluſtribus i, 5, 7. mortem Cyri nunciat Græcis ii, 1, 3. obſervat Græcos ii, 4, 24.
Gneſippus, lochagus Athenienſis, facere petit munus a Seuthæ vii, 3, 28.

INDEX NOMINUM.

Gobryas, dux copiarum Xerxis i, 7, 12. Assyrius est in Cyrop. 4, 6. ubi Guelf. *Γαβρίας*. Vide Rhoparas.

Gongylus Eretrienſis vii, 8, 8. 17.

Gorgias Leontinus, *h. e. ex Leontio urbe Siciliae maritima, Sophista celeberrimus et antiquissimus fere rhetor*; Proxenus ejus auditor fuit ii, 6, 16.

Gorgio, frater Gongyli vii, 8, 8.

Græci, quot ascenderint cum Cyro i, 2, 9: 7, 10. nolunt contra Artaxerxem ascendere i, 3, 1: 4, 12. vincunt et fugant barbaros i, 8, 21: 10, 11. redeunt in castra sua i, 10, 17. mortem Cyri ægre ferunt ii, 1, 4. redeunt ad Ariæum ii, 2, 8. non uno loco cum Ariæo castra ponunt ii, 4, 1. perveniunt ad Zabatum amnem, ubi eorum duces dolo Tissaphernis capti interficiuntur ii, 5, 31. eorum animos excitat Xenophon iii, 1, 15. *segg.* iter faciunt pugnantes iii, 3, 7. fugant Perſas iii, 4, 15. pellunt Perſas de colle §. 25. 44. iter molestissimum faciunt per montes Carduchorum, quibuscum per septem dies continuo pugnare coguntur iv, 3, 2. vadunt per Armeniam iv, 4, 1. vexati nive et frigore iv, 5, 3. superant Chalybes, Taochos et Phasianos iv, 6, 24. pergunt per Scythinorum fines iv, 7, 18. cum Macro-nibus fœdus faciunt iv, 8, 7. vincunt Colchos iv, 8, 19. perveniunt Trapezuntam iv, 8, 22. aggrediuntur Drilas v, 2, 1. Molyndecorum metropolin expugnant v, 4, 26. Cotyris navigant Sinopen v, 9, 14. inde Heracleam Ponti v, 10, 2. seditione orta, exercitus trisariam dividitur v, 10, 16. sed ino-rurus se conjungunt vi, 2, 1. Bithynos acie vincunt vi, 3, 31. perveniunt Chrysopolin vi. *extr.* traji-ciunt Byzantium vii, 1, 7. apud Seuthen stipendia merent et vin-cunt Thraces vii, 3, 14. *segg.* tan-dem conjungunt se cum Thimbrionis exercitu vii, 8, 24.

Gymnias, urbs magna in regione Scythinorum iv, 7, 19.

II.

Halifarnes, oppidum Mysiæ vii, 8, 17.

Halys, amnis Paphlagoniæ v, 6, 9.

v, 10, 1.

Harmene, *vicius Paphlagoniæ cum portu prope Sinopen* v, 9, 15.

Harpasus, *amnis qui distinguit Chalybes a Scythinis* iv, 7, 18.

Hecatonymus, legatus Sinopenſium v, 5, 7. 24: 6, 3.

Hegelandæ, lochagus vi, 1, 5.

Hellas Gongyli Eretrienſis uxor vii, 8, 8.

Heraclea, urbs Ponti Græca, Mega-renſium colonia, in Mariandyno-rum regione v, 10, 1. quantum distet a Byzantio vi, 2, 2. multæ ibi appellant naves v, 6, 10.

Heracleotis, ager Heracleotarum v, 10, 19.

Heraclides Maronites, *h. e. ex Maro-neæ urbe maritima Thraciæ ad mare Ægeum*, hortatur convivas, ut Seuthæ dent munera vii, 3, 15. ei traditur præda vendenda vii, 4, 2: 5, 5. calumniatur Xenophontem §. 6. vii, 6, 5. Græcus dicitur vii, 6, 41.

Herculi viæ duci sacra fiunt iv, 8, 24. v, 10, 15. ubi descenderit ad Cerberum educendum v, 10, 2.

Hesperitæ, *populi partem Armeniæ oc-cidentalem incolentes* vii, 8, 25.

Hieronimus, lochagus vii, 4, 18. Vide *Enodias*.

Hieronimus Eleus, *h. e. ex Elide re-gione Peloponneſi*, Proxeni lochago-rum natu maximus iii, 1, 34. vi, 2, 10. legatus mittitur ad Anaxi-bium vii, 1, 32.

Hyrcanii, *proprie populi Asiæ majoris ad mare Caspium: sed fortassis vii, 8, 15. intelliguntur populi Hyrcaniæ oppidi in Lydia prope Thyatira.*

I.

Iasionium litus, *quo et promontorium dicitur, est inter Cotyris et Sinopen medium: ibi Argo appulit* v, 10, 1.

Iconium, urbs Phrygiæ extrema ver-sus Lycuoniam i, 2, 19.

Ida, *mons Trojæ* vii, 8, 7.

Ionicæ urbes, *(duodecim recensentur ab Harpocratiōe)* deficiunt a Tissapherne ad Cyrum i, 1, 6.

Iris, *amnis Paphlagoniæ, qui inter Thermodontem et Halyn influit in Pontum Euxinum* v, 6, 9.

Iſſi, urbs Ciliciæ maritima, magna et opulenta i, 2, 24: 4, 1.

INDEX NOMINUM.

Isthmus v. n. ii, 6, 3.
 Isabelius opem fert Afidatæ vii, 8, 15.
 Jupiter *Minos* s. hospitalis iii, 2, 4.
Σωτήρ, s. servator iii, 2, 9. iv, 8, 44. Rex; huic sacra facit Xenophon de imperio oblato recipiendo vi, 1, 22. cf. vi, 4. extr. Mili-chius h. e. *placidus*, *placidus* vii, 8, 4.

L.

Lacedæmonti; horum principes in pueritia furari discunt, sed in furto deprehensi virgis cæduntur iv, 6, 15. contendunt cum Atheniensibus de principatu v, 9, 27. quem quoque consecuti sunt vi, 4, 12. quæ loca ipsorum imperio subiecta erant vii, 1, 28.
 Lampſacus, *urbis Myſiæ minoris cum portu commodo ad Helleſpontum, inter Parium et Abydum e regione Callipolis* vii, 8, 1. 6.
 Larissa, urbs magna, sed deserta, ad Tigrim, v. n. iii, 4, 7.
 Lotophagi iii, 2, 25.
 Lycæa, ludi Arcadum v. n. i, 2, 10.
 Lycaonia, *regio Asiæ minoris*, vastatur a Cyro i, 2, 19. Satrapa ejus est Mithridates vii, 8, 25. Lycæones non parent regi Persarum iii, 2, 23.
 Lyceum, *gymnasium Athenarum* vii, 8, 1.
 Lycius Polyſtrati filius Atheniensis præest equitatu iiii, 3, 20. iv, 3, 22. 25: 7, 24.
 Lycius Syracusanus eques speculatum mittitur a Clearcho i, 10, 14.
 Lyco Achæus adversatur Xenophon-ti v, 6, 27. refert stulte ad exerci-tum, ut pecuniam poscant Hera-cleotas v, 10, 4. legatus hanc ob causam Heracleam mittitur §. 7. auctor seditionis §. 9.
 Lycus, *amnis Paphlagoniæ* v, 10, 3.
 Lydia, *regio Asiæ minoris* vii, 8, 20.

M.

Macrones, *gens Asiæ confinis Colchis et Armeniis* iv, 8, 1. v, 5, 18. suis legibus utuntur vii, 8, 25.
 Mæander, *fluvius Asiæ minoris valde*

flexuosus i, 2, 5. 6.
 Mæſades pater Scuthæ rex Thraciæ vii, 2, 32: 5, 1.
 Magnetes, *civies Magnesiæ urbis mari-timæ Theſſaliæ*: horum saltatio v, 9, 7.
 Mantinenſes, *ex oppido Arcadiæ Man-tinea*: horum saltatio v, 9, 11.
 Mardonii iv, 3, 3. ubi erant ante Mygdonii. *not.*
 Mariandyni, *gens Paphlagoniæ aut Bithyniæ in ora Ponti Euxini*: ho-rum in regione sita fuit Heracles v, 10, 1.
 Maronites *vid.* Heraclides.
 Marſyas, amnis exiguus, oriens non procul Celænis influit in Mæan-drum: hic Apollo dicitur cutim detraxiſſe Marſyæ i, 2, 8.
 Maſcæ, amnis Meſopotamiæ influens in Euphratem i, 5, 4. *putatur eſſe Ptolemæi Saocoras.*
 Media, *regio Asiæ celeberrima*: per hanc redeunt Græci ii, 4, 27. iii, 5, 15. Medorum femina pulcræ et magnæ laudantur iii, 2, 25. eor-um imperio potiuntur. Persæ vi iii, 4, 8. 11.
 Media regis Medorum uxor iii, 4, 11.
 Mediæ murus i, 7, 15. ii, 4, 12.
 Medocus, *ſeu Amadocus*, rex Odry-sarum vii, 2, 32. *not.* 3, 16: 7, 3. 11.
 Medoſades mittitur a Scuthe ad Xe-nophontem vii, 1, 5: 2, 10. 24: 7, 1. 11. *ſeqq.*
 Megabyzus, *Dianæ Ephesiæ ædituus* v, 3, 6. *ſeqq.*
 Megaphernes, Persa purpuratus re-gius occiditur a Cyro i, 2, 20.
 Melandæptæ, *gens Thraciæ* vii, 2, 32.
 Melinophagi, *populi Thraciæ, ſe di-cti a μέλι, h. e. panico, quo veſce-bantur* vii, 5, 12.
 Meno Theſſalus, *ex Lariffa urbe*, ducit ad Cyrum mille pedites graves armaturæ et quingentos cetratos i, 2, 6. mittitur a Cyro in Ciliciam §. 20. primus cum ſuis tranſit Eu-phratem i, 4, 13. ejus milites in-juria afficiunt Clearchum et hujus milites i, 5, 11. cornu ſiniſtro Græcorum præest i, 7, 1: 8, 4. hospes Ariæ ii, 1, 5. remanet apud Ariæum ii, 2, 1. ſuſpectus eſt ob prodicionem ii, 5, 28. capi-tur a Tiſſapherne §. 31. miſere trucidatur ii, 6, 29. ejus mores peſſimi ii, 6, 21. *ſeqq.*

INDEX NOMINUM.

Mespila, urbs olim Medorum, capta a Persis iii, 4, 10—12.

Midas, Brigum vel Phrygum rex, caput Satyrum i, 2, 13. *not.*

Mileſia, Cyri pellex fugit ad Græcos i, 10, 3.

Miletus, *urbs maritima Cariae antiquissima, sed ab Ionibus habitata*, obsidetur i, 1, 7: 4, 2. cur non defecerit ad Cyrum i, 9, 9.

Miltocythes Thrac cum suis transfugit ad regem ii, 2, 7.

Minervæ vovent Athenienses ante pugnam Marathoniam tot capras, quot hostes interfecuri forent iii, 2, 12.

Mithridates Cyri amicus ii, 5, 35. iii, 3, 2. 4. adoritur Græcos abeuntes iii, 3, 6. iterum adoritur iii, 4, 2. 3. *idem esse videtur qui satrapa Lycaoniæ et Cappadociæ dicitur* vii, 8, 25.

Mosynœci, *populi Asiae minoris ad Pontum Euxinum, finitimi Colchis et Tiberenis* v, 4, 2. *segg.* v, 5, 1. non parent Persis vii, 8, 25.

Mygdonii iv, 3, 4. *ubi dedit Mardonii.* *not.*

Myriandrus, urbs Syriæ ad mare mediterraneum i, 4, 6.

Myſia, *regio Asiae minoris ad Hellespontum et mare Ægeum* vii, 8, 8. *Hinc dicuntur.*

Myſi; populantur Cyri satrapam ii, 6, 7. bellum gerit Cyrus cum his i, 9, 14. non parent regi Persarum iii, 2, 23. 24.

Myſus quidam saltat v, 9, 9. 12. alius insidias simulat v, 2, 29.

N.

Neo Aſinæus, *ab oppido Laconiae Aſinae dictus*, vicem absentis Chirſophi imperatoris gerebat v, 6, 36. calumniatur Xenophontem v, 7, 1. malitiose suadet eidem, ut seorsim iter faciat v, 10, 13. succedit in locum Chirſophi vita defuncti vi, 2, 11. temere educit nonnullos prædatum vi, 2, 23. affectat imperium totius exercitus vii, 2, 2. diffidet a cæteris vii, 2, 17. 29: 3, 2. 7.

Neontichos, *Νέοντιχος, castellum maritimum Thraciæ* vii, 5, 8.

Nicander Laco occidit Dexippum v, 1, 15.

Nicarchus Arcas, lochagus, vulneratus nunciat calamitatem ducum ii, 5, 33. cum viginti hominibus transfugit ad Persas iii, 3, 5.

Nicomachus Cæſæus, *ſic dictus ab Æta urbe*, præest peltastis iv, 6, 20.

O.

Odryſæ, *gens Thraciæ Europæ* vii, 2, 32: 3, 16: 4, 21: 5, 15.

Odryſas, antiquus, cujus filius Teres vii, 5, 1.

Olympia, *urbs Elis in Peloponneso, ubi ludi Olympici celebrantur mens quoque quinquageno* v, 3, 7. 11.

Olynthus, *urbs Macedoniae maritima. Hinc dicuntur Olynthii* i, 2, 6.

Ophrynum vii, 8, 5. *not.*

Opis, urbs magna ad Phryscum amnem ii, 4, 25. *not.*

Orontas, Persa generis regii, insidias struit Cyro i, 6, 1. *segg.* mortis damnatur §. 10.

Orontas, gener regis ii, 4, 8. iii, 4, 13. comitatur Græcos redeuntes ii, 4, 9: 5, 40. satrapa Armeniæ iii, 5, 17. iv, 3, 4.

P.

Paphlagonia, *regio Asiae min. ad Pontum Euxinum Bithyniæ finitima*, describitur v, 6, 6. *segg.* Corylas est ejus satrapa vii, 8, 25. Paphlagonicæ galeæ v, 2, 22: 4, 13.

Parium, *hodie Camanar, urbs Asiae min. ad Propontidem inter Cyzicum et Lampſacum cum portu* vii, 2, 1. 25: 3, 20. *Hinc dicuntur Pariani* vii, 3, 16. Z.

Parthenium, *urbs Myſia* vii, 8, 15. 21.

Parthenius, *fluvius inter Paphlagoniam et Bithyniam influens in Pontum Euxinum* v, 6, 9. v, 10, 1.

Paryſatis, *filia Ochi ex Andia Babylonica, soror Bagapæi, uxor Darii*, mater Artaxerxis et Cyri i, 1, 1. Cyrum magis amat quam Artaxerxem i, 1, 4. ejus prædia in Syria i, 4, 9. in Media ii, 4, 27.

Pasio Megarensis, *h. e. ex Megaris urbe inter Atticam et Iſthmum*, præest septingentis i, 2, 3. a quibus desertus fugit domum i, 4, 7.

INDEX NOMINUM.

- Patagys**, Persa, Cyri amicus i, 8, 1. *not.*
Pelææ, urbs Phrygiæ majoris i, 2, 10.
Pergamus, urbs Myfiæ majoris celeberrima vii, 8, 8. 23.
Perinthus, urbs Thraciæ cum portu ad Propontidem ii, 6, 2. vii, 2, 8. 11. 28 : 4, 2.
Perseæ, populus Asiæ ; horum feminae laudantur ob formam iii, 2, 25. arcus magni iii, 4, 17. iv, 4, 16. equitatus nocte est inutilis iii, 4, 35. saltatio v, 9, 10.
Phalynus Zacynthius, h. e. ex Zacyntho insula maris Ionii, Tissapherni carus ii, 1, 7. artem certandi armis et tacticen profitebatur *ibid.* negat, Græcos invito rege salvos redire posse ii, 1, 18.
Pharnabazus Bithyniæ satrapa vii, 8, 25. *sed idem et Phrygiæ præfuit* vi, 2, 24 : 5, 30. ejus equites clade afficiunt Græcos palantes vi, 2, 24. præmiis et pollicitationibus sollicitat Anaxibium, ut Cyrianis liberat Asiæ vii, 1, 2. similiter postea Aristarchum vii, 2, 7.
Phasis, fluvius Asiæ, *not.* iv, 6, 4.
Phasiani videntur habitasse ad ripas Phasidis in Colchide iv, 6, 5. v, 6, 36. referuntur ad satrapiam Tiribazi, h. e. ad Armeniam occidentalem vii, 8, 25.
Philecius Achæus sufficitur in locum Menonis iii, 1, 47. idem et Sophænetus dicuntur natu maximi duces v, 3, 1. adversatur Xenophonti v, 6, 27. damnatur repetundarum v, 8, 1. legatus mittitur ad Anaxibium vii, 1, 32.
Philoxenus Peleneus, ex Pelene oppido Achaiæ, rem fortiter gerit v, 2, 15.
Phocais, Cyri pellex prudens et pulcra, capitur in castris i, 10, 2.
Phoenice, regio Asiæ maritima ad mare mediterraneum, pars Syriæ vii, 8, 25.
Pholoë, mons Arcadicus, cujus radices in Elide sunt prope Olympiam, est silvæ v, 3, 10.
Phraſias Atheniensis vi, 3, 11.
Phrygia, regio Asiæ minoris v, 6, 24. vii, 8, 25.
Phrynisus Achæus vii, 2, 1. strategus vii, 2, 29 : 5, 4. negat, se sine Xenophonte militaturum esse vii, 5, 10.
Physcus, amnis Assyriæ, qui in Tigrim influit ii, 4, 25.
Figres Car, Cyri interpret i, 2, 17 : 5, 7 : 8, 12.
Pitidæ incolebant regionem Asiæ min. inter Pamphyliam, Phrygiam et Lycæoniam : hos bello se petere simulabat Cyrus i, 2, 1. cum iis olivæ bellum gesserat i, 9, 14. hostes erant regi Persarum ii, 5, 13. iii, 2, 23.
Polus Laco, navarchus succedit Anaxibio vii, 2, 5.
Polyboten Atheniensem pro Polycrate nominant Codices iv, 5, 24.
Polycrates Atheniensis, lochagus occupat vicum iv, 5, 24. mittitur ad naves conquirandas v, 1, 16. cum Xenophonte it ad Seuthen vii, 2, 17. 29. defendit Xenophontem vii, 6, 41.
Polynicus legatus Thimbronis vii, 6, 1. 39. 43. vii, 2, 13. 56.
Pontus, ora maritima Ponti Euxini v, 6, 15. pontus Euxinus ipse §. 16.
Procles a Damarato Lacedæmonio ortus, Teuthranis præfectus ii, 1, 3 : 2, 1. vii, 8, 17.
Proxenus Boeotius, Thebanus amicis Cyri, cujus consilio milites conscribit adversus Pisidas i, 1, 11. ducit ad Cyrum 1500 milites gravis armaturæ et 500 levis armaturæ i, 2, 3. studet Clearchi et Menonis rixas componere i, 5, 14. iuvitat Xenophontem et commendat Cyro iii, 1, 4. 8. respondet legatis regis de armis tradendis ii, 1, 10. captus dolo a Tissapherne ii, 5, 31. trucidatur ii, 6, 1. ejus mores describuntur ii, 6, 16. *segg.* v, 3, 5.
Pylæ Ciliciæ et Syriæ i, 4, 4.
Pylæ Babylonis ad Euphratem i, 5, 5.
Pyramus, amnis Ciliciæ i, 4, 1.
Pyrias Arcas vi, 5, 11.
Pythagoras Lacedæmonius, præfectus classis, quam Lacedæmonii Cyro miserunt auxilio i, 4, 2.

R.

- Rhathines** missus a Pharnabazo cum copiis contra Græcos vi, 3, 7. *not.*
Rhodii laudantur ut boni funditores iii, 3, 16 : 4, 15. Rhodius quidam promittit pontem ex utribus inflatis iii, 5, 8.
Rhoparas, satrapa Babylonis vii, 8, 25. idem cum Gobrya.

INDEX NOMINUM.

S.

Salmydeffus, *urbs Thraciæ in ora Ponti Euxini, inter Byzantium et Apolloniam*, v. n. vii, 5, 12.

Samolus Achæus mittitur legatus ad Sinopenfes de navibus v, 6, 14. præest ducentis hominibus subsidiariis vi, 3, 11

Sardes, *metropolis Lydiæ ad Pactolum fluvium*. Illuc cogit Cyrus contra fratrem i, 2, *seqq.* huc venit Xenophon arceffitus a Proxeno iii, 1, 8.

Sarus, amnis Ciliciæ v. n. i, 4, 1.

Satyrus capitur a Mida i, 2, 13.

Scillus, *urbs Triphyliaci non procul ab Elide urbe*, prope Olympiam. Hanc Lacedæmonii exstructam (*scve potius restauratam*) Xenophonti exuli dederunt v, 3, 7.

Scythini, *populi Asiae liberi, Armenia occidentali finitimi* iv, 7, 18.

Scythotoxotæ iii, 4, 15.

Selinus, amnis templum Dianæ Ephesiæ præterfluens: it. amnis Peloponnesi prope Olympiam, ad quem Xenophon exfruit templum et lucum Dianæ v, 3, 8. *seqq.*

Selybria, seu Selymbria, *urbs Thraciæ ad Propontidem, inter Byzantium et Perinthum* vii, 2, 28: 5, 15.

Seuthes Thraciæ rex invitat Græcos ad stipendia facienda vii, 1, 5: 2, 10. sortem patris marrat vii, 2, 32. Athenienses vocat cognatos suos §. 31. Græcorum duces vocat ad coenam vii, 3, 15. incendit vicos hostium vii, 4, 1. captivos ipse jaculo configit §. 6. conatur corrumpere duces vii, 5, 2. 9. fit alienus a Xenophonte vii, 5, 7. 16. agit cum Lacedæmoniorum legatis de remittendis Græcis vii, 6, 3. Xenophontem tantum ob studium erga milites accusare potest vii, 6, 4. 39. tandem oratione Xenophontis commovetur, ut reliquum stipendium solvat militibus vii, 7, 55. promissâ Xenophonti non præstat vii, 5, 8: 6, 18: 7, 39. conatur retinere Xenophontem vii, 6, 43: 7, 50.

Silanus Ambraciota, *h. e. ex Ambracia urbe Thesprotiæ in Epiro ad flumen Ambracium*, haruspex accipit decem talenta a Cyro i, 7, 18. v. [Anab.]

6, 18. divulgat arcasum Xenophontis v, 6, 17. 29. minitantur milites ei, si solus domum abire audeat §. 34. sed Heraclea, nave conductâ, clam domum aufugit vi, 2, 13.

Silanus Macestius, *h. e. ex Macisto oppido Elidis in Peloponneso*, signum dat tuba vii, 4, 16.

Sinope, *urbs Græca maritima Ponti Euxini in Paphlagonia*, Milesiorum colonia v, 9, 15. legatus hujus civitatis superbe loquitur cum Græcis v, 5, 12.

Sitace, *urbs Babylonis magna ad Tigrim* ii, 4, 13.

Sitalcas, *rex Thraciæ* v, 9, 6.

Smicres dux cohortis Arcadum perit cum suis vi, 1, 4. 5.

Socrates Achæus Cyri hospes conscribit milites i, 1, 11. ducit ad Cyrum 500 milites gravis armaturæ i, 2, 3. dolo captus a Tisapherne ii, 5, 31. trucidatur ii, 6, 1. laudatur ii, 6, 30.

Socrates Atheniensis, interrogatus a Xenophonte de itinere ad Cyrum, quid responderit iii, 1, 5. 6.

Sol Deus, cui equos nutriunt et immolant Armenii iv, 5, 35.

Soli, *urbs maritima Ciliciæ, inter Lamum fluvium et Tarsum, postea a Pompeio instauratore Pompeiopolis dicta* i, 2, 24.

Sophænetus Arcas ducit ad Cyrum Celænas mille pedites gravis armaturæ i, 2, 9.

Sophænetus Stympalius, *h. e. ex Stympalo oppido Arcadiæ*, hospes Cyri i, 1, 11. cum mille peditibus gravis armaturæ venit ad Cyrum i, 2, 3. foras prodit ad Ariæum ii, 5, 37. relinquitur ad castra tutanda iv, 4, 19. natu maximus ducum v, 3, 1. sed ibi sine cognomine patriæ vi, 3, 13. damnatur muneris neglecti v, 8, 1.

Sofias Syracusanus venit ad Cyrum cum mille peditibus gravis armaturæ i, 2, 9. *not.*

Sofis. Vide ad i, 2, 9.

Soteridas Sicyonius, *ex Sicyone urbe antiquissima Peloponnesi prope Isthmum*, homo ineptus et iniquus erga Xenophontem iii, 4, 47.

Spithridates a Pharnabazo mittitur adversus Græcos vi, 3, 7.

Stratocles Cretensis præest sagittariis Cretensibus iv, 2, 29.

Susa, *urbs regionis Susiane præcipua* ii, 4, 25. eorum situs iii, 5, 15.

F

INDEX NOMINUM.

Syenneſis Cilicum rex i, 2, 12. cuſtodit aditum Ciliciæ i, 4, 4: 2, 21. ſe tradit Cyro commotus ab uxore i, 2, 26. adjuvat Cyrum pecunia et donatur ab eo i, 2, 27.

Syria i, 4, 6. *ſenſu latiffimo eſt regio inter mare mediterraneum et Tigrim*: Syriæ portæ i, 4, 4. 5. Syri colunt piſces majores et columbas ut Deos i, 4, 9.

T.

Tamòs Ægyptius præeſt navibus Spartanorum et Cyri i, 2, 21. cum claſſe Cyri obſidet Miletum i, 4, 2. *Secundum Diodorum Siculum hic fideus Cyri amicus natione Memphites, occiſo Cyro, Tiſſaphernis metu cum claſſe fugit in Ægyptum ad Pſammetichum regem, a quo una cum liberis jugulatus ſit. Z.*

Taochi, *populi Aſiæ inter Armeniam et Pontum Euxinum*, ſtipendia merent apud Teribazum iv, 4, 18. reſiſtunt Græcis iv, 6, 5. horum caſtellum expugnant Græci iv, 7, 2. non parent regi Perſarum v, 5, 17.

Tarſus, urbs Ciliciæ magna et opulenta, per quam fluit Cydnus amnis i, 2, 23. diripitur a Menonis militibus i, 2, 26.

Teleboas, amnis exiguus Armeniæ occidentalis, *putatur influere in Euphratem* iv, 4, 3.

Teres, unus e majoribus, *αργύρος*, Seuthæ vii, 2, 22. Odryſæ filius 6, 1.

Teribazus ſatrapa Armeniæ occidentalis iv, 4, 4. *ſive* Phaſianorum et Heſperitarum vii, 8, 25. regi carus iv, 4, 4. inducias facit cum Græcis *ibid.* vult adoriri Græcos iv, 4, 18. ejus tentorium capitur iv, 4, 21.

Teuthrania, *civitas Myſiæ ad Caicum amnem, a Teuthrante Telephi patre, qui ibi olim regnavit, dicta* ii, 1, 3. vii, 8, 17.

Thapſacus urbs Syriæ ad Euphratem, *poſtea Amphipolis dicta*. Hic tranſit Cyrus Euphratem i, 4, 11. *ibidem poſtea quoque Darius ab Alexandro victus tranſiit.*

Tharypas, amicus Menonis ii, 6, 28.

Theagenes Locrenſis, lochagus vulneratur vii, 4, 18.

Theches, mons ſacer, unde Græci Pontum Euxinum ſumma cum lætitia deſpexerunt iv, 7, 21. *mar.*

Theopompus Ath. ii, 1, 12. ubi erat Xenophon.

Thermodon, fluvius Paphlagoniæ in Pontum Euxinum influens v, 6, 9. v, 10, 1.

Thimbro arceſſit Cyrianos contra Tiſſaphernem vii, 6, 1. 7. tradito exercitu bellum gerit contra Tiſſaphernem et Pharnabazum vii, 8, 24.

Thorax Bœotius adverſatur Xenophonti v, 6, 19. 21. 25.

Thracia Aſiatica, *ſeu* Bithynia deſcribitur vi, 2, 1. Thraces Aſiatici obſident Arcadas vi, 1, 4. *ſeqq.*

Thracia Europa vii, 1, 15. Thracum ſaltatio v, 9, 5. convivium vii, 3, 16. *ſeqq.* veſtitus adverſus frigus vii, 4, 4. *ιερὸν* vel *λεῖον* *Θηρίων* vii, 4, 11. modus fugiendi vii, 4, 17.

Thracium, locus Byzantii vii, 1, 24.

Thranipſæ *ſive* Tranipſæ, *populus Thraciæ Europææ* vii, 3, 32.

Thymbrium urbs Phrygiæ ſuperioris i, 2, 13. hic eſt ſons Midæ *ibid.*

Thyni, populus Thraciæ in Europa nocte bellicoſiſſimus vii, 2, 22. *cf.* vii, 4, 1. 14. 18.

Tibareni, populus Aſiæ liber ad Pontum Euxinum finitimi Chalybibus v, 5, 2. vii, 8, 25.

Tigris, *ortus in montibus Armeniæ inſiit in ſinum Perſicum*: ex hoc fluvio canales ducti ſunt in Euphratem i, 7, 15. ii, 4, 13. per pontem trajiciunt cum Græci ii, 4, 24. fontes ejus prætereunt Græci iv, 4, 3.

Timafio Dardaneus, *h. e. ex Dardano urbe Troadis ad Hellepontum*, in locum Clearchi ſufficitur iii, 1, 47. vi, 1, 32. exul Troadis v, 6, 23. cum Clearcho et Dercyllida antea militaverat in Aſia *ibid.* §. 24. cum Xenophonte eſt natu minimus ducum iii, 2, 37. impedit, ne Xenophon urbem condit in Ponto v, 6, 19. 21. præeſt equitibus Xenophontis vi, 1, 12: 5, 28. vii, 3, 46. habet multa pocula et tapetes Perſicos vii, 3, 18. negat, ſe ſine Xenophonte eſſe militaturum vii, 5, 10.

Timeſitheus Trapezuntius v, 4, 2. 4.

Tiſſaphernes, *loniæ et Cariæ ſatrapa*, cum Cyro adſcendit ad Darium i, 1, 2. calumniatur Cyrum apud

INDEX NOMINUM.

fratrem §. 3. Milefiorum alios occidit, alios expellit §. 7. aperit regi consilium Cyri i, 2, 4. ii, 3, 19. unus ex quatuor Artaxerxis ducibus i, 7, 12. ab eo deficiunt omnes civitates ad Cyrum i, 9, 9. homo impius et subdolos ii, 5, 39. iactat suam erga Græcos benevolentiam ii, 3, 18. facit fœdus cum Græcia ii, 3, 26. amoliri a se studet suspicionem insidiarum ii, 5, 16. dolo capit duces Græcorum ii, 5, 32. adoritur Græcos iii, 4, 13. decernunt Lacedæmonii bellum contra eum vii, 6, 1. 7: 8, 24.

Tolmides Eleensis, præco optimus ii, 2, 20.

Tralles, *urbs Lydiæ ad Mæandrum fluvium* i, 4, 8.

Trapezus, *urbs Græca ad Pontum Euxinum, Sinopenfium colonia, in Colchorum regione* iv, 8, 22. pendebat tributum Sinopenfibus v, 5, 10.

Troas et Troia, *regio Phrygiæ minoris ad mare Egeum* v, 6, 24. vii, 8, 7.

Tyriæum, *urbs Phrygiæ* i, 2, 14.

U.

Ulysses dormiens rediit in patriam v, 1, 2.

X.

Xanticles Achæus sufficitur loco Socratis Achæi iii, 1, 47. repetundarum damnatur v, 8, 1.

Xenias Parrhasius *frater* Arcas ascendit antea cum Cyro ad patrem i, 1, 2. nunc cum quatuor millibus gravis armaturæ venit ad Cyrum i, 2, 3. celebrat Lycæa §. 10. desertus a mililibus clam aufugit domum i, 4, 7.

Xenophon Atheniensis, invitatus a Proxeno hospite, ut Cyrum sequeretur, impellitur a Socrate, ut Apollinem de hoc itinere consulat iii, 1, 4. venit ad Cyrum Sardes §. 8. Cyro aperit Græcorum tesseram ante pugnam i, 8, 15. respondet fortiter Phalyno, a quo ridetur ut philosophus et juvenis ii, 1, 12. respondet Aristo ii, 5, 41. valde sollicitus vidit somnium iii, 1, 11. surgit et convocat lochagos Proxeni §. 15. a quibus dux creatur

loco Proxeni §. 26. 47. abigit Apollonidem §. 30. offendit ducibus, quid fieri debeat iii, 1, 35. hortatur milites iii, 2, 7. rationem itineris proponit §. 34. præfuit agmini extremo §. 37. persequitur hostes frustra iii, 3, 8. igitur instituit funditores et equites §. 20. celeritate occupat montem iii, 4, 44. lenis erga militem iniquum §. 47. fallit hostes strategemate iv, 2, 2. magna cum arte ducit copias per montes Carduchorum iv, 2, 9. seqq. deseritur ab armigero §. 21. iterum valde sollicitus somnio spem bonam accipit iv, 3, 8. strategema ejus iv, 3, 20. transfigit noctem sine igne et cibo sub dio iv, 5, 21. perhumane tractat vici præfectum Armenium §. 28. de eodem fit rixa inter Xenophontem et Chirisophum iv, 6, 3. ejus consilium de hostibus aggrediendis §. 10. idem de oppugnando castello Taochorum iv, 7, 4. mutat prudentem aciem iv, 8, 10. suadet, quomodo tempus recte transfigat exercitus, quamdiu sit Trapezunte v, 1, 5. oppugnat Drilarum castellum v, 2, 8. cum Agefilao ex Asia redit, et interest pugnae ad Coronæam v, 3, 6. exul habitat Scillunte §. 7. ex præda ibi extruit fanum Dianæ §. 9. conatur urbem condere in Ponto v, 6, 15. defendit se contra criminationem ducum v, 7, 5. lustrat exercitum §. 35. defendit se contra crimen insolentiae et petulantiae v, 8, 2. imperium exercitus oblatum repudiat v, 9, 19. consulit Herculem, propterea ei apud exercitum manere v, 10, 15. auxilio proficiscitur Arcadibus obsessis vi, 1, 19. adhortatur milites ad hostes aggrediendos vi, 3, 14. sedat tumultum militum vi, 4, 8. hortatur milites, ut Cleandro gratificentur §. 12. iram militum contra Byzantinos sedat vii, 1, 22. valedicit exercitui et cum Cleandro discedit §. 40. sed iussu Anaxibii redit ad exercitum vii, 2, 8. ei insidiatur Aristarchus §. 14. 16. proficiscitur ad Seuthen §. 17. refert ad milites, velintne stipendia mereri apud Seuthen vii, 3, 3. in convivio Seuthæ donat se et suos §. 30. defendit suam innocentiam, et docet, se non esse in culpa, quod Seuthes stipendium promissum non solvat vii, 6, 11. fortiter re-

INDEX NOMINUM.

spondet Medosadæ vii, 7, 4. persuadet tandem Seuthæ, ut stipendium hic solvat §. 21. vendit equum, ut viaticum habeat vii, 8, 2. capit Afidatem cum multis opibus: hinc locupletatus discedit §. 23.
Xerxes victus terra marique a Græcis
iii, 2, 13. post cladem in Græcia

acceptam ædificat Celsænarum arcem et regiam i, 2, 9.

Z.

Zabatus, *fr:* Zates, amnis *Affyrie*
ii, 5, 1. iii, 3, 6.
Zelaschus, curator fori rerum promercalium v, 7, 24.

FINIS.

